உ

கடவுள் துணை.

தெய்வப் புலமைத்

திருவள்ளுவ நாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ் மறையாகிய

திருக்குறள் மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்

இவ்வுரைக்கியையுமாறு

ஆசிரியர்

கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

தெளிபொருள் விளக்கமும், கருத்துரையும்,

குறிப்புரையும்

திருத்தமான இரண்டாவது பதிப்பு

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்.

இவை

ஷை செட்டியாரவர்களாலும்

மங்கலம் - ஷண்முக முதலியாரவர்களாலும்

சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை,

சச்சிதாநந்த அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

முதல் பாகம்.

1919.

விலை ரூபாய் எட்டு.

திருவள்ளுவ நாயனர்.

முதற்பதிப்பின்

முகவுரை.

கரண வியாபாரத்தைச் செவ்வையாகவுடைய எவ்வுயிர்களும் சர்வ துக்க நிவிர்த்தியும் பரமானந்தப் பிராப்தியும் பெற விரும்புவ தியற்கையாம்; ஆனால், அவை அவற்றிற்குப் பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக் கொள்ளும் மயக்கங் காரணமாக வுண்டாம் காமம் வெகுளி உள்ளவரையிலும் உண்டாகா வென்பது ஒருதலையாம்; பொருளைப் பொருளாகவும், பொருளல்ல வற்றைப் பொருளல்லவாகவுங் கொள்ளுந் தத்துவ ஞான முதித்த விடத்து உண்டா மென்பது "பொருளல்ல வற்றைப் பொரு ளென் றுணரு, மருளானா மாணாப் பிறப்பு" "ஐயுணர் வெய்தியக் கண்

னும் பயயின்றே, மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு" "காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற, னாமங் கெடக்கெடு நோய்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருக் குறளால் நன்கு வெளியாம். உயிர்கள் ஏழ்ப்போன ஜன்மங்களிற்செய்த புண்ணிய பரிபாகத்தால் நான்மறை வழங்கும் பாதகண்டத்தில் ஒழுக் கத்தை யுயிரினுஞ் சிறந்ததாகக்கொண்டு கடைப்பிடித்து நன்னெறியிற் செல்லும் நன்மக்கள் குலத்திற்பிறந்து விலக்கியனவற்றை ஒழித்து விதித் தனவற்றையே செய்தவர்தால், அவ்வுயிர்களுக்குத் தத்துவஞான வாயிலா கச் சர்வ துக்க நிவிர்த்தியும் பரமாநந்தப் பிராப்தியுமாகிய மோட்சம் ஒரு தலையா யுண்டாமென்பது நன்னூல் உணர்ந்தோரது கொள்கையாம்.மக்கள் தத்துவஞானம் பெறுதற்பொருட்டு, ஒவ்வொரு சிருஷ்டியி னாரம்பத்திலும் பரமேசுவரன் அநாதியாய வேதத்தை எடுத்துக்கூறி வருகின்றாரென்பதும், தாமே குருவடிவங் கொண்டு வந்து அதனை விரித்தும் சுருக்கியும் சிஷ்ய பரம்பரைக்குக்கூறி வருகின்றாரென்பதும் சாஸ்திரசம்மதமாம். இதனால், மக்கள் தத்துவஞான மடைதற்கு ஏதுவாயுள்ளது வேதமேயா மென்பது பெறப்படும். இது "சத்திய மாகி வேத மொன்றுமே யளவை யாகும்" "வேத மோதியதே மெய்ப்பொருள் மற்றைப் பொருளெலா மித்தையே" "ஆத லான் மறையிற் சொலப்பட்ட அருத்தமே உண்மையானது" என்று சூதசங்கிதை கூறுவதால் நன்கு விளக்கமாம். இதனை மூலமாகக்கொண்டு எழுந்தநூல்கள் பல; அவற்றுள் திருக்குறளும் ஒன்றாம். இது மாங்குடி மருதனார் "ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி,வேதப் பொருளாய் மிகவிளங் கித்-தீதற்றோர், உள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே, வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு" என்றும்,மதுரைப்பெருமருதனார் "வேத விழுப்பொ ருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார், ஓதவழுக் கற்ற தலகு" என்றும் திரு வள்ளுவமாலையிற்கூறியிருத்தலால் செவ்வனே புலனாம். ஆகவே,"மறைக்கு விரோதமுறு, மொழியாக் தருமத் புராணங்கள் முற்றும்பிரமா ணங்களே" என்று சூதசங்கிதை கூறியவாறு திருக்குறளும் பிரமாண நூல்களுள் ஒன் றாமென்றும் பெறப்பட்டது. இத்திருக்குறள் தமிழில் வெளியாயு நால்

களுள் அறம் பொருளின்பங்களை எப்பாலவரும் இயைத்தேற்குமாறு
முறைப்படக் கூறுவதுபற்றித் தலைமைபெற்றுத் தமிழறிந்தா ரியாவரா
லும் வேதம்போன்று போற்றப்பட்டுவருதலும், இதன் சீரறிந்து தெலுங்கு,
இங்கிலீஷ், பிரெஞ்சு, ஜர்மனி முதலிய பாஷைக் குரியாராலும் தத்தம்
பாஷையில் மொழிபெயர்த்துக்கொண்டு பொன்னேபோற் போற்றப்
பட்டு வருதலும் குன்றின்மேலிட்ட விளக்காம். இத்திருக்குறளை ஒவ்
வொருமதஸ்தரும் தத்தம் மதநூலென்று பாராட்டிவருதலினால், இது யாவ
ரும் உய்யுநெறிகண் டெளிதி னுய்யுமாறு இயற்றப்பட்ட நூலாம். இது
"சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறா, துலகியல் கூறிப் பொருளிது வென்ற,
வள்ளுவன்" என்று கல்லாடங் கூறுமாற்றானும் அறிதற்பாலதாம். "எல்லாப்
பழகினுந் தெரியா வுளவேல், தொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார்,
மூன்றினு முழங்கு மாண்டினு மிலையேல், வடமொழி வெளிபெற வழங்கு
மென்க" என்று இலக்கணக் கொத்துநூலார் கூறுவதனாலும் இதன் மாட்
சிமை நன்குவெளியாம். நாயனார், தேவர் என்றற் றொடக்கத்துத் திரு
நாமங்களுடைய தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரால் அருளிச்செய்
யப்பட்ட உத்தரவேதம், தெய்வநூல் என்றற் றொடக்கத்துத் திருநாமங்க
ளுடைய இத்திருக்குறளுக்கு உரையியற்றிய தருமர் முதலிய பதின்மருள்
பரிமேலழகர் உரையே சீரிய உரையாய் நிலவிற்றென்பது "நூலிற்,
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன், தெரித்தவுரை யாமோ தெளி" என்
றன்ன பிரயோகத்தினால் இனிது விளங்குவதாம். இப்பரிமே லழகருரை
தருக்கம், இலக்கணம், சாங்கியம், யோகம், வேதாந்தம், தருமசாஸ்திரம்,
சங்கநூல் முதலியவற்றிற் பயிற்சியுடையவர்க்கேயன்றி மற்றையோர்க்குப்
பெரிதும் பயன்படாதிருப்பது கருதி, இவ்வுரை முழுதிற்கும் நன்கு புல
னாம்வண்ணம் தெளிபொருள்விளக்கமும், கருத்துரையும், அடி உரையில்
இலைமறைகாய்போலிருக்கும் விஷயங்கள் நன்கு விளங்குமாறு குறிப்புரை
யும் (பரிமேலழகர் மேற்கோளாக எடுத்துள்ள செய்யுள்களுக் குரையும்,
அவர்காட்டிய இலக்கணங்களுக்கு விளக்கமும், சாங்கியமத முதலியவற்

றின் சித்தாந்தமும், பெரும்பான்மையும் மேற்கோளாய்க் காட்டியுள்ள செய்யுட்களின் நூற்பெயரும், நூற்பிரமாணங்களும் அக்குறிப்புரையில் விளக்கிக்) கற்றோர்க்கேயன்றி மற்றையோர்க்கும் உடாத்தியாயரின் சகாயம் பெரும்பான்மையு மின்றி யினிது விளங்குமாறெழுதி இந்நூல் அச்சிடப்பட்டது.

இந்நூலில் உரையுடன் திருவள்ளுவமாலையும் திருவள்ளுவரது சரித்திரமும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தலே யல்லாமல், காயனாரது வேறுசரித்திர விசேஷங்களும், அவரது பத்துத் திருநாமங்களுக் கர்த்தமும், திருக்குறளின் பத்துத் திருநாமங்களுக் கர்த்தமும், இலக்கண விசேஷங்களும், பரிமேலழகரது சரித்திரமும், வேறு சில விசேஷமும் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டு மிருக்கின்றன.

15—7—1904. கோ - வடிவேலுசெட்டியார்.

உ

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

இப்பதிப்பு இரண்டாவது பதிப்பாம். முதற் பதிப்புச் சஞ்சிகை வடிவமாக அச்சிடப்பட்டமையின், அது காரணமாகச் சில பிழைகள் அப்பதிப்பில் நேர்ந்துவிட்டன ; அவை இப்பதிப்பிற் றிருத்தப்பட்டிருக்கின்றன ; எழுதாது விடப்பட்டனவும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன; பல நூலாராய்ச்சியால் கண்ட பாட பேதங்களும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன ; மூலத்திற்கு மூரைக்குமொத்த வேறு சில பிரமாணங்களும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன ; நண்பர் பலரது விருப்பின்படி திருக்குறள் மூலத்திற்கு ஆங்கிலேய மொழிபெயர்ப்பும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாங்கிலேய மொழிபெயர்ப்பை யியற்றியவர் எமது முக்கிய நண்பருள் ஒருவரும், எம்மோடெப்போதும் பழகி வருகின்றவருமாவர். அவர் தம் பெயரை வெளியாக்குதல் கூடாதென் றெம்மைக் கேட்டுக் கொண்டமையால், அவர் பெயரை அவர் விருப்பத்திற் கேற்றவா றெழு தாதுவிட்டனம் அவர் கைம்மாறு கருதாது செய்த இவ்வுதவி யெஞ் ஞான்றும் மறத்தற்பாலதன்றாம்.

இப்புத்தகத்தை யச்சிடும்போது எமமுடனிருந்து வேண்டிய உதவி யைச செய்துவந்த ஸ்ரீமந் - மங்கலம்-ஏகாம்பரமுதலியா ரவர்களுக்கு யாமென்று மறவாத அன்பு செலுததக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேம்.

இப்பதிப்பு அச்சாகி வரும்போது ஐரோப்பா யுத்த மாரம்பமாய் விட் டது; அதனால், காகிதத்தின் விலை மிக அதிகமாய்விட்டது; உயர்ந்த காகிதங் கிடைப்பது மிக அருமையாய்விட்டது; அதுபற்றி மிகச் சில பாகம் முதற்றரமான காகிததில் அச்சிடுதல்கூடாமற் போயிற்று. முதற் பதிப்பு (டிம்மி 8-பக்கங்கொண்ட) 163-பார வளவினதாம்; இப்பதிப்போ (டிம்மி 8-பக்கங்கொண்ட) 185-பார வளவினதாக முடிவுபெற்றது. அது பற்றி இப்பதிப்பின் விலை ஒரு ரூபாய் அதிகமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின் றது.

யுத்தங் காரணமாகக் காகிதத்தின் விலை ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு வீத மாய் விட்டமையால், மிக அதிகவிலை கொடுத்துக் காகிதம் வாங்கி இப்புத் தகத்தை அச்சிடல் வேண்டியதாயிற்று. அதுபற்றி இப்புத்தகத்திற்கு யாம் அதிக விலை வைக்கவில்லை.

இப்பதிப்பினும் பிரக்ஞைப் பிரமாதங்களால் பிழைகள் நேரிட்டிருத்தல் கூடும்; அவற்றை யறிவுடையோர் தெரிவித்தால், அவை பிழைதிருத்த மாகச் சேர்த்தச்சிடப்படுவதுடன் அவர்களுக்கு வந்தனமு மளிக்கப்படும்.

இப்புத்தகம் யாதொரு இடையூறுமின்றிப் பூரணமாக முற்றுப்பெறுமாறு திருவருள் புரிந்த எல்லாம்வல்ல இறைவன் இஃதென்றும் நிலைபெறுமாறும் அருள்புரிவாரெனப் பிரார்த்திக்கின்றனம். இதிற்பிழையுளதாயின், உலகம் பொறுக்க.

சென்னை,
1—10—1918.

கோ - வடிவேலு செட்டியார்.

உ

திருக்குறள்
பாலியலதிகார அடைவு.

CONTENTS.

I - அறத்துப்பால் (38)—On Virtue.

அதிகாரம்.

3. ஒழிபியல்—(13)

Appendix.

III-காமத்துப்பால் (25)-

1. களவியல்—(7)

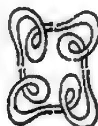
On Love.

In Union.

அதிகாரம்.

2. கற்பியல்—(18)

Wedded love.

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

புண்ணிய பூமியாகிய இப் பரதகண்டத்திலே இமயமலையினுச்சியிலே சிறப்புப்பொருந்தி விளங்கும் திருக்கயிலாயத்திலே உயர்வொப்பிலாத செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே திவ்யசிங்காசனத்தின்மீது நிதநியானந்தவடிவின ராய்ச் சிவபெருமான் பிரமாதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருடிகள் கின்னரர் கிம்புருடர் கருடர் காந்தருவர் சித்தர் வித்தியாதரர் முதலானவர் இருபுடையும் சூழ்ந்து வணங்கித் தோத்திரித்து நிற்கவும், பூதர்கள் பலவாத்தியங்களை முழக்கியும் வெண்சாமரை வீசியும் ஆலவட்டம் அசைத்தும் நிற்கவும், ஹரஹர என்னும் பேரொலி எங்கும் தழைத்தோங்கவும், தமது அருட்சத்தியும் உலகமாதாவுமாகிய உமாதேவியார் இடப்பக்கத்தில் வீற்றிருக்கவும், அளவிறந்த பெருங்கருணையோடு திருவோலக்கமாகவெழுந்தருளி யிருந்தனர்.

அப்போது உமாதேவியார் எழுந்து பரமபதியாகிய சிவபிரானைப் பணிந்துநின்று, "சுவாமி! நிரிலோகத்திலே இல்லறம் வழுவாது நடாத்தி முத்தியடைந்தவர் உண்டோ? அவரைத் திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டும்" எனச், சிவபெருமான் "உமையே! தெய்வலோகத்திலே வசிட்டர், அகத்தியர், அயன், புயங்கன், சம்பு என்னும் இவரும் பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவரும், தென்புலத்தார்கடன் தேவர்கடன் விருந்தோம்பல் சுற்றந்தழுவல் கபிலைபூசை செய்தல் முதலியன முடித்துக் கற்பின் வழுவாத நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மனைவிகளோடிருந்து இல்லறத்தை நடாத்தி முத்தியடைந்தனர்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். பார்வதியார் "பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவர் யார்? அவர் சரித்திரத்தைக் கேட்க விரும்புகின்றேன்" எனச் சிவபிரான், பூர்வத்திலே ஒரு பிரளயம்வர அதனைப் பிரமன் முன்னரேயறிந்து வேற்றுருவடைந்து ஒரு சுரைக்கூட்டிற் புகுந்திருந்து அவ்வெள்ளத்திலே மிதந்து வந்தனன். ம் யாதும் அறியாதவன்போலச் சுரைக்கூட்டி னருகணைந்து, இதற்கு ிருப்பவன் யாவன்? என்று கேட்க, அவன் 'யான்வருங் காலமறிந்து

_த்தவல்ல வள்ளுவன்' என்றான். 'இப்பிரளயத்தில் நீ எப்படி பிழைத் திருக்கின்றாய்' என்றோம். அப்போது பிரமன் நம்மை அறிந்துகொண்டு சாஷ்டாங்கத்தில் விழுந்து, 'பரமபதியே! ஜகத்ரக்ஷகனே! உமது திருவருளாலன்றோ பிழைத்திருக்கின்றேன்; தேவரீர் கிருபைகூர்ந்து இத்துன்பம் நீர்ப்பெருக்கைத் தவிர்க்கவேண்டும்' என்று வேண்ட, அவ்வதிகாரத்தை உமக்கே தந்தோம் என்றுசொல்லி முன்போலவே உலகீங்கை முறைப்படியே படைப்பித்தோம்.

2

இப்படியிருக்கையில், ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டிநாட்டிலே மதுரையென நகரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் நம்மை ஓர்கால் அவமதித்ததன் பொருட்டு அவர்கள் சர்வ பங்கமாகும்படி பிரமனைத் திருவள்ளுவராகவும், மஹாவிஷ்ணுவை இடைக்காடராகவும், சரசுவதியை ஔவையாகவும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம்.

ஆதியிலே பிர்ம புத்திரர்களாகிய காசிபர்முதலிய நவப்பிர்மாக்களில் காசிபர் ஊர்வசியைச்சேர்ந்து வசிட்டரைப் பெற்றார்; அவர் அருந்ததியைச் சேர்ந்து சத்தியரைப் பெற்றார்; அவர் புங்களூர்ப் புலைச்சியைச் சேர்ந்து பராசரைப் பெற்றார்; அவர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்து வியாசரைப் பெற்றார். இந்நால்வரும் வேதங்களுக் குரியவராயினர்.

பின்பு பிர்மாவானவன் மற்றுஞ் சிலபுத்திரரால் வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் விளங்கச்செய்ய வேண்டுமென்றெண்ணி வேதவிதிப்படி ஒரு யாகஞ்செய்தான்; அதன்கண் வைத்திருந்த கும்பத்தினின்றுங் கலைமக ளவதரித்தனள்; அவளைப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான்; பின்பு அகஸ்தியர் குறியவடிவோடு அக்கும்பத் துதித்தனர். அவர் சமுத்திர கன்னிகையை மணந்து பெருஞ்சாகரன் என்பவரைப் பெற்றார் அவர் திருவாரூர்ப் புலைச்சியைச் சேர்ந்து பகவன் என்பவரைப்பெற்று, அவர்க்குச் சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்பித்தார் அந்நாளில் பிர்மவம்சத்தில் தவமுனி என்பவர் அருண்மங்கை என்னும் பிராமணமாதைச் சேர்ந்து ஒரு புத்திரியைப் பெற்றுவைத்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றனர்.

அக்குழந்தையை உறையூர்ப் பெரும்பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில், அந்தச்சேரியில் அகாரணமாய் மண்மாரிபெய்தது; பெய்யவே, மேல் நடக்கப்போகிற காரணத்தினால் இந்தப் பெண் தவிர மற்றவர் யாவரும் இறந்தனர். பின்பு அந்தப்பெண் எப்படியோ அதற்கடுத்த மேலூர் அகரத்திலே நீதியையன் வீட்டையடைந்து வளர்ந்து வந்தனள்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகல சாஸ்திர பண்டிதராய்க் கண்டவர் யாவரும் மதிக்கும்படி பிராமண கிர்த்தியத்தில் வழுவாதவராய்க் காசியாத்திரைக்கு செல்லும் மார்க்கத்திலே மேலூர் அகரத்துக்கடுத்த ஒரு சத்திரத்திலிறங்கி நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு சமையல் செய்துகொண்டிருந்தார்; அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண் வர, அவளைக் கண்டு 'நீயார்? புலைச்சியோ? வலைச்சியோ? இங்கே ஏன்வந்தாய்' என்று அதட்டி, மிகுந்தகோபங்கொண்டு சட்டுவத்தால் அவளது தலையிலே உதிரஞ்சோர அடித்து ஓட்டினார். அவள் அழுதுகொண்டே தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போஜனம் பண்ணி அக்கிரகாரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காசியையடைந்து [illegible] ஸ்நானஞ்செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்தமெடுத்துக்கொண்டு [illegible] சத்திரத்திலிறங்கி [illegible] அப்போது பெண்ணும் [illegible] பகவனென்பவர் [illegible]

குணங்களைப் பார்த்து மனமருண்டு நிற்க, அச்சத்திரத்து அதிபராகிய நீதியையர் அக்குறிப்பினைக் கண்டு 'என் பெண்ணை நீர் விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு இங்கேயே இருக்கலாம்' என்று சொல்ல, அதற்கவர் 'நான் கொண்டுவந்த கங்கையை இராமேச்சுரத்திற் செலுத்தித் திரும்பி வருவேன்' என்று உறுதிமொழிகூறிச் செலவு பெற்றுக்கொண்டுபோய்

இராமலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம்பண்ணித் திரும்பி வந்தார். அப்போது நீதியையர் பந்து மித்திரர்களோடிருந்து குறித்த கன்னிகையைப் பகவனுக்குப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொடுக்க, ஆன்குரார்ப்பண சடங்குகள் சந்துஷ்டியாய் நடந்தேறின; இத்தாகாள் மங்கலஸ்நானஞ் செய்விக்கும்போது பகவனென்பவர் அந்தப் பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும்படி மயிரை வகிர்ந்தார்; அப்போது தாம் முன்பு சட்டுவத்தா லடித்த வடுவைக்கண்டு அனுமானித்து, 'இந்தப் பெண் யார்' என வரலாறு முற்றும் விசாரித்து வியசனமடைந்து, 'ஆதியானல்லவா?' என்று சொல்லி அவளைவிட்டு ஓடினர். அவவாதியென்னும்பெயரே அவளுக்குக் காரணப் பெயராயிற்று.

அதுகண்டு ஆதி என்பவளும் பின் தொடர்ந்துசென்று, பொழுது போகையில் எதிரே கண்ட பாணர்சேரியில் ஒரு மண்டபத்திலே தங்கிய பகவனென்பவர் அருகிற்சென்று வணங்கிநின்று, 'என் பர்த்தாவே! தெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக்கும் இந்தக்காரியம் நடந்திருக்கச் சகல நீதியும் அறிந்த நீர் என்னைவிட்டு நீங்குதல் தருமமோ' அல்லது தருமமோ?' என்றும், 'உம்மை நீங்கி நான் உயிர்தரிப்பேனோ?' என்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன் சொல்லப், பிராரத்த கர்மவசத்தால் இவர் புத்தியிலும் அது சரியென்று தோன்றப் 'பெண்ணே! என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானால் யான் சொன்னபடி கேட்கவேண்டும்; அஃதாவது உனக்குப் பிள்ளைகள் எங்கெங்கே பிறக்கின்றனவோ அப்பிள்ளைகளை அங்கங்கே அப்பொழுதே விட்டுவருவையானால் யான் உன்னைக்கூடச் சம்மதிப்பேன்' என்று சொல்ல, அவள் அதற்கு உடன்பட்டாள்; அதனால், அன்றிரவில் அம்மண்டபத்தி லிருவரும் கூடிக் களித்திருந்தனர்.

அப்போது கடவுள் கட்டளைப்படி சரசுவதி யானவளும் புகழ்பெற்ற ஔவையாகப் பிறந்தனள். உடனே அவவிருவரும் புறப்பட்டுப் போகை

" அருந்தவ மாமுனி யாம்பக வற்குக், கருவூர்ப் பெரும்பதிக் கட் பெரும்புலைச்சி,யாதி வயிற்றினி லன்றவ தரித்த, கான்முளை யாகிய கபில னும் யானே, யென்னுடன் பிறந்தவ ரெத்தனை பேரெனி,லாண்பா லைவர் பெண்பா லானவர், யாம்வளர் திறஞ்சிறி தியம்புவல் கேண்மின், ஊற்றுக் கா ட்டெனு மூர்தனிற் றங்கியே,வண்ணா ரகத்தி லுப்பை வளர்ந்தனள், காவிரிப் பூம் பட்டினத்திற் [illegible] சேரியிற், சான்றா ரகத்தினி லுறுவை வளர் ந்தனள், நரம்புக் கருவியோர் நண்ணிடுஞ் சேரியிற், பாண ரகத்தில் ஔவை வளர்ந்தனள், குறவர் கோமான் [illegible] [illegible], தொண்டை மண்டலத்தில் வண்மையிற் [illegible]

4

பில் தொண்டைநாட்டிலுள்ள ஊற்றுக்காட்டில் ஒரு மடத்திற்கூட உப்பை யும், சோழதேசத்தில் கருவூரில் ஒரு சேலியிற்கூட அதிகமானும், காவி ரிப்பூம்பட்டணத்தில் ஒரு மண்டபத்திற்கூட உறுவையும், திருவாரூரில் ஒரு மடத்திற்கூடக் கபிலரும், வேளின்மலைச் சாரலிற்கூட வள்ளியம்மை யும், திருமயிலாப்பூரில் இலுப்பைத் தோப்பிற்கூடத் திருவள்ளுவரும் பிறந்தனர்.

இக்குழந்தைகளை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று விட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது, அப்பிள்ளைகள் சொல்லிய தனி வெண்பாக்கள்:—

ஔவை.

இட்டமுட னென்றலையி லின்னபடி யென்றெழுதி
விட்டசிவ னுஞ்செத்து விட்டானோ—முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானாலும் பாரமவ னுக்கன்னாய்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.

உப்பை.

அத்தி மூதலெறும்பி றீனவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்—முற்றவே
கற்பித்தான் போனானோ காக்கக் கடனிலையோ
வற்பனோ வன்னை யரன்.

அதிகமான்.

கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட்டே ரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்ய—னுருப்பெற்று
ஊட்டி வளர்க்கானோ வோகெடுவா யன்னைக்கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

உறுவை.

சண்டப்பைக் குள்ளுயிர்தன் றுயருந்தத் தானருந்து
மண்டத் துயிர்பிழைப்ப தாச்சரிய—மண்டி
யலைகின்ற வன்னை யானுடைய வுண்மை
நிலைகண்டு நீயறிந்து நில்.

கபிலர்.

கண்ணுழைப்பாக் காட்டிற் கருங்கற் றவளைக்கு
முண்ணும் படியறிந் தூட்டுமவர்—நண்ணு
நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்
நமக்குந் தொழிலென்ன தான்.

[illegible] பீடத்தில் வள்ளுவர் வளர்ந்தன, கரும்பார் சோலைச் சுரும்பார் பதியினில் வேடப் பதிசமான் வளர்த்தனன், பாருச் சீர்கொட் பார்ப்பனர் வளர்க்க யானும் வளர்ந்தேன்”, என்ற வயிரமண [illegible].

[illegible]

அன்னை வயிற்றி லருந்தி வளாதவனின்று
மின்னும் வளர்க்கானோ வென்றுமே—பின்னரவஞ்

சூடும் பெருமான் சுடுகாட்டி னின்றுயிலை
பாடும் பெருமா னவன்

திருவள்ளுவர்.

எவ்வுயிருங் காக்கவொரு விசனுண் டோ விலலையோ
அவ்வுயிரில் யானொருவ னல்லேனோ—வவ்வி
யருகுவது கொண்டிங் கலைகுவதே னன்னே
வருகுவது தானே வரும்

இப்பாடல்களைக் கேட்டுத் தாய் மனத்துணிந்து நீங்க, அவ்விருவருந் தீர்த்த யாத்திரைக்குச் சென்றனர்.

திருமயிலாப்பூரில விடப்பட்ட குழந்தை அங்குள்ள ஆலயத்திலம்மை யாத்மார்த்தமாகப் பூசித்துக்கொண்டு, இலுப்பை மரத்தடியிலிருந்து அம்மல ரிற்றுளிக்குந் தேனையுண்டு, பூர்வம் பிரமாவாதலால் சிகை எகயோபவீதம் சதுர்வேத புத்தகமுங்கொண்டு வளர்ந்துவருகையில், ஒருவேளாளன்மனைவி புத்திரபாக்கியத்தைக்குறித்து மேற்படி ஆலயத்தின்முன்புறம் தவஞ்செய் திருந்தனள். அப்போது 'இக்குழந்தையை நீயெடுத்துக் கொண்டுபோய்த் திருவள்ளுவரென்று நாமகரணஞ்செய்' என்று நம்மால் அசரீரி வாக்குண் டாக்கப்பட்டது; அதனை அவள் கேட்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் அக்குழந்தை யை யெடுத்துக்கொண்டு போய்க் கணவன்கையிற் கொடுக்க அவனும் இரு கரமுமேந்தி வாங்கித் தன் மடிமேலிருத்தி உச்சிமோந்து, மகிழ்ந்தனன்; பின் அக்குழந்தையை யவ்விருவரும அருமையாக வளர்த்துவந்தனர். அது கண்ட அவர்கள் சுற்றத்தார் 'ஏதோ ஒரு பிள்ளையை வளர்க்கிறார்கள்' என்று இகழ்ச்சிசெய்ய, அதற் கவர்களஞ்சிப் புறத்திலுள்ள தொழுவத் தில் தொட்டிலிட்டு அதில் அக்குழந்தையைக் கிடத்திப் பண்ணைக்கார ரைக் காவல்வைத்து வளர்த்து வந்தனர். இங்ஙனமானபின்பு திருவள்ளு வர் தம்மை வளர்ப்பவர் சுற்றத்தார்களால் நிந்தை செய்யப்படுகிறார்களே

என்று கருதி அவர்களைப் பார்த்து 'என்னிமித்தம் உங்களுக்கு வருத்தம் வேண்டுவதில்லை; இனி நான் வேறிடத்திலிருந்து நீங்கள் நினைக்கும்போது வந்து வேண்டியதைச் செய்வேன்' என்று சொல்லிப் புறப்பட்டு அவ்வூரில் ஒரு பனைமரத்தினிழலில் இருந்தார். அம்மரத்தடி நிழல் அவரைவிட்டு நீங்காதிருந்தது; அதனைக் கண்டவர்களெல்லாம் 'இப்பிள்ளை தேவரோ முனிவரோ' என்று துதிக்க, நாயனார் அவ்விடம்விட்டுத் திருமூலர், போகர் முதலிய சித்தர்கள் வாசஞ்செய்யும் மலைக் கெழுந்தருளினார். இங்கிருந்த திருமூலர் நாயனாரைக்கண்டு 'வள்ளுவரே! பூர்வத்தில் [illegible] உபதேசம் பண்ணினபோது! [illegible]

முத்தி வருளும்படிக்கும், அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பாலையும் தமிழில் அருளிச் செய்யும்படிக்கும், இங்குவந் தவதரித்தீரோ?' என்று துதிக்க, நாயனார் மகிழ்ந்து அங்குத் தவஞ்செய்வோரில் ஒருவராகித் தாமு மிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் தொண்டைமண்டலத்தில் ஒரு வேதாளமானது பயிர்களை அழித்தும், உயிர்களை வதைத்தும், பிராணிகளுக்குப் பல துன்பங்களைச் செய்துவந்தது; வருகையில், காவேரிப்பாக்கமென்னும் ஊரிலிருக்கும் ஆயிரம் ஏர்வைத்துப்பயிர்த்தொழில் நடாத்தும் மார்க்கசகாயனென்னும் ஒரு வேளாளன் அதனை யடக்கினவர்க்கு வேண்டிய திரவியமும் ஒருகும் தருகிறேனென்று பிரசித்தப்படுத்தி யிருந்தான். அதனையடக்குதல் ஒருவர்க்கும் முடியாமையால், அவ்வேளாளன் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்யும் மலையில்வந்து திருமூலர் முதலானவருடன் சொல்ல, அவர்கள் 'அதோ இருக்கும் திருவள்ளுவருடன்சொல்' என்றனர். அதனை யறிந்து சிவகாருண்யராகிய நாயனார் அவ்வேதாளத்தை ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தால் வென்று யாவரையுங் காத்தனர்.

அதுகண்டு அவ்வேளாளன் நாயனாரைத் துதித்து 'யான் கொடுக்கும்

னையும் திரவியங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு, வாசுகியென்னு மெனது பெண்ணையுந்தேவரீர் அங்கீகரித் தருளல்வேண்டுமே' என்றுபிரார்த்தித்தான். நாயனார் உலகத்தார்க் கில்லறம் நடாத்திக் காட்டவேண்டிய காரணத்தை யோசித்து 'அந்தப்பெண் நான் கொடுக்கும் மணலை அன்னமாக்கி எனக்குப் படைக்குமானால் அப்படியே விவாகஞ்செய்து கொள்ளுவேன்' என்றார். அந்தப்பெண் அதற்குச சம்மதித்து அவர் கொடுத்த மணலைச்சமைத்துப் படைத்தனள். பின்பு நாயனார் வாசுகி என்னுமப்பெண்ணை விதிப்படி விவாகஞ் செய்துகொண்டு சிலநாளங்கிருந்து திருமயிலைக்குத் தம்மனைவியுடன்வந்து, ஓர் இல் ஆக்கிக்கொண்டு, செய்தொழில்களில் பாவமில்லாதது நெய்தற்றொழில் என்று நிர்மானித்து, அவ்வூரிலிருக்கும் ஏலேலசிங்கனென்னும வர்த்தகனிடத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைசெய்து அதனாலவரும் கூலியால் காலங்கழித்திருந்தனர்.

அக்காலத்தில திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகராக எழுந்தருளியிருக்கும் நாம் மகிடாசுர சங்காரஞ்செய்து கர்வித்திருந்த பத்திரகாளியுடன் பலவித நடனம் புரிகையில் அக்காளியும் சோர்வுறாமல் நடனம்புரிந்தனள்; அப்போது நமது குண்டலங்கழன்றது; அதனைக்காலில் சேர்க்கும்படி ஊர்த்துவ பாதமாக நடனஞ்செய்தோம்; அப்படி பத்திரகாளியாட நாணி நின்றனள். அந்த சமயம் தேவர்கள் சந்தேகமுற்றுத் தற்செயலாய் நாம் ஊர்த்துவ நடனஞ்செய்த காரணந் தெரியாமல்மயங்க, அப்போது நீங்கள் திருமயிலையில்

இருக்கும், திருவள்ளுவரிடத்து இதனைத்தெரிந்து கொள்ளுங்களென்று [illegible]த்தோம். தேவர்க ளங்கேபோய் அவர் முன்னின்றனர்; நாயனார் [illegible] குறிப்பறிந்து

௨

வெண்பா.

பூவி லயனும்புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனுந் தாமிருக்க—நாவி
லிழைநக்கி நூனெருடு மேழையறி வேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து.

என்று கூறியருளினர். அதனைக்கேட்டு அவர்கள் சந்தேகந் தெளிந்தார்கள்.

ஒருநாள் நாயனார் நூல் விற்கும்பொருட்டு ஏலேலசிங்கர் வீட்டுக்குப் போய்ச் 'செட்டியார் எங்கே?' என்றுகேட்க, அங்குள்ளார் 'சிவபூசை செய்கிறார்' என்றனர்; 'அவர் சிவபூசை இங்குச்செய்கிறாரோ குப்பத்தில் செய்கிறாரோ' என்றனர்; அதனை அவர்பத்தினி கேட்டு உள்ளேபோய்ச் செட்டியார்க்குக் கூற, அவர் திடுக்கிட்டுச் சிவபூசைவிட்டு ஓடிவந்து நாயனாருடைய உபயசரணங்களையும் வணங்கி, 'சுவாமி! அடியேனைப் பந்தசாகரத்தினின்றும் எடுத்துக் கரையேற்றி யருளல் வேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பின்பு ஒருநாள் நாயனார் அவரது பக்குவத்தையும் மற்றுஞ் சில மாணாக்கர் பக்குவத்தையும் சோதிக்கவெண்ணி அவர்களை யழைத்துக்கொண்டு ஒருவனத்திற்செல்ல, அங்குப் பெருகி வரும் வெள்ளத்தில் தம்மைப் பின்றொடர மனோதிட மற்றவராய்ச் சில மாணாக்கர் பயந்து நின்றுவிட, ஏலேலசிங்கர் மாத்திரம் அவர்தம்மைத் தொடர்ந்துவந்தனர். அவ்வெள்ளம் வழிவிட்டது. பின்பு நாயனார்ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து, ஓர் உயர்ந்த மரத்தினுனியி லேறும்படி கூறினர்; அவர் ஏறிய பின்பு 'நின்ற கொம்பையும் பிடித்த கொம்பையும் விட்டுவிடு' என்று கூறினார்; அவர் அவ்வாறே யோசியாமல் விட்டனர்; விட்டும், ஓர் அபாயமுமில்லாம லிருக்கக்கண்டு ஏலேலசிங்கரை நாயனார் தமது மடிமீதுவைத்து ஞானோபதேசஞ் செய்தருளினர். பின்பு திருமயிலை நாட்டுக் கரசனாகிய அக்குதராஜன் ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரோடு பேசிக் கொண்டிருக்கையில் 'உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லையே; உமது ஞானாசாரியரைக் கேட்கலாகாதா' என்றனன். அவர் 'நல்லது' என்று போய் நாயனாரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாயனார் 'சுவாமி கடாக்ஷிப்பார்'

என்று அநுக்கிரகம் பண்ணினர்.

பின்பு ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரும் அவர் மனைவியாரும் தாம் வழக்கப்படி சாலையில் தரிசிக்கும் பகலின் வாற்புறத்தில் ஏம் சிறுகுழவியாயிருந்தழு வதைக் கண்டு அக்குழந்தையை எடுத்து உச்சிமோந்து முத்தமிட்டு ஆனந்த சாகரத்திலழுந்தி ஞானகுருவாகிய நாயனார் சந்நிதிக்குக் கொண்டுபோய் வைத்து வணங்கினார்கள். அவர் அக்குழந்தைக்கு 'அழகானந்தர்' என்று நாமகரணஞ் செய்தனுப்பினர். இச்செய்தியை ஏலேலசிங்கர் அந்நாட்டு

[illegible]த்தெரிவிக்க, அவன் 'அப்படி தெய்வீகமாய்க் கிடைத்திருந்தால் அக்குழ ந்தை இங்கு வரட்டும்' என்றான். உடனே [illegible] [illegible] 'இக்குழந்தை[illegible]'

என்று ஆனந்தமடைந்து, அதனைத் தன் மனைவி கையிற் கொடுக்க அவளும் ஆனந்தமடைந்து அருமையாக வளர்த்துவந்தனள். பின்பு நாயனார் அநே கர்க்குஞானோபதேசஞ்செய்துகொண்டு அதிமகிமையோடுவாழ்ந்திருந்தனர்.

மற்றொரு தினத்தில் ஏலேலசிங்கரது கப்பல் கரைதட்டிப்போயிற்று; அதனை அவர் அரசனுக்குச்சொல்ல, அவன் 'உம்முடைய ஆசிரியரு டனே சொல்லும்' என்றனன். நாயனார் அதனை முன்னமேயறிந்து தமது திருமுன் விண்ணப்பஞ்செய்ய வருகின்ற ஏலேலசிங்கரை யழைத்துக் கொண்டு கப்பலருகிற்சென்று தமது திருக்கரங்களால் அதனைத்தொட்டு 'ஏலேயாவென் றிழுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டனர்; அப்படியே யிழுக்க வுடனேகப்பல் சரியாகநின்றது.

பின்பொருகாலத்தில் மழையில்லாமையால் தானியங் கொள்ளக் கிடை யாமல் அநேகரிறந்துபோவதைக் கண்டு ஜீவகாருண்யராகிய நாயனார் தமக கன்புள்ள ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து 'நீர் இந்தப் பஞ்சம் மாறுகிறவரைக் கும் வாங்கிவைத்திருக்கும் நெல்லையெல்லாம் வாங்கின விலைக்குக் குறணி யேற்றமாக விற்கக்கடவை' என்றருளினர்; அவர் அவ்வாறே குருமொழிதவ

றூதுவிற்றனர். பொருள் மலைபோற் குவிந்தது. கட்டி யிருந்த நெற்கூடோ குறையாமலே யிருந்தது. பின்பு மழைபெய்ய உலகம் செழிப்படைந்தது. மறுபடியும் நாயனார் ஏலேலசிங்கரை நோக்கிக் 'குறுணி குறையவில்' என்றார்; அவர் அவ்விதமாகவே விற்க, மறுநாளைக்குள் அவரிடத்திலிருந்த நெல்லெல்லாம் செலவாய்விட்டன.

நாயனார் ஏலேலசிங்கரைப்பார்த்து 'நீ நெல்லுவிற்று விருத்திசெய்திருக்கிற பொருள்களைமாற்றிப் பொன்னாக்கி உருக்கித்திரட்டிக்கடலிற் போட்டுவிடு' என்றனர்; அவர் அப்படியே செய்தனர். அதனை யொரு மீன்விழுங்கிற்று. சிலநாள் சென்றபின் அம்மீன் வலைக்காரர் கையிலகப்பட அவர்கள் அதனைச் சேதிக்கையில் அதன் வயிற்றில் மலினம்படிந்த வொருதம்பமிருக்கக்கண்டு அதிசயித்து, அதனை ஏலேலசிங்கர்க்குக் கொடுத்தனர். அவர் அதனைக் கல்லென்று நினைத்து ஸ்நானஞ்செய்யு மிடத்திற் போடுவித்தார். அது நடத்தல் முதலிய பயிற்சியால் மலினம் நீங்கிப் பிரகாசித்தது; அவர் அதில் தமது பேர் வெட்டியிருக்கக் கண்டு † 'இது குருவருள்' என்று மகிழ்ச்சி யடைந்தார்.

திருவள்ளுவர் இப்படி அநேக அற்புதங்களைச்செய்துகொண்டிருக்கும் நாளிலே பாண்டிய நாட்டிலே மதுரையில் நக்கீரர்முதலிய சங்கப் புலவர்கள் தாம் அடைந்திருந்த கல்விப்பெருக்கத்தால்கர்வமடைந்து அங்குப்போந்த வித்வச்சிரோமணிகளை எல்லாம் அவமதித்துநடப்பதைக்கேள்வியுற்றிருந்த

---

* இது முதற்கொண்டு பளுவிழுப்போர் "ஏலேலோ ஏலவலி" என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றனர் என்று சொல்லப்படுகிறது.

† இது முதற்கொண்டு "ஏலேலசிங்கன்பொன் ஏழுகடல்போனாலும் மறுபடியும் வரும்" என்னும் பழமொழி வழங்கப்பட்டு வருகின்றதென்று சொல்லப்படுகின்றது.

அழகானகதர்முதலிய பெரியோர்கள் திருவள்ளுவரைப் பார்த்து, 'கற்றற்கெளிதாகவும் இம்மைமுதலிய மும்மைக்கு முதவியாகவும், உலோகோபகாரமாகவும் உமது பெயரால் ஒரு நூல் செய்யவேண்டும்' என்று வேண்ட,

நாயனார் வேதாகம சாரங்களையெல்லாந் திரட்டி அறம், பொருள், இன்பம் என முப்பாலாக்கி (1330) குறள் வெண்பாவா லொருநூல் செய்தருளினர். அழகானந்தர் முதலாயினோர் அதனைக்கண்டு சந்தோஷித்து இதனைக்கொண்டு சங்கத்தாரை வெல்லலாம் என்று துணிந்து, நாயனார்க்குத் தங்கள் எண்ணத்தைத் தெரிவித்தனர், நாயனார் அடியார் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து தமது மனைவியை இல்லின்கணிறுத்திப் புறப்பட்டு இடைக்கழிநாட்டின் வழியாகப் போகையில், ஒளவையார் நேர்பட அவரோடும் போனார்; போம்போது இடைக்காடரைக் கண்டு தாம் செல்லுங் காரணத்தைத் தெரிவிக்க, இடைக்காடரும நாயனாரை நோக்கி 'இடையாலுங் கடையாலு மழியக்கடவதென்று சுவாமி தமமை நிராகரித்த நக்கீரர் முதலிய சங்கப் புலவரைச் சபித்திருக்கின்றனர்; ஆதலால் என்னாலும் உம்மாலு மச்சங்க மழிவுபடப் போகின்றதாகையால், நாமும் உம்முடன்வருவோம்' என்றனர். பின்பவர்கள் சென்று மதுரையை யடைந்து வைகை நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து சபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு பிரதக்ஷிணமாக ஆலயத்திற்குட்சென்று அங்கு மீனாட்சி சொக்கலிங்க மூர்த்தமாகி யமர்ந்துள்ள நம்மைத் தரிசனஞ்செய்தனர். பின்பு நாயனார் மேற்படி சந்நிதானத்தில் பாண்டியராஜன் மந்திரி பிரதானி முதலானவர்கள்சூழ, ஒளவையார் இடைக்காடர் மற்றுமுள்ளவருமிருந்து கேட்கும்படி தாமருளிய திருக்குறள் முப்பாலைச் சங்கத்தார் நெஞ்சில் கிலிலேறவும், ஏனையர் நெஞ்சிற் களிப்பேறவும், அரங்கேற்றி முடித்தனர். அதனைச செவியாரக்கேட்ட பாண்டிய ராஜன் முதலானவர் மிகுந்த ஆனந்தபரவசராய் நாயனாரைப் புகழ்ந்து துதித்தனர்.

அதன் பின்பு நாயனார், இடைக்காடர் ஒளவையார் முதலாயினோர் தம்மைச் சூழ்ந்துவரப், பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின்கண்ணே சங்கப்பலகை மீது தமிழ்க்கரசாக வீற்றிருக்கின்றவரும், திருவாதவூரடிகளாகிய மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருக்கோவையார் நானூற்றுக்கும் நாலு குற்றங் கூறினவரும், நம தன்பனாகிய தருமி என்னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழி கொடுத்தற்பொருட்டு நாம் அருளிச்செய்த

அ க வ ல்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
மயிலியற் செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி
னறியவு முளவோ நீயறியும் பூவே.

என்னும் திருமுகப் பாசுரத்திற்குக் குற்றங் கூறினமையால் நாம் ஒருவித்து வானாக அப்புலவர் சபைக்கேகி நக்கீரனைப் பார்த்து,

2

10

வெண்பா.

அங்கங் குலைய வரிவாளி னெய்பூசிப்
பங்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்
கீர்கீரென வறுக்குங் கீரனோ வென்கவியை
யாராயு முள்ளத் தவன்.

என்று கேட்டபோது, நக்கீரன் நம்மை யறிந்துகொண்டு,

வெண்பா.

சங்கறுப்ப தெங்கள்குலஞ் சங்கரனார்க் கேதுகுலம்
பங்கமறச் சொன்னாற் பழுதாமே—சங்கை
யரிந்துண்டு வாழ்வோ மரனேநின் போல
விரந்துண்டு வாழ்வ தில்லை.

என்று சொல்ல, நாம் நமது நெற்றிக்கண்ணைக்காட்ட, அப்போதும் அஞ்சாமல் நெற்றிக்கண்ணேயன்றி உடம்பெல்லாங் கண்ணாகக் காட்டினாலுங் குற்றங் குற்றமேயென்று கூறினவரும், மற்றப் புலவர் பாடலையெல்லாம் கொன்னையிட்டவரும், பழுதற இலக்கண விலக்கிய வாராய்ச்சியுள்ளவருமாகிய நக்கீரர்முதலிய புலவர்களுடைய தைரியமும் தருக்கும் அறிவுங்கலங்கிச் சோர்வடையும்படி அவர்களிடத்திற் சென்று, அவர்கள்

தம்மை வினவிய அசதி வினாக்களுக்கெல்லாம் செந்தமிழ்ப்பாவா லுத்தரங் கொடுத்தனர். பின்பு சங்கத்தார் நாயனாரை நோக்கி 'நீ எந்தலூர்' என்றனர்; அதற்கவர்

எந்தலூ ரென்றீ ரிருந்தலூர் நீர்கேளீர்
சந்தலூர் செய்தி யறியீரோ—வந்தலூர்
முப்பாழும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமா
யப்பாழும் பாழா யறும்

என்றற்றொடக்கத்து ஞானார்த்தமான செய்யுட்களால் அவர் வினவியவினாக்களுக்கெல்லாம் உத்தரங் கொடுத்தனர். பின்பு சங்கத்தாரை நோக்கி ஔவையார் கைச்செய்கையாய் 'இவை என்ன' என்று வினவிய வினாவிற்கு அவர்கள்

இவ்வளவு கண்ணிரு ளிவ்வளவு சிற்றிடையா
ளிவ்வளவு போன்ற விளமுலையா—ளிவ்வளவாய்க்
காமக் கலைவினையுங் காணாத கன்றினு
ஞரோதை காட்டுகுறி நன்கு.

என்று விடைகூற, இது தகுதியான உத்தரமன்றென்று அக்குறிகளுக்கு ஔவையார்

11

ஐயமிடே, னறநெறியைக் கைப்பிடிமி
னிவ்வளவே யும்மனத்தை யிட்டுண்மின்—றெய்வ
மொருவனே யென்னு முணரவல் லீரே
லருவினைகள்தீர்ந்து மறும்.

என்று மொழிந்தனர்; அதுகேட்டுச் சங்கத்தார் திகிலடைந்து, இவரை வெல்லுதல் முடியாதென்று துணிந்து, இடைக்காடருடனே பேச, அவர்

ஆற்றங் கரையி னருகிருந்த மாமரத்திற்
காக்கை யிருந்துகஃ கஃகெனக்—காக்கைதனை
யெய்யக்கோ வில்லாம லிச்சிச் செனவெய்தான்
வையக்கோ னந்தம் மகன்.

"என்று கூறினர். பின் சங்கத்தார் இதுபோன்ற செய்யுட்களுக்கு உத்தரங் கொடுக்கச் சக்தியில்லாமல் இவர்களை வெல்வதரிதென் றறிந்து நாணமுற்று, நாயனாரைப் பார்த்து 'நீர் பாடிய குறளை நாங்க ளொப்புக்கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுளது; அஃதியாதெனின், நாங்களிருக்கு மிந்தப்பலகை தென்னிய செந்தமிழ் நூலைக்கண்டால் இடங்கொடுக்கு மாதலால், இஃதொப்புக்கொள்ளுமாயின், எங்களுக்கெல்லாம் சம்மதமாம்' என்று சொல்ல, அவ்வாறே நாயனார் தாமருளிச்செய்த திருக்குறளை அச்சங்கப்பலகைமீது வைத்தனர். உடனே அப்பலகை தன்னிடத்திருந்த சங்கத்தார் யாவரும் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் விழும்படி தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருக்குறட் புத்தகத்தி னளவாகச்சுருங்கி அதற்குமாத்திரம் இடங்கொடுத்தது. அதனைக் கண்டவர் யாவரும் களிகூர்ந்தனர்; அவருட்சிலர், இதுவே தமிழ் வேதமென்றும், ஆகமமென்றும், சாஸ்திரமென்றும், மதனூலென்றும் பலவாறாகச் சொல்லித் துதித்தனர். பின்பு பொற்றாமரைத தீர்த்தத்தில் விழுந்துதமொறி வருந்திய சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மருங் கரை, யேறி நாயனாரையும் திருக்குறளையும் புகழ்ந்து நாற்பத்தொன்பது வெண்பா பாடினர். அது திருவள்ளுவமாலை எனப் பெயர் பெறும்.

மேற்படி சங்கத்தாரும் உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் பாண்டியன் முதலானவரும் நாயனாரைத் துதித்து 'இந்நூலை அகஸ்தியரும் ஒப்புக் கொள்ளின், அது நன்றாம்' என, அதற்கு நாயனார் சம்மதிததுப் பொதிய மலைக்குப்போய் அகஸ்தியர் முதலிய முனிவர்களைக்கண்டு தாஞ்செய்த நூலைக் காண்பித்தனர். அவர்கள் அதனை நன்குணர்ந்து அடைந்த சந்தோஷம் அனந்தனுக்கும் சொல்லுதல் முடியாது. அவ்விடத்தில் கொங்கண சித்தர் தம்மை வழிபட நாயனார் அவர்க்கனுக்கிரகித்து, அவ்விடத்திருந்து நீங்கி ஈசமெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தலங்களை யெல்லாந் தரிசனஞ்செய்து கொண்டு திருமயிலைக்குச் சமீபமாக வருகையில், அப்பதியாரும் ஏலேல சிங்கரும் கேள்விப்பட்டெதிர்கொண்டழைத்துவர, நாயனாரும் தம தில்லஞ் சேர்ந்து வாசுகியாரிரொடு கூடிக் களித்திருந்தனர்.

இங்ஙன மிருக்கையில், ஒருவர் அவரில்லின்கட்சென்று 'இல்லறம் பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ அடியேனுக் கனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்

என்று வெகுநாள்காத்திருந்தனர். நாயனார் அதற்குமுத்தாமொன்றுஞ்சொல்லாமல் அவரே யறிந்துபோகும்படி செய்தனர். ஒருநாள் நாயனார் தமது மனையாள் கிணற்றில் சலந்தூக்கிக்கொண் டிருக்கையில் அழைக்கப் பாதிக் கிணற்றளவில் தூக்கின குடத்தை நிற்கவிட்டு அவ்வம்மையார்வந்ததையும், ஒருநாள் அந்த அம்மையார் நாயனார்க்குப் பழையது பரிமாறிநிற்கையில் 'இதுசுடுகின்றது' என அவ்வம்மையார் சீக்கிரத்தில் விசிறிகொண்டுவிசிறியதையும், மற்றொருநாள் பகலில் நாயனார் நெய்யும்போது கையிலிருந்த குழல் தவறி வீழ்ந்ததை யெடுக்க மனையாளைநோக்கித் ' தீபங்கொண்டுவா ' என, அவ்வம்மையார் தீபங்கொண்டுவந்ததையும் வந்திருந்தவர் கண்டு கற்புடைய மனையாள் வாய்க்கில் இல்லறமேபெரிது, இல்லையேல் துறவறமே பெரிது என்றெண்ணிக்கொண்டு நாயனாரை வணங்கிப் போய்விட்டனர்.

இவ்வாறு யாவருங்காண நாயனாரும் அவாதம்மனைவியாரும் அருமையாக இல்லறம் நடாத்திவருங் காலத்தில்,வாசுகியம்மையார் முத்தியடையும்போது நாயனார் திருமுகத்தைப்பார்த்தனர். நாயனார் 'யாதுவிரும்புகின்றாய்' என, அவ்வம்மையார் 'என்னை மணஞ்செய்தவன்று தொடங்கித் தேவரீர்க்கு அன்னம் பரிமாறுகையில் தேவரீர் சிறுபாத்திரத்தில் சலமும் ஊசியுஞ்சமீபத்தில் வையென்று கட்டளையிட்டதன் காரணம் இன்று வரையில் அடியேற்குத் தெரியவில்லை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். நாயனார் ' அன்னம் புறத்திற்சிதறுமாயின், அதனை யெடுத்துப் பரிசுத்தஞ் செய்வதற்கு' என்று கூறினர். அதனைக்கேட்டவர் உடனே முத்தியடைந்தனர். அப்போது நாயனார்

அடிசிற் கினியாளே யன்புடை யாளே
படிசொற் றவறாத பாவா—யடிவருடிப்
பின்றூங்கி முன்னெழூஉம் பேதையே போதியோ
வென்றூங்கு மென்க ணிரா.

என்றுரைத்து அவ்வம்மையார் திருமேனியைச் சமாதிபண்ணினர். பின்பு நாயனார் மகாவற்புதங்களைச் செய்துகொண்டிருந்து ஏலேலசிங்கர் முதலிய சீடர்களுக்குப் பூரணானுக்கிரகஞ்செய்து ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து, ' நமக்

குப் பரிபூரணதசை நேரிட்டிருப்பதால், நமது சரீரத்தைப் புரிகட்டி இழுத்தூர்க்குப் புறத்திற்போட்டுவிடு' என்று கட்டளையிட்டு நிஷ்டை கூடிப்பரிபூரணமானவர்போலிருந்தனர். அதுகண்டு, ஏலேலசிங்கர் அவரைப் பொற்பெட்டியில்வைத் தடக்கஞ்செய்ய யத்தனித்தனர். அதுகண்டு நாயனார் கண்விழித்துப் பார்த்து, ' அப்பா! நான் சொன்னசொல்லைக்கடவாதே' என்று சொல்லி உடனே விதேகமுத்தி யடைந்தனர். ஏலேலசிங்கர் நாயனார் கட்டளையை நிறைவேற்றுகையில் அவரது சரீரப் பரிசமடைந்த பிராணிகளெல்லாம் பொன்னிறமடைந்து சுவர்க்கம் பெற்றன' என்று உமாதேவியார்க்குப் பரம் கிருபாளுவாகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் வரலாறு.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

நயமிகு புகழ்ச்சோ ணாட்டுளோ ரந்தண
னுயர்மனைக் கிழத்தியங் குயிர்த்தவோர் மைந்தற்
கியாணர்சால் பகவ னெனப்பெய ரீந்துபின்
கோணிலை நாணிலை குறித்தசா தகத்தாற்
புன்குல மாதுமே தாள புணருமென் றோர்ந்திஃ
தென்குலக் கிழுக்கதா வெனவுளங் கழுமிய
பேழையி னொடுநீஇப் பின்பொரு சிலநாள்
மாழையுண் கண்ணியை மதலையைத் தணந்து
கோலைநீர்க் கங்கையிற் குடைகுவா னேகினன்
பேனுமச் சிறுவனும் பிரம சரியமேற்
றேவா வருமறை யோதிநூ லுணர்ச்சியின்
மூவா நலத்தினம் மூவாட் டையனு
மெந்தைநிற் பிரிதாற் கேதுவென் னெனத்தாய்

புந்திநைந் துரைசெயப் பொருள்வட புலந்துரீஇப்
போதரு நெறியிடைப் புலைமகள் கருவூ
ராதியென் பெயரின ளரும்பெறற் செல்வியள்
பொற்கொடி போன்றெதிர் புகமருண் டினிய
சொற்கொடு புதுநலந் தோய்ந்துணர்ந் ததன்பி
னிச்செய றகாதென வெண்ணிவிட் டேகுழி
மெய்ச்செயற் கற்பினள் விடாதுடன் றொடரக்
கண்டுருத் தொருசிலை கைக்கொடு நுதன்மிசைப்
புண்பட வெறிந்தவட் போக்குபு விரைந்துபோய்த்
திகழ்பா கீரதி தீரமே லுளபதி
யகமெலாந் தேடியு மத்தனைக் கண்டிலா
தரங்கையிற் றுறைதுறை டடைகுவான் மீண்டு
வரும்பொழு திரவவன் மருவறச் சாலையிற்
றற்பிரி வாற்றாத் தளர்ச்சியோ டேர்தொறு
மற்பக னெடுறு மாதிதற் காணு
வுற்றடி வணக்கலு முயர்மறை யோனவ
னெற்றியிற் சிலைவடு நேரி னோக்கிமுன்
பிணக்குமா தெனத்தெளிந் திவண்வர லென்னென
வணங்குநிற் பிரிந்துறி லுயிர்வா ழேனென
வின்றிடு மகளெலா மின்றுழி யேவிடுத்

14

துன்றிய துணிபொடு முடன்வர வல்லையேல்
வருகென வண்ணலம் மடவர வியைதலா
லிருவருந் தலந்தொறு மியங்குகா லங்களி

உப்பை யௌவை யுறுவை வள்ளியென்
றிப்புவி போற்றுமீ ரிருவர் மகளிரு
மன்னுசீ ரதிகமான் வள்ளுவர் கபில
ரென்னு மாடவ ரிம்மூ வரும்பிறந்
தெய்வத் தலமெவ ரெவர்க்குப் பிறப்பிட
மவ்வத் தலங்களி னவரவர் வளர்ந்தனர்
செப்புமவ் வெழுவருட் டிருவள் ளுவர்தா
மைப்புய லணிபொழின் மயிலாப் பூரில
வள்ளுவர் மனையிடை வளர்ந்தன ராங்கவ
ருள்ளுமுத் தேவரு ளொருவ ராகிய
சதுர்முகன் றிருவவ தார மாகலின்
முதுமறை யாகம முத்தமிழ்க் கலைபிற
வையத் திரிபிலா தனைத்துநன் குணர்ந்து
தெய்வப் புலமையிற் சிறந்தான் குருவா
யற்புத நீறணிந் தைந்தெழுத் தியம்பித்
தற்பர லிங்கமெய் தரித்தருள் செயப்பெறீஇ
வலங்கொள்பூ வைசியர் மரபினுற் றெண்குண
மிலங்குறு வாசுகி யெனும்பெயர்த் தையலை
மணந்தக னமர்ந்து மகிழ்துற வறத்தரும்
வணங்குற வில்லற வாழ்வினுற் றருளா
லென்னி லுயர்வுறு மினித்தமிழ் மொழியென
முன்னுறு பெருவட மொழியழுக் காறுற
மலைதரும் பற்பல மதத்தரும் வியந்து
தலைமிசைக் கொண்டிது தக்கதென் றேத்த
விம்மை மறுமைவீ டெய்தவிந் நூலோன்

றம்ம வமைபுமென் றறிஞருள் ளுவப்ப
வெங்கட் கிணையிலே யெனத்தருக் குறுகடைச்
சங்கப் புலவரத் தருக்குளத் தொழிய
வீரிரு வேதமே யெழுவா யாகிய
சிரிய விழுமிய செவ்விய நூல்களிற்
சிறந்த பொருளெலாஞ் செந்தமிழ்க் குறளி
லறம்பொருள் காமமென் றுகுமுப் பாலாற்
கூறின.மொருநூல் கொண்டுளக்
தெறிஞர் பயனெலாஞ் சேர்த்துமாம் குவகே.

15

நாயனர் சொரூபஸ்துதி.

திருமுடி மிசையார் மயிர்முடி யழகுக் நீர்க்கபுண் டரறுத லழகும்-இரண்மணி புயக்கை வருஞ்செவி யழகுக இகழ்நெடுங் காடியி னழகும், அருமுடி செபமா லிகைசின்முக் திரைசே சபய நேர் வலக்கையி னழகும் - அமிழ்தறம் தமிழ்மா மறைமுறை வரத மமைதரு மிடக்கையி னழகும், கருமுடி யோகப் பட்டையி னழகுங் கடிகொள்கீட் கோவண வழகும்-கழல்களிற் றிகிரி வரை யழகுங் கமலநல் லாதனத் தழகும், தருமுடிமுகிழ்ப் மயி லையி னிடைமா தவர்கள்கண் டிறைஞ்சவிற் றிருக்கும் - தமைபுக ழ்த் திருவள் ளுவரெனு நாம சற்குரு சரணமே சரணம்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரத்தைப் பற்றிய வேறு குறிப்புக்கள்.

ஒருநாள் சாயங்காலம் திருவள்ளுவநாயனர் தாம் செய்த ஆடையை விற்றற்குக் கடைத்தெருவிற்குப்போய் அவ்வாடையைக் கையிற் பிடித் துக்கொண்டு நிற்கையில, இவாது திருக்குறளைப்படித்த வொரு சிறுவன்

இவரிடத்து இவர் கூறியநூலுக்கேற்றபடி யொழுக்கமிருக்கின்றதாவென்று ஆராயவெண்ணி, நாயனாரிடத்துச்சென்று "இவ்வாடையின் விலையென்ன" என்று கேட்க, அவர் "ஒரு பணம்" என்ன, அச்சிறுவன் அதனை வாங்கிக் குறுக்கே கிழித்து "இப்பாதியின் விலையென்ன" என்று வினவ, அதற்கு அவர் "அரைப்பணம்" என்ன, அவன் அப்பாதியையும் பாதியாகக் கிழித்து "இதன்விலையென்ன" என்று கேட்க, அவர் "காற்பணம்" என்று கூறினர். அதுகேட்டு அச்சிறுவன் நாயனாரது பொறுமையைக் கண்டு மகிழ்ந்து விலகிப்போய் இன்னும் இவரது பொறுமையைப் பரிசோதிக்கவேண்டுமென்றெண்ணி, மறுநாட் காலையில் அவரது இல்லின்கட்சென்று வாசுகியாரைச் சண்டைக்கிழுத்துத் தொந்தரவு செய்ய வாரம்பித்தான். அதனைக்கண்டு நாயனார் நெய்தற்றொழிலைவிட்டெழுந்து போய் அச்சிறுவனை கையப்புடைத்தனர். புடையுண்ட அச்சிறுவன் நாயனாரை நோக்கி "ஐயரே! நீர் 'அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம் போலத் தம்மை,யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை' என்று கூறிய குறள் பயனற்றதாயிற்றே" என்றனன். அதற்கு நாயனார் "நீ திருக்குறளை முற்றும் படிக்கவில்லைபோலும்! திருக்குறளில் 'செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க, செய்யாமை யானுங் கெடும்' என்னும் செய்யுளைப் படித்திருந்தால் இக்காரியஞ் செய்யமாட்டாய்" என்று கூற, அதற்கு அச்சிறுவன் திருக்குறளில் சமயோசிதமாகக் கூறவேண்டிய விஷயமனைத்தும் மாறுபாடின்றி யமைந்திருத்தலையறியாது வீணே பெரியாரைப் பழித்த பாவத் [illegible]மென்று மனம்வருந்தி நாயனாரிடத்தில் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொண்டு விடைபெற்றுச்சென்றனன் என்பதும்,

16

நாயனாரில்லாத வேளையில் இவரில்லின்கட் சென்ற ஒருதவ சித்தர் நாயனாரது இல் சிலமான குடிசையாயிருத்தலைக்கண்டு, தமது தவமகிமையால் அவ்வில்லை ஆராஜ மாளிகைபோலாக்கிச் சென்றனர். அவர் சென்ற பின்னர் நாயனார் வந்து பார்த்து "ஆட் கொல்லியுள்ளவிடத்து நாமிருக்க

லாகாது" என்று கூறி மனைவியை யழைத்துக்கொண்டு சென்று வேறோரிடத்து ஒரு சிறு குடிசை கட்டி அதிற் குடிபுகுந்திருந்தனர். சிலநாள் கழிந்தது அச்சித்தர் நாயனாரைத் தரிசிக்கவந்து தாமமைத்துத்தந்த மாளிகையிற் காணாது விசாரித்துச்சென்று, மற்றோர் குடிசையிலிருக்கக்கண்டு, அவருடன் தனிமையாய்த் தத்துவங்களி னிலைமையைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அவர் பெய்த மூத்திரம் பட்டகலலொன்று மாற்றுயர்ந்த பொன்னானதைக்கண்டு மனமுடைந்து, நம்மினுமுயர்ந்த சித்திபெற்றுள்ள இப்பெரியார்க்கு நாம் மாளிகையமைத்துத்தருதல் அவமான காரியமாமென்றெண்ணி, நாயனாரிடத்து யான்செய்த காரியத்தை மன்னித்தல் வேண்டுமென்று மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொண்டு சென்றனர் என்பதும்,

ஒருநாள் நாயனார் தமது மனைவியார் ஆபரணங்களின்மேல் ஆவல் கொண்டிருப்பதையறிந்து அவரது வியர்வை நீரால் சூளையில் வெந்து கொண்டிருந்த பாத்திரங்களை யெல்லாம் பொற்பாத்திர மாக்கிக் காட்டி, "உனதுடம்பின் வியர்வை நீரே மட்பாத்திரங்களை யெல்லாம் பொற்பாத்திரங்களாக்கும் தன்மையதாயிருக்க, நீ ஆபரணத்துக் காசைகொள்ளுதல் பயனற்றகாரியமாம்" என்றுகூறி, அவ்வம்மையார்க்குப் பொருளுடையார்க்குவரும் ஆபத்தினை விரித்துபதேசித்தனர்; அது முதற்கொண்டு "பொன்னின் குடத்திற்குப் பொட்டிட்டுப் பார்ப்பதேன்" என்னும் பழமொழி வழங்கிவருகின்றது என்பதும்,

ஔவையாரும் இடைக்காடரும் நாயனாரைச் சந்தித்தபோது அவர்கள் அவரை நோக்கி "நீரியற்றிய குறளெத்தன்மைத்து" என்றுவினவ, அதற்கவர் "குறுமுனிவன் முத்தமிழு மென்குறளு நங்கை, சிறுமுனிவன் வாய்மொழியின் சேய்" என்று விடை பகர்ந்தனர்; அதுகேட்ட ஔவையாரும் இடைக்காடரும் முறையே "ஐம்பொருளு நாற்பொருளு முப்பொருளிற் பெய்தமைத்த, செம்பொருளை யம்மறைக்குஞ் சேட்பொருளைத் - தண்குருகூர்ச், சேய்மொழிய தென்பர் சிலரியா னிவ்வுலகின், தாய்மொழிய தென்பேன் றகைந்து" என்றும், "சேய்மொழியோ தாய்மொழியோ செப்பி லிரண்டுமொன்றவ, வாய்மொழியை யாரு மறையென்ப - வாய்மொழிபோ, லாய்மொழிகள் சால வுளவெனினு மம்மொழியின், சாய்மொழியென் பேன்யான் றகைந்து" என்றும் கூறினரென்பதும், பிறவும் கர்ணபரம்பரையாக வழங்கிவருகின்றன.

ஒருசாரார் நாயனார் ஸ்மார்த்தப் பிராமணரென்றும், அவர் வாக்கே அதற்குச் சான்றாமென்றும், யோகானுபவமுடைய அவர் இன்றுமுயிரோடிருக்கின்றாரென்றும், வேளாளர் வீட்டில் வளர்ந்தார், பறையர் வீட்டில் வளர்ந்தார், வள்ளுவர் வீட்டில் வளர்ந்தாரென்று கூறுதல் கட்டுக்கதையாமென்றும், வள்ளுவனார் என்னும் பெயர் சாதிபற்றிய பெயரன்றென்றும், பிறவும் கூறுவர்.

17

திருவள்ளுவமாலையில் ஆக்கியோன்பெயர், வழி, எல்லை, நூற்பெயர், யாப்பு, நுதலியபொருள், கேட்போர், பயன், காலம், களம், காரணமென்னும் பதினொன்றும் நன்குவிளங்கிக் கிடத்தலின், அவற்றைவிரிக்காது விட்டனம்.

திருவள்ளுவனார் திருக்குறளையன்றி ஞானவெட்டி, திருவள்ளுவர் எண்ணூறு (இரணவைத்தியநூல்), திருவள்ளுவராயிரம் [இது சோதிடநூல்] என்றற்றொடக்கத்தனவற்றையும் இயற்றினாரென்று கூறுவாருமுண்டு. திருக்குறளுக்கும் ஞானவெட்டி முதலிய நூற்களுக்குமுள்ள வேற்றுமை மின்னலுக்கும் மின்மினிப்பூச்சிக்குமுள்ள வேற்றுமைபோலிருத்தலின், அஃதாராய்ச்சியில்லாதார் கூற்றாமெனவிடுக்க.

கடைச்சங்கத்து வழங்கிய எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் தொகைநூல்களுளொன்றான பதினெண்கீழ்க்கணக்கிற் சேர்ந்தநூல்களுள் திருக்குறளும் ஒன்றாமென்பர் சிலர்; திருக்குறளரங்கேறியபின் கடைச்சங்கமழிந்து விட்டமையால், அதன்கண் வழங்கிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் திருக்குறளெப்படிசேரும்? அதுகூடாதென்பர் சிலர்.

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கென்பவை இன்னின்னவென்பதை,

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ

ஒத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல
கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியே யகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.

நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூல
மின்னிலைசொல் காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு

என்னும் வெண்பாக்களினுலறிக.

நன்மொழி முப்பால் என்பது திருக்குறளாகுமெனல் திருவள்ளுவ [illegible]ப்படி பார்த்தால் விளங்குவதாம்

[illegible]லவம்.

[illegible]

(3) தேவர்.

தேவர்—தெய்வத்தன்மையுடையவர். நன்றே தெய்வத்தன்மையா வது பிறபுலவர் எடுத்துச் சொல்லுதற்கரிய முக்கிய விஷயங்களை யெல் லாம் மக்களெளிதி லறியுமாறு தொகுத்துச் சொல்லுதலாம். உறையூர் முதுகூற்றனார் "தேவிற்சிறந்த திருவள்ளுவர்" என்று கூறியதின் குணர் த்தப்பாலதாம். இன்னமன்றி, தேவர் என்பதற்கு மற்றப் புலவரினும்

மிகுதியான பிரகாசத்தினை (மிகுபுகழை) யுடையவனென்று பொருள் கூறுதலும்பொருந்தும். தேவர் என்பதன் பகுதியதான திவ் என்பதற்கும் பிரகாசம் என்பது பொருளாம்.

(4) முதற்பாவலர்.

முதற்பாவலர்—முதன்மையாகிய பாவலர். முதன்மை—எப்பாவலரினுஞ் சிறந்து நிற்றல்; பாவலர்—பாவியற்றுவதில் வன்மையுடையார். பா—பாட்டு. இஃதன்றி, பாக்களில் முதன்மையுடைய வெண்பாக்களில் முதன்மையாயுள்ள குறள்வெண்பாவினால் சொற்சுருக்கிப் பொருள் விரித்துரைத்த நூலியற்றினமைபற்றி இவ்வாசிரியர்க்கு முதற்பாவலர் என்று பெயருண்டாயிற்றென்று கூறினுமொக்கும். ஆசிரியர் கல்லாடனார் முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா, ரெப்பா வலரினு மில் " என்றும், ஔவையார் " தப்பா முதற்பாவாற் றமாண்ட பாடலினாற், முப்பாலி னாற்பான் மொழிந்தவர், X X தெய்வத் திருவள் ளுவர் " என்றும் கூறி யிருப்பதுங் கவனித்தற் பாலதாம்.

பாக்கள் நான்கு. அவை:—வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப் பா என்பன.

வெண்பா எழுவகையாம். அவை:—குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, பஃறொடைவெண்பா, நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா, இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா, கலிவெண்பா என்பன.

(5) தெய்வப்புலவர்.

தெய்வப்புலவர் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அறிவுடையவர். புலமை-கல்வியறிவு. தெய்வப்புலமை-பிறர்மாட் டோதுதற் காரணமாகப் புலமை பெறாது இயல்பாகவே புலமை நிரம்பப் பெறுதல். இஃதன்றி, அசரீரி (கடவுள்)-நாமகள் என்னுந் தெய்வங்களால் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட புலமையுடையவரானதினாலே இவ்வாசிரியர் தெய்வப்புலவரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டாரெனினு மொக்கும். " சிறப்பி னுமிய

மொழியில் வெளிக்கு" என்றும் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையில் சேனா வரையர் "[illegible] மன்னர் [illegible] பெருங்[illegible]" என்று

[illegible] உரையாசிரியரும் "தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர்" என்றும் [illegible]

யன்றே அசரீரி "திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ, டுருத்தகு நற் பலகை யொக்க - விருக்க, உருத்திர சன்மர்" என்று கூறிற்று.

(6) நான்முகனார்.

நான்முகனார்-நான்முகனது அம்சமாகப் பிறந்தவர். நான்முகன் - பிரமன்; அம்சம்-கூறு. ஆரியபாஷை வாயிலாக வேதத்தை வெளியிட்டருளிய நான்முகனாரே திருவள்ளுவராகப் பிறந்து தமிழ்ப்பாஷை வாயிலாக வேதத்தி னருங்கருத்துக்களை வெளியிட்டருளினமைபற்றி, இவ்வாசிரியர் நான்முகனாரென்றுசொல்லப்பட்டார். உக்கிரப்பெருவழுதியார் "நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன், நன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த-நன்முறையை" என்றும், காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் "மெய்யாய வேதப் பொருள்விளக்கப்-பொய்யாது, தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி, யந்தா மரைமே லயன்" என்றும் கூறியுள்ளவை யிங்குக் கவனித்தற்பாலனவாம்

(7) மாதாநுபங்கி.

மாதாநுபங்கி - தருக்கொழிதலுடையான் தருக்கு - அகங்கரித்தெழுகுதல். மாதாநுபங்கி என்பது மாதம், அநுபங்கியென்னும் இருமொழி யாலாயதொடர்மொழி. மாதம் - தருக்கு; அநு - உபசர்க்கம்; பங்கி - பங்கஞ்செய்தவன். இங்ஙனமன்றி, மாதாநுபங்கி யென்பதற்கு மாதாவைப் போலும் ஒழுக்கினன் என்று பொருள் கூறுதலுமுண்டு. தாய் தனது பிள்ளையினிடத்து அன்புசெலுத்துதல் போன்று இவர் உலகத்தாரிடத்து

அருள் செலுத்துபவர் என்பது இதன் இரண்டபொருளாம். நல்கூர் வேள்வியார் "இப்பக்கம், மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப், போதார் புனற்கூடற் கச்ச" என்று கூறியதிங் குணர்தற்பாலதாம்.

(8) செந்நாப்போதார்.

செந்நாப்போதார் - செம்மைவாய்ந்த நாவாகிய மலரையுடையார். செம்மை - சொல்லின்கண் கோணுதலின்மை; அஃதாவது மனத்தின்கண் கோணுதலின்றி அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல். நாயனார் தாங்கூறுவதை "நன்றென, எப்பாலவரும்" இயையுமாறு தேன்போலினிக்கக் கூறுதல்பற்றி அவரது நாவானது தேனிருத்தற்கிடனான பூவாகவுருவகிக்கப்பட்டது. நமகன் "பின், வள்ளுவன் வாயதென் வாககு" என்று கூறியவுரிமைபற்றித் திருவள்ளுவரது நாவை (வெண்டாமரைப்)பூவாக்கிச் செந்நாப்போதார் என்று அவர் கூறப்பட்டாரெனினுமமையும். நல்கூர்வேள்வியார் "செந்நாப், போதார் புனற்கூடற் கச்ச" என்று கூறியது மறிக.

(9) பெருநாவலர்.

[illegible] - பெருமை பொருந்திய நாவலர். பெருமை - பிறர்க்கில் [illegible] நாவலர் - நாவன்மையுடையவர். நாவன்மை - சொல்வ

ன்மை. இது "கேட்டார் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும், வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்" என்னும் குறளாலும், "இதனாற் சொல்வினதிலக்கணம் கூறப்பட்டது" என்னுமதனுரையாலும் நன்குவிளங்கும். அரிசிற்கிழார் "பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு, தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேர்ச் - சுருங்கிய, சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல், வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்" என்றும், கௌணியனார் "நாப்புலமை வள்ளுவனார்" என்றும் கூறியன விங்குக்கவனித்தற்பாலனவாம்

(10) பொய்யில்புலவர்.

பொய்யில் புலவர் - பொய்ம்மையின்றிய புலமையுடையார். எனவே,

திருவள்ளுவர் ஐயந்திரிபின்றி யுள்ளதையுள்ளபடி யுலகத்தார்க்குணர்த்தின வரென்பதாயிற்று. ஈண்டுப்பொய்ம்மை - ஐயந்திரிபு. பரணர் "வாலறிவின் வள்ளுவரும்" என்றும், கபிலர் 'மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப் - பொய்யாது, தந்தா னுலகிற்கு" என்றும், தேனீக்குடிக் கீரனார் "பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய யல்லாத, மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே - முப்பாலிற், றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப்பியகுறளால், வையத்து வாழ்வார் மனத்து" என்றும் கூறியன விக்குணர் த்தற்பாலனவாம்

இந்நூலின் திருநாமங்கள் 10.

(1) திருக்குறள் (6) பொய்யாமொழி
(2) முப்பால் (7) வாயுறைவாழ்த்து
(3) உத்தரவேதம் (8) தமிழ்மறை
(4) தெய்வநூல் (9) பொதுமறை
(5) திருவள்ளுவர் (10) திருவள்ளுவப்பயன்

இவற்றின் பொருள் வருமாறு:—

(1) திருக்குறள்.

திருக்குறள் - சிறந்த குறள்வெண்பாவினாலாகியநூல். திருவென்னும் அடையடுத்த (குறுமைப்பண்பின் விகாரமாகிய) குறள் என்னும் பண்புப் பெயர் அதனையுடைய வெண்பாவிற்காதலால், அடையடுத்த பண்பாகு பெயராம்; அது தன்னாற்சமைந்த நூலுக்காதலால், கருவியாகுபெயராம். ஆகவே, இஃதிருமடியாகு பெயராமென்க.

(2) முப்பால்.

முப்பால் - அறத்துப்பால் பொருட்பால் காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பால்களையுடையநூல். பால் - பகுப்பு. முப்பாலென்பது மூன்றுபிரிவுப்புடைய வேளைப் பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொ [illegible] பெற்றுள்ளது.

(3) உத்தரவேதம்.

உத்தரவேதம் - பின்றோன்றியவேதம். உத்தரம் - பின்; வேதம் - (உண்மைப்பொருளை) அறிவிப்பது திருக்குறள் வேதப்பொருளைத் தன்னகத்தடக்கிய பின்னெழுந்தமைபற்றி உத்தரவேதம் என்று கூறப்பட்டது. உத்தரம் என்னுமடையடுத்த வேதமென்னும் காரியப்பெயர் அதனை யுணர்த்துதற்குக் கருவியாகிய நூலிற்காதலால், அடையடுத்த காரியவாகுபெயராம். இது தானியாகுபெயரென்று கூறற்குமியையும்

(4) தெய்வநூல்.

தெய்வநூல்-தெய்வத்தன்மையமைந்த சாஸ்திரம். தெய்வத்தன்மை - ஏனைநூலகத்துமில்லாத மாட்சிமையை யுடையதாயிருத்தல். இது தெய்வத்தினருளால் தோன்றிய நூலெனினும் ஒக்கும் நூல்-உவமையாகுபெயர். இதன் றன்மையைப் " பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச், செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா-வெஞ்சாத,கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக, மையிலா நூன்முடியு மாறு" என்னும வெண்பாவினாலறிக.

(5) திருவள்ளுவா.

திருவள்ளுவா-திருவள்ளுவராலருளிச் செய்யப்பட்டநூல். திருவள்ளுவர் என்னுங் கருத்தாவின் பெயர் அவராலருளிச் செய்யப்பட்ட நூலுக்காதலால், கருத்தாவாகுபெயராம.

(6) பொய்யாமொழி.

பொய்யாமொழி—பொய்ம்மைகலவாத மொழியினாலாகிய நூல்; உள்ளதையுள்ளவாறுணாத்துந்நூலென்றவாறும் பொய்யா என்னுமடையடுத்த மொழியென்னும கருவியின்பெயர் அதன் காரியமாகிய நூலுக்காதலால், அடையடுத்த கருவியாகுபெயராம சினைசிறப்புப்பெயரே சினையாகுபெயராய் வருமென்னும நியதியறியாதார இதனை அடையடுத்த சினையாகுபெயரென்று கூறுவா. பொய்யாமொழி யென்பதனை அன்மொழித் தொகையென்று கூறுதலுமுணடு; பொய்யாமொழி யென்பது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் தொடராகலின், அது பொருந்தாதென்க.

(7) வாயுறைவாழ்த்து.

வாயுறைவாழ்த்து-உடற்குறுதியாயவற்றைச்செய்யும்மருந்துபோன்று உயிர்க் குறுதியாய வற்றைக் கூறும் நூல். வாயுறை-சொன்மருந்து; வாழ்த்து-வாழச்செய்தல். எனவே, இது மக்களுக்கு நீதிகளை வற்புறுத்திக் கூறுவ தென்றாயிற்று; ஆகவே, மக்களுக்கு மருந்து போல்வ தென்றாயிற்று. [illegible] "சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய, வந்த விருவி [illegible]" என்றனர். "வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்,

வேம்பும் கடுவும் போல வெஞ்சொற், றாங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமெ ன், றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரமும், "முற்பருவத்துக் கைத்தும் பிற்பருவத்து உறுதிபயக்கும் வேம் புங்கடுவும்போல வெய்யவாய் இன்சொல்லினைத் தடையின்றிப் பிற்பயக்கு மெனக்கருதிப் பாதுகாத்துக் கிளக்குங் கிளப்பினுண்மெய்யாக அறிவுறுத்து வது வாயுறைவாழ்த்தெனப்படும்" என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறிய அவ் வுரையு மிங்குக் கவனித்தற்பாலனவாம்

(8) தமிழ்மறை.

தமிழ்மறை-தமிழ்வேதம். மறை - இரகசியப்பொருளைக் கூறுவது. பிரத்தியட்சத்தாலும் அநுமானத்தாலும் எவரும் எளிதிலறிய முடியாத பொருளைத் தெளிவாய்க் காட்டுஞ் சொன்மயக் கருவியாயுள்ளது வேதமாக லின், அது தமிழில் மறையென்று கூறப்பட்டது. தமிழ்மறை - தமிழிற் கூறிய வேதம் என்று விரியும். செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார் "வே தப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோர், ஓதத் தமிழா லுரைசெய்தார்" என்றும், வண்ணக்கஞ்சாத்தனார் "ஆரியம், வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா, ரோது குறட்பா வுடைத்து" என்றும் கூறியவை யிங்குணர்தற் பாலனவாம்.

(9) போதுமறை.

பொதுமறை-பொதுவாகிய வேதம். பொதுமை-நான்கு வருணத்தார்க்கு முரிமையுடையதாதல். அந்தணர் அரசர் வைசியரென்னும் துவிசர் மூவரும் ஓதுதற்குரிய சிறப்பியலுடைய வேதம்போலாகாது, நான்கு வருணத்தாரும் ஓதுதற்குரிய பொதுவியலுடைமை பற்றித் திருக்குறள் பொதுமறை என்று கூறப்பட்டது வெள்ளிவீதியார் "செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த, பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே— செய்யா, வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை,யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில்" என்று கூறியதினுணர்தற்பாலதாம்

(10) திருவள்ளுவப்பயன்.

திருவள்ளுவப்பயன்-திருவள்ளுவரா லருளிச்செய்யப்பட்ட பயனிலுற்றநூல். இந்நூற்பயன்-அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பனவற்றை யடையச்செய்தல். "அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே" என்பது சூத்திரம். திருவள்ளுவப்பயனென்பது மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகைக் காரணக்குறிப்பெயராம். தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார் "அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின், திறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே-மறனெறிந்த, வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற், கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு" என்று கூறினமை காண்க. இப்பெயர்களேயன்றி, இதற்குப் "பொருளுரை" "முதுமொழி" "பன்னிருமறை" என்னும் பெயர்களுமுண்டு.

பரிமேலழகர் சரித்திரம்.

திருக்குறளுக்கு உரை யியற்றினவர் பதின்மர். அவர் * தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், † நச்சர், பரிதி, பரிமேலழகர், திருமலையர், மல்லர், கவிப்பெருமாள், காளிங்கர் என்பவராவர். அப்பதின்மருள் பரிமேலழகரியற்றியஉரையே சிறந்த வுரையென்று போற்றப்பட்டு வருதல்,

" திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தம்
கருத்தமைதி தானே கருதி—விரித்துரைத்தான்
பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனென்று
மன்னுமுயர் நாமன் வகுத்து."

" பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்
தெரித்தவுரை யாமோ தெளி."

என்னும் பரிமேலழக ருரைச்சிறப்புப் பாயிரத்தால் வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்குவதாம்.

பரிமேலழகர் திருக்குறளிற்கே யன்றிப் பத்துப் பாட்டினுள் ஒன்றாகிய திருமுருகாற்றுப் படைக்கும் எட்டுத் தொகையினுள் ஒன்றாகிய பரிபாடலுக்கும் உரை யியற்றினரென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. பரிமேலழகர் திருக்குறளிற்கே யன்றிப் பிறிதொன்றற்கும் உரையியற்றவில்லையென்றும், அவர் அவ்விரண்டற்கு முரை யியற்றினரென்று கூறுதல் ஆசாரக்கோவைக்கும் திருக்கோவையார்க்கும் நச்சினார்க்கினியர் உரையியற்றினரென்று கூறுவதுபோன்ற பொய்ம்மொழியாமென்றும் கூறுவாருமுண்டு. திருவள்ளுவநாயனாரே பரிமேலழகராக அவதரித்துத் தாமருளிச்செய்த திருக்

"தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர், பரிதி பரிமே லழகர் - திருமலையர், மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர்நூற், கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்" என்னும் வெண்பாவினால் திருக்குறளி னுரையாசிரியர் பதின்மரென்பது வெளியாகின்றது.

† நச்சர் என்பார் நச்சினார்க்கினியரல்லர். நச்சினார்க்கினியர் திருக்குறளுக் குரையியற்றினாரில்லை. அவர் உரையிட்ட நூல்கள் தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, சிந்தாமணி, குறுந்தொகையுள் இருபது செய்யுள் என்பனவேயாம். இது " பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட்

லெங்கலியு, மாரக் குறுக்தொகையு ளேக்கான்குஞ் - சாசந், திருத்தகு மாமுனி செய் சிந்தா மணியும், விருத்திகச்சி ஞர்க்கினிய மே" என்னும் வெண்பாவி ஞல் கன்குவெளியாவதாம்.

குறளிற்கு உண்மைப்பொருள் விளக்க வுரையியற்றி யருளினு ரென்றும், தருமர்முதலாயினே ரியற்றிய உரைகளில் திருக்குறளின் உண்மைப்பொருள்வெளியாக வில்லையென்றும், அதனுற்றான் அவ்வுரைகள் பயன்படா தொழிந்தன வென்றும் கூறுவாருமுண்டு இவரைச் சைவர் "கோளிற் பொறியிற் குணமிலவே" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் இவர் "எண் குணங்களாவன:-தன்வயத்தனுதல், தூய வுடம்பினனுதல், இயற்கை யுணர் வினனுதல், முற்று முணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களி னீங்குதல், பேரரு ளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்ப முடைமை எனவிவை. இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது" என்றுரைத்தல் பற்றியும், உமாபதி சிவாசாரியர் "வள்ளுவர்சீ ரன்பாமொழி வாசகந்தொல் காப்பியமே, தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை - ஒள்ளியசீர்த், தொண்டர் புராணந் தொகுசித்தி யோராறுந், தண்டமிழி ன் மேலாந் தரம்" என்னும் வெண்பாவினுள் 'தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை' என வெடுத்தோதி யிருத்தல் பற்றியும், வேறு சில பற்றியும் சைவர் என்றும், வைணவர் இறைமாட்சி யதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமா லைக் கண்டேனே யென்னும்' என்று பெரியாரும் பணித்தார்" என்று நம் மாழ்வாரைப் பெரியார் என்று கூறுதல்பற்றியும், "தாம்வீழ்வார் மென் றோட் டுயிலி னினிதுகொல்" என்னும் குறளினுரையில் செங்கண்மாலுல கத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருத்தல் பற்றியும், வேறு சில பற்றியும் வைணவரென்றும், அத்வைதிகள் "இருள்சே ரிருவினையும்" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் "இன்னதன்மைத்தென ஒருவாற்றானுங் கூறப் படாமையின் அவிச்சையை இருள் என்றும்" என்றும், "பொருளல்ல வற்றை" என்னும் குறளின் விசேடவுரையில் "மருள், மயக்கம், விபரீத வுணர்வு, அவிச்சை யென்பன ஒருபொருட்கிளவி" என்றும் கூறியிருத்

தல் பற்றியும், வேறுசில பற்றியும் அத்வைதியென்றும் கூறுவர்.

பரிமேலழகர் யாவராயினுமாகுக; இவர் சைவர் வைணவர் அத்வைதிகள் என்னும் மூவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பெருந்தகையார் என்பதற்கு யாது மாட்சேபமின்றாம்.

பரிமேலழகர் காஞ்சிபுரத்து * உலகளந்த பெருமான் கோயில் அருச்சகர் மரபிற்பிறந்தவர், இவர் இளமையிலேயே நல்லாசிரியரை யடுத்து வடமொழியையும் தென்மொழியையும் குறைவறக்கற்றுப் பண்டித சிரோமணியாகிப் பொது நோக்குற்று, வைதிகர்யாவரும் பொன்னேபோற் போற்றிக்கொள்ளுமா றோருரை யியற்றவேண்டுமென்றெண்ணி, அதற்குத் தக்கநூல் யாதென்றாராய்வுழித் திருக்குறளே தக்க நூலென்று துணிந்து, அதற்குத்

* இவர் உலகளந்த பெருமான் கோயில் அருச்சகர் மரபிற் பிறந்தவரென்பதற்கு "நீணிலங் கடந்தோன் றாடொழு மரபிற், பரிமே லழக னுரிமை யி னுணர்ந்தே" என்னும் ஓரகவற்பாவி னீற்றடியிரண்டையு முதாரணமாகக் கூறுகின்றனர் சிலர்.

தருமர்முதலாயினோரியற்றிய வுரைகளில் ஆவனவற்றைக்கொண்டு ஆகாதனவற்றை மறுத்துச் சுருதிஸ்மிருதிபுராணேதிகாசங்களின் அருங்கருத்துகள் நன்குவிளங்க இலக்கணச்செறிவும் தருக்கப்பொலிவும் குன்றின்மேலிட்ட தீபம்போற்றுலங்கச் சிறந்ததோருரையிட் டருளினர்; இவர்தாமியற்றிய உரையைப் பாண்டியனவைக்களத்து அரங்கேற்றச் சென்றபோது அங்குள்ளார் இவரைநோக்கி "நீவிரியற்றிய திருக்குறளினுரைக்கும் மற்றவ ரியற்றிய வுரைக்குமுள்ள வேற்றுமை யென்னை? அவ்வுரைகளினும் நும்முரை சிறந்த தென்பதனை அற்புதங்காட்டி விளக்கல் வேண்டும்; இங்குள்ள வெண்கலப் பரிமீதிவர்ந்து அரங்கேற்றுக; இப்பரி இடம் பெயர்ந்தியங்குமாயின், நும்முரை உண்மையுரையென் றொப்பப்படும்" என்றுகூற, இவர் * அப்பரிமீதிவர்ந்து தாமியற்றிய உரையை யரங்கேற்றினர்; அரங்கேற்றியபோது அஃதிடம் பெயர்ந்தியங்கிற்று. அது கண்டு அங்குள்ள புலவர் இவர்க்கு 'பரிமேலழகர்' என்று சிறப்புப்பெயர்

தந்து புகழ்ந்தனர்; இவரது இயற்பெயர் வேறு; இச்சிறப்புப் பெயரே இவர்க்கு இயற்பெயராக வழங்கப்படுவதாயிற்று என்றோர் கதை கர்ணபரம்பரையாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது

பரிமேலழகர் தொல்காப்பியமன்றி வேறு இலக்கண நூலை யெடுத்துக் கூறாமையின், இவர்கொண்ட இலக்கண நூல் தொல்காப்பியமா மென்பது விளங்குவதாம்.

பரிமேலழகர் காமத்துப்பால் களவியலின் அவதாரிகையில் "வடநூலுட் போசராசனும் சுவைபலவென்று கூறுவார் கூறுக; யாங் கூறுவ இன்பச்சுவை யொன்றனையுமே என இதனையே மிகுத்துக் கூறினன்" என்று கூறியிருத்தலால், இவரது காலம் போசராசனது காலத்திற்குப் பிற்பட்ட காலமாமென்பது வெளியாகின்றது.

இவர் சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, நாலடி, பழமொழி, அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை, புறப்பொருள் வெண்பா மாலை முதலிய நூல்களை யுதாரணமாகக் காட்டுவதுடன் உரை நடையுடன் சேர்த் தெழுதுவதினாலும், இவ்வாறு கந்தபுராணம்-கம்பராமாயணம் முத

இவர் அழகர் மலையிலே தீயிற் காய்ச்சிய வெண்கலப் பரிமீதிவர்ந்து புலவர்கள் வினவிய வினாக்களுக் கெல்லாம் தக்கவாறு விடையிறுத்துத் தாமியற்றிய திருக்குறளுரையை அரங்கேற்றினரென்று கூறுவாருமுண்டு.

திரிசிரபுரத்தில் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள தாயுமானவர் என்னும் சிவபெருமானது பெயர் அவரது அடியா ரொருவர்க்கு இயற்பெயராக வைத்து வழங்கப்பட்டு வந்தமைபோல, மதுரைமாநகரில் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள சொக்கலிங்கப்பெருமானது திருப்பெயர்களி லொன்றான பரிமேலழகரென்னும் பெயர் இவ்வுரை யாசிரியர்க்கு இயற்பெயராகவைத்து வழங்கப்பட்டது. இப்பெயராலேயே இவர் சைவரென்பதைத் துணியலாமென்று கூறுவாருமுண்டு.

லிய நூல்களை ஓரிடத்தும் எடுத்துக் காட்டாமையாலும், இவரது காலம்

கந்தபுராண முதலியவற்றிற்கு முற்பட்ட காலமாமென்பது துணிவாம். எஃது எவ்வனமாயினும், இவரது காலம் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஆயிரத்து நூற்றுமுப்பது வருஷத்திற்கு முன்பெனக் கொள்ளலாம்.

இவர்க்குச் சாங்கியம், வேதாந்தம், தருக்கமுதலிய நூல்களில் அளவு கடந்த ஞானமுண்டென்பது "நீத்தார் பெருமை" "அருளுடைமை" முதலிய அதிகாரங்களினுரையால் நன்கு விளங்குவதாம். இவர் ஜீவன்முத்த புருஷரென்பது "மெய்யுணர்தல்" "அவாவறுத்தல்" என்னும் அதிகாரங்களி னுரையால் செவ்வனே புலனுவதாம்.

நச்சினார்க்கினியர் பரிமேலழகர் "குடம்பை தனித்தொழிய" என்னுங் குறளினுரையில் குடம்பையென்பதற்கு மற்றையோர் கூடு என்று பொருள் கூறியதுபோற் கூறாது முட்டையென்று பொருள்கூறி நயமுரைத்தற் ககமகிழ்ந்து அவரைக் கட்டிக் கொண்டார் என்று கூறுவாருமுண்டு.

வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், நுனிதாதல், விழுப்பயன் றருதல் முதலாயின அமையப் பேரறிவாளர்யாவரும் பொன்னேபோற் போற்றியேற்கத் திருக்குறளுக் குரையியற்றிய பரிமேலழகரது வரலாறு தெரிந்தவளவு ஒருவாறாக வெழுதப்பட்டது.

பரிமேலழகர் சரித்திரம்

முற்றிற்று

திருக்குறளின் மாட்சி.

இலக்கணக் கொத்தின் "வடமொழி யிலக்கணஞ் சிலவருத றவிர்த்து" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் "பல்காற் பழகினுந் தெரியா வுளவேற், றொல்காப்பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார், மூன்றிலு முழங்கு மாண்டிலு மிலையேல், வடமொழி வெளிபெற வழங்கு மென்க" என்றிருப்பதும், அதனுரையில் "இலக்கணமாவது தொல்காப்பிய மொன்றுமே; செய்யுளாவது

திருவள்ளுவ ரொன்றுமே " என்றிருப்பதும், மணிமேகலை—சிறைசெய் காதையில் "தெய்வங் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய் யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப், பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேராய்" என்றிருப்பதும்,

கல்லாடத்தின் "கண்ணிய பாதி" என்னுஞ்செய்யுளில் "சமயக் கணக் கர் மதிவழி கூறு, துலகியல் கூறிப் பொருளிது வென்ற, வள்ளுவன் றனக்கு வளர்கவிப் புலவர்முன், முதற்கவி பாடிய முக்கட் பெருமான்" என்றிருப்பதும், இவைபோல்வன பிறவு மிக்குணர்தற்பாலனவாம்.

இந்நூலாசிரியர் சரித்திரத்தையும் இதனுரை யாசிரியர் சரித்திரத் தையும் பற்றிய வேறு சில குறிப்புக்கள்.

திருவள்ளுவர் மதுரையிற் பிறந்தவர்-மயிலையில் வளர்ந்தவரென்றும், மோட்சம் துறவறத்தார்க்கன்றி யில்லறத்தார்க்குச் சித்தியாதென்று கூறிய இவர் இஃதில்லறத்தார்க்குஞ் சித்தியாமென்பதனைத் தம் வாழ்நாண் முற்று மில்லறத்திருந் தொழுகினமையால் விளக்கினரென்றும், இவரது தந்தையின் பெயர் பகவனன்று, யாளிதத்தனென்றும், இவரது மனைவி யின்பெயர் வாசுகியன்று, மாதாநுபங்கி என்றும், திருவள்ளுவர் "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யுலகு" என் றகரமுதலாக வரப்பாடத் தொடங்கி, "ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங், கூடி முயங்கப் பெறின்"என்று னகரவொற்றீறாகவரப் பாடி முடித்தமை "எழுத் தெனப் படுவ அகர முதல, னகர விறுவாய் முப்பஃ தென்ப" என்று தொல்காப்பியனார் கூறுவதை வற்புறுத்துவதாமென்றும், பிறவுஞ்சொல் லப்பட்டு வருகின்றன.

திருவள்ளுவர் வைகாசிமாதம் அநுஷநட்சத்திரத்தில் திருமயிலையில் பரகதியடைந்தாரென்று கூறப்படுகின்றது. சிலர் அவர் திருவள்ளூரில்

(திருவெவ்வுளூரில்) பரகதியடைந்தார்; அவர் சமாதியுள்ள விடம் திருவள்ளூர்த் திருக்குளமாமென்று கூறுகின்றனர்.

பரிமேலழகர் திருக்குறளுக் குரையெழுதுங் காலத்துச் சொட்டெழுத்திரகோ யுடையவராக விருந்தார்; அதனால், நடுவே யடிமட்டம் வரையில் துளை செய்துள்ள ஒருவட்டக் கல்லின்மீது சொட்டெழுத்திரங் தடையிலாது போமாறிருந்து தாமெழுதத்தொடங்கிய வுரையையெழுதி முடித்தாரென்றும், பரிமேலழகர் - பரிமேலழகரையரென விருவரிருந்தனர்; இவருள் திருக்குறளுக் குரையெழுதினவர் பரிமேலழகராவர், பரிபாடலுக்கும் திருமுருகாற்றுப் படைக்கும் உரையெழுதினவர் பரிமேலழகரையராவரென்றும், பிறவுங் கூறப்பட்டு வருகின்றன.

தொண்டைமண்டலசதகம் "திருக்காஞ்சி வாழ்பரி மேலழகன், வள்ளுவனார்க்கு வழிகாட்டினான்" என்று கூறுவதால், இவர் காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்தவரென்று தெரிகின்றது. சிலர் இவர் ஒக்கையென்னுமூரிற் பிறந்தவரென்றுங் கூறுகின்றனர்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.

7	3	முறமை	முறைமை
38	17	நிற்கும்	நிற்கும்.
43	8	பரி:—(இ-ன்).	பரி:—
45	12	thicr	there
46	8	மனது	மனத்து
54	2	Virtve	Virlue
60	27	வானப்பிரஸ்தநிலை. இது	வானப்பிரஸ்தநிலை.
61	30	ஒழிக்கி	ஒழுக்கி
67	30	வெலனவும்	வெணவும்
69	33	தம்மே	தாமே
70	33	ஒழுக்கு ம	ஒழுக்கம்
71	14	hourish	flourish
85	20	in man	man
88	4	virtucouly	virtue only
92	27	சவாமருக்	சாவாமருக்
107	31	வெமக்ஷீத்	வெமககிக்
108	3	காஞ்சிரவகாய்	காஞ்சிரங்காய்
119	14	பட்டாணும்	பாட்டாணும்
121	36	தகைகதே	தகைத்தே
123	11	estate	state

125	10	வகையறுத்து	வரையறுத்து
ஷை	36	நாடிப்	நாடிக்
126	34	மிகுதியுமாக	மிகுதியாக
129	3	himself;	himself
132	8	துன்மடைவர்	துன்பமடைவர்
140	34	பழியை-பழியையும்	பழியையும்
145	16	(எ - து).	(எ - று).
ஷை	26	மனாவிய	மனைவிய
153	33	அப்பொறையினும்-அஃதப் பொறையினும்	அஃதப்பொறையினும்
159	2	(க - ன்).	(க - து).
163	24	ரீயாடத்துத்	யாரிடத்துத்
169	35	பெருகத்தி	பெருக்கத்தி
173	11	புன்மைபில்	புன்மையில்
ஷை	24	யார்மட்டும்	யார் மாட்டும்
177	7	விருப்பாத	விரும்பாத
180	12	பொய்யாகச்	பொய்யாகப்
ஷை	13	வாழ்தலின்	வாழ்தலின்
186	6	முண்டோ	மூண்டோ

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
195	29	மறுளறு	மருளறு
200	24	னொய்ப்பால	கோய்ப்பால
204	28	யைதனே	பைதனே
210	35	கூறி	கூறு
224	21	பட்டாலும	பாட்டாலும்

228	21	பட்டாலும்	பாட்டாலும்
281	26	வீலங்	விலங்
236	17	பொதுவாகை	பொதுவகை
238	31	twe	true
242	10	பிரட்தியக்ஷ	பிரத்தியக்ஷ
ஷை	16	பிராணங்களை	பிரமாணங்களை
245	32	யான்டு	யாண்டு
246	3	பிராமாணவ	பிரமாணங்
ஷை	24	யுகை	புகை
247	37	அக்த்த	கர்த்த
250	7	வீட்டிவில்தாத	வீட்டிவில்லாத
ஷை	25	விடு	வீடு
251	34	அவவளைகளை	அவவளையகளை
251	25	தவீர	தவிர
256	5	னில்லா	னில்லா
257	30	பெரு?ா	பொருளை
259	22	ஊண்	ஊன்
260	10	ஆ ாவென்ப	ஆனானென்ப
262	8	அவயூனேயே	அவயூளையே
ஷை	30	மர்ெ்ற னமே	மற்றொன்றன்மே
263	14	கொல்லுதவாகிய	சொல்லுதலாகிய
264	5	றண்மை	ண்ணமை
269	38	உயிர்	உயர்
270	22	ஒருயினை	ஒருயினை
273	28	சேய்தலை	செய்தலை
277	13	whaever	whatever
ஷை	33	துன்பத்ததாய்	துன்பததாய்
278	19	பவ	பல

285	19	செய்கலே	செய்தலே
286	6	இவ்பொருளுயமை	இல்பொருளுவமை
291	6	காரி	கரி
310	25	தல	தல்
311	16	வந்தலமயின்	வந்தலைமயின்
ஷை	20	தொழு	தொழுகு

279 - வது பக்கத்திற்குப்பின்னர் 290-291-292-293-294-295-296-297-298 என்றிருக்கும் பக்க வெண்களை 280-281-282-283-284-285-286-287-288 என்று திருத்திக் கொள்க.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.

312	26	தலமுத்
ஷை	27	மஸம்
314	16	செய்ாயமை
315	28	ஒவ்வென்
ஷை	34	தெண்பது
320	8	தளக்ஃக
327	1	பெருளாமை
ஷை	35	உன்ளிய
331	15	சிறப்யுடைய
ஷை	36	வள்ளுக்
332	30	கெய்யா
333	22	மறககாத
ஷை	23	ஞாபத்திற்கு
335	9	கம்முயிர்க்கு
[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]
336	15	யார்க்கிகு
345	2	யாறெறனின்
347	3	heen
ஷெ	29	ஒன்ருக
352	10	கொல்லலகாது
356	25	கல்விளை
357	16	வுடம்பிணை
359	14	பிறந்திருக்கு
360	5	யுடம்படாதலால்
373	35	லதனிலா
374	27	வெண்டி
377	29	எனருர்
381	34	தெணப
383	29	கூறியபவா
[illegible]	40	[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]
394	13	கேடடு
401	31	சாதனங்களின
404	39	சாட்டுக்
405	27	வெண்டுங்
410	25	மௌன க
416	13	தாயுமானாவர்
424	16	பட்டா லும்
436	3	டிருப்பன்
438	38	தன் செலால்
440	15	subjecs
௪௪௨	22	வெற்றி
447	37	மடமஃப்

தவத்
மனம்
செய்யாமை

ஒவ்வொன்
றெனப்படு
தனக்கே
வெகுளாமை
உள்ளிய
சிறப்புடைய
மயிலுக்
செய்யா
மறக்காத
ஞாபகத்திற்கு
தம்முயிர்க்கு
பிரத்தியட்சப்
யார்க்கு
யாதெனின்
been
ஒன்றாக
கொல்லலாகாது
கல்வினை
வுடம்பினை
பிறந்திறக்கு
யுடம்பாடாதலால்
லதன்றை
வேண்டி
என்றார்
றென்ப
கூறியவா
முரணெரி
கேட்டு
சாதனங்களின்
காட்டுங்
வேண்டுங்
மெனக
தாயுமானவர்
பாட்டாலும்

			டிருப்பவன்
			தன்சொலால்
			subjects
			வெற்றி
			மடமக்கப்

4

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.

450	4	உயர்வ
464	36	ருடன்மை
473	18	ever
480	34	நாட்டம்
486	4	அஞ்சவது
491	14	கெடாமையும்
495	29	சிவசிகந்தா
520	35	சிறப்பு
523	34	நிகம்
538	31	சினையோடு
545	14	அசரன்
562	31	ஒடும்
622	27	அரசனது
624	15	sujects
639	31	திசு

645	16	கண்ணோட்ட
648	23	கண்ணோட்டத்தி
656	36	ஊற்று
658	18	ஒற்றினானே
690	13	proverty
705	24	அங்கங்கங்கள்
710	13	வல்லது
713	16	தொடர்ந்து
726	32	கூறியீருத்தலும்
728	9	தவர்
736	11	என்பது
738	35	ஓரால்
764	2	துதளை
793	29	சபையின்கண்
802	19	agreably
802	22	

[illegible]	32	பறகு
807	18	illeterate
826	20	உடையதாப்
[illegible]	31	மரம்
832	15	அதனை
835	15	knigs
839	27	thigs
839	33	போககாகை
868	26	directnig
879	16	கீழக்கிடா
888	8	புணடயார்
894	22	பகுத்தகுத்த

உயர்வு
குட்டன்மை

never
காட்டம்
அஞ்சுவது
கொடாமையும்
சீவகசிந்தா
சிறப்பு
திகழ்
சினையொடு
அரசன்
ஓடும்
அரசனது
subjects
திரு
கண்ணோட்ட
கண்ணோட்டத்தி
ஒற்று
ஒற்றினானே
poverty
அங்கங்கள்
வல்லது
தொடர்ந்து
கூறியிருத்தலும்
தவர்
என்பது
ஒரால்
தூதனை
சபையின்கண்
agreeably
பிறகு
illiterate
உடையதாய்
மறம்
அதனை

kings
things
பொறாமை
directing
கீழ்த்திடர
யுடையார்
பத்தெத்த

பக்கம்.	வரி.	பிழை.
919	29	வெண்மை
934	33	உண்மை
946	1	496

971	19	எக்ஞிய
1004	8	ஒவாது
1008	17	கொணீஇ
ஷை	21	கெடுற்தல்
1012	5	does
1012	31	ஈகரு
1039	23	தன்ஙா
1041	16	இறந்தால்
1047	24	டொபூவா
1051	37	சத்தான்
1060	22	சான்றுண்மை
1070	23	Kındnes
1082	25	கருமங்களில்
1090	30	இறையனைப்பொருள்
1091	16	Faımly
1092	17	Faımly
1093	18	Cantrıvances

1094	22	ஜடிவெய்தும்
1095	15	fructifiy
1096	3	Blamless
1100	31	வீழுன்றி
1101	23	வேளார்க்கும்
1114	13	அஃஇ
1135	17	desgraceful
1136	13	of who
1148	10	கண்பாளுயிசு
1149	24	themselve

திருத்தம்.

வெண்மை
உண்மை
946
எந்திய
இவாது
கொளீஇ
கெடுத்தல்
do
சிகு
தன்னை
இருந்தால்

டொழுகுவா
சாத்தன்
சான்றாண்மை
Kindness
கருமங்களில்
இறையனாகப்பொருள்
Fainily
Family
Contrivances
முடிவெய்தும்
fructify
Blameless

வீடின்றி

வேளாளர்க்கும்

அஃது

disgraceful

of those who

காண்பாறையின்

themselves

1154	11	குமைமுமைய	குழைமைய
1155	31	பலதாம்	பாலதாம்
1160	31	உலை	இமய

1164	17	தலைமகன் தலைமகன்	தலைமகன் தலைமகன்
1171	19	கோக்கிய	நோக்கிய
1174	3	உடையவனல்ல	உடையனவல்ல
1175	17	முற்றமை	முற்றம்மை
1177	34	வினையுடைய	வினையடைய
1179	7	உலகதிலின்று	” லகத்திலின்று
”	37	கூறிரன்	கூறினன்
1181	37	கூறினவையின்	கூறினமையின்
1195	21	கலக்க	கலந்த

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.

1201	9	ஹுல்ளாராக்
1222	32	உருவஞ்
1229	4	அறிதரோ
,,	14	ஒரேவழி
1230	18	ஒம்பி
1232	18	கறிவீயாவோ
1236	34	continne
1237	19	கொத்தனென்
,,	27	படாரன்
1244	27	துயற்றலான்
1249	2	கண்பிதுப்
1268	3	சசி
1272	13	லொழி

1300	28	of thc
1329	31	femine
1335	12	brght
1338	35	தொண்கன்

இன்னாராக
உருவகஞ்
அரிதரோ
ஒரோவழி
ஒம்பி
கறிவியாவோ
continue
கொத்தனன்
படரான்
தயிற்றவான்
கன்விதுப்
ச்சி
வொழி
the
feminine
bright
கொண்கன்

1376	25	ஒரு	ஒரு
1379	29	Feigned dislike	Dislike arising from trifles
1383	14	garland flower	flower garland
1395	5	சாவினும்	சாவினும்

திருவள்ளுவமாலை.

11	30	ஞசபான்	ஞற்பால
12	9	வெள்ளி	ளெள்ளி
13	20	திறமுன்	திறமூன்
16	17	பெய்யாது	பொய்யாது
28	8	வீறெங்கும்	வீறேங்கும்
,,	24	காயஞசால்	சாயஞசால்
29	29	மும்படி	மும்மடி
30	30	துலைத்	துளைத்

ஸ்ரீமத் • மகா வித்வான் காஞ்சீபுரம் - இராமஸ்வாமி நாயுடவர்களின் அபிப்பிராயம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேவர்திருக் குறளினுக்குத் தெளிபொருளா மியவுரைகள் செய்த

விரித்திப், பூவுலகிற் பூதவுடம் பொழிபொன்றுப் புகழுடம்பு பொருந்தி நின்றான், கோவணவும் பொழில்சூழ்கோ மளபுரம்வா ழிப்பார்குலக் கொழுந்தன் ருன்சீர், நாவலர்தம் பெருமானன் னயசுகுண னெழில்வடிவே லுமன் றனே.

திருமருவு தேவரரு டமிழ்மறைக்குத் தருமர்முன்னோர் தேர்ந்து செய்த, உருமருவு முரைகளின்மிக் குயர்ந்தபரி மேலழக ருரையிப் பாரோர், அருமையினு மருமையா யுணர்கின்ற தகலினன் கதனை யாய்ந்து, குருமருவு தெளிபொருட்டீ பழுவ்கருத்தல் குறிப்புரையுங் குலவக் கோட்டி.

எழுதாத வெழுத்திவியை விரித்தளித்திட் டில்வுலக ரிதம்பூ தெய்தப், பழுதாத வென்றுமிலாப் புகழுடம்பு படைத்து நின்றான் பனவில் சைதை, முழுமாத வன்னெனுஞ்சி ரிரத்தினத்தே சிகன்றனது முளரித் தாளில், விழுமாவாய்த் தவண்டவன்ற னல்லருள்பெற் றுய்த்திட்டோ றுலகர் யார்க்கும்.

கன்னயமே புகன்றிடுவோன் றமிழ்க்கடலின் வேலைகண்ட நாவ லோன்சீர், துன்னியநல் வேதாந்தத் துறையிலெனும் தருக்கநூற் றணிபு ணர்ந்தோன், மன்னியபூம் பொழில்சூழ்கோ மளபுரஞ்செய்.மாதவத்தின் வந்த நல்லோன், பொன்னியலும் வடிவேற்பேர் புனைந்திலகு வோன்று கவர் புலமைக் கோனே.

உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவர்

திருக்குறள்.

உரைப்பாயிரம்.

பரி.— † இந்திரன் முதலிய இறையவர் ‡ பதங்களும் அந்தமி லின்பத் தழிவில் வீடும் § நெறி யறிந் தெய்துதற் குரிய ¶ மாந்தர்க் குறுதியென உயர்ந்தோரா †† னெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு. அவை ‡‡ அறம்

---

† இந்திரன் முதலிய இறையவர்:—இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானனென்னு மெண்மர்.

‡ பதவகள்—அமராவதி, தேஜோவதி, சம்யமினி, கிருஷ்ணாங்கனை, சிரத்தாவதி, கந்தவதி, அளகாபுரி, யசோவதி என்னு மெட்டுமாம்.

§ நெறியறிந்து—இதுவே கொள்ளத்தக்க சன்மார்க்கமென்று நல்லாசிரியர் வாயிலாக வுணர்ந்து.

¶ மாந்தரெனப் பொதுப்படக்கூறினமையின், ஆண், பெண் என்னு மிருபாலாரும் முத்தியடைதற் குரியராவரென்பதும், தேவர் முதலியோர் அதற்குரிய ரல்லரென்பதும் பெறப்படுமாறறிக.

†† 'எடுக்கப்பட்ட' என்றமையின், அறமுதலியவை தொன்றுதொட்டு நிகழ்ந்து வருவன வென்பது பெறப்படும்.

‡‡ அறமுதலியவற்றை வடநூலார் முறையே தருமார்த்தகாமமோக்ஷ மென்பர்; புருஷார்த்த மெனப்படும் இந்நான்கனுள், அறம் பொருளின் பங்களைத் திரிவர்க்கமெனவும் மோக்ஷத்தை அபவர்க்கமெனவுங் கூறுவர்.

இவற்றுள், முன்னைய மூன்றும் கௌணமும், பின்னையதொன்று முக்கியமுமாம். புருஷார்த்தம் - புருஷனால் விரும்பப்படுவது. அபவர்க்கம் திரிவர்க்கத்தினின்றும் நீங்கல்.

1. அறம்-தர்மம். அஃதாவது மநுமுதலிய நூல்கள் விதித்தவற்றைச் செய்து, விலக்கியவற்றைச் செய்யா தொழிதலாம்.

ii. பொருள் - அர்த்தம். அஃதாவது மனைவி, மக்கள், பூமி, பசு, தாசி, தாசன், திரவியம், மனை, தானிய மென்பனவாம

பொருளின்பம் வீடென்பன. அவற்றுள், வீடென்பது † சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத் தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது ‡ இலக்கண வகையாற் கூறப்படாமையி னூல்களாற் கூறப்படுவன வேனை மூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்த லும் விலக்கியன வொழிதலுமாம். அஃது ¶ ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்ட மென மூவகைப்படும்.

அவற்றுள்,ஒழுக்கமாவதுஅந்தணர் முதலிய * வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய 0 நிலைகளினின் றவ்வவற்றிற் கோதிய அறங்களில் வழுவா தொழுகுதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே யெனதெனதென் றிருப் பார் அது காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டுப் பொருண்மேற் ¶¶ செல் வது. அது § கடன் கோடன் முதலிய பதினெட்டுப் பதத்ததாம்

iii. இன்பம்-காமம், அஃதாவது பொருள் துணைக்காரணமாக ஒரு காலத்து ஒருபொருளால் ஐம்புலன்களும் நுகர்தற் சிறப்புடையதாம். ஒரு பொருளென்றது கற்புடைய மனைவியை.

iv. வீடு - மோட்சம். அஃதாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய பஞ்சக்லேசத்தினின்றும் நீங்குதல். இவற்றுள், அறம் இம்மைப்பயன், மறு மைப்பயன், வீடென்னு மூன்றையும், பொருள் இம்மைப்பயன் மறுமைப் பயனென்னு மிரண்டையும், இன்பம் இம்மைப்பய னொன்றையும் தருவ தாம். அற முதலியவற்றைப் பொருளென்றது வைசேடிகமதம் பற்றியாம்.

" ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றுங்
காத லிருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனைநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு." என்று ஔவைப் பாட்டியார் அறமுத

லிய வற்றிற் கிலக்கணங் கூறுமாறு முணர்க.

† இதனை "வாக்குமன முகளெண்ணு மற்றனவிந் தியங்களுமே, நோக்கரிய பரஞ்சுடர்" என்று புராணங் கூறுமாற்றானு முணர்க.

‡ இலக்கண வகையாற் கூறல்:—பிருதிவிக் கிலக்கணம் கந்தமுடைமை, அப்புவிற் கிலக்கணம் குளிர்ந்தபரிச முடைமை என்றாற் றொடக்கத்தனவாகக் கூறுதல் போல்வதாம். அசாதாரண தர்மம் (சிறந்தநுமி) இலக்கணமெனப்படும்.

¶ ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டமென்பன முறையே ஆசாரம், வியவகாரம், பிராயச்சித்தம (கழுவாய்) என்று கூறப்படும்.

* வருணம் - சாதி. நிலை - ஆச்சிரமம்.

¶¶ சொல்வது என்றும் பாடமுண்டு.

§ கடன்கோடல் முதலியவாவன:—கடன்கோடல், ஒருவனிடத்து [illegible] விற்றல், கூடிப்பயஞ்

தண்டமாவது அவ்வொழுக்க நெறியினும் வழக்கு நெறியினும் வழீஇயினாரை அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு § ஒப்பநாடி யதற்குத்தக வொறுத்தல்.

இவற்றுள், வழக்குந் தண்டமு முலகநெறி நிறுத்துதற் பயத்தவாவதல்ல தொழுக்கம்போல மக்களுயிர்க் குறுதி பயத்தற் சிறப்பில வாதலானும், அவைதாம் நூலானேயன்றி யுணர்வு மிகுதியானுந் தேயவியற்கையானு மறியப்படுதலானும், அவற்றையொழித்துத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரார் சிறப்புடைய வொழுக்கமே அறமென வெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித் தெல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்பு பற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற

நெறிக்கணின்றதற்குத் துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடுஞ் செய்யப் படுவதாகலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான் தொடங்கி ¶ எடுத்துக் கொண்ட இலக்கியம் இனிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

சம்பாதித்தல், தானஞ்செய்த பொருளைக் கொடாமை, சம்பளங்கொடாமை, கட்டுப்பாட்டை மீறி நடத்தல், ஒருபொருளை விற்றாவது வாங்கியாவது பின்பு சந்தேகித்தல், மாட்டை உடையவனுக்கும் மேய்ப்பவனுக்கும் வரும் வழக்கு, எல்லை வழக்கு, அடித்தல், திட்டல், திருட்டு, வன்செய்கை, அயலான் மனைவியை யபகரித்தல், மாதராடவர் தருமம், தாயபாகம், சூதாடல் என்பனவாம். இவ்வாறு மநுதர்மசாஸ்திரம் எட்டா மத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

§ ஒப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி என்பது புறநானூறு 10 - வது செய்யுளிலுள்ளது. இதன் பொருள் - நீதிநூற்குத்தக வாராய்ந்து அத் தீமைக்குத் தகத் தண்டஞ்செய்வை என்பது.

¶ எடுத்துக்கொண்டது விடையூறின்றி யினிது முடிதற்பொருட்டு நூன்முகத்துச் செய்யப்படும் வாழ்த்து மங்கலமெனப்படும். அது வஸ்துநிர்த்தேசம் (பொருளியல் புரைத்தல்), நமஸ்காரம் (வணக்கு), ஆசிர்வாதம் (வாழ்த்து) என மூவகைத்தாம்.

(i.) நமஸ்கார முதலியனவின்றிக் கேவலம் கடவுளின் சங்கீர்த்தனம் (ஸ்துதி) வஸ்துநிர்த்தேசவடிவ மங்கலமாம். (ii.) நமஸ்காரத்திற்குத்தகுதியான கடவுள் குரு முதலியோரிடத்து நமஸ்காரஞ் செய்பவன் தனதிழிதகைமையை யுணர்த்துதற்பொருட்டு மனோவாக்குக் காயமென்னும் திரி

தெளி:—இந்திரன் முதலிய தலைவர்களுடைய பதவிகளையும், முடிவில்லாத இன்பத்தையுடைய அழிவில்லாத வீட்டையும், வழியறிந்து அடைதற்கு உரிய மனிதர்க்கு உறுதியைத் தருவதென உயர்ந்தோரால்

எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு. அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பனவாம். அவற்றுள், வீடென்பது இப்படிப் பட்டதென்று குறிப்பிட்டு நினைக்கவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவுங்கூடாத நிலைமையை யுடையதாதலால், அது துறவறமாகிய காரணவகையால் சொல்லப்படுவதல்லாமல் இலக்கண வகையினுல் சொல்லப்படாமையால், நூல்களாற் சொல்லப்படுவன மற்றைய மூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மநுமுதலிய நூல்களில் விதித்தனவற்றைச் செய்தலும் விலக்கியனவற்றை ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என மூன்றுவகைப்படும்.

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது பிராமணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளில் நின்று அந்தந்த நிலைகளுக்குச் சொல்லிய அறங்களில் வழுவாமல் நடத்தலாம்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்று இருப்பவர் அது காரணமாகத் தம்முள் மாறுபட்டு அப்பொருளின்மேற் செல்வது. அது கடன்கோடல் முதலிய பதினெட்டு வகையினதாம்.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்க வழியிலும் வழக்கு வழியிலும் தவறினவரை அவ்வழியில் நிறுத்துதற் பொருட்டு நீதிநூற்குத்தகுதியாக வாராய்ந்து அக்குற்றத்திற்குத் தகுதியாகத் தண்டித்தலாம்.

கரணங்களாலுஞ் செய்யப்படும் வியாபார விசேடம் நமஸ்காரவடிவமங்கலமாம். (iii.) நூலாசிரியர் தாம் விரும்பியபொருளையும் தமதுமாணுக்கர் விரும்பிய பொருளையு மடைதற்பொருட்டுக் கடவுளைப் பிரார்த்தித்தல் ஆசீர்வாதவடிவ மங்கலமாம். 'அகரமுதல' என்னுங் குறள் வஸ்துநிர்த்தேசவடிவ மங்கலமாம். ஏனையகுறள்களில் ஏனைய மங்கலங்கள் வருமாற்றினை யுய்த்துணர்க.

"அகர முதல வெழுத்தெல்லாம்" என்புழி அகரம் கடவுள் வாசகமாயிருத்தலின், அதுவே மீண்டு மங்கலமொழியாம். அகரம் கடவுள் வாசகமாமென்பது "அரு மறியா கோர மவனென்று" என்று திருமூலரும் "அக்ஷ ரங்களி லகாரானெ" என்று கண்ணபிரானும் கூறுவதால் இனிது விளங்கும்.

'அகர முதல வெழுத்தெல்லாம்'என்பதில் பிரணவாட்சரத்தின் வடிவமாய அகர, உகர, மகரமெய் அமைந்திருத்தலின் அகர, உகர, மகரமெய் வடிவப் பிரணவாட்சரம் மங்கலமொழியாக வைக்கப்பட்டதெனினும் பொருந்தும்.

இவற்றுள், வழக்கும் தண்டமும் உலகவழியில் நிறுத்துதலாகிய பயனைத் தருவனவாவதல்லாமல் ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதியை(நன்மையை)த் தருவதாகிய சிறப்புடையனவல்ல வாதலாலும், அவைதாம் நூலாலே யல்லாமல் அறிவு மிகுதியாலும் தேசவியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும், அவ்விரண்டையும் ஒழித்து இங்குத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அவ்வறந்தான் நால்வகை நிலைகளை உடையதாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடைமையால் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை யொழித்து, எல்லார்க்கும் ஒத்திருத்தலால் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம் துறவறம் என இருவகை நிலைகளாற் சொல்லப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற வழியில் நின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடும் செய்யப்படுவதாதலின், அதனை முதலிற்கூறத் தொடங்கி எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியம் இனிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற, மாடிய முப்பத்து மூன்றோன்றாழ்—கூடுபொரு, ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம், வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத், திரமூன் றெனப்பகுதி

செய்து - பெறலரிய, நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார், போ லு மொழிந்த பொருள்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே, தூய துறவறமொன் றாழாக - வாய, வறத்துப்பா லல்லவகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்,றிறத் துப்பால் வள்ளுவனூர் தேர்ந்து.

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந், தருவல் லரணிரண்டொன் றொண்கூழிருவிய, றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன், றெண் பொரு ளேழா மிவை.

ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு, பூண்பா லிருபாலோ ராறாக-மாண்பாய, காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்,காமத் தின் வள்ளுவனூர் நன்கு.

இத்திருவள்ளுவ மாலைச் செய்யுட்களால் திருக்குறளினது பால் முத லியவற்றி னடைவு நன்கு விளங்கும்.

உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவர்

திருக்குறள்.

I. அறத்துப்பால்—ON VIRTUE.

I. பாயிரம்—Preface.

முதல் அதிகாரம்—கடவுள் வாழ்த்து—praise of God.

பரிமேலழகர்:—அஃதாவது கவி தான் வழிபடு கடவுளையாதல்

எடுத்துக்கொண்ட பொருட் கேற்புடைக் கடவுளை யாதல் வாழ்த்து தல். அவற்றுள், இவ்வாழ்த் தேற்புடைக் கடவுளை யென வறிக; எவ் வனை? † சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட் ‡ கவற்

§ (i) நூலாசிரியர் தாமெடுத்துக் கொண்ட நூலிற் கூறும் விஷயத் திற்கேற்ப நூன்முகத்திற் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறாது தாம் வழிபட்டுவரும் கடவுளை வாழ்த்துதல் வழிபடுகடவுள் வாழ்த்தாம். அஃது ஆத்திசூடியில் " ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை, யேத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே " என்பது போல்வதாம்

(ii) நூலாசிரியர் நூன் முகத்தில் நூலிற்கூறும் விஷயத்திற் கேற் பக் கடவுளைவாழ்த்துதல் ஏற்புடைக்கடவுள் வாழ்த்தாம். அது ஞான வாசிட்டத்தில் " பொன்னுல கத்தினிற் புவியி லத்தாத், தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கின்றது, மன்னுசிற் சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த், துன்னுவ தப்பொரு டொழுதி றைஞ்சுவாம்" என்பது போல்வதாம். 'அகரமுதல' என்றற் றொடக்கத்துக் குறள் ஏற்புடைக்கடவுள் வாழ்த்தெ ன்பது வெளிப்படையாம்.

† 'சத்துவ முதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு' என்பதற்கு—சத்துவகுணத்தால் அறமும், இராசதகுணத்தால் பொருளும், தாமதகுணத்தால் இன்பமும் ஆகிய உறுதிப்பொருட்கு எனக்கொள்க.

‡ 'அவற்றுள் மூவராகியமுதற்கடவுள்' என்பதற்கு—சத்துவம் ரஜசு தமசு என்னும் முக்குணங்களால் காத்தல், படைத்தல், அழித்தல் செய் தற்பொருட்டு முறையே அரி, அயன், அரனென்னும் மும்மூர்த்திகளின் வடிவமாகிய பரப்பிரஹ்மம் என்று கொள்க.

படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை" என்பது தேவாரம்; "குலவு மூவ ருருவமுங் கொண்டநீ" என்பது பாகவதம்.

றன் மூவராகிய முதற் ¶ கடவுளோ டியைபுண்டாகலான், அம்மூன்று பொருளையுங் கூறலுற்றார்க் † கம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாக லின், இவ்வாழ்த் தம் மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினாரென வுணர்க.

தெளிபொருள் விளக்கம்:—அஃதாவது கவி தான் வழிபடுங் கடவுளையாவது எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைய கடவுளையாவது வாழ்த்துதலாம். அவற்றுள், இவ்வாழ்த்து ஏற்புடையகடவுளை யென்றறிக; எங்ஙனமெனின், சத்துவமுதலிய முக்குணங்களால் அறம் பொருள் இன்பமென மூன்றாகிய உறுதிப் பொருளுக்கு அம்முக்குணங்களால் அரியயனரனென மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தமுண்டா யிருத்தலின், அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத்தொடங்கிய நாயனார்க்கு அம்மூவரையும்வாழ்த்துதல் முறைமையாதலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படச்சொல்லினாரென் றறிக.

க. ‡ அகர முதல வெழுத்தெல்லா § மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

¶ கடவுள் என்பதன்பொருள்—மன மொழி மெய்களுக் கப்பாற்பட்டது என்பது.

† அம் மும்மூர்த்திகளில் எம்மூர்த்தியை வாழ்த்தினும் பயன் வேறுபடுவதின்றென்பது "உணர்ந்துணர்ந் திழிந்தகன் றுயர்ந்துரு வியந்தவிந் நிலைமை, யுணர்ந்துணர்ந் துணரினு மிறைநிலை யுணர்வரி துயிர்கா, ளுணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத் தரியய னரனென்னு மிவரை, யுணர்ந் துணர்ந் துரைத்துரைத் திறைஞ்சுமின் மனப்பட்ட தொன்றே" என்று பெரியாருரைத்தலால் நன்கு விளங்கும்.

இவ்வதிகாரத்தின் 1. 2. 4. 5. 7. 10. வது எண்ணுள்ள குறள் முதற் கடவுளது வாழ்த்தும், 3. வது எண்ணுள்ள குறள் அயனதுவாழ்த்தும், 6. 8. வது எண்ணுள்ள குறள் அரியினது வாழ்த்தும், 9. வது எண்ணுள்ள குறள் அரனது வாழ்த்துமாம். இதனை யூகித்துணர்க.

‡ அந்தணர் வந்தார், வசிட்டரும்வந்தா ரென்புழி, அந்தணருட்

டலைமைநோக்கி, அந்தணருள் ஒருவராகிய வசிட்டரைப் பிரித்துக்கூறுவது போன்று 'அகர முதல வெழுத்தெல்லாம்' என்புழி, எழுத்துக்களுட்டலைமைநோக்கி, எழுத்துக்களுள் ஒன்றாகிய அகரம் பிரித்துக் கூறப்பட்டதென்க. "முனிவர்வந்தார் அகத்தியனும் வந்தான்" என்பதுமிதுவேயாம்.

§ "அன்னையும் பிதாவு முன்னறி தெய்வம்" ஆதலின், நாயனார் தமதன்னையாகிய ஆதியையும், பிதாவாகிய பகவனையும் உலகிற்கு முதலாகிய கடவுளாகப் பாவித்து 'ஆதிபகவன் முதற்றே யுலகு' என்றனர் என்று கூறுவாருமுளர்.

பரி.—(இதன்பொருள்) அகரமாகிய முதலையுடையன எழுத்துக்களெல்லாம்; அதுபோல, ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்துலகு.—(என்றவாறு).

இது தலைமைபற்றிவந்த † எடுத்துக்காட்டுவமை. ‡ அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தானன்றி § நாதமாத்திரையாகிய வியல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத் தலைமை செயற்கை யுணர்வானன்றி இயற்கை யுணர்வான் முற்று முணர்தலானுங் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கு முதலாதனோக்கி 'எழுத்தெல்லாம்' என்றார். ¶ ஆதி

---

† எடுத்துக்காட்டுவமையாவது உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் வெவ்வேறு வாக்கியமாக நிறுத்தி இஃதுவமானம் இஃதுவமேயம் என்பது தோன்ற இடையில் அதுபோல என்னும் உவம உருபு கொடாமற் கூறுவதாம். இதுபற்றி இலக்கணவிளக்கநூலார் அணியியலில் "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யுலகு' என்புழி இரண்டு பொருள் வேறுவேறு கூறியதன்றி அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் அதுபோல என்றானும், ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு அதுபோல என்றானும் ஒன்று

கத் தூணியுமாற்ருன் உவமையும் பொருளும் நீதியின் கிருவாமையின் அது வேறுபட வந்த உவமத் தோற்றமாய் இதன்பாற்படும்; என்னை? 'வேறு படவந்த உவமத் தோற்றம், கூறிய மருங்கிற் கொள்வழிக் கொளாஅல்'. என்ப வாகலின். மறுபொருளுவமை எனினும் எடுத்துக்காட் டுவமை எனினும் ஒக்கும்" என்றனர்.

‡ "சிறப்பினு மினத்தினும்" என்னும் நன்னூற் சூத்திர விருத்தி யுரையில், அகரத்தைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து "நாதமாத்திரையா யெல்லா வெழுத்திற்குங் காரணமாய் முன்னிற்றலின் அம்முதல்" என்று கூறப் பட்டிருத்த லிண்டறியத்தக்கதாம்.

§ நாதம் என்பது வெண்கலமணி யடித்தபின் கலீரென் றுண்டாகும் பொதுச் சத்தம்போன்ற தொடர்ச்சியாகிய சத்தம்; அஃது உயிர் முயற்சியா லெழுகின்ற வுதானவாயுவாற் றோன்றுவது.

¶ ஒரு பொருளை யுணர்த்துதற் பொருட்டு ஈண்டே ஆதியென்னும் பண்புருபு தொக்கு நிற்கப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப் பெயரும் தம்முட் புணர்ந்து வருவது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாம். ஆதிபகவ னென்பது ஆதியாகிய பகவனெனவிரியும்; இதில் ஆதியென்பது சிறப்புப் பெயரும் பகவனென்பது பொதுப்பெயருமாம். அது தமிழ்நான் முடியா யின் "நம்பிக் கொற்றன்" என்பதுபோன்று வல்லொற்றுமிகும். 'அகர முதல்' என்பதும் இருபெய ரொட்டுப் பண்புத் தொகையாம்.

*பகவனென்னுமிருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை வடநான்முடிபு. †உல கென்றதின் னுயிர்கண்மேனின்றது. ‡ காணப்பட்ட வுலகத்தாற் காணப்

* ஐசுவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, சம்பத்து, ஞானம், வைராக்கிய மென்னு மறுகுணங்கட்கும் பகமென்னும் பெயருண்மையின், பகவனென் பதன்பொருள் அவ்வாறு குணங்களையு முடையானென்பதாம்.

† உலகென்பது உயிர்ப்பொருள் உயிரில் பொருளென்னு மிரண் டையு முணர்த்துவதாக, அவ்விரண்டற்கும் ஆதிபகவன் முதலெனக் கூறாது உயிர்ப்பொருட்கு மாத்திரம் ஆதிபகவன் முதலெனக் கூறியது

யாதுபற்றியெனின், உயிர்ப்பொருள் மெய்யுணர்வால் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்கி முத்திபெறுதற் குரியதாஞ் சிறப்புப்பற்றி, உலகென்ற தீண் டுயிர்கண்மே னின்றது' என்று கூறப்பட்டதே யன்றி, உயிரில் பொருட்கு ஆதிபகவன் முதலன்றென்னும் கருத்தால் கூறப்பட்ட தன்றாம். உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளென்னு மிரண்டிற்கு மிறைவன் முதலாமென்பது "தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந், தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந், தானே கடன்மலை யாதியு மாய்நிற்குந், தானே யுலகிற் றலைவனுமாமே". என்று திருமந்திரங் கூறுவதாலினிது விளங்கும்.

‡ காணப்பட்ட புகையால் காணப்படாத அதன் காரணமாய நெருப்புண்டென்று அனுமானித்தல் போன்று காணப்பட்ட உலகத்தால் காணப்படாத அதன்காரணமாய கடவுட்கு (உலகம் தனக்கொரு முதலையுடையது; தோற்றமுடையதாகலின், யாது தோற்றமுடையது அது தனக்கொரு முதலையுடையது குடம்போல என்று) உண்மை கூறவேண்டி, புகையானது தீயை உடைத்தாயிருக்கின்றது என்பதுபோல 'ஆதிபகவன் முதற்றே யுலகு' என ஆதிபகவனை உடைமையாகவும் உலகை உடையதாகவும் வைத்துக் கூறினர் அங்ஙனம் கூறினரேனும் உலகத்தை உடைமையாகவும் ஆதிபகவனை உடையவனாகவும் கொள்ளவேண்டு மென்பது தோன்ற, 'உலகிற்குமுத லாதிபகவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க' என்று கூறப்பட்டது. காணப்பட்ட வுலகென்பது உயிர்ப்பொருளுக்காமிடத்து உடம்போடு (கூடி) காணப்படுவரு முயிர்ப்பொருளென்றும், உயிரில் பொருளுக்காமிடத்துப் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமென்னும ஸ்தூல பூதமைந்தனுள் பிருதிவி அப்பு தேயுவடிவ வுயிரில் பொருளென்றுங்கொள்க. "நிலநீர் தீவளி விசும்போ டைந்தும், கலந்த மயக்க முலக மாதலின்" என்பது தொல்காப்பியம். இதுபற்றி ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியார் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் மொழிமரபு 'மெய்யி னியக்க மகரமொடு சிவணும்' என்னும் சூத்திரவுரையில் "இறைவ னியங்கு திணைக்கண்ணு நிலைத்திணைக்கண்ணும் பிறவற்றின்கண்ணும் அவற்றின் றன்மையாய நிற்குமா றெல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தாற்போல அகரம் உயிர்க்கண்ணும் தனிமெய்க்கண்ணும் கலந்தவற்றின் றன்மையாய் நிற்குமென்பது சான்றோர்க் கெல்லா மொப்ப முடிந்தது. 'அகரமுதல' என்னும் குறளான் அகர

'கிய முதலேயுடைய வெழுத்துக்க ளெல்லாம் அதுபோல இறைவனுகிய
2

படாத கடவுட் குண்மை கூறவேண்டுதலின், ' ஆதிபகவன் முதற்றே யுலகு ' என வுலகின்மேல் வைத்துக் கூறினர்; கூறினரேனும், உலகிற்கு முத லாதிபகவ னென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுள துண்மை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இதனது பதப்பொருள்). எழுத்தெல்லாம் - * எழுத்துக்க ளெல்லாம், அகரமுதல - அகரமாகிய முதலே யுடையன (அதுபோல), உலகு—உலகமானது, ஆதிபகவன் முதற்று—ஆதிபகவனுகிய முதலே யுடையது, (எ-று).

இக்குறள் தலைமைபற்றி வந்த வெடுத்துக்காட் டுவமையணி. அகரத் திற்குத் தலைமை (முதன்மை) † விகாரத்தாலன்றி நாதமாத்திரையாகிய வியல்பாற் பிறத்தலாலும், ஆதிபகவனுக்குத் தலைமை செயற்கை யுணர்வா லன்றி யியற்கை யுணர்வால் முற்று மறிதலாலுங்கொள்க. தமிழெழுத்துக் களுக்கே யல்லாமல் வடவெழுத்துக்களுக்கும் முதலாதலே நோக்கி 'எழுத் தெல்லாம் ' என்ருர். ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை வடநூல் முடிபாதலின் வல்லொற்றுமிகாது இயல்பாயிற்று. உல கென்ற திங்கு உயிர்களின்மேல் நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தைக் கொ ண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச் சொல்லவேண்டுதலின் 'ஆதி பகவன் முதற்றே யுலகு' என்று உலகின்மேல் வைத்துச் சொல்லினா; அப் படிச் சொல்லினராயினும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தா கக்கொள்க. 'முதற்றே' என்னும் ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது. இச்செய்யு ளால் முதற் கடவுளது இருப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(கருத்து). உலகம் கடவுளே முதலாகவுடையது என்பது.

1. As the letter A is the intimate cause of all letters, so God is the intimate cause of the world.

௨. கற்றதனு லாய பயனேன்கோல் வாலறிவ
னற்ற டோழாஅ ரேனின்.

முதலே யுடைத் துலகமென வள்ளுவனர் உவமைகூறிய வாற்றானும், கண்ணன் 'எழுத்துக்களில் அகரமாகின்றேன் யான்' எனக்கூறிய வாற்றானும், பிறநூல்களானும் உணர்க". என்றார்.

* ஈண்டெழுத் தென்றது பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி யென்னு நால்வகை வாக்கினுள், அதத் தெழுவனவாகிய பரைமுதல் மூன்றனையு மொழித்தெழுந்து புறத்திசைப்பதாகிய வைகரி வாக்கினை.

† விகாரத்தாலன்றி என்பதற்கு அண்பல் முதனு விளிம்புறல் முதலிய தொழில்களால் பிறப்பதாகாது என்றும், இயல்பாற்பிறந்த வென்பதற்கு அங்காந்து கூறு முயற்சியாற் பிறந்தவென்றும், செயற்கை யுணர்வென்பதற்கு நூலாராயசி முதலியவற்றாலாய வறிவு என்றும், இயற்கையுணர் வென்பதற்கு இயல்பாகவேயுள்ள (ஐயந்திரிபின்றிய)வறிவு என்றும் கொள்க.

பரி.—(இ - ள்). எல்லா நூல்களையுங் கற்றவர்க் கக்கல்வியறிவா னுய பயன் யாது, ‡ மெய்யுணர்வினை யுடையானது நல்ல தாள்களைத் தொழாராயின் , (எ-று).

எவனென்னும் வினுப்பெயர் என்னென்றாய் ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது. கொல்லென்ப தசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின் 'கற்றார்' என்றார் * ஆகம வறிவிற்குப்பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவி யறுத்தலென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). கற்றதனல் - (எல்லா நூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக்)கல்வி யறிவினல், ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பிரயோசனம், என் - யாது, வாலறிவன் - மெய்யறிவினை யுடையவனது, நற்றாள்-நல்லவடிகளை, தொழாஅ ரெனின் - வணங்காராயின், (எ - று).

எவனென்னும் வினுப்பெயர் என்னென்று யிங்கு இல்லை யென்னும் பொருளைக்குறித்து நின்றது. கொல்-அசைநிலை. பிறவிப்பிணியையொழித்

தற்கு மருந்தாதலின் 'நற்றாள்' என்றார். நூலறிவிற்குப்பயன் அவனடிகளை வணங்கிப் பிறவியை யொழித்த லென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). மெய்யறிவுடைய கடவுளடியை வணங்காதவரது கல்வியறிவு பயனுடையதன்றாம் என்பது.

2. What benefit have those derived from learning, who worship not the good feet of Him who is possessed of pure knowledge.

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

பரி.—(இ-ள்). மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார் எல்லாவுலகிற்கு மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார், (எ - று).

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின் 'ஏகினான்' என இறந்த காலத்தாற் கூறினார்; என்னை? †"வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து, மோராங்கு வரூஉம் வினைச்

‡ மெய்யுணர்வு - ஐயந்திரிபின்றிய ஞானம்

* "ஆகம மென்பன மநுமுத லாகிய, வறநெறி புணர்ந்த திறனறி நூலே" என்பது தண்டியலங்காரம்.

† இது தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் வினையியல் நாற்பத்தினான்காஞ் சூத்திரம்.

இதன்பொருள் "எதிர்காலத்தும் நிகழ்காலத்தும் ஒருபடியாகவரும் வினைச்சொற் பொருண்மை யிறந்தகாலத்தாற் சொல்லுதல் விரைவுப்பொருளையுடைய." என்பது. [இது சேனாவரையருரை].

சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்தபொருள

வென்மனுர் புலவர்". என்ப தோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடம் தான்" என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர் கடவுட் கேற்றுவாரு முளர். சேர்தல்—இடைவிடாது நினைத்தல்.

தெளி:—(இ-ள்). மலர்மிசை-(அன்பரது மனத் தாமரையாகிய) மலரினிடத்து, ஏகினன்-சென்றவனது, மாணடி-பெருமை பொருந்திய வடிகளை, சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவர், நிலமிசை - (எல்லாவுலகங்களுக்கு மேலாகிய) முத்தியுலகத்தின்கண், நீடுவாழ்வார் - அழிவில்லாது வாழ்வார், (எ - று).

மலரென்பது மலரைபொத்தமனத்திற்காதலின் உவமையாகுபெயர். அன்பால் தியானிக்கின்றவரது மனத்தாமரையிடத்து அவர் நினைந்தவடிவோடு விரைந்து செல்லுதலால் வருவானென எதிர் காலத்தாற் கூறாது "ஏகினன்" என இறந்தகாலத்தாற்சொல்லினர். இது விரைவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி. மலர் மிசை யேகினனென்பதை வேறு கடவுள்மீ தேற்றிக் கூறுவாருமுளர். சேர்தல் - இடைவிடாது தியானித்தல்.

(க-து). கடவுளடியைத் தியானிப்பவர் முத்தி யடைவர் என்பது.

3. They who meditate the sacred feet of Him who passes swiftly into the flower of the mind, shall flourish long in the highest of worlds.

ச. வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
யாண்டு மிடும்பை யில.

பரி.—(இ-ள்). ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலும் இல்லாதவ னடியைச் சேர்ந்தார்க் கெக்காலத்தும் பிறவித் துன்பங்கள் உளவாகா.

‡ பிறவித்துன்பங்களாவன:—தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவும் என மூவகையான் வருந்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க் கவ்விரண்டு மின்மையின், அவைகாரணமாகவரு மூவகைத் துன்பங்களும் இலவாயின.

* மண்டலபுருடனிகண்டு அருகன் (சமணமதக்கடவுள்) பெயரைக் கூறுமிடத்து "பூமிசைநடந்தோன் போதன்" என்றும், புத்தன் (பௌத்த மதக்கடவுள்) பெயரைக்கூறுமிடத்து "பூமிசைநடந்தோன் புத்தன்" என்றுங் கூறுதலின், 'பூமேனடந்தான்' என்பது அருகனையாவது புத்தனையாவது குறிக்குமென்க.

‡ பிறவித்துன்பங்களை வடநூலார் ஆத்தியான்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்ப.

தெளி.—(இ-ள்). வேண்டுதல் - (ஒரு பொருளையும்) விரும்புதலும், வேண்டாமை-வெறுத்தலும், இலான் - இல்லாதவிறைவனது, அடி-பாதங்களை, சேர்ந்தார்க்கு - சேர்ந்தவர்க்கு, யாண்டும் - எக்காலத்திலும், இடும்பை - பிறவித்துன்பங்கள், இல - உண்டாவனவல்ல, (எ-று.)

பிறவித் துன்பங்களாவன:—தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவும் என மூவகையால் வருந்துன்பங்களாம். இறைவனது அடியைச் சேர்ந்தார்க்கு அவ்விருப்பு வெறுப்பிரண்டு மில்லாமையால் அவ்விருப்பு வெறுப்பு காரணமாக வருகின்ற மூவகைத் துன்பங்களும் இல்லையாயின.

(க-து). கடவுளடியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிறவித்துன்பங்க ளிலவாம் என்பது.

4. To those who are united to the feet of Him who is without desire or aversion, evil shall never come.

ரு. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

பரி.—(இ-ள), மயக்கத்தைப்பற்றி வரும் நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டு வினையு முளவாகா, இறைவனது மெய்ம்மை சேர்ந்த புகழை

விரும்பினாரிடத்து, (எ-று).

இன்ன தன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் † அவிச்சையை 'இருள்' என்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் 'இருவினையுஞ் சேரா' என்றுங் கூறினார். ‡ இறைமைக் குணங்களிலராயினாரை யுடையரெனக்கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள் சேரா வாகலின், அவை முற்றுமுடைய இறைவன் புகழே 'பொருள்சேர்புகழ்' எனப்பட்டது. புரிதல் - எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல்.

தெளி.—(இ-ள்). இருள்சேர்—மயக்கத்தைப்பற்றி வருகிற, இருவினையும்-(நல்வினை தீவினையென்னும்) இரண்டுவினைகளும், சேரா-உண்டாகாவாம். இறைவன்-தலைவனது, பொருள்சேர் - மெய்ம்மைசேர்ந்த, புகழ்-கீர்த்தியை, புரிந்தார் மாட்டு - விரும்பினவரிடத்து, (எ-று).

---

† அவிச்சையை இருளென்பது "போதமென்பதே விளக்கொவ்வுமவித்தைபொய் யிருளாம்" என்று தாயுமானவர் கூறுமாற்றானு முணரப்படும். அவிச்சையென்பதன் பொருள் விச்சையினும் வேறுபட்டதென்பது; விச்சை - ஞானம்.

‡ இறைமைக் குணங்கள்—வியாபகத்துவம், சர்வஞ்ஞத்துவம், சர்வசக்திமத்துவம், நிட்களத்துவம், நியாமகத்துவம், சர்வபிரேரகத்துவம், அத்விதீயத்துவம், சர்வசுதந்தரத்துவம், சர்வேசுவரத்துவ முதலியனவாம்.

இத்தன்மையதான சொரூபமுடையதென்று (கல்வியறிவால் மேம்பாடடைந்த மக்களுள்) ஒருவராலுங் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை 'இருள்' என்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்குக்காரணமாயிருத்தலால் 'இருவினையுஞ்சேரா' என்றும் சொல்லினார். தலைமைக்குணங்களில்லாதவரை அக்குணங்கள் உடையவரென்று நினைத்து அறிவிலார் சொல்லுகின்ற கீர்த்திகள் பொருள்சேராவாகலின் அவை முழுதுமுடைய தலைவனது கீர்த்தியே 'பொருள்சேர் புகழ்' எனப்பட்டது. புரிதல் - எப்பொழுதும் வாயால் துதித்தல்.

(க-து). கடவுளைத் துதிப்பவரிடத்துப் பிறவிக்கேதுவாகிய

வினைகளிரண்டு மடையாவாம் என்பது.

5. The two-fold deeds (virtue & vice) that spring from darkness shall not adhere to those who delight in the true praise of God.

௬. † பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

பரி.—(இ-ள்). மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் ஐம் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது ‡ மெய் யான வொழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார் பிறப்பின்றி யெக்காலத்து மோரு தன்மையராய் வாழ்வார், (எ-று).

புலன்கள் ஐந்தாகலான் அவற்றின்கட் செல்கின்ற அவாவும் ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானாற் சொல்லப்பட்டமையின் ஆண்டை ஆறனுருபு * செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது; "கபிலரது பாட்டு" என்பது

† பொறிவாயி லைந்தவித்தா னென்பது இருஷீகேச னென்னும் வடமொழிப்பெயரின் மொழிபெயர்ப்பாம். இதன் பொருள் இந்திரியங்கட் கீச (தலைவ)னாயிருப்பவனென்பது. இது விஷ்ணுவின் திருநாமங் களு ளொன்று.

‡ மெய்யான வொழுக்க நெறியைப் போதிப்பது வேதமாகலின் அதன்நெறி 'பொய்தீ ரொழுக்கநெறி' என்று கூறப்பட்டது. இது 'வேதமு மற் றொன்றினுக்குச் சேட மாகா, தெத்தகைய வுயிர்களுக்குந் தாய்போல வுண்மையே யெடுத்தியம்பும்' என்றும், " ஆதலான் மறையிற் சொலப் பட்ட வருத்தமே யுண்மையானது " என்றும் சூதசங்கிதை கூறுவதால் நன்கு விளங்கும்.

* செய்யுட்கிழமை ஒலிவடிவால் தற்கிழமையும் வரிவடிவால் பிறிதின் கிழமையுமாம்; இது பொருட்பிறிதின்கிழமையி லடங்கும்.

போல, இவ்வ் நான்கு பாட்டாலும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்த லும் அவனெறி நிற்றலுஞ்செய்தார் வீடுபெறுவரென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). பொறிவாயில் - (மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் ஐம்) பொறிகளை வழிகளாகவுடைய, ஐந்து - ஐந்தாசைகளை யும், அவித்தான் - ஒழித்தவனது, பொய்தீர் - மெய்யான, ஒழுக்கநெறி- ஒழுக்கவழியில், நின்றார் - (வழுவாது) நின்றவர், நீடுவாழ்வார்-பிறப்பில்லா மல் எக்காலத்திலும் ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார், (எ-று).

சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை,நாற்றம் என விஷயங்கள் ஐந்தாகலின் அவ ற்றிற் செல்லுகிற ஆசையும் ஐந்தாயிற்று. ஐந்தவித்தானது ஒழுக்கவழி அவனாற்சொல்லப்பட்ட வேதமார்க்கம். ஐந்தவித்தான் பொய்தீரொழுக்க நெறி என்புழித் தொக்குநின்ற ஆறனுருபு செய்யுட்கிழமைப்பொருளது. அது விரியுமிடத்து ஐந்தவித்தானது பொய்தீரொழுக்கநெறி எனவிரியும். இவை நான்கு பாட்டாலும் கடவுளை நினைத்தலும் வாழ்த்துதலும், அவன் வழியில் நிற்றலுமுடையார் முத்திபெறுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) கடவுள் கூறிய நூல்வழியே யொழுகுபவர் பிறப்பகன் றினிதிருப்பர் என்பது.

6. Those shall long prosper who abide in the faultless way of Him who has cut off the five desires of the senses.

எ. * தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவாற்றானுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச் சேர்ந்தார்க் கல்லது மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குத லுண் டாகாது, (எ-று).

† "உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா" என்றாற்போல ஈண் டருமை இன்மைமேனின்றது. தாள்சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின் பிறந்திறந் தவற்றான் வருந்துன்பங் களுள் அழுந்துவ ரென்பதாம்.

தேளி.—(இ-ள்.) தனக்கு உவமையில்லாதான் - (ஒருவகையினாலும்) தனக்கு ஒப்பில்லாதவனது, தாள் - பாதங்களை, சேர்ந்தார்க்கல்லால்-சேர்ந்

'தனக்குவமையில்லாதான' என்று கூறப்பட்டதாயினும் தனக்கு மிக்காருமில்லானென்றுங் கொள்க. "ஈடு மெடுப்புமி லீசன்" என்பது திருவாய்மொழி.

† இது நாலடியார் பழவினை 9-வது செய்யுளின்க ணுள்ளது. இதன் பொருள் (ஊழால்) வரத்தக்கவை (ஒருவனை) சேராமற்போவது இல்லையென்பது.

தவர்களுக்கல்லது, மனக்கவலை - மனத்தில் (தோன்றும்) துன்பங்களை, மாற்றல் - நீக்குதல், அரிது - உண்டாகாது, (எ-று).

இங்கு அரிதென்னுமுற்றின் பகுதியாகிய அருமை இல்லையென்னும் பொருளில் வந்தது. உவமையில்லாதவனது பாதங்களைச் சேராதவர் பிறவிக்குக்காரணமாகிய காமவெகுளிமயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையின், பிறந்திறந்து அக்காம வெகுளி மயக்கங்களால் வருகிற துன்பங்களுள் அழுந்துவாரெனபதாம்.

(க-து). கடவுளடியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மனக்கவலை யில்லை என்பது.

7. Anxiety of mind cannot be removed, except from those who are united to the feet of Him who is without likeness.

அ. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

பரி.—(இ-ள்). அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது அதனின் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது, (எ-று).

அறம் பொருளின்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள்

அறத்தை முன்னர்ப்பிரித்தமையான், ஏனைப் பொருளும் இன்பமும் 'பிற' எனப்பட்டன. † பலவேறு வகைப்பட்ட அறங்க ளெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாக உடையனாகலின் 'அறவாழியந்தணன்' என்றார். 'அற வாழி' என்பதனை தருமசக்கர மாக்கி அதனையுடைய அந்தணனென் றுரைப்பாரு முளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணா தவற்றுள்ளே அழுந்துவராகலின 'நீந்தலரிது' என்றார். ‡ இஃதேகதேச வுருவகம்.

தெளி.—(இ-ள்). அறவாழியந்தணன்-தருமக்கடலாகிய கடவுளது, தாள் - அடியாகிய (மரக்கலத்தை), சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்க கல்லாமல், பிறவாழி - (அதனின்) வேறாகியகடல்களை, நீந்தல் - கடத்தல், அரிது - கூடாது, (எ-று).

அறம்பொருளின்பமென வுடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்புபிரித்ததனால் மற்றைப்பொருளு மின்பமும் 'பிற' எனப்பட்டன.

† "அறமே சிவனுக் கொருவடிவ மாகும்" என்பது காஞ்சிப்புராணம்.

‡ ஏகதேசவுருவகமாவது ஒருபகுதியை யுருவகஞ்செய்து மற்றொரு பகுதியை யுருவகஞ்செய்யாமல் விடுவது. உருவகமாவது உவமையையும் பொருளையும் வேற்றுமையொழித் தொன்றென்னும் உணர்வை தோன்றவைப்பது. பிறவென்னும பொருளின்பங்களை ஆழி (கடல்) எனவுருவகப்படுத்தித் தாளை (அடியை)ப் புணையென் றுருவகப்படுத்தாமை யின் ஏகதேச வுருவகமாயிற்று

பலவேறு வகைப்பட்ட அறங்க ளெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவமாக உடையவனாதலின் ' அறவாழியந்தணன் ' என்றார். அறவாழிஎன்பதற் குத் தருமசக்கரமெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். அம் மரக்கலத்தைச் சேராதவர் கரைகாணாது பொருளின்பமென்னுமக்கடலுள்ளே அழுந்துவா ராகலின் 'நீந்த லரிது 'என்றார். இஃது ஏகதேச வுருவகவணி.

(க-து). கடவுளடியைச் சேராதவர் பொருளும் இன்பமு மாகிய கடல்களி லுழலுவர் என்பது.

8. None can swim the sea of vice, but those who are united to the (ship of) feet of that gracious Being who is himself a sea of virtue.

௯. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை.

பரி.—(இ-ள்). தத்தமக் கேற்ற புலன்களைக் கோள்கையில்லாத பொறிகளைபோலப் பயன்படுதலுடையவல்ல, எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையானது தாளை வணங்காத தலைகள், (எ-று).

† எண்குணங்களாவன:—தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவி லாற்றலுடைமை, வரம்பி லின்பமுடைமை என இவை. இவ்வாறு சைவாகமத்திற் கூறப்பட்டது. ‡ அணிமாவை

† எண் குணங்களின் அர்த்த விசேடங்களை சிவஞானவள்ளலார் பதிசங்கையிற் காண்க.

‡ 'அணிமாவை முதலாக வுடையன' எண்வகைப்படும். அவை அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவமென்பன. (1) தேகம் பரமாணுபோன்று மிகச்சிறிய வுருவினை யுடையதாதல் அணிமாவெனவும், (2) தேகம் ஆகாயம்போன்று மிகப்பெரிய வுருவினை யுடையதாதல் மகிமாவெனவும், (3) தேகம் மலைபோன்று மிகக்கனத்திருத்தல் கரிமாவெனவும், (4) தேகம் துரும்புபோன்று கனமின்றி மிகநொய்தாயிருத்தல் லகிமாவெனவும், (5) விரும்பியதை விரும்பியவா றடைதல் பிராப்தியெனவும், (6) பரகாயப் பிரவேசஞ்செய்தல் ஆகாய கமனம்புரிதல் இச்சித்த சர்வபோகங்களையு மிருந்தவிடத்திற் பெறுதல் சூரியவொளியால் பொருள்களைக் காணுமாறு போன்று தனதுடலொளியால் பொருள்களைக்காண்டல் திரிகாலவுணர்ச்சி முதலியன பிராகாமியமெனவும், (7) எத்தகையோர்க்கு மேம்பட்டிருத்தல் ஈசத்துவமெனவும். (8) சராசரப்பொருள்க ளியாவற்றையுந் தன்வசமாக்கல் வசித்துவமெனவு மறிக. இவற்றின் விரிவைத் திருவிளையாடற் புராணம் அட்டமாசித்தி யுபதேசப் படலத்திற் காண்க.

முதலாகவுடையன வெனவும், † கடையிலா வறிவை முதலாகவுடையன வெனவும் உரைப்பாரு முளர். காணாத கண்முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனில வெனத் தலைமேல் வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், ¶ இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே பயனில வென்பதூஉங் கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை ‡ நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும் செய்யாவழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). கோளில்-(தத்தமக்கேற்ற விஷயங்களைக்) கொள்ளுதலில்லாத, பொறியின்—இந்திரியங்களைப்போல, எண்குணத்தான்-எண் வகைப்பட்ட குணங்களையுடைய இறைவனது, தாளை-பாதங்களை, வணங்காத்தலை - தொழாத தலைகள், குணமிலவே - பயன்படுத லுடையனவல்ல வாம், (எ - று).

எண் குணங்களாவன:—சுவதந்திரத்துவம், விசுத்ததேகம், நிராமயான்மா, சர்வஞ்ஞத்துவம், அநாதிபோதம், அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி, திருப்தி என்பனவாம். இங்ஙனம் சைவாகமத்திற் சொல்லப்பட்டது. எண்குண மென்பதற்கு அணிமாமுதலிய வெண்குணமென்றும கடையிலாவறிவுமுதலிய வெண்குணமென்றும் பொருள் கூறுவாருமுளர். காணாத கண் முதலானவைபோல வணங்காத தலைகள் பயனில வெனத் தலைமேல் வைத்துச் சொல்லினார்; அங்ஙனஞ் சொல்லினாரேனும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அப்படியே பயனிலவா மென்பதையுங்கொள்க.

இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும், வணங்கலும் செய்யாவிடத்துண்டாகின்ற குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). கடவுளது அடியை வணங்காத தலையும் வாழ்த்தாத நாக்கும் பயன்படுத லுடையன வாகாவாம் என்பது.

9. The head that worships not the feet of Him who is possessed of eight - fold attributes, is as profitless as a sense without the power of sensation.

† 'கடையிலாவறிவை முதலாகவுடையன' என்வகைப்படும். அவை கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு என்பனவாம். இவ்வாறு சமணர்கள் கூறுவர். "கடையிலா வறிவொடு" என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளிற் கறியத்தக்கதாம்.

¶ வணங்காத தலைகள் வாழ்த்தாத நாக்களுக்கு உபலட்சணமாய் நின்றன. உபலட்சணமாவது ஒரு மொழி ஒழிந்தனவற்ற தன்னினங்களைக் கொள்ளுதற்குரித்தாய் வருவது. இது விடாத வாகுபெயரின்பாற் படும்.

‡ நினைத்தல் மனத்தின் வினையும், வாழ்த்தல் வாக்கின் வினையும், வணங்கல் காயத்தின் வினையுமாம் எனக.

கo. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார்.

பரி.—(இ-ள்). இறைவ னடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர், அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனு ளழுந்துவர், (எ-று).

* காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின் 'பிறவிப் பெருங்கடல்' என்றார். சேர்ந்தா ரென்பது † சொல்லெச்சம். ‡ உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும ¶ அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க் கஃதறாமையும் ஆகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன.

தெளி.—(இ-ள்). இறைவன்-தலைவனது, அடி-பாதமாகிய (மரக்கலத்தை) (சேர்ந்தார்), பிறவிப்பெருங்கடல்-பிறவியாகிய பெரிய கடலை, நீந்துவர்-கடப்பார், சேராதார்-(அம்மரக்கலத்தைச்) சேராதவர், நீந்தார்-கடக்கமாட்டாதவராகி யக்கடலு ளழுந்தா நிற்பர், (எ-று).

* விதையினால் முளையு (மாமு)ம் முளையினால் விதையும் தொன்று தொட்டுத் தோன்றி வருவது போல, முற்சன்மத்தின கருமத்தா லிச்சன்ம

மும் இச்சன்மத்தின் கருமத்தா லினிவருஞ் சன்மமுமாகத் தொன்று தொட்டுக் காரண காரியத் தொடர்ச்சி யுடையதாய்ச் சன்மம்முடிவில்லாது வருதலின் அது 'பிறவிப்பெருங்கடல்' என்று கூறப்பட்டது. பிறவியைக் கடலாக வுருவகப்படுத்திக்கூறுவதேயன்றி மரமாக வுருவகப்படுத்திக்கூறுவதுமுண்டு. பிறவிக்கடலின் வர்ணனையைச் சிவஞான போதத்திலும் பிறவிமரத்தின் வர்ணனையைப் பகவற்கீதை பதினைந்தாவ தத்தியாயத்திலுங் காண்க.

† சொல்லெச்சமாவது செய்யுளி லொருசொற்கு முன்னாவது பின்னாவது சொல்மாத்திரம் குறைந்து நிற்பது. "சொல்லென் னெச்ச முன்னும் பின்னுஞ், சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லின்றே" என்பது தொல்காப்பியம்.

‡ உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைத்தல் சவிகற்ப சமாதி, அல்லது சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியெனப்படும். இதற்கிலக்கணம் "விஜாதீயப் பிரத்யய விருத்திகளின் அந்தராயமி (மறைப்பி) ன்றிய தைல தாரைபோன்று இடையீடில்லாத சஜாதீயப் பிரஹ்மாகார விருத்திப்பிரவாகம்" என்று யோகநூல் கூறுகின்றது.

¶ அவ்வாறன்றி மாறிநினைத்தல்—அவ்வாறு சமாதிபுரியாது தான் (ஆத்மா) அல்லாத வுடம்பை யானென்றும் தன்னுடைமையில்லாத பொருளை யெனதென்றுங் கருதுதல்.

இப்பிறப்பிற்கு முற்பிறப்புக் காரண மாகவும் இப்பிறப்பு இனிவரும் பிறப்பிற்குக் காரணமாகவு மிருத்தலின் இப்பிறப்பு முற்பிறப்பை நோக்கக் காரியமும் இனிவரும் பிறப்பை நோக்கக் காரணமுமாம். இவ்வாறு தொன்றுதொட்டுக் காரணகாரியத் தொடர்ச்சி யுடையதாயப் பிறவி யெல்லையில்லாது வருதலால் 'பிறவிப் பெருங்கடல்' என்றார். சேர்ந்தார்

என்னுஞ் சொல் குறைந்து நின்றமையின் அது வருவித் துரைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு வருவது சொல்லெச்சமெனப்படும். உலகியல்பை நினையாமல் கடவுளடிகளையே நினைப்பவர்க்குப் பிறவி நீங்குதலும் அங்ஙனஞ்செய்யாது வேறுபட்டு (உலகியல்பாகிய பொருளின்பங்களை) நினைப்பவர்க்கு அப்பிறவி நீங்காமையுமாகிய விரண்டும் இக்குறளால் நிச்சயிக்கப்பட்டன.

(க-து). கடவுளது அடியைச் சேர்ந்தவர் பிறவிக்கடலைக் கடத்தலும், சேராதவர் அதனைக் கடக்க மாட்டாமையு முடையராவர் என்பது.

10. None can swim the wide extended sea of births, but those who are united to the (ship of) feet of God.

இரண்டாம் அதிகாரம்.

வான்சிறப்பு—The Excellence of Rain.

பரி.—அஃதாவது † அக்கடவுளது ஆணையான் உலகமும் அதற்கு உறுதியாகிய அறம் பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கு ‡ஹேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக்கூறுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

தெளி.—அஃதாவது கடவுளது ஏவலால் உலகமும் அதற்கு உறுதியைத் தருவதாகிய அறம் பொருளின்பங்களும் நடத்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய மழையினது சிறப்பைச் சொல்லுதலாம். கடவுள் வாழ்த்தின் பின் வான்சிறப் பென்னும் அதிகாரம் வைத்த முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

க. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

---

† ஒவ்வொரு சிருஷ்டியி னாரம்பத்திலும் கடவுளிடத்து ஜீவர்களின் காலகன்ம பரிபாகத்திற் கிசைய இவ்வளவுகாலம் மழையுண்டாகுக, இவ்வளவுகாலங் குளிருண்டாகுக, இவ்வளவுகாலம் வெயிலுண்டாகுக என்றற் றொடக்கத்தனவாகச் சங்கற்ப முண்டாகின்றதென்பது சாஸ்திர

நிச்சயம்.

‡ "கருவி மாமழை" என்பது பாடம், சிந்தாமணி.

பரி.—(இ-ள்). மழை யிடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருத லான் அம்மழை தான் உலகத்திற் † அமிழ்தமென் றுணரும் பான்மை யை யுடைத்து. (எ - று).

‡ நிற்ப வென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலக மென்றது மன்னுயிர்களை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையறாமையின் எஞ்ஞான்று முடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்த முண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வானை 'அமிழ்த மென் றுணரற்பாற்று' என்றார்.

தெளி.—(இ-ள்). வான—மழையானது. நின்று - (நடுவே நீங்காது) நிற்க. உலகம் - உயிர்கள், வழங்கிவருதலால - நிலைபெற்று வருதலால், தான் - (அம்மழை) தான், அமிழ்தமென்று - (உயிர்களுக்கு) அமிழ்த மென்று, உணரற்பாற்று - அறியுந்தன்மையை யுடையதாம். (எ-று).

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்தது. உலகமென்பது உயிர்கள் மேல் நின்றது. அவ்வுயிர்கள் நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பு நடுவே நீங்காமையால் எக்காலமும் உடம்போடு காணப்பட்டுவருதல். அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின் உயிர்களை நிலைபெறச் செய்யும் மழையை 'அமிழ்தமென் றுணரற்பாற்று' என்றார்.

(க-து). உயிர்கள் நிலைபெற்று வருதற்கேது மழையாம் என்பது.

1. As by the continuance of rain the world subsists, it is worthy to be called ambrosia.

—⁂—

௨. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை.

பரி.—(இ-ள்). உண்பார்க்கு நல்ல வுணவுகளை யுளவாக்கி அவற்றை யுண்கின்றார்க்குத் தானுமுணவாய நிற்பதூஉ மழை, (எ-று).

தானு முணவாதலாவது தண்ணீரா யுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய வுயர்திணைமேல் வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கு மிஃதொக்கும். இவ்வா றுயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருத லுடையவாயின வென்பதாம்.

---

† அமிர்தம் - மரணத்தை யொழிப்பதென்னும் பொருளது. இஃது அம்ருதமென்னும் வடமொழியின் திரிபு.

‡ "நின்றென்னும்" செய்தென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் வழங்கி வருதலாலென்னும் வேறு வினைமுதல்வினையைக் கொண்டு முடிதற்கு விதியில்லாமையின் "நிற்ப வென்பது நின்றெனத்திரிந்து நின்றது" என்றார்.

தெளி —(இ-ள்). *துப்பார்க்கு - உண்பவருக்கு, துப்பாய - நன்மையாகிய, துப்பாக்கி - உணவுகளையுண்டாக்கி, துப்பார்க்கு-(அவ்வுணவுகளை) உண்கின்றவருக்கு, துப்பாயதூஉம் - (தானும்) உணவாயிநிற்பதும், மழை-மழையாம், (எ-று).*

தானும் (மழையும்) உணவாதலாவது தண்ணீரா யுண்ணப்படுதல் (துப்பார்க்கென்று) சிறப்புடைய உயர்திணை மேல் வைத்துச் சொல்லுதலின், (மற்றையுயிர்களாகிய) அஃறிணைக்கும் இஃது ஒக்கும். (உணவாக்கல் உணவாதலென்று) இப்படி உயிர்களது பசியையுந் தாகத்தையும் நீக்குதலால், அவ்வுயிர்கள் வழங்கிவருதல் உடையனவாயின வென்பதாம்.

(க-து). உண்பவருக் குணவுகளை யுண்டாக்கித் தானும் உணவாக நிற்பதும் மழையாம் என்பது.

2. Rain produces good food, and is itself food for those who eat.

௩. * விண் † ணின்று பொய்ப்பின் ‡ விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

பரி:—(இ-ள்). மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்கு மாயின் கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்ற வுலகத்தின்கணுநிலைபெற் றுயிர் களை வருத்தும் பசி, (எ-று).

கடலுடைத் தாயினு மதனாற் பயனில்லை யென்பார் 'விரிநீர் விய னுலகத்தும்' என்றார். உணவின்மையின் பசியா லுயிர்க ளிறக்கும என்பதாம்.

தெளி:—(இ-ள்). *விண்-மழையானது,* இன்று - (பெய்யவேண்டு *காலத்தில*) பெய்யாமல், பொய்ப்பின-பொய்க்குமாயின், *விரிநீர்-கடலாற* சூழப்பட்ட, *வியனுலகத்தின் - பரந்த வுலகத்திலுள,* பசி - *பசியானது,* *நின்று-நிலைபெற்று,* உடற்றும் - (உயிர்களை) வருத்தும், (எ-று).

கடலுடைத்தாயினும் அதனாலுயிர்களுக்குப் பயனில்லை யென்பார 'விரிநீர் வியனுலகத்துள' என்றார. உணவில்லாமையினால் பசியால உயிர் கள் இறக்கு மெனபதாம்.

(க-து). *மழைபெய்தல் தவறுமாயின் பசியால் உயிர்கள்* *வருந்தி யிறக்கும என்பது.*

---

* *விண் - ஆகாயம்; அஃது இடவாகுபெயராய மழைக்காயிற்று.*

† இல்லாமலென்னும் பொருளையுடைய இன்றி யென்னுஞ்சொல் *ஈண்டு இன்று எனத்திரிந்து நின்றது. நின்றெனவும பிரிக்கலாம்.*

‡ *கடலிலும் விரிந்தநீர் மற்றொன்றில்லாமையின், அது 'விரிநீர்' என்று சொல்லப்பட்டது.*

3. When clouds withhold rain deceiving (our hopes), hunger will long give distress to the sea-girt spacious world.

௪. ஏரி னுழாஅ ருழவர் ¶ புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

பரி:—(இ-ள்). உழவர் ஏரா னுழுதலைச் செய்யார், மழையென்னும் வருவாயி தன்பயன் குன்றின், (எ-று).

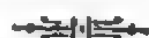
குன்றியக்காலென்பது குறைந்தநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங் கூறியவாறு.

தெளி,—(இ-ள்). உழவர் - உழுதொழில் செய்வோர், ஏரின் - ஏரினால், உழாஅர்-உழுதலைச்செய்யார், புயலென்னும் வாரி - மழையென்னும் வருவாய்,வளங்குன்றிக்கால்-(பெய்தலாகிய தன்) பயன்குறையின், (எ-று).

குன்றியக்காலென்பது செயயுள் விகாரத்தால் குன்றிக்காலெனக் குறைந்துநின்றது. உணவில்லாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லியபடியாம். "மல்லலடு வளமே வாரி பகுதியும் வருவா யின்பேர்" என்பது நிகண்டு.

(க-து). மழை வளங்குறைந்தால பயிர்செய் மாக்கள் ஏருழாரென்பது.

4. If the flow of wealth-imparting rain diminish, the fruitful toils of the plough must cease.

௫. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

பரி:—(இ-ள்). பூமியின்கணீ வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதூஉம் அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப பெய்து முன்கெடுத்தாற்போல எடுப்பதூஉம் இவை யெல்லாம் வல்லது மழை, (எ-று).

* மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. † ஆங் கென்பது மறுதலைத்

¶ புயல்—மேகம்; அது கர்த்தாவாகுபெயராய் மழைக்காயிற்று.

* பெய்யாது நின்று கெடுப்பதென்னும் வினையைப் பெய்துகெடுக்காது எனமாற்றியதினல் மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது.

மற்று என்னும் இடைச்சொல் முன் சொல்லுகின்ற தொழிய இனி வேறொன்று என்னும் பொருளைக் குறிக்குமிடத்து வினைமாற்றெனப் படுகின்றது.

† எடுப்பது என்னும் தொழிலுக்கு விரோதமாகிய கெடுப்பது என்னும் மறுதலைத்தொழிலை யுவமையாக ஆங்கு என்பது (முன் கெடுத்தாற் போல வெனக்) குறிப்பித்தல்பற்றி 'ஆங்கென்பது மறுதலைத் தொழிலுவமத்தின்கண் வந்தது என்று கூறப்பட்டது.

தொழி லுவமத்தின்கண் † வந்தது. கேடும் ஆக்கமும் எய்துதற் குரியார் மக்களாதலின் 'கெட்டார்க்கு' என்றார். 'எல்லாம்' என்றது அம் மக்கள் முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்ல தென்பது ‡ அவாய்நிலையான் வந்தது. மழையின தாற்றல் கூறியவாறு.

தெளி:—(இ-ள்). கெடுப்பதூஉம்-(பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று) கெடுப்பதும், கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு, சார்வாய் - துணையாய்ப் (பெய்து), மற்றாங்கே - முன்கெடுத்தாற்போல, எடுப்பதூஉம் - (அவரை) எடுப்பதும், எல்லாம் - (இவை) எல்லாம் (வல்லது), மழை - மழையாம், (எ-று).

மற்று கெடுக்காதென்னும் வினைமாற்றுப்பொருளில் வந்தது. ஆங்கென்பது மறுதலைத்தொழிலுவமைப்பொருளில் வந்தது. கேடும் பெருக்கமும் பெறுதற்குரியவர் மக்களாதலால் கெட்டார்க்கு' என்றார். 'எல்லாம்' என்றது அம்மக்களது முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுதலெடுத்தல்கள் பலவாதலை நோக்கியாம். வல்லதென்பது அவாய நிலையால் வந்தது. மழையினது வல்லமையை சொல்லியபடியாம்.

(க-து). மக்களைக் கெடுப்பதும் காப்பதும் மழையாம் என்பது.

5. Rain by its absence ruins men, and on the other hand helping, restores them to fortune; such is the power of rain.

௬. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

பரி.—(இ-ள்). மேகத்தின் றுளிவீழ்ந் காணபதல்லாது விழாதாயின் அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டலரிது, (எ-று).

விசும்பு—ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஓரறி வுயிரும் இல்லை யென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்) விசும்பின் - மேகத்தினின்றும், துளி - மழைத்துளிகள், வீழினல்லால் - வீழ்தற்காண்பதல்லாமல், மற்று - வீழாதாயின், ஆங்கே-அப்பொழுதே, பசும்புற்றலை-பசும்புல்லினது தலையையும், காண்பு-காணுதல், அரிது - கூடாது, (எ-று).

விசும்பு—இடவாகுபெயர். மற்று வீழாதாயி னென்னும் வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது. தலையுமென்னும் இழிவு சிறப்பும்மை செய்யுள்

---

† வந்த வசைமசொல் என்றும் பாடமுண்டு.

‡ அவாய்நிலையாவது ஒருபதம் தன்னைமுடிப்பதொருபதம் இல்லாதவழி முடிவு பெறாது நிற்றல். எல்லாமென்பது வல்லதென்பதை யவாவி நின்றது.

விகாரத்தால் தொக்கது. (புல்முதலிய) ஓரறிவுயிரும் இல்லாமற் போமென்பதாம். புற்றலை என்பதற்குப் பனைமரத்தின் கொழுந்தென்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

(க-து). *மழை பெய்யாதாயின் ஓரறிவுயிரையுங் காணுதலரிதென்பது.*

6. If no drop fall from the cloud, not even a head of green blade of grass will be seen.

எ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின்.

பரி:—(இ-ள). அளவில்லாதகடலுந் தன்னியல்பு குறையும், மேகந்தான் அதனைக்குறைத் ததன்கட் பெய்யாது விடுமாயின், (எ-று).

உம்மை - சிறப்பும்மை. தன்னியலபு குறைதலாவது நீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும் * மணிமுதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைத்தலென்றது முகத்தலே; அது ¶ "கடலகுறை படுதநீர் கல்குறை படவெறிந்து" என்பதனானு மறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும மழைவேண்டு மென்பதாம்.

இவை யேழு பாட்டானும மழை உலக நடத்தற் கேதுவாதல் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). நெடுங்கடலும் - அளவிடற் கியையாத கடலும், தன்னீர்மைகுன்றும் - தனனியல்பு குறையும், எழிலிதான் - மேகந்தான, தடிந்து - (அக்கடலைக்) குறைத்து, நல்காதாகிவிடின் - (அக்கடலிடத்துப) பெய்யாது விடுமாயின், (எ-று).

கடலுமென்ற உம்மை உயர்வுசிறப்பும்மை. தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழும மீன்முதலிய வுயிர்கள பிறவாமையும் மணிமுதலானவை உண்டாகாமையுமாம். இங்குக் குறைத்த லென்றது மொள்ளுதலே. மழைக்கு முதலாகிய கடலுக்கும் மழைவேண்டு மென்பதாம.

இவை எழுபாட்டாலும் மழை உலகம் நடைபெறுதற்குத துணைக் காரணமாதல் சொல்லப்பட்டது.

மணிமுதலாயின - முத்து, பவளம் முதலியனவாம. " கடலுக்குப பெருமை முத்தும் பவளமும் படுவது. வைகாசியிலே ஞாயிற்றுச சோதியின் மழையிலே முத்திற்குக்கரு, ஐப்பசிப் பூசத்து மழையிலே பவளத்திற்குக்கரு; ஆகலின் மழையில்லாத விடத்துக கடல்பெருமை குறையும்" என்பர் கடலியல்புணாந்தார்.

¶ பரிபாடல். இதனபொருள் (மேகமானது) கடலினின்றும்மொண்ட நீரை மலையினது நிலைமை குறையும்படி (-அதன்கண்) பொழிந்து என்பது.

(க-து). மழை பெய்யாவிட்டால் கடலும் வளங்குறையு மென்பது.

7. Even the wealth of the wide sea will diminish, if the cloud that has drawn (its waters) up give them not back again (in rain).

அ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

பரி.—(இ-ள்). தேவர்கட்கு மிவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவொடுகூடிய பூசை நடவாது, மழைபெய்யாதாயின், (எ-று).

† நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாராகலின் 'செல்லாது' என்றார். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியத்திற் றாழ்வு தீரச்செய்வது நைமித்திக மாதலின் அதனை முற்கூறினார்.

தெளி.—(இ-ள்).—வானோர்க்கும்-தேவர்களுக்கும், ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில், சிறப்பொடு-(மக்களாற் செய்யப்படும்) திருவிழாவுடன் (கூடிய), பூசனை - பூசையானது, செல்லாது - நடவாது, வானம்வறக்குமேல் - மழைபெய்யாதாயின், (எ - று).

(விழாவென்னும்) நைமித்திகத்துடன் கூடிய (பூசையென்னும்) நித்தியமென்று ராதலால் 'செல்லாது' என்றார் நித்தியத்தில் (பூசையில்) தாழ்வு தீரச்செய்வது (விழா வெனனும்) நைமித்திகமாதலின் அதனை (சிறப்பொடு என) முன்பு கூறினர். வானோர்க்கு மென்ற வும்மை உயர்வு சிறப்பும்மை.

(க-து). மழை பெய்யா தொழியின் தேவர் கட்குந் திருவிழா வுடன் கூடிய பூசை நடவாதென்பதாம்.

8. If the heaven dry up, neither yearly festivals, nor daily worship will be offered in this world to (Gods) inhabitants

of heaven.

௯. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

† யாதானுமோர் நிமித்தம் பற்றிச் செய்யுங்கன்மம் நைமித்திக கன்ம மெனப்படும். அது கிரகண காலத்திற் செய்யும் சிரார்த்தம் சமுத்திர ஸ்நான முதலியனவாம். எப்போதுஞ் செய்யுங் கன்மம் நித்திய கன்மமெனப்படும், அது ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம், தேவபூசை முதலியனவாம்.

பரி.—(இ-ள்). அகன்ற வுலகின்கண் தானமுந் தவமுமாகிய விரண் டறமும் உளவாகா, மழை பெய்யாதாயின், (எ - று).

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்குவகையோ டுங்கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களா னுண்டி சுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மைபற்றித்தானம் இல்லறத்தின்மேலும் தவம் துறவறத்தின் மேலும் நின்றன.

தெளி.—(இ-ள்). வியனுலகம் - விரிந்தவுலகத்தில், தானந் தவமிரண் டும்—தானமும் தருமமுமாகிய விரண்டறங்களும், தங்கா-உளவாகாவாம், வானம் - மழை, வழங்காதெனின் - பெய்யாதாயின், (எ-று).

தானமாவது தருமவழியால் வந்தபொருள்களைப் பெரியோர்க்கு மகி ழ்ச்சியோடுங்கொடுப்பது. தவமாவது மனம் (கண்முதலிய) பொறிவழியிற் போகாமல் நிற்கும்பொருட்டு விரதங்களால் உணவைச் சுருக்குதல் முத லானவையாம். மிகுதிபற்றித் தானம் இல்லறத்தின் மேலும் தவம் துறவற த்தின் மேலும் நின்றன.

(க-து). மழை பெய்யா தொழியின் தானமுந் தவமு முண் டாகா வென்பது.

9. If rain fall not, alms - deeds and penance will not dwell within the spacious world.

கப. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

பரி.—(இ-ள்). எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரை யின்றி உலகி யல் அமையாதாயின், அந்நீர் இடையறு தொழுதும் ஒழுக்தும் வானை யின்றி யமையாது, (எ - று).

பொருளின்பங்களை உலகியல் என்றார்; அவை இம்மைக்கண்ணவா கலின். இடையறுதொழுகுதல் எக்காலத்துமெவ்விடத்து முளதாதல். நீரின்றமையா துலகெனபது எல்லாராலுந் தெளியப் படுதலின் அது போல ஒழுக்கும் வானின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், 'நீரின் றமையா துலகெனின்' என்றார். † இதனை நீரையின்றியமையா துலகா

† இக் குறளுக்கு நீரின்று - நீரையின்றி, அமையாது-பொருந்ாது, உலகெனின்-உலகியலாயின், யார் யார்க்கும்-எத்திறத்தோர்க்கும்,வானின் று-மழையையின்றி, ஒழுக்கமையாது - ஒழுக்கம் நிரம்பாது என்று பொருள் கூறுவாரு முண்டு. ஒழுக்கம்—வருணாசிரம தருமத்திற் கேற்றவாறு நடத்தல்.

யின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி யொழுக்கம் நிரம்பாதெனவுரைப் பாருமுளர்.

இவைமூன்று பாட்டானும் மழை அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற் கேதுவாதல் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). யார்யார்க்கும்-எவ்வகை மேம்பாட்டினை யுடையோர்க்கும், நீர்-நீரை, இன்று - இல்லாமல், உலகு - உலகியலானது, அமை

யாதெனின்-பொருந்தாதாயின், ஒழுக்கு-(அநக்ரரடுவேகீங்காது செல்லும்) செலவும், வான் - மழையை, இன்று - இல்லாமல், அமையாது-பொருந் தாது, (எ-று).

இம்மைப்பயனு யனுபவிக்கப்படுவன வாதலின் பொருளின்பங்களை உலகியல் என்றார். நடுவே நீங்காதுசெல்லுதல் எக்காலங்களிலும் எவ்வி டங்களிலும் நீருண்டாயிருத்தல். நீரில்லாவிடின் உலகிய லாகிய பொரு ளின்பஙகள் பொருந்தாவென்பது யாவராலுந் துணிக் தறியப் பட்டிருத்த லின், அதுபோல நீர்ஒழுக்கமும் மழையின்றாயின பொருந்தாமை துணிந் தறியப்படுமென்பார் 'நீரின் றமையா துலகெனின்' என்றார்.

இவை மூன்று பாட்டாலும் மழை அறம் பொரு ளின்பஙகள் நடை பெறுவதற்குத் துணைக்காரணமாதல் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). உலகியல் நீரில்லாமலும் அங்கீரொழுக்கம் மழையில் லாமலும் பொருந்தாவென்பது.

10. If it be said that the duties of life cannot be discharged by any person without water, so without rain there cannot be the flowing of water.

மூன்றும் அதிகாரம்.

நீத்தார்பெருமை - The greatness of ascetics.

பரி.—அஃதாவது முற்றத்துறந்த * முனிவரது பெருமைகூறுதல். அவ்வற முதற்பொருளகளை உலகிற் குளவாவ றுணர்த்துவார் அவராக லின் இது வான்சிறப்பின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது (யானெனதென்னு மபிமானத்தை) முற்றும் விட்ட முனிவரது பெருமையைச் சொல்லுதலாம். (வான்சிறப்பிற்கூறிய) அவ்வறம் பொரு ளின்பமாகிய பொருள்களை உலகத்தாக்கு உள்ளவாறு அறிவிப்பவர் அம்முனிவராதலால் இந்நீத்தார் பெருமை வான்சிறப்பின் பின் வைக்கப்பட்டது.

* இறைவனை மனனஞ் (தியானஞ்) செய்பவர் முனிவரெனப்படுவர்.

௧. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

பரி.—(இ-ள்). தமக்குரிய வொழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூல்களது துணிவு, (எ-று).

*தமக்குரிய வொழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறத்தலாவது:— † தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய வொழுக்கங்களில் வழுவாதொழுக அறம்வளரும், அறம்வளரப் பாவந்தேயும், பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும், அறியாமை நீங்க ‡ நித்த ¶ அநித்தங்களது வேறுபாட்டுணர்வும் அழிதன் மாலைய வாய இம்மை மறுமை யின்பங்களின் உவர்ப்பும் பிறவித் துன்பங்களுந் தோன்றும், அவைதோன்ற * வீட்டின்கண் ஆசையுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனில் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய § யோகமுயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்றாகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய யானென்பதும் விடும்; ஆகலான், இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையே உவர்த்துவிடுதலெனக் கொள்க. பனுவலெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், †† ஒன்றையொன் றொவ்வாத சமய நூல்களெல்லாவற்றிற்கும் இஃதொத்த துணிவென்பது பெற்றாம். ‡‡ செய்தாரது துணிவு பனுவன்மே லேற்றப்பட்டது.*

தெளி.—(இ-ள்). *பனுவல் - நூல்களது, துணிவு - நிச்சயமானது, ஒழுக்கத்து - (தமக்குரிய) வொழுக்கத்திலே (நின்று), நீத்தார் - துறந்தவரது, பெருமை - மகிமையை, விழுப்பத்து - சிறந்த பொருள்களின் பலவற்றுள்ளும், வேண்டும் - (இதுவே சிறந்த பொருளென்று) விரும்பும்,* (எ-று).

† *இவ்வடுக்குச் சூதசங்கிதை பிரசாதக் கிரமத்திற் கூறிய வடுக்கிற்*

இணக்கமாயிருத்தலறிக.

‡ அழிவுபாட் டபாவத்திற் கெதிர்மறையாகாதது நித்தமெனப்படும். அஃதாவது நாசமின்றி யிருப்பதென்பது.

¶ அழிவுபாட் டபாவத்திற் கெதிர்மறையாவது அநித்தமெனப்படும். அஃதாவது நாசத்தை யடைவதாயிருப்பதென்பது.

* இது முமுட்சுத்துவ மெனப்படும்.

§ ஓரிலட்சியத்தில் (குறியில்) வியாபாரமில்லாது மனம் லயப்பட்டிருத்தல் யோகமெனப்படும்.

†† ஒன்றற்கொன்று சிறப்பியலில் மாறுபட்டிருத்தல்பற்றி 'ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமய நூல்கள்' என்று கூறப்பட்டது.

‡‡ இது கருத்தாவின் றொழிற்பண்பு காரியத்தின்மேலாய உபசார வழக்கு.

தமக்குரிய வொழுக்கத்திலே நின்று துறத்தலாவது—தத்தமது சாதிக்கும் ஆச்சிரமத்திற்கும் உரிய ஒழுக்கங்களில் நின்றுதவறாது நடக்கப் புண்ணியம்வளரும், புண்ணியம்வளரப் பாவங்குறையும், பாவங்குறைய அறியாமை நீங்கும், அறியாமை நீங்க, இது நித்தியம் இஃது அநித்தியம் என்னும் பகுத்தறிவும் அழியுந் தன்மையவான இம்மை மறுமையின்பங்களில் வெறுப்பும் பிறவித்துன்பங்களும் தோன்றும், அவை தோன்ற மோக்ஷத்தில் விருப்பமுண்டாம், அஃது உண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய(பொருளின்பங்களைத் தேடுதற்குரிய)வீண் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி மோக்ஷத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம், அஃது உண்டாகத் தத்துவஞானம் பிறந்து புறப்பற்றாகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய நானென்பதுமாகிய மமகாரமும் அகங்காரமும் நீங்கும்; ஆதலின், இவ்விரண்டு பற்றுக்களையும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலெனக் கொள்க. பனுவலென்று பொதுவாகச் சொல்லியதால் ஒன்றையொன்றொவ்வாத மதநூல்களெல்லாவற்றிற்கும் இஃதொத்த நிச்சயமாமென்பது பெறப்பட்

டது. நூலசெயதவரது நிச்சயம நூலின்மேல ஏற்றப்பட்டது

(க-து). துறந்தவர் மகிமையே சிறபபுடையபொருள்களா பல வற்றுள்ளும் மேலானதெனபது நூலகளின நிச்சயமா மெனபது.

1. The clear sense of every treatise desires beyond all other excellence, the greatness of those who, while abiding in the rule of conduct peculiar to their state have forsaken all desire.

உ. துறந்தார பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண டற்று.

பரி.—(இ-ள்). இருவகைப பற்றினையும் விடடாரது பெருமையை இவ்வளவென்றெண்ணாற்கூறி யறியலுறின், அளவு படாமையான, இவ் வுலகத்துப் பிறந் திறந்தாரை யெண்ணி யித்துணையரென வறிய லுற் றற்போலும், (எ - று).

முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும வினையெச்சம் கொணடெ னத திரிந்து நின்றது.

தேனி.—(இ-ள்). துறந்தார (யானெனத என்னு மிருவகைப் பற்றி னையும) விட்டவரது, பெருமை - மகிமையை, துணைக்கூறின் - (இவ்வள வென்று) எண்ணிககையினாற் சொல்லி அறியப்புகுந்தால் (அளவுபடாமை யால்), வையதது - இவவுலகத்தில, இறநதாரை-(பிறந்து) இறந்தவரை, எண்ணிக்கொணடற்று - எண்ணி (இத்தனைபேர்களென்று) அறியப் புகுந தாறபோலும், (எ - று).

எண்ணியறிதல் முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் செயி னென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் கொண்டென்னுஞ் செய்தெனெச்ச மாகத் திரிந்து நின்றது.

(க - து). துறந்தவரது பெருமைக் களவில்லை யென்பது.

2. To describe the measure of the greatness of those who have forsaken the two-fold desires, is like counting those who have died in this world.

௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

பரி.—(இ-ள). பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்பவின்பக் கூறுபாடுகளை யாராயந்தறிந்து அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரதுபெருமையே உலகின்கணுயர்ந்தது,(எ-று).

* "தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப் போல † இருமை யென்ப தீண் டெண்ணின்க ணின்றது. பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனால் இகிரியுருட்டி யுலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினார் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது.

இவை மூன்று பாட்டானும் நீத்தார் பெருமையே எல்லாப் பெருமையினு மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). இருமை - (பிறப்புவீடென்னும்) இரண்டனது, வகை - (துன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை, தெரிந்து-ஆராய்ந்தறிந்து (அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு), ஈண்டு-இப்பிறப்பின்கண், அறம் - துறவறத்தை, பூண்டார் - கொண்டவரது, பெருமை - மகிமையே, உலகு - உலகத்தில், பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது, (எ - று).

---

* பரிபாடல். ஆராயப்பட்ட மாட்சிமையுடைய இயலிசை நாடகமென்னு மூன்று தமிழையுமுடைய தெற்கின்கணுள்ளவழகிய பொதியவெற்பன் என்ப திதன்பொருள். மும்மைத்தமிழ் என்று கொள்க.

† மும்மைத்தமிழ் என்பதில் மும்மையென்பது மூன்றன் தன்மையையுணர்த்தாமல் மூன்றென்னு மெண்ணை யுணர்த்திறைப் போல இரு

மை யென்பது இரண்டன் தன்மையை யுணர்த்தாது இரண்டென்னு மெண்ணை யுணர்த்தி நின்றதென்க. இவ்வாறு வருவது பகுதிப்பொருள் விகுதியென்னும் சுவார்த்தபாலதத்திதப் பிரத்யய மெனப்படும். அஃதாவது சொன்னிலையாற் பகுபதமாயும் பொருணிலையாற் பகாப்பதமாயு மிருப்பதாம்.

இருமையென்பதின் இரண்டென்னும் பொருளில்வந்தது. பெருமையே யென்னும் பிரிநிலை யேகாரம் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது. இவ்வேகாரத்தால் ஆக்ஞாசக்கரத்தைச்செலுத்தி உலக முற்று மாண்டவரசர் முதலானவருடைய பெருமை பிரிக்கப்பட்டது.

இவை மூன்று பாட்டாலும் துறந்தவரது பெருமையே எல்லாப் பெருமைகளினும் உயர்ந்ததெனபது சொல்லப்பட்டது.

(க - து). துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெருமையே உலகின்கண் மேம்பாடுடைய தென்பது.

3. The greatness of those who have discovered the properties of both states of being, and clothed themselves in virtue, shines forth in this world (beyond all others).

ச. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

பரி.— (இ - ள்). திண்மை யென்னுந் தோட்டியாற் § பொறிகளாகிய யானைகளைந்தனையும் தத்தம் ‡ புலன்களின்மேற் செல்லாமற் காப்பான், எல்லாநிலத்தினு மிக்கதென்று சொல்லப்படும் வீடுநிலத்திற்கோர் ¶ வித்தாம், (எ - று).

§ பொறிகள் - இந்திரியங்கள். அவை சுரோத்திரம் (காது), தொக்கு (உடம்பு), சட்சு (கண்), சிஹ்வை (நாக்கு), ஆக்கிராணம் (மூக்கு) ஆம்.

‡ புலன்கள் - விஷயங்கள். அவை சத்தம் (ஒலி), பரிசம் (ஊறு), ரூபம் (உருவம்), ரசம் (சுவை), கந்தம் (நாற்றம்) ஆம்.

¶ அறிவினால் இந்திரியங்களை விஷயங்களிற் செல்லாவண்ணங் காப்பவன் மோட்சநிலத்தில் முளைக்குமோர் வித்தென் றுருவகப் படுத்தினமையின் இஃதேகதேசவுருவகவணியாம். "உரனென்னும்-காப்பா"னென்றது போகவிச்சையற்றுப் பிரணவோபாசனை செய்யுஞ் சந்நியாசியை. இவன் மறுமையில் பிரம லோகத்தையடைந்து பிரமனுக்குச் சமமாகப் போகத்தையநுபவித்து அவ்வுலகத்திற்கு நாசம்வரும்போது தத்துவஞான முண்டாகப்பெற்று முத்தியடைவனென்பது சாஸ்திர நிச்சயமாகையால், 'வித்து'என்று கூறப்பட்டான். இஃது"அவகுணாதனே முன்னிற்கி னனுகுவர் நற்றனே." என்று சிவஞானசித்தியார் கூறுவதாலு முணரப்படும்.

¶ இஃதேகதேச வுருவகம். திண்மை யீண்டறிவின்மேற்று அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தலின் 'வித்து' என்றார். ஈண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லனென்பதாம்

தெளி.—(இ-ள்). உரனென்னுந் தோட்டியான் - அறிவென்னு மங்குசத்தினால், ஓரைந்தும் - (பொறிகளாகிய யானைகள்) ஐந்தையும், காப்பான் - (தத்தம் புலன்களின்மீது செல்லாமற்) காப்பவன், வரனென்னும் வைப்பிற்கு - (எல்லாநிலங்களிலும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற மோக்ஷநிலத்திற்கு, ஓர்வித்து-ஒருவிதையாவான், (எ - று).

இக்குறள் ஏகதேச வுருவகவணி. திண்மையென்பதிங்கு அறிவென்னும் பொருளின்மேலாயது. அம் மோக்ஷநிலத்திற் போய முளைத்தலின் 'வித்து' என்றார். இவ்வுலகத்திற் பிறந்தும் இறந்தும் வரும் மனிதனல்லனென்பதாம்.

(க-து). இந்திரியங்களை விஷயங்களிற் செல்லாவாறு தடுப்பவன் முத்தியடைதற் குரியவனாவனென்பது.

4. He who guides his five senses by the hook of wisdom will be a seed in the world of excellence.

௫. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும் புளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி.

பரி.—(இ - ள்). புலன்களிற்செல்கின்ற அவாவைந்தனையும் அடக்கினானது வலிக்கு அகன்ற வானத்துள்ளா ரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ் சான்று, (எ - று).

ஐந்து மென்னு முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னு நான்கனுருபுஞ் செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கன. § தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று,

¶ உரவென்னு மறிவைத் தோட்டியாக வுருவகப்படுத்தினவர் 'ஓரைந்தும்' என்று எண்ணலளவை யாகுபெயராகக் கூறிய இந்திரிய மைந்தையும் யானைகளென்று உருவகப்படுத்தாமையின், இச்செய்யுள் ஏகதேச வுருவக மாயிற்றென்க.

§ இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்யாத இந்திரன் இந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்துள்ள கௌதம முனிவரது மனைவியாகிய அகலிகையைக் காவிற்புணர்ந்து, அக்கௌதமரால் "ஆயிர மாதர்க்குள்ள வறிகுறி" தனதுடலிலுண்டாகச் சாபமடைந்த கதையை இராமாயணம் பாலகாண்டம் அகலிகைப்படலத்திற்காண்க. "எனைத்துணைய ராயினு மென்னாம்" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் "இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையு மிழந்து சிறுமை யெய்தல் நோக்கி 'என்னாம்' என்றார்" என்றுகூறி யிருத்தலு மிங்கறியத்தக்கதாம்.

அவித்தவனதாற்ற லுணர்த்தினானாகலின் 'இந்திரனே சாலுங்கரி' என்றார்.

தேவி.—(இ - ள்). ஐந்தவித்தான் - (சப்தாதிவிடயங்களிற் செல்லுகின்ற) ஐந்தாசைகளையுமொழித்தவனது, ஆற்றல் - வல்லமைக்கு, அகல்

விசும்புளார் - அகன்றபொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு, கோமான் - அரச னாகிய, இந்திரனே - தேவேந்திரனே, சாலுங்கரி - போதுமான சாட்சி யாம், (எ - று).

ஐந்தும் என்னு மினைத்தென் றறிபொருளில்வந்த முற்றும்மையும் ஆற்றற்கு என்னும் நான்காம் வேற்றுமையுருபும் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநின்றன. இந்திரன் தான் ஐந்தாசைகளையும் ஒழிக்காமல் சாப மடைந்துநின்று அவ்வாசைகளை ஒழித்தவனாகிய கௌதம முனிவனது வல்லமையைத் தெரிவித்தானாதலின் 'இந்திரனே சாலுங்கரி' என்றார்.

(க - து). இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்தவர்க்கன்றி யேனையோர்க் குச் சாபாநுக்கிரக வல்லமை யுண்டாகாது என்பது.

5. Indra, the king of the inhabitants of the spacious heaven, is himself a sufficient proof of the strength of him who has subdued his five senses.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

பரி.—(இ - ள்). ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுள்செயற்கெளிய வற்றைச்செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர், அவ்வெளிய வற்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர், (எ-று).

செயற் கெளியவாவன:—மனம்வேண்டியவாறே அதனைப்பொறிவழி களாற் புலன்களிற்செலுத்தலும் வெஃகலும் வெகுடலுமுதலாயின. செயற் கரியவாவன:—இயம நியம முதலாய † எண்வகை யோக வுறுப்புக்கள்.

† எண்வகை யோகவுறுப்புக்கள் - யோகத்திற்குரிய வெண்வகை யங் கங்கள். அவை இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென்பன. இவற்றுள்:—

இயமம் - கொல்லாமை, மெய்ம்மைகூறல், திருடாமை, பிறர்பொருட் கண் ஆசையில்லாமை, இந்திரியங்களை யடக்கலென்னு மைந்துமாம்.

பௌச-நயம், சௌசம் (உடலைநீர்முதலியவற்றால் மனதைச் சத்தியத்தினாலும் சுத்தஞ் செய்தல்), தத்துவநூலாராய்ச்சி, பெற்றதுகொண்டு மகிழ்தல், தெய்வவழிபாடென்னு மைந்துமாம்.

நீர்பலகால் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிற் றபதபக்கமென் பாருமுளர். அவை நியமத்துள்ளே யடங்கலின், நீத்தாரது பெருமைக் கேலாமை யறிக.

ஆசனம் (இருப்பு):—பத்திரம (பீஜத்தின கீழ்ப்பாக நரம்பினிரு பக்கங்களிலும் இருகாற் பரட்டையுஞ் சேர்த்து அவ்விரண்டு காலையும் இரண்டு கைகளாலு மிறுகப்பிடித்து அசையாது இருத்தல்), கோமுகம் [சகன பக்கத்தி (பிருஷ்டபாகத்தி) லிருகாற் பரட்டையும் மாறவைத்து அவ்விருகாற் பெருவிரல்களைக் கரங்களால் பிடித்திருத்தல்], பங்கயம் (இரு தொடைமேலும் இரண்டுள்ளங்காலையுமாறித் தோன்றவைத்தல்), கேசரி (பீஜத்தின் கீழ்ப்பாக நாடி யிருபக்கங்களிலும் இரண்டு பரடுகளை யுஞ்சேர்த்து முழந்தாளின் மீது இரண்டு கைகளையும் நன்றாய்ப் பொருந் தும்படிவைத்து அக்கைகளின் விரல்களைச் செவ்வையாய் விரித்து வாய் திறந்து நாக்கை நீட்டிக்கொண்டு மூக்கு நுனியைப் பார்த்திருத்தல்), சுவத் திகம் (தொடைக்கும் முழங்காற்கு மிடையே யிரண்டுள்ளங் காலையுஞ் செ லுத்தி யிறுமாந்திருத்தல்) என்னு மைந்துமாம்.

பிராணாயாமம்-இரேசக (வாயுவை மூக்கின் வலது துவாரவாயிலாக விடு தல்), பூரக (வாயுவை மூக்கின் இடது துவார வாயிலாக வுள்ளுக்கிழுத தல்), கும்பகம்(வாயுவை யுள்ளேயடக்குதல்) செய்தலாம்.

பிரத்தியாகாரம் - விஷயங்களில் செல்லாவண்ணம் சகல இந்திரியங் களையுந் தடுத்து உண்ணோக்கியிருத்தலாம்.

தாரணை - தைலதாரைபோன்று இடைவிடாது அந்தக்கரணம் ஒரு வகைப்பட் டிருத்தலாம்.

தியானம்-கடவுளிடத்துச் செல்லும் அந்தக்கரணத்தின் பிரவாகமாம்.

சமாதி - உண்டாயிருக்கும் சம்ஸ்காரங்க (வாசனை) களின் ஒழிவும் அடங்கியிருக்கும் சம்ஸ்காரங்களின் வெளிப்பாடுமுண்டாகி யநேககாரண மொருமுகமாய்ப் பரிணமித்திருத்தலாம்.

இயமம் பத்துவகைப்படு மெனபதும், நியமம் பத்துவகைப்படுமென் பதும், ஆசனம் எண்பத்துநான்கு வகைப்படு மென்பதும், பிராணாயாம மிருவகைப்படுமென்பதும் எண்வகைப்படுமென்பதும், பிறவுமாகிய இவற் றின் விரிவை அடயோகப் பிரதீபிகை முதலியவற்றிற் காண்க.

'நீர் பலகால் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிற்றாபதபக்கம்' என்ப தற்கு நீரின்கண்பலமுறைமூழ்கலும், வெறுநிலத்துறங்கலும், மான்றோலை யாடையாகத்தரித்தலும், சடைதரித்தலும், எரியோம்புதலும், ஊரடை யாமையும், கானகத்துண்டலும், கடவுளைப்போற்றலுமென்னும் எண்வகை மார்க்கத்துத் தவம்புரியுங் கூறு என்று கொள்க. இது

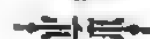
“நீர்பலகால் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாய்ச், சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி-யூரடையார், கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம் பல், வானகத் துய்க்கும் வழி” என்னும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைச்

தெளி.—(இ-ள்). (ஒத்தபிறப்பினராகிய மனிதர்களுள்) பெரியர் - பெரியோர், செயற்கரிய - (செய்வதற் கெளிமையானவற்றைச் செய்யா மல்) செய்வதற்கருமையானவற்றை, செய்வார்-செய்வர், சிறியர்-சிறியோர், செயற்கரிய—(அவ்வெளிமையான வற்றைச் செய்து) செய்வதற் கருமை யானவற்றை. செய்கலாதார் - செய்யமாட்டாதார், (எ-று).

செய்வதற் கெளிமையாவன:—மனம்விரும்பியபடியே அதனை (கண் முதலிய) இந்திரிய வாயிலாக விடயங்களிற் செலுத்தலும் விரும்புதலும் கோபித்தலு முதலாயினவாம். செய்வதற் கருமையாவன:—இயமம் நியம முதலான எண்வகை யோகாங்கங்களாம்.

(க-து.) பெரியோர் செய்வதற் கரியவற்றையும் சிறியோர் செய்வதற் கெளியவற்றையும் செய்வார்களென்பது.

6. The great will do those things which it is dfficult to do; the mean cannot do those things which it is difficult to do.

௭. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

பரி.—(இ-ள்). சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமென்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்திரைகளைந்தனது கூறுபாட்டையும் ஆராய்வா னறிவின் கண்ணதே உலகம், (எ-று).

† அவற்றின் கூறுபாடாவன:— ‡ பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைதா மைந்தும், அவற்றின்கட் டோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும், அவற்றின் கூறாகிய § ஞானேந்திரியங்களைந்தும், ¶ கன்மேந்திரியங்களைந்தும் ஆக விரு

செய்யுளாலும், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் புறத்திணையியலில் "அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்" என்னும் சூத்திரத்திலுள்ள "நாலிருவழக்கிற் றாபத பக்கமும்" என்றவடிக்குள்ள வுரையில் நச்சினார்க்கினியர் "நீஇ ராட லிலக்கிடை கோடல், தோஒ லுடுத்த லெல்லெரி யோம்பல், ஊரடை யாமை யுறுசடை புனைதல், காட்டி லுணவு கடவுட் பூசை, யேற்ற தவத்தி னியல்பென மொழிப," எனக் காட்டிய மேற்கோட் செய்யுளினாலும் விளக்கமாமென்க.

† அவற்றின்:— சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றங்களின்.

‡ பூதங்கள்:—பிருதிவி (மண்), அப்பு (நீர்), தேயு (அக்கினி), வாயு (காற்று), ஆகாயம் (வெளி).

§ ஞானேந்திரியம்—அறிகருவி. அவை சுரோத்திரம் (காது) தொக்கு (உடம்பு), சட்சு (கண்),ஜிஹ்வை (நாக்கு), ஆக்கிராணம் - (மூக்கு).

¶ கன்மேந்திரியம்.—தொழிற்கருவி. அவை வாக்கு (வாய்), பாதம் (கால்), பாணி (கை), பாயுரு (குதம்), உபதம் (குறி).

பதமாம். 'வகைதெரிவான் கட்டு' என || உடம்பொடு புணர்த்ததனால்
தெரிகின்ற புருடனும், அவன்தெரிதற் கருவியாகிய † மான் அகங்கார
மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றாம். தத்துவ
மிருபத்தைந்தனையுந் தெரிதலாவது மூலப்பகுதியொன்றிற் ‡ றோன்றிய
தன்மையிற் பகுதியே யாவதல்லது விகுதியாகாதெனவும், அதன்கட்டோ
ன்றிய மானும் அதன்கட் டோன்றிய அகங்காரமும் அதன்கட் டோன்
றிய § தன்மாத்திரைகளு மாகிய எழுந் தத்தமக்கு முதலாயதனை
நோக்க விகுதியாதலும் தங்கட்டோன்றுவன வற்றை நோக்கப் பகுதி
யாதலு முடையவெனவும், அவற்றின்கட் டோன்றிய மனமும் ஞானேந்
திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தங்
கட் டோன்றுவன வின்மையின் விகுதியே யாவதல்லது பகுதியாகா
வெனவும், புருடன் தானொன்றிற் றோன்றாமையாலுந் தன்கட் டோன்
றுவன வின்மையாலும் இரண்டும் அல்லனெனவுஞ் †† சாங்கிய நூலு
ளோதியவாற்றா னாய்தல் இவ்விருபத்தைந்து மல்ல தலகெனப் பிறி

|| உடம்பொடு புணர்த்தலென்னுமுத்தியை வடநூலார் ஙபாதம என
பர். அஃதாவது கூறவேண்டிய அருத்தத்தை வெளிப்படையாகக்கூறாது
தான் கூறுவதன் குறிப்பினால் விளங்கச்செய்தல். இவ்வுத்தியை நச்சினார்க்
கினியர் ஒருதலை மொழிதல் என்னும உத்திக்கு இனமாகக் கொண்டு
"உடம்பொடு புணர்த்துச சொல்லுவன அதற்கு இனமெனப்படும்; என்
னை? விதியல்லாதது விதிபோல மற்றொருவழிச சேறலின் " என்றார்.
ஈண்டு 'சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென வைந்தின் வகை' என்ற
தனால் சுவைமுதலின வாகிய தன்மாத்திரைகளும், அவற்றின் காரியமா
கிய பிருதிவிமுதலிய பூதங்களும், அத்தன்மாத்திரைகளின் கூறுபாடாகிய
ஞானேந்திரியங்களும் கருமேந்திரியங்களும் ஆகிய இருபது தத்துவங்களை
யுங்கூறினாற் போன்று புருஷனும் அவன் தெரிதற்குக்கருவியாகிய மான்
அகங்காரமனங்களும், அந்தமான் முதலானவற்றிற்குக் காரணமாகிய மூல
ப் பிரகிருதியும் ஆகிய ஐந்தையும் வெளிப்படையாகக் கூறாது, 'தெரிவான்'
எனக் கூறியதன் குறிப்பினால் பெறவைத்தமையின் உடம்பொடு புணர்த்

தலாயிற்று. 'சுவை......வகை' என்னுமிருபதையு முடம்பாக நிறுத்தி,'தேரிவான்' என்னுங் குறிப்பினுல் அவற்றேடு புருடன்முதலிய வைந்தையும் புணர்த்தினமையின், உடம்பொடு புணர்த்தலாயிற் றென்பது மொன்று.

† மான்—புத்தி. ‡ தோன்றியதன்மையின்—(தோன்றியது+அன்மையின்) தோன்றிய தல்லாமையினுல். § தன்மாத்திரைகள்—சூக்கும பூதங்கள். †† சாங்கியம் சேசுவர சாங்கியம், நிரீசுவர சாங்கியம் என இரு வகைப்படும். இவ்விரண்டனுள், முன்னது பாகவதம் மூன்றுங்கந்தத்திற் கூறப்படும் கருத்தமரிஷியின் புத்திரரான கபிலராற் சொல்லப்பட்டது; பின்னது மற்றொருகபிலராற் சொல்லப்பட்டது. ஈண்டுக் கூறியது நிரீசுவர சாங்கியமாம். இதன் தத்துவம் (பதார்த்தம்) 25.

தோன்றில்லையென வுலகின துண்மையறிதலின், அஃது அவனறிவின்கண்ணதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டாலும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப் பயிற்சியுந் தத்துவ வுணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது.

அவையாவன:—

(1) பிரதானம்	...	1	(6) ஞானேந்திரியம்	...	5.
(2) மகத்தத்துவம்	...	1.	(7) கன்மேந்திரியம்	...	5.
(3) அகங்காரம்	...	1.	(8) மனம்	...	1.
(4) தன்மாத்திரை	...	5.	(9) புருடன்	...	1.
(5) ஸ்தூலபூதம்	...	5.		ஆ—	25

இவற்றுள்:—பிரதானம் என்பது பிரகிருதியாம். பிரகிருதி என்பது முதற்காரணமாம் இது மகத்தத்துவத்திற்கு முதற்காரணமா யிருப்பதால் பிரகிருதி என்றாயிற்று. இஃது அநாதியாயிருப்பதால் விகிருதியாவதின்று. விகிருதி என்பதுகாரியம். இப்பிரகிருதி மூலம் (சித்தம்), புரியட்டகம் (சத்தாதி தன்மாத்திரைகளைந்தும மனம புத்தி அகங்காரமும் சேர்ந்தது), விகிருதி (ஸ்தூலதேகமும் பிரபஞ்சமும்) என மூன்றாகிப் பரம்,சூக்குமம், ஸ்தூலமென நிற்கும் மகத்தத்துவம், அகங்காரம் பஞ்சதன் மாத்திரைக

ளாகிய ஏழும் பிரகிருதிகளாயும் விகிருதிகளாயு மிருக்கின்றன. எங்ஙனே மெனின், முன்னுள்ளது பின்னுள்ளதற்குப் பிரகிருதியாயும், பின்னுள்ளது முன்னுள்ளதற்கு விகிருதியாயும் இருப்பதாலென்க. தன்மாத்திரைகளும் (ஸ்தூல) பஞ்சபூதங்களுக்குப் பிரகிருதிகளா யிருக்கின்றன இவ்வாறு மேற்சொன்ன மகதாதி ஏழு பிரகிருதிகளும் விகிருதிகளாயிருக்கின்றன. பஞ்சபூதங்கள், தசேந்திரியங்கள் (ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள்) மனமாகிய இந்த 16-ம் விகிருதிகளேயாம்; பிரகிருதிகளாவதில்லை. இமதப்படி மான் (மகத்தத்துவம்) எனினும் புத்தி எனினும் ஒக்கும். அப்படியே புருடன், ஆத்துமா என்பனவுமாம். புருடன் அல்லது ஆத்துமா பல; ஒவ்வொன்றும் வியாபகமே. பிரகிருதியும் வியாபகமே. உலகம சத்தியம். இதற்குக்கர்த்தா ஒருவன் இல்லை. புருடன் ஒன்றற்கும் காரணமாகாமையின் பிரகிருதியன்று; காரியமாகாமையின விகிருதியுமன்று. ஆதலா லவன் அசங்கனுவன். மூலமாதி மூன்று வகையாகப் பிரகிருதி பேதிக்க அதனைப் புருடன் தனதெனக்கொண்டு நிற்பன். முடவனுங் குருடனுங் கூடியபோது (குருடனதுதோளில் முடவன் ஏறியபோது) நடத்தலென்னுந் தொழி லுண்டாமாறுபோன்று முக்குணவடிவப பிரகிருதியும் அசலக உதாசீனனுன புருடனும கூடியபோது வியவகார முண்டாகும். சுதந்தரமான பிரகிருதியே ஜகத்திற்குக் காரணமாயிருந்து புருஷனுடைய போகமோக்ஷங்களின் பொருட்டுப் பிரவர்த்திக்கின்றது; புருஷன் பிரவர்த்திப்பதில்லை. பிரகிருதியின விஷயவடிவப் பரிணாமததால் புருஷனுக்குப் போகம் (இன்பத் துன்பங்கள் புலப்படத் தோன்றல்) உண்டாகின்றது. புத்திவாயிலாக விவேகவடிவப் பிரகிருதியின் பரிணாமத்தால் மோக்ஷமுண்டாகின்றது. புரு

தெளி.—(இ-ள்). உலகு - உலகமானது, சுவையொளி யூறோசை நாற்றம் - சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமும், என்று - வென்று சொல்லப்பட்ட, ஐந்தின் - பஞ்ச தன்மாத்திரைகளது, வகை - கூறுபாட்டையும், தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவ னறிவினிடத்ததே, (எ-று).

அப்பஞ்சதன்மாத்திரை (சூக்கும பூதங்)களது கூறுபாடாவன:—(ஸ்தூல)பூதங்களுக்குக் காரணமாகிய அப்பஞ்சதன்மாத்திரைகளைந்தும், அவற்றின்கண் தோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும், அப்பஞ்ச தன்மாத்திரைகளின் கூறாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கன்மேந்திரியங்களைந்தும் ஆகவிருபதுமாம். 'வகைதெரிவான்கட்டு' என்று உடம்பொடு புணர்த்திக்கூறியதனால் தெரிகின்ற புருடனும் அவன் தெரிதற்குக் காரணமாகிய மான் அகங்கார மனங்களும் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றாம். தத்துவ மிருபத்தைந்தையு மாராய்தலாவது: மூலப்பகுதி யொன்றினின்று முண்டானதன்றாகலின் அது பகுதியே யாவதல்லாமல் விகுதியாகாதென்றும், அம்மூலப் பகுதியிலுண்டான மகத்தத்துவமும் அம்மகத் தத்துவத்திலுண்டான அகங்காரமும், அவ்வகங்காரத்திலுண்டான (பஞ்ச)தன் மாத்திரைகளுமாகிய எழும் தத்தமக்குக் காரணமா யிருப்பதைநோக்கவிகுதியாவ

டன் அசங்கனா யிருப்பதால் அவனிடத்தில்போக மோக்ஷங்கள் பொருந்தலின்று; ஆயினும், ஞானம், சுகம், துக்கம், இராகம், துவேஷம் முதலியன புத்தியின் பரிணாமமா யிருக்கின்றன. இந்தப் புத்திக்கு ஆத்ம விவேகமில்லை; ஆனால், அவிவேக மிருக்கின்றது. அதனால், பந்தமோக்ஷங்கள் ஆத்மாவின்கண் ஆரோபிக்க (கற்பிக்க)ப் படுகின்றனவே யன்றி, பரமார்த்த (உண்மை)மாக இல்லை; அவிவேகத்தாற் சித்திக்கிற போகத்தால் ஆத்மா போக்தாவெனச் சொல்லப்படுகிறது பரமார்த்தமாக ஆத்மா போக்தாவன்று, புத்தியே போக்தா. புத்தி ஆத்துமாவிற்கு வேறு. பிரகிருதி யித்தன்மைய தென்றும் புருஷன் இத்தன்மையனென்றும வெவ்வேறாகப் பகுத்துணர்ந்து பிரகிருதியை யொழித்து வேறாதலே முத்தியென்பது.

இந்திரியங்களும் மனமும் அகங்காரத்தின் காரியமாமென்பதிங் கறியத்தக்கது. இதனது விரிவை சர்வதரிசன சங்கிரகத்தின சாங்கிய தரிசனத்திற் காண்க.

இச்சாங்கிய சாத்திரத்தைக் கபிலர் ஆறத்தியாயங்களாக்கி, முதலத்தியாயத்தில் விஷயநிரூபணஞ்செய்து, இரண்டாவதத்தியாயத்தில் மகதாதி தத்துவங்கள் பிரதானத்தின் காரியங்களென்றுகாட்டி, மூன்றாவதத்தியாயத்தில் விஷயத்தினின்றும் வைராக்கியமடையும் வழியைவிளக்கி, நான்காவதத்தியாயத்தில் விரக்தர்களுடைய சரித்திரங்களைச்சொல்லி, ஐந்தா

வதத்தியாயத்தில் ஆக்ஷேப கண்டனம் பண்ணி, ஆறுவதத்தியாயத்தில் முதலைந்து அத்தியாயங்களிற் கூறியவற்றைச் சுருக்கிமுடித்துள்ளார்.

இதனைப் பரிமேலழகர் கண்டு விதந்து கூறியது. இது பதார்த்த விசாரணைக்குத் தக்கதா யிருப்பது பற்றி அவ்விசார மாத்திர மேற்கொண்டென்க.

தும் தம்மிடத் துண்டாவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாவது முடையனவென்றும், அவ் வகங்காரத்தி லுண்டாயமனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும், அத் தன்மாத்திரையி லுண்டாய பூதங்களுமாகிய பதினாறும், தம்மிடத் துண்டாவன வில்லாமையின் விகுதியே யாவதல்லாமல் பகுதியாகா வென்றும், புருடன் தான் ஒன்றினின்று முண்டாகாமையாலும் தன்னிடத்துண்டாவன வில்லாமையாலும் (காரியமாதல் காரணமாதலென்னும்) இரண்டுமுடைய னல்லனென்றும் சாங்கிய சாஸ்திரத்திற் கூறிய வகையா லாராய்தலாம். இவ்விருபத்தைந்து தத்துவமுமல்லாமல் உலகெனப் பிறிதொரு பொருளில்லையென்று உலகினது உண்மையை யறிதலின் அவ்வுலகு அவனது அறிவினிடத்ததாயிற்று.

இவை நான்கு பாட்டாலும் பெருமைக்குக் காரணங்கள் ஐம்பொறி யடக்கலும், யோகாப்பியாசமும் தத்துவ ஞானமும் ஆமென்பது சொல்லப் பட்டது.

(க-து). உலகமானது தத்துவக்கூட்டங்களை யாராய்ந்தறிபவனது அறிவினிடத்ததா மென்பது.

7. The world is within the knowledge of him who knows the properties of taste, sight, touch, hearing and smell.

அ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
* மறைமொழி காட்டி விடும்.

பரி.—(இ-ள்). நிறைந்த மொழியினை யுடைய துறந்தாரது பெ

நமையை நிலவுலகத்தின்கண் அவாாணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே ‡ கண்கூடாகக் காட்டும், (எ-று).

நிறைமொழி யெனபது † அருளிற் கூறினும் ¶ வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல்-பயனுணர்த்துதல்.

தேவி —(இ-ன்). *நிறைமொழி- (பயன்) நிறைந்த சொல்லையுடைய, மாந்தர் - முனிவரது, பெருமை - மகிமையை, நிலத்து - நிலவுலகத்தில், மறைமொழி - (அவாாணையாகச்சொல்லிய) மந்திரங்களே, காட்டிவிடும்- (பிரத்தியக்ஷமாகக்) காட்டும், (எ-று).*

* *மறைமொழி -"புறத்தாாக்குப் புலனாகாமல் (அறியாவாறு) மறைத்துச்சொல்லும் சொற்றொடர்." என்பர் நச்சினார்க்கினியர். இதனால் மறைமொழி மந்திரமாயிற் றென்க. " நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த, மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப " என்பதுதொல்காப்பியம்.*

‡ *கண்கூடு - பிரத்தியட்சம; அஃதாவது இந்திரியவிஷய சம்பந்தத்தால் தோன்றும் ஞானம்.*

† *அருளிற்கூறல்-அநுக்கிரகமொழி.* ¶ *வெகுண்டுகூறல் - சாபமொழி.*

பயனிறைந்த சொல்லென்பது அருளினாற் கூறினாலுங் கோபித்துக் கூறினாலும் அந்தவந்தப் பிரயோசனத்தைக் கொடுத்தே விடுகிற சொல். காட்டுதல் - பிரயோசனத்தால் தன்மகிமையை யறிவித்தல்.

(க-து). *துறந்தவரது மகிமையை அவரது பயனிறைந்த சொற்களே வெளிப்படையாகக் காட்டுமென்பது.*

8. The hidden words (Mantras) of men whose words are full of effect will shew their greatness to the world.

அ. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

பரி.—(இ-ள). துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்

குணங்களாகிய குன்றின் முடியின்கண் ஏறிநின்ற முனிவரது வெகுளி தானுள்ள அளவு கணமேயாயினும் வெகுண்டாரால் தடுத்தலரிது, (எ-று).

§ சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக உருவகஞ்செய்தார். குணம்: ‡ சாதியொருமை. || அநாதியாய் வருகின்றவாற்றால் ஒரோவழி வெகுளி தோன்றிய பொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் 'கணமேயும்' என்றும், நிறைமொழி மாந்தராகலின் 'காத்தலரிது' என்றும் கூறினர். இவை இரண்டு பாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). குணமென்னுங்குன்று - (துறவு தத்துவஞானம் ஆசையில்லாமை முதலிய) நற்குணங்களாகிய மலையின்முடியினிடத்து, ஏறிநின்றார் - ஏறிநின்ற முனிவரது. வெகுளி - கோபமானது, கணமேயும் - (தானுள்ளவளவு) க்ஷணகாலமேயாயினும், காத்தல் - (கோபிக்கப் பட்டவரால்) தடுத்தல், அரிது - அரிதாம், (எ-று).

§ சலியாமையினாலும், பெருமையினாலும் குணங்களை மலையாகக் கூறியது ஏது உருவக அலங்காரமாம்.

‡ "சாதியொருமையைச் சாதிமேலவாய ஒன்பா. அஃதாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும், தோன்றாது நின்றும், பன்மைப் பன்மை வினையீறாக பெல்வந்து முடிக்குஞ் சொற்களுடனியைந்து [illegible]னே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது. ஈறு தோன்றிய சாதியொருமையும், ஈறு தோன்றாத சாதியொருமையும், மெனவிரு திறப்படும் [illegible] மருங்கினும் இச்சூத்திரம்" என்றார் பிரயோக விவேக நூலார். ஈண்டுக் கூறியுள்ள குணம் ஈறு தோன்றாத சாதியொருமைப் பெயர்

|| அநாதி - ஆதியந்தமில்லாதது

அசையாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களை மலையாக உருவகம்

செய்தார். குணம்-சாதியொருமைப் பெயர். அநாதியாய் வருகின்ற வகையால் ஒரோவிடத்துக் கோபந்தோன்றியபொழுதே அக்கோபத்தினைத் தத்துவஞானம் அழிக்குமாகலால் 'கணமேயும்' என்றும், பயனிறைந்த செல்லையுடைய துறவிகளாதலின் 'காத்தலரிது' என்றும், சொல்லினர். இவையிரண்டு பாட்டாலும் அவராணை (கட்டளை) சொல்லப்பட்டது.

(க-து). முனிவர்களது கோபத்தை அவர்களாற் கோபிக்கப் பட்டவராலே தடுத்தல் கூடாது என்பது.

9 The anger of those who have ascended the mountain of goodness(good dispositions), though it continue but for a moment, connot be resisted.

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

பரி.—(இ-ள்). எல்லா வுயிர்களின்மேலுஞ் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான், அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தி னின்றவர். (எ-று).

பூணுதல்-விரதமாகக் கோடல். * அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தை யுடையாரென ஏதுப்பெயராகலின், அஃதவ் வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வாணையுடையாராயினும் உயிர்கண்மாட்டருளுடையரென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது

தெளி.—(இ-ள்). எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லாவுயிர்களின்மேலும், செந்தண்மை - செவ்வையானவருளை, பூண்டு - (விரதமாகக்)கொண்டு, ஒழுகலான் - நடத்தலால், அந்தணரென்போர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர், அறவோர் - துறவறத்தினின்றவர், (எ-று).

மற்று - அசைநிலை. அந்தணரென்பது அழகிய குளிர்ச்சி (கருணை)யை யுடையவரெனக் காரணப்பெயராகலின், அஃதவ்வருளுடையார் மேலல்லாது மற்றவர்மேல் செல்லாதென்பது கருத்து. அப்படி ஆணையை யுடையவராயினும உயிர்களிடத்துக் கருணையுடையாரென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.

" அந்தத்தையணவுவாரதணர் என்றது வேதாந்தத்தையே பொருளென்று பேர்கொண்டோர்ப்பார்" என்பர் நச்சினுர்க்கினியர்.

(க-து). அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர் உயிர்களிடத்துக் கருணையுடைய முனிவாகளே என்பது.

10. The virtuous are truly called Andhanar, because in their conduct towards all creatures they are clothed in kindness.

நான்காம் — அதிகாரம்.

அறன்வலியுறுத்தல்—The Power of Virtue.

பரி.—(இ - ள்). அஃதாவது அம்முனிவராலுணர்த்தப்பட்ட அம் மூன்றனுள், ஏனைய பொருளும் இன்பமும் போலாது, அறன் இம்மை மறுமை வீடென்னு மூன்றனையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத் தென்பது கூறுதல். அக்காரமுறைமையும் முதனனேவிளங்கும்.‡ 'சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு,மறத்து வழிபடூஉந் தோற்றம் போல" என்றர் பிறரும்.

தெளி.—அஃதாவது அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட அறம்பொருளின்பமென்னும் மூன்றனு ள,மற்றைய பொருளுமின்பமும்போலாகாமல், அறம் இம்மைப்பயன் மறுமைப்பயன் வீடு என்னும மூன்றையும தருதலால், அப்பொருளின்பமென னு மிரண்டினும் உறுதியுடையதென்பது சொல்லுதலாம் அதிகாரமுறைமையும இதனுல் விளங்கும்.

க. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

பரி.—(இ-ள்). வீடுபேற்றையுந்தரும்; துறக்க முதலிய செல்வத்

தையுந்தரும்; ஆதலான், உயிர்கட் கறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது? (எ-று).

எல்லாப் பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின் வீடு 'சிறப்பு' எனப்பட்டது. ஆக்கந் தருவதனை 'ஆக்கம்' என்றார். ஆக்கம்-மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயி ரென்றது மக்களுயிரை, சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரிய அதுவே யாகலின். இதனான் அறத்தின் மிக்க வுறுதி யில்லையென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). சிறப்பு - மோக்ஷமடைதலையும், ஈனும் - கொடுக்கும், செல்வமும் - (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும், ஈனும் - கொடுக்

‡ இது புறநானூறு கக-வது செய்யுட்களுள்ளது. இதன்பொருள் மேன்மை யுடைய முறைமையினால் பொருளுங் காமமும் தருமத்தின் பின்னே தோன்றுங் காட்சியைப்போல என்பது.

கும், (ஆதலால்), உயிர்க்கு - (மக்கள்) உயிர்கட்கு, அறத்தினூஉங்கு - தருமத்தின்மேற்பட்ட, ஆக்கம் - பெருக்கத்தைத்தருவது, எவன் - யாது? (எ-று).

ஓ - அசை நிலை. எல்லாப் பேறுகளினும் சிறந்ததாகலின் மோக்ஷம் 'சிறப்பு' என்று கூறப்பட்டது. ஆக்கத்தைத்தருவதாகிய அறத்தை (காரியவாகுபெயரால்) 'ஆக்கம்' என்றுகூறினார். ஆக்கம்-மேன்மேலுயர்தல். சிறப்புஞ் செல்வமு மடைதற்குரியது மக்களுயிரேயாதலின், இங்கே யுயிரென்றது மக்களுயிரை. இதனால் அறத்தைப்பார்க்கிலும் மிக்க உறுதியைத்தருவது வேறொன்றில்லை யென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து). மக்களுயிர்க்கு நன்மையைத் தருவது தருமத்திலும் மேம்பட்ட தொன்றில்லை என்பது.

1. Virtue will confer Moksha and wealth (Heaven &c); what greater source of happiness can man possess

௳. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவனுக் கறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட வாக்கமுமி ல்லை; அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின் மேற்பட்ட கேடுமி ல்லை, (எ-று).

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை' என மேற்சொல்லியவதனையே * அநுவதித்தார்; ‡ அதனாற் கேடுவருதல் கூறுதற் பயனோக்கி. இதனால் † அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது.

---

* அநுவதித்தல் - அநுவாதம். அஃதாவது யாதானுமோர் நிமித்தத்தால் ஒன்றனை முற்கூறி, வேறொரு நிமித்தத்தா லதனையே பின்னுங் கூறுதல். அனுவாதமெனினும் வழிமொழிதலெனினு மொக்கும். அனுவதித்தற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்ட தொன்றனை வடநூலார் புரோவாதமென்பர். (புரோவாதம் - முன்பு கூறுதல்). இதனால் அனுவாதம் கூறியது கூற லன்றெனப தாயிற்று. கூறியது கூறலாவது "அங்க மிலாதனவகன்" என்பதுபோல் யாதாயினுமோர் நிமித்தமின்றி முன்னர்க்கூறியதனையே பின்னருங்கூறுதல். அஃதாவது இருகாற்சொல்லி யொருகாற் பயன கொள்ளுதல். பிரயோக விவேகநூலார் "ஒருபொருளை முன்னரெடுத்துக் கூறுவது புரோவாதம். அதனை யொருநிமித்தத்தாற் பின்னருமெடுத்துக்கூறுவது அனுவாதம். உதாரணம் 'அறத்தினூஉங் காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு' 'அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை' எனவரும்." என்றார். இங்கே "அறத்தினூஉங் காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு" என்பது புரோவாதம். அறத்தினூஉங் காக்கம்' என்று மதனையே 'மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு' என்னும் நிமித்தம் பற்றிப் பின்னரும் கூறியது அநுவாதம்.

‡ அதனால் - அறஞ்செய்தலை மயக்கத்தினால் மறத்தலினால்.
† அது செய்யாவழி - தருமஞ்செய்யா விடத்து.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவனுக்கு) அறத்தினூஉங்கு - தருமஞ் செய்தலின் மேற்பட்ட, ஆக்கமும - பெருக்கத்தைத தருவதும், இல்லை—, அதனை - அத்தருமத்தை, மறத்தலினூங்கு - (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின் மேற்பட்ட, கேடு - கேட்டைத்தருவதும், இல்லை, (எ-று).

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை'என முன்னர்ச சொல்லியவதனையே அநுவாதஞ் செய்தார்; அதனற் கேடுவருதலைச சொல்லுதலாகிய பயனோக்கி இதனால் அது செய்யாதவிடத்துக் கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது

(க-து). தருமஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட செல்வமும் அதனை மறத்தலின் மேறபட்ட கேடுமில்லை யென்பது.

2. There can be no greater source of good than (the practice of) virtue; than the forgetfulness of it, ~~their~~ can be no greater source of evil.

௩. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

பரி.—(இ-ள). தத்தமக்கியலுந திறத்தான் † அறமாகிய நல்வினையை யொழியாதே அஃதெய்துமிடந்தா னெல்லாஞ்செய்க,(எ-று).

இயலுந்திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற் கேற்பவும் துறவறம் யாக்கையினைக் கேற்பவஞ் செய்தல். ஓவாமை - இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன:மனம் வாக்குக் காயமென்பன. அவற்றுற் செய்யும் அறங்களாவன முறையே ‡ நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமென இவை. இதனன் அறஞ்செயுமாறு கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). ஒல்லும்வகையான்-(தத்தமக்குக்)கூடும்வகையால், அறவினை - தருமமாகிய நல்வினையை, ஓவாதே - ஒழியாமலே, செல்லும்வாயெல்லாம் - (அவ்வறவினை) செல்லு மிடங்களினெல்லாம், செயல் - செய்யக் கடவர், (எ - று).

கூடும்வகையாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கு ஏற்பவும் துறவறம் சரீரநிலைக்கு ஏற்பவும் செய்தலாம். ஓவாமை - நல்லே நீங்காமை. செல்லு

மிடங்களாவன: மனமும் வாக்கும் காயமுமாம். அவற்றினாற்செய்யும் அற

† அறத்திற் (தருமத்திற) கேதுவாகிய நல்வினையை யென்றுகொள்க. நல்வினையால் தருமமும் அதனால் சுகமுமுண்டா மென்பதில குணாத் தகதாம்.

‡ மனத்தால் நல்லனவற்றை யெண்ணுதலும், வாயால் நல்லனவற்றைச் சொல்லுதலும், உடம்பால் நல்லனவற்றைச் செய்தலுமாம்.

ங்களாவன முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமாம். இதனால் அறஞ் செய்யும் வகை சொல்லப்பட்டது.

(க-து). மனம் வாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணத்தாலுங் கூடுமானவளவு இடைவிடாது தருமஞ் செய்யக் கடவர் என்பது.

3. As much as possible, in every way, incessantly practise virtue.

௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற.

பரி.—(இ-ள்). * அவ்வாற்றான் அறஞ்செயவான் தன் மனத்தின்கட் குற்றமுடைய னல்லனாக; அவ்வளவே அறமாவது; அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமு மறமெனப்படா, ‡ ஆரவார நீர்மைய, (எ-று).

குற்றம் - † தீயன சிந்தித்தல், பிறரறிதல் வேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின் 'ஆகுலநீர' என்றார். மனத்து மாசுடையனாயவழி § அதன் வழிய வாகிய மொழி மெய்களாற் செய்வன பயனில வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). மனத்துக்கண் - (அவ்வகையாக அறஞ்செய்பவன் தன்) மனத்தினிடத்து, மாசிலனாதல் - குற்ற மில்லாதவனாகக் கடவன், அறம் - தருமமாவது. அனைத்து - அவ்வளவே, பிற-அஃதொழிந்த சொல்

* அவ்வாற்றான் - கூடுமெனவிறுல்.

‡ ஆரவாரநீர்மைய-பிறரறியச்செய்யும் ஆடம்பரத் தன்மையுடையனவாம்.

'பயனோக்கா தாற்றவும் பாத்தறிவொன் றின்றி, யிசைநோக்கி யீகின்ற ரீகை...கூலிக்குச் செய்தூண்ணு மாறு" என்பது பழமொழி.

† தீயன சிந்தித்தலாவது பிறர்பொருளை யெவ்வா றபகரிக்கலா மென்றெண்ணுதல், பிரமஹத்தி முதலிய சகாதகாரியங்களைச் செய்ய விரும்புதல், தேகமே ஆன்மாவென் றதனிடத்து (பரலோகப் பிரயோஜனங் கருதாது) வீணே அபிமானம் வைத்தல் முதலியனவாம்.

§ வாக்கும் காயமும் மனத்தினிஷ்டப்படி ஒழுகுதலன்றித் தம் மிஷ்டப்படி ஒழுகுதற் கியலாமை பற்றி 'அதன்வழியவாகிய மொழிமெய்கள்' என்று கூறப்பட்டது. மாசுடைய மனத்தின் வழிப்பட்ட வாக்கு: கடினமாகப்பேசுதல் பொய்சொல்லுதல் கோட்சொல்லுதல் பயனில்லாத வார்த்தைகளைப் பேசுதல் முதலிய வற்றையும், காயம் பிறரது பொருளைத் திருடுதல் ஜீவஹிம்சை செய்தல் பிறமாதரைப் புணர்தல் முதலிய வற்றையும் உடையனவா யிருக்குமென்க.

லும் வேடமும், ஆகுலநீர - (அறமெனப்படுவனவல்ல) ஆரவார குணத்தை யுடையனவாம், (எ-று).

குற்றம்—தீயனவற்றை நினைத்தல். பிறரறியவேண்டிச் செய்கின்றன வாதலால் 'ஆகுல நீர' என்றார். மனத்தின்கண் குற்ற முடையவனாகிய போது அம்மனத்தின் வழியிற் பொருந்துவதாகிய வாக்கினாலும் காயத்தி (உடம்பி) னாலும் செய்யுந் தருமங்கள் பயன்தருவதில்லை யென்பதும் பெறப்பட்டது.

(க-து). தருமஞ்செய்பவன் மனத்தின்கண் மாசற்றிருத்தலே தருமமாம் என்பது.

4· Whatever is done with a spotless mind is virtue ; all else

is vain show.

---

௫. அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

பரி.—(இ-ள்). ¶ பிராக்கிரம் பொறாமையும் * புலன்கண்மேற் செல்கின்ற அவாவும் அவையேதுவாகப் பிறர்பால் வரும் வெகுளியும் அதுபற்றி வருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய இந்நான்கினையுங் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது, (எ-று).

இதனான் இவற்றோடு விரவி யியன்றது அறமெனப்படாதென்பதூஉங்கொள்க. இவைஇரண்டுபாட்டானும் அறத்தினதியல்புகூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). அழுக்காறு - (பிறருயர்ச்சி) பொறாமையும், அவா- (ஐம்புலன்கள்மீது செல்லுகின்ற) ஆசையும், வெகுளி - (அவைகாரணமாகப் பிறர்மே லுண்டாகின்ற) கோபமும், இன்னாச்சொல் - (அதுபற்றி வருகின்ற) கடுஞ்சொல்லும். நான்கும்-(ஆகிய விந்) நான்கினையும்,இழுக்கா-கடிந்து, இயன்றது-(ஒழிவில்லாமல்)நடந்தது, அறம்-தருமமாவது,(எ-று).

இதனால் அழுக்காறுமுதலிய இந் நான்கோடுங்கலந்து நடந்தது அறமெனப்படாது என்பதூஉங்கொள்க. இவை இரண்டு பாட்டாலும் அறத்தினது இயல்பு சொல்லப்பட்டது.

¶ பிராக்கிரம் பொறாமையாவது அன்னியருக்குண்டாகும் கல்வி செல்வம் அதிகாரம் மரியாதை முதலாயினவற்றைக் கண்டு அருவருப்படைதல்.
* புலன்கள் - விரோதமின்றிய சப்தாதி விஷயங்கள்.

(க-து). பொறாமை ஆசை கோபம் கடுஞ்சொல் என்னு மிந் நான்கினையு மொழித்து நடைபெறுவது தருமமாம் என்பது.

5. That conduct is virtue which is free from the four things: malice, desire, anger, and bitter speech.

௬. † அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

பரி.—(இ-ள்). யாம் இது பொழு திளைய மாகலின் இறந்த ஞான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தை நாடோறுஞ்செய்க; அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்று முயிர்போங்காலத்து அதற்கு அழிவில் லாத துணையாம், (எ-று).

*மற்றென்ப தசைநிலை. 'பொன்றாத் துணை' என்றார்; * செய்தவுடம் பழியவும் உயிரோடொன்றி யேனையுடம்பிலுஞ் சேறலின். இதனான் இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை நிலையாதயாக்கை நிலையினபொழுதே செய்க வென்பது கூறப்பட்டது*

தெளி.—(இ-ள்). (நாம் இப்போது இளையோமாகலின்) *அன்று - இறக்குநாளில், அறிவாமென்னாது - செய்வோமென்று நினையாமல், அறம்-தரு*

---

† "*மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது, கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்மின், முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவ ளியா, னற்கா யுதிர்தலு முண்டு*" என்பது நாலடி.

* *மனோ வாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும் செய்யப்படு கின்ற கிரியைகள் கர்மங்களெனப்படும்; அக்கிரியைகள் அநுஷ்டான மான (செய்த) வுடன பின்வரும் நன்மை தீமைகளுக்கேதுவான தர்மா தர்மங்களை யுற்பத்திசெய்து கெடுகின்றன. இத்தர்மாதர்மங்கள் அந்தக்கர ணத்தில் அதிற்பூதமாய் (வெளிப்படாது) தங்குகின்றன. அந்தக்கரணம் விடாது பிறவிகள் தோறும் அவ்வவ் வுடம்புகளைப்பற்றியே யிருத்தலின் அவ்வந்தக்கரணத்தில் அதிற்பூதமாயிருக்கும் தர்மாதர்மங்கள் அவ்வப்பிற விகளி லுண்டாகும் நன்மைதீமைகளுக் கேதுவாயிருக்கின்றன. இவ் வாறு அந்தக்கரணத்தி லதிற்பூதமாய்த்தங்கி யவ்வப்பிறவிகளில் இன்பத் துன்பங்கள் புலப்படுதல் வாயிலாக அனுமிக்கப்படும் தர்மாதர்மங்களேயே*

" பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே " என்று பெரியார் கூறியுள்ளாரென்க. இவ்விரண்டி லொன்றாகிய தருமத் (அறத்) தினைச் 'செய்தவுடம் பழியவும் உயிரோடொன்றி(உயிரோடுள்ள அந்தக்கரணத்தி லதற்பூதமாய்த்தங்கி) யேனையுடம்பிலுஞ் சேறலின்' என்று கூறினாரென்க.

மத்தை, செய்க - (நினைந்தோறுஞ்) செய்யக்கடவர், அது - அப்படிச்செய்த தருமமானது, பொன்றுங்கால் - இவ்வுடம்பினின்று முயிர்போங்காலத்து, பொன்றாத்துணை - (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாததுணையாம், (எ-று).

மற்று - அசை. தன்னைச்செய்த வுடம்பழியவும் உயிரோடு கூடி மற்றையுடம்பிலுஞ் செல்லுதலால் அறத்தினை 'பொன்றாத்துணை' என்றார். இதனால், இத்தன்மையினதான தருமத்தை நிலையில்லாதவுடம்பு இருக்கின்ற பொழுதே செய்க என்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து). இறக்கும்பொழுது தருமஞ் செய்வோமென் றெண்ணாது இருக்கும்போதே தருமஞ்செய்தால் அஃதிறக்கும்போதுதவியாம் என்பது.

6. Say not we will hereafter make choice (of virtue): be virtuous now; in the hour of death, she will be to you a deathless help.

எ. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை.

பரி.—(இ-ள்). அறத்தின்பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவை யான் உணர்த்தல்வேண்டா, சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவைதன்னானே யுணரப்படும், (எ-று).

* பயனை 'ஆறு' என்றார்; § பின்னதாகலின். †'என' என்னும் எச்சத்தாற் சொல்லாகிய ‡ ஆகம வளவையும், 'பொறுத்தானோ டூர்ந்தானிடை'

என்றதனுற் காட்சி அளவையும் பெற்றும். உணரப்படு மென்பது சொல் லெச்சம். இதனு லறம் பொன்றுந் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). அறத்தாறு - தருமத்தின்பயன், இதுவென - இது வென்று (யாம் ஆகமப்பிரமாணத்தாலறிவித்தல்), வேண்டா - வேண்டிய

---

* அறமார்க்கத்திற் செல்லுவதாலடையும் பயனை 'ஆறு (வழி)' என்றது கருவியாகுபெயராம்.

§ 'பின்னதாகலின்' என்றற்கு அறத்தின்பயன் அறத்தைக் கைக் கொண் டொழுகியதன்பின்ன ருண்டாகின்ற தாகலின் என்றுகொள்க.

† 'என' என்னும் செயவெனெச்சத்திற்கு என்று சொல்ல என்பது பொருளாகலால் ஆகம (சாஸ்திர)ப்பிரமாணமும், 'சிவிகை பொறுத்தானோ டூர்ந்தானிடை' என்று குறித்துச் சொன்னதினுல் பிரத்தியட்சப் பிரமா ணமும், பொருள்முடிவின்மையினுல் உணரப்படும் என்னும் சொல் லெச்சமும் பெற்றும்.

‡ உண்மையனுபவ அறிவிற்குக் கருவியாயுள்ளது அளவை யெனப் படும். அளவையெனினும் பிரமாணமெனினு மொக்கும்.

இல்லை, சிவிகை - பல்லக்கை, பொறுத்தானோடு - சுமப்பவனோடு, ஊர்ந்தா னிடை-(அதன்க ணிருந்து அதை)செலுத்துவோனிடத்து (பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தினுலே யறியப்படும்), (எ-று).

அறத்தின்பயன் அறத்தின்பின்னுண்டாவதாகலின், பயனை ஆறு என் ருர். 'என' என்னுஞ் செயவெனெச்சத்தால் சப்தமாகிய ஆகமப் பிரமாண மும், 'பொறுத்தானோ டூர்ந்தானிடை' என்றதனுல் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மும் பெற்றனம். அறியப்படுமென்பது (குறைந்துநின்றதனுல்)சொல்லெச் சம். இதனுல் அறம் அழியாத துணையாதல் தெளிவாகக் கூறப்பட்டது.

(க-து). தருமத்தின் பயன் சப்தப்பிரமாணத்தாலே யன்றிப் பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தினு லு மறியப்படும் என்பது.

7. You need not describe (in books) the fruit of virtue; it may be inferred from seeing the bearer of a palankeen and him who rides in it.

அ. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

பரி.—(இ-ள்). செய்யாது கழியுநா ளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின், அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடுநாள் வரும்வழியை வாராமலடைக்குங் கல்லாம், (எ-று).

ஐவகைக் குற்றத்தான் வரும் இருவகைவினையு முன்னதனையும் உயிர் யாக்கையோடு கூடியின் றவ்வினைகளது இருவகைப்பயனையுநுகரு மாகலான், அநாண்முழுவதும் 'வாழ்நாள்' எனப்பட்டது. குற்றங்கள் ஐந்தாவன:—‡ 1 அவிச்சை, 2 அகங்காரம், 3 அவா, 4 விழைவு, 5 வெறுப்பெ ன்பன. இவற்றை வடநூலார் † பஞ்சக்கிலேசமென்ப. வினையிரண்டாவன:- நல்வினை தீவினையென்பன பயனிரண்டாவன:—இன்பதுன்பமென்பன. இதனன் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்). ஒருவன்-, வீழ்நாள்-(செய்யாமற்)கழியுநாள், படாஅமை - உண்டாகாமல், நன்று - தருமத்தை, ஆற்றின் - செய்வானாயின், அஃது - அச்செய்கையானது, வாழ்நாள்-(அவன் சரீரத்தோடு) கூடும்நாள்,

‡ 1 அவிச்சை - அநாதியாய வஞ்ஞானம். 2 அகங்காரம்—அவ்வவிச்சைபற்றி யானென மதிக்குஞ் செருக்கு. 3 அவா-அவ்வகங்காரம் பற்றி யெனக்கிது வேண்டுமென்பது. 4 விழைவு - அவ்வவாபற்றி அப்பொருட்கண் செல்லும் ஆசை. 5 வெறுப்பு - அவ்வாசைபற்றி யதன் மறதலைக்கண் செல்லுங் கோபம.

† பஞ்சகிலேசம் - ஐவகைக்குற்றம்.

வழி - (வரும்) வழியை, அடைக்குங்கல் - (வாராமல்) அடைக்குங் கல்லாம், (எ-று).

அஞ்ஞானம், அகங்காரம், அவா, விருப்பு, வெறுப்பு என்னும் ஐவகைக் குற்றங்களால் வருகிற நல்வினை தீவினை என்னும் இருவகை வினைகளும் உள்ளவரைக்கும் உயிர் உடம்போடு கூடிநின்று அவ்விருவினைகளது பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களிரண்டையும் அனுபவிக்கு மாதலால் அக்காலமுழுதும் 'வாழ்நாள்' எனப்பட்டது.

இதனால் தருமம் மோட்சந் தருமென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து). ஒருவன் சோர்வடையாது தருமத்தைச் செய்தால் அஃதவன் பிறப்பை நீக்கும் என்பது.

8. He who suffers no day to pass unimproved, but (continually) does some good, such conduct will be a stone to block the passage to other births.

௯. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

பரி.—(இ-ள்). இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது; அதனோடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினுந் துன்பத்திடத்த; அதுவேயுமன்றிப் புகழுமுடைய வல்ல, (எ-று).

ஆனுருபு ஈண் ¶ டுடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. † "தூஉங் கையானேந்த கடைய" என்புழிப்போல. இன்பம் - காமநுகர்ச்சி. அஃதாமாறு ‖ காமத்துப்பாலின் முதற்கட் சொல்லுதும். இன்பத்திற் புறமெனவே துன்பமாயிற்று பாவத்தான் வரும் பிறனில்விழைவு முதலாயின அக்

¶ உடனிகழ்ச்சிப் பொருளாவது வினைகொண்டு முடியும் பொருளின் தொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடனிகழ்வதாக வுடையபொருள், ஈ

ண்டு 'அறத்தான் வருவதேயின்பம்' (இல்லறத்தோடு பொருந்திவருவதே யின்பமாவது) என்பதில் இன்பம் வினைகொண்டு முடியும்பொருள்; வருவது என்பது அப்பொருளின் தொழில். அவ்வருவது என்னுந்தொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடனிகழ்வதாக வுடையபொருள் அறமாதலால் அறம் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளதாயிற்றென்க.

† புறநானூறு 22. இதன் பொருள் அசைந்த (பெருத) கையுடனே (தலையெடுத்து நடக்கும்) உயர்ந்தநடையை யுடையன என்பது.

‖ காமத்துப்பாலின் முதலில் "ஈண்டின்ப மென்றது ஒருகாலத்தொரு பொருளான் ஐம்புலனுகர்தற் சிறப்புடைத்தாய காமவின்பத்தினை" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கணத்துள் இன்பமாய்த்தோன்றுமாயினும் பின் துன்பமாய் விளைதலின் 'புறத்த' என்றார். அறத்தோடு வாராதன 'புகழுமில' எனவே, வருவது புகழுமுடைத்து என்பது பெற்றாம். இதனான் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவர் என்பது கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). அறத்தான் - இல்லறத்தோடு (பொருந்தி), வருவதே—, இன்பம்-இன்பமாம், மற்றெல்லாம் அவ்வில்லறத்தினொடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் (இன்பமாயினும்), புறத்த - துன்பத்துட் சேர்வனவாம், (அதுவுமல்லாமல்) புகழும் - புகழையும், இல-உடையனவல்ல, (எ-று).

அறத்தானென்னும் மூனுருபு இங்கு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில்வந்தது. இன்பம்-காமத்தினனுபவம். அஃதாகுவிதம் காமத்துப்பாலின் முதலிற் கூறப்படும். (மற்றது) இன்பத்தின் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தால்வரும் பிறனது மனைவியை விரும்புதல் முதலானவை அச்சமயத்தில் இன்பமாய்த்தோன்றுமாயினும் பின்பு துன்மாய் விளைதலால் 'புறத்த' என்றார். இல்லறத்தோடு பொருந்தி வாராதன 'புகழுமில' எனவே, அவ்வில்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதாகிய வின்பம் புகழு முடைத்தாமென்பது

பெற்றும். இதனல் அறஞ்செய்வாரே இம்மை இன்பமும் புகழும் பெறு வாரென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து). இல்லறத்தோடு கூடிவரு மின்பமே இன்பமாம்; அத ஞேடு பொருந்தாதுவரு மின்பந் துன்பமாமென்பது.

9. That pleasure only which flows from domestic virtue is pleasure; all else is not pleasure, and it is without praise.

௪௦. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவனுக்குச் செய்தற் பான்மையது நல்வினையே; ஒழிதற் பான்மையது தீவினையே, (எ-று).

ஒருமென்பன இரண்டும் அசைநிலை. தேற்றேகாரம் பின்னுங்கூட்டப்பட்டது § பழிக்கப் படுவதனைப் 'பழி' என்றார். இதனாற் † செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன.

---

§ பழியென்பது செயப்படுபொருளுணர்த்தும் இகரவிகுதி புணர்ந்து கெட்ட தொழிற்பெயர். அல்லது பழியென்பது பழிப்பதற்கேது வாகிய தீவினையையுணர்த்தலால் காரியவாகுபெய ரெனினு மொக்கும்.

† செய்வது நல்வினையும், ஒழிவது தீவினையுமாம்.

தெளி.—(இ-ள்). ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, செயற்பாலது - செய்தற் றன்மையது, அறனே - நல்வினையே, உயற்பாலது - ஒழிதற்றன்மையது, பழி(யே) - தீவினையே, (எ-று).

அறனேயென்னும் தேற்றேகாரம் பழியென்பதனேடுங் கூட்டப்பட்

டது. ஒருமிரண்டும் அசைநிலைகள். பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையைப் 'பழி' என்றார். இதனைச்செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்க (நிச்சயிக்க)ப் பட்டன.

(க-நு). செய்யத்தக்கது நல்வினையும் செய்யத்தகாதது தீவினையுமா மென்பது.

10. That which it is meet to do is virtue; that which it is meet to abandon is vice.

பாயிரம் முற்றிற்று.

அதிகாரம் நான்கிற்குச் செய்யுள்—40.

2. இல்லறவியல்—

On Domestic Virtue.

முதல் அதிகாரம்.

இல்வாழ்க்கை—The Domestic State.

பரி—அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை (இல்-நிலை) அறஞ்செய்தற் குரிய இருவகை நிலையுள் முதலாதலின், இஃது அறன்வலி யுறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது மனையாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பாம். இல்வாழ்க்கை நிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய இல்லறம் துறவறமென்னும் இருவகை நிலைகளுள் முதலாவதாதலின், இஃது அறன்வலியுறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

பரி:—(இ-ள்). இல்லறத்தோடே கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப் படுவோன் அறவியல்பினையுடைய ஏனை மூவர்க்கும் அவர்செல்லும் நல்லொழுக்க நெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம், (எ-று).

* இல்லென்ப தாகுபெயர். † என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது. ஏனை மூவராவார் ஆசாரிய னிடத்தி னின்றோதுதலும் விரதங் காத்தலுமாகிய பிரமசரிய ஒழுக்கத்தானும், இல்லை விட்டுத் ‡ தீயொடு வனத்தின்கட்சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யும் ஒழுக்கத்தானும், முற்றத்துறந்த யோகவொழுக்கத்தா

* இல்லின் (வீட்டின) கண் செய்யப்படும் அறத்தை இல் என்றது இடவாகுபெயர்.

† மூன்றும் வேற்றுமைக் கருத்தாவிற்குச் செயப்படுபொருள் முதல் வேற்றுமையாக வருதல்பற்றி 'என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது' என்று கூறப்பட்டது. என்பான் என்பதில் அகரச்சாரியையும் படுவிகுதியும் தொக்குகின்றன. சொல்லின்கண் படுவிகுதி தொக்குப் பொருளின்கண் அது விரிந்து வருவதனைப் பிரயோக விவேகநூலார் திங்குப்படலம் மூன்றுஞ் செய்யுளினுரையில் "நயக்காய்த் தோன்றி யக்காய்ப் பொருள் விரியுமாறு காண்க" என்பர்.

‡ தீ - திரேதாக்கினி.

னும் என இவர். இவருள் முன்னை யிருவரையும் ¶பிறர்மதம் மேற்கொண்டு கூறினர். இவ ரிவ்வொழுக்க நெறிகளை முடியச் செல்லுமளவும் அச் செலவிற்குப்பசிநோய்குளிர் முதலியவற்றான் இடையூறுவாராமல் § உண்டியும் மருந்தும் உறையுளு முதலிய உதவி அவ்வந் நெறிகளின் வழுவாமற் செலுத்துதலான் 'நல்லாற்றினின்ற துணை' என்றார்.

தேளி.—(கு-ள்). இல்வாழ்வா னென்பான் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன், இயல்புடைய - (அற) இயல்பினை யுடைய, மூவர்க்கும் - (மற்றை) மூவர்க்கும், நல்லாற்றில்-(அவர்செல்லும்) நல்லொழுக்க வழிகளில், நின்ற - நிலைபெற்ற, துணை - துணையாவான், (எ-று).

இல்லென்பது அதனறத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். என்பானெனச செயப்படுபொருள் எழுவாய் போலச் சொல்லப்பட்டது. மற்றை மூவரிவார் ஆசாரியனிடத்திருந்து வேதம் ஓதுதலும் விரதங்காத்தலும் ஆகிய பிரமசரிய வொழுக்கமுடையவனும், வீட்டைவிட்டுத் தீயுடன் காட்டினிடத்துப் போய் மனையாள் தொண்டுசெய்யத் தவஞ்செய்பின் றவனுகிய வானப் பிரஸ்தனும், எல்லாப் பற்றுக்களையும்விட்டுச் சமாதிபுரி பவனுகியசந்நியாசியும் என்னுமூவர். இம்மூவருள் பிரமசாரி வானப்பிரஸ்த னென்னுமிருவரையும் பிறமதத்தை யுடன்பட்டுக் கூறினர். இவர்கள் இவ் வொழுக்கநெறிகளை முற்றுப் பெறசசெய்து முடிக்குமளவும் அவ்வொழுக் கத்திற்கு இல்வாழ்வான் பசி நோய் குளிர் முதலானவற்றால் இடையூறு வாராது உண்டியும் மருந்தும் உறையுளு முதலியவற்றையுதவி அவரவரை அவ்வவ்வொழுக்கவழிகளில் தப்பாமல் நடத்துகையினல்'நல்லாற்றினின்ற துணை' என்றார்.

(க-து). இல்லறத்தில்வாழ்பவன் பிரமசாரி வானப்பிரஸ் தன் சந்நியாசி யென்னும் மூவர்க்குந் தக்கதுணையாவானென்பது.

1. He will be called a (true) householder, who is a firm support to the virtuous of the three orders (of Bramachari, Vanaprastan, Sanyasi) in their good path.

¶ இல்லறந்துறவறமென விருவகை நிலையாக வகுத்துக்கொண்டாசிரிய ஞர் மற்றைப் பிரமசரியநிலையினையும் வானப்பிரஸ்த நிலையினையும் "உடன் படல்" என்னும் மதம்பற்றி மேற்கொண்டு 'மூவர்க்கும்' எனக்கூறி னமைபற்றி 'பிறமதமேற்கொண்டு கூறினர்' என்று கூறப்பட்டது.

§ உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும்-பசிதீர உணவும், நோய்தீர மருந்தும், வசிக்க இடமும். முதலிய என்றதனால் ஆடை, புத்தகமுதலியனவுங் கொள்க.

உ. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

பரி:—(இ-ள்). களைகணுனவரால் துறக்கப்பட்டார்க்கும் நல்கூர்ந்தார்க்கும் ஒருவரு மின்றித் தன்பால்வந் திறந்தார்க்கும் இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் துணை, (எ-று).

துறந்தார்க்குப் பாவம் ஒழிய † அவர்க்குக் களைகணாய்நின்று வேண்டுவன செய்தலானும், துவ்வாதவர்க் குணவுமுதலிய கொடுத்தலாலும், இறந்தார்க்கு § நீர்க்கடன் முதலிய செய்து நல்லுலகின்கட் செலுத்தலாலும் 'துணை' என்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திற்கும் உரித்தாதல் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்). துறந்தார்க்கும் - (ஆதாரமானவரால்) விடப்பட்டவர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும் - வறுமையுடையவர்க்கும், இறந்தார்க்கும்-(ஒருவரு மில்லாமல் தன்னிடத்து வந்து) இறந்தவர்க்கும், இல்வாழ்வானென்பான்-இல்வாழ்வா னென்று சொல்லப்படுவான், துணை - துணையாவான், (எ-று).

ஆதாரமானவரால் விடப்பட்டவர்க்குப் பாவமொழிய அவர்க்கு ஆதாரமாய் நின்று வேண்டுவனவற்றைச் செய்தலாலும், வறுமையுடையவர்க்கு உண்டி முதலியவற்றைக் கொடுத்தலாலும், இறந்தவர்க்கு நீர்க்கடன் முதலியவற்றைச் செய்து நல்லுலகத்தின் (சுவர்க்கத்தின்) கண் (அவரை) அனுப்புதலாலும் 'துணை' என்றார். இவையிரண்டுபாட்டாலும் இல்வாழ்க்கை

எல்லா வுபகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). ஆதாரமற்றவர்க்கும் வறியவர்க்கும் இறந்தவர்க்கும் இல்வாழ்வான் துணையா†மென்பது.

2. He will be said to flourish in domestic virtue who aids the forsaken, the poor and the dead.

ரு. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லானென்றாங்
ஐம்புலத்தா றோம்ப றலை.

பரி:—(இ-ள்). பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்டவைந்திடத்துஞ் செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற் செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம், (எ-று).

---

† அவர் (இல்வாழ்வார்) என்றும் பாடமுண்டு.

§ நீர்க்கடன் - திலதருப்பணம்; திலம்-எள்.

பிரமாவால் படைப்புக்காலத் தவனாற் படைக்கப் பட்டதோர் கடவுட்சாதி; அவர்க்கிடம் தென்றிசை யாகலின் 'தென்புலத்தார்' என்றார். தெய்வமென்பது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை. அஃதின் டாகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேனின்றது. அவர் இருவகையர்: பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், † அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் - சுற்றத்தார். எல்லா வறங்களும் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின் தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று. § என்ற என்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு - அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தற் கிடனாகலின் 'ஐம்புலம்' என்றார். அரசனுக் ¶ கிறைப்பொருள் ஆறி லொன்றாயிற்று; இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறுவேண்டுதலானென்பதறிக.

தெளி:—(இ-ள்). தென்புலத்தார் - பிதிரரும், தெய்வம் - தேவரும்,

விருந்து - அதிதியரும், ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும், தான் - தானும், என்ற- என்று சொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்து - ஐந்திடத்தும் (செய்யும்), ஆறு-(அற) வழியை, ஓம்பல் - வழுவாமற் செய்தல், தலை - (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடைய வறமாம், (எ-று).

பிதிரராவார் சிருஷ்டிகாலத்தில் பிரமனாற் சிருட்டிக்கப்பட்டதோர் தேவசாதியார்; அவர்க்கு இடம் தென்றிசையாதலின் 'தென்புலத்தார்' என்றார். தெய்வமென்பது சாதியொருமைப்பெயர். விருந்து - புதுமை. அஃது இங்குப் பண்பாகுபெயராய்ப் புதியவராய் வந்தவரை உணர்த்திற்று. விருந்து - பண்புப்பெயர். அவ்விருந்தினர் முன்னறிந் திருக்கின்றமை பற்றிக் குறித்து வந்தாரும் அஃதில்லாமை பற்றிக் குறியாது வந்தாருமென் றிருதிறத்தராவர். எல்லா வறங்களையும் தான் செவ்வையாயிருந்துகொண்டு செய்யவேண்டுதலின் தன்னைக் காப்பாற்றுதலும் அற

* இறந்து போனவராது புத்திரர் முதலியோர் செய்யுங் கருமங்களினால் திருப்தியடைந்து இறந்தவர்க்கும் அவரினத்தவர்க்கும் நேர்ந்த துர்க்கதியை நீக்கவும் நற்கதியை யளிக்கவும் வல்ல வொருவகையான தேவசாதியார் பிதிர்க்களெனப்படுவர்; இவர்கள் இயற்கைத் தேவர்களி லொருவகையினரா யிருத்தல்பற்றி 'பிதிரராவார் படைப்புக்காலத்தய(பிரம)னாற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி' என்று கூறப்பட்டது [இயற்கைத் தேவர்களல்லாதார் கருமதேவர்களெனப்படுவர். அவர்கள் புண்ணியத்திற் கேற்பச் சுவர்க்காதிகளிற்போகங்களையனுபவித்துப் புண்ணியங்கழிந்த வுடனே அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கிவிடுபவர்கள்].

† அஃதின்மையின்-முன்னறிந் திராமைபற்றி. முன்னறிதல் - முன்னறிமுகமா யிருத்தல்.

§ என்றாங்கு (என்ற-ஆங்கு) என்பதிலுள்ள என்ற என்பதில் அகரம் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநின்றது.

¶ இறைப்பொருள் - வரிப்பணம்.

S

மாயிற்று. என்ற என்பதன் அகரம் தொக்கு நின்றது. ஆங்கு - அசை. தென்புலத்தார் முதலிய வைந்துவகையும் தருமஞ்செய்தற்கு இடங்களா கையால் 'ஐம்புலம்' என்றார். இவ்வைந்திடங்களுக்கும் ஐந்து பங்கு வேண் டுதலால் அரசனுக்குப் பகுதிப்பொருள் ஆறிலொரு பங்காயிற்று.

(க-து). பிதிரர்க்கும் தெய்வத்திற்கும் விருந்தினர்க்கும் இன த்தார்க்கும் தனக்கும் வழுவாது தருமஞ்செய்தல் இல்லறத்தா னுக்குத் தலைமையான தருமமா மென்பது.

3. The chief duty of the householder is to preserve the fivefold rule of conduct towards the manes, the Gods, his guests, his relations and himself.

பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

பரி:—(இ-ள்). பொருள் செய்யுங்கால் பாவத்திற் கஞ்சி யீட்டி அப்பொருளை வியல்புடைய மூவர் முதலாயினோர்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலை ஒருவ னில்வாழ்க்கை யுடைத்தாயின் அவன்வழி யுலகத் தெஞ்ஞான்றும் நிற்றல் அல்லது இற த்தலில்லை, (எ-று).

பாவத்தான் வந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்ணின், அறம் பொரு ளுடையான் மேலும் பாவந் தன்மேலுமாய் நின்று வழியெஞ்சுமாகலின் 'பழியஞ்சி' என்றார். ‡ வாழ்வான துடைமை வாழ்க்கைமே லேற்றப் பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்). (பொருள் சம்பாதிக்கும்போது) பழி - பாவத் திற்கு, அஞ்சி - பயப்பட்டுச் (சம்பாதித்து), பாத்து-(அப்பொருளை இயல் புடையமூவர் முதலிய † பதின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு,ஊண்-(தான்) உண் ணுதலை, வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது. உடைத்தாயின் - உடையதானால், வழி - (அவனது) சந்ததியானது (உலகத்தில்), எஞ்

னான்றும் - எக்காலும் (நிற்பதல்லாமல்), எஞ்சல் - இறத்தல், இல் - இல்லை, (எ-று).

---

‡ வாழ்வானது உடைமை பகுத்துண்டல். அஃதவனது வாழ்க்கையின்மேலேற்றி 'உடைத்தாயின் வாழ்க்கை' என்று கூறப்பட்டது. இஃது உடையானது ஒருடைமையை அவனது மற்றோருடைமையின்மேலேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்காம்.

† பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சன்னியாசி, துறந்தார், துவ்வாதவர், இறந்தார், பிதிரர், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தாரென்னும் பதின்மர்.

பழியெனப்படுவது பழிப்பிற்கேதுவாகிய பாவத்திற்காதலின் காரியவாகு பெயராம். பாவத்தால் வந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்டொல், அறமானது பொருளுடையான் மேலும் பாவமானது தன்மேலுமாய் நின்று சந்ததி குறைபுமாதலால் 'பழியஞ்சி' என்றார். வாழ்வானது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலாகிய உடைமை வாழ்க்கையின்மேல் ஏற்றப்பட்டது.

(க-து). பாவத்திற்குப் பயந்து பொருளைத் தேடிப் பிரமசாரி முதலியோர்க்குப் பங்கிட்டுண்ணுமென்றவனது சந்ததியானது குறைதலில்லை யென்பது.

4. His descendants shall never fail who, living in the domestic state, fears vice in the acquisition of property and shares his food with others.

௫. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் இல்வாழ்க்கை தன்துணைவிமேற் செய்யத்தகும் அன்பினையும் பிறர்க்குப் பகுத்துண்ட லாகிய அறத்தினையும் உடைத்தாயின், அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம், (எ-று).

* நிரனிறை. இல்லாட்கும் கணவற்கும் நெஞ்சொன்றாகாவழி இல்லறங் கடைபோகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானும் இன்னிலையி னின்றான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). இல்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது, அன்பும் - (தன்மனையாளிடத்துச் செய்யத்தகும்) அன்பினையும், அறனும்- (பிறர்க்குப் பகுத்துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும், உடைத்தாயின்- உடையதானால், அது - அவ்வுடைமையானது (அவ்வில் வாழ்க்கைக்கு), பண்பும் - குணமும், பயனும் - பிரயோசனமும் ஆம், (எ-று).

மனையாளுக்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை இல்லாதபோது இல்லறம் முடிவு பெறாதாகையால், இல்வாழ்க்கைக்கு அன்புடைமை பண்பாயிற்று; அறனுடைமை பயனாயிற்று. அன்பையும் அறனையும் முன்வைத்தவொழுங்கின்படி அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள பண்பையும் பயனையும் வைத்ததால் இது முறை நிரனிறையணி. அன்பு பண்பும், அறன் பயனுமாம். இதுவும் வாழ்வானது அன்பும் அறனுமாகிய உடைமையை அவனது வாழ்க்கையின்மேலேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்காம். இவைமூன்று பாட்டாலும் இல்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.

---

* நிரனிறையாவது வரிசையாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்களுக்குச் சம்பந்த முள்ளவற்றை யம்முறையே சொல்லுதல்.

(க-து). ஒருவ னில்வாழ்க்கை அன்பையு மறத்தையுமுடையதாயி னவ்வுடைமையானது அதற்குக் குணமும் பிரயோசனமுமா மென்பது.

5. If the married life possess love and virtue, these will be both its duty and reward.

௬. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செலுத்துவானாயின், அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போய்ப் பெறும் பயன் யாது, (எ-று).

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும் அன்புடைமையு மென ¶ மேற்சொல்லிய ஆறு. † புறத்தாறு - இல்லைவிட்டு வனத்துச் செல்லுநிலை. § அந்நிலையின் இது பயனுடைத்தென்பார் 'போஒய்ப் பெறுவதெவன்' என்றார்.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவன்) இல்வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையை, *அறத்தாற்றின் - தருமத்தின்வழியே, ஆற்றின் - செலுத்துவானாயின், புறத்தாற்றில் - (அவன் அவ்வில்வாழ்க்கைக்குப்) புறமாகியவழியில், போய்-சென்று, பெறுவது-பெறும்பயன், எவன் - யாது, (இல்லை யென்றபடி), (எ-று).*

தருமத்தின்வழி யென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்ணுதலும் அன்புடைமையுமென முன்சொல்லிய வழியாம். புறத்தாறு - மனையைவிட்டு வனத்திற்செல்லும் நிலை. அந்நிலைதரும் மறுமைப்பயன் போன்று இவ்வில்வாழ்க்கைநிலை மறுமைப்பயன் தருதலுடைய தென்பார் 'போஒய்ப் பெறுவதெவன்' என்றார்.

¶ மேற்சொல்லிய - இவ்வதிகாரத்தின் நான்காவது குறளிலும் ஐந்தாவது குறளிலுங் கூறிய.

† புறத்தாறு - வானப்பிரஸ்தநிலை. இது "விரதானுஷ்டான முள்ள துவிஜன் இவ்வாறு கிருகஸ்தாசிரமத்திலிருந்து பரிசுத்தனாய் பின் இந்திரியங்களை யடக்கிக்கொண்டு வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தை யடைந்து தபோவனத்தில் வசிக்கவேண்டும்" என்பது மனுதரும சாஸ்திரம்.

§ வானப் பிரஸ்தனுக்கு மறுமைப்பயன் மனுதரும சாஸ்திரம் "இங்ஙனம் கூறிவந்த மகாமுனி, விரதங்களுள் எதையாவது அனுஷ்டித்துத் தன் சரீரத்தை விடுவானாயின், அவன் பயம் துக்கமென்னு மிவையின்றிப்

பிரமலோகத்திற் பரமகத்தை யடைவன்" என்று கூறுவதுமிக.

(க-து). ஒருவன் இல்வாழ்க்கையைத் தருமவழியாக நடத்துவானாயின், அவன் துறவறத்திற்போய்ப் பெறும்பயன் ஒன்றுமில்லை என்பது.

6. What will he who lives virtuously in the domestic state gain by going into the other ascetic state?

ஏ. இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை

பரி.—(இ - ள). இல்வாழ்க்கைக்கணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான் ‡ புலன்களை விட முயல்வாரெல்லாருள்ளும் மிக்கவன், (எ-று).

முற்றத்துறந்தவர் விட்டமையின், முயல்வாரென்றது மூன்றாநிலையினின்றாரை. அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் 'முயல்வாருளெல்லாம்' எனவும், முயலாதவைதாப் பயனெய்துதலின் 'தலை' எனவுங் கூறினார்.

தெளி.—(இ-ள்). இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையில் நின்று, இயல்பினான் - (அவ்வில்வாழ்க்கைக் குரிய) இயல்போடு கூடி, வாழ்பவனென்பான் - வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன், முயல்வாருளெல்லாம் - (ஐம்புலன்களைவிட) முயற்சி செய்வாரெல்லாருள்ளும், தலை - மேம்பட்டவனாவான், (எ-று).

முற்றத் துறந்தவராகிய சந்நியாசிகள் ஐம்புலன்களையும் விட்டமையால், முயல்வாரென்றது வனத்திலே தவஞ்செய்வோராகிய வானப்பிரஸ்தரை. அவ்வானப்பிரஸ்தாசிரமம் பலவகைப்பட்டிருத்தலின் 'முயல் வாருளெல்லாம்' எனவும், இல்வாழ்வோன் அம்முயற்சி செய்யாமலே பயனைப் பெறுதலினால் 'தலை' எனவும் கூறினார்.

(க-று). இல்வாழ்க்கைக் குரிய தருமவியல்போடு கூடி யில் லறத்தில் வாழ்பவன் தவஞ்செய்வா ரெல்லாருள்ளுந் தலையாவா னென்பது.

7. Among all those who perform penance for future happiness he is greatest who lives well in the household state.

அ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

பரி.—(இ-ள்). தவஞ் செய்வாரையுந் தத்த நெறியின்கண் ஒழுகப் பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற் றவறாத இல்வாழ்க்கை அத்தவஞ்செய் வார் நிலையினும் பொறையுடைத்து, (எ-று).

---

‡ புலன்களைவிட - இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்ய.

பசி முதலிய இடையூறு நீக்கலின் 'ஆற்றினொழுக்கி' என்றார். நோற்பா ரென்பதாகுபெயர். நோற்பார் நிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற நோயல்லது இல்வாழ்வார் நிலைபோற் பிறரையுற்ற நோயும் † பொறுத்தல் இன்மையின் 'நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து' என்றார்.

தெளி.—(இ-ள்). (தவஞ் செய்வோரையும்) ஆற்றின் - (தத்தமது) வழியிலே, ஒழுக்கி - நடத்தி, அறன் - (தானுந்தன்) அறத்தினின்றும், இழுக்காத-தவறாத, இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, நோற்பாரின் - அத்தவஞ்செய்வாரது நிலையினும், நோன்மை-பொறுமையை, உடைத்து - உடையதாம், (எ-று).

(தவத்தினர்க்குப்) பசி முதலாய இடையூற்றைத் தீர்த்தலால் 'ஆற்றி னொழுக்கி' என்றார். நோற்பா ரென்பது அவரது நிலையை உணர்தலால்

பொருளாகுபெயர். தவஞ்செய்வாரது நிலைக்கு அவர் தம்மையடைந்த நோயைப் பொறுத்தல் அல்லது இல்வாழ்வார் நிலைபோல் பிறரையடைந்த நோயையும் பொறுத்த லில்லாமையால் 'நோற்பாரி'னோன்மை யுடைத்து' என்றார். (இடைநூறு - தடை).

(க-து). தவத்தோரைத் தவவழியினடத்தித் தானுந்தவறாத வனது இல்வாழ்க்கையானது தவஞ்செய்வோரது நிலையினும் மேன்மையுடைய தென்பது.

8. The householder who, not swerving from virtue, helps the ascetic in his way, endures more than those who endure penance.

அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

பரி.—(இ-ள்). இருவகை யறத்தினும் நூல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட தில்வாழ்க்கையே; ஏனைத் துறவறமோ வெனின், அதுவும் பிறனாற் பழிக்கப் படுவதில்லையாயின் அவ்வில்வாழ்க்கையோ டொருதன்மைத்தாக நன்று, (எ-று).

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது; இதனாற் பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின், அஃதென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன் பழிப்ப

† *பொறுத்தல் - மருந்துமுதலியன கொடுத்து நீக்குதல்.*

தென்றது † கூடா வொழுக்கத்தை. ‡ துறவறம் மனத்தையும்பொறிகளை

யும் ஒறுத்தடக்கவல்ல அருமை யுடைத்தாய வழியே, அவற்றை ஒறுக்க வேண்டாது ஐம்புல வின்பங்க ளாரத்துய்க்கு மேன்மை யுடைய வில்வாழ்க்கையோடு அறமென வொருங்கெண்ணப்படுவ தென்றவா றாயிற்று.

இவை நான்கு பாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைத்தென இதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (இருவகை யறத்திலும்) அறனெனப்பட்டது - (நூல்களால்) அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது, இல்வாழ்க்கையே—, (மற்றைத்துறவறமோ வெனின்), அஃதும் - அத்துறவறமும், பிறன்பழிப்பது-பிறனாற்பழிக்கப்படுவது, இல்லாயின் - இல்லா திருந்தால், நன்று-(அவ் வில்வாழ்க்கையோடு ஒரு தன்மையதாக) நன்றாம். (எ-று).

பிரித்துக்கூட்டிய ஏகாரம் பிரிநிலைப் பொருளது. இவ்வேகாரத்தால் (இல்லறத்தினின்றும்) பிரிக்கப்பட்டது துறவற மாதலால் அஃதென்னுஞ் சுட்டுப் பெயர் அத்துறவறத்தின்மேல் நின்றது. பிறன்பழிப்ப தென்றது கூடாவொழுக்கத்தை. துறவறம் மனத்தையும் இந்திரியங்களையும் வருத்தியடக்கவல்ல அருமையுடைய தாயவிடத்தே, அம்மனத்தையுமிந்திரியங்களையும் வருத்தியடக்க வேண்டாது ஐம்புல வின்பங்களையும் நிரம்ப வனுபவிக்கும் மேம்பாடுடைய இல்வாழ்க்கையுடன் அறமென்று ஒன்றாக வெண்ணப்படுவது என்றவாறாயிற்று. ஐம்புல வின்பம் - சப்தப் பரிசாதி ஐந்து விஷயங்களின் வாயிலாக வருஞ் சுகம்.

இவை நான்குபாட்டாலும் இல்லறமே பயனுடையதென்று இதன் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). துறவறம் பிறர் பழித்தற்கிடமின்றி யிருக்குமாயின் அறனென்று சொல்லப்பட்ட இல்வாழ்க்கையுடன் ஒரு தன்மைய தாகச் சிறப்புடையதாம் என்பது. (கூ)

9. The marriage-state is truly called virtue The other (ascetic) state is also good, if *others* do not reproach it (for the vices of those who profess it).

† கூடாவொழுக்கமென்னு மிந்நூலின் அதிகாரத்தைப்பார்க்க.

‡ துறவறத்தில் மனத்தையு மிந்திரியங்களையு மடக்க வேண்டிய வருத்தமிருத்தலால் அது முற்றுப் பெறுவது அரிது; இல்லறத்திலே அவ் வருத்தமில்லாமையால் இது முற்றுப்பெறுவது எளிது. அவ்வாறிருத்த லால் அத்தன்மையதாய துறவறம் தவறின்றி நடைபெறும் போது இல் லறத்துடன் சேர்த்து எண்ணப்படுவதாகின்றதென்பதாம்.

௫௰. ¶ வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

பரி.—(இ-ள்). இல்லறத்தோடு கூடி வாழுமியல்பினால் வையத் தின்கண் வாழ்பவன் வையத்தானே யெனினும் வானின்கண் உறையும் தேவருள் ஒருவனாக வைத்து நன்கு மதிக்கப்படும், (எ-று).

பின்றேவனாய் அவ்வறப்பய னுகர்த லொருதலை யாகலின் 'தெய்வத் துள் வைக்கப்படும்' என்றார். இதனான் இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ். அதனையிறுதிக்கட் கூறுப.

தெளி.—(இ-ள்). வாழ்வாங்கு - (இல்லறத்தோடு கூடி) வாழுமியல் பினால், வையத்துள்-மண்ணுலகத்துள், வாழ்பவன்-, (மண்ணுலகத்தானே யாயினும்), வானுறையும் - விண்ணுலகத்தி லிருக்கின்ற, தெய்வத்துள் - தேவருள், வைக்கப்படும் -, (ஒருவனாக) வைத்து (நன்றாக) மதிக்கப்படு வான், (எ-று).

(வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் இறந்த)பின்பு தேவனாய்ப்பிறந்து அவ்வறப்பயனாகிய சுகத்தை அநுபவித்தல் நிச்சயமாதலின் 'தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்' என்றார். இதனால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப் பட்டது.இம்மைப்பயன்புகழ். அதை இறுதியி(புகழதிகாரத்தி)ற் கூறுவர்.

(க-து). இல்லறத்தார் வழுவாது வாழ்பவன் தெய்வத்து

னொருவனாக வைத்து மதிக்கப்படுவா னென்பது.

10. He who on earth has lived in the conjugal state as he should live, will be placed among the gods who dwell in heaven.

இரண்டாம் – அதிகாரம்.

வாழ்க்கைத்துணை நலம்—The Virtue of Wife.

பரி.—அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

தெளி.—அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன்மையாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேயே விளங்கும்.

¶ "இம்மையிற் சுகத்தையும், மறுமையிற் சொர்க்கமான புண்ணிய லோகத்தையும் எவனடைய விரும்புகின்றானோ அவன் கிருகஸ்தாச்ரமத்தை முயற்சியோடு காப்பாற்றல் வேண்டும்" என்பது மநுதர்மசாஸ்திரம்.

இல்லறவியல்—உ - வது வாழ்க்கைத் துணைநலம். ௫௫

௧. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

ப.—(இ-ள்). மனையறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையை யுடையாள் அதற்குத் துணை, (எ-று).

நற்குணங்களாவன:—துறந்தார்ப்பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட் டருளுடைமையு முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன:—வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்களறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில் வன்மையும், * ஒப்புரவு செய்தலு முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந் ததற்கியைய வழித்தல். இதனான் † இவ்விரண்டு நன்மையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). மனைத்தக்க - இல்லறத்திற்குத்தக்க, மாண்புடையளாகி - நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையவளாகி, தற்கொண்டான் - தன்னைக்கொண்ட கணவனது, வளத்தக்காள் - வரவுக்குத் தக்க வாழ்க்கையை யுடையவள், வாழ்க்கை - அவ்வில்லற வாழ்க்கைக்கு, துணை - துணையாவாள், (எ-று)

நற்குணங்களாவன:—துறந்தவரை யுபசரித்தலும், விருந்தினரை யுண்பித்தலும், வறியவரிடத்து அருளுடைமையும் முதலானவையாம். நற்செய்கைகளாவன:—இல்வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்றி வைத்தலும், உணவுகளைச் சுவைப்படச் சமைத்தற்றொழில் வல்லமையும், உபகாரஞ்செய்தலும் முதலானவையாம். வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது (பொருளின்) முதலையறிந்து அசற்குத் தக்கபடி செலவுசெய்தல். இதனால் இவ்விரண்டு நன்மைகளும் சிறந்தனவென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து). நற்குண நற்செய்கை யுடையவளாய்த் தனது கணவனது வரவுக்குத் தக்கவாறு செலவுசெய்பவள் இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவா ளென்பது.

1. She who has the excellence of home virtues, and can prudently expend the property within the means of her husband, is a help in the domestic state.

௨. மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

பரி.—(இ-ள்). மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள்

* ஒப்புரவுசெய்தல் - உலகநடையையறிந்து அதற்குத்தக நடத்தல்.

† மனைத்தக்க மாண்புடையளாதல், தற்கொண்டான்வளத்தக்காளாத லென்னு மிரண்டு தன்மையும்.

ஒருவனில்லாளிடத் தில்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தால் எத்துணை மாட்சிமையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று, (எ-று).

'இல்' என்றார் பயன்படாமையின்.

தெளி.—(இ-ள்). மனைமாட்சி - இல்லறத்திற்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள், இல்லாள்கண் - (ஒருவனது) மனையாளிடத்தில், இல்லாயின் - இல்லையானால், வாழ்க்கை - அவ்வில்வாழ்க்கையானது, எனைமாட்சித்தாயினும் - (செல்வத்தால்) எவ்வளவு பெருமையை உடையதாயினும், இல் - (அப்பெருமையை) உடையதன்று, (எ-று)

(அவ்வாழ்க்கை அம்மனைவியால்) பயன்படுவதின்மையால் 'இல்' என்றார்.

(க-து). நற்குண நற்செய்கையுடைய மனைவியில்லாவிடத்து இல்வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும் பயன்படுவ தில்லை என்பது.

2\. If the wife be without domestic excellence, whatever (other) greatness (be possessed in) the conjugal state, it is nothing.

---

௩. இல்லதே னில்லவண் மாண்பானு லுள்ளதே
னில்லவண் மாணுக் கடை.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவனுக் கில்லாள் நற்குண நற்செய்கையளாயி னக்கால் இல்லாதது யாது? அவள் அன்னளல்லாக்கால் உள்ளது

யாது? (எ-று).

‡ மாண்பென்பது குணத்தின்பெயர் குணியின்மே னின்றது.

இவையிரண்டு பாட்டானும் இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது இல்லாளது மாட்சியே, பிறவல்ல என்பது கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவனுக்கு) இல்லவள் - மனையாள், மாண்பானால் - நற்குண நற்செய்கையை யுடையவளானால், இல்லது - இல்லாதது.

---

‡ 'பண்பென்பன அவற்றின் (பண்பியின்) குணமாய்த் தோன்றித் தமக்கு வேறு குணமின்றி நிகழ்வன' என்றும், "பண்பியென்பன காட்சிப் பொருளும் கருத்துப்பொருளுமாகிய இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாம்" என்றும், குணகுணிகளினிலக்கணம் தண்டியலங்காரவுரையிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பண்பெனினும் குணமெனினும் ஒக்கும்; பண்பியெனினும் குணியெனினும் ஒக்கும். குணியே திரவியமெனப்படும். ஈண்டு மாண்பென்னும் குணம் அதனையுடைய குணியை (இல்லாளை) பண்பாகு பெயரா யுணர்த்துதல் பற்றி 'மாண்பென்னும் குணத்தின்பெயர் குணியின் மேனின்றது' என்று கூறப்பட்டது. பிரயோகவிவேகநூலவர் இலக்கணை கூறுமிடத்து "இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால், மாண்புடையாளானால், இது குணகுணியானது" என்றனர்.

என் - யாது? இல்லவள் - அம்மனையாள், மாணாக்கடை - அந்நற்குண நற்செய்கைகளையுடையவளாகா திருந்தால், உள்ளது - இருப்பது, என் - யாது? ()

மாண்பென்னும் குணத்தின் பெயர் அதனையுடையவளுக் காயிற்று.

இவ்விரண்டுபாட்டானும் இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது மனையாளது நற்குண நற்செய்கையே, மற்றவையல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-ரு). மனையவள் நற்குண நற்செய்கை யுடையவளாயின் இல்லாத பொருள் யாது மில்லை; அவள் அவை யில்லாதவளாயின் உள்ளபொருள் யாது மில்லை என்பது.

3. If his wife be eminent (in virtue) what does (that man) not possess ? If she be without excellence what does (he) possess ?

௪. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல்லாளின் மேம்பட்ட பொருள்கள் யாவையுள? அவள்மாட்டுக் § கற்பென்னுங் கலங்கா நிலைமை யுண்டாகப் பெறின், (எ-று).

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையின் 'யாவுள' என்றார். இதனாற் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). *(ஒருவன் அடையும் பொருள்களுள்) பெண்ணின் - மனையாளினும், பெருந்தக்க - உயர்வாகிய பொருள்கள், யா - எவை, உள - இருக்கின்றன, கற்பென்னுந்திண்மை - (அவளிடத்து) கற்பென்னுங் கலங்கா நிலைமை, உண்டாகப் பெறின் - உண்டாயிருக்கப் பெற்றால், (எ-று).*

கற்புடைய மனைவியைப்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாம் பொருள்கள் வேறில்லாமையின் 'யாவுள' என்றார். இதனால் கற்புநலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது

(க-து). ஒருவன் பெறும் பொருள்களுள் கற்புடைய மனைவியினும் மேம்பட்டது ஒன்று மில்லை என்பது.

---

§ "கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இன்றெனவும் அவனை இன்னவாறே வழிபடுக வெனவும் இருமுது குரவர் கற்பித்தலானும் அந்தணர் திறத்துஞ் சான்றோர் தேயத்தும் ஐயர்பாங்கினும் அமரர்ச்சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தலைமகன் கற்பித்தலானும் கற்பாயிற்று. இனித் தலைவனுங் களவின்கண் நிரையும் நாளுந் தீதென்று அதனைத் துறக்கெனவும் பெற [illegible] ஒழுகாது ஒத்தினுங் காணத்தினும் யாத்த சிறப்பிலக்கணங்களைக் கற் [illegible] றவைத்திற் செல்லுந் தன்மையும் இல்லற [illegible] கற்பாயிற்று":—நச்சினார்க்கினியர்.

4. What is more excellent than a wife, if she possess the stability of chastity

---

௫. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் ¶ றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

பரி.—(இ-ள்) பிறதெய்வந் தொழாது தன் தெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள் பெய்யென்று சொல்ல மழை பெய்யும், (எ-று).

தெய்வந் தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத் தாகலின் 'தொழுதெழுவாள்' என்றார் () தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத் திரிந்து நின்றது. தெய்வந்தானேவல்செய்யு மென்பதாம். இதனாற் கற்புடையவளது ஆற்றல் கூறப்பட்டது.

தெ.—(இ-ள்). தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை, தொழாஅள் - வணங்காளாகி, கொழுநன் - (தனது தெய்வமாகிய) கணவனை, தொழுது - வணங்காநின்று, எழுவாள் - (நித்திரைவிட்டு) எழுந்திருப்பவள், பெய்யென - பெய்யென்று சொல்ல, மழை - மழையானது, பெய்யும்—, (எ-று).

கடவுளை வணங்குவதற்கு மனந்தெளிந் திருப்பது துயிலெழுங் காலத்திலாகலின 'தொழுதெழுவாள்' என்றார். தொழுதென்பது தொழாநின்றென்பதன் விகாரம். தெய்வமும் கற்புடையவளுக்கு ஏவல் செய்யு மென்பதாம். இதனால் கற்புடையவளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது.

¶ 'தொழுதெழுவாள்' என்பதற்குப் பரிமேலழகர் 'தொழாநின்று துயிலெழுவாள்' என்றுரை கூறியது அசம்பாவிதமாகும்; 'எழுந்து தொழுவாள்' எனப்பொருள் படுத்தவேண்டும்: தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாது என்று கூறுவாருமுளர். துயில்கூடுங்காலத்து எத்தன்மிருதி (சினைவு) அந்தக்கரணத்தில் சமஸ்காரமா(வாசனையா)யின்றதோ அந்தஸ்மிருதி விழிக்குங் காலத்துச் சமஸ்கார வாயிலாக அவ்விழித்தலை முன்னு

கக்கொண்டு வெளிப்பட்டு முன்பின என்பதின்றி கிழுதல் பிரசித்தமா யிருத்தலின், 'தொழுதெழுவாள' என்பதற்குப் பரிமேலழகர் அனுபவ முதிர்ச்சி காரணமாகத் 'தொழாநின்று துயிலெழுவாள்' என்றுரை கூறி யதை மறுத்துக்கூறியது அசம்பாவிதமாமெனக. மேலும், திருக்கோவை யாரின் "நினைவங்காதது" என்னுஞ் செய்யுளிலுள்ள "தொழுதெழு வார்" என்பதற்குப் பேராசிரியர் "தொழாநின்று துயிலெழுவார்" என்றும், 'தொழுதெழுவார் என்றது துயிலெழுங்காலத்தல்லது முன்னுணர் வின் மையான் உணர்வுள்ள காலத்து மறவாது நினைவார் என்றவாறு." என் றுங் கூறியவாற்றுணுமறிக.

() தொழாநின்றென்னும் செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் தொழுதெனச் செய்தென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாகத் திரிந்து நின்றது. ஆகல் - நிகழ்காலவிடைநிலை.

(க-ஐ).* பிறதெய்வத்தைவணங்காது கணவனைத் தெய்வமாக வணங்கி யெழுகின்றவளது சொல் பிழைபடுவதில்லை என்பது.

5. She who does not worship God, but who on rising worships her husband, if she say " Let it rain, " it will rain.

௬. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

பரி.—(இ-ள்). கற்பினின்றும் வழுவாமற் றன்னைக்காத்துத் தன்னைக் கொண்டவனையும் உண்டிமுதலியவற்றாற் பேணி * இருவர்மாட்டு நன்மை யுமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து மேற்சொல்லிய நற்குண நற் செய்கைகளினுங் கடைப்பிடி யுடையாளே பெண்ணாவாள், (எ-று).

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழுமூர் கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு - மறவி. இதனாற் றற்புகழ்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). *தற்காத்து* - (கற்பினின்றும் வழுவாமல்) *தன்*

னைக் காப்பாற்றி, தற்கொண்டாற்பேணி-தன்னைக்கொண்ட கணவனையும் (உண்டி முதலானவற்றால்) உபசரித்து, தகைசான்ற-(தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மையமைந்த, சொற்காத்து-புகழை (நீங்காமற்) காப்பாற்றி, சோர்விலாள் - (முற்கூறிய நற்குண நற்செய்கைகளிலும்) உறுதியுடையவளே, பெண் - பெண்ணுவாள், (எ-று).

தன்னிடத்துப் புகழாவது (தான்)வாழும் ஊரார் கற்புடைமைபற்றித் தன்னைப் புகழுதல். சோர்வு - மறத்தல். இதனால் தன்னைப் புகழ்தலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). கற்பிற்றவறாது தன்னைக் காத்துத் தன்கணவனையு முபசரிக்குங் கீர்த்தி யமைந்த நற்குண நற்செய்கை யுடையவளே மனைவியாவாள் என்பது.

6. She is a wife who unweariedly guards herself, takes care of her husband and perserves an unsullied fame.

எ. † சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

---

* இருவர்மாட்டு நன்மை யமைந்த புகழாவது இவளைக் கொண்டவற்கு இவன் என்னதவஞ்செய்தானோவெனக் கொண்டவனையும் கற்புடைமைபற்றி அவன் மனைவியையும் அவர்கள் வாழும் ஊரார்புகழ்தலாம்.

† "மாதர்கள் தங்களைத் தம்மேகாத்தல்வேண்டும், அதுவே அவர்களுக்குச்சிறந்த காவலாகும். சிறந்த காவலரைவைத்துப் புறத்தேபோகவிடாது வீட்டிலேயே நன்றாகக் காத்தாலும் அதனாலவர்கள் காக்கப்படுவதில்லை":—மநுதருமசாஸ்திரம்.

ப.—(இ-ள்). மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங் காவல் [illegible]

பயனைச்செய்யும்? அவர் தமது நிறையாற் காக்குங் காவலே தலையாய காவல், (எ-று).

‡ சிறை—மதிலும் வாயிற்காவலு முதலாயின. § நிறை—நெஞ்சைக் கற்புநெறியினிறுத்தல். காவல் இரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி யேனைச் சிறைக்காவலாற் பயனின்மையின் 'நிறைகாக்கும் காப்பேதலை' என்ருர். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இதனாற் றற்காத்தற் சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

தேவி—(இ-ள்). மகளிர் - பெண்டிரை, (தலைவர்), சிறை - சிறையி னுல், காக்கும் - பாது காக்கும் காப்பு - காவலானது, எவன் - என்னபிர யோசனத்தை, செய்யும்—, நிறை - (தமது) நிறையால், காக்கும் - (அவர்) பாதுகாக்கும், காப்பே - காவலே, தலை - முதன்மையான காவல், (எ-று).

சிறை - மதிற்காவல் வாயிற்காவல் முதலானவை. நிறை-மனதைக் கற்பின்வழியிலே நிறுத்தல் சிறைக்காவல் நிறைக்காவலென்று மிரண்டி லும் நிறைக்காவல் இல்லாதவிடத்து மற்றைச் சிறைக் காவலால் பயன் இல்லை என்பார் 'நிறைகாக்குங் காப்பேதலை' என்ருர். காப்பே என்னும் ஏகாரம் பிரிநிலை. இதனுல் தற்காத்தலினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-ரை). பெண்கள் கற்பால் தங்களைக் காத்துக் கொள்ளுங் காவலே காவலாவதன்றி வேறேயகாவல் காவலாகாது என்பது.

7. What avails the guard of a prison ? The chief guard of woman is her chastity.

அ. ¶ பெற்ருற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.

பரி.—(இ-ள்). பெண்டிர் தம்மை யெய்திய கணவனை வழிபடுதல் பெறுவாராயின், புத்தேளிர் வாழும் உலகின்கண் அவராற் பெருஞ் சிறப் பினைப் பெறுவர், (எ-று).

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் றற்கொண்டாற்பேணிய மகளிர் புத்தேளிராற் பேணப்படுவ ரென்பது கூறப்பட்டது.

‡ சிறைபாலது தானினைத்தவா றொழுகுதலின்றிப் பிறர் நினைத்த வழிற பொருளும்படி காத்தல்.

§ "சிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை";—கலித்தொகை. "காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்து ஒழுகும் ஒழுக்கும்";—நக்கீரர். ௬

¶ "மாதர்கட்கு ஒரு பெரும்வேள்வி உபவாசம், விரதமுதலியன தனித்தனி இல்லை; கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதனாலேயே சுவர்க்கத்தில் பெருமை யடைகிறார்கள்";—மநுதருமசாஸ்திரம்.

இல்லறவியல்—௬-வது வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

தேளி.—(இ-ள்). பெண்டிர் - மனைவியர், பெற்றான் - (தம்மைக்) கொண்டகணவனை, பெறின் - (வணங்கியுபசரித்தல்) பெறுவராயின், புத்தேளிர்-தேவர், வாழும்-வாழ்வதற்கிடமாகிய, உலகு-உலகத்தில், பெருஞ்சிறப்பு—(அத்தேவரால் செய்யப்படும்) பெரிய சிறப்பினை, பெறுவர் அடைவார். (எ-று).

வணங்கியுபசரித்த லென்பது குறைந்து நின்றமையின் அது சொல்லெச்சமாம். இதனால் தன்னைக்கொண்ட கணவனைத் தெய்வமாக வணங்கும் பெண்டிர் மறுமையில் தேவர்களால் வணங்கப்படுவ ரென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து). கணவரைவணங்கும்மனைவியர் மறுமையில்தேவரால் (சுவர்க்கத்தில்) வணங்கப்படும பெருஞ்சிறப்படைவர் என்பது.

8. If women shew reverence to their husbands they will obtain great excellence in the world where the gods flourish.

௯ புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.

பரி —(இ-ள்). புகழை விரும்பிய இல்லாளை யில்லாதார்க்கில்லை, தம்மை யிகழ்ந்துரைக்கும் பகைவர்முன் சிங்கவேறுபோல நடக்கும்

பெருமித நடை, (எ-று).

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. பெருமித முடையாருக்குச் செகவேறு நடையா ¶ னுவமமாகலின் 'ஏறுபோல்' என்றார். இதனாற்றலைமகள் சொற்காவாவழிப் பெருங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). புகழ் - கீர்த்தியை, புரிந்த - விரும்பிய, இல்-மனையாளை, இல்லோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு. இகழ்வார்முன் - (தம்மை) அவமதித்துப்பேசும் பகைவர்முன், ஏறுபோல்-ஆண் சிங்கம்போல, (நடக்கும்), பீடு நடை-கம்பீரமானநடை, இல்லை - இல்லையாம், (எ-று).

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு (விகுதி) செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கது. தருக்குடையவனுக்கு ஆண்சிங்கம் நடையினால் உபமானமாதலால் 'ஏறுபோல்' என்றார். இதனால் மனையாள் நன்மையமைந்த புகழைக் காப்பாற்றாதவிடத்துண்டாகுங் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.

(க-ரு). கீர்த்தியை விரும்பிய மனைவியை யில்லாதவர்க்குத் தமது பகைவர்முன் மேம்பாடாகச்செல்லும் நடையின்றாம்.

9. The man whose wife seeks not the praise (of chastity) cannot walk with lion-like stately step, before those who revile him.

¶ இது புலிபோலப் பாய்ந்தானென்பது போலத் தொழிலுவமை.

௬௰ மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல னன்மக்கட் பேறு.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவற்கு நன்மையென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை; அவைதமக்கு நல்ல அணிகல மென்று சொல்லுவர் நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை, (எ-று).

அறிந்தோரென்பது எஞ்சிநின்றது. மற்று - அசைநிலை. இதனால்

வாழ்க்கைத் துணைக் காவதோர் அணிகலங் கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற் குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (அறிந்தோர்) மனை - மனையாளது, மாட்சி - நற்குண நற்செய்கைகளை, மங்கலம்-(ஒருவனுக்கு) நன்மையாம், என்ப-என்று சொல்லுவார், நன்மக்கட்பேறு - நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை, அதன்- அந்நற்குண நற்செய்கைகளுக்கு, நன்கலன் - நல்ல ஆபரணமாம், (என்ப - என்று சொல்லுவார்), (எ-று).

அறிந்தோரென்பது குறைந்து நின்றமையின் சொல்லெச்சம். மற்று- அசை. இதனால் வாழ்க்கைத் துணைக்காவதோ ரணிகலஞ் சொல்லி, அதனால் பின்வருவதாகிய அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் (தொடக்கம்)செய யப்பட்டது.

(க-ரை). மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகள் அவளது கண வனுக்கு நன்மையைத் தருவனவாம்; அவன் நல்லபுத்திரரைப் பெறுதல் அவற்றிற் காபரணமாம் என்பது.

10. The excellence of a wife is the good of her husband: and good children are the jewels of that goodness.

மூன்றும் – அதிகாரம்

புதல்வரைப் பெறுதல்—Obtaining Children.

பரி.—அஃதாவது i. இருபிறப்பாளர் முவராலும், ii. இயல்பாக இறுக்கப்படுங் கடன் மூன்றனுள் iii முனிவர் கடன் கேள்வியாலும்,

---

i. இருபிறப்பாளராவார் - முதற்பிறப்புத் தாயினுலும் இரண்டாம் பிறப்பு உபநயன சம்ஸ்காரத்தாலு முண்டாகப்பெற்ற அந்தண ரரசர் வைசியர். உபநயன சம்ஸ்காரம் இரண்டாம் பிறப்பென்பது "திருமார் பின் மனர்மடக்கை நிருக்கமூத்தின் மங்கலநா ணென்ன மூன்றுத், பெரு மார்பின் வந்தொளிவ் பிறப்பிரண்டா வதுபிறந்த சிறந்த பின்னர்" என்று கலிங்கத்துப்பரணி கூறுவதாலுமறிக. இருபிறப்பாள ரெனினும் துவிஜரெனினு மொக்கும்.

ii. " மூன்று கடன்கழித்த பார்ப்பானும் " என்பது திரிகடுகம்.

iii. முனிவர்கடன் கேள்வியா - (வேதாத்தியயனத்தா) லும், தேவர் கடன் வேள்விய(யாகஞ்செய்வதா)லும்,தென்புலத்தார்கடன்புதல்வரைப்

தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானும் அல்லது இறுக்கப்படாமையின், iiii அக்கடனிறுத்தற் பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

தெளி.—அந்தணரவது இருபிறப்பாளர் மூவராலும் கருதியாகச்செலுத்தப்படும் கடன் மூன்றனுள், முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெறுதலாலும் அல்லது செலுத்தப்படாமையால், அக்கடன் செலுத்துதற்பொருட்டு நல்லமக்களைப் பெறுதலாம். அதிகாரமுறைமை முன்னே பெறப்பட்டது.

க. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
' மக்கட்பே றல்ல பிற.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் பெறும் §§ பேறுகளுள் அறியவேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதல் அல்லது பிறபேறுகளை யாமதிப்பதில்லை, (எ-று).

‡ அறிவென்பது அறிதலைச் செய்வதென அத்தொழின்மேனின்றது. காரணமாகிய § உரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயர்தேவிடு மாதலான், அத்துணிவுபற்றி ' அறிந்த ' என † இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். ‖ 'அறிவறிந்த' என்றதனான் மக்களென்னும் பெயர் பெண் ணொழித்து நின்றது. இதனாற் புதல்வர்ப்பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

பெறுதலானும் அல்லது இறுக்கப்படாமையின்' என்பதன் பொருள் மனுதரும சாஸ்திரம் மூன்றா மத்தியாயத்தில் " வேதாத்தி யயனத்தாலே ருஷிகளையும், ஓமத்தினாலே தேவர்களையும்,சிரார்த்தத்தினாலே பிதிர்க்களையும்......திருப்தி செய்வித்தல் வேண்டும்" என்று கூறுவதாலும் நன்கு விளங்கும்.

iiii அக்கடனிறுத்தற் பொருட்டு-தென்புலத்தார் (பிதிர்க்கள்) கடனை

(சோர்ந்த முதலியன செய்து) செலுத்தும் நிமித்தம்.

§§ புகழ், கல்வி, ஆற்றல், வெற்றி, நன்மக்கள், பொன், நெல், நல்லூழ், நுகர்ச்சி, அறிவு, அழகு, பெருமை, இளமை, துணிவு, நோயின்மை, வாழ்நாளென்னும் பதினாறு பேறுகளுள்.

‡ அறிவதென்றும் பாடமுண்டு. § உரிமை - அறிவுடைமை.

† அறிதற்குரிய மக்களை 'அறிந்தமக்கள்' என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது துணிவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி. துணிவு—தெளிவு.

‖ மக்களென்னும் பொதுப்பெயர் அறிவறிந்த என்னுங் குறிப்பால் பெண்பாலை யொழித்து ஆண்பாலைக் காட்டியது பற்றி 'அறிவறிந்த' என்றதனால் மக்களென்னும் பெயர் பெண்ணொழித்து நின்றது' என்று கூறப்பட்டது. இவ்வாறு வருதல் ஒன்றொழி பொதுச்சொல் எனப்படும். ஈண்டு மக்களென்னும் பொதுப்பெயரில் பெண்ணை யொழித்து ஆணைக் கொண்டதற்கேது " நுண்ணறி வுடையோர் நூலொடு பழகினும், பெண்

[illegible].—(இ-ள்). பெறுமவற்றுள்—(ஒருவன்) பெறும் பேறுகளுள், அறிவறிந்த - அறியவேண்டுவனவற்றை யறிதற்குரிய, மக்கட்பேறல்ல - புதல்வரைப் பெறுதலல்லது, பிற - மற்றைப்பேறுகளை, யாம்—அறிவதில்லை - மதிப்பதில்லை, (எ-று).

அறிவென்னும் பண்புப்பெயர் அறிதலைச் செய்வதனை அறிதலைச் செய்யு மத்தொழிலின்மேல் நின்றது. அறியவேண்டுவனவற்றை யறிதற்குக் காரணமாகிய வுரிமை காரியமாகிய அவ்வறிதலை யுண்டாக்கியே விடுமாதலின், அத்துணிவுபற்றி 'அறிந்த' என இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினார். 'அறிவறிந்த' என்றதனால் மக்களென்னும் பெயர் பெண்பாலை ஒழித்து ஆண்பாலைக்காட்டி நின்றது. இதனால் புதல்வரைப் பெறுதலினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள் அறிய வேண்டுவனவற்றை யறிதற்குரிய மக்கட்பேற்றின்மேம்பட்டபேறு இல்லை.

1. Among all the benefits that may be acquired, we know no greater benefit than the acquisition of intelligent children.

உ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

பரி.—(இ-ள்). வினைவயத்தாற் பிறக்கும் பிறப்பேழின்கண்ணும் ஒருவனைத் துன்பங்கள் சென்றடையா, பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்களையுடைய புதல்வரைப் பெறுவானாயின், (எ-று).

அவன் தீவினை வாராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப்பெறுவனாயின என்றவாறாயிற்று. பிறப்பேழாவன:—

"ஊர்வ பதினொன்று மொன்பது மானுடம், நீர்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்தாஞ் - சீரிய, பந்தமாந் தேவர் பதினா லயன்படைத்த, வந்தமில்

லாதி யென்பது பெரும்பேதை மைத்தே" "பேதைமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்" என்றற் றொடக்கத்தனவாய்வரும் பிரயோகங்களைக் காண்க.

இதன்பொருள் ஊர்ந்து செல்லும் பிராணிகளின் பிறப்பின்வகை பதினொன்று; மனிதப்பிறப்பின் வகை யொன்பது; நீர்வாழும் பிராணிகள் பறவைகள் மிருகங்களாகிய இவற்றின் பிறப்பின் வகை தனித்தனிப் பத்துப்பத்து; சிறப்புப் பொருந்திய முறைமையினையுடைய தேவப்பிறப்பின் வகை பதினான்கு; பிரமனாற் படைக்கப்பட்ட முடிவில்லாத சிறப்பினையுடைய ஸ்தாவரங்களின் பிறப்பின் வகை யிருபது என்பது. இங்குத் தொகையொரு மொன்பத்து நான்கினையும் எண்பத்து நான்கு இலட்சமெனக் கொள்க, என்னை? "ஏரணிமிகு பெருமட்டை நல்லுறை யோனிகள், மானுடர் வாழ்பறவை மலிநீரூர்வனவிலா, மண்புட்ட தாவரமென் றேழாய் வரும் பவம், தெண்பத்தி னன்கு லக்ஷம்" என்ற உறுப்பியற்றி னெண்க.

சேர்த் தாவாகச் 'வைத்து." தந்தைதாயர் தீவினை தேய்தற்பொருட் டவரை நோக்கிப் புதல்வர் செய்யுந் தானதருமங்கட் கவர் நற்குணங் காரணமாக லின், † பண்பென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது.

தேளி.—(இ-ள்). எழுபிறப்பும்—(வினைவசத்தினுற் பிறக்கும்) பிறப் பேழிலும், தீயவை - துன்பங்கள், தீண்டா - (சென்று ஒருவனை) அடை யாவாம், பழிபிறங்கா - (பிறரால்) பழிக்கப்படாத, பண்புடை - நற்குணங் களையுடைய, மக்கட்பெறின் - புதல்வரைப் பெறுவானாயின், (எ-று).

அவன் தீவினைபெருகாது குறைதற்குக் காரணமாகிய நல்வினை களைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவானானல் என்றவாறாயிற்று. பிறப்பே ழாவன:—தேவர், மக்கள், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவர மென்பனவாம், இவற்றின் யோனிபேதம் எண்பத்தினன்கு நூறாயிரமாம். தந்தைதாய்களது தீவினை குறைதற் பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல் வர்செய்யும் தானதருமங்களுக்கு அவரது நற்குணம் காரணமாகலின் 'பண் பென்னுங் காரணப்பெயர்தானதருமமென்னுங்காரியத்தின்மேல்நின்றது.

(க-து). பழிக்கப்படாத நற்குணமுடைய புதல்வரைப் பெறு பவன் எழுவகைப் பிறப்பினுந் துன்பமடையான் என்பது.

2. The evils of the seven births shall not touch those who obtain children of a good disposition, and free from vice.

ந. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
 டந்தம் வினையான் வரும்.

பரி —(இ-ள்). தம்புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்; அப்புதல்வர் செய்த பொருள் தம்மை நோக்கி அவர் செய்யும் () நல்வினையானே தம்பால் வரும் ஆதலான், (எ-று).

தந்தம்வினை யென்புழித் தொக்குநின்ற ஆறும்வேற்றுமை "முருக னது குறிஞ்சிநிலம்" என்புழிப்போல, உரிமைப் பொருட்கண் வந்தது. பொருள் செய்த மக்களைப் பொருளென † உபசரித்தார்.

இவை மிரண்டு பாட்டானும் நன்மக்கட்பெற்றார் பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது.

† நற்குணமென்னும் காரணப்பெயர் அக்குணத்தின்காரியமாகிய நல்வினைகளின்மேல் நின்றதுபற்றி 'பண்பென்னும் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது' என்று கூறப்பட்டது.

() நல்வினை:—சிராத்தமுதலிய சற்கருமங்கள்.

உரிமை - சுதந்தரம். "பொருளிடங் கால மிருவகை யுமென, வுரிமையாய்த் தோன்ற லுரைக்கப் படுமே" என்பது இலக்கணக்கொத்து.

† உபசரித்தல் - உபசாரம். அஃதாவது ஒன்றன்றன்மையை மற்றொன்றன்மேலேற்றிக் கூறுவது. இது காரியம் காரணமாகிய வுபசார

தெளி:—(இ-ள்). தம்மக்கள் - தம்முடையபுதல்வரை, தம்பொருள் - தம்முடைய பொருள்கள், என்ப - என்றுசொல்லுவர் (அறிந்தோர்), அவர்பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்கள், தந்தம் வினையால் - தம்மைக்குறித்து அவர் செய்யும் நல்வினையினாலே, வரும்—(தம்மிடத்து) வரும் (ஆதலால்), (எ-று).

தந்தம்வினையென்னு மிடத்துத் தொக்குநின்ற ஆறும் வேற்றுமை யுருபு உரிமைப்பொருளது. பொருள் சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருளென வுபசரித்துக் கூறினார். இவையிரண்டு பாட்டாலும் நல்ல புத்திரரைப் பெற்றோர் அடையும் மறுமைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்: அவர்செய்யும் நல்வினை வாயிலாக மறுமையில் பயன் வடிவமாய்ப் பிதாவைச் சென்றடைதலால் அவர் அப்பிதாவிற்குப் பொருளெனப் படுகின்றனர்.

3. Men will call their sons their wealth, because it flows to them through the deeds which they (sons) perform on their behalf.

௪. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

பரி.—(இ-ள்). சுவையான் அமிழ்தத்தினு மிகவினிமை யுடைத்து; தம் மக்களது சிறுகையான் அளாவப்பட்ட சோறு, (எ-று).

சிறுகையான் அளாவலாவது § "இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்து, செய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்" தல்.

தெளி.—(இ-ள்). தம்மக்கள் - தம்முடைய மக்களது, சிறுகை-சிறிய கைகளால், அளாவிய - அளையப்பட்ட, கூழ் - சோறானது, அமிழ்தினும்-(சுவையினால் மிகுந்த) அமிர்தத்தினும், ஆற்ற வினிது - மிகவு மினிமை யுடையதாம் (எ-று).

வழக்கு, பொருள் - காரியம், மக்கள் - காரணம். சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் "ஆனினையே யருமாசென் பதுபோல வுபசாரிகம்" என்றார். காரணம் காரியமாகவும், காரியம் காரணமாகவும், குணம் குணியாகவும், குணிவினை குணவினையாகவும், ஒருபொருளின் வினை மற்றொருபொருளின் வினையாகவும், இடத்துநிகழ் பொருளின்தொழில் இடத்தின்மே லாகவும், சினைவினை முதல்வினையாகவும், பிறவாகவும் வரும்பொழுது உபசாரவழக்குக் கொள்ளப் படுமெனறுதெனக. இஃது இலக்கணவி லடங்கும். இதன் விரிவைப் பிரயோக விவேகம் "மருளதுகாரணம்" என்னும் செய்யுளி னுரையிற் காண்க.

§ புறநானூறு ௨௯அ. இதன்பொருள் (தரையிலே) இட்டும், கூடப் பிசைந்து தோண்டியும், வாயாற் கவ்வியும், கையால் துழாவியும், நெய்யை யுடைய சோற்றை யுடம்பின்கண் படச் சிதறுதல் என்பது.

சிறுகையாலளாவலாவது - மக்கள் தாய்தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும்போது தம் கையால்சோற்றைத்துழாவுதல் முதலாயினவாம்.

(க-து). தாய் தந்தையருக்குத் தம்மக்கள் சிறுகையா லளாவிய சோறானது அமிர்தத்தினு மிக வினியதாமென்பது.

4. The rice in which the little hand of their children has

dabbled will be far sweeter (to the parent) than ambrosia.

ரு. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டுதல்; செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல், (எ-று).

¶ மற்று - வினைமாற்று. மக்களது மழலைச் சொல்லே யன்றி அவர் கற்றறிவுடையாராய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப் படச் 'சொல்' என்றார். § தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மே னின்றன.

தெளி.—(இ-ள்). உடற்கு - (ஒருவனது) உடம்பிற்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, மக்கண் - மக்களது, மெய் - உடம்பை, தீண்டல் - தொடுத லாம், செவிக்கு - (அவனது) காதிற்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, அவர் அவரது, சொல் - சொற்களை, கேட்டல் - கேட்டலாம், (எ-று).

மற்று - வினைமாற்றுப் பொருளது பிள்ளைகளது மழலைச்சொல்லே யன்றி அவர் நூல்களைக்கற்று அறிவுடையவராய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லும் இன்பமாமாகலின், அவை யிரண்டிற்கும் பொதுப்படச் 'சொல்' என்றார். தீண்டலாலாய வின்பத்தைத் தீண்டலின்பமென்றும் கேட்டலாலாய இன் பத்தைக் கேட்ட லின்பமென்றும் கூறினார். இங்குக் காரணப்பெயர்கள் காரியங்களின்மேல் நின்றவாறறிக.

(க-து). மக்க ளுடலைத் தொடுதல் உடற் கின்பமும், அவர் சொற்களைக் கேட்டல் செவிக் கின்பமுமாம் என்பது.

5. The touch of children gives pleasure to the body and the sound of their voice is pleasure to the ear.

¶ மற்றென்பது தீண்டலென்னும் வினையையொழித்துக் கேட்ட லென்னும் வினையைக் கூற மிடத்து வந்தமையின் வினைமாற்றுப் பொருளதாயிற்று.

§ தீண்டல் கேட்டல் என்னுந் தொழிற்பெயர்கள் அத்தொழில்களா லாய இன்பங்களை யீண்டுணர்த்துதல் பற்றி 'தீண்டல் கேட்டல் என்னுங்

காரணப்பெயர்கள் எண்ணேக் காரியங்களின்மே னின்றன' என்று கூறப்பட்டது. இது காரணக் காரியமாக வுபசாரவழக்காம். காரணம் - காரியத்திற்கு நியதமாய் முன்னிற்பது. காரியம் - முன்னின்மைக்கு எதிர்மறை.

குழலினிது யாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

பரி.—(இ-ள்). குழலிசை யினிது யாழிசை யினிதென்று சொல்லுவர்; தம் புதல்வருடைய குதலைச்சொற்களைக் கேளாதவர், (எ-று).

* குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் † மழலை சொல் இனி தென்ப ரென்பது ‡ குறிப்பெச்சம். இனிமைமிகுதிபற்றி மழலை சொல்லை சிறப்பு வகையாலும் கூறியவாறு.

இவை மூன்று பாட்டானும் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரது, மழலைச்சொல் - குதலைச்சொற்களை, கேளாதவர்—, குழல் - குழலினிசை, இனிது -, யாழ் - வீணையினிசை, இனிது -, என்ப - என்று சொல்லுவர், (எ-று)

குழல் யாழ் என்பன அவற்றி னிசைக்காதலின் ஆகுபெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றி னிசையிலும் மழலைச்சொல் இனிதென்று சொல்லுவ ரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லை சிறப்பு வகையாலும் சொல்லியவாறாம்

இவை மூன்று பாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). தம்மக்களது மழலைச் சொற்களைக் கேளாதவர் புல்லாங்குழலினிசை யினிதென்றும், வீணையினிசை யினிதென்றுஞ் சொல்லுவர் என்பது.

6. " The pipe is sweet, the lute is sweet, " say those who have not heard the prattle of their own children.

எ. ¶ தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

பரி.—(இ-ள்). தந்தை புதல்வனுக்குச் செய்யு நன்மையாவது கற்றோரவையத்தின்கண் அவரின் மிக்கிருக்குமாறு கல்வி யுடையனாக்கு தல், (எ-று).

குழல் (புல்லாங்குழல்) யாழ்(வீணை)என்பன அவற்றாலாய ஓசைக் காதலின் கருவியாகு பெயராம்.

† மழலைச்சொல் - இளஞ்சொல். அஃதாவது சொல்வடிவம் நன்கு விளங்கா திருப்பது.

‡ குறிப்பெச்சம் - சொல்லாற்றல் பொருளாற்றல்களால் வேண்டி நிற்கும் சொற்கள் குறைந்து நிற்பது; குறிப்பா லுணரப்படுவ தெஞ்சிநிற்றல்.

குறிப்பெச்சம்:—"குறிப்பின்கட்டோன்றிய வெச்சம்" என்பர் நச்சினார்க் கினியர்; இஃதருத்தாபத்தியின்பாற்படும்.

¶ "சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே" என்பது புறநானூறு.

பொருளுடைய னாக்குதன் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின், நன்மை யாகாவென்பது கருத்து. இதனாற் றந்தை கடன் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). தந்தை - தகப்பனானவன், மகற்கு - புதல்வனுக்கு, ஆற்றும் - செய்யத்தகும், நன்றி-உபகாரமாவது அவையத்து - (கற்றவரது) சபையினிடத்து, முந்தியிருப்ப-(அவரினும்) மேம்பட்டிருக்கும்படி, செயல் - (கல்வியுடையவன்) ஆக்குதலாம், (எ-று).

பொருளுடையவ னாக்குதல் முதலானவை பின்னே துன்பத்தைத் தருதலின், அவை நன்மையைத் தருவனவாகா வென்பது கருத்து. இதனால் தந்தை மைந்தனுக்குச் செய்யுங்கடன் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). பிதா பிள்ளைக்குச் செய்யும் உதவி கற்றோர் சபையில் அவன் கல்வியால் மேம்பட்டிருக்கச் செய்தலாம் என்பது.

7. The benefit which a father should confer on his son is to

give him precedence in the assembly of the learned.

அ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

பரி.—(இ-ள்). தம்மக்களது அறிவுடைமை பெரியநிலத்து மன்னி நின்ற வுயிர்கட் கெல்லாந் தம்மினு மினிதாம், (எ-று).

ஈண்டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடு கூடிய கல்வி யறிவினை. மன்னுயி ரென்றது ஈண்டறி வுடையார்மேனின்றது; அறிவுடைமைகண் டின்புறுதற்குரியவர் அவராகலின். இதனாற் § றாய் தந்தையரினும் அவையத்தார் உவப்பரென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). *தம்மக்கள் - தம்மக்களது, அறிவுடைமை - அறிவுடைமையானது, மாநிலத்து - பெரியநிலத்தில், மன் - நிலைபெற்ற, உயிர்க் கெல்லாம்—உயிர்களுக்'கெல்லாம், தம்மின் - தமக்கு இனிய தாதலினும், இனிது - இனியதாயிருக்கும்.* (எ-று).

இங்கு *அறிவென்றது இயற்கை யறிவோடு கூடிய கல்வி யறிவை. அறிவுடைமை கண்டு மகிழ்தற் குரியவர் அறிவுடையோ ராதலால் இங்கு மன்னுயிரென்றது அறிவுடையார்மேல் நின்றது. இதனால் தாய் தந்தையரினும் அறிவுடையார் (சபையார்) பெரிதும் மகிழ்வரென்பது சொல்லப்பட்டது.*

(க-து). *மக்களது அறிவுடைமையைக் கண்டு அவரது தாய் தந்தையரினும் அறிவுடையார் பெரிதும் மகிழ்வர் என்பது.*

8. That their children should possess knowledge is more pleasing to all the powerful creatures of this great earth than to themselves.

---

§ தந்தையினும் எனவும் பாடமுண்டு. இது பிறழ்ந்தபாடமெனக்.

௯. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

பரி.—(இ-ள்). தான் பெற்றபொழுதை மகிழ்ச்சியினு மிகமகிழும், தன்மகனைக் கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்தானென் றறிவுடையார் சொல்லக் கேட்ட தாய், (எ-று).

+ கவானின்கட் கண்ட பொதுவுவகையினும் சால்புடையனெனக் கேட்ட சிறப்புவகை பெரிதாகலின் 'பெரிதுவக்கும்' எனவும், பெண்ணியல்பாற் றானாக அறியாமையின் 'கேட்டதாய்' எனவுங் கூறினார். அறிவுடையாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது; சான்றோ னெனற் குரியவர் அவராகலின். தாயுவகைக் களவின்மையின், அஃதிதனாற் பிரித்துக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). தன்மகனை—, சான்றோனென - (கல்வி கேள்விகளினால்) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையார்) சொல்ல, கேட்டதாய்—, ஈன்ற பொழுதின் - (தான்) பெற்றகாலத்து மகிழ்ச்சியிலும், பெரிதுவக்கும் - மிகமகிழ்வாள், (எ-று).

(ஈன்றபோது தனது) தொடையின்மீது மகனைக் கண்ட (போது உண்டாகிய) பொதுவாகிய மகிழ்ச்சியிலும் அவன் நிறைந்த கல்வி கேள்விகளை யுடையவனென் றறிவுடையார் சொல்லக் கேட்ட (போது உண்டாகிய) சிறப்பாகிய மகிழ்ச்சி பெரிதாகலின் 'பெரிதுவக்கும்' எனவும், பெண்மைக் குணத்தினால் தானாக அறிய மாட்டாமையால் 'கேட்டதாய்' எனவும் சொல்லினார். அறிவுடையா ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது; சான்றோனென்று அறிதற் குரியவர் அவராகையால். தாய் மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால், அஃது இதனால் பிரித்துச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). தன் மகனைக் கல்வியறிவால் மேம்பட்டவனென் றறிஞர் சொல்லக்கேட்ட தாய் பெற்றகாலத்திலும் பெரு மகிழ்ச்சி யடைவாள் என்பது.

9. The mother who hears her son called "a wise man" will rejoice more than she did at his birth

௭௦. மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

பரி.—(இ-ள்). கல்வியுடையனாக்கிய தந்தைக்கு மகன் செய்யுங் கைம்மாறாவது தன்னறிவும் ஒழுக்கமுங் கண்டார் இவன் றந்தை இவனைப் பெறுதற் கென்னதவஞ் செய்தான்கொல்லோ என்று சொல்லுஞ் சொல்லை நிகழ்த்துதல், (எ-று).

+ அவையின் மகற்கண்டபொழுதை புலமையினும் என்றும் பாடமுண்டு. "வயாவும் வருத்தமும் மீன்றநா ணோவுங், கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்கு" என்பது கலவடி.

† சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன் காரணந் தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அங்ஙனஞ் சொல்ல ஒழுகுதல். இதனாற் புதல்வன் கடன் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). *தந்தைக்கு - (தன்னைக் கல்வியுடையவனாக்கிய) தகப்பனுக்கு, மகன்—, ஆற்றும்-செய்யும், உதவி-பிரதியுபகாரமாவது, (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையுங் கண்டவர்) இவன்-இவனது, தந்தை-தகப்பன், (இவனைப்பெறுதற்கு), என் - என்னதவத்தை, நோற்றான்கொல் - செய்தானோ, என்னுஞ் சொல் - என்று சொல்லுஞ் சொல்லை (உண்டாக்குதலாம்), (எ-று).*

சொல்லென்பது உண்டாக்குதலாகிய தன்காரணந்தோன்றுமாறு நின்றது. உண்டாக்குதல் + அப்படிச் சொல்ல நடத்தல். இதனால் புதல்வன் தந்தைக்குச் செய்யுங் கடன் சொல்லப்பட்டது.

(க-நு). *பிள்ளை பிதாவிற்குச் செய்யு முதவி இவன் பிதா இவனைப் பெறுதற் கென்னதவஞ் செய்தானோ வென்று பிறர் சொல்ல வொழுகுதலாம்.*

10. (So to act) that it may be said "by what great penance did his father beget him," is the benefit which a son should render to his father.

நான்காம் அதிகாரம்.

அன்புடைமை—௩௦௦௪.

பரி.—அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத் துணையும் புதல்வரு முதலிய தொடர்புடையார்கட் காதலுடையனாதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள பிறத்தலும் அன்பின்பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத் துணைமேல் அன்பில்வழி இல்லறம் இனிது நடவாமை, * "அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந், துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னை" என்

† சொல்லென்னுங் காரியம் தனது காரணமாகிய கேட்குதலினை மேல் நின்றது. அது மகனது அறிவும் ஒழுக்கமுமாம்.

* சிலப்பதிகாரம் கொலைக்களக்காதை ௭௧,௭௨,௭௩.: இதன் பொருள் துறவாது விரதங்காப்பாராகிய (சாவக நோன்பிகளென்றும்) பிரமசாரிகளுக்கு அவர்கள் விரும்புவனவற்றைக் கொடுத்தலும், புலன்களைவிடமுயல்வாராய்த் துறவறத்தில் நின்ற அந்தணரென்னும் வானப்பிரஸ்தரைக்காத்தலும், சந்நியாசிகளை யெதிர்கொண்டு சென் றுபசரித்தலும், தொன்று தொட்டு நடைபெற்று வரும் ஒப்பற்ற சிறப்பினையுடைய அதிதிகளை யெதிர்சென்றழைத்துவந் தன்பித்தலுமாகிய இவற்றை யிழந்த என்னை என்பது.

11

நனும், † அதனா லருள் பிறத்தல், ‡ "அருளென்னு மன்பீன்குழவி" என்பதனானு மறிக.

தேவி.—அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனைவியும் புதல்வரும் முதலாகிய சம்பந்த முடையவரிடத்து ஆசையுடையனாயிருக்கை. அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும். இல்லறத்தைச்செ

ல்லையாக நடத்தலும் பிற வுயிர்களின்மேல் அருள் பிறத்தலும் அன்பின் பயனாதலால், இது வேண்டப்பட்டது. இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனைவியின்மீது அன்பில்லாவிடத்து இல்லறம் செவ்வையாக நடைபெறா தெனவும் அந்த அன்பினால் அருளுண்டாகு மெனவுமறிக.

௧. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும்.

பரி.—(இ-ள்). அன்பிற்கும் பிறரறியாம லடைத்துவைக்குந் தாழுள தோ? தம்மா லன்புசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார் கண் பொழிகின்ற புல்லிய கண்ணீரே உள்ளின்ற அன்பினை யெல்லா ரும் அறியத்தூற்றும் ஆதலான், (எ-று).

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மேலேற் றப்பட்டது. காட்சியளவைக் கெய்தாதாயினும் § அநுமான வளவையான் வெளிப்படு மென்பதாம்.

---

† அதனு வருள்பிறத்தல் - அவ்வன்பினால் அருளுண்டாதல். அருளாவது தொடர்பு பற்றாது இயல்பாக எல்லா வுயிர்களின் மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை.

‡ திருக்குறள் பொருள்செயல் வகை எ. அன்பென்னு மன்னையா லீனப்பட்ட அருளென்னுங்குழந்தை யென்பது.

§ குறியாராய்ச்சி அநுமானமெனப்படும். ஈண்டநுமான மாமாறு:— இராம னிலக்குவனிடத் தன்புடையான்; இலக்குவனது துன்பம் கண்ட விடத்து இராமனது கண்களி னழுகைநீர்வருதலின், என்பது. இதுபற்றி இறையனாரகப் பொருள் "அன்பினைந்திணை" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் நக்கீரனார் "அன்பினைந்திணை யென்றவிடத்து அன்பு அறிந்தே னாயின ன்றே அன்பினுடைய ஐந்திணையும் அறிவதெனின், அது குடத்துள் விளக்கும் நடத்துள் வாளும்போல இதுகாண் அன்பென்றுதத்துக்காட்டலாகாது, அன்புடையானகுணங் கண்டவிடத்து இவையுண்மையான் இங்கு அன் புண்டென்று அநுமித்துக் கொள்ளற்பாற்று" என்றும், தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியல் "ஆங்கவைபொருபால்" என்னுஞ் சூத்திர வுரையில் நச்சினார்க்கினியர் "அன்பென்பது அருட்கு முதலாகி மனத்தி னிகழும் சேயம்; அஃதுடையார்க்குப் பிறர்கட் டுன்பங் கண்ட வழிக் கண்ணீர் விழுமாதலின் அவ்வருளானே அன்புடைமை விளங்கு மென்பது. இவையெல்லாம் நத்த மனத்தி னிகழ்ச்சியை வெளிப்படுப்பன வாதலின் மெய்ப்பாடெனப் பட்டன" என்றும் கூறியவாற்றானு மறிக.

இல்லறவியல்—ச - வது அன்புடைமை. **83**

இதனுல் அன்பினதுண்மை உணர்த்தப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). அன்பிற்கும் - அன்பினுக்கும், அடைக்கும் - (பிற ரியாமல்) அடைத்துவைக்கும், தாழ் - தாழும், உண்டோ - ,(தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்டவாது துன்பங் கண்டவிடத்து), ஆர்வலர் - அன்பு டையாரது, புன்கணீர் - (பொழிகின்ற) புல்லியகண்ணீரே, பூசறும் - (உள்ளேயிருக்கின்ற அன்பினை எல்லாரும் அறியத்) தூற்றும் (ஆதலால்) (எ-று).

உம்மை அன்பைச் சிறப்பித்து நிற்றலின் உயர்வுசிறப்பும்மை. அன்புடையாரது புன்மை அவரது கண்ணீர்மேலேற்றப்பட்டது. அன்பு பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்திற்கு வெளிப்படாதாயினும் அனுமானப் பிர மாணத்தால் வெளிப்படுமென்பதாம் தாழ் - தாழ்ப்பாள், ஓ - எதிர்மறை. தூற்றும் - வெளிப்படுத்தும்.

இதனுல் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.

(க-து). அன்பு செய்யப்பட்டவரது துன்பத்தைக் கண்ட விடத்து அன்புடையவரது கண்ணினின்றுவரு மழுகைநீரே யுள் ளிருக்கின்ற அன்பை வெளிப்படுத்து மென்பது.

1. Is there any fastening (that can shut in) love ? The sorrowful tear of the affectionate will publish the love that is within.

உ. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

பரி.—(இ-ள்). அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல்லாப் பொருளாலும் தமக்கே உரியர்; அன்புடையார் அவற்றானே யன்றித் தம்முடம்பாலும் பிறர்க்குரியர், (எ-று).

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலை ஏகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. ‡ என்பு - ஆகுபெயர். என்புமுரியராதல் ¶ " தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்,

---

‡ என் (எலும்) பென்னுஞ் சிறப்புச் சினைப்பெயர் அதன் முதலாகிய வுடம்பிற் காதலின் சினையாகுபெயர். பொதுமைச்சினை சினையாகு பெயராய் வருதலின்று.

¶ புறநானூறு, சங. இதன்பொருள்: தன்னிடத்தை யடைந்த குறிய நடையையுடைய புறாவினது அழிவினைக் கண்டஞ்சித் (தன்னழிவிற் கஞ்சாது) தராசுத் தட்டிலேறிய சிபிச்சக்கரவர்த்தி என்பது. சிபிச்சக்கரவர்த்தி (தன்னைப் பரிட்சிக்குமாறு) புறாவடிவெடுத்து வந்து தன்னிடத்து அடைக்கலம் புகுந்த அக்கினியினிமித்தம் அப்புறாவைத் துரத்தி வந்த வேட வடிவங்கொண்டுள்ள இந்திரனுக்குத் தனது மாமிசத்தை யறுத்துத் தராசுத்தட்டில் வைத்து நிறுக்கும்போது, புறாவினெடைக்கு

டு

தபுதிக் கஞ்சித்" துலைபுக்கோன் ¶ முதலாயினோர்கட் காண்க.

தெளி.—(இ-ள்). அன்பிலார் - அன்பில்லாதவர், (பிறர்க்குப் பயன்படாமையால்), எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களாலும், தமக்கு - தமக்கே, உரியர் - உரியவராவர், அன்புடையார் - , (அவற்றாலே யல்லாமல்), என்பும் - (தம்) உடம்பாலும், பிறர்க்கு - , உரியர் - உரியவராவர், (எ-று).

எல்லாவற்றாலும் என்பாலுமென்ற ஆனுருபுகளும் தமக்கே என்ற பிரிநிலை யேகாரமுஞ் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குகின்றன. என்பு

உடம்பிற் காதலால் ஆகுபெயர். என்பு முரியராகுதல் புறவிற்காகத் துலை யேறிய சிபி முதலாயினோரிடத்துக் காண்க.

(க-து). அன்பில்லாதவர் எல்லாப் பொருளாலுந் தமக்கே யுரியவரும் அன்புடையவர் பிறர்க்குப் பொருளையேயன்றித் தம் முடம்பையுங் கொடுக்க வுரியவருமாவர் என்பது.

2. Those who are destitute of love appropriate all they have to themselves; but those who possess love consider even their bones to belong to others.

கூ. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

பரி.—(இ-ள்). பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க் குடம்போ டுண்டா கிய தொடர்ச்சியினை அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின் பய னென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், (எ-று).

*பிறப்பின தருமை பிறந்த வுயிர்கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. * இவை*

மாமிசத்தின் எடை குறைவானது கண்டு, தானே யத்தராசுத்தட்டிலேறிய சமயத்தில் அவ்விரு தேவரும் பிரத்தியட்சமாகி யச்சக்கரவர்த்திக்கு வேண்டிய வரங்களைத் தந்து போயினரென்பது கதை. இக்கதையின் விரிவைப் பாரதம் ஆரணிய பருவத்திற் காண்க. இச்சக்கரவர்த்தியைப் பற்றி இராமாயணம் "பறவை மன்னுயிர்க்குத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினன்" என்றும், "புறவொன்றின் பொருட்டால் யாக்கை புண்ணுற வரிந்த புத்தேள்" என்றும் கூறுகின்றது.

¶ முதலாயினோர் என்பதனால் தமது முதுகெலும்பை விருத்திராசுரனை வெல்லும் பொருட்டு இந்திரனுக்குக் கொடுத்த ததீசி முனிவரேயன்றி, தனது மரணத்தைக் கருதாது தன்னுடன் பிறந்த கவச குண்டலங்களை அந்தணவடிவங் கொண்டுவந்து யாசித்த இந்திரனுக்குக் கொடுத்த கர்ணனையும் பிறரையும் கொள்க.

அன்போடியைபயந்த (அன்போடு பொருந்துதற்குவந்த) என்பது அன்போடியைந்த என்று வந்தமையின், இயைந்த (பொருந்திய) என்பது ஒருவினை அதனோடு சம்பந்தமுடைய மற்றொரு வினைக்காய உபசார

க்தவென்ப துபசார வழக்கு. † வழக்கு - ஆகுபெயர். உடம்போ டியைத் தல்லது அன்புசெய்ய லாகாமையின், அது செய்தற் பொருட் ‡ டித் தொடர்ச்சி யுளதாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென் றாயிற்று.

தேவி.—(இ-ள்). ஆருயிர்க்கு - பெறுதற்கரிய மனிதருயிர்க்கு, என் போடு - உடம்போடு, இயைந்த - உண்டாகிய, தொடர்பு - சம்பந்தத்தை, அன்போடு - , இயைந்த - பொருந்துவதற்குவந்த, வழக்கு - வழியின்பய னும், என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர், (எ-று).

(மனிதப்) பிறப்பினது அருமை பிறந்த (அப்பிறப்பினை யடைந்த) உயிர்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. இஃதுடைமையின் தரும முடையான் மேலாய உபசார வழக்காம். இயைந்த என்பது இயையவந்த என்பதற்காத லின் இஃது முபசார வழக்காம. வழக்கென்பது அதன் பயனுக்காதலின் ஆகுபெயர். வழக்கு - நீதி, உடம்போடு கூடி யல்லாமல் அன்பு செய்தல் கூடாமையால், அவ்வன்பு செய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுண்டாயிற் றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென் றாயிற்று

(க-து). உயிருக்கு மக்களுடம்போ டுண்டாகிய சம்பந்தம் அன் போடு பொருந்துதற்கு வந்த வழியின் பயனும் என்பது.

3. They say that the union of Atma and ~~in~~ man is the fruit of the union of love and virtue (in a former birth).

ச. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் தொடர்புடையார் மாட்டுச் செய்த அன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்ப முடைமையைத்தரும்; அவ்விருப்ப முடைமைதான் இவற்குப் பகையும் * நொதுமலும் இல்லையாய் யாவரு நண்பென்று சொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத் தரும் (எ-று).

உடைமை-உடையனாந் தன்மை; யாவரு நண்பாதல் எல்லாப் பொருளு மெய்துதற் கேதுவாகலின், அதனை 'நாடாச்சிறப்பு' என்றார்.

வழக்காம். அன்பினைப்பற்றிப் பிரபுலிங்கலீலை "துறவற மனைய றஞ்சேர் தூய்மைசேர் கல்வி கல்லோர், உறவெலா மகங்க டான மொண்டவம் விரதம், பூசை, யறிவிவை யனைத்து மில்லை யாதர விலை யாயின்" என்று கூறுகின்றது.

† வழக்கினுலாய பயனை வழக்கென்றது கருவியாகுபெயர்.

‡ இத்தொடர்ச்சி - உயிர்க்கு (மக்கள்) உடம்போ டெண்டான சம்பந்தம்.

** விருப்பிற்கும் வெறுப்பிற்கும் விஷயமாகாதிருப்பது நொதும லெனப்படும். இங்கே நொதுமல் பகைநட்பில்லார்மேல் நின்றது.*

தெளி.—(இ-ள்). அன்பு (ஒருவனுக்குச் சம்பந்த முடையவரிடத்துச் செய்த) அன்பானது, (அத்தன்மையினால்) ஆர்வமுடைமை - (பிறரிடத்தும்) விருப்ப முடைமையை, ஈனும் - தரும், அது - அவ்விருப்ப முடைமையானது, நண்பென்னும் - (இவனுக்குப் பகைவரும் நொதுமலருமில்லையாய் யாவரும்) நட்பினரென்று சொல்லப்படுகிற, நாடாச்சிறப்பு - அளவிறந்த சிறப்பை, ஈனும் - தரும், (எ-று).

ஆர்வ முடைமை - விருப்பமுடையவனாந் தன்மை. யாவரும் நட்பினராதல் எல்லாப் பொருளையும் அடைதற்குக் காரணமாமாதலின், அதனை 'நாடாச் சிறப்பு' என்றார்.

(க-ரு). *அன்பு பிறரிடத்து விருப்பத்தையும் அவ்விருப்பம் அளவற்ற சிநேகத்தையும் தரும் என்பது.*

4. Love begets desire and that (desire) begets the immea-

surable excellence of friendship.

ரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு.

பரி.—(இ-ள்). அன்புடையராய் இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், இவ்வுலகத்து இல் வாழ்க்கைக்கணின்று இன்பநுகர்ந்து அதன்மேற் றுறக்கத்துச் சென்றெய்தும் பேரின்பத்தினை, (எ-று).

வழக்கு - ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கணின்று மனைவியோடும், மக்களோடும், ஒக்கலோடுங் கூடி யின்புற்றார் தாஞ்செய்த ‡ வேள்வித்தொழிலாற் றேவராய் ஆண்டும் இன்புறுவாராகலின் 'இன்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு' என்றார். நலத்தாற் றன்புற் றெய்துஞ் துறக்க இன்பத்தினை ஈண்டும் இன்புற் றெய்துதல் அன்பானன்றி யில்லையென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்). அன்பு - அன்பை, உற்று - உடையவராகி, அமர்ந்த - (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய, வழக்கு - வழியின் பயனாகும், என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர், வையகத்து - இவ்வுலகத்தில், இன்புற்றார் - (இல்வாழ்க்கையில் நின்று) இன்பத்தை யநுபவித்தவராகி, எய்தும் - (அதன்பின்னே விண்ணுலகத்திற் சென்று) அடையும், சிறப்பு - பேரின்பத்தினை, (எ-று).

வழக்கு அதன் பயனுக்காதலின் ஆகு பெயர். இல்வாழ்க்கையில் நின்று மனைவியோடும், மக்களோடும், சுற்றத்தாரோடும் கூடி இன்பமுற்றவர் தாம் செய்த வேள்வித் தொழிலினால் தேவராய்ப் பிறந்து அவ்விடத்திலும் இன்பத்தை யநுபவிப்பாராகலின் 'இன்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு'

‡ வேள்வி - விரும்பி[illegible]. ஈண்டிஃது ஐம்பெரும் வேள்வியையும் குறித்துநின்றது.

என்றார். தவத்தினால் துன்பமுற்று அடையும் விண்ணுலக வின்பத்தை இவ்விடத்திலு மின்பமுற்றடைத லன்பாலன்றி இல்லையென்பதாம்.

(க-து). விண்ணுலகி லடையும் பேரின்பம் மண்ணுலகில் இல்வாழ்க்கையிற் பொருந்திய அன்பின் பயனும் என்பது.

5. They say that the felicity (of heaven) and the happiness (of earth) are the fruit of virtue and love (in the conjugal) state.

௬. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

பரி.—(இ-ள்). அன்பு துணையாவது அறத்திற்கே யென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்; ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது, (எ-று).

ஒருவன் செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து † மறநிகழ்ந்தவழி அவனை நட்பாகக் கருதி அவன்மே லன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தை நீக்குதற்குந் துணையாமென்பார் 'மறத்திற்கு மஃதே துணை' என்றார்; ‡ "துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார்" என்புழிப்போல.

இவை ஐந்துபாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்), அன்பு - அன்பானது, சார்பு- துணையாவது, அறத்திற்கே - தருமத்திற்கே, என்ப - என்று சொல்லுவார், மறத்திற்கும் - (மற்றைய) மறத்தை நீக்குவதற்கும், அஃதே- அவ்வன்பே, துணை - துணையாவது, (எ-று).

ஒருவன் செய்த பகைமையினால் மனத்தினிடத்து மறந்தோன்றிய விடத்து அவனை நட்பாக நினைத்து அவன்மேல் அன்புசெய்ய அவ்வன்பினால் அம்மறம் நீங்கு மாதலின், மறத்தை நீக்குதற்குத் துணையாமென்பார் 'மறத்திற்கு மஃதே துணை' என்றார்.

இவை யைந்துபாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

---

† மறம் - சினம். "கோபம் நீட்டித்து நிற்கின்றது சினம்" என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

‡ திருக்குறள் நெஞ்சொடு புலத்தல் க. இதன்பொருள் துன்பத்தை

நீக்குவதற்குத் துணையாயிருக்கின்றவர்களெவர் என்பது. மறத்திற்கும் என்பதில் நீக்குவது என்பதை நடுவே கூட்டி 'மறத்தை நீக்குவதற்கும்' என்று கொண்டது அமர்த்தம் எனப்படும். துன்பத்திற்கு என்றவிடத்து துன்பத்தை நீக்குவதற்கு எனப் பொருளுரைத் திருப்பதிலும் நீக்குவது என்பது இடையேகூட்டியிருத்தலறிக. பிரயோகவிவேகநூலார் காரகபடலம் 16-வது செய்யுளினுரையில் " பூவிற்குச் சென்றான் " ' துன்பத்திற்கியாரே துணையாவார் 'மறத்திற்கு மஃதே துணை' 'பிணிக்குமருந்து' என்புழி வற்றின்கண் பறித்தல் நீக்குதல் எனைவேபெய்து பொருளுரைத்தது அமர்த்தமென்பதுங் கொள்க" என்று கூறியிருத்தலு மறிக.

(க-ரு). அன்பு அறத்திற்கே யன்றி மறத்தை நீக்குதற்குத் துணையாம் என்பது.

6. The ignorant say that love is an ally to virtuously, but it is also a help to get out of vice.

எ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

பரி.—(இ-ள்). என்பில்லாத வுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும், அன்பில்லாத வுயிரை அறக்கடவுள், (எ - று).

என்பில தென்றதனுன் உடம்பென்பதூஉம், அன்பில தென்றதனுன் உயிரென்பதூஉம் பெற்றும். வெறுப்பின்றியே வெங்கும் ஒரு தன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் * என்பில்லது தன்னியல்பாற் சென்று கெடுமாறு போல, அத்தன்மைத்தாகிய அறத்தின்முன் அன்பில்லது தன்னியல்பாற் சென்றுகெடு மென்பதாம். † அதனைக் ‡ காயுமென வெயி லறங்களின்மே லேற்றினர்; ¶ அவற்றிற்கும் அவ்வியல் புண்மையின். இவ்வாறு § " அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்" எனப் பிறரும் கூறினர்.

தெளி.—(இ-ள்). என்பிலதனை - எலும்பில்லாத வுடம்பை, வெயில்போல - வெயில் காய்ந்தாற் போல, அன்பிலதனை - அன்பில்லாத வுயிரை, அறம் - அறக்கடவுள், காயும் - வருத்தும், (எ-று).

ஏ-அசைநிலை. என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்பதும், அன்பிலதென்றதனால் உயிரென்பதும் பெறப்பட்டன. வெறுப்பில்லாமலே எவரும் ஒரு தன்மையதாகிய வெயிலின்முன்னே புழு தனதியல்பாற் சென்று கெடும் வகைபோல அப்படிப்பட்டதாகிய அறத்தின்முன்னே அன்பில்லாத வுயிர் தனதியல்பாற் சென்று கெடுமென்பதாம். வெயிலின் முன்பும் அறத்தின் முன்பும் என்பில்லதும் அன்பில்லதும் தம்மியல்பாற் சென்று கெடுவதனைக் காயுமென்று வெயிலின்மேலும் அறத்தின்மேலுமேற்றிக்கூறினார்; அவ்விரண்டற்கும் அக்காயுந்தன்மை யிருத்தலினென்க. இஃதொன்றன் தருமம் மற்றொன்றற்காய வுபசார வழக்காம்.

(ச-து). அன்பில்லாதவனை அறக்கடவுள் வருத்தும். ()

7. Virtue will burn up the Atma which is without love, even as the sun burns up the creature which is without bone.

என்பில்லது - புழு. † அதனை—அவ்வாறு கெடுவதனை. ‡ காய்தல்—காய்ந்து கொல்லுதல்.

¶ அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புண்மையின்—வெயிலுக்கும் அற (தரும) த்திற்கும் காய்தற் றன்மை யிருக்கின்றமையின்.

§ சன்மார்க்கடிகை - 85: இதன்பொருள் பாவத்தொழிலைச் செய்பவருக்குத் தருமதேவதை யமனாகும் என்பது.

இல்லறவியல்—௪ - வது அன்புடைமை. [illegible]

அ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை † வன்பாற்கண்
‡ வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

பரி.—(இ-ள்). மனத்தின்கண் அன்பில்லாத வுயிர் இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்தல் வன்பாலின்கண் வற்றலாகியமரந் தளிர்த்தாற்போலும்; கூடாதென்பதாம். வன்பால்-வன்னிலம். § வற்றலென்பது பால்வினை

ங்கா அஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்.

தெளி,—(இ-ள்). அகத்து - மனத்தின்கண், அன்பிலா வுயிர் - அன்பில்லாத வுயிரானது, வாழ்க்கை-(இல்லறத்தோடுகூடி) வாழ்தலானது, வன்பாற்கண் - வன்பாவென்னும் பாலை நிலத்தில், வற்றன்மரம் - உலர்ந்தாகிய மரமானது, தளிர்த்தற்று - தளிர்த்தாற் போலும், (எ-று).

பாலை நிலத்தில் வற்றல்மரம் தளிர்த்தல் கூடாதுபோல அன்பின்மில்லாதவ னில்லறத்தோடு கூடிவாழ்தல் கூடாதென்பதாம். வன்பால்-கடினமாகிய பூமி. வற்றலென்பது பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்.

(க-து). அன்பில்லாதவன் இல்லறத்தோடு கூடி வாழுதல் பயனுடையதாகாது என்பது.

8. The domestic state of that man whose mind is without love, is like the flourishing of a withered tree upon the parched desert.

அ. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

பரி.—(இ-ள்). யாக்கை யகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற் குறுப்பாகிய அன்புடைய ரல்லாதார்க்கு ஏனைப் புறத்தின்கணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வறத்செய்தற்கண் என்ன வுதவியைச் செய்யும்.

புறத்துறுப்பாவன:—இடனும் பொருளும் ஏவல்செய்வாரு முதலாயின. துணையோடு கூடாதவழி அவற்றாற் பயனின்மையின் 'எவன் செய்

† வன்பார்க்கண் என்றும் பாடமுண்டு.

‡ "வற்றன் மரம்போ னிற்பேனோ" என்பது திருவாசகம்.

§ வற்றல் என்பது வினைமுதற் பொருளுணர்த்தும் அல்லீற்றுத் தொழிற்பெயர், அதன்பொருள் வற்றுவ தென்பது; அதன்கண் ஒன்றன்பாலிற்குரிய விகுதியாவது பலவின்பாலிற் குரிய விகுதியாவது இல்லாமை பற்றி 'வற்றலெனபது பால்வினங்கா அஃறிணைப் படர்க்கைப் பெயர்' என்று கூறப்பட்டது. வற்றன் மரம் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

¹ " இல்லாளுக் கன்பில் லிடம்பொரு ளேவன்மற், றெல்லா மிருந்து

மலத் தென்செய்யும்" என்பது நன்னெறி.

யும்' என்றார். † உறுப்புப்போறலின் உறுப்பெனப் பட்டன. § யாக்கையிற் கண் முதலிய வுறுப்புக்களெல்லாம் என்னபயனைச்செய்யும்; மனத்தின்கண் உறுப்பாகிய அன்பில்லாதார்க்கென் றுரைப்பாருமுளர். ‡ அதற்கு இல்லறத்தோ டியாது மியைபில்லாமை யறிக.

தெளி.—(இ-ள்). யாக்கையகத்து - உடம்பினகத்தில் (நின்று), உறுப்பு - (இல்லறத்திற்கு) அங்கமாகிய, அன்பிலவர்க்கு - அன்புடையராகாதவர்க்கு, புறத்து - மற்றைப்புறத்தில் (நின்று), உறுப்பெல்லாம் - அங்கமாவனவெல்லாம், எவன் - (அவ்வறஞ் செய்தலில்) என்னவுதவியை, செய்யும்—, (எ-று).

புறத்துறுப்பாவன:—இடமும் பொருளும் ஏவல் செய்வாரு முதலாயினவாம். அன்பாகிய துணையோடு கூடாதவிடத்து அவ்விடம் பொருள் முதலியவற்றாற் பயனில்லாமையால் 'எவன் செய்யும்' என்றார். உறுப்பையொத்திருத்தலின் இடமுதலானவை உறுப்பெனப்பட்டன. அகம்-உள்.

(க-து). இல்லறத்திற் குறுப்பாய உள்ளன்பில்லா தார்க்கு இடம் பொருள் முதலிய வற்றால் யாதும் பயனின்றாம் என்பது.

௯. What will all the external members (of the body) avail those who are destitute of love, the internal member of the body?

௧௦. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

பரி.—(இ-ள்). அன்புமுதலாக அதன்வழிநின்றவுடம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது ; அவ்வன்பில்லாதார்க் குளவான வுடம்புகள் என்பினைத் தோலாற் போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றனவாகா, (எ-று.)

இல்லறம் பயவாமையின் * அன்னவாயின. இவை நான்குபாட்டானும் அன்பில்வழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). அன்பின்வழியது - அன்புமுதலாக அவ்வன்பின் வழியில் நின்ற உடம்பே, உயிர்நிலை - உயிர்நின்ற உடம்பாகும், அஃதி

† உறுப்பு (அவயவம்) போன்ற இடம் பொருள் முதலியவற்றை உறுப்பு என்றது உவமை யாகுபெயர்.

§ யாக்கை - உடம்பின்கண், புறத்துறுப்பெல்லாம் - கண் முதலிய அவயவங்களெல்லாம், எவன் செய்யும் - என்னபயனைச்செய்யும், அகத்து - மனத்தின்கண், உறுப்பன்பி லவர்க்கு - அங்கமாகிய அன்பில்லாதவர்க்கு என்று பொருள் உரைவாருமுளர்.

‡ அதற்கு இல்லறத்தோடியாது மியைபில்லாமை-அவ்வுரைக்கு இல்லறத்தோடே யாதொரு சம்பந்தமு மில்லா திருப்பதை.

அன்னவாயின - எலும்பினைத்தோலால் மூடிய உடம்புகளாயின.

லார்க்கு - அவ்வன்பில்லாதார்க்கு (இருப்பனவாய), உடம்பு - உடம்புகள் என்பு - எலும்பை, தோல் - தோலினால், போர்த்த - போர்த்தனவாம், (உயிர்நின்ற வுடம்பாகா), (எ-று).

இல்லறத்தின் பயனைத் தாராமையின் அப்படிப்பட்ட வுடம்புகளாயின. இவை நான்குபாட்டாலும் அன்பில்லாதவிடத் துண்டாகுங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). அன்புடையவரே யுயிருடையோராவர், அஃதில்லாதவர் பிணத்திற் கொப்பாவர் என்பது.

10. That body alone which is inspired with love, is the dwelling place of Atma; the body of those who are without love is merely bone covered with skin.

ஐந்தாம் - அதிகாரம்.

விருந்தோம்பல்—*On Hospitality.*

பரி.—(இ-ள்). அஃதாவது † இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலிய ஐம்புலத்துள் முன்னைய விரண்டுங் கட்புல

ளுகாதாரை நினைந்துசெய்வன வாகலானும்,பின்னைய விரண்டும்பிறர்க்
கீத லன்மையானும், இடை நின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய்
இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடையிருவர் கூடியல்லது
செய்யப்படாமையின், இஃதன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—*அஃதாவது இருவகையாய விருந்தினரையு முபசரித்தல். தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான் என்னும் ஐந்திடத்துஞ் செய்யும் அறங்களுள், முன்னுள்ள இரண்டும் கண்ணுற் காணாதவரை நினைத்துச் செய்வன வாதலாலும், பின்னுள்ள இரண்டும் பிறர்க்குக் கொடுத்த லல்லாமையாலும், நடுநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்பை யுடையதாகி இல்லறங்களுக்கு முதலாயிற்று. வேறுபாடில்லாத அன்பை யுடைய கணவனும் மனையாளும் கூடியல்லது விருந்தோம்பல் செய்யக் கூடாமையால், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.*

௧. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

† *இருவகை விருந்தினர் - முன்னறிக் திருக்கின்றமை பற்றி வந்த அதிதிகளும் அஃதில்லாமைபற்றி வந்த அதிதிகளுமாவர். சமைத்துண்டு வாழாதவர் அதிதிகளெனப்படுவர். இதனை "அட்டுண்டு வாழ்வார்க் கதிதிக ளெஞ்ஞான்றும், அட்டுண்ணா மாட்சி யுடையவர்" என்று அறநெறிச் சாரம் கூறுதலானுமறிக. எனவே, அவர்கள் இல்வாழ்வோராகா ரென்பது பெற்றாம்.*

பரி.—(இ-ள்). மனைவியோடும் வனத்திற் செல்லாது இல்லின்கண் இருந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ் செய்கையெல்லாம் விருந்தினரைப்பேணி அவர்க்குபகாரஞ் செய்தற்பொருட்டே, (எ-று).

எனவே, வேளாண்மை செய்யாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொ

ருள் போற்றலும் காரணமாக வருந் துன்பச் செய்கைகட் கெல்லாம் பயனில்லை யென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்). (மனைவியோடுங் காட்டிற் செல்லாமல்) இல் - இல்லினிடத்து, இருந்து - , ஓம்பி - (பொருள்களைக்) காப்பாற்றி, வாழ்வதெல்லாம் - வாழுஞ் செய்கையெல்லாம், விருந்து - விருந்தினரை, ஓம்பி - உபசரித்து, வேளாண்மை - (அவ்விருந்தினர்க்கு) உபகாரத்தை, செய்தற் பொருட்டு - செய்தற்பொருட்டாம், (எ-று).

எனவே, உபகாரஞ் செய்யாதவிடத்து இல்லி லிருத்தலும், பொருளைச் சம்பாதித்துக் காப்பாற்றலும் காரணமாக உண்டாகின்ற துன்பச் செயல்களுக் கெல்லாம் பயனில்லை யென்பதாம்.

(க-து). இல்வாழ்க்கையி லிருந்து வாழ்வது விருந்தினரை யுபசரித்து உபகாரஞ்செய்தற் பொருட்டாம் என்பது.

1. The whole design of living in the domestic state and laying up (property) is(to be able) to exercise the benevolence of hospitality.

உ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

பரி.—(இ-ள்). உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமே யெனினும் தன்னை நோக்கி வந்த விருந்து தன் இல்லின் புறத்ததாகத் தானே யதனை யுண்டல் விரும்புதல் முறைமை யுடைத்தன்று, (எ-று).

சாவாமருந்து - சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. * விருந்தின்றியே ஒருகாற் றுண்டலைச் சாவாமருந்தென்பா ருளராயினும், அதனை ஒழிகவென் றுரைப்பினும் அமையும். இவை யிரண்டு பாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). சாவா மருந்தெனினும் - (உண்ணப்படும்பொருள்) அமிர்தமேயாயினும், விருந்து-(தன்னை நோக்கிவந்த) விருந்தினர், புறத்தது ஆக - (தன்வீட்டின்) புறத்திருக்க, தானுண்டல் - தானே (அவ்வமிர்

** தன்னைநோக்கி வந்த விருந்தினர் தன்வீட்டின் புறத்தே இருக்க அமிர்தமென்னுமுணவினையாயினும் ஒருமுறை யொன்றைத்தானுண்ணுதலைச் சாவாமருந்து (அமிர்தம்) என்று நயப்புற்றிருப்பாராயினும் அவ்வாறுண் ணுதலை யொழிக என்பதாம்.*

தத்தை) உண்ணுதல், வேண்டற் பாற்றன்று - விரும்பும் முறைமையை யுடையதன்றாம்,(எ-று).*

சாவாமருந்து - இறவாதிருத்தற்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்து புறத்ததாக - விருந்தின்றியே, தானுண்டல் - (ஒருசால்) தானுண்டலே, சாவாமருந்தெனினும் - சாவாமருந்தென்று கூறுவாருளராயினும், வேண் டற்பாற்றன்று-அதனை யொழிக என்றுரை கூறினும் பொருந்தும். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). ஒருவன் தன்னை நோக்கி வந்த விருந்தினரை விட் டுத் தானேயுண்ணுதல் தகாது என்பது.

2. It is not fit that one should wish his guests to be outside (his house) even though he were eating the food of immortality.

௩. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

பரி.—(இ-ள்). தன்னைநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறந் தருவானதில்வாழ்க்கை நல்குரவான் வருந்திக் கெடுதலில்லை, (எ-று).

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற் பொருள் தொலையாது மேன்மேற் கிளைக்கு மென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்). *வருவிருந்து - (தன்னைநோக்கி) வந்த விருந்தினை, வைகலும் - நாள்தோறும், ஓம்புவான் - உபசரித்து வருபவனது, வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, பருவந்து - (வறுமையால்) வருந்தி, பாழ்*

படுதலின்று - கெடுதலில்லை, (எ-று).

தினந்தோறும் விருந்தினரை யுபசரித்து வருபவனுக்கு அதனாற் பொருள் குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம்.

(க-து). தன்னிடத்து வந்த விருந்தினரை யுபசரிப்பவனது வாழ்க்கை கேடடைவதில்லை என்பது.

3. The domestic life of the man that daily entertains the guests who come to him, shall not be laid waste by poverty.

ச. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில்.

பரி.—(இ-ள்). திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும், முகமினிய னாய்த் தக்க விருந்தினரைப் பேணுவானது இல்லின்கண், (எ-று).

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன் செல்வம் நல்வழிப்படுதல், தகுதி ஞான வொழுக்கங்களா லுயர்தல். இதனாற் பொருள் நிலைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு.

தெளி.—(இ-ள்). முகனமர்ந்து-முகமலர்ச்சியுடையவனும், நல்விருந்து-தகுந்த விருந்தினரை, ஓம்புவான் - உபசரிப்பவனது, இல் - வீட்டினிடத்து, செய்யாள் - இலக்குமி, அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, உறையும் - வாழாநிற்பள், (எ-று).

இலக்குமி மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் நல்வழியிற்பயன் படுதலாம். விருந்தினர்க்குத் தகுதியாவது ஞானத்தினாலும், ஆசாரத்தினாலும் மேம்படுதல். இதனால் பொருள் வளர்தற்குக் காரணம் சொல்லியபடி.

(க-து). விருந்தினரை யுபசரிப்பவனது வீட்டில் செல்வம் நிலைபெற்றிருக்கும் என்பது.

4 Lakshmi with joyous mind shall dwell in the house of that man who with cheerful countenance entertains the good

as guests.

---

௫. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

பரி.—(இ-ள்). முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு வித்திடுதலும்வேண்டுமோ, வேண்டா, (எ-று).

*கொல்லென்பது அசைநிலை. * தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்று பாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.*

தேவி.—(இ-ள்). *விருந்தோம்பி - (முன்னே) விருந்தினரையுண்பித்து (பின்), மிச்சில் - மிகுந்த வுணவை, மிசைவான் - (தான்) உண்பவனது, புலம் - விளைநிலத்திற்கு, வித்து இடல் - விதை விதைத்தலும், வேண்டுங்கொல் - வேண்டுமோ, (வேண்டுவதில்லை), (எ-று).*

கொல்லென்பது அசைநிலை. (விளைநிலம் ஒருவர் வித்திட வேண்டாமலே) தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்று பாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.

(திருவாசகம்) "விச்ச இன்றியே விளைவு செய்குவாய் விண்ணும் மண்ணக முழுது மியாவையும்" என்பதற்கு (சிவவாக்கியம்) "வித்திலாத சம்பிரதாய மேலுமில்லை கீழுமில்லை" என்பது பற்றிப் பிறிதொரு காரணங் கருதப் படுவது போன்று, விளைநிலம் வித்திடுதலின்றித் 'தானே விளையும்' என்பதற்கும் பிறிதொரு காரணங் கொள்ளல் வேண்டும். அஃதாவது விருந்தினரை முன்னே யுண்பித்துப் பின்னே தானுண்ணுவானது விளைநிலத்தில் தெய்வந்தானே வித்திட்டு விளையச் செய்யுமென்பதாம். காரணம் பிரசித்தமாய்க் காணப்படாமைபற்றித் 'தானேவிளையும்' என்று கூறப்பட்டது. காரணம் பிரசித்தமா யறியப்படாதவைகளைப் பிறிதொரு காரணமின்றியே தாமே யுண்டாயினவென் றுரைக்கும் வழக்குண்மை சுயம்புலிங்கம் என்பதனாலு மறிக.

(க-து). விருந்தினரை யுபசரிப்பவனது விளைநிலம் தானே விளையும் என்பது.

5. Is it necessary to sow seed in the field of the man who having feasted his guests eats what may remain?

சு. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

பரி.—(இ-ள). தன்கட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக் கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்ண இருப்பான் மறு பிறப்பிற் றேவனாய் வானினுள்ளார்க்கு நல்விருந்தாம், (எ-று).

† *வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து - † எய்தா விருந்து. இதனான் மறுமைக்கணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.*

தெளி.—(இ-ள்). *செல்விருந்து - (தன்னிடத்து) வந்த விருந்தினரை, ஓம்பி-உபசரித்து, வருவிருந்து - (பின்) வரத்தக்க விருந்தினரை, பார்த்து - எதிர்நோக்கி, இருப்பான் - (தான் அவரோடுண்ண) இருப்பவன் (மறு பிறப்பில் தேவனாய்), வானத்தவர்க்கு - வானிலுள்ள தேவருக்கு, நல்விருந்து - நல்ல விருந்தினனாவான், (எ-று).*

தன்மை முன்னிலைகளுக்குரிய வருசொல் விருந்தென்னும் படர்க்கை யோடு கூடி வந்தது இடவழுவமைதியாம். நல்விருந்து - கிடைத்தற்கரிய விருந்தினர். இதனால் மறுமையிலடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). வந்த விருந்தினரை யுபசரித்து வரும் விருந்தினர்க் கெதிர்பார்த் திருப்பவன் மறுமையில் தேவர்களுக்குச் சிறந்த விருந்தினனவன் என்பது.

6. He who, having entertained the guests that have come, looks out for others who may yet come, will be a welcome guest to the inhabitants of heaven.

→≡|≡←

† (தொல்காப்பியம்) "தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியும், தன்மை முன்னிலை யாயீ ரிடத்த" என்னும் விதிப்படி தன்மை முன்னிலையென்னு மிரண்டிடங்களுக்கு முரிய வருசொல் விருந்தென்னும் படர்க்கையிடத்தோடு கூடிவந்தமைபற்றி 'வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி' என்று கூறப்பட்டது. இலக்கணப் பிழை யுடையதாயினும் அறிவுடைய முன்னோரா லங்கீகரித் தமைக்கப்பட்டது வழுவமைதியெனப்படும்.

‡ எய்தாவிருந்து-விதுரர் வீட்டிற்குக் கண்ணபிரானும் அப்பூதியடிகளில்லத்திற்கு அப்பர்சுவாமிகளும் விருந்தாகச் சென்றாற் போல்வது.

ஏ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

பரி.—(இ-ள்). விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பயன் இன்ன வளவிற் றென்பதோ ரளவுடைத்தன்று; அதற்கு அவ்விருந்தின் றகுதி யளவே அளவு, (எ-று).

* ஐம்பெருவேள்வியி னொன்றாகலின் 'வேள்வி' என்றும், பொருளளவு † "தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" ஆகலின் 'இனைத்துணைத்தென்ப தொன்றில்லை' என்றும் கூறினார். இதனான் இருமையும் பயத்தற்குக்காரணங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). வேள்விப்பயன் (விருந்தினரை யுபசரித்தலாகிய) வேள்வியினது பயன், இனைத்துணைத்தென்பது-இன்னவளவின தென்பதாகிய, ஒன்றில்லை - ஓரளவினை யுடையதன்று, (அப்பயனுக்கு), விருந்தின் - அவ்விருந்தினரது, துணை-(தகுதி) அளவே, துணை - அளவாம், ().

பிரமயாகம், தேவயாகம், பூதயாகம், பிதிர்யாகம், மனிதயாகம் என்னும் ஐம்பெருவேள்வியில் மனிதயாகம் என்னும் விருந்தோம்பலும் ஒன்

---

* "இருகல்தன் யந்திரம் அல்லது முறம், அம்மி, துடைப்பம், உரல் உலக்கை, தண்ணீர்க்குட மென்னு மிவ்வைந்தினையு முபயோகப் படுத்திக்

கொள்ளுவதால் அவனுக்கு ஐவகைக் கொலைப்பாவங்க ளுண்டாகின்றன". "அவ்வைந்து பாவங்களையும் போக்குவதற்காக மகரிஷிகளால் தினந் தோறும் ஐந்து மகா யக்ஞங்கள் கிருகஸ்தனுக்குக் கிரமமாக விதிக்கப்பட் டிருக்கின்றன". "அவ்வைந்து யக்ஞங்களில் வேதமோதுதல் பிரமயக்ஞம். அன்னத்தினாலாவது ஜலதருப்பணத்தினாலாவது பிதிர்க்களைக் குறித் துத் திருப்தி செய்வது பிதிர்யக்ஞம். தேவதைகளைக்குறித்து அக்கினியி லோமஞ் செய்வது தேவயக்ஞம். வாயச (காக்கை) பலி முதலானவை வைப்பது பூதயக்ஞம். அதிதிகளுக் குணவிடுவது மானுடயக்ஞம். ஆக மகா யக்ஞம் ஐந்து". "இவ்வைந்து மகாயக்ஞங்களையுந் தன் சக்திக்குத் தக்கபடி யெவன் செய்கிறானோ அவன் கிருகஸ்தாசிரமத்தி லிருந்தபோதிலும் மேற் சொன்ன ஐந்து கொலைகளின் தோஷங்களையுமடைவதில்லை" என்று மனு தருமசாஸ்திரம் மூன்றாமத்தியாயத்தில் ஐம்பெரும் வேள்வி செய்வதற் கேதுசொல்லப்பட் டிருக்கின்றது." "ஒண்பிரம மேவேத மோதலோ மம்மரர்க்குத், என்டெய்வ மீதல்பலி பெழுதம் - ஒண்டொடியீர், என் னீர்க் கடைநூற்ற லேபிதிர் விருந்தோம்பல், அன்னீர்மை மானுடயாகம்" என்னும் வெண்பாவினாலும் ஐம்பெரும் வேள்வியின் தன்மை யுணர்தற் பாற்றும்.

† வாடியவர் அறன்வலி யுறுத்தல்,

இதன்பொருள்: அம்மையர்க்கத்திற் கொடுக்கப்படும் பொருள் அற்பமாயிரு ப்பினும் யோக்கியர் வழித்தேர்த்தல் ஆச்சரியமும் அற்பமாகும்படி முடி யினும் (பொருள் கொடுத்ததினாய பயன் விருத்தியாகும்) என்பது.

றாகலின் 'வேள்வி' என்றும், பொருளளவு சிறிதாயினும் சத்பாத்திரத்திற் சேர்ந்ததாயின் அதன்பயன்மிகப்பெரிதாமாகலின் 'இனைத்துணைத்தென்ப தொன்றில்லை' என்றும் சொல்லினார். இதனால் இம்மைப்பயன் மறுமைப் பயனென்னு மிரண்டையுந் தருதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.

(௧-து). விருந்தினரை யுபசரிப்பதன் பயன் அவ்விருந்தின ரது தகுதியினளவே யளவாம் என்பது.

7. The advantages of benevolence cannot be measured; the measure (of the virtue) of the guests (entertained) is the only measure.

அ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

பரி.—(இ-ள). நிலையாபபொருளை வருந்திக் காத்துப் பின் அதனை யிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடில மாயினேமென்றிரங்குவர், அப்பொருளான் விருந்தினரை யோம்பி வேள்விப்பயனை யெய்தும் பொறியிலாதார், (எ-று).

‡ "ஈட்டிய வொண்பொருளைக்,காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம்" ஆக வின் 'பரிந்தோம்பி' என்றார். ‖ வேள்வி - ஆகுபெயர்.

தெளி.—(இ-ள்). விருந்து - விருந்தினரை, ஓம்பி - (நிலையாப்பொருளைக்கொண்டு) உபசரித்து, வேள்வி - வேள்விப்பயனை, தலைப்படாதார்- அடையும் அறிவிலாதவா, பரிந்தோம்பி - (அந்நிலையாப்பொருளை) வருந்திக் காத்து, (பின்பு அப்பொருளை யிழந்து), பற்றற்றேம் - (இப்போது யாம்) ஆதாரமிலமாயினேம், என்பர் - என்றிரங்குவார், (எ-று).

சம்பாதித்த பொருளைக் காததலும் பெருந்துன்ப மாதலால் 'பரிந் தோம்பி' என்றார். வேள்வி அதனபயனுக்காதலின ஆகுபெயர்.

(க-து). விருந்தினரை யுபசரியாதவர் பொருளைக் காப்பாற்றி விணே யிழந்தோ மென்றிரங்குவர் என்பது.

8. Those who have taken no part in the benevolence of hospitality shall (at length lament) saying, "we have laboured and laid up wealth and are now without support."

---

‡ காலடியார் ஈயாமை - ம. இதன்பொருள் சம்பாதித்த நல்ல பொருளைக் காப்பாற்றுவது மப்படியே மிகுந்த துன்பம் என்பது.

‖ வேள்வி யென்பது அதனுலாய பயனுக்காதலால் கருவியாகு பெயராம்.

௯. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு.

பரி.—(இ-ள்). உடைமைக் காலத் தின்மையாவது விருந்தோம்பல் இகழும் பேதைமை; * அஃதறிந்தார்மாட்டு உண்டாகாது, பேதையார் மாட்டே யுண்டாம், (எ-று).

உடைமை - பொருளுடையனாந் தன்மை. பொருளாற் கொள்ளும் பயனை இழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், † மடமையை இன்மையாக வுபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பல் இகழின், பொருள் நின்றவழியும் அதனாற் பயனில்லை யென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). உடைமையுள் - (பொருள்) உடையவனாயிருக்கும் காலத்து, இன்மை - வறுமையாவது, விருந்தோம்பல் - விருந்தினரை யுபசரித்தலை, ஓம்பா - (விரும்பாது) இகழும், மடமை - பேதைமையாகும், (அஃது அறிந்தாரிடத் துண்டாகாது), மடவார்கண்-அறிவில்லாதவரிடத்தே, உண்டு-உண்டாம், (எ-று).

மடமையானது பொருளாற் கொள்ளும் பயனை இழக்கச்செய்து உடைமையை இல்லைமையாக்கலால், அம்மடமையை இன்மையாக உபசரித்தார். பேதைமையால் விருந்தோம்புதலை இகழ்ந்தால், பொருளிருந்த விடத்தும் அப்பொருளால் பயனில்லை யென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் விருந்தோம்பாத விடத்து உண்டாகுங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தினரை யுபசரியாமை. அஃதறிவில்லா ரிடத்துண்டு என்பது.

9. That stupidity which exercises no hospitality is poverty in the midst of wealth. It is the property of the stupid.

---

௧0. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

பரி.—(இ-ள்). அனிச்சப்பூ () மோந்துழி யல்லது குழையாது;

‡ விருந்தினர் முகம் வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர், (எ - று).

அஃது அறிவுடையார்மாட்டு என்றும் படாதொழியும்.

† உடைமைக் காலத்து இன்மைக் கேதுவாகிய (விருந்தோம்பாமைக் கும்) பேதைமை இன்மை என்று (காரணத்தைக் காரியமாகக்) கூறியது பற்றி 'உடைமையை இன்மையாக மதித்தார்' என்று கூறப்பட்டது இது காரணம் காரியமாக வுபசாரவழக்கு. காரணம்-உடைமை; காரியம்-இன்மை.

() மோத்தலின்றிக் குழையாது-மோந்தவிடத்தல்லாமல் வாடாது.

‡ "புரோகிதர் பரிகாரம் புதிதாகவந்திருப்பவன் அதிதியெனக் கரு தப்படுவான்; அப்போதும் வாராது ஒருநாளைக்கு இருப்பதால் அதிதி என்று பெயர்" மநு - 3 வது அத்தியாயம்.

¶ அனிச்சம்-ஆகுபெயர். § செவ்வைமக்கட் கண்மேழி இன்முகமும் அது பற்றி கண்ணியவழி இன்சொல்லும், ‡ அது பற்றி உடன்பட்டவழி நன்றாற்றலும் என விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள், முதலாய இன்முகம் இல்வழிச் செய்மைக்கண்ணே வாடி நிற்குதலின், நீண்டியவழி அல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியரென்பதாம். இதனன் விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). அனிச்சம் - அனிச்சப்பூவானது, மோப்ப - மோந்தவிடத்து, குழையும் - வாடும், (அதுபோல), விருந்து - விருந்தினர், முகந் திரிந்து-முகம் வேறுபட்டு, நோக்க - பார்க்க, குழையும் - வாடுவர், (எ-று).

அனிச்சம்-பொருளாகுபெயர். தூரத்திற் கண்டவிடத்து முகமலர்ச்சி

காட்டலும், அம்முகமலர்ச்சி பற்றிச் சமீபத்தில் வந்தவிடத்து இன்சொற் சொல்லுதலும், அவ்வின்சொற்பற்றி உடன்பட்டபோது உபசாரஞ் செய்தலும் என்று விருந்தோம்புவார்க்கு அவசியமிருக்கவேண்டிய மூன்றனுள் முதலாவதாகிய முகமலர்ச்சி யில்லாதபோது விருந்தினர் தூரத்திலிருந்தே முகம்வாடிக்குழைதலால் நீண்டிய விடத்தல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியரா யிருப்பரென்பதாம். இதனால் விருந்தோம்புவார்க்கு முதலில் முகமலர்ச்சி வேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து). விருந்தினர் தம்மை இல்வாழ்வார் முகம்வேறுபட்டுப் பார்த்தபோது தாமும் முகம்வேறுபட்டு நீங்கிப்போவர் என்பது.

10. As the Anicham flower fades in smelling, so fades the guest when the face is turned away.

ஆறும் அதிகாரம்.

இனியவைகூறல்—On Sweetness of Speech.

பரி.—அஃதாவது மனத்தின்கண் உவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும் விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாததாகலின், விருந்தோம்பலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

¶ அனிச்ச மென்பது ஒரு மரவிசேடம்; அஃதிங்கு அதன் பூவிற்காதலின் பொருளாகு பெயராம.

§ "வந்த விருந்தை மலர்ந்த வதனநோக்கு முன்னுறைவு
மந்த வடைவா லகத்தன்பை மலர்ந்த முகத்தான் வெளிப்படுத்திச்
சந்த மணியீ னிருந்தோன்றச் சற்றும் வஞ்சங் கலவாமே
யுந்துஞ் சுவையின் மொழியென்று முரைத்தல் வேண்டும் பயன்வே
[ண்டின்"—விநாயகபுராணம்.

‡ அவை பற்றி யென்றும் பாடமுண்டு.

தெளி.—அஃதாவது மனத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவனவாகிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலாம். இதுவும் விருந்தோம்புவார்க்கு அவசியம் வேண்டியதாதலின், விருந்தோம்பலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

பரி.—(இ-ள்). இன்சொலாவன அன்போடு கலந்து வஞ்சனை யிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார் வாயிற் சொற்கள், (எ-று).

† ஆல் - அசைநிலை. அன்போடு கலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிறின்மை - வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற் செல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், அறம் 'செம்பொருள்' எனப்பட்டது. இவ்வாறு சொல்லென இவையும். ‡ வாயென வேண்டாது கூறினார்; பயனிலசொல்லாமை யென்பதறிவித்தற்கு. இதனான் இன்சொல் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). இன்சொல் - இனியசொற்களாவன, ஈரமளைஇ - அன்போடு கலந்து, படிறிலவாம் - வஞ்சனை யில்லாதனவா யிருக்கின்ற, செம்பொருள் - அறத்தினை, கண்டார் - அறிந்தவரது, வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும், (எ-று).

ஆல் - அசை. அன்போடு கலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிறின்மை - மெய்ம்மை. மெய்யுணர்ந்தவர் மனத்துச் செல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலால், அறம் 'செம்பொருள்' எனப்பட்டது. இவ்வாறு சொல்லிலக்கணங்கூறியே, நீதிசொற்களைக் கூறுதல் என்பதறிவித்தற்கு வாய் என வேண்டாது சொல்லினார். இதனால் இனிய சொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

† ஆல் - சொல்லல் எனபதிலுமாகும்.
‡ கண்டார்சொல் என்பதே போதுமானதாயிருக்க அவ்வாறு கூறுதல்.

வேண்டுதலின்மை 'வாய்' என்பதனைக் கூட்டிக் 'கண்டார்வாய்ச்சொல்' எனக் கூறியது 'மெய்சொற்பயிலா' எனத் தாம்வேண்டியதை முடித்தற் கென்க. இதனை "ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய, வழுக் கியும் வாயாற் சொலல்" என்னுங் குறளுரையில் "சொல்லெனவே அமைந்திருக்க 'வாயால்' எனவேண்டாது கூறினார்; கல்லாதோர்க்கண் பயி ன்றதெனத் தாம் வேண்டியதை சிறப்பு முடித்தற்கு" என்றும், "தூர் தரித் தூய்மையுடையார்" என்னுங் குறளுரையில் "வாய் எனவேண்டாது கூறினார்; மெய்சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதனைச் சிறப்பு முடி த்தற்கு" என்றும் கூறுவதாலுமுணர்க. இவ்வாறு வேண்டாதசொல்லுஞ் சொல் சிறப்புத் தெரிவிப்பதாம். "சிறப்புத் தெரி வேண்டியது விளக் குக்" என்பது சூத்திரம்.

(க-து). *அறத்தினை யறிந்தவாது வாய்ச் சொற்களே இனிய சொற்களாம் என்பது.*

1. Sweet words are those which imbued with love and free from deceipt flow from the mouth of the virtuous.

உ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
இன்சொல னாகப் பெறின்.

பரி.—(இ-ள்). நெஞ்சுகலந்து ஒருவற்கு வேண்டிய தொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று, கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனொடு இனிய சொல்லையு முடையனாகப் பெறின், (எ-று).

† *இன்முகத்தோடு கூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத் ததன்றித் தன்வயத்த தாய்னும், அறநெறு கடைபார்க்கல்ல தியல்பாக வின்மையின், அதனினும் அரிதென்னும் கருத்தான் 'இன்சொலனாகப் பெறின்' என்றார்.*

தேலி.—(இ-ள்). முகனமர்ந்து - (கண்ட பொழுதே) முகமலர்ச்சி யுடையவனாய், இன்சொலனாக - (அதனோடு) இன்சொல்லையு முடையவ னாக, பெறின்-(ஒருவனை) பெற்றால் (அது), அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, ஈதலின் - (ஒருவனுக்கு வேண்டியதொரு பொருளைக்) கொடுத்தலினும், நன்று - நலமுடைத்தாம், (எ-று).

முகமலர்ச்சியோடு கூடிய இன்சொல் கொடுத்தல் போலப் பொருள் வசத்ததாகாமல் தன்வசத்ததாயிருப்பதாலும், அவ்வின்சொல் தருமசிந்தை யுடையவர்க் கல்லது பிறர்க்குச் சுபாவமாக வாராதாகையால், அக்கொடுத்த லினும் இன்சொற்சொல்லுதல் அரிதென்னுங்கருத்தால் 'இன்சொலனாகப்பெறின்' என்றார்.

(க-து). ஒருவன் முகமலர்ந்தினிய சொற்களைச் சொல்லுவா னாயின், அஃதொருவனுக்கு மனமகிழ்ந்து பொருளைக்கொடுத்தலி னுஞ்சிறந்ததாம் என்பது.

2. Sweet speech, with a cheerful countenance is better than a gift made with a joyous mind.

---

௯௩ முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம்.

---

† "ஈகை யரிதெனினு மின்சொலினு நல்கூர்த
லோவோ கொடிதே கொடிதம்மா".—நீதிநெறிவிளக்கம்.

பரி.—(இ-ள்). கண்டபொழுதே முகத்தால் விரும்பி இனிதாக நோக்கி, பின் நண்ணியவழி மனத்தொடுகூடிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலின் கண்ணதே அறம், (எ-று).

† நோக்கி யென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடையடுத்து நின்ற தனிநிலைத் தொழிற்பெயர் கொண்டது. $ அறம் ஈதலின் கண்ண

தன்றென்றவாறு. இவை யிரண்டு பாட்டானும் இன்முகத்தோடு கூடிய இன்சொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின் விருந்தோம்புதற்கட் சிறந்த தென்பது கூறப்பட்டது.

தேவ.—(இ-ள்). *அறம் - தருமமானது, முகத்தானமர்ந்து-(கண்ட போதே) முகத்தால் விரும்பி, (முகமலர்ச்சி காட்டி), இனிதுநோக்கி-இனி தாகப் பார்த்து. (பின்சேர்ந்த விடத்து). அகத்தானும் - மனத்துடனுமாய, இன்சொலினதே-இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலி னிடத்ததே, (எ-று).*

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன் (இனிமை) என்று மடை யடுத்து நின்ற சொல்லென்று முதனிலைத் தொழிற்பெயரைக் கொண்ட து. அறமானது இன்சொல்லினிடத் துண்டாவதன்றி சுவையினிடத்துண் டாவதன் றென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் முகமலர்ச்சியோடு கூடிய இன்சொல் முன்னுளவே விருந்தினரைப் பற்றிக் கொள்ளுதலால் விருந்தோம்புதலிற் சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து). *அறம் இன்சொல்லி னிடத்ததே யாம் என்பது.*

3. Sweet speech, flowing from the heart, (uttered) with a cheerful countenance and a sweet look is true virtue.

௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு.

பரி.—(இ-ள்). எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன் சொல்லையுடையார்க்குத் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லை யாம், (எ-று).

ஊண் முதலிய பொருள்கள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமை யுடைமையின் ‡ 'துவ்வாமை' என்றார். யார்மாட்டும் இன்புறூஉமின்சொ

† *நோக்கி யென்னும் வினையெச்சம் இன்னென்று மடையடுத்து நின்ற சொல்லென்று முதனிலைத் தொழிற்பெயர் கொண்டது என்றும் பாடமுண்டு.*

‡ *இன்சொல் விளைநிலனா வீதலே வித்தாக, வன்சொற் களைகட்டு*

வாய்மை பெருமாட்டி, பன்புகீர் பாய்ச்சி பறக்கு ச்சினரோர், வைக்கூழ் திறனிலசெய்.—அறநெறிச்சாரம்.

‡ துப்பு - அநுபவம், துவ்வாமை—அநுபவியாமை; எனவே, அது வறுமையாயிற் றென்க.

லவர்க்குப் பகையும் கோதுமது மின்றி உள்ளது கண்டேயாம்; ஆகவே, அவர் எல்லாச் செல்வமும் மெய்துவரென்பது கருத்து.

தெளி.—(இ-ள்). யார்மாட்டும் - எல்லாரிடத்தும், இன்புறூஉம்-இன்பத்தை மிகச்செய்யும், இன்சொலவர்க்கு-இனியசொற்களை யுடையவர்க்கு, துன்புறூஉம் - துன்பத்தை மிகச்செய்யும், துவ்வாமை - வறுமையானது, இல்லாகும் - இல்லையாம், (எ-று).

நாமுதலிய இந்திரியங்கள் சுவைமுதலிய விஷயங்களை யநுபவியாமையை யுடைமையால் வறுமையைத் 'துவ்வாமை' என்றார். யாவரிடத்து மின்பத்தைமிகச்செய்யும் இன்சொல்லையுடையவர்க்குப்பகையும்கோதுமது மில்லாது இருப்பது கட்பேயாம்; ஆகவே, அவர் எல்லாச் செல்வமும் பெறுவரென்பது கருத்து.

(க-து). இன்சொல்லுடையவர்க்கு வறுமை யுண்டாவதில்லை.

4. Sorrow-increasing poverty shall not come upon those who use in all cases pleasure-increasing sweetness of speech.

---

௫. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவனுக் கணியாவது தன்னாற் ‡ றொழப்படுவோர்கட் டாழ்ச்சியுடையனும் எல்லார்கண்ணும் இனியசொல்லையுமுடையனாதல்; இவை யிரண்டுமன்றி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா, (எ-று).

இன்சொல னாதற் கினமாகலின், பணியுடைமையும் உடன் கூறினார். மற்று - அசைநிலை, வேற்றுமையுடைமையால் 'பிற' எனவும், * இவை போலப் பொதுக செய்யாமையின் 'அல்ல' எனவும் கூறினார். இவை பிற

ன்டு பாட்டாலும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

தே.—(இ-ள்). ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, அணி - ஆபரணமாவது, பணிவுடையன்-(தன்னால் வணங்கப்படும்பெரியாரிடத்து) வணக்கமுடையவனும், இன்சொலனாதல் - (எல்லாரிடத்தும்) இனிய சொல்லையுடையவனாதலாம், பிற-(இவ்விரண்டு மல்லாமல் உடம்பில் அணியும்) மற்றையாபரணங்கள், அல்ல - ஆபரணங்களாகாவாம், (எ-று).

ஒருவன் இன்சொல்லுடையவனாவதற்கு இனமாயிருப்பதாதலால் பணிவுடைமையும் உடன் கூறினார். மற்று-அசை. தன்னின் வேறா யிருக்கையால் அணியும் ஆபரணங்களைப்'பிற' எனவும், இவைபோலப் பெருமை செய்யாமையால்'அல்ல'எனவும்சொல்லினார். இவை யிரண்டு பாட்டாலும

‡ தாழப்படுவோர் - அந்தணர், சான்றோர், அருந்தவத்தோர், தம்முன்னோர், தந்தை, தாயென்றிவர்.

இவைபோல - பணிவுடைமையும் இன்சொல்லும் போல.

இனியசொற்களைச் சொல்லுவார்க்கு வரும் இம்மைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). ஒருவனுக் காபரணம் பணிவுடைமையுமின்சொல்லுமாம் என்பது.

5. Humility and sweetness of speech are the ornaments of man, all others are not (ornaments).

௬. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

பரி.—(இ-ள்). பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை பயக்குஞ் சொற்களை மனத்தான் ஆராய்ந்து இனியவாக ஒருவன் சொல்லுமாயின், அவனுக்குப பாவங்கள் தேய அறம் வளரும், (எ-று).

தேய்தலாவது தன் பகையாகிய அறம் வளர்தலின் தனக்கு நிலையி

ன்றிமெலிதல். † "தவத்தின்முன் நில்லாதாம் பாவம்" என்பதூஉம் ‡ இப்பொருட்டு. நல்லவை நாடிச் சொல்லுதல் நாடியும் கடியவாகச் சொல்லின், அறமாகா தென்பதாம். இதனான் மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). நல்லவை - (பொருளாற் பிறர்க்கு) நன்மையைத் தருஞ் சொற்களை, நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து, இனிய - இன்மையுள்ளவாக, சொலின் - (ஒருவன்) சொல்லுவானாயின், (அவனுக்கு), அல்லவை - பாவங்கள், தேய-குறைய, அறம்-தருமமானது, பெருகும் - வளரும், (எ-று).

பாவந் தேய்தலாவது தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இருப்பிடமில்லாது வாடுதல். நலஞ்சொற்களையொருவன் மனத்தாலாராய்ந்து சொல்லுமிடத்தும் கடினமாகச் சொல்லின், அஃது அறமாகா தென்பதாம். இதனுல் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.

(க-ரு). இன்சொற் கூறுபவனுக்குப் பாவந்குறையப் புண்ணியம் வளரும் என்பது.

6. If a man while seeking to speak usefully, speaks also sweetly, his sins will diminish and his virtue increase.

எ· நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவருக்கு இம்மைக்கு நீதியையு முண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும், பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப்பண்பி னீங்காத சொல், (எ-று).

† நாலடியார் துறவு—அ. இதன்பொருள் (ஒருவன்செய்த) தவம் விளங்குமிடத்து (அவன்முன்செய்த) தீவினையானது (அவனிடத்து) நிற்கமாட்டாது (ஒழியுமென்றபடி) என்பது.

‡ இப்பொருட்டு - இவ்வர்த்தத்தை யுடையது.

நீதி - உலகநீதிபொருந்தல். § பண்பென்பது கண்டவிதோர்ந்தால் இனிமைமேல் நின்றது. ¶ தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து.

* தெளி.—(இ-ள்). பயனீன்று (பொருளினும் பிறர்க்கு) நன்மையைச் செய்து, பண்பின்-(இனிமைக்) குணத்தினின்றும், தலைப்பிரியாத, சொல் - சொற்கள் (ஒருவனுக்கு), நயனீன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி, நன்றிபயக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும், (எ-று).

நீதி - உலகத்தோடொட்டவொழுகுதல். பண்பென்பது இங் கினியவை கூறலென்னு மதிகாரத்தால் இனிமைமேல் நின்றது. தலைப்பிரிதல் - ஒருசொல்.

(க-ரை). இன்சொற் கூறுபவன் இம்மைக்குரிய நீதியையும் மறுமைக்குரிய தருமத்தையும் உடையவனாவன் என்பது.

7. That speech which, while imparting benefits, ceases not to please will yield righteousness (for this world) and merit for the next world.

———

௮ சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

பரி.—(இ-ள்). பொருளைப் பிறர்க்கு நோய் செய்யாத இனிய சொல் ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும், (எ-று).

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்னைப்புகழ்தலான் நல்லன வெய்தி இன்புறுதல்.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

---

§ உருவு முதலியவற்றைப் புணர்த்தும் பண்பென்னும் பொதுப்பெயர் இங்கு இனியவை கூறலென்னு மதிகாரத்திற்கேற்ப இனிமையென்னும் சிறப்புப்பண்பி (குணத்தி)ன் மேல் நின்றது. அதிகாரத்தால் வருவித்து

முடிப்பதில் வடநூலார் அறநெறிக மென்பர். இதன் விரிவை இலக்கணக் கொத்தின் " அதிகாரத்தா வரம்பில தன்னுள்" என்னுஞ் சூத்திரவுரை யிற் காண்க.

¶ நீங்கியசிறு வென்பது இரண்டு சொல்லாய்த் தோன்றினும் அந்நீங்கல் சிறுமையென்னு பொருட்பொருளை புணர்த்துதலின் ஒரு சொல் லின் தன்மையை யுடையதாம். எனவே நீங்கியென்பது பொருளுணர்த் தாது நின்ற வுபசர்க்கம்.

* சிறுமை - துன்பம். அது வினுசொல்லின் பயனாதலால் 'சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொல்' [(சொல்லப் படுவாரோடு) துன்பத்தினின்றும் நீங் கிய வினியசொல்] என்று கூறப்பட்டது.

14

தெளி.—(இ-ள்). சிறுமையுணீங்கிய-(பொருளினுற் பிறர்க்கு) நோய் செய்யாத, இன்சொல் - இனியசொற்கள் (ஒருவனுக்கு), மறுமையுமிம்மை யும் - மறுமை யிம்மையென்னுமிருமையினும், இன்பம்-இன்பத்தை, தரும்- கொடுக்கும், (எ-று).

மறுமையின்பமஇம்மையின்பத்திலும்பெரிதாமாதலின்,முன்புமறுமை சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பமாவது உலகத்தார் தன் வசப்படுதலால் கவலையற்றுமெல்லாமடைந்து நின்பமடைதல். இவையிரண்டு பாட்டா லும் இருமைப்பயனகளும் ஒருசேர அடைதல் உறுதி செய்யப்பட்டது.

(க-து). இன்சொற்க ளுடையவனுக் கிருமையினும் இன்ப முண்டாம் என்பது.

8. Sweet speech, free from harm to others, will give pleasure both in this world and in the next.

௯ இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

பரி.—(இ-ள்). பிறர் கூறிய வின்சொல் தனக்கின்பம் பயத்தலை

அனுபவித் தறிகின்றவன், † அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொற்களைச் சொல்லுவது என்னபயன் கருதி, (எ-று).

இனிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். வன்சொல் பிறர்க்கும் இன்னாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து.

தெளி.—(இ-ள்). இன்சொல்(பிறர்சொல்லிய)இனியசொற்கள், இனிதீன்றல்-(தனக்கு) இன்பந்தருதலை, காண்பான்-அனுபவித்தறிகின்றவன், (அதுநிற்க), வன்சொல் - கடுஞ்சொற்களை, வழங்குவது - (பிறரிடத்து) சொல்லுவது, எவன் - என்னபயனைக் குறித்து, (எ-று).

இனிதென்பது இன்ப மென்னும் பொருளில் வந்தமையின் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். கடுஞ்சொல் பிறர்க்கும் இனிதன் றாகையால், அக்கடுஞ்சொல்லைச் சொல்லலாகாதென்பது கருத்து.

(க-து). பிறர் கூறிய இன்சொல் தனக்கின்பந் தருதலையறி பவன் பிறரிடத்து வன்சொல்லைச் சொல்லுவதென்னோ என்பது.

9. Why does he use harsh words who sees the pleasure which sweet speech yields ?

௱. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

---

† அது நிற்க - அன்பின் சொற்களைப் பேசுவதொழிந்து.

பரி.—(இ-ள்). அறம் பயக்கும் இனிய சொற்களும் தனக்குளவா யிருக்க அவற்றைக் கூறாது, பாவம் பயக்கும் இன்னாத சொற்களை ஒருவன் கூறுதல், இனிய கனிகளும் தன்கைக்கண் உளவாயிருக்க அவற்றை நுகராது இன்னாதகாய்களை நுகர்ந்ததனோடொக்கும், (எ-று).

* கூறலென்பதனாற் சொற்களென்பது பெற்றாம். † பொருளை விசேடிக்கின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ் சென்றன. ‡ இனியகனிக

* 'இனிய உளவாக வின்னாதகூறல்' என்பதில் 'கூறல்' என்று கூறுவதனால் இனியவென்பது இனிய சொற்களென்றும் இன்னாதவென்பது இன்னாத (கடுஞ்) சொற்களென்றும் பெற்றாம். இங்கு இனிய இன்னாதவென்னும் பெயரெச்சங்கள் தாம் கொண்டுமுடியும் சொற்களை யவாவி நிற்றல்பற்றிச் சொற்கள் என்பன வருவிக்கப் பட்டனவென்க.

† சொற்களென்னும் பொருளை (உபமேயத்தை) விசேடித்து (பிரித்துக்காட்டி)நின்ற இனிய இன்னாத என்னும் (குறிப்புப்பெயரெச்சமாகிய) பண்புச்சொற்கள் முறையே கனியென்னும் உவமானத்தையும் காயென்னு முவமானத்தையும் விசேடித்து நின்றன என்பது. இதனால் இனியசொற்கள் இன்னாத சொற்கள் என்பனபோலக் கனி காய் என்பனவற்றையும் இனியகனி இன்னாதகாய் என்று கொள்ளவேண்டு மென்பதாயிற்றென்க. உவமேய மெனினும் வர்ணியமெனினும் புகழ் பொருளெனினும், புனைவுளியெனினு மொக்கும்; உவமானமெனினும், அவர்ணியமெனினும், அல்பொருளெனினும், புனைவிலியெனினும் ஒக்கும். இதுபற்றி இலக்கணக் கொத்தின் "அக்ரெருக்கடிமதி" என்னுஞ் சூத்திரவுரையுள் "இனிய உளவாக இன்னாத கூறல், கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று" என்புழி இனியகனி இன்னாதகாய் எனப்பண்ணும் பிரித்துப் பொருத்தலே பண்பு" யென்றிருத்தலையுங்காண்க.

‡ ஔவையார் அதியமான் என்னும் வள்ளலிடத்திருந்து அமிழ்தின் தன்மையையுடைய கருநெல்லிக் கனியைப் பெற்றுண்டதனால் இருநூற்று நாற்பதுவருஷம் ஜீவித்திருந்தாரென்பது கதை. இது புறநானூற்று கக-ஆஞ்செய்யுளில் 'தொன்னிலைப், பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட, சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியா, தாத லின்னது நின்னகத் தடக்கிச், சாதனீங்க வெமக்கீந் தனையே". (இதன்பொருள் - பழைய நிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடர்களின் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையையுடைய நெல்லியின் இனியபழத்தைப் பெறுதற்கு அரிதென்று கருதாது அதனாற் பெறும் பெரும்பேற்றினை எமக்குக் கூறாது நின்னுள்ளேயடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாய் என்பது) என்று ஔவையார் கூறியிருப்பதனாலும், [illegible] சிறுபாணாற்றுப் படையில் "கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி,யமிழ்துவிளை தீங்கனியௌவைக்கீந்த

வாவும் செல்கனவு மொளிநிறை செய்யே. வரவக் கடற்றுணைபுசிகையும்'
என்று இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்பாடியிருப்பதாலும் விளங்கு
மென்க. அறியர்சோமனுக்கு அறிகனென்றும், அறியகான்சோமானென்றி

னென்றது ஓசைவயுண்ட செவ்விக்கனிபோல அமிர்தமயமானவற்றை. இன்னாத காய்கனென்றது எட்டிக்காய்போல நஞ்சானவற்றை. வெஞ்சொற் சொல்லுதல் முடிவிற்றனக்கே யின்னாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டாலும் இன்னாத கூறலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). இனிய - (அறத்தையுண்டாக்கும்) இனியசொற்களும், உளவாக - (தனக்கு) உண்டாயிருக்க (அவற்றைச்சொல்லாமல்), இன்னாத - (பாவத்தையுண்டாக்கும்) வெஞ்சொற்களை, கூறல் - (ஒருவன்) சொல்லுதல், கனி - (இனிய) கனிகளும், இருப்ப - (தன்னையினிடத்து) உண்டாயிருக்க (அவற்றைத்தின்னாமல்), காய் - (இனிமையில்லாத) காய்களை, கவர்ந்தற்று - தின்பதனோடொக்கும், (எ-று).

கூறல் என்பதனால் (இனிய) சொற்கள் (இன்னாத) சொற்களென்பன பெறப்பட்டன. சொற்களென்று மூவமெய்தாத விசேடித்து நின்ற இனிய இன்னாத என்னும் பண்புகள் முறையே கனி காய என்னும் உவமைகளிலுஞ் சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஓசைவயுண்ட செவ்விக்கனிபோல் அமிர்தமானவற்றை. இன்னாதகாய்களென்றது எட்டிக்காய்போல நஞ்சானவற்றை. வெஞ்சொற் சொல்லுதல் முடிவில் தனக்கே இன்னாதாமென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டாலும் வெஞ்சொற் சொல்லுதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). இன்சொற்கூறாது வன்சொற் கூறுபவனுக்கு இன்பமுண்டாகாது துன்பமுண்டாம் என்பது.

10. To say disagreeable things when agreeable are at hand. is like eating unripe fruit when there is ripe.

பெண்ணாம், செம்மனச்செல்வியென்றும், அருந்ததியென்றும் பெயருண்டு. இவ்வாறன்றி, காவிரிப்பூம் பட்டினத்திருந்த பத்தனென்றுமோர் வைசியன் வியாபார விஷயமாகக் கடல் யாத்திரை செய்யும்போது குறிசேடனது சூழ்ச்சியால் நாகலோகஞ்சென்று, குறிசேடன்மகளை (நாக கன்னிகையை) மணம்புரிந்து, அங்குப் பன்னிரண்டு வருடமிருந்து, குறிசேடனிடத்திருந்து அளவிறந்த வைரத் திரள்களும் பூஷணங்களும், போர்த்துக்கொள்ளின் இளமை மாறாதிருக்கத் தக்கதொருபொற்படாமும் (குடையும்), உண்டால் கிழத்தன்மையில்லாமையுண்டாக்கத்தக்க தொரு கருநெல்லிக்கனியும்பெற்று, காவிரிப்பூம் பட்டினம் வந்து, தான்பெற்றதைத் தன்மனைக்குத் தான் ஒன்றான கருநெல்லிக் கனியிற்பாதியை யாதவற்குக் கொடுத்து, மற்றைப்பாதியையும் பொற்படாத்தையும் தன்மேல் கலம்பகமாலையும் அந்தாதியும்பாடிய ஔவையார்க்குக்கொடுத்து வாழ்ந்தானென்றுமொரு கதையுண்டு. பத்தனிடத்திருந்து கருநெல்லிக் கனியைப் பெற்றவனை அதியமானென்றும், அவ்வதியமானே பத்தனிடத்துப் பெற்ற கருநெல்லிக்கனியிற் பாதியையே ஔவையார்க்குக் கொடுத்தானென்றும் கூறுவாருளர்.

ஏழாவது அதிகாரம்.

செய்ந்நன்றியறிதல்—On Gratitude.

பரி.—அஃதாவது தனக்குப் பிறர்செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம் வழுவாதார்க்கு § உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், § அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவை கூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியை மறவாமை. இனிய சொற்களைச்சொல்லி இல்லறத்தின் வழுவாதவர்க்கு உய்தியில்லாத

குற்றம் செய்ந்நன்றியை மறத்தலேயாதலின், அதனைப் பாதுகாத்து நீக்குதற்பொருட்டு, இஃது இனியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

பரி.—(இ-ள்). தனக்கு முன் ஓருதவியுஞ் செய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது, (எ-று).

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையன வாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றாவாயின. செய்யாமைச் செய்த வுதவியென்று பாடமோதி ‡ மறித்துதவ மாட்டாமை யுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென் றுரைப்பாரு முளர்.

தெளி.—(இ-ள்). *செய்யாமல்-(தனக்குமுன் ஓருதவியும்) செய்யாதிருக்க, செய்த - (ஒருவன்பிறனுக்குச்) செய்த, உதவிக்கு— உபகாரத்திற்கு, வையகமும் - மண்ணுலகத்தையும், வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும், மாற்றல் - ஈடாகக் கொடுத்தாலும் (ஒத்தல்), அரிது - கூடாது,(எ-று).*

பிரதியுபகாரங்களெல்லாம் காரணமுடையனவாதலின், காரணமில்லாத வுபகாரத்திற்கு அவை யொப்பாகாவாயின.

(க-ரு). *தனக்குபகாரஞ் செய்யாதவனுக் கொருவன் செய்த வுபகாரத்திற் கொப்பாகத் தரத்தக்கது ஒன்றுமின்றும் என்பது.*

1. (The gift of) heaven and earth is not an equivalent for a benefit which is conferred where none had been received.

---

§ உய்தியில்குற்றம் - பிராயச்சித்தத்தா லொழிதலில்லாத பாவம்.

‖ அதனைப்பாதுகாத்தற் கடிதற்பொருட்டு-செய்ந்நன்றி மறத்தலைத் தம்மிடத் தணுகவொட்டாது விலக்கும் நிமித்தம்.

‡ மறித்துதவ மாட்டாமை யுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவி - பிரதியுபகாரஞ்செய்தற்கியலாமையுள்ள (ஏழைகள்) இடத்துச் செய்தவுபகாரம்.

உ. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவனுக் கிறுதிவந்த எல்லைக்கண் ஒருவன் செய்த வுபகாரம், † தன்னை நோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினு மிகப்பெரிது, (எ-று).

அக்கால நோக்குவ தல்லது பொருணோக்கலாகா தென்பதாம். * காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம்.

தெளி.—(இ-ள்). காலத்தினால்-(ஒருவனுக்கு ஆபத்துவந்த) அளவில், செய்த - (ஒருவன்) செய்த, நன்றி-உபகாரமானது, சிறிதெனினும்(தன்னை நோக்கச்) சிறிதாயிருந்ததாயினும், (அக்காலத்தை நோக்க), ஞாலத்தின்-நிலவுலகத்தினும், மாணப்பெரிது - மிகப் பெரிதாம், (எ-று).

ஆபத்துவந்த அக்காலத்தை நோக்கவேண்டுவ தல்லாமல் தன்னிடத் துள்ளபொருளை நோக்கலாகா தென்பதாம். காலத்தினா லென்பது காலத்தில் என வந்தமையின் வேற்றுமைமயக்கம்.

(க-து). ஒருவன் துன்பம்வந்த காலத்திற் செய்த வுதவி சிறிதாயினு மக்காலத்தை நோக்க அது நிலவுலகினும் பெரிதாம் என்பது.

2. A favour conferred in the time of need, though it be small (in itself) is (in value) much larger than the world.

ங. பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது.

பரி.—(இ-ள்). இவர்க் கிதுசெய்தால் இன்னது ‡ பயக்குமென்று ஆராய்தல் இலராய்ச் செய்த வுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின், அதனன்மை கடலினும் பெரிதாம், (எ-று).

இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே காரண மின்றிச் செய்ததூஉம் காலத்தினாற் செய்ததூஉம், பயன் றூக்காராய்ச் செய்ததூஉம் அளவில

வாதல் கூறப்பட்டது

† தன்னை நோக்க- அவன் தனனுடைய பொருளைப் பார்க்க.

* காலத்தினால் என்பதிலுள்ள மூன்றனுருபு தனக்குரிய பொருளில் வாராது ஏழனுருபிற்குரிய இடப்பொருளில் (காலத்தில் என) வந்தமை பற்றி 'காலத்தினா லென்பது வேற்றுமை மயக்கம்' என்று கூறப்பட்டது. வேற்றுமைமயக்க மெனினும் உருபு மயக்கமெனினு மொக்கும். அஃதாவது தன்பொருளிற் நீங்கி பிறிதோருருபின் பொருட்டாதல்.

‡ பயக்கு (தரு) மென்று என்றும் பாடமுண்டு.

தேவி —(இ-ள்). பயன்- (இவர்க்கிவ்வுதவி செய்தால் அவரிவ்வுதவியைச் செய்வரென்னும்)பயனை, தூக்கார்-ஆராய்தலிலராய், செய்த—,உதவி-உதவியாகிய, நயன் - அன்புடைமையை, தூக்கின் - ஆராயின், நன்மை - (அவ்வுதவியின்) நன்மையானது, கடலின் - கடலினும்,பெரிது-பெரியதாம்,(எ-று).

இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே காரணமில்லாமற் செய்ததும், காலத்தினாற் செய்ததும், பிரயோசனத்தை யாராயாதவராய்ச் செய்ததும் அளவில்லாதனவாதல் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). பின்வரும் பயனைக்கருதாது செய்த வுதவியின் நன்மை கடலினும் பெரிதாம் என்பது.

3. If we weigh the excellence of a benefit which is conferred without weighing the return, it is larger than the sea.

ச. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார்.

பரி.—(இ - ள்). தமக்குத் தினையளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும் அதனை அவ்வளவிற்றாகக் கருதாது பனை யளவிற்றாகக்

கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன் தெரிவார், (எ-று).

தினை பனையென்பன சிறுமை பெருமைகட்கும் ‖ காட்டுவன சில வளவை. அக்கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங்கருதுவார்க்குவரும் § பயன்.

தெளி.—(இ - ள்). *தினைத்துணையன்றி - (தமக்குத்) தினையளவின தாகிய உபகாரத்தை, செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும், (அதனை அவ்வளவினதாக நினையாமல்), பனைத்துணையா-பனையளவினதாக, கொள்வர் - நினைப்பார், பயன்-(அந்நினைப்பின்) பயனை, தெரிவார்-அறிபவர், ().*

தினை பனை யென்பன சிறுமை பெருமைகளுக்குக் காட்டுவனவாகிய சில அளவைகள். அந்நினைப்பின் பயனாவது அப்படி நினைப்போர்க்கு வரும் பிரயோசனம்.

(க-து). *பெரியோர் சிறியவுபகாரத்தையும் பெரியவுபகார மாகக் கொள்ளுவர் என்பது.*

4. Though the benefit conferred be as small as a millet seed those who know its advantage will consider it as large as a palmyra fruit.

‖ *காட்டுவனவாகிய சிலவளவை யென்றும் பாடமுண்டு. இவ்வளவை உவமான அளவையின்பாற்படும்.*

§ பயன் - புகழ் புண்ணியங்கள்.

ரு. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

பரி.—(இ-ள்). கைம்மாறான உதவி * காரணத்தாலும் பொருளாலும் காலத்தாலும் ஆகிய மூவகையாலும் முன் செய்த உதவி யளவிற்றன்று; அதனைச் செய்வித்துக் கொண்டவர்தம் அமைதி யளவிற்று, (எ-று).

சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென் பார் 'சால்பின் வரைத்து' என்றார். இவை யிரண்டுபாட்டாலும் † மூன்று மல்லாத உதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் ‡ செய்தவழிப் பெரிதாமென் பது கூறப்பட்டது

தெளி.—(இ-ள்). உதவி-எதிர்செய்யும் உதவியானது, உதவிவரைத் தன்று - (காரணமும் பொருளுங் காலமுமாகிய மூவகையாறுமுன்செய்த) உதவியளவினதன்று, உதவி செயப்பட்டார்-அவ்வுதவியைச் செய்யப்பெற் றுக் கொண்டவரது, சால்பின் வரைத்து - தகுதி யளவினதாம், (எ-று).

சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயுள்ளது உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென் பார் 'சால்பின்வரைத்து' என்றார். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் செய்யா மற் செய்தவுதவி முதலிய மூன்றுமல்லாத உதவிமாத்திரமும் அறிவோர் க்கு உதவி செய்த விடத்து அவ்வுதவி பெரிதா மென்பது சொல்லப் பட்டது.

(கூ-து). உதவிசெய்யப் பெற்றுக்கொண்டவரது மகிழ்ச்சி யளவே யுதவிக் களவாம் என்பது.

காரணமும் பொருளும் காலமுமாகிய மூவகையாலும் என்றும் பாடமுண்டு.

† மூன்று மல்லாத உதவி - காரணமில்லாமற் செய்த வுபகாரமும் ஆபத்து வந்த காலத்திற் செய்த வுபகாரமும் பயனை யெதிர் நோக்காது செய்த வுபகாரமுமல்லாத வுபகாரம். அஃதாவது பிறர் செய்த வுபகாரத் தை யேற்றுக் கொண்டவர் அவருக்கு அவர் செய்த வுபகாரத்தினது கார ணம் பொருள் காலமென்பனவற்றிற்கேற்பப் பிரதியுபகாரஞ் செய்யாது தமது தகுதிக்கேற்றவண்ணம் பிரதி யுபகாரஞ் செய்தலாம். இதனால் உபகாரம்; காரணமில்லாமற் செய்வதும் ஆபத்து நேர்ந்த காலத்திற் செய் வதும் பயனை யெதிர் பாராது செய்வதும் பிறர் செய்த வுதவிக் கேற்றவண்ணம் பிரதி யுபகாரஞ் செய்யாது அவர் மனங்களிக்கும்படி தமது தகுதிக்கேற்ற வாறு பிரதி யுபகாரஞ் செய்வதுமென நால்வகைத்தா

மிற்றென்க. எனவே, காரணங் கருதியும் பொருள் கருதியும் காலங் கருதியும் செய்யுமுபகாரம் ஒரு பிரயோசனத்தை நோக்கிச் செய்வதாயிருத்தலின் அது சிறந்ததாகாதென்க.

‡ செய்தவழிப் பெரிதாமென்பது—உபகாரஞ்செய்தவிடத்து அந்த இராமபாணம்போல் மிகுதியாமென்பது.

5. The benefit itself is not the measure of the benefit; the worth of those who have received it is its measure.

௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

பரி.—(இ-ள்). துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக் கோடாயினாரது நட்பை விடாதொழிக; அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றாரது கேண்மையை மறவாதொழிக, (எ-று).

கேண்மை - கேளாந்தன்மை. $ இம்மைக் குறுதி கூறுவார் மறுமைக் குறுதியும் உடன் கூறினார்.

தெளி.—(இ-ள்). துன்பத்துள் - துன்பமுண்டாய காலத்தில், துப்பாயார் - (தனக்கு) உதவியானவரது, நட்பு - சினேகத்தை, துறவற்க - விடாதிருக்கக் கடவன், மாசற்றார் - (அறிவொழுக்கங்களிற்) குற்றமற்றவரது, கேண்மை - கேளாந்தன்மையை, மறவற்க - மறவாதிருக்கக் கடவன், (எ-று).

கேளாந்தன்மை - நட்பாந்தன்மை. இம்மைக் குறுதிசொல்ல வந்தவர் மறுமைக் குறுதியுமுடன்சொல்லினர்.

(க-து). துன்பக்காலத் துதவிசெய்தவரது சினேகத்தை விடாதும் குற்றமற்றவரது சினேகத்தை மறவாதும் இருத்தல் வேண்டும் என்பது.

6. Forget not the benevolence of the blameless, forsake not the friendship of those who have been your staff in adver-

sity.

எ. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

பரி.—(இ-ள்). தங்கலு் எய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்

§ ஒன்றின முடித்தல் தன்னினமுடித்தலென்னு முத்தியால் இம்மைக்குறுதியாகிய துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு துறவற்க என்று கூறினவர் அதனோடு மறுமைக் குறுதியாகிய மாசற்றார் கேண்மையையும் மறவற்க என்று கூறினரென்க. இம்மை - இப்பிறப்பு. மறுமை - வருபிறப்பு; அஃதாவது மரணத்தின்பின் வருநிலை. இவ்விடத்தது சுவர்க்கமாம். மாசற்றார் கேண்மை மறுமைக்குறுதி யாமென்பது "இம்மை படக்கத்தைச் செய்து புகழாக்கி, யும்மை யுயர்கதிக் குய்த்தலான் - மெய்ம்மையே, பட்டார் தறமுரைக்கும் பண்புடை யாளரே, நட்டா ரெனப்படு வார்" என்றறநெறிச்சாரங் கூறுவதனாலு மறியப்படும்.

15

பினை § எழுமையினை யுடைய தம்மெழுவகைப் பிறப்பிலும் நினைப்பர் நல்லோர், (எ-று).

எழுமையென்றது * வினைப்பயன்தொடரும் எழுபிறப்பினை; †அது வினையாபதியுட் கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு ‡ மேலே யுரைத்தாம். ¶ விரைவுதோன்றத் 'துடைத்தவர்' என்றார். நினைத்தலாவது துன்பந் துடைத்தலான அவர் மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புதோறுந் தொடர்ந்து †† அன்புடைய ராதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகா தென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). தங்கண் - தம்மிடத்து (உண்டாகிய), விழுமம் - துன்பத்தை, துடைத்தவர்-நீக்கினவரது, நட்பு-நட்பினை, எழுமை-(வினைப் பயன்தொடரும்) எழு பிறப்பினையுடைய, எழுபிறப்பும் - (தமது) எழு வகைப் பிறப்பிலும், உள்ளுவர் - (நல்லோர்) நினைப்பார், (எ-று).

எழுவகைப் பிறப்பினை மேலே கூறினும். விரைவு தோன்றுமாறு துடைத்தவர்'என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். வினைகதலாவது துன்பத்தை நீக்குதலால் அவரிடத்துண்டாகிய அன்பு பிறவிந்தாறும் தொடர்

---

§ எழுமைவினையுடைய தம்மெழுவகைப் பிறப்பினும் என்பதற்கு நல்வினை தீவினைகளின் பயனாகிய சுகதுக்கங்கள் தொடர்ந்து வரும் ஊர்வன முதலாகிய எழுவகைத் தோற்றத்து (பிறப்பினு)ள் யாதாவதொன்றாக மாறிமாறிவருதலை யுடைய தமது எழுபிறப்பினும் என்றுகொள்க. இவ்வாறன்றி எழுவகைத்தோற்றத்துள் முறையே ஒவ்வொன்றனது எழுபிறப்பிலுமென்றுங் கூறலாம்; அது பொருந்துமாயிற்கொள்க. "நூறுகோடி கற்பங்களாலும் அஞ்ஞானியின் கன்மம் போகமின்றி நாசமாவதில்லை; அவன் செய்த சுபாசுபகன்மங்கள் இன்றியமையாது அனுபவிக்கத் தக்கனவாம்" என்பது சுருதி.

வினைப்பயன் எழுபிறப்பு வரையிலும் தொடருமென்பது "ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி, னெழுமையு மேமாப் புடைத்து" என்றும், "ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற், கெழுமையு மேமாப் புடைத்து" என்றும் மேல்வருங் குறள்களானும் விளங்கும்.

† அது - வினைப்பயன் தொடரும் எழு பிறப்பு. வளையாபதி ஐம்பெருங் காப்பியங்களு ளொன்று.

‡ மேலேயுரைத்தாம் என்றது புதல்வரைப்பெறுதலதிகாரம் 2-வது பாட்டியுரையிற் கூறிய "ஊர்வ பதினொன்றும்" என்னுஞ் செய்யுளை.

¶ துடைக்கிறவர் துடைப்பவரென நிகழ்காலத்தாலேனும் எதிர்காலத்தாலேனுங் கூறாது 'துடைத்தவர்' என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது விரைவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதியாம்.

†† 'குறப்பாவை' என்னும் திருக்கோவையார்ச் செய்யுளில் "பிறப்பானவைப்பினும் பின்னுந் துன்னத்தகும் பெற்றியசே" என்றிருத்தலைக் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

ந்து (வர) அன்புடையவராதல். இவ்விரண்டு செய்யுளாலும் உதவிசெய்தவரது நட்பினை விடலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து). நல்லோர் தமது துன்பத்தை நீக்கினவரது சிநேகத்தைத் தம்மெழுவகைப் பிறப்பினும் நினைப்பர் என்பது.

7. (The wise) will remember throughout their seven-fold births the love of those who have wiped away their affliction.

அ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

பரி.—(இ-ன்). ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று; அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன், (எ-று).

இரண்டும் ஒருவனாற் செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு.

தெளி.—(இ-ள்). நன்றி-(ஒருவன்முன்செய்த)நன்மையை, மறப்பது—, நன்றன்று-(ஒருவனுக்கு) அறனல்ல, நன்றல்லது-(அவன்செய்த) தீமையை, அன்றே-செய்தபொழுதே, மறப்பது—, நன்று-அறமாம்;()

இதனால் நன்மையும் தீமையும் ஒருவனால் செய்யப்பட்ட விடத்து அவ்விரண்டனுள் மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துச சொல்லியவாறும்.

(க-து). ஒருவர் பிறர்செய்த நன்றியை மறவாது அவர்செய்த தீமையை மறக்கவேண்டும் எனபது.

8. It is not good to forget a benefit : it is good to forget an injury even in the moment (in which it is inflicted).

கூ. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

பரி.—(இ-ள்) தமக்கு முன்றொரு நன்மை செய்தவர் பின்கொன்றலொத்த இன்னாதவற்றைச் செய்தாராயினும், அவையெல்லாம் அவர்

செய்த நன்மை யொன்றனையும் நினைக்க இல்லையாம், (எ - று).

§ தினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப் படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாங் கெடுக்கு மென்பதாம். இதனான் நன்றல்லது அன்றே மறக்குந் திறங் கூறப்பட்டது.

---

§ 'தினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின்' "தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக், கொள்வர் பயன்தெரி வார்" என்னுங் குறளானறிக.

தேவி.—(இ - ள்). (தமக்கு முன்னொருநன்மைசெய்தவர்) கொன்றன்ன - (பின்) கொன்றாற்போலும், இன்னா - வெறுக்கப்படுவனவற்றை, செயினும்-செய்தாராயினும், அவர்செய்த—, ஒன்றுநன்று - நன்மையொன்றையும், உள்ள - நினைக்க, கெடும்—(அவையெல்லாம்) இல்லையாம் (எ-று).

தினையளவு நன்றி பனையளவு நன்றியாகக் கொள்ளப் படுதலினால் அவ்வொன்றுமே அவ்வெறுக்கப்படுவனவற்றை யெல்லாங் கெடுக்கு மென்பதாம். இதனால் நன்றல்லதை அன்றேமறக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.

(க - று). முன்னொருபகாரத்தைச் செய்தவர் பின் பலதீமைகளைச் செய்தாலும் அவை முன்செய்த வுபகாரத்தை நினைக்கக் கெடும் என்பது.

9. Though one inflict an injury great as murder, it will perish before the thought of a single benefit (formerly) conferred.

௧௦. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

பரி.—(இ - ள்). பெரிய வறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தி னீங்கும்வாயிலுண்டாம்; ஒருவன் செய்தநன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு

அஃதில்லை, (எ - று).

பெரிய வறங்களைச் சிதைத்தலாவது * ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர் கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த் தபுதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல். இதனாற் செய்ந்நன்றி கோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

தேனி.—(இ-ள்). எந்நன்றி- எந்தவறங்களை(பெரியவறங்களை), கொன்றார்க்கும்-கெடுத்தவர்க்கும், உய்வு-பாவத்தினீங்கும்வழி, உண்டாம்—உண்டாகும், செய்ந்நன்றி - (ஒருவன்) செய்தவுபகாரத்தை, கொன்றமகற்கு - கெடுத்த மனிதனுக்கு, உய்வு-அப்பாவத்தினீங்கும்வழி, இல்லை—,(எ-று).

பெரிய அறங்களைச்சிதைத்தலாவது பசுவின்முலையையறுத்தலும், மகளிர் கருவையழித்தலும், அந்தணரைக் கொல்லுதலும் முதலாகிய பாதகங்

---

* ஆன்முலையறுத்தல் - ஆவின்முலையை யறுத்தல். மகளிர் கருவினைச் சிதைத்தல் - பெண்களின் கருப்பத்தை யழித்தல். பார்ப்பார்த் தபுதல் - பிராமணரைக் கொல்லுதல் கோஹத்தி (பசுவதை) சிசுஹத்தி (சிசுவதை) பிரமஹத்தி (பிராமணவதை) யென வடமொழியிற்சொல்லவும் படாமை பற்றி ஆன்முலையறுத்தல் என்றற் றொடக்கத்தனவாக மறைத்துக் கூறினார். இஃது "ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு, மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும், பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும், வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென, நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்,செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென, அறம்பாடிற்றே யாயிழை கணவ" என்ற புறநானூற்(௩௪) றுகூறுவதாலு மறிந்த பார்க்கும்.

களைச்செய்தல். இதனால் செய்ந்நன்றியை மறத்தலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.

(க - து). பிறர்செய்த உபகாரத்தை மறந்தவர்கட்கு எவ்வகையானும் பாவத்தில் நீங்கும்வழி யில்லை என்பது.

10. He who has killed every virtue may yet escape; there

is no escape for him who has killed a benefit (by forgetting it).

எட்டாவது அதிகாரம்.

நடுவுநிலைமை—On Equity.

பரி.—அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியி னும் அறத்தின்வழுவாது ஒப்பநிற்ற நிலைமை. ¶ இது நன்றி செய்தார்மா ட்டு அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையுமன்றே, அவ்விடத்துஞ் சிதைய லாகா தென்றற்குச் செய்ந்நன்றி யறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.— *அஃதாவது பகைவர் அயலோர் நட்பினரென்னும் மூவகை யோரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாமல் ஒப்பநிற்குந்நிலைமை. இது நன்றிசெய் தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தவிடத்துக் கெடுமன்றே, அவ்விடத்தும் கெடலாகா தென்றற்குச் செய்ந்நன்றி யறிதலின்பின் வைக்கப் பட்டது.*

க. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

பரி.—(இ-ள்). நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே நன்று: பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப் பெறின், (எ-று).

§ தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். † "ஊரானோர் தேவகுலம்" என்பது போலப் பகுதியானென்புழி ஆனுருபு ‡ தோறுமென்பதன் பொ ருட்டாய் நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத் தருமைதோன்ற நின் றது. இதனான் நடுவுநிலைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). *தகுதியெனவொன்றே - நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே, நன்று—, பகுதியால்-(பகைவர் அயலோர் நட்*

¶ இது - நடுவுநிலைமை.

§ தகுதியை (யோக்கியத்தை) யுடைய நடுவுநிலைமையைத் தகுதி யென்றமையின் அது பண்பாகு பெயராம்.

† ஊர்தோறு மொரு தேவகோயில் என்பது பொருள்.

‡ தொறமென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது - தொறம் என்பதன் பொருளதாய் நின்றது. தொறமென்பது தன்னைபெற்ற பெயர்ப் பொருளெல்லாம் அப்பெயர்ப் பொருளோ டியையும் பொருளிருப்பது.

பினர் என்றும்) பிரிவு தோறும், பாற்பட்டு - (தன்)முறைமையைவிடாது, ஒழுகப்பெறின் - நடக்கப்பெற்றால், (எ-று).

ஏகாரம் - பிரித்து (ஒன்று என்பதனோடு) கூட்டப்பட்டது. தகுதி- ஆகுபெயர். பகுதிபானென்னு மூன்றனுருபு தொறப்பொருளில் வந்தது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தி னருமைதோன்றநின்றது. இதனால் நடுவுநிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). மாறுபாடாத நடுவுநிலைமை அறங்களுள் மேம்பாடுடையது என்பது.

1\. That equity which consists in acting with equal regard to each of (the three) divisions of men (enemics, strangers and friends) is a pre-eminent virtue.

உ. செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

பரி.—(இ-ள). நடுவுநிலைமையை உடையவனது செல்வம் பிறர் செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியினுள்ளார்க்கும் வலியாதலை யுடைத்து, (எ-று).

* விகாரத்தாற் றொக்க வெச்சவும்மையான, ‡ இறக்குந் துணையும் அவன்றனக்கும ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றும். அறத்தோடு வருதலின், ¶ அன்னதாயிற்று. † தான் இறந்தபிறி எஞ்சி நிற்பதாகலின் 'எச்சம்' என்றார்.

தெளி.—(இ-ள்). செப்பமுடையவன் - நடுவு நிலைமையை யுடையவனது, ஆக்கம்-செல்வமானது, சிதைவின்றி - (பிறர்செல்வம்போல்) அழிந

வின்றி, எச்சத்திற்கும - (அவன) சந்ததியார்க்கும், எமாப்பு - உறுதியா தலே, உடைத்து - உடையதாம, (எ-று).

விகாரத்தினுற் றொக்கு நின்ற எச்சவும்மையால் தானவும் அவனு க்கும் உறுதியுடையதென்பது பெறப்படும். அறத்தோடு வருதலால் அப்

* (செப்ப முடையவனுக்கே யன்றி யவனது) எச்சத்திற்கு மென்னு மிறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை செய்யுள்விகாரத்தால் றொக்கு நின்றது.

‡ நடுவுநிலைமை யுடையவனுக்கு வரும்பொருள் தருமமார்க்கத்திற்கு விரோதமின்றியதாயிருத்தலின் அதனு(பொருளா)ல் அவனேயன்றி யவன் சந்ததியாரும் இன்புறுதல் நிச்சயமாதல் பற்றி 'இறக்குந்துணையும் அவன் றனக்கும் எமாப்புடைத் தென்பது பெறும்' என்று கூறப்பட்டது.

¶ அன்னதாயிற்று - (செல்வம்) எச்சத்திற்கு முறுதியாதலே யுடைய தாயிற்று.

† தானிறந்தபோதும் மிகுந்து நிற்பது தன்சந்ததியாதலின் அச்சந்ததி யினை எச்சம் (மிகுந்து நிற்பது) என்று கூறினர்.

படிப்பட்டதாயிற்று. தானிறந்தவிடத்து எஞ்சி நிற்பதுபற்றிச் சந்ததியை 'எச்சம்' என்றார்.

(க-து). நடுவுநிலைமை யுடையவனது செல்வம் அவன்சந்ததிக்கும் உறுதியாதலையுடையதாம் என்பது.

2. The wealth of the man of rectitude will not perish, but will bring happiness to his posterity.

௩. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

பரி.—(இ-ள்).—தீங்கன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும், நடுவு நிற்றலை யொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே ஒழிய விடுக, (எ-று).

நன்மைபயவாமையின் § 'நன்றேதரினும்' என்றார் இசத்தலா னென்

பது இசைந்தெனத் திரிந்துநின்றது. இவை யிரண்டு மிட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமையான் வந்தசெல்வம் நன்மை பயத்தலும், ¶ வினைச்செல்வம் தீமை பயத்தலுங் கூறப்பட்டன.

தெளி.— (இ-ள்). நன்றேதரினும் - (நீங்கன்றி) நன்மையே தந்த தாயினும், நடுவிகந்து - நடுவுநிற்றலை நீங்கலால், ஆம் - உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை - செல்வத்தை, அன்றே - அப்போதே, ஒழிய—நீங்கிப்போக, விடல்-விடக்கடவன், (எ-று).

நன்மையைத் தாராமையால் 'நன்றேதரினும்' என்றார். இசைத்த லானென்னும்வினை இசைந்தெனத் திரிந்துநின்றது. இஃதெச்சத் திரி வெனப்படும். இவை யிரண்டோட்டாலும் முறையே நடுவுநிலைமையால் வந்தசெல்வம் நன்மையைத் தருதலும் மற்றைய வழியால் வந்த செல்வந் தீமையைத் தருதலுஞ் சொல்லப்பட்டன.

(க-து). நடுவுநிலைமை யில்லாது வருஞ்செல்வம் நன்மை யைத்தந்ததாயினு மதனை யப்பொழுதே விடவேண்டும் என்பது.

3. Forsake even in the moment (of acquisition) that gain which though it should bring advantage is without equity.

ச. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

‡ நடுவு நிலைமையை விட்டதனா லுண்டாகின்ற செல்வமானது அப்போது நன்மையைத் தருவதுபோலக் காணப்படினும் அநுபவத்தில் தீமையைத் தருவதாகவேயிருத்தலின் 'நன்றேதரினும்' என்று கூறப்பட்டது. தரினும் என்னுமும்மை எதிர்மறைப் பொருளது.

¶ வினைச்செல்வம் - நடுவுநிலைமை யின்மையான் வந்தபொருள்.

பரி.—(இ-ள்). இவர் நடுவுநிலைமை யுடையர் இவர் நடுவுநிலைமை

விலரென்னும் விசேடம், அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும், (எ-று).

† தக்கார்க்கு எச்ச முண்டாதலும் § தகவிலார்க்கு இல்லையாதலும் ஒருதலை யாகலின், ‡ இருதிறத் தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). தக்கார் - (இவர்) நடுவுநிலைமையை யுடையவர், தகவிலர் - (இவர்) நடுவுநிலைமையை யில்லாதவர், என்பது - என்னும் விசேஷம், அவரவர் - அவரவருடைய, எச்சத்தால் - நல்ல புதல்வரது இருப்பினாலும் இல்லாமையாலும், காணப்படும் - அறியப்படும், (எ-று).

நடுவுநிலைமையை யுடையவருக்குச் சந்ததி உண்டாதலும், அஃதில்லாதவர்க்கு அஃது இல்லாமற்போதலும் நிச்சயமாதலின், அவ்விருவகையினரையும் அறிதற்கு அவை அடையாளங்களாயின. இதனால் நடுவுநிலைமையுடையவரையும், அஃதில்லாதவரையும் அறியும்வழி சொல்லப்பட்டது.

(க-து). இவர் நடுவுநிலைமை யுள்ளவர் இவர் நடுவுநிலைமை யில்லாதவர் என்பது அவரவர்களது சந்ததியாற் காணப்படும்.

---

† தக்கார்க்கு எச்ச முண்டாதலும்-நடுவுநிலைமையுடையோர்க்கு நல்ல பிள்ளைக ளுண்டாதலும். § தகவிலார்க்கு இல்லையாதலும் - நடுவுநிலைமை யில்லாதவர்களுக்கு நல்லபிள்ளைக ளில்லையாதலும்

‡ இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின - நடுவுநிலைமையுடையாரையும் அஃதில்லாதாரையும் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு அவரவர்களது நல்லபிள்ளைகளிருத்தலும் துஷ்டபிள்ளைகளிருத்தலும் அடையாளங்களாயின. (1) இவர் தக்கார்; நன்மக்களை யுடையரா யிருத்தலின். (2) இவர் தகவிலர்; நன்மக்களையுடையவராயிராமையின் என்பன ஈண்டனுமானமாம். இவ்விஷயம் மநுதரும சாஸ்திரம் மூன்று மத்தியாயத்தில் "முக்கியமாய் உத்தமமான விவாகத்தாற் பிறக்கும் பிள்ளைகள் சாதுக்களா யிருப்பார்கள். நிந்திக்கத்தக்க விவாகத்தாற் பிறக்கும் பிள்ளைகள் துஷ்டர்களாயிருப்பார்கள்" என்றும், நான்மணிக்கடிகை "மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை" "பழியின்மை மக்களாற் காண்க" என்றும் கூறுவதாலு மறியப்

பமம். இதனுல் வித்தின் விசேட குணத்திற்கேற்ப முளையுண்டாவது போன்று அவரவர்களது விசேட குணத்திற்கேற்பப் பிள்ளைகளுண்டாவ ரென்பது பெறப்படுமென்றது. இது (பெருந்திரட்டு) "முக்குணந் தம்மின் மாறி முயங்கிடுந் தந்தைக் கப்போ, தெக்குண முதிக்கும் பிள்ளைக் கது குணம் விதியதாமால்". (குறுந்திரட்டு) " தந்தைக் கெந்தக் குணமுதித் குஞ் சனிக்கும் பொழுதின் மைந்தற்கு, மந்தக்குணமாம் " என்று வரும் பிரயோகங்களை விளிவினங்கும். " செந்நெல்லா லாய செழுமுளை மற் றுமச், செந்நெல்லே யாகிவிளைதலால்—அந்நெல், வயனிறையக் காய்க்கும் வளவய லூர, மகனறிவு தந்தை யறிவு" என்று நாலடியார் கூறுவதுமறிக.

4. The worthy and the unworthy may be known by (the character of) their offspring.

ரு. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

பரி.—(இ-ள). தீவினையாற் கேடும் நல்வினையாற் பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன ; அவ்வாற்றை யறிந்து அவை காரணமாக மனத்தின்கட் கோடாமையே அறிவான் அமைந்தார்க்கு அழகாவது, (எ-று).

† அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவன வாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக் குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக் குறித் தும் ஒருதலைக்க ணிற்றல். § அவற்றிற்குக் காரணம் ‡ பழவினையே, கோடுதலன்று என உண்மை யுணர்ந்து நடுவுநிற்றல் சால்பினை அழகு செய்தலின் ' சான்றோர்க் கணி ' என்றார்.

தெளி.—(இ-ள்). கேடும்-(தீவினையினுல் பொருள் முதலியன) கெடு தலும், பெருக்கமும் - (நல்வினையினுலவை) பெருகுதலும், இல்லல்ல - (யாவருக்கும்) இல்லாதவையல்ல, (முன்னமே அமைந்து கிடந்தனவாம்), (அவ்வழியை அறிந்து), நெஞ்சத்து-மனத்தின்கண், கோடாமை - (அவை காரணமாக) சாய்தலில்லாமையே, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்

தோர்க்கு, அணி - அழகாம், (எ-று).

அவை காரணமாகச் சாய்தலாவது அக்கேடும் பெருக்கமும் (பழவினை யினாலே வந்து கொண்டிருக்க), இப்போது (செய்முயற்சியால்) வருவனவாக நினைத்துக் கேடுவாராமையைக் குறித்தும், பெருக்கம் வருதலைக் குறித்தும் ஒரு பக்கத்திற் சாய்தலாம். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே, சாய்தலல்லவென உண்மை யுணர்ந்து நடுவுநிலை யுடையவரா யிருத்தல் அறிவால் நிறைந்திருத்தலை அழகு செய்தலால் 'சான்றோர்க் கணி' என்றார்.

(க-து). எப்போதும் நடுவுநிலைமையினின்றுந் தவறாமையே பெரியோர்க்கு அழகாம் என்பது.

5. Loss and gain come not without cause ; it is the ornament of the wise to preserve evenness of mind (under both).

† அவை - கேடும் பெருக்கமும், § அவற்றிற்கு-கேட்டிற்கும் பெருக்கத்திற்கும்.

‡ பழவினை - முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினை தீவினை. "பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று, வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத் - தொல்லைப், பழவினையு மன்ன தகைத்தே தற்செய்த, கிழவனை நாடிக் கொளற்கு" - என்பது நாலடியார்.

௬. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்சம்
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிற்றலை யொழிந்து நடுவல்ல வற்றைச்செய்ய நினைக்குமாயின், அந்நினைவை யான் கெடக்கடவே னென்றுணரு ‡ முற்பாதமாக வறிக, (எ-று).

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்கு மாதலின் 'செயின்' என்றார்.

தெளி.—(இ-ள்). தன்னெஞ்சம் - (ஒருவன்) தனதுமனம், நடுவு -

நடுவு நிற்றலை, ஒரீஇ - நீங்கி, அல்ல - நடுவுநிற்றலல்லாதனவற்றை (பாவச் செயல்களை), செயின் - செய்ய நினைக்குமாயின் (அந்நினைவை), யான் - நான், கெடுவல் - கெட்டுப்போவேன், என்பது - என்றதொரு உற்பாதமாக, அறிக - அறியக்கடவன, (எ-று).

யாதாவதொன்றனைச் செய்ய நினைத்தலுமதனைச் செய்தலோடொக்குமாதலின் 'செயின்' என்றார். நினைத்தல் காரணமும் செய்தல் காரியமுமாம்.

(க-து). நடுவுநிலைமையி னின்றுந் தவறினவனுக்குத் தவறாது கேடுண்டாம் என்பது.

6. Let him whose mind, departing from equity, commits sin well consider thus within himself, " I shall perish."

எ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு.

பரி.—(இ - ள்). நடுவாக நின்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை வறுமையென்று கருதார் உயர்ந்தோர், (எ-று).

கெடுவென்பது * முதனிலைத் தொழிற்பெயர். செல்வமென்றுகொள்ளுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே கேடும் பெருக்கமுங் கோடுதலான் வாரா வென்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற் கேதுவா மென்பதூஉம், கோடாதவன் றாழ்வு ‡ கேடன் றென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

தெளி.—(இ - ள்). உலகம் - உயர்ந்தோர், நடுவாக - நடுவு நிலைமையாக (நின்று) நன்றிக்கண் - அறத்தின் கண்ணே, தங்கியான் - தங்கினவனது, தாழ்வு வறுமையை, கெடுவாக - வறுமையென்று, வையாது - வையார் (நினையார்), (எ-று).

---

‡ உற்பாதம் - பின்வரும் நன்மை தீமைகளை முன்னறிவிக்குங் குறி.

* முதனிலைத் தொழிற்பெயராவது பகுதியே தொழிற்பெயர்ப் பொருளைத் தருவது.

‡ செல்வ மென்பதூஉம் என்றும் பாடமுண்டு.

கெடுவென்பது புடைபெயர்ச்சியையுணர்த்துங் தல் விகுதிகெட்டு வந்தது. (உயர்ந்தோர் நடுவு நிலைமையுடையவனது வறுமையை) செல்வமென்றுகொள்ளுவாரென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே கேடும் பெருக்கமும் நடுவுநிலைமை தவறுதலால் வருவனவல்லவென்பதும், நடுவு நிலைமைதவறுதல் கேட்டிற்குக் காரணமா மென்பதும், நடுவுநிலைமையிற் றவறுதவனது தாழ்வு கேடாகா தென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

(௧-து). *நடுவுநிலைமையோடு தருமவழியி லொழுகுகின்றவனது வறுமையைப் பெரியோர் தாழ்வாக நினையார் என்பது.*

7. The great will not regard as poverty the low estate of that man who dwells in the virtue of equity.

௮. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

பரி.—(இ-ள்). முன்னே தான் சமமாக நின்று பின்தன்கண்வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல, இலக்கணங்களான் அமைந்து ஒரு பக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம், (எ-று).

† *உவமை அடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற் கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும கூட்டிச், சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது ‡ தடைவிடைகளாற் கேட்டவற்றை ¶ ஊழான் உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற் கோடாமையா*

---

† *கோலெ (தராசுக்கோலெ)ன்னும உவமானத்தின் அடையா (விசேஷணமா)ன சமன்செய்தலையுஞ் சீர்தூக்கலையும் சான்றோரென்னும் உவமேயத்திற் சேர்த்துச் சமன்செய்தலையும் சீர்தூக்குதலையு முடைய சான்றோரென்றும், சான்றோரென்னும் உவமேயத்தி (பொருளி)ன் அடையான அமைதலையும் ஒருபாற் கோடாமையையும், கோலென்னுமுவமேயத்*

திற் சேர்த்து அமைதலையும் ஒருபாற் கோடாமையையுமுடைய கோலென்றும் சொல்லவேண்டுமெனக. எனவே சமன்செய்தலும், சீர்தூக்கலும், அமைதலும், ஒருபாற் கோடாமையு மென்னும் நான்கும் கோலுக்கும் சான்றோர்க்கும் விசேஷணமாயின வென்பது பெற்றாம்.

‡ "தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை துன்னித்,தொடைவிடை யூழிவை தோலாத்-தொடைவேட், டழிபடா வற்ற வறிமுறையென் றெட்டின், வழிபடுதல் வல்ல தவை" என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை. தடைவிடைகளாற் கேட்டவற்றை—ஆட்சேப சமாதானவாயிலாக வாதிப் பிரதிவாதிகளிடத்துக் கேட்ட விஷயங்களை. தடையென்பதற்குத் தொடையென்றும்பாடபேதமுண்டு. தொடையென்பதற்கு ஆட்சேபித்தலென்பது பொருள்.

¶ வழாஅன்—அறநூல் கூறிய விதிப்படி. இவ்வாறன்றி வழாஅன் என்பதற்கு இயற்கை யறிவால் எனினு மொக்கும்.

வது அவ் வுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்று திறத்தார்க்கும் ஒப்பக் கூறுதலாகவும் உரைக்க. † இலக்கணங்களான் அமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

தேளி.—(இ-ள்). சமன்செய்து - (முன்னேதான்) சமனாகின்று சீர்தூக்கும் - (பின்னே தன்னிடத்து வைத்தபாரத்தை) அளவு செய்யும், கோல்போல் - துலாம்போல, அமைந்து - (இலக்கணங்களால்) நிறைந்து, ஒருபால் - ஒருபக்கத்தில், கோடாமை - சாயாமையானது, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு, அணி - அழகாம், (எ-று).

உவமானத்தினுடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் உவமேயத்தினிடத்தும் உவமேயத்தினுடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற் கோடாமையும் உவமானத்தினிடத்துங் கூட்டுக. சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது (வாதிப் பிரதிவாதிகள் கூறும்)தடையாலும் விடையாலும் கேட்ட வற்றை முறைமையாகவுள்ளபடி யறிதல். ஒருபாற் கோடாமையாவது அவ்வுள்ளபடியறிந்தவற்றை மறைக்காமல் பகைவர், அயலோர், நட்பினரென்னும் மூவகை

யோருக்கும் ஒப்பச சொலலுதல். இலக்கணங்களாலமைதல் உவமான வுவ மேயமெனனுமிரண்டிடத்தும்பொருந்துவனகொள்க. துலாம்-நிறைகோல்.

(க-து). நடுவு நிலைமையை விட்டு ஒருவா பககததிற சார்ந்து பேசாமையே பெரியோாக் கழகாம் என்பது.

8. To incline to neither side, but to rest impartial as the even fixed scale is the ornament of the wise.

௯. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

பரி.—(இ-ள்). நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின்கட் கோடுத லில்லாததாம் ; ‡ அஃதன்னதாவது மனத்ின்கட் கோடட மின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின், (எ-று).

† இலக்கணங் (அவ்வியாத்தி யதிவியாத்து யசம்பவமென்னு முக் குற்றங்களும் நீங்கிய தன்மை)களால் அமைதல் (பொருந்துதல்) இருவழியும் (உவமானமான கோலின்கண்ணும் உவமேயமான சான்றோர் கண்ணும்)ஏற்பன (ஏற்கத்தக்கவைகளை)கொள்க. ஏற்பனவாவன:—ஐயந்திரப் பொருளை யுரைத்தல், மிகினும் குறையினும் கில்லாதாதலாம். "துலாக்கோ லியல்பே தூக்குங் காலை, மிகினுங் குறையினு நில்லா தாகலு,மையந் தீர்த் தலு நடுவு நிலைமையோ, டெய்தக் கூறுப வியல்புணர்ந் தோரே", "ஐயந் திரப் பொருளை யுணர்த்தலு,மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே"என்னும் சூத்திரங்களும் ஈண்டறியத் தக்கனவாம்.

‡ அஃதன்னதாவது சொல்லில் கோணுத லில்லாமலிருப்பது. அஃதறமாவது என்றும் பாடமுண்டு.

சொல்- † ஊழான் அறுத்தச்சொல்லுஞ்சொல். (இவையிரண்டு பாட்டாலும்) ‡ காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அற நூலிடத்தவாறு சொல்லுதல் நடுவு நிலைமையாமெனவே, அதனோடுகூடாதாயின அவ்வாறுசொல்லுதல் நடுவு நிலைமை யன்றென்பது பெறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). செப்பம்-நடுவு நிலைமையாவது, சொல் - சொல்லினிடத்து. கோட்டமில்லது - கோணுதலில்லாததாம (அஃதத்தன்மையதாவது), உள் - மனதகினிடத்து, கோட்டமின்மை-கோணுதலில்லாமையை, ஒருதலையா - உறுதியாக, பெறின - பெற்றால், (எ-று)

சொல் - முறைமையாக வரையறுத்துச சொல்லுஞ்சொல், (இவையிரண்டுபாட்டாலும் சபையானது) காரணம்பற்றியொருபக்கததிற் சாயதலில்லாத மனத்துடன் கூடுமானால் அறநூலிடத்தபடி கூறுதல் நடுவு நிலைமையாமென்று கூறவே, அத்தன்மையதாகியமனத்தோடு கூடாதானால் அப்படி கூறுதல் நடுவுநிலைமை யல்லவென்பதுபெறப்பட்டது. (கூறப்பட்டது எனறும பாடம்).

(க-து). மனகோட்டமற்றுச சொல்லினிடத்துக் கோணுதலில்லாமையே நடுவு நிலைமையாம என்பது.

9 Freedom from crooked speech is rectitude if it be accompanied by steady freedom from crookedness within.

கo. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்.

பரி.—(இ-ள). பிறர் பொருளையும் தம்பொருளபோலப் பேணிச் செய்யின், வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம், (எ-று).

* பிறவும தமபோற் செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது

---

† ஊழான அறுத்துச சொல்லுஞ்சொல்—அறநூல கூறிய விதிப்படி வரையறுததுச சொலலுந் தீர்ப்பு

‡ காரணம் பற்றி...பெறப்பட்டது என்பதன் பொருள்(நியாய)சபையார் பகைவா சிநேகரென்னும் காரணம்பற்றி யொருபக்கத்திலும் சார்தலில்லாத மனத்தோடு கூடுவாராயின அவர் அறநூல் விதித்தபடி தீர்ப்புச சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையாமென்று சொல்லவே, ஒருபக்கத்திலுஞ் சார்

தலில்லாத மனத்தோடு அவர் கூடாரயின் அறனால் விதித்தபடி தீர்ப்புச சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையல்ல வென்பது பெறப்பட்டதெங்க. இத ளுல் அறனால் விதித்தபடி தீர்ப்புச சொன்னாலும் சொல்வாரது மனத் தில் பட்சபாத மிருக்குமானல் அத்தீர்ப்பு நடுவுநிலைமையாகா தென்பது பெற்ரும்.

• *தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக், கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொ டுப் பதூஉக் குறைபடாது, பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசும்" என்பது பட்டி னப்பாலை.*

குறைவுமாகாமல் ஒப்பநாடிச்செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள் ‖ முன்னைய விரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின; § ஏனையது வணிகரைநோக்கிற்று. ¶ அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறுகச்சிறத்தலையின். (இதனல் நடுவு நிலைமை வகை கூறப்பட்டது).

தெளி.—(இ-ள்). *பிறவும் - பிறர்பொருளையும், தமபோல் - தம்மு டைய பொருளைப்போல, பேணி-பாதுகாத்து, செயின்-செய்தால், (அச்செ ய்கையானது) வாணிகஞ்செய்வார்க்கு - வியாபாரஞ் செய்வார்க்கு, வாணி கம் - (நல்ல) வியாபாரமாம், (எ-று).*

பிறவுந்தமபோற் செய்தலாவது தாம் கொள்ளும் பொருள் தாங்கொ டுக்கும் பொருட்கு மிகுதியும், தாம் கொடுக்கும்பொருள் தாம் வாங்கும் பொருட்குக் குறைவும் ஆகாமல் பொருந்த வாராய்ந்து செய்தல்.

இச்செய்யுள் மூன்றனுள், முன்னுள்ள விரண்டும் சபையாரை நோக் கினவாம், மற்றது வர்த்தகரை நோக்கியதாம்; அவ்விருவகையார்க்கும் நடுவுநிலைமையென்னுமிவ்வறம் வேறுகச்சிறந்திருத்தலின். (இதனல் நடுவு நிலைமையது கூறுபாடு சொல்லப்பட்டது).

(க-து). *பிறர்பொருளையுந் தமது பொருளைப்போலப் பாது காத்துச்செய்யும் வியாபாரமே சிறந்த வியாபாரமாம் என்பது.*

10. The true merchandise of merchants is to guard and to

do by the things of others as they do by their own.

ஒன்பதாவது - அதிகாரம்

அடக்கமுடைமை—*Self - Control.*

பரி.—(இ-ள்). அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்களை தீநெறிக்கட் செல்லாது அடங்குதலுடையனாதல். அஃது † ஏதிலார்குற்றம்போற் றங் குற்றமுங் காணும் நடுவு நிலைமை யுடையார்க்காதலின், ‡‡ இது நடுவு நிலைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

‖ முன்னையவிரண்டும் அவ்வையத்தாரை நோக்கின; 'சமன்செய்து' என்னுங் குறளும் 'சொற்கோட்டமில்லது' என்னுங் குறளும் (நியாய) சபையாரைக் குறித்து நின்றன.

§ ஏனையது—"வாணிகஞ்செய்வார்க்கு" என்னுமிக்குறள்.

¶ அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறாகச் சிறத்தலையின் - சபை யார் வணிகரென்று மிருவர்க்கும் இந்த நடுவுநிலைமையாகிய தருமம் வேறு கச் சிறந்திருத்தலின். இதனுல் சபையோர்க்கும் வணிகர்க்கும் நடுவு நிலை மை யாவரினும் மிகுதியாக வி ரு க் க வேண்டு மென்பது தின்னை மையிற்று. † புறங்கூறுமை. 10 - வது குறள்.

‡‡ இது - அடக்கமுடைமை யென்னு மிவ்வதிகாரம்.

தெளி.—அஃதாவது காயமும், வாக்கும், மனமும் தீயவழியிற் செல் லாமல் அடங்குதலுடையனா யிருத்தல். அவ்வடக்கம் அயலாரது குற் றம் போலத் தமதுகுற்றமுங் காணும் நடுவுநிலைமை யுடையவருக்கு உரிய தாதலால் இது நடுவுநிலைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அடக்க ‖ மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை

யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

பரி —(இ-ள்). ஒருவனை அடக்கமாகிய அறம் பின் தேவருலகத் துய்க்கும்; அடங்காமையாகிய பாவம் தங்குதற்கரிய இருளின்கட்செலுத் தும், (எ-று).

* இருளென்பது ஓர் நரகவிசேடம். ‡ "எல்லாம், பொருளிற் பிறந்து விடும்" என்றாற்போல § உய்த்துவிடுமென்பது ஒரு சொல்லாய் நின்றது.

தெளி.—(இ-ள்). அடக்கம் - (ஒருவனை) அடக்கமாகிய அறமானது, அமரருள - (பின்) தேவருலகத்தில், உய்க்கும் - கொண்டுபோய்விடும், அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது, ஆரிருள் - வசித்தற் கரிய நரகத்தில், உய்த்துவிடும் - செலுத்திவிடும், (எ-று).

இருளென்பது நரகவகையு ளொன்று. உய்த்துவிடுமென்ப தொரு சொல்.

(க-து). அடக்கமுடையவர் சுவர்க்கத்தையும் அஃதில்லாதவர் நரகத்தையு மடைவர் என்பது.

‖ அமரர் என்பது மரணமில்லாதவ ரென்னும் பொருளது.

* இருள் என்பது அதற்குத்தானமாகிய நரகத்திற்காதலின் தானி யாகு பெயராம். எஞ்ஞான்றுமிருள் நெருங்கியுள்ள நரகத்திற்கு அநிதமம் என்று பெயர்.

‡ நான் மணிக்கடிகை, எ. இதன் பொருள் போகம் கீர்த்திமுதலிய யாவும் திரவியத்தினால் பிறக்கும் என்பது. பிறந்துவிடுமென்பது ஒரு சொல்.

§ உய்த்துவிடு மென்பது செலுத்தும் என்னும் ஒருமொழிப்பொரு ளதாயிருத்தல்பற்றி 'ஒருசொல்வாய் நின்றது' என்று கூறப்பட்டது. உய்த்துவிடும் என்பதில் உய்த்துவிடு என்பது பகுதி. இதில் விடு துணி வுப்பொருளுணர்த்திற்று. பாவபுண்ணியங்களிரண்டும் இம்மையிலே மனி தர்களால் செய்யப்பட்டுச் செயப்படு பொருள்களாக நிற்பினும், மறுமை யிலே அவை வினைமுதலாக நின்று தம்மைச் செய்தவர்களைச் செயப்படு

பொருளாக்கி நரகசுவர்க்கங்களுக் கேறுப்புதல்பற்றி 'அடக்க மமரரு ளுய்க்கும்' என்றும் "அடங்காமை யாரிரு ளுய்த்து விடும்" என்றும் கூறப்பட்டன வென்க.

1. Self-control will place (a man) among the Gods ; the want of it will drive (him) into the thickest darkness (of hell).

உ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு.

பரி.—(இ-ள்). உயிர்கட்கு அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமில்லை; ஆகலான், அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காக்க.

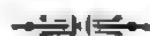
உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மேனின்றது; அறிந்தடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின்.

தெளி.—(இ-ள்). அடக்கத்தை—அடக்கத்தினை, பொருளா - (உறுதிப்) பொருளாக(கொண்டு), காக்க - (அழியாமற்) காக்ககடவன், உயிர்க்கு-உயிர்கட்கு, அதனினூஉங்கு- அவ்வடக்கத்தின்மேற்பட்ட, ஆக்கம்-செல்வமானது, இல்லை—,(ஆதலால்), (எ-று).

உயிரென்பது சாதியொருமைப்பெயர் அஃதிவ்விடத்து மக்களது உயிரின் மேல் நின்றது; (அறியத்தக்கனவற்றை) அறிந்து மனமொழி மெய்க ளடங்கிப் பயனைப்பெறுவது அவ்வுயிரேயாதலின்.

(க-து). அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமின்மையின், அதனை யழியாவாறு காத்தல் வேண்டுமென்பது.

2. Let self-control be guarded as a treasure; there is no greater source of good for man than that.

ங. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

பரி.—(இ-ள). அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்று அறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின், அவ்வடக்கம் நல்லோரான் அறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும், (எ-று).

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்ம்முதன் மூன்றும் தன் வயத்தவாதல்.

தெளி.—(இ-ள்). *அறிவறிந்து - (அடங்குதலேநமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின் - நல்வழியாலே, (ஒருவன்), அடங்கப்பெறின் - அடங்கப்பெற்றால், செறிவு - அவ்வடக்கமானது, அறிந்து - (நல்லோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மை - மேம்பாட்டை, பயக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும், (எ-று).*

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கும் வழியாவது காயமும், வாக்கும், மனமும் தன்வசமாக வாதலாம்.

(க-து). ஒருவன் மனம் வாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணந் தானும் அடங்கிடப்பானுயில் அவ்வடக்கம் அவனுக்கு மேன்மையைத் தரும் என்பது.

இல்லறவியல்—கூ - வது அடக்கமுடைமை. **129**

3. If a man, knowing that self-control is knowledge, control himself, in the prescribed way such self-control, known by the wise, will bring distinction.

ச. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

பரி.—(இ-ள்). இல்வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது. ()

திரியா தடங்குதல் - பொறிகளாற் புலன்களை நுகாரின்றே அடங்குதல். மலை - அகுபெயர்.

தெளி.—(இ-ள்). *நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகிய தன்) வழியில் திரியாது - வேறுபடாது (நின்று), அடங்கியான் - அடங்கினவனது, தோற்றம் - உயர்ச்சியானது, மலையினும் - மலையினுயர்ச்சியினும், மாணப்*

பெரிது - மிகப்பெரிதாம், (எ-று).

வேறுபடாது நின்று அடங்குதல்-செவி முதலிய வைந்திந்திரியங்களாலும் சத்தமுதலிய வைம்புலன்களையும் அநுபவித்துக் கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலையென்னு முதற்பொருளின பெயர் அதன் பண்பாகிய வுயர்ச்சிக்காதலின் பொருளாகுபெயராம்.

(க-து). அடங்கி நடப்பவனது மேன்மை மலையி னுயர்ச்சியினும் பெரிதாம் என்பது.

௪. More lofty than a mountain will be the greatness of that man who without swerving from his proper (domestic) state controls himself.

௫. எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

பரி.—(இ-ள்). பெருமித மின்றி யடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும், அவ்வெல்லாருள்ளும் செல்வமுடையார்க்கே வேறொரு செல்வமாஞ் சிறப்பினை யுடைத்து, (எ-று).

பெருமிதத்தினைச் செய்யுங் கல்வியுங் குடிப்பிறப்பும் உடையார் அஃதின்றி † அவைதம்மானே அடங்கியவழி அவ்வடக்கம் சிறந்து காட்டாதாகலின் 'செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து' என்றார் ¶ செல்வத்

† அவைதம்மானே - கல்வியினாலும் குடிப்பிறப்பினாலும்.

¶ செல்வத்தகைத்து என்பது மெலிக்கும்வழி மெலித்தலென்னும் செய்யுள் விகாரத்தால் செல்வந்தகைத்து என மெலிந்து நின்றது. [தகரவொற்று நகரவொற்றானது விகாரம்].

17

தகைத் தென்பது மெலிந்து நின்றது. † பொதுவென்பாரையும் உடன் பட்டு நின்றே சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் பொது

வகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தேவி.—(இ-ள்). பணிதல் - (பெருமைப்பாடில்லாது) அடங்குதல், எல்லார்க்கும்—,நன்றாம் - (ஒப்ப)நன்றாகும், (ஆயினும்), அவருள்ளும் - அவ்வெல்லாருள்ளும், செல்வர்க்கே - செல்வ முடையவர்களுக்கே, செல்வத்தகைத்து - (வேறொரு) செல்வமாய்த் தோன்றுஞ் சிறப்பினை யுடையதாம், (எ-று).

பெருமைப்பாட்டினை (செருக்கினை) யுண்டாக்கும் கல்வியும் குடிப்பிறப்பும் உடையவர் அப்பெருமைப்பாடில்லாமல் அவற்றாலே அடங்கியவிடத்து அவ்வடக்கம் சிறந்து தோன்றுதாகலின் 'செல்வர்க்கே செல்வத்தகைத்து' என்றார். செல்வத் தகைத்தென்பது செல்வர்தகைத்தெனமெலித்தல் விகாரமடைந்து நின்றது. அடக்கம் யாவர்க்கும் பொதுவானதருமமாமென்பாரையு மங்கீகரித்து நின்றே அது சிறப்பாதலைக் கூறியவாறும். இவை மைந்துபாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). செல்வ முடையவரிடத்தே அடக்கம் சிறந்து விளங்கும் என்பது.

5. Humility is good in all; but especially in the rich it is (the excellence of) a higher riches.

சு. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

பரி.—(இ-ள்). ஆமைபோல ஒருவன் ஒரு பிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கவல்லனாயின், அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பின்கண்ணும் அரணாதலை உடைத்து, (எ-று).

---

† பொதுவென்பாரையு முடன்பட்டுநின்றே சிறப்பாதல் கூறியவாறு என்பதற்குக் கல்வியுடையார் குடிப்பிறப்புடையார் செல்வமுடையாரென்னு மூன்று திறத்தினர்க்கும் அடக்கமென்னுங்குணம் பொதுவானதாகு மென்பாரது அபிப்பிராயத்தையு மொப்புக்கொண்டே பொருளுடையார்க்கே அவ்வடக்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பினதாகுமென்று கூறிய

விதமாம். இதனால் அடக்கமானது கல்வியுடையாரிடத்தும் குடிப்பிறப்புடையாரிடத்தும் சிறந்துவிளங்காமல்பொருளுடையாரிடத்தே சிறந்துவிளங்குமென்பது பெறப்பட்டது. பொருளில்லாவிடத்துச் செருக்கு மிகுதற்கேதுவின்மையின் செருக்கு மிகுதற்கேதுவான பொருளுடையாரிடத்து அடக்கமிருப்பின் அவ்வடக்கம் கல்வியுடையாரது அடக்கத்திலும் குடிப்பிறப்புடையாரது அடக்கத்திலும் மேம்பட்டு விளங்குமென்பது கருத்து.

‡‡ ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடர்புகுதாமல் அடக்குமாறுபோல இவனும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம்புகுதாமல் அடக்கவேண்டுமென்பார் 'ஆமைபோல்' என்றார். ஒருமைக்கட்செய்த வினையின் பயன் எழுமையுந் தொடருமென்பது இதனானறிக. இதனான் மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). ஒருமையுள் - (ஒருவன்) ஒருபிறப்பினிடத்து, ஆமைபோல் - ஆமையைப்போல, ஐந்து - ஐம்பொறிகளையும், அடக்கலாற்றின் - அடக்க வல்லவனாகில், (அவ்வல்லமை அவனுக்கு), எழுமையும் - எழுபிறப்பின் கண்ணும், ஏமாப்புடைத்து - காவலாதலை யுடையதாம், ()

ஆமையானது தனது கால்கள் நான்கும், தலையொன்றுமாகிய ஐவ்தவயவங்களையுந் துன்பம் வாராதபடி யடக்கும் விதம்போல இவனும் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம் வாராதபடி அடக்கவேண்டு மென்பார் 'ஆமைபோல்' என்றார். ஒரு பிறப்பிற் செய்த வினைப்பயன் எழுபிறப்பிலுந் தொடருமென்பது இதனாலறிக. இதனால் காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.

* (க-து). ஒருவன் ஐம்பொறிகளையும் அடக்க வல்லவனாயின் அவனுக்கு அவ்வடக்கம் எழுபிறப்பிலுந் துணையாம் என்பது.

6. He who throughout one birth like a tortoise keeps in his five senses, the fruit of it will prove a safeguard to him throughout the seven - fold births.

எ. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்

சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

பரி.—(இ-ள்). தம்மாற் காக்கப்படுவன எல்லாவற்றையும் காக்க மாட்டாராயினும் * நாவொன்றனையுங் காக்க; அதனைக் காவாராயின் சொற்குற்றத்தின்கட் பட்டுத் தாமே துன்புறுவர், (எ-று).

யாவென்பது அஃறிணைப்பன்மைவினாப்பெயர்; அஃது ஈண்டு எஞ்சாமை உணர்கின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. சொற்குற்

‡‡ *ஆமை தன் கைகாலுறுப்புக்களையும் அடக்குவதுபோல ஒருவன் ஐம்பொறிகளையு மடக்கவேண்டுமென்பதன் பயன் பகவத்கீதை சாங்கிய யோகவத்தியாயத்தில் "இவன் (துறவி) ஆமையானது (தன்) அவயவங்களை (உள்ளுக்கிழுத்துக் கொள்வது) போலச் சகலமான விஷயங்களிலிருந்தும் இந்திரியங்களை யெப்போது இழுத்துக்கொள்ளுகிறானோ அப்போது அவனுடைய ஞானமானது நிலைத்தது" என்று கூறுவதனாலுமறிக.*

* *"ஆக்கப் படுக்கு மருந்தளைவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும் புலைநரகத் துய்ப்பிக்கும், காக்கப் படுவன விந்திரிய மைந்தினு, நாக்காவ லில்லை நனிவெல்லு மாறே" என்பது வளையாபதி.*

தம் - சொல்லின்கட்டோன்றுங் குற்றம். † அல்லாப்பர், செம்மாப்பர் என்பனபோலச் சோகாப்பரென்பது ஒரு சொல்.

தெளி.—(இ-ள்). யா - (தம்மால் காக்கப்படுவனவாகிய) எல்லாவற்றையும், காவாராயினும் - காக்கமாட்டாராயினும், நா - நாவொன்றையும், காக்க - காக்கக்கடவர், காவாக்கால் - (அந்நாவினைக்) காக்கமாட்டாராயின், சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்தி லகப்பட்டு, சோகாப்பர் - (தாமே) துன்படைவர், (எ-று).

யாவென்பது எவையென்னும் பொருளையுணர்த்தும் அஃறிணைப்பன்மை வினாப்பெயர். அஃதிங்குக் குறையாமை யென்ப தறியுமாறு நின்றது. யாவுமென்னும் முற்றும்மை செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்குநின்றது. சொற்குற்றம் - சொல்லினிடத்துத் தோன்றுங் குற்றம். அது குன்றக் கூறல் முதலியனவாம். சோகாப்பரென்பது ஒருசொல்.

(க-து). காவடக்கமில்லார் சொற்குற்றத்தி லகப்பட்டுத் துன் புறுவர் என்பது.

7. Though you guard nothing else, guard your tougue; as for those who do not guard it their words will be drawn into evil and they will suffer distress.

அ. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

பரி.—(இ-ள்). தீயவாகிய சொற்களின் பொருள்களாற் பிறக்கு வதாந் துன்பம் ஒன்றயினும் ஒருவன்பக்கல் உண்டாவதாயின், அவனுக் குப பிறவறங்களான் உண்டான நன்மை தீதாய்விடும், (எ-று).

தீயசொல்லாவன: தீங்குபயக்கும் பொய், குறளை, கடுஞ்சொல்லென் பன. ‡ ஒருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ் சொற்களன்கண்ணே ஒன்றாயி

† சோகம் என்பதன் விகாரமாகிய சோ என்னும் சொல்லும் காப்பர் என்னும் சொல்லும் ஆகிய இரண்டுசொல்லும சேர்ந்து சோகாப்பர் என் றாயின என்பாரது கூற்றை யொப்பாது ' அல்லாப்பர் செம்மாப்பர் என் பன போலச் சோகாப்பரென்பது ஒருசொல்' என்று கூறப்பட்டது. சோ காப்பர் என்பதில் துன்பமென்னும் பொருளை யுணர்த்தும் சோகம் என் னும் பண்புப்பெயரின் விகாரமாகிய சோகாப்பு என்பது பகுதி, அல்லாப் பர் செம்மாப்பர் என்பனவற்றில் அல்லாப்பு செம்மாப்பு என்பன பகுதிகள்.

‡ 'ஒன்றானுந்தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயின்' என்பதற்கு ஒன் றானும் - (ஒருவன் நல்லனவாகச் சொல்லும் சொற்களிடத்தே) ஒரு சொல் லாயினும், தீச்சொற் பொருட்பயன் - தீயசொலவா லுண்டாகும் பொருளி னது பயன், உண்டாயின் - (பிறர்க்கு) உண்டாவதாயின் என்று பொருள் கூறுவாருமுளர் என்பது.

னும் தீச்சொற்படும் பொருளினது பயன் பிறர்க்குண்டாவதாயின் என் றுரைப்பாருமுளர்.

தெளி.—(இ-ள்). தீச்சொல் - தீயவாகிய சொற்களின், பொருட் பயன் - பொருள்களால் (பிறர்க்குவரும் துன்பமாகிய) பயனானது, ஒன்றானும் - ஒன்றாயினும், உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்தில்) உண்டாவதாயின், நன்று - (அவனுக்குப் பிறவறங்களாலுண்டாகிய) நன்மையானது, ஆகாதாகிவிடும் - தீதாய்விடும், (எ-று).

தீயசொற்களாவன:—தீமையைத்தரும் பொய், குறளை, கடுஞ்சொல் என்பனவாம்.

(க-து). ஒருவன் கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுவானாயின் அச்சொற்கள் அவனது நன்மையனைத்தையும் கெடுக்கும் என்பது.

8. If a man's speech be productive of a single evil, all the good done by him will be turned into evil.

கூ. தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

பரி.—(இ-ள). ஒருவனை ஒருவன் தீயினாற் சுட்டபுண் மெய்க்கட் கிடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதே ஆறும்; அவ்வாறன்றி வெவ்வுரையுடைய நாவினாற் சுட்டவடு அதன் கண்ணும் எஞ்ஞான்றும் ஆறாது. ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் 'புண்' என்றும், ஆறாமையின் நாவினாற்சுட்டதனை 'வடு' என்றுங் கூறினார். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறாமையாற் றீயினும் வெவ்வுரை கொடிதென்பது போதாலின், இது ‡ குறிப்பான்வந்த வேற்றுமை யலங்காரம். இவை மூன்று பாட்டானும் மொழியடக்கங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவனை யொருவன்), தீயினாற் சுட்ட—நெருப்பாற்சுட்ட, புண்-புண்ணானது,(உடம்பினிடத்திருந்தாலும்), உள்-மனதினிடத்து, ஆறும்-(அப்பொழுதே)ஆறிப்போம்,(அப்படியல்லாமல்),நாவினால்-

‡ உவமானமான தீயு (நெருப்பு)ம் உவமேயமான கடுஞ்சொல்லும்

சுடுகிற(பிறரைவருத்துகின்ற)தொழிலினால் தம்முள் சமானமுடையனவா யிருந்தாலும் (தீயினாற் சுட்டபுண் உடம்பில் ஆறிப்போவதுபோலாகாது நாவினாற் சுட்ட வடு மனத்தின்கண் ஆறாது கிடத்தலின்) நெருப்பைப் பார்க்கிலும் கடுஞ்சொல் கொடியது என்னும் வேற்றுமை 'ஆறாதே நாவி னாற் சுட்டவடு'என்னுங் குறிப்பாற்பெற வைத்தமையின் இது குறிப்பான் வந்தவேற்றுமையலங்காரமாயிற்று. வேற்றுமையலங்காரமாவது வெளிப் படையாகவாவது குறிப்பாகவாவது ஒப்புடைய இருபொருளை யொரு பொருளாகவைத்து அவற்றைத் தம்முள் வேற்றுமைபடச் சொல்லுதலாம்

(தீயசொற்களையுடைய) நாவினால், சுட்ட—,வடு-வடுவானது, (அம்மனத் தினிடத்தும் எப்போதும்) ஆறாது—ஆறாதாம், (எ-று).

ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் 'புண்' என்றும், ஆறாதிருத் தலால் நாவினாற் சுட்டதனை 'வடு' என்றும், சொல்லினார். தீயும் கடுஞ் சொல்லும் சுடுதற்றொழிலால் தம்முளொக்குமாயினும் ஆறாமையினால் தீயினும் கடுஞ்சொல் கொடியதென்பது தோன்றுதலால் இது குறிப்பால் வந்த வேற்றுமையணி. இவை மூன்றுபாட்டாலும் வாக்கினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). வருத்துந்தொழிலால் கடுஞ்சொல் தீயினுங் கொடி யது என்பது.

9. The wound which has been burnt in by fire may heal, but a wound burnt in by the tongue will never heal.

௧௦. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

பரி.—(இ-ள்). மனத்தின்கண் வெகுளிதோன்றாமற் காத்துக் கல்வி யுடையவனாய் அடங்குதலை வல்லவனது செவ்வியை, அறக்கட வுள் பாரா நிற்கும்; அவனை யடையு நெறியின்கட் சென்று, (எ-று).

அடங்குதல்—மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின் கண்ணே நிற்றல்.

செவ்வி—தன்குறை கூறுதற்கேற்ற மனமொழி முகங்கள் இனியனுங் காலம். இப்பெற்றியானை அறந் தானே சென்றடையும் என்பதாம். இதனுன் ‡‡ மனவடக்கங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). கதம் - கோபத்தை, காத்து (மனத்தின்கண் தோன்றுமல்) பாதுகாத்து, கற்று - கல்வியுடையவனுகி, அடங்கல் - அடங்குதலில், ஆற்றுவான்-வல்லவனுயிருப்பவனது, செவ்வி-சமயத்தை, அறம்- அறக்கடவுள், பார்க்கும் - பாரா நிற்கும், ஆற்றில் - (அவனைச்சேரும்) வழியில், நுழைந்து - சென்று, (எ-று).

அடங்குதல்-மனம் பராமுகப்பட்டு (பாவவழியிற்) செல்லாது அறத் திலே நிற்றல். செவ்வி - தன்குறையைச் சொல்லுதற்கேற்ற மனமொழி முகங்கள் இனிமையுடையவனு யிருக்கிற காலம். இத்தன்மையுடைய வனை அறக்கடவுள் தானே சென்று அடையுமென்பதாம். இதனுல் மன த்தி னடக்கம் சொல்லப்பட்டது.

---

‡‡ மெய்ம்முதலிய வற்றின் அடக்கத்தைப்பற்றி நீதிநெறிவிளக்கம் " பொய்குறளை வன்சொல் பயனிலவென் றிந்நான்கு, மெய்தாமை சொல் லின் வழுக்காது - மெய்யிற், புலமைந்துங் காத்து மனமாசகற்று, நலம ன்றே நல்லா றெனல் " என்றும், திரிகடுகம் " வாயி னடங்குத றுப்புரவா மாசற்ற, செய்கை யடங்குத றிப்பியமாம் - பொய்யின்றி, நெஞ்ச மடங்கு தல் வீடாகும்" என்றும் கூறுமாறறிக.

(க-து). கல்வியறிவுடையவனுக்கோபம்வாரா தடங்கியிரு ப்பவனிடத்து எல்லாவறங்களும் நிலைபெறும் என்பது.

10. Virtue, seeking for an opportunity, will come into the path of that man who, possessed of learning and self-control, guards himself against anger.

பத்தாவது அதிகாரம்.

ஒழுக்கமுடைமை—
Observance of the proprieties of life.

பரி.—அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் ஓதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை யுடையராதல். இது மெய்ம்முதலிய அடங்கினார்க் கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது தத்தமது சாதிக்கும் ஆசிரமத்திற்கும் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தை யுடையவராயிருத்தல். இது காயமுதலானவை யடங்கினவர்க்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

பரி.—(இ-ள்). ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினைத் தருதலால் அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும், (எ-று).

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின், பொதுப்படக் கூறினார். சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங்ஙனம் விழுப்பந்தருவதாவது ஒழுக்கமென்பது பெற்றாம். † உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின் 'உயிரினு மோம்பப்படும்' என்றார்

தெளி.—(இ-ள்). ஒழுக்கம் - ஆசாரமானது, விழுப்பம்-சிறப்பினை, தரலான் - (எல்லார்க்கும்) கொடுத்தலால், ஒழுக்கம்-அவ்வாசாரமானது, உயிரினும் - உயிரைப்பார்க்கிலும், ஓம்பப்படும் - பாதுகாக்கப்படும், (எ-று).

ஒழுக்கம் உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் சமமாகச்சிறப்பினைத்தருதலால் 'ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான்'எனப்பொதுப்படச்சொல்லினார். (அவ்வொழுக்கமென) அகரச்சுட்டுவருவிக்கப்பட்டது. அச்சுட்டினால் அவ்வாறு சிறப்பினைத் தருவதாயது ஒழுக்கமென்பதுபெற்றாம். ஒருவனுக்கு உயிரா

---

† ஒருவனுக்கு உயிர்போலச் சிறந்தது யாதொரு பொருளுமில்லை. அவ்வாறாயினும் அவ்வுயிர் நல்வினைக்கும் தீவினைக்கும் காரணமாய்நின்று இன்பத்துன்பங்களை வருவித்துக்கொள்ளுகின்றது. ஒழுக்கமோ அவ்வாறாகாமல் இன்பத்தை யுண்டாக்குவதற்கே காரணமாயிருக்கின்றது; அதனால்

வது எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போலச் சிறப்பைத் தாராமையால் அஃது 'உயிரினுமோம்பப்படும்' என்றார்.

(க-து). ஆசாரம் உயிரினும் சிறப்புடையதாம் என்பது.

1. Propriety of conduct leads to eminence, therefore should it be preserved more carefully than life.

உ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

பரி.—(இ-ள்). ஒழுக்கத்தினை ஒன்றனும் அழிவுபடாமற் பேணி வருந்தியுங் காக்க,† அறங்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து அவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது யாதென்று மனத்தை ஒருக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய் முடிவது அவ்வொழுக்கமே யாகலான், (எ-று).

† பரிந்துமென்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டோட்டானும் ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை, ஓம்பி - (ஒன்றாலும்அழிவு படாமல்) பாதுகாத்து,பரிந்து-வருந்தியும், காக்க-காக்கக்கடவன், தெரிந்து, (அறங்கள்பலவற்றையும்) ஆராய்ந்து,(அவற்றுள் இம்மை மறுமையென்னும் இருமைக்குந் துணையாவதுஎவ்வறமென்று), ஓம்பி - (மனத்தை) அடக்கி, தேரினும்-தெளிந்தறிந்தாலும், துணை - துணையாயமுடிவது, அஃதே - அவ்வாசாரமே, (ஆதலால்), (எ-று).

பரிந்து மென்னும் உம்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது. இவை இரண்டு பட்டாலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). அறங்களுள் சிறந்த துணையாயிருப்பது ஆசாரமாதலின் அதனைப்பழுதுபடாமல் காத்தல்வேண்டும் என்பது.

2. Let propriety of conduct be laboriously preserved and guarded; though one know and practise and excell in many

virtues, that will be an eminent aid.

௩. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

‡ அறங்கள்பலவாவன;ஆதுலர்க்குச்சாலை,ஓதுவார்க்குணவு,அறுசமயத்தார்க்குண்டி, பசுவிற்குவாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம, தின்பண்டநல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவுவளர்த்தல், மகப்பால்வார்த்தல், அறவைப்பிணஞ்சுடுதல், அறவைத்தூரியம், நோய்மருந்து, பிறர்துயர்காத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல், மடம்,தடம்,சோலை,ஆவுரிஞ்சுதறி,விலங்கிற்குணவு, ஏறுவிடுத்தல், விலைகொடுத்துயிர்காத்தல், கன்னிகாதானம் என்றற்றொடக்கத்தன.

† இவ்வும்மை இழிவு சிறப்பும் எதிரதுதழீயதுமாம்,

பரி.—(இ-ள்). எல்லார்க்குந் தத்தம் வருணத்திற் கேற்ற ஒழுக்க முடைமை குலனுடைமையாம்;அவ்வொழுக்கத்திற் றவறுதல் அவ்வருணத்திற் றாழ்ந்த வருணமாய்விடும், (எ-று).

‡ பிறந்த வருணத்தான் இழிந்த குலத்தாராயினும் ஒழுக்கம் உடையராக உயர்குலத்தாராவாராகலின் 'குடிமை'யா மென்றும்,உயர்ந்த வருணத்துப் பிறந்தாராயினும் ஒழுக்கத்திற்றவறத் தாழ்ந்த வருணத்தாராவாராகலின்'இழிந்தபிறப்பாய் விடும் 'என்றும் கூறினர். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இல்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதென்றவாறு. § பயன் இடையீடின்றி எய்துதலின்,அவ்விரைவுபற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன.

தெளி.—(இ-ள்). (எல்லார்க்கும்)ஒழுக்கமுடைமை-(தத்தமதுவருணத்திற்குப்பொருந்திய) ஆசார முடைமையானது, குடிமை - குலமுடைமையாம், இழுக்கம் - (அவ்வாசாரத்தினின்றுந்) தவறுதல், இழிந்த பிறப்பாய் விடும்-(அவ்வருணத்தில்) தாழ்ந்த வருணமாய் விடும், (எ-று).

பிறந்த சாதியுள் இழிந்த குலத்தவரானாலும் ஆசாரமுடையவராக உயர்ந்த குலத்தினராவ ராதலின்: 'குடிமை' ஆம் என்றும், உயர்ந்தசாதியிற்பிறந்தவ ரானாலும்ஆசாரத்திற்றவறத் தாழ்ந்தசாதியாராவராதலின் 'இழிந்தபிறப்பாய் விடும்' என்றுஞ்சொல்லினார். ஆசாரமுள்ளவிடத் துண்டாகுங் குணத்தி னும் அவ்வாசாரமில்லாவிடத் துண்டாகுங் குற்றம் பெரிதாமென்பதாம். (ஒழுக்கம் இழுக்கம் என்பவற்றின்) பயன் தடையில்லாம லடைதலால், அவ்விரைவுபற்றி அப்பயனுக்குக் காரணமாகிய வினைகளே பயனாகச் சொல்லப்பட்டன. வருணம் - சாதி. குலம் - குடிச்சிறப்பு.

(க-து). ஆசாரமுடையவர் உயர்ந்த குலத்தாரும் அஃதில்லாத வர் இழிந்த சாதியாருமாவர் என்பது.

3. Propriety of conduct is true greatness of birth;impropriety will sink into a mean birth.

---

‡ "நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றுஞ், சொல்லள வல்லாற் பொரு ளில்லைத் - தொல்சிறப்பி, னொண்பொரு ளொன்றோ தவங்கல்வி யாள் வினை, யென்றிவற்றா னாகுங் குலம்" என்பது நாலடியார்.

ஒருவர் பிறந்தசாதியுள் தாழ்ந்த குலத்தவரானாலும் ஒழுக்கமுடைய வராயிருந்தால் அவர் உயர்ந்த குலத்தாராவர் என்றும், ஒருவர் உயர்ந்த சாதியுள் பிறந்தவரானாலும் அவர் ஒழுக்கத்தினின்றும் தவறினால் தாழ்ந்த சாதியராய் விடுவாரென்று மறிக.

§ குலனுடைமையும் தாழ்ந்த வருணமுமாகிய பயன் (பிரயோஜ னம்) இடையீடின்றி (காலதாமத மின்றி) யெய்துதலின் (உண்டாத லினால்) அவ்விரைவுபற்றி (அந்தவிரைவு நோக்கி) அவ்வேதுவாகிய வினை களே (குலனுடைமையும் தாழ்ந்தவருணமுமுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஒழுக்கமுடைமையும் இழுக்கமுமாகிய வினைகளே) பயனாக (குலனு டைமை இழிந்தபிறப்பு என்னும் பிரயோஜனமாக) ஓதப்பட்டன. இது காரணம் காரியமாக வந்த வுபசார வழக்கு.

ச. மறப்பினு ‡ மோத்துக் கொளலாகும் § பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

பரி.—(இ-ள்). கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங் கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக் கொளலாம், அந்தணனது உயர்ந்த வருணம் தன்னொழுக்கங் குன்றக் கெடும், (எ-று).

மறந்தவழி இழிகுலத்தனுமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான் 'மறப்பினும்' என்றார். † சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனைவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும்.

தெளி.—(இ-ள்). *ஒத்து - (கற்ற) வேதத்தினை, மறப்பினும்-மறந்தானாயினும், கொளலாகும் - (அவ்வருணம் கெடாமையிற் பின்னும் அதனை) ஓதிக்கொள்ளலாம், பார்ப்பான் - பிராமணனது, பிறப்பு - உயர்ந்தவருணமானது, ஒழுக்கங்குன்ற - (தனது) ஆசாரங்குறைய, கெடும்—அழியும், ()*

கற்றவேதத்தினை மறந்தவிடத்து இழிகுலத்தானுவனாதலால், அதனை மறக்கலாகாதென்னுங்கருத்தால் 'மறப்பினும்' என்றார். மறப்பினுமென்ற உம்மை எதிர்மறைப்பொருளது. சிறப்புடைய முதல் வருணத்திற்குச் சொல்லுதலினால், இவ்வொழுக்கம் மற்றைய வருணங்களுக்குங்கொள்ளப்படும்.

(க-து). *ஒருவனிடத்து ஆசாரங் குறைந்தால் அவனது சாதி கெடும் என்பது.*

4. A Brahmin though he should forget the Veda may recover it by reading; but if he fail in propriety of conduct even his high birth will be destroyed.

ரு. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

பரி.—(இ-ள்). அழுக்கா றுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற் போல ஒழுக்கமில்லாதவன் மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லை, (எ-று).

‡ *தொன்றுதொட்டு ஒருவர்க் கொருவரால் ஓதப்பட்டுவருங் காரணத்தினால் வேதத்திற்கு ஒத்து என்னும் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.*

§ பிராமணர் வேதத்தின் பொருளையே பிரதானமாகக் கொண்டு பார்ப்பதுபற்றி அவர் பார்ப்பார் என்று சொல்லப்படுகின்றார். கலித்தொகையுரையில் நச்சினார்க் கினியர் "வேதாந்தத்தையே பொருளென்று மேற்கொண்டு பார்ப்பார்" என்று கூறியதும் ஈண்டறியத்தக்கதாம்.

† சிறப்புடைய வருணத்தவராகிய பிராமணருக்கு ஆசாரக்குறையச் சாதிகெடும் என்று சொல்லினமையின், ஆசாரங்குறையச்சாதிகெடுமென்னு மிவ்விஷயம் மற்றைய சாதியாருக்கும் கொள்ளப்படுமென்று கூறியது உபலட்சணமாம்

§ உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சி யில்லையென்பது பெற்றாம்; என்னை? ‡ "கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற" மும் கல்கூர்தலின். உயர்வு - உயர்குலமாதல்.

தேவி.—(இ-ள்). அழுக்காறுடையான்கண் - பொறாமையுடையவனிடத்து, ஆக்கம்போன்று - செல்வமில்லாமைபோன்று, ஒழுக்கமிலான்கண் - ஆசாரமில்லாதவனிடத்தும், உயர்வு - உயர்சசியானது, இல்லை—,()

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பானது சுற்றத்தாரும் வறுமையடைதலின், உவமானத்தினால் ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் உயர்சசியில்லையென்பது பெறப்பட்டது.* உயர்வு - உயர்ந்தகுலமாதல்.

(க-து). ஆசாரமில்லாதவனுக்கு மேன்மை யில்லை என்பது.

5. Even as the envious man will be without wealth, so will the man destitute of propriety of conduct be without greatness.

கூ. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

பரி.—(இ-ள்). செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்கத்திற் குருங்கார் மனவலியுடையார்; அவ்விழுக்கத்தால் தமக் கிழிதலாகிய குற்றமுண்

டாமாற்றை யறிந்து, (எ-று).

† ஒழுக்கத்திற்சுருக்கம் அதனையுடையார்மே லேற்றப்பட்டது. கொண்ட * விரதம் விடாமைபற்றி 'உரவோர்' என்றார்.

தெளி.—(இ-ள்). உரவோர் - மனவலிமையை யுடையார், (செய்தற் கருமைநோக்கி), ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தினின்றும், ஒல்கார் - சுருங்கார், இழுக்கத்தின் - அத்தவறுதலால், ஏதம் - (தமக்கிழிகுலமாகிய) குற்றம், படுபாக்கு - உண்டாகும்வழியை, அறிந்து - தெரிந்து, (எ-று).

§ 'அழுக்காறுடையான்கணுக்கம் போன்று' என்னுமுவமானத்தினால் ஒழுக்க மில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் மேன்மையில்லை யென்பது பெற்றும், (எனெனின், ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுக்கும் பொருளைக் குறித்துப்பொறாமையடைகின்றவனது சுற்றத்தாரும் தரித்திரத்தை அடைவதாலென்க). இவ்வுவமையின் கருத்து ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுக்கும் பொருளைக் குறித்துப் பொறாமை யடைகின்றவனுக்கேயன்றி அவன் சுற்றத்தாருக்கும் செல்வமில்லாமை போன்று, ஒழுக்கமில்லாதவனுக்கேயன்றி அவன் சுற்றத்தாருக்கும் உயர்ச்சி (மேன்மை) யில்லை என்பதாம். ‡ அழுக்காறாமை—௯.

† ஒல்காமை - ஒழுக்கத்தின்றருமம்; அதனையுடையவர் - ஒல்கார்.

* இன்னதருமஞ் செய்வனெனவும் இன்னபாவ மொழிவனெனவும் தமது சக்திக்குப் பொருந்தும்படி யேற்படுத்திக் கொள்வன விரதமாம்.

ஒழுக்கத்தினது சுருக்கத்தை அதனை உடையார்மே லேற்றி 'ஒல்கார்' என்றுகூறப்பட்டது. இஃது உடைமையின் தர்மம் உடையார்மேலாய உபசார வழக்கு. மேற்கொண்டவிரதம் விடாமைபற்றி 'உரவோர்' என்றார்.

(க-து). ஆசாரக் குறைதலால் வருங்குற்றத்தை யறிந்தோர் அவ்வாசாரத்திற் றவறார் என்பது.

6. Those firm in mind will not slacken in their observance of the proprieties of life, knowing the misery that flows from the transgression from them.

எ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

பரி.—(இ-ள்). எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டை யெய்து வர்; அதனினின் றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத † பழியை யெய்துவர், (எ-று).

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழியெய்துவர் என்றார். இவை யைந்து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இல்வழிப் படுங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன.

தேளி.—(இ-ள்). *(எல்லாரும்) ஒழுக்கத்தின்-ஆசாரத்தினாலே, மேன்மை - மேம்பாட்டை, எய்துவர் - அடைவார், இழுக்கத்தின் - (அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி-(தாம்) அடைதற்கு உரியதல்லாதபழியை, எய்துவர் - அடைவார், (எ-று).*

(ஒழுக்கத்தினின்றுந்தவறியவன்மீது ஒருவன்)பகைமையால் அடாதபழியைச்சொல்லியவிடத்து அதனையுந் தவறுபற்றி உலகத்தார் ஆடுக்குமென்று கொள்ளுவாராகலின் எய்தாப்பழி யெய்துவர் என்றார். இவை ஐந்துபாட்டாலும் ஆசாரமுள்ளவிடத்து உண்டாகுங்குணமும் அஃதில்லாவிடத்து உண்டாகுங்குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.

(க-து). *ஆசாரத்தினுயர்வும் அஃதில்லாமையின் இழிவு முண்டாம் என்பது.*

7. From propriety of conduct men obtain greatness; from impropriety comes insufferable disgrace.

அ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும்.

---

† *பழியையு உபழியையும் என்றும் பாடமுண்டு.*

பரி.—(இ-ள்). ஒருவனுக்கு நல்லவொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்; தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினுந் துன்பம் பயக்கும், (எ-று).

* 'நன்றிக்கு வித்தாகும்' என்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், † 'இடும்பைதரும்' என்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பந் தருதலும்பெற்றும்; ‡ ஒன்றுநின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின். இதனாற் § பின்விளைவு கூறப்பட்டது.

தேளி.—(இ-ள்). நல்லொழுக்கம் - (ஒருவனுக்கு)நல்லவாசாரமானது, நன்றிக்கு - அறத்திற்கு, வித்தாகும் - காரணமாகும், (காரணமாயிருமையிலும் இன்பந்தரும்), தீயொழுக்கம்-தீயவாசாரமானது, என்றும்-எப்போதும் (பாவத்திற்குக் காரணமாயிருமையிலும்), இடும்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும், (எ-று)

நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக்காரணமாமென்றதனால் தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும, தீயவொழுக்கம் இருமையிலும் துன்பம் தருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இருமையிலும் இன்பம் தருதலும்பெறப் படும்; ஒன்றுநின்றே மற்றதை முடிக்குமாதலின். இதனால் பின்விளைவது சொல்லப்பட்டது.

(க-து). நல்லொழுக்கம் இன்பத்தைத்தருந் தருமத்திற்கும் தீயொழுக்கம் துன்பத்தைத்தரும் பாவத்திற்குங் காரணமாம்.

8. Propriety of conduct is the seed of virtue; impropriety will ever cause sorrow.

கூ. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

* நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும் எனவும் பாடமுண்டு.

† தீயொழுக்க மிம்மைதரும் எனவும் பாடமுண்டு.

‡ ஒன்றுகின்றே-நன்றிக்குவித்தாகு நல்லொழுக்கமென்னுமொன்று நின்றே, வினையதைமுடிக்குமாகலின்-தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக்காரண மாகுமென்னு மற்றதை முடிக்குமாகலான் என்றும், ஒன்றுகின்றே-தீயொழுக்கமென்று மிம்மைதருமென்னு மொன்றுகின்றே,வினையதை முடிக்குமாகலின் - நல்லொழுக்கம் என்றும் இன்பத்தருமென்னு மற்றதை முடிக்குமாகலான் என்றுங்கொள்க [ஒன்றுகின்றே வினையதை முடிக்குமாகலின் என்பது முறைப்பட வகுத்துக்கூறப்பட்டது].

§ பின்வினைவு - நல்லொழுக்கத்தினாலும் தீயொழுக்கத்தினாலும்பின் (மறுமையில்) (முறையே) உண்டாகும் இன்பதுன்பங்கள்.

பரி.—(இ-ள்). † மறந்துந் தீயசொற்களைத் தம்வாயாற் சொல்லுந் தொழில்கள் ஒழுக்கமுடையவர்க்கு முடியா, (எ-று).

தீயசொற்களாவன:-பிறர்க்குத் தீங்குபயக்கும் பொய்முதலியனவும், வருணத்திற் குரியவல்லனவு மாம். அவற்றது பன்மையாற் சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொலல்-சாதியொருமை. 'சொலல்' எனவே அமைந்திருக்க'வாயால்' எனவேண்டாது கூறினார்; நல்லசொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன் சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப.

தெளி.—(இ-ள்). வழுக்கியும்-மறந்தும், தீய-தீயசொற்களை, வாயாற் சொலல் (தமது) வாயினாற் சொல்லுந்தொழில்கள், ஒழுக்கமுடையவர்க்கு-ஆசாரமுடையவர்களுக்கு, ஒல்லா - முடியாவாம், (எ-று).

தீயசொற்களாவன:—பிறர்க்குத் தீமைபயத்தரும் பொய்சொல்லுதல் முதலானவையும், வருணத்திற்கு உரியன வல்லாத சொற்களுமாம். அச்சொற்களது பன்மையால் சொல்லுதலாகியதொழில் பலவாயின. சொலல்-

சாதியொருமைப்பெயர். 'சொலல்'எனவே(வாயென்பதுதானே) அமைந்திருக்க 'வாயால்' என்றுவேண்டாது சொல்லினர்; (அவ்வாய்) நற்சொற்களைப் பேசிப்பழகியதென்று தாம்வேண்டியதனை சிறப்பை முடித்தற்பொருட்டு. இவ்வாறு கூறுவதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்பர். தாற்பரியம்-அவ்வப்பொருளுணர்ச்சி விருப்பால் உச்சரிக்கப்படுந்தன்மை.

(க-து). நல்லொழுக்க முள்ளவர்கள் மறந்தும் தீய சொற்களைச் சொல்லுதலில்லை என்பது.

9. Those who study propriety of conduct will not sepak evil even forgetfully.

௧௦. §உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

பரி.—(இ-ள்). உலகத்தோடு பொருந்த வொழுகுதலைக்கல்லாதார் பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும் அறிவிலாதார், (எ-று).

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகிய வாற்றான் ஒழுகுதல். அறநூல் சொல்லியவற்றுள் ‡ இக்காலத்திற்கு

† ஒழுக்கமுடையவர் மறந்து சொல்லினும் பிறர்க்கு நன்மையையுண்டாக்குஞ் சொற்களையே சொல்லுவரென்பது பெறப்படுமாறறிக.

§ "எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ, டவ்வ துறைவ தறிவு" என்னுங் குற ளிங்குக் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

‡ "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும், வழுவல கால வகையினானே" என்னும் நன்னூற் சூத்திரமும் இங்குக் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

ஏலாதன வொழித்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான் அவையும் அடங்க 'உலகத்தோ டொட்ட' என்றும், கல்விக்குப்பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமும் ஆதலின் அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அறிவிலாதார் என்றுங் கூறினர். † ஒழுகுதலைக்கற்ற

லாவது ‡ அடிப்படுதல். இவையிரண்டு பாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும்வரும் ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

தெளி.—உலகத்தோடு - உயர்ந்தாரோடு, ஒட்ட - பொருந்த, ஒழுகல் - நடத்தலை, கல்லார் - கல்லாதவர், பல - பலநூல்களையும், கற்றும் - கற்றாராயினும், அறிவிலாதார் - அறிவில்லாதவராவர் (எ - று).

உயர்ந்தாரோடு பொருந்த நடத்தலாவது உயர்ந்தார்பலரும்நடக்தவழியாக நடத்தல். தருமசாஸ்திரம் கூறியவற்றுள், இக்காலத்திற்குப்பொருந்ாதனவற்றை விட்டு, கூறாதனவற்றுள் பொருந்துவனவற்றைக் கொண்டு வருதலால் அவையும் அடங்குதற்கு 'உலகத்தோடொட்ட' என்றும், கல்விக்குப்பயன் அறிவும் அறிவிற்குப்பயன் ஒழுக்கமும் ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அறிவிலாதார் என்றும் சொல்லினார். ஒழுகுதலைக்கற்றலாவது பின் பற்றி நடதல். இவையிரண்டு பாட்டாலும் சொல்லாலும் செயலாலும் வரும் ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவிதத்தினால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன

(க - து). உலகத்தோடு பொருந்த நடத்தலைக் கல்லாதவர்களது கல்வியறிவு பயனுடைய தாகாது என்பது.

10. Those who know not how to act agreeably to the world, though they have learnt many things, are still ignorant.

பதினொன்றாவது அதிகாரம்.

பிறனில் விழையாமை—

Against desiring the wife of another.

பரி.—அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாமை. இஃது ஒழுக்கமுடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது காம மயக்கத்தினால் பிறனது மனைவியாளை விரும்பாமை. இப்பிறனில்விழையாமை ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே உண்டாவதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

† ஒழுகுதலைக் கற்றல்-பெரியோர் நடந்தபடி நடக்கத் தொடங்குதல்.

‡ அடிப்படுதல் - அப்பெரியோ ரொழுக்கத்தை மேற்கொண் டாசரித்து வருதல்.

க. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

பரி.—(இ - ள்). பிறனுக்குப் பொருளாந் தன்மையையுடையாளைக் காதலித்தொழுதகின்ற அறியாமை ஞாலத்தின்கண்அறநூலும் பொருணூலுமாகிய விரண்டையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட் டில்லை, (எ-று).

பிறன்பொருள் - * பிறனுடைமை. † அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். ‡ செவ்வெண்ணின் றொகை விகாரத்தாற்றொக்குநின்றது. இன்பம் ஒன்றையே நோக்கும் ¶ இன்பநூலுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் § பரகியமென்று கூறுவாராகலின் 'அறம்பொருள் கண்டார்கணில்' என்றார்; எனவே, அப்பேதைமையுடையார் மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லை யென்பது பெறப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). பிறன் - பிறனுக்கு, பொருளாள் - உடைமையாந்தன்மையையுடையவளை, பெட்டு-இச்சித்து, ஒழுகும்-நடக்கின்ற, பேதைமை-அறியாமையானது, ஞாலத்து - பூமியின்கண், அறம்-அறநூலும், பொருள் - பொருள்நூலும் (ஆகிய விரண்டையும்), கண்டார்கண் - ஆராய்ந் தறிந்தவரிடத்து, இல் - இல்லை, (எ - று).

அறமும் பொருளும் அவற்றைபுணர்த்தும் நூல்களுக்காதலின் காரியவாகுபெயர்கள். அறம் பொருளிரண்டும் என்னும்பெயர்ச்செவ்வெண்ணின்

* பிறனுடைமை - அன்னியனுக்குரிமையா (சொந்தமா) யிருப்பது.

† அறம் பொருள் என்னுங் காரியங்களின்பெயர் அவற்றை (அறத்தையும் பொருளையும்) உணர்தற்குக் கருவியாகிய நூற்களுக்கு (தரும சாஸ்திரத்திற்கும் அருத்தசாஸ்திரத்திற்கும்) ஆதலால் காரியவாகுபெயர்.

‡ அறமும் பொருளுமென உம்மைவைத்தெண்ணாது அறம் பொருளென எண்ணியது ஈண்டுச் செவ்வெண்ணும். இசசெவ்வெண் (அறம் பொருளிரண்டும் எனத்)தொகைபெற்றே வரல்வேண்டும். அத்தொகை (இரண்டுமென்னுந்தொகை) இங்குச்செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கு நின்றமையின் 'செவ்வெண்ணின் றொகை விகாரத்தாற்றொக்குநின்றது' என்று கூறப்பட்டது. செவ்வெண்ணாவது எண்ணிடைச் சொற்கள் தொக்குநிற்ப வருவது. உம்மைத்தொகைக்கும் செவ்வெண்ணிற்கும் வேறுபாடு " பல மொழிகளையுந்திரட்டி யொருபிண்டமாகக் கூறியவழி உம்மைத்தொகையாகவும்,பிளவுபடக்கூறியவழிசெவ்வெண்ணாகவும் கொள்ளப்படுமென்க" என்று நன்னூல் விருத்தியுரை கூறுகின்றது.

¶ இன்பநூல் - காமநூல். அது கொக்கோக முதலியனவாம்.

§ பரகீயம்-அன்னியருக்குரியது,இதன்மூலமொழி சுகீயம்(தனக்குரியது). பரகீய மென்பதற்குப் பிரதியாகப் பாரதிகம் என்றும் பாடமுண்டு. (அதன் பொருள் பிறனது மனையாளைக்கூடிக்களித்தலென்பது).

தொகை செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கு நின்றது. இன்பமொன்றையே கருதுங் காமநூலுடையார் (பிறனுக்குரியவளை விரும்பி நடத்தலாகிய) இப்பொல்லாத வொழுக்கத்தையும் பரகீயமென்று கூறுவாராதலால்'அறம் பொருள் கண்டார்கணில்' என்றார். எனவே அவ்வறிவில்லாதவரிடத்து அறமும்பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது.

(க - ந). பிறன் மனைவியை விரும்பி யொழுகுதல் அறநூலையும் பொருள் நூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தில்லை என்பது.

1. The folly of desiring her who is the property of another will not be found in those who know (the attributes of) virtue and (the rights of) property.

௨. அறன்கடை நின்றா ரெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்.

பரி.—(இ - ள்). காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றாரெல் லாருள்ளும் பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று நின் றார்போலப் பேதையாரில்லை, (எ - று).

‡ அறத்தினீக்கப்பட்டமையின் 'அறன்கடை' என்றார். அறன்கடை நின்ற ¶ பெண்வழிச்செல்வாரையும், † வரைவின் மகளிரோடும் $ இழி குலமகளிரோடுங்கூடி யின்ப நுகர்வாரையும்போல, அறமும் பொருளும் இழத்தலே யன்றிப் § பிறன்கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாங்கருதிய வின் பமும் இழக்கின்றாராகலின் 'பேதையாரில்' என்றார், எனவே இன்பமு மில்லையென்பது பெறப்பட்டது.

‡ அற (தரும)த்தி னின்று நீக்கப்பட்டு அவ்வறத்தின் பின்னே (கடையிலே) நிற்பது பாவமாதலால் அஃது 'அறன்கடை' என்று சொல் லப்பட்டது.

¶ பெண்வழிச்செல்வார் - தமதுவழியில் நடத்தற்கு உரிய மனைவிய ரது வழியே நடப்பவர்.

† வரைவின்மகளிர் - விலைகொடுப்பார் யாவருக்கும் தம் நலத்தை விற்பதே யன்றி அந்நலத்தை யனுபவித்தற்கு இன்னாரானவர் இன்னா தாரென்னும் வரம்பில்லாத வேசியர். வரம்பு - எல்லை.

$ இழிகுலமகளிர் - தாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்த பெண்கள்.

§ பிறன்கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாங்கருதிய வின்பமுமிழக்கின்றா ரென்பது "புக்க விடத்தச்சம் போதரும் போதச்சந், துய்க்கு மிடத்தச்சந் தோன்றாமற் காப்பச்சம், எக்காலு மச்சந் தருமா லெவன்கொலோ, உட் கான் பிறனில் புகல்" என்று நாலடியார் கூறுவதாலு மறியப்படும்.

19

(தெளி.—(இ - ள்). அறன்கடை - (காமக்காரணமாக) பாவத்தின்

கண், நின்றாருளெல்லாம் - நின்றவரெல்லாருள்ளும், பிறன்கடை - (பிறனது மனையாளை விரும்பி) அப்பிறனது வாயிலினிடத்து (சென்று), நின்றாரின்-நின்றவர்போல, பேதையார்-மூடர், இல் - இல்லை, (எ - று).

அறத்தினின்றும் நீக்கப்பட்டமையின் பாவத்தை 'அறன்கடை' என்றார். பாவச்செயலில் நின்ற பெண்வழிநடப்பவரையும், பரத்தையரோடும் இழிகுலமகளிரோடும் கூடி இன்பமனுபவிப்பவரையும்போல, அறத்தையும் பொருளையும் இழந்துபோவதேயல்லாமல் பிறனது மனையாளிடத்துச் செல்வார் அச்சத்தினால் தாமெண்ணிய இன்பத்தையும் இழந்துவிடுகின்றாராதலால், 'பேதையாரில்' என்றார்; எனவே, (அவர்க்கு) இன்பமுமில்லையென்பது பெறப்பட்டது.

(க - து). *பிறன் மனைவியை விரும்பி நடப்பவர் அறம்பொருளின்பங்களை யிழத்தலின் பெருமூடராவர் என்பது.*

2. Among all those who stand on the outside of virtue there are no greater fools than those who stand outside their neighbour's door.

௩. விளிந்தாரின் வேறல்லர் * மன்ற தெளிந்தாரிற்
 றீமை புரிந்தொழுகு வார்.

பரி.—(இ-ள்). தம்மை ஐயுறதார் இல்லாள்கண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பி ஒழுகுவார் உயிருடையரேனும் இறந்தாரேயாவர், (எ-று).

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன் எய்தாமையின் 'விளிந்தாரின் வேறல்லர்' என்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவுபற்றியாகலின் 'தெளிந்தாரில்' என்றுங் கூறினார்.

தெளி.—(இ-ள்). *மன்ற - நிச்சயமாக, தெளிந்தார் - (தம்மைநல்லவரென்று) தெளிந்தவரது, இல் - மனையாளிடத்தே, தீமை - பாவஞ்செய்தலை, (கூடுதலை), புரிந்து - விரும்பி, ஒழுகுவார் - நடப்பவர், (உயிருடையவராயிருந்தாலும்), மன்ற-நிச்சயமாக, விளிந்தாரின் - செத்தவரினும், வேறல்லர் - வேறாகார், (இறந்தவரேயாவர்), (எ-று).*

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன்களை உயிர் அடையாமையால்

'விளிந்தாரின் வேறல்லர்' என்றும், அவர் பாவஞ்செய்தலை விரும்பி நடப்பது மனையாளையுடையவரது தெளிவுபற்றியாதலால் 'தெளிந்தாரில்' என்றும் சொல்லினர்.

---

* மன்ற என்பது நிச்சயமென்னும் பொருளையுணர்த்தும் இடைச்சொல். " மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்" என்பது தொல்காப்பியம். மன்றவென்பதனை விளிந்தாரின் வேறல்லர் என்பதனேடுக்கூட்டுக.

(க-து). தம்மிடத்துச் சந்தேகமில்லாதவரது மனையாளிடத்துக் களவிற் புணருதலை விரும்பி நடப்பவர் இறந்தவரே யாவர்.

3. Certainly they are no better than dead men who desire evil towards the wife of those who undoubtingly confide in them.

௪. எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

பரி.—(இ-ள்). எத்துணைப்பெருமை யுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும், காமமயக்கத்தாற் றினையளவுந் தம்பிழையை யோராது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல், (எ-று).

† இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையு மிழந்து சிறுமையெய்தல் நோக்கி 'என்னும்'என்றார். ‡ "என்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி, னின்னீர வல்ல நெடுந்தகாய்" என்புழிப்போல § உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. * தேரான் பிறனென்பதனைத் தம்மை ஐயுறாத பிறனென் றுரைப்பாரு முளர்.

---

† கௌதமமுனிவரது மனைவியாகிய அகலிகையை விரும்பிப்புணர்ந்த இந்திரன் அத்தீச்செய்கையினல் தனதுபெருமைகெட்டு இழிவை

யடைந்தாற்போன்று பிறன்மனையாளை விரும்பிப்புணர்வோர் மிக்க மேம்பாட்டையுடையோராயினும் அத்தீச்செய்கையினால் அம்மேம்பாடு கெட்டு இழிவை யடைதலைக்குறித்து "என்னாம்" என்றார். என்னாம் என்பது பெருங்கெடுதியாய் முடியுமென்பதை புணர்த்தி நின்றது.

‡ கலித்தொகை - பாலை, ௫. இதன்பொருள் (உன்னைப்பிரிந்தால்) யானுயிர்தாங்கி யிருத்தலாற்றாது இறந்துபடுதலை அறியாதிருந்தீர்போல உடன்சேற (செல்லுத)லை மறுத்த இம்மொழிகளைக் கூறுதலால் பெற்றது என்? பெருமைக்குணமுள்ளவனே, இக்கூற்று-(இவ்வார்த்தை) உனக்கு உரியன்றாகிய நீர்மைகளையுடைய வல்ல என்பது.

§ கலித்தொகைப்பாட்டில் அறியாதீர் என்றுயர்த்திச்சொல்லுதற் பொருட்டுவந்த பன்மைப்பால் நீ என்னும் ஒருமைப்பாலோடு மயங்கினாற் போன்று, இக்குறளில் எனைத்துணையர் என்றுயர்த்திச் சொல்லுதற்பொருட்டுவந்த பன்மைப்பால் தேரான் என்னும் ஒருமைப்பாலோடு மயங்கின்றதென்க. இவ்வாறுவருவது பால் வழுவமைதி யெனப்படும். நன்னூல் விருத்தியுரைகாரர் "எனைத்துணைய ராயினு மென்னாம் தினைத்துணையுந், தேரான் பிறனில் புகல்" என்பது செறலின் (கோபத்தினால்) பலர்பால் ஒருமைப்பாலாயிற்று" என்பர்.

* தேரான்பிறன் என்பதற்கு தேரான் - (நம்மிடத்துச்) சந்தேகமடையாத, பிறன் - பிறனது என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

தெளி.—(இ-ள்). தினைத்துணையும் - (காமமயக்கத்தினால்) தினையளவும், [சிறிதாயினுமென்றபடி], தேரான்-(தமது பிழையை) கருதாது, பிறனில் - பிறனுடைய மனையாளிடத்து, புகல் - செல்லுதல், எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவு பெருமையை யுடையவரா யிருப்பினும், என்னாம் - (ஒருவர்க்கு) யாதாய்முடியும், (எ-று).

இந்திரன் போல எல்லாப்பெருமைகளையும் இழந்து சிறுமையை அடைதலைக்குறித்து 'என்னாம்' என்றார். உயர்த்துதற்கண் வந்த எனைத்

துணையரென்னும் பன்மை தேரானென்னும் ஒருமையோடு மயங்கிற்று.

(க-து). பிறனது மனையாளைக் காமிற்சென்று கூடுகின்றவன் எவ்வளவு பெருமையையுடையவனாயிருப்பினும் அவன் அப்பெருமையையிழந்து சிறுமையை யடைவான் என்பது.

4. However great one may be what does it avail if without at all considering his guilt he goes unto the wife of another.

ரு. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

பரி.—(இ-ள்). எய்துதல் எளிதென்று கருதிப் * பின்விளைவு கருதாது பிறனில்லின்கண் இறப்பான், மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும் நிலைநிற்கும் † குடிப்பழியினை யெய்தும், (எ-று).

இல்லின்கண் இறத்தல் - இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல்.

தெளி.—(இ-ள்) எளிதென - (இவளைச்சேருதல்) எளிதென்று (நினைத்து), (பின்விளைவதைநினையாமல்), இல்-(பிறனது) மனைவியினிடத்து, இறப்பான் - செல்லுவோன், விளியாது - அழிதலின்றி, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலமும், நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய, பழி - (குடிப்) பழியை, எய்தும் - அடைவான், (எ - று).

இல்லிறத்தல் - (பிறனது) மனையாளிடத்து நீதிதவறிச் செல்லுதல்.

(க - து). அஞ்சாது பிறனது மனையாளிடத்திற் செல்பவன் நீங்காத குடிப்பழியை யடைவான் என்பது.

5. He who thinks lightly of going unto the wife of another acquires guilt that will abide with him imperishably and for ever.

* பின்விளைவு - பின்னருண்டாகும் பகை, பாவம், அச்சம், பழி.

† "காணிற்குடிப்பழியாம்" என்பது நாலடியார்.

சு. ‡ பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

பரி.—(இ-ள்). பிறன் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து செல்வானிடத்துப் பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியு மென்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம், (எ - று).

எனவே, இருமையும் இழத்தல் பெற்றும். இவை யாறு பாட்டானும் பிறனில் விழைவான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ -ள்). இல் - (*பிறனது*) *மனையாளிடத்து*, இறப்பான் கண் - *நீதிதவறிச் செல்லுவோனிடத்து*, பகை பாவ மச்சம் பழி யென நான்கும்-*பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் இந்நான்கு குற்றங்களும்*, இகவாவாம் - (*ஒருபோதும்*) *நீங்காதனவாம்*, (எ - று).

'*இகவாவாம்*' *எனவே, அவன் இருமைப்பயன்களையும் இழப்பானென்பது பெறப்பட்டது. இவை ஆறு பாட்டாலும் பிறனது மனையாளை விரும்புவோனிடத்துக் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.*

(க-து). *பிறன் மனையாளைச் சேர்பவனிடத்துப் பகை பாவம் அச்சம் பழி யென்னுமிந்நான்கு குற்றங்களும் விட்டு நீங்காவாம்.*

6. Hatred, sin, fear, disgrace; these four will never leave him who goes unto his neighbour's wife.

எ. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.

பரி.—(இ-ள்). அறனுகிய வியல்போடேகூடி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான், பிறனுக்குரிமை பூண்டு அவனுடைய இயல்பின் கண்ணே நிற்பாளது பெண்டன்மையை விரும்பாதவன், (எ-று).

§ *அனுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கண்வந்தது. இல்லறஞ் செய்வா*

னெனப்படுவா னவனே யென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்). *பிறனியலாள் (பிறனுக்குஉரிமை பூண்டுஅப்) பிறனுடைய வியல்பிலே நிற்பவளது.பெண்மை-பெண்தன்மையை, நயவாதவன் - விரும்பாதவன், அறனியலான்-அறமாகிய வியல்போடு(கூடி), இல்வாழ்வா னென்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவோன், (எ-று).*

---

‡ *"பிறன்றாரம், நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென், றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்" என்பது நாலடியார்.*

§ *அறனியலான் என்பதன்கணுள்ள (மூன்றனுருபாகிய) ஆனுருபு. பெண்மைநயவாதவனது வினையாகிய வாழ்தற்றொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடனிகழ்வதாகவுடையது அறவியலாதலால், அஃது உடனிகழ்ச்சிப் பொருளதாயிற்று*

அறனியலான் என்னும் மூன்றனுருபு இங்கு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது. இல்லறஞ்செய்வானெனப்படுவோன்(பிறனியலாள் பெண்மை நயவாத) அவனே யாவன் என்பதாம்.

(க-து). *பிறனது மனைவியை விரும்பாதவன் அறவியல்போடு கூடி யில்வாழ்வானென்றுசொல்லப்படுவான் என்பது.*

7. He who desires not the womanhood of her who should walk according to the will of another will be praised as a virtuous householder.

அ. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு.

பரி.—(இ-ள்). பிறன்மனையாளை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை சால்புடையார்க்கு அறனுமாம், நிரம்பிய வொழுக்கமுமாம், (எ-று).

*புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் * உட்பகையாகிய*

காமம் அடக்குதற்கருமையின், அதனை யடக்கிய ஆண்மையைப் 'பேராண்மை' என்றார். † ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல், செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் ‡ இதனைச செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்). பிறன்மனை - பிறனது மனையாளை, நோக்காத - உட்கொள்ளாத, பேராண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது, சான்றோர்க்கு - (பலகுணங்களாலும்)நிறைந்தோர்க்கு, அறனென்றோ—அறமுமாம், ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்த வொழுககமுமாம், (எ-று).

புறப்பகையாகிய சத்துருக்களை அடக்கும் ஆண்மையுடையோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமம அடக்குவதற்கு அருமையாகவிருத்தலால், அவ்வுட்பகையாகிய காமத்தை அடக்கிய ஆண்மையைப் 'பேராண்மை' என்றார், ஒன்றோ என்பது எண்ணுப்பொருளில் வந்த இடைசசொல், செய்தற்கரிய அறமும்ஒழுக்கமும் (பிறமனை நோக்கலென்னும்) இதனைச் செய்யாமையே தருமென்பதாம்.

---

* உட்பகையாகிய காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம்(லோபம்), மானம், உவகை,மதமெனப் பட்டவாறனுள் காமமே மற்றவற்றிற்குக் காரணமாவொழித்தற் கரிதா யிருப்பதுபற்றி 'யுட்பகையாகிய காமம் அடக்குதற் கருமையின்' என்று கூறப்பட்டது.

† ஒன்றோ என்பது ஒழுக்கத்தோடுகூடி அறனுமாம் ஒழுக்கமுமாமென எண்ணுப் பொருள்பட்டுவந்தமையின் எண்ணிடைச்சொல்லாயிற்று.

‡ இதனை - பிறன்மனையாளைக் கூடக் கருதுதலை.

(க-து). பிறனது மனைவியை விரும்பாதபேராண்மையே பெரியோர்க்குத் தருமமும் ஒழுக்கமுமாம் என்பது.

8. That noble manliness which looks not at the wife of another is the virtue and dignity of the great.

௯. கலக்குரியார் யாரெனி னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

பரி.—(இ-ள்). அச்சந் தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து எல்லா நன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யாவரெனின், பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச் சேராதார், (எ-று).

அகலம், ஆழம், † பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவிடப்படாமையின் 'நாமநீர்' என்றார். ‡ உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்து நின்றது. ¶ நலத்திற்கென்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. இருமையினும் நன்மையெய்துவ ரென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்). நாமநீர் - அச்சந்தருங் கடலால் (சூழப்பட்ட), வைப்பில் - பூவுலகத்தின்கண், நலக்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறுதற்கு, உரியார்யாரெனின் - உரியவர் யாவரென்றால், பிறற்கு - பிறனொருவனுக்கு, உரியாள் - உரிமையானவளது, தோள்-தோள்களை, தோயாதார் - சேராதவர், (எ-ற).

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றால் அளவிடப்படாமைபற்றிக் கடலை 'நாமநீர்' என்றார். நாம் என்னுமுரிச்சொல் நாம என ஈறுதிரிந்து நின்றது. நலத்திற்கென்பது நலக்கெனவிகாரப்பட்டுநின்றது. (பிறற்குரியாள்தோள்தோயாதார்) இருமையிலும் நன்மை யடைவாரென்பதாம்.

(க-து). நன்மைகளெல்லாவற்றையு மடைதற் குரியவர்பிறன் மனைவியைச் சேராதா ராவர் என்பது.

9. Is it asked, "who are those who shall obtain good in this world surrounded by the terror-producing sea?" Those who touch not the shoulder of her who belongs to another.

† பொருள் - சங்கு, பவளம், முத்து, உப்பு முதலியன.

‡ அச்சப் பொருளுணர்த்தும் நாம் என்னும் உரிச்சொல் நாம என ஈறுதிரிந்து நின்றது. "போர முருமென வரூஉங் கிளவி, யாமுறை மூன்று

மச்சப் பொருள்" என்பது தொல்காப்பியம்.

¶ நலத்திற்கு என்பது அத்துச்சாரியையும் இன்சாரியையும் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநிற்க நலக்கு என வந்தது.

௧௦ அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், அவனுக்குப் பிறனெல்லைக்கண் நிற்பா ளது பெண்மையை விரும்பாமை யுண்டாயின், அதுநன்று, (எ-று).

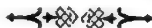
இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்று மென்பதாம். இவைநான்கு பாட் டாலும் பிறனில் விழையாதான்கட் குணங்கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவன்) அறம் - அறத்தை, வரையான் - (தனக் குரியதாகச்) செய்யாமல், அல்ல - பாவங்களை, செயினும் - செய்வானாயி னும் (அவனுக்கு), பிறன்வரையாள் - பிறனெல்லையில் நிற்பவளது, பெண் மை - பெண்தன்மையை, நயவாமை - விரும்பாமை (உண்டானால்), நன்று- (அது) நல்லது, (எ-று).

(அறத்தைத் தனக்குரியதாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுங்குற்ற ங்களிலும் பிறன்மனையாளை விரும்பாமையாகிய) இக்குணமே சிறந்துவிள ங்கு மென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்பா தவனிடத்துக் குணம் சொல்லப்பட்டது.

(க-ரு). தருமத்தைச் செய்யாது பாவத்தைச்செய்பவனிடத் துப் பிறனது மனைவியை விரும்பாமை யுண்டாயிருக்குமாயின், அஃது அவனிடத்திற் சிறந்து விளங்கும் என்பது.

10. Though a man perform no virtuous deeds and commit (every) vice, it will be well if he desire not the womanhood of her who is within the limit (of the house) of another.

பன்னிரண்டாவது அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.—*Patience.*

பரி.—அஃதாவது காரணம் பற்றியாதல் மடமையானாதல் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட் செய்யாது பொறுத் தலையுடையராதல். *நெறியினீங்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டு மென்றற்கு, இது பிறனில் விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தேனி.—அஃதாவது காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்துத் தாமும் அத்தீங்கினை அவனிடத்துச் செய்யாது பொறுத்தலை யுடையராதலாம். நெறியில் நீங்கியவற்றைச்

---

* நெறியினீங்கிய செய்தாரையும் - நல்லொழுக்கத்தி னின்றும் நீங்கிப் பிறன்மனையாளை விரும்புதல் முதலிய தீயகாரியங்களைச் செய்தவர்களையும். "நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு, மறியா மையென் றறிதல் வேண்டும்" என்பது சிலப்பதிகாரம்.

செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டு மென்பதற்கு (பொறையுடைமை யென்னும்) இது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

பரி—(இ-ள்). † தன்னை யகழ்வாரை விழாமற்றாங்கும் நிலம் போலத், தம்மை யவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாய வறம்,(எ-று) இகழ்தல்—மிகையாயின செய்தலும் சொல்லுதலும்.

தேனி.—(இ-ள்). அகழ்வாரை-(தன்னைத்)தோண்டுபவரை, தாங்கும்-(வீழாமற்) சுமக்கும், நிலம்போல-நிலத்தைப்போல, தம்மை இகழ்வார்-தம்மையவமதிப்பவரை, பொறுத்தல்—,தலை - முதன்மையான அறமாம்.

இகழ்தல் - தீமையாயினவற்றைச் செய்தலும் சொல்லுதலுமாம்.

(க-து). பிறர் தம்மை யவமதிப்பதைப் பொறுத்துக் கொள்

ளுதலே ஒருவர்க்குத் தலைமையான அறமமாம் என்பது.

1. To bear with those who revile us, even as the earth bears up those who dig it, is the first of virtues.

௨. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

பரி.—(இ-ள்). பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர்செய்த மிகையைப் பொறுக்க; அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், ‡ அப்பொறையினும் நன்று, (எ-று)

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப் படுதலின், மறத்தலை 'அதனினு நன்று' என்றார்.

தெளி.—(இ-ள்). இறப்பினை (பொறுமை கடலினும் பெரிதாகலால்) (பிறர்செய்த)தீமையை, என்றும்-(தாம்) தண்டித்தற்குத்தக்க காலத்திலும் பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கடவர், அதனைமறத்தல்- அத்தீமையை நினையாமல்-(அப்பொழுதே) மறத்தலை (பெற்றால்). அதனினும் - (அம்மறத்தல்) அப்பொறுமையிலும், நன்று - மிகநல்லது, (எ-று).

தீமையென்றது முன்சொல்லிய தீமையாயினவற்றைச் செய்தலும் சொல்லலுமாகியவிரண்டு குற்றங்களையும். அத்தீமையைப் பொறுக்கும் போதும் அது நினைக்கப்படுதலால் மறத்தலை 'அதனினு நன்று' என்றார்.

(க-து). பிறர்செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டு அக்குற்றத்தை யப்பொழுதே மறந்துவிடல் வேண்டும் என்பது

† 'தன்னை யகழ்வாரை வீழாமற் றாங்கும் நிலம்போல' என்று கூறினமையின் தம்மைக் கொலைசெய்வதை யொத்த குற்றஞ் செய்தாரையும் பொறுப்பதும் பொறுத்திருந்தே யவர்களைக் காப்பதும் சிறந்த தருமமா மென்பது பெறப்பட்டதென்க.

‡ அப்பொறையினும் என்றும் பாடமுண்டு.

2. Bear with reproach even when you can retaliate; but to forget it will be still better than that.

௫. § இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவனுக்கு வறுமையுள் * வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரை யேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்; அதுபோல, வன்மையுள் வைத்துவன்மையாவது ‡ அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல், (எ-று).

இஃது § எடுத்துக்காட்டுவமை. † அறனல்லாத விருந் × தொரால் பொருளுடைமை யாகாத வாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மை யாகாதே வன்மையாமென்பது கருத்து.

---

§ "உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா, மடமை" என்று விருந்தோம்பலிற் கூறப்பட் டிருத்தலறிக.

* வைத்து என்பது உம்மைப்பொருளது

‡ அறியார்மாட்டுக் குற்றநிகழ்ந்துழி அக்குற்றத்தைப் பொறுத்தல் என்றும் பாடமுண்டு.

§ எடுத்துக்காட்டுவமையைப்பற்றி 'அகரமுதல' என்னுங் குறளின் குறிப்புரையில் எழுதி யிருத்தலைக் கண்டுணர்க

இச்செய்யுளில் 'இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால்' என்னும் வாக்கியமும் 'வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை' என்னும்வாக்கியமும்வந்திருத்தலையும் இடையில் அதுபோல என்னுஞ்சொல் தொக்கிருப்பதையும் காண்க.

† ஐம்பெரும் வேள்வியிலொன்றாகிய விருந்தோம்பலை யிகழ்வாரது பொருள்அறனல்லாத (தருமஞ் செய்தற் குரியதாகாத) பொருளாயிருத்தலின் அறனல்லாத என்னும் எதிர்மறைக்குறிப்புப் பெயரெச்சத்தை விருந்தென்பதனோ டியைக்காது பொருளென்பதனோ டியைத்துக்கொள்க.

× தழுவல் என்பது தழாலென்றாயது போன்று ஒருவல் என்பது ஒரால் என்றாயிற்று. ஒரால் - நீக்குதல்.

விருந்தினரை யிகழுவார்க்குள்ள பொருள் தருமத்திற்கு உரிமை யாகாத பொருளாயிருத்தலின், அது போக்கின்றி நின்றவழியும் அதனால்

பொருளுடையவர் பயன் கொள்ளாதிருக்கின்றார்; இருக்கவே, அவர் பொரு ளுடையவரா யிருந்தும் ("வைத்துப் பொருளைத் தானுகரான் வழங்கா னிருந்துஞ் செத்தானே, செத்த பின்னை யென்செய்வான் நீயார்க்கொன்வ ரீட்டேனான், மெத்தும் வருத்த மேயன்றி வேறொன்றில்லை" "எனதென தென்றிருக்கு மேழை பொருளை, யெனதென தென்றிருப்பன் யானுந் - தனதாயின், றானு மதனை வழங்கான் பயன்றுய்வான், யானு மதனை யது" என்றதன்படி) பொருளில்லாதவராகவே யிருத்தல் போன்று அறி

தேவி.—(இ-ள்). (ஒருவனுக்கு) இன்மையுளின்மை - வறுமையுள்ளு ம் வறுமையாவது, விருந்தொரால் - விருந்தினரை (ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம், (அதுபோல), வன்மையுள்வன்மை - வலிமையுள்ளும் வலி மையாவது, மடவார் - அறிவில்லாமையினால் தீமை செய்தவரை, பொறை - பொறுத்தல், (எ - று).

இக்குறள் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. விருந்தினரை நீக்குதற்கேது வாகிய பொருள் அறத்திற்குரிய பொருளாகாதவாறு போன்று அறிவிலார் செய்த தீமையைப் பொறுத்தலும் எளிமையாகாதே வலிமையாமென்பது கருத்து.

(க-து). வல்லமை பலவற்றுள்ளும் வல்லமையாவது அறி விலார்செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தலாம் என்பது:

3. To neglect hospitality is poverty of poverty. To bear with the ignorant is might of might.

௪. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் † சால்புடைமை தன்கணின்று நீங்கா மை வேண்டுவனாயின், அவனாற் பொறையுடைமை தன்கண் அழியா மற் காத்தொழுகப்படும், (எ-று).

பொறையுடையார்க் கல்லது சால்பில்லை யென்பதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவன்) நிறையுடைமை-சால்புடைமையானது, நீங்காமை - (தன்னிடத்தினின்றும்) நீங்காமை, வேண்டின் - வேண்டு

விலார் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல் மென்மை (எளிமை) யாளுலும் அது மென்மையாகாது வன்மை (வலிமை) யாயே யிருக்கின்றதென்பது கருத்தாமென்க.

இதனுல் விருந்து விலக்கலின் மேற்பட்ட தரித்திரமும் பிறர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தலின் மேற்பட்ட வல்லமையும் இல்லை யென்றுயிற்று. ஆகவே, விருந்தினரை யோம்புகின்றவன் பொருளில்லாதவனுயிருந்தாலும் பொருளுடையவனுகவே கருதப்படுவா னென்பதும் பிறரியற்றிய குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொள்பவன் இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்யும் வல்லமை யில்லாதவனு யிருந்தாலும் அவ்வல்லமை யுடையவனுகவே கருதப்படுவானென்பதும் பெற்றும்; பெறவே, இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்யும் வலிமையிலும் பிறர்செய்த குற்றத்தைப் பொறுக்கும் வலிமை மேன்மையுடைய தாயிற்றென்க.

† சால்புடைமை -'நற்குணங்களெல்லாம் ஒன்றுறுங் குறைவின்றி பூரணமா யிருத்தல்.

வாளுயின், (அவனுல்), பொறையுடைமை - பொறுமையுடைமையானது, போற்றி-(தன்னிடத்தழியாமற்) பாதுகாத்து, ஒழுகப்படும்-நடக்கப்படும்.

பொறுமையுடையவனுக்கல்லாமல் மற்றவருக்கு நிறையுடைமையில்லை யென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டாலும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

(சு-து) நிறையுடைமையை விரும்புகின்றவன் பொறையுடைமையைத் தன்னிடத்து அழியாமற் காக்கக் கடவன் என்பது.

4. If you desire that greatness should never leave you, preserve in your conduct the exercise of patience.

ரு. ஒறுத்தாரை யொன்றுக வையாரே வைப்பர்

பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

பரி.—(இ-ள்). பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழிப் பொறாது அவனை ஒறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒரு பொருளாக மனத்துக் கொள்ளார்; அதனைப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வர் (எ-று).

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோ டொத்தலின் 'ஒன்றாக வையார்' என்றார். பொதிந்து வைத்தல் - சால்புடைமைபற்றி † இடைவிடாது நினைத்தல்.

தேனி.—(இ-ள்). (*பிறன் தமக்குத் தீமை செய்த விடத்து*) ஒறுத்தாரை - (பொறுக்காமல் அவனை) *தண்டித்தவரை*, (*அறிவுடையார்*,) ஒன்றாக - ஒருபொருளாக, வையார் - *மனத்துட்கொள்ளார்*, பொறுத்தாரை - (*அத்தீமையைப்*) பொறுத்தவரை, பொன் போல் - பொன்னைப் போல, பொதிந்து - முடிந்து, வைப்பர் - மனத்துட்கொள்வர் (எ-று).

தண்டித்தவரும் அத்தீமை செய்தவனோடொத்தலால் 'ஒன்றாக வையார்' என்றார். பொதிந்துவைத்தல் - நிறையுடைமைகாரணமாக இடைவிடாது நினைத்தல்.

(க-து). *அறிவுடையவர் பொறுமையில்லாதவரை யொருபொருளாக மதியாது அஃதுடையவரைப் பொன்னைப்போல மதிப்பர்.*

5. The wise will not at all esteem the resentful. They will esteem the patient even as the gold which they lay up with care.

---

† இடைவிடாது நினைத்தலாவது தம்மைத் தண்டித்தவரைத் தண்டியாது பொறுத்துக்கொண்டவரது பொறுமையைப் பொன்னை முடிந்து வைத்துக்கொண்டிருப்பவன் அப்பொன்னை நினைப்பதுபோல் மறிவுடையார் எண்ணியிருத்தல்.

சு. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

பரி.—(இ-ள்). தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை ஒறுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ் வோருநாளை யின்பமே, அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழுண்டாம், (எ-று).

ஒருநாளையின்பம்—அந்நாளொன்றினும் கருதியது முடித்தே மெனத் தருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பம். † ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன்றுமாகலின், ஏற்புடை உலகமென்னுஞ் சொல் வருவித் துரைக்கப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்) ஒறுத்தார்க்கு-(தமக்குத் தீமை செய்தவனைத்) தண்டித்தவர்க்கு (உண்டாவது), ஒருநாளை யின்பம்-அவ்வொருநாளை யின்பமே, பொறுத்தார்க்கு - (அத்தீமையைப்) பொறுத்தவர்க்கு பொன்றுந்துணையும்-(உலகம்) அழியுமளவும், புகழ் - கீர்த்தி (உண்டாம்), (எ-று).

ஒருநாளையின்பம்-அந்நாளொன்றினும் நினைத்தது முடித்தோ மென்று செருக்கி யிருக்கும் பொய்யின்பமாம். தனக்காதாரமாகிய உலகம் அழியப் புகழும் அழியுமாதலின், பொருத்த முடைய உலகமென்னுஞ் சொல் வருவித்துக் கூறப்பட்டது. செருக்கு-கர்வம்,

(க-து). தமக்குத் தீமைசெய்தவனைத் தண்டித்தவருக் கொருநாளை யின்பமும், அத்தீமையைப் பொறுத்தவருக் குலக மழியுமளவும் புகழுமுண்டாம் என்பது,

6. The pleasure of the resentful continues for a day. The praise of the patient will continue until the world passes away.

எ. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
 தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

பரி.—(இ-ள்). செய்யத் தகாத கொடியவற்றைத் தன்கட்பிறர் செய்தாராயினும், அவர்க்கு அதனால் வருந் துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்குநன்று,(எ-று).

† ஆதாரமாகிய வுலகம் பொன்ற (கெட) ஆதேயமாகிய புகழும் பொன்று (கெடு) மாகலின் எற்புடை (தகுதியுடைய) உலகமென்னுஞ் சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இங்ஙனங் கூறியதினால் ஆதாரமாகிய வுலக முள்ளவரைக்கும் ஆதேயமாகிய புகழிருக்குமென்பது பெறப்பட்டது. இஃது "ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற், பொன்றுது நிற்பதொன் றில்" எனப் புகழதிகாரத்திற்கூறுவதனாலும் விளங்கும்.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது ‡ "உம்மை யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல்" என்று பரிதல்.

தெளி.—(இ-ள்). திறனல்ல - செய்யத்தகாத தீயசெயல்களை, தன் தன்னிடத்து, பிறர் - அயலார், செய்யினும் - செய்தாராயினும், நோ (அவருக்கு அதனால் வரும்) துன்பத்திற்காக, நொந்து - வருந்தி, அறனல்ல - (தான்) அறமல்லாத செயல்களை, செய்யாமை-செய்யாதிருத்தல் நன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லதாம், (எ-று).

செய்யினுமென்றவும்மை இழிவுசிறப்பும்மை. துன்பத்திற்காக வருந்தலாவது இப்பாவத்தினால் இவர் மறுமையில் எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்வாரேயென் றிரக்கங்கொள்ளுதல்.

(க-து). செய்யத்தகாத கொடியசெயல்களைத் தன்னிடத்துச் செய்தவருக்குப் பின்வருந் தீங்கிற்கஞ்சித் தருமமல்லாத செயல்களை அவரிடத்துச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்குச் சிறப்புடைய வறமாம் என்பது.

7. Though others inflict injuries on you, yet compassionating the sorrow that will come upon them it will be well not to do to them any thing contrary to virtue.

அ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.

பரி.—(இ-ள்). மனச்செருக்கால் தங்கட் டீயவற்றைச் செய்தாரைத் தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்று விடுக, (எ-று).

தாமும் அவர்கட் டீயவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான் அவரின் மேம்பட்டு † வெல்க வென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் பிறர் செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

தேனி.—(இ-ள்). மிகுதியால் - மனச்செருக்கினுல் (தம்மிடத்து), மிக்கவை - தீயசெயல்களை, செய்தாரை - செய்தவர்களை, தாம் - தாங்கள் தந்தகுதியால் - தமது பொறுமையினுல், வென்றுவிடல் - வென்று விடக்கடவர், (எ-று).

தாமும் அவரிடத்துத் தீயசெயல்களைச்செய்து தோல்வியடையாது பொறுமையால் அவரினும்மேம்பட்டு வெல்லுகவென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டாலும் பிறர்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

---

‡ நாலடியார், துறவு, அ. இதன்பொருள் மறுமையி லெரிகின்ற வாயையுடைய நரகத்திலே வீழ்வார்களே என்பது.

†† "வெகுளாது, வேண்டின் வெகுளி விடல்" என்பது நான்மணிக் கடிகை.

(க-ள்). தீமைசெய்தவரைப் பொறுமையால் வெல்லவேண்டும் என்பது.

8 Let a man by patience overcome those who through pride commit excesses

௯. துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்

பரி.—(இ - ள்). இல்வாழ்க்கைக்க ணின்றேயும் துறந்தாரைப் போலத் தூய்மையுடையார், நெறியைக்கடந்தார்வா யின்னாத சொல்லைப் பொறுப்பவர், (எ - று).

தூய்மை - ¶ மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார்; தீய சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம்வேண்டியதன் இழிபு முடித்தற்கு.

தெளி.—(இ-ள்). இறந்தார் (நல்வழியைக்) கடந்தவரது, வாய்-வாயினின்றுண்டாகும், இன்னாச்சொல்-வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை, நோற்கிற்பவர்-பொறுப்பவர்,(இல்வாழ்க்கையிலேயிருந்தாலும்), துறந்தாரின்-துறந்தவரைப்போல, தூய்மை - பரிசுத்தகுணத்தை, உடையர்-உடையவராவர்.

தூய்மை - மனவழுக்கில்லாமை. வாயென்று வேண்டாது சொல்லினார்; (அவ்வாய்) தீயசொற்களைப்பேசிப்பழகியதெனத் தாம்வேண்டியதன் இழிபு தோன்றுதற்கென்க.

(க - து) தீயவழியில் கடப்பவரது கொடுஞ் சொற்களைப் பொறுப்பவர் துறவிகள் போலப் பரிசுத்தகுண முடையவராவர்.

9 Those who bear with the uncourteous speech of the insolent are purer than ascetics.

௰. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

பரி.—(இ - ள்). விரதங்களான் ஊணைத்தவிர்ந்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும்பெரியர்; அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னாதசொல்லைப் பொறுப்பாரிற்பின், (எ - று).

*பிறர் - அறிவிலாதார். * சோலாமைக் கேதுவாகிய இருவகைப் பற்*

மனமாசின்மை-மனத்தின்கண்காமம்வெகுளி மயக்கங்களில்லாமை.

** சோலாமைக் கேதுவாகிய இருவகைப்பற்று - விரதங்களினால் உணவைவிட்டுத் தம்மையடைந்த பசி நோய் முதலியவற்றைப் பொறுத்*

துக்கொள்ளாமைக்குக் காரணமான யானெனதென்னுஞ் செருக்கு. (தா னல்லாத வுடம்பையானென்று கருதி யதனிடத்தில் வைக்குமபிமானம் யானென்னுஞ்செருக்கு. இஃது அகங்காரமெனவும்படும். தன்னோடுசம்பந்த

னோடு நின்றே † நோற்றலின் 'இன்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்' என்றார். இவை யிரண்டோட்டானும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). உண்ணாது - (*விரதங்களினால்*) உணவைவிட்டு, *நோற்பார்* - (*தம்மை யடைந்த நோயைப்*) *பொறுப்பவர், பெரியர்* - (எல் *லாரினும்*) *பெரியவராவார்*, (*அவர்பெரியவராவது*),*பிறர் - அயலார், சொல்லும்* - (*தம்மைப்பற்றிச்*) *சொல்லும், இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை, நோற்பாரின் - பொறுப்பவரின், பின் - பின்னும்*,(எ - று).

பிறர் - அறிவில்லாதவர். தவஞ்செய்யாமைக்குக் காரணமாகிய யானெனதென்னும் இருவகைப்பற்றுக்களோ டிருந்தே பொறுத்தலால் 'இன்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்' என்றார். (பிறர்சொல்லும் வெறுக்கப் படுஞ் சொற்களைப் பொறுப்பவர் தவஞ் செய்வாரினும் பெரியாரென்பது சொல்லலாயிற்று). இவை இரண்டோட்டானும் பிறர் வருத்தமுண்டாகச் சொல்லியவற்றைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). *பிறர் கூறுங் கொடுஞ் சொற்களைப் பொறுப்ப வருக்கு உணவைவிட்டுத் தம்மையடைந்த நோயைப் பொறுத் துக் கொள்ளுந் தபசிகள் பிற்பட்டவராவார் என்பது.*

10. Those who endure abstinence from food are great, next to those who endure the uncourteous speech of others.

பதின்மூன்றாவது அதிகாரம்.

பரி.—இதனுள் § அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப்

மில்லாத பொருளை யெனதெனக்கருதி அதனிடத்துவைக்கு மபிமானம் என தென்னுஞ் செருக்கு. இஃது மமகார மெனப்படும்). இதனைப்பொறுத் துக்கொள்ளுதற்குக் காரணம் யானென தென்னுஞ் செருக்கில்லாமை யென் றுயிற்றென்க

.† கோற்றலின் - அறிவில்லாதார் சொல்லுகின்ற வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதலினால்.

§ அழுக்காறு என்பதை அழுக்கு ஆறு என இரண்டு சொல்லாகக் கொள்ளாது ஒரு சொல்லாகவே கொண்டு 'அழுக்காறென்பது ஒருசொல்' என்றார். அழுக்கறுத்தல் என்னுந் தொழிற்பெயர் விகுதிகெட்டு முதனிலை திரிந்து அழுக்காறு என வந்தது. இவ்வாறு வருவது முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயரெனப்படும். அழுக்காறு என்பது சொல்லால் உடன்பாடா யிருப்பினும் பொருளால் எதிர்மறையை யுணர்த்திற்று. இலக்கணக் கொத்தில் "விதிச்சொன் மறைப்பொரு ளாகி வருநவும்" என்பதற்கு இஃதே உதாரணமாகக் காட்டப்பட் டிருக்கின்றது.

பொருள் * மேலே யுரைத்தாம். † அச்சொற்பின் அழுக்காற்றைச்செய் யாமை யென்னும் பொருள்பட எதிர்மறை ஆகாரமும் மகாரஐகாரவிகுதி யும் பெற்று § அழுக்காறாமையென நின்றது. இப்பொறைமையும் பொ றைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடை மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தே.—அஃதாவது பிறரிடத்துச் செல்வ முதலியனவற்றைக் கண்ட விடத்துப் பொறாமைப்படாமை. இப்பொறாமையும் பொறுமைக்கு எதிரிய தாகலின், இப்பொறாமையை விலக்குதற்கு இவ்வழுக்காறாமை பொறை யுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

பரி.—(இ - ள்). ஒருவன் தன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறென்னுங் குற்றமில்லாத இயல்பினைத் ¶ தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க, (எ - று).

இயல்பு - அறிவோடுகூடிய தன்மை. ‖ அத்தன்மையும் நன்மை பயத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோம்புக என்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்) ஒருவன்—தன்னெஞ்சத்து - தனது மனதின் கண், அழுக்காறு - பொறாமையென்னுங் குற்றம், இலாத - இல்லாத, இயல்பு - இயல்பினை, ஒழுக்கு - (தனக்குச் சொல்லிய) ஒழுக்கத்தினது, ஆறாக - வழியாக, கொள்க - கொள்ளக்கடவன், (எ - று).

இயல்பு - அறிவோடுகூடிய தன்மை. அவ்வறிவோடு கூடிய தன்மையும் நன்மையைத் தருதலால், அழுக்காறிலாத வியல்பினை ஒழுக்கவழி போல உயிரினும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றுக என்பதாம்.

---

* மேலே புரைத்தாம்—அறன்வலியுறுத்தலின் 5 - வது குறளினுரையில் 'பிறராக்கம்பொறாமை' எனறுகூறினும்.

† அச்சொல் - (அழுக்காறென்னுஞ் சொல்) அழுக்காற்றை (பொறுமைப்படுதலைச்) செய்யாமை யென்னும் பொருள் தோன்ற எதிர்மறை ஆகாரமும் மகரவைகார (மை) விகுதியும் பெற்று அழுக்காறுமை (பொறுமைப் படுதலைச் செய்யாமை) யெனநின்றது

§ அழுக்காறுமை யென்பது சொல்லால் எதிர்மறையா யிருப்பினும் பொருளால் உடன்பாட்டை புணர்த்திற்று. இலக்கணக்கொத்தில் "மறைச்சொல் விதிப்பொரு ளாக வருவும்" என்பதற்கு இஃதே யுதாரணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அழுக்காறுமை யென்பதற்குப் பொறுமைப்படாமை அஃதாவது பொறுத்தலென்பது பொருள்.

¶ தனக்கோதிய-ஒழுக்கமுடைமையதிகாரத்தில் "ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க, முயிரினு மோம்பப் படும்" என்று தனக்குச் சொன்ன.

‖ அத்தன்மையும்-தன்னெஞ்சத் தழுக்காறிலாத வியல்பும்.

21

(க - து). ஒருவன் பொறாமை யில்லாதிருத்தலைத் தனக்கோதிய ஒழுக்க வழியாகக் கொள்ளக்கடவன் என்பது

1. Let a man esteem that disposition which is free from envy in the same manner as propriety of conduct.

---

௨ விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

பரி.—(இ - ள்). யாவர்மாட்டும் அழுக்காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின், * மற்றவன் பெறுஞ் சீரிய † பேறுகளுள் அப்பேற்றினை யொப்பதில்லை, (எ - று).

அழுக்காறு பகைவர் மாட்டும் ஒழிதற்பாற் றென்பார் 'யார்மாட்டும்' என்றார். அன்மை - வேறுதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், அழுக்காற்றின் - பொறாமையினின்றும், அன்மை - நீங்குதலை, பெறின் - (ஒருவன்) பெறுவானாயின், விழுப்பேற்றின் - (மற்றவன் பெறும்) மேலான பேறுகளுள், அஃது - அப்பேற்றினை, ஒப்பது - ஒத்திருப்பது, இல்லை—, (எ - று).

பொறாமைப்படுதல் பகைவரிடத்தும் ஒழிதல்வேண்டுமென்பார் 'யார்மாட்டும்' என்றார். அன்மை - வேறுகுதல், இவையிரண்டு பாட்டாலும் பொறாமை யில்லாமையினது குணம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). ஒருவன் யாவரிடத்தும் பொறாமை யில்லாதிருப்பானாயின், அவனுக்கு அதைவிடச் சிறந்த பேறு இல்லை என்பது.

2. Amongst all attainable excellencies there is none equal to that of being free from envy towards every one.

௩. அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான்.

பரி.—(இ - ள்). மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமும் ‡ செல்வமும் ஆகிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான் பிறன் செல்வங் கண்டவழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான், (எ - று).

அழுக்கறுத்த லெனினும் அழுக்கா றெனினும் ஒக்கும். ‡ அழுக்காறு செய்யின் தனக்கே ஏதமாமென்பதாம்.

---

* மற்று - பின்பு. † பேறு - பெறப்படுவது. அது புகழ் முதலியனவாம்.

‡ புகழும் என்றும் பாடமுண்டு. † அழுக்காற்றைச் செய்யின் என்றும் பாடமுண்டு.

தெளி.—(இ - ள்). அறன் - (மறுமைக்கு) அறமும், ஆக்கம் - (இம்மைக்குச்) செல்வமும் (ஆகிய வுறுப்புகளை), வேண்டாதானென்பான் - (தனக்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவோன், பிறன் - பிறனது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, பேணாது - (கண்டவிடத்து அதற்காக) மகிழாமல், அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப்படுதலைச் செய்வான், (எ - று).

பொறாமைப் படின் தனக்கே துன்பமாம் என்பதாம்.

(க - து). பொறாமை யுடையவனுக்கு மறுமைக்குரிய அறமும் இம்மைக்குரிய பொருளுமில்லை என்பது.

3. Of him who instead of rejoicing in the wealth of others envies it, it will be said "he neither desires virtue nor wealth."

௪. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

பரி—(இ-ள்). அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார்; அத்தீநெறியால் தமக்கு $ இருமையினுந் துன்பம் வருதலை யறிந்து, (எ-று).

அறனல்லவையாவன - செல்வம், கல்வி ‡ முதலியன உடையார்கட்டீங்கு நினைத்தலும் சொல்லுதலும் செய்தலுமாம்.

தெளி.—(இ-ள்). *(அறிவுடையோர்) அழுக்காற்றின் - பொறாமை காரணமாக, அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை, செய்யார்—, இழுக்காற்றின் - (பொறாமைப் படுதலென்னும்) அத்தியவழியால், ஏதம் - துன்பமானது, படுபாக்கு - (தமக்கு இருமையிலும்) உண்டாதலை, அறிந்து - தெரிந்து, (எ-று).*

அறமல்லாதவையாவன - செல்வங் கல்வி முதலியன வற்றை யுடையோர்க்குத் தீமையாயினவற்றை நினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம்.

(க-து.) *அறிவுடையவர் பொறாமை காரணமாகப் பிறர்க்குத் திரிகரணத்தாலுந் தீமைசெய்யார் என்பது.*

4. The wise knowing the misery that comes from transgression will not through envy commit unrighteous deeds.

௫. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது.

$ இருமையினுந் துன்பம் வருதலாவது இம்மையில் வறுமைத்துன்பமும் மறுமையில் நரகத்துன்பமு முண்டாதல். ‡ முதலியன என்றதனால் சொற்செலவு, குலக்கிழமை, ஆண்மை, அதிகார முதலிய வற்றையுங் கொள்க.

பரி.—(இ-ள்.) அழுக்காறு பகைவரை ஒழிந்துங் கேடு பயப்பது ஒன் * றாகலின், அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடு பயத்தற்கு அதுதானே அமையும், (எ-று).

அதுவே யென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

தேவி.—(இ-ள்.) *அழுக்காறு - பொறாமையானது, ஒன்னார் - பகைவரை, வழுக்கியும்-ஒழிந்திருந்தும், கேடீன்பது-கேட்டைத் தருவதொன்று, (ஆதலால்), உடையார்க்கு-(அப்பொறாமையை)உடையவர்க்கு (கேட்டைத் தருதற்குப் பகைவர் வேண்டாம்), அது - அப்பொறாமையே, சாலும் - போதும், (எ-று).*

அதுவே யென்னும் பிரிநிலையேகாரம் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கு கின்றது.

(க - து.) *பொறாமையே ஒருவனுக்குக் கேட்டைத்தரும் பெரும் பகையாம் என்பது.*

5. To those who cherish envy that is enough. Though enemies fail in their attempts, that will bring destruction.

சு. † கோடேப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடேப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

பரி.—(இ - ள்) ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச் செய்வானது சுற்றம் உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவது மின்றிக் கெடும், (எ-று).

கொடுப்பதன்கண் அழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள் களைப்பற்றிப்பொறாமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன்கேடு சொல் லாமையே பெறப்பட்டது. பிறர் பேறு பொறாமை தன் பேற்றையேயன் றித் தன்சுற்றத்தின் பேற்றினையும் இழப்பிக்கு மென்பதாம்.

தேவி.—(இ-ள்.) *கொடுப்பது - (ஒருவனாற் பிறர்க்குக்) கொடுக்கப் படும் பொருள்களைப்பற்றி, அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப் படுபவனது, சுற்றம்-உறவினர், உடுப்பதூஉம் - உடுக்கப்படுவதும், உண்பதூஉம் - உண்*

ணைப்பவேதும், இன்றி-இல்லாமல், கெடும்-அழிவர், (எ-று.)

* ஆகலின் என்பது ஏதுப் பொருளை யுணர்த்து மிடைச்சொல்.

† "எத்தொருவருக்கொருவ ரீவதனின் முன்னே, தடுப்பது நினக் கிழுகோ தகைவில் வெள்ளி, கொடுப்பது விலக்குகொடி யோயுனது சுற்றம், உடுப்பதுவு முண்பதுவு மின்றிவிடு கின்றாய்" என்பது இராமாயணம்.

சுற்றத்தார் கெடுவரெனவே, அவன் கெடுதல் சொல்லாமலே பெறப் பட்டது. பிறர் செல்வத்தைக் கண்டு பொறாமைப்படுதல் தன் செல்வத் தையே யல்லாமல் தன் சுற்றத்தாரது செல்வங்களையும் இழக்கச் செய்யு மென்பதாம்.

(க-து) ஒருவர் மற்றொருவருக் கொன்று கொடுப்பதைக்குறி த்துப் பொறாமைப் படுவோனது சுற்றத்தாரும் உடுக்கவாடையு முண்ணச்சோறு மில்லாமற் கெடுவர் என்பது.

6. He who is envious at a gift made to another will with his relations utterly perish destitute of clothing and food.

எ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

பரி.—(இ - ள்). பிறராக்கங் கண்ட வழிப் பொறாமை உடையா னைத் திருமக டானும் பொறாது தன்றவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும்,(எ-று).

* தவ்வை - மூத்தவள். தவ்வையைக் காட்டியென்பது † "அறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றானே" என்பதுபோல ‡ உருபுமயக்கம்.

* தேவாசுரர் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபோது அக்கடலினின்று மூதேவி முன்னும் இலக்குமி பின்னும் பிறந்தமையாலே மூதேவிக்கு மூத்

தவன் என்னும் பெயருண்டாயிற்று. 'சீதேவி யாருடனே துய்யதிருப் பாற்கடலின், மூதேவி யேன்பிறந்தாள் முன்" என்பது தனிப்பாடல்.

† கலித்தொகை, மருதம், எ. இதன்பொருள் அறிவினையுடைய பிராமணன் அவளுக்குக் காட்டென்று சொன்னானே என்பது 'அறிவுடை' என்னுமிவ் வடிக்கு நச்சினார்க்கினியர் "அறிவில்லாத அந்தணன் அவளைக் காணப்பண்ணென்று சொன்னானே" என்றுரைகூறி "அறிவுடையந்தணன் இகழ்ச்சி. அவட்கு என உருபுமயக்கமுமாம்" என்று விசேடவுரை வகுத்திருக்கின்றனர்.

‡ தவ்வையை யென்பதன்கணுள்ள ஐயென்னு மிரண்டனுருபு தனக்குரிய செயப்படுபொருளை விட்டுக் கு வென்னும் நான்கனுருபிற் குரிய கோடற் பொருளில் (அவளை யென்பது அவளுக்கு என வந்தாற்போலத் தவ்வையை யென்பது தவ்வைக்கு என) வந்தமையின், உருபு மயக்கமாயிற்று. "உருபின் மயக்கமோ ருருபின் பொருளொடு, தன்பொருள் விடுத்துத் தலைமயங் குதலே" என்பது இலக்கண விளக்கம். இவ்வாறன்றி ஒரு வேற்றுமையின் பல வுருபுகளில் ஒருருபு குறிக்கவேண்டிய பொருளை அவ் வேற்றுமையின் மற்றோருருபு குறிப்பது உருபு மயக்கமென்பாருமுண்டு

$ மனத்தைக் கோடுவித்து அழுக்காறுடையனாயினானை யென்றுரைப் பாருமுளர்.

தேவி;—(இ - ள்). அழுக்காறுடையானை - (பிறர்செல்வங் கண்டவிடத்துப்)பொறாமைப் படுகின்றவனை; செய்யவள்-திருமகள், அவ்வித்து-(தானும்) பொறாமைப்பட்டு, தவ்வையை-(தனது) தமக்கைக்கு, காட்டி - காண்பித்து, விடும் - நீங்குவாள், (எ - று)

தவ்வையை யென்பது தவ்வைக்கு என்னும் பொருளில்வந்தமையின், உருபு மயக்கமாம் தவ்வை - மூதேவி. திருமகள் - இலக்குமி.

(க - து). பொறாமை யுடையவனை மூதேவி யடைவாள் என்பது.

7. Lakshmi envying (the prosperity) of the envious man will depart and introduce her sister to him.

அ அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

பரி,—(இ - ள்). அழுக்காறென்று சொல்லப்பட்ட வொப்பில்லாத பாவி தன்னை யுடையானை இம்மைக்கட் செல்வத்தைக் கெடுத்து, மறுமைக்கண் நரகத்திற் செலுத்திவிடும், (எ - று).

× பண்பிற்குப் பண்பில்லையேனும், தன்னையாக்கினானை இருமை யுங் கெடுத்தற் கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் 'பாவி' என்றார்;

$ ஔவிய மென்பது மனக்கோட்டத்திற்கும் பெயராதலின், அவ் வித்தழுக்கா றுடையானை என்பதற்கு மனத்தைக் கோடுவித்து (கோ ணப்பண்ணி) அழுக்கா றுடையனாயினானை (பொறாமை யுடைத்தா யிருக் கின்றவனை) யென்றுரை கூறுவாருமுளர். இவ்வுரையினால் பொறாமை யுடையவனது மனத்தைத் திருமகளே கோணப்பண்ணுகிறா ளென்பது பெறப்படும்.

× அழுக்காறு என்பது தீக்குணங்களிலொன்று. குணமெனினும் பண்பெனினுமொக்கும். "பொருண்மைச்சாதி யுடைமையாதல் குணமு டைமையாதல் பொருட்கிலக்கணம்" "பண்பிற்குப் பண்பு கோடல் பொருக் தாமையின்" என்று தருக்கநூல் கூறுகின்றமையின், பண்பியில் (குணி யில்) பண்பிருக்கு மெனவும், பண்பு மற்றொரு பண்பையேற்றுப் பண்பி யாதலின்றெனவும் பெறப்படுகின்றன. படவே அழுக்காறென்பது குண மா யிருத்தலால் அது பண்பியாகா தென்றாயிற்று; ஆகவே, அதனை ப் பாவமெனக் (குணமாகக்) கூறாது பாவி யெனக் (குணியாகக்) கூறு வது வழுவாம். வழுவாதல் பற்றிப் 'பண்பிற்குப் பண்பில்லையேனும், (அழுக்காறென்னுங் குணத்திற்கு மற்றொரு குணத்தை யேற்றுக்

‖ கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவை யாறுபாட் டாலும் அழுக்கா றுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). அழுக்கா றெனவொரு பாவி-பொறாமையென்று சொல்லப்பட்ட வொப்பில்லாத பாவியானவன் (தன்னையுடையவனை), திருச்செற்று - (இம்மையில்) செல்வத்தைக் கெடுத்து, தீயுழி யுய்த்துவிடும் - (மறுமையில்) நரகத்தினிடத்துச் செலுத்திவிடுவான், (எ - று).

அழுக்காறென்னுங் குணத்திற்குக் குணியின்றாயினும், தன்னை யுண்டாக்கினவனை இருமையிலும் கெடுக்கின்றகொடுமைபற்றி அதனைப் 'பாவி' என்றார்; கொடுந்தொழிலுடையானைப் பாவியென்னும் வழக்கமிருத்தலின். இவை யாறுபாட்டாலும் பொறாமை யுடைமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). பொறாமையானது தன்னை யுடையவனைக் கெடுத்து நரகத்திற்றள்ளும் என்பது.

8. The sinner's envy will destroy a man's wealth in this world and drive him into the pit of fire in the next world.

கூ. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும்.

பரி.—(இ - ள்). கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனது ஆக்கமும் ஏனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும், (எ - று).

கோட்டம் - ஈண்டு அழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சிநின்றது. ¶ ஆக்கக் கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் § இதற்கேதுவாகிய பழவினையாதென்று ஆரா

குணியாகுந்தன்மை யின்றாயினும்) தன்னையாக்கினோனை (அழுக்காறென்னுந் தன்னையுண்டு பண்ணினவனை) இருமையுங் கெடுத்தற் கொடுமை (இம்மை மறுமை யென்னு மிரண்டிலுங் கெடுக்குந் தீமை) பற்றி, அழுக்காற்றினை (பாவமெனக் குணமாகக் கூறாது) (குணியாகப்) பாவி யென்றார்' என்று கூறப்பட்டது. அழுக்காறாகிய குணத்தைப் பாவமெனக்கூறாது 'திருச்செற்றுத் தீயுழி யுய்த்து விடும்' என ஏது காட்டிப் பாவி யெனக்கூறியது ஏது வுருவகவணியாம்.

|| கொடியானைப் பாவி யென்னும் வழக்குண்மையின்- தீயகாரியங்களைச் செய்கின்றவனைப் பாவியென்று பேசும் வியவகாரமிருக்கிற படியினால். இது கொடியகாரியங்களைச் செய்த துரியோதனனைப் பாவித் துரியோதனன் என்று கூறுவதாலு மறிதற் பாற்றும்.

¶ ஆக்கக்கேடேன் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக - செல்வமுந் தரித்திரமும் பொறாமையும் நடுவுநிலைமையுங் காரணமாக.

§ இவற்றிற் (ஆக்கக்கேகெட்) கேதுவாகிய என்றும் பாடமுண்டு.

வப்படுதலின் 'நினைக்கப்படும்' என்றார். § "இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை, யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித், திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது" என நினைக்கப்பட்ட வாறறிக.

தெளி.—(இ-ள்.) அவ்விய நெஞ்சத்தான் - கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனது, ஆக்கமும் - செல்வமும், செவ்வியான்-மற்றைச்செம்மையை யுடையவனது, கேடும் - வறுமையும், (உண்டாயின்), நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆராயப்படும், (எ-று).

கோட்டம் - இங்குப் பொறாமையென்னும் பொருளது. உண்டாயின் என்பது குறைந்து நின்றது. பொறாமையினாற் செல்வமும், நடுவுநிலைமையினாற் கேடும் உண்டாகுதல் கூடாமையால், அறிவுடையவரால் இச்செல்வமும் வறுமையும் உண்டாதற்குக் காரணமாகிய பழவினையாதென்று ஆராயப்படுதலால் 'நினைக்கப்படும்' என்றார். செம்மை - நடுவுநிலைமை.

(க - து). அறிவுடையோர் பொறாமையுள்ளவனது செல்வத்தையும் நடுவுநிலைமையுடையவனது வறுமையையும் பழவினையின் பயனென் றெண்ணுவர் என்பது.

9. The wealth of a man of envious mind and the poverty of an upright man will be pondered.

௧0. ‡ அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

பரி.—(இ - ள்); அழுக்காற்றைச் செய்து பெரிய ராயினாரும் இல்லை; * அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தி னிங்கினாரும் இல்லை,(எ-று).

¶ சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை. ௧௧, ௧௨, ௧௩, இதன்பொருள் யானறிய இப்பிறப்பிற் செய்தன வெல்லாம் நல்வினையாகவும் இம்முழு மாணிக்கக் கொழுந்து போன்ற மனைவியுடன் நீ வந்து ஒரு துணையுமின்றித் தனியே யலைந்தது முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையின் பயன் றானே என்பது. பட்டினத்தடிகள் "என்செயலாவது" என்னுஞ் செய்யுளில் "இந்த வூனெடுத்த, பின்செய்த தீவினை யாதொன்று மில்லைப் பிறப்பதற்கு, முன்செய்த தீவினை யோயிங்ங னேவந்து மூண்டதுவே" என்று கூறியது மிங்கறியத் தக்கதாம்.

‡ அழுக்காறு என்னும் பண்புப்பெயர் தொழிற்பெய ராங்கால் அழுக்கறல் எனநிற்கும். இங்கு அழுக்கற்று என்பது செய்து என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம்.

* அச்செய விலாதார்க்குள் என்றும் பாடமுண்டு.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் ‡ கேடும் ஆக்கமும் வருதற் கேது ஒருவகை கூறப்பட்டது

தெளி.—(இ-ள்). அழுக்கற்று - பொறாமைப் படுதலைச்செய்து, அகன்றாரும் - பெரியவரானவரும், இல்லை—, அஃதில்லார் - அச்செயலில்லாதவருள், பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து, தீர்ந்தாரும் - நீங்கினவரும், இல்-இல்லை, (எ - று).

பெருக்கம் - செல்வம். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் அழிவும் ஆக்கமும் வருதற்குக் காரணஞ் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.

(க - து) பொறாமைப் பட்டுச் செல்வமுற்றாரும் அஃதின்றி வறுமையுற்றாரும் இல்லை என்பதாம்.

10. Never have the envious become great, never have those who are free from envy been without greatness

பதினெண்காவது அதிகாரம்

வெஃகாமை—Against Covetousness.

பரி.—அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வெஃகக் கருதாமை. பிறருடைமை கண்டவழிப் பொறாமையேயன்றி யதனைத் தானே வௌவக்கருதுதலுங் குற்றமென்றற்கு, இஃது அழுக்காறாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.— அஃதாவது பிறர்க்குரிமையாயுள்ள பொருளை யபகரிக்கக் கருதாமையாம். பிறருடைமையைக் கண்டவிடத்துப் பொறாமையடைதலேயல்லாமல் அதனைத் தானே அபகரித்தற்கு நினைத்தலும் குற்றமென்பதற்கு, இது (வெஃகாமை) அழுக்காறாமையின் பின்னே வைக்கப்பட்டது.

க நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்

பரி.—(இ - ள). பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறன் அன்றென்னும் நடுவுநிலைமை இன்றி அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின், அவ்வெஃகுதல் அவன்குடியைக் கெடச்செய்து, பலகுற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும், (எ - று).

‡ கேடுவருதற்கேது அழுக்காற்றைச் செய்தலும், ஆக்கம் வருதற்கேது அழுக்காற்றைச் செய்யாமையு மாமெனக் கூறப்பட்டது.

அழுக்காற்றைச்செய்து பெரியராயினாருமில்லை என்றதனால் அதனைச் செய்யாதார் பெரியவராவா ரென்பதும், அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லை என்றதனால், அச்செயலுடையார் பெருக்கத்துளீங்குவா ரென்பதும் பெறப்படுமென்றறிக.

22

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும்பயக்கும் இயல்புபற்றிப் பொருள் வெஃகின்னென்பார் 'நன்பொருள் வெஃகின்' என்றார். பொன்றவென்பது § பொன்றியெனத் திரிந்து நின்றது. செய்தென்பது சொல்லெச்சம்.

தெளி.—(இ-ள்). நடுவின்றி - (பிறர்க்குரிய பொருள்களைக்கொள்ளுதல் நமக்கு அறமல்ல வென்னும்) நடுவுநிலைமை யில்லாமல், நன்பொருள் - (அவரது) நல்லபொருளை, வெஃகின் - (ஒருவனபகரித்தற்கு) விரும்புவானாயின் (அவ்விருப்பு), குடிபொன்றி - (அவன்) குடியைகெடச் (செய்து), குற்றமும் - பல குற்றங்களையும், ஆங்கே - அப்போதே, தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், (எ-று).

குடியை வளரச்செய்து பல நன்மைகளையும் உண்டாக்குக தன்மை பற்றிப் பொருள் வெஃகின் என்பார் 'நன்பொருள் வெஃகின்' என்றார். பொன்ற வென்பது பொன்றியெனத் திரிந்து நின்றது. செய்து என்பது குறைந்து நின்றமையின் சொல்லெச்சமாம்.

(க-து). ஒருவன் நடுவுநிலைமை யில்லாமல் பிறர்பொருளை யபகரிக்க விரசித்தால் அஃதவனது குடியைக் கெடுத்து அவனுக்குப் பல குற்றத்தையுங் கொடுக்கும் என்பது.

1\. If a man departing from equity covet the property of others at that very time will his family be destroyed and guilt be incurred.

௨. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.

பரி.—(இ-ள்). பிறர்பொருளை வெஃவிறல் தமக்கு வரும்பயனை விரும்பி, அது வெஃவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ் செயல்களைச் செய்யார், நடுவுநிலைமையன்மையை அஞ்சுபவர், (எ-று).

நடுவு - ஒருவன் பொருட்குப் பிறன் உரியன் அல்ல னென்னும் நடுவு

தெளி.—(இ-ள்) நடுவன்மை - (ஒருவன் பொருளுக்குப் பிறன் உரியனல்லனென்னும்) நடுவுநிலைமையல்லாமைக்கு, நாணுபவர்-அஞ்சுவோர்,

(பிறர்பொருளை யபகரித்தலினால்). பயன் - (தமக்கு) வரும் பயனை, வெஃகி - விரும்பி, பழிப்படுவ - (அப்பொருளை யபகரித்தற்கு) பழியினிடத்தே பொருந்துஞ் செயல்களை, செய்யார்—, (எ - று).

§ பொன்றியென்பது - பொன்றவித்து என்பதன் விகாரமென்பாருமுண்டு.

* நடுவு - நீதி

(க - து) நடுவுநிலைமை யுடையோர் பிறர்பொருளை யபகரித்தலால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பித் தீயசெயல்களைச்செய்யார்.

2. Those who blush at the want of equity will not commit disgraceful acts through desire of the profit that may be gained

௩. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

பரி.—(இ - ள்). பிறர்பால் வெஃகிய பொருளால் தாம் எய்தும் † நிலையில்லாத இன்பத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யார், அறத்தான் வரும் ‡ நிலையுடைய இன்பத்தைக் காதலிப்பவர், (எ - று).

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே அழியுமென்பார் 'சிற்றின்பம்' என்றார். § மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது.

† நிலையில்லாத இன்பம் - விரைந்தழியும் இன்பம்.

‡ நிலையுடைய இன்பம் - பாவத்தால்வரும் பொருளா லுண்டாகும் இன்பம் விரைந்து அழிவதுபோலன்றித் தாமுள்ளவரைக்கு மனுபவிக்கும் (இம்மை) இன்பமும், " வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந், தெய்வத்துள் வைக்கப் படும் " என்று இல்வாழ்வானுக்குக் கூறியுள்ள

மறுமையைப் பயனாகிய சுவர்க்க இன்பமுமாமென்க. இதனாலிவருக் கூறியுள்ள இன்பம் "ஆரா வியற்கையவா" நீவுதலால் வெளிப்படும் எஞ்ஞான்றும் ஒரு நிலையாகவுள்ள (மோட்ச) வின்பமன்றெனரூயிற்று; ஏனென்றால், இல்வாழ்வானுக்கு அவா (ஆசை) நீவுத லில்லாமையினு லென்க. எனவே, துறவறவியல் அவாவறுத்தலதிகாரத்தில் "அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பம்" "இன்ப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னுந்,துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்" என்று கூறியிருத்தலினால் துறவிகளுக்கே மோட்ச இன்பமுண்டாகு மென்பது தேற்றமாயிற்று.

தருமமார்க்கத்தால் வரும் பொருளைக் கொண்டனுபவிக்கு மின்பமும் சுவர்க்க வின்பமும் நிலையில்லாதனவா யிருக்க அவற்றை நிலையுடைய வின்பமென்று கூறுதல் எவ்வாறு பொருந்துமெனின், நீண்டகாலிருந்து மரணமடையுந் தேவர்களை அமரர்கள் (மரணமில்லாதவர்கள்) என்றும், பிறப்புடைய பிரமனை அஜன் (பிறப்பில்லாதவன்) என்றும் கூறுவதுபோல் உபசாரமாக அவ்வின்பங்கள் நிலையுடையனவென்று கூறப்பட்டனவே யன்றிப் பிறிதன்றென்க.

இ மற்றென்னு மிடைச்சொல் சிற்றின்பமென்று குறிக்கப்பட்டதை யொழித்து அதற்கு (அச்சிற்றின்பத்திற்கு) இனமாகிய பேரின்பத்தைக் குறித்து நின்றமைபற்றி 'மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமெனநின்றது' என்றுகூறப்பட்டது. படவே, மற்றையென்னு மிடைச்சொல் குறிக்கப்பட்

தெளி.—(இ - ள்). மற்றின்பம் - (அறத்தின்பயனாக வரும்) நிலையுடையவின்பத்தை, வேண்டுவோர் - விரும்புவோர், சிற்றின்பம் - (பிறரிடத்து அபகரித்த பொருளினால்தாம் அடையும்) நிலையில்லாதவின்பத்தை, வெஃகி - விரும்பி, அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை, செய்யார்-(அவரிடத்து) செய்யார், (எ - று).

பாவத்தின்பயனாகவருதலால் அப்பொழுதேஅழியுமென்பார் 'சிற்றின்பம்'என்றார். மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமெனக் குறைந்து நின்றது.

(க - று). பேரின்பத்தை யிச்சிப்பவர் சிற்றின்பத்தை யிச்சி

த்துத் தரும மல்லாதவற்றைச் செய்யார் என்பது.

3. Those who desire the higher pleasures of heaven will not act unjustly through desire of the trifling joy of this life.

௪. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

பரி.—(இ - ள்). யாம் வறிய மென்று கருதி அது தீர்தற் பொருட்டுப் பிறர் பொருளை விரும்புதல் செயயார், ¶ ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையார், (எ - று)

டதையொழித்து அதற்கினமாயதைக்குறித்து † ற்கு மென்றுயிற்றெனக். தொல்காப்பியம்இடையியல்'மற்றைய தென்னுங் கிளவி தானே,சுட்டுநிலை யொழிய வினங்குறித் தன்றே'' என்னுஞ் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் சேனாவரையர்''ஆடை கொணர்ந்தவழி யவ்வாடை வேண்டாதான் மற்றையது கொணா வென்னும்,அஃது அச்சுட்டிய ஆடை யொழித்து அதற்கினமாகிய பிறவாடை குறித்து நின்றவாறு கண்டு கொள்க''என்று கூறியதனுலும் இது நன்கு விளங்குமெனக். (இங்குச் சிற்றின்பம் பேரின்பம் என்று கூறப்பட்டனவற்றின்கணுள்ள சிறுமை பெருமை என்னும் விசேஷணங்கள் (அடைகள்) முறையே நிலையில்லாமையையும் நிலையுடைமையையுமுணர்த்தி நின்றன). இதனால் மற்று என்னு மிடைசொல்லும் மற்றையென்னு மிடைச்சொல்லும் வெவ்வேறென்பது பெற்றும். நன்னூல் விருத்தியுரைகாரர் ''மன் - மன்னை, கொன் - கொன்னை யென நின்றாற் போல மற்று மற்றையென இறுதிவிகாரமாய் நின்றதன்றி இதற்கென வேறுபொருளின்மையாலும்'' என்று கூறுவர்; இராமாநுஜ கவிராயர் தமது நன்னூல் விருத்தியுரையில் இதனை மறுத்திருக்கின்றனர்.

¶ ஐம்புலன்கள் - செவிமுதலிய ஞானேந்திரியங்கள். புலன்கள் இந்திரியங்களை யுணர்த்துதல் "ஆதலாற் புலன்களைந்து மடக்கரிது" என்றும் "வென்றனே புலன்களைந்தார்" என்றும், "கம்பித்து வந்த புலனைக்

தற் கலக்ச மாற" என்றும் வரும் பிரயோகங்களாலு முணரப்படுமென்க.

வெல்லுதல் ‡‡ பாவநெறிக்கட் செல்ல விடாமை. புலம்வென்றபுன் மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலும்இல்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி - பொருள்களைத் § திரிபின்றி யுணர்தல்.

தெளி.—(இ - ள்) புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற, புன்மையில் - குற்றமில்லாத, காட்சியவர் - அறிவினையுடையவர், இலமென்று - (யாம்) வறியேமென்று (நினைத்து), வெஃகுதல்செய்யார் - (அவ்வறுமை நீங்குதற் பொருட்டுப் பிறர்பொருளை) விரும்புதல் செய்யார்,—(எ - று).

ஐம்புலன்களையும் வெல்லுதல்—அவற்றைப் பாவவழியிற் செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்குத தரித்திரமில்லாமையால், அவர் பிறர்பொருளை விரும்புதலும் இல்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி - நித்திய வநித்தியப் பொருள்களை (இது நித்தியப்பொருள் இஃதநித்தியப் பொருளென) பிறழ்வில்லா தறிதல்.

(க - து). ஐம்புலன்களையும் வென்ற அறிவுடையவர் யாம் வறியோமென் றெண்ணிப் பிறர் பொருளை விரும்பா ரென்பது.

4. The wise who have conquered their senses and are free from crime will not covet the things of others, saying "we are destitute."

ரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.

பரி.—(இ - ள்). நுண்ணிதாய எல்லா நூல்களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்ன பயத்ததாம், பொருளை விரும்பி யாவர் மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார் செய்வாராயின், (எ - று).

யார்மாட்டும் * வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் † முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன்

அவை செய்யாமையாகலின் 'அறிவென்னும்' என்றார்.

தெளி.—(இ - ள்). அஃகி - நுட்பமானதாகி, அகன்ற - (எல்லாநூல்களிலும்) சென்ற, அறிவு-(தம்)அறிவானது, என்னும்-என்னபயனையுடையதாம், வெஃகி - (பொருளை) விரும்பி, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், வெறிய - அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களை, செயின் - (அறிவுடையார்) செய்வாராயின், (எ - று).

‡‡ பாவநெறிக்கட் செல்லவிடாமை - அறமார்க்கத்திற்கு விரோதமாகச் சப்தாதி விஷயங்களில் செவியாதி யிந்திரியங்களைச் செலுத்தாமை.

§ திரிபின்றி யுணர்தல் - மாறுபாடின்றி யுள்ளவாறே யறிதல்.

* வெறிய - மயக்கத்தோடு கூடிய செயல்கள்.

† முதலியன என்றமையின், அரசதண்டனைக் குரிய செயல்கள் முதலியனவுங் கொள்க.

யாவரிடத்தும் அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களைச் செய்தலாவது மேன்மக்களிடத்தும் கீழ்மக்களிடத்தும், இழிந்த செயல்களும் கொடிய செயல்களும் முதலாயினவற்றைச் செய்தல். அறிவிற்குப்பயன் அவ்விழிந்த செயல்கள் முதலாயின வற்றைச்செய்யாமையாகலின் 'அறிவென்னும்'என்றார்.

(க - து). நுண்ணிய கல்வி யறிவுடையவர் யாவரிடத்தும் பொருளை விரும்பி மயக்கத்தால் கொடுந் தொழில்களைச் செய்வாராயின் அவர் கல்வியறிவு பயனுடையதன்றாம் என்பது.

5. What is the advantage of extensive and accurate know - ledge if a man through covetousness act senselessly towards all.

---

௬. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

பரி —(இ - ள்). ‡ அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி அதற்கு வழியாகிய இல்லறத்தின்கண் நின்றவன் பிறர்பொருளை அவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக்கெடும், (எ - று).

இல்லறநெறியால் அறிவு முதிர்ந்தழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் + துறவறத்திற்கு ஆறு என்றார். கெடுதல் $ இரண்டறமுஞ் சோரவிழத்தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடுமெனவே, செய்தாற் கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). அருள் வெஃகி - அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி, ஆற்றின்கண்-(அவ்வறத்திற்கு) வழியாகிய இல்லறத்தின்கண், நின்றான்-தங்கினவன், பொருள்வெஃகி - (பிறர்) பொருளை விரும்பி, பொல்லாத - (அப்பொருளை வருவிக்கும்) குற்றவழிகளை, சூழ - எண்ண, கெடும் - கெடுவான், (எ - று).

---

‡ இல்லறத்திற்கு அன்புடைமை சிறந்திருத்தல் போன்று துறவறத்திற்கு அருளுடைமை சிறந்திருத்தல்பற்றித் துறவறத்தை 'அருளாகிய அறத்தை' என்று கூறினர்.

+ துறவறத்தை யடைதற்கு இல்லறம் வழியாயுள்ள தென்பது சூதசங்கிதை பிரசாதக்கிரம முரைத்த வத்தியாயத்தில் "சித்தியமை யித்தியகன் மங்கணிட்கா மியமாகப், பத்தியுறச் செய்வதனுற் பாவமெலா நாசமுறு, மொத்தியன்மற் றதனுனே யொழியாம லுறுசித்த,சுத்தியுள தாமென்று சொல்லுமான் மறையனைத்தும்." "பின்னருருத் திரதேவன் பிறங்குபிர சாதத்தா, லுன்னரிய சமுசாரத் துன்னதோ டர்தெரிந்து, மன்னவயி ராக்கியமு மருவியுறு கருமமகை, டன்னமு மிலாதாய சன்னியா சங்கிடைக்கும்." என்றுகூறி யிருப்பதனுலும் நன்கு விளங்கும்.

$ இரண்டறமும் - இல்லறமும் துறவறமும்

இல்லறவழியால் அறிவு முதிர்ந்த விடத்தல்லது துறத்தல் கூடாதா மையால், அவ்வில்லறத்தினைத் துறவறத்திற்கு ஆறு என்றார். கெடுதல் - இரண்டறங்களையும் ஒருமிக்க விழத்தல். பொல்லாதவற்றை எண்ணியவளவாலே கெடுமெனவே, செய்தாற் கெடுதல் சொல்லாமலே பெறப்பட்டது.

(க - து). அருளை விரும்பி இல்லறத்தில் நின்றவன் பிறர் பொருளை விரும்பிக் குற்றவழியை நினைக்கக் கெடுவான் என்பது.

6. He who through desire of the favour of God abides in the path in which it may be obtained, if he covet the property of others and think of evil methods to obtain it he will perish.

எ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

பரி.—(இ - ள்). பிறர்பொருளை அவாவிக்கொண்டு அதனா லாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக, பின் அநுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றாதலில்லை ஆகலான், (எ - று).

* விளையென்பது முதனிலைத் தொழிற் பெயர். இவை யேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). வெஃகி - (பிறர்பொருளை) விரும்பிக் கொண்டு, ஆம் - (அப்பொருளால்) உண்டாகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கத்தை, வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன், விளைவயின் - (பின்) அனுபவிக்கும் போது,பயன் - (அப்பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற்கரிதாம் - நன்றாகுதலில்லை (ஆதலால்)—(எ - று).

விளை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பெருக்கம் - மேன்மேலுயருதல். இவ்வேழு பாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). பிறர்பொருளை யபகரித் தநுபவிக்கின்றவர்கட்கு மேன்மையுண்டாவ தில்லை என்பது.

வினைப்பகுதியை முதனிலைத்தொழிற்பெயராகக்கொள்ளும் மரபுபற்றி 'வினையென்பது முதனிலை (பகுதி)த் தொழிற் பெயர்' என்று கூறப்பட்ட து. வினைப்பகுதியை முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்று கொள்ளுதல் பிர யோகவிவேகம் "முன்னிலையேவல்" என்னுஞ் செய்யுளினுரையில் "கட வாமடி, என்று கன்னுவிற்கூறிய முதனிலைத் தொழிற் பெயர்கள் தாது வெனவும் பிரகிருதி எனவும் பெயர்பெறும்" என்று கூறியவாற்றானுமறிக. இலக்கணக் கொத்து நூலார் வினைப்பகுதியை முதனிலைத்தனிவினைப் பெயரென்பர். வினைப்பெயரெனினும் தொழிற் பெயரெனினு மொக்கும். வினைவயின் என்பது எதிர்கால வினைத்தொகைநிலைத் தொடர்மொழி.

7. Desire not the gain of covetousness. In the enjoyment of its fruits there is no glory.

அ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

பரி.—(இ-ள்). சுருங்கன் மாலைத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்கா மைக் காரணம் யாதென்று ஒருவன் ஆராயின், அது பிறன்வேண்டுங் கைப்பொருளைத் தான்வேண்டாமையாம், (எ-று).

‡ அஃகாமை-ஆகுபெயர். § வெஃகாதான் செல்வம் அஃகாதென்ப தாயிற்று.

தெளி.— (இ-ள்). செல்வத்திற்கு - (குறைந்துபோந்தன்மையுடைய தாகிய) செல்வத்திற்கு, அஃகாமை - குறையாதிருத்தற் காரணம், யா தெனின் - எதுவென்று (ஒருவன்) ஆராயின் (அக்காரணம்), பிறன் —, வேண்டும் - விரும்புகின்ற, கைப்பொருள் - கைப்பொருளை, வெஃகாமை- (தான்) வேண்டாமையாம், (எ-று).

அஃகாமை அஃகாமையின் காரணத்தை யுணர்த்துதலால் ஆகுபெயர்.

பிறன் பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று.

(க - து). செல்வங் குறையாமைக்குக் காரணம் பிறன்பொருளை விரும்பா திருத்தலாம் என்பது.

8. Do you ask "what is the indestructibility of wealth?" It is to be free from coveting the possessions of others.

௯. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு.

பரி.—(இ-ள்). இஃது அறனென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரைத் திருமகள் தான் அடைதற்காங் கூற்றினை அறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும், (எ-று).

அடைதற்காங்கூறு - காலமும், இடனும், ‖ செவ்வியு முதலாயின. இவையிரண்டு பாட்டானும் வெஃகாமையின் குணங் கூறப்பட்டது.

தெளி —(இ-ள்). அறனறிந்து - (இஃது) அறமென்றறிந்து, வெஃகா (பிறர் பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார் - அறிவுடையவரை,

‡ அஃகாமையென்னு மெதிர்மறைத் தொழிற்பெயர் அஃகாமை (சுருங்காமை)க்குக் காரணத்தை யுணர்த்துதலால் காரியவாகு பெயராம்.

§ வெஃகாதான் - வினையாலணையும்பெயர்.

‖ செவ்வி - அக (மன) மகிழ்ச்சியும் முகமலர்ச்சியும் இனிய சொல்லு முடையவரா யிருக்குஞ் சமயம்.

திரு - திருமகள், திறனறிந்து - (தான்சேர்தற்காம்) திறத்தை யறிந்து, ஆங்கே - அத்திறத்தினாலே, சேரும்-சென்றடைவாள், (எ-று).

அடைதற்காந்திறம் - காலமும், இடனும், சமயமும் முதலாயின. திருமகளென்றதின்பெருஞ்செல்வத்தை. இவையிரண்டு பாட்டாலும் பிறன் பொருளை விரும்பாமையின் குணஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). பிறன்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை இலக்குமி தானே சென்றடைவாள் என்பது.

9. Lakshmi knowing the manner in which she may approach will immediately come to those wise men who knowing that it is virtue, covet not the property of others.

கo. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

பரி.—(இ-ள்). பின் விளைவதறியாது ஒருவன்பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின், அக்கருத்து அவனுக்கு இறுதியைப்பயக்கும்: அப்பொருளை வேண்டாமையென்னுஞ் செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும், (எ-று).

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் 'இறலீனும்' என்றும், அப்பொருளை வேண்டி யுழல்வோர் யாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் 'விறலீனும்' என்றுங் கூறினர். * செருக்கு - ஆகுபெயர். இதனால் ‡ அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவன்) எண்ணாது - (பின்விளைவதை) அறியாமல், வெஃகின் - (பிறன்பொருளை) அபகரிக்கக் கருதுவானாயின், (அக்கருத்து), இறல் - அழிவை, ஈனும் - (அவனுக்குத்)தரும், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு - (அப்பொருளை) விரும்பாமையென்னுஞ் செல்வமானது, விறல் - வெற்றியை, ஈனும் - தரும், (எ-று).

(பிறன் பொருளைவிரும்புதல்) பகையையும் பாவத்தையும் பெருகச் செய்தலால் 'இறலீனும்' என்றும், (வேண்டாமை யென்னுஞ்செருக்கு) அப்பொருளை விரும்பி யலைவோர்கள் யாவரையுங் கீழாகச் செய்தலால்

'விறலீனும்' என்றுஞ்சொல்லினர். செருக்கு - செருக்கின் காரணமாய செல்வத்தை யுணர்த்துதலால் ஆகுபெயர். இதனால் அக் குற்றமுங் குணமுஞ்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.

(க-து). பிறன்பொருளை விரும்புகின்றவனுக் கழிவும் விரும்பாதவனுக்கு வெற்றியு முண்டாம் என்பது.

---

* செருக்கென்னுங் காரியப் பெயர் செருக்கை (கர்வத்தை) யுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாய செல்வத்தையுணர்த்துதலால் காரியவாகு பெயராம்.

‡ அவ்விருமையும் ஒருங்குகூறப்பட்டன—வெஃகுதலின் குற்றமும் வெஃகாமையின் குணமும் ஒருமிக்கச் சொல்லப்பட்டன.

23

10. Without regard of consequences to covet the wealth of another will bring destruction. That greatness of mind which covets not will give victory.

பதினைந்தாவது அதிகாரம்.

புறங்கூறாமை.—Against Backbiting.

பரி.—அஃதாவது காணுதவழிப் பிறரை யிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றம் அடியாகவருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது காணாதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்துபேசாமையாம். வாக்கின்குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழியாகவருதலால் இஃது (புறங்கூறாமை) அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது.

பரி.—ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், பிறனைப் புறங்கூறனென்றுலகத்தாரால் சொல்லப்படுதல் நன்று, (எ-று).

புறங்கூறாமை § அக்குற்றங்களான் இழிக்கப்படாது ¶ மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்).ஒருவன்—அறங்கூறான் - அறமென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது, அல்ல-பாவங்களை, செயினும் - செய்வானானாலும், புறங்கூறான் - (பிறனைக்) காணுவிடத்து இகழ்ந்துபேசான், என்றல் - என்று (உலகத்தாரால்) சொல்லப்படுதல், இனிது - நல்லது, (எ-று).

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களா லிழித்துக் கூறப்படாமல் மேற்பட்டு விளங்குமென்பதாம். இதனால் (புறங்கூறாமையென்னும்)அவ்வறத்தினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.

(க-து). ஒருவன் தருமமல்லாதவற்றைச் செய்தாலும் புறங்கூறுதல் இலனாயின் அதனாலவன் மேம்பட்டு விளங்குவான் என்பது.

---

§ அக்குற்றங்கள் - அற (தரும) மென்பதை (வாயினாற்) சொல்லுவதுமின்றிச்செய்த தீவினைகளாலுண்டாகிய குற்றங்கள்.

¶ புறங்கூறாதவன் உலகத்தவரால் பிறகுற்றங்களா லிழித்துக்கூறப்படாது மேம்பட்டுவிளங்குவானென்பதாம்.

1. Though one do not even speak of virtue and live in sin, it will be well if it be said of him "he does not backbite."

உ. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

பரி.—(இ-ள்). அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி

அதன்மேற் பாவங்களைச் செய்தலினும் தீமையுடைத்து; ஒருவனைக்காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு † பொய்த்து நகுதல், (எ-று).

‡ உறழ்ச்சி சிறப்பிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் § ஒளியைக் கோறல்.

தெளி.—(இ-ள்). அறனழீஇ-அறமென்பது ஒன்றில்லையென் றழித்துச்சொல்லி, அல்லவை செய்தலின் - (அதன்மேற்) பாவங்களைச் செய்தலினும், தீதே - தீமையுடையதாம், புறனழீஇ - ஒருவனைக்காணாதவிடத்துப் பழிச்சொற்களால் குறைவாகப்பேசி, பொய்த்துநகை - (கண்டவிடத்து அவனோடு) பொய்யாகமுகமலர்ந்து பேசுதல், (எ-று).

அறத்தை யழித்தலினும் புறங்கூறுதலும், அல்லவற்றைச் செய்தலினும் பொய்த்து நகுதலும் தீயனவாமென் றறிக. புறனழித்தல்-புறங்கூறி ஒளியைக் கெடுத்தல்.

(க-து). ஒருவன் பிறனைக்காணாதவிடத்திகழ்ந்துபேசிக் கண்டவிடத்துப் புகழ்ந்து பேசுதல் தருமத்தையழித்து அதருமத்தைச் செய்தலினுந் தீயதாம என்பது.

2. Deceitfully to smile in another's presence after having reviled him to his destruction behind his back is a greater evil than the commission of every other sin and the destruction of every virtue.

† பொய்த்துநகுதல் - பொய்யாக நகைத்து வெளியன்பு பாராட்டுதல்

‡ *அறனென்ப தொன்றில்லை யென்றழித்துச் சொல்லுதலினும் ஒருவனைக் காணாதவழி யிகழ்ந்துரையால் அழித்துச் சொல்லல் தீது எனவும் அதன்மேற் பாவங்களைச்செய்தலினும் கண்டவழி யவனொடு பொய்த்தகுதல் தீதெனவும் கொள்க. செய்தலின் என்பதன்கணுள்ள இன்னுருபு காட்டினும் என்னும் உறழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. அறனழித்தலினும் புறனழித்தல் தீது அல்லவை செய்தலினும் பொய்த்து நகுதல் தீது என்று வந்தமையின் இச்செய்யுள் முறைநிரனிறைப் பொருள்கோள்.*

§ *ஒளியைக்கோறல் - மிக்குத்தோன்றும் மதிப்பைக் கெடுத்தல். ஒளியென்பதற்குப் பொருள் "ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் "ஒளி தானுளனாயகாலத்து மிக்குத்தோன்றுதலுடைமை" என்றெழுதப்பட்டிருக்கின்றமை காண்க.*

10. Without regard of consequences to covet the wealth of another will bring destruction. That greatness of mind which covets not will give victory.

பதினைந்தாவது அதிகாரம்.

புறங்கூறாமை.—*Against Backbiting.*

பரி.—அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரை யிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றம் அடியாகவருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது காணாதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்துபேசாமையாம். வாக்கின்குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழியாகவருதலால் இஃது (புறங்கூறாமை) அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது.

பரி.—ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், பிறனைப் புறங்கூறனென்றுலகத்தாரால் சொல்லப்படுதல் நன்று, (எ-று).

புறங்கூறாமை § அக்குற்றங்களான் இழிக்கப்படாது ¶ மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்).ஒருவன்—அறங்கூறான் - அறமென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது, அல்ல-பாவங்களை, செயினும் - செய்வானானாலும், புறங்கூறான் - (பிறனைக்) காணாவிடத்து இகழ்ந்துபேசான், என்றல் - என்று (உலகத்தாரால்) சொல்லப்படுதல், இனிது - நல்லது, (எ-று).

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களா லிழித்துக் கூறப்படாமல் மேற்பட்டு விளங்குமென்பதாம். இதனால் (புறங்கூறாமையென்னும்)அவ்வறத்தினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.

(கு-று). ஒருவன் தருமமல்லாதவற்றைச் செய்தாலும் புறங்கூறுதல் இலனாயின் அதனாலவன் மேம்பட்டு விளங்குவான் என்பது.

---

§ அக்குற்றங்கள் - அற (தரும) மென்பதை (வாயினால்) சொல்லுவதுமின்றிச்செய்த தீவினைகளாலுண்டாகிய குற்றங்கள்.

¶ புறங்கூறாதவன் உலகத்தவரால் பிறகுற்றங்களா லிழித்துக்கூறப்படாது மேம்பட்டுவிளங்குவானென்பதாம்.

1. Though one do not even speak of virtue and live in sin, it will be well if it be said of him "he does not backbite."

௨. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

பரி.—(இ-ள்). அறனென்பதோன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற் பாவங்களைச் செய்தலினும் தீமையுடைத்து; ஒருவனைக்காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு † பொய்த்து நகுதல், (எ-று).

‡ உறழ்ச்சி சிறனிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் $ ஒளியைக் கோறல்.

தெளி.—(இ-ள்). அறனழீஇ-அறமென்பது ஒன்றில்லையென் றழித்துச்சொல்லி, அல்லவை செய்தலின் - (அதன்மேற்) பாவங்களைச் செய்தலினும், தீதே - தீமையுடையதாம், புறனழீஇ - ஒருவனைக்காணாதவிடத்துப் பழிச்சொற்களால் குறைவாகப்பேசி, பொய்த்துநகை - (கண்டவிடத்து அவனோடு) பொய்யாகமுகமலர்ந்து பேசுதல், (எ-று).

அறத்தை யழித்தலினும் புறங்கூறுதலும், அல்லவற்றைச் செய்தலினும் பொய்த்து நகுதலும் தீயனவாமென் றறிக. புறனழித்தல்-புறங்கூறி ஒளியைக் கெடுத்தல்.

(க-து). ஒருவன் பிறனைக்காணாதவிடத்திகழ்ந்துபேசிக் கண்டவிடத்துப் புகழ்ந்து பேசுதல் தருமத்தையழித்து அதருமத்தைச் செய்தலினுந் தீயதாம என்பது.

2. Deceitfully to smile in another's presence after having reviled him to his destruction behind his back is a greater evil than the commission of every other sin and the destruction of every virtue.

† பொய்த்துநகுதல் - பொய்யாக நகைத்து வெளியன்பு பாராட்டுதல்.

‡ அறனென்ப தொன்றில்லை யென்றழித்துச் சொல்லுதலினும் ஒருவனைக் காணாதவழி யிகழ்ந்துரையால் அழித்துச் சொல்லல் தீது எனவும் அதன்மேற் பாவங்களைச்செய்தலினும் கண்டவழி யவனோடு பொய்த்தாகுதல் தீதெனவும் கொள்க. செய்தலின் என்பதன்கணுள்ள இன்னுருபு காட்டினும் என்னும் உறழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. அறனழித்தலினும் புறனழித்தல் தீது அல்லவை செய்தலினும் பொய்த்து நகுதல் தீது என்று வந்தமையின் இச்செய்யுள் முறைநிரனிறைப் பொருள்கோள்.

§ ஒளியைக்கோறல் - மிக்குத்தோன்றும் மதிப்பைக் கெடுத்தல். ஒளியென்பதற்குப் பொருள் “ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை” என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் “ஒளி தானுளனாயகாலத்து மிக்குத்தோன்றுதலுடைமை” என்றெழுதப்பட்டிருக்கின்றமை காண்க.

க. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

பரி.—(இ-ள்), பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவன் உயிர்வாழ்தலின், அதுசெய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும், (எ-று).

†† பின் புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், ‘சாதல்’ ‘ஆக்கந்தரும்’ என்றார். ஆக்கம் ¶ அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கண் எய்தும் பயன். 0 அறம் - ஆகுபெயர். () தருமென்பது இடவழுவமைதி.

தெளி.—(இ-ள்). புறங்கூறி - பிறனைக்காணாத விடத்து இகழ்ந்து பேசி, பொய்த்து - (கண்டவிடத்து அவனுக்கினியவனாகப்) பொய்யாகப் பேசி, உயிர்வாழ்தலின் - (ஒருவன்) உயிர் வாழ்தலினும், சாதல் - (அது செய்யாமல்) உயிர்விடுதல், (அவனுக்கு), அறங்கூறும் - தரும சாஸ்திரங்கள் சொல்லும், ஆக்கம் - பயனை, தரும் - கொடுக்கும், (எ-று).

உயிர்விட்டபின் புறங்கூறிப் பொய்த்தலாகிய பாவம் நீங்கலால், ‘சா

தல் 'ஆக்கந்தரும்' என்றார். ஆக்கம்-புறங் கூறுதலாகிய அப்பாவஞ் செய் யாதொழிந்தவர் மறுமையில் அடையும பயன். அறம்- அறத்தைக்கூறும் நூலையுணர்த்துதலால் ஆகுபெயர். தருமென்பது படர்க்கையோடியைந்து வந்தமைபி னிடவழுவமைதியாம்.

(க-து). ஒருவன் பிறனைக் காணாதவிடத்திலிகழ்ந்தும் கண்ட விடத்திற் புகழ்ந்தும் பேசி யுயிர் வாழ்தலினும் இறத்தலே அவ னுக்கு நன்மையைத்தருவதாம் என்பது.

3. Death rather than life will confer upon the deceitful back-biter the profit which the treatises on virtue point out.

ச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

†† பின் புறங்கூறிப் பொய்த்த லொழிதலின்-மாணமடைந்த பின் னர்ப் புறங்கூறிக் கபடமா யொழுகுதல் நீங்குதலால்.

¶ அஃதொழிந்தார் - புறங்கூறுதலை விட்டவர்.

0 அறமென்னும் காரியப்பெயர் அதனை யுணர்த்துதற்குக் கருவியா கிய நூலிற்காதலின் காரியவாகுபெயராம்.

() தன்மை முன்னிலை யிடத்திற்குரிய தருமென்னுஞ் சொல் சாதல் என்னும் படர்க்கைச்சொல்லோ டியைந்துவந்தமையின் இடவழுவமைதி யாயிற்று.

பரி.—(இ - ள்). ஒருவன் எதிரே நின்று கண்ணோட்டமறச் சொன் னானாயினும், அவனெதிர் இன்றிப் பின்வருங் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக, (எ-று).

பின் - ஆகுபெயர். † சொல்வான் தொழில் சொன்மே லேற்றப் பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப் பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவன்) கண்நின்று - எதிரே நின்று, கண்ணற - கண்ணோட்டமற, சொல்லினும் - சொன்னானாயினும், முன் இன்று - (அவன்) எதிரில்லாமல், பின்னோக்காச் சொல் - பின்வரும் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லை, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக் கடவன், (எ-று).

பின் என்பது பின்வரும் குற்றத்தை யுணர்த்துதலால் ஆகுபெயர். சொல்வானது நோக்காத தொழிலைச் சொல்லின்மேலேற்றி 'நோக்காச் சொல்' என்று கூறப்பட்டது. கண்ணோட்டம்-தாட்சணியம். நோக்காமை சிந்தித்துணராமை. இவை மூன்றுபாட்டாலும் புறங்கூறுதலின்கொடுமை சொல்லப்பட்டது.

(க-து). ஒருவன் மற்றொருவனை முன்னிகழினும் பின்னிகழா திருக்கக்கடவன் என்பது.

4. Though you speak without kindness before another's face, speak not behind his back words which regard not the subsequent guilt.

ரு. † அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.

பரி:—(இ-ள்). புறத்துச்சொல்லுவானொருவன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானாய்ச் சொல்லுகின்றனல்ல னென்

---

* பின் என்னும் காலப்பெயர் பிற்காலத்தில் வரும் குற்றத்தை யுணர்த்துதலால் காலவாகு பெயராம்.

† பின்வரும் குற்றத்தை நோக்காது புறங்கூறுவானது நோக்காத தொழிலை அவனது புறங்கூற்றுச் சொல்லின்மே லேற்றி 'பின்னோக்காச் சொல்' என்றார். [பின்வரும் குற்றத்தை நோக்காதவனது சொல் பின்னோக்காச்சொல் என்றுரைக்கப்பட்ட தென்பது]. முன்னின்று பின்னோக்காச்சொல் என்பதனைப் பிரயோகவிவேகநூலார் "இஃதொரு பொருளின் வினை மற்றோர் பொருளின் வினையானது" என்று இலக்கணங் கூறுமிடத்துக் கூறினர்.

† அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தான் என்பதைப் பிரயோக விவேக நூலார் நெஞ்சோ டறஞ் சொல்லுவானென விகுதி பிரித்துக் காட்டுவர்.

பது அவன் புறத் சொல்லுதற்குக் காரணமான ‡ மனப்புன்மையானே அறியப்படும், (எ-று).

¶ மனத்தீதாகலின், அச்சொல் கொள்ளப்படா தென்பதாம்.

தெளி:—(இ-ள்). (புறங்கூறுவா னொருவன் அறத்தை நல்ல தென்று சொன்னாலும்) அறம் - (அந்த) அறத்தை, நெஞ்சத்தான் - (தன்) மனத்தின் வழியனுப்,சொல்லும்-கூறுகிறவன்,அன்மை(யன்)-அல்லனென் பது, புறஞ்சொல்லும் - (அவன்) புறங்கூறுதற்குக் காரணமாகிய, புன்மை யால் - (மனப்) புன்மையாலே, காணப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அறி யப்படும், (எ - று).

மனம் தீதாயிருக்கையால், (அறம் நன்றென்று சொல்லுகிற) அச் சொல் அங்கீகரிக்கப்படா தென்பதாம்.

(க - இ). தருமத்தை நன்றென்று கூறுபவனது மனத்தி னிடத்துத் தருமமில்லாமை அவன் புறங்கூறுதலா லறியப்படும்.

5. The emptiness of that man's mind who merely praises virtue will be seen from the meanness of reviling another behind his back.

௬. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

பரி.—(இ-ள்). பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறுமவன் தன்பழி பலவற்றுள்ளும் உளையுந்திற முடையவற்றைத் தெரிந்து அவனாற் கூறப்படும், (எ-று).

§ புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றும். இது வருகின்றவற்றி

ற்கு மொக்கும். () திறன் - ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறு கேட்

‡ மனப்புன்மை- மனக்குற்றம்.

¶ புறங்கூறுவான் அற (தரும)ங் கூறினும் அவன்மனம் புன்மையையுடையதாயிருத்தலின், அவன் கூறுஞ் சொல்லை அறிவுடையவர் ஏற்றுக் கொள்ளுதலில்லை யென்பது.

§ புறத்து என்பது புறங்கூறுமை யென்னு மதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. அதிகாரத்தால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அநுஷங்க மென்பர்.

() திறன் என்னும் பண்புப்பெயர் திறத்தை (வலியை)யுடைய பழிச் சொற்களை யுணர்த்துதலால் பண்பாகு பெயராம்.

டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வளவன்றி ¶ அவனிடத்துபட் டுள்ளவும் திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின் 'திறன்தெரிந்து கூறப் படும்' என்றார்.

தெளி:—(இ - ள்). பிறன்பழி - பிற (னொருவ) னது பழியை, கூறுவான் - (அவனைக்காணாதவிடத்துச்) சொல்லுவோன், தன்பழியுள்ளும் - தனது பழி (பல) வற்றுள்ளும், திறன் - (வருத்தும்) விதமுடையவற்றை, தெரிந்து - ஆராய்ந்து, கூறப்படும் - (அவனால்) சொல்லப்படுவான், (எ-று).

காணாதவிடத்தென்பது அதிகாரத்தாற் பெறப்பட்டது. இது பின் வருகின்றனவற்றிற்கும் பொருந்தும். திறன்-திறமுடையவற்றையுணர்த்துதலால் ஆகுபெயர். தன்னைக் காணாதவிடத்துப் பிறன்பழித்துச் சொன்ன விதத்தைக்கேட்டவன் அப்பழியைச் சொன்னவனுக்கு (அவன் கூறிய) அவ்வளவல்லாமல் அவன் மிகவுந்துக்கமடைந்து வருந்தும் வகையனவாகிய பழிகளை ஆராய்ந்து எதிரே சொல்லுவானாதலால் 'திறன்தெரிந்து கூறப்படும்' என்றார்.

(க - து). பிறனது பழியைக்காணுதவிடத்துச்சொல்லுவோனது பழி சொல்லப் பட்டவனுஞ் சொன்னவன் வருந்துமாறு எதிரே நின்று விரித்துச்சொல்லப்படும் என்பது.

6. The character of the faults of that man who publishes abroad the faults of others will be sought out and published.

எ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்ரு தவர்.

பரி:—(இ - ள்). தம்மை விட்டு நீங்குமாற்றுற் புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர்; கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை யறியாதார், (எ - று).

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ரொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்ப † ரென்ற கருத்தான், அயலாரோடு மென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அறிதல் ‡ தமக்குறுதியென் றறிதல். § "கடியு மிடக்தேற்ருள் சோர்க்த

¶ அவனிறக்துபட்டுஜோயுந்திறத்தனவாகிய பழிகளை என்பதற்கு,அவன் மிகுதியு மடைந்து வருந்தும் வகையனவான பழிச்சொற்களை என்று கொள்க. அவனிறக்துபட் டென்பதற்குப்பிரதியாக அவன் றிறத்துப்பட்டு எனவும் அவனிறத்துப்(மார்பில்)பட்டு எனவும் பாடபேத முண்டு.

† என்றகருத்தான் என்பதற்கு! என்னுங்கருத்தான் என்றும் பாடமுண்டு.

‡ தமக்குறுதியென் றறிதல் - தமக்கு நன்மையைத் தருவதென் றுணர்தல்,

§ கலித்தொகை மருதக்கலி, உஎ. இதன்பொருள் (ஒருத்தி வண்டுகளை) ஒட்டுமிட மறியாதவளாகிக் கைசோர்க்தாள் என்பது,

னவ்வை" என்புழிப்போலத் ¶ தேற்றுமை தன்வினையாய் நின்றது. புறங் கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து.

தெளி:—(இ - ள்). நகச்சொல்லி - (கூடி) மகிழும்படி (இனியசொற் களைச்) சொல்லி, நட்பாடல் - (அயலாரோடு) சிநேகஞ்செய்தலை, தேற்று தவர் - (தமக்குறுதியென்று) அறியாதவர், பகச்சொல்லி - (தம்மை விட்டு) நீங்கும் வழியாகப் புறங்கூறி, கேளிர் - (தமது) சுற்றத்தாரையும், பிரிப்பர் - பிரியப்பண்ணுவர், (எ - று).

கேளிரும் என்ற உயர்வு சிறப்பும்மை செய்யுள்விகாரத்தால்தொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பரென்றகருத்தால் அயலாரோடுமென்பது வருவித்துச சொல்லப்பட்டது. தேற்றுமையென்பது தன்வினைப்பொருளில் வந்தது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து.

(க-ரு). பிறர்தம்மோடுகூடிமகிழும்படி யின்சொற்களைச்சொ ல்லியவரோடு சிநேகஞ்செய்தலை யறியாதவர்கள் புறங்கூறியுறவினரையும் பிரிப்பர் என்பது.

7. Those who know not with laughter-producing speech to live in friendship will estrange even their relatvies, by back-biting.

அ. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு.

பரி:—(இ - ள்). தம்மோடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர் புறத்துத் தூற்றும் இயல்பினையுடையார், அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாது கொல்லோ, (எ - று).

தூற்றுதல் - பலரும் அறியப் பரப்புதல். அதனிற் கொடியது பிறி தொன்று காணாமையின் 'என்னைகொல்' என்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னர் கொலென்று பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவரென் றுரைப்பாருமுளர்.

¶ தேற்றுதவர் என்பதன்கணுள்ள தன்வினை பிறவினை யிரண்டிற்கும்பொதுவான தேற்றுமை பென்றும் எதிர்மறை வினையானது இங்கே தன்வினையாய்நின்றது."தன்வினை,பிறவினை யிவ்விரு வினைப்பொது" என்னுமடிக்கு உதாரணமாக இலக்கணக் கொத்துடையார் "பிரிவர், ஆடுவர்; பிரிப்பர், ஆட்டுவர் இவை தன்வினை பிறவினை. 'தேற்றுவொழுக்க மொருவன் கணுண்டாயின்,' 'கட்பாடதேற்றுதவர்,' எ-ம், அவனைத்தேற்றிக் கெடுத்தான்; அவனைத்தேற்றிப் பிரித்தான், எ-ம் இவை சொல்லொன்றே தன்வினையும் பிறவினையுமாயின. 'தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர்தோற்றி;' 'பொருண்முதலாறிலுந்தோற்றி;' "தொடர்ந்து தொழிலல காலந்தோற்று;' இவன் வெளுத்தான் இவை போல்வனவுமது" என்று கூறினர்.

இல்லறவியல்—கரு - வது புறங்கூறாமை. **186**

தேளி:—(இ - ள்). தன்னியார் - (தம்மோடு) நெருங்கினவரது, குற்றமும் - குற்றத்தையும், தூற்றும் - (அவரைக்காணாதவிடத்துத்) தூற்றும், மரபினர் - இயல்பினை யுடையவர், ஏதிலார்மாட்டு - அயலாரிடத்துச் (செய்வது), என்னைகொல் - யாதோ, (எ - று).

தூற்றுதல் - பலரும் அறிய விரித்துச் சொல்லுதல். அத்தூற்றுதலினுங் கொடிய செயல் வேறொன்று காணுமையால் 'என்னைகொல்'என்றார். செய்வதென்பது குறைந்துநின்றமையின் சொல்லெச்சமாம்.என்னைகொல் என்பதற்குப் பிரதியாக என்னர்கொல்எனப்பாடங்கூறி அதற்குப்பொருள் எத்தன்மையினை யுடையவராவர் என்று கூறுவாருமுண்டு.

(க - து). உறவினரது குற்றத்தையுந் தூற்று மியல்பினை யுடையார் அயலாரது குற்றத்தைத் தூற்றுதிரார் என்பது.

8. What will those not do to strangers whose nature leads them to publish abroad the faults of their intimate friends ?

கூ. அறனேக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனேக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

பரி:—(இ - ள்). பிறர் நீங்கினவளவு பார்த்து அவர் பழிப்புரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை, நிலம் † இக்கொடியது பொறுத்தலே எனக்கறமாவதெனக் கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும், (எ-று).

எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்னுங் கருத்தால் 'அறனோக்கியாற்றுங்கொல்' என்றார். இவையைந்து பாட்டானும் புறங்கூறுவார்க் கெய்தும் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). புறன்நோக்கி - பிறர்நீங்கினவளவு பார்த்து, புன்சொல் - (அவரது) பழிப்புச்சொல்லை, உரைப்பான் - சொல்லுவோனது, பொறை - (உடற்) பாரத்தை, வையம் - பூமியானது, அறன்நோக்கி- (இக்கொடியதைச் சுமத்தலே எனக்கு) அறமாவதென்றுநினைத்து, ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றது போலும், (எ - று).

(பூமிக்கு மலை, கடல், ஆறு முதலிய) எல்லாவற்றையும் சுமத்தல் சுபாவமாயினும் இது (புறங்கூறுவானது உடற்பாரம்) சுமத்தற்கருமையானதென்னுங் கருத்தால்(வையம்) 'அறனோக்கி யாற்றுங்கொல்' என்றார். இவை யைந்துபாட்டாலும் புறங்கூறுவாருக் குண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப் பட்டது.

(க.- து). பூமி புறங் கூறுவோனது உடற் பாரத்தைத் தருமத்திற் கஞ்சிச் சுமக்கின்றதுபோலும் என்பது.

9. The world through charity supports the weight of those who, observing that others are absent, speak reproachful words.

† மிகக் கொடியது என்றும் பாடமுண்டு.

க0. எதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

பரி:—(இ - ள்). எதிலாரைப் புறங்கூறுவார் ஆய்ந்து அவர்குற்றங் காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காணவல்லாராயின், அவர் நிலைபேறுடைய வுயிர்க்கு வருவதோரு துன்பமுண்டோ.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்ட வருமைநோக்கிக் 'காண்கிற்பின்' என்றும், கண்டவழி யொழிதலிற் பாவம் இன்றாம்; ஆகவே, வரும் பிறவிகளினுந் துன்பம் இல்லை யென்பது நோக்கி 'உயிர்க்குத் தீதுண்டோ' என்றுங் கூறினர். இதனாற் புறங்கூற்றொழிதற்குபாயங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). (அயலாரைப் புறங்கூறுவோர் அதுசெய்தற்கு) ஏதிலார்குற்றம்போல் - (அந்த) அயலாரது குற்றத்தைக்காணுமாறுபோல, தங்குற்றம் - (புறங்கூறுதலாகிய) தமது குற்றத்தையும், காண்கிற்பின்-காணவல்லவராயின், மன்னுமுயிர்க்கு - (அவரது) நிலைபெறுதலுடைய உயிர்க்கு, தீது - (வருவது ஒரு) துன்பம், உண்டோ - உண்டாகுமோ, (உண்டாகாதென்றபடி) (எ - று).

(ஏதிலார் குற்றம்போலத் தமது குற்றத்தையும்) நடுவுநிலைமையாக விருந்து ஒப்பக் காணுதலாகிய அருமைநோக்கி'காண்கிற்பின்' என்றும்,(அவ்வாறு) கண்டவிடத்துப் புறங்கூறுத லொழிதலின் பாவமில்லையாம்; இல்லையாகவே, வரும் பிறவிகளிலும் துன்பமில்லை என்பதுகுறித்து உயிர்க்குத் தீதுண்டோ என்றும் சொல்லினர் இதனால் புறங்கூறுதலை விடுவதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). அயலார் குற்றத்தைப பார்ப்பதுபோலத் தமது குற்றத்தையும் பார்ப்பவர்க்குக் கெடுதியுண்டாகாது என்பது.

10. If they observed their own faults as they observe the faults of others,would this evil of backbiting still exist among men ?

பதினாறும் அதிகாரம்.
பயனில சொல்லாமை—

Against Profitless Conversation.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொரு ளின்பமாகிய பயன்களுள், ஒன்றும் பயவாதசொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் லென § வாக்கின்கணிகழும் பாவ நான்கனுள்

§ "கடுஞ்சொல், பொய், புறங்கூறல் பயனில்சொல் என்னுமிந்நான்

கும் வாக்கின் அசுபகருமங்கள்". "வாக்கினால் பெரும்பான்மையும் அசுப கருமத்தைச்செய்தால் பறவை அல்லது மிருகமாகப்பிறக்கின்றான்" என்பது மனுதர்மசாஸ்திரம் பன்னிரண்டாவதத்தியாயம். "படிறும் பயனிலவும் பட்டி யுரையும், வசையும் புறனு முரையாரே யென்று, மசையாத வுள்ளத் தவர்" என்பது ஆசாரக்கோவை.

* பொய் துறந்தார்க் கல்லது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், † அஃ தொழித்து இல்வாழ்வாராற் கடியப்படும் ‡ ஏனை மூன்றனுள், கடுஞ்சொல் § இனியவைகூறலானும், குறளை ¶ புறங்கூறாமையானும் விலக்கி நின்ற பயனில்சொல் இதனான் விலக்குகின்றா ராகலின், இது புறங்கூறாமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொரு ளின்பங்க ளாகிய பிரயோஜனங்களுள், ஒன்றையும் தாராத சொற்களைச் சொல்லா மையாம். பொய்,குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்று வாக்கினிடத் துண்டாகும் பாவம் நான்கனுள், பொய் துறந்தவர்க் கல்லாமல் மற்றவர்க்கு நிச்சயமாக நீக்குதல் கூடாமையால், அதனை யொழித்து இல்வாழ்வாரால் நீக்கப்படுவனவாகிய மற்றைய மூன்றனுள், கடுஞ்சொல்லை இனியவை கூறலானும், குறளையைப் புறங் கூறாமையாலும் விலக்கி, (விலக்காது) நின்றபயனில் சொல்லை இதனால் (இவ்வதிகாரத்தால்) விலக்குகின்றா ராக வால் இது (பயனில சொலலாமை) புறங்கூறாமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

க. ‖ பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

பரி.—(இ-ள்). அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பய னில வாகிய சொற்களைச் செல்லுவான் எல்லாரானும் இகழப்படும்.

அறிவுடையார் பலருங்கேட்டு வெறுப்பவே § ஒழிந்தாரானும் இக

மூப்படுதலின் 'எல்லாரு மெள்ளப்படும்' என்றார். மூன்றனுருபு விகாரத் தாற் றொக்கது.

தெளி.—(இ - ள்). பல்லார் - (அறிவுடையார்) பலரும், முனிய - (கேட்டு) வெறுக்க, பயனில - பயனிலவாகிய சொற்களை, சொல்லுவான், -

---

* பெரும்பான்மையும் காமமும் பொருளும்பற்றி யுண்டாவதாகிய பொய்யைத் துறவறத்தார்க் கல்லாது, இல்லறத்தார்க்கு முற்றும் பற்றற வொழித்தல் கூடாமையின், பொய் துறந்தார்க் கல்லது, ஒருதலையா (நிச்சயமா) கக் கடியவாகாமையின்' என்று கூறப்பட்டது.

† அஃதொழித்து - பொய் பேசுத லொழித்து.

‡ ஏனை மூன்றனுள் - மற்றைய குறளை (புறங்கூறல்), கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்னு மூன்றனுள்.

§ இனியவைகூறலானும்-இனியவைகூறலென்னு மதிகாரத்தாலும்.

¶ புறங்கூறாமையானும்-புறங்கூறாமை யென்னு மதிகாரத்தாலும்.

‖ பயனை யாராய்தற்குரியவர் அறிவுடையவ ராகலின், இங்கே பல்லார் என்பது அறிவுடையார்மேல் நின்றது.

§ ஒழிந்தாரென்றது அறிவிலிகளை.

சொல்லுகின்றவன், எல்லாரும் - எல்லாராலும், எள்ளப்படும் - இகழப்படுவான், (எ - று).

அறிவுடையார் பலருக்கேட்டு வெறுக்கவே ஒழிந்தவராலும் (பயனிலசொல்லுவான்) இகழப் படுதலால் 'எல்லாரு மெள்ளப்படும்' என்றார். எல்லாரானும் என்ற மூன்றும் வேற்றுமையுருபு செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கு நின்றது.

(க - து). பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்பவன் யாவராலு மிகழப்படுவான் என்பது.

1. He who to the disgust of many speaks uselesss things, will be despised by all.

உ. பயனில பல்லார்முற் ‡ சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

பரி.—(இ - ள்). பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவுடையார் பலர் முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல் விருப்பமிலவாகிய செயல்களைத் தன் னட்டார் மாட்டுச் செய்தலினும் தீது, (எ - று).

விருப்பமில - வெறுப்பன. †† இச்சொல் அச்செயலினும் மிக விக ழற் பாடு பயக்கு மென்பதாம்.

நேமி.—(இ - ள்). பல்லார்முன் - (அறிவுடையார்) பலர்முன்னே, பயனில - பயனில வாகிய சொற்களை, சொல்லல்-(ஒருவன்) சொல்லுதல், நட்டார்கண்-(தன்) சிநேகிதரிடத்து, நயனில - விருப்ப மிலவாகிய செயல் களை, செய்தலின் - செய்தலினும், தீது - தீயதாம், (எ - று).

விருப்பமிலவாகிய செயல்கள் - வெறுக்கப்படுஞ் செயல்கள். இச் சொல் அச்செயலைக் காட்டிலும் மிகவும் இகழப்படுதலையுண்டாக்கு மென் பதாம்.

(க - து). பயன்படாத சொற்களைச் சொல்லுதல் சிநேகித ரிடத்து வெறுக்கப்படுஞ்செயல்களைச் செய்தலினுங்கொடியதாம்.

2. To speak useless things in the presence of many is a greater evil than to do unkind things towards friends.

‡ சொல்லல் என்பதனால் பயனிலவென்பது பயனிலவாகிய சொற்க ளென்றும், செய்தல் என்பதனால் நயனிலவென்பது விருப்பமிலவாகிய செயல்கள் என்றும் பெறப்பட்டன வென்க.

†† இச்சொல் அச்செயலினும் - பயனிலவாகிய சொல் விருப்பமில வாகிய செயலைப் பார்க்கிலும்.

ங. நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில

பாரித் துரைக்கு முரை.

பரி.—(இ - ள்). பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைத்து முரைதானே இவன் நீதியில னென்பதனை ¶ உரைக்கும், (எ-று).

இ உரையால் இவன் பயனிலனென்ப தறியலாமென்பார், அதனை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லும் என்றார்.

தெளி.—(இ - ள்). பயனில - பயனிலவாகிய பொருள்களை, (ஒருவன்), பாரித்து - விரித்து, உரைக்கு முரை - சொல்லுஞ் சொல்லே, நயனிலனென்பது - (இவன்) நீதியில்லாதவ னென்பதனை, சொல்லும் - அறிவிக்கும், (எ - று).

பயனிலவாகிய வுரையால் இவன் நீதியில்லாதவ னென்பதை அறியலா மென்பார் அவ்வறிதலை உரையின்மீதேற்றி உரைசொல்லும் என்றார்.

(க-து). ஒருவன் பயனில்லாத சொல்லை விரித்துக் கூறினால், அஃது இவன் நீதியில்லாதவ னென்பதை யறிவிக்கும்.

3. That conversation in which a man utters forth useless things will say of him "he is without virtue."

௪. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து.

பரி.—(இ - ள்). பயனொடுபடாத பண்பில் சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச் சொல்லுமாயின், அவை அவர்மாட்டு நீதியோடு படாவாய், அவனை நற்குணங்களி னீக்கும், (எ - று).

பண்பு—இனிமையும் மெய்ம்மையும் * முதலாய ‡‡ சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயி னென்பதும், அவர்மாட்டென்பதும் எச்சமாக வருவிக்கப் பட்டன.

தெளி.—(இ - ள்). பயன்சாரா - பயனோடு பொருந்தாத, பண்பில் சொல் - குணமில்லாத சொற்களை, (ஒருவன்), பல்லாரகத்து - பலரிடத்து,

¶ உணர்த்தும் என்றும் பாடமுண்டு.

§ அறிதலாகிய சேதனதருமத்தை யுரைமே லேற்றி யுரைசொல்லும் என்றமையின், இஃதொரு பொருளின் தருமம் மற்றொரு பொருளின்மே லாய வுபசார வழக்காம்.

* முதலாய என்பதனால் கெடுதிவிளைவியாமை, கேட்டாரைத் தன் வசப்படுத்தல் முதலியவற்றையுங் கொள்க.

‡‡ சொல்லின் குணங்கள் கேட்டார்க்கினிமை யுடைமை, உண்மை யுடைமை, தீமை விளைவியாமை முதலியனவாம்.

(சொல்லுவானாயின் அவை அவனிடத்து), நயன்சாரா - நீதியொடு பொருந் தாதன வாகி, நன்மையின்-நற்குணங்களினின்றும்,நீக்கும் (அவனை) நீங்கச் செய்யும், (எ - று).

பண்பு - இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாகிய சொற்குணங்கள். சொல்லுவானாயின், அவனிடத்து என்பன குறைந்து நின்றமையின், அவை வருவித் துரைக்கப்பட்டன. இவை விசையெச்சங்களாம்.

(க - து). குணமில்லாத சொற்களை யொருவன் சொல்லுவா னாயின், அவை அவனைநற்குணங்களினின்றும் நீக்கும்.

4. The words devoid of profit or pleasure which a man speaks with many persons will, being inconsistent with virtue, remove him from goodness.

ரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

பரி.—(இ-ள்). பயனிலவாகியசொற்களை இனிய நீர்மையுடையார் சொல்லுவாராயின், அவரது † விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்கு மதிக் கப்பாடும் உடனே நீங்கும், (எ-று).

‡ நீர்மை - நீரின் றன்மை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக் கிற்று.

தேவி.—(இ - ள்). பயனில-பயனிலவாகிய சொற்களை, நீர்மையுடை யார் - நற்குணத்தை யுடையவர், சொலின் - சொல்லுவாராயின், சீர்மை-(அவரது) மேம்பாடும், சிறப்பொடு - (அம் மேம்பாட்டினால் வரும்) நன்கு மதிக்கப்படுதலும் (உடனே), நீங்கும்-(அவரிடத் திருந்து) நீங்கும், (எ-று).

நீர்மை - நற்குணத்தின் றன்மை. சொலினென்பது நீர்மை யுடையார் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமையை விளக்கி நின்றது.

(க - து). நற்குணமுடையோர் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுவாராயின் அதனால் அவரது மேன்மையும் நன்கு மதிப்பும் ஒழியும் என்பது.

5. If the good speak vain words their eminence and excellence will leave them.

௬. பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

---

† விழுப்பம் அதனால் வரும் நன்கு மதிக்கற்பாடேனே நீங்கும் என்றும் பாடமுண்டு.

‡ நீர்மை - குணம். நீரின்றன்மை - (நற்) குணத்தின் றன்மை.

பரி.—(இ-ள்). பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலுஞ் சொல்லு வானை மகனென்று சொல்லற்க; மக்களுட் பதரென்று சொல்லுக.

* அல் விகுதி வியங்கோள்; முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. † அறிவென்னும் உள்ளீடின்மையின் 'மக்கட்பதடி' என்றார். இவை யாருபட்டாலும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தேவி.—(இ-ள்). பயனில்சொல் - பயனில்லாத சொற்களை, பாராட்டு வானை-பலகாலுஞ்சொல்லுகின்றவனை, மகனெனல்-மனிதனென்று சொல்லற்க, மக்கட் பதடியெனல் - மக்களுள் பதரென்று சொல்லுக. (எ - று).

எனல், எனல் என்னும் அல் ஈற்று வியங்கோள் முற்றுக்களிரண்டு

றுன், முன்னது எதிர் மறையிலும் பின்னது உடன்பாட்டிலும் வந்தன. பதருக்கு அரிசியாகிய உள்ளீ டில்லாமைபோலப் பயனில் சொற் பாராட்டு வானுக்கு அறிவாகிய உள்ளீடில்லாமையால் 'மக்கட்பதடி' என்றார். இவை யாறு பாட்டாலும பயனில்லாத சொறகளைச சொலலுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது உள்ளீடு-உளளிருப்பது. பதர்-அரிசியில்லாத நெல்.

(க - து). பயன்படாத சொறகளைச சொல்லுகின்றவன் மக்களுள பதராவான என்பது.

6. Call not him a man who parades forth his empty words, call him the chaff of men.

* மகனெனல் என்பதனகளுள்ள எனலும மக்கட் பதடியெனல் என்பதன்களுள்ள எனலும் அல்லீற்று வியங்கோள் வினை முற்றுக்கள். இவற்றுள் முன்னது (எனறு சொல்லற்க என்று பொருள் படுதலால்) எதிர் மறையிலும், பினனது (என்று சொல்லுக என்று பொருள் படுதலால்) உடன்பாட்டிலும வநதன. "கயவொடுரேவ்வொற்று" எனனுஞ் சூத்திரத்தினுரையில் இலக்கண விளக்கநூலார் "பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல், மக்கட் பதடி யெனல், என அல்லீறு விதித்தற்கண் மறையும் உடம்பாடுமாய் வருதலு முணர்க" என்றனர்.

பொருளின் புடைபெயர்ச்சி யிருததால் வினை (தொழில்) நிகழுதலின் எங்கே பொருளின் புடைபெயர்ச்சி யிருக்கின்றதோ அஙகே வினை நிகழுமென்றும், எங்கே பொருளின புடைபெயர்ச்சி யில்லையோ அங்கே வினை நிகழாதென்று மறிக. இலக்கணநூலார் வினை நிகழுதலை யுடன்பாடென்றும் அது நிகழாமையை யெதிர் மறையென்றும் கூறுவர். வடநூலார் உடன் பாட்டை அந்வயமென்றும் எதிர்மறையை வியதிரேகமென்றும் கூறுவர்.

† அறிவிற் கிலக்கணம் கலித்தொகை நெய்தற்கலி மகூல், "அறிவெனப் படுவது பேதையார்சொன் னோன்றல்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்

எ. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
 பயனில சொல்லாமை நன்று.

பரி.—(இ-ள்) ¶ நீதியோடு படாதசொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், சொல்லுக, அஃதமையும்; அவர் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின், § அது நன்று, (எ-று).

‖ *சொல்லினு மெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம்.*

தேவி.—(இ-ள்). *சான்றோர் - (பல குணங்களாலும் நிறைந்த) அறிவுடையவர், நயனில - நீதியோடு பொருந்தாத சொற்களை, சொல்லினும் - சொன்னாராயினும், சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், (அது பொருந்தும்), பயனில - (அவர்) பயனில்லாத சொற்களை, சொல்லாமை - சொல்லாதிருத்தலை (பெற்றால்), நன்று-(அது) நல்லது, (எ-று).*

சொல்லினும் எனவே, சான்றோர் நயனில சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனில்லாத சொற்களினும் பயனில்லாத சொற்கள் கொடியனவென்பதாம்.

(க - து). சான்றோர் நீதியோடு பொருந்தாத சொற்களைச் சொன்னாராயினும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதிருக்கக் கடவர் என்பது.

7. If you will speak things without cxcellence speak them; it will be well for the wise not to speek useless things.

அ. அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
 பெரும்பய னில்லாத சொல்.

பரி.—(இ-ள்). அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார் மிக்க பயனுடையன வல்லாத சொற்களைச் சொல்லார்.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், † மேற்கதிச்செலவும் ‡ முதலாயின. பெரும் பயனில்லாத வெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன.

நது. அறிவிலக்கணத்தை விரிவாக அறிவுடைமை யென்னு மதிகாரத்திற் காண்க.

¶ நீதி - உலகத்தோடு பொருந்துதல். § அது-பயனிலசொல்லாமை.

‖ சொல்லினும் என்பதன்கணுள்ள உம்மை எதிர்மறைப் பொருளது.

* வீடு பேறு - முத்தி பெறுதல்.

† மேற்கதிச்செலவு - சுவர்க்க முதலாயின வற்றின்கட் செல்லுதல்.

‡ முதலாயினவென்பதனல் நிஷ்காமியகருமம்,ஈசுவரத்தியானம், பிராணுயாமம், சாதன சதுஷ்டயம், சற்குரு சேவை, சிரவண மனன நிதித்தியாசனம், தத்துவஞான முதலியவற்றையுங் கொள்க.

தெளி.—(இ-ள்). அரும்பயன் - அறிதற்கரிய பயன்களை, ஆயும் - ஆராயவல்ல, அறிவினர் - அறிவினை யுடையார், பெரும்பயனில்லாத சொல் - மிகுந்த பயனில்லாத சொற்களை, சொல்லார் - சொல்லமாட்டார்.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன முத்திப்பேறும், மேற்கதியடைதலும் முதலானவை. பெரும்பயனில்லாத சொற்களெனவே சிறிது பயனுடைய சொற்களும் தள்ளப்பட்டன. சிறிது பயனுடைய சொற்கள் - இம்மைப்பயனொன்றையே தரும் சொற்கள்.

(க-து). அறிதற்கரிய பயன்களை யாராயும் அறிவினையுடையார் பயன்படாத சொற்களைச் சொல்லார் என்பது.

8. The wise who seek for great advantage will not speak words that have not much weight.

கூ' பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

பரி:—(இ-ள்). பயனீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ் சொல்லார், மயக்கத்தினீங்கிய தூய அறிவினையுடையார், (எ-று).

ஞாயவறிவு § மெய்யறிவு. ¶ மருஷர்ந்தவெனனும் பெயரெச்சம் காட்சியவரொனனுங் குறிப்புப்பெயர் கொண்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் பயனிலசொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). மருஷர்ந்த - மயக்கத்தினின்றும் நீங்கிய, மாசறு - மாசற்ற [பரிசுத்தமாகிய], காட்சியவர் - அறிவினையுடையார், பொருஷர்ந்த - பயனினின்றும் நீங்கியசொற்களை, பொச்சாந்தும் - மறந்தும், சொல்லார் - சொல்லமாட்டார், (எ - று).

பரிசுத்தமாகிய வறிவு - யதார்த்தஞானம். மருஷர்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் காட்சியவரென்னுங்குறிப்பு வினையாலணையும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. இவை மூன்றுபாட்டானும் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). குற்றமற்ற அறிவினை யுடையோர் பலனில்லாத சொற்களை மறந்தும் சொல்லார் என்பது.

9. Those wise men who are without faults and are freed from ignorance will not even forgetfully speak things that cannot profit.

§ மெய்யறிவாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் ஐயந்திரிபின்றி யுள்ளவாறறிவது. இது தத்துவஞான மெனப்படும்.

¶ மருள் - மெய்ப்பொருளல்லாதவற்றை மெய்ப்பொருளென்றறியும் விபரீத (மாறுபாடான) ஞானம்.

௨0. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

பரி.—(இ - ள்). சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக; சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லா தொழிக.

‖ சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், () சொற்பொருட்பின் வருநிலை யென்னும் அணிநோக்கி வந்தது. * "வைகலும் வைகல்

வரக்கண்டு'' என்பது போல. இதனாற் சொல்லப்படுவனவும் படாதன வும் நியமிக்கப்பட்டன.

தெளி.—(இ-ள்). சொல்லில் - சொற்களில், பயனுடைய - பிரயோசன முடையசொற்களை, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், சொல்லில் - சொற்களில், பயனிலாச்சொல் - பிரயோசன மில்லாத சொற்களை, சொல்லற்க - சொல்லா திருக்கக்கடவர், (எ - று).

சொல்லி னென்பது இரண்டு வாக்கியத்திலும் (வந்தது) மிகையா யிருப்பினும் அது சொற் பொருட்பின் வருநிலை யென்னு மலங்கார நோக்கி வந்தது. இதனால் சொல்லத்தக்கசொற்கள் பயனுடைய சொற்கள் எனவும் சொல்லத்தகாத சொற்கள் பயனிலாதசொற்கள் எனவும் நியமிக்கப் (நிச்சயிக்கப்) பட்டன.

(க-து.) பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாது பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லக்கடவர் என்பது.

10. If you speak, speak what is useful, and speak not useless words.

பதினேழாவது அதிகாரம்.

தீவினையச்சம்.—On the fear of sin.

பரி.—அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இது ஒன் மெய்யின்கண் நிகழும் பாவங்களெல்லாந் தோதத்து விலக்குகின் றாகலின், இது பயனிலசொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

‖ சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும் - பயனுடைய சொல்லுக பயனிலாச்சொல் சொல்லற்க என்னும் இரண்டு வாக்கியத்திலும் சொல்லின் எனபது அவசியமின்றி யதிகமாயிருப்பினும், ஒரு வாக்கியத்தில் மாத்திரம் சொல்லின் என்பதிருப்பினமையு மென்பதுகருத்து.

() சொற்பொருட்பின் வருநிலை யென்னும் அணியாவது முன்னர் வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலவிடத்தும் வருவது.

* நாலடியார் அறன்வலியுறுத்தல், 9. இதன்பொருள் நாள்தோறும் காட்செல்லுதல் வரப்பார்த்தும் என்பது. ''வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார், வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர், வைகலும்

வைகற்றும் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல், வைகலை வைத்துணரா தார்" என் னுமிக்கவிடிச்செய்யுளில் வைகல் என்னுஞ்சொல் பொருள் வேற்றுமை யின்றிப் பலமுறை வந்திருத்தலைக்காண்க.

தெளி.—அஃதாவது பாவத்தைத் தருவதற்கேதுவாயுள்ள தீவினைக ளைச் செய்வதற்கு அஞ்சுதலாம். இதனால் காயத்தினிடத்து விளைகின்ற பாவச்செயல்களையெல்லாம் தொகுத்து விலக்குகின்றது ஆகலின், இது (தீவினை யச்சம்) பயனிலசொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.

பரி.—(இ-ள்). தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை முன் செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்; அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர்.

தீவினையென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப் பட்டது. † மேற்கொண்டுச் செய்து வைகுந்தமையான் 'அஞ்சார்' என் றும், செய்தறியாமையான் 'அஞ்சுவர்' என்றுங் கூறினர்.

தெளி.—(இ - ள்). தீவினையென்னுஞ் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை, தீவினையார் - (முற்பிறப்பிற்செய்த) தீவினை யுடையார், அஞ்சார் - பயப்படார், விழுமியார் (அஃதில்லாதவராகிய) மேலோர், அஞ்சுவர் - பயப்படுவர், (எ-று).

தீவினைக்கேதுவாகிய செருக்கு தீவினையென்னுஞ்செருக்கெனக்கா ரியம் காரணமாக வுபசரித்துக்கூறப்பட்டது. தீவினைகாரியம் ; அதன்கார ணம் செருக்கு. முன்னரேதொடங்கிச்செய்து பழகிவந்தமையால் 'அஞ்சார்' என்றும், செய்தறியாமையால் 'அஞ்சுவர்' என்றும் சொல்லினர்.

(க-து). தீயகாரியங்களைச் செய்தற்கு முற்பிறப்பில் செய்த தீவினையுடையார் பயப்படார்; மற்றவர் பயப்படுவார் என்பது.

* தீவினை செய்தற்குக் காரணமான செருக்கை (மயக்கத்தை - அவிச்

ஸையை) 'தீவினையென்னுஞ்செருக்கு' என (தீவினையென்னுங்காரியத்தைச் செருக்கு என்னுங்காரணமாக)க்கூறியது பற்றித் 'தீவினையென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது' என்று கூறப்பட்டது. இதனால் செருக்கினால் தீவினை நிகழுமென்றும் செருக்கில்லாவிட்டால் தீவினைநிகழாதென்றும் பெற்றாமெனக. பிரயோகவிவேகநூலார் "மறனறுகாரணம்" என்னுஞ்செய்யுளினுரையில் "தீவினை என்னுஞ் செருக்கு, தீவினையால்வருஞ் செருக்கு. இது காரணம் காரியமானது" என்றார். பரிமேலழகர் தீவினையைக் காரியமாகவும் செருக்கைக் காரணமாகவும் கொண்டாற்போன்றுகொள்ளாது பிரயோக விவேக நூலார் தீவினையைக் காரணமாகவும் செருக்கைக் காரியமாகவுங் கொண்டாரென்பது கண்டறியத்தக்கதா மெனக.

† மெய்த்தொட்டுச்செய்து வைவர்தமையான்-தீவினைகளைக்கீழ்ப்போன பிறப்புக்களில் விடாதாரம்பித்துச் செய்து பழகிவந்தமையினால், (அத்தீவினையின்சம்ஸ்காரம் அந்தக்கரணத்தில் அநாதிபூதமாகத் தங்கியிருக்கின்றது; அதனால்).

Those who have experience of evil deeds will not fear but the excellent will fear the pride of sin.

௨. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

பரி.—(இ-ள்). தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள் பின் அஃதொழிந்துத் துன்பமே பயத்தலான், அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவராற் றீயினு மஞ்சப்படும், (எ-று).

* பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம்பினுஞ் சென்று சுடுதல் நீக்கின்மையின், † தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று.

தெளி —(இ-ள்). தீயவை - (தனக்கு இன்பந்தருதலைக் குறித்துச்

செய்யுர்) தீவினைகள், (பின்பு அவ்வின்பத்தை யொழித்து), தீய-துன்பத்தைதயே பயத்தலால் - தருதலால், தீயவை - (அவ்வியல்பினை யுடையனவாகிய) தீவினைகள், தீயினும் - நெருப்பினும் (அதிகமாக), அஞ்சப்படும்- (ஒருவனால்) அஞ்சப்படும், (எ - று).

வேறொரு காலத்திலும் வேறோரிடத்திலும் வேறோருடம்பிலும் போய்ச்சுடுதல் தீவினைக்கேயல்லாமல் நெருப்பிற்கில்லாமையால்(தீயவை) 'தீயினுமஞ்சப்படும்' என்றார்.

(க - து). தீவினைகள் விடாதுவந்து எந்தம் வருத்துவனவாயிருத்தலின், அவை நெருப்பைப்பார்க்கிலும் கொடியனவாம்.

2\. Because evil produces evil, it should therefore be feared more than fire.

ஈ. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

பரி.—(இ - ள்). தமக்குறுதி நாடும் அறிவுக ளெல்லாவற்றுள்ளுந் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர், தம்மைச் செறுவார் மாட்டுந் தீவினைகளைச் செய்யாது விடுதலை, (எ - று).

---

* நெருப்பானது எக்காலத்தில் எத்தேசத்தில் எவ்வுடம்பிற்பட்டதோ அக்காலத்தில் அத்தேசத்தில் அவ்வுடம்பிற் சுடுவதன்றி வேறுகாலத்தில் வேறு தேசத்தில் வேறுடம்பிற் சென்று சுடுவதில்லையாம்; தீவினையோ வெனின், அங்ஙனமன்றி எத்தக்காலத்தில் எத்தத்தேசத்தில் எந்த உடம்பாற் செய்யப்பட்டதோ அந்த வுடம்பிலுள்ள வுயிரை வருத்துவதன்றி, அவ்வுயிரைவிடாது பற்றிச்சென்று மற்றொரு காலத்திலும் மற்றொரு தேசத்திலும் மற்றோருடம்பிலும் வருத்துவது பற்றி அது 'தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று' என்க.

† தீயினு மஞ்சப் படும் என்றார் என்றும் பாடமுண்டு.

‡ விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை 'விடல்' என்றும் § செயத்தக் குழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென ¶ உய்த்துணர்தலின், அதனை 'அறிவினு ளெல்லாந் தலை' என்றுங் கூறினர். () செய்யாது என்பது கடைக் குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்ச வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). செறுவார்க்கும்-(தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும், தீய - தீவினைகளை, செய்யா விடல் - செய்யாது விடுதலே, அறிவினுளெல்லாம் - (தமக்கு நன்மையை விரும்பும்) அறிவுக ளெல்லாவற்றிலும், தலை - தலைமையாய வறிவாகும், என்ப-என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர், (எ-று).

தீவினைகளை விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை 'விடல்' என்றும், செய்யத்தக்கவிடத்தும் செய்யாதொழியவே தக்குத் துன்பம் வாராதென்றாய்ந்தறிதலால், அதனை 'அறிவினுளெல்லாந் தலை' என்றும், சொல்லினர். செய்யாஎன்பது செய்யாதென்பதன் விகாரம். இவைமூன்று பாட்டாலும் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க - து). தம்மை வருத்துவோரிடத்துந் தீவினைகளைச் செய்யாமல் விடுமறிவு எல்லாவறிவினுள்ளுந் தலைமையாய வறிவாம்.

3. To do no evil even to enemies will be called the chief of all the virtues.

ச. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக: எண்ணுவனாயின், * தனக்குக் கேடுபயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும், (எ-று).

---

‡ விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை—தம்மை வருத்தவோரிடத்தார் தீவினைகளைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுதற்கு ஏதுவாகிய அறிவை. விடலென்னுங் காரியத்தின்பெயர் அதனை யுணர்த்துதற்குக் காரணமான அறிவிற்காதலின் காரியவாகுபெயராம்.

§ செயத்தக்குழியுஞ் செய்யாதொழியவே—தீவினைகளைச் செய்வதற்குத்தக்க காரணம் சேர்ந்த விடத்தும் அவற்றைச் செய்யாமலொழியவே.

¶ "சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லா, லுறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு" என்றறிதலின்.

() செய்யாது என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சம் கடைக்குறைந்து (அஃதிகுதி செய்யுள் விகாரத்தாற் கெட்டுச்) செய்யா எனநின்றது.

* தனக்கு - பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை யெண்ணின வனுக்கு.

† கேடென்பன ஆகுபெயர். ‡ சூழ்கின்றபொழுதே தானும் உடன் சூழ்தலின், § இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. () அறக்கடவு ளெண்ணுதலாவது அவன் கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை யெண்ணலும் ஆகாதென்பதாம்.

தெளி.—(இ - ள்). (ஒருவன்) பிறன்-பிறனுக்கு, கேடு-கேட்டைத் தரும் வினையை, மறந்தும் - மறந்தாயினும், சூழற்க - எண்ணாதிருக்கக் கடவன், சூழின் - எண்ணுவானாயின், சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேட்டைத்தரும்வினையை, அறம்-அறக்கடவுள், சூழும் - எண்ணுவான், (எ-று).

கேடிரண்டும் கேட்டைத்தரும் வினைகளையுணர்த்துதலால் ஆகுபெயர்கள் எண்ணுகின்றபொழுதே தானும் உடனே எண்ணுதலால்,இவன் பிற்பட்டாலும் அறக்கடவுள் (பிற்படாது) முற்படுவானென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவு ளெண்ணுதலாவது அவன் கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினையை (செய்தலேயன்றிச் செய்ய) எண்ணுதலு மாகாதென்பதாம்.

(க - து). பிறனுக்குக் கேட்டைத் தரும் வினையைச்செய்ய நினைப்பவனுக்குத் தருமக் கடவுள் தானுங்கேட்டைத்தரும் வினையைச் செய்ய நினைக்கும் என்பது.

4. Even through forgetfulness meditate not the ruin of another. Virtue will meditate the ruin of him who thus meditates.

ரு இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து

பரி.—(இ - ள்). யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக; செய்வனாயின் பெயர்த்தும் வறியனாம், (எ - று).

---

† கேடு என்பனவை யிரண்டும் கேட்டைத்தரும தீவினைகளை யுணர்த்துதலால் காரியவாகு பெயர்களாம்.

‡ சூழ்கின்றபொழுதே தானும் உடன் சூழ்தலின் - ஒருவன் மற்றொருவனுக்குக் கேட்டைத்தரும் வினையைச்செய்ய வெண்ணுகின்ற நிலையிலே தானும் (அறக்கடவுளும் - தருமதேவதையும்) உடனே அவனுக்குக் கேட்டைத் தரும் வினையைசெய்ய வெண்ணுதலால்.

§ இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுன் முற்படுமென்பது—பிறனுக்குக் கேட்டைத் தரும் வினையைச் செய்ய எண்ணின இவன் பிறனுக்குத் தீவினையைச் செய்வது இடையூற்றின் மிகுதிப்பாட்டால் நிறைவேறாது போயினும் அல்லது நிறைவேறக் காலஞ் செல்லுமாயினும் தரும தேவதை யவனுக்குக் கேட்டைத்தரும் வினையைச் செய்வது தவறாது உடனே நிறைவேறு மென்பதாம்.

¶ பிறனுக்குத் தீமைசெய்ய நினைப்பவனிடத்து 'மறம் வளர அறம் பையப் பையக் குறைபுமென்பதாம்.

§ அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனுமென்பதாம். () அன் விகுதி முன் தனித்தன்மையிலும், பின் படர்க்கை யொருமையிலும் வந்தது. தனித்தன்மை 1 "உளனுவென் னுயிரை யுண்டு" என்பதனானுமறிக. 2 மற்று - அசை நிலை. 3 இலமென்று பாட மோதுவாரு முளர். 4 பொரு

---

§ அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனும் - ஒருவன் தனக்குள்ள வறுமை நீங்குநிமித்தம் அன்னியருக்குச் செய்யுந் தீவினையினாலெவ்வொரு பிறப்பிலும் தரித்திரனுவான்.

() முதலடியிலுள்ள இலன் என்பதன் அன்விகுதி தனித்தன்மை (தன்மை யொருமை) யிலும், இரண்டாமடியிலுள்ள இலன் என்பதன் அன்விகுதி படர்க்கை யொருமையிலும் வந்தனவென்க. அன் விகுதி தன்மை யொருமைக்கு வருதலைப்பற்றி நன்னூல் விருத்தியுரைகாரர் "அன் ஆன்" என்னுஞ் சூத்திரத்திறுரையில் "அன்னென்னுந் தன்மை யொருமை விகுதி தொன்று தொட்டதன்றி யிலக்கியங் கண்டமையின் எதிரது போற்றலென்னு முத்தியால் தழீஇக் கொண்டாதலின் அதனை வலியுறுத்திப் பின்னும் அன்னெனவிதந்தும்" என்று கூறினரென்க.

1 கலித்தொகை, குறிஞ்சி உஉ. இதன் பொருள் (யான்சிறிது)உயிருடனே யிருக்கும்படி என்னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு என்பது. 'உளனுவென்னுயிரையுண்டு' என்பதன்கணுள்ள உளன் என்பதன் அன்விகுதி தன்மை யொருமையில் வந்தது. யாப்பருங்கலக் காரிகையில் "யந்த மடி தொடை பாவினங் கூறுவன்" என்று அன் விகுதி தன்மை யொருமையில் வந்திருத்தலையுங் காண்க.

2 மற்றும் என்பதன்கணுள்ளஉம்மை பெயர்த்து என்பதனொடுபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது; அப்பெயர்த்தும் என்பது பின்னும் என்னும் பொருளை யுணர்த்தலின், மற்று என்பது அசை நிலையாயிற்று. பெயர்ச்சொல்லையும் வினைச்சொல்லையுஞ் சார்ந்து ஒரு பொருளையு முணர்த்தாது வருவது அசைநிலை யெனப்படும்.

3 முதலடியிலும் இரண்டாமடியிலுமுள்ள இலன் இலன் என்பனவற்றை இலம் இலம் என்றுபாடங்கூறுவாரு முண்டு. இப்பாடத்தின்படி முன்னுள்ள இலம் என்பதற்கு யாம் பொருளில்லோம் என்றும் பின்னுள்ள இலம் என்பதற்கு வறுமை என்றும் பொருள் கொள்க. (இலமா

கும் என்பதற்கு - வறுமையுண்டாகு மென்பது பொருள்.) வறுமை யென்னும் பொருளையுணர்த்தும் இலம் என்னுஞ்சொல் உரிச்சொல்லாம். இஃது "இலம்பா டொற்க மாயிரண்டும் வறுமை" என்னும் (தொல்காப்பியச்)சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் சேனாவரையர் "இலமென்னு முரிச்சொல், பெரும்பான்மையும் பாடென்னுந் தொழில்பற்றியல்லது வாராமையின் இலம் பாடென்றார்" என்று கூறியதனானு முணரப்படு மென்க.

4 இலனென்று - (யான் பொருளினால்) தரித்திரனென் றெண்ணி, தீயவை செய்யற்க - தீவினைகளைச் செய்யாதொழிக, செய்யின் - செய்தால், இலனாகும் - (அப்பொருளாலே யல்லாமல் நற்குண நற்செய்கைகளாலும்,) தரித்திரனாவான், பெயர்த்தும் - பின்னும், என்று 'இலன்' என்னு மிக்குறளுக்கு வேறு பொருள் கூறுவாரு முண்டு.

ளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க; செய்யின், அப்பொருளானே யன்றி நற்குண நற்செய்கைகளாலும் வறியனாமென் றுரைப்பாருமுளர்.

தெளி.—(இ - ள்). இலனென்று - (யான்) வறுமை யுடையேனென்று நினைத்து, (அவ்வறுமை நீங்கு நிமித்தம்), தீயவை - தீவினைகளை, செய்யற்க - (ஒருவன் பிறர்க்குச்) செய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்யின்-செய்வானானால், பெயர்த்தும் - பின்னும், இலனாகும் - வறுமையை யுடையவனாவான், (எ - று).

மற்று - அசைநிலை. அத்தீவினையினாற் பிறவிதோறும் வறியவனாவனெனபதாம் இலனிலனென்னுமிரண்டனுள், முன்னது தன்மை யொருமை யெதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்றும் பின்னது உயர்திணையாண்பால் படர்க்கை யெதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்றுமாம்.

(க-து). வறுமை நீங்குதற் பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீமைசெய்கின்றவன் மீண்டும் வறுமையை யுடையவனாவான் என்பது.

5. Commit not evil, saying, "I am poor". if you do you will

become poorer still.

கூ. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

பரி.—(இ - ள்). துன்பஞ்செய்யும் * கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின் வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன், † தீமைக் கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக, (எ-று).

‡ செய்யின், அப்பாவங்கள் அடுதல் ஒருதலை யென்பதாம்.

தெளி.—(இ - ள்). நோய்ப்பால-துன்பஞ்செய்யுங் கூறுபாடுடையன வாகிய பாவங்கள், தன்னை—, அடல் வேண்டாதான் - (பின் வந்து) வருத்துதலை வேண்டாதவன், தீப்பால - தீமைக் கூறுபாடுடையன வாகிய வினைகளை, தான—, பிறர் கண் - பிறரிடத்து, செய்யற்க - செய்யா திருக்கக் கடவன், (எ - று).

செய்வானாயின், அப்பாவங்கள் அவனை வருத்துதல் நிச்சயமென்பதாம்.

(க - ரு). பாவங்கள் தன்னைப் பின்பற்றிவந்து வருத்துதலை விரும்பாதவன் தீவினைகளைப் பிறரிடத்துச் செய்யா திருக்கக் கடவன் என்பது.

6. Let him not do evil to others who desires not that sorrows should pursue him.

* கூற்ற - பகுதியுடையன. † தீமைக் கூற்ற - தீமையென்னும் பகுதியிற் பட்டவை. ‡ செய்யின் - பிறரிடத்துத் தீவினைகளைச் செய்தால்.

எ. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

பரி.—(இ - ள்). எத்துணைப் பெரிய பகையுடையாரும் அதனை

ஒரு வாற்றற் றப்புவர் : அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது 1 புக்குழிப் புக்குக் கோல்லும், (எ-று).

2 "வீயா-துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை" 3 என்புழியும் 4. வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது.

தெளி.—(இ-ன்). எனைப்பகையுற்றாரும்-எவ்வளவு பெரிய பகையை யுடையவரும், உய்வர் (அப்பெரிய பகையை ஒருவழியால்) தப்பிப்போவர். (அப்படியல்லாமல்), வினைப்பகை - தீவினையாகிய பகையானது, வீயாது - நீங்காமல், பின்சென்று - சென்றவிடத்திற்சென்று, அடும் - கொல்லும்.

வீயாது என்பது இங்கு நீங்காது என்னும் பொருளில் வந்தது.

(க - து). மிகப்பெரிய பகைக்குத் தப்பினாலும் தீவினையாகிய பகைக்குத் தப்புதல் முடியாது என்பது.

7. However great be the enmity men have incurred they may still live. The enmity of sin will incessantly pursue and kill.

அ தீயவை செய்தார் கெடுத லிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

பரி.—(இ - ள்). பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தார் தாங்கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின், ஒருவன் நிழல் நெடிதாகப் போயும் அவன் றன்னை விடாது வந்து அடியின்கண் தங்கிய தன்மைத்து, (எ - று).

5 இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப் பற்றி நின்று, அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரை யன்றென்

1. புக்குழிப் புக்குக்கொல்லும் - (தாம்வேறுசரீரத்தில்) புக்க (பிரவேசித்த) விடத்து (தானும் உடனே) வந்து (பிறவிதோறும்) வருத்தும்.

2. புறநானூறு, 363. இதன்பொருள் நீங்காமலுடலோடு கூடி நின்ற வுயிர்களுமில்லை யென்பது. 3. என்புழியும் - என்றவிடத்தும்.

4. வீயாமை யென்பது நீங்காமையென்னும் பொருளில் வந்தது.

5. 'நிழறன்னை, வீயா தடியுறைந் தற்று' என்னும் இவ்வுவமானத்தை (பயனைக் கொடுத்தற்குரிய) தன்னுடைய காலம்வருமளவும் வெளிப்படாது. [தீவினையாகிய தன்னைச்செய்த] உயிரைப்பற்றி (உயிரினது அந்தக் கரணத்தில் சம்ஸ்காரவடிவாய்) நின்று அது .(தன்னுடைய பயனைக்

பதற்கு அடியுறைந்த நிழல் தன்னை வீந்தற் றென்றது 'வீயாதடியுறைந் தற்று' என்றபாடமே சரியாயிற்று. மேல் 'வீயாது பின்சென்றடையும்' என்றார், ஈண்டு[5] அதனை உவமையான் விளக்கினார்.

தெளி:—(இ - ள்). தீயவை - தீவினைகளை, செய்தார் - (பிறர்க்குச்) செய்தவர், கெடுதல் - (தாம்) கெடுதல், (எத்தன்மையதென்றால்), நிழல் - (ஒருவனது) நிழலானது, (கெடுக்குமாம்போயினும்), தன்னை - அவன்றன்னை, வீயாது - விடாதுவந்து, அடி - (அவனது) அடியினிடத்து, உறைந்தற்று - தங்கிய தன்மையதாம், (எ - று).

முற்செய்யுளில் 'வினைப்பகை. வீயாது பின்சென் றடையும்' என்றுகூறிய வர், இங்கு அதனை 'நிழறன்னை, வீயா தடியுறைந் தற்று' என்னும்உவமானத் தினால் விளக்கினார். (அடி-பாதம்).

(க - து). தீவினையானது நிழல்போலத் தன்னைச் செய்த வனையே பற்றி நின்று வருத்தும் என்பது.

8. Destruction will dwell at the heels of those who commit evil even as their shadow that leaves them not.

கொடுத்தற்குரிய காலம்) வந்தபோது வெளிப்படுவதாகிய தீவினையைச் செய்தவர் பின்னர் அத்தீவினையால் கெடுதற்கு உவமானமாக்கிச் சொல்லு வாருமுண்டு. இதன் கருத்தாவது ஒருபொருளின் நிழலானது (விளக் கொளி முதலியன வின்றிய இருளில்) ஒளிவருமளவும் வெளிப்படாது அப்பொருளைப்பற்றி யிருந்து, ஒளிவந்தபோது வெளிப்பட்டுத் தோன்று தல்போன்று, ஒருவன் செய்த தீவினையானது தனதுபயனை அவன் அனு

பலித்தற்குரிய காலம் வருமளவும் வெளிப்படாது அவனது அந்தக்கரணத்தில் சம்ஸ்கார வடிவாய் நின்று தனது பயனை யனுபவித்தற்குரிய காலம் வந்தபோது வெளிப்பட்டு அவனை வருத்தும் என்பது. இவ்வுரை ஒருவனது நிழலானது நெடுந்தூரம் போனாலும் அவனை விடாது வந்து அவனடியில் தங்கும் தன்மையைப் போன்று ஒருவன்செய்த தீவினையானது (பயனைக்கொடுக்குங் காலம் வாராமை காரணமாக) விலகியதுபோலக் காணப்பட்டாலும் அவனைவிடாது வந்து வருத்தும் என்னும் பரிமேலழகரது அபிப்பிராயத்திற்கு மாறுபட்டதா மென்க. [இவ்வுரை 'அடியுறைந்த நிழல்தன்னை வீந்தற்று' என்று பாடமிருந்தால் ஒக்கும், அவ்வாறின்றி 'வீயா தடியுறைந்தற்று' என்று பாடமிருப்பதால் ஒவ்வாது என்று பரிமேலழகர் அதனை மறுத்தனர்]. அஃதுரையாகா தென்பதற்கு அடியுறைந்த நிழல் தன்னை வீந்தற்று (தன்னைவீந்தற்று—தான் மறைந்திருந்ததை வெளிப்படுத்திய தன்மைத்து.) என்று கூறுது வீயா தடியுறைந்தற்று என்ற பாடமே சரி (சாட்சி) வாயிற்றென்பது. மேல் (எனைப்பகையுற்றரு மும்வர் வினைப்பகை, வீயாது பின்சென் றடும். என்னுங்குறளில்)'வீயாது பின்சென்றடும்' என்றவர், ஈண்டு (தீயவை செய்தார் என்னுமிக்குறளில்) அதனை (வீயாது பின்சென் றடும் என்பதனை) உவமானத்தினால் விளங்க சொன்னாரென்பது.

சு. தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தல் உடையனாயின், தீவினையாகிய பகுதி * எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர் மாட்டுச் செய்யா தொழிக, (எ - று)

§ நல்வினை, தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின் 'தீவினைப் பால்' என்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தலை விளக்கினாராகலின் 'தன்னைத்தான் காதலனாயின்' என்றார். இவை

யாறுபாட்டாலும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யிற் றாங்கெடுவரென்பது கூறப் பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவன்) தன்னை—, தான்—, காதலனாயின்-விரு ம்புதல் செய்தலுடையவனாயிருந்தால், தீவினைப்பால் - தீவினையாகிய பகுதி,எனைத்தொன்றும்—எவ்வளவுஞ்சிறிய தொன்றானாலும், துன்னற்க- (பிறரிடத்து) செய்யாதிருக்கக் கடவன், (எ - று).

நல்வினை தீவினை என்று வினையின்பகுதி இரண்டாகவின் 'தீவினைப் பால்' என்றார். பிறரிடத்துச்செயத தீவினை தன்னிடத்துத் துன்பந் தரு தலை விளக்கினாராதலால் 'தன்னைத்தான் காதலனாயின்' என்றார். இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்தால் தாம் கெடுவரென்பது சொல்லப்பட்டது. (பகுதி-பாகம்).

(க - து). ஒருவன் தன்னைப்பாதுகாக்க விரும்பினால் பிறர்க் குத் தீமைசெய்யாதிருக்கக் கடவன் என்பது.

9. If a man love himself let him not commit any sin however small.

௨௦. ‡ அருங்கேடு னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

* எத்துணைச் சிறிதொன்றாயினும் என்றும் பாடமுண்டு.

§ இலக்கணக்கொத்து "அவைதா - மனமொழி" என்னுஞ் சூத்தி ரத்தினுரையில் 'பட்டணத்துப் பிள்ளையார் வினைகளை வரம்பு (எல்லை) செய்யுமிடத்து 'செய்தன சிலவே செய்வன சிலவே, செய்யா நிற்பன சில வே யவற்றிடை, நன்றென்ப சிலவே தீதென்ப சிலவே, யொன்றினும் படாதன சிலவே' என மூவினை கொண்டார்" என்று கூறுகின்றது.

‡ பிரயோக விவேகநூலார் "ஆக்கிய சொற்க டகுதி"என்னுஞ் செய் யுளின்னுரையில் அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியன் என விகுதி பிரித் துக் கூட்டுவர்

பரி.—(இ - ள்). ஒருவன் செந்நெறிக்கட் செல்லாது கொடுநெறிக்கட் சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச்செய்யானாயின், அவனை, அரிதாகிய கேட்டையுடையனென்பதறிக (எ - று).

அருமை - இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை † "சென்றுசேர் கல்லாப் புள்ள புள்ளி லென்றாழ் வியன்குளம்" என்பது போலக்கொள்க. ஒடி என்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் ‡ செய்தலோடு முடிந்தது. இதனாற் றீவினைசெய்யாதவன் கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது.

அருமை - அருங்கேடன் என்பதன் அருமையென்னும்பகுதி. இஃது இல்லாமை யென்னும் பொருளை யிங்கேயுணர்த்திற்று "தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால், மனக்கவலை மாற்ற லரிது" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் "உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மரிது" என்றாற்போல ஈண்டு அருமை யின்மைமே னின்றது" என்றுகூறியிருத்தலுமிங் கறியத்தக்கதாம்.

கேடரியன் என்பது அருங்கேடன்என்றாயது வடமொழிப்புணர்ச்சி. "இக்கான் இயல்பு மியம்புவர் மொழிக்கும்" என்னுஞ்சூத்திரத்திலுரையில், "இனிச் சொற்கள் இங்ஙனந் தமிழ்மொழி விதியால் நிலைமாறுதலுமன்றி, வடமொழி விதியால் நிலைமாறுதலுமுள. உ-ம் செய்தவேள்வியர்;எய்திய செல்வத்தர்; கழிந்தவுண்டியர்; வேண்டாவுயிரார்; அருங்கேடன்; கொண்டசூழ்ந்தாகி; கூப்பியகையினர்; வெறுத்தவாசையர்; பொறுத்த சடையினர்; கெட்டவறுமையர்; விட்டவாவினர்; வேர்த்து வெகுளார்; கொழுநற்றொழுதெழுவாள்; வாய்ப்ளந்துறங்கினன்; குறட்டையிட் டுறங்கினன், எனவரும்.

இனித் தமிழ்மொழிவிதியால் நிலைமாறுதற்கும், வடமொழிவிதியால் நிலைமாறுதற்கும் வேறுபாடென்னெனின், நிலைமொழியும் வருமொழியுந் திரியாது தம்முள் நிலைமாறுதல்; திரிந்து தம்முள் நிலைமாறுதலெனக.

உ-ம்; வைக்குந் குத்தன்னுளேயெடுத்து; பருநுவன்யைதனெ யெல்லாங்கெட, எ-ம், வாய்பிளந்துறங்கினன்; குறட்டைவிட்டுறங்கினன்; எ-ம், முறையேகாண்க" என்று இலக்கணக் கொத்துக் கூறிற்று.

† அகநானூறு 42. இதன்பொருள் சென்று சேருதலையறியாத பறவைகளேயும் அப்பறவைகளைப்போல (சென்று சேருதலையறியாத) வெயிலேயுமுடைய பெரியகுளம் என்பது; பறவைகளும்சூரியகிரணமுஞ் சேராத குளமெனபதாம். சென்று சேர்கல்லாப்புள்ளவியன் குளம் என்பது வடமொழிப் புணர்ச்சி. என்றும் என்பதற்கு மிக்கனமே கொள்க.

‡ பகுதியைத்தொழிற்பெயராகக் கொள்ளுதலை(செய்யென்னும் பகுதியைச் செய்தலென்னும் தொழிற்பெயராகக்கொள்ளுதலை) 'ஏரினுழாஅர்' என்னுங் குறளில் உழார் என்பதற்கு 'உழுதலைச்செய்யார்'என்றுரை கூறியிருப்பதாலு மறிக.

தெளி.—(இ - ள்). (ஒருவன் செவ்வையான வழியிற் செல்லாது) மருங்கோடி - கோடியவழியிற்சென்று, தீவினை - தீவினைகளை, செய்யானெனின் - (பிறரிடத்து) செய்யானாயின், அருங்கேடனென்பது-(அவன்) கேடில்லாதவனென்பதை, அறிக - அறியக்கடவர், (எ-று).

அருங்கேடன் - கேடரியன். அருமை - இன்மைப்பொருளது. ஓடி யென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னுமெதிர்மறை வினையின் செய் (செய்தல்) என்னும் பகுதிகொண்டு முடிந்தது. இதனால் தீவினை செய்யாதவன் கேடில்லாதவனாவனென்பது சொல்லப்பட்டது. (மருங்கு-பக்கம்).

(க - து). தீவினை செய்யாதவனுக்குக் கேடுண்டாகாது.

10. Know ye that he is freed from destruction who commits no evil, going to neither side of the right path.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

$ ஒப்புரவறிதல்:—*On Benevolence.*

பரி.—அஃதாவது உலகநடையினை யறிந்துசெய்தல். 1 உலகநடை 2 வேதநடைபோல 3 அறநூல்களுட் கூறப்படுவதன்றித் தாமே அறிந்து

"இனியொரு பொருளின் புடைபெயர்ச்சியே வினையென்பது எல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தது; அவ்வினையைக் கொள்ளுதலால் வினையெச்சமென்பதும் அங்ஙனமுடிந்தது. அவ்வினையெச்சம வினையைக்கொள்ளுதலன்றி வினையின்மையைக் கொள்ளாது என்பதும் அங்ஙன முடிந்தது. ஆகவே, உண்டுநடந்தான என்பது பொருந்தும். உண்டுகெடவான் என்பது பொருந்தாது. இலக்கணவழுவேயாம. ஆகையால் அம்மறைச்சொல்லினுள் முதனிலையைப்பிரித்து ஒருபொருளின் புடைபெயர்ச்சியாகிய புடைபெயர்ச்சி நடத்தலென்னுந் தொழிற்பெயராக்கி, வினையெச்சத்தை வினைகொண்டுமுடித்துப் பின்புசெய்யானென்னு மறையைவருவித்து உண்டுநடத்தலைச் செய்யானென்று முடிப்பர் இக்கருத்துப் பரிமேலழகர்க்கும் உரையாசிரியர்க்கும் நியமம். இது மறைசசொல்லின் முதனிலை விதிப்பொருள் பெற்றது" என்று இலககணக்கொத்து நூலாசிரியர் "விதிச்சொல் மறைப்பொரு ளாகி வருதலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திலுரையிலெழுதியிருப்பது மிகஅறியத்தக்கதாம்.

6 ஒப்புரவறிதற்குப்பயன் இம்மையிற்புகழ். இஃது ஈகை யதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் "இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது" என்றும், இவ்வதிகாரத்தின் பத்தாஞ்செயயுளின் விசேடவுரையில் "புகழ்பயத்தல்நோக்கி" என்றும், கூறியிருத்தலினாலும் விளங்கும்.

1 உலகநடை - லௌகிகப் பிரக்கிரியை. 2 வேதநடை - வைதிகப் பிரக்கிரியை. (நடை - ஒழுக்கம்). 3 அறநூல்கள் - மனுமுதலிய தருமசாஸ்திரங்கள்.

செய்யுந் தன்மைத்தாகலின் 'ஒப்புரவறிதல்' என்றார். † மேல் மனமொழி மெய்களால் 5 தவிர்த்ததுவன கூறினர். இனிச்செய்யத் தகுவனவற்றுள் 6 எஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினை யச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது உலகநடையைஅறிந்து(உபகாரஞ்)செய்தலாம். லௌகிகவொழுக்கமானது வைதிக வொழுக்கம்போலத் தருமசாஸ்திர

ங்களுள் சொல்லப்படுவதல்லாமல் தாமே அறிந்துசெய்யுந் தன்மையதாத லால் 'ஒப்புரவறிதல்' என்றார். முன்னர் மனோவாக்குக் காயங்களாற் செய் யத்தகாதனவற்றைச் சொல்லினார். இனிச் செய்யத்தகுவனவற்றுள் (முன் சொல்லப்பட்டனவற்றுள்) அடங்காதனவற்றைச் சொல்லுகின்றாராகை யால், இது (ஒப்புரவறிதல்) தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

பரி.—(இ - ள்). தமக்கு நீர் உதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர் கள் என்ன கைம்மாறு செய்யாநின்றன, ஆகலான், அம்மேகங்கள் போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு நோக்குவனல்ல.

என்றாற்றும் என்ற வினா யாதும் ஆற்றாஎன்பது தோன்ற நிற்ற லின் § அது வருவித்துரைக்கப்படும். ‖ தவிருந்தன்மையவல்ல வென்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. ¶ செயவாரது வேண்டா மையைச் செயயப் படுவனமேலேற்றினார்.

தெளி.—(இ - ள்). உலகு - உயிர்கள், மாரிமாட்டு—(தமக்குநீருதவு கின்ற)மேகங்களினிடத்து, என்-என்னபிரதியுபகாரத்தை, ஆற்றும்-செய கின்றன, [ஒன்றும் செய்கின்றனவில்லை.] (ஆதலால்), கடப்பாடு - (அம் மேகங்கள் போல்வார் செய்யும) உபகாரங்களும், கைம்மாறு-பிரதியுபகா ரங்களை, வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல, (எ - று).

கொல், ஓ, அசை. (உலகு) 'என்றாற்றும்' என்னுங்கேள்வி (உலகு) யாதும் ஆற்றா (செய்யா) என்பது தோன்றநிற்றலால், அது வருவித்துச் சொல்லப்படும். கடப்பாடென்னும் பெயரினாலேயே(உபகாரங்கள்) அவசி யஞ் செய்யத்தக்கனவென்பது பெறப்பட்டது. கடப்பாடு-முறையறிந்து

† மேல் - முன்னே. அஃதாவது பிறனில் விழையாமை, அழுக்கா றாமை, வெஃகாமை, புறங்கூறாமை, பயனில சொல்லாமை, தீவினையச்சம் என்னும் அதிகாரங்களில். 5 தவிரத்தகுவன-ஒழிக்கத்தக்கவை. 6 எஞ்சி நின்றன - மிகுந்துநின்றவை.

§ அது - யாதும் ஆற்றா என்பது.

‖ தவிருந்தன்மையவல்ல - ஒழிக்குந்தன்மையன அல்ல.

¶ இது வினைமுதலினது பண்பு செயப்படுபொருள்மேலாய வுபசார வழக்கு.

செய்யுமுபகாரம், உபகாரஞ் செய்கராது வேண்டாமையை அவரால் செய்யப்படும் உபகாரத்தின்மேலேற்றிக் கடப்பாடு கைம்மாறுவேண்டாவென்று கூறினர்.

(க - து). அறிவுடையார் பிறர்க்குக் கைம்மாறுகருதாது உபகாரங்கள் செய்வர் என்பது.

1. Benevolence seeks not a retrun. What does the world give back to the clouds

௨. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

பரி.—(இ - ள்). தகுதி யுடையார்க் † காயின் முயறலைச் செய்து ஈட்டிய பொருள் முழுதும் ஒப்புரவு ‡ செய்தற் பயத்தவாம். § பிறர்க்குதவாதார் பொருள் போலத் தாமே உண்டற்பொருட்டும் வைத்திழத்தற் பொருட்டும் அன்றென்ப தாயிற்று.

தெளி.—(இ - ள்). தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்கு (ஆயின்), தாளாற்றி - முயற்சிசெய்து, தந்த - சம்பாதித்த, பொருளெல்லாம்-பொருளனைத்தும், வேளாண்மை - உபகாரத்தை, செய்தற்பொருட்டு - செய்தற் பயனுடையனவாம், (எ - று).

(தக்கார் முயற்சிசெய்து சம்பாதித்தபொருள்) பிறர்க்கு உதவி செய்யாதவரது பொருள்போலத் தாமே அனுபவித்தற் பொருட்டும், (சேர்த்து) வைத்து இழத்தற்பொருட்டும் அன்றுமென்பதாயிற்று.

(க - து). தக்கார் முயற்சிசெய்து பொருளைச்சம்பாதிப்பது பிறர்க்கு உபகாரஞ்செய்தற் பொருட்டாம் என்பது.

2. To exercise benevolence towards the worthy is the whole design of labouring and acquiring property.

௩. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

• தகுதி-கல்வி கேள்வியறிவு ஒழுக்கங்களா லுண்டாகிய யோக்கியம்.
† ஆயின் (ஆனல்) என்பது செய்யுளில் குறைந்து நின்றது.

‡ செய்தற் பயத்தவாம் - செய்தலாகிய பிரயோஜனமுடையனவாம்.
§ இதனுல் சம்பாதித்த பொருளைத் தக்கார்க் குதவித் தாமுமனுப
வித்து வரவேண்டு மென்பது பெறப்படுமாறறிக.

† நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்
மே லேற்றப்பட்டது. ‡ பாழ்போகாது கெடுநின்று எல்லார்க்கும் வே
ண்டுவன தப்பாது உதவு மென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்). உலகு - உலககடையை, அவாம் - விரும்பிச்செய்
யும், பேரறிவாளன் - பெரியவறிவினை யுடையவனது, திரு - செல்வம்,
ஊருணி - ஊரில்வாழ்வார் நீருண்ணுங் குளமானது, நீர்நிறைந்தற்று - நீர்
நிறைந்தாற்போலும், (எ - று).

நிறைதலெனனும் நீரின் தொழிலை நீருக்கிடமாகிய குளத்தின்மே
லேற்றி 'ஊருணி நீர்நிறை தற்றே' என்று கூறப்பட்டது. அச்செல்வம்
பாழ்படாமல் நெடுங்காலமிருந்து எல்லாருக்கும வேண்டுவனவற்றைத் தவ
றுது உதவுமென்பதாம்.

(க - து). பேரறிவாளனது செல்வம் ஊராருண்ணுங் குளத்
திலே நீர் நிறைந்தாற் போன்று யாவருக்கும் பயன்படுவதாம்.

5. The wealth of that man of eminent knowledge who desires (to exercise the benevolence approved of in) the world is like the full waters of a city tank.

௬. பயன்மர § முள்ளூர்ப்பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்.

பரி:—(இ - ள்). செல்வம் ¶ ஒப்புரவுசெய்வான் கண்ணே படுமாயின், அது பயன்படுமரம் ஊர்நடுவே பழுத்தாற்போலும், (எ - று).

0 உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே 'நயன்' என்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயனகொடுக்கு மென்பதாம்.

† நிறைதலென்னும் இடத்தது (குளத்தது) நிகழ்பொருளாகிய நீரின் (ஜலத்தின்) தொழிலை அதற்கு இடமாகிய குளத்தின்மேலேற்றி 'ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே' என்று சொல்லப்பட்டது. இஃதிடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின் மேலாய வுபசாரவழக்கு.

‡ உலகநடையை விரும்பிச்செய்யும் பேரறிவாளனது செல்வமானது ஊருணி நீர்போல் பாழ்போகாது நெடுங்காலம் நின்று யாவர்க்கும் அவர் விரும்புவனவற்றைத் தப்பாது உதவுமென்பதாம்.

§ உள்ளூர என்பது ஊருள் என்பதன் இலக்கணப்போலி; முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையுமாம்.

¶ ஒப்புரவு செய்வான் செல்வம் ஊர்நடுவே பயன்படுமரம் பழுத்தாற் போன்றதென்பது "நடுவூருள் வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க, படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்" என்று நாலடியார் கூறியவதைத் தழுவின்றவாறறிக.

0 உலகநீதி பலவாவன - ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்லாமை, வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டிணங்காமை, மனம்போன போக்கெல்லாம் போகாமை முதலியனவாம்.

தெளி:—(இ - ள்). செல்வம் - செல்வமானது, நயனுடையான்கண் - உபகாரஞ் செய்பவனிடத்தே, படின் - உண்டாகுமாயின், (அவ்வுண்டாதல்), உள்ளூர் - ஊர்நடுவே, பயன்மரம் - (யாவர்க்கும்) பிரயோஜனப்படு

நின்ற மரமானது, பழுத்தற்று-(பழம்) பழுத்தாற்போலும், (எ-று).

ஆல்-அசை. உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறத்தலையால், அவ்வொப்புரவையே 'நயன்' என்றார். அவ்வொப்புரவுடையான் அம்மரம்போல யாவர்க்கும் எளிதிலே பயன்றருபவனுவா னென்பதாம்.

(க-து). உபகாரஞ் செய்பவனிடத்திற் செல்வமுண்டாதல் நடுவூரிலே பயன்படுமரம் பழுத்தாற்போன்று பயனுடையதாம்.

6. 'The wealth of a man (possessed of the virtue) of benevolence is like the ripening of a fruitful tree in the midst of a town.

எ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.

பரி:—(இ-ள்). செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையை யுடையான்கண்ணே படுமாயின், அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிகட்கு மருந்தாய்த் [8] தப்பாத மரத்தை யொக்கும், (எ-று).

தப்புதலாவது [1] கோடற்கரிய விடங்களி னின்றுதல், [2] மறைந்து நின்றுதல், [3] காலத்தான் வேறுபட்டாதல் பயன்படாமை. [4] தன்குறை

8 தப்பாத - பயன்படுதலிற் றவறாத.

1 ஒருவன் சென்று கொள்ளுவதற் கருமையான செங்குத்தானமலை முதலிய விடத்திலிருத்தல்.

2 ஒருவன் சென்று கொள்ளுவதற்கு அருமை யில்லாத புழைக்கடை முதலிய விடத்திலிருந்தும் வேறு பொருள்கள் மறைக்க மறைந்து நிற்றல்.

3. ஒருகாலத்திலிருந்து மற்றொரு காலத்திராமை.

4. மருந்தாகித் தப்பாத (வேம்பு முதலிய) மரம் யாதொரு மாறுபாடு மில்லாமல் வெளிப்பட்டு நின்று தன்னுடைய இலை தளிர் முதலியவற்றை முறித்தும் பறித்தும் செதுக்கியும் பிறர் செய்யும் தன்னுடைய குறைவை நோக்காது (தன்னுறுப்புக்களை யுபயோகப்படுத்திக் கொள்ளும்) எல்லாருடைய வருத்தத்தையும் ஒழிப்பது போன்று, பெருந்தகையானது செல்வமும் யாதொரு மாறுபாடு மில்லாமல் வெளிப்பட்டு நின்று தன்னை யுடையவன் பிறர்க்குக் கொடுத்தலினால் குறையும் தன்னுடைய குறைவை நோக்காது எல்லாருடைய வருத்தத்தையும் தப்பாம லொழிக்குமென்பதாம். "தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம், வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர், திங்கள், கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகி, னிறையிருளை நீக்குமே யின்று" என்பது நன்னெறி.

நோக்காது எல்லார் வருத்தமுந் தீர்க்குமென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). செல்வம்-செல்வமானது, பெருந்தகையான்கண்- (உபகாரஞ்செய்யும்) பெரிய தகைமையை யுடையவனிடத்தே, படின்- உண்டாகுமானால், (அச்செல்வமானது), மருந்தாகி- (எல்லாவுறுப்புக்களும் பிணிகளுக்கு) மருந்தாய், தப்பா - தப்பாத, மரத்தற்று - மரத்தை ஒக்கும்.

ஆல் - அசை. எல்லாவுறுப்புக்களுமென்றது மரத்திற்கு-இலை, பூ, காய், கனி முதலியவற்றை; செல்வத்திற்கு - அனுபவித்தற்குரிய பலபொருள் களை. தப்புதலாவது கொள்ளுதற்கரிய விடங்களிலே நின்றுவது, மறைந்து நின்றுவது, காலத்தால் வேறுபட்டாவது பயன்படாமை. மருந்தாகித் தப்பாத மரமானது தன் குறைவை நோக்காது எல்லார்வருத்தமுந் தீர்க்குமாறுபோலப் பெருந்தகையானது செல்வமும் தன்குறைவை நோக்காது எல்லார் வருத்தமுந் தீர்க்குமென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் உப

காரஞ் செய்பவனது பொருள் பயன்படுமாறு சொல்லப்பட்டது.

(க - து). பெருந்தகைமையை யுடையவனிடத் துண்டாகுஞ் செல்வம் மருந்தாகித் தப்பாத மரம் போன்று பயனுடையதாம்.

7. Wealth is like a tree which as a medicine is an infallible cure for disease, if it be in the possesion of a man who has the great excellence (of benevolence).

அ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

பரி:—(இ - ள). செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவுசெய்தற் றளர்கிலர், தாம்செய்யத் தகுவனவற்றை யறிந்த வியற்கை யறிவுடையார், (எ - று).

† பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்). கடனறி - (தாம்) செய்யத்தகுவ காரியங்களை யறிந்த, காட்சியவர் - இயற்கையறிவுடையவர், இடனில் பருவத்தும்-செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்திலும், ஒப்புரவிற்கு - உபகாரஞ்செய்வதற்கு, ஒல்கார் - தளரார், (எ - று).

(கடனறி காட்சியவர் இடம்பொருளேவல் முதலிய) மற்றைய வெல்லா மொழிந்தாலும், இவ் வொப்புரவு செய்தலை யொழியா ரென்பதாம்.

(க - து). அறிவுடையோர் வறுமை நேர்ந்த காலத்திலும் பிறர்க்குதவி செய்வதிற் குறையார் என்பது.

---

† "வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி, பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று" என்னுங் குறள் ஈண்டுக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

8. The wise who know what is *duty* will not diminish their benevolence even when they are without wealth.

கூ. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு.

பரி.—(இ - ள்). ஒப்புரவு செய்தலையுடையான் நல்கூர்ந்தானாக லாவது, தவிராது செய்யும் நீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறாது வருந்துகின்ற வியல்பாம், (எ - று).

தான் நுகர்வன நுகராப்பெறுமை அன்றென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற்பாற் றன்றென்பது கூறப் பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). *நயனுடையான் - உபகாரஞ்செய்தலையுடையவன், நல்கூர்ந்தானாதல் - வறுமையுடையவனாதலாவது, செயும் - (ஒழியாமற்) செய்யும், நீர - குணத்தையுடைய அவ்வுபகாரங்களை, செய்யாது-செய்யப் பெறுமல், அமைகலாவாறு - வருந்துகின்றவியல்பாம், (எ-று).*

தான் அனுபவிக்கும் பொருள்களை யனுபவிக்கப்பெறுமை நயனு டையானுக்கு வறுமையன்றென்பதாம. இவை யிரண்டு பாட்டாலும் வறு மையால் உபகாரம் செய்யாது விடத்தக்கதன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க - து). *உபகாரி தரித்திரனாவது தான் பிறர்க்குச் செய்யு முதவியைச செய்ய முடியாமையால வருந்துதலேயாம் என்பது.*

9. To be in sorrow through inability to perform the benefits which should be performed is the poverty of a benevolent man.

கo. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக் * கோட் டக்க துடைத்து.

பரி:—(இ-ள்). ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின், அக்கேடு (ஒருவன்) தன்னை விற்றாயினுங் கோள் ளுந் தகுதியை யுடைத்து, (எ-று).

† *தன்னை விற்றுக்கொள்ளப் படுவதொருபொருள் இல்லையன்றே? இஃதாயின், அதுவுஞ் செய்யப்படுமென்றது; புகழ் பயத்தல் நோக்கி. இத*

ஞல் ஒப்புரவினுற் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது.

* கொள்ளத் தக்க துடைத்து என்பது செய்யுள் விகாரத்தால் கோட்டக்க துடைத்து என்றுயிற்று.

† ஒருவன் தன்னைப் (பிறர்க்கு) விற்று (விக்கிரயஞ் செய்து) கொள்ளப்படுவதொரு பொருள் (வாங்கப்படும் வஸ்து) இல்லை யன்றே? (இன்றுயினும்) இஃதாயின் (ஒப்புரவு செய்தலால் பொருட் கேடுவருமாஞல்)

தெளி.—(இ-ள்). ஒப்புரவினுல் - உபகாரஞ் செய்தலால், வருங்கேடெனின் - (ஒருவனுக்குப்பொருட்) கேடு வருமென்பா ரிருப்பாராயின், அஃது - அக்கேடானது, ஒருவன்—, விற்று - (தன்னை) விற்றுயினும், கோட்டக்கதுடைத்து - வாங்குந் தகுதியை யுடையதாகும், (எ-று).

ஒருவன் தன்னைப்பிறரிடத்து விற்றுத் தான் வாங்கிக்கொள்ளப்படுவதொரு பொருள் இல்லையல்லவா? ஒப்புரவினுல் கேடுவருவதண்டாயின், அது புகழுண்டாக்குதலைக் கருதி அக்கேட்டின் பொருட்டு அதுவும் (தன்னைவிற்றலும்) செய்யப்படுமென்பதாம். இதனுல் ஒப்புரவினுல் கெடுவது கேடன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க - து). உதவிசெய்தலாற் பொருட்கேடு வருமென்றுலும், அக்கேட்டினை யொருவன் தன்னை விற்றுயினுங்கொள்ளக்கடவன்.

10. If it be said that loss will result from benevolence such loss is worth being procured by the sale of one's self.

பத்தோன்பதாவது அதிகாரம்.

† ஈகை.—On Alms—deeds.

பரி.—அஃதாவது § வறியார் யேற்றர்க்கு மாற்றது கொடுத்தல். ¶ இது மறுமை நோக்கியதாகலின், () இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது வறியராய் இரந்தவர்க்கு இல்லையென்னாது கொடுத்தலாம். இது (ஈகை) மறுமையைக் குறித்ததாகலின், இம்மையைக் குறித்த ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

(அக்கேட்டின்பொருட்டு) அதுவுஞ் செய்யப்படுமென்றது (தன்னை விற்றலும் செய்யப்படும் என்று கூறியது); புகழ்பயத்தலை (கீர்த்தியுண்டாக்கலை) நோக்கி (என்க). "கெடுவாக வையா துலக நடுவாக, நன்றிக்கட் டங்கி யான் றாழ்வு" என்னுங்குறள் ஈண்டுக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

‡ ஈகை - ஈதல். அஃதாவது உயர்ந்தோன் இழிந்தோனுக்கு அவன் வேண்டியதொன்றைக் கொடுத்தல். ஈதலைப் பெறுவோன் இழிந்தோனென்பது "ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே" என்னும் (தொல்காப்பியச்) சூத்திரத்தானு மினிது விளங்கும்.

§ வறியரா யேற்றார்க்கு - தரித்திரராய் வந்து யாசித்தவர்களுக்கு.

* மாற்றாமை - ஒன்றைக்கொடுத்துப் பிறிதொன்றை வாங்காமை. பிரதியுபகாரங் கருதாமை யென்றபடி.

¶ இது மறுமை நோக்கியதாகலின் - ஈகையானது மறுமை (மரணத்தின்பின் வரும் பயனைக்) குறித்ததாகலின்.

() இம்மை நோக்கிய - இம்மைப் (இப்பிறப்பின்) பயனாகிய புகழைக் குறித்த.

க. ‖ வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

பரி.—(இ-ள்). ஒருபொருளு மில்லாதார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது; அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையும் †† குறியெதிர்ப்பை கொடுக்கும் நீர்மையை யுடைத்து, (எ-று).

† ஒழிந்த கொடைகளாவன ‡ வறிய ரல்லாதார்க்கு ஒரு பயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கிய வாறே எதிர் கொடுப்பது. ¶ நீரது என்புழி அது வென்பது பகுதிப்

பொருள் விகுதி. § பின்னுந் தன்பால் வருதலின், 'குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து' என்றார்: இதனான் * ஈகைய திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்.) வறியார்க்கு - ஒரு பொருளு மில்லாதவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவதே - கொடுப்பதே, ஈகை - (பிறர்க்குக்) கொடுத்தலாம், மற்றெல்லாம் - அவ்வறியார்க்குக் கொடுப்ப தொழிந்த எல்லாக் கொடையும், குறியெதிர்ப்பை - குறிக்கப்பட்ட பின் வரும் பயனை (க் கொடுக்கும்), நீரது - குணத்தை, உடைத்து-உடையதாம்.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒரு பயனை நோக்கிக் கொடுப்பனவாம். குறி யெதிர்ப்பையாவது பிறர்டத்து ஒரளவு குறித்துப் பொருளை வாங்கி அவ்வாங்கியபடியே அவர்க்கு மீண்டும் எதிராய்க்

‖ இக்குறளின் கருத்தை " எற்றகை மாற்ருமை யென்னுனுந் தாம் வரையா, தாற்ருதார்க் கீவதா மான்கடனாற்றின், மலிகடற் றண்சேர்ப்ப மாறீவார்க் கீதல், பொலிகடனெனனும் பெயர்த்து " என்னும் நாலடிச் செய்யுளானு மறிக.

†† குறியெதிர்ப்பை என்பதில் ஐகாரம் சாரியை. குறியெதிர்ப்பு என்பது இறந்தகால வினைத்தொகை; அஃது (எதிர்காலத்திற் பெறும்படியாகக்) குறித்த எதிர்ப்பு எனவிரியும். இதனது திரண்டபொருள் எதிர்காலத்திற் பெறும்படியாக வெண்ணி நிகழ்காலத்தில் ஒன்றை யொத்தார்க்கும் மிக்கார்க்குங் கொடுப்பதென்பது.

† ஒழிந்த - வறியவர்களுக்குக் கொடுத்த வொழிந்த.

‡ வறிய ரல்லாதார்க்கு - தரித்திர ரல்லாதவர்களுக்கு; அஃதாவது ஒத்தார்க்கும் உயர்ந்தார்க்கும்.

¶ நீரது என்பதன் அது என்பது நீர்மை யென்னும் பண்பின் விகாரமாகிய நீர்என்னும் பகுதியின் பொருளை யுணர்த்தித் தனக்கெனப் பொருளின்றி யிருத்தல்பற்றிப் பகுதிப்பொருள் விகுதியாயிற் றெனக.

§ பின்னுந் தன்பால் வருதலின்—ஒத்தார்க்கும் மிக்கார்க்குங் கொடுத்தவை மறுபடியுந் தம்மிடத்தில் வருதலினால்,

* ஈதற்குரியவர் ஒன்பதின்மரென்றும், ஈதற்குரிய ரல்லாதார் ஒன்பதின்மரென்றும் காசிகாண்டம் கூறுகின்றது அதுவருமாறு:—

கொடுப்பது. ஈதல் என்னுமிடத்து அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (அவ்வாறு கொடுத்த பொருள்) பின்னுந் தன்னிடத்து வருதலால் 'குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து' என்றார். இதனால் ஈகையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). தரித்திரருக்கீதலே யீகையாவதன்றி யேனையோர்க்கீதல் ஈகையாகா தென்பது.

1. To give to the destitute is true charity. All other gifts have the nature of (what is done for) a measured return.

உ. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

பரி.—(இ-ள்). ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லநெறி யென்பார் உளராயினும் * அது தீது; ஈந்தார்க்கு அவ்வுலக மெய்துத லில்லையென்பா ருளராயினும் ஈதலே நன்று, (எ-று).

† எனினுமென்பது இருவழியும் அங்ஙனங் கூறுவார் இன்மை விளக்கி நின்றது. ‡ பிரிநிலை ஏகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்த தென்பது பெற்றாம். § நல்லது கூறுவார் தீயதும உடன் கூறினார்.

"மாண்புடை யாளர் மேண்மையர் தத்தம் வழிமுறை யொழுக்கினி லமர்ந்தோர், சேண்படு கிரப்பி னெய்தினோர் புரப்போர் தீர்த்தவர் தந்தை தாய் குரவர், காண்டகு முதவி புரிந்துளோ ரினையோ ரொன்பதின் மருமுளவ ளிப்ப, வேண்டுறு ம்இய மளிப்பின்மற் றொன்றே கோடியா மெனமறை விளம்பும்."

"முகனெதி ரொன்றும் பிரிவின்மற் றொன்று மொழிபவர் விழைவுறா தாத, ரகன்றகேள் விவிலா ருமருத் தவர்க ளரும்பொருள் கவருநர் ளார்த்தர், புகலருந் தீமை புரிபவர் மல்லர் செருக்கினர் புனைறுழிற் றீயோ, ரிகழ்தரு மினையோ ரொன்பது பெயர்க்கு மீந்திடல் பழுதென விசைப்பார்."

* அது - ஏற்றல் (யாசித்துப் பிறரீதலைப்பெறுதல்). யாசித்தல் தீதாதலை இரவச்சமென்னு மதிகாரத்திற் காண்க.

† நல்லாறெனினுங் கொளறீது, மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று' என்னு மிரண்டு வாக்கியத்திலு முள்ள எனினும் என்பது கொளல் நல்லாறு, ஈதலுக்குப் பயனாக மேலுலக மில்லை என்று அப்படி சொல்லுவா ரில்லாமையை விளக்கி நின்றது.

‡ பிரிநிலையாவது பலவற்றினின்று மொன்றைப் பிரித்துக் காட்டி நிற்றல்.

§ தீயதை விளக்குவதல்லது நல்லது விளக்காமையினாலே 'ஈதலே நன்று' என நல்லது சொல்லவந்தவர் 'கொளறீது' எனத் தீயது முடன் கூறினார். இது ஒன்றின முடித்தல் தன்னின முடித்தலென்னு முத்தி. 'மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை' என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் "இம்மைக்குதவி கூறுவார் மறுமைக்குதவியு முடன்கூறினார்" என்று கூறியிருத்தலும் ஈண்டுக் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

தெளி.—(இ-ள்). கொளல் - (பிறர் கொடுத்தலை வாங்கிக்) கொள்ளுதல், நல்லாறெனினும்-(முத்தியுலகத்தை யடைதற்கு) நல்லவழியென்பவர் இருப்பாராயினும், (அது), தீது-குற்றமாம், (கொடுத்தலுக்கு), மேலுலகம்-(அந்த) முத்தி யுலகத்தையடைதல், இல்லெனினும் - இல்லை யென்பவர் இருப்பாராயினும், ஈதலே - கொடுத்தலே, நன்று - நல்லது, (எ - று).

எனினுமென்பது இரண்டிடத்தும் அவ்வாறு சொல்லுவாரில்லாமையைக் காட்டிநின்றது. ஈதலே யென்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தால் பிறவறங்களில் ஈதல் சிறந்ததெனபது பெறப்பட்டது. நல்லது சொல்லவந்தவர் தீயதும் உடன்சொல்லினார்.

(க - து). யாசித்தல் முத்தியடைதற்கு நல்லவழி யென்றாலும் அது செய்தலாகாது. ஈதலால் முத்தியடைதலில்லை யென்றாலும் அது செய்தல் நல்லது என்பது.

2. To beg is evil, even though it were said that it is a good

path (to heaven). To give is good, even though it were said that those who do so cannot obtain heaven.

௩. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

பரி:—(இ - ள்). யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லும் இளிவரவைத் தான் பிறர்கட் சொல்லாமையும், † அதனைத் தன்கட் சொன்னார்க்கு மாற்றாது ஈதலும் இவை யிரண்டும் உளவாவன குடிப் பிறந்தான் கண்ணே, (எ - று).

மேற்றீதென்றது ஒழிதற்கும், நன்றென்றது செய்தற்கும் உரிய வினை யுணர்த்தியவாறு. $ இனி 'இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்' என்பதற்கு 1 அவ்விளிவரவை ஒருவன் தனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், 2 அதனைப்பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுரையா வகையாற் கொடுத்தலெனவும், 3 யான்

---

† *அதனை - அவ்விளிவரவை (துன்பந்தருமொழியை).*

$ *'இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்' என்பதற்கு (பரிமேலழகர் பிறர் கூறிய மூன்றுரையை யெடுத்தெழுதிக் காட்டினார். அவை வருமாறு:—)*

1. இலனென்னுமெவ்வம் - *அத்துன்பந்தருமொழியை, (யாசிப்பானொருவன் தனக்கு), உரையாமை - சொல்லுவதற்கு (முன்னே அவன் குறிப்பை யறிந்து), ஈதல் - (பொருளைக்) கொடுத்த லென்றும்,* 2. இலனென்னு மெவ்வம் - *அத்துன்பந்தரு மொழியை, உரையாமை - (மறுபடியும் பிறனொருவ னிடத்திற் போயவன்) சொல்லாத வண்ணம், ஈதல் - (பொருளைக்) கொடுத்தலென்றும்,* 3 இலனென்னு மெவ்வம் - *(யாசிப் போர்க்குப் பொருளுடையேன்) அல்லேனென்று (உலோப குணத்தினாலே*

38

இதுபொழுது. பொருளுடையே னல்லே னெனக் கரவாது சொல்லும் இளிவரவைச் சொல்லாது கொடுத்தலெனவும் உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மையற்றி வந்த பன்மையாக வுரைப்பர்.

தெளி.—(இ - ள்). இலனென்னும்-(யான்) வறியனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும், எவ்வம் - துன்பந்தருமொழியை, உரையாமை - (தான் பிறரிடத்துச்)சொல்லாமையும், (அதனைத்தன்னிடத்துச்சொன்னவர்க்கு), ஈதல் - (இல்லையென்னாது) கொடுத்தலும், (ஆகிய விவ்விரண்டும்), குலனுடையான் கண்ணே - நற்குடியிற் பிறந்தவனிடத்தே, உள - உண்டாயிருக்கும், (எ - று).

முற்செய்யுளில் கொளல்தீது என்றதைச் செய்யாது நீங்குவதற்கும், ஈதலே நன்றென்றதைச் செய்தற்கும் உரியவனை அறிவித்தவாறும். எவ்வ(துன்ப)மென்பது எவ்வந்தருமொழிக் காதலின் காரியவாகுபெயராம்.

(க - து). யாசகர் கூறியதைப் பிறரிடத்துச் சொல்லாமையும் அவர்க்கில்லையென்னாமல் பொருளைக் கொடுப்பதும் நற்குடியிற் பிறந்தவரிடத்துண்டாம் என்பது.

3. (Even in a low state) not to adopt the mean expedient of saying "I have nothing," but to give is the characteristic of the man of noble birth.

---

௪ இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு.

பரி.—(இ - ள்). இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இன்னாதன்று, ஒருபொருளை இரந்தவர் அது பெற்றதனால் இனிதாகிய அவர் முகங் காணுமளவும், (எ - று).

* எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இரக்கப்

தம்மிடத்திருள்ள பொருளை யாசகர்க்கு) (மறைப்பவர்) சொல்லுந்துன்பந் தருமொழியை, உரையாமை - சொல்லாது, ஈதல் - (பொருளைக்) கொடுத்தலென்னும் பொருள் கூறுமாறு முண்டு. அவர் (அம்மூவகை யுரைகாரரும்) ஈதலென்பதனை ஈயப்படும்பொருள் பன்மை (பலவா யிருத்தல்) பற்றி வந்த பன்மையாக (ஈதல்கள் எனச்) சொல்லுவாரென்க [ஈயப்படும் பொருள் பலவாதலை முப்பத்திரண்டறங் கூறுமிடத்துக்காண்க]. "அருந்திறி லிலனென் றுமு னிந்தது மிலனென் றப்பா, லுரைத்தில னுகச் சால வுவகை மேற்கொண் டுறும், வருத்தமு மிலனென் றுமை யுழ்மிடை யளவிற் செல்வம், பொருத்துத லொன்றி னென்று புகழ்மிக விளங்கிற்றும்" என்று விநாயகபுராணம் இம்மூன்றனையுமடக்கிக் கூறிற்று.

இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை, இரக்கப் படுதலும் என்பது இரத்தலே யன்றி யென்பதனைத் தழுவி யிருப்பதறிக.

படுதல் - இரப்பார்க்கு ஈவலென் றிருத்தல். † அதனை 'இன்னாது' என்றது ‡"எல்லா மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை" கூடுங்கொல்லோ என்னும் ¶ அச்ச நோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல் வேண்டுமென்பது பெறப் பட்டது.

தெளி—(இ - ள்). (யாசித்தலே யல்லாமல்) இரக்கப்படுதல் - யாசிக்கப்படுதலும், இன்னாது - இன்பஞ்செய்வதன்று, இரந்தவர்-(ஒருபொருளை) யாசித்தவர், (அப்பொருளைப் பெற்றதனால்), இன்முகம் - இனிதாகிய (அவர்) முகத்தை, காணுமளவு - பார்க்குமளவும், (எ - று).

இரக்கப்படுதலு மென்னும் எச்சவும்மையும் அளவும் என்னு முற்றும்மையும் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குகின்றன. இரக்கப்படுதல்-யாசிப்பவர்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பேனென் றிருத்தல் யாசிப்பவர்க்கு அவர் வேண்டியன வெல்லாங் கொடுக்கக் கூடாமை நேரிடுமோ வென்னும் அச்சத்தைக்குறித்து அதனை 'இன்னாது' என்றார். எனவே, யாசிப்பவர்க்கு எல்லாப் பொருளும் கொடுத்தல் வேண்டு மென்பது பெ

றப்பட்டது.

(க - து). ஈதலுடையார் இரப்பவரது இனிய முகத்தைக் காணுமளவும் வருந்துவர்.

4. To see men begging from us is disagreeable, until we see the pleasant countenance of those who beg.

---

௫. § ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

† அதனை - இரக்கப்படுதலை.

‡ நாலடியார் குடிப்பிறப்பு. 5. இதன்பொருள் பொருந்திய எல்லாப் பொருளையும் யாசிப்பவர்க்குக் கொடுக்கக்கூடாமை என்பது. ¶ "எல்லாம், இரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்சம்" என்பது நாலடியார்.

§ "துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத், திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று" என்றும், "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்றும், "தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்" என்றும், துறவறத்தாரையுயர்த்திக் கூறி "துறந்தார்க்குந் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல், மற்றை யவர்க டவம்" என்று இல்லறத்தாரை யிழித்துக்கூறிய நாயனார் இக்குறளில் இல்லறத்தாரை யுயர்த்திக் கூறியதென்னெனின, 'மறுடார்த்து வின்முருக்கி

பெய்வுலகுங் கைக்கொண்டு, மாறுடர்த்த வாழி வலவனைக் கைதொழுதற், கென்பெறு நீல்வெளிறு மாய விசையெமோல், வஞ்சியா வீரகட்டரர் மன்"

என்னுஞ்செய்யுளில் ஒருவனைக்குணம்பற்றிச் சோழனைத் திருமாலுக்கு மேம்பட்டவனென்று சொன்னதும், அச்சொழன் வன்மை காவற்கடவுளாய திருமாலுக்குடையர்த்தவனாயினு அம்மையே பிறந்து பகைப்போக்கு நிமித்தம் பற்றி இல்லறத்தாரைத் துறவறத்தார்க்கு மேம்பட்டவரென்ற

பரி.—(இ-ள்). தவத்தான் வலியராயினார் வலியாவது, தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்; அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையான் ஒழிப்பாரது வலிக்குப்பின், (எ-று).

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதார் ஆற்றலின் தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பார் ஆற்றல் நன்றென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்). *ஆற்றுவார் - (தவத்தால்) வல்லமையுடையவருக்கு, ஆற்றல்-வல்லமையாவது, பசியாற்றல்-(தம்மை யடைந்த) பசியைப் பொறுத்தலாம், (அவ்வல்லமைதான்), அப்பசியை - அப்படி பொறுத்தற்கரிய பசியை, மாற்றுவார் - (ஈதலினால்) நீக்குவோரது, ஆற்றலிற்பின் - வல்லமைக்குப் பிற்பட்டதாம், (எ-று).*

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அப்பசி நீர்க்கமாட்டாத தவத்தினரது வல்லமையிலும் தாமும் பசியாது பிறரையும் அப்பசி நீர்ப்பவராகிய இல்லறத்தாரது வல்லமை நல்லதென்பதாம்.

(க - ரு). தம்மையடைந்த பசியைப் பொறுக்குந் தவத்தினரது வல்லமையிலும் அப்பசியை ஒழிக்கும் இல்லறத்தாரது வல்லமை மேம்பாடுடையதாம் என்பது.

5. The power of those who perform penance is the power of enduring hunger. It is inferior to the power of those who remove the hunger (of others).

கூ. அற்ருரழிபசி ‡ தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்ருன் பொருள்வைப் புழி.

பரி.—(இ-ள்). வறியாரது மிக்க பசியை அறனோக்கித் தீர்க்க, பொருள்பெற்றானொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்கும் இடம் அவ்வறமாகலான், (எ-று).

‡ *எல்லா நன்மைகளும் அழிய வருதலின் 'அழிபசி' என்றார். அற*

ளுக்கியென்பது எஞ்சிநின்றது. அற்றாரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்ற

சொன்னதும், அவர் ஒன்றுந்தெறாதும் உவந்தாரையாக்கலும், வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலும, தன்னுயிர் தானறப்பெறலும், கூற்றங்குறித்தது முடைய அறவறத்தார்க்கு மேம்பட்டவராகவென்க.

‡ தீர்த்தல் - தன்வினை வியங்கோள்வினைமுற்று.

பசியால் எல்லா நன்மைகளு மழியுமென்பது "மானங் குலங்கல்வி வன்மை அறிவுடைமை, தானந் தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின், கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும், பசிவந்திடப் பறந்து போம்" என்னும் வெண்பாவினுமறிக.

னக்கே வந்து † உதவு மென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்). அற்றார் - வறியவரது, அழிபசி - மிகுந்தபசியை, தீர்த்தல் - (அறஞ்செய்து) தீர்க்கக்கடவன், அஃது - அவ்வறம், பொருள் பெற்றா னொருவன் - பொருளைப்பெற்றவனொருவன், வைப்புழி - (அப் பொருளைத் தனக்குதவ) வைக்குமிடம் (ஆதலால்), (எ-று).

எல்லா நன்மைகளுங்கெட வருதலால் 'அழிபசி' என்றார். அறஞ்செய்கி யென்பது குறைந்து நின்றது; இஃதிசையெச்சமாம். அற்றாரழி பசி தீர்த்த பொருள் பின் பயன்படியாகத் தனக்கே வந்து உதவுமென்பதாம்.

(க - து). பொருளைப் பெற்றவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் வறியவர் பசியைத் தீர்க்கும் அறமாம் என்பது.

6. The removal of the killing hunger of the poor is the place for one to lay up his wealth.

எ. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

பரி.—(இ-ள்). எந்நான்றும் * பகுத்துண்டல் பயின்றவனைப் பசி யென்று சொல்லப்படுந் தீயநோய் தீண்டுதல் இல்லை, (எ-று).

¶ இவ்வுடம்பினின்ற ஞானவொழுக்கங்களை யழித்து,அதனுல்வரும் உடம்புகட்குந் துன்பஞ்செய்தலின் 'தீப்பிணி' எனப்பட்டது. ‡ தனக்கு மருத்துவன் றானாகலின், பசிப்பிணி நணுகாதென்பதாம். இவையாறு பாட்டானும் ஈதலின சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

† உதவுதலாவது தோட் கோட்பாய் (தோளில்கோக்கப்படும் கட்டமுதுபோன்றதாய்)ப் பயன்படிவாக வந்து இம்மை மறுமைகளில் சுகபோகத்தைத் தருதல். நாலடியார் " ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையால், தோட்கோட்புக் காலத்தாற் கொண்மமின்' என்று கூறுவதையு மறிக

பகுத்துண்டல் - வறியவர் முதலியோர்க்குப் பங்கிட்டுண்ணுதல்.

பசியானது இவ்வுடம்பிலிருந்து, (தத்துவ) ஞானத்தையும் அதனை யடைதற்குச் சாதனமான அருளுடைமை புலால் மறுத்தல் முதலிய வொழுக்கங்களையு மழித்து, அவ்வாறழித்த தேதுவாக இனிவரும் உடம்புகளுக்குந் துன்பத்தைச் செய்தலினால் அது (பசி) 'தீப்பிணி' என்று கூறப்பட்டதென்க. இதனால் பசிப்பிணி எப்பிணியிலுங் கொடியதென்பதும்பெறப்படும்.

‡ தனக்கு மருத்துவன் (மருந்தின் தன்மையை யறிந்து கொடுப்பவன்) தான் என்பது 'எமக்குத் துணையாவார் வேண்டுமென் றெண்ணித், தமக்குத் துணையாவார் தாந்தெரிதல் வேண்டா, பிறர்க்குப் பிறசெய்ய துண்டோமற் றில்லை, தமக்கு மருத்துவன் தாம்' என்ற பழமொழி கூறுவதாலு மறிதற்பாற்றும்.

தெளி.—(இ-ள்). பாத்து - (எக்காலும்) பகுத்து, ஊண் - உண்ணுதல். மரீஇயவனை - பழகியவனை, பசியென்னும் - பசியென்று கூறப்படும், தீப்பிணி - தீயநோய். தீண்டலரிது - தீண்டுதலில்லை, (எ-று)

பசி இவ்வுடம்பின்கணின்று ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையுங் கெடுத்து, அவ்வாறு கெடுத்தலால் பின்வரும் உடம்புகளுக்குந் துன்பஞ்செய்தலால் தீப்பிணி' என்று கூறப்பட்டது. தனக்கு வைத்தியன் தானேயாகையால், பசிப்பிணி சேராதென்பதாம் இவை ஆறுபாட்டாலும் ஈதலின் சிறப்புச சொல்லப்பட்டது.

(க-து). பிறர்க்கிட்டுண்போருக்குப் பசிநோயில்லையாம்.

7. The fiery disease of hunger shall never touch him who habitually distributes his food to others.

❖

அ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்

பரி.—(இ-ள்) தாமுடைய பொருளை ஈயாது வைத்துப் பின்னிழந்துபோம் அருளிலாதார், வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவர் உவத்தலான் அருளுடையாரெய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார்கொல்லோ, (எ-று)

¶ உவக்கு மென்பது காரணத்தின்கண்வந்த பெயரெச்சம்; அஃது இன்பமென்னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது. § அறிந்தாராயின், தாமும் அவ்வின்பத்தை யெய்துதல்வேண்டி வைத்திழவாரென்பது கருத்து.

தெளி.—(இ-ள்) தாமுடைமை-தாமுடைய பொருளை. வைத்து-(கொடாது) வைத்து, (பின்னே), இழக்கும்-இழந்துவிடும், வன்கணவர்-அருளிலாதவர், ஈத்து (வறியவர்க்கு அவர் வேண்டிய பொருளைக்) கொடுத்து, உவக்கும்-(அவ்வறியவர்) மகிழ்தலால் (அருளுடையார்) அடையும், இன்பம்-மகிழ்ச்சியை, அறியார்கொல்-கண்டறியாரோ. (எ-று).

காரணப்பொருளில் வந்த உவக்குமென்னும் பெயரெச்சம் இன்பமென்னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது. வன்கணர் அறிந்தாராயின், தாமும

¶ புல்லினவிளம்பம் என்பது போல யாசகர் உவத்தல் (மகிழ்தல்) காரணமாகவும் (அதனால்) அருளுடையா ரடையும் இன்பம் காரியமாகவும் இருத்தலினால், காரணப் பொருளில் வந்த உவக்கும் என்னும் பெயரெச்சம் இன்ப மென்னுங் காரியப்பெயர்கொண்டு முடிந்ததாயிற்று.

§ தம்முடைய பொருளைப் பிறருக்குக்கொடாது சேர்த்து வைத்துப் பின்னர் (கள்வர்முதலியோர் கொள்ளுதலால்) இழந்துபோகும் வன்கண்ணர் (கொடியோர்) அருளுடையார் ஏழைகளுக்கு அவர்வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்து அவ்வேழைகள் மகிழ்தலால் அவ்வருளுடையாரடையும் இன்பத்தை யறிந்தால், அவ்வன்கண்ணரும் அவ்வின்பத்தை யடைவதல்லாமல் பொருளைச் சேர்த்துவைத்து இழவாரென்பது கருத்தாமென்க.

அவ்வின்பத்தை யடைவதல்லாமல் பொருளைச் சேர்த்துவைத் திழவாரென்பது கருத்து. (தாமுடைய - தமமுடைய).

(க - து). வறியவர்க்கீயாது பொருளைச் சேர்த்துவைத் திழப்பவர் வறியவருக்குப் பொருளைக் கொடுத்து அது காரணமாக அருளுடையாரடையு மின்பத்தை யறியார் என்பது.

8 Do the hard-eyed who lay up and lose their possessions not know the happiness which springs from the pleasure of giving

---

கூ. இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்

பரி:—(இ - ள்) பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வறியார்க்கீயாது தாமே தனித்துண்டல், ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற்சென்று இரத்தலினும் இன்னாது ஒருதலையாக. (எ - று).

பொருட்குறை நிரப்பலாவது ஒரோ வெண்களாகக் கருதி அத்துணை யெட்டுதுமென எட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக்கூட்டுதல் தனித்தல - பிறரையொழித்தல். இரக்கின்ற நன்னாது அப்பொழுதை யிளிவரவே, பின் நல்குரவில்லை; தமியருண்டல் அவை † யிரண்டு முளவாமாகலின் 'இரத்தலி னின்னாதது' என்றார் ‡ நிரப்பிய வென்பதற்குத் தேடிய வுணவுகளை யென்றுரைப்பாரு முளர்

தெளி:—(இ - ள்) நிரப்பிய - (பொருளின்குறைவை) நிறைக்க வேண்டி, (வறியவர்க்குக் கொடாமல்), தாமே தமியர் - தாமே தனித்தவராகி, உணல் - உண்ணுதல் (ஒருவர்க்கு). மன்ற - நிச்சயமாக, இரத்தலின் - (பிறரிடத்திற் சென்று) யாசித்தலினும், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாம். (எ - று)

பொருளின் குறையை நிறைத்தலாவது ஒவ்வொரு தொகையைக் குறித்து அவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று சம்பாதித்தலையே மேற்கொண்டு உலோபஞ் செய்து சேர்த்தல் தனித்தல் - பிறரைச் சேரா வண்ணமொழித்தல். யாசித்தலுக்கு உள்ளது அப்போதை யிழிவே,

பின்னே யிரமையில்லை, தனாதுபகார யுண்ணுதலுக்கு அவ்விரண்டு முண் டாமாதலால் 'இரத்தலினின்னாது' என்றார்.

இவறுதல்-உலோபஞ்செய்தல். உலோபமாவது தர்மவிரோதமாகப் பிறரது பொருளை விரும்புதல். மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம் உலோபத்திற்குவடி வம் "உற்றபொருள் பற்றி யுதவாமை" என்று கூறினது.

† இரண்டும் - இளிவரவும் (இழிவும்) நல்குரவும் (தரித்திரமும்).

‡ நிரப்பிய என்பதனைச் செய்யிய என்னும் வினையெச்சமாகக் கொள் ளாது அச்சாரியை குறைந்த வினையாலணையும் பெயராக்கி அதற்குத் தேடிய பொருள்களை யென்றுரை கூறுவாருமுண்டு.

(க - து). மேன்மேலுஞ் சேர்க்க வேண்டித் தம்முடைய பொருளை வறியவர்கட்குக் கொடாது தாமே யனுபவிப்பவர்க்குப் பிறரிடஞ் சென்றொன்றை யாசித்தலினும் பெருந்துன்பமாம் என்பது. (கூ)

9. Solitary and unshared eating for the sake of filling up ones own riches is certainly much more unpleasant than begging.

க0. சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவர்க்குச் சாதல்போல இன்னாததோன் றில்லை; அத்தன்மைத் தாகிய சாதலும், வறியார்க் கொன்றீதல் முடியாதவழி இனிது, (எ - று).

§ பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான் 'இனிது' என் றார். இவை மூன்று பாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

தேனி.—(இ - ள்). (ஒருவனுக்கு) சாதலின் - இறத்தல்போல, இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வதொன்று, இல்லை—, அதூஉம் - அத்தன்மையதாகிய இறத்தலும், ஈதல் - (வறியார்க்கு ஒன்றைக்,) கொடுத்தல், இயையாக்கடை - முடியாத விடத்து, இனிது - இன்பஞ் செய்வதாம், (எ - று).

பிறர்க்குப் பயன் படுவதில்லாத உடற்சுமை நீக்குதலால் 'இனிது' என்றார். இவை மூன்று பட்டாலும் ஈயாமையின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - ஐ). வறியவர்க்கொன்றைக் கொடுக்க முடியாத காலத்து இறத்தலே ஒருவற் கின்பந்தருவதாம் என்பது

10. Nothing is more joyless than death; yet even that is joyful where charity cannot be exercised.

§ பிறர்க்குப் பயன்படுதலில்லாத வுடற்சுமையினால் உயிர்க்கு யாதும் பிரயோசன மில்லாமையின், அஃதொழிதலே(பூமிக்குப்பார மொழிதலோடு) அதற்கு இனிதா மென்பது. இதனால் தரித்திரர்களுக்கு அவர் வேண்டிய வற்றைக்கொடாமை மரணவேதனையினும் மிகக்கொடியதாமென்பது பெற்றும். "வைத்துப் பொருளைத் தானுகாான் வழங்கா னிருந்துஞ் செத்தானே, செத்த பின்ன ரென்செய்வான் றீயார் கொள்ள ரீட்டினான், மெத்தும் வருத்த மேயன்றி வேறென் றில்லை" என்று விநாயகபுராணங் கூறுவதும் இங்குக் கவனிக்கத்தக்கதா மென்க.

இருபதாவது அதிகாரம்.

புகழ்.—Praise.

பரி.—அஃதாவது ¶ இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீறகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின் கண்

நிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங் கீர்த்தி. இது பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது இல்வாழ்க்கை முதல் ஈகை ஈருகச் சொல்லப் பட்ட இல்லறத்தில் தவறுதொழுகுபவர்க்கு இம்மைப்பயனுகி இவ்வுல கத்தில் விளங்கி யழியாது நிற்கும் கீர்த்தியாம். இது (புகழ்) பெரும்பான் மையும் ஈகைபற்றி வருதலால், அவ்வீகையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
ஊதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

பரி.—(இ-ள்). வறியார்க்கீக; அதனுற் புகழுண்டாக வாழ்க, அப்பு கழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லை ஆகலான், (எ-று).

இசைபட வாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மை முதலிய பிற காரணங்களு முளவேனும், ‡ "உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று" ஆகலின், ஈதல்

இல்வாழ்க்கை யென்னும் அதிகாரமுதல் ஈகையென்னும் அதி காரம ஈருக-(கடையாக) (உள்ளவிப் பத்தொன்பது அதிகாரங்களில்) சொல்லப்பட்ட (பிரமசாரி முதலிய பதின்மருக்கும் பங்கிட் டுண்டல், மைத்தரைச் சபையில் முந்தியிருக்கச் செய்தல், சுற்றத்தாரிடத்து அன்பா யிருத்தல், விருந்தோம்பல், செய்ந்நன்றியறிதல் முதலிய) இல்வாழ்க்கைக் குரிய தருமங்களில் தப்பாது நடந்தவர்களுக்கு இப்பிறப்பின் பிரயோஜன மாகி இவ்வுலகின்கண் (கர்ணன் முதலியோர்களது கீர்த்தியைப்போன்று) விளங்கிக் கெடாது நிற்கும் புகழாமென்க.

‡ புறநானூறு 18.இதன்பொருள் உணவாலுளதாகிய வுடம்புஉணவை முதலாகவுடையது என்பது. புறநானூற்றின் மூலத்தில் "உண்டி முதற் றே யுணவின்பிண்டம்"என்றும், அதன் விசேடவுரையில்"உணவின்பிண் டம் உண்டிமுதற்றுதலான் " என்று மிருக்கின்றன. பரிமேலழகர் மூலத் தின்படி"உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்"என்று கூருது அன்வயத் தின்படி 'உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று'என்று கூறினாரென்க. உடல் நிலைத்திருப்பதற்குக் காரணங்கள் பலவிருப்பினும் அவற்றுள் (காற்றுமுத

லியவற்றுள்),சோறும் நீரும் சிறப்பாயிருத்தல்(''உண்டிகொடுத்தோ ருயிர் கொடுத் தோரே'' ''உணவெனப்படுவது நிலத்தொடுநீரே''என்ற புறநானூ று 18 வது செய்யுளில்கூறுவது மிங்கறியத் தக்கதாம்) போன்ற, புகழுண் டாக வாழ்வதற்குக் கல்வி முதலிய பலகாரணங்களிருப்பினும் அவற்றுள், வறியார்க்கொன்று கொடுத்தலே சிறப்பாயிருக்கின்றதென் றுணர்க. கலித் தொகை''ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல்''என்றுகூறுதலும்,

29

சிறந்த தென்பதற்கு ‡ ஞாபகமாக 'ஈதல்' என்றார். ¶ உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக் கூறினாரேனும், விலங்குயிர்கட் கேலாமையின், மக்களுயிர் மேனின்றது.

தெளி:—(இ-ள்,) ஈதல்- (வறியவர்க்குக்) கொடுக்கக்கடவர், இசைபட (அவ்வாறு கொடுத்தலால்) புகழுண்டாக, வாழ்தல் - வாழக்கடவர், அதுவல்லது - அப்புகழல்லாமல், உயிர்க்கு - (மக்கள்) உயிர்க்கு, ஊதியம் - பயன், இல்லை - (வேறொன்று) இல்லை, (ஆதலால்), (எ-று).

புகழுண்டாக வாழ்வதற்குக் கல்வி, ஆண்மை, நற்குடிப்பிறப்பு, நல்லொழுக்கம், செல்வம்,தீவினைக்கஞ்சுதல், நடுவுநிலைமைமுதலிய வேறுகாரணங்களும் இருப்பனவாயினும், அவற்றுள், ஈகை சிறந்ததென்பதற்கு ஞாபகமாக 'ஈதல்' என்றார். உயிர்க்கெனப் பொதுப்படச் சொல்லினாராயினும், ஈதலா லிசைபட வாழ்தல் பசுபட்சி முதலிய அஃறிணையுயிர்கட்குப் பொருந்தாமையின். அஃதீதலா லிசைப்பட வாழும் மக்களுயிரை யுணர்த்தி நின்றது.

(க-து.) வறியவர்க் கொன்றைக் கொடுத்தலாலுண்டாகும் புகழைப்பார்க்கிலும் மக்களுயிர்க்கு மேலானபயனில்லை என்பது.

1. By giving (to the poor) live with praise. There is no greater profit to man than that.

உ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

புறநானூறு "செல்வத்துப் பயனே யீதல்" என்று கூறுதலுமிங்கே யறியத் தக்கனவாம்.

‡ (உணவாலுளதாகிய வுடம்பிற்கு உண்டிமுதலா யிருக்கின்றது) ஆதலால், ஈகை சிறப்புடைய தென்பதற்கு ஞாபகமாக (அறிவிப்பதாக) 'ஈதல்' என்று கூறினரென்பது.

இம்மலை தீயுடைத்து, புகையுடைமையால், அடுக்களைப்போல என்புழித்தீயுடைமையைப் புகையுடைமை யறிவிப்பதுபோல, இசைபடவாழ்தலை ஈதலுடைமை யறிவிக்கின்ற தென்பது. ஈண்டனுமான மாமாறு:— இவன் இசைபடவாழ்பவன்; ஈதலுடைமையால்; கர்ணனைப்போல என்பது. இசைபடவாழ்வதற்கு ஈதல் ஞாபகமாக விருத்தலின், இது "காதலன் மேனூடல் கரையிறத்தல் காட்டுமால், மாதர் நுதல்வியர்ப்ப வாய்துடிப்ப- மீது, மருங்குவளை வின்முரிய வாள்பேக நீண்ட, கருங்குவளை சேந்த கருத்து" என்பதுபோன்று ஞாபகவேது வணியாம்.

¶ உயிர்க்கு ஈதலிசைபட வாழ்தல் என்புழி உயிரென்னும் பொதுப் பெயரும் வாழ்தலென்னும் பொதுவினையும் ஈதலிசைபட வென்னுங் குறிப்பால் அஃறிணையுயிரை யொழித்து உயர்திணையுயிரையுணர்த்தி நின்றன.

பரி:—(இ-ள்.) உலகத்து ஒன்றுரைப்பார் உரைப்பனவெல்லாம் வறுமையான் இரப்பார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றை ஈவார்கண் நிற்தம் புகழாம், (எ-று).

† புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், 'உரைப்பாருரைப்பவை' என எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கினையே எடுத்தாராயினும், ‡ இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே யுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதூஉம் பெற்றாம். § ஈதற் காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங்காண்க. ¶ இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்கு மென்பார் தாமெல்லாஞ் சொல்லுக; புகழ் ஈவார்மே னிற்குமென்றுரைப் பாருமுளர். அது புகழது சிறப்பு நோக்காமை யறிக.

தெளி:—(இ-ள்.) உரைப்பார் - (உலகத்தி லொன்றைக்) கூறுபவர்,

உரைப்பவை யெல்லாம் - கூறுவன வெல்லாம், இரப்பார்க்கு - (வறுமை யால்) யாசிப்பவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவார்மேல்- கொடுப்பவரிடத்து, நிற்கும் - நிற்கின்ற, புகழ் - கீர்த்தியாம், (எ-று)¶.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டும் என்றிருவகைப்படும். அவற்றுள், 'உரைப்பாருரைப்பவை' என்று எல்லார்க்கும் உரிய (உலக) வழக்கையே எடுத்துக் கூறினாராயினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரியபாட்டும் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் இரப்பார்க்கொன் றீவார்மே னிற்கும் புகழாம் என்பதும் பெற்றும். புகழின் காரணங்களுள், ஈதலாகிய காரணம் சிறந்தமை இக்குறளுள்ளுங் காண்க. புலவர்-வித்துவான்கள்.

---

† புகழ் உரையும்பாட்டுமென விருவகைப்படுதல் "வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து, வீற்றிருக் தோரை யெண்ணுங் காலை, யுரையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே, மரையிலை போல மாய்ந்திசினோர் பலரே" என்று புறநானூறு கூறுவதானு முணரப்படும்.

‡ இனம்பற்றி- சம்பந்தம்பற்றி. (இனமென்பதில் குபலட்சணமாம்).

§ ஈதற் காரணஞ் சிறந்தமை யிதனுள்ளுங்காண்க - புகழுண்டாக வழுவதாகிய காரியத்திற்கு வறியவர்க்கு அவர்வேண்டிய தொன்றை யீதலாகிய காரணம் ஏனைய காரணங்களினுஞ் சிறந்திருத்தலை யிப்பாட்டினிடத்துங் காண்க.

¶ இத்திருக்குறளை உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாம்(உரைக்க), புகழ் இரப்பார்க்கொன்றீவார்மேல் நிற்கும் என இரண்டு முடிபாக்கி,இதனை(புகழை) கல்வியாண்மை முதலியவற்றையுடையபிறரிடத்தும் (புகழ்) நிற்குமென்பார் தாமெல்லாஞ் சொல்லட்டும்; புகழ்(வறியவர்க்கொன்று) கொடுப்பாரிடத்து நிற்குமென்றுரை கூறுவாருமுண்டு. அவ்வாறு கூறுதல் பேசுவார் பேசுவனவும் பாடுவோர் பாடுவனவும் வறியார்க்குக் கொடுப்பாரது கீர்த்தியாமென்பது போலப் புகழின்சிறப்பைக் குறிக்காமை காண்க. பிறர் கூறியவுரை அதிகாரத்திற் கேற்ப ஈவார்மேல் நிற்கும்புகழின் சிறப்பையே குறிக்காது பிறரது புகழின் சிறப்பையுங் குறித்தல் பற்றி மறுக்கப்பட்டதென்க.

228 திருக்குறள் - அறத்துப்பால்.

(க-ரு.) கீர்த்திக்குரியார ஈகையாளரே என்பது.

2 Whatsoever is spoken in the world will abide as praise upon that man who gives one alms to the poor.

ரு. ¶ ஒன்ரு வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்ருது நிற்பதொன் றில்

பரி.—(இ-ள்.) தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய புகழல்லது உலகத்து இறவாதுநிற்பது பிறிதொன்றில்லை, (எ-று).

இணையின்றாக வோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய ‡ உயிர் உறுப்புப் பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றிவருதலால் தன்னோடொப்பதின்றித் தானே உயர்தல். * அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி, ஒன்றாவென்பதற்கு ஒரு வார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், † ஒருதலையாகப் பொன்றாது நிற்பதெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்று பாட்டானும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). ஒன்றா - (தனக்கு) ஒப்பில்லையாக, உயர்ந்த - ஓங்கிய, புகழல்லால் - கீர்த்தியல்லாமல், உலகத்து - உலகத்தில், பொன்றாது - அழியாமல், நிற்பது - நிலைபெறுவது, ஒன்று - வேறொன்று, இல - இல்லை.

(புகழ்) தனக்கு ஒப்பில்லையாக வோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிரையும், உறுப்பையும், பொருளையும் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடு ஒப்பது இல்லாமல் தானே உயர்தல். அத்தன்மையதாகிய புகழையே மக்கள் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் புகழது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). உலகத்தில் அழியாது நிற்பது புகழேயாம் என்பது ().

¶ "இகலிலத்து, மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக"—நான்மணிக்கடிகை.

‡ பிறர்க்குதவியாமாறு உயிரைக் கொடுத்தவர் ததீசி முனிவர்; உறுப்பை (சதை முதலிய அவயவங்களை)க் கொடுத்தவர் சிபிச் சக்கரவர்த்தி; கவச குண்டல முதலிய பொருளைக் கொடுத்தவன் கர்ணனென்க.

* அத்தன்மைத்தாகிய புகழ் - தனக்கு ஒப்பில்லையாக வோங்கிய கீர்த்தி; அஃதாவது தனக்காதாரமாகிய வுலகமுள்ளளவும் உயிரும் உறுப்

பும் பொருளும கோடுதலா துண்டாகி யழியாது ஆதேயமாய் நிற்ப தாகிய சேர்த்தியாம

இதனால் ஆதாரமாகிய உலகமுள்ளவளவும் ஆதேயமாகிய புகழ்நிற்கு மென்பதாயிற் றென்க இது "சாதலுக் தடுத்த காலுக தனக்கொரு சாத லின்றிப், பூதல மிறக்குங் காலும் புகழுடம பிருக்கும்" என்று விநாயகபுராணம் கூறுவதாலு மறியப்படும.

† ஒன்றுப் பொன்ருது நிற்பது-நிச்சயமாகவழியாது நிலைபெறுவது.

3. There is nothing that stands forth in the world imperishable, except fame, exalted in solitary greatness.

ச. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்ருது புத்தே ளுலகு.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் நிலவெல்லைக்கண்ணே பொன்றுது நிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின், புத்தேளுலகம் அவனையல்லது தன்னை செய்திநின்ற ‡ ஞானிகளைப் பேணுது, (எ-று).

§ புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே யெய்தாமையின் 'புலவரைப்போற்ருது' என்ருர். ¶ அவன் இரண்டுலகும் ஒருங்கெய்துதல் † "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், வலவ னேவா வான வூர்தி, யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்து" எனப் பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவன்) நிலவரை-பூமியினெல்லையிலே, நீள்புகழ்-அழியாது நிற்கும்புகழை, ஆற்றின்-செய்வாளுயின், புத்தேளுலகு-சுவர்க்கலோகமானது, (அவனை யல்லாமல்), புலவரை-(தன்னை யடைக்இருக்கிற) ஞானிகளை, போற்ருது-விரும்பாது, (எ-று).

(புகழைசசெய்பவன் புகழுடம்பால் இவ்வுலகத்தையும் தேவவுடம்பால் அவ்வுலகத்தையும் ஒருமிக்க அடைதல் போல) ஞானிகள் புகழுடம்பால்

‡ ஞானிகளென்றது ஞானயோகம் கைவரப்பெருது அப்பியாசநிலையிலிருந்து மறுமையில் (சுவர்க்கத்தில்) (கரும) தேவரானவர்களை."(யோகஞ் செய்தும் பூரணமாய்ச் செய்யாதவிட்டவளுகிய) யோகப்பிரஷ்டன் புண

ணியஞ் செய்தவர்களது உலகங்களையடைந்து வெகுகாலஞ் சுகமாயிருந்து, சதாசாரமுள்ள ஐசுவரியவான்களுடைய வீட்டிற் பிறக்கிறான்" என்பது பகவத்கீதை ஆறாவதத்தியாயம்.

§ துறவறத்திற்சென்று தத்துவஞானம் பெறாது இறந்தவர்கள் மறுமையில் தேவவுடம்பையன்றியிம்மையில்புகழுடம்பைப்பெறாமையால்(இயற்கைத்) தேவர்கள் அவர்களைப் புகழுடம்பில்லாமை பற்றி விரும்பாது, பூதவுடம்பைக்கொண்டு இம்மையில் ஈகையால் புகழுடம்பையும் மறுமையில் தேவவுடம்பையும் பெற்றவனையே விரும்பிப் போற்றுவாரென்றறிக.

¶ அவன் இரண்டுலகும் ஒருங்கெய்துதல் - புகழுடையான் புகழுடம்பால் இவ்வுலகத்தையும் தேவவுடம்பால் விண்ணுலகத்தையும் ஒரு சேர அடைதல்.

† புறநானூறு, உஎ. இதன்பொருள்:—புலவரால் பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தின்கண் பாகனாற் செலுத்தப்படாத விமானத்தைப் பொருந்துவரென்று சொல்லுவா ரறிவுடையோர் தாஞ்செய்யும் நல்வினையை முடித்து என்பது. புலவர்பாடும் என்னுஞ் செய்யுளைப் புலவர் பாடும் புகழுடையோர் தஞ்செய்வினை முடித்து விசும்பின் வலவ னேவா வானவூர்தி யெய்துப வென்ப என்றன்வயித்துக் கொள்க.

இவ்வுலகத்தையும், தேவவுடம்பால் அவ்வுலகத்தையும் ஒருமிக்க அடையாமையால், புத்தேளுலகு 'புலவரைப் போற்றாது' என்றார்.

(க-து). தேவர்கள் தம்மையடைந்துள்ள புலவரை விரும்பாது புகழுடையானையே விரும்புவார்கள் என்பது.

4. If one has acquired extensive fame within the limits of the earth, the world of the Gods will no longer praise the yogis who have attained that world.

ரு. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

பரி.—(இ-ள்). புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகுங் கேடும் புகழுடம்பு உள

தாதுஞ் சாக்காடும் சதுரப்பாடுடையார்க் கல்லது இல்லை, (எ - று).

‡ நசுதென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின் அம் என்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று, நத்தமென்றாயிற்று. † போலென்பதின் மொழியசை. § ஆகு மென்பதனை முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுங் கேடாவது ¶ புக

‡ பொருந்தல் என்னுந் தொழிற்பெயர் பொருத்தம் என்றானது போன்று நந்தலென்னுந் தொழிற்பெயர் நத்தம் என்றாயிற்று என்று கொள்ளினுங் குற்றமாகாது.

† போல் என்பது இங்கு உவம வுருபாகாது உரையசையாய் நின்றது. சிறிது பொருளுணர்த்தி வாக்கியத்தை யலங்கரித்து நிற்பது உரையசை யெனப்படும். உவம வுருபு உவமவுருபாகாது வருமிடத்து அஃது ஒப்பில் போலியென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஒப்பில்போலி - ஒப்புமை யுணர்த்தாத போலி. ஒப்பில்போலியாய் வரும் உரையசைச் சொல்லைப்பற்றிப் பிரயோகவிவேக நூலார் "ஆக்கும் பிரதி பதத்துடன" என்னுஞ் செய்யுளினுரையில் விரித்துக் கூறியிருக்கின்றனர். அங்கு ஒப்பில் போலி வாக்கியாலங்காரத்தில் வரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

§ உளதாகு மென்பதனைக்கூறுவ்வ ஆகும் என்பதனை நத்தமென்பதனோடு கூட்டி நத்தமாகுங் கேடு என்றும், அரிது என்பதனைக் கேடு என்பதனோடும் சாக்காடு என்பதனோடும் கூட்டி நத்தமாகுங் கேடரிது உளதாகுஞ் சாக்காடரிது என்றுங்கொள்க. இங்குக்காட்டிய அன்னுவயத்தின்படி வித்தகர்க்கு (அறிவுடையவர்க்கு) அல்லாமல் மற்றவர்க்கு (மூடர்களுக்கு) நத்தமாகுங் கேடும் உளதாகுஞ் சாக்காடுமில்லை யென்றாயிற்று; ஆகவே, வித்தகர்க்கு நத்தமாகுங்கேடும் உளதாகுஞ்சாக்காடு முண்டாமென்பது பெற்றாம்.

¶ புகழுடம்பு (கீர்த்தியாகியவுடல்) விருத்தியடைய அதற்குக் காரணமாகிய பூதவுடம்பு (பிருதிவிமுதலிய பூதங்களாலாயவுடல்) தரித்திரத்தையடைதல். அஃதாவது புகழுடம்பு விருத்தி யடையவடையப் பூதவுடம்பிற்குக் குறித்த நாட்கள் குறைந்து கொண்டே வருதலென்பது.

முடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்கூர்தல். உளதாகுஞ் சாக்காடா

வது § புகழுடம்புநிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். ‡ நிலையாதனவற்றால் நிலையின வெய்துவார் வித்தகராகலின் 'வித்தகர்க்கல்லாலரிது' என்றார். இவையிரண்டு பாட்டானும் புகழுடையாரெய்து மேன்மை கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). வித்தகர்க்கல்லால் - அறிவுடையவர்க் கல்லாமல், (மற்றவர்க்கு), நத்தம் (ஆகும)-(புகழுடம்பிற்குப்) பெருக்கமாகும், கேடும்-வறுமையும், அரிது - இல்லை, உளதாகும் - (புகழுடம்பு)நிலைபெறுவதாகும், சாக்காடும் - மரணமும், (அரிது - இல்லை), (எ - று).

நந்து என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர் புணர்ச்சிவிகாரத்தால் நத்து என்றாய்.பின் அம்மென்னும் பதுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று நததம் என்றாயிற்று. போல் என்பதிவகுஉவரையசை. ஆகும் என்பதனை மூன்றுங் கூட்டி அரிது என்பதனைத தனித்தனி கூட்டியுரைதநக் கொள்க. பெருக்கமாகுவ கேடாவது புகழுடம்பு செல்வத்தை யடையப் பூதவுடம்பு வறுமையடைதல். நிலைபெறுவதாகு மரணமாவது புகழுடம்பு நிலைபெறப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையில்லாத உயிருடல் முதலியவற்றால் நிலைபெற்றஙிர்த்திகளை யடைபவர் வித்தகராதலின்'வித்தகர்க் கல்லாலரிது' என்றார். இவ்விரண்டு பாட்டாலும் புகழுடையாரடையும் மேன்மை சொல்லப்பட்டது.

(க-து). அறிவுடையார் பூதவுடம் பிறந்தாலும் புகழுடம் போ டுலகமுள்ள வளவு மிருப்பர் என்பது.

5. Prosperous desruction and living death will abide with none but the illustrious.

கூ. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

பரி.—(இ-ள்). மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க; அக்குணம் இல்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று, (எ - று)

* புகழ்—ஈண்டு ஆகுபெயர். † 'அஃதிலார்' என்றமையின் மக்களாவென்பதூஉம், மக்களாய்ப் ¶ பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான்

§ புகழுடம்பு இனிவளருதலில்லாமல் ஒரு வரையறைப்பட்டு நிற்கப் பூதவுடம் பழிதல், கர்ணன்முதலியோர்க் குண்டாயபுகழ் அவர்களிறந்தபிறகு வளர்ச்சியின்றி யோரளவாயிருப்பது மீண்டறியத் தக்கதாமென்க.

‡ நிலைபெறாத வுயிர் முதலியவற்றைக் கொடுத்தலால் நிலைபெற்ற கீர்த்திகளை யடைந்தவர் ததிசி முனிவர் முதலியோர்.

* புகழென்னும் காரியப் பெயர் அதனை (புகழை) யுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாய நற்குணத்தை யுணர்த்துதலால் காரியவாகு பெயராம்.

† அஃதிலார் - புகழிற்குக் காரணமான குணமில்லாதவர்.

¶ தோன்றாமை யென்ற அருத்தா பத்தியான் என்றும் பாடமுண்டு.

‡ விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதுவும் பெற்றும். § இகழ்வார் இன்மையின் 'நன்று' என்றார்.

தெளி.—(இ - ள்). தோன்றின் - (மனிதராய்ப்) பிறந்தால், புகழொடு - புகழிற்குக் காரணமாகிய குணத்தோடு, தோன்றுக - பிறக்கக்கடவர், அஃதிலார் - அக்குணமில்லாதவர், தோன்றலின் - (மனிதராய்ப்) பிறத்தலினும், தோன்றாமை-பிறவாமையானது. [மிருகமாய்ப் பிறத்தல்], நன்று - நல்லது, (எ - று).

புகழிற்குக் காரணமாய குணத்தைப் புகழென்றமையின், அஃதிலாகு பெயராம். 'அஃதிலார்' என்றதனால் மனிதராயென்பதும், மனிதராய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியினால் மிருகமாய்ப் பிறத்தலென்பதும் பெறப்பட்டன. இகழ்வாரில்லாமையால், தோன்றாமை 'நன்று' என்றார்.

(க - து). புகழிற்குக் காரணமாகிய குணமில்லாதவர் பிறப்பின்பயனை யடைவதில்லை என்பது.

6. If you are born (in this world) be born with qualities conducive to fame. For those who are destitute of them it will be better not to be born

எ. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்.

பரி.—(இ-ள்). தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார் ¶ அது

‡ (கீர்த்திக் கேதுவான குணமில்லாதவர் மக்களாய்ப் பிறத்தலைக் கா

ட்டினும் மக்களாய்ப் பிறவாமை நல்லது என்று கூறியதில்) மக்களாயப் பிறவாமை என்ற அருததாபத்தியினுல் மிருகமாய்ப்பிறத்தல் என்பது பெறப்படுகின்றது. இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாது என்றுணருவது அருத்தாபத்தி யெனப்படும். அஃதாமாறு:— மக்களாய்ப்பிறவாமை கூடாதாயின்விலங்காய்ப்பிறதசல் கூடா தென்பது. விலங்காயப் பிறததல் கூடுமாயின் மக்களாய்ப் பிறத்தல் கூடாது என்பது கருத்து. விலங்காய்ப் பிறத்த லென்பது பறவை முதலியனவாகப் பிறத்தற்கு முபலட்சணமாம். தொல்காப்பியனுர் அருத்தாபததிக் கிலக்கணம் சொல்லதிகாரம் கிளவியாக்கத்தில்"எடுதத மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே" என்று கூறினர். அதன் பொருள் இனமாகிய பலபொருட்கண் ஒன்றனைவாங்கிக் கூறியவழி அச் சொல் தன் பொருட்கினமாகிய பிறபொருளைக் குறிப்பான் உணர்த்தலு முரித்து என்பது.

§ புகழிற் கேதுவான குணமில்லாதவரைப் பிறர் அருளில்லாதவ ரென்றும், அன்பில்லாதவரென்றும், தாட்சண்ணிய மில்லாதவரென்று மிகழுதல் போன்ற மிருகங்களை யிகழுவா ரில்லாமையினுல் புகழிற்கேதுவான குணமில்லாதவர் மக்களாய்ப் பிறத்தலினும் மிருகமாய்ப் பிறத்தல் நல்லது என்று கூறப்பட்டதென்க. ¶ அதுபற்றி - புகழுண்டாக வாழாமைபற்றி.

பற்றிப் பிறர் இகழ்ந்தவழி இவ்விகழ்ச்சி * நம் மாட்டாமையான் வந்த தென்று தம்மை நோவாதே தம்மை யிகழ்வாரை நோவது என் கருதி.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க, அது மாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல் ஒருதலையாகலின் 'இகழ்வாரை' என்றார்.

தெளி.—(இ - ன்). புகழ்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார் - வாழமாட்டாதவர், (அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவிடத்து), தந்நோவார் - (இவ் விகழ்ச்சி நமது மாட்டாமையால் வந்ததென்று) தம்மை நோவாதவராகியே, தம்மை யிகழ்வாரை - தம்மையிகழ்ந்து பேசுபவரை, நோவது-வெறுப்பது, எவன் - என்னநினைத்து, (எ - று)

புகழுண்டாக வாழுதலாயிருக்க, அவ்வாறு வாழமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறர் இகழ்வது நிச்சயமாகலால் 'இகழ்வாரை நோவ தெவன்'என்றார்.

(க-து). புகழுண்டாக வாழவறியாதவர் அதுபற்றித் தம்மைப்

பிறிகழ்வது நோக்கி வெறுப்பதிற் பயனில்லை என்பது.

7. Why do those who live without praise grieve those who despise them, though they do not grieve themselves.

அ. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாஅ விடின்.

பரி.—(இ - ள). புகழென்னும் எச்சம் பெறலாயிருக்க அது பெற தொழிவாயின், வையகத்தோர்க் கெல்லாம் † அதுதானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர், (எ - று).

§ 'எச்சம்' என்றார்; செயதவரிறந்துபோகத் தான் இறவாது நிற்றலின். ¶ இசைழப்படுதற்குப் பிறிதொரு குற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து.

** நம் மாட்டாமையான் - (புகழுண்டாக வாழாத)நமது மடமையால்.*

† அதுதானே - புகழென்னு மெச்சத்தைப் பெறுதொழிதலே.

§ புகழானது தன்னை யுண்டாக்கினவர் இறந்து போகத் தான் இறவாமல் உலகமுள்ளவளவும் எஞ்சி (மிகுந்து)நிற்றல்பற்றிப் புகழ் எச்சமாயிற்று. புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தலென்பதாம்.

¶ புகழில்லாதவ னிகழப்படுதற்குப் புகழில்லாமையே காரணமாயிருத்தலின் அவனுக்கு நிந்தையுண்டாவதற் கேதுவான வேறொரு குற்றம் வேண்டாமென்பது கருத்தாமெனக. ஒருவன் புகழைப் பெறாவிட்டாலும் இசழைப் பெறாமலிருக்கக் கூடாதோ வெனின், இன்மையின் அபாவமே உண்மையாய் முடிவது போன்று புகழில்லாமையே இகழாய் முடிதலின் அது கூடாதெனக.

தேவி.—(இ - ள்). இசையென்னுமெச்சம் - புகழென்னும் எச்சத்தை, (பெறுவதாயிருக்க), பெறுஅ விடின் - (அப்புகழென்னு மெச்சத்தைப்) பெறுது விடுவோராயின், வையத்தார்க்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்க் கெல்லாம், வசை - (அதுதானே) வசையாகும், என்ப - என்று சொல்லுவர், (நல்லோர்).

செய்தவர் இறந்துபோகத் தான் இறவாமல் நிற்றலால் புகழை 'எச்சம்' என்ருர். பிறரால் இகழப்படுதற்கு மற்ருெரு குற்றம் வேண்டாமென்பது கருத்து. வசை - இகழ்ச்சி.

(க - து) கீர்த்திபெறுதவருக்கு அது பெறுமையே வசையாம் என்பது.

8. Not to beget fame will be esteemed a disgrace by all who are in this world.

௯. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
§ யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

பரி.—(இ - ள்). புகழில்லாத வுடம்பைச் சுமந்த நிலம் பழிப்பில்லாத வளப்பத்தையுடைய விளையுள் குன்றும், (எ - று).

† உயிருண்டாயினும் அதனுற் பயன் கொள்ளாமையின் 'யாக்கை' எனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலின் 'பொறுத்த' எனவுங் கூறினார். ‡ விளையுள் குன்றுதற்கேது பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. 0 குன்றுமென இடத்துநிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவை நான்கு பாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

---

§ யாக்கை - கைவிகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். அதன்பொருள் கட்டவென்பது. அஃதிவ்வுத்தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீரென்னும் எழுவகைத் தாதுக்களால் கட்டப்பட்ட வுடம்பினை யுணர்த்துதலால் தொழிலாகு பெயராம.

† புகழில்லாது வாழும் இல்வாழ்வோன் உயிருடையவனு யிருந்தாலும் அவன் அந்த வுயிரினுல் இம்மைப்பயனுகிய புகழை யுண்டாக்கிக் கொ

ள்ளாமையின் அவனை யென்றது 'யாக்கை' எனவும், 'சோற்றிற்குக்கேடு பூமிக்குப்பாரம்' என்னும் பழமொழிப்படி புகழில்லாதவன் பூமிக்குப் பாரமாயிருத்தல் பற்றிப் 'பொறுத்த' எனவும் கூறினரென்பது.

‡ வினையுள் - நெல் முதலியவற்றின் விளைவு. வினையுள் என்பது உள்ளீற்றுத் தொழிற் பெயர்.

() புகழில்லாத வுடம்பைச் சுமக்கின்ற விடத்தில் நிகழுகின்ற நெல் முதலியவற்றின் விளைவு குறைதலை யந்த விடத்தின்மேலேற்றி நிலம் வண்பயன் குன்றும் என்று கூறப்பட்டதென்பது. இவ்வாறு வருவது இடவாகு பெயராம்; உபசார வழக்குமாம்.

தெளி.— (இ - ள்). இசையிலா - புகழில்லாத, யாக்கை - உடம்பை, பொறுத்த - சுமந்த, நிலம் - விளைநிலமானது, வசையிலா - பழிப்பில்லாத, வண்பயன் - வளப்பத்தையுடைய விளைவு, குன்றும் - குறையும், (எ - று).

(இசையிலாத வுடம்பிற்கு) உயிருண்டாயினும் அவ்வுயிரால் (அது) பயன்கொள்ளாமையால் 'யாக்கை' என்றும், அந்த யாக்கை நிலத்திற்குப் பாரமாதலின் 'பொறுத்த' என்றும்,சொல்லினர். விளைவு குறைதற்குக்காரணம் பாவசரீரத்தைச் சுமக்கின்ற வெறுப்பு. இடத்து நிகழ் பொருளாகிய நெல்முதலிய பொருளின் தொழில் குன்றுமென இடத்தின் மேல் நின்றது. இவை நான்குபாட்டாலும் புகழில்லாதவரது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது

(க - து) கீர்த்தியில்லாத வுடம்பைச் சுமக்கின்ற விளைநிலம் பயன்படும் விளைவைத் தருவதில்லை என்பது.

9. The ground which supports a body without fame will diminish the reproachless riches of its produce

ய. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

பரி.—(இ - ள்). தம்மாட்டு வசையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர்

வாழ்வா ராவார்,புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவார்,(எ-று).

† வசை யொழிதலாவது 'இசையெனுமெச்சம்' பெறுதலாயின மையின், இசை யொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று; ‡ மேல் 'இசை யிலா யாக்கை' என்றதனை விளக்கியவாறு. இதனால் ¶ இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமைப்பயன் § 'வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்' என மேலேகூறப் பட்டது; படவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிற் புகழும் தேவருலகிற் போகமும் பயனென்பது பெற்றாம்.

---

† வசை (நிந்தை) நீங்குதல் இசை (புகழ்) யென்னு மெச்சத்தைப் பெறுவதா யிருத்தலால் வசை நீங்குதல் இசை யடைவதாயிற்றெனக. இத னால் இசை யிருந்தால் வசை வாராதென்றும் வசை யிருந்தால் இசை வாரா தென்றும் பெற்றாம். இசைதோன்ற, வசைதோன்ற என்று சொல்லவந்த வர் அவ்வாறு கூறாது அருத்தா பத்தியால் வசை யொழிய இசை யொழிய என்று கூறினாரென்க.

‡ மேல் ('வசையிலா வண்பயன்' என்று மேலே முன்ன குறளில்) இசையிலா யாக்கை என்றதனை யிங்குவிளக்கிய விதமா மென்க. இதனால் இசை (புகழ்) இல்லாதவர் உத்தமபுல னென்று மில்லாத சடப்பொருளோ டொப்ப ரென்ப தாயிற்று.

¶ இவ்விரண்டும் - வசையொழிய வாழ்வாருயர்வும், இசையொழிய வாழ்வா ரிழிவும்.

§ திருக்குறள், இல்வாழ்க்கை, ௫0.

இனி † மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட இல் லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே யடங்கும். அவ் ற்றிந்தடக்கிக் கொள்க; யாமுரைப்பிற் பெருகும்.

இல்லறவியல் முற்றுப் பெற்றது.

தெளி:—(இ - ள்.) வசையொழிய - (தம்மிடத்து) வசையுண்டாகா மல், (புகழுண்டாக),வாழ்வாரே - வாழுகின்றவர்களே, வாழ்வார் - (உயிர்), வாழுவாராவர், இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல், (வசையுண்டாக), வாழ்வாரே - வாழுகின்றவர்களே, வாழாதவர் - இறந்தோராவார், (எ - று).

வசை யொழிதல் (இசையென்னு மெசசமாகிய) புகழ் பெறுதலாத லால், இசையொழிதல் வசை பெறுதலாயிற்று. முற்செயயுளில் 'இசை யிலா யாக்கை' என்று கூறியதனை விளக்கியவாறும். இதனுல் உயர்வுந் தாழ்வுமாகிய விவ்விரண்டும உடன் சொல்லப்பட்டன. மறுமைப் பயன் "வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்' என்று முன்னே சொல்லப் பட்டமையால், இல்லறத்துக்கு இவ்வுலகதநிற் புகழும் தேவருலகத்திற் போகமும் பயனென்பது பெறப்பட்டது.

இனி மனுமுதலிய தரும சாஸ்திரஙகளால் பொதுவாகையாகக் கூறப பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவா தொகுத்துக் கூறிய இவ்விருப தகி காரத்துள்ளே அடங்கும், அஃதறிந்து அடக்கிக் கொள்க; யாம் உரைப் பிற் பெருகும்.

(க - து.) கீர்த்தியோடு வாழ்பவரே உயிர வாழ்வா ராவார்; மற்றையவ ரிறந்தோராவர் என்பது.

10. Those live who live without disgrace. Those who live without fame live not

பாயிரத்தின் குறள்-சம இல்லறத்தின குறள்-உா
ஆகக் குறள - உாசம.

இல்லறவியல் முற்றுப் பெற்றது.

† மனுதரும சாஸ்திரத்தின் 3, 4, 5, அத்தியாயங்களில் காய னார் இல்லறத்திற் குரியதாகக் கூறிய பொதுத்தருமஙகள் தெறிக் கிடத் தலை யுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

3. துறவறவியல்

On Ascetic Virtue.

பரி.—இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி யறிவுடையராய்ப் பிறப்பினை யஞ்சி வீடுபேற்றின் பொருட்டுத் துறந்தார்க் குரித்தாய அறம். அதுதான்: வினைமாசுதீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவராற் காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி யுதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

விரதம்.

† அவற்றுள், விரதங்களாவன: இன்ன வறஞ் செய்வலெனவும், இன்னபாவ மொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக் கேற்ப வரைந்து கொள்வன. ‡ அவை தாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவை தம்முள்ளே பலவற்றையும் அகப்படுத்து நிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

தெளி.—இனி முறையாகத் துறவறத்தைச்சொல்லத் தொடங்கினார். துறவறமாவது முற்கூறிய இல்லறத்திற்றவறாது நடந்து அறிவுடையவராய்ப் பிறப்பிற்குப் பயந்து முத்தி பெறுதற் பொருட்டுத் துறந்தவர்கட்கு உரியதாகிய அறமாம். அத்துறவறந்தான்: இருவினைகளா லுண்டாகுங் குற்றம் நீங்கி (மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென்னும்) அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமாகு நிமித்தம் அத்துறந்தவரால் பாதுகாக்கப்படும் விரதங்களும், அவ்விரதங்களால் அவ்வந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமானவிடத் துண்டாவதாகிய ஞானமுமென் றிருவகைப்படும்.

அவற்றுள், விரதங்களாவன: இன்ன அறங்களைச் செய்வேனென்றும்,

இன்னபாவங்களைச் செய்யாது விடுவேனென்றும் தமது வல்லமைக்கேற்ற வாறு மேற்கொள்வனவாம். அவ்விரதங்கள் அளவில்லாதனவா யிருத்தலால் விரியுமென்றஞ்சி, அவ்விரதங்களுள்ளே பலவற்றையும் தம்முள்ளடக்கி நிற்குஞ் சிறப்புடையனவாகிய சிலவற்றை இங்குச் சொல்லத் தொடங்கி, முதலில் அருளுடைமையை யருளிச்செய்கின்றார்.

† அவற்றுள் - விரதம், ஞானமென்னு மிரண்டனுள்.

‡ விரதங்கள் பலவாதலை மனுதரும சாஸ்திரத்திலும், சூதசங்கிதை ஞானயோக காண்டம் கமுவாயுரைத்த வத்தியாயத்திலும், பிறவற்றிலுங் காண்க.

முதலாவது அதிகாரம்.

அருளுடைமை.—*Kindness.*

பரி.—அஃதாவது * தொடர்பு பற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர் கண்மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமை போல இது துறவத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது சம்பந்தங்கருதாது இயல்பாக எல்லா வுயிர்களின் மீதுஞ் செல்வதாகிய கருணையாம். இல்லறத்திற்கு அன்புடைமை சிறந்திருத்தல் போல, இவ்வருளுடைமை துறவறத்திற்குச் சிறந்திருத்தலால் முற்படச் சொல்லப்பட்டது.

க. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
 பூரியார் கண்ணு முள.

பரி.—(இ-ள்). செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப் பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம், அஃதொழிந்த ‡ பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார் கண்ணும் உளவாம் ஆகலான்.

அருளான் வருஞ் செல்வமாவது உயிர்களையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார் கண்ணே யல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்

புடைய செல்வம், ஏனை நீசர்கண்ணு முளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பில வென்பதாம்.

தேவி.—(இ-ள்). பொருட்செல்வம்-பொருளால்வருஞ் செல்வங்கள், பூரியார்கண்ணும் - இழிகதவரிடத்தும், உள - இருக்கின்றன, (ஆதலால்), செல்வத்துட் செல்வம் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் (ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட) செல்வமாவது, அருட்செல்வம் - அருளால் வருஞ்செல்வமாம்.

அருளால் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களைப் பாதுகாத்து (பாதுகாக்கும்) அவ்வறத்தால் மேம்படுதலாம். உயர்ந்தோரிடத் திருப்பதேயல்லாமல் (இழிந்தோரிடத்து) இல்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், (உயர்ந்தோரிடத் திருப்பதே யல்லாமல்) மற்றைய இழிந்தோரிடத்தும் உளவாகும் பொருட் செல்வங்கள் சிறப்புடையன வல்ல வென்பதாம்,

(க-து). பொருளால்வருஞ் செல்வத்திலும் அருளால்வருஞ் செல்வமே சிறப்புடைய தென்பதாம்.

1. The wealth of kindness is twe of wealth, in as much as the wealth of property is possessed even by the basest of men.

* தொடர்பு - மனைவி, மக்கள், பந்து, மித்திரர் முதலியவரைப் பற்றி வருஞ் சம்பந்தம்.

‡ பொருளான் வரும் செல்வம்—உண்டி, உடை, உறையுள், விளை நிலம். ஏவல் முதலியன.

உ. நல்லாற்ற ணாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை.

பரி.—(இ-ள்). அளவைகளாலும் பொருந்து மாற்றாலும் நன்றான நெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து, அருளுடையாராக; † ஒன்றையொன் றொவ்வாத சமயநெறிகள் எல்லாவற்

றலும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை, (எ - று).

* அளவைகளாவன ‡ பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், ¶ குறிக ளான் உய்த்துணரும் அனுமானமும், § கருத்தா மொழியாகிய ஆகம

† ஒன்றையொன் றொவ்வாத சமயநெறிகள் என்பது மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகத்தில் "உவலைச் சமயங்க ளொவ்வாதசா த்திரமாங், சவலைக் கடலுள னாய்க்கிடந்து தடுமாறுங், கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணை க டந்தருளுஞ், செயலைப் பரவிநாக தென்னேணை கொட்டாமோ" என்று கூறுவதனாலு மறியப்படும்.

* அளவை - பிரமாணம்; உண்மை யனுபவ வறிவிற்குக் கருவியா யுள்ளது பிரமாண மெனப்படும்.

‡ பொறிகளாற் காணுங்காட்சி - செவிமுதலிய விந்திரியங்களால் சப்தமுதலிய விஷயங்களை யறியும் அறிவு. "பிரதியட்சப் பிரமைக்குக் கரணம் பிரதியட்சப் பிரமாணமாம்; எங்ஙனம் இது கடமென்றற்றொட க்கத்துப் பிரத்தியட்சப் பிரமைக்குக் கரணம் கண் முதலிய விந்திரியங் களா யிருத்தலின், கண் முதலிய விந்திரியங்களே பிரத்தியட்சப் பிரமா ணமாம். (பிரமை - உண்மை யனுபவ வறிவு):—நியாயப் பிரகாசம்.

குறிகளான் உய்த்துணரும் அனுமானம் - புகை முதலிய குறி களால மலை முதலிய விடங்களில் நெருப்பு முதலியன வுண்டென்றுராய்ந் தறிகின்ற அனுமானம். (குறி, இலிங்கம, சாதனம், எது என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்). அனுமான மெனினும் கருதலெனினு மொக்கும். "அனுமிதிப் பிரமையின் கரணம் அனுமானப் பிரமாணமாம்; எங்ஙனம் இம்மலை வன்னி (தீ)யுடைத்து எனனும் அனுமிதி ஞானத்திற்குப் புகை வன்னியின் வியாப்தி யுடையதா மென்னும் வியாப்தி ஞானம் காரண மாயிருத்தலின், அவ் வியாப்தி ஞானம் அனுமானப் பிரமாணமாம். (வியா ப்தி-யாண்டுப் புகை ஆண்டுத்தீயென நியதமானவுடனிகழ்ச்சி):—நியாயப் பிரகாசம்.

§ கருத்தா மொழியாகிய ஆகமம் - பரமேசுவரன் சிருஷ்டியினாரம்பத்தில் சிவர்களுய்யுமாறு எடுத்துச் சொல்லியவேதம். ஒன்றைச் செய்கிறவன் கர்த்தா வெனப்படுவன். செய்யத்தக்கது கர்த்தவ்விய மெனப்படும். ஆகம மெனினும் உரையெனினு மொக்கும். காண்டம், (பிரத்தியட்சம்), கருதல், உரையென்னு மூன்றும் முறையே அநுபவம், யுத்தி, சுருதி யென்றும் சொல்லப்படும். "சத்தப்பிரமாணம் ஆத்தன் வாக்கியம்...... ஆத்தனுவான் உண்மைப் பொருளைக் கூறுவான்":— தருக்க சங்கிரகம்.

மும் என மூன்று. † ஒப்புப்பற்றி யுணரும் உவமையும், ‡ இவ்வனமன்றாயின் இது கூடா தென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், ¶ உண்மைக்கு மாறாய இன்மையும் என இவற்றையுங் கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். § இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே யடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறுவது இது கூடும்; இது கூடாதெனத் தனகண்ணே தோன்றுவது. இதனை வடநூலார் யுத்தி என்ப.

† ஒப்புப்பற்றி யுணரும் உவமை - ஒன்றற்கொன்றுள்ள சாதாரண தருமம (பொதுமை) பற்றி யறிகின்ற வுவமானம். உவமான மெனினும் உவம மெனினும் ஒப்பெனினு மொக்கும. "உவமானம் உவமிதியறிவிற்குக் காரணம், உவமிதி பெயர்கரும் பெயர்பபொருட்கு முள்ள சம்பந்த மறியு மறிவு; அதற்குக் காரணம் ஒப்புமையறிவு":—தருகக சஙகிரகம்.

‡ இவவனமன்றாயின இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தி - பகலும்இரவும்புசித்தலின்றாயின உடம்புபருத்திருத்தலகூடாதென்றெதிர்மறை முகத்தாலறிகின்ற அருததாபத்தி. அருத்தாபததி யெனினும் பொருட்பே றெனினுமொக்கும. "உபபாதககற்பனைக் கேதுவான உபபாத்திய ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம்; உபபாதகஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம்"—விருததிரத்னாவலி.

¶ உண்மைககு மாறாய இன்மை-விளஙகுதலுண்மைக்கு மாறுபட்ட விளஙகுதலில்லாமை; இஃது அனுபலததிப பிரமாணமெனப்படும். அபாவப்பிரமாணமெனினும அனுபலததிப் பிரமாணமெனினுமொக்கும். இது சிவஞானசித்தியின் "அளவை காண்டல் கருதலுரையபாவம பொருளொப்

பாவென்பா" என்னும் பாட்டினுரையில் ஞானப்பிரகாசர் அபாவம் என்ப தற்கு அனுபலத்தி யென்று பொருள்கூறியிருத்தலு மிங்கு அறியத்தக்க தாம். "அபாவ பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் அனுபலத்திப் பிர மாணமாம்":— விருத்திரத்நாவலி, காண்டல், கருதல், உரை, ஒப்பு, பொருட்பேறு, அனுபலத்தியென்னு மளவைகளே யன்றிப் பரிசேடம், சம்பவம், ஐதிகம், இயல்பு என்னும் வேறளவைகளுங் கூறுவாருமுண்டு அவையெல்லாம் மேற்கூறிய ஆறனுளடங்குவது பற்றி விதந்து கூறாது விட்டார்.

§ இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே யடங்குதலின் மூன்றென்றலே கருத்து - உவமை, அருத்தாபத்தி, அநுபலத்தியென்னு மிம்மூன்று பிரமாணங்களும் ஒருவாற்றான் (ஒருவகையினால்) காண்டல் கருதல் உரையென்னும் மூன்றனுள்ளே அடங்குதலால், பிரமாணம் (காண்டல் கருதல் உரை யென்னும்) மூன்றென்று கூறுதலே கருத்தாமென்க. பிரத்தியட்ச முதல் அனுபலத்தி யீறாயுள்ளவற்றைப் பிரமாணமாகக்கொண்டவர்கள் உவமையும் அருத்தாபத்தியும் அனுபலத்தியும் காண்டல்முதலிய அளவைகளுள் அடங்காவென்று பிரபலகாரணங்காட்டியிருத்தல்பற்றிக், காண்டல் கருதல் உரையென்னு மூன்றையும் பிரமாணமாகக்கொண்ட சாங்கியர் முதலியோர் கூறியபடி யொருவகையால் உவமைமுதலியன காண்டல் முதலியவற்றுள் அடங்குதலே மேற்கொண்டு பரிமேலழகர்

† ஆற்றானென்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஒன்றியோன் றொவ்வாமை யாவது மதவேறுபாட்டான் ‡ அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முள் மாறுகோடல்; அன்னவாயினும் அருள் துணை யென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்கா திருமையினும் உதவலின் 'துணை' என்றார். இவையிரண்டு பாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்). நல்லாற்றான் - (பிரமாணங்களாலும் யுத்தியாலும்) நன்றான வழியிலே,(நின்று), நாடி-(நமக்குத் துணையாகும்அறம்யாதென்று)

இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே யடங்குதலின்' என்று கூறினுரென்க. சாங்கியர்முதலியோர் உவமையும் அருத்தாபத்தியும் அனுமானப் பிரமாணத்திலும்,அனுபலத்தி பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்திலும் அந்தர்க்கத

(அடக்க)மா மென்பர். (பிரத்தியட்சப் பிரமாணததால் அபாவததை யறி யும்போததற்குச சககாரியாக அனுபலத்தியைக் கொண்டனர் தார்க்கிகர் முதலியோர்).

† ஆற்றான் என்பதன் மூன்றனுருபு தனக்குரிய பொருளைவிட்டு ஆற்றினை (நெறியினை) ஏழாம் வேற்றுமைக்குரிய இடப்பொருளில் வந்தமையின் வேற்றுமை மயக்கமாயிற்று.

‡ அளவைகள் தம்முள் மாறுகொள்ளுதலை மேலே கூறினும்; ஆண் டுக் காணக. அளவையா லளக்கப்படும் பொருள்களை தம்முள் மாறுகொள் ளுதலாவது லோகாயதன் உலகமேயுள்ளதென்றம், வேதாந்தி பிரமமே பாரமார்த்திகமாக வுள்ளதென்றம், சைவர்முதலியோர் கடவுள் சீவர்கள் மாயை என்னுமூன்றும் என்றும் உள்ளனவென்றும், தார்க்கிகர் பிருதிவி முதலியவற்றின பரமாணுக்களும், ஆகாயம் காலம் திக்கு ஆத்மா மனமென் னுமைந்தும், சமவாயமும், சாமானியமும், பிறவும் என்றும் உள்ளனவென் றும், சமணர்கள் காலம், சீவன், தன்மாத்திகாயம், அதன்மாத்திகாயம், புண்ணியம், பாவம், ஆகாயம், புற்கலம், பந்தம், வீடு என்னும் பத்தும் அநாதியென்றும் பிறவும் (அவ்வம் மதவாதிகள்) கூறித் தம்முள் மாறு கொள்ளுதலாமென்க.

பிரமாண நிருபணம்.

பிரமையின் கரணம்-பிரமாணமாம். பிரமையென்பது யதார்த்தானுப வமாம். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமாம். வியாபாரத் தின் வேறாய அசாதாரண காரணமே கரணமென்பதும் பிரமாணத்திற் கிலக்கணமாம். காரணத்திற் றோன்றிக் காரியத்தைத் தோற்றுவிப்பது வியாபாரமாம்.

பிரமாணமெனினும் அளவையெனினு மொக்கும். இதனை மதவாதி கள் தத்தங் கொள்கைக்குச் சாதனமாகப் பலவாறாக வங்கீகரித்திருக்கின்ற னர். அவற்றுள்:—

(1) சார்வாக மதத்தர் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண மொன்றனையே யங்கீ கரித் திருக்கின்றனர்.

31

ஆராய்ந்து, அருளாள்க-அருளுடைய ராகக்கடவர், பல்லாற்றான்-(ஒன்றை யொன் றொத்திராத) சமயவழிகளெல்லாவற்றாலும், தேரினும்-ஆராய்ந்தா லும், துணை - துணையாவது, அஃதே - அவ்வருளே, (வேறொன்றில்லை).

(2) கணாத, பௌத்த மதத்தர் அனுமானமென்னு மிரண்டாவது பிர மாணத்தையு மங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மொன்றையே யங்கீகரிக்கு மிடத்துத் திருப்தியை விரும்புகின்ற புருஷ னுக்குப்போஜனத்திற் பிரவிர்த்தியுண்டாதல் கூடாது. சாப்பிடாத பதார் த்தத்தில் திருப்தியுண்டாகு மென்பதற்குப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தி னால் யாதொரு பிரத்தியக்ஷஞானமுமில்லை. சாப்பிட்ட போஜனத்திலுண் டான திருப்தி யனுபவம் சாப்பிடாத போஜனத்திலும் அனுமானத் தினா லுண்டாகுமெனவறிந்து, திருப்தியின்பொருட்டுப் போஜனத்திற் பிரவிர்த்தி யுண்டாகின்றதென்பர்.

(3) சாங்கியர்முதலியோர் சத்தமென்னு மூன்றாவது பிரமாணத்தை யு மங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் பிரத்தியக்ஷம், அனுமானமென்னு மிரண்டு பிரமாணங்களை மாத்திரமங்கீகரிக்குமிடத்துத்,தேசாந்தரத்திலுள்ள தகப்பனிறந்துபோனானென்று பிறர் சொல்லக் கேட்டவனுக்குத் தன் தகப்பனிறந்து விட்டானென்னும் நிச்சயமுண்டாதல் கூடாது. தேசாந்த ரத்தில் தன்தகப்பனிறந்துவிட்டானென்னும் ஞானம்,அவனுக்குப் பிரத்தி யக்ஷம், அனுமானம் என்னுமிவ்விரண்டு பிரமாணங்களாலு முண்டாகவில் லை; ஆகையால், மூன்றாவதான சத்தப் பிரமாணமும் வேண்டுமென்பர்.

(4) நியாயமதத்தர் உவமானமென்னும் நான்காவது பிரமாணத்தையு மங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் பிரத்தியக்ஷமுதலிய மூன்று பிரமா ணங்களை மாத்திர மங்கீகரிக்குமிடத்து ஒருவன் கவயமென்னு மிருகத் தைக் கண்டதில்லை; ஆனால் கவயம அலைதாடியினறிய ஆ(பசு) போன்ற தென்று காட்டுமனிதன் சொல்லக்கேட் டிருக்கிறான். அவன் காட்டிற் குப் போன காலத்து அலைதாடியின்றிய ஆவையொத்த பிண்டத்தைப் பார் த்தபோது காட்டுமனிதன் சொன்னதை ஸ்மரித்து இது கவயத்தின் சொற்பொருளென் றறிகிறான். உவமானப் பிரமாணத்தை யங்கீகரியா தொழியின், இந்த ஞான முண்டாதல் கூடாதென்பர்.

(5) பட்டர் சிஷியரான பிரபாகர மதானுசாரிகள் அருத்தாபத்தி

வென்னு மைந்தாவது பிரமாணத்தையு மங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அவர்கள் பகலுண்ணுதவன பருத்திருத்தலைக் கண்டவனுக்கு இவனிரவில்மறைந்துண்பா னென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது; அது பிரத்தியக்ஷ முதலிய நான்கு பிரமாணங்களாலு முண்டாவதில்லை; ஆகையால், பருத்திருத்தலுக்குக் காரண மிராப்போஜனமென்பது அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் பெறப்படுகின்றதென்பர்.

(6) பட்டர் மதத்தர் அனுபலப்தியென்னும் ஆறுவது பிரமாணத்தையு மங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் வீடுமுதலிய விடத்துக் குடமுதலியன வில்லை யென்னும் ஞானமுண்டாகிறது. அப்போது எது கருவியாக

பிரமாணங்களாவன இந்திரியங்களாற் காணுங் காட்சியும், புகைமுதலிய குறிகளால் ஆராய்ந்தறியும் அனுமானமும், கருத்தா (ஈசனது) மொழியாகிய ஆகமமும் என மூன்றுவகைப்படும். ஒப்புமைபற்றி யறியும்

விளங்கவில்லையோ அதன் அபாவஞானமுண்டாகின்றது. இந்த அபாவத்தின் நிச்சயம் பிரத்தியக்ஷமுதலிய ஐந்து பிரமாணங்களாலு முண்டாவதில்லை; அனுபலத்திப் பிரமாணத்தா லுண்டாகின்றது; ஆதலால் ஆறுவதான அனுபலப்திப் பிரமாணமும் அத்தியாவசியகமா மென்பர்.

இவ்வாறு பிரமாணங்களுள், நையாயிகர் அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தை வியதிரேகியனுமானத்திலும், அனுபலப்திப் பிரமாணத்தைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தி லடக்கிப் பிரமாணங்கள் நான்கே யென்பர்.

கணாத மதானுசாரிகளான வைசேடிகரும், பௌத்தரும், பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், உவமானம், சத்தம் என நையாயிகராங்கீகரித்துள்ள நான்களுள் சத்தத்தையும், உவமானத்தையும் அனுமானப் பிரமாணத்தினுளடக்கிப், பிரமாணங்களிரண்டேயென்பர். சாங்கியர்முதலியோர் உவமானத்தை யனுமானத்தி லடக்கியும் வேறுபிறவாகவும் கூறுவர்.

மேற்குறித்த ஆறுபிரமாணங்களன்றி ஐதிகம், சம்பவம் முதலிய வேறு பிரமாணங்களு முண்டு; அவையனைத்தும் அவ்வாறனுளடங்கும்.

சட்பிரமாண நிரூபண சங்கிரகம்.

1. பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம்.

பிரத்தியக்ஷம் - காண்டல். பிரமாணம் - அளவை.

பிரத்தியட்சப்பிரமாணமெனினும் காண்டலளவையெனினுமொக்கும்.

காண்டலளவையும் கரணபேதத்தா லறுவகைப்படும். (கரணம்-கருவி). அக்கரணமாவன:—

1. சுரோத்திரம், 2. துவக்கு, 3. சட்சு, 4. சிங்குவை, 5. கிராணம், 6. மனம் என்பனவாம், இவற்றுள்:—

(1) சுரோத்திரம் என்பது செவி(செவியினுளிருக்கு மிந்திரியம்);இதன்றொழில் சப்தத்தை யறிதல். சுரோத்திரத்திற்கும் சப்தத்திற்கும் சம்பந்தமுண்டாகும்போது சுரோத்திரத்தினாற் சப்தப்பிரத்தியட்ச முண்டாகிறது. சப்தமென்பது சப்தத் தன்மை முதலியன வற்றிற்கு முபலட்சணமாம்.

(2) துவக்கு என்பது சரீரம் (சரீர முற்றும் வியாபித்திருக்குமிந்திரியம்); இதன் றொழில் பரிசத்தையறிதல். தொக்கிற்கும் பரிசத்திற்கும் சம்பந்த முண்டாகும்போது துவக்கினாற் பரிசத்தின் பிரத்தியட்ச முண்டாகிறது. பரிசமென்பது திரவியம் திரவியத்தன்மை முதலியவற்றிற்கு முபலட்சணமாம்.

(3) சட்சு என்பது கண்(கண்ணுறை கருமணியிலிருக்குமிந்திரியம்); இதன் றொழில் ரூபத்தையறிதல். சட்சுவிற்கும் உருவத்திற்கும் சம்பந்த

உவமானமும், இன்மையன்றாயின் இது கூடாதென் றறியும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு எதிராகிய இல்லாமையும் எனவிவற்றையுங்கூட்டிப் பிரமாணம் ஆறென்பாரும் உண்டு. இவையும் ஒருவகையால் பிரத்தி

முண்டாகும்போது சட்சுவினால உருவத்தின பிரத்தியட்ச முண்டாகிறது. உருவமென்பது உருவமுடைய திரவிய முதலியவற்றிற்கு முபலட்சணமாம்.

(4) சிங்குவை என்பது நாக்கு. (நாக்கினுள்ளியி லிருக்கு மிந்திரியம்); இதன் றொழில் இரசத்தை யறிதல். சிங்குவைக்கும் இரசத்திற்கும் சம்பந்த

முண்டாகும்போது சிக்ஷுவையால் இரசத்தின் பிரத்தியட்ச முண்டாகிறது. இரசமென்பது இரசத்தன்மை முதலியவற்றிற்கு முபலட்சணமாம்.

(5) கிராணம் என்பது மூக்கு (மூக் குநுனியிலிருக்குமிந்திரியம்); இதன தொழில் கந்தத்தை யறிதல். கிராணத்திற்கும் கந்தத்திற்கும் சம்பந்தமுண்டாகும்போது கிராணத்தாற் கந்தப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. கந்தமென்பது கந்தத்தன்மை முதலிய வற்றிற்கு முபலட்சணமாம்.

(6) மனமென்பதுநெஞ்சு(நெஞ்சினுளிருக்கு மிந்திரியம்); இதன் தொழில் சுகமுதலியவற்றை யறிதல், மனதிற்குக் கண் முதலிய இந்திரியங்களின் வாயிலாகவாவது வேறுவகையாலாவது பதார்த்தங்களின் சம்பந்த முண்டாகும்போது மனத்தாற் சுகதுக்க முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. மனம் இந்திரிய மன்றெனபாரு முண்டு.

மீண்டும பிரத்யக்ஷம், சவிகற்பம், நிருவிகற்பம் என்னும் பேதத்தாலிருவகைத்தாம். விகற்பத்துடன் கூடியது சவிகற்பமாம். விகற்பமாவது பொருள், ஜாதி, குணம், கிரியை முதலியனவாம், இவற்றோடு கூடிய ஞானம் சவிகற்ப ஞானமாம்.

ஜாதி, குணம், கிரியை, பொருள் முதலியவற்றின் றோற்றமின்றி, இஃதொன் றென்று வஸ்துவின் சத்துவ மாத்திரத்தாலுண்டாகும் ஞானம நிருவிகற்ப ஞானமாம்.

2. அனுமானப் பிரமாணம்.

அனுமிதிப் பிரமையின் காரணம் அனுமானப் பிரமாணமாம். அனுமிதிப்பிரமைபட்சத்திற்சாத்திய முண்டென் றுணரும் ஞானமாம். அனுமானம் வியாத்தியினனுபவம். வியாத்தி ஏது (புகை) சாத்தியங் (தீக்) களின் நியதமான வுடனிகழ்ச்சி.

அடுக்களை முதலியவிடங்களில் தினந்தோறும் புகையிருக்கக் காணும் புருஷனுக்குப், புகையுள்ள விடங்களிலெல்லாம் அக்கினியிருக்குமென்னு மோ ரனுபவ முண்டாகிறது. இது வியாத்தியனுபவ மெனப்படும்.

இவ்வனுபவ முடையவன் பர்வதமுதலிய இடங்களுக்குப் போகுங்கால், புகையின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகு மிடத்து, அவனுக்குப் புகைக்கும், வன்னிக்குமுள்ள வுடனிகழ்ச்சியின் ஞாபக முண்டாகின்றது, இதனால்

யட்சம் அநுமானம் ஆகமமென்னும் அம்மூன்றனுள்ளே அடங்குதலால், பிரமாணம் மூன்றென்றலே கருத்தாம். யுத்தியாவது இதுகூடும் இது கூடாது எனத் தன்னிடத்தே தோன்றுவது. ஆற்றுன் என்பது ஆற்றில்

மலை முதலிய விடங்களில் வன்னியுண்டென்னும் ஞான முண்டாகிறது. இதுவே அநுமிதி யெனப்படும்.

ஈண்டுப் புகை எது அல்லது இலிங்கமெனப்படும்.

எது அல்லது இலிங்கத்தாலறியப்பட்ட வன்னி (தீ) சாத்தியமெனப் படும்.

எது, சாத்திய மிரண்டிற்கும் ஆசிரயமாயிருக்கும பர்வதம் முதலியன பக்ஷமாம், எவ்வதிகரண (இட) த்திற் சாதியத்தை யறியும் விருப்பமுண் டாயச, சாத்தியத்தின் அநுமிதிவடிவ ஙசசய முணடாகின்றதோ அது பட்சமெனப்படும்.

தூமமுள்ள விடத்து மில்லாவிடத்தும் வன்னியிருப்பதால் தூமத்தி னும் வன்னி யதிகவிடத்திருப்பதாம்; ஆகையால் வன்னி வியாபகமாம்.

வன்னியுள்ள விடத்தெல்லாம் தூமமில்லாமையால் தூமம் வியாப்பி யமாம். (சொற்பவிடத் திருப்பதாம்).

அநுமிதிஞானத்தில் எது சாத்தியங்களின் வியாப்தியநுபவம் கர ணமாம். இந்த வியாப்தி ஞானதனை ஸ்மிருதி (ஞாபகம்) வியா பாரமாம், அநுமிதியறிவு பயனும் உடனிகழ்ச்ச ஞானமெனினும் வியா ப்திஞான மெனினு மொக்கும். சிலா வியாப்தி ஞானத்தையும் சிலர், வியா ப்திஸ்மிருதியினையும், சிலர் எது ஞானத்தையும், சிலர் ஞானஎதுவினையும் காணமென்பர்.

அவ்வநுமானம் † கேவலாந்துவயி ‡ கேவலவியதிரேகி $ அந்துவய வியதிரேகியென மூவகைத்தாம். அநதுவயம - உடன்பாடு, வியதிரேகம், எதிர்மறை.

அவற்றுள்:—(1) கேவலாந்துவயியாவது அநுவயத்தில் மாத்திரம் வி யாத்தி யுடையது. அது குடம் அபிதேயம (பெயரிட்டு வழஙகற்பாலது); பிரமேயத் தனலமயால் என்பது போலவாம். ஈண்டுக்குடம் பட்சம்; அத

ன் அபிதேயத்தன்மை சாதநியம்; பிரமேயத்தன்மையால் என்பது ஏது. ஈண்டு, யாண்டு யாண்டுப் பிரமேயத்துவம் ஆண்டு ஆண்டு அபிதேயத்துவம் படம்போல என அந்நுவயவியாப்தி மாத்திரமுளது; யாண்டுச்சாதநியமில்லை, ஆண்டு ஏதுவில்லை என வியதிரேக வியாத்தியின்மையா (அபிதேயத்துவமும், பிரமேயத்துவமு மெங்குமிருத்தலா) லென்க.

(2) கேவல வியதிரேகியாவது வியதிரேகத்தில் மாத்திரம் வியாத்தியுடையது. அது பிருதிவி ஏனையவற்றின் வேறு; கந்தமுடைமையால்; யாது ஏனையவற்றின் வேறன்று அது கந்தமுடையதன்று அப்புப்போல என்பது போலவாம். இங்கு யாதுகந்தமுடைத்து அஃது ஏனையவற்றின் வேறு

எனப் பொருள்பட்டமையின் வேற்றுமை மயக்கமாம். ஒன்றை யொன்றொத்திராமையாவது மதவேறுபாட்டால் பிரமாணங்களும் (அவற்றாலறியப்படும்) பொருள்களும் தம்முள்ளே மாறுகொள்ளுதலாம்; அப்படியிருந்தாலும் அருள் துணையென்று சொல்லுமிடத்து (அது தம்முள் வேறுபட்டேன சமயிகட்கெல்லாஞ்) சம்மதமா மென்பதாம் உயிரைவிட்டு நீங்காமல்

இதுபோல என அந்நுவயத்தில திருட்டாந்தமில்லை; பிருதிவிமுழுதும் பட்சமே யாகலினென்க.

(3) அந்நுவயவியதிரேகியாவது அந்நுவயத்திலும், வியதிரேகத்திலும் வியாப்தியுடையது. வன்னியைச் சாதிக்குங்கால் புகையுடைமை அந்நுவயவியதிரேகியாம்; யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீ அடுக்களைப்போல என அந்நுவயத்திலும், யாண்டுத்தீயில்லை ஆண்டுப் புகையில்லை மடுப்போல என வியதிரேகத்திலும் வியாப்தி யுடைமையினென்க

மீண்டும் அவ்வனுமானம் சுவார்த்தானுமானம் (தன் பொருட்டனுமானம்) பரார்த்தானுமானம் (பிறர்பொருட்டனுமானம்) என்னும் வேறுபாட்டா லிருவகைத்து.

(1) தன்பொருட்டனுமானமாவது தனக்கனுமிதி ஞானம விளக்குதற்குக் காரணமாம்; வாக்கியப் பிரயோகமின்றி வியாத்திஞானமுதலியவற்றால் எவ்வனுமிதி யுண்டாகின்றதோ அது சுவார்த்தானுமிதியாம்.

(2) பிறர்பொருட்டனுமானமாவது தானேபுகையால்வன்னியை அனுமித்துப் பிறருணர்தற்பொருட்டு ஐவகை யுறுப்புடன் கூடிய வாக்கியத்தைக் கூறுவது.

ஐவகையுறுப்பாவன:—1. பிரதிஞ்ஞை (மலைவன்னியுடைத்து) 2-ஏது (புகையுடைமையால்), 3. திருஷ்டாந்தம் - (யாது யாது புகையுடையது அது அது வன்னியுடையது அடுக்களைப்போல), 4. உபநயம் - (இதுவுமவ்வணம்), 5. நிகமனம் - (ஆதலினிவ்வணம்), (ஆதலால் மலைவன்னியுடைத்து) என்பனவாம்.

பிரதிஞ்ஞையாவது பட்சத்தைத் துணிபொருளுடையதாகக் கூறல்.

ஏதுவாவது இன் ஆன் உருபீறாக இலிங்கத்தை யெடுத்துக் காட்டுவது.

திருட்டாந்தமாவது ஏதுசாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சியை யெடுத்துக்காட்டுவது. வாதிப் பிரதிவாதிகளுக்கு யாண்டுவிவாதமில்லையோ யாண்டு இருவராலும் நிச்சயிக்கப்பட்ட அருத்தமுளதோ அது திருஷ்டாந்தமெனப்படும்.

உபநயமாவது பட்சதருமத்தன்மை புணர்தற்பொருட்டுத் திருட்டாந்தத்தைச சார்த்திக் கூறுவது.

நிகமனமாவது முடிந்தது முடித்தல்; மறுதலையின்மைகாட்டல் முதலியன நிகமனத்திற்குப்பயனும்.

இம்மை மறுமை யென்னும் இருமையிலும் உதவுதலால் அருளை 'துணை' என்றார். இவையிரண்டு பாட்டாலும் அருளினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-று). சமயங்கள் பலவும் அருளுடைமையைக் கொண்டாடுதலின், அதனையொருவன் நன்னெறிக்கண்நின்றுபெறக்கடவன்.

2. (Stand) in the goodpath, consider and be kind; although you may perfectly study the rules of many different (sects),

kindness will be your best aid in the acquisiton of heavenly bliss.

3. சத்தப்பிரமாணம்.

மீமாம்சமதத்தில் சத்தம் திரவியமாம்; மற்றவர் மதத்தில் சத்தம் குணமாம்; நியாயமதத்திலோ ஆகாயத்தின் குணமே சத்தமாம். இந்தச் சத்தம் 1. தொனிவடிவம், (2) வர்ண (எழுத்து) வடிவம் என்னும் பேதத்தால் இருவகைத்து.

பொருளுடைய வர்ணம் (எழுத்து), அல்லது வர்ணசமுதாயம்பதமாம்; பதசமுதாயம் வாக்கியமாம். ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானம், அல்லது சகலபதார்த்தங்களின் சம்பந்தவடிவ ஞானம் வாக்யார்த்த ஞானமாம்.

வாக்கியார்த்த கோசர யதார்த்தஞானம் சாப்தப் பிரமையாம், சாப்தப்பிரமையின கரணம் சத்தப்பிரமாணமாம்.

பதத்திற்கும் (அதனாலறியப்படும்) பொருளுக்குமுள்ள சம்பந்தம்விருத்தி யெனப்படும். இந்த விருத்தி சக்தி விருத்தி, இலட்சணா விருத்தி யென்னும் பேதத்தா லிருவகைத்து.

சக்தியாவது பதத்தைக்கேட்பதனால் பதப்பொருளுணர்ச்சியுண்டாகுமாறு செய்யும் பதத்திலுள்ள சாமர்த்தியமே பதசக்தியாம். கடபதத்தைக் கேட்பதனால் கடவடிவப்பொருளின் ஞான முண்டாகிறது; இதுவே கடபதத்தின் சக்தியாம். பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்குமுள்ள சாட்சாத் (நேர்) சம்பந்தம சக்திவிருத்தியாம.

பதத்தின் சக்திவிருத்தியாலறியப்படும்பொருள் சக்கியமெனப்படும். சக்கியசம்பந்தம் இலக்ஷணையாம்; அல்லது பதத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள பரம்பரைச் சம்பந்தம லட்சணையாம்; அதனாலறியப்படும் பொருள் இலட்சியமாம்.

கங்கையென்னும்பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகத்திற்குக் கரையோடுள்ள சம்பந்தம் கங்கையென்னும் பதத்தின் இலட்சணையாம்; அதனாலறியப்படும் கங்கையின்கரை இலட்சியமாம்.

“அர்த்தவாசகம் பதம். அது முக்கியம் கௌணமென்னும் வேற

பாட்டாலிருவகைத்து. (1) எது சக்திவிருத்தியா லெப்பொருளை யறிவிக்கின்றதோ அஃதப் பொருளில் முக்கியமாம்; அது குதிரை குட முதலிய

பொருள்களை யறிவிப்பது குதிரை குட முதலிய பதமாதல் போல்வதாம். (2) எது இலட்சணா விருத்தியா லெப்பொருளை யறிவிக்கின்றதோ அஃதப்பொருளில் கௌணமாகிய இலாக்ஷணிகமாம். அது கங்கையி லிடைசேரி யென்புழிக் கங்கை யென்னும் பதம் கரையை யறிவிப்பதாதல்போல்வதாம்." என்பது தருக்க கௌமுதி.

இச்சாப்த போதத்திற்கு அவாய்நிலை, தகுதி, தாற்பரியம், அண்மை என்னும் நான்கும் சககாரிகளாம். அவற்றுள்:—

அவாய்நிலையாவது ஒரு பதார்த்தத்திற்கு வேறுபதார்த்தத்தோடு கொண்டுகூட் டுணர் வின்மையாம்.

தகுதியாவது ஒரு பதார்த்தத்திற்கு வேறு பதார்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்தமாம்.

தாற்பரியமாவது கேட்பவனுக்கு இப்பதத்தால் இப்பொருளின் ஞான முண்டாகவேண்டுமென் றப்பதத்தைக் கூறுவோனது இச்சையாம்.

அண்மையாவது யோக்கிய பதங்களின் விருத்திரூப சம்பந்தத்தாலுண்டாகும் மறைப்பின்றிய பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியாம்.

இச்சத்தம் விதி, நிஷேதம், அர்த்தவாதம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்து.

அவற்றுள், விதிவாக்கியமாவது இதனைச்செய்க என்றுபுருஷனைப்பிரவிர்த்திக்குமாறு செய்யும் வாக்கியமாம். ஜோதிஷ்டோமத்தால் ஸ்வர்க்ககாமன் யஜிக்க என்பது விதிவாக்கியமாம். ஜோதிஷ்டோம மென்னும் யாகம் ஸ்வர்க்கரூப இஷ்டசாதனமாமென்பது பொருள். யஜிக்க என்னும் விதியால் இஷ்டசாதனத் தன்மை யடையப் படுதலாம்.

நிஷேதவாக்கியமாவது நிவிர்த்திபரமான வாக்கியமாம். அது மதுபானம் செய்யற்க என்பதாம். மதுபானம் இஷ்டவிசேஷசாதன மன்மையா

வென்க. இஷ்டவிசேஷமும் பாபத்தை யுண்பெண்ணுமையேயாம்.

விதிநிஷேதங்களுக்கு வேறாய வாக்கியம் அர்த்தவாதவாக்கியமெனப் படும். அதுவும் பூதார்த்தவாதம் (வச்சிரஹஸ்தன் புரந்தரன்), குணார்த்தவாதம் (யக்கியகம்பம் ஆதித்தன்), அநுவாதார்த்தவாதம் (அக்கினி பனிக்கு மருந்து) என மூவகைத்தாம்.

இச்சத்தம் இலௌகிகம் வைதிகமெனனும் வேறுபாட்டா லிருவகைத்து. இலௌகிகவாக்கியங்களுள், ஆப்தரால் சொல்லப்பட்ட சிலவே பிரமாணமாம்; வைதிகவாக்கியமோ பரமாப்தனாகிய பகவானாற் சொல்லப்பட்டமையின் முற்றும் பிரமாணமேயாம்.

4. உவமானப் பிரமாணம்.

உவமிதியறிவிற்குக் கரணம் உவமானப்பிரமாணமாம்.
உவமானமாவது சாதிருசிய (ஒப்புமை) ஞானவடிவினதாம்.

சாதிருசியமாவது பேதத்தோடுகூடிய சமானதர்மமாம். முற்றுஞ் சமானதர்மமுள்ளவிடத்து உவமானம் சித்திப்பதின்று.

எங்ஙனம்:—கவயத்தையறியாத ஒரு நகரவாசி காட்டு வாசியினிடத்துக் கவயம்(காட்டுப்பசு) அலைதாடியின்றிய ஆ (பசு) போன்றிருக்குமென்னும் வாக்கியத்தைக்கேட்டு, அவ்வாக்கியார்த்தத்தை யனுபவித்து, காட்டிற்குச் சென்றபோது, அலைதாடியின்றிய ஆவையொத்த பிண்டத்தைக் கண்டு, அக்காட்டுவாசியினுடையவாக்கியார்த்தத்தைஸ்மரித்து அப்பிண்டத்தில் கவயபதத்தின் வாச்சியத்தன்மையை யறிகிறான். ஈண்டுக் கவயபதத்தின் வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம் உவமிதியாம்; காட்டுவாசியினது வாக்கியார்த்தானுபவம் கரணமாம்; வாக்கியார்த்தத்தின ஸ்மிருதி வியாபாரமாம்.

சாதிருசிய ஞானத்தால் உவமிதியறிவுண்டாதல்போன்று விதர்ம ஞானத்தாலும்உவமிதியறிவுண்டாம்எங்ஙனம்:—காண்டாமிருகத்தையறியாத ஒருவன் காட்டுவாசியினிடத்து ஒட்டையின விலக்ஷண (வேறுபாடான) தாமரூடைய கொம்போடுகூடிய மூக்கினையுடையது காண்டாமிருகமென்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டு, அவ்வாக்கியார்த்தத்தை யனுபவித்துக் காட்

டிற்குச் சென்ற காலத்து ஒட்டையின் விலக்ஷண தர்மமுடைய சொம் போகேடிய மூக்கினையுடைய பிண்டத்தைக் கண்டு, அக்காட்டுவாசியினுடைய வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மரித்து (நினைத்து), அப்பிண்டத்தில் காண்டாமிருக பதத்தின் வாச்சியத் தன்மையையறிகிறான். ஈண்டுக் காட்டுவாசியினுடைய வாக்கியார்த்தானுபவம் காரணம்; வாக்கியார்த்தத்தின் ஸ்மரணம் வியாபாரம்; காண்டாமிருகபதத்தின் வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம் உவமிதியாகிய பயனும்.

5. அருத்தாபத்திப்பிரமாணம்.

அருத்தாபத்திப் பிரமையின் கரணம் அருத்தாபத்திப் பிரமாணமாம். உபபாதக (இராப்போஜனத்தின்) கற்பனைக் கேதுவாகிய உபபாத்திய(பருமைத்தன்மையின்) ஞானம் அருத்தாபத்திப் பிரமாணமாம்; உபபாதக(இராப்போஜனத்தின்) ஞானம் அருத்தாபத்திப் பிரமையாம்.

அருத்தமாவது - (உபபாதக) வஸ்து. ஆபத்தியாவது - கற்பனையாம். ஆகவே, அருத்தாபத்தி யென்பது அவயவப்பொருள் வஸ்து கற்பனையென்பதாம்.

எங்ஙனம்:—பருத்திருக்குந் தேவதத்தன் பகலுண்ணானென்று காணுமிடத்தாவது, கேட்குமிடத்தாவது, எவனை பகலி லுண்ணவில்லையோ அவனிரவிலு முண்ணுவிடத்துப் பருமை சம்பவியாதென்றுணர்ந்த பின்னர்ப் பருமைக்குக் காரணம் இராப்போஜனமென்று கற்பிக்கப்படுகிறது. இந்த இராப் போஜனத்தின் கற்பனை அருத்தாபத்திப் பிரமையாம்; இந்த இராப்போஜனத்தின் ஞானத்துக்கு ஏதுவாகிய பருமையின் ஞானம் அருத்தாபத்திப் பிரமாணமாம்.

இது திருஷ்ட (காண்டல்) அருத்தாபத்தி, சுருத (கேட்டல்) அருத்தாபத்தியென் றிருவகைத்தாம்.

(1) பகலுண்ணுதவனது பருமையைக் காண்டலாலுண்டாகும் இராப்போஜனத்தின் ஞானம் திருஷ்டாருத்தாபத்தியாம்.

(2) வீட்டிலில்லாத தேவதத்தன் ஜீவித்திருக்கிறானென்று கேட்கு

மிடத்து, வீட்டிற்குவெளியே தேவதத்தனது இருப்பின்றி வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் பொருந்தாதாகலின், வீட்டிற்கு வெளியே தேவதத்தனது இருப்புக் கற்பிக்கப்படுகிறது. வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் திருஷ்டமன்று; ஆனால் சுருதமாம். ஆகலின், இது சுருதார்த்தாபத்தியாம்.

6. அநுபலப்திப்பிரமாணம்.

உபலப்தி அல்லது உபலம்பம் என்பதற்கு ஞானம், அல்லது விளக்கம் என்பது பொருளாம்; ஆகவே, அநுபலப்திக்கு ஞானமின்மை, அல்லது விளக்கமின்மை யென்பது பொருளாம்.

அபாவப் பிரமையின் கரணம் அநுபலத்திப் பிரமாணமாம். அநுபலத்திப் பிரமாணத்தா லுண்டாகும் ஞானம் அபாவப்பிரமையாம். எவ்வகை:—வீடு முதலியவிடத்துக் கடமுதலியன இல்லை யென்னும் ஞானமுண்டாகிறது. கடமில்லாதவிடத்துக் கடத்தின் தகுதியான விளக்கமின்மையால் அதன் அபாவஞானமுண்டாகின்றது. அதுவே, அபாவப் பிரமையாம். கடத்தின் ஞானமில்லாத புருஷனுக்குக் கடத்தினபாவ ஞானமுண்டாகாதாகலின், பிரதியோகி யுணர்ச்சியின்றி யபாவ வுணர்ச்சி யுண்டாகாதென்பது நியமமாம். பிரதியோகியென்பது எதிர்மறையாம். கடத்தினபாவத்திற்கெதிர்மறை கடமாம். அக்கடமே பிரதியோகியாம். இவ்வாற்றால் நிஷேத (விலக்கு) முகஞானத்திற்கு விஷயமாவது, அல்லது சம்பந்த சாதிருசியங்கட்கு வேறாய பிரதியோகியினபேட்சை யோடுகூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது அபாவத்தி னிலக்கணமாம். வீடு முதலிய விடத்துக் கடாபாவத்தை (கடத்தினில்லாமையை) யறியுமிடத்து, ஆண்டுக் கடத்தின் யோக்கியானுபலப்தி (தகுதியாயவிளக்கமின்மை) அநுபலத்திப் பிரமாணமெனவும், அதனாலுண்டாகுங் கடாபாவஞானம் அபாவப்பிரமை யெனவுமறிக.

இந்த அபாவம் சம்சர்க்காபாவம், அந்நியோந்நியாபாவமென இருவகைத்தாம். அந்நியோந்நியாபாவம் ஒன்றேயாம். சம்சர்க்காபாவம்: பிராகபாவம், பிரத்துவம்சாபாவம், சாமயிகாபாவம், அத்தியந்தாபாவமென நால்வகைத்தாம்.

(1) பிராகபாவம்-உற்பத்தியின்றி,நாசமுடைய அபாவமாம். எங்ஙனம் கடத்தின் பிராகபாவம், கடவுற்பத்திக்குமுன் கடத்தி னுபாதான காரணமாய கபாலத்திலிருக்கின்றது; கபாலத்தினுற்பத்திக்கு முன்னும் கபாலத்தினுபாதான (முதல்) காரணத்திலிருக்கிறது. இவ்வாற்றால், கடத்தினுற்பத்திக்குமுன் கடத்திற்குக் காரணமாய பரமாணுசமுதாயத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. பரமாணு கடங்களுக்கு இடையிலுள்ள துவி

யணுகமுதல் கபாலமீறாயுள்ள சகல அவயவிகளின் பிராகபாவமும் அவற்றினுற்பத்திக்குமுன் பரமாணுவின்க ணிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் அஃது உற்பத்தி யில்லாததாம். அது நாசமுடையதுமாம்; ஏனெனின், கடம் உற்பத்தியானதும் அதன் பிராகபாவ மிருப்பதின்று;கடவுற்பத்தியே பிராகபாவத்தி னாசமாம்.

(2) பிரத்துவம்சாபாவம் - உற்பத்தியுடையதாய், நாச மில்லாததான அபாவமாம்.தண்டத்தால் கடநாசமுண்டாகும்போது அதன் பிரத்துவம்சாபாவ முற்பத்தியாகிறது. அஃது அநந்தமா(நாசமில்லாததா)ம். ஏனெனின், ஒன்றன் துவம்சத்தின் துவம்சம் உண்டாதலில்லை. கடத்தின் துவம்சம் யாவருக்கும் அனுபவசித்தமாம். கடத்தின் துவம்சத்தின் துவம்சம் (அஃதாவது அழிந்த கடத்தின் புனருற்பத்தி) ஒருவரனுபவத்துமில்லை. ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவம் உற்பத்தியுடையதாய், நாசமில்லாததாம்.

(3) சாமயிகாபாவம்-உற்பத்தியுடையதும் நாசமுடையதுமாயுள்ள அபாவமாம். எங்ஙனம்:—ஓரிடத்துள்ள கடம், மற்றோரிடத்திற்குக் கொண்டுபோன போது அவ்விடத்தில் அக்கடத்தின் அபாவ முண்டாகின்றது. மீண்டுமவ்விடத்தி லக்கடத்தைக்கொண்டு வந்து வைத்தபோது அது நாசமாய் விடுகின்றது. இத்தன்மைய வபாவமே சாமயிகாபாவமாம்.

(4) அத்தியந்தாபாவம்—அநாதியநந்தவபாவமாம். வாயுவி லுருவ மின்றென்பது அத்தியந்தாபாவத்திற் குதாரணமாம். ஒருகாலத்திருந்து ஒருகாலத்திராத பதார்த்தத்திற்குற்பத்தி நாசங்கள் அமையும். என்று மில்லாத பதார்த்தத்திற்கு உற்பத்திநாசம் சொல்வது கூடாது. அத்தன்மையதே

'அத்தியந்தாபாவமாம். அநாதி - உற்பத்தியின்மை; அநந்தம்-நாசமின்மை'

அத்தியந்தாபாவத்திற்கு வேறாய் உற்பத்தி நாசமில்லாத அபாவம் அந்நியோந்யா பாவமாம். இது பேதமென்றும், பின்னத்தன்மை யென்றும், அதிரிக்தத்தன்மை யென்றும் சொல்லப்படும். எங்ஙனம்:-கடம்படமன்று என்னு மிடத்துக் கடத்தில் படத்தினது அபேதம் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. கடத்தின் வேறாயதுபடமென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். இவ்வாற்றால், அபேதத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் அந்நியோந்யாபாவமாம்.

அபாவங்களின் இலக்கணம் நியாயசித்தாந்தப்படி கூறப்பட்டது. இதற்கு மறுப்பு முண்டு.

பரிமேலழகர் காட்சி முதலிய அளவைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறினமையின், அவ்வளவைகளை விளங்குமாறு ஒருவகையாக விரித்துக்கூறினோம்.

ரு. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்னா வுலகம் புகல்.

பரி.—(இ-ள்). இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்துட் சென்று புகுதல் அருள்செறிந்த நெஞ்சினை யுடையார்க்கில்லை, (எ-று).

இருள்செறிந்த துன்பவுலக மென்றது இணிந்த விருளை யுடைத்தாய்த் தன்கட்புகுவோர்க்குத் துன்பஞ் செய்வதோர் நரகத்தை. அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின் 'உலகம்' எனப்பட்டது.

தேவி.—(இ-ள்). இருள்சேர்ந்த—இருள் மிகுந்த, இன்னாவுலகம்-துன்பவுலகத்தில், புகல்-(போய்) புகுதல், அருள்சேர்ந்த — அருள் மிகுந்த, நெஞ்சினார்க்கு-மனதினையுடையவர்க்கு, இல்லை—, (எ-று).

இருள்சேர்ந்த இன்னா வுலகமென்றது நெருங்கிய விருளையுடைய

தாய்த் தன்னிடத் தடைந்தவர்க்குத் துன்பஞ் செய்வதொரு தமப்பிரபை யென்னும் நரகத்தை. அதுகீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின 'உலகம்' என்று கூறப்பட்டது.

(க-து) அருளுடையார் நரகமடையா ரென்பது. (ங)

3 They will never enter the world of darkness and wretchedness, whose minds are the abode of kindness

ச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

பரி.—(இ-ள்) நிலைபேறுடைய உயிர்களைப்பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையவனுக்குத் தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகா வென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், (எ-று).

* உயிர்களெல்லாம் † நித்தமாகலின் 'மன்னுயிர' என்றார். அஞ்சுதல்-

¶ துன்பநோக்கியஞ்சுதல் * அன்ன வறத்தினோன் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானெனவே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக் கேதுகூறியவாறு

* உயிர்களெல்லாம் நித்தாயிருத்தல் பற்றி 'நித்தமாகலின' என்று கூறினர். இது கந்தபுராணம் சூதசங்கிதை சித்தியவத்து விசாரமுரைத்த வத்தியாயத்தில் "ஒத்தசட மசித்தியமல் லாதுசிதக் கனித்தியம்வந் துறுதலின்றே" என்றும், பாகவத புராணம் 11-வதுஸ்கந்தத்தில் "அறிவினிலாக்கை மூன்று மசத்திய மென்று நீக்கி, நிறைவுறு மறிவு தானே நித்திய மென்று தேர்வோர், பிறவிசெவ கடலை யொன்றார்" என்றும், கூறுவதனாலுமன் நன்குணரப்படும்

உயிர்களெல்லாம் நித்தியம, சித்தாயிருத்தலின், யாது சித்து அது நித்தியம் ஈசுவரன்போல; யாது நித்தியமன்று அது சித்தன்று கடம்போல என்பதில் அனுமானமாம். இஃது தர்வய வியதிரேகி யனுமானமாம்.

† நித்தியம்-துவசம்சாபாவ அப்பிரதியோகி (முன்னின்மைக் கெதிர்மறையாகாமை); அஃதாவது நாசமின்றி யிருப்பது.

யிற்று.

தெளி:—(இ - ள்). மன்னுயிர் - நிலைபேறுடைய உயிர்களை, ஓம்பி - பாதுகாத்து, அருளாள்வாற்கு (அவ்வுயிர்களிடத்து) அருளுடையவனாயிருப்பவனுக்கு, தன்னுயிர்—தனது உயிர், அஞ்சும்-அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய, வினை - தீவினைகள், இல - உண்டாகா, என்ப - என்று (அறிஞோர்) சொல்லுவர், (எ - று)

உயிர்களெல்லாம் (சித்தாயிருப்பதுபற்றி) நித்தியமாதலின் 'மன்னுயிர்' என்றார். அஞ்சுதல்-துன்பநோக்கிப் பயப்படுதல். அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலை முதலிய பாவங்களைச் செய்யானெனவே, மறுமையில் அவன் நரகமடையாமைக்குக் காரணம் சொல்லியவாறாயிற்று.

(க - து) உயிர்களிடத்துக் கருணையுடையவன் தீவினைகளைச் செய்வதில்லை என்பது.

4 The wise say that the evils, which his soul would dread will never come upon the man who exercises kindness and protects the life of other creatures.

ரு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

பரி. -(இ - ள்) அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒரு துன்பம் உண்டாகாது; ‡ அதற்குக் காற்றியங்குகின்ற வளப்பத்தையுடைய பெரிய ஞாலத்து வாழ்வார் சான்று, (எ - று).

† சான்றுவார் - தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணாதார்க்குத் தேற்றுதற்குரியவர். அருளாளவார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவருங் கண்டறிவாரின்மையின், ‡ இன்மை முகத்தான்

¶ தீவினையாலுண்டாகுந் துன்பத்தைக் கருதி அது செய்யப் பயப்படுதல்.

* அன்னவறத்தினோன் - மன்னுயிரோம்பி யருளாளுமவ்வறத்தினையுடையவன்.

‡ அதற்கு - இம்மையிலும் ஒருதுன்பம் உண்டாகாதெனபதற்கு.

† "பரஸ்பரம் வழக்கிடு மிருவரினும் வேறாய, அவ்விருவரது வழக்கைச் சாட்சாத்தாக (நேராக) வறிந் ததாசின (பட்சபாத மற்றவ)ராயிருப்பவன் சாட்சியெனப் படுவான்" என்பது தத்வாநுசந்தானம்.

‡ அருளுடையவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாக ஒருகாலத்திலு மோரிடத்திலுங் கண்டறிந்தாரொருவருமில்லை யென்பதனை யேதுவாகக்கொண்டு உலகத்தாரியாவரையுஞ் சாட்சியாகக் கொண்டாரென்க.

ஞாலத்தார் யாவரும் சான்றென்பார் § 'வளிவழங்கு மல்லன்மா ஞாலங்கரி' என்றார். ¶ எனவே, இம்மைக்கணென்பது பெற்றாம். ஞாலம் - ஆகு பெயர். இவை மூன்று பாட்டானும் ‖ அத்துணையுடையார்க்கு இருமையினுந் துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). அருளாள்வார்க்கு - அருளுடையவருக்கு, (மறுமையிலேயன்றி இம்மையிலும்), அல்லல் - ஒருதுன்பம், இல்லை - உண்டாகாது, (அதற்கு), வளிவழங்கும் - காற்றுலாவுகின்ற, மல்லல் - வளப்பத்தையுடைய, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியில் வாழ்வோர், கரி - சாட்சியாவார்.

சாட்சியாவார் - தாம்கண்டு தெளிந்தபொருளைக்காணாதவர்க்குத் தெளிவித்தற்கு உரியவர். அருளாள்வார்க்குத் துன்பமுண்டாக ஒருகாலத்திலும் ஓரிடத்திலும் ஒருவரும் கண்டறிந்ததில்லாமையால், இல்லாமை காரணமாக உலகத்தாரனைவரும் சாட்சியாவாரென்பார் 'வளிவழங்கு மல்லன்மா ஞாலங்கரி' என்றார். எனவே, (சாட்சியாதல்) இம்மையிலென்பது பெறப்பட்டது. ஞாலத்தாரை ஞாலமெனலால் அஃதிட வாகுபெயராம். இவை மூன்று பாட்டாலும் அவ்வருளாகிய துணையை யுடையவர்க்கு இம்மை மறுமை யென்னும் இருமையிலுந் துன்பமில்லாமை சொல்லப்பட்டது.

(க - து). அருளுடையார்க்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் துன்ப முண்டாவதில்லை என்பது.

5. This great rich earth, over which the wind blows, is a witness that sorrow never comes upon the kind-hearted.

௬. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி

யல்லவை செய்தொழுகு வார்.

பரி:—(இ-ள்). உயிர்கண்மாட்டுச் செய்யப்படும் அருளைத்தவிர்ந்து தவிரப்படுங்கொடுமைகளைச் செய்தொழுதவாரை முன்னும் உறுதிப்

§ வளி (காற்று) வழங்காத விடத்து மக்கள் வாழுத லின்மையின், 'வளிவழங்கு மல்லன்மாஞாலம்' என்று கூறப்பட்டது. காற்றில்லாத விடத்து ஒருவரும் ஜீவித்திருத்தல் முடியாதென்பது "ஆதிநா யகனே கேட்டி யமரர்கோன் குலிசத் தாலே, காதல னுபை மைந்தன் காலன்வாய் வீழக் கண்டு, வாதரா யன்கோ பிக்க வயிறுகள் பெருஞ்சா லென்னப், பூதம தென்ன வீங்கிப் புரண்டனர் புவனத் துள்ளோர்" என்று இராமாயணம் உத்தரகாண்டத்துள் கூறுவதாலு மறியப்படும். வளிவழங்கு ஞாலத்தை இவ்வுலகமென்றது பிரசித்தமாயிருப்பது நோக்கியாம்.

¶ எனவே - வளிவழங்கு ஞாலமெனவே.

‖ காசு பரிவிராஜகோப நிஷத்து ஐந்தாம் உபதேசத்தில் "சர்வ பூதங்களும் பயப்படுதற் கேதுவாகாது சஞ்சரிக்கின்ற முனிக்குச் சர்வபூதங்களாலும் ஒருபோதும் பயமுண்டாவ தில்லை" என்று கூறுகின்றது.

பொருளைச்செய்யாது தாம் துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர் நல்லோர், (எ - று).

உறுதிப்பொருள் - அறம், துன்புறுதல் - பிறவித்துன்ப மூன்றனையும் அனுபவித்தல் † மறந்திலராயின், அவ்வாறொழுகா ரென்பது கருத்து.

தெளி:—(இ - ள்) அருணீங்கி - (உயிர்களிடத்துச் செய்யப்படும்) அருளை யொழித்து, அல்லவை - ஒழிக்கப்படுங் கொடுமைகளை, செய்தொழுகுவார் - செய்து நடப்பவரை, பொருணீங்கி - (முற்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளாகிய அறத்தைச்செய்யாது, பொச்சாந்தார் - (தாம் துன்ப மடை கின்றமையை) மறந்தவர், என்பர் - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர்.

துன்பமடைதல் - தன்னைப் பற்றிவருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி

வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமாகிய பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தலாம். மறவா திருந்தாராயின், அப்படி நடவாரென்பது கருத்து.

(க - து). உயிர்களிடத்தருளின்றித் தீங்கிழைப்பவர் தீவினையின்பயனை மறந்தவராவர் என்பது.

6. The wise say that, those, who neglect kindness and practice cruelties, neglected virtue in their former birth, and forgot the sorrows which they must suffer.

எ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு.

பரி:—(இ - ள்) உயிர்களின்மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத்தின்பம் இல்லை, பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லையாயினாற்போல, (எ - று).

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத் தின்பங்கட்குப் பொருள் காரணமானாற்போல, அவ்வுலகத்தின்பங்கட்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று.

தெளி:—(இ - ள்). பொருளில்லார்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு, இவ்வுலகம்-இவ்வுலகத்தின்பம், இல்லாகியாங்கு - இல்லையாயினாற்போல, அருளில்லார்க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு, அவ்வுலகம் - முத்தியுலகத்தின்பம், இல்லை-இல்லையாம், (எ - று).

அவ்வுலகம் இவ்வுலகமென்பன ஆண்டுள்ள இன்பங்களுக் காதலின், இடவாகுபெயர்களாம். இவ்வுலக வின்பத்தை யடைதற்குப் பொருள் காரண

† தாம் பிறவித்துன்பங்களால் வருந்துவென்றதை மறவாதவராயின், உயிர்களிடத்துச் செய்யப்படும் அருளை யொழித்து, பற்றற வொழிக்கப் படுவனவாகிய கொடுமைகளைச்செய்து நடக்காரென்பது கருத்தாமென்க.

மாறுதற்போன்று அந்த வுலக வின்பத்தை யடைதற்கு ' அருள் காரணமா மென்பதாயிற்று.

(க - து). பொருளில்லாதவர்க்கு இவ்வுலகத்தின்பமும் அரு ளில்லாதவர்க்கு முத்தி யுலகத்தின்பமுமில்லை என்பது.

7. As this world is not for those who are without wealth, so, that world is not for those who are without kindness.

அ. பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்று
ரற்றார்மற் றாத லரிது.

பரி:—(இ - ள்). † ஊழான் வறியராயினார் அது நீங்கிப் பின் னொருகாலத்துச் செல்வத்தாற் பொலிவர்; ‡ அவ்வாறன்றி, அருளி லாதார் பாவம் அறுமையின் அழிந்தாரே, பின்னொருகாலத்தும் ¶ ஆத லில்லை, (எ - று).

$ மற்று - வினைமாற்றின்கண் வந்தது. மேற் பொருளின்மை யோடு ஒருவாற்றான் ஒப்புமை கூறினாராகலின், அது மறுத்துப் பிறவாற் றான் அதனினுங் கொடிதென்பது கூறியவாறு.

தெளி:—(இ - ள்). பொருளற்றார் - (போகூழினால்) வறுமை யடை ந்தவர், (அவ்வறுமைநீங்கி), ஒருகால் - (பின்) ஒருகாலத்தில், (ஆகூழி னால்), பூப்பர்-(செல்வத்தினால்) விளங்குவார், (அப்படியல்லாமல்), அருளற்

† ஊழ் - நல்வினையின்பயனாகிய இன்பமும் தீவினையின் பயனாகிய துன்பமும் அவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்று அடைவதற்குக்காரண மாகிய நியதி.

‡ அவ்வாறன்றி - ஊழினாலே தரித்திரராயினோர் அத்தரித்திரம் நீங்கிப் பின்பொருகாலத்தில் செல்வமுடையவராவதுபோ லல்லாமல்.

¶ பாவம்நீங்கி யருட்செல்வ முடையவ ராகுத லில்லை.

$ அற்றார் என்னும் வினையை மாற்றி அறுமையின் என்னும் பொரு

ளாத் தன்மையின் மற்று வினைமாற்றுமிற்று.

மேல் (அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளில்லார்க், கிவ்வுலக மில்லாகியாங்கு என்னும் குறளில்) பொருளில்லாமையோடு அருளில்லாமையை யொருவகையால் உவமை கூறினாராதலால் (இக்குறளில்) அது மறுத்து (பொருளில்லாமையோடு அருளில்லாமையை யொப்புக் கூறியதைமறுத்து) பிறவாற்றான் (வேறொருவழியினால் அஃதாவது வழியினால் தரித்திராயினோர் அத்தரித்திரம் நீங்கிப் பின்பொரு காலத்தில் செல்வமுடையவராவர்; அருளில்லாதவர் பாவம் ஒழியாமையின் அழிந்தவரே; பின்னொருகாலத்தும் விருத்தி யடைவதில்லை யென்பதனால்) பொருளில்லாமையினும் அருளில்லாமை கொடியதென்றுகூறியவிதமாமென்க.

றார் - அருளில்லாதவர்; (பாவம்நீங்காமையால்), அற்றார் - அழிந்தவரே, மற்று - பின்னொரு காலத்திலும், ஆதலரிது - (அருட்செல்வ முடையவர்) ஆதலில்லை, (எ - று).

மற்று - வினைமாற்றுப் பொருளது. முன்னுள்ள குறளில் பொருளில்லாமையோடு அருளில்லாமையை ஒருவிதத்தால் ஒப்பாக்கிச் சொன்னாராதலால், அதனை மறுத்து இக்குறளில மற்றொரு விததினால அப்பொருளில்லாமையினும் அருளில்லாமை கொடிய தென்பது சொல்லிய வாறும்.

(க - து). அருளில்லாதவர் எக்காலத்தும் மேம்பா டுறுவ தில்லை என்பது.

8 Those who are without wealth may, at some future time, become prosperous; those who are destitute of kindness are utterly destitute; for them there is no change.

கூ. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரி
னருளாதான் செய்யு மறம்.

பரி.—(இ-ள்). உயிர்கண்மாட்டு அருள் செய்யாதவன் செய்யும் அறத்தை ஆராயின், ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தாற் போலும், (எ-று)

மெய்ப்பொருள் - மெய்ந்நூலிற் சொல்லும் பொருள். † நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால், அதனைத் தன ஞானம் இன்மையால் தானே அழித்துவிடும். அதுபோல, அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தனதருளாமையாற் றானே அழித்து விடுமென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிறவறங்கட் கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றாம். இவை நான்கு பாட்டானும் அத்துணையில்லார்க்கு வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). அருளாதான் - (உயிர்களிடத்து) அருள்செய்யாதவன், செய்யும் - செய்கின்ற, அறம் - அறத்தை, தேரின் - ஆராயின், தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவன், மெய்ப்பொருள் - மெய்ந்நூலிற் சொல்லும் பொருளை, கண்டற்று - (ஒருகால்) அறிந்தாற்போலும், (எ-று).

கருத்து. நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளை யறிந்தால், அதனைத் தன்னிடத்து ஞானமில்லாமையால் தானே அழித்து விடுவான்; அதுபோல அருளில்லாதவன் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னிடத்து அருளில்லாமையால் தானே அழித்துவிடுவானென்பதாயிற்று; ஆகவே, மற்றெல்லா அறங்களுக்கும் அருளுடைமை காரணமென்பது பெறப்பட்டது. இவை நான்கு பாட்டானும் அவ்வருளாகிய துணையில்லார்க்கு வருங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

† நிலைபெற்ற ஞானம் - சற்குரு முன்னிலையிலிருந்துப் பலமுறையுந் தத்துவ விசாரஞ் செய்ததனா லுண்டாகிய ஐயந்திரிபின்றிய ஞானம்.

(க - து). அருளில்லாதவன் செய்யும் அறம் அறமாவதில்லை.

9. If you consider the virtue of him who is without kindness it is like the perception of the true being by him who is without wisdom.

௧௦. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து.

பரி:—(இ - ள்). தன்னின்வலியார் தன்னை நலிய வரும்பொழுது அவர்முன் தானஞ்சிநிற்கும் நிலையினை நினைக்க; அருளில்லாதவன் தன்னின் எளியார்மேல் தான் நலியச் செல்லும் பொழுது, (எ - று).

மெலியா ரெனச சிறப்புடைய உயர்திணைமேற் கூறினாராயினும், வினை யஃறிணையுங் () கொள்ளப்படும். † அதனை நினைக்கவே, ‡ இவ் வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாமென்றறிந்து, அதன்மேல் அருளுடையனு மென்பது கருத்து. இதனால் அருள் பிறத்தற் குபாயங் கூறப்பட்டது

தெளி:—(இ - ள்) (அருளில்லாதவன்) தன்னின் மெலியார்மேல் - தன்னிலுமெளியாரிடத்து. தான் —,செல்லுமிடத்து - (வருத்துவதற்குச்) செல்லும்பொழுது, வலியார் - (தன்னிலும்) வலியவர், (தன்னைவருத்துவதற்கு வரும்போது), முன் - (அவர்) முன், தனனை - (அஞ்சிநிற்கும்) தனதுநிலையை, நினைக்க - நினைக்கக்கடவன (எ - று).

மெலியாரெனறு சிறப்புடைய உயர்திணைமேல் வைத்துக் கூறினாராலும், வினைய அஃறிணையுயிர்களுங கொளளப்படும். அதனை நினைக்கவே, இதவுயிருக்கும் அப்படியே அசசமுண்டாகு மென்றறிந்து, அவ்வுயிரின்மீது அருளுடையவனுவா னெனபது கருத்து. இதனால் அருள்பிறப்பதற்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). தன்னிலும் வலியவர் தன்னைவருத்த வரும்போது தானிருக்கும நிலைமையை யெண்ணுகின்றவன் தன்னிலும் மெலியவரை வருத்துதல் செய்யான் என்பது.

---

* வினை யஃறிணை யெனபன, இப்பி, சங்கு, சுறையான், எறும்பு,

தும்பி, வண்டு, பறவை, ஆடு, மாடு முதலியனவாம்.

() இவ்வாறு சொன்னது உபலட்சணமாம்.

† அதனை நினைக்கவே - தன்னைப் பார்க்கிலும் வலியவர் தன்னை வருத்த வரும்போது அவ்வலியவர் முன்பு தான்பயந்து நிற்கும் நிலைமையை நினைக்கவே.

‡ இவ்வுயிர்க்கும் அவ்வாறே யச்சமாமென் றறிந்து - நாம் வருத்தப்புகு மிப்பிராணிக்கும் நம்மிலும் வலியவர் முன்னர் நாம் பயந்ததுபோலப் பயமுண்டாகு மென்று தெரிந்து.

10. When a man is about to rush upon those who are weaker than himself, let him remember how he has stood (trembling) before those who are stronger than himself.

இரண்டாவது அதிகாரம்.

புலான்மறுத்தல்:—Abstinence from flesh.

பரி:—அஃதாவது ஊனுண்டலை யொழிதல். ¶ கொலைப்பாவத்தைப் பின்னும் உளதாக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும், முன்னும் அதனான் வருதலின் அதன்காரியமாதலையும் ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க் கியைவதன்றாகலின்: அதனை விலக்குதற்கு, இஃது அருளுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது ஊனுண்ணுதலை யொழிதலாம். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னும் உண்டாக்கலால் அக்கொலைப் பாவத்திற்குக் காரணமாதலையும், முன்னும் அக்கொலைப்பாவத்தால் வருதலால் அக்கொலைப் பாவத்தின் காரியமாதலையும் ஒருசேர உடையதாகிய ஊனுண்ணுதல் அருளுடையார்க்குப் பொருந்துவது அன்றாகலின், அதனை விலக்குவதற்கு, இப்புலான்மறுத்தல் அருளுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்.

பரி:—(இ - ள்) தன்னுடம்பை விருத்தி பொருட்டுத் தான் பிறிதோருயிரின் உடம்பைத் தின்பவன் எவ்வாகையான் நடத்தும் அருளினை.

‡ பயனிலாத ஊண் பெருக்கலைப் பயனெனக்கருதி இக்கொடுமை

¶ *பிராணிகளைக் கொல்லுவதனா லுண்டாகும் பாவத்தை (மாமிசமுண்டல்) பின்னும் உண்டாக்குவதனால் அக்கொலைப் பாவத்திற்குக் காரணமாயிருத்தலையும், முன்னும் (மாமிசமுண்டல்) பிராணிகளைக் கொல்லுவதனாலுண்டாதலால் அக்கொலையின் காரியமாயிருத்தலையும் ஒருமித்துடையதாயிருக்கின்ற மாமிசம் புசித்தல் அருளுடையவர்களுக்குப் பொருந்துவதல்லாமையானல், அம்மாமிசம் புசித்தலை நீக்குவதற்கு இப்புலான் மறுத்தலென்னு மதிகாரம் அருளுடைமையென்னு மதிகாரத்தின் பின் வைக்கப்பட்டதென்க. இவ்வதிகாரத்தினால் ஒருவன் மாமிசம் புசித்தல் பலபிராணிகளைக் கொல்லுவதற்குக் காரணமாயும், பலபிராணிகளைக் கொன்றதன் காரியமாயு மிருக்கின்றதெனபது நன்கு விளக்கமாயிற்று.*

‡ *பயன்படுதலில்லாத உடலைப் பெருக்கச்செய்தலைப் பயன் (பிரயோஜனம்) என்றெண்ணி மாமிசம் புசித்தலாகிய இக்கொடிய காரியத்தைச் செய்வோனே அறிவில்லாத துஷ்டனென்றாயிற்று. இதனால் துறவறத்தான் மோட்சமடைதற்கு நேர்சாதனமான ஞானத்தைப் பெறுவதற்கேது*

செய்வோனே அறிவில்லாத கொடியோ னென்றவா றாயிற்று. 'எங்ஙன மாளுமருள்' என்புழி ஆளுதலென்பது பயப்பயின்ற இலக்கணக் குறிப்பு.

தெளி:—(இ - ள்) தன்னூன் - தன்னுடம்பை, பெருக்கற்கு - வளர்த்தற்பொருட்டு, தான் —, பிறிதூன் - மற்றொரு பிராணியினுடம்பை, உண்பான் - தின்பவன், எங்ஙனம் - எவ்வகையால், அருள் - அருளை ஆளும் - ஆளுவான் (எ - று).

பயனில்லாத உடலை வளர்த்தலைப் பயனென்று நினைத்து (பிறிதனூன்றனும்) இக்கொடுமையைச் செய்வோனை அறிவில்லாத கொடியோனென்றுவாறுமிற்று. 'எவ்வண்ணமாளுமருள்' என்பது அதனை ஆளாதென்பதனை ஆ ஆக்கின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்புச் சொல்.

(க-து). புலாலுண்பவன் அருளுடையவனாகான் என்பது.

1. How can he be possessed of kindness, who to increase his own flesh, eats the flesh of other (creatures).

௨. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

பரி.—(இ-ள்). பொருளாற்பயன் கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கில்லை, அதுபோல, அருளாற்பயன்கோடல் ஊன்றின்பவர்க்கில்லை, (எ-று).

* தான் புஷ்டி விருத்துகளை யனுஷ்டிக்குதலை விட்டு உடல்பெருகுமாறு புலாலைப் புசித்தல், பயனில்லாத காரியமாமென்பது பெற்றும். அவ்வாறு தான் உடல் பெருகச் செய்யலாகாதென்பது மனுதர்மசாஸ்திரம் 6ம் அத்தியாயத்தில் "(வானப்பிரஸ்தன்) காயகிழங்கு முதலியன வகப்படாவிட்டால் வானப்பிரஸ்த பிராமணர்களிடத்திலும் அவர்களில்லாவிட்டால் வனவாசஞ் செய்கிற கிருகஸ்தர்களிடத்திலும் தன்பிராணதாரணத்திற்கு வேண்டுமானது மாத்திரம் பிட்சையெடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்" என்று கூறுவதனாலுமுணரப்படும். மேலும், ஷை தருமசாஸ்திரம் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் "எவன் ... மற்றொன்றன் மாமிசத்தினாலே தன் மாமிசத்தை விருத்திசெய்ய நினைக்கின்றானோ அவனினும் பாவி பிறர் உலகத்திலொருவனுமில்லை" என்று கூறுவதனும், "ஊனைத்தின்று ஊனைப் பெருக்குதலைமுன்னுணர்ந்தோர்" என்றொருவர் கூறுவது மிங்கறியத்தக்கனவாம்.

† 'எவ்வண்ணமாளுமருள்' என்பதில் எவ்வண்ணமென்னும் வினா எதிர்மறைக்கண் நின்றமையின், ஆளும் என்பது ஆளான் என்னும் பொருள்.

ஆளுதற்கேற்று. (...) ஊன் உண்பான் அருள் ஆளும் எப்படி? 'புல்லாரைத் தீதே பல்லாரைத் தீதே, புலன்முதல் எல்லா சமயமுமிச் சொல்லைப் புலனிற் புல்லிக் பல்லாரைத் தீதே'' என்று புறநானூறு கூறுவது போல இதனானும் அறிக.

பொருட்பயன் இழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல, அருட்பயன் இழத்தற்கு ஊன்தின்றல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன் தின்றாரி னும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கு வினையாதார்க்கு அருளாளுதற் கிழுக்கில்லை யென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவை யிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). பொருளாட்சி - பொருளினாற் பயன் கொள்ளு தல், போற்றாதார்க்கு - (அப்பொருளைக்) காப்பாற்றாதவருக்கு, இல்லை—, ஆங்கு—அதுபோல, அருளாட்சி - அருளினாற் பயன கொள்ளுதல், ஊன் தின்பவர்க்கு - மாமிசம் புசிப்பவருக்கு, இல்லை—,(எ - று).

பொருட்பயனை இழத்தற்குக்காரணம் அப்பொருளைக் காப்பாற்றாமை போல அருட்பயனை இழத்தற்கு மாமிசம் புசித்தல் காரணமாமென்பதாயி ற்று. மாமிசம் புசித்தாராயினும் உயிர்களுக்கு ஒரு தீங்கு வினையாதவர்க்கு அருளை யாளுதற்குக்குறைவில்லை யென்பாரைமறுத்து, அக்குறை யுண் டென்பது இவை இரண்டு பாட்டானும் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). அருளாலாம் பயனை ஊனுண்பவரடையாரென்பது.

2. As those possess no property who do not take care of it, so those possess no kindness who feed on flesh.

௩. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

பரி.—(இ - ள்). கொலைக்கருவியைத் தங்கையில் கொண்டவர் மனம் அதனாற்செய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல, † பிறிதோருயிரின் உடலைச் சுவைபட வுண்டவர் மனம் அவ்வூனையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது, (எ - று.)

சுவைபடவுண்டல் - ¶ காயங்களான் இனியசுவைத்தாக்கி யுண்டல்.

---

‡ மாமிசம் புசித்தாராயினும் பிராணிகளுக்கு ஒருகெடுதி யெண்ணாதவர்களுக்கு அருளையாளுதற்குக் குறைவில்லையென்று கூறும் புத்தர் முதலியோரை மறுத்தது. மாமிசம் புசிப்போரைது (பிராணிகளைக் காப்பதாகிய அருளான தில்லாமையினால்) பிராணிகளுக்குத் தீங்கெண்ணுவதாகிய குற்றமுண்டென்பதாம். "அம்மா வெனவலற வாருயிரைக் கொன்றருந்தி, யிம்மா னுடரெல்லா மின்புற் றிருக்கின்றார், சம்மா வெனுஞ்சத்தங் கேட்டறிந்த மாதவர்க்கும், பொய்ம்மா சாயமென்றாற் புசித்தவர்க்கென் சொல்லுவதே" என்பது சிவஞானவள்ளலார்.

† (ஆடு முதலிய) பிராணிகளின் மாமிசத்தை யுண்டவரது மனத்தின்கண் தாமதகுணவிருத்தி யதிகரித்தலின், அம்மனதானது சத்துவகுண விருத்தியின்பகுதியதான அருளை நோக்குதல் கூடாதாயிற்று.

¶ மாமிசத்தை மிளகு, உப்பு, வெங்காயமுதலிய வெஞ்சனங்களால் நல்ல ருசி யுண்டாகச் சமைத்துண்ணுதல்.

இதனுள் ஊன் தின்றார் மனம் தீங்கு நினைத்தல் உவமவளவையாற் சாதித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

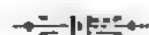
தெளி.—(இ - ள்.) ஒன்றன் - பிறிதோருயிரினது, உடல் - உடலை, சுவையுண்டார் - சுவைபடவுண்டவரது, மனம் - மனமானது, படைகொண்டார் - கொலைக்கருவியை (தங்கையில்) கொண்டவரது, நெஞ்சம் போல் - மனம் (அக்கருவியாற் செய்யுங் கொலைத்தொழிலையே நோக்குவ

தல்லாமல் அருளை நோக்காதவாறு) போல, நன்றூக்காது - (அவ்வூனையே நோக்குவதல்லாமல்) அருளை நோக்காது, (எ - று).

சுவைபடவுண்டல் - பிறிதோருயிரினுடலைக் காயங்களால் இனிய சுவையுடையதாகச் சமைத்து உண்டல். படை - வாள்முதலானவை. இதனால் ஊன்தின்றவரது மனம் தீயதுன்னுதலை 'படைகொண்டார் நெஞ்சம் போல்' என்னும் உவமானப் பிரமாணத்தினால் சாதித்து முற்செய்யுளிற் சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது.

(க-து). புலால் புசிப்பவரதுமனம் அருளை நாடுவதில்லை.

3. Like the (murderous) mind of him who carries a weapon in his hand, the mind of him who feasts with pleasure on the body of another creature, has no regard for goodness.

௪. † அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

பரி.—(இ - ள்). அருள் யாதெனிற் கொல்லாமை; அருளல்ல தியாதெனிற் கோறல்; ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத்தின்கை பாவம், (எ - று).

‡ உபசாரவழக்கால் கொல்லாமை, கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதெனக் காரணங்களாக்கியும், ஊன் தின்கையாகிய காரணத்தைப்

[illegible]

† 'அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்' என்பது முறை நிரனிறைப் பொருள்கோளாய் அருள் கொல்லாமை அல்லது கோறல் என்றியைந்து நிற்கிறது. யாதெனின் என்னும்வினை கடைநிலைத்தீவகமாய் நின்று அருளென்பதனோடுஞ் சென்றியைந்து நின்றது.

‡ ஒன்றன் தன்மையை மற்றொன்றின்மேலேற்றிக் கூறுவதாகிய உபசாரவழக்கால் அருள் காரணமாக உண்டாகும் கொல்லாமையாகிய காரியத்தையும் அருளில்லாமை காரணமாக உண்டாகும் கொல்லுதலாகிய காரியத்தையும் கொல்லாமை அருள் கோறல் அருளல்லது (அருளில்லாமை)

என்று காரணமாக்கியும், (பாவமாகிய காரியமுண்டாவதற்கு உரியதா யுள்ள) மாமிசம் புசித்தலாகிய காரணத்தை ஊன்றினல் பொருளல்லது என்று காரியமாக்கியும் சொன்னாரென்க. இந்தக் கூறிய விரண்டனுள், முன்னது காரியம் காரணமாக வந்த வுபசாரவழக்கு ; பின்னது காரணம் காரியமாக வந்த வுபசாரவழக்கு

† பொருளல்லதெனக் காரியமாக்கியுங் கூறினர். அருளல்லது கோறலை, சிறப்புப்பற்றி § அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது. ¶ கோறலென முன்னின்றமையின் 'அவ்வூன்' என்றார். § இனி யிதனை யிவ்வாறன்றி 'அருளல்லது' என்பதனை ஒன்றாக்கி, கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமை யென்னும் விரதத்தை யழித்தலென் றுரைப்பாருமுளர்.

தெளி:—(இ - ள்.) அருள்-அருளென்பது, யாதெனின்-எதுவென்றால், கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமையாம். (அரு) அல்லது - அருளல்லாததென்பது, யாதெனின் - எதுவென்றால், கோறல் - கொல்லுதலாம், (ஆதலால்), அவ்வூன் - அக்கொல்லுதலாலவந்த மாமிசத்தை தினல் - தின்னுதல், பொருளல்லது - அறனல்லாததாம் [பாவமாம்] (எ - று).

உபசாரவழக்குப்பற்றிக் கொல்லாமையாகிய காரியத்தை அருளென்றும், கொல்லுதலாகிய காரியத்தை அல்லதென்றும் காரணங்களாக்கியும், ஊன்தின்னுதலாகிய காரணத்தைப் பொருளல்லதெனக் காரியமாக்கியும், கூறினர். அருளல்லது—கொடுஞ்செயல், சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலால், பாவம் பொருளல்லது என்று கூறப்பட்டது. கோறலென முன்னிருக்கின்றமையின (கொல்லுதலால் வந்த)'அவ்வூன'னெனறார்.

(கரு). மாமிச முண்ணுதல் பாவமேதுவா யிருத்தலின், அதனை யருளுடையா ரொழிதல் வேண்டும் என்பது.

4. Is it asked what is kindness and its opposite ? It is the preservation of life, and its destruction. Therefore it is not

right to eat that flesh, from which life has been taken away.

† பாவமே என்றும் பாடமுண்டு.

‡ அறம் (தருமம்) என்பது குணமாயிருக்க, அதனைப் பொருளென்று கூறுதல் அஃது இம்மைப்பயன் மறுமைப்பயன் வீடு என்னும் மூன்றையுந் தரும் சிறப்புப்பற்றியாம். வைசேடிகர் குணமுதலியவற்றையும் பொருளென்பர். அருளுடைமையில் ஆறாவது குறளில் அறத்தைப் பொருளென்று கூறியது சிந்திக்கத்தக்கது.

¶ கோறல் என்று முன்னடியில் நின்றமையின், அதனை அகரச் சுட்டால் குறிப்பிடாது 'அஃதூன்' என்று கூறிற்றென்க.

§ இனி இக்குறளை யிப்படியல்லாமல் 'அருளல்லது' என்பதனை யொன்றாகக் கொண்டு கொல்லாமை கோறல் என்பதற்குக் கொல்லாமை யென்னும்விரதத்தை யழித்தலென்று பொருள் கூறவாருமுளரென்பது. (அஃதாவது அருளில்லாமையாவது கொல்லாமை யெனனும் விரதத்தை யழித்தலென்பதாம்). இலக்கணக்கொத்தின் "செய்யா விருவினை செய்வினை யாகும்" என்பதனுரையில் "விலக்கின வற்றைச் செய்யாமையே நல்வினைசெய்தல்" என்பதற்கு "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை" என்று கூறியது மிங்கறியத்தக்கதாம். (அருளல்லது என்பதன் பொருள் கருணைப் பண்பில்லாதது என்பது)

௫. * உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு.

பரி.—(இ-ள்). † ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்றல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது; ஆகலான், ‡ அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது, (எ-று).

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனைத் தெய்வச் செல்லாத [illegible]

வாய் வருதலின் 'உண்ணாமை யுள்ள துயிர் நிலை' என்றார், உண்ணின் என்பது உண்ணவெனத் திரிந்து நின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரயத்துள் அழுந்து மென்பதாம். ¶ கொலைப்பாவம் கொன்றார் மேல் நிற்றலின், பின் ஊனுண்பார்க்குப் பாவமில்லை யென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). உயிர் = (சீவனை) உயிர்கள், நிலை = (உடம்பினின்று) நிற்றல், ஊன் = மாமிசத்தை, உண்ணாமையுள்ளது = உண்ணாமை யென்கிற அறத்தினிடத்தது, (ஆகையால்), உண்ண = (அத்தீமையுடைய ஒருவன் அம்மாமிசத்தை) உண்பானாயின், அளறு = (அவனை விழுங்கிய) நரகமானது, அண்ணாத்தல் செய்யாது = (பின் உமிழ்ந்து) வாய்திறவாது. ()

இக்குறள் நன்னூல் விருத்தி யுரையில தாப்பிசைப் பொருள் கோளிற்கு உதாரணமாக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாப்பிசைப்பொருள் கோளாவது இடைநின்ற மொழி ஈரயலாய முன்னும் பின்னும்நின்ற மொழிகளோடு கூடுதலாம். 'உண்ணாமை' என்னு மிக்குறளில் இடைநின்றமொழி ஊன் என்பது அஃது உண்ணலை யென்பதினோடும் உண்ணா என்பதனோடுங் கூடி வருவதுணர்க.

† ஒருசாருயிர் - இன்பதற் குரியவாகாத பிராணிகள்.

‡ [illegible] - உயிர் உடம்பினிடத்து நிற்கும் [illegible].

¶ "தின்னுமது குற்றமில்லை செத்ததேனும் புத்தா நின்மதமெனச் சொன்னவர்க்கு நிற்பினர்க்குப் பாவ, மன்னுவதன் காரணத்தாற் றின்னுநர்க்கு வதைத்தொன்மை [illegible] கொன்றாருக்கு மேல் பாவ, மென்னிலுனை யூட்டினர்க்கும் பாவத்தேர [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]" என்று [illegible]; [illegible] "[illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible]" என்று கூறியதும், [illegible]

“ [illegible] குற்றம், [illegible]
[illegible] குற்றம்” என்ற [illegible].

உண்ணப்படுகிற விலங்குகள் உண்ணும் அதனாற் குறைந்து சிலவாக மற்றையவிலங்குகள் பலவாக விருத்தியடைந்துவருதலால் ‘உண்ணாமையுள்ளது உயிர்நிலை’ என்றார் உண்ண என்பது உண்ணினென்பதன் விகாரம். மாமிசமுண்டவன் மாமிசமுண்ணும் அப்பாவத்தினால் நெடுங்காலம் நரகத்துள் அழுந்துவானென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றவர்மேல் நிற்றலால், பின் மாமிசமுணபவர்க்குப் பாவமில்லை யென்பாரைமறுத்து, அப்பாவம் உண்டென்பது இவையிரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). மாமிசம் புசிப்பவன் நீளாதநரகத்தை யடைவான்,

5. Not to eat flesh contributes to the continuance of life; therefore if a man eat flesh, hell will not open its mouth to let him escape out, after he has once fallen in.

சு. ‡ தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்.

பரி.—(இ-ள்). பேதைமை காரணமாக அல்லது ஊன் தின்கை காரணமாக உலகங் கொல்லாதாயின், பொருள்காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை, (எ-று).

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மை மேனின்றது. † பின்கிழும் ‡ தினற்பொருட்டாற் கொள்ளா துலகெனின் என்றும பாடமுண்டு.

† பின்னே யுண்டாகும் மாமிசம் புசித்தல் முன்னேயுண்டாகும் கொலைக்குக் காரணமாகாமையின், மாமிசம் புசிப்பார்க்குக் கொல்லுதலாகியகாரணத்தினால் வரும்பாவமில்லை யென்ற வாதியைப் பார்த்து இவகனமன்றியின் இது கூடாது என்னும் அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தினால் புலாலுண்ணல் கொலைக்குக் காரணமாதல் சாதிக்கப்பட்டதென்க.

இங்கு அருத்தாபத்தியாவது:— (அறியாமை காரணமாக, அல்லது)

மாமிசம் புசித்தல் காரணமாக உலகத்தார் பிராணிகளைக் கொல்லாராயின் [இஃது இவ்வனமன்றாயின் என்னும அருத்தாபத்தியின் முதலவயவத்தின் பொருள்.] விலைப்பொருட்டாக மாமிசம்விற்பார் யாவருமில்லை (இஃது இது கூடாதென்னும் அருத்தாபத்தியின் இரண்டாமவயவத்தின் பொருள்.) என்பதாம்.

தின்னும் பொருட்டுப் பிராணிகளைக் கொல்லுவாரில்லையாயின், மாமிசத்தை விற்பவர் யாவருமில்லை யென்பது இதன் திரண்டபொருளாம்.

இங்கு மாமிசம் உண்ணுதற் பொருட்டுப் பிராணிகளைக் கொல்லுவாருண்டாயின் அம்மாமிசத்தை விலையின நிமித்தம் விற்பாருமுண்டு என்பது அன்வயம் (உடன்பாடு).

மாமிசம் உண்ணுதற் பொருட்டுப் பிராணிகளைக் கொல்லுவாரில்லையாயின், அம்மாமிசத்தை விலையின் நிமித்தம் விற்பாரொருவருமில்லை யென்பது வியதிரேகம் (எதிர்மறை)

34

தின்கை முன்நிகழும் கொலைக்குக் காரண மாகாமையின், தின்பார்க்குக் காரணத்தான் வரும் பாவமில்லை யென்ற வாதியை நோக்கி,அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனான் § மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). தினற்பொருட்டால் - (அறியாமை காரணமாக, அல்லது) மாமிசம் புசித்தல் காரணமாக, உலகு - உலகத்தார், கொல்லாதெனின் - (பிராணிகளைக்) கொல்லாராயின, விலைப்பொருட்டால் - விலைப்பொருள்காரணமாக, ஊன்தருவார்-மாமிசத்தை விற்பவர் யாரும் - எவரும், இல் - இல்லை, (எ- று).

உலகென்பதிங்கு உயிர்ப்பன்மை (எண்ணிறந்த வுயிர்கள்) மேல் நின்றது. பின் புண்டாகும் மாமிசம்புசித்தல் அதற்கு முன்னே உண்டாகும் கொலைக்குக் காரணமாகாமையால், மாமிசம் புசிப்பவர்க்குக் கொலை செய்யுங் காரணத்தால் வரும் பாவம் இல்லை யென்ற வாதியை நோக்கி, அருந்தா

பத்திப் பிரமாணத்தினுல் மாமிசம்புசித்தல் கொலை செய்தற்குக் காரண மாதலைச் சாதித்தலின், இதனுல் நூற்கூபிப்ப உறுதி செய்யப்பட்டது.

(க-து). ஆடுமுதலிய பிராணிகளைக் கொன்று, அவற்றின் மாமிசத்தையுண்பாரிலராயின், அதனை விற்பாருமிலராவர் என்பது.

6. If you say that the world does not destroy life for the purpose of eating, then no one would sell flesh for the sake of money.

எ. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

பரி.—(இ-ள்). புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண், அதுதூய்து அன்மை அறிவாரைப் பெறின், அதனை உண்ணுதொழியல் வேண்டும். அஃதென்னல் வேண்டும் ஆய்தம் விகாரத்தாற் ஜெருக்கதது.

§ மேலது எனபது இவ்வதிகாரத்தின் 4 வது குறளும் 5 வது குறளுமாம்.

சுட்டடியாகப் பிறந்த ஆய்தத்தொடர் குற்றியலுகரமொழி நிலை மொழியாக நின்று வருமொழியோடு புணருமிடத்து வருமொழி முதலில் உயிரிருந்தால் ஆய்தங்கெடாதென்றும், வருமொழி முதலில் மெய்யிருந்தால் ஆய்தங் கெட்டு முற்றியலுகரமாமென்று முன்னவிதி [தொல்காப்பியம் குற்றியலுகரப் புணரியலில் "முன்னுயிர் வருமிடத் தாய்தப் புள்ளி, மன்னல் வேண்டுமல்வழி யான" (முனனெனறதனுல் வேற்றுமைக் கண்ணுமிவ்விதிகொள்க என்று விசேடவுரையிலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது) என்றும், "ஏனைமுன் வரினே தானிலை யின்றே" என்று முன்னவிதி] யின்படி புண்ணதுணர்வார் என்பதன்கணுள்ள அதுணர்வார்என்பது அஃதுணர்வார் என்றிருத்தல் வேண்டும். இங்கு அவ்வாறின்றிச் செய்யுள் விகாரத்தால்

† அம்மெய்ம்மை யுணராமையின், அதனை உண்கின்று ரென்பதாம்.

‡ பொருந்துமாற்றானும் புலாலுண்டல் இழிந்ததென்பது இதனாற் கூறப் பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). புலாஅல் - புலாலாவது, பிறிதொன்றன் - வே ஞோருடம்பினது, புண் - புண்ணாம், அஃது - அப்புலால், (அசுத்தமாயி ருத்தலை), உணர்வார் - அறிபவரை, பெறின் - பெற்றால், உண்ணாமை வேண்டும் - (அப்புலாலை) உண்ணுதொழியல் வேண்டும், (எ - று).

அஃது என்பது செய்யுள் விகாரத்தால் ஆய்தந்தொக்கு அதுஎன்று வந்தது. புலால் வேறோருடம்பினது புண்ணாமென்னும் அந்த மெய்ம்மை யையறியாமையால், அந்தப்புலாலை உண்கின்றாரென்பதாம். இதனால் யுத் தியினாலும் மாமிசம் புசித்தல் இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க - து). மாமிசம் வேறோருடம்பினது புண்ணாமென்றறிந் தவர் அதனை யுண்ணார் என்பது.

7. Since the wise consider flesh as the unclean ulcer of a body, let it not be eaten.

அ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

ஆயதங்கெடும் அ ஈணர்வார் என்றிருத்தல்பற்றி 'அஃதென்னல் வேண்டும் ஆய்தம் விகாரத்தாற் றொக்கது' என்று கூறப்பட்டது.

† மாமிசமானது மற்றோருடம்பின் புண்ணாமென்னு முண்மையை யறியாமையினால் அம்மாமிசத்தை யுண்ணுகின்றார் அறிவிலாரென்பதாம். புலாலுண்டலி னிழிவைப் பற்றிச் சான்றோர்கள் "புலையென்னும் புலைநீரப் புனலென்னும் புலன்மூழ்கி, யலர்கின்ற முழுமூட மதியென்ன வறி வென்ன, புலையன்றன் மலமுண்ணு மெமையுண்ணும் புலையர்க்குக், குல மென்ன நலமென்ன கூடவென் றனகோழி" என்றும், "தகருன் தெதிரே சிந்தத் தாமதெரிந் திட்ட மோரையை, புகலுமுன் மீதிற் றூகைப் பொருதுனைங் குலைந்தற் றுயால், பகர்தரு மவற்றி னூனைப் பற்றிய மூனை யோம், மகமகிழ்ச் சயின்ற வாதென் னறைகுதி யறிவி லாதோய்" என்றும், பிறவும் கூறியிருத்தலிங்கு ஈன்குணர்தற் பாலதாம் (தகர்-ஆடு, சிந்தல்-தும்மல்).

‡ பொருந்துமாறு - இதுகூடும் இதுகூடாதெனத் தன்னிடத்தே தோன்றும்யுக்தியாம்; இங்கு யுக்தியாவது மாமிசம் சுத்தமா யிருந்தால் அதனை யுண்ணுதல் கூடும்; (அங்ஙனமன்றி) அது புண் வடிவ அசுத்தமா யிருத்தலால் அதனை யுண்ணுதல் கூடாதென்பது. புண்ணானது அரு வருக்கத்தக்கதா யிருக்கின்றது; மாமிசமும் புண்வடிவமா யிருத்தலால் அஃது மருவருக்கத் தக்கதாம்; அருவருக்கத் தக்கதாகவே, புண்வடிவ மென்றறிந்தும் மாமிசத்தை யுண்ணுதல் அறியாமையிலு மறியாமையா மென்க.

பரி.—(இ - ள்). மயக்கமாகிய குற்றத்தினீங்கிய அறிவினையுடை யார் ஒருயிரி னீங்கிவந்த ஊனை உண்ணார், (எ - று).

§ தலைப்பிரி வெனபது ஒரு சொல். ¶ பிணமென் ஊனின் மெய் ம்மை தாமே உணர்தலின் 'உண்ணார்' என்றார்.

தெளி:—(இ - ள்) செயிரின் - (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும், தலைப்பிரிந்த - நீங்கிய, காட்சியார் - அறிவினையுடையவர், உயிரின் - ஒருயிரினின்றும், தலைப்பிரிந்த - நீங்கிவந்த, ஊன் - ஊனை, உண்ணார்.

தலைப்பிரி வென்பது ஒருசொல். பிணமென்று மாமிசத்தின் மெய் ம்மையைத் தாமே யறிதலால் 'உண்ணார்' என்றார்.

(க - து). அறிவுடையார் மாமிச முண்ணார் என்பது

8. The wise, who have freed themselves from mental delusion, will not eat the flesh which has been severed from an animal.

கூ. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

பரி.—(இ - ள்). தீயின்கண் நெய முதலிய அவிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்வி வேட்டலினும், ஒரு விலங்கின் உயிரைபபோக்கி அது நின்ற ஊனை உண்ணாமை நன்று, (எ - று).

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும், இவ்விரதத்தான் வரும் பயனே பெரிதென்பதாம்.

§ தலைப்பிரிந்த என்பதில் தலையென்பது பொருளுணர்த்தாத உபசர்க்கமாய் வந்ததைப்பற்றி, 'தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல்' என்று கூறப்பட்டது.

ஒருயிரினின்றும் நீங்கிவந்த மாமிசத்தை (உயிர்நீங்கிய உடலை)ப் பிணமென்று தாமே உள்ளவாறு அறிதலால் பிணவடிவமாமிசத்தை மயக்கம் நீங்கிய அறிவினையுடையவர் உண்ணார் என்பதாம். எனவே, மாமிசம் புசிப்பவர் மாமிசத்தைப் பிணவடிவமென்றறியாமையினாலதனை யுண்ணுகின்றாரென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிணத்தைத் தொட்டதனால் தீட்டுண்டாயிற்றென்று அதற்காகப் பரிகாரந் தேடுவோர் பிணவடிவமாமிசத்தைப் புசித்தல் அறியாமையிலும் அறியாமையாம். இதனால் மாமிசம் புசிப்போர் பிணம் புசிப்போரென்றாயிற்றென்க. "பிணங்கிடக்க நாறுகறே னென்றுநீ பேசவு, குணங்கிடக்க வேண்டியதென் கூறாய் - பிணத்தைக், கலத்திலே யிட்டுக் கலந்துநா வாரப், புலத்தினுந் தின்றால் புகல்" என்னுமிச் செய்யுளும் ஈண்டறியத்தக்கதாம்.

மனுதரும சாஸ்திரம் ஐந்தாமத்தியாயத்தில் "எவன் நூறு வருஷபரியந்தம் வருஷந்தோறும் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்கின்றானோ, எவன் மாமிசத்தைச் சமனவும் நீக்குகின்றானோ இவரிருவருக்கும் புண்ணிய பலன்

தேவி:—(இ-ள்). அவி - (நெய்முதலிய) அவிகளை, சொரிந்து - (தீயினிடத்து) பெய்து, ஆயிரம்வேட்டலின் - ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும், ஒன்றன் - ஒருவிலங்கினது, உயிர் - உயிரை, செகுத்து - போக்கி, உண்ணாமை - (அவ்வுயிர் நின்ற மாமிசத்தை) உண்ணாதிருத்தல், நன்று - நல்லது, (எ - று).

அந்த யாகங்களால் வரும் பயனிலும், புலால்மறுத்தலென்னும் இந்த விரதத்தால் வரும் பயனே பெரிதென்பதாம். அவி - தேவர்க்கிடுமுணவு.

(க - து). அளவிறந்த வேள்வி புரிதலா லுண்டாகும் பயனிலும், புலாலுண்ணாது மறுத்தலா லுண்டாகும் பயன் சிறப்புடையதென்பதாம்.

9. Not to kill and eat the flesh of an animal, is better than

the pouring forth of ghee in a thousand sacrifices.

கய. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் † கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

சரிதான்" "மாமிசத்தை நீக்குகிறவன் எந்தப்பலனை யடைகிறானோ அந்தப் பலனைப் பழம் கிழங்கு சாலியன்ன மென்னுமிவற்றால் ஜீவிக்கின்ற முனியு மடையமாட்டான்" என்று கூறுவது மிங்கறியத்தக்கதாம். தீயின்கண் தேவருணவாகிய நெய்முதலிய அவிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம் (ஆயிரமென்றது இலக்குக் கணக்கிறந்தன வற்றை யுணர்த்தி நின்றது) யாகங் (சற்றுகுறி யாகம் எனப்படும்)களைச் செய்வதால் மறுமையிலுண்டாகும் சுவர்க்க முதலியவற்றினபயனிலும், மாமிசத்தை யுண்ணுகின்றவொருவன் அதனிழிவையறிந்து மாமிசமுண்ணாமையாகிய விரதத்தை மேற்கொள்ளுவானாயின் அவனுக்குப் பெரும்பயனுண்டாகு மென்பதாம். எனவே, வேள்வியினது இழித்துக் கூறப்பட்ட தன்றென்றுயிற்றெனக. இஃதறியாது ("வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துழல் ஆதமில்லி யமணொடு தேரரை" என்று திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்கூறியவாறு)வேதவேள்வியை நிந்தனை செய்பவராகிய சமணருக்கு 'அவிசொரிந்து' என்னுமிக்குறள் சாதகமாமென்று கூறுவாருமுளர். அவர் "அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின்" எனலும் பிரயோகத்தை நன்குகவனித்திலர் போலும். இராமனைப்பார்க்கிலும் இலக்குமணன் நல்லவன் என்புழி இராமன் தீயவனாகாவாறு போன்று வேள்வி செய்வதினும்புலால்புசியாமை நன்றென்புழியும்வேள்வி தீயதாகாதென்க. வேட்டலின் என்பதன் இன் னுருபு உறழ்பொருவின்கண் வந்தது. மேலும்,நாயனார் புலாலுண்ணாமையைச்சிறப்பிக்கவேண்டி வேள்விசெய்தலினும் புலால் புசியாமை நன்றென்று கூறினாரெனினு மொக்கும்;யாகஞ் செய்கிறவனுக்கும் புலால் மறுத்தவனுக்கும் பலன் சமமாகத் தருமசாஸ்திரங்கூறுதலாலென்க.

†கைகூப்பித் தொழுதல் உயர்திணைக்கன்றி, அஃறிணைக்கின்மையின், 'எல்லாவுயிரும்' என்பதிங் குயர்திணையுயிராம்.

பரி:—(இ - ள்). ஒருயிரையுங் கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையும் உண்ணாதவனை † எல்லாவுயிருங் கைதவித்துத் தொழும், (எ -று)

இவ்விரண்டறமும் ஒருவனுடையார்க்கல்லது ‡ ஒன்றே யுடையார்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகலின், கொல்லாமையும் உடன்கூறினர். ¶ இப்பொருள் உடையான் மறுமைக்கண் தேவரின் மிக்கானுமென (அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊனுண்ணாமையது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). கொல்லான் - (ஒருயிரையுங்) கொல்லாதவனுமாய், புலாலை மறுத்தானை - புலாலையுமுண்ணாதவனை, எல்லாவுயிரும் - சர்வப்பிராணிகளும், கைகூப் -கைகுவித்து, தொழும்-வணங்கும், (எ-று).

கொல்லாமையும் புலாலை மறுத்தலுமாகிய இவ்விரண்டறங்களையும் ஒருமிக்க வுடையவர்க்கல்லாமல் (அவற்றுள்,) ஒன்றுமாத்திரம் உடையவர்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகலின் புலால் மறுத்தலுடன் கொல்லாமையையும் சொல்லினர். இப்பொருளுடையவன் மறுமையில் தேவரினும் உயர்ந்தவனாவனென்ற அப்பயனது பெருமை சொல்லியவாறும். இவை மூன்று பாட்டாலும் மாமிசமுண்ணாமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.

(க - து). ஒருயிரையுங் கொல்லாது புலாலுண்ணாதிருப்பவனை யெல்லாவுயிரும் வணங்கும். என்பது.

10. All creatures will join their hands together, and worship him who has never taken away life, nor eaten flesh.

† ஒருயிரையுங் கொல்லாமலும் புலாலுண்ணாமலு மிருக்கும் பொருளுடையான இம்மையில் மனிதவர்க்கங்களும மறுமையில தேவவர்க்கங்களும் கைகூப்பித் தொழுமியல்புடையவனாய், அவர்களுக்கு மேம்பட்டு விளங்குவா னென்பதாம். மனுதர்மசாஸ்திரம் ஐந்தாவ தத்தியாயத்தில் "எவன் ஜந்துக்களைக் கட்டாமலும் கொல்லாமலும் வருத்தப்படுத்தாமலுமிருக்கிறானோ அவன் சாவ ஜனமிதானுகச் சகல சுகத்தையுமனுபவிக்கிறான்" என்றும, ஆறுவதத்தியாயத்தில் 'எந்ததுவிஜனிடத்திலிருந்து

ஒருபிராணிக்குஞ் சிறிதும் பயமுண்டாகவில்லையோ, அவனுக்கு இறந்த பின் ஒருவரிடத்திலும பயமுண்டாவதில்லை" என்றும் கூறுவது மிககறியத்தக்கதாம்.

§ தானே யொன்றைக்கொன்று புசித்தல், பிறர்கொன்ற வொன்றைத் தான் புசித்தல், ஒன்றைக்கொன்று தானுண்ணாது பிறர்க்கு உண்ணக் கொடுத்தல் என்னுமூன்றும் கூடாவென்பது இதனால் நன்குவிளங்குமென்க.

¶ இப் பேரரு ளுடையான்-கொல்லான் புலாலை மறுத்தானுகிய இப்பெருங் கருணையாளன்.

0 அப்பயனது - மறுமைக்கண் தேவரின் மிக்காரு மென்னும் அப்பயனது.

துறவறவியல்—ரு-வது தவம். **271**

மூன்றுவது அதிகாரம்

தவம்—On Austerities.

பரி:—அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது, நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் † உண்டிசுருக்கலும் ¶ கோடைக்கண் வெயில்நிலை நிற்றலும், 0 மாரியினும் பனியினும் நீர்நிலை நிற்றலும், ‖ முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றான் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களை யோம்புதல்-புலான் மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருள் முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான்மறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தேவி:—அஃதாவது மனம் இந்திரியங்களின் வழியிற் போகாது நிற்றற் பொருட்டு விரதங்களினால்உணவைச்சுருக்குதலும்வெயிற் காலத்தில் வெயிலில் நிற்றலும் மழைக்காலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் நீரில் நிற்றலும்,முதலான செயல்களை மேற்கொண்டு,அவ்வுணவைச் சுருக்குதல் முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்குவருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களைப் பாதுகாப்பதாம். புலாலுண்டலை மறுத்து உயிர்களின்மேல்

அருள் முதிர்ந்தவிடத்துத் தவம் செய்யப்படுவ தாகலின், இது (தவம்) புலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு.

பரி—(இ-ள்). தவத்தின்வடிவு உண்டிசுருக்கல் முதலியவற்றல் தம்முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்கட்குத் துன்பஞ் செய்யாமையுமாகிய வவ்வளவிற்றே, (எ-று)·

‖ *மன விந்திரியங்களின் ஏகாக்கிரமே (ஒருமையே) தபசு என்று விவேக சிந்தா மணி கூறுகின்றது*

† *உண்டிசுருக்கல் - உணவைக் குறைத்தல்.* ¶ *கோடைக்கண்வெயில் நிலை நிற்றல்-சித்திரைமாத முதல் ஆடிமாத மீறுயுள்ள வெயிற்காலத்தில் வெயில் படுமிடத்தில் நின்றுகொண் டிருத்தல். வெயில் நிலைநிற்றல் என்பதனுல் (நாற்புறமும் தீசூழ மேலே சூரியகிரணம் படுவதான) பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நிற்றலுங்கொள்க.*

0 *ஆவணிமாத முதல் கார்த்திகைமாத மீறுயுள்ள மழைக்காலத்திலும் மார்கழிமாதமுதல் பங்குனிமாத மீறுயுள்ள பனிக்காலத்திலும் நீர்நிலையில் (வரி ஆறு மடுமுதலியவற்றில்) நின்றுகொண் டிருத்தல்,*

‖ *முதலிய என்றதனுல் ஈரத்துணியைப் போர்த்துக்கொள்ளலும், பட்சோபவாசம் மாதோபவாச மிருத்தலும், மரத்தின்கீழ் வசித்தலும், பிறவுங்கொள்க.*

மற்றுள்ளன வெல்லா மிவற்றுள்ளே யடங்குதலின், அற்றேவெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். † *தவத்திற்குரு அற்றே என்பது யானையது கோடு கூரிதென்பதனை யானைக்குக்கோடு கூரிது என்றாற்போல ஆறுவதன் பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனுல் தவத்தது*

இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). தவத்திற்கு - தவத்தினது, உரு - வடிவம், உற்றநோய் - (உணவைச் சுருக்குதல் முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்கு) வருந் துன்பங்களை, நோன்றல் - பொறுத்தலும், (தாம்), உயிர்க்கு - (பிற) உயிர்களுக்கு, உறுகண் செய்யாமை - துன்பஞ் செய்யாமையும் (ஆகிய), அற்றே - அவ்வளவினதேயாம், (எ - று).

மற்றைய விரதங்களெல்லாம் உற்றநோய் நோன்றல், உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை யென்னும் இவ்விரண்டிலே அடங்குதலான், அற்றே எனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். தவத்திற்கு என்னும் நான்கனுருபு தவத்தினது என ஆறாம் வேற்றுமைப்பொருளில வந்தது. இதனால் தவத்தினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). தவத்தின் வடிவம் விரதங்களால் வருந்துன்பத்தைப் பொறுத்தலும் பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்யாமையுமாம் என்பது.

1. The nature of religious discipline consists, in the endurance by the ascetic of the sufferings which it brings on himself, and in abstaining from giving pain to others.

இரிகாலஸ்நானம், தேவரிஷிபிதிர்களுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்தல், சுவப்பிரயோசனத்தில் விருப்பமில்லாமை, புணர்ச்சியில்லாமை முதலியன வெல்லாம் உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை யென்னு மிவ்விரண்டனுள்ளே அடங்குதலால், (தவத்தினது வடிவம் உற்றநோய் நோன்றலும் உயிர்க் குறுகண் செய்யாமையுமாகிய) அற்றே (அவ்வளவினதே) யெனத்தேற்றேகாரங் கொடுத்தாரென்க. அற்றே என்பதன் ஏகார விடைச்சொல் துணிவுப்பொருளை யுணர்த்தியதுபற்றித் தேற்றேகாரமாயிற்று.

† தவத்தினது உரு அற்றே என்பது தவத்திற்கு உரு அற்றே யென்று வந்தது யானையது கோடுகூரிது (தந்தம் கூர்மையுடையது) என்பதனையானைக்குக்கோடுகூரிது என்று கூறுவதுபோல ஆறனுருபின் கிழமைப் பொருட்கண் நான்கனுருபு வந்தவேற்றுமை மயக்கமாம் (தவத்திற்கு

என்பதன் நான்கனுருபு தனக்குரிய பொருளை விட்டு ஆறனுருபின் உறுப் புத் தற்கிழமைப்பொருளில் வந்தது இங்கு மயக்கமாம்).

உ. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

பரி.—(இ-ள்). † பயனையன்றித் தவந்தானும் உண்டாவது † முற்றவ முடையார்க்கே; ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின் முயற்சியாம், (எ - று).

பரிசயத்தால் அறிவும் ஆற்றலும் உடையராய் முடிவு போக்கலின் தவமுடையார்க் காகும்' என்றும், ‡ அஃதிலார்க்கு அவையின்மையின் முடிவு போகாமையின் அவமாம் என்றுங் கூறினர்.

தெளி:—(இ - ள்). *தவமும்* - (பயனையல்லாமல்) *தவமும்* (உண்டாவது), *தவமுடையார்க்கு* - (முன்னைத்) *தவத்தை யுடையார்க்கே,* (ஆதலால்), *அதனை - அத்தவத்தை, அஃதிலார்-அம்முன்னைத் தவமில்லாதவர், மேற்கொள்வது - செய்யத்தொடங்குவது, அவம் ஆகும்-வீண்முயற்சியாம்.*

(தவத்தை முற்பிறப்பிற் செய்துள்ள) பழக்கத்தால் (இப்பிறப்பில்) அறிவும் வல்லமையும் உடையராய்த் தவத்தைச செய்து முடித்தலால் 'தவமுடையார்க் காகும்' என்றும், அப்பழக்கமில்லாதவர்க்கு அவ்வறிவும் வல்லமையு மில்லாமையினால் தவம் முடிவு பெறுமையால் அவம் ஆகும் என்றும் கூறினர்.

(க - து). *முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்து பழகினவருக் கன்றி மற்றையோர்க்குந் தவத்தைச்செய்து முடித்தல்கூடாது என்பது.*

2. Austerities can only be borne, and their benefits enjoyed, by those who have practised them in a former birth; it will be useless for those who have not done so, to attempt to practise them now

ங. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்

மற்றை யவர்க டவம்.

பரி.--(இ - ள). இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார் துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் உதவலை விரும்பித் தாந் தவஞ்செய்தலை மறந்தார் போலும், (எ - று).

† பயனேயன்றி - முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தினால் இப்பிறப்பி லுண்டாகும் செல்வம் நுண்ணறிவுமுதலிய பிரயோஜனங்களே யல்லாமல் "மேலைத் தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வம்" என்பது மிங்கறியத் தக்கதாம்.

‡ அஃதிலார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமையின்—முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்த பழக்கமில்லாதவர்களுக்குத் தவத்தைச்செய்து முடித்தற்குரிய அறிவும் ஆற்றலுமில்லாமையினால் தவம் இடையூறின்றி நிறைவேறாமையினால்.

துப்புரவு - அநுபவிக்கப்படுவன. † 'வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்' பயத்ததாகலின், ‡ யாவராலுஞ் செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ் செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந்தார்போலு மெனவே, தானத்திற் றவம் மிக்கதென்பது பெற்றாம்.

* அநுபவிக்கப்படுவன - செவிமுதலிய இந்திரியங்களால் அநுபவிக்கப்படும் சப்தமுதலிய விஷயங்கள்.

† வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தல் என்பது இவ்வதிகாரத்தின் ஐந்தாங் குறளிலுள்ளது.

‡ பொதுவகையாக 12 வருஷம் பிரஹ்மசரிய விரதத்தையும், 25 வருஷம் கிருகஸ்தாசிரமத்தையும் அததற்குள்ள நியமப்படி நிறைவேற்றி, அறிவுடையராய்ப் பிறப்பிற்குப்பயந்து, மோட்சமடைதற் பொருட்டு யானெனதென்னும் இருவகைப்பற்றையும் துறந்தவரியாவராலும் (மனம் இந்திரியங்களின் வழியே போகாமல் நிற்றற் பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கல் கோடைக்கண் வெயில்நிலை நிற்றல் முதலியனவாகச்)

செய்யப்படுவதாகிய தவத்தை இல்லறத்தார் "குடும்பபா ரந்தலைக் கொண் டவர்க் கல்லல் விடும்பரிசு" இன்மையைத் தமதனுபவத்தாலறிந்து சம்சாரத் தில் வைராக்கியமடைந்து அதைவிட்டு "சிறந்தது பயிற்ற லிறந்ததன் பய னே"(இதன்பொருள் அறம் பொரு ளின்பத்திற்சிறந்த வீட்டின்பம் பெறு தற்கு ஏமஞ்சான் றவற்றை (வானப்பிரத்தத்தையும் சந்நியாசத்தையும்) அடிப்படுதல் யான் முற்கூறிய இல்லறத்தின் பயன் என்பது)என்று தொ ல்காப்பியம் "காமஞ்சான்ற" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறியவாறு துறவற த்தை மேற்கொண்டு செய்யாது, தாம் செய்யும் (தருமவழியால் வந்த பொருளைத் தக்கோர்க்குச் சந்தோஷத்தோடு கொடுத்தலாகிய) தானத்தின் மேலுள்ளவிருப்ப மிகுதியால் மறந்தார்போலு மென்பது. இவ்வாறு கூறிய தனால் இல்லறத்தார்க்கு தவத்தாலடையப் படுவதாகிய வீடு கிட்டாதென் பது திண்ணமாயிற்று. இது "தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா, ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு" என்னுங் குறளானும் நன்கு விள க்கும். இங்கு "ஒழுக்கத்து நீத்தார்" என்னுங் குறளின் விசேட வுரையும் கவனிக்கத் தக்கதாம். மேலும், 'தவத்தை (இல்லறத்தார்) தாஞ் செய்யும் தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியால் மறந்தாற் போலும்' என்று கூறி யதனால் இல்லறத்தார் தவத்தை மறந்ததனால் பிறப்பிறப்பிற் காளா வினரென்பது நன்கு விளங்கிற்று. இல்லறத்தார் மோட்சம் பெற்று ரென நூல்கள் கூறுகின்றனவே யெனின், அவர்கள் (ஜனகன் முத லாயினோர்) "அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிகமில்லர், துறந்தா னவனிற் சதகோடி யுள்ளத் துறவுடையோன்" என்றுள்ளவாறு மனத் துறவு பூண்டிருந்தா ராகலின், அது கூடுமென்க. மனுதரும சாஸ்திரம் ஆறுவதத்தியாயத்தில், பிரமசாரி, கிருகஸ்தன்,வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி யென்னும் நால்வருக்கும் சந்தோஷம், தமக்கொருவ னபகாரஞ்செய்தா லும் தாம் பிரதி யபகாரஞ் செய்யாமை, மனோநிக்கிரகம், அநியாயமாய்ப் பொருள் தேடாமை, நல்லொழுக்கம், இந்திரிய நிக்கிரகம், சாஸ்திரஞானம்,

தேளி:—(இ - ள்). மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்ப வர்கள், துறந்தார்க்கு - துறவறத்தை மேற்கொண்டவர்க்கு, துப்புரவு -

உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும், வேண்டி - (உதவுதலை) விரும்பி, தவம் - (தாம்) தவஞ்செய்தலை, மறந்தார்கொல் - மறந்தார்போலும், (எ-று).

துப்புரவு - அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள். தவமானது வேண்டிய வற்றை வேண்டியபடியே யடைதலாகிய பயனையுடையதாதலால், யாவரா

லும் செய்யத்தகுவதாகிய அத்தவத்தைத் தாம் செய்யுந் தானத்தின் மேலு ள்ள விருப்பமிகுதியால் மறந்தார்போலு மெனவே, தானத்திலும் தவம் உயர்ந்தது என்பது பெற்றும்.

(க - து). இல்வாழ்வோர் துறவிகளுக்கு உதவி செய்தலை விரும்பித் தாம் தவஞ்செய்தலை மறந்தார் போலும் என்பது.

3. Is it to provide food for the ascetics who have abandoned the desire of earthly possessions that other persons have forgotten to practise austerity ?

ச. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

பரி.—(இ - ள்). தம்மறத்திற்குப் பகையாய அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும் அதனை உவந்தாரை உயர்த்தலும் ஆகிய இவ்விரண்டையும் தவஞ்செய்வார் நினைப்பாராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம், (எ - று).

‖ முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், 0 தவத்திற்கேற்றி யுரைக்கப்பட்டது. 'எண்ணின்' என்றதனுன், அவர்க்கு அவையெண்ணாமை இயல்பென்பது பெற்றும. () ஒன்னார்

பிரஹ்மஞானம், உண்மை, கோபமில்லாமை யென்னு மிப்பத்தும் பொது வான தருமங்களாமென்று கூறிப் பின்பு "இப்பத்துவகையான தருமங் களையு மெவர்களறிந்து அங்ஙனப்படி நடக்கிறார்களோ அவர்கள் மேலான மோட்சத்தை யடைகிறார்கள்" என்று கூறியது மிங்கறியத்தக்கதாம.

‖ முற்றத் துறந்தார் - யானெனதெனனு மபிமானத்தை வாசனை மாத்திரமாயு மில்லாவாறொழித்தவர்.

() ஒன்னாரைத் தெறலும் உவந்தாரை யாக்கலுமாகிய சாபாநுக்கிர கம் தவத்திற் குண்டென்பது வசிட்டரும விசுவாமித்திரரும் திரிசங்குவை முறையே நீசனாகவும் விண்ணுலகிலொருவனாகவும் செய்திருக்கும் கதையா லும் பிறவாற்றாலு முணரப்படும்.

() ஒன்னார் (பகைவர்) தவத்தாலன்றி வேறுவகையால் கௌசிகராச னைப்போல் பெரியவராயினும், உவந்தார் இரிசிகமுனிவரின் இரண்டாவது புத்திரனைப்போல மிகவற்பராயினும், அவர்களுக்குக் கௌசிகராஜனுக்கு வசிட்டராலும் இரிசிக புத்திரனுக்கு விசுவாமித்திரராலும் முறையே கேடு ம் பெருக்கமு முண்டாயினமை போல, தாழ்வும் உயர்வும் தவமுடையார் நினைத்த வளவாலே வந்து நிற்குமென்பதாம்.

பெரியராயினும், உவந்தார் சிறியராயினும் கேடும் ஆக்கமும் நினைத்ததனை யானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ் செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினது ஆற் றல் கூறியவாறு.

தெளி:—(இ - ள்). ஒன்னார்-(தமது அறவறவொழுக்கத்திற்குப்பகை யாய் நின்று) கெடுதி செய்தவரை, தெறலும் - கெடச்செய்தலும், உவந்தா ரை - (அவ்வறவொழுக்கத்தினை) விரும்பினவரை, ஆக்கலும் - உயரச்செ ய்தலும், (ஆகிய இரண்டையும்), எண்ணின் - (தவஞ்செய்வார்) நினைப்பா ராயின், தவத்தான் - (அவரது) தவவலிமையினால், வரும் - (அவ்விரண்டும் அவருக்கு) உண்டாகும் (ஏ - று).

முழுதும் துறந்தவருக்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் இருப்பது கூடா மையால், ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்குதலுமாகிய சாபாநுக்கிரகம் தவத்தின்மீதேற்றிச் சொல்லப்பட்டது 'எண்ணின்' என்றதனால் அவர்க்கு அவற்றை எண்ணுமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்னார் பெரியராயினும் அவருக்குக்கேடும், உவந்தார் சிறியராயினும் அவருக்கு உயர்வும் நினைத்த வளவாலேவந்து நிற்குமெனத் தவஞ் செய்வாமேல் வைத்துத் தவத்தி னது வல்லமை சொல்லியவாறும்.

(க - து). சத்துருக்களைக் கெடுத்தலும மித்துருக்களைக் காத் தல் தவவலிமையால் வரும் என்பது.

4. If the ascetic desire the destruction of his enemies, or

the aggrandizement of his friends, it will be effected by the power of his austerities.

⁂

௫. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

பரி.—(இ - ள்.) முயன்றால் மறுமைக்கண் தாம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம்; ஆதலால், செய்யப் படுவதாகிய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும், (எ-று.)

| 'ஈண்டு' என்பதனான் மறுமைக்கணென்பது பெற்றாம். ‖ மேற்கதி ¶ வீடுபேறுகள் ‡ தவத்தானன்றி எய்தப்படா வென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

முயன்றால் - தவத்தை யாரம்பித்துச் செய்தால்.

தவஞ்செய்தல் ஈண்டு (இம்மைக்கண்) என்று கூறினமையின், வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தல் மறுமைக்கண் என்பது பெற்றாம்.

‖ மேற்கதி - இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்கள்.

¶ வீடு - உயிர் காமம் வெகுளி மயக்கங்களினின்றும் நீங்குதல்.

‡ மேற்கதியும் வீடும்பேறும் தவத்தாலன்றி யடையப்படாவென்பது மனுதரும சாஸ்திரம் 11-வது அத்தியாயத்தில் "ஔஷதம், நோயில்லாமை, பிரம்மவித்தை, கருமானுஷ்டானம், சுவர்க்கமுதலிய பற்பல புண்

தெளி:—(இ-ள்.) வேண்டிய (முயன்றால் மறுமையில் தாம்) விரும்பிய பயன்களை, வேண்டியாங்கு - விரும்பியபடியே, எய்தலால் - பெறலாம் ஆதலால், செய்தவம்-செய்யத்தகுவதாகிய தவமானது, ஈண்டு-இம்மையில், முயலப்படும் - (அறிவுடையோரால்) முயன்றுசெய்யப்படும் (எ-று).

'ஈண்டு' என்பதனால் மறுமையில் என்பது பெறப்பட்டது. மேற்கதியும் மோக்ஷமும், தவத்தாலல்லாமல் பிறிதொன்றால் அடைதல் கூடாதென்ப

தாம். இவை நான்கு பாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). மறுமையில் தாம் விரும்பிய பயன்களை யடைதற் பொருட்டு இம்மையில் தவமானது அறிவுடையோரால் செய்யப் படும் என்பது.

5. Religious discipline is practised in this world, because it secures the attainment of whaever one may wish to enjoy in the next world.

சு * தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

பரி.—(இ-ள) தங்கருமஞ் செயவாராவார் துறந்து தவத்தைச்செய் வார்; † அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின் கண் ஆசையாகிய வலைபடட்டுத் ‡ தமக்குக் கேடுசெய்வார்,(எ - று).

அநித்தமாய | மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின்வேறாய உடற்கு

ணியலோக வாசமென்னு மிவை யெல்லாம தவத்தினாலேயே சித்திக் கின்றன; ஏனெனின, அவற்றிற்குத தவமே காரணமல்லவா" என்று கூறுவதாலும் விளங்குமென்க.

தவம் காமியத்தவம், நிஷ்காமியததவமென் றிருவகைத்தாம்; காமியத் தவம் சாபா நுக்கிரகத்திற் கேதுவும், நிஷ்காமியத் தவம் தத்துவ ஞானத் திற் கேதுவுமாம். நிஷ்காமியத்தவம் தத்துவ ஞானவாயிலாக மோக்ஷ வேதுவாமென்பதிங் குணாததக்கது.

"நிலையாமை நோய்மூப்புச சாக்காடென் றெண்ணித், தலையாயார் தங்கருமஞ் செய்வார்" என்பது நாலடி.

† அவரை - தவஞ்செய்வாரை.

‡ தமக்குக் கேடுசெயவார் - தமக்கு மருத்துவர் (வைத்தியர்) தாமென் றறியாது தங்களுக்குத் தாங்களே கெடுதிசெய்துகொள்ளு மவிவேகிகள்.

| மூவகைத துன்பததாராய் - அத்தியாத்மதுக்கம், அதிபூததுக்கம், அதிதைவ துக்கமென்னு மூவகைப் பிறவித்துன்பங்களை யுடையதாய்.

(1) ரோகம் தாகம் பசிமுதலியவற்றா லுண்டாகுந் துக்கம் அத்தியா த்ம துக்கமாம். ஆத்மாவை யாசிரயித்திருக்கும் ஸ்தூல சூட்சுமசரீரம்

அத்யாத்ம மெனப்படும்; அதனு லுண்டாகும் நுக்கம் அத்தியாத்ம

வருத்தம் வருமென் ரெழியாது தவத்தினைச்செய்ய, பிறப்பும் † பிணி () மூப்பிறப்புக்களான் ‡ அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடுபெறு மாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் 'தங்கருமஞ் செய்வார்' என்றும், கனைத்தன் அழிவதாய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்து கோடலின், § அல்லாதாரை 'அவஞ்செய்வார்' என்றும் கூறினர். * மற்று - வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

தேவி.—(இ-ள்.) தங்கருமஞ் செய்வார் - தமதுகருமத்தைச் செய்பவராவார், தவஞ்செய்வார் - (துறந்து) தவத்தைச் செய்வார், மற்றல்லார் - அவரை யொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார், ஆசையுட்பட்டு - (அப்பொரு ளின்பங்களிடத்து) ஆசையாகிய வலையிலகப்பட்டு, அவஞ்செய்வார் (தமக்குக்) கேடுசெய்பவராவார், (எ-று).

அநித்தியமாய்த் தன்னைப்பற்றி வருவன முதலிய மூவகைத் துன்பத்தை யுடையதாய் உயிரின் வேறாயுள்ள உடம்பிற்கு வருத்தம் வருமென்று விடாமல் தவத்தைச்செய்யப், பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, இறப்புக்களால் அநாதியாகத் துன்பமடைந்து வருகிறவுயிரானது ஞானம் உண்டாகப்பெற்று மோக்ஷமடையும் ஆதலால, தவஞ்செய்வாரைத் 'தங்கருமஞ்செய்வார்' என்றும், கணப்போதில் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவிகளிலும் துன்பமடையத்தக்க பாவஞ் செய்து கொள்ளுதலால், அல்லாதாரை ' அவஞ்செய்வார்' என்றும் சொல்லினர். மற்று-வினைமாற்றுப் பொருளது.

(க - து). துறவறத்தை மேற்கொண்டு தவஞ்செய்பவர் தங் கருமஞ்செய்பவரும் ஏனையோர் அவஞ்செய்பவரு மாவர்.

6. Those discharge their duty who perform austerities ; all others accomplish their own destruction, through the entanglement of the desire of riches and sensual pleasure.

—⁜—

துக்கமெனப்படும் (2) திருடர் புலி சர்ப்பம் முதலியவற்றா லுண்டாகுந் துக்கம் அதிபூத துக்கமாம். சரீரத்திற்கு வேறாயும் கண்ணிந்திரியத்திற்கு விஷயமாயு மிருப்பது அதிபூதமெனப்படும்; அதனாலுண்டாகுந் துக்கம் அதிபூததுக்க மெனப்படும். (3) யட்ச ராட்சதப் பிரேதக் கிரகாதிகளாலும் தேவாத (காற்று) ஆதபங் (வெயில்) களாலு முண்டாகுந் துக்கம் அதிதைவதுக்கமாம். சரீரத்திற்கு வேறாயும் கண்ணிந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாமலு மிருப்பது அதிதைவமெனப்படும்; அதனாலுண்டாகுந் துக்கம் அதிதைவ துக்க மெனப்படும்.

† தன்னை யுடையவனைத் தனது வல்லமைக்கேற்ப வேறுகாரியத்தில் பிரவேசிக்காவாறு பிணித்தலின் (கட்டலின்) நோய் பிணியென்று சொல்லப்பட்டது.

() மூப்பு - முதுமை (கிழத்தனம்) ‡ அனாதி - தொடக்கமில்லாதது.
அல்லாதாரை - தவஞ்செய்யாதவரை.

தவஞ்செய்தலென்னும் வினையை மாற்றித் தவஞ்செய்யாமை யென்னும் வினையைத் தந்தமையின், மற்று வினைமாற்றாயிற்று.

எ. o சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

பரி.—(இ-ள்). தீயின்கண் || ஓடும் பொன்னுக்கு ‡ அது சுடச் சுடத் தன்னொடுகலந்த குற்றம் நீங்கி ஒளிமிகுமாறுபோல, தவஞ்செய்ய வல்லார்க்கு அதனான் வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மோடு கலந்த பா[illegible]ங்கி ஞானமிகும், (எ - று).

o *'சுடச்சுடரும் பொன்போல்'என்று ராயினும்,கருத்துநோக்கி, இவ்வா றுரைக்கப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின் 'ஒளி' எனப்பட்டது.*

தெளி:—(இ-ள்). *சுட-(புடத்தீயானது) சுடச்சுட, பொன் சுடரும் போல் - (அப்புடத்தீயில் உருகியோடும்) பொன்னுக்கு (தன்னோடுகலந்த மாசுநீங்கி) ஒளிமிகுகின்ற (விதம்) போல, நோற்கிற்பவர்க்கு-தவஞ்செய்ய*

வல்லவர்க்கு, துன்பம் - (அத்தவத்தால் வருகிற) துன்பம்,சுடச்சுட-வருத்த வருத்த, ஒளிவிடும் - (தம்மோடுகலந்த பாவமொழிந்து) ஞானமிகும்,(எ-று).

ஒளி - பொன்னுக்குக் காந்தியும், தவஞ்செய்வோர்க்கு ஞானமுமாம். காந்தி மிகுந்தோறும் பொன்னுக்கு மாசு நீங்குதல்போல ஞானமிகுந்தோறும் தவத்தினர்க்குப் பாவம் நீங்குமென்க. விளக்கு முதலிய ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலால், ஞானம் ' ஒளி ' என்று கூறப்பட்டது.

(க - து). தவத்தை மிகுதியாகச் செய்கின்றவருக்குப் பாவம் நீங்கித் தத்துவ ஞானமுண்டாம் என்பது.

---

0 இக்குறள் மனுதரும சாஸ்திரம் ஆறுவதத்தியாயத்தில், " எப்படி சுவர்ண முதலியனவற்றி ன ழுக்கு நெருப்பிற் காய்ச்சினால் போய்விடுமோ, அப்படியே தேகத்தைச் சார்ந்த இந்திரிய தோஷங்களெல்லாம் பிராணாயாமத்தால் (இரேசக பூரக கும்பகஞ் செய்தலால்) போய்விடுகின்றன" என்று கூறுவதற் கொத்திருத்த லறிக.

‖ ஒடும் - உருகியோடுகின்ற. ‡ அது · புடத்தீ.

0 'சுடச்சுடரும் பொன்போல்' என்று கூறின ராயினும் புடத்தீ தபிக்கத் தபிக்கப் பொன்னானது மாசுநீங்கி (மாற்றுயர்ந்து) ஒளிமிகுவதுபோல, தவம் அதிகப்பட அதிகப்படத் தபோதனர்கள் மனமாசொழிந்து (சாபாநுக்கிரகமாகிய பெருமைமிக்கு) ஞானம்விளங்கப் பெறுவரென்னும கருத்து நோக்கி, சுடச்சுட நோற்கிற்பவர்க்கு என்று உவமேயத்திலுள்ள சுடச்சுட என்னும் அடுக்கிற் கியையச் சுடச்சுடரும் பொன்போல் என்னும் உவமானத்திலும் சுடச்சுடச் சுடருமெனச் சுடவென்ப தொன்றைக் கூட்டி யிவ்வாறு (தீயின்கணோடும் பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத் தன்னோடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளிமிகுமாறுபோலஎன்று) சொல்லப்பட்டது. அடுக்குகள் - தொழிற் பயில்வுப் பொருளில் வந்தன.

7. Bright as gold which has been purified in the fire will

those shine, who have endured the burning of pain in frequent austerities.

அ. † தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

பரி.—(இ-ள்). தன்னுயிரைத் தான் தனக்குரித்தாகப் பெற்றவனை அது பெறாதனவாகிய மன்னுயிர்களெல்லாந் தொழும், (எ-று).

*தனக்குரித்தாதல் - தவமாகிய தன்கருமஞ் செய்தல். ‡ அதனினூங்குப் பெறுதற்கரியது இன்மையின 'பெற்றானை' என்றார். ¶ அது பெறாதனவென்றது § ஆசையுட்பட்டு () அவஞ்செய்யு முயிர்களை. * சாபமும் அருளுமாகிய விரண்டாற்றலு முடைமையின் 'தொழும்' என்றார்.*

தெளி.—(இ-ள்) *தன்னுயிர் - தனது உயிரை, தானற - (தான்) தனக்கு உரியதாக, பெற்றானை - பெற்றவனை, ஏனைய - அது பெறாதனவாகிய, மன்னுயிரெல்லாம்- நிலைபேறுடைய உயிர்களெல்லாம், தொழும் - வணங்கும, (எ-று).*

தனக்குரியதாதல் - தவமாகிய தன்கருமஞ் செய்தல். அத்தவஞ்செய்தலைக்காட்டிலும் பெறுதற் கருமையானது பிறிதொன் றில்லாமையால் 'பெற்றானை' என்றார். அது பெறாதனவென்றது ஆசையாகியவலையிலகப்பட்டுத்தமக்குக் கேடுசெய்யு முயிர்களை. சாபாநுக்கிரகமென்னு மிரண்டு வல்லமையும் பெற்றிருத்தலின் 'தொழும்' என்றார்.

† இளமை கழியாநின்றது; மூப்புப்பிணியோடு வாராநின்றது என்று கருதிப் பேரறிவுடையராய்த் தமகருமமாகிய தவத்தைச செய்பவர்கள் இந்திரியங்களின் வயமாகாது இந்திரியங்களைத் தம்வயப்படுத்தி யிருத்தலின், அவர்கள் " இம்மைக்கு மும்மைக்குந் தமமையுடைமை தலை " என்ற பழமொழி கூறியவாறு தம்மைத் தமக்கேயுரிமையாகப் பெற்றிருக்கின்றார்க ளென்பதைத் ' தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை ' என்பது குறிப்பிக்கின்ற வாறுகாண்க. அறப்பெறுதல் - முற்றாக தனக்கே உரியதாகப் பெறுதல்.

‡ அதனினூங்கு - தவமாகிய தன்கருமஞ் செய்தலைக்காட்டிலும்.

¶ அது - தவமாகிய தன்கருமஞ் செய்தல். § ஆசை - பொருளின் பங்களின் மேலுள்ள விருப்பம். ○ அவம்—கேடு.

தவஞ்செய்வான் (ஒன்னார்த் தெறலுமாகிய) சாபமும் (உவந்தாரை யாக்கலுமாகிய) அருளு (அனுக்கிரகமு) மாகிய இரண்டு வல்லமையு முடைத்தா யிருத்தல்பற்றி, அவனைத் தவஞ்செய்யு முரிமைபெறாது தமக்குக் கேண்டாக்கும் வினையைச் செய்யும் மாக்கள் (தம்முயிரைத் தமக்கு உரிமையாகப் பெறுமை காரணமாக) வணங்குகின்றனரென்க

(கு-து). தன்னுயிரைத் தனக்குரியதாகப் பெற்றவனை யெல்லாவுயிரும் வணங்கும் என்பது.

8. All other creatures will worship him who has attained the control of his own soul.

கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
ளுற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு.

பரி.—(இ - ள்). * கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவதாம், தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்பட்டார்க்கு, (எ - று).

சிறப்பும்மை: —† அது கூடாமை விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாந் தொழுதலேயன்றி இதுவுங் கைகூடுமென ‖ எசசவும்மையாக வுரைப்பினும் அமையும். ஆற்றல் - சாபவருள்கள். இவை நான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

தேளி. —(இ-ள்). கூற்றம் - யமனை, குதித்தலும் - கடத்தலும், கைகூடும்-உண்டாவதாம், நோற்றலின் - தவஞ்செய்வதால் (வரும்), ஆற்றல்-வல்லமையை, தலைப்பட்டவர்க்கு-உடையவர்க்கு, (எ-று).

குதித்தலுமென்னும உயர்வு சிறப்பும்மை அது கூடாமையை விளக்கியது; மன்னுயிரெல்லாந் தொழுதலே யல்லாமல் யமனைக்கடத்தலாகிய இதுவும் சித்திக்குமென்றிறந்தது தழீ இய எச்சவும்மையாகக் கூறினும்

பொருந்தும். ஆற்றல் - சாபானுக்கிரகம். இவை நான்கு பாட்டாலும் தவஞ் செய்வாரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.

(க - து). தவவலிமையுடையோர் யமனையும் வெல்லுவர்.

9. Those who have attained the power which religious discipline confers, will be able also to pass the limit of Yaman, the God of death.

க0. இலர்பல ராகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

---

* தவத்திற் சிறந்தவர் யமனை வெல்லுதலுங் கூடு மென்பது "அலையா முயற்சி களைகளை யூழின், வலிசிந்தும் வன்மையு முண்டே-யுலகறியப், பான்முளை தின்று மறலி யுயிர்குடித்த, கான்முளையே (மார்க்கண்டனே) சாலுங் கரி" என்று நீதிநெறிவிளக்கங் கூறுவதாலும், கூர்ம புராணத்தி லுள்ள சுவேதன் சரித்திரத்தாலு மறிதற் பாற்றும்.

† அது கூடாமை - யமனினின்றுந் தப்புதல் முடியாமையை.

‖ எச்சவும்மையாலது சொல்லப்படாது குறைந்து நின்றபொருளைத் தரும் உம் என்னும் இடைச்சொல்லாம்.

36

பரி.—(இ-ள்.) உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கூர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின், அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல், (எ-று).

செல்வம் நல்குரவென்பன ஈண்டு † அறிவினது உண்மை இன்மைகளையுங் குறித்து நின்றன; என்னை? ‡ "நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை, பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்" என்றார் ஆகலின். நோற்பார் சிலரெனக் காரணங் கூறினமையான், காரியம் வருவித்துரைக்கப் பட்டது. ¶ தவஞ்செய்யாதவர்க்கு இம்மையின்பமும் இல்லையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்.) (உலகத்தில் செல்வர்கள் சிலராக) இலர்-தரித்திரர், பலராகிய காரணம்- பலராதற்குக் காரணம், (யாதென்றால், அக்காரணம்), நோற்பார் - தவஞ்செய்வார், சிலர் - சிலராக, நோலாதவர் - அத்தவஞ்செய்யாதவர், பலர்- பலராதல், (எ-று).

இங்குச் செல்வம் நன்னறிவையும், தரித்திரம் அந்நன்னறிவில்லாமையையுங் குறித்து நின்றன. நோற்பார் சிலரெனக் காரணத்தைக் கூறினமையின் அதன் காரியமாகிய செல்வர்கள் சிலராகவென்பதுவருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. இதனால் தவஞ்செய்யாதவர்க்கு இம்மை யின்பமும் இல்லையென்று அவரது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.

(க-து). செல்வர் சிலரும் தரித்திரர் பலருமாக இருந்தற்குக் காரணம் தவஞ்செய்வார் சிலரும் அது செய்யாதார் பலருமாக இருந்ததேயாம் என்பது.

10. Because there are few who practise austerity and many who do not, there are many destitute and few rich men in the world.

---

† அறிவினது உண்மையின்மைகளையும்-அறிவுடைமையறிவில்லாமைகளையும்.

‡ நாலடியார் அறிவின்மை, க இதன் பொருள். நட்பமாகியவறிவில்லாமை தரித்திரமாம்; அவ்வறிவுடைமை மிகவும் வளர்ந்த பெரியசெல்வமாம் என்பது.

¶ தவஞ்செய்யாதவர்க்கு மறுமை யின்பமேயன்றி இம்மையின்பமுமில்லையென்று கூறியதனால் தவஞ்செய்தவர்களுக்கே இம்மையின்பமும் மறுமையின்பமும் உண்டாமென்பது பெற்றும். பெறவே, தவத்திற்கு மறுமையின்பமேயன்றி யிம்மையின்பமுந் தருந் தன்மை யுண்டென்பது

தெற்றமையிற்று. 'இலர்பலர்' என்றுமிக் குறளினுள் தவஞ்செய்வாரர் பல ராயிருத்தலைக் [illegible] பலராயிருக்கிறரென்றும், தவஞ்செய்வார் சொற்ப

மாயிருத்தலால் செல்வர் சொற்பமாயிருக்கிறரென்றும் பெறப்படுதலினும், செல்வ முடைமைக்கும் அஃதில்லாமைக்கும் காரணம் முறையே தவமும் அஃதின்

[illegible] அதிகாரம்

கூடாவொழுக்கம்.—On Inconsistent Conduct.

பரி.—அஃதாவது தாம் விட்ட † காமவின்பத்தை உரனின்மையிற் பின்னும் விரும்புமாறு தோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீயவொழுக்கம். ‡ அது விலக்குதற்கு, இது தவத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது தாம் வெறுத்து விட்ட காமவின்பத்தை ஸ்திர புத்தி யில்லாமையினால் பின்னும் விரும்பும்வழி தோன்ற அவ்வழியே கைக்கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீயவொழுக்கம். அதனை விலக்குதற்கு இக்கூடாவொழுக்கம் தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் § பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும்.

பரி.—(இ-ள்). வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தை யுடையவனது மறைந்த வொழுக்கத்தை, உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களைந்துங் கண்டு, தம்முள்ளே நகும், (எ-று).

காமம் தன் கண்ணே தோன்றி கலியாநிற்கவும் அதனை இன்மைகூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலின் 'வஞ்சமனம்' என்றும், அக்கலிவு பொறுக்க மாட்டாதொழுகுங் களவொழுக்கத்தைப் ' படிற்றொழுக்கம்'

என்றும். * உலகத்துக் களவுடையார் பிறரறியாமற் செய்வனவற்றிற்கு

மையுமா மென்பது பெற்றும். "செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நோக் தக்கால், எய்த வருமோ விருநிதியம்" என்பது நல்வழி.

† காமவின்பம் - ஒருகாலத் தொருபொருளால் ஐம்புலன்களும் அனு பவித்தற் சிறப்புடையதாய (மகளிரது புணர்ச்சியால் வரும்) சிற்றின்பம்.

‡ அது விலக்குதற்கு - தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீயவொழுக் கத்தை நீக்கும் பொருட்டு

§ நாலடியார் "துய்த்துக்கழியான்" என்னுஞ் செய்யுளில் "வைத்த, பொருளு மவனை நகுமே யுலகத், தருளு மவனை நகும்" என்று கூறியின் றது. ¶ இது செய்யாதது செய்ததுபோற் கூறும் இலக்கணையாம்.

* உலகத்துக்களவுடையார் பிறரறியாமற் செய்வனவற்றிற்கு ஐம் பெரும் பூதங்கள் சான்றாதலின் என்பது "வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகாள் யாவரையும், வஞ்சித்தோ மென்று மகிழன்மின்—வஞ்சித்த, வெங்கு முள

னொருவன் காணுங்கொ லென்றஞ்சி, யங்கங் குலைவ தறிவு" என்ற நீதி நெறிவிளக்கங் கூறுவதாலு மறிதற்பாற்றும்.

† ஐம்பெரும் பூதங்கள் சான்றாதலின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன் மறைக்கின்ற வாற்றையுமறிந்து, அவனறியாமற் றம்முள்ளே நகுதலின் 'அகத்தேநகும்' என்றுங் கூறினர். ‡ செய்தகுற்றம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்து.

தெளி.—(இ-ள்). வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சனைபொருந்திய மனத்தை யுடையவனது, படிற்றொழுக்கம் - மறைத்த ஒழுக்கத்தை, பூதங்களைந்தும்- (உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற) பஞ்சபூதங்களும் (கண்டு), அகத் தே—(தம்) உள்ளே, நகும்- சிரிக்கும், (எ - று).

காமம் தன்மனத்தினிடத்தே தோன்றி வருத்திக் கொண்டிருக்கவும் அக்காமத்தினில்லாமையைச் சொல்லிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலால் 'வஞ்ச மனம்' என்றும், அவ்வருத்தம் பொறுக்கமாட்டாது செய்யுங் கள்ளச்செயலைப் 'படிற்றொழுக்கம்' என்றும், உலகத்திற்களவுடையவர் பிறர் அறியாமற்செய்யுங் காரியங்களுக்கு ஐம்பெரும் பூதங்கள் சாட்சியாமாகலின், அச்செயலையும் அவன் மறைக்கின்ற விதத்தையும் அறிந்து, அவன் அறியாமல் தம்முள்ளே சிரித்தலால் 'அகத்தேநகும்' என்றும் சொல்லினர். செய்த குற்றம் மறையாதாகலின், தவஞ்செய்வானுக்கு அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்து.

(க-து). வஞ்சனைபொருந்திய மனமுடைய துறவியின் களவொழுக்கத்தைக் கண்டு அவனது உடல் மயமாயுள்ள ஐம்பெரும் பூதங்கள் தம்முள்ளே சிரிக்கும் என்பது.

1. The five elements of his body will laugh within him, at the feigned conduct of the deceitful-minded man.

உ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின்.

---

† ஐம்பெரும் பூதங்கள் (பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம்) சடமா (தம்மையும் பிறவற்றையும் அறியாமலிருப்பதா) கலின், அவைசான்று (சாட்சியா)தல் கூடாது; கூடாமையின், அவற்றின் அதிதேவதைகளைக் கொள்க "ஐம்பூதம் பார்ப்பார் பகுத்திக்க ளாயிறு, தம்பூத மெண்ணா திகழ்வானேற் றன்மெய்க்க, ணைம்பூத மன்றே கெடும்" என்றன்ன ஆசாரக் கோவையின்செய்யுளினுரையில் 'ஐம்பூத மன்றே கெடும்'என்பதற்கு"ஐந்து பூதத்தையுமுடைய தெய்வங்கள் அன்றே கெட்டன்று போம்" என்று பொருள்கூறப்பட்டிருப்பதுமிங் கறியத்தக்கதாம். பிருதிவிக்குப் பிரமனும், அப்புவிற்கு அரியும், தேயுவிற்கு அரனும், வாயுவிற்கு மகேசனும், ஆகாயத்திற்குச் சதாசிவனும் அதிதேவதைகளாமென்க.

‡ செய்த குற்றம்மறையாது என்பது"மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி

தெய்வம்பழையமுறைத்தாம் கோடிப் பரக்குங் கழிமுடைப்,புன்புலா லுற்றம், புறம்பொதிந்த முடைஞர், சென்றுதைக்குஞ் சேயார் முதத்த" என்று நீதிநெறிவிளக்கக் கூறுவதுவு மறிதற்பாற்றும்.

துறவறவியல்—சம் வது கூடாவொழுக்கம். ௨௭௨

பரி—(இ-ள்). ஒருவனுக்கு வான்போல வுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும், தான் குற்றமென் றறிந்த அதன் கண்ணே தன் னெஞ்சு தாழுமாயின், (எ - று).

† வானுயர் தோற்றமென்பது ‡ "வான்றோய்குடி" என்றாற்போல இலக்கணவழக்கு. ¶ அறியாது செய்தகுற்றமல்லது அறிந்து வைத்துச் செய்தகுற்றங் கழுவப்படாமையின், நெஞ்சுகுற்றத்த தாயேவிடும்;விடவே, நின்றவேட மாத்திரத்திற்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலே யல்லது வேறு பயனில்லை யென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்). தான் அறி-தான் (குற்றமென்று) அறிந்த, குற்றம் - (அக்) குற்றத்திலே, தன் னெஞ்சம் - தனது மனம், படின் - தங்குமாயின், (ஒருவனுக்கு), வானுயர் - வானபோலுயர்ந்த, தோற்றம் - தவ வேடமானது, எவன் - என்னபயனை, செய்யும்—, (எ - று).

கம்பீரமாய் விளங்குந் தவவேடத்தை வானுயர் தோற்றமென்பது இலக்கணை வழக்காம். அறியாது செயத குற்றத்திற் கல்லாமல் அறிந்து செய்த குற்றத்திற்குப் பிராயசித்தம் இல்லாமையால்,நெஞ்சு குற்றமுடையதாயே விடும்; விடவே, நின்ற தவவேடமாத்திரத்திற்குப் புறத்தாரை அஞ்சச்செய்தலே யல்லாமல் வேறு பிரயோஜனம் இல்லை யென்பதாம்.

(க—து). தான்குற்ற மென்றறிந்த விஷயத்திற்செல்லும் மன முடையவனது தவவேடமானது அவனுக்கு யாதுபயனைச் செய்யும் என்பது.

2. What avails an appearance of sanctity high as heaven, if the mind suffer the indulgence of conscious sin?

—:—

௩. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

---

† வானுயர் தோற்றமென்றது - மிகப்பொலிவுள்ள தவவேடத்தை. ‡ புகழ்மிகம்பிய குடியை வான்றோய்குடி (உயர்ச்சியால் வானிற்றோய்க் குடி) என்றாற்போல இலக்கணை வழக்காமென்க. இலக்கணையாவது ஒருபொருளினது இலக்கணத்தை மற்றொருபொருட்கேற்றியுரைப்பது. இங்குவானின் உயர்வைத் தவவேடத்திற்கேற்றி, வான்போலுயர்ந்த தவவேடம் என்று கூறப்பட்டது. வழக்கு - சொல்நடை, அஃதாவது வியவகாரத்தில் வழங்கப்படுவது. (நாலடி-குடிப்பிறப்பு-2.)

¶ அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்து வைத்துச்செய்த குற்றங் கழிக்கப்படாமையின் - அறியாமற் செய்த குற்றம் பிராயச்சித்தத்தால் நீக்கப்படுதல்போலல்லாமல் அறிந்து செய்தகுற்றம் பிராயச்சித்தத்தால் நீக்கப்படா

மையால். மனுதர்மசாஸ்திரம் பதினொன்றாம் அத்தியாயத்தில் "அறியாமை யினால் பிராமணரை செய்ததற்கும் பிராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டது.

பா.—(இ-ள்). மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் ‡ வலிமையில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன்வழிப்படுதல் பசு காவலர் கடியாமல் புலியின் தோலைப் போர்த்துப் பைங்கூழை மேய்ந்தாற் போலும் (எ-று).

‡ இஃதொருபொருளுவமை. ¶ வலியினிலைமையானென்ற அடையாலும், மேய்ந்தற்றென்னுந் தொழிலுவமையாலும், வல்லுருவத்தால் மனவழிப் படுதலென்பது பெற்றாம். காவலர் கடியாமை - புலி புல்தின்று தென்பதனாலும், அச்சத்தானுமாம்; ஆகவே, வல்லுருவங்கோடற்குப் பயன் † அன்னகாரணங்களான் உலகத்தார் அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தன

க்குரிய இல்லாளையுந் துறந்து வலியுமின்றிப் பிறரயிராத வல்லுருவமுங் கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுதலாவது தன மனம்போகிய வழியே ஓடிமறைந்து பிறர்க்குரிய மகளிரை விழைதலாம். அவ்வாறுதல், பெற்

றுடத்தினால் வேண்டுமென்று செய்த பிரமஹத்திக்குப் பிராயச சித்தமே விதிக்கப்படவில்லை" என்று கூறுவது மிங்கறியத்தக்கதாம்.

‡ இல்பொருளுவமையாவது எக்காலத்து மில்லாத பொருளை உவமானமாக வெடுத்துரைப்பது. இல்பொருளுவமை யெனினும் அபூதவுவமை யெனினு மொக்கும். இலக்கணவிளக்கம் "அவனியி லில்லா வன்னதோர் பொருளை,யுவமைசெய் துரைக்கு மபூத வுவமையும்" என்று கூறிற்று. இங்குப் பசு புலியின் தோலைப்போர்த்துப் பயிரை மேய்த லெக்காலத்து மில்லாமையின் 'பெற்றம், புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று' என்பது (வன்பாற்கண், வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று' என்பதுபோல) இல்பொருளுவமை யாயிற்று

¶ வலியினிலைமையானென்ற அடையாலும் (இங்கு வலியில் என்பது அடை. அடையெனினும் விசேடண மெனினும் ஒக்கும்), மேய்ந்தற் றென்னுந்தொழிலுவமையாலும் (இங்கேமேய்தல் என்னுந் தொழில் உவமானமாகவந்தது தொழிலுவமானமாக வருவது தொழிலுவமையாம்.) வல்லுருவத்தோடு (மனத்தைத் தம்வழிப்படுத்தும் வல்லமை யுடையவரது தவவேடத்தோடு) மனவழிப்படுத (மனஞ்சென்றவழியே மனோநிக்கிரக முடையவரது தவவேடத்தைக்கொண்டிருப்பவன் செல்லுத)லென்பதுபெற்றும். அஃதாவது மனோநிக்கிரக மில்லாமை யென்னும் விசேடணத்தாலும் பசு புலியின் தோலைப்போர்த்து மேய்வதாற் போலும் என்னுந் தொழிலுவமையாலும் மனோநிக்கிரக மில்லாதவன் தவவேடத்தோடு நின்று மனஞ் சென்றவழியே செல்லுமிருளென்பது. "வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்" என்றன்ன பிரயோகமு மிங்குக் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

† அன்னகாரணங்களான் உலகத்தார் ஐயுறாமை யாயிற்று - புலி புல்தின்றுதென்பதனாலும் நெருங்கிச் சென்றாற் கொல்லுமே யெனினும் அச்சத்தாலும் புனையக் காவற்காரர் தூரத்தாமை போன்று தவத்தினர் சமய மின்பு ஐறுபவியவென்பதனாலும் நெருங்கிச்சென்று விசாரித்தால் சாபம் நேருமோ வென்னும் பயத்தாலும் உலகத்தார் சந்தேகியாமை யாயிற்று.

தம்தனக்குரிய புல்லை விட்டுப் பிறர்க்குரிய பயிரை மேய்ந்தாற் போலுமென்ற உவமையாகலின்.

தெளி.—(இ-ள்). வலி - (மனத்தைத் தன்வயப்படுத்தியடக்கும்)வல்லமை, இல் - இல்லாத, நிலைமையான் - இயல்பினையுடையவன், வல்லுருவம் - (மனத்தைத் தம் வயப்படுத்தி யடக்கிய) வல்லமையை யுடையவரது தவவேடத்தை, (கொண்டு தான் அம்மனம்போன வழியே போதல்), பெற்றம் - பசுவானது, (காவற்காரர் தூரத்திருக்கும்படி), புலியின்றோல் - புலியினது தோலை, போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு, மேய்ந்தற்று - (பயிரை) மேய்ந்தாற் போலும், (எ - று).

புலியின் தோலைப் போர்த்துப் பயிரை மேயும் பசு என்ற மின்மையின், 'பெற்றம் தற்று' என்பது இல்பொருளுவமையணி. 'வலியில்' என்னு மடையாலும், 'மேய்ந்தற்று' என்னுந் தொழிலுவமையாலும் (வலியில் நிலைமையான்) வல்லுருவத்தோடு மனம் போன வழியே போதலென்பது பெறப்பட்டது. காவலர் தூரத்தாமை - புலி பசித்தாற் புல்லைத் தின்றுதென்பதனாலும், (நெருங்கிச் சென்றாற் கொல்லுமே யெனினும்) பயத்தாலுமாம்; ஆகவே, வல்லுருவங் கொள்ளுவதற்குப் பயன் அத்தன்மையவாயகாரணங்களால் உலகத்தார் சந்தேகங் கொள்ளாமை யாயிற்று. இப்படி தனக்குரிமையாயுள்ள மனைவியையுந் துறந்து (மனத்தைத் தன்வயப்படுத்தும்) வல்லமையுமில்லாது பிறர் சந்தேகங் கொள்ளாத வல்லுருவமுங் கொண்டு நின்றவன் (கூடா வொழுக்கத்தான் (மனவழிப்படுதலாவது தன் மனஞ்சென்றவழியே சென்று (தவவேடத்தில்) மறைந்து நின்று பிறர்க்கு

ரிமையாயுள்ள பெண்களை விரும்புதலாம். அத்தன்மையதாதலைப் பசு தனக்குரிமையாயுள்ள புல்லை (மேயாதலை) விட்டுப் பிறர்க் குரிமையாயுள்ள பயிரை மேய்ந்தாற் போலு மென்ற வுவமானத்தினாலறிக.

(க-து). மனோநிக்கிரகஞ்செய்யும் வலிமை யில்லாதவன் தவவேடம் பூண்டு தீவினை புரிதல் பசு புலியின்தோலைப் போர்த்துப் பயிரை மேய்ந்தாற்போலும் என்பது.

3. The assumed appearance of power, by a man who has no power to restrain his senses and perform austerity, is like a cow feeding on grass covered with a tiger's skin.

4. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

பரி.—(இ-ள்.) * அவ்வலியிலிநிலைமையான் தவவேடத்தின்கண்ணே மறைந்து நின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல் வேட்டுவன்புதலின்கண்ணே மறைந்து நின்று புட்களைப் பிணித்தாற்போலும், (எ-று.)

அவ்வலியிலிநிலைமையான், என்றது மேற்குறளிற் கூறிய வலியிலிநிலைமையானை,

† தவம் - ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளிரைத்தன்வயத்தாக்குதல். ‡ இதுவும் இத்தொழிலுவமையானறிக.

தெளி.—(இ-ள்.) (அவ்வல்லமையில்லாத நிலைமையான்) தவம் - தவவேடத்திலே, மறைந்து - மறைந்துநின்று, அல்லவை-தவமல்லாதவற்றை, செய்தல்—,வேட்டுவன் - வேடன், புதல்-புதலிலே, மறைந்து - மறைந்து நின்று, புள்-பறவைகளை, சிமிழ்த்தற்று - பிடித்தாற்போலும், (எ-று).

தவமென்பது தவவேடத்திற்காதலின் ஆகுபெயராம். தவமல்லவற்றைச்செய்தலாவது பிறர்க்கு உரிய மகளிரைத் தனக்கு வசமாகும்படிசெய்

தல். இப்படி செய்தலென்பதும் இத்தொழிலுவமையினு லறிக.

(க-து). ஒருவன் தவவேடத்தில் மறைந்து நின்று பாவகாரியங்களைச் செய்தல் வேடன் புதலில் மறைந்து நின்று பறவைகளைப் பிடிப்பதுபோலுமாம் என்பது.

4. He who hides himself under the mask of an ascetic and commits sins, is like a sportsman who conceals himself in the thicket to catch birds.

ரு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும்.

பரி:—(இ-ள்) தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றே மென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம் அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தே மென்று தாமேயிரங்குமவகை, அவர்க்குப் பலதுன்பங்களையுங்கொடுக்கும், (எ-று.)

சொல்லளவல்லது பற்றின்மையின் 'பற்றற்றே மென்பார்' என்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்காலம் நிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் § அதன்விளைவின்கண் அத்தொழிலையேயெண்ணியிரங்குவராகலின் 'எற்றெற்று' என்றுங் கூறினார். இவ்வைந்து பாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தின் இழுக்கம் கூறப்பட்டது.

---

† தவமென்னும் முதலின்பெயர் அதனுறுப்பாகிய வேடத்திற்காதலால் முதலாகுபெயராம்.

‡ இதுவும் (தவமறைந்தல்லவை செய்தலும்) இத்தொழிலுவமையான் (புதன்மறைந்து வேட்டுவன்புட்சிமிழ்த்தற்று என்னும் தொழிலுவமையால்) அறிக. இங்குப் புட்சிமிழ்த்தலென்னுந்தொழில் உவமானமும், அல்லவை செய்தல் உவமேயமுமாம்.

§ அதன்விளைவின்கண்-அப்பாவத்தின்பயனாகிய துன்பத்தை யநுபவிக்கும்போது.

தெளி.—(இ-ள்). (பிறர் தம்மை நன்குமதித்தற் பொருட்டு) பற்றற்றேமென்பார் - (யாம்) பற்றற்றேமென்றுசொல்லுவாரது, படிற்றொழுக்கம் - மறைத்தவொழுக்கமானது, (அப்பொழுது இனிதுபோலத்தோன்றுமாயினும்), எற்றெற்றென்று - (பின்) என்செய்தோம் என்செய்தோமென்று; (தாமே இரங்கும்படி), ஏதம்பலவும் - (அவர்க்குப்) பல துன்பங்களையும், தரும் - கொடுக்கும், (எ-று).

சொல்லளவில்லாமல் பற்றுநீக்காமையால் 'பற்றற்றேமென்பார்' என்றும், சிறியதாய்க் கணப்பொழுதின்னே அழிவதாகிய (காம) இன்பத்தின் பொருட்டுப் பெரியதாய் நெடுங்காலம் நிற்பதாகிய பாவத்தைச்செய்வோர் அப்பாவத்தின் பயனாகிய துன்பத்தை யனுபவிக்கும்போதுஐயோ தீவினையே யென்றழுவாராதலின் 'எற்றெற்று' என்றும் சொல்லினர். இவைஐந்துபாட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தினது குற்றம்சொல்லப்பட்டது.

(க-ஐ). இருவகைப்பற்றையும் விட்டோமென்று கூறித் தீச்செயல்களைச் செய்பவருக்கு அவரிரங்கும்வகை அவற்றால் பல தீங்குண்டாமென்பது.

5. The false conduct of those who say they have renounced all desire, will one day bring them sorrows that will make them cry out, "oh, what have we done, what have we done."

௬. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

பரி.—(இ-ள்). நெஞ்சால் † பற்றறுதுலைத்துப்பற்றற்றார்போன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல வன்கண்மையை யுடையார் உலகத்தில்லை, (எ-று).

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கண் தேவராதற் பொருட்டு இவ்வருந்தவர்க்கு இன்னது ஈதுமென்றறியாது ஈந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல் *"அடங்

† பற்றறுது வைத்து - இருவகைப்பற்று மொழியாதிருந்தும்.

* சீவகசிந்தாமணி முத்திஇலம்பகம் 244. இதன்பொருள் சிங்கத்தின் கோபம் போன்ற கோபத்தையும் வல்லமையையும் பெருமை பொருந்திய வேற்படையையுமுடைய அரசர்களுக்கு ஆண்சிங்கம்போன்ற சீவகனே! ஒலிக்கின்ற ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் வேற்றுநீர் என்று மூன்று நீரினையுமுடைய விசாலமான சமுத்திரத்தின் நடுவிலே பல தீவுகளிருக்கின்றன, அத்தீவுகளிலே இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்யாதவர்களுக்குக் கொடுத்த தானத்தின் பயனாலே (தானங்கொடுத்தவர்கள்) உடம்பு மக்களுடம்பும் முகம் விலங்கின் முகமுமாய் வேறுபாடுடையவர்களாகத் தோன்றி யுதிர்கின்ற கனியை யுண்டுவாழ்வார்களென்பது. இதனால் கொடியவர்க்குக் கொடுத்த தானந் தீமையை யுண்டாக்குமென்பது பெறப்பட்டதென்க.

கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினு லவரு முந்நீர்த், தடங்கட னடுவுட் டீவு பல வுள வவற்றுட் டோன்றி, யுடம்போடு முகங்க ளொவ்வா ருழ்கனி மாந்தி வாழ்வர், மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே." என்பதனு னறிக. தமக்கு () ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின் 'வன்கணாரில்' என்றார்.

தெளி.—(இ-ள்). நெஞ்சின்-மனத்தினால், துறவார் - (பற்றுக்களைத்) துறவா திருந்தும், துறந்தார்போல்-பற்றற்றார்போன்று, வஞ்சித்து-(தானஞ் செய்வாரை) வஞ்சனைசெய்து, வாழ்வாரின்-வாழுமவர்போல, வன்கணார் - இரக்கமில்லாமையையுடையவர், இல்-(உலகத்திலொருவரும்) இல்லை, ()

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுபிறப்பில் தேவராகும் நிமித்தம் இந்த அரிய தவத்தோர்க்கு இன்னபொருளைக் கொடுப்போமென்று அறியாமற் கொடுத்தவரை அப்பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டு தாழ்ந்த பிறப்பினராக்குதலாம். தமக்கு ஆவனவற்றைச் செய்தவர்க்கு ஆகாதனவற்றை யுண்டாக்குதலால் 'வன்கணாரில்' என்றார்.

(க-து). அகத்துறவின்றிப் புறத்துறவுபூண்டு பிறரைவஞ்சிப்பவர் மிகவும் கொடியவராவர் என்பது.

6. Amongst living men there are none so hard - hearted as those, who without forsaking desire in their heart, falsely take the appearance of those who have forsaken it.

எ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

பரி.—(இ-ள்). † குன்றிமணியின் புறத்தைக் கண்டாற் போல வேடத்தாற் செம்மையுடையராயினும் அதன்மூக்குப்போல மனம் இருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம், (எ-று).

‡ குன்றி-ஆகுபெயர். § செம்மை கருமையென்பன பொருளின்கண் நிறத்தைவிட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும்

() ஆவன - உண்டி மருந்து உறையுள் முதலிய வுபகாரங்கள்.

† குன்றியின் புறம்போல என்றும் பாடமுண்டு.

‡ குன்றிமணியின் சிவப்பு நிறத்தைக் குன்றி யென்றது பொருளாகு பெயராம்.

§ உவமான மான குன்றிமணிக்கணுள்ள செம்மை கருமை (சிவப்பு நிறம் கறுப்புநிறம்) என்பன பொருளின்கண் (உவமேயத்தில் - அஃதாவது கூடாவொழுக்கமுடைய தவவேடமுடையாரிடத்து) செம்மை,கருமை என்னும் நிறத்தைவிட்டுச் செப்பத்திலும் (வேடப்பொலிவிலும்) அறியாமையிலும் சென்றவாயினும், பண்பால் ஒத்தலின் (செப்பம் அறியாமையென்பன குன்றிமணியின் சிவப்புக் கறுப்பென்னும் குணத்தினை யொத்திருத்

பண்பால் ஒத்தலின், இவைபண்புவமை. "கூழின் மலிமனம் போன்றிருளாகின்ற கோகிலமே" என்பதுமது.

தேவி.—(இ-ள்). குன்றிப்புறம்-குன்றிமணியின் மேற்பாகத்தை கண்டனையரேனும்-கண்டாற்போல வேடத்தால் செம்மை யுடையவராயினும்,

அகம்-மனம், குன்றிமூக்கின் - அக்குன்றிமணியின் மூக்குப்போல, காரி யார்-இருண்டிருப்பவரை, உடைத்து-(உலகமானது) உடையதாயிருக்கின் றது, (எ-று).

குன்றியென்பது அதன் நிறத்திற்காதலின் ஆகுபெயராம். உவமான த்திலுள்ள சிகப்பு கறுப்பென்பன உவமேயத்தில் நிறத்தைவிட்டுச்செம் மையான வேடத்திலும் அறியாமையிலும் சென்றனவாகுலும், (செம்மை யானவேடம் அறியாமை யென்பன) பண்பால் சிகப்பு கறுப்பு என்பவற் றோடு ஒத்திருத்தலால், செம்மைகறுமையென்பன பண்புவமையாம். அஃ தாவது உவமானத்திலேயுள்ள செம்மை கருமைகள் முறையே உபமேயத் திலேயுள்ள செம்மையான வேடத்தையும் அறிவில்லாமையையு முணர் த்தி நின்றனவென்பது. ஞெண்டென்பது கண்டாலென்பதன் திரிபு.

(க-து). உலகமானது அகத்தே அறியாமையையும் புறத்தே தவவேடத்தையும் உடையாரையும் உடையதாயிருக்கின்றது.

7. The world contains persons whose outside appears as fair as the red berry of the Abrus, but whose inside is as black as the nose of that berry.

அ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

பரி.—(இ-ள்). மாசு தம்மனத்தின் கண்ணதாகப் பிறர்க்குத் தவத்தான்மாட்சிமையுடையராய் நீரின்மூழ்கிக்காட்டி, தாம் அதன்கண் ணே மறைந்துசெல்லும் மாந்தர் உலகத்துப்பலர், (எ-று).

மாசு - காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போகாதன்றி மாண்டா ரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், † அதசொழிலே அவர் மறை

தலால்) இவை (செம்மை கருமை யென்பன) பண்புவமையாமென்க. பண் புவமையாவது பண்பை யுவமான மாகக் கூறுவது. இங்குக் குன்றிமணி யின் செம்மைகருமைகள் உவமானமாயும் கூடாவொழுக்கத்தினரது வேட ப்பொலிவும் மனக்களங்கமும் உபமேயமாயும் நின்றனவென்க.

* திருக்கோவையார் கூஉஉ, இதன்பொருள் (சிவபெருமானது சிற்

றம்பவத்தை விரும்பாத)உணவாற்செருக்கு மனம்போல ஒருகாலைக்கொரு கால் (கரு) நிறம்பெற் றிருளாநின்ற குயில்கள் எனபது. இங்கு உணவாற் செருக்குமனம் கருமை (அறியாமை)யுடையதாதலைக கூறியவாறுணர்க.

† உள்ளத்தி னுள்ளே யுணர்வெனுந் தீர்த்தநீ, மெள்ளக் குடைந்து நின் றாடார் வினைகெடப், பள்ளமு மேடும் பரந்து திரிவரிக், கள்ள மன முடைக் காசினி யோரே என்பது திருமந்திரம்

தந் தொடுக்கின்றனர். இனி ‡மாண்டார் நீராடி யென்பதற்கு மாட்சிமைப் பட்டோராது நீர்மையையுடையாரென வுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்று பாட்டானும் அவ்வொழுக்க முடையாரது குற்றமும், அவரையறிந்து நீக் கல் வேண்டு மென்பதுங் கூறப்பட்டன.

தேவி.—(இ-ள்). மாசு - அழுக்கானது, மனத்ததாக - (தம்) மனத்தி னுள்ளதாக, மாண்டார் - (பிறர்க்குத் தவத்தால்) மாட்சிமையுடையவராய், நீராடி - நீரில்முழுகிக், (காட்டி), மறைந்து - (தாம் அம்முழுகுதலினிடத் தே) மறைந்து, ஒழுகும் - நடக்கும், மாந்தர் - மனிதர், பலர் - (உலகத் தில்) பலர், (எ - று).

மாசு-காம வெகுளி மயக்கங்கள். அக்காம வெகுளி மயக்கங்கள்போகு தற்காக வல்லாமல் மாட்சிமையுடையவரென்று பிறர் நினைத்தற்காக நீராடு தலால், அந்நீராடுந்தொழிலே அவர் மறைதற்கு இடமாகின்றனர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் அக்கூடாவொழுக்கமுடையவரது குற்றமும், அவரை அறிந்து நீக்குதல்வேண்டுமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

(க-து). துறவறத்தாருட்பலர் உள்ளத்தைச் சுத்தமாக்க முய லாது உடலைச் சுத்திசெய் தொழுகு கின்றனர் என்பது.

8. There are many men of masked conduct, who perform their ablutions, and make a show of greatness, while their mind is defiled with guilt.

௯, கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

பரி.—(இ-ள்.) அம்பு வடிவாற் செவ்விதாயினும், செயலாற் கொடியது; யாழ் § கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற் செவ்விது; அவ்வகையே தவஞ்செய்வாரையுங் கொடியர் செவ்வியரென்பது வடிவாற் கொள்ளாது அவர் செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்து கொள்க, (எ-று).

கணைக்குச்செயல் - கொலை. யாழுக்குச்செயல் - இசையாலின்பம்பயத்தல். அவ்வகையே செயல் † பாவமாயிற் கொடியரெனவும், அறமாயிற் செவ்வியரெனவுங் கொள்க வென்பதாம். இதனான் அவரை யறியுமாறு கூறப்பட்டது.

---

‡ மாண்டார் நீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டவருடைய குணமுடையராயென்று பொருள் கூறுவாருமுண்டு.

§ கோடு - யாழின் (வீணையின்) தண்டு, கோட்டால் - தண்டால்.

† பாவத்திற் சேறுவாயிருப்பின் தகாரென்றும் அறத்திற்சேறுவாயிருப்பின் தக்கவரென்றும் அவரைக் கொள்ளவேண்டு மென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்). *கணை - அம்பானது, (வடிவினாற் செவ்வியதாயிருப்பினும்), கொடிது - (செயலினால்) கொடியதாயிருக்கின்றது, யாழ்-வீணையானது, கோடு-கோட்டினால், (வளைந்ததாயிருப்பினும்), செவ்விது- (செயலினால்) செவ்வியதா யிருக்கின்றது, ஆங்கன்ன - அவ்வகையே, (தவஞ்செய்வாரையும் கொடியர் செவ்வியரென்பது வடிவினாற் கொள்ளாமல்), வினைபடுபாலால் - (அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பினாலே, கொளல் - அறிந்துகொள்ளக் கடவர், (எ - று).*

அம்புக்குச்செயல் - கொல்லுதல். வீணைக்குச் செயல்—இசையினால் இன்பத்தைத்தருதல். அவ்வகையே தவத்தினரது செயல் பாவமாயின் கொடியரென்றும், அறமாயின் செவ்வியரென்றும் அவரையறிந்து கொள்

லல்வேண்டுமென்பதாம். இதனால் அவரை அறியும்வழி சொல்லப்பட்டது.

(க-து). இவர் கூடாவொழுக்கமுடையார், இவர் நல்லொழுக்கமுடையார் என்பது அவரவரது செய்கையா லறிப்படும்.

9. As, in its use, the arrow is crooked and the curved lute straight, so by their deeds, and not by their appearance let the uprightness or crookedness of men be estimated.

கo. * மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்.

பரி.—(இ - ள்). தவஞ்செய்வார்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா, உயர்ந்தோர் தவத்திற் காகாதென்று குற்றங் கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின், (எ - று).

† பறித்தலும் ‡ மழித்தலுள் அடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயி

---

* நாரத பரிவிராஜகோபநிஷத்து ஐந்தாவது உபதேசத்தில் "தண்டத்தைப் பிடித்திருத்தலினாலாவது மொட்டையடித் திருத்தலினாலாவது வேஷத்தினாலாவது இடம்பாசாரத்தினாலாவது முத்தி சித்திப்பதில்லை. எவனாலே ஞான தண்டம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அவன்தான் ஏகதண்டி" என்றும், மனுதருமசாஸ்திரம் ஆறுவதத்தியாயத்தில் "ஒருவன் ஒராசிரமத்திலிருந்து அந்த ஆசிரமத்திற்குத்தக்க தண்ட கமண்டலமுதலிய அடையாளங்க ளில்லாமலிருந்தாலும், எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் சமபுத்தியுடையவனாய்த்தருமஞ் செய்யவேண்டுமே யன்றிக் காஷாயந்தரித்தல் முதலிய வேடமாத்திரம் தருமத்திற்குக் காரணமாக மாட்டாது" என்றும், கூறுவதற்கு இக்குற ளிணங்கியிருத்தலைக் காண்க.

† பறித்தல் - தலைமயிரை யொவ்வொன்றாகப் பிடுங்கல். இவ்வாறு செய்வது சமணமதசம்பிரதாயம். இது சீவகசிந்தாமணி முத்திஇலம்பகம் விஜயமாதேவியார் துறவில் "மணியியல் சிப்பிடச் சிலக்கும் வாளுத, அணிபிரும் கூந்தலை யனவை மார்கடாம், பணிவிலர் பறித்தனர் பாமன் சொன்னதுத், துணிபொருள் சிந்தியாத் துறந்தன் மேயினார்" என்றுகூறுவதனாலு மறிதற் பாற்றும். ‡ மழித்தல் - மொட்டையடித்தல்.

ரை யுணர்த்தலின், அது கூறாராயினர். இதனாற் கூடாவொழுக்க மில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). (தவஞ்செய்வார்க்கு) மழித்தலும்-(தலைமயிரை) சிரைத்தலும், நீட்டலும் - (அதனைச்) சடையாக்கலும், (ஆகியவேஷமும்), வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல, உலகம் - உயர்ந்தோர், பழித்தது - (தவத்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தை, ஒழித்து விடின் - நீக்கிவிடுவாராயின், (எ - று).

தலைமயிரைப் பறித்தலும் மழித்தலில் அடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரைத் தெரிவித்தலால், அதைக்கூறாதுவிட்டார். இதனால் கூடாவொழுக்கமின்றித் தவஞ்செய்வார்க்கு வேஷமும் வேண்டாமென்று அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்ட

(க - து). உயர்ந்தோர் குற்றமென்று கூறுவனவற்றைவிட்டொழுகுதலே தவத்தோர்க்குச் சிறப்பாவதன்றி வேடஞ்சிறப்பாகாதென்பது.

10. There is no need of a shaven crown, nor of tangled hair, if a man abstain from those deeds which the wise have condemned.

ஐந்தாம் அதிகாரம்.

கள்ளாமை:—*Against Fraud.*

பரி.—அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்ப தியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை கருதுதலும் செய்தலோடொத்தலின் 'கள்ளாமை' என்றார். இல்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளையாட்டு வகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங் கொள்ளினும் அமையும்; துறந்தார்க்காயின்,

அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோ ரிழுக்காம் ஆகலின், § இது துற

§ இது-கள்ளாமை. கள்ளுதல் (திருடுதல்) ஒரோவிடத்து களவுமென் பது இறையனாரகப்பொருள் "அன்பினைந்திணை" என்னுஞ் சூத்திரவுரை யில் நக்கீரனார் "களவென்னுஞ்சொற்கேட்டுக் களவு தீதென்பதூஉம் காமமெ னுஞ்சொற்கேட்டுக் காமந் தீதெனபதூஉமன்று; மற்றவை நல்லவாமாறு முண்டு; என்னை? ஒரு பெண்டாட்டி தமரொடுகலாய்த்து (பகைத்து) நஞ் சுண்டு சாவலென்னு முளைத்தாளாய் நஞ்சுகூட்டிவைத்து விலக்குவா ரில் லாத போழ்து உண்பலென்று நின்றவிடத்து, அருளுடையானொருவன் அதனைக்கண்டு இவள் இதனை யுண்ணாவாமைக் கொண்டுபோய் உகுப்ப லென்று அவளைக்காணாமே கொண்டுபோய் உகுத்திட்டான்; அவளுஞ்சா நீக்கத்துக்கண் நஞ்சுண்டு சாவான் சென்றாள்; அதுகாணாளாய்ச்சாக்காடு (மரணம்) நீங்கினாள். அவன் அக்களவினான் அவளையுயக்கொண்டமையான்

வறமாயிற்று. 0 புறத்துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலதாய அவர்மனம் அஃதொழித்து புறத்தேபோந்து பஃ றலைப்பட்டு உடம்பின் பொருட்டுப்பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அது தன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோ ரிழு க்காதலறிக. இவ்வாறு வாய்மை முதற்கொல்லாமையிறுய நான்கதிகா ரத்திற்கு மொக்கும். பொருள்பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாக லின், இது காமம்பற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக் கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது பிறருடைமையாயுள்ளபொருள்களுள், யாதொ ரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம். நினைத் தலும் செய்ததற்குச் சமானமாதலால் 'கள்ளாமை' என்றார். இவ்வாழ் வார்க்கானால் சுற்றத்தார் முதலியோரிடத்து விளையாட்டு வகையாலாவது அவரை வஞ்சனைசெய்து கொள்ளுதற்குத் தக்க பொருள்களை அவ்வாறு கொண்டாலும் பொருந்தும்; துறந்தவர்க்கானால் அப்பொருளை யபகரிக்க

நினைத்தலினும் பெரியதொரு குற்றமாதலின், இது துறவறத்திற் குரியதாயிற்று. புறத்திற் போகாமல் மடங்கி ஒருமுகப்பட்டு உயிரையே நோக்கவேண்டியதாகிய அவரது மனம் அவ்வுயிரையே நோக்குவதொழிந்து புறத்திலே போய்ப் பலவகையாக விரிந்து, அநுகூலமான விஷயங்களி வழுந்தி உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயல்லாமல், அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல்அத் துறவறத்தார்க்குப் பெரியதொரு குற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மைமுதற் கொல்லாமை முடிவாயுள்ள நான்கதிகாரத்திற்கும் ஒக்கும். பொருளைப்பற்றி யுண்டாகுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இக்கள்ளாமை காமம் பற்றி யுண்டாவதாகிய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு.

கல்லூழிச்செல்லுமென்பது மற்றும் இதுபோல்வன களவாகா; நன்மை பயக்குமென்பது" என்று கூறியதனால் காண்க. ஞாயனுரெடுத்துக்கொண்ட களவு இத்தகைய தன்றென்பது இவ்வதிகாரத்தால் நன்கு விளங்கும்,

0 பிறப்பையொழிக்கத் துறவறம் பூண்டார்க்குப் பிறப்பையொழித் தற்குரிய செயல் மனத்தை விஷயங்களிற் செல்லாவா றடக்கி யொருமுகப் படுத்தி யுயிரையேநோக்க வைத்தலாயிருத்தல்பற்றிப் "புறத்துப்போகாது மடங்கி யொருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலதாய அவர்மனம்" என்று கூறப்பட்டது. (மனம் விஷயங்களிற் செல்லா தடங்கி யொருமுகப்பட்டு உயிரையே நோக்கி யிருத்தல் சொரூபத்தியானமென்றுகூறப் படும்.) இது திருமந்திரம் "சாத்திர மோதுஞ் சதுர்களை விட்டுநீர், மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின், மாத்திரைப் போது மறித்துள் ளே நோக்கினல், ஆர்த்த பிறவி யகலவிட் டோடுமே" என்று கூறுவதாலு மறிதற் பாற்றும்.

பரி.—(இ-ள்). வீட்டினையிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவ

த்தோனாகன் நன்கு மதிக்கப்படுவோன் யாதொரு பொருளையும் பிறனை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாவகை தன்னெஞ்சினைக்காக்க, (எ-று).

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறை வினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்துநின்றது. வீட்டினை யிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளியெனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற் றோன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய () உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின் கட் ‡ களிப்புப்போல வெளிப்பட் டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்பிறவாதென்றும், ¶ இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவதென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயத ‡ முதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுகுதல். ஞானத்திற்கேதுவாயமெய்ந்நூற் பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங் களவா மாகலின் 'எனைத்தொன்றும்' என்றார். நெஞ்சு கள்ளாமை காக்க எனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றாம்.

() அந்தமி லுருக்கள்பல வாமுறு புணர்ப்பின்
மைந்துற கடாதிபல மண்ணில்வரு மாபோற்
புந்திகுணம் வண்பொறி புலன்களு மவற்றி
னுந்தியெழும் வாரியி னுரைகுமிழி யொத்தே:—என்பது பிரபோத சந்திரோதயம்.

‡ களிப்பு - மயக்கம்.

¶ உலோகாயதர்கள் புருஷார்த்தங்கள் நான்கெனக் கொள்ளாது (அறம் பொருளின்பம் வீடு என்னும் நான்கையும் புருஷார்த்தமாகக் கொள்ளாது வீடு என்பதொன்றின்மையின் அதுகுறித்த அறஞ்செயல் பயனற்றசெயல் என்றுகொண்டு அவ்விரண்டையு மொழித்து) இன்பமும் பொருளுமே புருஷார்த்த (புருஷர்களின் இச்சைக்கு விஷயமாவது புருஷார்த்தமெனப்படும்) மெனக்கொண்டு, அவ்விரண்டும் முற்பிறப்பிற் செய்த வினைகளுக்கியையவருகின்றன வென்று கொள்ளாது அவனவனது முயற்சிக் கியைய வருகின்றனவென்று கூறுவர். அவர்களின் சித்தாந்தச் சுருக்கம் "பூதமொரு நான்கேதத் துவங்கள் இன்பம் பொருளிரண்டே புருடார்த்தம் புலன்க ளாமே, ஏதமிலார் கண்டபிர மாணந்தோற்ற மில்

வுடலே யான்மாவாம் இறப்பே முத்தி'' என்பதனாலறிக.

‡ முதலிய என்றமையின், (சேதன சரீர) தேகமே ஆத்மா என்று கூறும் உலோகாயத மதமேயன்றி இந்திரியாத்மவாதி முதலிய மதங்களை யுங்கொள்க. அம்மதங்களின் தன்மையை பொருளாருக்கச் சுருக்கி யுரைக் கின்றோம். வருமாறு:—

(1) தேகாத்மவாதி:—நான் என்னும் புத்திக்கு விஷயமாயிருப்பது ஆத்மா. நான் மனிதன், பார்ப்பான், பருத்தேன், இளைத்தேன் என்றற்றொடக்கத்தனவாய அநுபவத்தினால் தேகத்திலேயே நான்

தேலி.—(இ-ள்). எள்ளாமை-(தவத்தோரால் முத்தியை) இகழாமல், வேண்டுவா னென்பான்-விரும்புவான் இவனென்றாநன்கு மதிக்கப்படுவான்; எனைத்தொன்றும்-யாதொரு பொருளையும், கள்ளாமை-(பிறரை) வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாதபடி, தன்னெஞ்சு-தனது மனத்தை, காக்க-காக்கக்கடவன், (எ-று).

எள்ளாது என்னுமெதிர்மறைத் தெரிநிலைவினையெச்சம் எள்ளாமை யெனத்திரிந்து நின்றது. முத்தியையிகழ்தலாவது பிரத்தியட்சப் பிரமாணமே பிரமாண மாவதென்றும், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு எனப்பூதங்கள் நான்கேயென்றும், அப்பூதங்களின் கூடுதற் சிறப்பினால் தோன்றிப்பிரிவினால் அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்துக் களிப்புப்போல

என்னும் புத்தியுண்டாவதால் தேகமே ஆத்மா. ஆபத்து நேர்ந்தபோது தேகத்திலேயே பிரியமுண்டாவதால் தேகத்திலும் பிரியமான பொருள் வேறொன்றுமில்லை. தேகத்திலுள்ள விருப்பத்தின் பொருட்டே பிறரிடத்து விருப்ப முண்டாகின்றது; ஆகவே, இதனைக்காப்பாற்றல் அலங்கரித்தல் முதலியனவே புருஷார்த்தங்களாம். ஆகாயம், கடவுள், ஊழ், ஜன்மாந்தரம் முதலியனவில்லை. பூதங்களின் சையோக விசேடத்தா லுடம்பாம்; இதன் மரணமே மோட்சமாம்; பிரத்தியட்சமே பிரமாணமாம் என்பன்.

(2) இந்திரியாத்மவாதி:—காணப்படு மித்தேகம் இந்திரிய மிருந்தால் ஜீவித்திருக்கின்றது; இல்லாவிட்டால் மரித்துப்போகின்றது. இவ்விந்திரியம் தேகத்திற்கு வேறாயிருக்கின்றது உடல் பிழைத்திருப்பதும் மரிப்ப

தும் இந்திரியத்தின் வசமா யிருப்பதாலும், கேட்டேன் கண்டேன் பரிசித்தேன் என்றற்றொடக்கத்தனவற்றுள் நான் என்னும் புத்தி இந்திரி த்தி லிருப்பதாலும் இந்திரியமே ஆத்மா என்பன்.

(3) பிராணாத்மவாதி:—பிராணவாயு இருந்தால் இத்தேகம் ஜீவித்திருக்கின்றது; அது நீங்கிப்போனால் அழிந்துபோகின்றது. தேகம் நிலைத்திருப்பதற் கேது பிராணனுயிருத்தலால் பிராணனே ஆத்மா என்பன்.

(4) மனவாத்மவாதி:—பிராணன் உணர்ச்சிவடிவமன்றாதலாலும், இந்திரியங்கள் மனத்தின் சையோகத்தினால் விஷயங்களை யறிவதாயிருப்பதாலும், யாதொருவியவகாரமும் மனமின்றி நிகழாமையாலும் மனமே ஆத்மா என்பன்.

(5) புத்தியாத்மவாதி:—மனம் புத்தியின் வசமாயிருக்கின்றது; புத்தியின் ஆகாரமேமனமாம். புத்தியோ அடிக்கடி மாறிக்கொண்டிருக்கின்றது. எவ்வியவகாரமும் அடிக்கடி மாறு மியல்புடைய இப்புத்தியின் வசத்தால் பிரகாசிக்கின்றது. ஆதலால்புத்தியே ஆத்மா வென்பன்.

(6) பட்டர்மதத்தினர் ஆத்மா சித்சடவடிவமென்றும், மாத்யமிகர் ஆத்மா அசத்து (முற்று மில்லாதது) என்றும், பிரபாகரசையாயிகர்கள் ஆத்மா சுபாவத்தில் சடமென்றும், சமணர்கள் ஆத்மாதேகத்திற்கேற்ப வளர்தல் குறைதலை யுடையதென்றும், பிறவும் கூறுவர். இவற்றின் விரிவுகளைச் சர்வதரிசன சங்கிரகம், பெருந்திரட்டு முதலிய நூற்களிற்காண்க.

வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனது முயற்சியால் வருவதென்றும் சொல்லும் உலோகாயத முதலிய மபக்க நூல்களைத் தெளிந்து தெளிதவற்றிற்குப் பொருந்த நடத்தலும். தத்துவஞான முண்டாவதற்குக் காரணமான உண்மை நூற் பொருளையாயினும் ஆசாரியனை ¶ ஆப்தம், அங்கம், ஸ்தானம், சற்பாவ மென்னுஞ் சதுர்விதச் சேவைசெய்யாமல் அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவும் களவாமாகலின் 'எனைத்தொன்றும்' என்றார். நெஞ்சு கள்ளாமை காக்க என்று கூறவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதலாவது களவுசெய்ய நினைத்தலென்பது பெறப்பட்டது.

(கரு து). முத்தியை விரும்புகின்றவன் பிறர் பொருளை வஞ்சித்துக் கொள்ள நினையா திருக்கக்கடவன் என்பது.

1. Let him, who desires not to be despised, keep his mind from the desire of defrauding another of the smallest thing.

உ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

பரி.—(இ - ள்). குற்றங்களைத் தந்நெஞ்சாற் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்; ஆதலால், பிறனொருவன் பொருளை அவன் அறியா வகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வேமென்று கருதற்க, (எ - று).

'உள்ளத்தால்' என வேண்டாது கூறினார்; அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவு சிறப்பும்மை. † அல் விகுதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவை பிரண்டொட்டாலும் ‡ இக்கடைக்குக் களவாவது § இஃதென்பதூஉம் () அது கடியப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

தெளி—(இ - ள்.) உள்ளத்தால் (குற்றங்களைத் தமது) மனதினால், உள்ளலும் - நினைத்தலும், தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாம், (ஆதலால்), பிறன் பொருளை-பிறனொருவனது பொருளை, கள்ளத்தால்(அவன்) அறியாத வகையினால், கள்வேம் - வஞ்சித்துக் கொள்ளுவோம், எனல்-என்று நினையாதிருக்கக்கடவர், (எ - று).

அத்துறந்தாரது மனம் மற்றவரது மனம்போல் குற்றமுடையதாகாமல் மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களால் சிறப்புடையதாயிருக்கின்றதென்பதை முடித்தற்கு 'உள்ளத்தால்' என்று வேண்டாது

¶ "ஆத்தமுடனங்கமே" என்னும் வேதாந்த சூளாமணிச் செய்யுளிற் குணரத்தக்கதாம்.

† 'பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்' என்னுங் குறளினுள்ள எனல் என்பதற்குக் குறிப்புரையி லெழுதியுள்ளதை யிங்கமைத்துக்கொள்க. ‡ இக்கடைக்கு-இத் துறவற வொழுக்கத்திற்கு.

‡ இஃதென்பதூஉம் - பிறன்பொருளைக் களவுசெய்ய நினைத்தலென்பதும். () அது-பிறன்பொருளைக் களவுசெய்ய நினைத்தல்.

சொல்லினார். உள்ளது மென்றவும்மை இழிவு சிறப்பும்மை. எனல் என்பது அல்லீற்றெதிர்மறை வியங்கோள்வினை முற்று. இவை யிரண்டுபோட்டாலும்(துறந்தவரது) இவ்வொழுக்கத்திற்குக் களவாவது இஃதென்பதும், அது நீக்கப்படுவ தென்பதுஞ் சொல்லப்பட்டன.

(க-து). தீயன வற்றைச் செய்ய வெண்ணுதலும் தீமை தருவதா யிருத்தலின், அதனை யொழித்தல் வேண்டும் என்பது.

2. Even the thought of sin is sin; think not then of craftily stealing the property of another.

௩. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

பரி:—(இ-ள்). களவினாலுண்டாகிய பொருள் வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையைக் கடந்துகெடும், (எ-று).

† ஆக்கத்திற் கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்கடந்து கெடுதலாவது ‡ தான் போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச், செய்த அறத்தையும் உடன்கொண்டு போதல். ¶ அளவிறந்தென்று பாடமோதி, அவர்பயன்கொள்ளு மளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென் றுரைப்பாரு முளர்.

தெளி.—(இ-ள்). களவினால் - களவுசெய்தலினால், ஆகிய - உண்டாகிய, ஆக்கம் - பொருளானது, ஆவதுபோல - வளர்வதுபோல,(தோன்றி), அளவிறந்து - (தனது) எல்லையைக் கடந்து, கெடும் - அழியும், (எ-று).

பொருள் ஆக்கத்திற்கு ஏதுவாகலால், அஃது ஆக்கமென்று கூறப்பட்டது. (பொருள் தனது) எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது (தன்னையுடையவனுக்குத்)தான் போகுங்காலத்தில் பாவத்தையும் பழியையும் நிலைபெறச்செய்து, (அவன்)செய்த தருமத்தையும் உடன்கொண்டு போகுதல்.

(க - து). களவு செய்தலா லுண்டாகிய செல்வம் விருத்தியடைவதுபோற் றோன்றிப் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்தி விரைந்துகெடும் என்பது.

3. The property, which is acquired by fraud, will pass all bounds and perish, even while it seems to increase.

---

† ஆக்கம் - மேல் மேலுயர்தல்; ஆக்கத்திற்குக் காரணமான பொருளை யாக்கமென்றது காரியவாகுபெயராம்.

‡ தான் போங்கால் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்தி - பொருளழியும்போது மறுமைக்குப் பாவத்தையும் இம்மைக்குப் பழியையும் வைத்து.

¶ அளவிறந்து என்பதை அளவறிந்து என்று பாடமோதி, அதற்குப் பொருளானது தன்னைக் களவாற்கொண்டவர் தன்பயனை பலுபவிக்கும் கால வளவினையறிந்து, (கெடும் -)அவ்வநுபவ காலத்திற்கு உதவாமல் அழியுமென்று பொருள் கூறுவாருமுண்டு.

ச. களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

பரி.—(இ - ள்). பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக் - கோடற்கண்ணே மிக்க வேட்கை அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத இடும்பையைக் கொடுக்கும்,(எ-று).

† கன்றுதலான் என்ஞான்றும் அக்களவையே பயில்வித்து ‡ அதனாற் பாவமும் பழியும் பயக்கே விடுதலின் 'வீயாவிழுமந்தரும்' என்றார். இவையிரண்டு பாட்டானும் § அது கடியப்படுதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). களவின்கண் - (பிறர்பொருளை) வஞ்சித்துக் கொள்ளுதலிலே, கன்றிய - மிகுந்த, காதல் - ஆசையானது, (அப்போது இனிதுபோலத் தோன்றி), விளைவின்கண் - (தான்) பயனைக் கொடுக்கும் போது, வீயாவிழுமம் - தொலையாத துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்.

கன்றியகாதல் (மிகுந்த வாசை) எந்நாளும் அக்களவையே பழகச் செய்து அதனால் பாவமும் பழியும் கொடுத்தே விடுதலால் 'வீயா விழுமந் தரும்' என்றார். இவையிரண்டு பாட்டாலும் அது நீக்கப்படுவதற்குக் காரணஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). களவுசெய்தலில் மிகுந்த ஆசையானது முன்னரினிதுபோலத் தோன்றினும் பின்னர்ப் பெருந்துன்பத்தைத் தரும்.

4. The eager desire of defrauding others, when it has brought forth its fruit, will produce undying sorrow.

ரு. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

பரி.—(இ - ள்). அருளினது உயர்ச்சியையறிந்து அதன்மேல் அன்புடையராய் ஒழுகுதல் பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சோர்வு பார்ப்பார்மாட் டுண்டாகாது (எ - று).

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது ¶ குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர் பின் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்குமதித்து, அதனை வஞ்சித்

† கன்றுதலான் - காதல் மிகுதலால். கன்றுதலான் என்பதற்குப் பிரதியாகக் கன்றியகாதல் என்றும் பாடமுண்டு. இதுவேசீர்; உய்த்துணர்க.

‡ அதனால் (மிக்கவேட்கை இருந்தநிலையே) பழகச்செய்தலினால்.

§ அது - பிறன்பொருளைக் களவுசெய்ய நினைத்தல்.

¶ குற்றம் நோக்கலாவது "சிறைசெல்வம், சீர்க்கருட்டு கெடுத்தி வாதன்"போல்வது என்றும், பொருளை சம்பாதிப்பதும், அதனைக்கள்வர் முதலியோர் அபகரியாவாது காப்பதும், செலவழிப்பது முதலியன பெருந் துன்பத்திற் கேதுவாமென்று முணர்தலாம்.

துக் கோடற்கு அவரது சோர்வுபார்க்கும் மருட்சியராளுல், அவர்மாட்டு, உயிர்கண்மே லருள்செயதல் நமக்குறுதியென் றறிந்து, அவ்வருளின் வழு வாதொழுகும் தெருட்சி கூடாதென்பதாம்.

தெளி:—(இ-ள்). அருள்-அருளினது (உயர்ச்சியை), கருதி-அறிந்து, அன்புடைய ராதல் - (அவ்வருளின்மேல்) அன்புடையராய் நடத்தல், பொருள் - (பிறரது) பொருளை, கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைத்து, பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை, பார்ப்பார்கண் - பார்ப்போரிடத்து, இல் - உண்டாகாது, (எ - று).

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றத்தைப் பார்த்து (இது தீதென்று வெறுத்துத்) துறந்துவந்தவர் பின்னர்ப் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்மை தருவதென்றுகருதி, அப்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளுதற்கு அவரது சோர்வைப் பார்க்கும் மயக்க முடையவராளுல், அவரிடத்து, உயிர்களின் மீது அருள் செய்தல் நமக்கு உறுதி தருவதாகுமென்றறிந்து, அவ்வருளில் தவறாது நடக்குந் தெளிவு கூடாதென்பதாம்.

(க-து), பிறர்பொருளை விரும்புவோர் அருளுடைய ராகார்.

5. The study of kindness, and the attainment of love to it, is not with those who, watch for another's forgetfulness, through desire of his property.

சு. அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர்.

பரி:—(இ - ள்). உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலாகிய நெறியின்கணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார் களவின்கண்ணே மிக்கவேட்கையை யுடையார் (எ - று).

உயிர்முதலியவற்றை ¶ அளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவைகளான் உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வரு

¶ அளத்தல் - பிரத்தியட்ச முதலிய பிரமாணங்களால் உயிர்முதலிய

வற்றை வரையறைசெய்துள்ளவாறறிதல். அளவை-பிரமாணம்; (அதனால்) அளக்கப்படு (அறியப்படு) வது பிரமேயம்; அளத்தல் - பிரமை (உள்ளவாறறிதல்).

(1) I. மனத்திற்கு உயிரோடு சையோக முண்டாம்போது யானுளனென்னும் ஞானமுண்டாதலின், ஆண்டு உயிர் அகவிந்திரிய மென்னும் மனவடிவப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் அறியப்படுகின்றமை காண்க.

பிறவிக்கஞ்சித் தன்னையடுத்த சுத்தாந்தக்கரணமுடைய சீடனை நோக்கிச் சற்குரு சுருதி யுத்தி யநுபவ வாயிலாக நீ உடம்பு முதலியவற்றினும் வேறாய அறிவுருவென்றுகூற, அதனால் அவனுக்கு நான் உடம்பு முதலியவற்றினும் வேறாய அறிவுரு வென்னும் பிரத்தியட்ச ஞானமுண்டாதலுங் கொள்க. ஈண்டுச் சற்குருவாக்கியம் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமும், (அத

னால்) உயிர்க்கும் மனத்திற்குமுண்டாய சம்பந்தம் சகாரிகாரணமும், நான் அறிவுருவென்னும் ஞானம் பயனுமாம்.

II. ஜீவித்துள்ள வுடல் உயிரோடு கூடியது; பிராணவாயுமுதலியவற்றை யுடைமையான்; யாது உயிரோடு கூடியதன்று, அது பிராணவாயு முதலியவற்றை யுடையதன்று கடம்போல என்னும் அநுமானப் பிரமாணத்தாலும் உயிர் உடம்பினும் வேறென்றறியப் படுகின்றமை காண்க.

III. "ஒருபெரிய மீனானது இருகரைக்குள் அங்குமிங்குஞ் சஞ்சரிப்பதுபோல,இந்தப் புருஷனும் கனவு நனவு உறக்கமென்னு மவத்தைகளில் மாறிமாறிச் செல்லுகின்றான்". "எவன் விஞ்ஞான மயனோ அவன் பிராணன் முதலிய வற்றினும் வேறானவன்" என்றற் றொடக்கத்துச் சப்த (சுருதி)ப் பிரமாணத்தாலும் உயிர் உடம்பினும் வேறென் றறியப் படுகின்றமை காண்க.

(2) I. தருமபுத்திரன் தருமம் (நல்வினை) உடையான்; சிஷ்டாசார (நன்றொழுக்க)முடையவனாயிருத்தலின்;யாவன் தருமமுடையானல்லன் அவன் சிஷ்டாசாரமுடையானல்லன் துரியோதனன்போல.துரியோ

தனன் அதர்மம்(தீவினை)உடையான்; சிஷ்டாசார மின்றியவனு மிருத்த லின்;யாவன் அதர்ம முடையானல்லன் அவன் சிஷ்டாசார மின்றியவனல் லன். தரும புத்திரன்போல என்னு மநுமானப் பிரமாணங்களால் நல்வி னை தீவினைக ளுண்டென்பது பெறப்படுகின்றமை காண்க.

II. "மூவகை யெனுந்தனை மூழ்கி யுற்றிடு, மாவிக ளுலப்பில வனாதி புன்னை,தீவினை நல்வினைத் திறத்தின் வன்மையா, லேவற முறைமுறை யுதித்து மாயுமே" என்னுஞ் சப்தப் பிரமாணத்தால் (என்றகந்த புராணம் கூறுவதால்) உயிர்கள் இருவினையால் நால்வகைக் கதியுட் பிறந்திறந்து வருத லறியப்படுகின்றமை காண்க.

(3) I. பிறந்திறந்து வருதற் கேதுவாய இருவினைகளைக் கெடுத்தற் குபாய (சாதன)மா யிருப்பன யோகஞானங்களென்பதும், அவற்றால் உயிர் கள் முத்தியடையு மென்பதும் கீழ்வரும் பிரமாணங்களால் செவ்விதின் விளங்கும். வருமாறு:—

"சாழ்த்தலைம் புலனுஞ் செற்றுக் கரணங்க ளடக்கி நாளு, மூழ்த்த மென் சருகு மாந்தி யோகினி லுறங்கு மன்றோர், …………வாழ்த்துறற் கரிய முத்தி வீட்டின்ப மருவி வாழ்வார்:—கூர்மபுராணம்.

"தரதிசோக மாத்மவித் - ஆத்மஞானி சோகத்தைக் கடக்கின் றான்":—சுருதி.

"மட்டு வார்வன மார்ப சுருமம்போத், தொட்டு வாளைக் கருட்டிய துன்பொழித், பெட்டு ஞானம் பெறுதபே ரின்பமே, யொட்டு முத்தி யுதாரு முண்டரோ":—குரகம்மை.

II. யோகஞான மென்புழி யோகமும், அதனால் வரும் ஞானமுமே ன்றுகொள்க. "யோகியர்க்கே ஞான மொழுக்காம்" என்று பெரியார் பணி த்திருத்தலு மறிக.

கின்ற † நல்வினை தீவினைக்குற்ற விளைவுகளையும், அவற்றான் அது ‡ னாற்கதியுட் பிறந்திறந்து வருதலையும், அதுசெய்யாமல் அவற்றைக்

செலித்தற் குபாயமாகிய யோக ஞானங்களையும், அவற்றான் அஃதெய்தும் வீட்டினையும் அளந்து, உள்ளவாறறிதல். இதனை ஆருகதர் சருமத்தியா னமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ் வளக்கப்பட் டனவற்றுள், தீயனவற்றினீங்கி நல்லனவற்றின்வழி நிற்றல்.

தேவி.(இ - ள்). களவின்கண் - களவுசெய்தலிலே, கன்றிய - மிகுந்த, காதலவர் - ஆசையையுடையவர், அளவின்கண் - (உயிர்முதலியவற்றை) அளவு செய்தலாகியவழியில், நின்று - நிலைத்து, ஒழுகலாற்றார் - (அவ்வழி யில் நிலைத்திருப்பதற்கு ஏற்ப) நடக்கமாட்டார், (எ - று).

உயிர்முதலியவற்றை யளவு செய்தலாவது பிரத்தியட்ச முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பிரமாணங்களால் உயிர்ப்பொருளையும், அவ்வுயிர்ப் பொருட்கு அநாதியாய்வருகின்ற நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்பவுண்டாம்சுகதுக்க முதலிய விளைவுகளையும், அந்நல்வினை தீவினைகளால் அவ்வுயிர் நால்வகைக் கதிகளில் பிறந்திறந்து வருதலையும், அவ்வாறு பிறந்திறந்து வருவது செய் யாமல் அந் நல்வினை தீவினைகளை யொழித்தற்கு உபாயமான யோக ஞான ங்களையும், அந்த யோக ஞானங்களால் அவ்வுயிர் அடையும் முத்தியையும் அளவுசெய்து, உள்ளவாறறிதல். இவ்வாறறிவதைச் சமணர் தருமத் தியான மென்பர். அவ்வா றறிந்ததற்குப் பொருந்த நடத்தலாவது அவ் வளக்கப் பட்டனவற்றுள், தீயவைகளி னின்றும் நீங்கி நல்லவைகளின் வழியில் நிற்றலாம்.

(க - து). களவுசெய்தலில் மிகுந்த ஆசையையுடையவர் உண் மை யறிந்தொழுகார் என்பது.

6. They cannot walk steadfastly, according to rule, who eagerly desire to defraud others.

எ. களவேன்னுங் காரறி வாண்மை யளவேன்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

பரி.—(இ - ள்). களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்ட அறி வினை யுடையராதல் உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமை யை விரும்பினார்கண் இல்லை, (எ - று).

† நல்வினை தீவினைக் குற்ற விளைவுகளையும் - நல்வினை தீவினைகளின் குற்றத்தைத் தரும் விளைவுகளையும் (என்று பொருள்கூறினுமமையும்).

‡ நாற்கதி - மக்கள், தேவர், நரகர், விலங்கு என்னும் நால்வகைப் பிறப்பு.

¶ தீயனவற்றி னீக்குதல் - பிறப்பிற் கேதுவான வினைகளைச்செய் வதி னின்று மொழிதல்.

§ நல்லன வற்றின்வழி நிறுத்தல் - பிறப்பைக்கெடுத்தற் கேதுவான யோகஞானங்களின் வழியி லொழுகுதல்.

இருள் - மயக்கம். † காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்துக் 'களவென்னுங் காரறி வாண்மை' என்றும், காரணத்தைத் ¶ காரியமாக வுபசரித்து 'அளவென்னு மாற்றல்' என்றுங் கூறினர். களவுந்துறவும் இருளு மொளியும் போலத் தம்முண் மாறுகலின், ஒருங்கு நில்லா வென்பது இவை மூன்று பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). களவென்னும்-களவென்று சொல்லப்படுகின்ற, கார் - மயங்கிய, அறிவாண்மை - அறிவினையுடையராதல், அளவென்னும்- (உயிர் முதலியவற்றை) அளத்தலெனனும், ஆற்றல் - பெருமையை, புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து, இல் - இல்லை, (எ - று).

'களவென்னுங் காரறிவாண்மை'எனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தும், 'அளவெனனுமாற்றல்' எனக் காரணத்தைக்காரியமாக உபசரித் துங் கூறினர். களவுந்துறவும் இருளும்ஒளியும்போன்று தம்முள் (ஒன் றைக்கொன்று) பகையா யிருப்பதாகலின், (அவை ஓரிடத்து) ஒருமித்துக் கூடிநிற்பனவல்லவென்பது இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). களவை விரும்பு மறிவு உண்மையை யறிய விரும் பின ரிடத்துண்டாகா தென்பது.

7. That black knowledge which is called fraud, is not in those who desire that greatness which is called rectitude.

―――

௮. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

பரி:—(இ - ள்). அவ்வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றாற்போல நிலைபெறும்; களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை, (எ - று).

உயிர் முதலியவற்றை அளக்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாது நிற்குமென்பது இவ்வுவமையாற் பெற்றாம். களவொடு மாறின்றி நிற்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்). களவறிந்தார்-களவையே பழகியறிந்தவரது, நெஞ்சில்-மனத்தில், கரவு - வஞ்சனையானது, அளவறிந்தார்-அவ்வளத்தலையே பழகி யறிந்தவரது,¶ நெஞ்சத்து - மனத்தில், அறம்போல - அறம் (நிலை பெற்றாற்) போல, நிற்கும் - நிலைபெறும், (எ - று).

உயிர் முதலியவற்றை அளவைகளால் அளக் தறிந்தவர்களுக்குத் துறவறம் அசையாது நிற்குமென்பது (அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம் போல என்னும்) இவ் வுவமானத்தினால் பெறப்பட்டது. களவோடு மாறுபாடின்றி நிற்பது வஞ்சனை யென்பதிதனாற் சொல்லப்பட்டது.

---

† 'களவென்னுங் காரறிவு' என்பதில் காரறிவு காரணம் களவு காரியம் என்றும், 'அளவென்னுமாற்றல்' என்பதில் அளவு காரணம் ஆற்றல் காரியமென்று மறிக; என்னை? காரறிவினால் களவும், அளத்தலால் ஆற்றலுமுண்டாகின்றமையினென்க. களவிற்குக்காரணமான காரறிவைக் 'களவென்னுங்காரறிவ்' என்றும், அளவின் காரியமான ஆற்றலை 'அளவென்னுமாற்றல்' என்றுங் கூறியது உபசார வழக்காம். ஈண்டுக் கூறிய உபசார வழக்கிரண்டனுள், முன்னது காரியம் காரணமாய வுபசாரவழக்காம்; பின்னது காரணம் காரியமாய வுபசாரவழக்காம்.

¶ காரியமாக்கி என்றும் பாடமுண்டு.

(க - து). உண்மையறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற் றிருப்பதுபோலக் களவறிந்தார்நெஞ்சத்து வஞ்சனை நிலைபெறும்.

8. Deceit dwells in the mind of those who are conversant with fraud, even as virtue in the minds of those who are conversant with rectitude.

௯. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

பரி:—(இ - ள்). அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை † நினைத்து அப்பொழுதே கெடுவர், களவல்லாத பிறவற்றை யறியாதவர். (எ-று).

தீய நினைவுகளாவன-பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ் சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம் புலன்களை நுகருமாறும் முதலாயின. ¶ நினைத்தலுஞ் செய்தலோ டொக்குமாகலின் 'செய்து' என்றும், அஃது உள்ள வறங்களைப் போக்கிக் கரந்த சொற் செயல்களைப் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் 'ஆங்கே வீவர்' என்றுங்கூறினர். மற்றையவாவன—துறந்தார்க்கு உணவாக வோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல் வாழ்வார் செய்யுந் தானங் களுமாம். தேற்றாமை ‡ அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவால் நிறைந் திருத்தலை யறியாமை. இதனாற் கள்வார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). களவல்ல - களவுசெய்த லல்லாத, மற்றைய பிறவற்றை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர்(களவுசெய்தலொன்றையே அறிந் தவர்), அளவல்ல - அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை, செய்து-நினைத்து, ஆங்கே-அப்போதே, வீவர் - கெடுவார், (எ - று).

தீய நினைவுகளாவன - பொருளுடையவரை வஞ்சிக்கும் விதமும், அவ்வஞ்சனையால் அப்பொருளைக் கொள்ளும் விதமும், கொண்ட அப்

---

† நினைத்தபொழுதே என்றும் பாடமுண்டு.

¶ "நினைத்தலுஞ் செய்தலோ டொக்குமாகலின், 'செயின்'என்றார்" என்பது "கெடுவல்யா னென்ப தறிக" என்னுங் குறளின் விசேடவுரை.

‡ அவற்றையே - காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவற்றையே.
39

பொருளால் தாம் சப்தாதிவிஷயங்களை யநுபவிக்கும் விதமும் முதலாயினவாம். (பிறர்பொருளை யபகரிக்க) நினைத்தலும் செய்தற்குச் சமானமாமாகலின்'செய்து' என்றும்,அக்களவுப்பு உள்ள அறங்களைப்போக்கி மறைப்பான சொல்லையும் செயலையும் புகுமாறுசெய்து அப்போதே கெடுக்குமாதலால் ' ஆங்கே வீவர் ' என்றும் சொல்லினர். மற்றையவாவன-துறந்தார்க்கு உணவாகச் சொல்லப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலானவையும், இல்லறத்தில் வாழ்வார் செய்யும் தானங்களுமாம். தேற்றாமையாவது அவற்றையே உண்டு அவ்வுண்டவளவால் போதுமென் றிருத்தலை யறியாமையாம். இதனால் களவுசெய்வார் கெடும்வகை சொல்லப்பட்டது.

(க - து). களவொன்றையே யறிந்தவர் விரைந்து கெடுவர்.

9. Those, who are acquainted with nothing but fraud, will perish in the very commission of transgression.

கo. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

பரி.—(இ-ள்). * களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்பும் தவறும்; அது செய்யாதார்க்கு தேடுஞ் சேணதாகிய புத்தேளுலகுந் தவறாது, (எ-று).

உயிர் நிற்றற்கிடனாகலின் 'உயிர்நிலை' எனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகள் † இரண்டும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இம்மையினும் அரசனால் ஒறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளும் என்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலின் புத்தே ளுலகுந் தள்ளாது என்றுங் கூறினர். ‡ "மற்றது,தன்னினுந் தள்ளாமை நீர்த்து" ¶ என்புழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். இதனால் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). கள்வார்க்கு - களவினைப் பழகுவார்க்கு, உயிர்நிலை (தம்மின்வேறல்லாத) உடம்பும், தள்ளும் - தவறும். கள்ளார்க்கு -

---

* களவினைப்பயிலுந் துறவிகளுக்கு யோகஞானங்க ளில்லாமையின், உயிர் உடலுக்கு வேறென்னு முணர்வின்றென் றுணர்த்துவார் 'களவினைப்பயில் வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்பும்' என்று கூறினார்.

† இவ்விரண்டனுள் முன்னது இழிவுசிறப்பு; பின்னது உயர்வு சிறப்பு.

‡ திருக்குறள் ஊக்கமுடைமை, 6. இதன்பொருள் அவ்வுயர்ச்சியோனது (ஊழ்வகையினால்) தவறினும் (உயர்ச்சியையடைய வேண்டுமென் னுமெண்ணம்) தவறாமைத் தன்மையுடையது என்பது.

¶ என்புழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலறிக—என்ற விடத்தும் தள்ளுதலென்பது தவறுதலென்னு மிப்பொருளுடைய தாதலையறிக.

அக்களவினைச் செய்யாதவர்க்கு, புத்தேளுலகு - (மெய்ஞ்ஞானத்தாலாகிய) தேவருலகமும், தள்ளாது - தவறாது, (எ-று).

உயிர் தங்குவதற்கிடமா யிருத்தலால் உடம்பு 'உயிர்நிலை' என்று சொல்லப்பட்டது. உயிர்நிலையும் புத்தேளுலகும் என்னும் சிறப்பும்மை யிரண்டும் செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கு நின்றன. (கள்வார் மறுமையிலே யமனால் தண்டிக்கப் படுதலன்றி) இம்மையிலும் அரசனால் தண்டிக்கப்படுதலால் உயிர்நிலையும் தள்ளும் என்றும், (கள்ளார் இம்மையிலே புகழும் புண்ணியமு முடையவ ராதலன்றி) மறுமையிலும் தேவராதல் கூடுமாதலால் புத்தேளுலகும் தள்ளாது என்றும் கூறினார். இதனால் கள்வார் (திருடுவார்) கள்ளார் (திருடாதவர்) என்னும் இருவர் பயனும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.

(௧௦). களவு செய்பவ ரிருமையினுந் துன்புறுவர்; களவு செய்யாதவ ரிருமையினு மின்புறுவர் என்பது.

10. Even their body will fail the fraudulent; but even the

world of the gods will not fail those who are free from fraud.

ஆறுவது அதிகாரம்.

வாய்மை—On Truthfulness.

பரி.—அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. † பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும் பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது மெய்யினது தன்மையாம். பெரும்பான்மையும் காமமும் பொருளும் பற்றியுண்டாவதாகிய பொய்ம்மையை விலக்குதலால், இது (வாய்மையென்னு மதிகாரம்) கூடா வொழுக்கம், கள்ளாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல்.

பரி.—(இ-ள்). மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல், (எ-று).

---

† கூடாவொழுக்கம் காமத்தாலும் களவு பொருளாசையாலு முண்டாம்; பொய்பேசுதல் பெரும்பான்மையாகக் காமத்தாலாவது பொருளாசையாலாவது உண்டாமென்க.

* தீமை யாதொன்றும் இலாதவென இயையும். † எனப்படுவதென்பது † "ஊரெனப்படுவதுறையூர்" என்றாற்போல நின்றது. இதனுள்

கெழ்த்து கூறவென்பது கீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாதா யின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து.

தெளி.—(இ-ள்). வாய்மையெனப்படுவது - மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது, யாதெனின் - யாதென்று வினவினால், (அது பிறிதோருயிர்க்கு), தீமை-தீங்கு, யாதொன்றும்-சிறிதாயினும், இலாத - தாரத சொற்களை, சொலல்-சொல்லுதலாம், (எ-று).

தீமை யாதொன்று மிலாத என்றன்வயமாம். எனப் படுவதென்பது செயப்பாட்டு வினைப்பெயர். இதனுல் கடந்ததைச் சொல்லுதல் என்பது நீக்கப்பட்டது. அக்கடந்ததைச் சொல்லுதலும், தீங்கைத்தாரா திருக்குமாயின் மெய்ம்மையாம்; தீங்கைத் தருமாயின் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து.

(க-று). பிறிதோருயிர்க் கொருசிறிதுந் துன்பத்தை யுண்டு பண்ணாதசொல்லே மெய்ம்மைச்சொல்லாம் என்பது.

1. Is it asked what is truth? It is the speaking of such words as are without the least degree of evil to others.

உ. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

பரி.—(இ-ள்). பிறர்க்குக் குற்றந் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின், பொய்ம்மைச் சொற்களும் மெய்ம்மைச் சொற்களின் பாலவாம்.

குற்றந்தீர்ந்த நன்மை-அறம்; அதனைப்பயத்தலாவது கேடாதல் சாக்காடாதல் எய்த நின்றதோருயிர் * அச்சொற்களின் பொய்ம்மையானே † அதனினீங்கி யின்புறுதல். கெழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயின்

* தீமையென்பதனை யாதொன்றும் என்பதற்கு முன்னர்க்கூட்டித் தீமையாதொன்றும் இலாத என்றுவிக்கப்பட்டது.

† மூன்றும் வேற்றுமைக் கருத்தாவின் செயப்படு பொருளான வாய்மையெனப்படுவது என்பது ஊரெனப்படுவதுறையூர் என்றாற்போலப் படுசொல்லினைத் து வந்தது.

‡ இதன்பொருள் வேறொன்று சொல்லப்படுவது உறையூர் என்பது.

* அச்சொற்களின்—(ஒன்றை மற்றொன்றாக மறைத்துச்சொல்லும்) பொய்ம்மைச் சொற்களது.

† அதனின்நீங்கி - கேட்டினின்றாவது மரணத்தினின்றாவது நீங்கி.

பொய்ம்மையாம்; ‡ பயப்பின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. இவை யிரண்டு பாட்டானும் தீங்குபயவாதநிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மைபயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்ம்மையெனவும், நன்மைபயவாத நிகழாதது கூற லும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மையெனவும், அவற்றது இலக்கணங்கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). பொய்ம்மையும் - பொய்ம்மைச்சொற்களும், புரை தீர்ந்த-குற்றத்தினின்று நீங்கிய, நன்மை-நன்மையை, பயக்குமெனின் - (பிறர்க்குத்) தருமாயின், வாய்மையிடத்த - மெய்ம்மைச்சொற்களினிடத் தனவாம, (எ-று).

குற்றத்தினின்று நீங்கிய நன்மை - அறம்; அவ்வறத்தினைத்தருதலா வது கேட்டையாவது மரணத்தையாவது அடையநின்றதோருயிர் அச் சொற்களின் பொய்ம்மையினாலே அதனின் நீங்கி இன்பமடைதல். நடவாததைச் சொல்லுதலும் நன்மையைத்தாராதாயின் பொய்ம்மையாம்; நன்மையைத் தருமாயின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. இவையிர ண்டு பாட்டாலும் தீமையைத்தாராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும் நன்மை யைத்தரும் நடவாததைச் சொல்லுதலும் மெய்ம்மையாம் எனவும், நன் மையைத் தாராத நடவாததைச சொல்லுதலும் தீமையைத்தரும் நடந்த தைச் சொல்லுதலும் பொய்ம்மையாம எனவும், அவற்றது (மெய், பொய்ச் சொற்களது) இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. குற்றம் - பழிபாவம்

(க-து). பொய்பேசுதலும் நன்மையைத் தருமாயின், அது வும் மெய்ம்மைச்சொல்லாம் என்பது.

2. Even falsehood has the nature of truth, if it confer a benefit that is free from fault.

௩. * தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

---

‡ கடவாததைக் கூறுதலும் நன்மையைத் தருமாயின் மெய்ம்மையா மென்பது “உம்மையின் மறுமை தன்னி லுறுபய னிரண்டும் பார்க்கின், இம்மையில் விளங்கும் யார்க்கு மவரவ ரியற்கை யாலே, மெய்ம்மையே யொருவர்க் குற்ற விபத்தினை மீட்கு மாயிற், பொய்ம்மையு மெய்ம்மை போலப் புண்ணியம் பயக்கு மாதோ” என்று பாரதங்கூறுவதனாலுமறிதற் பாற்றும்.“ பொய்யுரை புகலிற் றீமையா மென்னப் புகன்றனர் புலமைக ணுணர்ந்தோர், ஐயறன் மருங்குற் செய்யவாய் மகளிர் புலவியி லருத்தனை யாவி, உய்யுமென் புழியி லாவினை யளிக்கு மிடத்தினி லோடரி நெடுங் கண், தையலார் மணத்திற் பொய்ம்மையு மெய்ம்மை தன்னினும் விழுமிதா மன்றே” என்று காசிகாண்டங் கூறுவது மிங்கறியத் தக்கதாம்.

* “நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்” என்பது உலகநீதி.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவ தொன்றனைப் பிறர் அறிந்திலரென்று † பொய்யாதொழிக, ‡ பொய்த்தானாயின், ¶ அதனை அறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்று, தன்னை அதன் பயனாய துன்பத்தையெய்துவிக்கும், (எ-று).

நெஞ்சு § கரியாதல் * “கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ளுணராதார், தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளுள், நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவா, நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்” என்பதனானு மறிக. பொய் மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவன்) தன்னெஞ்சு-தனது மனமானது, அறிவது-அறிவதாகிய வொன்றை, பொய்யற்க-(பிறர் அறிந்திலரென்று) பொய்யாதொழியக்கடவன், பொய்த்தபின் - பொய்த்தானாயின், தன்னெஞ்சே-(அப்பொய்த்தலை அறிந்த) தனது மனமே, (அப்பாவத்துக்குச் சாட்சியாய்

கின்று) தன்னை -, சுடும், சுடாநிற்கும், (அப்பாவத்தின் பயனாகிய துன்பத்தையடைவிக்கும்), (எ-று).

பொய் மறையாதாதலால், அப்பொய்யினைச் சொல்லலாகாதென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). ஒருவன் தன் மனமறியப் பொய்பேசினால், அம்மனமே அவனை வருத்துமென்பது.

---

† பொய்யாதொழிக - மறைத்துப்பேசாதொழியக்கடவன்.

‡ பொய்த்தானாயின் - மறைத்துப் பேசுவானானால்.

¶ அதனை - அம்மறைத்துப் பேசுதலை.

§ நெஞ்சு கரியாதல் - ஒவ்வொருவருக்குந் தத்தம் மனமே சாட்சியாதல்.

கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, அ. இதன்பொருள் - அறியாதவர்கள் (தம்மனம் இது செயலாகாதென்று) மீளாதே (வேறு) விலக்குவாருமின்றி உலகத்திற் கண்டவர்களு மில்லையென்று (கருதித்) தாஞ்செய்யுந்தீவினைகளுள் தாம் நெஞ்சறியவே செய்த கொடிய தீவினைகளைப் (பிறர் பிறரறியாமல்) மறைத்தார்களாயினும் (அவை) மறையமாட்டாவாம்; நெஞ்சைக் காட்டிலும் அணுகியசாட்சி (வேறு) இல்லை யாகையால் என்பது. உணராதார் தங்காது நகையின்றி புலகத்துள் கண்டவரில்லெனத் தாஞ்செய்யும் வினைகளுள் நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவும் மறையாவாம் நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லையாகலின் என்பது அந்வயமாம், இங்குள்ள மறைப்பவு மறையாவா மென்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் 'மறைப்பினு மறிபவர்' என்று பாடங்கொண்டு 'பிறரறியாமல் மறைத்தார்களாயினும் தாஞ்செய்ததனைய அறிந்திருக்கின்றவர்கள்' என்றுரை கூறியிருக்கின்றனர். 'தன்னைத்தன் னெஞ்சங் கரியாகத் தானடங்கின், பின்னைத்தா னெய்தாப் பயனில்லை' என்று அறநெறிச்சாரம் கூறுவது மிங்கறியத் தக்கதாம்.

துறவறவியல்—க-வது வாய்மை. **311**

3. Let not a man knowingly tell a lie; for after he has told the lie, his mind will burn him with the memory of his guilt.

௪. † உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

பரி.—(இ - ள்). ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற்கேற்பப் பொய்கூறாது ஒழுதவனாயின், அவன் உயர்ந்தோருள்ளத்தின்க ணெல்லாம் உளனாம்,()

‡ உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய்கூறா தொழுகுதலாவது மெய் கூறியொழுகுதல். ‡ அவனது அறத்தின தருமைநோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பரென்பதாம். இதனான் 6 இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (ஒருவன்) உள்ளத்தால்-(தன்) மனத்திற்கு(ஏற்ப), பொய்யாது-பொய்பேசாமல், ஒழுகின் - நடப்பானாயின், (அவன்), உலகத்தார் - உயர்ந்தோரது, உள்ளத்துளெல்லாம் - மனங்களிலெல்லாம், உளன்- இருப்பவனாவன், (எ-று).

உள்ளத்தாலென்பது உள்ளத்திற்கு என்னும் பொருளில் வந்தமையின் வேற்றுமை மயக்கமாம். பொய்பேசாமல் நடத்தலாவது மெய்பேசி நடத்தல். மெய்பேசி நடக்கும் அவனது அறத்தினது அருமையை நோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பாரென்பதாம். இதனால் பொய்பேசாதொழுபவனுக்கு வரும் ¶ இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.

(க-து). தன் மனமறியப் பொய்பேசா தொழுகுகின்றவனை யறிவுடையாரியாவரும் போற்றுவர் என்பது.

4. He, who in his conduct preserves a mind free from deceit will dwell in the minds of all men.

ரு. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

---

† 'உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின்' என்றமையின், துறவறத்தார்க்கு வாய்மை பொய்சொல்லக் கருதாமையென்பது பெறப்பட்டவாறறிக;

‡ உள்ளத்தால் என்பதன் மூன்றனுருபு தனக்குரிய பொருளை

விட்டு நான்கனுருபிற் குரிய பொருளில் வந்தமையின், வேற்றுமை மயக்கமாயிற்று.

‡ அவன் தவத்தினை தருமை நோக்கி என்றும் பாடமுண்டு.

¶ இம்மைப்பயன் - இம்மையில் (இப்பிறப்பில்) அடையும் பயன் அஃதிங்கு உலகத்தாருள்ளத்து ளெல்லா முளனாதல்.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் தன்மனத்தோடு பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின், அவன் † தவமுந் தானமும் ஒருங்கு செய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன், (எ-று).

மனத்தொடு பொருந்துதல்-மனத்திற் கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற் செய்யு மவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற் செய்யு மது ‡ பயனுடைத் தென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்) (ஒருவன்) மனத்தொடு-(தன்) மனத்தோடு, (பொருந்த), வாய்மை-உண்மையை, மொழியின்-சொல்லுவானாயின், (அவன்), தவத்தொடு-தவமும், தானம-தானமும், செய்வாரின்-(ஒருமித்துச) செய்வாரினும், தலை-சிறப்புடையவனாவான், (எ-று).

மனத்தோடு பொருந்துதல் - மனத்திற கொத்திருத்தல். (அறவறத்தாற்கு)புறமாகிய உடம்பாற செய்யும் அததவததினுக தானததினும் அகமாகிய மனம் வாக்குகளாற் செய்யும் அது(மெய்பேசுதல்)பயனுடைய தென்பதாம். புறம் - வெளி அகம் - உள்.

(க-து) மனமும் வாக்கும் ஒத்திருக்க மெய்பேசுகின்றவன் தவத்தையுந் தானத்தையுமொருமித்துச் செய்கின்றவர்களினும் சிறப்புடையவனாவான் என்பது.

5. He, who speaks truth with all his heart, is superior to those who make gifts and practise austerities.

௬ பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும்.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய்யாமையை ஒத்த புகழ்க்காரணமில்லை, மறுமைக்கு மெய் வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லா அறங்களையுந் தானே கொடுக்கும், (எ-று).

---

† *தவத்தோடு தானமும் என்றும் பாடமுண்டு.*

தவமாவது மனம் இந்திரியங்களின் வழியே செல்லாது நிற்கும் பொருட்டு விரதங்களால் உணவைச் சுருக்குதல் முதலாயினவாம். 'மனம் பொறிவழி போகாது நிற்கும் பொருட்டு ஒருமையே தவமாம்' என்பது வேதாந்த சூளாமணி. இது துறவறத்திற்குச் சிறப்பாக வுரியதாம்.

தானமாவது தருமவழியால் வந்தபொருளை யோக்கியர்களுக்குச் சத்தோவத்தோடு கொடுத்தல். இஃதில்லறத் திற்குச் சிறப்பாகவுரியதாம்.

‡ *மனத்தொடு வாய்மை மொழிபவன் துறவறத்திற் சிறந்த விரவர்க்குத் தவத்தின் பயனிலும் இல்லறத்திற் சிறந்தவர்க்குத் தானத்தின் பயனிலும் மேலான பயனையடைவானென்பதாம்.*

† *புகழ்-ஈணடு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றானும், துறவறத்திற்கு உண்ணாமை முதலியவற்றானும் வருந்தல் வேண்டுமென்றே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் ‡ அவ்விருவகைப் பயனையுந் தானே தருமென்பார் "எய்யாமை யெல்லா வறமுந் தரும்' என்றார்.*

தெளி:—(இ-ள்). பொய்யாமையன்ன - (ஒருவனுக்கு) பொய்பேசாமையை யொத்த, புகழ் - புகழ்க்காரணம், இல்லை - (இம்மைக்கு) இன்றாம், (அப்பொய்பேசாமை) (அவனுக்கு), எய்யாமை-(உடம்பு)வருந்தாமல், எல்லாவறமும் - எல்லாவறங்களையும், தரும - (மறுமைக்குத்தானே) கொடுக்கும், (எ - று).

புகழென்பதிங்குஅதன் காரணத்தையுணாத்துதலின், ஆகுபெயராம்.

இல்லறத்திற்குப் பொருள் சம்பாதித்தல் முதலியவற்றாலும் துறவறத்தி ற்கு உண்டி சுருக்குதல் முதலியவற்றாலும்உடம்பு வருந்துதல் வேண்டுமல் லவா,அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விருவகை அறங்களும் கொடுக்கும் பயன்களையும் பொய்யாமைதானே கொடுக்குமென்பார் 'எய்யாமை யெல் லாவறமுந் தரும்' என்றார்.

(க - து). பொய்பேசாமையானது எளிதாக இம்மைக்குரிய புகழையும் மறுமைக்குரிய அறத்தையும் தரும் என்பது.

6. There is no praise like the praise of never uttering a falsehood; without giving any suffering, it will lead to every virtue.

எ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

பரி.—(இ - ள்). ஒருவன் பொய்யாமையையே பொய்யாமையை யே செய்யவல்லனாயின், அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று, (எ - று).

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்று; ஏனையது துணிவின் மேற்று. ‡ பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற் கருமை

† புகழ் என்னும் காரியப்பெயர் தன் காரணமாகிய பொய் பேசாமை யை யுணர்த்துதலின் காரியவாகு பெயராம்.

‡ அவ்விருவகைப் பயனையும் தானே தரும்-இல்லறந் துறவறமென் னும் இருவகையறங்கள் கொடுக்கும் பயனையும் மெய்பேசுதலே கொடுக் கும்.

* மேற்று - மேலது.

‡ பலவறங்கள் - சாந்திராயணம், கிருச்சிர முதலிய விரதங்கள்.

யால் ‡ சிலதவறிற் குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையும் தானே தரவற்றாய இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார் 'செய்யாமை செயயாமை நன்று' என்றார். § இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொயயாமற் செய்யிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப், பொயகூறிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனாற்போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாந் தரும் பயனைத் ¶ தானே தரும் ஆற்றலுடைத்தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்று பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்). பொய்யாமை பொய்யாமை-(ஒருவன்) பொய்பேசாமையைப் பொய்பேசாமையையே, ஆற்றின் - செய்ய வல்லவனாயின், (அவன்), அறம்பிற - பிறவறங்களை, செயயாமை செய்யாமை - செயயாமையே செய்யாமையே, நன்று - நல்லது, (எ-று)

பொய்யாமை பொய்யாமை, செய்யாமை செய்யாமையென்னும் அடுக்கிரண்டனுள், பொய்யாமை பொயயாமை எனனும் முதலாவதடுக்கு இடைவிடாமைப் பொருளது; செயாயமை செய்யாமை எனனும் மற்றவடுக்குத் துணிவுப்பொருளது. பல வறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமை யாகலாற் சிலதவறினுல் குற்றப்படுதலின், அவ்வெல்லா வறங்களின் பயன்களையும் தானே தரவல்லதாகிய இப்பொய் பேசாமையொன்றையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நல்லதென்பார் 'செய்யாமை செய்யாமை நன்று' என்றார். பிறவறங்களெல்லாம் மறுமையில் தரும் பயனைத் தானே கொடுக்கும் வல்லமை யுடையதென மறுமைப் பயனது மிகுதி இவை மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). பொய் பேசாதவன் வேறு அறங்களைச் செய்தல் வேண்டுவதில்லை ; அஃதவனுக்குப் பிறவறங்களின் பயனை யெல்லாந் தரும் என்பது.

‡ சிலதவறிற் குற்றப் படுதலின - சாந்திராயண முதலிய விரதங்களை

யனுட்டிக்கும்போது, அவற்றிற்கு விதித்துள்ள விதிகளில் சில கால தேச நிமித்தங்களால் தவறிப்போனால் அவ்விரதங்கள் முடிவின்மை யடைத லின்.

§ இக்குறளை இவ்வாறல்லாமல், பொய்யாமை பொய்யாமை யாற் றின்-பொய்யாமையை (பொய் பேசாமையை) பொய்யாமல் (தப்பாது) செய்யின் (அனுஷ்டித்தால்), அறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று- பிறவறஞ் செய்கை (வேறு தாமங்களைச் செய்தல்) நன்று என்று பொழிப் பாக்கி (பொழிப்புரையாக்கி), பொய் கூறிற் பிறவறஞ் செய்கை நன்றாகா தென்பது அதனுற போந்த (கிடைத்த) பொருளாக்கி யுரைப்பாரு முளர். ஈண்டுச் செய்யாமை செய்யாமை யென்னுமிரண்டெதிர்மறைத் தொழிற் பெயரும் செய்தலென்னும் ஒரு பொருளனவாம்.

¶ தானே - பொய் பேசாமையே.

7. If a man has the power to abstain from falsehood, though he practise no other virtue, it will be well with him.

அ. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

பரி:—(இ - ள்). ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாந்தன்மை நீரானே யுண்டாம்; அதுபோல மனந்தூயதாந்தன்மை வாய்மையானுண்டாம். ()

† காணப்படுவது உள்ளதாகலின், உண்டாமென வுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூய்தாதல் - வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூய்தாதல் - மெய்யுணர் தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகந்தூய்மை க்கு வாய்மையல்லது காரணமில்லையென்றவாறாயிற்று. இதனுனே துறந் தார்க்கு ‡ இரண்டு தூய்மையும் வேண்டுமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

தெளி:—(இ - ள்). புறம் (ஒருவனுக்கு) - உடம்பு, தூய்மை - பரி சுத்தமாந்தன்மை- நீரான் - நீரினலே, அமையும் - உண்டாகும், (அது போல்), அகம் - மனம், தூயமை - பரிசுத்தமாந்தன்மை, வாய்மையான் - மெய்பேசுதலால், காணப்படும் - உண்டாகும், (எ - று).

காணப்படும் பதார்த்தம் உள்ளதாமாகலின், காணப்படு மென்பதற்கு

டண்டாமென்று பொருள் கூறப்பட்டது. உடம்பு பரிசுத்தமாதல்-அழுக்கு நீங்குதல், மனம் பரிசுத்தமாதல்-மெய்யுணர்தல். உடம்பு பரிசுத்தமாதற்கு நீரையன்றிவேறு காரணம் இல்லாமையானும்பானறு,மனம் பரிசுத்தமாதற்கு மெய்பேசுதலன்றி வேறு காரணமில்லை என்றவாறாயிற்று. இதனாலே துறவிகளுக்கு இரண்டு தூய்மையும் வேண்டுமென்பதும் பெறப்பட்டது.

(க - து) உடற் சுத்தி நீராலாவது போன்று மனச்சுத்தி மெய்பேசுதலாலாம் என்பது.

---

* அரிச்சந்திரபுராணம் "சேயமை வண்மையி னுயிர்க்கொரு துணையெனச் சிறந்த, வாயமை யாலகந் தூய்மையா மறநிலைப் புறத்தைத், தூய்மை செய்வது நீராற் சொல்லின்வே றனதோ" என்று கூறுகின்றது.

† பாவபதார்த்தம் அபாவபதார்த்தமென்னு மிரண்டனுள், ஒவ்வொன்றும் அதற்குரிய பிரமாணங்களால் ஈண்டுக் கடமுண்டு, ஆண்டுப் படமுண்டு; ஈண்டுக்கடாபாவமுண்டு, ஆண்டுப் படாபாவ முண்டென்றறியப்படுகின்றமைபற்றி, 'காண (அறிய) ப் படுவது உள்ளதாகலின், (காணப்படுமென்பதற்கு) உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது' என்று கூறப்பட்டது. அவ்விருவகைப் பதார்த்தங்களுள், யாதேனுமொன்று உள்ளதாகாவிடத்து அது காணப்படுவதாகாதென்பது ஈண்டுணர்தற்பாற்றும். "உலகினுள், இல்லதற் கில்லை பெயர்" என்ற பழமொழி கூறுவது மறிக.

‡ இரண்டு தூய்மையும் - புறத்தூய்மையும் அகத்தூய்மையும்.

8. Purity of body is produced by water; purity of mind comes from truthfulness.

கூ. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

பரி.—(இ - ள்). புறத்தேநின்றகடியும் உலகத்தார் விளக்குகள் எல்

லாம் விளக்காகா; துறவான் அமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே (எ - று).

உலகத்தார் விளக்காவன:—ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற் குப் போகாத இருள் போகலின் 'பொய்யா விளக்கே விளக்கு' என்றார். அவ்விருளாவது அறியாமை. † பொய்யாத விளக்கென்பது குறைந்து நின்றது; பொய்கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு. ‡ இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல; அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே யென் றுரைப்பாரு முளர்.

தெளி:—(இ - ள்). சான்றோர்க்கு - (துறவினால்) நிறைந்தோர்க்கு, எல்லாவிளக்கும் - (புறத்திருளை நீக்குகின்ற உலகத்தாரது) விளக்குகளெல்லாம், விளக்கல்ல - விளக்குகளாவன வல்ல, பொய்யாவிளக்கே - (மனத் திருளை நீக்குகின்ற) பொய்பேசாமையாகிய விளக்கே, விளக்கு - விளக் காவதாம். (எ - று).

உலகத்தாரது விளக்குகளாவன:—சூரியன், சந்திரன், அக்னி யென்பனவாம். இவ்விளக்குகளுக்கு நீங்காத அகத்திருள் (பொய்பேசா மையால்) நீங்குதலின் 'பொய்யா விளக்கே விளக்கு' என்றார். அவ்வகத்

† பொய்யாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் செய்யுள் விகாரத் தால் ஈறு குறைந்து பொய்யா என (ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச் சமாய்) நின்றது.

பெயரெச்சத்தைப் பண்புத் தொகையாகக் கோடல் வடநூல் வழக்கு. அவ்வழக்குப் பற்றிப் பொய்யா விளக்கென்பது 'பொய் கூறாமையாகிய விளக்கு' என விரிக்கப்பட்டது.

"சிலபெயரெச்சமுஞ் சிலவினைத் தொகையும், இருவகை புலமையும் வண்ணச் சினைச்சொலும், பண்புத் தொகையெனப் பகரும் வடநூல்" என்பது இலக்கணக்கொத்து.

‡ இனி இக்குறளுக்கு, எல்லா விளக்கும் - கல்வியறிவு ஒழுக்கங்க ளால் வரும் விளக்க மெல்லாம், விளக்கல்ல - விளக்கம் அல்ல; சான் றோர்க்கு - அமைந்தார்க்கு, விளக்கு - விளக்கமாவது, பொய்யா விளக்கே -

பொய்பேசாமையா லுண்டாகும் விளக்கமே யென் றுரை கூறுவாரு முண்டென்பது.

திருளாவது 0 (தன்னை) அறியாமை. பொய்யாத என்பது ஈறு குறைந்து 'பொய்யா' என நின்றது.* புறம் - வெளி.

(க - து). சான்றோர்க்கு விளக்குப் பொய்பேசாமையேயாம்.

9. All lamps are not lamps; the lamp of truth is the lamp of the wise.

கo யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற.

பரி:—(இ - ள்). யாம் மெய்ந்நூல்களாகக் கண்ட நூல்களுள் யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்லை (எ - று).

¶ மெய்யுணர்த்துவனவற்றை 'மெய்' என்றார். அவையாவன:— தங்கண் மயக்கம் இன்மையின் பொருள்களை யுள்ளவா றுணர வல்லராய்க் காம வெகுளிக ளின்மையின் § அவற்றை யுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய † இறைவர் அருளான் உலகத்தார் உறுதி யெய்துதற்பொருட்டுக் கூறிய ‡ ஆகமங்கள். அவை யெல்லாவற்றினும் ¶ இஃதொப்ப முடிந்ததெனபதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்) யாம் - நாம், மெய்யா - மெய்ந்நூல்களாக, கண்டவற்றுள் - அறிந்த நூல்களுள், எனைத்தொன்றும்-யாதொரு தன்மையானும், வாய்மையின் - மெய்பேசுதலினும், நல்ல-சிறந்தனவாகச் சொல்லப்பட்ட,பிற-பிறவறங்கள், இல்லை - (எ-று).

---

0 "தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை, தன்னை யறியாமற் றானே கெடுகின்றான்" என்பது திருமந்திரம்.

¶ மெய்யையுணர்த்துவதற்குக் காரணமாய் நின்ற நூல்களை மெய்யெ ன்றது காரியவாகு பெயராம்.

§ நீத்தார்பெருமை யவதாரிகையில் "அவ்வறமுதற் பொருள்களை யுலகிற்கு உள்ளவா றுணர்த்துவா ரவராகலின் (நீத்தாராதவால்)" என்று கூறியிருப்பது மிங்கறியத் தக்கதாம்.

† இறைவர் - தத்துவஞானிகள்,

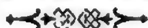
‡ ஆகமங்கள் - வினையின்நீங்கி விளங்கிய வறிவினையுடைய முனைவன் (கடவுள்) சிருட்டியி னாம்பத்தில் மக்களுய்யுமாறு எடுத்துச்சொல்லிய முதனூலே அடியொற்றிச் செய்த மனு முதலிய நூல்கள்.

¶ இஃது - எல்லாத்தருமங்களினும் பொய்பேசாமை யென்னுந்தரு மமே உயர்ந்தது என்னும் அபிப்பிராயம்.

மெய்யை யறிவிக்கின்ற நூல்களை ஆகுபெயரால் 'மெய்'என்றார். அம் மெய்ந்நூல்களாவன:—தம்மிடத்து மயக்கம்இல்லாமையினால்பொருள்களை யுள்ளபடி யறியவல்லவராய்க் காமக்குரோதங்க ளில்லாமையினால்அப்பொ ருள்களை யறிந்தபடியே சொல்லவும் வல்லவராய மேலோர் கிருபையினால் உலகத்தார் நன்மையையடையும் நிமித்தஞ் சொல்லிய ஆகமங்கள். அவ்வாக மங்களெல்லா வற்றினும் இஃது ஒப்பமுடிந்த தென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் பொய் பேசாமையென்னும் இவ்வறத்தினது உயர்வு சொல் லப்பட்டது.

(க-0). மெய்பேசுவதற்கு மேம்பட்ட அறமொன்றுமில்லை.

10. Amidst all that we have seen described as real excellence, there is nothing so good as truthfulness.

ஏழாவது அதிகாரம்.

வெகுளாமை—Against Anger.

பரி.—அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட் டுண்டாயவிடத்தும் அதனைச் செயயாமை. இது பொய்ம்மைபற்றி நிகழ்

வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி. — அஃதாவது கோபஞ்செய்வதற்குக் காரணம் ஒருவனிடத்துண்டாயவிடத்தும் அக்கோபத்தைச்செய்யாமையாம். இது (வெகுளாமை) பொய் பேசுவதுபற்றி யுண்டாவதாய கோபத்தைவிலக்கலால், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென்.

பரி.—(இ-ள்). தன் சினம் பலிக்குமிடத்து அதனை யெழாமற் றடுப்பானே அருளாற் றடுப்பானாவான்; ஏனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் தடுத்தாலென்? தடாதொழிந்தாலென்? (எ-று).

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற் றன்னின் மெலியாரையும் வலியாரையும். வலியார்மேற் * காவாவழியும் † அதனான் ‡ அவர்க்கு வருவ

* காவாவழியும் - (சினத்தைக்) காவா (தடுக்கா) த விடத்தும்.

† அதனால் - காவாமையினால்.

‡ "வலியவ னிடத்து மொத்தான் மாட்டினும் வெகுளி காத்தல், பொலிவுசெ யறமதென்னப் பொருந்துறு தன்மையர் தம்பால், வலிவுறு வெகுளி செல்லா தாதலா லவ்வாற்று, மெலியவ னிடத்திற் காக்கும் வெகுளியே யறம தென்பர்" என்பது பிரபுலிங்கலீலை.

தோர் தீங்கின்மையிற் காத்தவழியும் அறனில்லையென்பார் 'காக்கினென் காவாக்காலென்' என்றார். இதனான் வெகுளாமைக் கிடங் கூறப்பட்டது.

தெளி.— (இ-ள்). சினம்- (தன்) கோபம், செல்லிடத்து - பலிக்குமிடத்து, காப்பான் - (அக்கோபத்தை எழாவாறு) தடுப்பவனே, காப்பான்- (அருளினால்) தடுப்பவனாவான், அல்லிடத்து - மற்றைப்பலியாதவிடத்து,

காக்கினென்- (அக்கோபத்தினைத்) தடுத்தால் என்ன ? காவாக்காலென்- தடுக்காவிட்டால் என்ன? (எ-று)

செல்லிட மென்றது தவத்தால் தன்னின் மெலியவரையும், அல்லிடமென்றது தவத்தால் தன்னின் வலியவரையுமாம். வலியவர்மேல் கோபஞ்செய்தலைத் தடுக்காதவிடத்தும் அதனால் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கு இல்லாமையால் தடுத்த விடத்தும் அறம் இல்லை யென்பார் 'காக்கினென் காவாக்கா லென' என்றார். இதனால் கோபஞ்செய்யாமைக்கு இடம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). தன்னினும் மெலியாரைக் கோபியாதவனே சினத்தை வென்றவனாவன் என்பது.

1. He restrains his anger who restrains it when it can injure; when it cannot injure, what does it matter whether he restrain it, or not ?

உ. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற.

பரி.—(இ-ள்). ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார்மே லெழின் $ தனக்கே தீதாம்,மற்றை யெளியார்மே லெழினும் அதனிற் றீயன பிற இல்லை, (எ-று).

¶ செல்லாவிடத்துச் சினம்பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வரும் ஏதமே; ◯ ஏனையது இம்மைக்கட்பழியும் மறுமைக்கட்பாவமும்பயத்தலின் ‖ 'இல்லதனிற் றீய பிற' என்றார். () ஓரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம்.

$ அது தனக்கே என்றும் பாடமுண்டு.

¶ செல்லாவிடம் - தன்னுடையகோபம் செல்லுவதற்கு உரியதாகாத விடம்.

◯ ஏனையது - தன்னுடையகோபம் செல்லுவதற்கு உரியதானவிடம்.

‖ அதனிற் றீயன பிறவில்லை என்றும் பாடமுண்டு.

() ஓரிடத்தும் - செல்லிடம், அல்லிடமென்னு மிரண்டனுள், ஒரீ

டத்திலும். "பெரியவர் தம்மைக் காய்ந்தான் பிறங்கல்கல் லியகோ வெம்பு யான், புரிவன புரியப் பட்டுப் புலம்புவ தொதாரக் காய்ந்தான், எரிசர கத

தேவி:—(இ - ள்). சினம் - (ஒருவன்) கோபமானது, செல்லா இடத்து - தன்னின் வலியவர்மேல், (உண்டாயின்), தீது-(தனக்கே) தீதாம், செல்லிடத்தும்-தன்னினெளியவர்மேல், (உண்டாயினும்), அதனின் - அக்கோபத்தினும், தீயபிற - தீமையுடையவை வேறு, இல் - இல்லை, (எ - று).

வலியவர்மேற் செய்யுங் கோபத்தால் உண்டாவது இம்மையில் அவரால் வருந்துன்பமொன்றே; எளியவர்மேற் செய்யுங் கோபம் இம்மையிற் பழியையும் மறுமையிற் பாவத்தையும் தருதலால் 'இல்லதனிற்றீயபிற' என்றார். வலியவர், எளியவர் என்னும் யாரிடத்தும் கோபஞ்செய்தல் ஆகாதென்பதாம்.

(க - து). வலியவர்மீது செய்யுங் கோபம் இம்மையிற் றீமையையும், மெலியவர்மீது செய்யுங் கோபம இருமையினுந் தீமையையுந் தரும் என்பது.

2. Anger is bad, even when it cannot injure; when it can injure, there is no greater evil.

௩. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும்.

பரி:—(இ - ள்). யாவர்மாட்டும் வெகுளியை ஒழிக, ஒருவர்க்குத் தீயனவெல்லா முளவாதல் அதனான் வரும் ஆகலான், (எ - று).

வலியார், ஒப்பார், எளியாரென்னும் மூவர் மாட்டும் ஆகாமையின் 'யார்மாட்டும்' எனவும், § மனத்தாற் றுறந்தார்க்கு ஆகாதன வாகிய தீச்சிந்தைகளெல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின 'தீய பிறத்த லதனான் வரும்' என்றுங்கூறினார்.

னில் வீழ்வ விழிந்தவர்க் காய்ந்தா னெனலால், ஒருவர்தம் மிடத்துஞ் சேற் றமுறைமையே யன்று மாதோ' என்பது பிரபுலிங்கலீலை.

§ மனத்தினால் யானெனதென்னும் இருவகைப்பற்றையும் விட்டவர்க்கு ஆகாதனவாய கொடிய வெண்ணங்க ளெல்லாவற்றையும் கோபம் உண்டாக்குதலின், 'தீயபிறத்தலதனான்வரும்' என்று கூறப்பட்டது தீய வெண்ணங்களாவன பழிபாவங்களுக் கஞ்சாமை, கருணையில்லாமை, நினைவில்லா தொழிதல், மேற்கொண்டுள்ள விரதத்தைவிட்டுவிடல் முதலியனவாம். வசிட்டர்மக்களை விசுவாமித்திரர் வேடர்களாகும்படி சபித்தமையும், கபிலர் சகரரைச் சபித்தமையும், இந்திரன் விசுவரூபனென்னுங் குருவின் தலையை வெட்டினமையும், பிறவும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம். "கொழுமெய்க் கோடியன்யா னெய்திலர் குலவுநர், தீயமொழ் தொவிர் தபோ தனர்களுஞ் சினமெனும், பாவமுற் றயலுளோர் பதைபதைத் தயிகிறச், சபமிட் டவையர்தம் தவமும்விட் டிடுவரே" என்பது பிரபோத சந்திரோதயம்.

துறவறவியல்—எ - வது வெகுளாமை. 321

தெளி:—(இ - ள்). யார்மாட்டும் - யாவரிடத்திலும், வெகுளியை - கோபஞ்செய்தலை, மறத்தல் - மறந்தொழியக்கடவர், (ஒருவருக்கு), தீய - தீமையென்பனவெல்லாம், பிறத்தல் - உண்டாகுதல், அதனான் - அக்கோபத்தினால், வரும் - வாராநிற்கும், (ஆதலால்), (எ - று).

வலியவர், ஒப்பார், எளியவர் என்னு மூவரிடத்தும், (கோபஞ்செய்தல்) ஆகாமையால் 'யார்மாட்டும்' என்றும், மனத்தினால் துறந்தவர்க்கு ஆகாதனவாகிய தீயநினைவுக ளெல்லாவற்றையும் உண்டாக்கலால் 'தீயபிறத்த லதனான் வரும்' என்றும் சொல்லினர்.

(க-று). கோபத்தால்வருங் கெடுதிகள் பலவாதலின், அதனை யாவரிடத்தும் ஒழித்தல் வேண்டும் என்பது.

3. Forget anger, towards every one, as fountains of evil come from it.

௪. 0 நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற.

பரி:—(இ - ள்). துறந்தார்க்கு அருளானுளவாய முகத்தின்கணகையையும் மனத்தின்கணுவகையையுங்கொன்று கொண்டெழுகின்ற † சினமே அல்லது அதனிற் பிறவாய பகைகளும் உளவோ இல்லை, (எ - று).

துறவாற் புறப்பகை யிலராயினும் உட்பகையாய் நின்று அருண் முதலிய நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமும் எய்துவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தின்மிக்க பகையில்லையாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). *(துறந்தார்க்கு அருளினாலுண்டாகிய) நகையும் (முகத்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும், உவகையும் - (மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும், கொல்லும் - அழித்துக்கொண் டெழுகின்ற, சினத்தின் - கோபத்தைப் பார்க்கிலும், பிற - வேறாகிய, பகையும் - பகைகளும், உளவோ - உண்டோ, (இல்லை), (எ - று).*

0 *"மூங்கிலிற் பிறந்த முழங்குதீ மூங்கில் முதலற முடிக்குமா போலத், தாங்கருஞ் சினத்தீ தன்னுளே பிறந்து தன்னுறு கிளையெலாந் தகிக்கும், ஆங்கதன் வெம்மை யறிந்தவர் கமையா லதனையுள் ளடக்கவு மடங்கா, தோங்கிய கோபத் தீயினை யொக்கு முட்பகை யுலகில்வே றுண்டோ" என்பது இராமாயணம்.*

† *சினமே யல்லது அதனில் - கோபமேயல்லாமல், அக்கோபத்தைப் பார்க்கிலும்.*

புறப்பகை - புறத்தி (வெளியி)ற் பகைவராக விருப்பவர்.

(துறந்தவர்) துறவால் (தலைவேடத்தினூற்) புறப்பகை இல்லாராயினும் உட்பகையாய் நின்று (அவர்க்குரிய) அருள்முதலாகிய நட்பினையும் நீக்கிப் பிறவித்துன்பத்தையும் அடைவித்தலால், அவர்க்குக் கோபத்தின் மிகுந்த

பகை இல்லையாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தினது தீங்கு சொல்லப்பட்டது.

(க-து) முகமலர்ச்சியையும் அகமகிழ்ச்சியையுங் கெடுக்க வல்ல கோபத்திற்கு மேற்பட்ட பகை வேறில்லை என்பது.

4. Is there a geater enemy than anger, which kills both laughter and joy ?

ரு. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கோல்லுஞ் சினம்.

பரி.—(இ-ள்) * தன்னைத்தான் துன்பமெய்தாமற் காக்க நினைத்தானாயின், தன் மனத்துச் சினம் வாராமற் காக்க; காவானாயின், அச் சினந் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்களை யெய்துவிக்கும், (எ-று).

† 'வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்' பயத்ததாய தவத்தைப்பிறர் மேற் சாபம் விடுதற்காக ‡ இழந்து ¶ அத்தவத் துன்பத்தோடு பழைய § பிறவித் துன்பங்களும் ஒருங்கெய்ததலின் 'தன்னையே கொல்லும்' என்றார். () "கொல்லச் சுரப்பதாங்கீழ்" * என்புழிப்போலக் கொலைச்சொல் கண்டுத் துன்பமிகுதி யுணர்த்தி நின்றது.

தெளி.—(இ-ள்) தன்னை (ஒருவன்) தன்னை, தான் காக்கின் - தான் (துன்பம் அடையாமல்) காக்க நினைத்தானாயின், சினம் (தன் மனதில்) கோபம், (வாராமல்), காக்க - காக்கக்கடவன், காவாக்கால் - காவானாயின், சினம் - அக்கோபமானது. தன்னையே—, கொல்லும்—கெடுக்கும் கடுந் துன்பங்களை யடைவிக்கும், (எ - று.)

* "உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக், கொள்ளுங் குணமே குணமென்க" என்பது நன்னெறி.

† திருக்குறள் தவம் 5. இதன்பொருள் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியபடியே யடைதல் என்பது.

‡ இழந்தவத்துன்பததோடு என்றும் பாடமுண்டு.

¶ உண்டிசுருக்கல், கோடைக்கண்வெயினிலே நிற்றல் முதலியவற்றால் வருந்துன்பம்.

§ தன்னைப்பற்றியும் பிறவுயிர்களைப்பற்றியும் தெய்வத்தைப்பற்றியும் வரும் பிறவித்துன்பங்கள்.

() நாலடியார் ஈயாமை-9. இதன்பொருள் மிகவும் வருத்தக் கீழ்மகன் (பிறர்க்குப் பொருளைக்) கொடுப்பான் என்பது. * என்னுமிடத்திற்போல.

வேண்டிய பயன்களை வேண்டியபடியே யடையத்தருவதாகிய தவத்தைப் பிறர்மீது சாப மிடுதற்காக இழந்து அத்தவத் துன்பத்தோடு பழைய பிறவித் துன்பங்களும் ஒருமிக்க அடைதலால்(சினம்) 'தன்னையே கொல்லும்'என்றார். கொல்லும் என்னுஞ்சொல் இக்குத் துன்பத்தின் மிகுதியை யறிவித்து நின்றது.

(க - து). தனனைத்தான் காக்க விரும்புகின்றவன் கோபத்திற் கிடங்காதிருக்கக் கடவன்; காதானாயின், அஃதவனுக்குப் பெருந்துன்பத்தைத்தரும என்பது.

5. If a man would guard himself, let him guard against anger; if he does not guard it, anger will kill him.

---

௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்.

பரி.—(இ - ள்). சினமென்னும் நெருப்புத் தனக்கு * இடமானவரையே யன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமாப்புணையையுஞ் சுடும், (எ-று).

'சேர்ந்தாரைக் கொல்லி' என்பது † எதுப்பெயர், தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந் தொழிலது என்றவாறு. 'சேர்ந்தாரை' என உயர்திணைப்பன்மைமேல் வைதது எனைநான்கு பாலும் தகசேருத்தியாகேடிய ‡ பொருளாற்றலாற கொண்டார். ஈண்டு உருவகஞ்செய்கின்றது ஆறச்

* இடமானவர் - (கோபமிருத்தற்கு) இடமானவர்.

† எது (காரண)ப் பெயர் - உறுப்பாற்றலால் பொருளை யுணர்த்தி வரும்பெயர். சேர்ந்தாரைக்கொல்லி யென்பதன்கண் சேர்ந்தாரையென்னும்

உறுப்பும் கொல்லி யென்னும் உறுப்பும் இருத்தலையும் அனல் ஆற்ற லால் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந் தொழிலது என்றும் பொருளை யுணர்த்துதலையும் அறிக. பிரயோக விவேகநூலார் "ஆற்றலாவது விரலென்னுஞ் சொல் உகிரை யுணர்த்தாது விரலையே யுணர்த்தி நிற்றலாம். அதுபோலச்சொல்லியற்கையாய நிற்றலென்பது" என்றனர்.

‡ பொருளாற்றல - பொருளின்கணுள்ள சாமர்த்தியம். இங்குச் சேர்ந்தாரை யென்னும் பலர்பால் மற்றை நான்கு பால்களுக்கும் உபலட்சண மாம். ஒருமொழி ஒழிந்தனின்ற தன்னினத்தைக் கொள்ளுதற்குரியதாய் வருவது உபலட்சண மெனப்படும். "செயபவன் கருவி" என்னும் நன்னூற் சூத்திரவுரையில் சங்கரநமச்சிவாயப் புலவர் "செய்பவன் என ஒருபான் மேல் வைத்தோதினாரேனும் 'ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே' என்பதனாவ் ஐம்பாலுங் கொள்க." என்றுரைவரைந் திருத்தலிங்குக் கவனித்தற்பாலதாம். "சிலைவளைத்து வென்றான், சிலையா லாலயஞ் செய்தான் என்னுந் தொடரினுள் முறையே கல் வில் என்றுணர்த்தாது வில் கல்

னார் சினத்தையே யாகலின், சினமென்னு நெருப்பென்ற ¶ விதப்பு, உலகத்து நெருப்புச் சுடுவது தான் சேர்ந்த விடத்தையே; இந்நெருப்புச் சேர்ந்த விடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டு இனமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாற் பெரியாராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதி பயக்கு மொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை † ஏமத்தையுபதேசிக்கும்புணை. ‡ இனமென்னு மேமப்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுள் அழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ¶ தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையும் அகற்றுமென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்) சினமென்னும் - கோபமென்னும், சேர்ந்தாரைக் கொல்லி-நெருப்பானது, (தனக்கு இடமானவரையே யல்லாமல்), இனமென்னும் - (அவருக்கு) இனமாகிய, ஏமம்-ஏமமாயுள்ள, புணையை - மரக்

கலத்தையும், சுடும்—சுடாநிற்கும், (எ-று).

என்றுணர்த்தலே பொருளாற்றல்" என்றனர் இலக்கணக்கொத்து நூலார். "சொல்லாற்றலாற்றோன்றுவதாகிய பொருளாற்றலாற்றோன்றுவதும் அநுமான முதலியவற்றான் வேறோராற்றாற் பெறப்படுவது" என்று தருக்க சங்கிரகதீபிகையுரை கூறுகின்றது

¶ வேண்டியதொன்றை முடித்தற்கு வேண்டாததொன்றைக் கூறுதல் விதப்பு எனப்படும். சினமென்று கூறாது சினமெனலுஞ் சேர்ந்தாரைக்கொல்லியென (சேர்ந்தாரைக்கொல்லி யென்பதை) அதிகமாகக்கூறினமையின், சேர்ந்தவிடத்தைச் சுடும் நெருப்புப்போலாகாது கோபக்கினி சேராத விடத்தையுஞ் சுடும் என்னும் வேண்டியது முடித்தல்பெறப் பட்டவாறறிக.

* அகற்றும்-தனக்கிடமானவரை விட்டு நீங்கச் செய்யும்

† ஏமப்புணை - இரட்சகத்தோணி.

‡ இனத்தை யேமப்புணையென் றுருவகப்படுத்தினதற் கியையப் பிறவியைக் கடலாகவும் முத்தியைக் கரையாகவும் உருவகப்படுத்திக் கூறாது வாளா 'இனமென்னுமேமப்புணை' என ஏகதேசமாயுருவகப்படுத்தினமையின், இஃது ஏகதேசவுருவகமாயிற்று. ஏகதேசவுருவகமாவது (இனமுள்ளவற்றுள்) ஒரு பாகத்தையுருவகப்படுத்தி மற்றொரு பாகத்தை யுருவகப்படுத்தாது விடுவது.

¶ கோபமானது தன்னையுடையவனையும் பிறவிக்கடலில் வீழச்செய்து, (தத்துவ உபதேசத்தால்) அவனை எடுக்கவரும் தத்துவஞானியையும் நீக்குமென்பதாம்.

'சேர்ந்தாரைக்கொல்லி' என்பது காரணப்பெயர்; தான் (நெருப்பு) சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லும் (அழிக்கும்) தொழிலையுடையதென்பது அதன்பொருள். 'சேர்ந்தாரை' என்று உயர்திணைப் பலர்பால்மேல் வைத்து மற்றைய ஆண் பெண் ஒன்று பல என்னும் நான்கு பாலையும் தமது கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்கொண்டார். இந்தச் சினமென்னுஞ்

சேர்ந்தாரைக்கொல்லி என்று உருவகஞ் செய்கின்றது கீத்தாரது கோபத்தையே யாதலால், சினமென்னும் நெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்து நெருப்புச் சுடுவது தான் சேர்ந்தவிடத்தை மாத்திரம்; இக்கோபமாகிய நெருப்புத் தான்(சேர்ந்த விடத்தையேயன்றி)சேராதவிடத்தையும் சுடுமென்னும் வேறுபாடுதோன்றநின்றது. இனமென்றது யானெனதென்னும்இரு வகைப்பற்றுக்களையும்பற்றறவிட்டுத்தவத்தினுலும் தத்துவஞானத்தினுலும் பெரியவராய்ப்(பிறப்பிற்கஞ்சித் தம்மை யடைந்தவீட்டையும் வழியைக்) கேட்டவர்களுக்கு உறுதிதரும் மொழிகளை இனிமையாகச்சொல்லுகின்றவரை. 'சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி' என்று கூறிய உருவகத்தை நோக்கிச் சுடும் என்னுமொழிலை அசினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக்கொல்லிக்குக் கொடுத்தாராலும், அசுடும் என்பதற்கு அகற்றும் (நீக்கும் அல்லதுவிலக்கும்) என்பது பொருளாகக் கொள்க. ஏமப்புணை-இனிமையாகிய மொழிகளை யுபதேசிக்குந்தோணி. 'இனமென்னுமேமப்புணை' என்று கூறிய ஏகதேச உருவகத்தால்பிறவிக்கடலிலழுந்தாவாறு முத்தியென்னுங் கரையிலேறச் செய்கின்றவென வருவித்து அப்புணைக்கு முன்கூட்டுக. புணையையுமென்னும் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கு நின்றது. கோபம் தன்னையும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். நெருப்பிற்குச் சேராதவிடத்தையும் சுடுதலையும், மரக்கலத்திற்கு (இ)கோபதேசஞ் செய்தலையும் அதிகமாகச் சொல்லுதலால் இது மிகையொற்றுமை யுருவகவணியாம்.

(க-து). கோபாக்கினியானது தன்னை யுடையவனைக்கெடுத்து அவனுக்குத் துணையாவாரையும் நீக்கும் என்பது.

6. The fire of anger will burn up even the pleasant raft of friendship.

எ. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

பரி.—(இ-ள்). சினத்தைத் தன்னாற்றல் உணர்த்துவதோர் துணையென்று தன்கட் கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல், நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அந்நிலத்தை யுறுதல் தப்பாதவாறு போலத் தப்பாது. ()

வைசேடிகர் † பொருள், ‡ பண்பு, ¶ தொழில், § சாதி, † விசேடம் ‡ இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுச் குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாததற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வரும் தீங்கு கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்). சினத்தை - கோபத்தை, பொருளென்று-(தனது வல்லமையைத் தெரிவிப்பதாகிய ஒரு) துணையென்று, கொண்டவன் - (தன்னிடத்து) கொண்டவன், கேடு - அவ்வல்லமையை யிழத்தல், நிலத்து-பூமியினிடத்து, அறைந்தான - அறைந்தவனது, கை - கையானது, பிழையாதற்று - (அந்நிலத்தை யடைதல்) தப்பாததைப்போலத் தப்பாது,(எ - று).

தார்க்கிகருள் ஒருபகுதியாராகிய வைசேடிகர் திரவியம், குணம், கருமம், சாமானியம், விசேடம், சமவாய மென்பனவற்றை அறுவகைப்பொரு

* கௌதமரது நியாயமதத்தை யனுசரித்தவர்கள் நையாயிகரென்றும் கணாதரது நியாயமதத்தை யனுசரித்தவர்கள் வைசேடிகரென்றும் சொல்லப்படுவர். [விசேஷம் என்னும் பதார்த்தத்தை யங்கீகரித்தவர் வைசேடிகரெனப்படுவர்.] தருக்க சங்கிரகம் "விசேடம் நித்தப் பொருள்களில் இருப்பனவாய், அவை வெவ்வேறாய் நிற்றலைத் தெரிப்பனவாம்" என்று கூறுகின்றது. வைசேடிகர் குணமுதலிய வற்றையும் பொருள் என்று கூறினாற்போல காலடியாரும் பிறர் மனையவாமை 2-வது செய்யுளில் 'பகை பழிபாவமென், றச்சத்தோ டிங்காற்பொருள்' (பகைபழிபாவ அச்சங்களைப் பொருள்) என்று கூறுவது விகைறியத் தக்கதாம்.

† பொருண்மைச் சாமானியமுடைய தாதல், குணமுடையதாதல் பொருளெனப்படும். பிருதிவி, அப்பு முதலியன பொருளாம்.

‡ குணத்தன்மைச் சாமானியமுடையதாதல், திரவியம் (பொருள்) கர்மம் என்னும் இரண்டிற்கும் வேறாய்ப்பொதுவியல் புடையதாதல் பண்பு

(குணம்) எனப்படும். உருவம், இரசம் முதலியன குணமாம்.

¶ கருமத்தன்மைப் பொதுவியல் புடையதாதல், அசைவு வடிவின தாதல் தொழில் (கர்மம்) எனப்படும். எழுதல், விழுதல் முதலியன தொழிலாம்.

§ நித்தியமாயொன்றாய்ப் பலவற்றிற் சமவேதித்து (ஒற்றித்து) நிற்பது ஜாதி (சாமாந்யம்) எனப்படும்.

† இஃது இதனினும் வேறு என்று வேறு பிரித்தறியும் புத்தி மாத்திரத்திற்கு ஏது விசேடம் (சிறப்பு) எனப்படும்.

‡ சினைமுதலுக்கும், குணகுணிக்கும், ஜாதிவியக்திக்கும், கிரியை கிரியாவானுக்கும், விசேடம் நித்தியப் பொருளுக்கு முள்ள சம்பந்தம் இயைபு எனப்படும். இயைபு எனினும், ஒற்றுமைச் சம்பந்தமெனினும், சமவாய மெனினும் ஒக்கும். (ஜாதியுடையது-வியக்தி)

னென்று கூறினாற்போன்று இங்குச் (சினமென்னுங்) குணம் பொருளென்று கூறப்பட்டது. பிழையாததற்று என்பது செய்யுள் விகாரத்தால் பிழையாதற்றெனக் குறைந்துநின்றது. இவை மூன்று பாட்டானும் கோபஞ்செய்தார்க்குவரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.

(க - து). கோபத்தைப் பொருளாகக் கொண்டவன் தவறாது கெடுவான் என்பது.

7. Destruction will come upon him who regards anger as a good thing, as surely as the hand of him who strikes the ground will not fail.

அ. இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

பரி.—(இ - ள்). பலகுடரை உடைத்தாய பேரெரிவந்து தோய்ந்தால் ஒத்த இன்னாதவற்றை ஒருவன் செய்தானாயினும், அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின் அது நன்று, (எ - று).

இன்னாமையின் மிகுதிதோன்ற 'இணரெரி' என்றும், அதனை மேன்

மேலுஞ் செய்தல் தோன்ற 'இன்னா' என்றும், அச்செயல் முனிவரையும் வெகுள்விக்குமென்பது தோன்றப் 'புணரின்' என்றுங் கூறினர். இதனான் வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). இணர் - பலசுடர்களையுடையதாய, எரி - பெருநெருப்பானது, தோய்வன்ன - (வந்து) (தன்மீது) படிந்தாற்போன்ற, இன்னா - துன்பந் தருவனவற்றை, செயினும்-(ஒருவன்) செய்தானாயினும், வெகுளாமை-(அவனை) கோபியாமை, புணரின் - (ஒருவனுக்கு) கூடுமாயின், நன்று - (அது) நல்லது, (எ - று)

துன்பந்தருவனவற்றின் மிகுதிதோன்ற, 'இணரெரி' என்றும், அத்துன்பந்தருவனவற்றை மேலுமேலுஞ் செய்தல் தோன்ற 'இன்னா' என்றும், அச்செய்கை முனிவரையும் கோபிக்கச்செய்யுமென்பது தோன்றப் 'புணரின்' என்றும் சொல்லினர். இதனால் கோபஞ்செய்யாமையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.

(க-து). பொறுத்தற்கரிய துன்பஞ் செய்தவனையுங் கோபியாதிருக்கும்வல்லமையே துறவறத்தானுக்குச் சிறந்தவல்லமையாம்.

8. Though one commit things against you as painful to bear as if a bundle of fire had been thrust upon you, it will be well, to refrain, if possible, from anger.

கூ. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

பரி.—(இ - ள்). தவஞ்செய்யுமவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானாயின், தான் கருதியபேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும்.

† 'உள்ளத்தால்'என வேண்டாது கூறியவதனான், கருவுடை உள்ள மென்பது முடிந்தது. அதனான் உள்ளாமையாவது அவ்வருளாயே பகையை வளர்த்து அதனான் முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறு வேறு சிறந்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றுனே

யெய்து மென்பார் 'உள்ளிய வெல்லா முடனெய்தும்' என்றார், இதனான் வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்). உள்ளத்தால் - (தவஞ்செய்பவன் தன்) மனத்தால், வெகுளி - கோபத்தை, உள்ளானெனின் - (ஒருபோதும்) நினையானாயின், உள்ளிய வெல்லாம் - (தான்) நினைத்த பேறெல்லாம், உடன் - ஒருமிக்க, எய்தும் - பெறுவான், (எ - று)

அருளுடைய வுள்ள மென்பது தோன்றுமாறு 'உள்ளத்தால்' என்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அவ்வருளுடைய வுள்ளத்தால் நினையாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையை வளர்த்து அப்பகையினால் கோபமுழுதையும் நீக்கிவிடுதல். இம்மை மறுமை வீடு என்பன வெவ்வேறு வகைப்பட்டன வாயினும், அவை யெல்லாம் கோபத்தை நினையாமையாகிய இவ்வொன்றனாலேயே கிடைக்கும் என்பார் 'உள்ளிய வெல்லா முடனெய்தும்' என்றார். இதனால் கோபஞ்செய்யாதார்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.

(க - நு). கோபஞ் செய்தலை மறந்தவன் எண்ணிய பயன்களனைத்தையுந் தவறாது பெறுவான் என்பது.

9. If a man never indulges anger in his heart, he will at once obtain what ever he has thought of.

க0. இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் * துறந்தார் துணை.

பரி.—(இ-ள்). சினத்தின் கண்ணே மிக்கார், உயிருடையாராயினும்,

† உள்ளான் என்று கூறியதனாலேயே உள்ளத்தால் எனபது பெறப்பட்டிருத்தலின், உள்ளத்தால் என்று கூறியது வேண்டாது கூறியதாயிற்று. வேண்டாத தொன்றைக்கூறுதல் வேண்டியதொன்றை முடித்தற் காதலின், உள்ளத்தால் என்று மிகையாகக் கூறியது அருளுடைய உள்ளமென்பதைக்குறிப்பித்து நின்றதென்க. தீத்தாகாது மனம் அருளுடையதென்பது "அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ், செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்" என்னுங் குறளாலுமறியப்படும்.

துறந்தார்-வீடுபெற்றார். வீடுபெறுதலாவது இருவகைப் பற்றையும் பற்றற வொழித்தல்.

செத்தாரோ டொப்பர்; சினத்தைத் * துறந்தார், சாதற்றன்மையராயி னும், † அதனை யொழிந்தா ரனையினர், (எ-று).

மிக்க ‡ சினத்தை உடையார்க்கு ஞானமெய்துதற் குரிய உயிர் நின்ற தாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை 'இறந்தாரனையா' என்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கை நின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடு பெறுதல் ஒருதலையாகலின் அவரை ¶ 'துறந்தார் துணை' என்றுங் கூறினர். § துறந்தார் துணை பன்மை யொருமை மயக்கம். இதனான் () அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப் பட்டது.

தெளி.—(இ-ள). இறந்தார் - (கோபத்திலே) மிகுந்தவர், (உயிருடையவரா யிருப்பினும்), இறந்தாரனையர் - செத்தாரோ டொப்பாவார், சினத்தை—கோபத்தை, துறந்தார் - விட்டவர், (சாதற்றன்மையையுடையவரா யிருப்பினும்), துறந்தார் துணை - அசாதற்றன்மையை யொழிந்தாரோடு ஒப்பாவார், (எ-று).

* கடிந்தார் என்றும் பாடமுண்டு.

† அதனை யொழிந்தார் - சாதற்றன்மையை யொழிந்த சீவன் முத்தர். சீவன் முத்தர்க்குப் பிறப்பில்லாமையின் அவர்க்கு மரணமுமில்லாமையாயிற்று; ஆகவே, சீவன் முத்தர் பிறப்பிறப்பின்றி யொருதன்மையராய் விளங்குவரென்பது பெற்றாம். சினத்தைத்துறந்தார் முத்தராவரென்பது "(ஒருவன்) இந்திரிய நிக்கிரகத்தாலும், இராகத்துவேஷம் (காமம், வெகுளி) இல்லாமையாலும், ஜீவ ஹிம்சை செய்யாமையாலும் மோட்சமடைதற்கு யோக்கியனாவான்" என்று மனுதருமசாஸ்திரம் ஆறாமத்தியாயத்திற் கூறுவதாலுமறிதற்பாற்றாம்.

‡ சினமாவது மனத்தினிடத்தெழும்விருப்பத்திற்குத் தடையுண்டாய போதுண்டாவதாம் சினம் தமோகுணவியாபாரமாமாதலின், அதுசத்துவ

குணமுடையராகவிருக்கும் நீத்தார்க்குஆகாதாயிற்று; ஆகவே, மிக்கசினத்தை யுடையார் கலக்கமின்றிய சத்துவ குணமுடையராயிருத்தல் கூடாதென்க. "சாற்றமுன் னுறுவிருப் பகதனடப் படிவெழுஞ், சீற்றமே யுருவமா மெனை யுமென் னிக்கைநோய், மாற்றமோர் கொலையெனு மாதையுங் கலகனு, மாற் றல்சேர் மகனையு மார்கொல்லெவல் வார்களே" என்று பிரபோதசந்திரோதயம் கூறுவதும் இங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

¶ வீடுபெற்றாரோ டொப்பர் என்றும பாடமுண்டு.

§ துறந்தாரென்னும் பன்மை வினையாலணையும் பெயரோடு துணை யென்னும் ஒருமைப்பெயர் மயங்கி வந்தமையின், அத்தொடர் இரண்டுகண்ணுஞ் சிவந்தது என்பதுபோலப் பன்மை யொருமைமயக்கமாயிற்றென்க.

() அவ்விருவர் - கோபித்தவர், கோபியாதவர்.

அதிககோபமுடையார்க்கு ஞானம் பெறுதற்கு உரிய உயிர் இருப்பதாயினும் (அவர்) மனக்கலக்கத்தினால் அந்த ஞானத்தை யடையாமை நிச்சயமாதலால், அவரை 'இறந்தாரையொப்பா' என்றும், கோபத்தைவிட்டவர்க்கு மரணமடைதற்குரிய வுடம்பு இருந்ததாயினும், (அவர்) ஞானத்தினால் முத்தியை யடைவது நிச்சயமாதலால், அவரை 'துறந்தார் துணை' என்றும்சொல்லினார். துறந்தார் துணை என்பது பன்மையிலொருமை வந்த வழுவமைதி. இதனால் அவ்விருவர் பயனும் ஒருமித்துக் சொல்லப்பட்டது. சாதற்றன்மையொழிதல்-இனிப்பிறத்தலாதல்நீங்குதல், அஃதாவது முத்திபெறுதல்.

(க - து). அளவிறந்த கோபத்தை யுடையவர் செத்தாரோ டொப்பர்; அதனை யொழித்தவர் முத்திபெற்றாரோ டொப்பர். ()

10. Those, who give way to excessive anger, are no better than dead men; but those, who are freed from it, are equal to those who are freed (from death).

எட்டாவது அதிகாரம்.

இன்னாசெய்யாமை—*Against inflicting suffering.*

பரி.—அஃதாவது தவத்தொடு பயனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றி யாதல், * சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னாசெய்தல் † வெகுளியொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—*அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனைக் குறித்தாவது வைரம்பற்றியாவது, சோர்வினாலாவது ஒருயிர்க்குத் துன்பந்தருபவைகளைச் செய்யாமையாம். இன்னாசெய்தல் வெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதையறிவித்தற்கு, இது (இன்னாசெய்யாமை) வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது. வைரம் - தீராக்கோபம்.*

க. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

பரி.—(இ-ள்). ‡ யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய

* *சோர்வு - மறதி.* † *வெகுளி - கோபம்.*

‡ *"வாயுவிரண் டொன்றுடுத்துப் புலனைந்தை யடக்கியிலக்கின்மனம் வைத்தாதார, தேயமுணர்ந் தனைசனபகொடுத்த தெய்வதங்க ளபிமுகமாய்த் திரும்பச் செய்து, போதசன்பின் பாயபெலத் திக்கூவுரு நிலைத்திருத்துப் பொருவில் சோதி, யாவதைப் பாலித்தல்" யோகமெனப்படும். யோகத்தால் எப்பேறுமுண்டாமென்பது "எப்பணியு மகன்றியமெய் விளையுமறுஞ் சித்தியெல்லா மெய்து மோங்குமுப்புவனத் திலும்பெறுதற் கரியபொருளொன்றுமில்லை முடிக்க வேண்டி, யப்பிரமா தியர்செயலு மனைத்தனைத்தின் முடித்திடலா மாதலாலே, யொப்பரிய யோகமது போலப் பிறிதோர்மத முண்டோ வென்றான்" என்னுஞ் செய்யுளானுமறியப்படும்.*

செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னாசெய்து பெறலாமாயினும், அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் † மனந்தூயாராது துணிவு, ()

‡ உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனை ¶ 'சிறப்பு'என்றும், அதன் பயிற்சியான $ வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் * எட்டுச் சித்திகளையும் 'சிறப்பீனுஞ் செல்வம்' என்றும், காமம், வெகுளி, மயக்கமென்னுங் குற்றங்கள் அற்றமையான் 'மாசற்றார்' என்றுங் கூறினர். இதனால் தமக்கொரு பயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

தெளி:—சிறப்பு - யோகமாகிய சிறப்பு, ஈனும் - தருவனவாகிய, செல்வம் - (அணிமா முதலிய) செல்வங்களை, பிறர்க்கின்னா - பிறர்க்குத் துன்பந் தருவனவற்றைச் (செய்து), பெறினும் - பெறலாமாயினும், (அத்துன்பந் தருவனவற்றை), செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், மாசற்றார் - (ஆகமங்கள் சொல்லிய வழியால்) மனந்தூய்மையானவர்களது, கோள் - துணிவாம், (எ - று).

பெறினும் என்னும் உம்மை எதிர்மறைப்பொருளது. சிறப்புடைய யோகத்தைச் 'சிறப்பு' என்றும், அந்த யோகாப்பியாசத்தால் வாயுவையடக்கி யடையப்படுதலால் அணிமா முதலிய எட்டுச்சித்திகளையும் 'சிறப்பீனுஞ் செல்வம்' என்றும், காமம் வெகுளி, மயக்கமென்னுங்குற்றங்களும் நீங்கினமையினால 'மாசற்றார்' என்றுங் கூறினர். இதனால் தமக்கொரு பிரயோசனத்தைக் குறித்துப் பிறர்க்குத் துன்பந் தருவனவற்றைச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

(க - து). எவ்வகைத்தாய பயனைப் பெறுவதாயிருப்பினும், பிறர்க்குத்தீமை செய்யாமையே பெரியோர்களது கொள்கையாம்.

1. It is the determination of the spotless not to cause sorrow to others, although they could (by so causing) obtain the wealth which confers greatness.

† மாசற்றார் யாவர்க்கும் என்றும் பாடமுண்டு

‡ யோகாப்பியாசத்தால் பெறப்படும் அணிமாமுதலிய ஐசுவரியங்களைப் பிறர்க்குத் தீமைசெய்து பெறுதல் முடியாததுபற்றி (பெறினும் என்னும்)உம்மை பெருமை மேற்று (மேலது) என்று கூறப்பட்டது

¶ சிறப்பென்னும்பெயர் அதனையுடைய யோகத்திற்காயது ஆகுபெயராம்; இது விடாத விலக்கணையாம்.

§ வாயுவை வெல்லுதல் - பிராணவாயுவை இரேசக பூரக கும்பகஞ் செய்தல். இது பிராணாயாம மெனப்படும். இரேசகம் - பிராணவாயுவை மூக்கின் வலது துவாரவாயிலாய் விடுதல்; பூரகம் - பிராணவாயுவை மூக்கின் இடது துவாரவாயிலாக வுள்ளுக்கிழுத்தல். கும்பகம் - பிராணவாயுவை யுள்ளேயடக்குதல்.

* அணிமாமுதலிய (எட்டுச்) சித்திகளினிலக்கணங்களைக் கடவுள் வாழ்த்து ஒன்பதாவது செய்யுளின் குறிப்பிற் காண்க.

உ. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

பரி:—(இ - ள்). தம்மேற் செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும், மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. (எ - று)

† இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவ்வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பாலதெனபதாம்.

தெளி:—(இ - ள்). கறுத்து - (ஒருவன் தன்மீது) வைரங்கொண்டு, இன்னா - துன்பந்தருவனவற்றை, செய்தவக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும், மறுத்து - மீண்டு, இன்னா - (தாம் அவனுக்குத்) துன்பந் தருவனவற்றை, செய்யாமை - செய்யாமையும், மாசற்றார் - அக்குற்றமற்றவரது, கோள் - துணிவு, (எ - று).

செய்யாமையு மென்னும் இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநின்றது. அத்துன்பந் தருவனவற்றை மனதிற் கொள்ளாமல் விடுவது செய்யத்தக்க தென்பதாம்.

(க - து). பெரியோர் தமக்குத் துன்பஞ் செய்தவர்களுக்குந் துன்பஞ் செய்யார் என்பது.

2 It is the determination of the spotless not to do evil even in return to those who have cherished enmity and done them evil.

௩. செய்யாமற் செறற்ற்க்கு மின்னாத செய்தபி
ணுய்யா விழுமந் தரும்.

பரி:—(இ-ள்). தான் முன்போரின்னாமை செயயாதிருக்கத் † தன் மேற் செற்றங் கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின், அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடும்பையைக் கொடுக்கும், (எ-று).

அவ்விடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமும எய்துதல்.

தெளி:—(இ-ள்). செய்யாமல்-(தான் முனபுதன்பக தருவ தொன்றைச) செய்யாதிருகக, செற்றார்க்கும் (தன்மீது) வைரங்கொண்டவர்க்கும், இன்னாத-துனபந் தருவனவற்றை, செய்தபின் - (துறந்தவன்) செயவானாயின், (அச்செயலானது), உய்யா - கடககமுடியாத, விழுமம்-இடும்பையை, தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், (எ-று)

† செயயாமையும் என்றவும்மை 'பிறக்கின்னா செய்யாமையேயன்றி என்பதைத் தழுவிநிற்றலின், இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மைய யயிற்று.

† தன்னைச்செற்றார்க்கும் என்றும் பாடமுண்டு.

அவ்விடும்பையாவது தவத்தையிழந்து பழியையும் பாவத்தையும் அடைதல்.

(க-து). *காரணமின்றித் துன்பஞ் செய்தார்க்குந் துன்பஞ் செய்தல் கூடாது; செய்தால், அது பெருந்துன்பத்தைத் தரும் என்பது.*

3. If an ascetic inflict suffering even on those who hate him, when he has not done them any evil, it will afterwards give him irretrievable sorrow.

௪. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண

நன்னயஞ் செய்து விடல்.

பரி.—(இ-ள்). தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தாரைத் துறந்தோர் ஒறுத்தலாவது அவர்தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனிய வுவகைகளைச் செய்து * அவ்விரண்டனையும் மறத்தல், (எ-று).

† மறவாவழிப் பின்னும்வந்து விளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின. ‡ அவரை வெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

* அவ்விரண்டனையும்- பிறர்தமக்குச் செய்ததீமைகள், தாம் அவர்க்குச் செய்த இனியவுவகைகள் (சந்தோஷத்திற் கேதுவான வுபசாரங்கள்)ஆகிய இரண்டையும்.

† பிறர் தமக்குச்செய்த தீமைகளையும் தாம் அவர்க்கு (அவர் வெட்கப் படும்படி) செய்த இனியவுவகைகளையும் துறந்தார் மறக்காதவிடத்து அவை பின்னும் ஞாபகத்திற்கு வாதுதோன்றுமாகலின், . மறக்கத் தக்கவையாயின வென்க. இங்கே மறத்தலென்றது அச்செய்கைகள் சம்ஸ்கார வாயிலாக ஞாபகத்திற்குவாராதொழிதலே. அனுபவத்தின் காரியமாய் எண்ணத்திற் கேதுவாயிருப்பது சம்ஸ்காரமெனப்படும். கள்ளாமை யதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் "புறத்துப் போகாதடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையேநோக்கற்பாலதாய அவர் (துறவிகள்) மனம்" என்றுகூறியிருத்தலினால் நீத்தார்க்கு ஆத்மசிந்தனையன்றி வேறுசிந்தனையிருத்தல்கூடாதென்பது நன்குவிளங்கும்; விளங்கவே, நீத்தார்க்கு வேறுசிந்தனை ஆத்மசிந்தனைக்குத் தடையாகுமென்க. பிறர் தமக்குச் செய்ததீமையை யெண்ணும்போது சினமிகுந்து உயிரையே நோக்கியமைதலாயிருக்கும் மனமானது அமைதிகெட்டுக் கலக்கத்தை யடைதலினாலும், தமக்குக்கெடுதிசெய்தவர்களுக்குத் தாம்செய்த இனியவுவகைகளை யெண்ணும்போது தமது மேன்

யமைகாணப்பட்டு அதனால் அகங்கரிப்புண்டாகிக் கலக்கத்தை யடைதலி னாலும், கலக்கம் மனம் ஒருமுகப்படாமைக்குக் காரணமாயிருத்தலினாலும், மனம் ஒருமுகப்படாதபோது ஆத்மசிந்தனை யுண்டாகாதிருத்தலினாலும் அவ்விரண்டுமே மறக்கத் தக்கவையாயின வென்க.

‡ அவரை—தமக்குத் தீமை செய்தவரை,

தெளி.—(இ-ள்). (தமக்கு) இன்னா - துன்பந்தருவனவற்றை, செய்தாரை-செய்தவர்களை, ஒறுத்தல் (துறந்தோர்) தண்டித்தலாவது, அவர் நாண- அவர் (தாமே) நாணும்படி, (அவருக்கு), நன்னயம்- இனிமையான மகிழ்ச்சிகளை, செய்து—, விடல்-(அவ்விரண்டையும்)மறத்தலாம், (எ-று).

மறவாதவிடத்துப் பின்னும் வந்து தோன்றுமாதலின், அவை மறக்கத்தக்கனவாயின. அவரைவெல்லுமுபாயஞ்சொல்லியபடி. இவை மூன்று பாட்டாலும் வைரம்பற்றிச செயதல் விலக்கப்பட்டது.

(க-து). துன்பஞ் செய்தார்க்கு இன்பஞ் செய்தால் அதுவே அவர்க்குத் தண்டனையாம் என்பது. (ச)

4. The (proper) punishment to those who have done evil (to you). is to put them to shame by showing them kindness, in return and to forget both the evil and the good done on both sides.

ரு. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை

பரி.—(இ-ள) துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறு அறிந்த அறிவினான் ஆவதோர் பயனுண்டோ ? பிறிதோருயிர்க்கு வரும் துன்பத்தைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவா விடத்து, (எ-று).

‖ குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் ¶ முதலிய தந்தொழில்களாலும், பிறவாற்றானும், உயிர்

§ உயிர்முதலியவற்றை யுள்ளவா றறிதலைப்பற்றிக் கள்ளாமை யதிகாரத்தின் ஆறாவது செய்யுளின் விசேடவுரையிற் காண்க.

§ பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தன போலக் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டுமென்பது "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்குப் பிற்பகல் தாமே வருமென் பதனை, அறிந்தறிந்தறிஞ ராதலாலுயிர்க ளனைத்தையுந் தம்முயிர் போல, நெறியினிற் கருத வினியவா மைந்து புலனையு நெறியலா வழியிற், பொறியினிற் செலுத்தா நடக்கனன் குணாத புலமையோ ரொழுக்கெனப் புகல்வார்" என்று காசிகாண்டம் கூறுவதாலு மறியப்படும்.

‖ குறிக்கொண்டு-கவனம்வைத்து.

¶ முதலிய என்றதனால் தண்ணீர் கவர்தல், காறியுமிழ்தல், நெருப்பு மூட்டல் முதலியவற்றையுங் கொள்க.

() பிறவாற்றாலும் (வேறுவழிகளாலும்). அவையாவன. "பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த, நன்மை பயக்கு மெனின்" என்ற விதியிருப்பதனால அசத்தியங் கூறி யுயிரைக்காத்தல், தமது ஆற்றற் கேற்றவாறு ஒருபிராணியை மற்றொரு பிராணி கொல்லா வண்ணஞ்செய்தல் முதலியனவா மென்க.

களுறுவனவற்றை முன்னேயறிந்து உறுமர் காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் துன்னிய வுடம்புடையவற்றைப்பற்றி வருதலின் பொதுப்படப் 'பிறிதினோய்' என்றும், மறப்பான் அது தன்புறினும் நமக்கின்னா செய்தலாமென்றறிந்து காத்தல்வேண்டு மாகலின், () அது செய்யாவழி ‡† 'அறிவினா னாகுவ துண்டோ' என்றுங் கூறினர் இதனாற் சோர்வாற் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). பிறிதின்-வேறோருயிருக்கு(வரும்), நோய்-துன்பந் தருவனவற்றை, தந்நோய்போல் - தம் முயிர்க்குவந்த துன்பங்கள்போல, போற்றாக்கடை- (குறிக்கொண்டு) காப்பாற்றாத விடத்து. அறிவினான்- (துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறு அறிந்த) அறிவினால், ஆகுவது - ஆகுமொருபயன், உண்டோ-உளதோ, (இல்லை), (எ-று).

குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்

றல், உண்டல் முதலாகிய கமது தொழில்களாலும், மற்றையவற்றாலும் உயிர்களடையும் துன்பங்களை முன்னே அறிந்து அவை வாராமற்காத்தல். இத்துன்பம் பெரும்பான்மையும் அஃறிணையில் எறும்பு முதலாய சிறியவுடம்புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலால் பொதுப்படப் 'பிறிதினோய்' என்றும், மறப்பினால் அப்பிராணிகள துன்பத்தை யடையினும் நமக்குத் துன்பஞ்செயதலாமென்று அறிந்து காத்தல்வேண்டு மாகலின், அதுசெய்யாத விடத்து 'அறிவினானாகுவ துண்டோ' என்றும் சொல்லினார். இதனால் சோர்வினால் தனைப் ருவ வற்றைச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

(க - து). அறிவினது பயன் பிறிதோருயிர்க்கு வருந் துன்பத்தைத் தனக்கு வந்ததுபோலக் கொள்ளுதலாம் என்பது.

5. What benefit has he derived from his knowledge, who does not endeavour to keep off pain from another as much as for himself?

சு. இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

பரி.—(இ-ள்). மக்கடது இன்னாதனவென அனுமானத்தால் தானறிந்தவற்றைப் பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும், (எ - று).

‡ இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவை

() அது - காத்தல். † அறிவாற்பயனில்லை என்றும் பாடமுண்டு

‡ உயிர்க்குணமான இன்பத்துன்பங்கள் பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தினால் அறியப்படாவாகலின், அவை அனுமானப் பிரமாணத்தினாலறியப்படுவனவாம் மலை முதலிய விடத்துப் புகையைக்கண்டு ஊகித்து நெருப்புண்டென்று ஊகித்தறிவது போலப் பிறரது முகவிலாசத்தையும் அஃதில்லாமையையுங்கண்டு, அவரது உள்ளத்தில் சுகமும் துக்கமுமுண்டென்று ஊகித்தறிதல் வேண்டுமென்க. ஒருயிரின் சுகதுக்கம் பிறிதோருயிர்க்குப் பிரத்தியட்ச மாகாதென்பது கருத்து.

யான் அறியப்படாமை யறிக. § அறமும் பாவமும் உளவாவது மன முனையுவழியாகலான் 'உணர்ந்தவை' என்றார்.

தெளி:—(இ-ள்). இன்னாவென - (மனிதருக்குத்) துன்பந்தருவனவென்று, தானுணர்ந்தவை - (அநுமானப் பிரமாணத்தினால்) தான் அறிந்தவற்றை, பிறன்கண் - பிறனிடத்து, செயல்-செய்தலை, தன்னைம-பொருந்தாமை, வேண்டும்-(துறந்தவனுக்கு) வேண்டும், (எ-று).

இனபத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை பிரத்தியட்சப் பிர மாணத்தினால் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமும் உண்டாவது மனமுனையுவிடத்தாகலின் 'உணர்ந்தவை' என்றார்.

(க-து). தான் துன்பமென் றறிந்தவற்றைப் பிறனிடத்துச் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும் என்பது.

6. Let not a man consent to do those things to another which he knows will cause sorrow

எ. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணாசெய் யாமை தலை.

பரி.—(இ-ள்). மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னாத செயல்களை எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாய அறம், (எ-று).

ஈண்டு மனத்தானாகாதவழிப் பாவமில்லையென்பது பெறரும். ஆற்றலுண்டாய காலத்தும் ஆகாமையின் 'எஞ்ஞான்றும்' என்றும், எளியார்க்கும் ஆகாமையின் 'யார்க்கும்' என்றும், செயல் சிறிதாயினும், பாவம் பெரிதாகலின் 'எனைத்தானும்' என்றும் கூறினார்.

தெளி:—(இ-ள்). மனத்தானாம-மனத்தோடு உண்டாகின்ற, மாணா துன்பந் தருஞ்செயல்களை, எஞ்ஞான்றும - எக்காலத்திலும், யார்க்கும்-

ஈண்டனுமானமாவது:—1 இராமன் இன்பமுடையான்; முகமலர்

ச்சியுடையவனாயிருத்தலின்; யாவன் இன்பமுடையானல்லன் அவன் முகக்கிளர்ச்சியுடையானல்லன், (இந்திரஜித்தையிழந்து வருந்தும்) இராவணன் போல.

2 இராவணன் துன்பமுடையான; அவன் முகக்கிளர்ச்சியின்றியவனாயிருத்தலின்; யாவன் துன்பமுடையானல்லன் அவன் முகக்கிளர்ச்சியின்றியவனல்லன்' இராமன்போல.

3 ஒருவனுக்கு அற(தரும)மும் பாவமும் உண்டாவது அவன் மனமுள்ளவனான விடத்தேயாதலால் 'உணர்ந்தவை' என்றார். இதன் தாற்பரியமாவது பாவமும் புண்ணியமும் புத்தி பூர்வகமாய்த் தீச்செயலையும் நற்செயலையும் புரிவதாலுண்டாகுமேயன்றி அபுத்தி பூர்வகமாய்அவற்றைச் செய்வதனாலுண்டாகா என்பது.

யாவர்க்கும், எனைத்தானும் - சிறிதாயினும், செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், தலை - முதன்மையான அறம், [எ-று].

இங்குத் துன்பந்தருஞ்செயலை மனமறியாது செய்தவிடத்து அதனால் பாவமுண்டாவதில்லை என்பதுபெற்றும். வல்லமையுண்டான காலத்திலுந் துன்பந்தருஞ்செயலைச் செய்தல் நன்மை யாகாமையால் 'எஞ்ஞான்றும்' என்றும், எளியார்க்கும் அதனைச்செய்தல் நன்மையாகாமையால் 'யார்க்கும்' என்றும், செயல் சிறிதானாலும் பாவம் பெரிதாகலால் 'எனைத்தானும்' என்றும் சொல்லினார்.

(க - து). எந்தக் காலத்திலும் எத்தன்மையோர்க்கும் தீமை செய்யாதிருத்தலே முதன்மையான தருமமாகும் என்பது.

7. It is the chief of all virtues not knowingly to do any person evil, even in the lowest degree and at any time

௮. † தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்.

பரி.—(இ - ள்). பிறர்செய்யும் இன்னாதன தன்னுயிர்க்கு இன்னா

வாந் தன்மையை அனுபவித் தறிகின்றவன் நிலைபேறுடைய பிறவுயிர் கட்குத் தானவற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான், (எ - று).

*"(பிரஹ்ம ஹத்திமுதலிய) இந்த மஹாபாதகங்களைக் குணமுள்ள பிராமணன் (மனம்) அறியாது செய்தால், அவன் பிராயச்சித்தஞ் செய்து கொண்டபின் அவனுக்கு அரசன் 500 பணம் தண்டம்விதிக்க";"பிராமணனொழிந்த மற்றக்குணமுள்ள மூன்று வருணத்தாரும் மஹாபாதகங்களை (மனம்) அறியாது செய்தால் அவர்களின் பொருளெல்லாவற்றையுங் கவருதலைத் தண்டமாக விதிக்க" என்று மனுதர்மசாஸ்திரம் ஒன்பதாவ தத்தியாயத்திற் கூறுவதும்,

"செய்துயிர்கட் கினிமை" என்னுங் கொலை மறுத்தல் செய்யுளினுரையில் திருப்போரூர்—சிதம்பர சுவாமிகள் "கொல்லாவிரதியாய் நடந்து வருங்காலத்து உன்னையறியாமல் வந்த கொலைதோஷமானது வேறொரு விதத்தால் நாசத்தையடையும் ; அஃதெத்தாலென்னில், சற்குருவினது திருப்பாதத்தை நியமமாக வழிபட்டுச் செய்யும் அவனது ஏவலின் வலியாலெனக்கொள்க" என்று கூறுவதும் இங்கு நன்கு கவனித்தற் பாலனவாம்.

† "இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ, வன்சொல் வழங்கு வது" என்னுங் குறளு மிங்கறியத் தக்கதாம்.

† இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்கும் இன்னாவென்பது ‡ அநுமானத் தா னறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற 0 பாவங் கழுவப்படாமையின், இன்னா தவையான்வருத்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தானு மறிந்து ஒழியற்பாலனவென்பது தோன்றத் 'தான்' என்றும்,அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற 'என்கொலோ' என்றுங் கூறினர். ‡ இவை மூன்று பாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). தன்னுயிர்க்கு-(பிறர்செய்யும் துன்பந்தருஞ்செயல்கள்) தனதுயிர்க்கு, இன்னாமை - துன்பந்தருவனவாந் தன்மையை, அறிவான் - (அநுபவித்து) அறிகின்றவன், மன்னுயிர்க்கு - நிலைபெறுதலையுடைய பிறவுயிர்களுக்கு, இன்னா - அத்துன்பந்தருஞ்செயல்களை, தான் செயல் - தான்செய்வது, என்கொலோ-என்னகாரணத்தால், (எ - று).

† பிறர் செய்யுந் தீமைகள் தன்னுயிர்க்குத் துன்பந்தருந்தன்மையை யநுபவித்தறிகின்றவன் இவ்வாறே (பிறர் செய்த தீமையால் தான் வருந்துவதுபோல) இவை (நான்செய்யும் தீமைகள்) பிறவுயிர்க்கும் இன்னா (துன்பந் தருவனவாகும்) என்பது ‡அநுமானத்தால் அறிந்து வைத்து (அறிந்திருந்தும்) செய்கின்ற பாவங் கழுவப்படாமையின் (பிராயச்சித்தத்தால் நீக்கப்படுதலில்லாமையால்) இன்னாதன (பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகுமாறு யான் செய்ததீமைகள்) யான் வருந்தப்பின்னே (மறுமையில்) வந்து வருத்துமென்பது ஆகமப் (நூல்) பிரமாணத்தாலும் (இரும்பார்க்குங் காலராயேதிலார்க் காளாய்க்,கரும்பார் கழனியுட் சேர்வர்-சுரும்பார்க்குங், காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறும்பூழுங், கூட்டுளாய்க் கொண்டுவைப் பார். அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித், துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே - அக்கால், அலவனைக் காதலித்துக் கான்முரித்துத் தின்ற, பழவினை வந்தடைந்தக் கால் என்று) அறிந்து (பிறவுயிர்களுக்குத் தீமைசெய்தலை) ஒழியற்பாலன் (ஒழியக்கடவன்) என்பதுதோன்ற (விளங்க)த் 'தான்' என்றும்; அத்தன்மையான்(இம்மையில் பிறவுயிர்களுக்குச் செய்த தீச்செயல்கள் மறுமையில் வந்து தம்மைச் செய்தவனை வருத்துமென்பதை நூற்பிரமாணத்தினு லறிந்தவன்) (பிறவுயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்தலை) ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கம் (அஞ்ஞானம்) என்பது தோன்ற 'என்கொலோ' என்றும் கூறினாரென்க.

‡ ஈண்டநுமானமாமாறு:—இப்பிராணி துன்புற்று வருந்துகின்றது; நாம் அடித்தல் முதலியகொடுஞ்செயல்களைச் செய்தமையின்; பிறர் செய்த கொடுஞ்செயலால் நாம் துன்புற்றுவருந்தியதுபோல என்பது.

0 இப்பாவம் என்றும் பாடமுண்டு.

‡ "இன்னவென" "எனைத்தானும்" "தன்னுயிர்க்கின்னாமை" என்

ஞமுதலினையுடைய இம்மூன்று குறளாலும் பயினெக்கிச் செய்தல், செற்றம் பற்றிச்செய்தல், சோர்வாற் செய்தல் என்று மூன்றற்கும் பொதுவாமாறு இன்னாசெயல் விலக்கப்பட்டதென்க.

இப்படியே இச்செயல்கள் பிறவுயிர்க்கும் துன்பந்தருவனவென்பதை அநுமானத்தால் அறிந்திருந்தும் செய்கின்ற பாவம் பரிகரிக்கப் படாமையால், துன்பந்தருமவைகள் யான் வருத்தத்தையடைய பின்னே வந்து தன்னை வருத்துமென்பதை (அநுமானத்தாலே யன்றி) ஆகமத்தாலும் அறிந்து அவற்றை விடக்கடவனென்பது தோன்றத் 'தான்' என்றும், அத்தன்மையான் (துன்பந்தருஞ் செயல்களை) ஒழியாமைக்குக் காரணம மயக்கமென்பதுதோன்ற 'என்கொலோ' என்றும் சொல்லினர், இவை மூன்று பாட்டாலும் பொதுவாகையால் இனனாசெயல் விலக்கப்பட்டது.

(க - து). பிறர்செய்யுக் தீமை தனதுயிர்க்குத் துன்பந்தருவதா யிருத்தலை யனுபவித்தறிகின்றவன் பிறவுயிர்க்குத் தீமை செய்தல் அறியாமையேயாம என்பது.

8. Why does a man inflict upon other creatures those sufferings, which he has found by experience are sufferings to himself?

கூ. § பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும்.

பரி.—(இ - ள்). துறந்தவர் பிறர்க்கின்னாதனவற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட் செய்வாரயின், தமக்கின்னாதன அதன் பிற்கூற்றின்கண் அவர் செய்யாமற் றாமேவரும், (எ - று).

¶ முற்பகல் பிற்பக லென்பன முன பின்னாகத் தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. ‡ தவமழிதலின, அவ்வனங் கடிதினும் எளிதி

§ "கெடியது காண்கலாய் நீயளியை நெஞ்சே, கொடியது கூறினாய்

மன்ற - அடியுளே - முற்பகற் கண்டான பிறன்கேடு தன்கேடு, பிற்பகற் கண்டு விடும்" என்பது பழமொழி.

¶ பகல்முன் பகல்பின் எனபன முற்பகல் பிற்பகல் எனமாறி நின்ற ஆரும் வேற்றுமைத்தொகைச்சொற்கள். இவை பகலினதுமுன், பகலினது பின் எனவிரியும். இவ்வனம் மாறி நிற்பது இலக்கணப் போலியெனப் படும். "நிலைமொழி வருமொழிகள் முன்பின்னாக மாறி நிற்பன இலக்கணப்போலி" என்பது நன்னூல்விருத்திபுலர. "தற்புருடத்தொகை" என்னுஞ் செய்யுளி னுரையில் பிரயோக விவேக நூலார் "பரிமேலழகர் முற்பகல் பிற்பகல் என்பனவற்றை முன்பின்னாகத்தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகையென்பர். வடநூலார் முன்னின்ற மொழிபிரதமையாகலின், பிரதமா தற்புருடனென்பர்" என்று கூறுவர்.

‡ துறந்தவர் பிறர்க்குத்துன்பந் தருவனவற்றைச் சினகாரணமாகச்செய்தலால் அவரது தவமானதழிந்து விடுகின்றது; அஃதழிந்து விடுவதனுஞ்

னும் வரும்; அதனால் அவைசெய்யற்கவென்பதாம். † இனித் தாமே வருமென்பது பாடமாயின, அசசெயல்தானே தமக்கின்னாதனவாய் வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைகக.

தெளி.—(இ-ள்). (துறந்தவர்) பிறர்க்கு—அன்னியர்க்கு, இன்னா-துன்பந் தருவனவற்றை, முற்பகல-ஒரு முகூர்த்தத்தினது முற்பாகத்தில், செயயின் - செயவாராயின, தமக்கு—, இன்னா-துன்பந்தருமவைகள், பிற்பகல்-அம்முகூர்த்தத்தினது பிற்பாகத்தில, (அவர்செய்யாமல்) தாமேவரும்.

பகல்முன் பகல்பின எனபன முன்பின்னாகமாறி (ஆறனுருபு தொக்கு) முற்பகல் பிற்பகல எனவந்தன (பிறர்க்குததுறந்தவர் துன்பங்கள் தருவனவற்றைச செய்தலால் தமது) தவமழிந்து போதலின, அவ்வாறு (துன்பங்கள்) விரைவிலும எளிதிலும் வரும். அதனால துறவினர் அத்துன்பக

அவனைம் (அப்படி அஃதாவது முற்பகலிற பிறர்க்குத துன்பஞ் செயதால் பிற்பகலில அதுகாரணமாகத துன்பஞ்செய்தவர்க்குத் துன்பம்) விரைவாகவும் எளிதாகவும் வரும, அதனால (முறபகலிற பிறர்க்குத தீமையைச செய்தால பிற்பகலில அது வாயிலாகத தீமை செயதவர்க்குத தீமை விரைவாக

வும் எளிதாகவும் வருவதாக விருத்தலால்) அவை (பிறர்க்கின்னாதன வற்றை) செய்ய வேண்டாம் என்பதாம். "தபோதனர்களுக்கு மென்மேலும், பாவமுறா நயனுள்ளோர் பகைபகைத் திகழ்ச்சி, சாபமிட் டோர்தந்தவமும் விட்டிடுவரே" என்று மெய்ஞ்ஞானவிளக்கங் கூறுவதும், "கோபத்தினுண்டானஎட்டுத்துக்கங்களாவன: புறங்கூறுதல், துணிவு, துரோகம், பொறாமை, பிறர் குணங்களைச் சகியாமை, பிறர்பொருளை யபகரித்தல், காரணமின்றியடித்தல், இட்டுத லெனவெட்டாம்" என்று மனுதரும சாஸ்திரம் 7-வது அத்தியாயத்துற்கூறுவதும், இங்கறியத் தக்கனவாம். இதனுல் பிறர்க்குத் தீமையை யளவுகடந்து செய்தவருக்கு இம்மையிலேயே விரைவாகவும் எளிதாகவும் துன்ப முண்டாகுமென்பது பெறப்படுகின்றதென்க.

† தாமேவரும் என்றது தானேவரும் என்று பாடங் கூறுவாருமிருத்தல் பற்றி 'தானே வருமென்பது பாடமாயின்' என்று பாடபேதங்கூறி அதற்குப்பொருள் (ஒருத்தர் பிறர்க்குத் துன்பந்தருஞ் செயலை யொரு பகலது முன்பாகத்தின்கண் செய்வாராயின்) அச்செயல்தானே (அப்பகலது பின்பாகத்தின்கண்) தமக்குத் துன்பந்தருவனவாய்வரும் என்று உபசாரவழக்கா யாக்கம் வருவித்துரைத்துக்கொள்க என்றுகூறினாரென்க. அச்செயலால் தமக்கு இன்னாதன வருமென்று (பிறர்க்குத்தீமைசெய்தலைக் காரணமாகவும் அதனால் தமக்கு இன்னாதன வருதலைக் காரியமாகவும்) கூறாது, அச்செயல் தானே தமக்கு இன்னாதனவாய் வரும் என்று கூறியது உபசாரவழக்காமென்க. அச்செயலால் வரும் இன்னாதனவற்றை அச்செயலே இன்னா என்று கூறினமையின், இது காரணம் காரியமாய உபசாரவழக்காம். தமக்கு இன்னாதனவாய் என்பதன்கணுள்ள ஆய் என்பது ஆக்கச்சொல்லாம்.

தருஞ்செயல்களைப் பிறர்க்குச் செய்யாதிருக்கக் கடவரென்பதாம். முடிந்தும்-இரண்டொழிகை.

(க - ௩). பிறர்க்குத் தீமை செய்பவர்க்கு அத்தீமையின் பய

னை துன்பம் விரைவாகவும் எளிதாகவும் வருமென்பது.

9 If a man inflict sorrow upon others in the morning, it will come upon him unsought in the very evening.

௧௦. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

பரி.—(இ-ள்). இன்னாதனவெல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்தார் மேலவாம்; அதனால், தம்முயிர்க்கு இன்னாதன வேண்டாதார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்யார், (எ-று).

* உவர்நிலத்து விளைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவேயாகலின்

* உவர் (உப்பு) நிலத்து விளைவித்திட்டார்க்கு (விளைவதற்குத் தகுதியான விதையை விதைத்தவர்களுக்கு) விளைவும் அதுவேயாகலின் (விளைதலும் அந்நிலத்தின் தன்மையாகவே யிருத்தலினால்).

உவர்நிலத்தில் விளைபயன் கொள்ளும்படி கீரைவிதை முதலியவற்றை விதைத்தவர்களுக்கு அவ்விதை காரணமாக வுண்டாகும் விளைவும் அவ்வுவர்நிலத்தின் தன்மையதாகவே யிருத்தல்போன்று, பிறிதோருயிர்க்குத் துன்பந்தருஞ் செயல்களைச் செய்தவர்க்கு அது காரணமாக வரும் பயனும் துன்பமேயாகும் என்பது கருததாமெனக. (உவர்நிலம் என்பது பிறிதோருயிர்க்குத் தீமை செய்யப்பழகிய வுள்ள மென்றும், விளைவித்திடுதல் என்பது பின தீமையை புண்பெண்ணும் தீவினையை அவ்வுளளத்தில் சம்ஸ்கார மாக்குதலென்றும், விளையும் அதுவே யாதல் என்பது அச்சம்ஸ்கார வாயிலாகவரும் தீமையும் அவ்வுள்ளத்தின், தன்மையதாகவேயிருக்குமென்றும்கொள்ளவேண்டுமெனக) திருக்கோவையாரின் "தினைவித்து" என்னுஞ் செய்யுளிலுள்ள "விளைவித்திக் காத்து விளைவுண்ட தாள் விளைந்ததுவே" என்பதும், தினையைவிதைத்தவன் தினையையறுப்பான், வினையை விதைத்தவன் வினையை யறுப்பான் என்னும் பழமொழியும், இங்குக் கவனிக்கத்தக்கனவாம்.

உவர்நிலத்து என்பதற்குப் பிரதியாக உயிர்நிலத்து என்றும் பாட முண்டு. அப்பாடத்திற்குப் பொருள் உயிராகிய நிலத்தில் விளைவித்திட்டார்கு - (சுகதுக்கங்களை யுண்டுபண்ணும் நல்வினை தீவினைகளின் சம்ஸ்காரத்தை யுண்டுபண்ணினவர்களுக்கு) விளைவும் அதுவே யாகலின் (பின் வரும் பயனாகிய சுகதுக்கங்களும் அச்சம்ஸ்காரத்திற்சேற்ற வண்ணமே யுண்டாகுமாதலால்) என்பதாம்.

'நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவாம்' என்றார். இது * சொற்பொருட் பின்வருநிலை. இவை யிரண்டுபாட்டானும் † அது செய்தார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

தெளி—(இ-ள்). நோயெல்லாம் - துன்பந்தருவனவெல்லாம், நோய் செய்தார் மேலவாம்- (பிறிதோருயிர்க்குத்) துன்பந்தருவனவற்றைச் செய்தவர் மேலனவாம், (அதனால்), நோயின்மை வேண்டுபவர் - (தம்முயிர்க்குத்) துன்பந்தருவனவற்றை விரும்பாதவர், நோய் - (பிறிதோருயிர்க்குத்) துன்பந்தருவனவற்றை, செய்யார் - செய்யமாட்டார், (எ-று).

உவர்நிலத்தில் விளைவித்திட்டார்கு விளைவும் அதுவேயாகலால் 'நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவாம்' என்றார். இது சொற்பொருட் பின் வருநிலை யணி. இவை யிரண்டு பாட்டாலும் அது செய்தவர்க்கு வரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.

(க - து). தாம் துன்பமடையாதிருத்தலை விரும்புவோர் பிற வுயிர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்யார் என்பது.

10. Sorrow will come upon those who cause pain to others; therefore, those who desire to be free from sorrow, give no pain to others.

ஒன்பதாவது அதிகாரம்.

கொல்லாமை—*Against destroying Life.*

பரி—அஃதாவது ; ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையன

சீவக சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம் ககக நித்தன்பத்தில் "வெவ்வினை செய்யு மாந்த ருயிரொடு கொலைத்து வித்தி, யவ்வினை விளையு ளுண்ணு மவ்விடத் தவர்க ளென்பம்" என்று கூறுகின்றது. அதற்குப்பொருள் நச்சினார்க்கினியர் "தீவினையைச் செய்யுமாந்தர் தமது உயிரொடு கொலைத்தே யது தீவினையை விதைத்து அத்தீவினையின் பயனை நுகரும்அந்நரகத்திடத்தே அந்நரகர் படுந்துன்பம்" என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

* *நோய் என்னும்சொல் பலமுறைவந்தும் பொருள்வேற்றுமையின்றி யிருத்தலால், இக்குறள் சொற்பொருட்பின் வருநிலையணி யாம். சொற்பொருட்பின் வருநிலையணியாவது முன்னர் வந்த சொல்லும்பொருளும் பின்னர்ப்பலவிடத்தும வருவதாம்.*

† *அது - பிறிதோருயிர்க்குந் தீமை.*

‡ ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையன ஈறாய வுயிர்கள் - ஐயறிவும், நாலறிவும், மூவறிவும், ஈரறிவும் ஓரறிவு முறையே யுடைய பிராணி

ஈறாய உயிர்களைச் சோர்ந்துங் கொல்லுதலைச் செய்யாமை. †இது ‡ மேற்கூறிய அறங்களெல்லா வற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் ¶ கூறாத வறங்களையும் அகப்படுத்தி நிற்றலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

கள். சப்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களையறிவது ஐயறிவுயிரென்றும், பரிச ரூப ரச கந்தங்களை யறிவது நாலறிவுயிரென்றும், ரூப ரச கந்தங்களை யறிவது மூவறிவுயிரென்றும், ரச கந்தங்களை யறிவது ஈரறிவுயிரென்றும், பரிசமாத்திரமறிவது ஓரறிவுயிரென்றும் அறிக. சப்தம் செவியாலும், பரிசம் துவக்காலும், ரூபம் கண்ணாலும், ரசம் நாக்காலும், கந்தம் மூக்காலும் அறியப்

பவெனவாம்.

''புன் (புல்) மா முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்''
''முரணந் தாதிரா வறிவொ டீ ரறிவுயிர்''(முரண்-இப்பி;நந்து-சங்கு).
''சிதலெறும் பாதிமூக் கறி வின்மூ வறிவுயிர்''(சிதல்-கறையான்).
''தம்பிவண் டாதிகண் ணறிவினா லறிவுயிர்''.
''வானவர் (தேவர்) மக்கள் (மனிதர்) நாகர் (நரகத்திலிருப்போர்) விலங்கு (மிருகம்) புள் (பறவை), ஆதி செவியறிவோ டைபறி வுயிரே'' என்று நன்னூல் கூறுகின்றது.

நன்னூல் விருத்தியுரைகாரர், ''ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்'மக்க டாமே யாறறி வுயிரே' எனக் கூறியிருக்க,மக்கள் முதலியோரை ஐயறிவுயிரெனக் கூறல் மாறுகொளக் கூறலாம் பிறவெனின், மக்கள் முதலியோர மனவறிவோடு ஆறறி வுயிரென்பது நோக்கியன்றே முன்னர் 'மக்க டேவர் நரகருயர்திணை' எனக்கூறிப் போந்ததூஉ மாதலின், இவ்வனம் ஐம்புலன் மாத்திரையே நுகரும் அறிவுடைய மக்கள் முதலியோரை விலங்கு முதலியவற்றோடு எண்ணி ஐயறிவுயிரெனக் கூறினாரென உய்த்துணர்ந்து கொள்க.'' என்று கூறியிருக்கிறார் ''மாவு மாக்களு மையறி வினவே'' என்னும் (தொல்காப்பியச்) சூத்திரவுரையில் ''மாக்களெனப்படுவார் மனவுணர்ச்சி யில்லாதார்'' என்றும், 'மக்க டாமே யாறறி வுயிரே' என்னும் (தொல்காப்பியச்) சூத்திரவுரையில் ''மக்களெனப்படுவார் ஐம்பொறியுணர்வேயன்றி மனமென்பதோ ரறிவுமுடையர்'' என்றும், மாக்களுக்கும் மக்களுக்கும் வேற்றுமை நச்சினார்க்கினியர் கூறியிருக்கின்றனர். மனவுணர்வு பரலோகபுத்தி. மிருக முதலியவற்றிற்கு இகலோக இச்சையேயன்றிப் பரலோக இச்சையில்லாமையினால், இகலோக இச்சையும் பரலோக இச்சையுமுடைய மனிதர் அவற்றினும் சிறந்தவராயினாரென்க.

† இது - கொல்லாமையென்னு மிவ்வதிகாரம்.
‡ மேற்கூறிய அறங்கள்—முன்னர்க் கூறியுள்ள அருளுடைமை முதலியன.
¶ கூறுத அறங்கள்—சாந்திராயண விரத முதலானவை.

தெளி.—அஃதாவது ஓரறிவுடையவை முதல் ஈரறிவுடையவை ஈறாகவுடைய உயிர்களை மறந்தும் கொல்லுதலைச் செய்யாமையாம். இது முற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றிலும் சிறப்புடையதாய்ச் சொல்லாதொழிந்த அறங்களையும் தன்னுள் அடக்கி நிற்கையால், விரதங்களின் முடிவில் வைக்கப்பட்டது.

க. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

பரி.—(இ-ள்) அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை யாதென்று வினவின், அஃது ஓருயிரையுங் கொல்லாமையாம், அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகள் எல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான்.

* அறம் - சாதியொருமை. § விலக்கியது ஒழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை 'அறவினை' என்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது † அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பம் ‡ ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டா என்றவாறு. * கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையுந் தருமென்று § மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறாயிற்று.

* அறம்-ஈறுதோன்றாத சாதியொருமை. ஒருமைப் பன்மையீறாக மேல் வந்து முடிக்கும் சொல்லின்றித் தானே பன்மைப்பொருளை யுணர்த்துஞ்சொல் சாதியொருமையெனப்படும்.

§ "அறவினை யாதெனிற்கொல்லாமை; கோன்பென் பதுவே கொன்றறின்னாமை; அழுக்காறாமை, வெகுளாமை, பெரியாரைப் பிழையாமை முதலாக விலக்கினவற்றைச் செய்யாமையே நல்வினைசெய்தல்" என்பது இலக்கணக்கொத்து.

† அவற்றின் விளைவை—பாவச்செயல்களாலுண்டாகுந் துன்பங்களை.

‡ ஏனைப்பாவம்—பிறர்மனைவியை விரும்புதல், கட்குடித்தல், பிறர் பொருளைத் திருடுதல், சூதாடல் முதலிய செய்கைகளாலுண்டாகிய பாவங்கள்.

§ "ஆனை யடியு ளடங்கா வடியில்லை, தானதுபோ னிற்கின்ற தன்மை தா-னூறுயிரைக், கொல்லா வறத்தின் கொழுநிழற்கே யுள்ளடங்கு, மெல்லா வறமு மிசைந்து" என்பது பெருந்தேவனார் பாரதம்.

§ மேற்கோளெனினும் பிரதிஞ்ஞையெனினுமொக்கும். மேற்கோளாவது பக்கத்தைத் துணிபொருளுடையதாகக் கூறுவது அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை என்பது மேற்கோள் இதில் கொல்லாமை (கொல்லாமை தானே) என்பது பட்சம். அறவினை (பிறவறங்க ளெல்லாவற்றின் பயனையுந்தரும்) என்பது துணிபொருள்.

தெளி.—(இ-ள்) அறவினை-அறங்களெல்லா மாகியசெய்கை, யாதெனின் - யாதென்று வினவினால், (அது), கொல்லாமை-(ஒருயிரையும்)கொல்லாமையாம், கோறல்-(அவற்றைக்) கொல்லுதல், பிறவினையெல்லாம்-பாவச்செய்கை ளெல்லாவற்றையும், தரும்-(தானே) தரும், (ஆதலால்), (எ-று.)

அறம்- சாதியொருமைப் பெயர். விலக்கியதைச் செய்யாமையும் அறஞ்செய்தலாம்; ஆதலால், கொல்லாமையை 'அறவினை' என்றார். இங்குப் பிறவினையென்றது அவ்வினைகளின் விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பத்தை மற்றைப் பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்பதாம். கொல்லாமை தானே ஏனையவறங்க ளெல்லாவற்றின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கோள் சொல்லி, அதற்குக் காரணம் (கோறல் பிறவினையெல்லாந் தரும் என) எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியவாறுமிற்று.

(க-து.) பிராணிகளைக் கொலைசெய்வதால் வரும் பாவம் மிகக் கொடியதா யிருத்தலால், அதனைச் செய்யாமையே சிறந்த அறச்செய்கையாம் என்பது.

1. Never to destroy life is the sum of all virtuous conduct. The destruction of life leads to every evil.

உ. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை.

பரி.—(இ-ள்). உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடு த்துண்டு * ஐவகை யுயிர்களையும் ஓம்புதல் அறநூலுடையார் தொகுத்த அறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாய அறம், (எ-று.)

பல்லுயிரும் என்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஓம்புதல் † சோர்ந்துங் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல்.

'கொல்லாமை தானே பிறவறங்க ளெல்லாவற்றின் பயனையுந் தரும் என்பதற்கு ஏது (காரணம்) கோறல் பிறவினையெல்லாந் தரும் (தருத லால்) என்ற எதிர்மறையாகக் கூறியவாறும். கொல்லாமைக்கு எதிர்மறை கோறலாகலின் இங்குக்கோறல் எதிர்மறையாயிற்று.

கொல்லாமை தானே பிறவறங்களெல்லா வற்றின் பயனையுந் தரும் என்பது பிரதிஞ்ஞை; கோறல் பிறவினையெல்லாந் தருதலால் என்பது எதிர்மறை ஏது.

* ஐவகையுயிர்—இவ்வதிகாரத்தி னவதாரிகையிற் கூறிய ஐவகைப் பிராணிகள்.

† மறந்தும் கொலைவாராதபடி கவனங்கொண்டு ஐவகைப்பிராணிகளை யுங் காப்பாற்றுதல். துறவிகளுக்குக் கொல்லாவிரதம் அவசியமாமென்பது மனுதர்மசாஸ்திரம் அறுவதத்தியாயத்தில் "இரவிலும் பகலிலும் நடக்

† அதற்குப் 0 பகுத்துண்டல் இன்றியமையா வுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத் தோன்ற § அதனை இறந்தகால வினையெச்சத்தாற் கூறினார். ¶ எல்லா நூல் களிலுஞ்சொல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக்கூறுதல் இவர்க் கியல் பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட 'நூலோர்' என்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான, இதை || 'தலை' என்றுங் கூறினார்.

தேளி:—(இ-ள்). பகுத்து - (உண்பதனைப் பசித்த உயிர்களுக்குப்)

டக்கிட்டுக்கொடுத்து, உண்டு, பல்லுயிர் - பலவகையுயிர்களையும். ஓம்புதல்—காப்பாற்றுதல், நூலோர்-அறநூலுடையார், தொகுத்தவற்றுளெல்லாம்—(அறஞ்செய்வார்க்குத்) தொகுத்துள்ள அறங்களெல்லாவற்றிலும், தலை-முதன்மையான அறமாம், (எ-று).

பல்லுயிரும் என்னும் முற்றும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்குநின்றது. ஓம்புதல்-மறந்தும் கொலைவாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்ணுதல் அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால், அச்சிறப்புத் தோன்ற அதனைப் 'பகுத்துண்டு' என்று இறந்தகால வினையெச்சத்தாற் கூறினார். எல்லா நூல்களிலும் நல்லவைகளை யெல்லா மெடுத்து எல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் இந்நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால், இதுவும் பொதுப்பட 'நூலோர்' என்றும், அம்மதவோருக்கும் ஒப்ப முடிதலால், பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதலென்னு மிதனைத் 'தலை' என்றும் சொல்லினர்.

(க-து). உண்பவற்றைப் பசித்த வுயிர்களுக்குப் பங்கிட்டுண்டு பலவகை யுயிர்களையுங் காப்பாற்றுதலே அறங்களெல்லாவற்றினும் மேலாய அறமாம்.

குத் தெரியாமையால் யாதாவதொரு பிராணி இறந்துபோவதனாலுண்டாகும் பாவம்போவதற்காக ஸ்நானஞ்செய்தவுடனே ஸர்வபாபி ஆறுபிராணாயாமஞ்செய்தல் வேண்டும்'' என்று கூறுவதனாலும்நன்குவிளங்கும். ''கொல்லாவிரதம் குவலயமெல்லாமோங்க, எல்லார்க்குஞ் சொல்லுவதென் னிச்சை பராபரமே'' என்று தாயுமானவர் கூறுவதும் இங்கறியத்தக்கது.

† அதற்கு—சோர்ந்தும் கொலைவாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தற்கு.

0 உண்ணுந் தொழிற்கு நீராடுந் தொழில் அங்கமாதல்போன்று பல்லுயிர் ஓம்புந்தொழிற்குப் பகுத்துண்ணுந் தொழில் அங்கமாமென்க.

§ அதனை யிறந்தகால வினையெச்சத்தாற் கூறினார்—பகுத்துண்டலைப் பகுத்துண்டு என்று இறந்தகால வினையெச்சத்தாற் கூறினார்.

¶ "ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனின், அன்றென்ப ஆறு சமயத்தார்- நன்றென, வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார், முப்பான் மொழிந்த மொழி'' :—திருவள்ளுவமாலை.

தலையாய அறம் என்றுங் கூறினர் என்றும் பாடமுண்டு.

2. The chief of all (the virtues) which authors have summed up, is the *partaking* of food that has been shared with others, and the preservation of the manifold life of other creatures.

௩. ஒன்ருக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

பரி.—(இ-ள்). நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் † தன்னொடு இணை ப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை. அஃதொழிந்தால், பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று, (எ-று)

நூலோர் தொகுத்த அறங்களென்பது ‡ அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரங் கொல்லாமையாயினும், § மேற் 'பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றின்' எனவும், 'யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை' எனவுங் கூறினுராக லின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐய நிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு 'அதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று' என்ருர்; முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். †† அதனைப்

† தன்னொ டிணையொப்ப தின்றி என்றும பாடமுண்டு. இதற்குத் தன்னோடு ஒப்பதும் மிக்கதுமிலலாம லென்று பொருள் கொள்க. இணை என்பது ஒபபது என்னும் பொருளை யுணர்த்தலால், ஒப்பது என்பதற்கு மிக்கது என்று பொருள் கொள்ளபபட்டது.

‡ கொல்லாமையென்னு மிவ்வதிகாரத்திற் சியையவந்ததென்பது. இவ்வதிகாரத்தி னிரண்டாங்குறளில் 'நூலோர் தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை' என்றுள்ளதும் இங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்,

§ வாய்மை யதிகாரத்தில் 'பொய்யாமை பொயயாமை யாற்றி னறம் பிற, செய்யாமை செய்யாமை நன்று' என்றும், 'யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும், வாய்மையி னல்ல பிற' என்றும் பொய்பேசாமையே எல்லாவறங்களிலும் சிறந்ததாகக் கூறினுராதலால், பொய்யாமை

கொல்லாமையென்னும் இரண்டறங்களுள்ளும் யாது சிறப்புடையதென்று சந்தேகமுண்டாகுமல்லவா, அச்சந்தேக முண்டாகாதபடி யிங்கு 'ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை' என்று கொல்லாவிரதத்தை யெடுத்துக்கூறி, (அதற் கடுத்தது பொய்யாமையாகிய விரதம் என்று விளக்க) 'அதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று' என்று கூறினார்; (முன்னுண்டாய காதினும் பின்னுண்டாய கொம்பு உறுதியுடைதா யிருத்தல் போன்று) முன்னர்க் கூறிய பொய்யாமையாகிய விரதத்தைப் பார்க்கினும் பின்னர்க்கூறிய கொல்லாமையாகிய விரதம் உறுதியுடைதா யிருத்தலினென்க. இதனால் ஒன்றைப்பற்றி முற்கூறும் விதியினும் பிற்கூறும்விதி யுறுதி யுடையதா மென்பது பெறும். இவ்வாறு வருதலை மனுமுதலிய நூல்களிற் காண்க.

†† அதனை(பொய்யாமையைப்)பின்சார நன்று என்றது(யாது பற்றி யெனின்) நன்மையுண்டாக்கு மிடத்துப் பொய் பேசுதலும் மெய்பேசுத

பின்சார நன்றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும், † திரிந்துவருதலா னென வுணர்க. இவை மூன்று பாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

தேனி.—(இ-ள்). (நூலோர் தொகுத்துள்ள அறங்களுள்) ஒன்றாக-(தன்னோ டொப்பதில்லாமல்) தானேயாக, கொல்லாமை—, நல்லது - நன்றாம், (அது நீங்கினால்), பொய்யாமை - பொய்பேசாமையானது, அதன் பின்சார - அதன் பின்னேநிற்க, நன்று-நல்லது (எ-று).

நூலோர் தொகுத்துள்ள அறங்கள் என்பது கொல்லாமை யென்னும் அதிகாரத்தால் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும் முன் 'பொய் யாமை பொய்யாமை யாற்றின' என்றும், 'யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை' என்றும், சொன்னாராதலால், பொய்யாமை கொல்லாமை யென்னு மிரண் டறங்களுள்ளும், எது சிறந்தது என்று சந்தேகம் உண்டாமன்றே, அச்சந் தேகம் உண்டாகாமற் பொருட்டு, இங்கு 'அதன் பின்சாரப் பொய்யாமை

கன்று'' என்றார்; முன்சொன்னதினும் பின்சொன்னது உறுதியுடையதாக லான். அதனைப் பின்சார என்றது நன்மையை யுண்டாக்குமிடத்துப் பொய்பேசுதலும் மெய்பேசுதலாயும், தீமையை யுண்டாக்குமிடத்து மெய் பேசுதலும் பொய் பேசுதலாயும் மாறுபட்டு வருதலா லென்றறிக. இவை மூன்று பாட்டானும் இக்கொல்லாவறத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. மற்று - அசைநிலை.

(௩-து). பொய்பேசாமை கொல்லாமையென்னு மிரண்டறங்களுள் கொல்லாமையென்னும் அறமே சிறப்புடையதாம்.

3. Not to destroy life is an incomparably (great good); next to it in goodness ranks freedom from falsehood.

௪. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி.

லாகவும் தீமையை யுண்டாக்குமிடத்து மெய்பேசுதலும் பொய்பேசுதலாக வும்மாறுபட்டு வருதலாலென்றறிக. பொய்பேசாமை கொலையையுண்டாக்கி னுல் பொய்பேசுதலாகவும் பொய்பேசுதல் கொலையை யொழித்தால் மெய் பேசுதலாகவுமிருத்தலால், பொய்யாமை கொல்லாமைக்குப் பிற்பட்டதாயிற் றென்க. "கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை, சொல்லா நலத்தது சால்பு'' என்று சான்றோர் பதினோர்திற்கூறுதலு மிங்கறியத்தக்கதாம்.

† இதனைப்பற்ற அது திரிந்து வருதலான் என்றும் பாடமுண்டு.

அதற்கு, இதனைப்பற்ற—கொல்லாமையாகியவிரதத்தை மேற்கொண்டோருக்கு, அது - பொய்பேசாமை, திரிந்துவருவதால் - மாறுபட்டுவருத லால் என்று பொருள்கொள்க.

பரி.—(இ-ள்). * மேற்கதி வீடு பேறுகட்கு நல்ல நெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், † அஃது யாதோருயிரையும் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக்காக்கக் கருதும் நெறி, (எ-று).

'யாதொன்றும்' என்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல்-வழுவாமற்காத்தல். இதனால இவ்வறத்தினை யுடையதே நன்னெறி யென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்). நல்லாறெனப்படுவது (மேற்கதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது, யாதெனின்-யாதென்று வினவினுல், (அது), யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும், கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தினை, சூழும்-(காக்க) நினைக்கும், நெறி-வழியாம், (எ-று).

'யாதொன்றும்' என்று கூறியது, புல்மரமுதலாகிய ஓரறிவுயிரையும் உள்ளாக்குவதற்காம். காத்தல - யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய வறத்தினைத் தவறாமற் பாதுகாத்தல். இதனால் கொல்லாமையாகிய இவ்வறத்தினையுடையதே நல்லவழியென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க - து). யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகியவறத்தைக்காப்பதே சுவர்க்க முதலியவற்றை யடைவதற்கு நல்லவழியாகும் என்பது.

4 Good path is that which considers how it may avoid killing any creature.

ரு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

பரி.—(இ-ள்). பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனைவாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும் கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன், ()

பிறப்பு நின்ற நிலையாவது ‡ இயங்குவ ¶ நிற்பவென்னும் $ இருவகைப்பிறப்பினும் இன்பமென்ப தொன்றின்றி உள்ளன வெல்லாத் துன்

* மேற்கதி - இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் பதவிகள். † அஃறு-

கல்லனெறி. ‡ இயங்குவ-நடப்பன (அசைவன). ¶ நிற்ப-நிற்பன (அசைவா
தன)

§ " ஒரு துன்பமே பாரின்மா னுடர்முத லனைவரு பிறப்பூடுஞ், சேரு மின்பமொன் றில்லையென் பதுபிரத் தியக்கமா கீவல்லாய், போர்க ளாதி துன் பிணையவ ரடைவதும் புகலரு துணர்ந் தாயே, சேரி லாவரன் கழல லான் மிருக நிலைபிறி திலையன்றே" என்பது வைராக்கியசதகம்.

பமே யாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமய வேறுபாட்டாற் பல வாம் ஆகலின் 'நீத்தாரெல்லாம்' என்றார். இதனான் இல்லறம் மறவாத வன் உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

தேவி.—(இ-ள்). நிலை-(பிறப்புநின்ற) நிலையை, அஞ்சி—,(பிறவா மைப் பொருட்டு), நீத்தாரெல்லாம் - (மனைவாழ்க்கையைத்) துறந்தவ ரெல்லாருள்ளும், கொலையஞ்சி - கொலைப்பாவத்தையஞ்சி, கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை, சூழ்வான் - மறவாதவன், தலை - உயர்ந் தவனாவன், (எ-று).

பிறப்பு நின்ற நிலையாவது மனிதர் முதலாகிய சரமும், மரமுதலாகிய அசரமும் ஆகிய இருவகைப் பிறப்பிலும் இன்பமென்பதொன்றில்லா மல் உள்ளனவெல்லாம் துன்பமே யாகிய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயி னும், சமயவேறுபட்டால் அது பலவாமாதலால் 'நீத்தாரெல்லாம்' என் றார். இதனால் கொல்லாமையாகிய இவ்வறத்தை மறவாதவனது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.

(க - து) பிறப்பிற்கஞ்சித் துறவறம் பூண்டவர்களுள், கொ லைப் பாவத்திற்குப் பயந்தவனே சிறந்தவனாவான் என்பது.

5. Of all those who, fearing the permanence of earthly births, have abondoned desire, he is the chief who, fearing the guilt of murder, considers how he may avoid the destruction of life.

அ. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

பரி:—(இ-ள்). கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண் டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல் உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது, (எ-று).

† மிகப்பெரிய அறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அனுபவிப்பரென்

* *நாரத பரிவிராஜகோபநிஷத்து 5-வது உபதேசத்தில் "வாஸ்தவமாகச் சந்நியாசம் ஒன்றேயாம்; அஃது அஞ்ஞானத்தினாலேயும், அசத்தியினாலேயும், கருமலோபத்தினாலேயும் மூன்றுவிதமாய் (பிறகு) வைராக்கியசந்நியாசம், ஞான சந்நியாசம், ஞானவைராக்கிய சந்நியாசம், கரும சந்நியாசம் என நான்குவித மாயிற்று" என்று கூறுவது மிங்கே யறியத்தக்கதாம்.*

‡ *"மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின்பயன் மேலொருகாலமுறா, திகமேவரு மென்பத னாலனோ யெல்லாமிவ வினைச்செற லெய்தினவே" என்று சிவஞானபோதங் கூறுவதும்,*

"மனிதர்செய்த அறம் பாவங்களின் பயனை இப்பிறப்பிலாவது மறுபிறப்பிலாவது மனிதரேயே அனுபவிக்கின்றான்; இங்ஙனமே, வாயாத்

னும் அறனாற் றணிபுபற்றி, () இப்பேரறஞ் செய்தான்றானுங் கொல்லப்படான்; படானாகவே, அடியிற் கட்டிய வாழ்நாள் இடையூறின்றி யெய்துமென்பார் வாழ்நாண்மேற் கூற்றுச்செல்லாது என்றார். செல்லாதாகவே, காலநீட்டிக்கும்; நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடு பெறு மென்பது கருத்து. இதனால் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்). உயிருண்ணுங் கூற்று - உயிரைக்கொண்டுபோம் யமனானவன், கொல்லாமை-கொலைசெய்யாமையை, மேற்கொண்டு-(விரதமாக) மேற்கொண்டு, ஒழுகுவான - நடப்பவனது, வாழ்நாண்மேல் - ஆயுளின்மேல், செல்லாது - செல்லான் (எ-று).

மிகப் பெரிய அறஞ்செய்தவரும் மிகப் பெரிய பாவஞ் செய்தவரும்

(அறம் பாவங்களைச் செய்தவர் மறுமையிலே சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பா ரென்னும்) முறையினலல்லாமல் இம்மையில்தானே அவ்வறம்பாவங்க ளின் பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பாரென்னும் அறநூலின து துணிவுபற்றி, இடம்பெரிய அறஞ்செய்தலனும் கொல்லப்படான்; கொல்லப்படாதவனுகவே, அவன் கருவுறும்போது நியமிக்கப்பட்ட ஆயுட் காலத்தை யாதொரு தடையுமின்றி யடைவானென்பார் வாழ்நாண்மேல் கூற்றுச்செல்லாது என்ருர் கூற்றுச் செலலாதாகவே, (அவனுக்குக்)காலம் நீடித்திருக்கும்; காலம் நீடித்திருந்சால தத்துவஞானமுண்டாகி (அவன்) உயிர் மோட்சத்தைப்பெறும் எனபது கருத்து. இதனுல் கொல்லாவிரதத் தோர்க்குவரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.

(க-து). கொல்லா விரதமுடையவன் மிகுகாலமிருப்பான்.

6. Yama the destroyer of life, will not attack the life of him, who acts under the determination of never destroying of life.

எ. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

பரி:—(இ-ள்). அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினீங்கிப் போமாயினும், தான் பிறிதோ ரின்னுயிரை அதனுடம்பி னீக்குந் தொழிலைச் செய்யற்க, (எ-று).

தன்னை † அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்க வென்றது, பாவம் கொலையுண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. செய்த அறம்பாவங்களின்பயனை வாயாலும்,காயத்தாற்செய்த அறம்பாவங் களின் பயனைக் காயத்தாலும் அனுபவிக்கின்ருன் என்று மனுதர்மசாஸ்தி ரம்12-வது அத்தியாயத்திற் கூறுவதும் இங்கறியத்தக்கனயாம்.

() கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவானும்.

* அது செய்யாதவழி - பிறிதொரு பிராணியைக் கொல்லுதல் செய் யாவிடத்து, † அது-பிறிதொருபிராணி.

† இஃது இல்லறம் அன்மைக்குக் காரணம் இவை யிரண்டொட்டானுங் கொலையதுகுற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்). (தேவர்பொருட்டு யாகத்தி லொன்றைக் கொன்றால்) நன்றாகும் - இன்பமிகும், ஆக்கம் - செல்வமானது, பெரிது-பெரிதாகும், எனினும்-என்று (இல்வாழ்பவர்க்கு) சொல்லப்பட்டதாயினும், சான்றோர்க்கு-(துறவினால்) நிறைந்தோர்க்கு, கொன்று - (ஒருயிரைக்) கொல்ல, ஆகும் - (அதனால்) வரும், ஆக்கம் - செல்வமானது, கடை-இழிவுடையதாம், (எ-று).

இன்டம்தரும் செல்வமாவது (யாகஞ்செய்த) தாமும் தேவராய்ச் சுவர்க்கத்திற்சென்று அடையுஞ் செல்வம். அச்செல்வம் சிறிதாகையாலும், பின்னும்பிறத்தற்குக் காரணமாகலாலும், மோட்சமாகிய முடிவில்லாதசுகத்தை யடைபவர்க்குக் ‘ கடை ’ எனப்பட்டது. (யாகத்தில தேவர் பொருட்டு ஒன்றனைக் கொல்லுதல்) சுவர்க்க போகத்தையடைய விரும்பிய இல்லறத்தார்க்கு ஆகுமாயினும் மோட்சமடைய முயறசிக்குந் துறவறத்தார்க்கு ஆகாதென்றதனால், விதிவிலக்குகள் தம்முள் மாறுபடாமை விளக்

கியை யுண்டெண்ணும் வாக்கியம் விலக்கெனப்படும் அது கள்ளுண்டல் கூடாது என்றாற்போல்வன இங்கு இல்லறத்தான் வேள்வி புரியக்கடவன் என்பது விதி; துறவறத்தான் வேள்வி புரியாதிருக்கக்கடவன் என்பது விலக்கு. இல்லறத்தார்க்கு வேள்விபுரிதல் சிறப்பாயும் துறவறத்தார்க்கு அதுசெய்யாதொழிதல் சிறப்பாயும் இருக்கின்றனவென்க. மனுதர்ம சாஸ்திரம் சந்நியாச தருமத்தைக் கூறுமிடத்து “தேவர், இருஷி, பிதிர்க்களிடத்தில் மூன்று கடனுடன் மனிதன் பிறக்கிறான். அவற்றுள், யக்கியத்தால் தேவர்களுக்கும், பிள்ளைபெறுவதால் பிதிர்க்களுக்கும், வேதமோதுவதால் இருஷிகளுக்கும் கடனைத்தீர்த்துச், சோதிட்டோம முதலிய யாகங்களைச் சக்திக்குத் தக்கவாறு செய்து பின்பு மோட்சத்திற்குபயோகமான சந்நியாசத்தில் மனம்வைத்தல் வேண்டும்” எனவும், “ஹிம்சை செய்யாமை

யாலும், இந்திரியங்களுக்கு விஷயப்பற்றில்லாமையாலும், நித்திய கர்மானுஷ்டானஞ் செய்வதாலும், சாந்திராயணாதி தவஞ்செய்வதாலும் பெரியோர்களிவ்வுலகத்தில் மோட்சத்தைச் சாதிக்கின்றார்கள்" என்றும் கூறுவதுமிவற்கு நன்குசிந்திக்கத்தக்கதாம். இம்முறையறியாது 'நன்றாகு மாக்கம்' என்னுமிக்குறள் சமணமதத்திற்குச் சார்பாயுள்ளதென்று கூறுவாருமுளர்.

† இஃது(கொன்றாகு மாக்கங்கடையாதல்) இல்லறமல்லாமைக்குக்காரணமாமென்க. எனவே, அது துறவறத்திற்குக் காரணமாயிற்று. எங்ஙனமெனின், வேள்வியாற் சித்திக்கும்சுவர்க்கவின்பத்தைக் கடையாகக்கொண்டவன் தலையாயவின்பம் யாதென விசாரித்து, அதனால் தலையாயவின்பத்பத்தைப் பெறுதற்பொருட்டு, அதற்குச் சாதனமான துறவறத்தை மேற்கொள்ளுதலினென்க. இம்மையின்பத்தையேயன்றிச் சுவர்க்க வின்பத்தையும் கடையாகக்கொள்ளுதலை இகபரபோகவிராக மென்பர் சான்றோர்.

கியவாறாயிற்று. இஃது இல்லறமல்லாமைக்குக் காரணம். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் கொலையினது குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

(க-து). சான்றோர் கொலைசெய்வதா லுண்டாகுஞ் செல்வத்தைக் கடையாகக்கொள்ளுவர் என்பது.

8. The advantage which might flow from destroying life in sacrifice, is dishonourable to the wise who renounced the world, even though it should be said to be productive of a great good.

கூ. கொலைவினைய ராகிய ‡ மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து

பரி.—(இ-ள்). கொலைத்தொழிலை யுடையாராகிய மாந்தர், அந்தொழிலின் கீழ்மையை அறியுநெஞ்சத்த ரல்லாராயினும், § அக்கீழ்மையை அறிவார் நெஞ்சத்துப புலைத்தொழிலினர், (எ-று).

'கொலைவினையர்' என்றதனுன், வேள்விக்கட் கொலையன்மை

'மாக்கமெனப்படுவார் மனவுணர்ச்சியில்லாதார்' எனபர்நச்சினுர்க்கினியர்.
§ அக்கொலைத்தொழிலின் கீழ்மையை யறிவார்.

† வேள்வியிற்செய்யும் கொலை கொலையன் றென்பதுபற்றித் தருக்க கௌமுதி சாத்தியத்தில் வியாபித்துச சாதனத்தில வியாபியாமையாகிய உபாதி கூறுமிடத்து "யாகத்திற்செயயும் பசுக்கொலை அதர்மசாதனமாம்; கொலைமையான்; யாகத்திற்குப் புறம்பான கொலையைப்போல என்புழி நிஷித்ததன்மை உபாதி. அவ்வதர்ம சாதனமாகிய சாத்தியத்தின் வியாபகமுண்டாகிறது; யாண்டு யாண்டு அதர்மசாதனத்துவம் ஆண்டாண்டு நிஷித்தத்துவமென்றிருத்தலான் சாதனத்தன்மையாகிய கொலைமையின் அவ்வியாபகமு முண்டாகின்றது; யாண்டு யாண்டுக் கொலைமை ஆண்டாண்டு நிஷித்தத்துவமென்பதின்மையின், பட்சமாக்கப்பட்டகொலையிற் கொலைமையிருக்கினும நிஷேதிக்கபபடுந் தனமையினமையான்." என்றும், மனுதருமசாஸ்திரம ஐந்தாவதத தியாயத்தில் "யக்ஞியத்திற்காகவேபசுக்கள் பிரமனுல் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தயக்ஞியஞ்செய்தால் உலக மெல்லாம் க்ஷேமத்தை யடைகின்றன; ஆகையால், யக்ஞியத்திற் செய்யும் பசுஹிம்ஸை ஹிம்ஸையன்று" என்றும், "கொடிகள், பசுக்கள், விருக்ஷங்கள், மிருகங்கள், பட்சிகள் என்னுமிவற்றை யக்ஞியத்திற்கு உபயோகப்படுத்தின் பின்பு அவை உயர்ந்தகதியை யடைகின்றன" என்றும், "சராசரவிஷயத்தில வேதங்கூறிய ஹிம்ஸையை ஹிம்ஸையென்று நினைத்தல்கூடாது. வேதத்தினின்றே தருமம விளங்குகிறதல்லவா. ஆதலால் அந்த வேதம் ஹிம்ஸையைச் சொன்னபோதிலும் புண்ணியமாகவே யிருக்கும்" என்றும கூறுகின்றன.

யறிக. புலைவினையரென்றது ‡ தொழிலாற் புலையரென்றவாறு. இம்மைக்கட் கீழ்மை யெய்துவ ரென்பதாம்

தேளி.—(இ-ன்). கொலைவினையராகிய - கொலைத்தொழிலை யுடைய

வராகிய, மாக்கள்-மனிதர், (அக்கொலைத்தொழிலினது இழிவை யறியும் மனத்தினரல்ல ராயினும்), புன்மைதெரிவாரகத்து-அவ்விழிவை யறிவாரது மனத்தினிடத்து, புலைவினையர்-புலைத்தொழிலினராய்த் தோன்றுவர்.

'கொலைவினையர்' என்று கூறியதினால், வேள்விக்கண் செய்யுங் கொலை கொலையாகாமையறிக. புலைவினையென்றது தொழிலினால்புலைய ரென்றவாறும். அப்புலைவினையர் இம்மையில்தாழ்வையடைவாரென்பதாம்.

(௯ - து). கொலைத்தொழிலி னிழிவையறிந்தவர் கொலைசெய் வாரைச் சண்டாளர்களாக மதிப்பார் என்பது.

9. Men who destroy life are base men, in the estimation of those who know the nature of such meanness.

௩0. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

பரி.—(இ-ள்). ¶ நோக்கலாகா நோயுடம்புடனே வறுமைகூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவரென்றுசொல்லுவர் வினைவிளைவுகளை யறிந்தோர், (எ - று.)

† செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கை யெனக்கூட்டுக.

‡ தொழிலாற் புலையர் - சாதியாலன்றிக் கருமத்தால் சண்டாளரானவர்.

¶ காண்டற்கியலாத கோயோடு தரித்திரமுடையவராய் இழிதொழில் செய்திருப்பவரை நல்வினை தீவினைகளினது விளைவாகிய சுகதுக்கங்களை யறிந்தவர் இவர் முற்பிறப்பில் கொலைப்பாவஞ் செய்தவராவாரென்று கூறுவது டிவரை யனுமான மெனப்படும். "நீஇயான்முற் கன்மபல நிகழ்வதிப்போ திச்செயதி, யாதியாக வரும்பயனென் றறிதலுரையா லனுமானம்" என்பது சிவஞானசித்தி.

† தீ எனபதனை விசேடணமாகவுடைய வாழ்க்கையென்னும் விசேஷியத்தைச் செல்லா என்பதனோடுகூட்டிச் செல்லாவாழ்க்கை யென்றும் கொள்க, கொள்ளவே, செல்லாவாழ்க்கை யென்றும் தீ வாழ்க்கை யென்

லும் கொள்ளவேண்டுமென்பதாயிற்று. செல்லாவாழ்க்கை—வறுமை மிகுந்த வாழ்க்கை; தீ வாழ்க்கை - இழிதொழிலையுடையவாழ்க்கை. செல்லாவென்பது இங்கு வறுமையை யுணர்த்திற்று. செல்லாமை தரித்திரத்தையும் செல்லல் செல்வத்தையு முணர்த்துதலை நாலடியார் குடிப்பிறப்பில்

‡ செயிருடம்பினராதல் ¶ "அச்சேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித், துச்சத் தொழுநோ யெழுபவே" என்பதனானு மறிக. மறுமைக்கண் இவையு மெய்துவ ரென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டானுங் கொல்வார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

அருளுடைமை முதல் கொல்லாமையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களும் அடங்கும்; அஃதறிந்தடக்கிக் கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

தெளி.—(இ-ள்). செயிருடம்பின் - பார்க்கக் கூடாத நோயுடம்புடனே, செல்லாத்தீவாழ்க்கையவர்-வறுமை மிகுந்த இழிதொழில் (செய்யும்) வாழ்க்கையினையுடையாரை, (இவர் முற்பிறப்பில்), உயிர் - உயிர்களை, உடம்பின் - (அவை நின்ற) உடம்புகளிலிருந்து, நீக்கியார் - நீக்கினவர், என்ப - என்று (வினைவிளைவுகளை அறிந்தோர்) சொல்லுவார், (எ - று).

வாழ்க்கை என்பதனைச செல்லா என்பதனோடும் கூட்டிச் செல்லா வாழ்க்கை தீவாழ்க்கை யெனக்கொள்க. செயி ருடம்பின ராதல்-பெருவியாதி கொண்ட வுடம்பினை யுடையராதல். மறுபிறப்பில் இவையும் (செயி ருடம்பினையும் செல்லாத் தீவாழ்க்கையையும்) அடைவரென்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் கொலைசெய்வார்க்குவருந் தீமை சொல்லப் பட்டது.

அருளுடைமை முதல் கொல்லாமை இறுதியாகச்சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களும் அடங்கும்; அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. இங்குச சொன்னால் விரியும்.

"செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன, செல்லிடத்துஞ் செய்யார் சிறியவர்" என்று கூறுவதனாலுமறிக.

செயி ருடம்பினராதல் - காணுதற்கியையாத பெருவியாதி பொருந்திய வுடம்பினை யுடையவராதல்.

செயிர் என்பது இங்குக் கண்டு சகித்தற்குக்கூடாத பெருவியாதியை யுணர்த்தி நின்றது.

¶ காவடியார் நீவினையச்சம் 3, இதன் பொருள் [அலவனை (கண்டை)க் கால் முறித்துத்தின்ற பழவினை வந்தடைந்தக்கால்] (அத்தீவினை யுடையார்) சங்குமணிபோல உள்ளங்கையொழிய விரல்களழுகி (விழத்) துக்கமடைந்து தொழுநோ (பெருவியாதி) யோடு திரிவார்கள் என்பது.

"இந்நோய் நமக்குண்டென் றெண்ணாதே யெவ்வுயிரு, முன்னேவக் கொன்றுணணு மூர்க்கர்தா - மென்நோவும், பண்ணப் படுமவற் பாவிகளிற் பாவிகளென், றெண்ணப் படுவா ரிசைந்து" என்றுபெருந்தேவனார்பாரதங்கூறுவது மிங்குணர்தற்பாற்றும்.

(க - து).கொலைத்தொழில் புரிவோர் மறுமையில் தரித்திரத்தையும் கொடிய பிணியையு மடைவார் என்பது.

10. The wise will say that men of diseased bodies who live in degradation and in poverty, are those who separated the life from the body of animals in a former birth.

ஞானம்

பரி.—இனி † அவற்றின் பயனாகிய ஞானங்கூறிய தொடங்கினர். ஞானமாவது ¶ வீடுபயக்குமுணர்வு; அது நிலையாமை முதல் அவாவறுத்தலிறுதியாக நான்கதிகாரத்து ளடக்கப்பட்டது.

தெளி.—இனி அவ்விரதங்களின் பிரயோசனமாகிய ஞானம் சொல்லத்தொடங்கினர். ஞானமாவது மோட்சத்தைத்தரும் அறிவு; அது நிலையாமைமுதல்அவாவறுத்தல்இறுதியாக நான்கதிகாரத்துள் அடக்கப்பட்டது.

பத்தாவது அதிகாரம்.

நிலையாமை—*Instability*.

பரி:—§ அவற்றுள், நிலையாமையாவது தோற்ற முடையனயாவும் நிலையுதலிலவாந்தன்மை. () மயங்கியவழிப்பேய்த்தேரிற்புனல்போலத்

† விரதங்களினால் அந்தக்கரணம் பரிசுத்தமாக அது வாயிலாக ஞான முண்டாதல் பற்றி 'அவற்றின் (விரதங்களின்) பயனாகிய ஞானங் கூறிய தொடங்கினார்' என்று கூறப்பட்டது.

‡ பாலென்பது வேறுபாலை யுணர்த்தாது பசுவின்பாலையே யுணர்த்துவதுபோல இங்கு ஞானமென்பது கட ஞானம் படஞான முதலியவற்றை யுணர்த்தாது வீடு பயக்கு முணர்வையே யுணர்த்திற்றென்க

¶ வீட்டைத்தருவது ஞானமே யென்பது "ஞான மலது கதிகூடுமோ" என்று தாயுமானவரும், "ஞானத்தின் மிக்க வறநெறி காட்டில்லை" என்று திருமூலரும், இவ்வாறு பிறரும் கூறியவாற்றானு மறிதற்பாற்றாம்; எனவே, ஞானமின்றி வீடுண்டாகாதென்பது தேற்றமாயிற்றென்க.

§ அவற்றுள்- நிலையாமை முதலாகவுள்ள அங்கங்களுள்.

() மயங்கியவிடத்துக் கானலில் நீர்தோன்றுவதுபோலச் சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்மத்தில் திரிபுடி (காண்பான் காட்சி காணப்படும்பொருள்) தோன்றி நிருவிகற்பசமாதி வாயிலாகத் தெளிந்தவிடத்துக் கயிற்றரவு போலக்கெடுமென்பவர்கள் அத்துவித சித்தாந்திகள். இவர்கள்; இம்மயக்கம் சீவர்களிடத்து அநாதியாயுள தென்றும், இச்சீவர்கள் சொப்பன

தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிற்றில் அரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், † நிலைவேறுபட்டு வருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்கு மென்பாரும், ‡ ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையும் உடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்குடைய வென்பாருமெனப் பொருட் பேற்றி கூறுவார் பலதிறத்தாரவர்; அவரெல்லார்க்கும் ¶ அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு

அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்ந்துழியல்லது பொருள்களிற் பற்று விடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—*அவற்றுள், நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன வெல்லாம் நிலைத்திருத்த லில்லாதனவாந் தன்மை. மயங்கியவிடத்துக் கானலிற்சலம் போலத்தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவிடத்துப் பழுதையிற்பாம்பு போலக்கெடுதலாற் பொய்யென்பாரும், நிலைவேறுபட்டு வருவதாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்குமென்பாரும், ஒருவிதத்தால் வேறுபடுத*

வுலக சீவர்கள்போலப் பிரஹமத்தில் கற்பிதமாயுள்ளவர்களென்றும், கூறுவர்.

† *நிலைவேறுபட்டு வருதலால் கணந்தோறும் பொருள்கள் பிறந்திறக்கு மென்பவர்கள் பௌத்தசித்தாந்திகள். இவர்கள க்ஷணிக விஞ்ஞான வாதிகளெனப்படுவர். தாமரையிதழைப்பலவாக அடுக்கி ஊசிவைத்தடிததால் அவ்விதழ்களில் எட்டிதழ் அறுபடுங்காலவளவு கணமெனப்படும். இம்மதத்தார் க்ஷணிக விஞ்ஞான வடிவ புத்தியே ஆன்மா; இப்புத்தி பிரகாச வடிவினையுடையது; சகல பதார்த்தங்களும் இத ஞாகாரமாயிருக்கின்றன; ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் விஞ்ஞான முண்டாகி நாசமடைகின்றது; முந்திய விஞ்ஞானத்திற்குச் சமானமாக வேறு விஞ்ஞான முண்டாவதால் முந்திய விஞ்ஞானம் நாசமடைகின்றது; இவ்வாறு தோன்றித் தோன்றி யழிந்து அழிந்து நதியின் பிரவாகம்போல விஞ்ஞானதாரை (ஒழுங்கு) தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றது; இத்தவிஞ்ஞானதாரை ஆலய விஞ்ஞானதாரை பிரவிர்த்தி விஞ்ஞானதாரை யென்றிருவகையாம்; நான்நான் என்னும் விஞ்ஞானதாரை ஆலய விஞ்ஞானதாரையாம்; இது கடம் இது படம் என்னும் விஞ்ஞானதாரை பிரவிர்த்தி விஞ்ஞானதாரையாம்; ஆலய விஞ்ஞானதாரையினின்றும பிரவிர்த்தி விஞ்ஞானதாரை யுண்டாகின்றது என்று கூறுவர்.*

‡ *ஒருவகையால் வேறுபடுதலும் ஒருவகையால் வேறுபடாமையுமாய்ப் பொருள்களிருக்கின்றமையின் பொருள்கள் நிலையுதலும் நிலையாமையுமாய் ஒருங்கேயுடையன வென்பவர்கள் உலகஞ்சத்திய மென்னும் மற்றைச் சமயவாதிகள். இவர்கள் வேறுபடுநிலைக் காரியத்திலும் வேறுபடா*

மையைக் காரணத்திலும் கொள்வர். எம்மதவாதரும் இம்மூன்றனுளடங்கி நிற்றலை யுய்த்துணர்ந்துகொள்க.

¶ அவற்றது - தோற்றமுடையனவற்றின்.

லும் ஒருவிதத்தால் வேறுபடாமையுமுடையனவாயிருத்தலின் நிலைத்தலும் நிலையாமையும் ஒருமித்துடையன வென்பாரும் என்று பொருளின்றன்மை கூறுவார் பலவகைப்பட்டவராவர்; அவரெல்லார்க்கும் அவற்றினது நிலையாமையுடம்படாதலால், இங்கு அந்நிலையாமையையே கூறுகின்றார். இந்நிலையாமையை யறிந்த விடத்தல்லது, உலகப்பொருள்களிலேயுள்ள மனப்பற்று விடாதாகலின், இது (நிலையாமை) முன்வைக்கப்பட்டது.

க. நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

பரி.—(இ-ள்). நிலையுதல் இலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று கருதுகின்ற புல்லிய வறிவினை யுடையராதல் துறந்தார்க்கிழிபு, (எ-று).

† தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித் துன்பத்திற் கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க் கிழுக்கென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்திற் கேதுவாகிய செல்வத்தின் கண்ணும் அதனை யனுபவிக்கும் யாக்கையின் கண்ணும் ஆகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் ‡ அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப.

தெளி.—(இ-ள்). நில்லாதவற்றை - நிலைத்திருத்தலில்லாதனவாகிய பொருள்களை, நிலையின வென்று - நிலைத்திருத்தலுடையன வென்று, உணரும் - நினைக்கின்ற, புல்லறிவாண்மை - அற்பபுத்தியை யுடையவராதல், கடை - (துறந்தார்க்கு) இழிவாம், (எ-று).

தோற்றமுடைய பொருள்களை நாசமில்லாதனவென்று நினைக்கும் அற்பபுத்தியால் அப்பொருள்களின்மீது பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்குக்காரணமாமாகலால், அப்பற்று மோட்சத்தை யடைவார்க்குத் தவறுமெ

ன்பது இதனுற் சொல்லப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றச்செய்வது சிற்றின்பத்திற்குக் காரணமாகிய செல்வத்தினிடத்தும் அதனை அனுபவிக்கும் உடம்பினிடத்தும் ஆகலின், வருகிறபாட்டுக்களால் அவ்விரண்டன் நிலைமையை வேறெடுத்துச் சொல்லுவார்.

† தோற்றமுடையனவெல்லாம் நாசமுடையன வாயிருத்தலைக்காண்டல் கருத லுணர வாயிலாக வறியாது தோற்றமுடையன வற்றை அழிதலில்லாதவை யென்று எண்ணும் மந்தபுத்தி யுடையவரை நோக்கி மனநவைந் முன்னிட்டுப் பட்டினத்தடிகள் "பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்கும், தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும், பெருத்தன சிறக்கும் சிறுத்தன பெருக்கும், உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும், புணர்ந்தனபிரியும் பிரிந்தன புணரும்" என்று கூறியிருத்தலிக்கு நன்குணர்தற்பாற்றும்.

‡ அவற்றது - செல்வம் உடல்களது.

(க - து.) நிலையில்லாத பொருள்களை நிலையுள்ளன வென்று கருதுதல் மதியீனமாம் என்பது.

1. That ignorance which considers those things to be stable which are not so, is dishonourable to the wise.

உ. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

பரி.—(இ - ள்.) ஒருவன் மாட்டுப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல்செய்கின்ற அரங்கின்கட் காண்போர்திழாம் வந்தாற்போலும்; அதனது போகலும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும், (எ - று).

'பெருஞ்செல்வம்'எனவே, தறக்கச்செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்கு மென்ற எச்சவும்மையான் வருதலென்பது பெற்றும். அக்குழாங்கூத்தாட்டுக்காரணமாக அரங்கின்கட் பலிறத்தாற் றுனேவந்து அக்காரணம் போ

யவழித் தானும் போமாறுபோலச் † செல்வமும ஒருவனல்வினைகாரணமாக அவன்மாட்டுப் பலவிதத்தாற் றானேவந்து ‡ அக்காரணம் போயவழித் § தானும் போமென்றதாயிற்று.

தெளி.—(இ - ள்.) (ஒருவனிடத்து) பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம் (வருதல்), கூத்தாட்டு - கூத்தாடுதல்(செய்கின்ற), அவை - சபையினிடத்து, குழாத்தற்று - (காண்போர்) கூட்டம் வந்தாற்போலும், போக்கும்- (அச்செல்வம்) போகுதலும், அது - அக்கூட்டமானது, விளிந்தற்று - (அக்கூத்தாடுதல் முடிந்தவிடத்து) போயினாற் போலும், (எ - று).

'பெருஞ் செல்வம்' என்றுகூறவே, சுவர்க்கச்செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்குமென்ற இறந்ததுதழுவியஎச்ச வும்மையால்வருதலென்பதுபெறப் பட்டது. அக்கூட்டமானது கூத்தாடுதல் காரணமாகச சபையினிடத்துப் பலவிதத்தால் தானேவந்து அக்கூத்தாட்டுக் காரணம் போனவிடத்துத் தானும்போகும் வகைபோலச் செல்வமும் ஒருவனது நல்வினை காரணமாக அவனிடத்துப் பலவிதத்தால் தானேவந்து அந்நல்வினையாகிய காரணம் போனவிடத்துத் தானும் போமென்றதாயிற்று.

† "மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளு நல்ல, வுருவு முயர்குலமு மெல்லாந் - திருமடந்தை, ஆம்போ தவளோடு மாகு மவள்பிரிந்து,போம் போ தவளோடும் போம" என்பதுமிங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

‡ தாமரைமுகை மலர்தற்குச் சூரியனும்,அது குவிதற்குச் சந்திரனும் நிமித்த காரணமாயிருத்தல்போல, செல்வம் வருதற்குநல்வினையும் அது போதற்குத் தீவினையும் நிமித்த காரணமாயிருக்கின்றன வென்பதாம்.

§ தானும் - செல்வமும்.

(க-து.) செல்வம் நிலைபெறுதலுடையதன்று என்பது. (உ)

2. The acquisition of wealth is like the gathering to-

gether of an assembly for a theatre; its expenditure is like the breaking up of that assembly.

௩. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா
லற்குப வாங்கே செயல்.

பரி.—(இ - ள்.) நில்லாத வியல்பினை யுடைத்துச் செல்வம்; அதனைப்பெற்றால், அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க, (எ - று).

† அல்கா வென்பது திரிந்து நின்றது. ‡ ஊழுள்வழியல்லது துறந்தாரால் பெறப்படாமையின் 'அதுபெற்றால்' என்றும், § அஃதில்வழி நில்லாமையின் 'ஆங்கே' என்றுங் கூறினார். அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களாவன: ¶ பயனோக்காது செய்யுங் கடவுட்பூசையும், தானமும் †† முதலாயின. () அவை ஞானவேதுவாய் வீடுபயத்தலின், அவற்றை 'அற்குப' என்றும், ‡‡ 'செயல்' என்றுங் கூறினார். இவையிரண்டு பாட்டானும் செல்வ நிலையாமை கூறப்பட்டது.

அற்குப என்பது வினையாலணையும் பெயர். அதன் பொருள் நிலைப்பன என்பது.

† நிலைத்தலென்னும் பொருளதாகிய அல்குதல் என்னும் தொழிற்பெயரின் பகுதியாகிய அல்கு என்பது செய்யுள்விகாரத்தால அற்கு எனத்திரிந்துநின்றது; அல்கா என்பதன் ஆகாரவிகுதி எதிர்மறைப் பொருளது.

‡ துறந்தவரிடத்துப் பொருள் சம்பாதித்தற்கியன்ற முயற்சியில்லாமைபற்றி 'ஊழுள்வலியல்லது துறந்தாரால் பெறப்படாமையின், அதுபெற்றால் என்றும்' என்றுகூறப்பட்டது. படவே, துறந்தவர் பொருளைப் பெறுதற்குக் காரணம் அவரது ஊழேயென்றும் அவரது முயற்சி யன்றென்றும் பெற்றாமென்க.

§ அஃதில்வழி நில்லாமையின் - அவ்வூழ் (நல்வினை) இல்லாதவிடத்துச் செல்வம் நிலைபெற்றிராமையின்.

¶ "ஆற்றும் பயன்வேண் டாக்கருமம் அந்தக்கரண சுத்திதரும்" என்

துமெய்ஞ்ஞான விளக்கங் கூறுகின்றது. பயனோக்காது செய்யுங்கருமம் நிஷ்காமிய கருமமெனப்படும்.

†† முதலியின என்றமையின் தண்ணீர்ப்பந்தர் வைத்தல், பெரியோர் தங்க மடங்கட்டுதல். விலைகொடுத்துயிர் காத்தல், கல்விச்சாலை யேற்படுத்துதல், அன்ன சத்திர மேற்படுத்துதல் முதலியவற்றையுங் கொள்க.

() அவை-கடவுட் பூசை முதலியன. ‡‡ செய்க என்றும் பாடமுண்டு.

தெளி.—(இ-ள்.) செல்வம் - செல்வமானது, அற்கா - நிலைபெறுதலில்லாதது, இயல்பிற்று - இயல்பினை யுடையதாம், அதுபெற்றால் - அச்செல்வத்தைப் பெற்றால், அற்குப - (அச்செல்வத்தினாற் செய்யப்படும்) அறங்களை, ஆங்கே - அப்பெற்றபொழுதே, செயல்-செய்யக்கடவன், (எ-று).

அல்காவென்பது அற்கா எனத்திரிந்துநின்றது. (செல்வம் நல்) ஊழுள்ளவிடத்தல்லது துறந்தவரால்பெறப்படாமையால் 'அதுபெற்றால்' என்றும், அவ்வூழ் இல்லாதவிடத்து நில்லாமையால் 'ஆங்கே' என்றும் சொல்லினர். அச்செல்வத்தினாற் செய்யப்படும் அறங்களாவன: பயனைக் குறியாது செய்யும் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலானவை. அவைஞானத்திற்குக் காரணமாய் மோட்சத்தைத் தருதலால், அவ்வறங்களை 'அற்குப' என்றும், 'செயல்' என்றும் சொல்லினர். இவை இரண்டு பாட்டாலும் செல்வத்தின் நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) செல்வம் நிலைபெறுதது யிருத்தலின், அச்செல்வத்தைப் பெற்றவன் அதுகொண்டு விரைந்து அறஞ்செய்ய வேண்டும் என்பது. (௩)

3. Wealth is perishable; let those who obtain it immediately practise those virtues which are imperishable.

௪. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்.

பரி.—(இ-ள்.) நாளென்று அறுக்கப்படுவதோரு காலவரையறை

போலத் தன்னைக்காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயதுஉயிர், அஃதுணர்வாரைப்பெறின், (எ-று).

* காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியல் நடத்தற் பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறுபடாமையின் 'நாளென வொன்றுபோல்' என்றும், அது தன்னை வாளென்று உணரமாட்டாதார் நமக்குப்பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலின் 'காட்டி' என்றும், இடைவிடாது ஈர்தலான் † 'வாளது' என்றும், அஃதீர்கின்றமையை உணர்வார் அரியராகலின் 'உணர்வார்ப்பெறின், எனவுங்கூறினார். ‡ உயிரென்

* கழிந்தது கழிகின்றது கழிவது என்னும் வியவகாரத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதுகாலமெனப்படும். அது பிருதிவி முதலியவற்றைப்போல உருவமுடையதாக விராமையின் 'காலமென்னும் அருவப்பொருள்' என்று கூறப்பட்டது. † வாளின்வாயது என்றும் பாடமுண்டு.

‡ உயிரானது நித்தமாயிருத்தலால், அது வாளால் அறுக்கப்படுவதாகாதென்க. இது பகவத்கீதை சாங்கியயோகத்தில் "ஆயுதங்கள் இவனை (ஆத்மாவை) வெட்டுவதில்லை; நெருப்பானது இவனைச் சுடுவதில்லை; நீரானது இவ

னுஞ் சாதியொருமைப்பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மேனின்றது; ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை

னை நனைப்பதில்லை; வாயுவானது இவனை உலர்த்துவதில்லை." என்று கூறுவதாலு மறிதற் பாற்றும்.

உயிரானது தன்னையறுத்துச் செல்கின்ற காலமாகிய வாளினது வாயினிடத்தது என்று கூறப்படினும் அறுக்கப்படுவது உயிர்க்கு நிலைக்களமாகிய உடம்பன்றி உயிரல்லாமையின் 'உயிரென்னும் சாதியொருமைப் பெயர் ஈண்டு(இங்கு)உடம்பின் மேனின்றது; ஈரப்படுவது (காலமென்னும் வாளினால் அறுக்கப்படுவது) அதுவே (உடம்பே)யாகலின்' என்று கூறப்

பட்டதென்க. உயிருக் கிருப்பிடமான உடம்பை உயிரென்றது தானியாகு பெயராம்,

மைத்திராயண்ணியுபநிடதம் ஆறுவது பிரபாடகம் 15-ல் "சூரியனுக்குப்பிர்தி அதுகாலமாயிற்று; எனெனின், கலைமுதலியவற்றோடு கூடியிருப்பதினாற்றான்......வருஷத்தினால் பிராணிகளுண்டாகிறார்கள்; அப்படி யுண்டானவர்கள் வருஷத்தினாலேயே விருத்தியடைகிறார்கள்; வருஷத்திலேயே லயமடைகிறார்கள்" என்று கூறுகின்றது நாலடியார் செல்வநிலையாமையில் "தோற்றஞ்சால ஞாயிறு நாழியா வைகலும், கூற்ற மளந்துநுர் நாளுண்ணும்'' எனறும், அறனவலி யுறுத்தலில் "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார், வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர், வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாள்மேல் வைகுதல், வைகலை வைத்துணரா தார்'' என்றும் கூறுவது மிகவுக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

இனி இதனை (இக்குறளுக்கு) ஈனென வொன்றுபோற் காட்டி-நாவென்பது ஒருபொருள்போலத்தோன்றி, உயிரீரும்வாள்-உயிரை யீர்வதொரு (அறுப்பதாகிய வொரு) வாளாமென் றுரைகூறுவாருமுளர். என வென்பது பெயர்சசொல்லாகாது இடைசசொல்லா யிருத்தலாலும், ஒன்று போற்காட்டி யென்பதற்கு ஒருபொருட் சிறப்பு இல்லாமையாலும், அது என்பது குற்றியலுகர மல்லாமையாலும் அஃது உரையல்ல வென்றறிக.

இம்மறுப்பின் விபரம் வருமாறு'—என என்னும் இடைச்சொல் (என்று சொல்லப்படுவது என்னும் பொருளதாகிய) என்பது என்னும் (வினையாலணையும்)பெயராகாமையாலும், 'ஒன றுபோற்காட்டி' என்பதற்கு (அறுக்கப்படுவதொரு காலவரையறை போலத்தன்னை (உலகினர்க்குக்) காட்டி யென்றுரை கூறாது)குணந்தொழில்முதலியனவாக விராது பொருளாயிருக்கும் நாளை யொருவிசேடமுங் கற்பிக்காது ஒருபொருள் போலத் தோன்றி என்றுரைகூறியதில் யாதொரு சிறப்புங் காணப்படாமையாலும், 'வாளதுணர்வார்' என்பதை வாளது உணர்வார் என்று பிரிக்காது வான் அது உணர்வார் என்று பிரிக்குமிடத்து அஃது இஃது முதலிய ஆய்தத்தொடர் குற்றியலுகரமொழிகள் நிலைமொழியாக நிற்குமிடத்து "முன்னுயிர் வருமிடத் தாய்தப் புள்ளி, மன்னல் வேண்டு மல்வழி யான'' என்னும் (தொல்காப்பிய) விதிப்படி அஃதுணர்வார் என்றிருத்தல்வேண்டும்;

நாளென்பதொரு பொருள் போலத்தோன்றி உயிரை யீர்வதொரு வாளா மென்றுரைப்பாருமுளர். என என்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும்,'ஒன்று போற்காட்டி' என்பதற்கு ஓர் பொருட்சிறப் பின்மையானும், அது வென்பது குற்றிய லுகர மன்மையானும், அஃதுரையன்மையறிக.

தெளி.—(இ-ள்) உயிர் - உயிரானது, நாளென - நாளென்று அளவு செய்யப்படுவதாகிய, ஒன்றுபோல் - ஒருகாலவளவுபோல, காட்டி - (தன்னைக்) காட்டி, ஈரும் - அறுத்துச்செல்லுகின்ற, வாளது - வாளினது வாயிலிடத்தது, உணர்வார்ப்பெறின் - (அதனை) அறிவாரைப்பெற்றால்,(எ-று).

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியலை நடத்துதற் பொருட்டுச் சூரியன் முதலாகிய அளவுசெய்யுங் கருவிகளால் இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு எனக் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லாமல் தானாகக் கூறுபடாமையால் 'நாளெனவொன்றுபோல்' என்றும், அக்காலம் தன்னை வாளென்று அறியமாட்டாதவர் நமக்குப்பொழுது போகாநின்றதென்று மகிழும்படி(அவரை)நாளாய்மயக்கலால் 'காட்டி' என்றும், இடைவிடாமல் அறுத்தலால், 'வாளது' என்றும், அக்காலம் அறுக்கின்றதை அறியவல்லவர் அரியவராயிருத்தலால்'உணர்வார்ப்பெறின்' என்றுஞ்சொல்லினார். அறுக்கப்படுவது உடம்பேயாகலால் உயிரென்னுஞ் சாதிபொருமைப்பெயர் தானியாகு பெயராய் இங்கு உடம்பையுணர்த்தி நின்றது. வாளினதுவாயை வாளென்றமையின்,இது பொருளாகுபெயராம். இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவுசெய்யப்பட்ட நாள் கழிகிறவிதம் சொல்லப்பட்டது

(க-து.) உடம்பானது நாளாகத் தன்னைக் காட்டி மக்களைமயக்கி வருகின்ற காலதத்துவமென்னும் வாளினது வாயில் அறுபட்டு வருகின்றது என்பது.

4. Time, which shows itself to the ignorant as it were something real, is in the estimation of the wise only a saw which cuts down life.

⟶═|═⟵

ரு. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

பரி.—(இ-ள்.) உரையாடாவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குள் எழுவ தற்கு முன்னே வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும்.

அவ்வாறின்றி அதனர்வார் என்று (அது இது முதலிய முற்றியலுகர மொழி நிலைமொழியாக நிற்க உயிரை முதலாகவுடைய வருமொழிவந்து) புணருமென்பதற்கு விதியில்லாமையாலும் அவ்வுரை பொருந்தாதென்று பரிமேலழகர் மறுத்தாரென்க.

† மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும் வந்துழிச்செய்தலே யன்றிச் சொல்லலுமாகாமையானும் "வாராமுன்" என்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமென்ப தின்மையின் 'மேற்சென்று' என்றும் கூறினார். மேற்சேறல்-மண்டுதல். நல்வினை செய்யுமாற்றின்மேல்வைத்து நிலையாமைகூறியவாறு.

தேனி.—(இ-ள்.) நாசெற்று - (பேசாதிருக்கும்படி) நாவை யடக்கி, விக்குள்-விக்கலானது, மேல்வாராமுன்-எழுவதற்கு முன்னே, நல்வினை - (மோட்சத்திற் கேதுவாகிய)அறமானது, மேற்சென்று-விரைந்து, செய்யப்படும்-செய்யத்தக்கதாம், (எ-று).

விக்கலானதுமேல்நோக்கி வருதல் நிச்சயமாதலாலும், அவ்விக்கல் வந்தவிடத்து வீட்டிற்குக் காரணமான அறத்தைச் செய்தலே யல்லாமல் சொல்லுதலுங் கூடாமையாலும் "வாராமுன்" என்றும், அவ்விக்கல்தான் இன்னகாலத்தில் வருமென்பதில்லாமையால் 'மேற்சென்று'என்றுங்கூறினார். மேற்செல்லல்-துரிதப்படுதல். நல்வினை செய்யும் வழியின்மேல் வைத்து நிலையாமை சொல்லியவாறும். இதனால் அந்த நான்கழிந்தாலுண்டாகும் நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) நாவை யடக்கி விக்குள் எழுவதற்கு முன்பே விரைந்து வீட்டிற் கேதுவாயவறத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது.

5. Let virtuous deeds be done quickly, before the hiccup comes, making the tongue silent.

சு. ‡ நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

பரி.—(இ-ள்.) ஒருவன் நெருநலுளனாயினான் அவனே இன்றில்லையாயினானென்றுசொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து இவ்வுலகம்.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையும் உணர்த்தி நின்றன. அவை பெண்பாற்கும் உரியவாயினும் * சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாற்கே கூறினார். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதெனபதாம்.

---

† "புன்னுனிமே னீர்போ னிலையாமை யென்றெண்ணி, இன்னினியே செய்க வறவினை" என்று நாலடியாரும், "நாலைச்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச், சாலச்செய் வாரே தலைப்படுவோர்" என்று அறநெறிச்சாரமுங் கூறுவது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

‡ "மின்னி னிலையில மன்னுயி ராக்கைகள்" என்றனர் சடகோபர்.

* அறிவு ஆற்றல் முதலியவற்றில் பெரும்பான்மையாகப் பெண்பாலினும் ஆண்பால் சிறந்திருப்பதுபற்றி ஈண்டு 'உளன்' என்று ஆண்பாலாகக் கூறப்பட்டது. ஈண்டு ஆண்பால் மற்றைப்பாலுக்கு முபலக்ஷணமாம்.

தெளி.—(இ-ள்.) இவ்வுலகு - இவ்வுலகமானது, ஒருவன் -, நெருநல் - நேற்றைக்கு, உளன் - உளனாயினான் (பிறந்தவனாயினான்), (அவனே), இன்று - இன்றைக்கு, இல்லை - இலனாயினான் (இறந்தானாயினான்), என்னும் பெருமை - என்று சொல்லும் (நிலையாமையின்) மிகுதியை, உடைத்து - உடையதாயிருக்கின்றது, (எ-று).

இங்கு உளன் என்பதன் பகுதியாகிய உண்மை பிறத்தலையும், இல்லை

வென்பதன் முதலிலுள்ள இன்மை இறத்தலையும் அறிவித்து நின்றன. பிறத்தலும் இறத்தலும் பெண்பாலுக்கும் உரியனவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலுக்கே சொல்லினர், இந்த நிலையாமையே உலகத்தினிடத்து மிகுந்திருக்கின்றதெனபதாம். இதனுல் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவிடத்துப் பிறந்தவனவிலே இறத்தல் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) இவ்வுலகமானது நேற்றுப் பிறந்தவன் இன்றைக் கிறந்தானென்னும் நிலையாமையின் மிகுதியை யுடைத்தா யிருக்கின்றது என்பது.

6. This world possesses the greatness that one who yesterday was is not to-day.

எ. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.

பரி.—(இ-ள்.) ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்பும் உயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார், மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை நினையாநிற்பர் அறிவிலாதார்,(எ-று).

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின்மேனின்றது. † காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாததாயிற்று. பலவாய நினைவுகளாவன: ‡ பொறிகளான் நுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக்குரிய வாமாறும், § அதற்குப் ¶ பொருள்

"உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம், எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன—கண்புதைந்த, மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச், சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்'' என்றனர் ஔவையார்,

† "வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தால், தினைப்போ தளவுநில் லாதுகண்டாய்'' என்றனர் பட்டினத்தடிகள்.

‡ செவிமுதலிய இந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படும் சப்த முதலிய இன்ப விஷயங்கள்.

§ அதற்கு-பொறிகளால் அனுபவிக்கப்படும் இன்ப விஷயங்கள் தமக்குரியனவாதற்கு.

¶ இன்பங்களை யநுபவித்தற்குப்பொருள் துணைக்காரணமாதலை ஈல

துணைக்காரணமாமாறும், அது தம்முயற்சிகளான் வருமாறும், அவற்றை த்தா முயலுமாறும், † அவற்றிற்கு வரு மிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்கு மாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அதனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்குமாறும், அதனுன் நட்டாரை யாக்குமாறும், ஒன்னாரை யழிக்குமாறும், தாம அவ்வின்பங்கள் நுகருமாறும் முதலாயின. அறிவிலாத இயல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக் ¶ கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப் பன்மைப் பெயராக்கி யுரைப்பாருமுளர்.

தெளி.—(இ-ள்.) ஒருபொழுதும் - (அறிவில்லாதவர்) ஒருபொழுதளவும், வாழ்வது—(தம்முடம்பும் உயிருங்கூடி) இருத்தலை, அறியார்-அறிய மாட்டார், (மாட்டாதிருந்தும்), கோடியுமல்ல-கோடியளவுமன்றி, பல-அக்கோடியிலும் பலவாகிய நினைவுகளை, கருதுப-நினையாநிற்பர், (எ - று).

ஒருபொழுதும் என்ற இழிவுசிறப்பு உம்மையால் இங்குப் பொழுதென்பது கணப்பொழுதளவை புணர்த்திநின்றது. நிமித்த காரணமாகிய பிராரத்த வினையினளவே உடம்பும் உயிரும்கூடி வாழ்வதற்கும் அளவாகலால், அவ் வளவு அறியப்படாததாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன:இந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவை யாகும்விதமும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாகும் விதமும், அப்பொருள் தம்முயற்சிகளால் வரும் விதமும், அம்முயற்சிகளைத் தாம் செய்யும் விதமும், அம்முயற்சிகளுக்கு வரு மிடையூறுகளும், அவ் விடையூறுகளை நீக்கும் விதமும், நீக்கி அப்பொருளைச் சேர்க்கும் விதமும், அப் பொருளைப் பிறர் கொண்டுபோகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அப்பொருளால் சிநேகிதரை ஆக்கும் விதமும், பகைவரை அழிக்கும் விதமும். தாம் அவ்வின்பங்களை

டியார் மெய்ம்மையில் "வலிவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில் (அறம் பொருளின்பங்களில்), நடுவண (பொருளான) தெய்த விருதலையு (அறமும் இன்பமு) மெய்தும்" என்று கூறுவதாலுமறிக.

முதற்கருவிக் (முதற்காரணத்திற்) குத் துணையாய் அது காரியப்படு மளவுமிருப்பது துணைக்காரண (கருவி) மெனப்படும். இங்கு இன்பத்தை யனுபவிப்போனது மனத்திலுள்ள நல்வினையின் அதிர்ஷ்டம் இன்பத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம்; அம்மனத்தி னின்றும் அவ்வின்ப முண்டாவதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாம், மனம் முதற்காரணமாம்.

† "இன்னல் தரும்பொருளை ஈட்டுதலுந் துன்பமே, பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே—யன்ன, தழிதலுந் துன்பமே யஃதோ பிறர்பா லிழத்தலுந் துன்பமே யாம்" என்பது நீதிவெண்பா.

¶ கருதுப என்பதனைப் பகரவீற்றுப் பலர்பால் வினைமுற்றாகக் கொள்ளாது அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப் பெயராக்கி (நினைக்கும் விஷயங்கள் என்று) சொல்லுவாரு முண்டென்பது. இங்குக் கருதுப என்பது வினையாலணையும் பெயர். இதற்குப் பயனில பல (எண்ணிறந்தனவாம்) என்பது.

யனுபவிக்கும் விதமும் முதலாயினவாம். அறிவில்லாதவரது இயல்பின் மேல் வைத்து நிலையாமைசொல்லியபடியாம். இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரு கணமாயினும் நிற்குமென்பது நம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) ஒரு பொழுதளவும் தாம் வாழ்வதை யறியாதவர் கோடிக்கு மேலான வெண்ணங்களை யெண்ணுகின்றனர்.

7. Innumerable are the thoughts which occupy the mind of the unwise, who know not that they shall live another moment.

அ. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு.

பரி.—(இ-ள்) முன் தனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனு ளிருந்த புள்ளுப் பருவம் வந்துழிப்பறந்துபோய தன்மைத்து, உடம்பிற்கும் உயிர்க்கு முளதாய நட்பு, (எ-று).

'தனித்தொழிய' என்றதனான், முன் தனியாமை பெற்றாம். ‡ அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றாய்ப் பிறந்து வேறாந்துணையும் அதற்கு § ஆதாரமாய் நிற்றல். அதனால் அஃது உடம்பிற் குவமையாயிற்று; அதனான் வேற்றுமையின்றி நின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க் குவமையாயிற்று. முட்டையுட் பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புள்ளையே கூறினார்; ¶ பறந்துபோதற் றொழிலான் உயிரோ டொப்புமை யெய்துவது அதுவேயாகலின். 0 நட்பென்றது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் நட்பின்றிப்போத லுணர்த்திநின்றது. சேதனமாய அருவாய் நித்தமாய உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண் மாறுக

‡ அஃதாவது - தனியாமை (பிரியாமை) யாவது.

§ யாதாவதொன்று தன்னிடத்திருக்குமா றிடங் கொடுப்பது ஆதார மெனப்படும். கருவுந்தானும் (முட்டையும்) ஒன்றாய்ப் பிறந்தும், அக்கரு வுருப்பட்டு வேறாகுமளவும் அக்கருவுக்கு முட்டை ஆதாரமா யிருக்கின்ற தென்க.

¶ ஜீவன் பறக்கின்றது; துடிக்கின்றது என்னு முலகவழக்கமு மீங் குணரத்தக்கதாம்.

0 உயிருக்கும் உடலுக்கும் நட்பில்லா திருத்தலை நட்பு என்று கூறியது அரக்கரைப் புண்ணியசனம் என்பது போன்ற எதிர்மறை யிலக்கணையாம். குறிப்பு மொழியாவது கூறவேண்டியபொருளை வெளிப்படையாகக் கூறாது ஆராய்ச்சியால் விளங்கும்படி சொல்லுதலாம். இதன் தன்மையை "ஒன்றொழி பொதுச்சொல்" என்னும் நன்னூற் சூத்திரத்தின் விருத்தியுரையில் விரிவாய்க் காணலாம்.

வின், வினைவயத்தாற் கூடியதல்லது நட்பிலவென்ப தறிக. † இனிக் குடம்பை யென்பதற்குக் கூடென்று உரைப்பாருமுளர். அது புள்ளுடன் தோன்றாமையானும், அதன்கண் அது மீண்டு புகுதலுடைமையானும்,

உடம்பிற்கு உவமையாகாமை யறிக.

தெளி:—(இ-ள்.) உடம்பொடு-உடம்பிற்கும், உயிரிடை - உயிர்க்கும், (உண்டாகிய), நட்பு-சிநேகமானது, குடம்பை -(முன்னே தனியா யிருந்த) முட்டையானது, தனித்தொழிய-தனித்துக்கிடக்க, புள்-(அதனுளிருந்த) பறவை, பறந்தற்று-(பருவம்வந்தவிடத்து) பறந்துபோனதன்மை யதாம், (எ-று).

'குடம்பைதனித்தொழிய' என்றதனுல் முன்னர்த் தனியாமை (பிரிந்திராமை) பெற்றாம். அஃதாவது கருவுந்தானும் (முட்டையும்) ஒன்றாய்ப் பிறந்து அக்கரு வேறாகுமளவும் அதற்கு ஆதாரமாக நிற்றலாம். அதனுல் அம்முட்டை உடம்பிற்கு உவமானமாயிற்று; அம்முட்டையினிடத்து வேற்றுமையில்லாது நின்றே பின்பு நுழையாமற் போவதினுல், புள் (பறவை) உயிருக்கு உவமானமாயிற்று. முட்டையினிடத்துப் பிறப்பனவாகிய பாம்புமுதலிய பிறவும் இருப்பினும்,பறந்துபோதலாகிய தொழிலால் உயிரோடொப்புமையாயிருப்பது புள்ளேயாதலால் அப்புள்ளையே உவமானமாகக்கூறினர். நட்பென்றது இங்குக் கற்கறித்து நன்கட்டாய் என்பது போலக்குறிப்புச்சொல்லாய் (உயிருடம்பினிடத்து) நட்பில்லாது போதலை யறிவித்து நின்றது. அறிவாயும் அருவாயும் சித்தமாயுமுள்ள உயிரும், அசேதன(ஜட)மாயும் உருவாயும் அசித்தமாயுமுள்ள உடம்பும் தம்முள்ளே மாறுபட்டிருத்தலால்,அவை வினைவசத்தால் கூடியதல்லாமல் அவற்றிற்கு நட்பில்லையென்பதறிக.இதனுல் அவ்வுடம்புகள் உயிர்நீங்கியவிடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.

† இனிக் குடம்பையென்பதற்குக் கூடு என்றுபொருள் கூறுவாருமுண்டு. அக்கூடு பறவையுடன் தோன்றா திருத்தலாலும், அக்கூட்டில் அப்பறவை மறுபடியும் வந்து நுழைவதுண்டாகையாலும், உடலுக்குக் கூடு உவமானமாகாதென்க. அஃதாவது ஓர் உடம்பினின்றும் நீங்கிய உயிர்மறுபடியும் (வேறு உடம்பிற் புகுவதன்றி) அவ்வுடம்பில் புகுவதில்லாமையால்,குடம்பையென்பதற்குக் கூடு என்று பொருள் கூறுதல் பொருந்தாதென்று மறுக்கப்பட்டது. "கறந்தபால் முலைப்புகா கடைந்த வெண்

ணைய் மோர்புகா, தடைந்த சங்கி ஞெசையு மூயிர்களு மூடற்புகா"
என்றசிலவாக்கியர்கூறலதிங் குய்த்துணைத்தக்கதாம். காலடியார் யாக்கை
நிலையாமையில் "கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி, வாளாதே
போவரான் மாந்தர்கள் - வாளாதே, சேக்கை (கூடு) மர னொழியச்
சேணீங்கு புட்போல, யாக்கை தமர்க்கொழிய நீத்து" என்றுள்ள செய்
யுள் குடம்பைக்குக் கூடு என்று பொருள்கூறுவதற்குச் சாதனமாய் நின்ற
தெண்க.

துறவறவியல்—க0-வது நிலையாமை. **371**

(க-து.) உயிர்க்கும் உடம்பிற்கும் சிறிதுஞ் சிநேகமில்லை.

8. The love of the soul to the body is like the love of a bird to its egg which it flies away from and leaves empty.

கூ. † உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா றேங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

பரி:—(இ-ள்) ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருதலோ டொக்கும்; அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோ டொக்கும், (எ-று)

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்கட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறி மாறி வருகின்றாற்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறி மாறி வருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாறு அறிவித் தற்குப் பிறப்பும் உடன்கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) சாக்காடு-(ஒருவனுக்கு) மரணம், (வருதல்), உறங்குவதுபோலும்-தூக்கம (வருதல்) போலும், பிறப்பு - (அம்மரணத்தின் பின்னே) பிறப்பு, (வருதல்), உறங்கிவிழிப்பதுபோலும் - தூங்கிவிழித்தல் (வருதல்) போலும், (எ-று).

உயிர்களுக்கு உறங்குதலும் விழித்தலும் இயல்பாய் விரைவாக மாறி

மாறி வருதல்போல இறததலும் பிறததலும் இயல்பாய விரைவாக மாறி மாறி வருமென்பது கருத்து இறத்தலாகிய நிலையாமையே நிலைபெற்ற விதத்தை அறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன் சொல்லப்பட்டது. இதனுல் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறி மாறி வருமாறு சொல்லப்பட்டது. உறக்கம்—சுழுத்தி.

(க-து.) சாதலும் பிறத்தலும் உறங்குவதும் விழிப்பதும் போன்றனவாம் என்பது.

9. Death is like sleep; birth is like awaking from it.

க0. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
சேச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு.

† "பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலும், உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற தன்மையின்" என்பது மணிமேகலை.

பரி:—(இ-ள்.) வாதமுதலியவற்றின் இல்லாய உடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு எத்நான்றும் இருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லைபோலும், (எ-று).

† அக்கோய்கள் இருக்க அமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்ட ஞான்றுபோயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால் 'துச்சிலிருந்த' என்றார். பின் புறப்படாது புக்கேவிடயில் அமைக்ததாயின், ‡ பிறரிற்க லுள் ஒதுக்கோதென்பதாம்; ஆகவே, § உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்பும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவை யேழு பாட்டாலும், முறையே ¶ யாக்கைகட்கு வரைந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் 0 உளதாம்நிலை

"இம்மைக் கிம்மை யியலுடம்பி தன்றே,இம்பொய்யை மெய் யென் றிராதே", "எல்லாப் படியாலு மெண்ணி னிவ்வுடம்பு,பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை" என்பது நல்வழி.

† வாத பித்த சிலேத்தும மென்னும் நோய்கள்(உயிராகிய தான் உட லில் தங்கி) இருக்க மேம்படாது அடங்கியிருக்கும் காலத்தில் (உடலில் தங்கி) இருந்தும், (அந்நோய்கள்) வெகுண்டஞான்று(கோபித்த காலத்தில் அஃதாவது மேம்பட்டு வருத்தியகாலத்தில்) (அவ்வுடலை விட்டுப்) போயும் ஒருடம்பிலும் நிலைத்திருத்தலை யடையாது உயிர் சுழன்றுகொண்டிருக்கு மென்றறிக.

‡ பிறரென்றது வாதமுதலிய நோய்களை.

§ புறநானூறு "இருங்கடலுடுத்த" என்னுஞ் செய்யுளில் "உடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை" என்று கூறுகின்றது.

¶ (1) 'காலென வொன்று போற்காட்டி' என்னுங் குறளால் உடல் களுக்கு ஏற்படுத்திய நாள்கழிகின்றவகையும், (2) "காச்செற்று' என்னுங் குறளால் அந்நாள் கழிந்தால் உண்டாகும் நிலைமையும், (3) 'நெருநலுள னொருவன்' என்னுங் குறளால் அவ்வுடல்கள் ஒவ்வோரிடத்துப் பிறந்த போதேசாதலும், (4) 'ஒருபொழுதும்' என்னுங் குறளால் அவ்வுடல்கள் ஒருகணப்போதாவது நிலைத்திருக்குமென்பது தெளிந்தறியப்படாமையும், (5) 'குடம்பை தனித்தொழிய' என்னுங் குறளால் உயிர்நீங்கியவிடத்து உடல்கள் கிடக்கும்வகையும், (6) 'உறங்குவது போலும்' என்னுங் குற ளால் உடல்களுக்கு இறத்தலும் பிறத்தலும் மாறிமாறி வரும் வகையும்,, (7) 'புக்கில மைந்தின்று' என்னு மிக்குறளால் மாறிமாறிப் பிறந்திறக்கும் உடல்கள் உயிருக்கு உரியனவல்ல வென்பதும் என்று இவ்வகையால் உடம்பு நிலைத்திராமையைப்பற்றிக் கூறியவகையைக் கண்டுகொள்க என்ப தாம். "மூப்பு,துக்கம், நோய் என்னுமிவை வசிப்பதாயும், பசி,தாகம்,குளிர், காலமென்னு மிவற்றால் பயத்தை யுண்டு பண்ணுவதாயும், பெரும்பான் மையும் இரஜோகுண முள்ளதாயும்,பஞ்சபூதங்களுக் கிருப்பிடமாயும்,நிலை யற்றதாயுமிருக்கிற இத்தச்சரீரமாகியவீட்டை இவனுத்மா மறுபடியு மடை யாவாறு செய்யவேண்டும்" என்று மனுதருமசாஸ்திரம் ஆறுவதத் தியாயத் திற் கூறுவதுமிங்குக் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

() 'உளதாயநிலையாமையும்' என்றும் பாடமுண்டு.

மையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்த வளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயி னும் நிற்கு மென்பது தெளியப்படாமையும், உயிர்நின்றவழிக் கிடக்கு மாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறி மாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரிய அன்மையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறிய வாறு கண்டுகொள்க.

தெளி:—(இ-ள்.) உடம்பினுள் - (வாதமுதலாகிய நோய்களின் வீடுக ளாகிய) உடம்புகளுள், துச்சிலிருந்த-ஒதுக்குக்குடியிருந்தே வந்த, உயிர்க்கு-உயிருக்கு, புக்கில்-எல்லைக்கும் இருப்பதாகிய ஒரு வீடானது, அமைந்தின்றுகொல்-(இதுவரையில்) அமைந்ததில்லைபோலும், (எ-று).

உயிரானது அவ்வாதமுதலாகிய நோய்களடங்கியிருக்க அமைந்தகா லத்தில் உடம்பில் இருந்தும், அவை, கோபித்த காலததில் அவ்வுடம்பை விட்டுப்போயும், ஒருடம்பிலும் நிலைபெறாமல் வருதலால் 'துச்சிலிருந்த' என்றார். பின்னே புறப்படாமல் புகுந்தேவிடுகிற வீடு அமைந்ததாயின், பிறர் வீடுகளில் ஒதுக்குக்குடி இராதென்பதாம். ஆகவே, உயிரோடுகூடி நிற்பதாகியவோருடம்பும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. இதனால், அவ் வுடம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. 'நா ளென' என்பது முதலாகிய எழுகுறள்களாலும் யாக்கை நிலையாமை சொல்லப்பட்ட தென்றறிக. வீடு-உடம்பு.

(க-து.) உயிருக்கு நிலையாயிருப்பதோருடம்பு என்றுமில்லை.

10\. It seems as if the soul, which takes a temporary shelter in a body, had not attained a home.

பதினோன்றுவது அதிகாரம்.

துறவு:—*Renunciation.*

பரி.—அஃதாவது † புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் ‡ அகமா கிய யாக்கையின் கண்ணும் உளதாய § பற்றினை, ¶ அவற்றது நிலையா

மை நோக்கி விடுதல். அதிகார முறைமையும் இதனுனேவிளங்கும்.

தெளி;—அஃதாவது †புறமாகிய செல்வத்திலும் ‡அகமாகிய உடம்பி லும் உண்டாகியபற்றை, §அவற்றினது நிலையாமையைப் பார்த்து விடுத லாம். அதிகாரம் வைத்தமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

க. 0 யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன்.

† புறம்-வெளி. ‡ அகம்-உள். § பற்று-அபிமானம். அவற்றது-புறமாகியசெல்வம் அகமாகிய உடம்பு என்னும் இரண்டனது.

0 யாதியா தொருவ னீங்கியா னேக லதனினு லதனிலா விலனென் றோதலா லனைத்தூர் துயர்தருமெனவீர் துயர்பயம் பொருளினைக் காட்டும் நீதிலோர் குரவனெங்குண னெனவே தேமொல்" என்பதுவைராக்கியதீபம்,

பரி:—(இ.ள்.) ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினன், அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதல் இலன், (எ-று).

அடுக்குகள் பன்மை குறித்து நின்றன. நீங்குதல்-துறத்தல். ஈண்டுத் துன்பமென்றது இம்மைக்கண் ‡ அவற்றைத்தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கண் பாவத்தான் வருவனவும் ஆகிய இருவகைத் துன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலைமை; அஃதன்றி ஒரோவொன்றாகவிடினும் அவற்றான் வருந் துன்பம் இலனு மென்பது கருத்து.

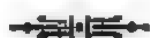
தெளி:—(இ-ள்.) (ஒருவன்) யாதனின் யாதனின்-யாதொருபொருளி னின்றும் யாதொருபொருளினின்றும், நீங்கியான்-நீங்கினன், (அவன்), அதனின தனின்-அப்பொருளினுல் அப்பொருளினுல், நோதல்-துன்பமடை தல், இலன்-உடையவனல்லன், (எ-று)

யாதனின் யாதனின், அதனின் அதனின் என்னும் அடுக்குகள்

பன்மை (மிகுதி)ப் பொருளில் வந்தன. நீங்குதல்-விட்டொழிதல் இங்குத் துன்பமென்றது இப்பிறப்பின்கண் அப்பொருள்களைத் தேடுதலாலும், காப்பாற்றுதலாலும், இழந்துவிடுதலாலும் வருவனவும், மறுபிறப்பின்கண் பாவத்தால் வருவனவும் ஆகிய இருவகைத் துன்பங்களையுமாம். எல்லாப் பொருள்களையும் ஒருமிக்கவிடுதல் தலைமையான துறவாகும்; அப்படியல்லாமல் அப்பொருள்களை ஒவ்வொன்றாக விட்டாலும் விட்ட அப்பொருள்களால் வருந்துன்பம் அவனுக்கு இல்லையா மென்பது கருத்து.

(க-து). எவ்வெப்பொருள் ஒருவனால் விடப்படுகின்றதோ அவ்வப்பொருளால் அவன் துன்பத்தை யடைவதில்லை.

1. Whatever thing a man has renounced, by that thing be cannot suffer pain.

உ. † வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

‡ "ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக், காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங்-காத்தல், குறைபடிற் றுன்பம் கெடிற்றுன்பந் துன்பக், குறைபதி மற்றைப் பொருள்" என்பது நாலடியார்.

† "வேண்டினுண் டாகத் துறக்கவென் றமையால் விருத்தனுய்க் கருத்தழிந்துருவம், காண்டல்செய் விழிபஞ் சடைந்தட னடுங்குங் காலம் வந் தடைவதன் முன்னர்,மாண்டகத் பதனுற் சாலியைப் போலு மனைவியா தியசமா தியினுற், நீண்மோ க்கதம் பலவடைக் திதெற் கெண்ணிநீத் திடுவர்புண் ணியரே" என்பது வைராக்கிய தீபம்.

பரி:—(இ-ள்.) எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல; அவ்வின்பங்களை வேண்டின், ‡ அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க.

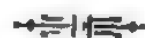
அவ்வின்பங்களாவன: அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அலையாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட் சேறலானும் வருவன, ¶ இளமைக்கண் துறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலம் எய்துமாகலின் 'உண்டாகத் துறக்க' என்றார். இம்பர்க்கென்பதும்காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கண் துன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்கள் உளவாதலும் உண்டென்பதாம்.

தெளி:—(இ-ள்). துறந்தபின் - (எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தலால், (ஒருவனுக்கு), ஈண்டு- இப்பிறப்பிலே, இயற்பால-உண்டாகுமுறைமையையுடைய இன்பங்கள், பல-பலவாம், வேண்டின்-(அவ்வின்பங்களை) விரும்பினால், உண்டாக-(காலம்) உண்டாக, துறக்க - (அப்பொருள்களைத்) துறக்கக்கடவன், (எ-று).

அவ்வின்பங்களாவன: துறந்த அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமும் வாக்கும் காயமும் அலையாது நிறலாலும், அம்மனம் வாக்குக்காயங்கள் நல்வழியிற் செல்லுதலாலும் வருவன. இளமைப்பருவத்திற் றுறந்தவன் அவ்வின்பங்களை நெடுங்கால மடைவானுதலால் 'உண்டாகத் துறக்க' என்றார், இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பின்கண் துன்பங்கள் இல்லாமற் போதலே யல்லாமல் இன்பங்கள் உண்டாதலும் உண்டென்பதாம்

(க-து.) இன்பங்களை விரும்பினவன் எல்லாப்பொருள்களையுந் துறக்கக்கடவன் என்பது.

2. After a man has renounced all things, there will still be many things in this world which he may enjoy if he should desire them; let him, while it is time, abandon the world.

ங. † அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

‡ அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க-எல்லாப்பொருளையும் (தேகத்தோடு கூடியிருக்கும்) காலம் (துறவறத்திலிருந்து) இருக்க விட்டுவிடக் கடவன்.

¶ "கரைவருமென் றெண்ணி நல்லறி வாளர், குழவி யிடத்தே துறந்தார்" என்பது நாலடியார்.

† "ஐம்புல னடல்வேண் டும்விடல் வேண்டும் மொருங்குவேண் டிய வனைத் தையுமென், றும்பரும் பரவு மொருதமிழ் வேத முரைத்தவா றேயிரு வகையா, கம்புறச் சார்பை வெறுத்தவா வறுத்தைம் புலனொழித் தோ

பரி:—(இ-ள்.) வீடெய்துவார்க்குச் செவிமுதலிய ஐம்பொறிகட்கு முரியவாய ஓசைமுதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தல்வேண்டும்; கெடுக்குங்கால், ‡ அவற்றை நுகர்தற்பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருள் முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல் வேண்டும், (எ-று).

¶ புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. 0 அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானும் அன்றி வாராத பொருள்கண்மேல் அல்லது வீட்டு நெறியாகியயோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின்,() அதனை 'அடல்வேண்டும்' என்றும், * அஃது அப்பொருள்கண் மேற்செல்லின், அந்நுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல் முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின் வேண்டிய வெல்லா மொருங்குவிடல்வேண்டும் என்றுங் கூறினார்.

தெளி:—(இ-ள்.) (முத்தியை யடைவோர்க்கு) ஐந்தன்-செவிமுதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்கு (உரியவாய),புலத்தை-(ஓசைமுதலாகிய ஐம்) புலன்களையும் (அனுபவித்தலை), அடல்வேண்டும்-கெடுத்தல்வேண்டும், (கெடுக்கும்போது), வேண்டியவெல்லாம்-(ஓசை முதலாகிய அப்புலன்களை யனுபவித்தற்பொருட்டுத்)தாம்படைத்த பொருள்களை யெல்லாம்,ஒருங்கு-ஒருமிக்க, விடல்வேண்டும் - விடுதல்வேண்டும், (எ-று).

'புலம்'என்றது சப்தமுதலிய விஷயங்களைச் செவிமுதலிய வின்திரியங்கள் அனுபவித்தலை. அவ்வனுபவிப்பு மனத்தைத் துன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டுவரும் பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்திவழியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையால் அதனை 'அடல்வேண்டும்' என்றும், அம்மனம் அப்பொருள்மேல் சென்றால் அவ்வனுபவிப்பு விறகிட்ட நெருப்பைப்போல வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாமையால்

வேண்டிய வெல்லா மொருங்குவிடல் வேண்டும் என்றும், சொல்லினர்.

முன்னின் றருமச், செம்பொருள் காண்ப தறிவறி யாமை சிதைத்தவ்வீ டெனத்திகழ் தருமால்" என்பது வைராக்கிய தீபம்.

‡ அவற்றை-சத்த பரிச ரூப ரச கந்த மென்னும் ஐம்புலன் (விஷயங்)களை.

¶ புலமென்றது இங்கே அவற்றை (சப்தாதி விஷயங்களை) (செவியாதி யிந்திரியங்கள்) அனுபவித்தலை யுணர்த்தி நின்றது.

0 அது (நுகர்தல்) மனத்தினைப் பிறரைத் துன்பப்படுத்துவதனாலும் பாவச்செய்கையாலு மல்லாமல் வாராத (வரும்) பொருள்களின்மே லல்லாமல் முத்திபெறுதற்கு வழியான யோகத்திலும் ஞானத்திலும் செலுத்தாமையின் () அதனை (அந்நுகர்தலை) 'அடல்வேண்டும்' என்று கூறினர்; அன்றி வாராத என்னுமிரண் டெதிர்மறை வினைச்சொற்களும் வரும் என்னும் பொருளை யுணர்த்தி நின்றன.

எரிகிறதைப் பிடுங்கினால் கொதிக்கிறது அடங்கும் என்பதுபோல ஒருவர் தமக்குள்ள பொருள்களனைத்தையுந் துறந்தால் அவர்க்கு விஷயானுபவம் குறையுமென்பது பெறப்படுகின்றதென்க,

(க-து.) முத்தியடைய விரும்புவோர் இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்வதோடு எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றறத் துறக்கவேண்டும்.

3. Let the five senses be destroyed ; and at the same time, let every thing be abandoned that the ascetic has formerly desired.

ச. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை

மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து

பரி:—(இ-ள்.) பற்றப்படுவதோரு பொருளும் இல்லாமை தவஞ் செய்வார்க்கு இயல்பாம்; அஃதன்றி, ஒன்றாயினும் உடைமை அத்தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயங்குதற் கேதுவாம், (எ-று).

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. † நோன்பென்பதூஉம் மயலென்பதூஉம் ஆகுபெயர். ‡ பெயர்த்தலான் என்பது திரிந்து நின்றது; நோன்பைப் பெயர்த்தலா னென வேற்றுமைப் படுத்துக் கூட்டுக. ¶எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒரு பொருளை விடாத வழியும் அதுசார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டுவந்து தவத்திற் கிடையீடாய் மனக்கலக்கஞ் செய்யு மென்பது கருத்து. இவை நான்கு பாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்.) நோன்பிற்கு-தவஞ்செய்வார்க்கு, ஒன்று-(பற்றப் படுவது) ஒருபொருளும், இன்மை-இல்லாதிருக்கை, இயல்பாகும்-இயல் பாம், உடைமை-(பற்றப்படுவதான ஒருபொருளு மில்லாதிருத்தலன்றி ஒன்றாயினும்) உடைத்தா யிருக்கை, பெயர்த்து-(அத்தவத்தைப்)போக்கு தலால்,மற்றும்-மீண்டும்,மயலாகும்-மயங்குதற்குக் காரணமாகும்,எ-று.

† நோன்பு என்னும் பண்புப்பெயர் அதனையுடையவர்க்காதலால் பண்பாகுபெயராம்; மயலென்னும் காரியப்பெயர் அதற்குக் காரண மான பொருளுடைமைக் காதலால் காரியவாகு பெயராம்.

‡ பெயர்த்தலான் என்பதனை நோன்பிற்கு என்பதனோடுகூட்டவேண் டியிருத்தலால்,'நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக்கூட் டுக' என்றார். இங்கு நோன் பென்பதனோடு இரண்டனுருபு புணர்த்தப் பட்டது. வேற்றுமைப் படுத்தல்-வேற்றுமை யுருபேற்றதாகச் செய்தல். நோன்பிற்கு என்பது பெயர்த்தலான் என்பதனோடு புணரும்போது குவ் வுருபுகெட்டு நோன்புஎன நின்றதென்க.

¶ "பரமஹம்சனு யுள்ள யதி இரண்டு கௌபீனங்களையும், ஒரு கந்தல் துணியையும், ஒரு தண்டத்தையும் ஸ்வீகரிக்கலாம்; இவற்றைவிட அதிகம் விதிக்கப்படவில்லை; ஆகையினால் இவற்றையிட அதிகமாய்ச் சுவீ கரித்தால் ரௌரவநரகத்தை யடைந்து பசு பட்சிமுதலிய யோனியில் பிறக் கிறான்" என்று நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத்து மூன்றாவது உபதேசத்

ஒன்றும் என்னும் இழிவுசிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கு நின்றது. கோற்பவரை கோன்பென்றும் மயலுக்கு ஏதுவை மயலென்றுங் கூறினமையின், அவைஆகுபெயர்களாம். பெயர்த்தலான் என்பதுபெயர்த்து எனத்திரிந்து நின்றது; கோன்பைப் பெயர்த்தலால் என்ற வேற்றுமை விரித்துக் கூட்டிக்கொள்க. எல்லாப் பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாத விடத்தும், அப்பொருள் சார்பாக விட்ட பொருள்களெல்லாம் திரும்பி வந்து தவத்திற்கு விரோதமாய் மனக்கலக்கம் செய்யு மென்பது கருத்து. இவை நான்கு பாட்டாலும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) தவஞ் செய்வார்க்கு யாதொருபற்றுங் கூடாது.

4. To be altogether destitute is the proper condition of those who perform austerities; if they possess anything, it will change their resolution and bring them back to their confused state.

ரு. * மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை.

பரி.—(இ - ள்.) பிறப்பறுத்தலை மேற் கொண்டார்க்கு † அதற்குக் ‡ கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்; ஆனபின், அதற்கு மேலே இயை பில்லனவுஞ் சில தொடர்ப்பா டுளவாதல் என்னும், எ - று.

உடம்பென்ற பொதுமையான், ¶ உருவுடம்பும், அருவுடம்புங் கொள்ளப்படும். அவற்றுள், அருவுடம் பாவது § பத்துவகை இந்திரிய வுணர்

நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத்து க-வது உபதேசத்தில் "சத்தியவாக்குள்ளவனும், ஞானவைராக்கியங்களோடு கூடினவனும், தேகமாத்திர மிச்சமாயுள்ளவனும் (சந்நியாசி) வசிக்கவேண்டும்" என்று கூறுவதும், மனுதரு

மசாஸ்திரம் ஆறாவதத்தியாயத்தில் "வேலைக்காரன் தனக்கு யஜமானன் சம்பளம் கொடுக்கும் காலை யெதிர்பார்ப்பதுபோலத் தன்தேகநாச காலத்தை (சந்நியாசி) யெதிர்பார்த்திருக்கவேண்டும்" என்றுகூறுவது மிங்குக் கவனிக்கத்தக்கனவாம்.

† அதற்கு-பிறப்பறுத்தலுக்கு.

‡ உடம்பில்லாது மாயையில் லயப்பட்டிருக்கும் பிரளய காலத்தில் சீவர்கள் பிறப்பையொழித்துக் கொள்ளுதல்முடியாமையால், அவர்களுக்கு உடம்பு பிறப்பை யொழித்தற்குக் கருவியா (காரணமா) யிற்றென்க "உயிர்க்குறுதி யெல்லா முடம்பின் பயனே, அயிர்ப்பின்றி யாதியை நாடு" என்று ஔவை குறள் கூறுவது மிங்கறியத் தக்கதாம்.

¶ உருவுடம்பு - ஸ்தூலசரீரம். அருவுடம்பு-சூக்குமசரீரம்.

§ பத்து வகை இந்திரிய வுணர்வு-மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் ஐவகை ஞானேந்திரியங்களாலும், வாக்குப் பாதம் பாணி பாயுரு

யோடும் ஐவகை வாயுக்களோடும் † காம வினை விளைவுகளோடும் கூடிய மனம்; இது ‡ நுண்ணுடம் பெனவும் படும். இதன்கட்பற்று நிலையாமை உணர்ந்தனையான் விடாமையின், விடுதற் குபாயம் ¶ முன்னர்க்கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறாது வருதலை யுணர்ந்து, இவற்றான் ஆய § கட்டினை () இலதப்பொழுதும் பொறுதவீட்டின்கண்ணேவிளைத

உபத்தமென்னும் ஐவகைக் கருமேந்திரியங்களாலும் உண்டாகும் ஞானம்.

ஐவகைவாயு—பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் என்னும் ஐந்துவகை வாயுக்கள். தருக்கசங்கிரகம் "சரீரத்தினகத்துச் சஞ்சரிக்கும் வாயுப் பிராண னெனப்படும்; அஃதொன்றாயினும் உபாதி வேறுபாட்டால், பிராணன் அபானன் முதலிய பெயர்பெறும்" என்று கூறுகின்றது.

† காமவினை விளைவு-பொருள்களை விரும்புவதாகிய ஆசையு (காம மு)ம், நல்வினை தீவினைகளின் சம்ஸ்கார வாயிலாக வரும் சுகதுக்கங்களு மாம். விசாரசாகரம் புத்தியின் தன்மையைச் சொல்லுமிடத்து "காமகரு மங்களுடன் கூடியபுத்தி" என்று கூறியிருத்தலு மிங்கறியத் தக்கதாம்.

‡ சாரீர கோபநிஷத்து "ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள்(பத்து) பிராணன் ஐந்து, மனம் புத்தி இந்தப்பதினேழுடன் கூடினது சூட்சும தேகம் அல்லது லிங்கதேகம் என்று சொல்லப்படுகின்றது" என்று கூறு கின்றது. நுண்ணுடம் பெனினும் சூக்குமவுடம்பெனினும் ஒக்கும்.

"சூக்கும சரீரமே அவித்தை, காமம், கர்மமென்னு மிம்மூன்றுடன் கூடிப் புரியஷ்டக மென்று கூறப்படுகின்றது. அஷ்டபுரியின் கூட்டத் திற்குப் புரியஷ்டகமென்று பெயராம். அவ்வஷ்டபுரியாவன.-(1) ஞானேந் திரிய பஞ்சகம், (2) கர்மேந்திரிய பஞ்சகம், (3)அந்தக்கரண சதுஷ்டயம், (4) பிராண பஞ்சகம், (5) பூதபஞ்சகம், (6) அவித்தை, (7) காமம், (8) கர்மம் என்பனவாம். * * * * இஃதெனக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்னு மந்தக் கரணத்தின் விர்த்தி விசேஷம் ராகமாம். அது வே காமமெனப்படும். கர்மமோ சஞ்சிதம், ஆகாமியம், பிராரப்தமென மூவகைத்தாம்" என்று தத்வாநுசந்தானங் கூறுகின்றது.

¶ முன்னர்க்கூறுப என்றது இவ்வதிகாரத்தின் பத்தாவதாகிய "பற் றுக பற்றற்றான்' என்னுங் குறளை; இக்குறளின் விசேடவுரையில் "அப் பற்றுவிடுதற்கு உபாயம் இதனால் கூறப்பட்டது" என்று கூறியிருத்தலு மிங்கறியத்தக்கதாம்.

$ கட்டாவது முத்திநெறியிற் புகவொட்டாது தடுத்து மனைவிமுத லியவரிடத்து நேசமிகச்செய்து அது காரணமாகப் பராதீனமாக்குதல்.

() பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார் உடம்பினுலாயகட்டினை இறைப் பொழுதும்பொறுது வீட்டின்கண்ணே விரைதலின் என்பது "இவனி

லின் 'உடம்புமிகை'என்றார். இன்பதுன்பங்களான் உயிரோடு * ஒற்றுமை

செய்தலின்,இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனுன் அகப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

தேவி:—(இ-ள்.) பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு - பிறவியை நீக்குமுயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும்-(அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு உதவியாகிய) உடம்பும், மிகை-அதிகமாம், (ஆனபின்), மற்றும்-அதற்குமேலே, தொடர்ப்பாடு-(சம்பந்தமில்லாத பொருள்களும் சில) சம்பந்த முடையனவாதல், எவன்-என்னுகும்,(எ-று)

கொல்-அசை. பொதுப்பட உடம்புஎன்றதால் உருவுடம்பும், அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும். அவ்விருவகை யுடம்புகளுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகை இந்திரிய வுணர்வுகளோடும் ஐவகை வாயுக்களோடும் காமகர்ம வினைவுகளோடும் கூடியமனம்; இது சூட்சுமசரீர மெனவும்படும். இவ்வுடம்பினிடத்தில் அபிமானம் நிலையாமையையறிந்த மாத்திரத்தால் விடாமையினுல், விடுவதற்கு உபாயம் மேலே கூறுவார். உருவுடம்பு அருவுடம்பென்னு மிவ்விருவகை யுடம்புகளால் துன்பம் இடைவிடாமல் வருதலையறிந்து, இவ்வுடம்புகளா லாகிய பந்தத்தினைக் கணப்பொழுதும் பொறுக்காமல் முத்தியினிடத்து விரைந்து செல்வதனுல் 'உடம்புமிகை' என்றார். (யான்சுகி, யான்துக்கியென்று) இன்பதுன்பங்களை யனுபவித்தலினுல், உயிரோடு ஒற்றுமை யடைந்திருத்தலால் இவ்விருவகை யுடம்புகளும் யானென்று சொல்லப்படும். இதனுல் யானென்னும் அகப்பற்று விடுதல் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) பிறப்பை யொழிக்க முயல்வார்க்குடம்பும் பாரமாம்.

5. What means the addition of other things to those who are attempting to cut off future births, when even their body is too much for them.

காரி யானே னிகழிரி யகைக ளாலும், புவனதேய் வங்க ளாலும் பூதபேனிகங்க ளாலும், தவனமூன் றடைந்து வெய்யிற் சகித்திடாப் புழுப்போல் வெம்பிப், பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறி னேனே'' என்று கைவல்லிய நவநீதங் கூறுவதால் நன்கு விளங்கும்.

இன்பதுன்பங்களை யநுபவித்தலினால், உயிரோடு உடம்புஒற்றுமை யுடைத்திருத்தலாம். அஃதாவது இன்பதுன்பங்களை யநுபவிப்பது இன்னதுதானென்று அறியாமலிருத்தலாம். உயிர்க்கு உடம்பு வேறுபட்டதென்பது யோகஞானங்களாலன்றி வேறுவகையால் பிரத்தியட்சமாகக் காண்டல் முடியாமையின், யோகஞானமில்லாதவர்களுக்கு உயிரும்உடம்பும் ஒற்றுமை யுடையனவாகவே விளங்குமென்க. "ஒற்றுமை நயத்தி னொன் றெனத் தோன்றினும், வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்" என்பது நன்னூல்.

துறவறவியல்—கக-வது துறவு. **381**

யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

பரி:—(இ-ள்.) தானல்லாத உடம்பையானென்றும் தன்னோடியை பில்லாத பொருளை எனதென்றுங்கருதி, † அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற் கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தை யெய்தும், (எ-று).

மயக்கம்-அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற் பெற்ற ‡ உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனது அன்மை தெளிந்து, ¶ அவற்றின்கட் பற்றைவிடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனான் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) யானெனதென்னும் (தானல்லாத உடம்பை) யானென்றும் (தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்றும் நினைத்து, (அவற்றினிடத்துப்) பற்றுச்செய்வதற்குக்காரணமாகிய, செருக்கு-மயக்கத்தை, அறுப்பான்-கெடுப்பவன, வானோர்க்கு-தேவர்க்கும், உயர்ந்த-அடைதற்கரிதாகிய, உலகம்-முத்தியுலகத்தை, புகும-அடைவான, (எ-று).

மயக்கம-அஞ்ஞானம். அவ்வஞ்ஞானத்தைக் கெடுதலாவது ஞானாசாரிய ரிடத்துப் பெற்ற உபதேசங்களாலும் யோகாப்பியாசத்தாலும் (யானெனதென்னும்) அப்பொருள்கள் யான என்பதும் எனது என்பதும் அல்லவென்று தெளிந்து, அவற்றினிடத்துப் பற்றைவிடுதல். வானோர்க்கு மென்னுமுயர்வு சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரதால்தொக்கு

கின்றது. இதனால் யானெனதென்னும் இருவகைப்பற்றையும் விட்டவர்க்கே மோட்சமுண்டென்பது சொல்லப்பட்டது. பற்று-அபிமானம்.

(க-து). யானெனதென்னுமபிமானத்தினை யொழித்தவனே முத்தியடைவான் என்பது.

6. He who destroys the pride which says "I," "mine," will enter a world which is difficult even to the Gods to attain

எ. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

* திருவாய்மொழி "நீர்நும தென்றிவை, வேர்முதன் மாய்த்திறை, சேர்மி னுயிர்க்கதன், நேர்நிறை யில்லே" என்றும், பிரபுலிங்கலீலை "யானெ னதெப திருத்திடு காய, ஞானமுருன்" என்றும் கூறுகின்றன.

† அவற்றின்கண்-யானெனதென்பதனிடத்து.

‡ உறுதிமொழி-உறுதி (நன்மை)யைத் தரத்தக்க வார்த்தை.

¶ அவற்றின்கண் - யானெனதென்பதன்கண்

பரி:—(இ-ள்.) இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரைப் பிறவித் துன்பங்கள் இறுகப்பற்றி விடா, (எ-று).

இறுகப்பற்றுதல் - காதல்கூர்தல். † விடாதவர்க் கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லையென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) பற்றினை-(யானெனதென்னும இருவகைப்) பற்றுக்களையும், பற்றி-இறுகப்பற்றி, விடாதவர்க்கு - விடாதவரை, இடும்பைகள்-பிறவித்துன்பங்கள், பற்றி-இறுகப்பற்றி, விடா-விட்டு நீங்காவாம்.

இறுகப்பற்றுதல்-(யானெனதென்பவற்றில்) ஆசைமிகுதல், விடாதவர்க்கென்பது விடாதவரை யென்னும பொருளில் வந்தமையின் வேற்

றுமைமயக்கமாம். இதனால் இருவகைப் பற்றுக்களையும் விடாதவர்க்கு மோட்சம் இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) யானெனதென்னும் இருவகைப்பற்றுக்களையும் விடாதவர்க்குப் பிறவித்துன்பங்கள் நீங்கா என்பது.

7. Sorrows will never let go their hold of those who give not up their hold of desire

அ. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

பரி:—(இ-ள்.) முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார், அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் ‡ பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார், (எ-று).

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும், * இருவகை யுடம்புகளையும் உவர்த்துப் $ பற்றறவிடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றன்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் ¶ ‘தலைப்

† விடாதவர்க்கு என்பதன் நான்கனுருபு தனக்குரிய பொருளை விட்டு (விடாதவரையென) இரண்டனுருபின் பொருளில் வந்தமையால் வேற்றுமை மயக்கமாயிற்று.

‡ உயிரை வேறு (முத்தி) மார்க்கத்தில் செல்லாவண்ணம் பந்திப்பது பற்றிப் பிறப்பு என்று கூறுது ‘பிறப்பாகிய வலை’ என்று கூறப்பட்டது.

* இருவகை உடம்பு-உருவுடம்பு, அருவுடம்பு.

$ பற்றறவிடுதல்-அபிமானமொழிய நீங்குதல்; பொருளைத்துறத்தல்-பொருளின்கண் அபிமான மின்மை;உடம்பைத் துறத்தல்-உடம்பின்கணபிமான மின்மை.

¶ (தீரத் துறந்தார்) தலைப்படுவாரென்று எதிர் காலத்தாற்கூறுவதுதலைப்பட்டாரென்று இறந்தகாலத்தாற் கூறியது துணிவு (தெளிவு) பற்றிவந்த காலவழுவமைதி.

பட்டார்' என்றும், § பொய்ந்நெறிகண்டே பிறப்புவலையு ளகப்படுதலின் 'மயங்கி' என்றுங் கூறினர்.

தெளி:—(இ-ள்.) தீரத்துறந்தார்-முழுதுந்துறந்தவர், தலைப்பட்டார்-(முத்தியை) அடைந்தவராவார், மற்றையவர்-அப்படி துறவாதவர், மயங்கி-மருண்டு, வலைப்பட்டார்-(பிறப்பாகிய) வலையிலகப்பட்டவராவார், (எ-று).

முழுதுந்துறத்தலாவது பொருள்களையும், இருவகை யுடம்புகளையும் வெறுத்துப்பற்றறவிடுதல். அப்படி துறவாமையாவது அப்பொருள் முதலியவற்றில் யாதாவது ஒன்றனிடத்துச் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் 'தலைப்பட்டார்' என்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்பாகிய வலையிலகப்படுதலால் "மயங்கி" என்றும் சொல்லினர்.

(க-து.) யானெனதென்னும் இருவகைப் பற்றையும் பற்றறத் துறந்தவர்க் கல்லாமல் மற்றவர்க்கு வீடுண்டாகா தென்பது.

8. Those who have entirely renounced all things and all desire have obtained absorption into God; all others wander in confusion entangled in the net of many births

கூ. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

பரி:—(இ-ள்.) ஒருவன் இருவகைப்பற்றும் அற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன் பிறப்பையறுக்கும்; அவையறுதபொழுது அவற்றுப் பிறந்திறந்து வருகின்ற நிலையாமை காணப்படும், (எ-று).

காரணமற்ற பொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமை பற்றி

§ பொய்ந்நெறிகண்டிருந்தும் என்றும் பாடமுண்டு.

பொய்ந்நெறி காண்டலாவது அறிவுநூல் கூறும் வழியிற்செல்லாது உலகநூல் கூறும் வழியிற்செல்லுதல். அஃதாவது பிறவிக்குக் காரணமாயுள்ள பொய்ந்நெறி (வழி) யை மோட்சமடைதற்குக் காரணமான மெய்ந்நெறியென்றுகண்டு நடத்தலாம்.(பொய்ந்நெறி-தப்புவழி). தப்புவழியிற்சென்றோர் தாங்கருதிய விடத்திற்குப் போகமுடியாமைபோல, உலகநூலை

அறிவு னுலென்று நம்பி அதிற் கூறியபவ ரெழுகுவோர் தாமடைய வெண்ணிய வீட்டை யடையாரென்பது இரண்ட கருத்தாம்.

காரணமாகிய மண்ணும் நெருப்பும் ஒழிந்தபோதே அவற்றின் காரியமாகிய கடமும் புகையும் ஒழிதல்போன்று, காரணமாகிய யானென தென்னும் இருவகைப்பற்று மொழிந்தபோதே அவற்றின் காரியமாகிய பிறப்புமொழிந்து போமென்பதாம். இதனால் காரணமற்றபோது காரிய மிரா தென்பது பெறப்பட்டது. இந்தக் காரணமென்றது முதற் காரணத்தை. எது காரியத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசிக்கின்றதோ, எது இல்லாமல் காரியஞ் சித்திப்பதில்லையோ அது முதற்காரணமாம்.

பற்றற்ற கண்ணே' என்றார். † "அற்றது பற்றெனி லுற்றது வீடு" என்பதூஉம் ‡ அது பற்றி வந்தது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் ¶ அவ் விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ-ள்.) (ஒருவன்) பற்றற்ற கண்ணே - (இருவகைப்) பற்றுக்களும் அற்றபொழுதே, (அப்பற் றறுதியானது),பிறப்பு - (அவனது) பிறவியை, அறுக்கும் - ஒழிக்கும், மற்று - அவ் விருவகைப்பற்று அறாத பொழுது, நிலையாமை காணப்படும்—(அவ்விருவகைப் பற்றால் பிறந்து இறந்து வருகிற) நிலையாமையானது அறியப்படும், (எ-று).

காரணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாகு முறைமைபற்றி 'பற்றற்ற கண்ணே' என்றார். இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவ்விரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன அறுதல்-நீங்குதல்.

(க-து.) யானெனதென்னும்இருவகைப்பற்றும்நீங்காத விடத்துப் பிறப்பொழிதலின்மைபால் நிலையாமையே அறியப்படும்.

9. At the mom ent in which desire has been abandoned, other births will be cut off; when that has not been done, instability will be seen.

—⋯—

௫0. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

பரி:—(இ-ள்.) * எல்லாப் பொருளையும் பற்றி நின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டு நெறியை இதுவே நன்னெறி யென்று மனத்துக் கொள்க; கொண்டு, () அதன்கண் உபாயத்தை அம்மனத்தாற் செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு,(எ - று).

§ கடவுள் வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையால் 'பற்றற்றான்'

† திருவாய்மொழி 2-ம் பதிகம், 5. இதன் பொருள் (யானெனதென் னும் இருவகைப்) பற்று நீங்கியதாயின் (சீவன்) முத்தி யுண்டாயிற்று என்பது, பற்றற்றதெனின் வீடுற்றது என்றன்வயிகைப்பட்டது.

‡ அது - காரணமற்ற பொழுதே காரியமு மற்றதாகு முறைமை.

¶ அவ்விருமையும்—தீரத் துறந்தார்க்கு வீடுண்டென்பதும், அவ் வாறு துறவாதவர்க்குப் பிறப்புண்டென்பதும்.

* "தோய்ந்தும் பொருளனைத்துந் தோயாது நின்ற சுடரே" என்பது இராமாயணம் ஆகாயம் வாயு முதலிய பூதங்களையும் அவற்றின் காரியங் களையும் பற்றி நின்றே பற்றற்றிருத்தல் போன்று, இறைவன் எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிநின்றே பற்றற்றிருக்கின்றான் என்பதாம்.

() அதன்கண்-அந் நன்னெறியி னிடத்து.

§ கடவுள் வாழ்த்திற்கேற்ப—கடவுள்வாழ்த்தென்னும் முதலதிகாரத் திற்குப் பொருந்த.

என்றார். ¶ பற்றற்றான் பற்றென்புழி ஆறாவது செய்யுட் கிழமைக்கண் வந்தது. ஆண்டுப் பற்றென்றது () பற்றப்படுவதனை. அதன்கண் உபாய மென்றது § நியான [] சமாதிகளை. விடாது வந்த பற்றென்றது அநாதி யாய் வரும் உடம்பிற் பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) பற்றற்றான் - (எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றி நின்றே) பற்றில்லாத கடவுள், (அருளிச் செய்த), பற்றினை - முத்தி வழி

யை, பற்றுக - (இதுவே நல்லவழியென்று) மனத்திற் கொள்ளக் கடவர், (கொண்டு), அப்பற்றை - அதனிடத்து உபாயத்தை,பற்றுக-(அம்மனத்தினுற்) செய்யக் கடவர், பற்று-(விடாது வந்த) பற்று, விடற்கு-ஒழிதற்கு.

கடவுள் வாழ்த்துக்கேற்ப இங்கும் பொதுவகையினுல் 'பற்றற்ருன்' என்ருர். பற்றற்ருன் பற்று என்றவிடத்துப் பற்றற்ருனது என்னும் ஆரும்வேற்றுமையுருபு செய்யுட்கிழமைப்பொருளில் வந்தது. அங்குப்பற்றென்றது பற்றப்படும் முத்திநெறியை. அம்முத்திநெறியினிடத்து உபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாகவருந் தேகாபிமானத்தினை. இதனுல் அத்தேகாபிமானம் விடுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) தியானசமாதிகளைச் செய்தால்யானெனனும் பற்ருெழியும் என்பது.

10. Desire the desire of Him who is without desire; in order to renounce desire, desire *that* desire.

¶ பற்றற்ருன்பற்று என்பது ஆரும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்.

0 பற்றப்படுவதனை-(மோட்சவிருப்பமுள்ளோன்) பற்றப்படுவதாகிய முத்திவழியை. முத்திவழியென்றது முத்திவழியைக் கூறும் ஞானசாஸ்திரத்தினை. முத்திவழி, முத்திவழியை யுணர்த்தும் நூலுக்காதலின் காரியவாகு பெயராம்.

§ கடவுளிடத்து விட்டுவிட்டுச் செல்லும் அந்தக்கரணத்தின் பிரவாகம் தியானமெனப்படும்.

[] உண்டாயிருக்கும் சம்ஸ்காரங் (வாசனை) களின் ஒழிவும் அடங்கியிருக்கும் சம்ஸ்காரங்களின் வெளிப்பாடு முண்டாய் அந்தக்கரணமொருமுகமாய்ப் பரிணமித்திருத்தல் சமாதியெனப்படும். "நீ மெய்ஞ்ஞானநன்னிட்டை சாருதல்" என்னும் வைராக்கிய சதகச்செய்யுளினுரையில் "மனமாதி முக்கரணங்களும் அசையாது நின்றவிடம் மெய்ஞ்ஞானநிட்டை யென்பதும், அவையசைந்து செய்யுந் தியானசமாதிகள் அந்நிட்

டை வருவதற்கு ஏது வென்பது மறிக" என்று சிதம்பர சுவாமிகள் கூறியிருக்கின்றனர்.

40

பன்னிரண்டாவது அதிகாரம்.

மெய்யுணர்தல்—True Knowledge.

பரி:—அஃதாவது † பிறப்பு வீடுகளையும், ‡ அவற்றின் காரணங்களையும், § விபரீத ¶ ஐயங்களான் அன்றி உண்மையா னுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமென்ப. () இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணவொற்றுமைபற்றித் துறவின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—*அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும், விபரீத சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையாக வறிதல். இம்மெய்யுணர்தலை வடநூலார் தத்துவஞான மென்பர். இம்மெய்யுணர்தலும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிய விடத்து உண்டாவதாகையால், அக்காரண வொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.*

க. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணாப் பிறப்பு.

ப:—(இ-ள்.) மெய்ப்பொரு ளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென் றுணரும் விபரீத உணர்வானேஉளதாம் இன்பமில்லாத பிறப்பு, (எ-று).

† *பிறப்பில் துன்பக் கூறுபாடும், வீட்டில் (முத்தியில்) இன்பக்கூறுபாடு முளவென்க.*

‡ *அவற்றின் காரணங்கள்—பிறப்பு வீடுகளின் காரணங்களாகிய அஞ்ஞானமும் ஞானமும்.*

§ *விபரீதம்-திரிவு. "திரிவு மித்தையினாலாகிய வுணர்வு. அது இப்பியை வெள்ளி யென்பது" என்று தருக்க சங்கிரகம கூறுகின்றது. அஃதாவது ஒன்றை (கயிற்றை) மற்றொன்றாக (பாம்பாக) வறிதலாம்.*

¶ *ஒன்றை (கயிற்றை) அதுவோ இதுவோ (கயிறோ பாம்போ) என்*

றறிதல் ஐயம். ஐயம்-சந்தேகம். தருக்க சங்கிரகம் "ஐயமாவது ஒருதருமி யின் மாறுபட்ட பல தருமங்களான் விசேடிக்கப்பட்ட வுணர்வு. தரும மெனினும் தன்மையெனினும் ஒக்கும். அது குற்றியோமகனோ என்பது" என்று கூறுகின்றது.

() இதுவும் (மெய்யுணர்தலும்) பற்றற்றான் பற்றாகிய முத்திவழி யைப் பற்றியபோது உண்டாவதா யிருத்தலால், அக்காரண வொற்றுமை பற்றி (மெய்யுணர்தலுக்குப் பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றுதல் காரணமா யிருக்கும் ஒற்றுமைபற்றி)த் துறவின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இங்குக் காரணமென்பது நிமித்தகாரணம். எது சொரூபத்தில் பிர வேசிக்கின்றதில்லையோ, ஆனால் காரியத்திற்கு வேறாக இருந்துகொண்டு காரியத்தைச் செய்கின்றதோ, எதன் நாசத்தினால் காரியம் நாசமடைகின்ற தில்லையோ அது நிமித்த காரணமெனப்படும்.

அவ்விபரீத உணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவு ளும் இல்லையெனவும், மற்றும் † இத்தன்மையவுஞ் சொல்லும் மயக்கநூல் வழக்குகளை மெய்ந்நூல் வழக்கெனத் துணிதல். ‡ குற்றியைமகனென்றும், இப்பியை வெள்ளியென்றும் இவ்வாறே ஒன்றனைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சை யென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. நரகர், விலங்கு, மக்கள் தேவரென்னும் நால்வகைப் பிறப்பினு முள்ளது துன்பமேயாகலின் 'மாணாப்பிறப்பு' என்றார். இதனாற் பிறப்புத் துன்பமென்பதூஉம், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சையென் பதூஉம் கூறப்பட்டன.

தெளி.—(இ-ள்) பொருளல்லவற்றை-மெய்ப்பொருள்க ளல்லாதன வற்றை, பொருளென்று-மெய்ப்பொருள்க ளென்று, உணரும்-அறிகின்ற, மருளான்-விபரீத ஞானத்தினாலே, மாணாப்பிறப்பு - மாட்சிமையில்லாத பிறப்பு (இன்பமில்லாத பிறப்பு), ஆம்-உண்டாகும், (எ-று).

பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் விபரீதஞானமாவது மறு

பிறப்பும், இருவினைப் பயன்களும், கடவுளும் இல்லையென்றும், மற்றும் இப்படிப்பட்டவைகளையும் சொல்லுகிற மயக்கநூல் வழக்குகளைமெய்ந்நூல் வழக்கென்று நிச்சயித்தல். கட்டையைக் கள்ளனென்றும், கிளிஞ்சிலை வெள்ளியென்றும் இவ்வகையே ஒருபொருளை மற்றொருபொருளாக நிச்சயித்தலும் அது (விபரீதமாம்). மருள், மயக்கம், விபரீதஞானம், அஞ்ஞானம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவர் என்கிற நால்வகைப்பிறப்புக்களிலும் உள்ளது துன்பமேயாதலால 'மாணாப்பிறப்பு' என்றார் இதனால் பிறப்புத் துன்பமென்பதும், அப்பிறப்பிற்கு முதற்காரணம அஞ்ஞானமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

(க-து) மெய்ப்பொருளல்லாதவற்றை மெய்ப்பொருளென்றறியும் விபரீத ஞானத்தினால் பிறப்புண்டாகின்றது என்பது.

1 Inglorious births are produced by the confusion of mind which considers those things to be real which are not real.

உ. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

† இத்தன்மையவும்என்றகூறினமையின், ஆகாயமென்பதொன்றில்லையெனவும், பூதங்களின் கூட்டுறவால் உயிரென்பதொன்று தோன்றி அவற்றின் பிரிவால் அழியுமெனவும், காண்டலளவை யன்றி வேறு அளவைகளில்லை யெனவும், பிறவுங் கூறுதலுங் கொள்க.

‡ குற்றி-மரக்கட்டை. § இப்பி-முத்துச்சிப்பி.

பரி:—(இ-ள்.) † அவிச்சையினீங்கிமெய்யுணர்வினை யுடையாயினார்க்கு அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக்கொடுக்கும்,(எ-று).

‡ இருள்-நரகம்; அஃதாகுபெயராய்க் காரணத்தின் மேனின்றது.

¶ நீங்கியெனத் தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றது; நீங்கவென்பதன் திரி

பெனிலும் அமையும். மருணீங்கியென்னும் வினையெச்சம் காட்சியவரென்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. மாசறுகாட்சியென்றது 0 கேவலவுணர்வினை. இதனால் வீடாவது § நிரதிசய இன்பமென்பதூஉம், அதற்கு நிமித்தகாரணம் * கேவலப்பொருளுணர்வென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

† கடவுள்வாழ்த்து "இருள்சே ரிருவினையும்" என்னும் குறளின் விசேடவுரையில் "இன்ன தன்மைத்தென ஒருவாராலுங்கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருள் என்றும்" என்று கூறியிருத்தலால், இன்னதன்மைத்தென்று ஒருவாராலும் கூறப்படாமை அவிச்சைக்கு இலக்கணமாயிற்றென்க.

‡ இருள் நரகம் என்பது அடக்கமுடைமை யதிகாரம் முதற்குறளின் விசேட வுரையில் "இருள் என்பது ஓர் நரகவிசேடம்" என்று கூறுவதாலுமறிக. இருள் என்னுங் காரியப் பெயர் அவ்விருளை (நரகத்தை) யடைவதற்குக்காரணமான பிறப்பினை யுணர்த்தலால் காரியவாகு பெயராம். ஒருவன் நரகத்தையடைதல் பிறப்பினாலாதலின் நரகத்தையடைதற்குக் காரணம்பிறப்பாயிற்றென்க. இதனால் ஞானத்தாலடைவது மோட்சமென்றும், பிறப்பினாலடைவது நரகமென்றும்பெறப்பட்டனவென்க. இருள்-அவிச்சை. அஃது ஆகுபெயராய்க் காரியத்தின் மேனின்றது என்றும் பாடமுண்டு. இப்பாடத்தின்படி அவிச்சை யென்னும் கருவியின் (முதற்காரணத்தின்) பெயர் அதன்காரியமாகிய பிறப்பிற்காதலால் (முதற்) கருவியாகு பெயராம். இருள் என்பது அவிச்சையை யுணர்த்துதல் " இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா" என்னுங் குறளாலறிக.

¶ இருணீங்கி யென்பதற்கேற்ப மருணீங்கியென வந்தது எதுகைத் தொடையாம். இஃது ஒரடியுள் சீர்களினெழுத்தொன்றிவந்த எதுகைத் தொடையாம். பல வடிகளிலேனும் பல சீர்களிலேனும் எழுத்தக்கவொன்றிவருவது தொடையெனப்படும். தொடைக் கிலக்கணம் இலக்கணவிளக்கம் " அடியிரண்டு தொடுத்தமன் சேறலிற் றொடையே" என்று கூறுகின்றது.

0 கேவலவுணர்வு—பிரமஞானம் அல்லது சிவஞானம். " உரைசெயிற் பிரம ஞான மொன்றுமே முத்திக் கேது" என்பது பிரபுலிங்கலீலை.

§ நிரதிசயவின்பம்—பேரின்பம், அஃதாவது அதிசயமற்ற வின்பம்.

அதிசயம்-பேதம், "பேதமில்லதோர் கற்பளித்தபெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே" என்பது திருவாசகம்.

* கேவலப் பொருளென்றும் பாடமுண்டு. பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றுதல் வாயிலாக வீடடைவதன்றி நேரே பற்றற்றான் (கடவுள்) வாயிலாக வீடடைதலின்று மென்ப தீண்டுணர்தற்பாற்றும்.

தெளி:—(இ-ள்.) மருள் நீங்கி-அஞ்ஞானத்தினின்றும் நீங்கி, மாசறு-குற்றமற்ற, காட்சியவர்க்கு-(மெய்) அறிவினையுடையா ராயினார்க்கு, (அம்மெய்யறிவானது), இருள்-பிறப்பினை, நீங்கி-நீங்கச்செய்து, இன்பம்-முத்தியை, பயக்கும்-கொடுக்கும், (எ-று).

இருள்-நரகம்; அஃதாகு பெயராய்த் தன் காரணமாகிய பிறப்பின் மேல் நின்றது. இருணீக்கியென்பது மருணீங்கியென்னுந் தொடைநோக்கி இருணீங்கியென்று மெலித்தல் விகாரம் பெற்று நின்றது; நீங்கியென்பது நீங்கவென்பதன் திரிபென்றலும் ஒக்கும். மருணீங்கி யென்னும் செய்து என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் காட்சியவரென்னுங் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. மாசறுகாட்சி - கேவல ஞானம். இதனால் வீடாவது அதிசயமற்ற இன்பமென்பதும், அவ்வின்பத்தினைப்பெறுதற்கு நிமித்த காரணம் கேவலப்பொருளாகிய பிரமஞான மென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

(க-து.) மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றார்க்குமுத்தியுண்டாமென்பது.

2. A clear undimmed vision of things will deliver its possessors from the darkness of future births, and confer the felicity of Heaven.

ந. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து.

பரி:—(இ-ள்.) ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு எய்தி நின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாத லுடைத்து, (எ-று).

ஐயமாவது பல தலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும் கடவுளும், உளவோ இலவோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ, கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றாற் பிறர்மதங் களைந்து தம்மத ¶ நிறுத்தல் எல்லாச் சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழும் ஐயத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம்மனுபவத்தானீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை 'ஐயத்தினீங்கித்தெளிந்தார்' என்றும், அவர்க்கு அவ்வனுபவ வுணர்வு 0 அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டை உலகியலுணர்வு † தூர்ந்துவருமாகலின், ‡ அதனைப் பயன்மேலிட்டு 'வையத்தின் வானநணிய துடைத்து' எனறுங் கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வும் பிறப்பிற்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது.

¶ நிறுத்தல்-ஸ்தாபித்தல். 0 அடிப்பட்டு-பழகி. † தூர்ந்து-குறைந்து.
‡ அதனைப் பயன்மேலிட்டு-(உலகியலுணர்வு) தூர்ந்து (குறைந்து) வருதலை மெய்யுணர்வின் பயனாய வீட்டுலகின்மேல் வைத்து. (மெய்யுணர்வால் உலகியலுணர்வு குறையக்குறைய வீட்டுலகம் சமீபித்துக்கொண்டே வருமென்பது கருத்தாம்).

தெளி:—(இ-ள்.) ஐயத்தின் நீங்கி-சந்தேகத்தினின்றும் நீங்கி, தெளிந்தார்க்கு-மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு, வையத்தின்-(அடைந்துநின்ற) இவ்வுலகத்தினும், வானம்-(அடையக் கடவதாகிய) முத்தியுலகம், நணியது-சமீபித்திருத்தலை, உடைத்து-உடையதாம், (எ-று).

ஐயமாவது பலவகையாய அறிவு. அவ்வையமாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயன்களும், கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றில் நிச்சயம் பிறவாமல் நிற்றல்; கானலோ நீரோ, பழுதையோ பாம்போ என்று ஒன்றிலும் நிச்சயம் உண்டாகாது நிற்பதும் அது (ஐயமேயாம்). ஒருவிதத்தினால் பிறர் மதத்தை நிராகரித்துத் தமது மதத்தை நிறுத்துதல் எல்லாச் சமயநூல்களுக்கும் இயல்பாகலால், அந்நூல்கள் சொல்லுகின்ற

பொருள்களில் எது உண்மையென்று உண்டாகுஞ் சந்தேகத்தை யோகாப்பியாசத்தில் முதிர்ச்சியுடையார் தமது அநுபவஞானத்தினால் நீக்கி உண்மையை அறிவாராகலால், அவரை 'ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தார்' என்றும், அவ்வியோகமுதிர்ச்சியுடையவர்க்கு அவ்வநுபவஞானம் தொடர்ந்துமேலிடுந்தோறும் மேலிடுந்தோறும் பழைய லோகாசாரஞானம் மறந்து வருமாதலால், அதனைப் பயனுடைய வீட்டுலகின்மேல் வைத்து'வையத்தின் வானநணிய துடைத்து' என்றும் சொல்லினார்; சொல்லவே சந்தேக ஞானமும் பிறவிக்குக் காரணமாதல் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) சந்தேகத்தினின்றும் நீங்கி மெய்யுணர்ந்தவர் தவறாது முத்தியடைவர் என்பது.

3. Heaven is nearer than earth to those men of purified minds who are freed from doubt.

ச. ¶ ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

பரி:—(இ-ள்.) § செல்லப்படுகின்ற புலன்கள்வேறுபாட்டான் ஐந்தாகிய வுணர்வு அவற்றைவிட்டுத் தம்வயத்ததாய வழியும் † அதனாற் பயனில்லையேயாம்; மெய்யினை யுணர்தலில்லாதார்க்கு, (எ-று).

¶ "ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனு, மெய்யறி விலாதவர்கள் வீடது பெறாரே" என்பது சிவஞானபோதம்.

§ செல்லப்படுகின்ற புலன்கள்—மனம் செவி முதலிய விந்திரியங்கள் வாயிலாகச் சென்று அநுபவிக்கின்ற சப்த முதலிய விஷயங்கள் செல்லப்படுகின்ற என்பதற்குப் பிரதியாக சொல்லப்படுகின்ற என்றும் பாடமுண்டு.

† அதனால்-(ஐந்தாகிய வுணர்வு-மனம்) தம் வயத்ததாவதினால்.

‡ ஐந்தாகிய வுணர்வு-மனம். அஃதெய்துதலாவது மடங்கி ஒருதலைப் பட்டுத் ¶ தாரணைக்கண் நிற்றல். அங்ஙனநின்றவழியும் வீடு பயவாமையின் 'பயமின்று' என்றார். சிறப்புமமை எய்துதற்கருமை விளக்கின்றது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் 0 மெய்யுணர் வுடையார்க்கே வீடுண்டென மெய்யு ணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) ஐயுணர்வ-(,, சை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றம் என் னும் ஐந்துபுலன்களிலும் செல்லுதலின் வேறுபாட்டால்) ஐந்தாகிய உண ர்வு, எய்தியக்கண்ணும்-(அப்புலனகளை விட்டுச) தமக்கு வசப்பட்டதாய விடத்தும், (அதனுல்), பயன்-ப்ரயோஜனம, இன்று - இல்லையேயாம், மெய்யுணர் வில்லாதவர்க்கு—மெயயினை யறிதலில்லாதவர்களுக்கு, (எ-று).

ஐந்தாகிய உணர்வு-மனம். அம்மனம் வசப்படுதலாவது மடங்கியொரு முகப்பட்டுதாரணையில் நிற்றல். மனம் அப்படி நின்றவிடத்தும் அது முத இயைத்தாராமையால் 'பயமின்று' என்றார். ஐயுணர் வெய்தியக்கண்ணும் என்றடையர்வு சிறப்பும்மை மனம தம்வயத்ததாதற்கு அருமையா மென் பதை விளக்கி கின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் மெய்யை யுணர்ந்தவ ர்க்கே முத்தி உண்டென்று மெயயுணர்வின சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) மெய்புணர் வில்லாதவர் மனவடக்கம் பெற்றாலும் அதனுலவர்க்கு முத்தியுண்டாவதில்லை என்பது.

4. Even those who have all the knowledge which can be attained by the five senses, will derive no benefit from it if they are without a knowledge of the true nature of things.

ரு. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

பரி:—(இ-ள்.) யாதொரு பொருள் யாதோ ரியல்பிற்றய்த் தோன் றிலும், அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கணி ன்ற மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது, (எ-று).

பொருடோறும் உலகத்தார் † கற்பித்துககொண்டு வழங்குகின்ற

‡ செவியாதி யிந்திரியங்களின் வாயிலாகச சப்தாதி (ஐந்து) விஷய

ஞானங்களை யுடைத்தாயிருப்பது மனமாதலால் 'ஐந்தாகிய வுணர்வு மனம்' என்று கூறப்பட்டது.

¶ தைலதாரை போன்று இடைவிடாது அந்தக்கரணம் ஒருவகைப்பட்டிருத்தல் தாரணையெனப்படும். இது யோகாங்கங்களுள் ஒன்று.

0 மனமடக்கல் யோகமாயும் மயக்கறுத்தல் ஞானமாயு மிருத்தலால், மயக்கறுக்கும் ஞானமின்றி மனமடக்கும் யோகத்தால் முத்தியுண்டாகா தென்பதாம்.

† கற்பித்துக்கொண்டு-வற்பவித்துக்கொண்டு.

‡ கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. ¶ அஃதாவது 0 கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர் சாதியும், சேரமானென்பதொரு குடியும், வேழநோக்கினை யுடையா னென்பதோர் வடிவும், சேஎயென்பதோ ரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யென்பதோர் சிறப்புப் பெயரும் ஒரு பொருளின்கட் கற்பனையாகலின், † அவ்வாறுணராது § நிலமுதல்உயிரீறாகிய தத்துவங்களின் தொகுதியெனவுணர்ந்து, ¶ அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தங்காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டு சென்றாற்

---

‡ கற்பனை-உண்மையாகாதது.

¶ அஃதாவது-காண்பதாவது. 0 கோச்சேரமான் யானைக் கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்பவன் சேரர்குலத்தரசன். இவ்வரசன் புறநானூற்றில் புலவர்களால் பாடப்பட்டுள்ள அரசர்களிலொருவன். அப்பெயருள் கோ-(இராஜன்) என்பது க்ஷத்திரிய ஜாதியையும், சேரமான் என்பது குடிப்பெயரையும்[குடிப்பெயர் ஒருகுலத்திற்கு வழங்கும் பெயர்], யானைக்கண் என்பது (அவனுக்குள்ள) கண்ணின் வடிவத்தையும் (யானைக் கண்போல் அவன் கண்ணிருந்தமை பற்றி யானைக்கண் என்று சொல்லப்பட்டது), சேஎய் என்பது (அவனது) இயற்பெயரையும் (இயற்பெயர் தாய் தந்தைகளா லிடப்பட்ட பெயர்), மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யென்பது (அவனுக்குள்ள) சிறப்புப் பெயரையும் (சிறப்புப்பெயர் ஒருகாரணம்

பற்றிப் பின்வரும்பெயர்), உணர்த்தினவென்க. மார்தாஞ்சேரலிரும் பொறை என்றும்பாடமுண்டு. மார்தாஞ்சோலிரும்பொறை என்பதற்கு மக்களெடுத்துக் கூறும் அழகிய புகழாகிய பெரியசுமையை புடையவனென்பது பொருள். மார்தாஞ் சேரலிரும்பொறை என்பதற்கு மனிதர்களுக்குள்ளே மிகுந்த பொறுமையுடைய அழகிய சேரன் என்பது பொருள்.

† அவ்வாறுணராது - (மெய்யென்று) அப்படியே யறியாமல்.

§ நிலமுதல் உயிர்முடியதத்துவங்கள் - பிருதிவிமுதலிய பூதஙகள் 5, செவிமுதலிய ஞானேந்திரியங்கள் 5, வாக்குமுதலிய கர்மேந்திரியங்கள் 5, பிராணன் முதலிய வாயுக்கள் 5, மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் 4, உயிர் 1 ஆக 25-ஆம்.

¶ அவற்றை (அத்தத்துவங்களை) நிலமுதலாகத் தத்தம் (தமது தமது) காரணங்களு ளொடுக்குதலாவது பிருதிவியை அப்புவிலும், அப்புவைத் தேயுவிலும், தேயு(தீ) வை வாயுவிலும், வாயுவை ஆகாயத்திலும், ஆகாயத்தை அவிச்சையிலு மொடுக்குதலாம். ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், கர்மேந்திரியபஞ்சகம், பிராணாதி பஞ்சகம், அந்தக்கரண சதுஷ்டயமாகிய இப்பத்தொன்பது தத்துவங்களும் பிருதிவிமுதலிய பூதங்களின் காரியங்களாயிருத்தலால், பூதங்களின் ஒடுக்கஞ் சொன்னபோதே இவற்றி னொடுக்கமுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்றென்க.

"எழுதரு முழுது மவனியி லழிய வெழுபுவி புனலிடை யழிய, முழுது புனலு மனலிடை யழிய முரணெறி வளியினி லழிய, விழிவுறு

† காரணகாரியங்கள் இரண்டுமின்றி ‡ முடிவாய்நிற்பதனை யுணர்தலாம். 'எப்பொருள் எனற பொதுமையான் இயங்குதிணையும்நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும். இதனுள் மெய்யுணர்வினது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) எப்பொருள் - யாதொருபொருள், எத்தன்மைத்தாயினும்-யாதோ ரியல்பினதாய்த் தோன்றினும், (அத்தோன்றியவிதத்தைக் கண்டுவிடாமல்), அப்பொருள் - (தோன்றிய) அப்பொருளிலிருந்து, மெய்ப்பொருள்-மெய்யாகிய பொருளை, காண்பது-காண்பதே, அறிவு-மெய்யுணர்வு, (எ-று).

மெய்யுணர்வாவது ஒவ்வொரு பொருளிலும் உலகத்தார் கரபிதத்துக் கொண்டுவழங்குகின்ற கற்பனைகளை யொழித்து ஒழியாமல நின்றவுண்மையைக் காணுதலென்றவாறாயிற்று அஃதாவது கோச்சேரமான யானைக்கட்சேய மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறை என்ற விடத்து அரசனென்பதொருசாதியும், சேரமானென்பதொரு குடிப்பெயரும், வேழநோக்கினை (யானைக்கண்ணை) யுடையானென்பதொருவடிவும், சேயனென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறை யென்பதொரு சிறப்புப்பெயரும் ஒரு பொருளினிடத்துக் கற்பனையாதலால், அவ்வாறறியாது மண முதல் உயிர்முடிவாகிய தத்துவங்களின கூட்டமென்றறிந்து, அத தத்துவக்கூட்டங்களை மண்முதலாகத் தத்தம காரணங்களி லொடுக்கிக்கொண்டுபோனால்

வலிய துடைவளி ககன மதிலிற விருளினி தேவும், அழிதா விருளு மறிவினி வழிய வழிவறு நிலையறி வதுவாம்'' என்று பெருந்திரட்டுக் கூறுவது மிங்குணர்தற் பாலதாம்.

† மண்ணுனதுகடத்தை நோக்கக் காரணமாயும் அணுவை நோக்கக் காரியமாயு மிருத்தலால் காரியமே காரணமாயும் காரணம் காரியமாயும வருமென்பது பெறப்படுகின்றது. படவே, காரியமும காரணமு முற்பத்திநாசமுடையனவாமெனபதாயிற்று எடப்பொருளெல்லாம் ஒன்றை நோக்கக் காரணமாயும் மற்றொன்றை நோக்கக காரியமாயும் இருத்தலால் அநித்தமாம். விசாரிக்குமிடத்து, உயிர் அஃதாவது ஆத்மா எவ்வகையாலும் ஒன்றற்குக் காரணமாகாமலும் மற்றொன்றற்குக் காரியமாகாமலும நித்தமா

யிருத்தலின், அதனை யுணர்தல 'காரண காரியங்களிரண்டு மின்றி முடிவாய்நிற்பதனையுணர்தலாம்' என்று கூறப்பட்டது "தரதிசோகம் ஆத்மவித்- ஆத்மாவையறிந்தவன் சோகத்தைக் கடக்கின்றான்" என்று சுருதிகூறுவதும், 'அவனுக் (பிரஹ்மத்திற்)குக் காரியமுங் காரணமுமில்லை'' என்று சுவேதாசுவதரோப நிடதம் கூறுவதும்,"அறிவிற் கழிவில்லை யாக்கமு மில்லை'', "காரிய காரணக் கற்பனை சொற்பதப், பாரும் பாழில் பராபரத் தானே'', "காரிய காரண வாதனைப் பற்றறப், பாரண வுமரூப சாந்தப்பரிசிதே'' என்று திருமந்திரங் கூறுவதும இங்கூன்றி யுணர்தற் பாலனவாம்.

‡ முடிவாய் நிற்பது—ஆத்துமா.

50

காரணகாரியங்க ளிரண்டு மில்லாமல் முடிவாய் நிற்பதனை யறிதலாம். 'எப்பொருள்' என்ற பொதுமையினால் சாமும் அசாமுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இப்படியே யறியப்படும். இதனால் மெய்யுணர்வினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) விசாரவாயிலாக மெய்ப்பொருளை யுணர்வதே மெய்யுணர்வாம் என்பது.

5. True knowledge is the perception concerning every thing of whatever kind that *that* thing is the true thing.

௬. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

பரி:—(இ-ள்.) இம்மக்கட் பிறப்பின்கண்ணே உபதேச மொழிகளை அநுபவமுடைய தேசிகர்பாற் கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தவர் மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராதநெறியை யெய்துவர்.

'கற்று' என்றதனால் பலர்பக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், 'ஈண்டு' என்றதனால் வீடுபேற்றிற்குரிய * மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றாம். ஈண்டுவாராநெறி-வீட்டுநெறி. † வீட்டிற்கு நிமித்தகாரண

மாய முதற்பொருளை யுணர்தற்கு உபாயம் மூன்று:—அவை ‡ கேள்வி விமரிசம், பாவனையென்பன. அவற்றுள்கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது.

"பெறவரிது மக்கட் பிறவிபெற் றாலு, மறிவுநா வாய்த லரிதே-யதினும், துறவுடைய ராத லரிதே யதின்மெய், யறிவுடைய ராத லரிது" என்பது அமிர்தசாரம்.

† முதற்பொருளை (தலைமைப்பொருளை அஃதாவது எப்பொருளுக்கும் முதற் பொருளாய்த் தனக்கொரு முதற்பொருளை யில்லாதிருக்கும் பரப்பிரமத்தை) ஐயத்திரிபின்றியறிதல் சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகி, என்றுமொன்று மொருதன்மைத்தாயிருக்கும் வீடுபெறுவதற்கு நிமித்தகாரணமாயிருத்தலின், 'வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முதற்பொருளை' என்று கூறப்பட்டது.

‡ கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன முறையே, சிரவணம்(கேட்டல்), மனனம் (சிந்தித்தல்) நிதித்தியாசனம் (தெளிதல்)என்று சொல்லப்படும். சிரவணத்தினால் அஞ்ஞானமும், மனனத்தினால் சந்தேகமும், நிதித்தியாசனத்தினால் விபரீதமு மொழிதலால் முதற்பொருளை யுணர்தற்குச் சிரவண முதலியன உபாயமாயினவென்க.

[முத்தியடைதற்குரிய வழியை ஞானாசாரியனிடத்துக்கேட்டல் சிரவணம்; ஞானாசாரியனிடத்துக்கேட்டவிஷயத்தை யுக்தியினாற்சிந்தித்தறிதல் மனனம்; சிரவணத்தினாலும் மனனத்தினாலும் தெளிந்தபொருளில் மனம் அசைவறவிருத்தல் நிதித்தியாசனமாம்.]

துறவறவியல்—கூ௬-வது மெய்யுணர்தல். **395**

தெளி:—(இ-ள்.) ஈண்டு-இம்மக்கட் பிறப்பினிடத்தே, கற்று-(உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய ஞானாசாரியரிடத்துக்) கேட்டு, (அதனால்), மெய்ப்பொருள்-உண்மைப்பொருளை, கண்டார்-உணர்ந்தவர், மற்றீண்டு-திரும்பி இப்பிறப்பினிடத்து, வாராநெறி-வாராதவழியை, தலைப்படுவர்-அடைவார், (எ-று).

'கற்று' என்றதனால் (ஞானாசிரியர்) பலரிடத்தும் பலகாலும் பழகுத

லும், 'ஈண்டு' என்றதனால் முத்தி பெறுவதற்குரிய மனிதப்பிறப்பினது பெறுதற்கு அருமையும் பெறப்பட்டன. ஈண்டுவாராநெறி-முத்திவழி. முத்திக்கு நிமித்தகாரணமாகிய முதற்பொருளை யறிவதற்குச்சாதனம் மூன்று:- அவை கேட்டல்,சிந்தித்தல், தெளிதல் என்பன. அவற்றுள், கேட்டல் இதனால் சொல்லப்பட்டது.

(சு-து.) ஞானசாரியனிடத்து உபதேசங்கேட்டுண்மைப்பொருளையறிந்தவர்க்குப் பிறப்புண்டாவதில்லை யென்பது.

6. They, who in this birth have learned to know the True Being, enter the road which returns not into this world.

எ. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

பரி:—(இ-ள்.) அங்ஙனங்கேட்ட உபதேச மொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளிய ஆராய்ந்து அதனுன் முதற்பொருளை யுணருமாயின்,அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா, (எ-று).

† ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் ‡ மேலே உரைத்தாம். இதனால் விமரிசங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) (அப்படிக் கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை)உள்ளம்-(ஒருவனது) உள்ளமானது, ஒருதலையாக - தெளிவுண்டாக, ஓர்த்து-(பிரமாணங்களாலும் யுத்தியினாலும்) ஆராய்ந்து,(அதனால்),உள்ளது-முதற்பொருளை,உணரின்-அறிவானாயின், பிறப்பு(அவனுக்குப்) பிறப்பு, (உள்ளதாக), பேர்த்து—மாறி, உள்ளவேண்டா-நினைக்கவேண்டுவதில்லை, (எ-று).

ஒருதலையா ஓர்த்தென்றன்னுவயமாம். பிரமாணங்களும் யுத்தியும் மேலே கூறினும். இதனால் சிந்தித்தல் சொல்லப்பட்டது.

---

† முதலடியினிற்றிலுள்ள ஒருதலையா என்பது அவ்வடியின் முதலிலுள்ள ஓர்த்து என்பதன்முன் கூட்டப்பட்டது.

‡ மேலே என்றது அருளுடைமை யதிகாரத்தின் இரண்டாம் குற

லின் விசேடவுரையை.

(க-து.) குருவினிடத்துக் கேட்ட வுண்மைப்பொருளைச் சந்தேகமின்றி யறிந்தவனுக்குப் பிறப்புண்டாவதில்லை என்பது.

7. Let it not be thought that there is another birth for him whose mind having thoroughly considered all it has been taught has known the True Being (God).

அ. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

பரி:—(இ-ள்.) பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சை கெட வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய செவ்விய பொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது, (எ-று).

* பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். † ஐவகைக் குற்றங்களுள், அவிச்சை ஏனைய நான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின, அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப் பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலான் வீடு சிறப்பு எனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய், ‡ நோன்மையாற் றன்னையொன்றுங் கலத்தலின்மையின் தூய்தாய்த், தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் 'செம்பொருள்' என்றார். § மேல் 'மெய்ப்பொருள்' எனவும், 'உள்ளது' எனவும் கூறியதூஉம் இதுபற்றி யெனவுணர்க. அதனைக்காண்கையாவது உயிர்

பிறப்பிற்கு மூதற்காரணமாகிய அவிச்சையைப் 'பிறப்பென்னும் பேதைமை' என்றும், சிறப்பிற்கு (முத்திக்கு) நிமித்தகாரணமாய செம்பொருளைச் 'சிறப்பென்னும் செம்பொருள்' என்றும் கூறினமையின, இவை காரியக்காரணமாயவுபசாரவழக்காம், (காரியங்காரணமாவது காரியத்

தைக் காரணமாகக்கூறுவது). பிரயோகவிவேக நூலார் "மருளறுகாரணம்" என்றுஞ்செய்யுளினுரையில் "பிறப்பென்னும் பேதைமை-பிறப்பிற்கேதுவாகிய பேதைமை; இதுகாரியங்காரணமானது" என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

† ஐவகைக்குற்றங்கள்-அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம்.

‡ தன்னினும் பெருமையுடைய பொருள் தன்னில் கலத்தலில்லாதிருத்தல் பற்றி 'நோன்மையாற்றன்னை யொன்றும் கலத்த லின்மையின்' என்றுகூறப்பட்டது. நோன்மையாற் றன்னையொன்றுங் கலத்தலில்லாதது நிராபேட்சிக வியாபகமெனப்படும்.

§ மேல் என்றது இவ்வதிகாரத்தின் ஐந்தாவது குறளையும் ஏழாவது குறளையும்.

தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் † சமாதியெனவுஞ் ‡ சுக்கிலத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர் உடம்பினீங்குங் காலத்து அதனால் ¶ யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது, அஃது அதுவாய்த்தோன்று மென்பது எல்லா வாகமங்கட்கும் துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் § கேவலப்பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய இதனின் மிக்கவுபாயமில்லை யென்பதறிக. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) பிறப்பென்னும் - பிறப்பிற்கு முதற்காரணமான, பேதைமை-அஞ்ஞானமானது, நீங்க-கெட்டொழிய, சிறப்பென்னும்-முத்திக்கு நிமித்தகாரணமான, செம்பொருள்-செவ்வியபொருளை, காண்பது காண்பதே, அறிவு-(ஒருவனுக்கு) மெய்யுணர்வாம், (எ-று).

பிறப்பென்னும் பேதைமையென்றும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளென்றும் காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்துக் கூறினர். அஞ்ஞான முதலிய ஐவகைக்குற்றங்களுள் அஞ்ஞானம் மற்றைய நான்கனுக்கும் காரணமாதலுடைமையால், (காரணமாகும்) அச்சிறப்புப்பற்றி அவ்வஞ்ஞானத்தையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிச் சொல்லினர். எல்லாப்பொ

ருவிலும் சிறந்ததாகலால் முத்தி சிறப்பு என்றுகூறப்பட்டது. உற்பத்தி காரணங்களில்லாமையினால் நித்தியமாய்ப், பெருமையால் தன்னை யொன்

தியானிப்பவன் தியானமென்னு மிரண்டையும் விடுவதனால், தியானிக்கப்படும் வஸ்து வொன்றனையே விஷயஞ்செய்யும் காற்றில்லாததீபம் போன்றுள்ள சித்தம் சமாதியாம். இது தர்மமேகமென்று சொல்லப்படும். தருமமாகிய மழையை(ஆத்மசாட்சாத்காரத்தை - பிரத்தியகாத்ம அபின்ன பிரஹ்மதரிசனத்தை)ப் பெய்யும் (உண்டாக்கும்) மேகம் (நிருவிகற்பசமாதி) தருமமேகமாம் (பிரத்தியக்-உள், அபின்ன-வேற்றுமைப்படாதது). யோகசூத்திரம் 4-வது பாதம் 28-வது சூத்திர மிங்குணர்தற்கதாம்.

‡ "இணைஎரி முழக்க மன்ன சுக்கிலத் தியான மென்னும், கணை யெறிந் திகைப்ப வீழ்ந்து காற்படை சூழப்பட்டார்" என்பது சீவகசிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம் 4823.

¶ 'இந்தவுடலம் விடும்பொழுதில் யாவனியாதொன் றினைநினைந்தா, னந்தவனவே யந்தப்பா வனையா லதனை யடையுமால்" என்று பகவற்கீதை கூறுவதும், தாயுமானவர் எங்குநிறைகின்றபொருள் மூன்றாவது செய்யுளில் "யாதொன்று பாவிக்கநா,அதுவாத லாலுன்னை நானென்று பாவிக்கின் அத்துவித மார்க்க முறலால், வேதுபா வித்திடினு மதுவாகி வந்தருள் செய்யெனைநீ குறையு முண்டோ" என்று கூறுவதும் இங்குக்கவனிக்கத்தக்கனவாம்.

§ கேவலப்பொருள்-தனிமைப்பொருள் [யாதொரு சம்பந்தமுமின்றி விளங்குதல் பற்றிப் பரப்பிரஹ்மம் கேவலப் பொருளெனப்பட்டது.]

றம் கலத்தலில்லாமையினால் பரிசுத்தமாய், எல்லாப்பொருளையும் தான் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருளானது விகாரமில்லாமல் எக்காலத்தும் ஒரு தன்மையதாயிருத்தல்பற்றி, அம்முதற்பொருளைச் 'செம்பொருள்' என்றார். முன்னே 'மெய்ப்பொருள்' எனவும் 'உள்ளது' என்றும் சொல்லியதும் இது பற்றி யென்றறிக. அச்செம்பொருளைக் காணுதலாவது

உயிர் தனது அஞ்ஞானங்கெட்டு அச்செம்பொருளோடு ஒற்றுமையுண்டாக (சிவோஹம் அல்லது அஹம்பிரஹ்மாஸ்மி அல்லது பிரஹ்மைவாஹம் என்று) இடைவிடாது பாவித்தல். இப்பாவனையைச் சமாதியென்றுஞ் சுக்கிலத்தியானமென்றுங் கூறுவர். உயிர் உடம்பை விட்டு நீங்குங்காலத்தில் அவ்வுயிரால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது, அவ்வுயிர் அப்பாவிக்கப்பட்டதாய்ப் பிறக்குமென்பது எல்லாச்சாத்திரங்களுக்கும் நிச்சயமாதலால், முத்தியடைவார்க்கு உயிர் உடம்பை விட்டுப் போகுங்காலத்தில் பிறப்பிற்குக் காரணமானபாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலால், அக்கேவலப்பொருளை முன்னே பாவிதது பழகுதலாகிய இதனிலும் மேலாய சாதனமில்லை யென்பதுணர்க. இதனால் பாவனை சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) பிறவிக்குக் காரணமான அஞ்ஞானங்கெடஉண்மைப் பொருளை யுணர்வதே மெய்யறிவாம் எனபது.

8. True knowledge consists in the removal of ignorance which is the cause of births, and the perception of the True Being (God) who is the bestower of heaven.

கூ. ‡ சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.

பரி:—(இ-ள்) ஒருவன் எல்லாப்பொருட்குஞ் சார்பாய அச்செம்பொருளை யுணர்ந்து இருவகைப்பற்றும் அற ஒழுகவல்லனாயின், அவனை * முன் சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் † அவ்வுணர் வொழுக்கங்களை அழித்துப் பின்சாரமாட்டா, (எ-று).

‡ ஆகுபெயரால் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையும் 'சார்பு' என்றார். ஈண்டொழுக்கமென்றது யோகநெறி யொழுகுதலை. அஃது

§ 'சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி' னென்றமையால், சார்புணர்வு தானே தியானமுமாம்-சார்பு, கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாங் கேதப், படவருவ தில்லைவினைப் பற்று'' என்பது திருக்களிற்றுப்படியார்.

முன்-இனி, † அவ்வுணர்வொழுக்கம் - செம்பொருளையுணர்தலும் இருவகைப்பற்று மறவொழுகுதலுமாம்.

‡ சார்பு என்னுமிரண்டனுள் முன்னது எல்லாப்பொருட்குஞ் சார்பாய செம்பொருளை (பரப்பிரஹ்மத்தை)யும், பின்னது உயிரைச்சார்தலை

* இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொடுக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவற்றின் பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்; யோகநூல்களுட் காண்க. மற்றுச்சார்தராவென இயையும். சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன: பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றி † ஈட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும், பிறந்தவுடம்பான் நுகர்ந்து நின்றனவும் ஒழியப் பின்னுமனுபவிக்கக் கடவனவாய்க் கிடந்தன. ‡ அவை விளக்கின்முன்னிருள்போல ஞானயோகங்களின் முன்னர்க்கெடுதலான் 'அழித்துச் சார்தரா' என்றார். இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பென்ப. § பிறப்பிற்

யுடைய இருவகைப்பற்றையுமுணர்த்தினமையின், தொழிலாகுபெயராம். சார்பு - புவ்விகுதி பெற்றதொழிற்பெயர்.

* இயமம்—பொய்கொலை களவே காமம் பொருளாசை, யிவ்வகை யைந்து மடக்கிய தியமம்.

நியமம்.—பெற்றதற் குவத்தல் பிழம்புகனி யுலர்த்தல், கற்பன கற்றல் கழிகிந் தூய்மை, பூசனைப் பெரும்பய மாசாற் களித்தலொடு, கயனுடை மரபி னியம மைந்தே.

ஆசனம்.—நிற்ற லிருத்தல் கிடத்தல் நடத்தலென், றொத்த நான்கி னொல்கா நிலைமையோ, டின்பம் பயக்குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் சிறப்பி

ஞான மாகும்.

பிராணாயாமம்.—உயிரொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுஞ், சந்த மியக்கந் தடுப்பது வளிநிலை.

பிரத்தியாகாரம்.—பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமை, லொருவழிப் படுப்பது தொகைநிலைப் புறனே.

தாரணை.—மனத்தினை யொருவழி நிறுப்பது பொறையே.

தியானம்.—நிறுத்திய வம்மன நிலைதிரி யாமற், குறித்தபொருளொடு கொளுத்த னினைவே.

சமாதி.—ஆங்ஙனம் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு, தான்பிறனாகாத் தகையது சமாதி.

இவை தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் புறத்திணையியல் "அறுவகைப்பட்ட" என்னுஞ் சூத்திரத்தினுரையில் நச்சினார்க்கினியர் காட்டிய வுரைச் சூத்திரங்கள்.

† சம்பாதிக்கப்பட்ட வினைப்பயனுக்குச் சஞ்சிதமென்றும், அநுபவிக்கும் வினைப்பயனுக்குப் பிராரத்தமென்றும், சம்பாதிக்கும் வினைப்பயனுக்கு ஆகாமியமென்றும் பெயராம்.

‡ அவை - அத்துன்பங்கள்.

§ கடவுள் வாழ்த்து ௰-வது குறளினுரையில் "நல்வினையும், பிறத்தற் கேதுவாகலான்" என்று கூறப்பட்டிருத்தலு மிங்கறியத்தக்கதாம்.

துக் காரணமாகலான், நல்வினைப் பயனும் 'நோய்' எனப்பட்டது. மேல் மூன்றுபாயத்தானும் பரம்பொருளை யுணரப் பிறப்பறும் என்றார். அஃது அறும் வழிக்கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடைய வுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறு சார்பின்மையானுங் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்) (ஒருவன்) சார்பு-(எல்லாப் பொருள்களுக்கும்) சார்பாகிய அச்செம்பொருளை, உணர்ந்து - அறிந்து, சார்பு - (யானெனதென்னும்) இருவகைப் பற்றுக்களும், கெட-முற்றக்கெடும்படி, ஒழுகின்-நடக்க வல்லவனாயின், சார்தரும் - (முன் அவனை) அடைதற் குரியனவாய் நின்ற,

நோய்-துன்பங்கள், அழித்து-(அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) அழித்து, மற்றுச்சார்தரா - பின் அடையமாட்டாவாம், (எ-று).

சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையும் ஆகுபெயரால் 'சார்பு' என்று கூறினர். இங்கு ஒழுக்கமென்றது யோகவழிநடத்தலை. அஃது இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எண்வகைப்படும்; அவற்றின் விரிவெல்லாம் இங்குக்கூறின் பெருகும்; அவற்றை யோகநூல்களுள் கண்டுகொள்க. மற்று என்பது சார்தரா என்பதனோடு தொடர்ந்து நின்றது. அடையக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன:பிறவி அநாதியாய வருதலால் உயிரினால் அளவில்லாமல் சமபாதிக்கப் பட்டுள்ள இருவகை வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளால் அனுபவித்தனவும், பிறந்தவுடம்பால் மொண்டு நின்றனவும், நீங்கப் பின்னும் (இனிவரும் உடம்புகளால்) அனுபவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தனவாம். அவை விளக்கின்முன் இருள்கெடுதல்போல ஞானயோகங்களின் முன்னே கெடுதலால் 'அழித்துச்சார்தரா' என்றார். இச்சார்புகெடவொழுகுதலைச் சமணர் உவர்ப்பு என்பர். பிறவிக்குக்காரணமாதலால் நல்வினைப்பயனும் 'நோய்' எனப்பட்டது. முன் மூன்று சாதனங்களாலும் பரம்பொருளை அறியப் பிறப்பறும் என்றார். அப்பிறப்பு அறுமிடத்துப் பின்வரக்கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் யாதுசெய்யு மென்னும் வினவை எழுப்பிக்கொண்டு அத்துன்பங்களெல்லாம் ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியையுடைய உயிரைச் சாரமாட்டாமையாலும் வேறுசாருமிடமில்லாமையாலும் கெட்டுவிடுமென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.

(க-து)உண்மைப்பொருளை யறிந்து பற்றறவொழுகுபவனைத் துன்பங்கள் சாராவாம் என்பது.

'9. He, who so lives as to know Him who is the support of all things and abandon all desire, will be freed from the evils which would otherwise cleave to him and destroy his efforts after absorption (by entangling him again in the net of desire).

மூன்றுபாயம்-சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனம்.

௩௬0. காமம் வெகுளி மயக்க ‡ மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய்

பரி:—(இ-ள்.) ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னும் இக்குற்றங்கள் மூன்றனுடையபெயருங் கூடக் கெடுதலான், அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயன்கள் உளவாகா, (எ-று).

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிது வேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட்செல்லும் ஆசையும், § அதுபற்றி அதன் மறுதலைக்கட்செல்லுங் கோபமுமென வடநூலார் † குற்றமைந்தென்றார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும், அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணு மடங்குதலான் மூன்று என்றார். ¶ இடையறாத ஞானயோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கள் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னர்ப் பஞ்சுத்துய்போலு மாகலின், அம்மிகுதி தோன்ற 'இவை மூன்ற னாமங்கெட' என்றார். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிபு. நோயெ

‡ காமம் வெகுளி மயக்கங்களேயன்றி, அவற்றின் பெயரும் நோய்க்கேதுவாதல்பற்றி, 'இவை மூன்ற னாம (மு) ங் கெடக்கெடு நோய்' என்றார். காமம் வெகுளி மயக்கமென்னு மெண்ணமும் நோய்க்கேதுவாமென்பது கருத்து. "நினைவே பந்த நினைவொழிவி னிலைமை யான முத்தியுமாம்" என்று குமாரதேவர் கூறுவதீண்டுணர்தற் பாலதாம்.

§ அப்பொருளை யடைவதற்கு விரோதமாயிருப்பவர்மீ தூண்டாகும் கோபமும்.

† இக்குற்றமைந்தும் பஞ்சக்கிலேசமெனப்படும். அவை அவித்தை, அஸ்மிதை, இராகம், துவேஷம், அபினிவேசம் என்பனவாம். (1)அது வல்லாததன் கண் (ஆத்மாவல்லாத வுடம்பினிடத்து) அது (ஆத்மா) வென்னும் ஞானம் அவித்தை; (2) சத்துவகுணம் ஆத்மா என்னு

மிவ்விரண்டிலும் நானென்னும் ஒருமையபிமானம் அஸ்மிதை; (3) சுகத்தை யறிந்தவனுக்குச் சுகஸ்மரண பூர்வகமாகச் சுகசாதனங்களிலுண்டாகும் இச்சை இராகம்; (4) துக்கத்தை யறிந்தவனுக்குத் துக்கஸ்மரண பூர்வகமாக அதன் சாதனங்களின் நிந்தை துவேஷம்; (5) பூர்வஜன்மத்தில் அநுபவித்த மரண துக்கங்களின் வாசனாபலத்தினால் கிருமி முதல் வித்வான் வரையிலுமுள்ள சர்வப்பிராணிகட்கும் ஒவ்வொருநாளும் சரீரத்திற்கும் எனக்கும் வியோகம் (பிரிவு) வேண்டாமெனக்காரணமின்றி நான் இருப்பேனோ, இல்லாமற் போவேனோ என்றுண்டாகின்ற இருவகைத்தாய கிலேசம் அபினிவேசம் என்றைவகைக் கிலேசங்களுக் கிலக்கணம் சர்வதரிசனசங்கிரகத்தின் பதஞ்சலிதரிசனம் கூறுகின்றது.

¶ "எரியாவெரி வருகானிடை யெரியாதன வெவைதாம், அறியா வறி வுடையோர்களு மறிவாரது விறபோல், குறியால்வரு குணஞானமெ

ன்பது சாதியொருமை. காரணமாய ‡ குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாய வினைகளைச் செய்யாமையின், ¶ அவர்க்கு வரக்கடவ துன்பங்களுமில்லையென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. § முன்கிடந்த † துன்பங்களும் மேல்வரக்கடவ துன்பங்களும் இலவாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாதலின், இவை யிரண்டோட்டும் இவ்வதிகாரத்த வாயின. இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எடுத்த வுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமே யென்பது பெற்றாம்.

தெளி:—(இ-ள்.) (ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையவர்க்கு) காமம் வெகுளி மயக்கம்-விருப்பு வெறுப்பு அஞ்ஞானம் என்னும், இவை மூன்றன்-இக்குற்றங்கள் மூன்றனது, நாமம்-பெயரும் (கூட), கெட-கெடுதலால், நோய்-(அக்காமவெகுளிமயக்கங்களின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள், கெடும்-உண்டாதலில்லை, (எ-று).

அநாதியான அஞ்ஞானமும், அவ்வஞ்ஞானம்பற்றி உடம்பை யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அவ்வகங்காரம்பற்றி எனக்கு இதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அவ்வவாபற்றி அப்பொருளினிடத்துச் செல்லும் ஆசையு

ம், அவ்வாசைபற்றி அதனை மறுதலையிடத்துச் செல்லும் கோபமும் என வடநூலார் குற்றம் ஐந்தென்றார். இவர்(நாயனார்)அவ்வைந்தனுள், அகங்காரம் அஞ்ஞானத்திலும் அவாவுதல் ஆசையிலும் அடங்குதலால்(காமம்வெகுளிமயக்கமென)மூன்றென்றார். இடையறாதஞானயோகங்களின் முன்னே இக்குற்றங்கள் மூன்றும் காட்டுத்தீ முன்னே பஞ்சின் தொடர்நனி கெடுவதுபோலக் கெடுவதாகலின், அம்மிகுதிதோன்ற' இவை மூன்றனாமங்கெட' என்றார். நாமமும் என்னு மிழிவுசிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநின்றது.கெடுதலால் என்னும்(செயினென்னும் வாய்பாட்டு)வினையெச்சம் கெட என்னும் (செயவென்னும் வாய்பாட்டு) வினையெச்ச மாகத் திரிந்து நின்றது. (வருமொழி நோக்காது பன்மைப்பொருளுணர்த்தலின்) நோய் என்பது சாதியொருமைப் பெயர். காரணமாகிய (காமம் வெகுளி

யனலேகொள விடுமேல்,பொறியால்வரு வினையானவை பொடியாயிடோர் பொருளே'' என்பது பகவத்கீதை.

‡ அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய விருவினைகளை என்றும் பாடமுண்டு.

¶ "வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலா, மனைத்தாய நூலகத்துமில்லை - நினைப்பதெனக், கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சே மெய், விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி'' என்பது நல்வழி.

§ "பஞ்சினை யூழித் தீப்போல் பலசன்ம விவித வித்தாம், சஞ்சிதமெல்லா ஞானத் தழல்சுட்டு வெண்ணீ றாக்கும், கிஞ்சிதா காமி யந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப் போகும், விஞ்சின பிராரத் தத்தின் வினையநு பவித்துத் தீரும்'' என்பது கைவல்லிய நவநீதம்.

† துன்பங்கள் - துன்பத்திற்குக் காரணமாய வினை.

மயக்கமென்னும்) குற்றங்களைக் கெடுத்தார் (அவற்றின்) காரியமாகிய (நல்வினை தீவினையென்னும்) வினைகளைச் செய்யாமையால் அவர்க்கு வரக்கடவனவாகிய துன்பங்களும் இல்லையென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.

முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல்வரக் கடவனவாகிய துன்பங்களும் இல்லாமற்போதல் மெய்யுணர்வின் பயனாதலால், இவ்விரண்டு குறளும் இவ்வதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டன. இவ்விதத்தாலே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு (மிஞ்சி) நிற்பன எடுத்த உடம்பும் அவ்வுடம்பு கொண்ட வினைப்பயன்களுமே யென்பது பெற்றாம்.

(க - து.) மெய்யுணர்ந்தார்க்கு முக்குற்றங்களும் ஒழிதலின், அவற்றால் வரும் துன்பங்களில்லை என்பது.

10. If the very names of these three things, desire anger, and confusion of mind, be destroyed, then will also perish the evils which flow from them.

பதின்மூன்றுவது அதிகாரம்.

† அவாவறுத்தல்—*The destruction of desire.*

பரி:—அஃதாவது ‡ முன்னும் பின்னும் ¶ வினைத்தொடர் பறுத்தார்க்கு நடுவுநின்ற உடம்பும் அதுகொண்ட § வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், * வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேற் பழையபயிற்சி வயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந்நினைவும்

† எனக்கிது வேண்டுமென்னும் விருப்பம் அவா எனப்படும்.

‡ முன்னும் பின்னுமாகிய வினைத்தொடர்பு - சஞ்சித ஆகாமியம். சென்ற சரீரத்திற் செய்யப்பட்டுப் பயனுக்கு வாராதுள்ள வினை சஞ்சிதமாம்; எதிர்காலத்து(வர்த்தமான சரீரத்திற் செய்யப்படும்)வினை ஆகாமியமாம்.

¶ திடஞானியர் அதிடஞானியர் என்னும் இருவருள் இவர் அதிடஞானியராவர். பரதமகாராஜா தம தரசுரிமையைத் துறந்து காடுசென்று கடுந்தவஞ்செய்து, ஞானயோகமுடையவராக வொழுகி, இறக்குங் காலத்தில், தாம் வளர்த்துவந்த மானொன்றைப்பற்றி வருத்தமுற்று, இனி பிதனைக் காப்பாற்றுவர் யாரென்னுஞ் சிந்தனையோ டிருந்தமையால் மானாய்ப் பிறந்தாரென்று விஷ்ணுபுராண முதலியன கூறுவதும் பிறவு மிங்கு ஈண்

ணர்தற் பாலனவாம்.

§ வினைப்பயன்கள்—பிராரத்த வினையின் பயனாகிய சுகதுக்கங்கள். சென்ற சரீரத்திற் செய்யப்பட்டு வர்த்தமான (நிகழ்கால) சரீரத்திற் கேதுவாயுள்ள வினை பிராரத்தமாம்.

* வேதனை பற்றி - உண்டி, உடை, உறையுள் முதலியன தக்கன வாகக் கிடைக்கப்பெறுமையா லுண்டாகுந் துன்பத்தினால்.

அவிச்சையெனப் பிறவித்து வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வான் அறுத்தல். † அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

தெளி:—அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறத் தார்க்கு எஞ்சின்ற உடம்பும் அவ்வுடம்புகொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்ற மையால், வருத்தம் பற்றி ஒரோவிடத்துத் துறக்கப்பட்ட சப்த முதலிய விஷயங்களின் மீது பழைய பழக்க வசத்தினால் நினைவு செல்லுமல்லவா, அந்நினைவும் அஞ்ஞானம் போலப் பிறவிக்குக்காரணமாகலால், அந்நினைவை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகாரமுறைமை யும் இதனாலே விளங்கும்.

க. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

பரி:—(இ - ள்.) எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலத்தும் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை விளைக்கும் வித்து அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர், (எ - று).

‡ உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், ¶ அது காட்டுங்

† மெய்யுணர்தல் அவாவறுத்தற்குக் காரணமாகலின் அக்காரணகாரிய வியைபு நோக்கி, மெய்யுணர்தற்குப் பின் அவாவறுத்தல் வைக்கப்பட்டது.

‡ உடம்பு நீங்கிப்போங் காலத்து (மரணமடையுந் தருணத்தில்) அடுத்த வினையும் (மேல்வரும் பிறவிக்கு அடுத்ததாயுள்ள வினையும்), அது காட்டுங் கதி நிமித்தங்களும் (அவ்வினையானது உயிர் சென்றடையும்படி

அவ்வுயிர்க்குக் காண்பிக்கின்ற மக்கட்பிறப்பு முதலியனவும், அம்மக்கட்பிறப்பு முதலியவற்றை யடைவதற்குரிய காரணமும்), அக்கதிக்கண் அவாவும் (அம்மக்கட் பிறப்பு முதலியவற்றில் விருப்பமும்) உயிரின் கண் முறையே வந்து நிற்ப (உயிரினிடத்துக்கிரமமாக ஒன்றன்பின் ஒன்றாகவந்து தோன்ற அஃதாவது முன்னே அடுத்த வினையும் அதன்பின் அதுகாட்டுங் கதிநிமித்தங்களும், அப்பால் அக்கதிக்கண் அவாவும் வந்துண்டாக), அறிவை மோகம் மறைப்ப (தெளிவுண்டாகா வண்ணம் அறிவை மோக மென்னும் விபரீத புத்தி தடுக்க), அவ்வுயிரை (மோகத்தால் தடுக்கப்பட்ட வுயிரை) அவ்வவா அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான் (அவ்விருப்பமானது அப்பிறப்பிலிழுத்துக் கொண்டுபோகு மாதலினால்), அதனை (அவாவை) 'பிறப்பீனும்வித்து' என்று சொல்லினர். "ஆமு னிச்சையே மேலுமே லும்பிறப் பளிக்கும்வித் தெனநெஞ்சே" என்னும் வைராக்கிய சதகச் செய்யுளினுரையில் சிதம்பரசுவாமிகள் "உடல்விட்டு உயிர் நீங்குங்கால் யாதோர் அவாத்தோன்றிற்று; அவ்வவாவின் வழித்தாய்ச் சென்று உயிர் பிறத்தலின், அவா பிறப்பிற்குவித்தெனப்பட்டது" என்று கூறியிருத்தலு மிங்கறியத் தக்கதாம்.

¶ அது காட்டுங்கதி நிமித்தங்களும் என்பதற்குப்பிரதியாக அது காட்டுங் கதியும் என்றும் பாடமுண்டு.

கதி நிமித்தங்களும், அக்கதிக்கண் அவாவும் 'உயிரின்கண் முறையே வந்துநிற்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா அக்கதிக்கட் கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் 'பிறப்பீனும் வித்து' என்றும், † கதி வயத்தாலுளதாய அவ்வுயிர் வேறுபாட்டினும் ‡ அவை தன்மை திரியும் ¶ உற்சர்ப்பிணி § அவசர்ப்பிணி யென்னுங் கால வேறுபாட்டினும், அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் 'எல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றும்' என்றும், § இஃதெல்லாச் சமயங்கட்கும் ஒத்தலான் 'என்ப' என்றுங் கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) எல்லாவுயிர்க்கும் - உயிர்களெல்லாவற்றிற்கும்,

எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், தவாஅ -கெடாது வருகின்ற, பிறப்பு - பிறவியை, ஈனும், - உண்டாக்கும், வித்து—காரணம், அவா-அவாவாகும், என்ப-என்று (நூலோர்) சொல்லுவர், (எ - று).

உடம்பு நீங்கிப் போங்காலத்தில் அடுத்தவினையும், அவ்வினை காட்டும் கதிநிமித்தங்களும், அக்கதியிலவாவும் உயிரினிடத்து முறையே வந்து தோன்ற, அறிவை மோகமானது மறைக்க, அவ்வுயிரை அவ்வவாவானது அக்கதியினிடத்துக்கொண்டு செல்லுமாதலால், அவ்வவாவைப் 'பிறப்பீனும் வித்து' என்றும், †கதிவசத்தால் உளதாகிய ‡அவ்வுயிரின் வேறுபாட்டினும், அக்கதிகளின் தன்மை மாறுபடும் ¶உற்சர்ப்பிணி §அவசர்ப்பிணி யென்னுங்காலவேறுபாட்டிலும், அவ்வவா காரணமாதல் வேறுபடாமையால் 'எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும்' எனறும், இஃது எல்லாசசமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் 'என்ப' என்றும் கூறினர். இதனல் பிறப்பிற்கு அவா காரணமாதல் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) பிறப்பிற்குக் காரணம் அவாவாம் என்பது.

1. The wise say that the seed, which produces unceasing births, at all times, to all creatures, is desire

உ. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

† ஒரு தன்மைத்தாயிருக்கும் உயிர் பிறப்பின் வேறுபாட்டினுல் மக்கள் முதலியனவாகச் சொல்லப்படுதல் பற்றிக் 'கதி(பிறப்பு) வசத்தா (வசத்தா) லுளதாய அவ்வுயிர் வேறுபாட்டினும்' என்று கூறப்பட்டது.

‡ அவை தன்மைதிரியும்-அக்கதி (பிறப்புக்)களி னியல்புவேறுபடும்.

¶ உலகம் வாழ்நாள் போக முதலியவற்றால் வளர் பிறைபோலப் பெருகுங்காலம் உற்சர்ப்பிணி எனப்படும்.

§ உலகம் வாழ்நாள் போக முதலியவற்றால் தேய்பிறைபோலச் சுருங்குங் காலம் அவசர்ப்பிணி எனப்படும்.

§ இஃது - அவா பிறப்பிற்கு வித்தாதல்.

பரி:—(இ-ள்.) பிறப்புத் துன்பமாதல் அறிந்தவன் ஒன்றைவேண்டின் பிறவாமையை வேண்டும்; அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம், (எ - று).

† அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி ‡ மூப்பு இறப்புக்களாற்றுன்பமுற்று வருகின்றமையை உணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின் கண்ணேயாதலின் பிறவாமை வேண்டும் என்றும், ஈண்டைச் சிற்றின்பக்கருதி ஒருபொருளை அவாவின் அது பிறப்பினும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின், 'அது வேண்டாமை வேண்டவரும்' என்றுங் கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின் ¶ மற்று வினைமாற்றின் கண் வந்தது.

தெளி:—(இ - ள்.) (பிறப்புத் துன்பமயமாயிருத்தலை யறிந்தவன்) வேண்டுங்கால் - (ஒன்றை) வேண்டினால், பிறவாமை - பிறவாதிருத்தலை, வேண்டும்—விரும்புவான், அது - அப்பிறவாமையானது, வேண்டாமை- (தான் ஒருபொருளையும்) விரும்பாமையை, வேண்ட—விரும்ப, வரும் - (அவனுக்குத் தானே) உண்டாம், (எ - று).

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புக்களால்துன்பமடைந்து வருகின்றமையை அறிந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்திலே யாதலால் பிறவாமை வேண்டும் என்றும், இவ்வுலகத்துச சிற்றின்பத்தைக்குறித்து ஒருபொருளைவிரும்பினால் அவ்விருப்பம்பிறவியைத்தருங்காரணமாய்ப்பின்னும் முடிவில்லாத துன்பத்தையே உண்டாக்குதலால் 'அது வேண்டாமை வேண்டவரும்' என்றும் சொல்லினர். பிறவாமையின் சிறப்பினைச்சொல்லிப் பின்னர் அப்பிறவாமை வரும் வழியைசசொல்ல வாரம்பித்தலால் மற்று வினைமாற்றுப்பொருளில் வந்தது.

(கு - து.) பிறப்புத் துன்பந்தருவதென் றறிந்தவன், அதனைப் பெறாமைக்குரிய காரணத்தை விரும்பவேண்டும்.

2. If any thing be desired, freedom from births should be desired; that freedom from births will be attained by desiring to be without desire.

† "துன்பர் தோன்றி லெவருக் குறகிக் கேக ராய்த்தனித்தே, பின்பர் தேட லியற்கை" என்பது மகாராஜா துறவு.

‡ மூப்பு - கிழத்தனம்.

¶ மற்றென்னு மிடைச்சொல் பிறவாமையென்னும் வினையைப் பிறத்தல் (உண்டாதல்) என்னும் வினையாக மாற்றினமையின், வினைமாற்றுப் பொருளதாயிற்று. பிறவாமை பிறத்தல்- பிறவாதிருத்தல்.

க. † வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருபொருளையும் அவாவாமையை ஒக்கும்விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின் கண் இல்லை; இனி அவ்வளவே அன்று; கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின் கண்ணும் ‡ அதனை ஒப்பதில்லை, (எ - று).

¶ மக்கள் செல்வமும், தேவர் செல்வமும் மேன்மேல் நோக்கக் கீழ்க் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை 'விழுச்செல்வம்' என்றும், அதற்கு ¶ இரண்டுலகினுமொப்பதின்மையின் 'அஃதொப்பதில்' என்றுங்கூறினர். ஆகமவளவைபோலாதுகாட்சியளவையான் எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், மக்கள் செல்வம்வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

தெளி:— (இ - ள்.) வேண்டாமையன்ன - (ஒரு பொருளையும்) விரும்பாமையையொத்திருக்கும், விழுச்செல்வம்-மேலாகியசெல்வமானது, ஈண்டு-(காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்தில, இல்லை—, (இனி அவ்வளவேயல்ல), ஆண்டும் - (கேட்கப்படுகிற) சுவர்க்கத்திலும், அஃதொப்பது - அச்செல்வத்தையொத்திருப்பது, இல் - இல்லை, (எ - று).

மக்களது செல்வமும் தேவரது செல்வமும் மேல்மேல் நோக்கக் கீழ்க் கீழாதலுடைமையால், தனக்குமேலில்லாத வேண்டாமையை 'விழுச்செல்வம்' என்றும், அச்செல்வத்திற்கு இரண்டுலகங்களிலும்ஒப்பதில்லாமையின்

டஃதொப்பதில்' என்றும் சொல்லினர் ஆகமப்பிரமாணத்தாலறியப்படுவதுபோலாகாமல் பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்தால் எல்லாராலும் தெளிந்தறியப்பட்டிருத்தலால், 'விழுச்செல்வ மீண்டில்லை' என மக்களது செல்வம் பிரித்து முன்னே சொல்லப்பட்டது. இவ்விரண்டு பாட்டாலும். வேண்டாமை பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், மேலாகிய செல்வமாமெனவும். அவ்வேண்டாமையின் சிறப்புச சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) அவாவறுத்தலுக் கொப்பாய செல்வம் எவ்வுலகத்தும் இல்லை என்பது.

† "ஆசை யறுமின்க ளாசை யறுமின்க, ளீசனோ டாயினு மாசை யறுமின்க, ளாசை படப்பட வாகும் பெருந்துப, ராசை விடவிட வாகந்த மாமே" என்பது திருமந்திரம்.

‡ அதனை-வேண்டாமை யென்னுஞ்செல்வத்தை.

¶ மக்களுள்ளே அரசனது செல்வத்தை நோக்கக் குடிகளது செல்வம் கீழாதலும், தேவர்களுள்ளே பிரமனது செல்வத்தை நோக்க இந்திரனது செல்வம் கீழாதலும் பிறவு மிங்குய்த்துணர்க.

§ இரண்டுலகு - மண்ணுலகு விண்ணுலகு.

3. There is in this world no excellence equal to freedom from desire; and even in that world, there is nothing like it.

௪. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

பரி:—(இ-ள்.) ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை; அவ்வவா வில்லாமைதான் மெய்ம்மையை வேண்டத் தானே உண்டாம், (எ-று).

† வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அத

யினைத் 'தூஉய்மை' என்றும், ‡ காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்துத் 'தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை' என்றும், வாய்மையையுடைய பதத்தை ஆகுபெயரான 'வாஅய்மை' என்றுங் கூறினர். ¶ மற்று மேலையது

† வீடாவது உயிரானது அவிச்சை முதலிய குற்றங்களினின்றும் நீங்குதலாதலால், அவ்வீட்டைத் தூய்மையென்று கூறினர். தூய்மையுடைய முத்தியைத் தூய்மை யென்றது பண்பாகு பெயராம்.

‡ வீடு காரியமாயும் அவாவறுத்தல் காரணமாயு மிருத்தலால் (வீடாகிய) காரியத்தை (அவாவறுத்தலாகிய) காரணமாக வுபசரித்துத் 'தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை' என்று கூறப்பட்டது.

பிறப்பிற் கேதுவாகிய பேதைமையைப் 'பிறப்பென்னும் பேதைமை' என்றாற்போலத் தூய்மைக்கு (வீட்டிற்கு) ஏதுவாகிய அவாவின்மையைத் 'தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை' என்று கூறினமையின், இது காரிய காரணமாய வுபசார வழக்காம்.

'காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்துத் தூஉய்மையென்ப தவாவின்மையென்றும்' என்றும், பாடமுண்டு. அப்பாடத்தின்படி தூய்மை(முத்தி) காரணமாயும் அவாவின்மை காரியமாயு மிருத்தல் வேண்டும். [அஃதாவது வீட்டினால் அவாவின்மை யுண்டாதல்வேண்டு மென்பது.] அவ்வாறில்லை யென்பது 'அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரே யேதுவென்பதூஉம்' என்று கீழே பரிமேலழகர் கூறியிருத்தலினாலும் நன்கு விளங்கும்; விளங்கவே, அது பாடமன்றென்க.

¶ மற்றென்னு மிடைச்சொல் அவாவின்மை யென்னும் வினையை (அவாவில்லாமை யென்னும் குறிப்புத் தொழிற்பெயரை) (அவாவின்மை) உண்டாமை யென்னும் வினையாக மாற்றினமையின், வினைமாற்றுப்பொருள தாயிற்று. அவாவின்மை யுண்மை - அவாவின்மை யுண்டாதல்.

தூஉய்மையென்ப தவாவின்மை (முத்திக்குக் காரணம் அவாவின்மை)' என்று அதன் சிறப்பை முன்னர்க்கூறிப் பின்னர் 'அது வாஅய்மை வேண்டவரும்(அவாவின்மை பரம்பொருளை இடைவிடாது பாவிக்கவரும்)' என்று அவ்வவாவின்மை வரும் வழியைக் கூறத்தொடங்குகின்றமையின்,

போல வினைமாற்றின்கண் வந்தது. வேண்டுதல்—இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப † பரம்பரையானன்றி நேரே வேறு வென்பதூஉம், ‡ அது வரும்வழியும் இதனாற் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ-ள்.) தூஉய்மையென்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படுவது, அவாவின்மை - ஆசையில்லாமையாம், அது-அவ்வாசையில்லாமை, (தான்), வாஅய்மை-மெய்ம்மையை, வேண்ட-விரும்ப, வரும்-(தானே) உண்டாம், (எ-று).

முத்தியாவது உயிர் அஞ்ஞானம் அகங்காரம் அவா ஆசை கோபம் என்னும் ஐவகை மாசுக்களி (குற்றங்களி) னின்றும் நீங்குவதாகலால், அம்முத்தியைத் 'தூஉய்மை' என்றும், முத்தியென்னுங் காரியத்தை அவாவின்மையென்னுங்காரணமாக உபசரித்துத் 'தூஉய்மை யென்பதவாவின்மை' என்றும், வாய்மையையுடைய பரம்பொருளைப் பண்பாகுபெயரால் 'வாஅய்மை'என்றும் சொல்லினர். மற்று மேற்கூறியதுபோல வினைமாற்றுப்பொருளில் வந்தது. வேண்டுதல்-பரம்பொருளையொற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் முத்திக்கு ஒன்றன் வாயிலாக வல்லாமல் நேரே காரணமென்பதும், அவ்வவாவறுத்தல் வரும் வழியும் இதனால் சொல்லப்பட்டன. வாய்மை-மெய்ம்மை.

(க-து.) முத்தியைத்தரும் அவாவின்மையானது பரம்பொருளை யொற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தலா லுண்டாகும்.

மற்றென்னு மிடைச்சொல் மேலையதுபோல (வேண்டுங்கால் வேண்டும் என்னும் இவ்வதிகாரத்தின் 2-வது குறளிலுள்ள மற்றென்னு மிடைச்சொல்போல) வினைமாற்றின்கண் வந்தது என்பதாம்.

† பரம்பரை - ஒன்றைப் பின்பற்றி யிருப்பது.

‡ அது வரும்வழியும் - (முத்தியுறுதற்கு நேர்சாதனமாய) அவாவின்மை யுண்டாகும்வழி பரம்பொருளை யொற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தலென்பதும்.

சிவோகம் அல்லது அகம்பிரஹ்மாஸ்மி அல்லது பிரமைவாகம்என்று பரம்பொருளை யபேதமாக நிரந்தராப்பியாசஞ் செய்தலால் மனம் பலமுகப்பட் டோடாதபூரணமாக ஒருமுகமாம்; அஃதொருமுகமாய விடத்து, சத்துவகுணத்தால் வைராக்கிய மயமான சாந்தவிருத்தியுண்டாம்; அஃது

உண்டாயபோது சிவானந்தம் அல்லது பிரஹ்மானந்தம் பூரணமாகவிளங்கும்; அது விளங்கியபோது சப்தாதி வாயிலாக வவ்வப்போதுண்டாகும் ஆநந்தம் மிகுவற்பமாகத் தோன்றும் ; அது தோன்றச் சப்தாதி விஷயங்களிலுள்ள அவாவறும்: அஃதறவே, வீடு உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும் என்பது நன்குணர்தற்பாற்று.

“அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டும் பராமுக மாகிநி லம்மட்டும். சீச த்தி லுன்விழிப் பார்வையா யிப்படி சிரத்தைப் பழக்கத்தால், வசத்தி லுன் மன மின்றசின் மாத்திர வடிவமா யிடின்மைந்தா, சுசத்த தேகத்தி லிருக் கினு மாநந்தக் கடல்வடி வாவாயே” என்பது கைவல்லிய நவநீதம்.

Purity of mind consists in freedom from desire; and that freedom from desire is the fruit of the love of truth.

௫. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர்.

பரி:—(இ-ள்.) பிறவி அற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரே யேதுவாகிய அவா அற்றவர்கள் † பிற ஏதுக்களற்று அஃதொன்றும் அறாதவர்கள், ‡ அவற்றால் சிலதுன்பங்க ளற்றதல்லது, § அவர் போற் பிறவி அற்றிலர், (எ-று).

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு ¶ விதிமுகத்தானும் எதிர்மறை முகத்தானுங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) அற்றவரென்பார்-(பிறவி) அற்றவரென்று சொல்லப்படுவார், அவாவற்றார் - (அப்பிறவி யறுதற்குநேரே ஏதுவாகிய) அவா அற்றவர்கள், மற்றையார் - பிறவேதுக்கள் அறநு அவ்வவா வொன்றும்

† பிற ஏதுக்களற்று அஃதொன்றும் அறாதவர்கள்-பிறவியுண்டாவதற் குப் பரம்பரைக் காரணமாயுள்ள உயிர்களிடத்துக் கருணையில்லாமை, மாமி

சம் புசித்தல், தவஞ்செய்யாமை, கூடாவொழுக்கம், கள்ளமையத்தராத பொய்பேசுதல், திருடுதல், கோபங்கொள்ளுதல், பிறர்க்குத் தீமை புரிதல், பிராணிகளைக் கொல்லுதல் முதலிய வேறு காரணங்க ளொழியப்பெற்று அவ்வவாவொன்றும் ஒழியப் பெறாதவர்கள்.

‡ அவற்றாற் - சிலதுன்பங்க ளற்றதல்லது - பிறவிக்குப் பரம்பரைக் காரணங்க ளொழியப்பெற்றமையால் சிலதுன்பங்க ளொழிந்த தல்லாமல்.

§ அவர்போல் - அவா அற்றவர்கள்போல்.

¶ அவா பிறவிக்கு நேரேயேதுவும், அவாவறுதல் பிறவியறுதற்கு நேரே யேதுவுமாமென்க.

'அற்றவரென்பா ரவாவற்றார்' எனவிதி முகத்தானும் (உடம்பாட்டானும்)'மற்றையா ரற்றாக வற்றிலர்' என எதிர்மறை முகத்தானும் ஆசையற்றவரது மகிமை சொல்லப்பட்டது. இதனால் ஆசையற்றவர்க்குப் பிறப்பில்லையென்றும் ஆசையறாதவர்க்குப் பிறப்புண்டென்றும் பெறப்பட்டன, (இங்கு அற்றார் என்னும் உடம்பாட்டுவினை விதிமுகமாம்; இலர் என்னும் எதிர்மறைவினை மறைமுகமாம்.) பிரபுலிங்கலீலை, "ஆசை யறுதல் வீட்டின்ப நேரே யடையக் காரணமாம், ஆசை யறுத லலதில்லைப் பலநூலனைத்து மாய்ந்திடினும், ஆசை யறுவோன் சிவனாதி நின்ன மெனநான் றறிந்திருந்தும், ஆசை யுறாத வென்கொண்டோ யந்தோ மனித ரறியோமே" என்று கூறுவதும், திருமந்திரம் "ஆசையு மன்பு மறுமி னறுத்தபின், ஈச னிருந்த விடமெளி தாமே" என்று கூறுவதுமிங்குக் கவனிக்கத்தக்கனவாம்.

அறாதவர்கள், (அவ்வேதுக்க ளற்றமையால் சிலதுன்பங்கள் அற்றதல்லாமல்), அற்றாகவற்றிலர் - அவர்போற் பிறவியற்றிலர், (எ - று).

இதனால் அவாவறுத்தவரது சிறப்பு உடம்பாட்டினாலும் எதிர்மறையினாலும் சொல்லப்பட்டது.

(க-ரு.) ஆசையற்றவர்க்குப் பிறவியறும்; மற்றவர்க்கஃதறாது.

5. They are said to be free who are freed from desire;

all others who, whatever else they may be free from, are not freed from desire.

௬. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா

பரி:—(இ - ள்.) † மெய்யுணர்தல் ஈறாகிய காரணங்க ளெல்லாம் எய்தி ‡ அவற்றான் விடேய்தற்பாலனாய ஒருவனை § மறவிவழியாற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்கவல்லது அவா: ஆகலான் அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது, (எ - று).

ஒருமென்பன அசைநிலை. காரியமாய்ப் போந்த அவா ஒரோவழி ¶ வாய்மை வேண்டலை யொழிந்த () பராக்காற்காவானாயின், †† அஃதிடமாக அவனறியாமற் புகுந்து, பழைய இயற்கையாய்நின்று பிறப்பினை யுண்டாக்குதலான், அதனை 'வஞ்சிப்பது' என்றார். * காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற் பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக்காப்பதே அறமென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) ஒருவனை - (நிலையாமை முதல் மெய்யுணர்தல் முடிவாயுள்ள காரணங்களெல்லாம் பெற்று அக்காரணங்களால் முத்தியை

† நிலையாமை, துறவு, மெய்யுணர்தல், அவாவறுத்தலென்பன வீடடைதற்குக் காரணங்களாம்; இவற்றுள் அவாவறுத்தல் நேர்காரணமாம்; மற்றவை பரம்பரைக் காரணமாம்.

‡ அவற்றான் - நிலையாமை முதலிய காரணங்களால். § மறவி - சோர்வு.

¶ வாய்மைவேண்டலை யொழிந்து - பரம்பொருளை யொற்றுமையுற விடைவிடாது பாவித்தலை விட்டு.

() பராக்காற் காவானாயின் - அஜாக்கிரதையினால் (ஆசையைப்) பாதுகாவானானால். (பாதுகாத்தல் - ஒழித்தல்).

†† அஃதிடமாக அவனறியாமற் புகுந்து-(அவ்வாசையானது) பாது

காவாமை வாயிலாக அவன் தெரிந்துகொள்ளாதபடி பிரவேசித்து.

* காத்தலாவது பரம்பொருளைபொற்றமையுறப்பாவித்தலை யிடைவிடாது அப்பியசித்து வஞ்சித்தல் செய்யாதபடி அவாவை ஒழித்தலாம்.

படைதற்குரியவனுகிய) ஒருவனை, வஞ்சிப்பது - (மறவிவழியினல்நழைந்து பின்னும் பிறப்பிலேதள்ளிக்) கெடுக்கவல்லது, அவா - அவாவாம், (ஆதலால்), அஞ்சுவது - (அவ்வவாவை) அஞ்சிக்காப்பதே, அறன் - துறவறமாம், (எ - று).

ஒரு மிரண்டும் - அசைகள். அநாதியாய் வந்துள்ள அவா ஒரோவிடத்து வாய்மை வேண்டலை யொழிந்து பராமுகத்தால் காவாதவனுனல், அக்காவாமை இடமாக அவன் அறியாமல்புகுந்து பழைய வியற்கையாய் நின்று பிறப்பினை உண்டாக்குதலால், அவ்வவாவை 'வஞ்சிப்பது' என்றார். காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாமற் பழகி அவ்வஞ்சித்தலைச் செய்யாதபடி யொழித்தல். இதனுல் அவாவின் குற்றமும் அவ்வவாவைக் காப்பதே (ஒழிப்பதே) அறமெனபதும் சொல்லப்பட்டன.

(க - து.) வஞ்சித்துக் கெடுக்கவல்லது ஆசை யாதலின், அதனை அஞ்சி யொழிப்பதே அறமாம் என்பது.

6. It is the chief duty of an ascetic to watch against desire with jealous fear; for it has power to deceive and destroy him.

எ. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றன் வரும்.

பரி:—(இ-ள்.) ஒருவன் அவாவினை யத்சித் துவரக் கெடுக்க வல்லனுயின், அவனுக்குக் கேடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான் விரும்புநெறி

வரனே உண்டாம், (எ - று).

கெடாமை - பிறவித்துன்பங்களான் அழியாமை. † அதற்கேதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய ‡ துறவறங்களை. வினை - சாதியொருமை. தான்விரும்புநெறி - () மெய்வருந்தாநெறி. அவாவினை முற்ற வறுத்தாலு

† அதற்கேதுவாகிய—கெடாமைக்குக் காரணமான. ‡ துறவறங்கள்—விரதமும் ஞானமும்.

() "வருத்தமொன் றின்றிச் சாரலாம் பிரமமென் றயன் வருத்தகீ தை யினு; மொத்த தெற்றிலுக்கா யெனிற்பர ஞான முணர்பவர்க் குன்னுத லுரைத்த, னிரைத்திடு தொழில்க ளொன் றும்வேண் டாது நீத்தவா வாவி ருத் தலினு, வருத்தமற் றதனுக் கோர்த்துநா றெளித லாகக் துணிந்தனே போதும்" என்பது வைராக்கிய தீபம். "ஆதலா லறிவு மறிவெலாங் கை விட் டறிவினுக் கறிவதாய் நின்று, பேதமில் பிரம மொன்றமே யறிவான் பேறுபே ரின்பமாம் பிறத்தல், சாதலற் றிருக்கு மதனையோர் வருத்த மின் றியே சாரலா மிருக்க, வாதரித் தறியா தற்பமே விழும்பி யனர்ந்தழுக் கத் திடுலே பனைவார்" என்பது பிரமகீதை.

க்கு வேறறஞ் செய்யவேண்டா,¶ செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பதுகரு த்து. இதனால் அவாவறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) (ஒருவன்) அவாவினை - ஆசையை, ஆற்றவறுப்பின் - (அஞ்சி) முழுதும் ஒழித்தால் (எஞ்சித்தும் வாராமற் கெடுக்கவல்ல வனுனல்), (அவனுக்கு), தவாவினை - கெடாமைக்கு ஏதுவாகிய செயல், தான்வேண்டுமாற்றால் - தான்விரும்பும் வழியினாலே, வரும் - உண்டாகும், (எ - று).

கெடாமை - பிறவித் துன்பங்களால் அழியாமை. அதற்குக் காரண மாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை - சாதியொ

ருமைப்பெயர். தான் விரும்பும்வழி - உடல் வருந்தாதவழி. அவாவை முழுதும் ஒழித்தவனுக்கு வேறு அறஞ்செய்ய வேண்டுவதில்லை, அவன் செய்தகருமங்களெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தலினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) ஆசையை யொழித்தவனுக்குக் கெடாமைக் கேதுவாகிய துறவறந் தானே யுண்டாகும் என்பது.

7. If a man thoroughly cut off all desire, the deeds which confer immortality, will come to him, in the path in which he seeks them.

அ. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்ப மஃதுண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும்.

பரி:—(இ - ள்.) அவாவில்லாதார்க்கு வரக்கடவதோர் துன்பமும் இல்லை; ஒருவற்குப் † பிறகாரணங்களெல்லாம் இன்றி அஃதொன்றும் உண்டாயின், அதனானே எல்லாத் துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும், (எ - று).

உடம்பு ‡ நுகர்கின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத்துன்ப மென்றது இதுபொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை. 'தவாஅது மேன்மேல் வரும்' எனறதனான் மூவகைத் துன்பங்களுமென்பது பெற்றும். இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது.

¶ "துட்டரு மார்க்கா நலிற் றவக்குணப் பெரிய ராகிச, சிட்டராய்த் திராகிச சிவனரு ளுடைய ராணர், கட்டமாம் பிறவி நீக்க காதலால் வேதஞ் சொல்லப், பட்டதே செய்யா கிற்பர் பரமமாம் பதத்தை யுன்னி" என்பது பிரமகீதை.

† பிறகாரணங்கள்—(துன்பத்திற் கேதுவாகிய) அவாவொழிந்த மற்றைக் காரணங்கள். அவை அருளாமை, பொய்பேசுதல் முதலியன.

‡ நுகர்கின்ற - (உயிர்) அநுபவிப்பதாகக் கொண்டுநின்ற.

தேவி:—(இ-ள்.) அவாவில்லார்க்கு - ஆசை யில்லாதவர்க்கு, துன்பம் - (வரக்கடவதாகிய) ஒருதுன்பமும், இல்லாகும் - இல்லையாம், (ஒருவனுக்குப் பிறகாரணங்க ளெல்லாம் இல்லாது), அஃதுண்டேல் - அவ்வாசை யொன்று மாத்திரம் உண்டாயின், (அவ்வாசையினாலே எல்லாத் துன்பங்களும்), தவாஅது - முடிவில்லாமல், மேன்மேல் - மேலுமேலும் (இடைவிடாமல்), வரும, உண்டாகும், (எ - று).

உடம்பு மெடுத்துக் கொண்டுநின்ற துன்பம் முன்பே (நீழ்ப்போன பிறவிகளில் நல்லன தீயன) செய்து கொண்டதாகலின், இக்குத் துன்பமென்றது, இப்போது ஆசையினால் செய்துகொள்ளும் துன்பங்களை, 'தவாஅது மேன்மேல் வரும்' என்றதனால் தன்னைப்பற்றி வருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வதத்தைப்பற்றி வருவதும் ஆகிய மூவகைத் துன்பங்களுமென்பது பெற்றும். இதனால் ஆசையே துன்பத்திற்குக் காரணமாமென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) ஆசையின்மையினால்இன்பமும்அஃதுண்மையினால் துன்பமும் உண்டாகின்றன என்பது.

8. There is no sorrow to those who are without desire but where that is, sorrow will incessantly come more and more.

௬. † இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

பரி:—(இ - ள்.) அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின், அவன் வீடு பெற்றவழியே அன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இன்பம் இடையறாது, (எ - று).

துன்பத்துட்டுன்பம் - ‡ ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந் துன்பம். விளைவின் கண்ணே அன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. ¶ காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து 'அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பம்' என்றும், அது கெட்டார்க்கு மனந்தடுமாறாது நிரம்பி நிற்றலான் ஈண்டுமின்ப மிடையறாது என்றுங்

கூறினர். இனி ஈண்டும் என்பதற்குப் § பெருகுமென்றுரைப் பாருமுளர்.

† "இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந், துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்" என்னுங் குறளுமீண்டுணர்தற்பாலதாம்.

‡ ஏனைத்துன்பங்க ளென்றது குட்டம், குன்மம், சூலை முதலிய வற்றாலாயதுன்பங்களை.

¶ அவாவினால்வரும் துன்பத்தை 'அவாவென்னுந் துன்பத்துட் டுன்பம்' என்று ஒற்றுமைப்படுத்திக் கூறினமையின்,இது காரணகாரியமாய உபசார வழக்காம். § பெருகும்—(இன்பமிடையறாது) அதிகரிக்கும்.

இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) அவாவென்னும் - ஆசையென்று சொல்லப்படுகிற, துன்பத்துட்டுன்பம் - (துன்பங்களுள்ளே) மிகுந்ததுன்பமானது, கெடின் - (ஒருவனுக்குக்) கெடுமாயின், (அவன் முத்திபெற்ற விடத்தேயல்லாமல்), ஈண்டும் - உடம்பொடுகூடி நின்றவிடத்தும், இன்பம் - பேரின்பமானது, இடையறாது - நடுவே நீங்காது, (எ - று).

துன்பத்துட்டுன்பம்-மற்றைத் துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த் தோன்றும்படி வருங் கொடிய துன்பமாம். ஆசையானது பயனைக் கொடுக்கும்போதே யல்லாமல் தோன்றும்போதும் துன்பந்தருவதாகலால், 'அவாவென்னுந் துன்பத்துட் டுன்பம்' என்றிவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. அவா வென்னுங் காரணத்தைத் துன்பத்துள் துன்பம் என்னுங்காரியமாக உபசரித்து 'அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பம்'என்றும்,அவ்வவா கெட்டவர்க்கு|மனந் தடுமாறுதலின்றி (பிரஹ்மாநந்தத்தினால்) நிரம்பி நிற்குமாகையால் ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது என்றும் சொல்லினர். இதனால் அவாவறுத்தவர் முத்தியின்பத்தை உடம்பொடு கூடி நின்றே யடைவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க - ஐ.) ஆசையற்றவர்க்குப் பூரணாநந்த முண்டாமென்பது.

9. Even while in this body, joy will never depart from the mind in which desire has been destroyed.

க0. † ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருகாலும் ‡ நிரம்பாத இயல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின், அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எந்நாளும் ஒரு நிலைமையனும் இயல்பைக் கொடுக்கும், (எ - று).

நிரம்பாமையாவது § தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின்,

† மனுதரும சாஸ்திரம் ஆறாவதத்தியாயத்தில் "எப்போது பிரமத்தியானத்தினால் தோஷத்தையே யுண்டுபண்ணுவதாய எல்லா விஷயங்களிலும் ஆசையை நீக்குகிறானோ அப்போது இம்மையிலும் மறுமையிலும் அழிவற்ற சுகத்தை யடைகிறான்" என்று கூறுவதும், திருமந்திரம் "வேதாந்தங் கேட்க விரும்பிய வேதியர், வேதாந்தங் கேட்டுந்தம் வேட்கை யொழிந்திலர், வேதாந்த மாவது வேட்கை யொழிந்திடம், வேதாந்தங் கேட்டவர் வேட்கைவிட் டாரே" என்று கூறுவதுமிங்கறியத் தக்கனவாம்.

‡ நிரம்பாத - திருப்தியடைதலில்லாத.

§ தாமேயன்றித் தம் பயனும் - பொருள்களே யல்லாமல் அப்பொருள்களால்வரும் (சிற்றின்பப்) பயன்களும்.

வேண்டாதனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். ‡ அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. † களிப்புக்

கவலைகளும் பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களும்முதலாயினவின்றி உயிர் நிரதிசய வின்பத்ததாய் நிற்றலின், வீட்டினைப் 'பேராவியற்கை' என்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின், அந்நிலையே தரும் என்றுங் கூறினார். ¶ "நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிந்திரிய மெல்

---

‡ அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின்-ஆசையின் பெருக்கத்திற்கு அளவில்லாமையால். ஆசையின் பெருக்கத்திற்கு அளவில்லை யென்பது "ஆசைக்கோ ரளவில்லை யகிலமெல் லாங்கட்டி யாளினுங் கடன்மீதிலே யாணைசெல வேநினைவ ரளகேச னிகராக வம்பொன்மிக வைத்தபேரும், நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர் நெடுநா ளிருந்தபேரும் நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி நெஞ்சுபுண் ணாவர்' என்ற தாயுமானவர் கூற்றானுமறியப்படும்.

† "களிப்புங்கவர்வு மற்றுப் பிறப்புப் பிணிமூப் பிறப்பற், றொளிக் கொண்ட சோதியுமா யுடன்கூடுவ தென்றுகொலோ" என்பது திருவாய் மொழி.

¶ திருவாய்மொழி, 78 - பதிகம் 6-வது செய்யுள். இதன்பொருள் (ஒருவன்) நன்றாய் - நன்றாக, ஞானம் - சப்தாதி விஷய ஞானங்களை, கடந்துபோய்-ஒழித்துச்சென்று, நல்லிந்திரிய மெல்லாம்-(தம்மைத் தலைமை யாகவுடையவனைச் சப்தாதிவிஷய வாயிலாகக் கெடுப்பதிற்) சிறந்தசெவி யாதி யிந்திரியங்களை யெல்லாம், ஈர்த்து-(சப்தாதி விஷயங்களிற்செல்லா வண்ணம்)நிக்கிரகித்து, ஒன்றாய்க்கிடந்த-(உயிரோடு அநாதியே)பொருந்திக்கிடந்த. அரும் - (மெய்யுணர் வுடையவர்க்கன்றி வேறெவராலும்) கடத்தற்கரிய, பெரும் - (மகத்தத்துவமுதலிய தத்துவங்களை நோக்க) வியாபகமான, உலப்பில் - (மெய்யுணர்வாலன்றி வேறெதனாலும்)கெடுதலில்லாத, பாழதனை - பிரகிருதியை, உணர்ந்து உணர்ந்து - (கேட்டல் சிந்தித்தல்களால் சந்தேக விபரீதமில்லாமல் தெளிக்கும் வகையை) நன்றாயறிந்து, ஆங்குச்சென்று - (எவ்வகையாலும் பிரகிருதிக்கு வேறு பட்டுள்ள) ஆத்மா வளவிற்சென்று, இன்பதுன்பங்கள் · இன்பதுன்பங்களுக்குக் காரணமான தருமாதருமங்களை, செற்றுக்களைந்து - (பின்னும் பிறப்பை யுண்டாக்காதபடி) பற்றறவொழித்து, பசை - (வி.ப்பட்ட சப்தாதி விஷயங்

களில் பழையபழக்க மிகுதியால் வருத்தம்பற்றி யுண்டாகும்) ஆசையை, அற்றால் - (பரம்பொருளை யொற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தலால்) ஒழித்தால், அன்றே - (அவ்வாசை யொழித்த) அக்காலிலேயே, அப்போதே - அம்முகூர்த்தத்திலேயே, வீடும் - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள் நீங்கும், வீடதுவே - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள் நீங்குமதுவே, வீடாம் - (அவனுக்கு) மோட்சமாம், என்பது. சிவஞானபோதச் சிற்றுரையில் “சூனியமாவது உள்ளதுமன்று, இல்லது மன்று, இரண்டுமாவது மன்று, வேறுமன்றெனப்படும் பாழ்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறதால், பாழின் தன்மையுணரப்படும்.

வாமீர்த், தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா ழுலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து, சென்றாங் கின்ப துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசையற்று, லன்றே யப்போ தேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே” என்பதும் இக்கருத்தே பற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார் † சீவன் முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது ‡ இதுவென்பதூஉம், அஃது அவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதே உளதாமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) ஆராவியற்கை - (ஒருபோதும்) நிரம்பாதவியல்பினையுடைய, அவா-அவாவை, நீப்பின்-(ஒருவன்) ஒழிப்பானாயின், (அவ்வொழித்தல் அவனுக்கு), அந்நிலையே-அப்போதே, பேராவியற்கை-எப்போதும் ஒரு நிலைமையனாந்தன்மையை, தரும் - கொடுக்கும், (எ-று).

அவா நிரம்பாமையாவது தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமையால்வேண்டத்தகாதனவாய பொருள்களை வேண்டிமேலுமேலும்வளர்தல், அவ்வவாவின் வளர்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால்,அதனை யொழித்தலேதக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவலைகளும், பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களும் முதலாயின வில்லாமல் உயிர் பேரின்பத்தை யுடையதாய் நிற்றலால் வீட்டினைப் 'பேராவியற்கை' என்றும், அவ்வீடு அவாவை யொழித்த விடத்துப் பெறுதல் நிச்சயமாதலால் அந்நிலையே தரும் என்றும் சொல்லினார். இந்நிலையையுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தனென

பர். இதனுல் வீடாவது இதுவென்பதும், அவ்வீடு அவாவை யொழித்த வர்க்கு அப்போதே உண்டாமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

(க - து.) ஒருவன் அவாவை யொழிப்பானுபின், அஃது அவனுக்குச் சீவன்முத்தியைத் தரும் என்பது.

10. The removal of desire, whose nature it is never to be satisfied, will immediately confer a nature that can never be changed.

துறவறவியல் முற்றிற்று.

பரி:—இவ்வாற்றன் இம்மை, மறுமை, வீடென்னு மூன்றனையும் பயத்தற் சிறப்புடைத்தாய அறங்கூறினர்; இனிப்பொருளும் இன்பமுங் கூறுவார், ¶ அவற்றின் முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றர்.

† சீவன்முத்தன்—சீவத்துவம் விடுபட்டவன்.

‡ இது-பேராவியற்கை (எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையனுகு மியல்பு).

¶ "வாழ்வுக ளாலென் மறைநெறி ஞான மதனுலென், கேள்விக ளாலென் கொள்மனு வாலென் கிளையாலென், வேள்விக ளாலென் விண்ணவ ராலென் வினைவெல்லாம், ஊழ்வினை தானே தருதலி னூழே யிறையென்றுன்" என்பது பெருந் திரட்டு.

'அவற்றின் (பொருளின்பங்களின்) முதற்காரணமாகிய ஊழின் வலி கூறுகின்றர்' என்றமையின், ஊழ் பொருளுக்கும் இன்பத்திற்கும்

53

தெளி:—இவ்விதத்தால் இம்மை, மறுமை, வீடு என்னும் மூன்றை யுந் தருதற் சிறப்புடையதாகிய அறத்தை அருளிச்செய்தார்; இனிப்பொரு ளும், இன்பமும் அருளிச்செய்யத் தொடங்கியவர்,* அப்பொரு ளின்பங் களின் முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலியைச் சொல்லுகின்றர்.

ஊழ்—Fate.

பரி:—அஃதாவது * இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய † நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம்,

முதற்காரணமாமென்பது வெளிப்படையாம். "இயற்றலு மீட்டலும்" என்னுங்குறளின் விசேடவுரையில், "பொருள்களாவன—மணி, பொன், செல் முதலாயின" என்றும், காமத்துப்பாலின் தொடக்கத்தில் "ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத் தொருபொருளான் ஐம்புல னுகர்தற் சிறப்புடைத்தாய காமவின்பத்தினை" என்றும் பரிமேலழகரே கூறியிருத்தலால், ஊழ் பொருளின்பங்களுக்கு முதற்காரணமாகாதென்பது தெள்ளிதின் விளங்கும். "முதற்காரணமாவது காரியத்தோ டொற்றுமை யுடையது" என்று நச்சினார்க்கினியார் கூறுதலால், மண் தனது காரியமாகிய கடத்தில் ஒற்றுமையுடையதாயிருத்தல் போல ஊழ் பொருளிலும் இன்பத்திலும் ஒற்றுமை யுடையதாயிருத்தல் வேண்டும்? மேலும், காரியத்தினொடுக்கம் அதனது முதற்காரணத்திலென்பது வெளிப்படையாமாகலின், பொருளும் இன்பமும் ஊழின்கண் ஒடுங்கல்வேண்டும். மணி, பொன், செல் முதலியன தமது முதற் காரணமான பிருதிவியிலும், இன்பம் தனது முதற்காரணமான மனம் அல்லது உயிர் என்னும் இரண்டனுள் யாதாவதொன்றிலும் ஒடுங்குவனவாயிருத்தலின், அவற்றிற்கு ஊழ் முதற்காரணமாமென்பது பொருந்தாது. முதற்காரணம் யாண்டும் திரவியமாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது நியமமாதலின், உருவமுதலிய குணங்களுள் ஒன்றாய ஊழ் - (அதிருஷ்டம் - தருமாதருமம்) எக்காரியத்திற்கும் முதற்காரணமாதல் ஒருவாற்றானும் அமையாது. அவ்வாறாயின், பரிமேலழகர் கூறியது தவறோ எனின், கூறுதும்:-ஒருவனிடத்துப் பொருளின்பங்கள் வருவதற்கு ஊழ் காலம் திக்கு ஆகாயமுதலியனபோலச் சாதாரண காரணமாயிராது அசாதாரண காரணமா யிருக்கின்ற தென்ப துணர்த்துதற் பொருட்டு, பொருளின்பங்கட்கு ஊழை முதற்காரணமென்றுகூறினர். முதற்காரணமென்பதற்குத் தலைமைக்காரணம் அஃதாவது அசாதாரண காரணமென்று பொருள் கொள்ளல்வேண்டும். ஊழ் பொருளின்பங்கள் வருதற்கு நிமித்த காரணமாம். ஒன்றன் உற்பத்தி மாத்திரத்தின் சிறந்தகாரணம் நிமித்தகாரணமாம்.

* "திருவசனம் அல்லது கிருத்தி என்பதாவது ஊழ்: அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி என ஒருசொற்கு வாக்கியத்தொடராகப் பொருளுணர்த்தவதென்க." என்பது பிரயோகவிவேகவுரை.

† "பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று, வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத் - தொல்லைப், பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த, கிழவனை நாடிக் கொளற்கு" என்பது நாலடியார்.

நியதி, விதி [redacted] ஒருபொருட் கிளவி. இது பொருளின்பங்கள் இரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையாலும், மேற்கூறிய † அறத்தோடியைபுடைமையாலும், ‡ அதனது இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது நல்வினையின்பயனாகிய இன்பமும், தீவினையின் பயனாகிய துன்பமும், அவ்வவ்வினையைச் செய்தவனையே சென்றடைவதற்குக் காரணமாகிய நியதியாம். ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பவை ஒருபொருட் சொற்கள். இவ்வூழ் பொருளின்பங்களிரண்டிற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள்வைக்கப் படாமையாலும், முன் சொல்லிய அறத்தோடு சம்பந்தமுடைமையாலும், அறனிறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

க. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவற்குக் § கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சி உண்டாம்; அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடி உண்டாம், (எ - று).

¶ ஆகூழ் போகூழெனனும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு—மடி † பொ

† இல்லறத்தின் பயனும் துறவறத்தின் பயனும் ஊழின் படியிருத்தலின் 'அறத் தோடியைபுடைமையானும்' என்று கூறப்பட்டது.

‡ அதனது இறுதிக்கண்—அறத்துப்பாலின் ஈற்றில் (முடிவில்).

§ கைப்பொருளாதற்கு-கையிற்பொருளுண்டாகியிருத்தியடைதற்கு.

¶ கைப்பொருள் ஆதற்குக்காரணம் நல்லூழாயும் அப்பொருள் அழிதற்குக்காரணம் தீயூழாயுமிருத்தலால் ஆகூழ் என்பதும் போகூழ் என்பதும் காரணப்பொருளில் வந்த எதிர்கால வினைத்தொகைகளாயின; ஆகூழ்-ஆதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் என்றும், போகூழ் - போதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் என்றும் விரியும். வினைச்சொல்லின்பகுதியும் பெயர்ச்சொல்லும் புணர்ந்து வருவது வினைத்தொகை யெனப்படும். இவை ஆகு போகு என்னும் வினைச்சொற்பகுதிகள் ஊழ் என்பதனோடு புணர்ந்து வினைத்தொகைகளாய் நின்றவாறறிக. இலக்கணக்கொத்து "வினைச்சொ லிலக்கணம்" என்னுஞ் சூத்திரத்தினுரையில் "நச்சினார்க்கினியார் சேனாவரையர் முதலாயினோர் இயற்கை முதனிலை ஆ போ என்றே இருக்குமென்றார். திருவள்ளுவர் பரிமேலழகர் முதலாயினோர் இயற்கை முதனிலை ஆகு போகு என்றே இருக்குமென்றார்" என்று கூறியிருத்தலு மீங் கறியத்தக்கதாம்.

† பொருளின் ஆக்கத்திற்குத் துணைக்காரணம் முயற்சியென்றும், அதனழிவிற்குத் துணைக்காரணம் மடி (சோம்பல்) என்றும் கொள்க.

420 திருக்குறள் - அறத்துப்பால்.

ருளின் ஆக்க வழிவுகட்குத் துணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோற்றுவிக்கு மென்பது கருத்து.

தெளி:—(இ-ள்.) (ஒருவனுக்கு) எகப்பொருள்—, ஆகூழால் - ஆவதற்குக் காரணமாகிய ஊழினால், அசைவின்மை - முயற்சியானது, தோன்றும் - உண்டாகும், போகூழால் (அப்பொருள்) அழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழினால், மடி - சோம்பலானது, தோன்றும் - உண்டாகும், (எ - று).

ஆகூழ் போகூழ் என்பன காரணப்பொருளில்வந்த எதிர்கால வினைத்தொகைகள். அசைவு—சோம்பல். ஊழானது பொருளினது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் துணைக்காரணமாகிய முயற்சி சோம்பல்களையுந் தானே தோன்றச்செய்யு மென்பது கருத்து.

(க-து.) ஆகூழினால் முயற்சியும் போகூழினால் சோம்பலும் உண்டாம் என்பது.

1. Perseverance comes from a prosperous fate and idleness from an adverse fate.

உ. பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் அறிவகற்று
மாகலூழ் உற்றக் கடை.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் உளவாயினும் கைப்பொருளிழத்தற் கேதுவாகிய ஊழ் வந்துற்ற விடத்து, * அஃது அதனைப் பேதையாக்கும்;இலி அவனறிவு சுருங்கி யிருப்பினும் கைப்பொருளாதற் கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்ற விடத்து † அஃது ‡ அதனை விரிக்கும், (எ - று).

¶ கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. § இழவூழ் ஆகலூழ் என்பன இரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானாய அறிவையும் வேறுபடுக்கு மென்பதாம்.

தெளி:— இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) அறிவு - எல்லாவறிவும், (உண்டாயிருந்தாலும்), இழவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக் காரணமாகிய, ஊழ் - ஊழானது, (வந்து), உற்றக்கடை - பொருந்திய விடத்து, (அவ்வூழானது),

* அஃது - கைப்பொருளிழத்தற்குக் காரணமாகிய ஊழ்.
† அஃது-கைப்பொருள் விருத்தியாதற்குக் காரணமாகிய ஊழ்.
‡ அதனை - அச்சுருங்கியவறிவை.
¶ "ஆகூழாற்றோன்றும்" என்னும் குறளிலுள்ள கைப்பொருள் என்பது ஊழென்னு மதிகாரத்தினால் இக்குறளிலும் வந்தது.
§ இழவூழ் ஆகலூழ் என்னுமிரண்டும் இழத்தற்குக் காரணமாகிய ஊழ் என்றும், ஆதற்குக்காரணமாகிய ஊழ் என்றும் முறையே விரியும்.

பேதைப்படுக்கும் - (அவ்வறிவினை) அறியாமையாக்கும்,(இனி அவனலார் சுருங்கியிருந்தாலும்), ஆகல் - (கைப்பொருள்) ஆவதற்குக் காரணமாகிய ஊழ்-ஊழானது, (வந்து), உற்றக்கடை - பொருந்திய விடத்து, அகற்றும் - (அவ்வூறவ்வறிவினை) பெருகச் செய்யும், (எ - று).

கைப்பொருளென்பது ஊழென்றும் அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. இழவூழ் ஆகலூழ் என்பன நாலகாம் வேற்றுமை யுருபும் பயனுமுடன்றொக்க தொகைகள். உற்றக்கடையென்பது இழவூழ் என்பதனோடுங் கூட்டப்பட்டது. ஊழ் இயற்கையாலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்துமென்பதாம்.

(க - து) ஒருவன் அறிவிலியா யிருத்தற்கும் அறிவுடையவனா யிருத்தற்கும் காரணம் ஊழேயா மென்பது.

2. An adverse fate produces folly and a prosperous fate produces enlarged knowledge.

௩. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

பரி:—(இ - ள்.) பேதைப்படுத்தும் ஊழுடையான் ஒருவன் நுண்ணிய பொருள்களை உணர்த்தும் நூல் பலவற்றையுங் கற்றானாயினும்,

அவனுக்குப் பின்னும் தன் ஊழாகிய பேதைமை யறிவே மேம்படும், (எ - று).

| பொருளின் நுண்மை நூலின்மே லேற்றப்பட்டது. மேம்படுதல் - கல்வியறிவைப் பின்னிலையதாக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். ‡ "காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா, வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்" என்பதுமது செயற்கையாகிய அறிவையுங் கீழ்ப்படுத்து மென்பதாம்.

† பொருளினது நுட்பத்தை நூலின்மேலேற்றி 'நுண்ணியநூல்' என்று கூறப்பட்டது. நூலினது பொருணுட்பத்தை நூலின்மே லேற்றிக் கூறியது இடத்து நிகழ்பொருளின் குணம் இடத்தின் மேலாய உபசார வழக்காம்.

‡ சீவகசிந்தாமணி கனகமாலையா ரிலம்பகம் ௭௬. இதன்பொருள் காதல் (ஆசை) மிக்கவிடத்து (துன்பத்திற்குத் துணையென்று) கற்றகல்வியும் (பிறர் குற்றம் நீக்குதற்கு உதவுதலன்றி தன்குற்றம் நீக்குதற்கு) உதவா தொழிதல் கண்ணினுட் கிடந்த அஞ்சனத்தை (மையை) யொக்குமா யிருந்தது என்பது. இதனது விசேட வுரையில் நச்சினார்க்கினியர் "கண் ணினுட்கிடந்த அஞ்சனம் அதற்குப்பயன் கொடாதது போலக்கல்வி நெஞ் சிற்கிடக்கும் பயன் தந்ததில்லை என்றான்" என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

ருள்ளு தனி:—(இ - ள்.) (அறியாமையை யுண்டாக்குவதாகிய ஊழுடை யானொருவன்) நுண்ணிய-நுட்பமாய பொருள்களை (அறிவிக்கும்), நூல் பல-நூல்பலவற்றையும், கற்பினும்-கற்றாலும், (-அவனுக்கு), மற்றும்-பின்னும், தன்னுண்மை - தனது ஊழினாலாகிய, அறிவே - பேதைமை யறிவே, மிகும் - மேம்படும், (எ - று).

பொருளினது நுண்மை நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. பேதைமை

யறிவு மேற்படுதல் - கல்வியறிவைப் பின்பு கினைதது இதை யேன் செய் தோமென்று மனமிரங்கித் துன்பப்படுவதற் காக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். ஊழ் செயற்கையாலாகிய அறிவையும் கீழ்ப்படுத்து மென்ப தாம்.

(க - து.) *நுட்பமான பொருள்களை நூல்வாயிலாக அறிந்திருப்பவனுக்கும் ஊழினலாகிய அறிவே மேற்பட்டிருக்கும்.*

3. Although a man may study the most polished treatises, the knowledge which fate has decreed to him will still prevail.

ச. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

பரி:—(இ-ள்.) உலகத்து ஊழினன் ஆய வியற்கை இரண்டுகூறு; ஆகலான், செல்வமுடைய ராதலும் வேறு, அறிவுடைய ராதலும் வேறு, (எ - று).

செல்வத்தினைப் படைத்தலும், காத்தலும், பயன்கோடலும் அறிவுடையார்க் கல்லது இயலா அன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவுங் காண்டலான், அறிவுடையாராதற்காகும் ஊழ் செல்வமுடையாராதற் காகாது, செல்வமுடையாராதற் காகும் ஊழ் அறிவுடைய ராதற் காகா தென்றதாயிற்று. ஆகவே, செல்வஞ் செய்புங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டா வென்பது பெற்றும்.

தெளி:—(இ - ள்). *உலகத்து - உலகத்தில், இயற்கை - (ஊழினலாகிய) இயற்கையானது, இருவேறு - இரண்டு கூறுபிருக்கின்றது, (ஆகலால்), திரு - செல்வமுடையவ ராதலும், வேறு - வேறும், தெள்ளியராதலும் - அறிவுடைய ராதலும், வேறு - வேறும், (எ - று).*

செல்வத்தைச்சம்பாதித்தலும், காப்பாற்றலும், பயன் கொள்ளுதலும், அறிவுடையவர்க் கல்லாமல் (ஏனையோர்க்கு) கூடாவன்றே, அவ்விதமல்லாமல்அறிவுடையவர் தரித்திரராகவும் மற்றவர் செல்வராகவும் காணுதலால், அறிவுடைய ராதற்குக் காரணமாகும் ஊழ் செல்வமுடைய ராதற்குக் கார

ணம் ஆகாது, செல்வமுடைய ராதற்குக் காரணமாகும் ஊழ் அறிவுடையராதற்குக் காரணமாகாதென்றதாயிற்று. ஆகவே, செல்வத்தைத் தேடும்போது அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாமென்பது பெற்றாம்.

(க - ரு.) ஊழின்காரிய மிருவகையாயிருத்தலால் அறிவிலார் செல்வராயும் அறிவுடையார் தரித்திரராயு மிருக்கின்றனர்.

4. There are through fate two different natures in the world ; hence the difference observable in men in their acquisition of wealth, and in their attainment of knowledge.

ரு. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

பரி:—(இ - ள்.) செல்வத்தை ஆக்குதற்கு நல்லவை யெல்லாந் தீயவாய் அழிக்கும்; அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய் ஆக்கும்; ஊழ்வயத்தான், (எ - று).

நல்லவை தீயவை யென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலும் முதலாயவற்றை. ஊழ்வயத்தா னென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றாம். அழிக்கும் ஊழுற்றவழிக்காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும்; ஆக்கும் ஊழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகு மென்பதாயிற்று. ஆகவே, காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுக்கு மென்பது பெற்றாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) செல்வம்-செல்வத்தை, செயற்கு-சம்பாதித்தற்கு, நல்லவை யெல்லாம் - நன்மையா யுள்ளவை யெல்லாம், தீயவாம் - தீயவையாய் அழிக்கும், (அதுமாத்திரமல்லாமல்), தீயவும்-தீயவைதாமும், நல்லவாம்-நல்லவையாய் ஆக்கும், (ஊழ்வசத்தால்), (எ-று).

நல்லவை தீயவை என்பன காலமும், இடமும், கருவியும், தொழிலும் முதலாயவற்றை. ஊழ்வசத்தாலென்பது ஊழென்னும் அதிகாரம் பற்றி வருவிக்கப்பட்டது. அழிக்குமூழ் உற்றவிடத்து காலமுதலாயின நல்லன

வா யிருந்தாலும் செல்வம் அழியும், ஆக்கும் ஊழ் உற்றவிடத்து அக்கால முதலாயினதீயனவா யிருந்தாலும் செல்வம் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே, ஊழ் காலமுதலிய துணைக் காரணங்களையும் வேறுபடுத்து மென்பது பெற்றாம். அழிக்குமூழ் - தீவினை, ஆக்குமூழ் - நல்வினை.

(க - து.) ஊழ்வசத்தால் நல்லவை கெட்டவையாயும் கெட்டவை நல்லவையாயும் மாறும் என்பது.

5. In the acquisition of property, everything favourable becomes unfavourable, and on the otherhand every thing unfavourable becomes favourable, through the power of fate.

† முதலாய என்றதனால் மெய்வருத்தம்பாராமை, பசிநோக்காமை, நித்திரை செய்யாமை, அவமதிப்பைக்கருதாமை முதலியனவுங் கொள்க.

‡ ஊழான் என்றும் பாடமுண்டு.

¶ தீவினை வந்தபோது பொன்னும் மண்ணாம்; நல்வினை வந்தபோது மண்ணும் பொன்னாமென்க.

௬. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

பரி:—(இ - ள்.) தமக்கூழல்லாத பொருள்கள் வருந்திக்காப்பினும், தம்மிடத்து நில்லாவாம்; ஊழால் தமவாயபொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மைவிட்டுப் போகா, (எ-று).

பொருள்களின் நிலையும் போக்கும் ஊழினான் ஆவதல்லது † காப்பிழைப்பினான் ஆகா வென்பதாம். இவை ஆறுபாட்டானும் பொருட்குக் காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது

தெளி:—(இ - ள்) பால்-ஊழினால், அல்ல - (தமக் குரியவை) ஆகாத

பொருள்கள், பரியினும்-வருந்திக் காப்பாற்றினாலும், ஆகாவாம்-(தம்மிடத்து) நில்லாமற்போகும். தம-(ஊழினால்) தம்முடையனவாகிய பொருள்கள், உய்த்து-(புறத்தே) கொண்டுபோய், சொரியினும் - பெய்து விட்டாலும், போகா - (தம்மைவிட்டுப்) போகாவாம், (எ - று).

பொருள்களது நிலையும் போக்கும் ஊழினால் ஆவதல்லாமல் காப்பினாலும் இகழ்ச்சியினாலும் ஆகாவென்பதாம். இவை ஆறுபட்டாலும் பொருளுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) வருந்திக்காக்கும் பொருள் நில்லாமலொழிவதற்கும் அவ்வாறு காவாத பொருள் ஒழியாது நிற்பதற்கும் காரணம் ஊழேயாம் என்பது.

6. Whatever is not conferred by fate cannot be preserved, although it be guarded with most painful care; and that, which fate has made his, cannot be lost although one should even take it and throw it away.

எ. ‡ வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

பரி:—(இ - ள்.) § ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் ¶ கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும் தெய்வம் வகுத்தவகையான் அல்லது நுகர்தலுண்டாகாது, (எ - று).

† காப்பிகழ்ச்சி - (பொருள்களைக்) காத்தல் காவாதிகழுதல்.

‡ இலக்கணக்கொத்து "அவைதா - மலமொழி" என்னுஞ்சூத்திரத்திறுரையில் "பரிமேலழகர் பயன்வினை வேறுவினையெ - இரண்டுகொண்டு பயன்வினையைப் பலவிடத்திலும் பலவாகவிரித்து வேறுவினையை 'வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற்கோடி' என்பதனுட் கொண்டார்" என்று கூறுகின்றது.

§ ஐம்பொறிகள் - செவி முதலிய இந்திரியங்கள்.

¶ கோடியென்பது - (அநுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்) பலவற்றை யுணர்த்தி நின்றது.

ஒருயிர் செய்த வினையின்பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே † வகுத்தலின் 'வகுத்தான்' என்றார்; * "இசைத்தது முரிய வேறிடத் தான" என்பதனான் உயர்திணையாயிற்று. ‡ தொகாதார்க்கே யன்றித்தொகுத்தார்க்கும் என்றமையான், உம்மை எச்ச உம்மை. ¶ வேறு முயற்சிகளாற் பொருள்களைப் படைத்தலல்லது நுகர்தலாகாது, அதற்கு ஊழ் வேண்டுமென்பதாயிற்று.

தெளி:—(இ - ள்.) கோடி - (பஞ்சேந்திரியங்களால் அநுபவிக்கப் படும் பொருள்கள்) கோடியை, தொகுத்தார்க்கும்-முயற்சிசெய்து சேர்த்த வர்களுக்கும், வகுத்தான்-தெய்வம், வகுத்தவகை யல்லால்-வகுத்தவகையா வல்லாமல், துய்த்தல் - அநுபவித்தல், அரிது - உண்டாகாது, (எ - று).

தெய்வம் ஒருயிர் செய்த வினையின்பயனை மற்றோருயிரி னிடத்துச் செல்லாதபடி அந்த வுயிர்க்கே வகுத்தலால் அதனை 'வகுத்தான்' என்றார்; உயர்திணைப்பொருளை யுணர்த்திய தெய்வமென்னும் அஃறிணைச்சொல் "இசைத்தது முரிய வேறிடத் தான" என்னும சூத்திரத்தினால் வகுத் தான் என உயர்திணையாயிற்று. (இந்திரியங்களால் அநுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் பலவற்றைத்) தொகாதார்க்கே யல்லாமல் தொகுத்தார்க்கும் என்றதனால் (தொகுத்தார்க்கும் என்னும்) உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மையாம். வேறு முயற்சிகளால பொருள்களைச சேர்க்கலாமே யல் லாமல் அநுபவித்தல் முடியாது, அதற்கு ஊழ்வேண்டு மென்பதாயிற்று.

(க - து.) அநுபவிக்கும் பொருள்கள் பலவற்றைச் சேர்த்து வைத்திருப்பவர்க்கும் ஊழ் வகுத்ததற்குமேல் அநுபவித்தல் முடியாது என்பது.

7. Even those who gather together millions will only enjoy them, as it has been determined by the disposer of all things.

அ. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால

லூட்டா கழியு மெனின்.

பரி:—(இ - ள்.) வறுமையான் நுகர்ச்சியில்லாதார் துறக்குங் கருத்துடையராவர், ஊழ்கள் உறுதற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியா தொழியுமாயின், (எ - று).

---

† வருத்தலின்-விதித்தலால்.

* தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் வினையியல் - ௫௧. இதன் பொருள் காலமுதலாகியசொல் உயர்திணையா யிசைத்தலுமுரிய; ஈறு திரிந்த வாய்பாடு வேறுபட்டவழி என்பது.

‡ படையாதார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்குமென்றமையின் என்றும் பாடமுண்டு. ¶ வெறு என்றும் பாடமுண்டு.

துறப்பாரென்பது ஆரீற்றெதிர்கால முற்றுச்சொல். தம்மால் * விடப்படுவன தாமே விடப்பெற்று வைத்தல் † கருத்து வேறுபாட்டாற் றுன்பமுறுகின்றது ஊழின் வலியாமென்பது எஞ்சிநிற்றலின், ‡ மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

தேவ:—(இ - ள்.) துப்புரவில்லார் - (வறுமையால்) அநுபவித்த லில்லாதவர், துறப்பார் - (இல்வாழ்க்கையைத்) துறக்குங் கருத்துடையவராவர், (ஊழ்கள்), உறற்பால - அடையுந் தன்மையனவாய துன்பங்களை, ஊட்டா - அடைவிக்காமல், கழியுமெனின் - நீங்குமாயின், (எ - று).

துறப்பார் என்பது ஆர்விகுதிபெற்ற எதிர்கால வினைமுற்றுச்சொல். (துப்புரவில்லார்) தம்மால் விடப்படுவன வெல்லாம் தாமே விடப்பெற்றிருந்தும், கருத்துவேறுபாட்டால் துன்பமடைகின்றது ஊழினது வலியாமென்பது குறைந்து நிற்றலால், மன் என்னுமிடைச்சொல் ஒழியிசைப் பொருளில் வந்தது.

(க - து.) தரித்திரர் துறவறத்தை மேற்கொள்ளாது வருந்து

வதற்குக் காரணம் ஊழேயாம் என்பது.

8. The destitute will renounce desire and become ascetics, if fate do not make them suffer the hindrances to which they are liable and they pass away.

கூ. நன்ருங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்ருங்கா
லல்லற் படுவ தேவன்.

பரி:—(இ-ள்.) நல்வினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய இன்பங்களைத் துடைக்குந்திறன் நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பார் ஏனைத்தீவினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய துன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்குந் திறன் நாடி அல்லலுழப்பது என் கருதி, (எ-று).

தாமே முன்செய்து கொண்டமையானும், ஓட்டாது கழியாமையானும் ¶ இரண்டும் இயைந்தனுபவிக்கற்பால; அவற்றுள் § ஒன்றற்கு

* *விடப்படுவன - விடப்படும் பொருள்கள்*

† *கருத்து வேறுபாட்டால் - விடாதனவாக எண்ணிக்கொண் டிருத்தலால்;*

‡ *மன்னென்னு மிடைச்சொல் எச்சமாய்த் 'தம்மால .... துன்புறுகின்றது ஊழின் வலியான்' என்னும் ஒழிந்து நின்ற சொற்பொருளை புணர்த்துதலால் ஒழியிசைப் பொருளதாயிற்று.*

¶ *இரண்டும்-நல்வினையின் பயனான இன்பமும், தீவினையின்பயனான துன்பமும்.*

§ *ஒன்றற்கு - நல்வினையின் பயனான இன்பத்திற்கு.*

இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவன்றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இன்ப துன்பங்கட்குக் காரண*

மாய ஊழின் வலி கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) நன்று-நல்வினை, ஆங்கால்-பயன் தரும்போது, (அந் நல்வினையின பயனான இன்பங்களை நீக்கும் வகையைத்தேடாது), நல்லவா-(இவ்வின்பங்கள்) நல்லவை யென்றியைந்து, காண்பவர் - அனுபவிப்பவர், அன்று - மற்றைத் தீவினை, ஆங்கால் - பயன தரும்போது, (அத்தீவினையின் பயனான துன்பங்களையும் அப்படி யனுபவியாமல்), அல்லற்படுவது - (நீக்கும் வகையை நாடித்)துன்பப்படுவது,எவன்-யாது கினைந்து,(எ-று).

(நல்வினை தீவினைகளை மக்கள)தாமே முனபுசெய்துகொண் டமையாலும், (அவை) பயனைக் கொடாமல் ஒழியாமையாலும் இரண்டும் இயைந்து அனுபவித்தற்கு உரியவையாம்; அவ்விரண்டனுள் ஒனறற்கு இயைந்து அனுபவித்து மற்றதறகு அது செய்யாமலே வருந்துதல அறிவு அன்று என்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது. இயைந்து - உடனபட்டு.

(க-து) நல்வினையின் விளைவை விழைந்தனுபவிப்பவர் தீவினையின் விளைவை நீக்க முயலுதல அறிவன்றென்பது.

9 How is it that those, who are pleased with good fortune, trouble themselves when evil comes, since both are equally the decree of fate?

கo. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

பரி.—(இ-ள்) † தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோ ருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ்வுபாயமேயாயும் பிறிதொன்றாயும் வழியாக வந்து அச்சூழ்ச்சியின் முற்பட்டு நிற்கும்; அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள, (எ-று).

‡ பெருவலி - ஆகுபெயர். சூழ்தல் - பலருடனும் பழுதற எண்ணுதல். செய்தற்கே அன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடா தென்றமையின் உம்மை எச்ச உம்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனான் ¶ அவ்விருவகை ஊழின் வலியும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது.

ஏனையதற்கு அது செய்யாது-தீவினையின் பயனான துன்பத்திற்கு இசைந்தனுபவித்தல் செய்யாமல். † தன்னை - ஊழை.

‡ பெருவலி யென்பது மிக்கவலிமையையுடைய பொருள்களை யுணர்த்தலால் அடையடுத்த பண்பாகு பெயராம். பெருவலி என்பதில் பெருமை மையின் விகாரமாகிய பெரு என்பது அடை; வலி என்பது பண்பு.

¶ அவ்விருவகை ஊழ்வலியும் - பொருட்குக் காரணமாய ஊழின்வலியும் இன்ப துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழின் வலியும். இவ்வதிகாரத்

தெளி:—(இ - ள்.) மற்றொன்று-(தன்னை விலக்குதற் பொருட்டுத் தனக்குப்)பகையாவதோருபாயத்தை, சூழினும்-ஆராய்ந்தாலும், தான்-, முந்துறும்-(அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொன்றையாவது வழியாகக் கொண்டு வந்து அவ்வாராய்ச்சியின்) முற்பட்டு நிற்கும், (அதனால்), ஊழின் - ஊழ் போல, பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடைய பொருள்கள், யா-எவை, உள-இருக்கின்றன, (எ - று).

பெருவலி-அடையடுத்த பண்பாகு பெயர் சூழ்தல்(உயர்ந்தார்)பலருடனும் (ஐயந்திரிபென்னும்) குற்றமொழிய யோசித்தல். ஊழானது தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத்தனக்குப்பகையாவதோருபாயத்தைச்செய்வதற்கே யல்லாமல் ஆராய்வதற்கும் சமயங்கொடாதென்றமையால் சூழினுமென்ற உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. எல்லாம் ஊழ் வழியாக வருதலுடைமையால், ஊழே வலிமை யுடையதென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகை ஊழினது வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) உயிர்களுக்கு வருவதெல்லாம் ஊழ்வழியாக வருதலின், அவ்வூழினும் வலிமையுடைய பொருள்கள் வேறொன்றில்லை என்பது.

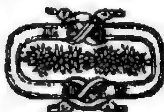
1o. What is stronger than fate? If we think of an expedient to avert it, it will itself be with us before the thought.

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

அறத்துப்பாலி னதிகாரத்தொகை 38; அவற்றுள், பாயிரம் 4; இல்லறம் 20; துறவறம் 13; ஊழ் 1 ஆம்.

" பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக - வாய
வறத்துப்பா னூல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
திறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து" என்பது திருவள்ளுவ மாலை.

நின் ஆறுவது குறளின் விசேடவுரையில் "இவை யாறுபாட்டானும் பொருட்குக் காரணமாய ஊழினவலி கூறப்பட்டது" என்றும், ஒன்பதாவது குறளின் விசேடவுரையில் "இவை மூன்று பாட்டானும் இன்பதன் பகைட்குக் காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது" என்றும் கூறியிருத்தல்பற்றி இருவகை ஊழ் என்பதற்கு ஆகூழ் போகூழ் என்று கூறுதவிட்டாம்.

2. பொருட்பால்—ON PROPERTY

1—அரசியல்—The duties of the King.

பரி:—இனி * இல்லறத்தின்வழிப் படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக் கொண்டார். அது தன் துணைக்காரணமாய அரசநீதி கூறவே அடங்கும். அரச

நீதியாவது () காவலை நடாத்து முறைமை. அதனை † அரசியல், ‡ அங்க வியல், § ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலை யுலகிற் ¶ றுயி ரனைச் சிறந்த அரசனதியல்பு இருபத்தைந் ததிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

தெளி:—இனி இல்லறத்தின் வழியிற் பொருந்துவனவாகிய பொரு ளின்பங்களில் இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் தருவதாகிய பொரு ளைச் சொல்லவெடுத்துக் கொண்டார். அப்பொருள் தனக்குத் துணைக் காரணமாயுள்ள அரசநீதி சொல்லவே அடங்கும். அரசநீதியாவது காவலை நடத்தும் முறைமையாம். அம்முறைமையை அரசியல், அங்க வியல், ஒழிபியல் என்று மூன்று பிரிவாக்கி, பரந்த விடத்தையுடைய வுலகத்திற் குயிர்போற் சிறந்துள்ள அரசனது தன்மையை இருபத்தைந் ததிகாரத்தாற் சொல்லத்தொடங்கி, முதலில் இறைமாட்சி சொல்லு கின்றார். அரசநீதி - ராஜதருமம்.

* பொருளும் இன்பமும் துறவறத்திற் குரியனவல்லவாகலின் 'இல் லறத்தின்வழிப் படுவனவாய பொருளின்பங்கள்' என்று கூறப்பட்டது.

() காவலை - குடிகளை யிரட்சித்தலை.

† அரசியல் - அரசனது தன்மையைச் சொல்லும் பிரிவு.

‡ அங்கவியல் - அரசனுக்கு அங்கமாயுள்ள மந்திரி முதலியவர்களது தன்மையைச் சொல்லும் பிரிவு.

§ ஒழிபியல் - அரசியலிலும் அங்கவியலிலும் அடங்காதவற்றைச் சொல்லும் பிரிவு.

¶ அரசன் உலகிற் குயிர் போன்றவனென்பது புறநானூறு "நெல்லு முயி ரன்றே நீருமுயி ரன்றே, மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்" என் றும், இராமாயணம் "தன்னுயி ரமென வுலகிற் றங்கிய, மன்னுயி ரனைத்

தையும் புரக்கு மாட்சியான்'' என்றும், பெரியபுராணம '' மண்ணில் வாழ் தரு மன்னுயிர் கட்கெலாம், கண்ணு மாவிய மாம்பெருங் காவலான்'' என்றும் கூறுவதனுலு மறிதற்பாற்றும்.

முதல் அதிகாரம்.

இறைமாட்சி:—Kingly Excellence.

பரி:—அஃதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். * உலக பாலர் உருவாய் நின்று உலகங்காத்தலின் 'இறை' என்றார். ¶¶ "திரு வுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்" என்று ‡ பெரியாரும் பணித்தார்.

தெளி:—அஃதாவது அவவரசனது நற்குண நற்செய்கைகள். (அரசன்)உலகபாலர் வடிவாய நின்று உலகத்தைக் காத்தலால் (அவனை)'இறை' என்று கூறினர். இருமாலினம்சமே அரசனென்று பெரியாரும் கூறியிருக்கின்றனர். இறை - கடவுள்.

க. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு.

பரி:—(இ - ள்.) படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையும் உடையவன் அரச ருள் ஏறுபோல்வான், (எ-று).

ஈண்டு குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை கூழென்றது அதற்கேதுவாய பொருளை ¶அமைச்சு, நாடு, () அரண், பொருள், [] படை, நட்பெனபதே † முறையாயினும, ஈண்டுச் செய்யுள் நோக்கிப் பிறழவைத்தார். 'ஆறுமுடையான்' என்றதனால், அவற்றுள் ஒன்று இல்லவழியும அரச னிதி செல்லாதென்பது பெறறும் வடநூலார் இயறிறது அங்கமெனப்

உலகபாலர் உருவாய் நின்று உலகங்காத்தலின - உலகத்தைக் காப்

பலவாய இந்திரன் முதலிய விமையவர்களின் அம்சமாய்நின்று உலகத்தைப் பாதுகாத்தலால், இது மனுதர்மசாஸ்திரம் ஏழாவதத்தியாயம் அரசனது சிறப்பில் ''இந்திரன், வாயு, யமன், சூரியன், அக்கினி, வருணன், சந்திரன், குபேரனென்னு மிவர்களின் அம்சங்களினாலேயே அரசனுண்டாக்கப்பட்டான்'' ''இப்படிப்பட்ட தேவர்களினம்சமாகையால அரசன் மக்களியாவரினும் அதிக காந்தியுள்ளவனாகவும் அனைவரையும் அடக்கத்தக்க வீரியமுள்ளவனாகவு மிருக்கிறான்'' என்று கூறுவதாலு மறிதற்பாற்று.

¶¶ திருவாய்மொழி 34-ம் பதிகம் 8-வது செய்யுள். இதன்பொருள் (இப்பெண்) திருவையுடைய அரசரைக் கண்டால் திருமகள் மணாளனை விஷ்ணுவைக் கண்டேனென்று கூறுவான் என்பது. திரு என்பது கண்டாரால் விரும்பப் படுந்தன்மை.

‡ பெரியார் - நம்மாழ்வார். § கூழ் - உணவு. ¶ அமைச்சு - மந்திரி

() அரண் - நாட்டிற்குக் காவலான மதில்முதலியன. [] படை - சேனை.

† அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாமென்பது அங்கவியலில் 1-வது அதிகாரம் அமைச்சாகவும், 11-வது அதிகாரம் நாடாகவும், 12-வது அதிகாரம் அரணாகவும், 13-வது அதிகாரம்

பெயர் கொடுத்தனவும் அது நோக்கி யென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசர்க்கங்கமாவன † இவையென்பதூஉம் இவைமுற்றும் உடைமையே அவன் வெற்றிக்கேது வென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்) படை - படையும், குடி - குடியும், கூழ் - கூழும், அமைச்சு - அமைச்சும், நட்பு - நட்பும், அரண் - அரணும், (என்று சொல்லப்பட்ட), ஆறும் - ஆறங்கங்களையும், உடையான் - உடையவன், அரசருளேறு - மன்னருள் ஆண்சிங்கம் போல்வானாவான், (எ - று).

இதன்கண் குடியென்றது அக்குடியையுடைய நாட்டினை. கூழ் என்றது அக்கூழிற்குக் காரணமான பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு என்று சொல்லுவதே க்ரமமாயினும், இக்குறள் செய்யுள் நோக்கி 'படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண்' என்றம்முறை தவற வைத்தார். 'ஆறுமுடையான்' என்று கூறியதினால், அவ்வாறனுள் ஒன்றில்லாதவிடத்தும் அரச னீதி நடவாதென்பது பெறப்பட்டது. வடநூலார் இவ்வாறனுக்கும் அங்கமெனப் பெயர் கொடுத்ததும் அவ்வாறனுள் ஒன்

றில்லாதவிடத்தும் அரசு நீதி சொல்லாதென்பது நோக்கியென்க. ஏறு போன்ற அரசனை ஏறு என்று கூறியது உபசார வழக்காம். இதனால் அரசனுக்கு அங்கமாவன இவை யென்பதும், இவை முழுதுமுடைத்தா

பொருள் செயல் வகையாகவும், 14-வது அதிகாரம் படைமாட்சியாகவும், 16-வது அதிகாரம் நட்பாகவும் இருத்தலினாலும், 1 - வது அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் "அவையாறனுள்ளும் 'காவற்சாகாடுகைத்தற்' கண் அவ் வரசற்கிணையாய அமைச்சனதியல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி முதற்கண் அமைச்சு கூறுகின்றார்" என்றும், 11-வது அதிகாரத் தின் அவதாரிகையில் "இனி யவ்வரசனையும் அமைச்சனையும் கொண்டு யெடுக்கப்படுவதாய் வினையானை முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப் பிற்றாய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்" என்றும், 12-வது அதிகாரத் தின் அவதாரிகையில் "இனி யந்நாட்டிற்கு உறுப்பா யடங்குமாயினும் பகை வராற் றொலைவுவந்துழி அது தனக்கும் அரசன்றனக்கும் எய்மாதற் சிறப் புப்பற்றிப் பிரித்தோதவேண்டுக ஓதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறு கின்றார்" என்றும், 13-வது அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் "இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணானும் ஆக்கவும் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச் செய்தலின்றிறம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்" என்றும், 14-வது அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் "இனியப்பொருளினுவதாய் வெல்வதாயபடை இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி முதற்கண் படைமாட்சி கூறுகின்றார்" என்றும், 16-வது அதிகாரத்தின் அவதாரிகை யில் "இனி அப்படைபோல அரசனுக்கு வினையிடத்துதவுவதாய நட்பினை ......கூறுகின்றார்" என்றும் பரிமேலழகர் கூறுதலினாலும் நன்குவிளங்கு மென்க.

† இவை - அமைச்சு முதலிய அங்கங்கள்.

பிறத்தலே அவ்வரசனது வெற்றிக்குக் காரண மென்பதும் சொல்லப்

பட்டன. குடி - குடிச்சனங்கள்.

(க - து.) அமைச்ச முதலிய ஆறங்கங்களுங் குறைவின்றி யிருப்பவனே அரசருட் சிறந்தவனாவான் என்பது.

1. He who possesses these six things, an army, a people, wealth, ministers, friends and fortress is a lion among kings.

உ. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

பரி:—(இ - ள்.) அரசனுக்கியல்பாவது * திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்றல், (எ - று).

ஊக்கம் - வினை செய்தற்கண் மனவெழுச்சி. † இவற்றுள், அறிவு ஆறங்கத்திற்கும் உரித்து; ஈகை படைக்குரித்து; ஏனைய வினைக்குரிய. ‡ உயிர்க்குணங்களுள் ¶ ஒன்றுதோன்ற ஏனைய அடங்கிவரும்; அவற்றுள், § இவையடங்கின், அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுந் தோன்றி நிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பார் 'எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பு' என்றார்.

தெளி:—(இ - ள்.) வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, இயல்பு - இயல்பாவது, அஞ்சாமை - திண்மையும், ஈகை - கொடையும், அறிவு - விவேகமும், ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும், இந்நான்கும் - (என்னும்) இந்த நான்கு குணங்களும், எஞ்சாமை - ஒருவே நீங்காது நிற்றலாம், (எ - று).

ஊக்கம் - மேற்கொண்ட காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதில் மனவெழுச்சி. இவற்றுள், அறிவு அமைச்ச முதலிய ஆறங்கங்களுக்கும் உரியது; ஈகை படைக்கு உரியது; மற்றையனவாய அஞ்சாமையும் ஊக்கமும் (போர் முதலிய) தொழிலுக்குரியன. உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று தோன்ற மற்றவை அடங்கிவரும்; அவற்றுள், இக்குணங்கள் அடங்கினவ், அரசனுக்குக் கெடுவன பலவாம் ஆதலால், இவை எப்பொழுதும் தோன்றி நிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பார் 'எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பு' என்றார்.

---

* திண்மை—கலங்காமை. † இவற்றுள் - அஞ்சாமை முதலிய

ஈரன்களுள்.

‡ "அது (உயிர்) சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்னம், தர்மம், அதர்மம், (பாவனை யென்னும்) சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினான்கு குணங்களுடையதாம்" என்பது தருக்க கௌமுதி.

¶ சுகந் தோன்றியபோது துக்க முதலியனவும், துக்கந் தோன்றிய போது சுகமுதலியனவுந் தோன்றாது நிற்றலுமித்துணர்தற்பாற்கும்.

§ இவை - அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கமென்பன,

(க-ஐ.) அரசனுக்கு அஞ்சாமைமுதலிய நான்கு குணங்களும் இயல்பாக விருக்கவேண்டும் என்பது.

2. Never to fail in these four things, fearlessness, liberality, wisdom and energy, is the kingly character.

௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

பரி:—(இ-ள்.) நிலத்தினை ஆளுந் திருவுடையாற்கு * அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவை யறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா, (எ-று).

கல்வியது கூறுபாடு † முன்னர்க் கூறப்படும். ‡ ஆண்மையாவது ஒன்றனையும் பாராது கடிதிற்செய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசார வழக்கால் § 'துணிவு' எனப்பட்டது ¶ உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. இவற்றுள், கல்வி ஆறங்கத்திற்கும் உரித்து; () ஏனைய வினைக்குரிய; [] நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக் குரைத்ததே யுரைக்க.

* அக்காரியங்களில்—உலகையாளுங் காரியங்களில்.

† முன்னர் என்றது இவ்வதிகாரத்தை யடுத்துள்ள கல்வியதிகாரத்

சை. ‡ ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை; அல்லது ஒன்றற்குந் தளராது நிற்றல்.

§ துணிவிற்குக காரணமாய ஆண்மையைத் துணிவென்று கூறினமையின் இது காரியக் காரணமாய உபசாரவழக்கு; காரியவாகு பெயரெனினும் ஒக்கும். ஒன்றனையும் கவனியாது விரைந்து ஒரு காரியத்தைத் துணிந்து செயவதற்கு ஆண்மை வேண்டுமாதலால் ஆண்மை காரணமாயும் (ஒன்றனையும் கவனியாது விரைந்து ஒருகாரியத்தைச் செய்யும்) துணிவு காரியமாயு மிருக்கின்றன வென்க.

¶ மூன்றும் எனபதன் உம்மை 'அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கும்' என்று மேலே கூறியுள்ள நான்கும் என்பதைத் தழுவி நிற்றலின், இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை யாயிற்றென்க. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்கமென்னும் இந்நான்கு குணங்களுமேயன்றித் தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யென்னு மிம்மூன்று குணங்களும் அரசனுக்கு நீங்கா திருத்தல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

() ஏனைய - தூங்காமையும் துணிவுடைமையும்.

[] நீங்கா என்பதற்கு மேலுள்ள 'அஞ்சாமை யீகை' என்னுங் குறளுரையில 'உயிர்க்குணங்களுள், ஒன்றுதோன்ற ஏனைய அடங்கிவரும்; அவற்றுள் இவையடங்கின் அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின், 'இவை யெப்பொழுதும் தோன்றிநிற்றல் இயல்பாக வேண்டும்' என்று உரைத்தாற் போல வுரைத்துக் கொள்க என்பது. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யென்னும் இம்மூன்று குணங்களும் இயல்பாக எப்போதும் அரசனுக்குத் தோன்றி நிற்றல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

தெளி:—(இ-ள்.) நிலனாள்பவற்கு - பூமியையாளுந் திறுவினையுடையவனுக்கு, தூங்காமை (உடைமை) - (அக்காரியங்களில்) விரைவுடைமையும், கல்வி (உடைமை) - (அக்காரியங்களை அறிதற்கேற்ற) கல்வியுடைமையும், துணி வுடைமை - ஆண்மையுடைமையும், (ஆகிய), இம்மூன்றும் - இம்மூன்று குணங்களும், நீங்கா - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம், (எ-று).

கல்வியது கூறுபாடு மேலே சொல்லப்படும், ஆண்மையாவது ஒன்றையும் பாராமல் விரைவாகத் துணிந்து செய்வதாகலால், அஃது இங்கு உப

சாச வழக்குப்பற்றித் 'துணிவு' என்று கூறப்பட்டது மூன்றுமென்றவும் மை இறந்தது தழுவிய வெச்ச வும்மை, இம்மூன்றனுள், கல்வி அறத்திற்கும் உரியது; மற்றவை தொழிலுக்குரியன. நீங்காவென்பதற்கு முன்னர் எஞ்சாமை யென்பதற்கு உரைத்தபடி உரைத்துக் கொள்க.

(க - நு.) *தூங்காமை முதலிய மூன்றும் அரசனுக்கு நீங்கா திருக்கத்தக்க குணங்களாம என்பது.*

3. Vigilance, learning and bravery, these three things, should never be wanting in the ruler of a country.

௪. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

பரி —(இ - ள்.) * தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவா தொழுகி அறன் அல்லவை தன்னாட்டின்கண்ணும் நிகழாமற் கடிந்து வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினை யுடையான் அரசன், (எ - று).

அவ்வறமாவது † ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத்தொழிலினும், ‡ படைக்கலம் பயிறல் பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத் தொழிலினும் வழுவாது நிற்றல். ¶ "மாண்ட—அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்பதனால் () இவ்வறம் பொருட்குக்காரணமாதலறிக. அல்லவை-கொலை, களவு [] முதலாயின. ¶¶ குற்றமாய மான

* *தனக்கோதிய—அரசனுகிய தனக்குச்சொன்ன.*

† *ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னு மூன்று தொழிலும் பிராமணர்முதலியவர்க்கும் உரியனவாக விருத்தல்பற்றி 'ஓதல், வேட்டல்,ஈதல் என்னும் பொதுத் தொழிலினும்' என்று கூறப்பட்டது.*

‡ *"தலைமையுங் கொடையொடு தயக ஞண்மையும், நிலைமையுஞ் சேழ்படா நெஞ்சி னீட்டமும், கொலைபயில் போர்களிற் புறங்கொ டாமையுஞ், சிலைமலி தோளினு யரசர் செய்கையே" என்பது பகவத்கீதை.*

¶ *புறநானூறு - ருரு. இதன்பொருள், மாட்சிமைபபட்ட அறநெறி*

(தருமவழி)யை முதலாகவுடைத்து, வேந்தாது வெற்றி என்பது

() இவ்வறம் - அரசற்குரிய தருமம்

[] முதலாயின என்றதனால் சூதாடல், வியபிசாரஞ் செய்தல், மது பானஞ் செய்தல் முதலியவற்றையுங் கொள்க.

¶¶ குற்றமாமபமானம்-"அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்

த்தி னீக்குதற்கு 'மறனிழுக்கா * மானம்'என்றார்; அஃதாவது † "வீறின் மையின் விலக்காமென மதவேழமு மெறியா, வேறண்டவர் கொாயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான், மாதன்மையின் மறம்வாடுமென் றினயா ரையுமெறியா, ஞறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழவன்" எனவும் ‡ "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வே லோச்சான்" எனவுஞ் சொல்லப்படுவது. ¶ அரசு - அரசனது தன்மை; அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன்மே னின்றது.

தெளி:—(இ - ள்.) அறன் - (தனக்குக்கூறிய) அறத்தில், இழுக்காது - தவறாது (நடந்து), அல்லவை - அறமலாதவற்றை, நீக்கி-(தனது நாட்டிடத்தும உண்டாகாமல) ஒழிதது, மறன் - வீரததிலிருந்து, இழுக்கா - தவறாத, மானம் - மானத்தை (தாழுதலில்லாமையை), உடையது - உடையவன், அரசு - அரசனுவான், (எ - று).

அவவறமாவது வேதமோதல், வேளவி செய்தல், ஈதல் என்னும் பொதுத் தொழில்களிலும், படைககலம் பயிலல, பலலுயிரோமபல, பகைத திற மழிததல் என்னுஞ் சிறபபுத தொழில்களிலும் தவறுது நிற்றல். இவ்வறம் பொருளுக்குக காரணமாதலறிக. அலலவை கொலை களவு முதலான வை. குற்றமாகிய மானத்தினின்று நீககுதற்கு 'மறனிழுக்கா மானம்' என்றார். அரசு - அரசனது தன்மை; அஃது உபசாரவழக்கால் அவ்வரசன மேல் நின்றது.

ஞோர் தந்தைதா யென்றிவரை வணஙகாமையும், முடிககப்படா தாயினும் கருதியது முடிததே விடுதலு முதலாயின". இது "இவறலு மாணபிறந்த மானமும்" என்னும் குறளின் விசேட வுரையிலுளளது.

மானத்திற் கிலக்கணம் மானமென்னும் மதிகாரத்தின் அவதாரிகை யில் ' அஃதாவது எஞ்ஞான்றும் தந்நிலையிற் றாழாமையும் தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர்வாழாமையுமாம்" என்று கூறப்பட் டிருக்கின்றது.

† சீவகசிந்தாமணி மண்மகளிலம்பகம் ௭௬௰. இதன்பொருள் "(தனக் கெதிர்ப்பாரின்மையின்) வேலுழவன் மதவேழத்தை யெறிந்தாலும் விலங் கை யெறிந்தா னென்பரென்று நினைந்து, அதனாலே வெற்றியின்மை யின் வேழத்தையும் வெட்டானாய், முன்பு வெட்டுண்டவர் தனக்கு ஒப்பா ராயினும் பிறர்படை தீண்டின எச்சிலென்று அவரையும் வெட்டானாய்த், தனக்கிளையாரையும் சிறுமையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டானாய், அற மன்மையிற் றன்னின் மூத்தோரையும் வெட்டானாய் நின்றானென்க என்பது. [இது நச்சினார்க் கினியருரை].

‡ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வஞ்சிப்படலம் உ௰ - வது வெண்பா வின் கொளு (கருத்து). இதன்பொருள் (தனக்குத்) கெட்டோர்வோரது முதுகினிடத்தில் கூரியவாளை யெறியாதவீரன் என்பது.

¶ அரசனது தன்மையை அரசனென்று கூறுதல் குணம் குணியாய உபசார வழக்கு. தன்மை - குணம். அரசன் - குணி; பண்பாகு பெயரு மாம்.

(க - து.) தனக்கோதிய தருமத்திற் றவறுதொழுகித் தீயன வற்றை யொழித்து வீரத்திற் குறையாது மானத்தோ டிருப்பன் அரசனாவான் என்பது.

4. He is a king who, with manly modesty, swerves not from virtue, and refrains from vice.

௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

பரி:—(இ - ள்.) தனக்குப் பொருள்கள் வரும்வழிகளை மேன்மே லுளவாக்கலும், அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித் தொகுத்தலும்,

தொகுத்தவற்றைப் பிறர் கொள்ளாமற் காத்தலும், காத்தவற்றைஅறம் பொருளின்பங்களின் பொருட்டு விடுத்தலும் வல்லவனே அரசன்.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப 'இயற்றல்' என்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன: மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவைவரும் வழிகளாவன: பகைவரை யழித்தலும், † திறைகோடலும், தன்னாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினாரை. கடவுளர், அந்தணர், வறியோரென் றிவர்கரும் புகழிற்குங்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை குதிரை படை நாடு அரணென் றிவற்றிற்கும் பகையொடு கூடலிற் பிரிக்கப்படுவோர்க்கும் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவோர்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட் பொருட்டாகவும், மண்டபம் ‡ வாவி § செய்குன்று ¶ இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களான் நுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப் பொருட்டாகவுங் கொள்க. இயற்றல் முதலிய தவறுமற செய்தல் அரிதாகலின் 'வல்லது' என்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சிமை கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ - ள்.) இயற்றலும் - (தனக்குப் பொருள்கள் வருமவழிகளை மேலுமேலும்) உண்டாக்கலும், ஈட்டலும் - (அவ்வாறுவந்த பொருள்களை ஒரிடத்துச்) சேர்த்துவைத்தலும், காத்தலும் - (சேர்த்துவைத்த பொருள்களைப் பிறர் கொள்ளாமல்) காத்தலும், காத்த-காத்துள்ள பொருள்களை, வகுத்தலும் - (அறம் பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச்) செலவு செய்தலும், வல்லது - வல்லவனே, அரசு - அரசனுவன், (எ - று).

* "அரசன் அடையப்படாத பொருளைச் சம்பாதிக்க விரும்பவேண்டும்; சம்பாதித்த பொருளை முயற்சியோடு காப்பாற்ற வேண்டும்; காப்பாற்றியபொருளை விருத்திசெய்ய வேண்டும்; விருத்திசெய்த பொருளைச் சற்பாத்திரத்தில் செலவு செய்யவேண்டும்" என்பது மநுதர்ம சாஸ்திரம், ஏழாவதத்தியாயம். † திறை - வரி. ‡ வாவி - குளம்.

§ செய்குன்று - செயற்கை மலை, (மலைபோல் கட்டப்பட்டது).

¶ இளமரக்கா - இளமையாய மரங்களை யுடைய சோலை (நந்தவனம்).

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தல் என்பவற்றிற்குப் பொருந்த 'இயற்றல்' என்பதற்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை என்னும் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன: மணி, பொன், நெல் முதலான வை. அப்பொருள்கள்வரும் வழிகளாவன: பகைவரை யழித்தலும், திறை கொள்ளலும், தன்னாட்டைக்காத்தலும் முதலானவை. பிறரென்றதுபகை வர், கள்வர்,சுற்றததார்,தொழில்செய்வோர் முதலானவரை. கடவுளர் அந் தணர் வறியோர் என்கிற இவர்க்கும் புகழிற்கும் கொடுத்தலே அறத்தின் பொருட்டாகவும், யானை குதிரை படை காடு அரண் என்கிற இவற்றிற் கும் பகைவரோடு கூடுதலினின்றும் பிரிக்கப்படுவாக்கும் தன்னை விட்டுப் பிரிதலினின்றும் கூட்டப்படுவோர்க்கும் கொடுத்தலைப் பொருளின் பொ ருட்டாகவும், மண்டபம் வாவி செய்குன்று இளமரக்கா முதலாயினவற் றைச்செய்தற்கும் ஐம்பொறிகளால அனுபவிப்படுவனவற்றிற்கும் கொடுத் தலே இன்பத்தின் பொருட்டாகவும் கொள்க. இயற்றுதல் முதலாயின வற்றைத தவறுமற் செய்தல் அரிதாகலால் 'வல்லது' என்றார். இவை நான் கு பாட்டாலும் அரசனது நறகுண நற்செய்கைகளாகிய மாட்சியே சொல் லப்பட்டது.

(க - து.) இயற்றல் முதலியவற்றுள், திறமையுள்ளவன் அரசனாவான் என்பது.

5. He is a king who is able to acquire wealth, to lay it up, to guard and to distribute it.

௬. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்

பரி:—(இ - ள்.) முறைவேண்டினோர்க்குங் குறை வேண்டினோர்க்குங் காண்டற்கெளியனாய யாவர் மாட்டுங் கடுஞ்சொல்ல னல்லனுமாயின், அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லா நிலங்களினும் உயர்த்துக்கூறும் உல கம், (எ - று).

முறைவேண்டினோர்-* வலியரானலிமெலிவபதினோர். குறைவேண்டினோர்- வறுமையுற்றிரந்தார். காண்டற் கெளிமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந் தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்

சொல் - † கேள்வியினும், ‡ வினையினுங் கடியவாய சொல், § நிலம் மீக்

வலியரானவிவெய்தினா-தம்மின் வலியவரால் வருத்தமடைந்து வந்தவர்,

† கேள்வியினும் வினையினும் கடியவாயசொல் என்பதில் கேள்வியிற் கடியவாயசொல்—கேட்பதற்குப் பிரியமாகாத சொல் எனவும், வினையிற் கடியவாய சொல்—தொழிலில் தீமையைத் தருவதாயசொல் எனவும் கொள்க.

‡ வினைவினும் என்றும் பாடமுண்டு.

§ நிலத்தை யென்றும் பாடமுண்டு.

கூறும் எனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி, பிணி, பகை முதலிய வின்றி யாவர்க்கும் பேரின்பந் தருதலின் தேவருலகினும் நன்றென்றல். உலகமென்னும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) காட்சிக்கெளியன்- (அரசன் முறைவேண்டினார்க்கும் குறைவேண்டினார்க்கும்) காணுதற்கு எளியவனாய், கடுஞ்சொல்லனல்லனேல் - (யாவரிடத்தும்) கடுஞ்சொல்கூறுபவனல்லாதவனுமா யிருந்தால், நிலம் (அவ்வரசனது) நிலத்தை, (உலகம்), மீக்கூறும் (எல்லா வுலகங்களினும்) உயர்த்திச்சொல்லும், (எ - று).

முறைவேண்டினார்.—வலியவரால் துன்பமடைந்தவர். குறைவேண்டினார்.— தரித்திரமடைந்து யாசித்தவர். காணுதற்கெளிமையாவது (முறைவேண்டினாரும் குறைவேண்டினாரும் காண்பதற்குப்) பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்தில் அந்தணர் சான்றோர் முதலாயினாரோடு சமயமுடையவனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் - கேள்வியினும் தொழிலினும் கடுமையாகிய சொல். நிலமீக்கூறும் (நிலத்தை உயர்த்திச் சொல்லும்) எனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் (உயர்த்திச்சொல்லுதல்) சொல்ல வேண்டுவதில்லையாயிற்று. உலக மீக்கூறுதல் (உயர்ந்தோர் உயர்த்திச் சொல்லுதல்) இவன்

காக்கின்ற நாடு பசி, பிணி, பகை முதலாயின வில்லாமல் யாவர்க்கும் மிகுந்த வின்பந்தருதலால் சுவாகத்திலும் சிறந்ததென்று சொல்லுதல். மீக்கூறும் என்னும் பயனிலைகேற்ப உலகம் என்னும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது.

(க - து) காணுதற் கெளியனாயும் இன்சொற் சொல்பவனாயுமுள்ள அரசன் உயர்ந்தோராற் புகழப் படுவான் என்பது

6. The whole world will exalt the country of the king who is easy of access, and whose words are free from harshness.

எ. ‡ இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

பரி:—(இ - ள்.) இனியசொல்லுடனே ஈதலைச்செய்து அளிக்க வல்ல அரசனுக்கு இவ்வுலகந் தன் புகழோடு மேவித் தான் கருதிய அளவிற்றும், (எ - று).

---

‡ இன்சொலால் தன்சொலால் என்பனவற்றின் ஆல் உருபு "அறத்தான் வருவதே இன்பம்" என்றாற்போல உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது.

இன்சொல் - * கேள்வியினும் † வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் - வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல், அளித்தல் - தன்பரிவாரத்தாலும் பகைவராலும் நலிவுபடாமற்காத்தல், இவை அரியவாகலின் 'வல்லாற்கு' என்றும், அவனை மண்முழுதும் ஆளுமாகலின் 'இவ்வுலகு' என்றுங் கூறினார். கருதிய அளவிற்றாதல் - கருதிய பொருளெல்லாஞ் ‡ சுரத்தல்.

தெளி:—(இ - ள்.) இன்சொலால் - இனிய சொல்லுடனே, ஈத்து-

ஈதலைச் செய்து, அளிக்க—, வல்லாற்கு - வல்ல அரசனுக்கு, இவ்வுலகு - இந்தவுலகமானது, தன்சொலால் - தன்புகழோடு, (பொருந்தி), தான்கண் டனைத்து - தான் நினைத்த அளவினதாகும், (எ - று).

இன்சொல் - கேள்வியிலும் தொழிலிலும் இனிமையாகிய சொல். ஈதல் - வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவனவற்றைக் கொடுத்தல். அளித்தல் - (குடிகளை) தன் பரிஜனத்தாலும் பகைவராலும் வருத்தமடையாவாறு காத்தல் (இன்சொல்லுடனே ஈதலுமளித்தலுமாகிய) இவைசெய்தல் அரியனவாகலால் 'வல்லாற்கு' என்றும், அவன் பூமி முழுதும் ஆளுவானாதலால் 'இவ்வுலகு' என்றும் சொல்லினர். நினைத்த வளவினதாதல் - நினைத்த பொருளெல்லாங் கிடைக்கப்பெறுதல.

(க - து) இனிய சொல்லுடன் ஈதலைச் செய்து குடிகளைக் காத்தளிக்கவல்ல அரசனுக்கு நினைத்தவையெல்லா முண்டாகும்.

7. The world will praise and submit itself to the mind of the king who is able to give with affability, and to protect all who come to him.

அ. § முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

பரி:—(இ - ள்.) தான் முறைசெய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலை யுஞ் செய்யும் அரசன் பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான் மக்கட் துக் கடவுளென்று வேறு வைக்கப்படும், (எ - று).

முறை - ¶ அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும் நெறி பிறழாது

கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல் என்பதில் கேள்வியி னினியவாய சொல்—கேட்பதற்குப் பிரியமான சொல் எனவும், வினையி னினியவாய சொல்—தொழிலில் நன்மையைத் தருவதாயசொல் எனவும் கொள்க.

† வினையினும் என்றும் பாடமுண்டு. ‡ சுரத்தல் - மேன்மேலுண்டாதல்.

§ நீதிநெறிவிளக்கம் (உஎ - வது செய்யுள்) "அலைவோர்க்குந் தெய்வம், இலைமுகப் பைம்பூ ணிறை" என்று கூறுகின்றது.

¶ *அறநூல் - மனு தரும சாஸ்திர முதலியன ; நீதிநூல் - சுக்ரநீதி முதலியன.*

* *மேற்சொல்லியாரை. , வேறுவைத்தல் - மக்களிற்பிரித்து உயர்த்து வைத்தல்.*

தெளி:—(இ - ள்) முறைசெய்து - (தான்) முறைசெய்து, காப்பாற்றும் - (பிறர் வருத்தாமற்) காத்தலையுஞ் செய்யும், மன்னவன் - அரசன், (பிறப்பினால் மனிதனேயாயினும்), மக்கட்கு - மனிதர்களுக்கு, இறையென்று-(செயலினால்) கடவுளென்று, வைக்கப்படும் - (வேறு) வைக்கப்படுவான், (எ - று).

முறை - அறநூலும் நீதிநூலும் சொல்லும் வழி. பிறரென்று கூறியது முன்னர்க்கூறியவரை. வேறு வைத்தல் - (முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவனை) மனிதரிற் பிரித்து உயர்த்தி வைத்தல்.

(க - து) முறைப்படி குடிகளைக்காக்கும் அரசன் அக்குடிகளுக்குத் தெய்வமென் றுரைக்கப்படுவான் என்பது.

8. That king will be esteemed a God among men, who performs his own duties and protects his subjecs.

கூ. † செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு

பரி.—(இ - ள்) ‡ இடிக்குந் துணையாயினார் சொற்களைத் தன் செவி பொறாதாகவும் விளைவு நோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது குடைநிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம், (எ - று).

செவிகைப்ப என்றதற்கேற்ப § இடிக்குந்துணையாயினா ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ¶ காயின் புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் 'கைப்ப' என்

* *மேற்சொல்லியாரை என்றது இவ்வதிகாரத்தின் எ - வது குறளின் விசேடவுரையில "தன் பரிவாரத்தாலும் பகைவராலும்" என்று கூறப்பட்டவர்களை.*

† செவிவெறுப்ப என்னாது செவிகைப்ப என்றது பண்பு புலன்மாறிய உபசார வழக்காம். "மருளறுகாரணம்" எனனுஞ் செய்யுளினுரையில் பிரயோக விவேக நூலார் "இன்சொல், வன்சொல், மதுரகவி, செவிகைப் பச் சொற்பொறுக்கும் என்னும் உபசாரங்களெல்லாம் பண்பு புலன்மாறி வந்தன" என்றனர்.

‡ இடிக்குந்துணையாயினார் - பாவங்களும் நீதியல்லனவுமாய செயல்களைக் கண்டவிடத்து வெருவவிக்கண்டித்துப் புத்தி சொல்லும் துணையாந் தன்மையா யிருப்பவர்.

§ இடிக்குந்துணை என்றும் பாடமுண்டு.

¶ நாவின்புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் 'கைப்ப' என்றார் - நாவிந்திரியத்திற்கு விஷயமான கைப்பினை (கசப்பை)ச் செவியிந்திரியத்தின் மீதேற்றிச் 'செவிகைப்ப' என்றார் என்பது. இங்கு நாவின் விஷயம்

றார். பண்புடைமை—விசேடவுணர்வினனாதல். † அறநீதிகளிற் றவறாமையின் மண்முழுதுந் தானேயாளு மென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) சொல் - (கண்டித்துப் புத்திசொல்லுந் துணையாயினவரது) சொற்களை, செவிகைப்ப - (தன்) செவி பொறாதாகவும், பொறுக்கும் - (அச்சொற்களின் பயனைநோக்கிப்) பொறுக்கும், பண்புடை - நற்குணமுடைய, வேந்தன் - அரசனது, கவிகைக்கீழ் - குடையின் நிழலிலே (அரசாட்சியின் கீழே), உலகு - உலகமானது, தங்கும் - நிலைபெறும்.

செவிகைப்ப என்பதற்குப்பொருந்தக் கண்டித்துப் புத்திசொல்லுந் துணையாயினவர் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவின் விஷயமான கைப்பைச் செவியின்மே லேற்றிச 'செவிகைப்ப' என்றார். பண்புடைமை - சிறப்பறிவுடையவனாதல். அறநூல் நீதிநூல் கூறியவழியில் தவறாதொழுகுதலால், பூமிமுழுதும் தானே ஆளுவானெனபதாம்

(க - து.) அமைச்சர் முதலாயினோர் கண்டித்துச் சொல்லும் புத்தியைக் கேட்குமரசன் உலகமுழுதும் ஆளுவான் என்பது.

9 The whole world will dwell under the umbrella of the

king who can bear words that embitter the ear.

௩௯௦. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி.

பரி:—(இ - ள்) வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும் யாவர் மாட்டுந் தலையளி செய்தலும், முறைசெய்தலும், தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய இந்நான்கு செயலையும் உடையவன் வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம், (எ - று).

தலையளி - முகமலர்ந்தினிய கூறல் ‡ செவ்விய கோல்போறலின் 'செங்கோல்' எனப்பட்டது. குடியோம்பலென எடுத்துக் கூறினமையால்

செவியின் விஷயமாகச் சொல்லப்பட்டது ஓரிந்திரியத்தின் விஷயத்தை மற்றோரிந்திரியத்தின் விஷயமாகக்கூறுதல் 'கண்ணிற் சொலிச்செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி" "காற்றை கேட்டலுந் தின்னலயப்பது" என்று வரும் பிரயோகங்களாலு மறிதற் பாற்றும்.

† அறந்திகளிற் றவறாமையாலும் இடிக்குந்துணையாயினார் துணை யுடைமையாலும் என்றும் பாடமுண்டு.

** யாவர்க்கும் என்றும் பாடமுண்டு.*

‡ செவ்வியகோல் போறலின்—கோணுதலில்லாத கோல் போன் றிருத்தலால். செவ்வியகோல்போன்ற முறை(நீதி)யைச் செங்கோலென் றது உவமையாகு பெயராம்.

56

*தளர்ச்சி பெற்றாம். () அஃதாவது † ஆறிலொன்றாய பொருடன்னையும் ‡ வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல் வேண்டின் அவ்வாறு கோடலும் ¶ இழத்தல் வேண்டின் இழத்தலுமாம். § சாதிமுழுதும் விளக்கலின் * 'விளக்கு' என்றார். [] ஒளி—ஆகுபெயர். இவ்வைந்து பாட்டானும் (†) மாட்சியும்பயனும் உடன் கூறப்பட்டன.*

தேளி:—(இ - ள்.) கொடை - (வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவனவற்

றைத்) கொடுத்தலும், அளி - (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதலும், செங்கோல் - முறைசெய்தலும், குடியோம்பல் -(தளர்ச்ச) குடிகளைப் பாதுகாத்தலும், (ஆகிய), நான்கும் - இந்நான்கு செயல்களையும், உடையான் - உடையவன், வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கெல்லாம், ஒளியாம் - விளக்காம், (எ - று).

செவ்வியகோல் போலுதலால் முறை செய்தல் 'செங்கோல்' என்று கூறப்பட்டது. குடியோம்பல் என்று எடுத்துச் சொல்லியதால் குடிகளின் தளர்ச்சி பெறப்பட்டது. அஃதாவது குடிகளிடத்து ஆறிலொன்றாகியபொருளையும் வறுமை நீங்கிய விடத்து வாங்கவேண்டினால் அப்படி வாங்கலும் விட்டுவிட வேண்டினால் விட்டு நிற்தலுமாம். தலைவரசசாதி முழுதும் விளக்கலால் 'விளக்கு' என்றார். ஒளி - பண்பாகு பெயர். இவை ஐந்து பாட்டாலும் அவ்வரசனது மாட்சியும் பயனும் உடன் சொல்லப்பட்டன.

() குடியோம்பலாவது.

† குடிகளுக்குக் கிடைக்கும் பொருள்களுள், ஆறிலொரு பாகமே அரசனுக்குரிய பொருளாமென்பது இலவாழ்க்கை அதிகாரம் 5-வது குறளின் விசேடவுரையில் (தென்புலத்தார் தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான் என்னும்)"ஐவகையும் அறஞ்செய்தற்|கிடனாகலின 'ஐம்புலம்' என்றார். அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆறிலொன்றாயிற்று; இவ்வைம் புலத்திற்கும் ஐந்து கூறுவேண்டுதலா னென்பதறிக" என்று கூறியிருத்தலா லறிதற்பாற்றுமென்க.

‡ விநாயகபுராணம் 'குடிதளர் வுற்றகாலைக் கொள்பொரு ளாறிலொன்றும் விடுவது செய்து" என்று கூறுவதும் இங்கறியத் தக்கதாம்.

¶ வறுமை நீங்காவழி இழத்தல் வேண்டில் என்றும் பாடமுண்டு.

§ பலவற்றினுந் தொடர்ந்து ஒன்றாய்த் தோன்றுந் தன்மையது சாதியெனப்படும். இங்குச்சாதி அதனையுடைய பொருளுக்கு இலக்கணநூலார் கொள்கைப்படி பண்பாகு பெயராம்.

* ஒளி' என்றார் என்றும் பாடமுண்டு.

ஒளியென்னும் பண்புப்பெயர் அதனையுடைய விளக்கிற் காதலால் பண்பாகு பெயராம்.

(†) காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனுதல், இன்சொலா லீத்தளித்தல், முறைசெய்து காப்பாற்றல், செவிகைப்பச் சொற்பொறுத்தல்,

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் என்பன மாட்சியாம்; மீக்கூறு தல், தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு, மக்கட் கிறைமென்று வைக்கப்படும், கவிகைக்கீழ்த் தங்குமுலகு, வேந்தர்க் கொளியா மென்பன பயனும்.

(க - து.) கொடைமுதலிய நான்கு செயல்களையு முடைய வரசன் அரசர்க்குள் விளக்குப்போன்று விளங்குவான் என்பது.

10. He is the light of kings who has these four things, beneficence, benevolence, rectitude, and care for his people.

இரண்டாம் அதிகாரம்.

கல்வி—On Learning.

பரி:—அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல் அவையாவன † அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், ‡ படைக்கல மென்றிவற்றி னூல்களும் முதலாயின அரசன் அறிவுடைய னாயக்கால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி || மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதனோக்கி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற் சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார் மேல் ¶ "தூங்காமை கல்வி" எனத்தோற்றுவாய் செய்த மாட்சியை விரிந்துக்கூறுகின்றமை யின், இஃதிறை மாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தேனி:—அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அந்நூல்களாவன அறநூலும் நீதிநூலும், யானை குதிரை தேர் படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றி னூல்களும் முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனாயிருந்தால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் குறித்து, இக்கல்வி அரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவர்க்கும் நன்மையைத்தருவதாகிய சிறப்புடைமையினால் (அதனை)பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்னமே அதிகாரத்தில் "தூங்காமை கல்வி" என்று தொடக்கஞ்

செய்த மாட்சியை விரித்துச் சொல்லுதலால், இஃது (கல்வி) இறைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக.

பரி:—(இ - ள்) ஒருவன் கற்கப்படு நூல்களைப் பழுதறக் கற்க; அங்ஙனங்கற்றால் அக்கல்விக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க, (எ - று).

† "தவமுயன் றரிதிற் பெற்ற தனிப்பெருந் தனயன் றானும், சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக் கலைபல திருந்த வோதிக், கவனமா மிவுளி யானை தேர்ப் படைத் தொழில்கள் கற்றுப், பவமுயன் றதுவும் பேறு பெனவரும் பண்பின் மிக்கான்" என்று பெரிய புராணம், திருவாரூர்ச் சிறப்பில் மனுநீதிகண்ட சோழனது மகன் ஓதியது பற்றியும் கற்றதுபற்றியுங் கூறியிருப்பதிங்கு நன்குணர்தற்பாலதாம்.

‡ படைக்கலம் - ஆயுதம். [] தன்னரசாட்சியின் கீழ்வாழுமுயிர்க்கும்.

¶ இறைமாட்சி க.

'கற்பவை' என்றதனால், † அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் ‡ உறுதிப்பொரு ளுணர்த்துவன வன்றிப் § பிறபொரு ளுணர்த்துவன சின்னூற் பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்க் காகாவென்பது பெற்றாம். கசடறக் கற்றலாவது விபரீத ஐயங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது இல்வாழ்வுழிக் ¶ "கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத், தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்" தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும் வழுவாமை. () சிறப்புடை மகற்காயிற் கற்றல்வேண்டு மென்பதூஉம், அவனாற் [] கற்கப்படு நூல்களும், அவற்றைக் †† கற்குமாறும், கற்றதனாற் ‡‡ பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) (ஒருவன்) கற்பவை - கற்பதற்குரிய நூல்களை, கசடற - குற்றமொழிய, கற்க - கற்கக்கடவன், கற்றபின் - (அவ்வாறு) கற்

லை், அதற்கு - அசகல்விக்கு, தக - தகுதியாக, நிற்க - (அந்நூல்கள் சொல்லுகின்ற வழியிலே) நிற்கக்கடவன், (எ - று).

† "கல்வி கரையில கற்பவர் நாள்சில, மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல-தெள்ளிதி, ஞாய்த் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப், பாலுண் குருகிற் றெரிந்து", "அலகுசால் கற்பி னறிவு நூல்கல்லா, துலகநூ லோதுவ தெல்லாம் - கலகல, கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம், போஒந் துணையறிவா ரில்" என்று நாலடியார் கூறுவதாலும் ' அறம் பொருளின்பம் வீடென்னு முறுதிப் பொருளுணர்த்துவன வன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன வென்னுட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினாக் காகா என்பது பெற்றும்' என்பது மெகு விளங்கும்.

‡ உறுதிப்பொருள்-புருஷார்த்தங்கள். புருஷர்களினிச்சைக்கு விஷயமாவது புருஷார்த்தமாம்.

§ பிறபொரு ளுணர்த்துவன - களவுநூல் காமநூல் முதலாயின.

¶ நாலடியார் அறிவுடைமை - ம். இதன் பொருள் (அறம் பொருள்களுக்குக் காரணமான) முயற்சிகளையும் உடன்பட்டுச் செய்து, (அவ்வறம் பொருள்களா லுண்டாகும்) இன்பத்தையு மனுபவித்து, (தான முதலாய) வறங்களைக் (கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களால்) தகுதி யுடையவரா யிருப்பார்களுக்கே செய்து என்பது.

() சிறப்புடை மகற்காயின் - முத்தியடைதற் குரிமை யுடைய மகனுக்காயினுல்.

[] கற்கப்படு நூல்கள் - அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னும் உறுதிப் பொருள்களை யுணர்த்தும் நூல்கள்.

†† கற்குமாறும் - பழுதறக் கற்கும்வகையும்.

‡‡ பயனும் - அறமுதலிய வுறுதிப் பொருளை யுணர்த்தும் நூல்கள் கூறும் வழியிலே நிற்றலும்.

அரசியல்—௨ - வது கல்வி. **445**

'கற்பவை' என்றதனுல் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்கிற உற

றிப் பொருள்களை உணர்த்தும் நூல்களல்லாமல் வேறு பொருளுணர்த்தும் நூல்கள் சில வாழ்நாளையும் பல நோயையும் சிற்றறிவையு முடைய மக்களுக்கு ஆகா என்பது பெறப்பட்டது. கசடறக் கற்றலாவது விபரீத சந்தேகங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலரோடும் பலநாளும் பழகுதல். நிற்றலாவது இல்வாழ்க்கையிலே நின்று கருமங்களைச் செய்து இன்பத்தையனுபவித்து யோக்கியருக்குத் தருமஞ்செய்தலிலும் துறவறத்தை மேற்கொண்டவிடத்தது தவத்தால் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலிலும் தவறாமை. இதனால் சிறப்புடைய புருஷனுக்கானால் கற்கவேண்டு மென்பதும், அவனால் கற்கப்படும் நூல்களும், அந்நூல்களைக் கற்கும் விதமும், கற்றதனாற் பயனும் சொல்லப்பட்டன.

(க - து.) ஒருவன் கற்கவேண்டிய நூல்களைக் குற்றமறக் கற்றப்பின் அக்கல்வியறிவுக்குத் தக்கவாறு, அவை கூறும் வழியில்நிற்கக்கடவன்.

1. Let a man learn thoroughly whatever he may learn, and let his conduct be worthy of his learning.

உ. † எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

பரி:—(இ - ள்.) அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவும்ஆகிய விக்கலைகள் இரண்டினையும் அறிந்தார் சிறப்புடைய உயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர், (எ - று).

‡ எண்ணென்பது கணிதம் ; அது ¶ கருவியுஞ் செய்கையுமென

† ஔவையார் ஆத்தி சூடியில் "எண்ணெழுத் திகழேல்" என்றும், கொன்றை வேந்தனில் "எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்" என்றும் அருளியிருத்தலும் இங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

எண் என்பது கணிதமும் அதனோடொற்றுமையுடைய தருக்கமுமாம். எழுத்தென்பது எழுத்தும் அதனோடொற்றுமையுடைய சொல்லுமாம்

‡ "சர்வசாஸ்திரத்தின் பொருளையு மறிதற்குத் தர்க்கமும்இலக்கணமும் மிகு உபகாரமா யிருக்கின்றன" என்றும், "தருக்கமும் இலக்கணமு

மே மக்களுக் கிருகண்ணுறுதும்'' என்றும் சொல்லப்பட் டிருப்பினும், பரி மேலழகர் தருக்கத்தைக் கணிதத்தி லடக்கி (எண் என்பது தருக்கமென்று கூறுது) எண் ணென்பது கணிதம் என்று கூறினு ரென்க. தருக்க சாஸ் திரம் கணித சாஸ்திரத்தினு ளுமப்பா யடங்குவது உய்த்துணர்வார்க்கு நன்கு விளங்கும். எண் என்பது தருக்கத்தை யுணர்த்துதல் ''காண்ட லனு மானம் கதையருத்தா பத்தியிவை, யீண்டிசைத்த வெண்ணெனவே வெண்'' என்பதனு லறிக.

¶ கருவியும் செய்கையும் - காரணமும் காரியமும். தொல்காப்பியச்

விருவகைப்படும். அவை எழுத்து முதலிய நூல்களுட்காண்க. எழுத்தென வே, அதனு டொற்றுமை யுடைய சொல்லும் அடங்கிற்று. இவ்விருதிற மும் அறமுதற் பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின் 'கண்' எனப்

சூத்திர விருத்தி ''இப்படலத்துள் விதிக்கப் படுவனவெல்லாம் கரு வியும் செய்கையுமென விருவகைப்படும். அவற்றுள், கருவி நூன்மரபு முதலிய நான்கோத்தானும், செய்கை தொகை மரபு முதலிய வைந்தோத் தானும் கூறப்படும்'' என்று கூறுவதனுலும் கருவியும் செய்கையும் இன்ன வென நன்கு புலப்படும்.

கருவியுஞ் செய்கையும் வருமாறு:—

1. (1) புலியென்னுஞ் சொல்லுண்டாவதற்கு, பு - லி - என்னுமெழு த்துக்கள் கருவியாக விருத்தலின், பு - லி - என்னுமெழுத்துகள் கருவி யாம்; புலியென்னுஞ் சொல் செய்கையாம். ''சொல்லென்பது எழுத தினு லாக்கப்பட்டு இருதிணைப் பொருட்டன்மையும் ஒருவனுணர்தற்குக் கருவியா மோசையாகிய பெயர், வினை, இடை, உரி யென்னு நால்வகைச் சொல்லும் பிறவுமாம்'' என்று சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் நன்னூல் விருத்தி யுரையிற்கூறியிருப்ப தீண்டுணர்தற் பாலதாம்.

(2) யான் அச்சுதனைத் தொழுதேன் என்னும் வாக்கிய முண்டாவ தற்கு, யான் - அச்சுதன்-ஐ-தொழுதேன் என்னுஞ் சொற்கள் கருவியாக

விருத்தலின், யான் - அச்சுதன் - ஐ - தொழுதேன் என்னுஞ் சொற்கள் கருவியாம்; யான் அச்சுதனைத் தொழுதேன் என்னும் வாக்கியம் செய்கையாம்.

2. (1) பத்து முதலிய பேரெண்க ளுண்டாவதற்கு, ஒன்று முதலிய சிற்றெண்கள் கருவியாக விருத்தலின், ஒன்று முதலிய சிற்றெண்கள் கருவியாம், பத்து முதலிய பேரெண்கள் செய்கையாம. ஒன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம், அயுதம், இலக்கம், நியுதம், கோடி, அர்ப்புதம், விருந்தம், கருவம், நிகருவம், சங்கம், பதுமம், சமுத்திரம், அந்தியம், மத்தியம், பரார்த்தமென எண்களின் ஸ்தானம் பதினெட்டாம்; முப்பத்தாறென்று கூறுதலுமுண்டு. பத்து ஒன்றாலுறழ்ந்தது பத்து, பத்துப் பத்தாலுறழ்ந்தது நூறு என்றற் றொடக்கத்தனவாக வுணர்தல் வேண்டும். பின்பின் உள்ள எண்கள் பேரெண்ணும்; முன்முன் உள்ள எண்கள் சிற்றெண்ணும். இரண்டு மூன்று முதலிய வெண்கள் அநேக வொருமை யெண்களின் அபேட்சா புத்தியாற் றோன்றி, அதன் நாசத்தாற் கெடுவனவாமென் றிங்குணர்தல் வேண்டும்.

(2) மலை முதலிய விடங்களில் புகையைக் கண்டவிடத்து இம்மலை தீயுடையதெனனும் அநுமிதி ஞானமுண்டாவதற்கு, யாண்டுப்புகை ஆண்டுத் தீ யென்னும் நியதமான வுடனிகழ்ச்சிப் பிரத்தியட்ச ஞானம் கருவியாக விருத்தலின், யாண்டுப்புகை ஆண்டுத் தீ யென்னும் நியதமான வுடனிகழ்ச்சிப் பிரத்தியட்ச ஞானம் கருவியாம்; இம்மலை தீயுடையதென்னும் அநுமிதி ஞானம் செய்கையாம். இவ்வாறே பிறவற்றையு முய்த்துணர்க.

பட்டன. † அவை கருவியாதல் ‡ "ஆதி முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி, வீதி வழுவா நிலைமையவான்-மாதே, யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின், றிறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு", ¶ "எழுத்தறியத் தீருமிழிதகைமை தீர்ந்தான், மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு-மொழித் திறத்தின், முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்து வீடு பெறும்" இவற்றானறிக. என்ப என்பவற்றுள், முன்னைய இர

ஸ்கேம் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்; பின்னையது உயர்திணைப் பன்மை வினை. அறியாதார் அறிந்தா ரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயி ரென்றது மக்களுயிருள்ளும் உணர்வு மிகுதி யுடையதனை. இதனாற் கற்

† அவை - எண்ணும் எழுத்தும்.

‡ (இதன்பொருள்) மாதே - பெண்ணே, ஆதி-சிருட்டியினாரம்பத் தில், (சிவர்களுய்யுமாறு கடவுளால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட), முதலொ ழிய - (தருமார்த்த காமமோட்சங்களை ஐயந்திரிபற வுணர்த்தும்) முதல் நூலாகிய வேதம் தவிர, அல்லாதன - (வேதத்திற்கு மாறுபட்ட) மற்ற நூல்கள், எண்ணின் ஆராய்ந்து பார்த்தால், நீதி வழுவாம் நிலைமைய - (தருமார்த்த காமமோட்சங்களை யுணர்த்துவதில்) முறைமைதவறிய நிலை மையினையுடையனவாம், எண்ணிறக்கால் - (முதல் நூற்பொருளை) கணித நூலோடுமாறுபட அறிந்தால், அறமார் பொருளின்பம் வீடென்றிவற்றின் திறம் - தருமார்த்த காமமோட்சமென்று சொல்லப்படும் இவற்றின் பாகு பாடு, ஆமோ - (ஒருவனுக்கு) சித்திக்குமோ (சித்திக்காதென்றபடி), செப்பு - (நீ) சொல்லு, (எ - று). ஆல் - அசை.

¶ (இதன்பொருள்). (ஒருவன்) எழுத்தறிய - இயற்றமிழை யறிந் தால், இழிதகைமை தீரும் - (அசுரு லவனுக்கு) பேதைமையானது ஒழி யும், தீர்ந்தால் - (அப்பேதைமையானது) ஒழிந்தால், மொழித்திறத்தின் முட்டு - (அவன்) சொற்பகுப்பிற்றோன்றும் மாறுபாட்டை, அறப்பானு கும் - ஒழிக்குந்தன்மையை யுடையவனாவான், மொழித்திறத்தின் முட் டறுத்த நல்லோன் - சொற்பகுப்பிற் றோன்றும் மாறுபாட்டை யொழித்த நல்லறிவுடையவன், முதனூற் பொருளுணர்ந்து - முதல்நூலின்பொருளை (ஐயந்திரிபற) அறிந்து, கட்டறுத்து - பந்தத்தை யொழித்து, வீடுபெறும்- மோட்சத்தை யடைவான்.(எ - று).

[நன்னூல் சிறப்புப் பாயிரத்தினுரையில் "எழுத்தென்றது இயற்றமி

ளாழ. அது 'எண்ணென்பவேனை யெழுத்தென்ப' என்பதனுலு முணர்க இசைத்தமிழும் நாடகத்தமிழும் இவ்வியற்றமிழ்போல முதனூற் பொரு ளுணர்தற்குக் கருவியன்மையின் இயற்றமிழ் ஒன்றுமே கூறினர்'' என்று சங்கர நமச்சிவாயப்புலவர் கூறியிருக்கின்றனர்].

"கற்பக் கழிமட மஃகு மடமஃப், புற்கத்தீர்க் கிவ்வுலகிற் கோளு ணரும் கோளுணர்ந்தால், தத்துவ மாய நெறிபடரு மந்நெறி, இப்பா லுல கத் திசைநிறீஇ யப்பால், உயர்ந்த வுலகம் புகும்'' என்று நான் மணிக்கடி கை கூறுவது மீங்கறியத்தக்கதாம்.

திருக்குறள் - பொருட்பால.

ப்பம நூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றது இன்றியமையாமையும் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) (அறியாதவர்) எண்ணென்ப - எண்ணென்று சொல்லுவனவும், ஏனை யெழுத்தென்ப-மற்றையெழுத்தென்று சொல்லு வனவும், இவ்விரண்டும் - (ஆகிய) இக்கலைகளிரண்டையும், (அறிந்தார்) வாழுமுயிர்க்கு - வாழ்தற்குரிய (சிறப்புடைய) மனிதர்க்கு, கண் - கண்க ளாகும், என்ப - என்று சொல்லுவார், (எ - று).

எண் என்பது கணிதம்; அக்கணிதம் கருவியும் செய்கையுமென்றிரு வகையாம். அக்கருவி செய்கைகளின் தன்மையை ஏரம்ப முதலிய நூல் களிற் காண்க. எழுத்தெனவே அவ்வெழுத்தோடு ஒருமைப்பா டுடைய (எழுத்தாலாகிய) சொல்லும் அடங்கிற்று. இவ்விருவகையான எண்ணும் எழுத்தும் தருமார்த்த காமமோட்சமென்னும் நால்வகைப் பொருளையும் ஐயந்திரிபில்லாது கண்டுணர்தற்குக் காரணமாயிருத்தலால் 'கண்' என்று சொல்லப்பட்டன. இக்குறளிலுள்ள என்ப என்னும் மூன்றனுள், முன் னுள்ள இரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைவினையாலணையும் பெயர்; மற்றது உயர்திணைப்பன்மை யெதிர்கால வினைமுற்று. இவைபு நோக்கி அறியா தவர் அறிந்தார் என்பன வருவித்துச் சொல்லப்பட்டன. சிறப்புடைய உயிரென்று கூறியது மனிதருயிருள்ளும் அறிவு மிகுந்திருப்பதனை. இத னால் கற்கப்படு நூல்களுக்குக் காரணமாவனவும் அவற்றினது அவசியமும் சொல்லப்பட்டன கலைகள் - நூல்கள்.

(க - து) மக்களுக்குக் கண்போன்றிருப்பன எண்ணு மெழுத்துமாம் என்பது.

2. Numbers and Letters are the two eyes of man.

௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

பரி:—(இ - ள்.) கண்ணுடையரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே; மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின் கண் இரண்டு புண்ணுடையர், கண்ணிலர் (எ - று).

† தேய மிடையிட்ட வற்றையும் ‡ கால மிடையிட்ட வற்றையும் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையின், கற்றாரைக் 'கண்ணுடையர்' என்றும், அஃதின்றி நோய் முதலியவற்றான் துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணே

† தேயமிடையிட்டவற்றையும் - தாமிருக்கும் தேசத்தன்றி வேறு தேசத்திருப்பனவற்றையும்.

‡ காலமிடையிட்ட வற்றையும் - நிகழ்காலத்தன்றி இறந்தகாலத்திருந்தனவற்றையும் எதிர்காலத்தில் இருப்பனவற்றையும்.

உடைமையிற் கல்லாதவரைப் 'புண்ணுடையர்' என்றுங் கூறினார். † மேற் கண்ணன்மை யுணர்வினை ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், § பொருணூல்களையும் ‡ கருவிநூல்களையும் கற்றாரது உயர்வும் கல்லாதாரது இழிவும் இதனாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன

தெளி:—(இ - ள்) கண்ணுடைய ரென்பவர் - கண்ணுடையவரென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவார், கற்றோர் - கற்றவரே, கல்லாதவர் - மற்றைக் கற்றிலாதவர், முகத்து - முகத்தினிடத்து, இரண்டு புண்ணுடையர் - இரண்டு புண்களுடையவர் (கண்ணிலர்), (எ - று)

எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலும் உள்ளவற்றைக்காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையாற் கற்றோரைக் 'கண்ணுடையர்' என்றும், அந்த ஞானக்கண் இல்லாமல் நோய் முதலாய வற்றால் துன்பஞ்செய்யும் ஊன (மாமிச) க் கண்ணே யுடைமையால் கல்லாதவரைப் 'புண்ணுடையர்' என்றும் சொல்லினார் முற்கூறிய குறளில் கண்ணல்லாமை அறியுமாயிருந்த ஊனக்கண்ணினது மெய்ம்மையாகிய சொரூபத்தைச் சொல்லிய விதத்தினால், பொருள்நூல்களையும் கருவிநூல்களையும் கற்றாரது உயர்வும் கல்லாதவரது இழிவும் இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன

(க - து) கற்றவர் கண்ணுடையவரும் மற்றவர் குருடரு மாவ ரென்பது

3. The learned are said to have eyes, but the unlearned have merely two sores in their face

ச. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்

பரி.—(இ - ள்.) யாவரையும் அவர் உவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாம் எங்ஙனங் கூடுதுமென நினையுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து கற்றறிந்தாரது தொழில், (எ - று)

தாம் கல்வழியொழுகல் பிறர்க்குறுதி கூறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன்று படுத்தலின 'அனைத்து' என்றார் அத்தன்மை - அப்பயனைத் தருந்தன்மை, கலவொழுக்கங் காண்டலானும், தமக்கு மறா

† மேற்கண்ணன்மை யுணர நின்ற 'எண்ணென்ப' என்றுமேலுள்ள குறளில் எண்ணுமெழுத்து மறியாதவரது கண்கள் கண்களல்லவென அறியுமாயிருந்த

§ பொருள்நூல்கள் - தருமார்த்த காமமோட்சங்களை யுணர்த்து நூல்கள்.

‡ கருவிநூல்கள்-கணிதமும் இலக்கணமும். தாம் என்றது கற்றறிந்தாரை

மும் உறுதியுமாய கூற்றுக்கள் கிகழ் வெதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலாலும், கற்றோர்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடையராவ ரென்பதாம். இதனாற் கற்றோரது உயர்வு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) புலவர் - கற்றறிந்தவரது, தொழில் - தொழிலாவது, உவப்ப - (யாவரையும் அவர்) மகிழும்படி, தலைக்கூடி - சேர்ந்து, உள்ள - (இனி இவரை நாம் எவ்வாறு கூடுவோமென்று) நினைக்கும்படி, பிரிதல் - நீங்குதலாகிய, அனைத்து - அத்தன்மையதாம், (எ - று).

தாம் சன்மார்க்கத்திற் செல்லுதல் பிறர்க்கு உறுதிதருவனவற்றைக் கூறுதலென்னு மிரண்டும் தொழிலென ஒன்றாயடங்குதலால் 'அனைத்து' என்று அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றாகக் கூறினார். அத்தன்மை - உவப்பத்தலைக்கூடி யுள்ளப்பிரிதலாகிய அப்பயனைத்தரும் தன்மை. சன்மார்க்கத்தி லொழுகுதலைக் காண்பதனாலும், தங்களுக்கு இனிமையும் உறுதியுமான சொற்கள் கிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் இன்பத்தைத் தருதலினாலும், கற்றோரிடத்து யாவரும் அனபுடையராவ ரென்பதாம். இதனால் கற்றவரது உயர்வு ப்பிரித்துக் கூறப்பட்டது.

(க - து.) தமது சேர்க்கையால் மகிழ்ச்சியுற்ற யாவரும் இவரை யினியெவ்வாறு காண்போமென்று நினையுமாறு அவரைப் பிரிதலே கற்றறிந்தாரது செய்கையாம் என்பது.

4. It is the part of the learned to give joy to those whom they meet, and on leaving, to make them think Oh! when shall we meet them again.

ரு. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

பரி:—(இ - ள்.) ‡ "பிற்றை நிலை முனியாது கற்றல் நன்" றுதலாகின், செல்வர்முன் நல்கூர்ந்தார் நிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியர் முன் ஏக்கற்று நின்றுங் § கற்றார் தலையாயினார்; அந்நிலைக்கு நாணிக்

கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றும் இழிந்தாரேயாவர், (எ - று).

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் - ஆசையாற்றாழ்தல். 'கடையர்' என்றதனான் அதன் † மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது.

‡ புறநானூறு ௱அஅ. இதன்பொருள் வழிபாட்டு நிலைமையை வெறுது (வெறுக்காது) கற்றல் ஒருவற்கு அழகிது என்பது.

§ கற்றூர் தலையாயினர் என்பது நாலடியார் "கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றணர்க தோரைத், தலைநிலத்து வைக்கப்படும்" என்றும், புறநானூறு "வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும், கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின், மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே" என்றும் கூறுவதாலு முணரப்படும். † கடையர்க்கு மறுதலைப் பெயர் தலையாயினரென்பது.

பொய்யாய மான நோக்கி மெய்யாய கல்வியிழந்தார் பின்னொரு ஞான்றும் அறிவுடைய ராகாமையின் ' கடையரே ' என்றார். இதனாற் கற்றாரது உயர்வுங் கல்லாதாரது இழிவுங் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) உடையார்முன் (வழிபடுதலை வெறுக்காது கற்றல் நல்லதாகலால்) செல்வர்முன்னே, இல்லார்போல் - வறியவர் (நிற்கும் விதம்) போல, ஏக்கற்றும் - (தாமும் ஆசிரியர்முன்) (படிக்கவேண்டும் என்னும்) ஆசையினால் தாழ்ந்து நின்றும், கற்றார் - கற்றவர், (உயர்ந்தவ ராவார்), கல்லாதவர் - (அவ்வழிபடுதலுக்கு வெட்கமுற்றுக்) கல்லாதவர், கடையரே-(எப்போதும்) இழிந்தவரே யாவர், (எ - று).

பொருளுடையாரை உடையாரென்பதும் பொருளில்லாதாரை இல்லாரென்பதும் உலகவழக்காம். ஏக்கறுதல் - ஆசையினால் தாழ்தல். கடையர் என்றதனால் அதன் மறுதலைப் பெயராகிய உயர்ந்தவ ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தைநோக்கி மெய்யாகிய கல்வியை இழந்தவர் பின்னொருநாளும் அறிவுடையவ ராகாமையால் ' கடையரே ' என்றார். இதனால் கற்றவர்களது உயர்வும் கல்லாதவரது இழிவும் சொல்லப்பட்டன, மறுதலை - எதிர்.

(க - ரு.) ஆசிரியர்முன் தாழ்ந்து நின்று கற்றோர் உயர்ந்தவராவர்; மற்றவர் தாழ்ந்தவராவர் என்பது.

5. The unlearned are inferior to the learned, before whom they stand begging, as the destitute before the wealthy.

சா. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

பரி:—(இ - ள்.) மணலின்கட் * கேணி தோண்டிய அளவிற்றாக ஊறும்; அதுபோல மக்கட் கறிவு † கற்ற அளவிற்றாக ‡ ஊறும், (எ-று).

ஈண்டுக் கேணி யென்றது அதன்கண் நீரை. அளவிற்றாக என்றது § அதனளவுஞ்செல்ல வென்றவாறு. சிறிதுகற்ற துணையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டு மென்பதாம். ¶ இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளா வழி யாகலின், மேல் 'உண்மையறிவே மிகும்' என்றதனோடு மலையாமை யறிக.

* கேணி - பெருகுளம் இது திசைச்சொல். கேணி யென்பது, அதன்க ணுள்ள நீருக்காதலால் இடவாகு பெயராம்.

† "தாங்கற்ற, நூலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு" என்பது மூதுரை.

‡ ஊறும் - உண்டாகும் § அதனளவும் - நீர் வெளிப்படு மளவும்.

¶ இஃது (மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்தூறு மறிவு என்பது) ஊழ்மாறு கொள்ளாவழி (ஊழ்விரோதப் படாத விடத்து) ஆகவின்மேல் (ஊழதிகா

தெளி:—(இ - ள்.) மணல் - மணலினிடத்து, கேணி - கேணியானது, தொட்ட அனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக, ஊறும் - சுரக்கும், (அதுபோல), மாந்தர்க்கறிவு - மனிதருக்கு அறிவானது, கற்றஅனைத்து - கற்ற அளவினதாக, ஊறும் - சுரக்கும், (எ - று).

இங்குக் கேணி யென்றது அக்கேணியிலுள்ள நீரை. அளவினதாக என்றது அக்கேணியில் நீர் வெளிப்படுமளவும தோண்டிக் கொண்டுபோக

என்றபடியாம். சிறிது கற்றவளவினால் கற்றது போதுமென்று விடாமல் மேலும் மேலும் கற்றல்வேண்டு மென்பதாம். இக்கல்வியறிவு மிகுதல் ஊழ் மாறுகொள்ளாவிடத் தாகலால், முன்னா 'உண்மையறிவேமிகும்' என்றதனோடு விரோதப்படாமை யறிக.

(க - து.) மனிதர்க்கு அறிவு அவர்கற்ற கல்வியி னளவாக வுண்டாம என்பது.

6. Water will flow from a well in the sand in proportion to the depth to which it is dug, and knowledge will flow from a man in proportion to his learning.

எ. † யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

பரி:—(இ - ள்.) கற்றவனுக்குத் தன்னாடுந் தன்னூருமேயன்றி யாதானு மோருநாடும் நாடாம், யாதானுமோரூரும் ஊராம்; இங்ஙனமாயின், ஒருவன்தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது என்கருதி, (எ-று).

உயிரோடு சேறலிற் 'சாந்துணையும' என்றார். பிறர்களேகளும ஊரக ளூர் தமபோலே உற்றுப் பொருட் கொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற் கேதுவாகலின், கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை; அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்க வென்பதாம்.

ரத்தின் மூன்றாவது குறளில்)'உண்மை யறிவே மிகும்'(ஊழானுய பேதைமை புணர்வே மேற்படும்)என்றதனோடு மலையாமை (மாறுபடாமை) யறிக.

இதனால் ஊழ் (விதி) விரோதப்படாதவிடத்துக் கற்ற அளவினதாக அறிவுண்டாகு மென்றும், அது விரோதப்பட்ட விடத்துக் கற்ற வளவினதாக அறிவுண்டாகாதெனறும் பெற்று மெனக. மாறுகொள்ளா ஊழ் - கல்வினை எனறும், மாறுகொண்ட ஊழ்-தீவினை என்றும் கொள்க.

† மூதுரை "மன்னனுக்குத் தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச் சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு" என்று கூறுவதும், பழமொழி 'ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார், நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை - யந்நாடு, வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாயினால், ஆற்றுணா வேண்டுவ தில்" என்று கூறுவது மிங்கறியத்தக்கனவாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) (கற்றவனுக்குத் தன்னும் தன்னூருமேயல்லாமல்) யாதானும்-யாதாயினு மொருநாடும், நாடாம்-நாடாகும், (யாதானும்-யாதாயினுமோரூரும்), ஊராம்-ஊராகும், (இப்படியானால்), ஒருவன் சாந்துணையும்-ஒருவன்தான் இறக்குமளவும், கல்லாதவாறு - கல்லாமற் கழிகின்றது, என் - என்னநினைத்து, (எ - று).

ஆல் - அசைகள். இறந்த பிறகும் கல்வி உயிரோடுசெல்லுதலால் 'சாந்துணையும்' என்றார். பிறர்நாடுகளும் ஊர்களும் தம்நாடும் தம்மூரும போலவிருந்து பொருள் கொடுத்தலும் பூசையும் மகிழ்ந்து செய்வதற்குக் காரணமாகலால், கல்விபோலச் சிறந்தது வேறொன்று இல்லை, அக்கல்வியையே எப்போதும் கற்கவேண்டு மென்பதாம்.

(க - து.) எவ்விடத்துஞ் சிறப்பைத்தருவது கல்வியாயிருத்தலின், அதனையொருவன் சாகுமளவுங் கற்காமலிருப்பது பெருமடைமையாம் என்பது.

7. How is it that anyone can remain without learning even until his death, when to the learned man every country, is his own country, and every town his own town.

அ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவனுக்குத் தானொரு பிறப்பின்கட் கற்ற கல்வி எழுபிறப்பினுஞ் சென்று உதவுதலை யுடைத்து, (எ - று).

† *வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அதுபுக்குழிப் புகுமாகலின் 'எழுமையு மேமாப் புடைத்து' என்றார். ‡ எழுமை மேலே கூறப்பட்டது. உதவுதல் - நன்னெறிக்கண் உய்த்தல்.*

தெளி:—(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, *தான்* —, ஒருமைக்கண் - *ஒரு பிறப்பினிடத்து, கற்றகல்வி - கற்ற கல்வியானது, எழுமையும் - எழு பிறப்பினும், ஏமாப்பு - (போய்) உதவுதலை, உடைத்து - உடையதாம்.*

கல்வியானது இருவினைகள்போல உயிரினிடத்துப்பொருந்தி அவ்வு யிர் சென்றவிடத்துச் செல்லுமாகலால் 'எழுமையுமேமாப்புடைத்து' என்

† *நல்வினை தீவினைகளின் காரியமாகிய தருமாதருமங்கள் உயிரினி டத்து (உயிர்க்குத் தடையாயுள்ள அந்தக்கரணத்திடத்து) அநுற்பூதமாய் (வெளிப்பாடின்றி) இருப்பதுபோலக் கல்வியறிவின் சம்ஸ்காரமும் உயி ரினிடத்திருக்குமென்பதின் குணரத்தக்கதாம்.*

‡ *எழுமைமேலே கூறப்பட்டது - எழுபிறப்பின்வகை செய்ந்நன்றி யறிதலதிகாரம் எ-வது குறளினுரையிற் சொல்லப்பட்டது என்பது. எழுவகைப் பிறப்பு - தேவர், மனிதர், விலங்கு (மிருகம்), பறவை, ஊர்வன (தவழ்வன), நீர்வாழ்வன, தாவரம் (மரமுதலியன) என்பனவாம்.*

றார். எழுபிறப்பின்வகை முன்னே சொல்லப்பட்டது. (தான் கற்ற கல்வி) உதவுதல் - நல்வழியிற் சேர்த்தல்.

(க - து.) *ஒருவன் ஒருபிறப்பிற் கற்ற கல்வி அவனுக்கு எழுபிறப்பினு முதவியாம் என்பது.*

8. The learning, which a man has acquired in one birth, will yield him pleasure during seven births.

௬௯. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

பரி:—(இ - ள்.) தாமின்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு உலகமின்
புறுதலால், அச்சிறப்பு நோக்கிக் கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே
விரும்புவர், (எ - று).

*தாம் இன்புறுதலாவது †கிகழ்வின்கட் () சொற்பொருளின் சுவை நுகர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும, § எதிர்வின்கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், ‡ அதனுன் இடையறுத இன்பமெய்துதல். உலகின் புறுதலாவது இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து ¶ அறியாதன வெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், [] யாண்டு பலவாக நரையில மாயினேமென்

* தாம் என்றது - கற்றறிந்தாரை. † கற்கும்போது.

()(1) சொல்லில் தொடைமுதலியவற்றி னமைப்புப்பற்றி வருமின்பம் சொற்சுவையாம். (2) பொருளில் தன்மை உவமை முதலியவற்றி னமைப்புப்பற்றிவருமின்பம் பொருட்சுவையாம். § கற்றபிறகு.

‡ அதனுன் - நுகர்தல் பெறுதல் பயத்தலென்னுங் காரணத்தினுல்.

¶ அறியாதன வெல்லாம் அறியப்பெற்றேம்—அறிதற் கருமையான யோகாப்பியாச முதலிய விஷயங்களையெல்லாம் தெரியப்பெற்றேம்.

[]யாண்டு பலவாக நரையில மாயினேம் - (யோகாப்பியாசத்தை யப்பியசிக்கும் வகையை நன்கு தெரிந்துகொண்டதனுல் நமக்கு) வருஷம் பலவாகவும் (நரைத்தற்குரிய வயதுவந்தும்) நரைத்தலில்லாம லிருக்கின்றேம். விசாரசாகரம் 5-வது தரங்கத்தில் "பித்து எவரிடத் ததிகமாகவுண்டோ அவரது சரீரத்தில் அழகுங் காந்தியுமுண்டாம். பித்துவே சரீரத்தில் விளக்கமானது. பித்து நசித்தால் சரீரமும் மனமும் நசிக்கின்றன. எவனுக்குப் பித்து ஒருபோதும் நாசமடைவதில்லையோ அவனது சரீரம் நரையின்றி விளங்கும்" என்று கூறுவதும், திருமந்திரம் "அஞ்சனம் போன்றுடலை யறு மதியில்,வஞ்சக வாத மறுமத்தியானத்திற்,செஞ்சிறு காலையிற் செய்திடிற் பித்தறும்,நஞ்சறச் சொன்னேம் நரைதிரை நாசமே","கரைபருகே நின்ற கான லுவரி, வரைவரை யென்பர் மதியிலாமாந்தர், நுரைதிரை நீக்கி நுகரவல் லார்க்கு, நரைதிரை மாறு நமனுமங் கில்லையே" என்று

உற்றது மிக்குணர்தற்பாலனவாம். புறநானூறு "யாண்டு பலவாக நரை

றும் உவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்தலென்றிவற்றாற் றுன்புறுதலும், பலரையும் பகையாக்கலும் உடைத்தென அறிந்து அதனைக் காமுறாமையிற் 'கற்றறிந்தார்' என்றும், கரும்பு அயிறற்குக் கூலி போலத் தாமின்புறுதற்கு உலகின்புறுதல் பிறவாற்றான் இன்மையின் அதனையே 'காமுறுவர்' என்றுங் கூறினார்.

தெளி:—(இ-ள்.) தாம்—, இன்புறுவது - இன்பமடைவதற்குக் காரணமாகிய கல்விக்கு, உலகு - உலகமானது, இன்புற - இன்பமடைதலால், கண்டு-(அச்சிறப்பு) நோக்கி, கற்றறிந்தார் - கற்றறிந்தவர்கள், காமுறுவர் - (பின்னும் அக்கல்வியையே) விரும்புவார், (எ - று).

தாம் இன்புறுதலாவது (கல்வியால்) நிகழ்காலத்தில் சொற்பொருள்களின சுவையை யனுபவித்தலாலும், புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும், எதிர்காலத்தில் (கல்வி) அறத்தையும் வீட்டையுந் தருதலாலும், அதனால் இடையறாத இன்பத்தை அடைதல். உலகு இன்புறுவதாவது இப் பெரியவரோடுகூடி அறியாதவற்றை யெல்லாம் அறியப்பெற்றோமென்றும், வருஷங்கள பலவாக நரையில்லாமவாயினோமென்றும் மகிழ்தல். செல்வமானால், (அச்செல்வத்தை) சம்பாதித்தல் காப்பாற்றல் இழத்தல் என்கின்ற இவற்றால் துன்பமடைதலும், (செல்வம்) பலரையும் பகையாக்கலும் உடையது எனத்தெரிந்து அச்செல்வத்தைவிரும்பாமையின் 'கற்றறிந்தார்' என்றும் கரும்பு தின்பதற்குக் கூலி பெறுவதுபோலத் தாம் இன்பமடைதற்கு உலகமின்பமடைவது மற்றொரு வழியால் இல்லாமையால் அக்கல்வியையே 'காமுறுவா' என்றும் சொல்லினார்.

(க - து.) கற்றவா தாங்களின்பமடையுங் கல்விக்கு உலகத்தாரின்பமடைதலைக் கண்டு அதனையே மேலுமேலும விரும்புவர்.

9, The learned will long for more learning, when they see that while it gives pleasure to themselves, the

world also derives pleasure from it.

௧௦. † கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

பிலவாகுதல், யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின், மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர், யான்கண் டனையரென் னிளையரும் வேந்தனும், அல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை, யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச், சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே" என்று கூறுவது மிங்கறியத்தக்கதாம்.

† இலக்கணக்கொத்து "சூத்திரஞ் சிலசில நோக்குதற் கரிதேல்" என்னும் சூத்திரவுரையில் "கலித்தொகையின் ஓர்காரணநோக்கி நிதிப் பொருளைக் கேடில்விழுச செல்வம் என்றார். இவ்வடை (கேடில் விழு என்னும் அடை) கல்விக்குரித்தன்றிப் பிறவற்றிற்கு முரித்தோவென்பாரை

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சீரிய செல்வமாவது கல்வி; அஃதொழிந்தமணியும் பொன்னுமுதலாயின செல்வமல்ல, ()

*அழிவின்மையாவது * தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசரென்றிவ ராற் கொள்ளப்படாமையும், § வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை - தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு ‡ இவ்விரண்டும் இன்மையின், அவற்றை 'மாடல்ல' என்றார். இவையைந்து பாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.*

தெளி:—(இ - ன்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, கேடில் - *அழிவில்லாத, விழு - சிறந்த, செல்வம் - செல்வமாவது, கல்வி - வித்தையாம், மற்றையவை - அதனின்கலாகிய மணியும் பொன்லும் முதலானவை, மாடல்ல-செல்வமல்ல, (எ - று)*

(கல்விச்செல்வத்திற்கு) அழிவில்லாமையாவது பங்காளிகள், கள்வர், வலியவர், அரசர் என்று சொல்லப்படும் இவர்களால் கொள்ளப்படாமை

யும், வழிபட்டவர்க்குக்கொடுத்தவிடத்துக் குறையாமையுமாம். சிறப்பு-வோக்கியிடத்தே நிற்றல். மணி பொன் முதலாயினவற்றிற்கு இவ்விரண்டும் இல்லாமையால் அவற்றை 'மாடல்ல' என்றார். இவை ஐந்து பாட்டாலும் கல்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க - து) ஒருவனுக் கழியாத செல்வம் கல்வியன்றி மற்றையனவல்ல என்பது.

10. Learning is the true imperishable riches; all other things are not riches.

மூன்றும் அதிகாரம்.

கல்லாமை—On the neglect of learning.

பரி:—அஃதாவது கற்றலைச் செய்யாமை; என்றது, அதனின்ஆய இழிபினை. கல்விச்சிறப்பு † மேல் விதிமுகத்தாற் கூறியதுணையான் முற்றுப்பெறுமை நோக்கி, எதிர்மறை முகத்தானும் கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நோக்கி, வழு வமைத்தார் நச்சினார்க்கினியார்" என்று கூறுகின்றது. இதனால் கேடில்விழு என்னும் விசேஷணம் கல்விக்கன்றிப் பிறவற்றிற் கின்றென்பது பெற்றாம்.

நாலடியார் "வைப்புழிக் கோட்படா வாய்த்தீயிற் கேடில்லை, மிக்க சிறப்பி னரசர் செறின்வவ்வார்" என்று கூறுகின்றது. § கற்குமாறு வழிபாடு செய்கின்றவர்க்கு.

‡ இவ்விரண்டும் - தாயத்தார் முதலியவர்களால் கொள்ளப்படாமையும் கொடுத்தழிக் குறையாமையும்.

† மேல் - கல்வியதிகாரத்தில்.

தெளி:—அஃதாவது கற்றலைச் செய்யாமை; கற்றலைச் செய்யாமையென்றது. அக்கற்றலைச் செய்யாமையினாலாகிய இழிவை. கல்வியது

சிறப்பை முன்னர் உடன்பாட்டு வாயிலாகச் சொல்லியவனவால் முடிவு பெருமையை நோக்கி (கல்லாமையென) எதிர்மறை வாயிலாகவுஞ் சொல்லுகின்றதாகலால், இது (கல்லாமை) கல்வியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

பரி:—(இ - ள்.) அரங்கினை யிழையாது வட்டாடினும் போலும், தான் நிரம்புதற் கேதுவாகிய நூல்களைக்கல்லாது ஒருவன் அவையின்கண் ஒன்றனைச் சொல்லுதல், (எ - று).

அரங்கு - * வகுத்த தானம். வட்டாடல் - † உண்டை யுருட்டல். ‡ இவை §"கட்டளை யனைய வட்டரங் கிழைத்துக்,கல்லாச் சிறுஅர் செல்வி வட்டாடும்" என்பதனானறிக. நிரம்புதல் - அறியவேண்டுவனவெல்லாமறிதல். § கோட்டி யென்பது ஈண்டாகுபெயர்; ¶"புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி" என்புழிப்போல. சொல்லும் பொருளும் செறிப்படாவென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) நிரம்பிய—(தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய,நூல்-நூல்களை, இன்றி - கற்றலின்றி, (ஒருவன்), கோட்டி கொளல் - சபையினிடத்து (ஒன்றைச) சொல்லுதல், அரங்கு - வகுப்பிடத்தை, இன்றி - ஏற்படுத்தாது, வட்டாடியற்று - உண்டையுருட்டினாற் போலும், (எ - று).

* வகுத்ததானம் - சூதாடுதற்கு வகுத்த அறை (வீடு).

† உண்டை - சூதாடு கருவி.

‡ இவை - அரங்கு (வகுத்த தானம்), வட்டாடல் (உண்டை யுருட்டல்).

§ நற்றிணை - க. இதன்பொருள்: அரசனது கட்டளை நவருமை போல (உருட்டிய)உண்டை (சென்று நிற்றற்குரிய) வகுப்பிடத்தை யேற்படுத்திப் படியாத சிறுபிள்ளைகள் செல்விகாயை (சூதாடுதற்குரிய) உண்டையாகக்கொண்டு விளையாடும் என்பது. இச்செய்யுளில் அரங்கு என்பது வகுத்ததானம் (இடம்) எனறும், வட்டு என்பது உண்டை யென்றும் பொருள் பட்டவாறறிக.

§ கோட்டி - அவை (சபை). அஃது அங்கு நிகழும் சொல்லையுணர்த்த லின் இடவாகு பெயராம்.

¶ காலடியார் மேன்மக்கள், (5) இதனைபொருள்: இலக்கணத்திண்மைவு பொருந்தாதபொருள் விசேடமில்லாத பயனற்றசபை என்பது. புல்லாத கோட்டி, பொருளில்கோட்டி என்றியைத்துகொள்க இங்குக் கோட்டி (சபை) என்பது அவ்விடத்து நிகழும் சொல்லை யுணர்த்துதலறிக.

58

நிரம்புதல் - அறியவேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் அறிதல். கோட்டி யென்பதிங் காகுபெயர். நிரம்பிய நூலறிவில்லான் சபையிலொன்றைச்சொ லின், அது சொல்லும் பொருளும் ஒரு வழிப்படாமற் போமென்பதாம்.

(க - து.) கல்வியறிவில்லாதவன் சபையிற் பேசுதல் ஒழுங் கில்லாதொழியும் என்பது.

1. To speak in an assembly of the learned without fullness of knowledge, is like playing at chess on a board without squares.

உ. * கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

பரி:—(இ - ள்.) கல்வியில்லாதா னொருவன் அவையின்கண் ஒன்று சொல்லுதலை அவாவுதல் இயல்பாகவே முலையிரண்டும் இல்லாதா ளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற் போலும், (எ - று).

† இனைதெனை அறிந்தசினையாக லின், தொகையொடு முற்றும்மை கொடுத்தார். சிறிதும் இல்லாதா ளென்பதாம். ‡ அவாவியவழிக் கடை போகாது, போயினும் நகை விளைக்கு மென்பதாயிற்று.

தெளி:—(இ - ள்.) கல்லாதான் - கல்வியில்லாதவனொருவன், சொல் - (சபையினிடத்து ஒன்று) சொல்லுதலை, காமுறுதல் - விரும்புதல், முலை யிரண்டும் - (இயல்பாகவே) இரண்டு முலைகளும், இல்லாதாள் - இல்லா

தவளொருத்தி, பெண் - பெண்மையை, காமுறுதற்று - விரும்பினாற்போலும், (எ - று).

"கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி, தானு மதுவாகப் பாவித்துத் - தானுந்தன், பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே, கல்லாதான் கற்ற கவி" என்பது மிங்கறியத் தக்கதாம்

† முலை யென்பது இவ்வளவினது (இரண்டு) என்று அறிந்த சினைப்பொருளாதலால், இரண்டென்னும் தொகையுடன முற்றும்மைகொடுத்து 'முலை யிரண்டும்' என்று கூறப்பட்டது. "கண்ணிரண்டுங் குருடு" "காலிரண்டும் சொண்டி" எனதற் றொடக்கத்தனவாக வரும்பிரயோகத்தாலுமிது நன்கு விளங்கும். "இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு,வினைப்படுதொகுதியி னும்மை வேண்டும்" என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம்.

‡ முலையிரண்டும் சிறிதுமில்லாத பேடி பெண்தன்மையை விரும்பியவிடத்து அது முடிவுபெறாது போம், முடிவுபெற்றாலும அஃது இறுதியில் சிரிப்பையுண்டாக்கும்; அதுபோல, கல்வி யறிவு சிறிதுமில்லாதவன் சபையில் ஒன்றைச் சொல்லியவிடத்து அது முடிவுபெறாதுபோம், முடிவுபெற்றாலும் அஃது இறுதியில் சிரிப்பை யுண்டாக்கு மென்பதாம்.

முலையிரண்டும் என்றவும்மை இனைத்தென் றறிபொருளில் வந்தமுற்றும்மை. முலையிரண்டு மில்லாதாள - முலை சிறிது மில்லாதவளென்பதாம். (கல்லாதான் சபையில் ஒன்றைச சொல்லுதலே) விரும்பிய விடத்து(அது) முடிவுபெறாது, முடிவுபெற்றாலும் நகையை யுண்டாக்கு மென்பதாம்.

(க - து.) கல்வி யறிவில்லாதவன் சபையி லொன்றைச்சொல்லின் அஃது அவனுக் கவமானத்தை யுண்டாக்கும் என்பது.

2. The desire of the unlearned to speak in an assembly, is like a woman without breasts desiring the enjoyment of womanhood.

—:—

கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

பரி:—(இ - ள்.) † கல்லாதாரும் மிக நல்லவராவர் தாமே தம்மையறிந்து கற்றார் அவையின்கண் ஒன்றனையுஞ் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின், (எ-று)

உம்மை இழிவு சிறப்பும்மை. ‡ தம்மைத்தாம அறியாமையின் § அது கூடாதென்பார் * 'பெறின்' என்றும், ¶ கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுதாமையானும், பின்கல்வியை விரும்புவாராகலானும் 'நனிநல்லர்' என்றும் கூறினர். இவை மூன்றுபாட்டானும் கல்லாதார் அவைக்கட் சொல்லுதற் குரியர் அன்மை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) கல்லாதவரும் - படிக்காதவர்களும், நனிநல்லர் - மிகவும் நல்லவராவார், (தாமே தம்மையறிந்து), கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையிடத்து, சொல்லாதிருக்கப் பெறின்—(ஒன்றையும்) சொல்லாமலிருத்தல் கூடுமானல், (எ - று).

கல்லாதவரும் என்ற உம்மை இழிவு சிறப்பும்மை. (கல்லாதவர்) தம்மைத்தா மறியாமையால் அப்படியிருத்தல் கூடாதென்பார் 'பெறின்' என்றும், கூடுமானல் அந்தத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும், பின்பு கல்வியை விரும்புவாராகலாலும் 'நனிநல்லர்' என்றும் சொல்லினர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் கல்லாதவர் சபையினிடத்துப் பேசுதற்கு உரியவரல்லரென்பது சொல்லப்பட்டது.

† "கல்லாது முதிர்ந்தவன் கண்ணில்லா நெஞ்சம்போற்
புல்லிருள் பரத்தரூஉம் புலம்புகொண் மருண்மாலை" என்று கலித்தொகை கூறுவ திங்கு நன்குணர்தற் பாலதாம்.

‡ தம்மைத்தாம் அறியாமையின் - கல்லாதவர் தமக்குக் கல்வியறிவில்லாமையைத் தாம் அறியாதிருத்தலால்.

§ அது - சபையில் ஒன்றையுஞ் சொல்லாதிருத்தல்.

* பெறின் என்பது பெறுதலின் அருமையை யுணர்த்தி நின்றது.

¶ கூடின் - சபையில் ஒன்றையுஞ் சொல்லா திருத்தல் கூடுமானு

(க - ரு.) *கற்றார து சபையில் யாதொன்றையும் பேசா தடங்கி யிருக்குங் கல்வியறிவில்லாதவர் மிகவும் நல்லவராவர் என்பது.*

3. The unlearned also are very excellent men; if they know how to keep silence before the learned.

௪. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

பரி:—(இ - ள்.) கல்லாதவனது ஒண்மை ஒரோவழி மிக நன்றா யிருப்பினும் அறிவுடையார் *அதனை ஒண்மையாகக் கொள்ளார், (எ-று).

ஒண்மை - அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது; ஆயிற்றாயினும் † எழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) *கல்லாதான் - கல்லாதவனது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையானது, கழியநன்றாயினும் - (ஒரோவிடத்து) மிக நன்றாயிருப்பினும், அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர், கொள்ளார் - (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளமாட்டார், (எ - று).*

கல்லாதவனது அறிவுடைமை நன்றாகாது; நன்றாயிற்றாயினும் (அது) எழுத்துப்போல்வ தொருவகையுடையதாகலால், நிலைபெற்ற நூலறிவினை யுடையவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியாரெனபதாம்.

(க - ரு.) *கல்வியறிவில்லாதவனது அறிவுடைமை ஒரோவிடத்து நன்றாக விருப்பினும், அதனைக் கல்வியறிவுடையார் மதியார்.*

4. Although the knowledge of an unlearned man may be very good at times, the wise will not accept it for true knowledge.

ரு: ‡ கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

அதனை - ஒண்மையென்னும அறவுடைமையை.

† ஏரல்-நத்தை. ஏரலெழுத்தாவது நத்தை மணலிற்செல்லும்போது தற்செயலாகத் தோன்று மெழுத்தாம். ஏரலெழுத்துப் போல்வதெனபதனை வடநூலார் குணாட்சர நியாயமென்பர். கல்லாதானொட்பம் ஏரலெழுத்துப்போல்வதாகலின, அதனை அறிவுடையார் கொள்ளாரென்பதாம்.

"நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர்" என்றும் பாடமுண்டு. இப்பாடத்திற்குக் கல்லாதான் ஒட்பம் நீர்மேலெழுதிய எழுத்துப்போல மிக விரைந்தழியுமென்று பொருளாம். "ஈரமில்லா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகாரம், நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்" என்று ஔவைப் பிராட்டியார் மூதுரையி லருளியிருப்பது மிங்குணர்தற் பாலதாம்.

‡ "எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும், எழுத்தறிவார் காணி னிலையாம்" என்பது நன்னெறி.

அரசியல்—ஙு - வது கல்லாமை. **461**

பரி:—(இ - ள்.) நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யான் அறிவுடையேனெனத் தன்னை மதிக்கும் மதிப்பு § அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உரையாடக்கெடும், (எ - று).

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர் வார்த்தை சொல்லுந்துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்து விடுமென்பதாம், இவையிரண்டு பாட்டானுங் கல்லாதாரது இயற்கையறிவின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்) கல்லாவொருவன் - (நூல்களைக்) கல்லாதவொருவன், தகைமை - (யான் அறிவுடையேனென்று தன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது, தலைப்பெய்து - (அவற்றைக்கற்றவன்) கண்டு, சொல்லாட - பேச, சோர்வுபடும் - கெடும், (எ - று).

'சொல்லாட' எனபதற்கேற்பக் கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. (கல்லாத வொருவன் யானறிவுடையேனென்று தன்னை மதிக்கும்மதிப்பானது அவன்) யாதாயினும் ஒருவார்த்தை சொல்லுமட்டுமே நிற்பது, சொல்லியவிடத்துக் குற்றப்படுதலால், அழிந்துவிடு மென்பதாம். இவை இர

ண்டு பாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கை யறிவின் குற்றம் சொல்லப் பட்டது.

(க - து.) கல்லாதவன் தன்னைக் கற்றவனென்று மதிக்கும் மதிப்பானது அவன் கற்றவன்முன் பேசக்கெடும் என்பது.

5. The self - conceit of an unlearned man will fade away, as soon as he speaks in an assembly of the learned.

கூ. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.

பரி:—(இ - ள்.) கல்லாதவர் காணப்படுதலான் இலரல்லர் உள ரென்று சிலர்சொல்லு மளவினராதல் அன்றித் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படாமையால் விளையாத † களர் நிலத்தோ டொப்பர், (எ - று).

களர் தானும் பேணற்பாடழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாதது போலத் தாமும் நன்கு மதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்பதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது.

தேவி:—(இ - ள்.) கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள், (காணப்படுதலால்), உளரென்னுமாத்திரையரல்லால் - (இல்லாதவரல்லர்) உளரென்று (சிலர்)

§ அவற்றை - நூல்களை.

† களர்நிலம் - நெல்முதலியன விளைதற் குரியதாகாத நிலம்.

சொல்லும் அளவினராதலன்றி, (தமக்கும்பிறர்க்கும் பயன்படாமையால்), பயவாக்களரனையர் - விளையாத களர்நிலத்தோ டொப்பாவார், (எ - று).

களர்நிலம் தானும் விரும்பப்படுவதழிந்து உயிர்களுக்கும் உணவு முதலியவற்றை உதவாததுபோன்று கல்லாதவர் தாமும் நன்குமதிக்கப்படுவ தழிந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலியவற்றை உதவாரென்பதாம். இதனால் கல்லாதவரது பயன்படாமை சொல்லப்பட்டது.

(க - து) கல்லாதவர் களர் நிலம்போலத் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுவதிலர் என்பது.

6. The unlearned are like worthless barren land: all that can be said of them is, that they exist.

எ. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

ப:—(இ - ள்.) நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ் சென்ற அறிவிலாதவனுடைய †எழுச்சியும் அழகும் களிமண்ணால் மாட்சிமைப்படப் புனைந்தபாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும், (எ - று).

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற்காண்டலும் மறவாமையும் ‡ முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். § "உருவின் மிக்கதோருடம்பது பெறுதலு மரிது" ஆகலான் எழினலங்களும் ஓர்பயனேயெனினும், நூலறிவில்வழிச் சிறப்பிலவென்பதாம். இதனால் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) *நுண் - நுட்பமுடையதாய் மாண் - மாட்சிமைப்பட்டு, நுழை - (பலநூல்களிலும்) சென்ற, புலம் - அறிவு, இல்லான் - இல்லாதவனது, எழில் - எழுச்சியும், நலம் - அழகும், மண் - களிமண்ணால், மாண் - மாட்சிமைப்பட, புனை - அலங்கரித்த, பாவையற்று - பாவையினது எழுச்சியும் அழகும்போலும், (எ - று).*

† *"ஒப்புமுருவும்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையில் "எழாவது எழுச்சி; அஃது எழுகின்ற நிலைமையென நிகழ்காலமே குறித்து நிற்கும். எழிலாவது அங்ஙனம்வளர்ந்தமைந்த பருவத்தும் இது வளர்ந்தமாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பது போன்று காட்டுதல்" என்றனர் நச்சினார்க்கினியர். " இல்லநினைமை எழில்வனப்பு " என்று நாலடியார் கூறுவது மிக்குணரத் தக்கது.*

‡ *முதலாயின என்றதனால் பிறர்க்குப்போதித்தல் பயன்படும்நூல்களியற்றுதல் முதலியவற்றையுங் கொள்க.*

§ *சீவக சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம், (154) இதன்பொருள் (கல்வினை*

பின் கட்டளையாலே) உருவான் மிக்கதோ ருடம்பை (அம்மக்கள் யாக்கை யைப்) பெறுதலுமரிது என்பது.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது நூல்களின் பொருள்களை விரைவாகவுண ர்தலும் மறவாமையுமுதலானவை. பாவை யென்பது அதன் எழுச்சியழ குகளையுணர்த்துதலால பொருளாகுபெயராம். உருவினுல்மிகுந்ததோ ருட ம்பைப் பெறுதலும் அரிது ஆகவால் எழில் கலனகளும் ஒருபயனேயாஞ லும், அவை நூலறிவில்லாதவிடத்தச சிறப்பில்லனவா மெனபதாம். இத ஞல் நூலறிவில்லாதவரது வடிவழகிஞல் பயனில்லாமைசொல்லப்பட்டது.

(க - து.) நூலறிவில்லாதவனது எழுச்சியும் அழகும் சிறப் புடையனவாகா என்பது.

7. The beauty and goodness of one who is destitute of knowledge, gained by the study of great and exquisite works, is like the beauty and goodness of a painted earthen doll.

அ. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னுதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு

பரி:—(இ - ள்) கற்றோர்மாட்டுநின்ற வறுமையினும் இன்னது கல் லாதார்மாடடு நின்ற செல்வம், (எ - று).

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றெக்கது. * தத்தநிலையின் அன்றி மாறி நிறறலான தா † மிகுக்கப்படுதலும் ‡ உலகிற்குத துன்பஞ் செய்த

தத்தநிலையின அன்றி - (செல்வமும் தரித்திரமும் முறையேகற்ரு ரிடத்தும் கல்லாதாரிடததும் நிற்றலிலலாது),மாறிநிற்றலான் - (செல்வம் கல்லாதாரிடத்தும் தரித்திரம் கற்ருரிடத்தும்) மாறுபட்டு நிற்றலால், தா மிகுக்கப்படுதலும்-(செல்வமும் தரித்திரமும் துன்பப்படுதலும்), உலகிற்

குத் துன்பஞ்செய்தலும்-இரண்டற்கும்- (செல்வத்திற்கும் தரித்திரத்திற்கும்), ஒக்குமாயினும் என்பது.

† இடுக்கண்படுதலாவது - செல்வம் கல்லாதாரிடத் திருந்து பிறர்க்குபகாரஞ் செய்தற்குரியதாகாது போதலும், தரித்திரம் கற்றாரிடத்திருந்து அவரை வருத்துவதுமா மென்க

‡ உலகிற்குத் துன்பஞ் செய்தலாவது கல்லாதவர் செல்வமுடையவரானால் அவர் அச்செல்வத்தைக்கொண்டு நியாய அநியாயமறியாது பிறர்க்குத் தீமைசெய்வாரென்பதும், கற்றவர் தரித்திரமுடையவரானால் அவர் அத்தரித்திரத்தினால் உலகிற்குபகாரஞ் செய்தற்குரியவராகாது போவரென்பதுமா மென்க.

“எனைத்துணைய வேனு மிலம்பாட்டார் கல்வி, தினைத்துணையுஞ் சீர்ப்பா டிலவாம்” என்றும், ‘வளனன்மை யில்லாதான செல்வத்தின் மற்றை யோன், நல்குரவே போலும் நனிநல்ல” என்றும் நீதிநெறி விளக்கம் கூறுவது மிங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

னும் இரண்டற்கும் ஒக்குமாயினும், திருக் கல்லாரைக்கெடுக்க வறுமை நல்லாரைக் கெடாது நிற்றலான், () வறுமையினுந் திரு இன்னாது என்றார். இதனால் அவர் திருவின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) கல்லார்கண் - கல்லாதவரிடத்து, பட்ட - நின்ற, திரு - செல்வமானது, நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து,பட்ட- நின்ற,வறுமையின்-வறுமையினும், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாம், (எ - று).

வறுமையினும் என்ற இழிவு சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநின்றது. செல்வம் தனக்குரிய கற்றவரையும், வறுமை தனக்குரிய கல்லாதவரையும் விட்டு மாறி நிற்றலால் தாம் இடுக்கண்படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ்செய்தலும் (செல்வம் வறுமை யென்னும்) இரண்டற்கும் ஒக்குமாயினும், செல்வம் கல்லாதவரைக்கெடுக்க, வறுமை கற்றாரைக் கெடுக்காது நிற்றலால் வறுமையினும் திரு இன்னாது என்றார். இதனால் கல்லாதவரது செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) கல்லாதவரிடத்துண்டாகிய செல்வம் கற்றவரிடத்துண்டாகிய தரித்திரத்திலும் மிகக் கொடியதாம் என்பது.

8. Wealth, gained by the unlearned, will give more sorrow than the poverty which may come upon the learned.

கூ. $ மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்று ரனைத்திலர் பாடு.

பரி:—(இ - ள்.) கல்லாதார் உயர்ந்த சாதிக்கட் பிறந்தார் ஆயினும் தாழ்ந்த சாதிக்கட் பிறந்துவைத்துங் கற்றாது பெருமை அளவிற்றய பெருமை யிலர், (எ - று).

† உடலொடொழியுஞ் ¶ சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லும்

() வற்மையின் என்றும் பாடமுண்டு.

$ "ஆக்கு மறிவா லல்ல பிறப்பினல், மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க" என்று நன்னெறிகூறுவதும், "சாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன், கற்றில னாயிற் கீழிருப் பவனே, எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும், அக்குடிக் கற்றோரை மேல்வருகென்பர், அறிவுடை யொருவனை யரசனும் விரும்பும்" என்று வெற்றிவேற்கை கூறுவது மிக்கறியத்தக்கனவாம்.

† உடம்பின்கண் கற்பிக்கப்பட்டசாதி யுடம்பொழிந்த போது தான் சொல்லாமலே ஒழிதலால் 'உடலோடொழியுஞ்சாதி'என்று கூறப்பட்டது.

¶ நச்சினார்க்கினியார் தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல் "பொருண்மை சுட்டல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் "பொருடன்மையாவது அப்பொருள்களின் சாதித்தன்மை. ஆ - (பசு) வென்னும் பொருள் கெட்டதேனும் அவ்வாவினது சாதித்தன்மை எக்காலத்தும்

† கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத் தென்பதாம். இதனல் அவர் சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) கல்லாதார் - கல்வியில்லாதவர். மேற்பிறந்தாராயி

னும் - உயர்ந்தசாதியில் பிறந்தாராயினும், கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்தசாதியில் பிறந்திருந்தும், கற்றாரனைத்து - கற்றவரது பெருமையளவினதாகிய, பாடு - பெருமை, இலர் - இல்லாதவராவர், (எ - று).

உடம்போடு ஒழியும் சாதியுயர்ச்சியிலும் உயிரோடு செல்லும் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடையதென்பதாம். இதனால் கல்லாதவரது சாதியுயர்ச்சியால் பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) கற்றவர் தாழ்ந்தசாதியாராயினும், அவர் யாவரினும் மேம்பட்டவராவர் என்பது.

9. The unlearned, though born in a high caste, are not equal in dignity to the learned, though they may have been born in a low caste.

௧0. ‡ விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

பரி:—(இ - ள்.) ¶ விலங்கொடு நோக்க மக்கள் எத்துணை நன்மையுடையர் அத்துணைத்தீமையுடையர் விளங்கிய நூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர், (எ - று).

இலங்கு நூலென்பது சாதியொருமைப்பெயர். விளங்குதல் - மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட் கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்

கெடாது நிற்கு மென்பது உணர்த்துதற்கு ஆவுண்டு என்றார்'' என்றனர். பொருள் கெட்டாலுஞ்சாதி கெடாதிருக்குமென்பது தார்க்கிகரது கொள்கை. தருக்கசங்கிரகம் சாதிக்கிலக்கணம் ''சாமானியமாவது நித்தமாய், ஒன்றாய், பலவற்றின் ஒருங்குசேறலை யுடையசாதி'' என்று கூறுகின்றது.

† கல்வி யுயிரோடு செல்லுமென்பது "ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற், கெழுமையு மேமாப் புடைத்து'' என்னுங்குறளாலறிக.

‡ விலங்கொடு மக்க ளனையர் என்ற விடத்து ஒப்பல்லாத விலங்கு (மிருகம்)ஒப்பாகச் சொல்லப்படுதலால் விலங்கு ஒப்பலொப்புப் பொருளதாயிற்று. இலக்கணக்கொத்து நூலார் "கருவிகருத்தா'' என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் "விலங்கொடு மக்க ளனையர் ஒப்பலொப்பு'' என்றனர்.

¶ விலங்கைநோக்க மக்கள் நன்மையுடையவராயும் அவ்விலங்குதீமையுடையதாயுமிருத்தல் போன்று, கல்லாதவரை நோக்கக் கற்றவர் நன்மையுடையவராயும் அக்கல்லாதவர் தீமையுடையவராயு மிருக்கின்றாரென்பதாம். "தக்க வின்ன தகாதன வின்னவென், றொக்க வுன்னல ராயி னுயர்ந்தவை, மக்களும் விலங்கே" என்பது இராமாயணம்.

ருர் கண்ணே யாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லரென்பதாம். ¶ மயக்கவிரனிறை. இதனால் அவர் மக்கட் பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) இலங்குநூல் - விளங்கிய நூலை, கற்றாரோடு - கற்றவரோடு, (ஒப்பிட்டு) (நோக்க), ஏனையவர் - கல்லாதவர், விலங்கொடு - மிருகங்களோடு, (ஒப்பிட்டு) (நோக்க), மக்களனையர் - மனிதர் எவ்வளவு நன்மையுடையவர் அவ்வளவு தீமையுடையவராவர், (எ - று).

இலங்குநூலென்பது (வருமொழி நோக்காது பன்மைப்பொருளுணர்த்துதலின்)சாதி பொருமைப்பெயர். விளங்குதல்-மேம்பட்டுத்தோன்றுதல். விலங்கைப்பார்க்கிலும் மனிதர்க்குமேலான அறிவுமிகுதி காணப்படுவது கற்றவரிடத்தே யாதலால்,கல்லாதவரும் அக்கற்றவரும் சமானமான பிறப்பினரல்லரென்பதாம் இஃது எதிர் நிரனிறைப் பொருள்கோள். இதனால் கல்லாதவர் மனிதப்பிறப்பினுல் பயனடையாமை சொலலப்பட்டது.

(க-து.) கற்றவா மக்களாவா; கலலாதவர் மிருகங்களாவர்,

10. As beasts by the side of men, so are other men by the side of those who are learned in celebrated works

நான்காம் அதிகாரம்.

கேள்வி.—On Hearing (Instruction).

பரி:—அஃதாவது கேடகப்படும் நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனின் ஆய அறிவை வலியுறுத்தலானு

ம், கல்லாதவழியும் அதனை உண்டாக்குதலானும் இது கல்வி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது கேட்கப்படுமெனூலின் பொருள்களைக்கற்றறிந்தவர் சொல்லக்கேட்டல். கற்றவிடத்து அக்கல்வியிஞலாகிய அறிவை

¶ வரிசையாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்களுக்குச் சம்பந்தமுள்ளவற்றை யம்முறையே சொல்லுதல் நிரனிறையாம். அதில் மாறிவருவது மயக்க நிரனிறையாம். மயக்கநிரனிறையெனினும் எதிர் நிரனிறையெனினும் ஒக்கும்.

விலங்கு எனையவர் (கல்லாதவர்),மக்கள் கற்றூர் எனமுறைபேணவயாது விலங்கு கற்றூர், மக்கள் எனையவர் எனமாறிவைத்தமையின, இது மயக்க நிரனிறையாயிற்று கற்றூர் மக்களாவர், எனையவர் விலங்காவர் என்று கொள்க "களிறுங் கந்தும் போல, நளிகடற் கூம்புங் கலனுந் தோன்றும், தோன்றல மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே" என்று நன்னூல்விருத்தியுரையில் எதிர்நிரனிறைக்குக்காட்டிய செய்யுளும் இங்குக் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

உறுதிப்படுத்தலாலும், கல்லாதவிடத்தும் அக்கல்வியறிவை உண்டாக்குதலாலும் இது (கேள்வி) கல்வி கல்லாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. † செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

பரி:—(இ-ள்.) ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியான் வருஞ்செல்வம்; அச்செல்வம் பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான், (எ-று).

செவியான் வருஞ்செல்வம் - கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையு மறிதல். ‡ பிறசெல்வங்கள் பொருளான் வருவன; ¶ அவை நிலையா வாகலானும், துன்பவிளைவின வாகலானும் இது தலையாயிற்று. § அவற்றை

ஒழித்து இதனையே செய்கவென்பது * குறிப்பெச்சம்.

தெளி:—(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) செல்வத்துட் செல்வம் - செல்வங்களுள் (சிறப்புடைய) செல்வமாவது, செவிச்செல்வம்-செவியால்வருஞ் செல்வமாம், அச்செல்வம் - அச்செல்வமானது. செல்வத்துளெல்லாம்-பிற செல்வங்களெல்லாவற்றினும், தலை-தலைமையாயதாம், (ஆதலால்), (எ-று).

செவியால்வருஞ் செல்வம்-கேள்வியினால் நூற்பொருளெல்லாவற்றையும்அறிதல். பிறசெல்வங்கள் பொருளால் வருவன; அவை நிலையில்லாதனவாகலாலும், துன்பந்தருவன வாகலாலும் இக்கேள்விச்செலவம் தலையாயிற்று. அவற்றைவிட்டு இக்கேள்வி-செல்வத்தையே சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பெச்சம்.

(க-து) செல்வங்களுள் சிறந்த செல்வம் கேள்விச்செல்வமாம்.

† செல்வத்துட் செல்வம் - மற்றைச் செல்வங்களெல்லாம் வறுமையாமாறுவருஞ் செல்வம். "இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந், துன்பத் துட்டுன்பங் கெடின்" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் "துன்பத்துட்டுன்பம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாகவருந் துன்பம்" என்று கூறியிருத்தலு மிங்கறிதற்பாற்றும்.

‡ பிறசெல்வங்கள் - உண்டி உடைமுதலியன. ¶ அவை-பிறசெல்வங்கள்.

§ அவற்றையொழித்து இதனையே செய்க-பிறசெல்வங்களை யொழித்துக் கேள்வியால் வருஞ்செல்வத்தையே சம்பாதிக்கக்கடவர்.

குறிப்பாலுணரப்படுவது குறைந்து நிற்பது குறிப்பெச்சமெனப்படும். "தத்தங் குறிப்பி னெச்சஞ் செப்பும்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் "கற்கறிக்க கண்கட்டான் என்றால் நீக்கட்டா னென்னுங் குறிப்புத் தோன்றிய எச்சப் பொருளினைத்தானே கூறி நின்றது" என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறியது மிங்கறியத்தக்கதாம்.

468 திருக்குறள் - பொருட்பால்.

1. Wealth gained by the ear is wealth of wealth; that

wealth is the chief of all wealth.

உ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

பரி:—(இ - ள்.) செவிக்குணவாகிய கேள்வியில்லாத பொழுது வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும், (எ - று).

சுவை மிகுதியும் பிற்பயத்தலும் உடைய கேள்வி யுள்ளபொழுது வெறுக்கப்படுதலான் ' இல்லாத போழ்து ' என்றும், ¶ பெரிதாயவழித் தேடற்றுன்பமே யன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் 'சிறிது' என்றும், அது தானும் பின்னிருந்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் 'ஈயப் படும்' என்றுங் கூறினார் ‡ ஈதல வயிற்றது இழிவுதோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) செவிக்கு - காதுக்கு, உணவு - உணவாகிய கேள்வி, இல்லாதபோழ்து-இல்லாதகாலத்து வயிற்றிற்கும்-வயிற்றினுக்கும், சிறிது-சிறிதுணவு, ஈயப்படும் - இடப்படும், (எ - று).

மிகுந்தசுவையையும் பின்னே பயன் தருதலையுமுடைய கேள்வி உள்ள போது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால் 'இல்லாதபோழ்து' என்றும், உணவு அதிகமானவிடத்து அவ்வுணவைச் சம்பாதிக்குந் துன்பமேயல்லாமல் (அவ்வுணவால்) நோயுங் காமமும் அதிகரிக்குதலால ' சிறிது ' என்றும், அச்சிறிதுணவு கொடுத்தலும் பின்னே பிழைத்திருந்து (நூற்பொருளைத் தக்காரிடத்துக்) கேட்டற்பொருட்டாகலால் ' ஈயப்படும்' என்றும், சொல்

¶ *பெரிதாயவழி (வயிற்றிற்கு உணவு அதிகமான விடத்து) தேடற் றுன்பமே யன்றி (உணவிற்காகப் பொருளைத்தேடுந் துன்பமேயல்லாமல்) நோயுங் காமமும (அவ்வுணவால வியாதியும் மாதர்பால விருப்பமும்)பெருகுதலால் (அதிகரித்தலால்) என்பது அதிகமாகவுண்ணுதலால் நோயும் காமமும் பெருகுமென்பது "இழிவறிந் துண்பானக ணின்பமபோ னிற்கும், கழிபே ரிரையானக ணோய்" என்று திருக்குறளும "துயிற்சுவையு மில்லார் தோட்சுவையு மெல்லா, மயிற்சுவையி னாதல" என்று நீதிநெறி விளக்கமும் கூறுவதாலுமறிதற்பாற்றும்.*

‡ ஈதல் இழிந்தோனுக்கல்லாமல் ஒப்போனுக்கும் மிக்கோனுக்கு மின்மையின் 'வயிற்றுக்கு மீயப்படும்' எனபசன்கனுள்ள ஈதல வயிற்றின து இழிவு தோன்றுமாறு நின்றது. வயிற இழிவுள்ளதென்பது "ஒருநா ளுணவை யொழியென்று லொழியா, யிருநாளைக் கேலென்று லேலாய் - ஒரு நாளும், என்னோ வறியா விடும்பைகூ ரென்வயிறே, உன்னோடு வாழ்த லரிது" என்று ஒவ்வழி கூறுவதாலுமறிதற் பாற்றும். ஈதல் இழிந்தோனுக் கென்பது "ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா லறிக.

வினர், 'ஈயப்படும்' என்றது வயிற்றினது இழிவுதோன்ற நின்றது. இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேள்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(கரு.) கேள்வியுணவு வயிற்றுணவினும் சிறந்தது என்பது.

2. When there is no food for the ear, give a little also to the stomach.

ங. ¶ செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

பரி:—(இ - ள்.) செவியுணவாகிய கேள்வியினையுடையார் நிலத்தின்கண்ணராயினும், § அவியுணவினையுடைய தேவரோ டொப்பர்.

செவியுணவு - செவியானுண்ணு முணவு || அல்வழிக்கண்வந்த இன்சாரியையது னகரம் வலிந்து நின்றது. † அவியுணவு-தேவர்க்கு வேள்வித் தீயிற் கொடுப்பன. அறிவான் நிறைந்தமையான 'ஆன்றார்' என்றும், தன்மையறியாமையான ‡ 'ஆன்றாரோ டொப்பர்' என்றும் கூறினர். இதனால் அதனை யுடையாரது சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்) செவியுணவின் - செவியுணவாகிய, கேள்வி - கேள்வியினை, உடையார் - உடையவர், நிலத்து - பூவுலகத்து, (இருப்பவராயினும்), அவியுணவின - அவியாகிய வுணவினையுடைய, ஆன்றாரோடு - தேவரோடு. ஒப்பர் - ஒப்பாவார், (எ - று)

செவியுணவு - செவியாலுண்ணும் (கேட்கும்) உணவு (கற்கேள்வி). செவியுணவின் என்பதன்கண் அல்வழிப் பொருளில் வந்த இன்சாரியையி

¶ நாக்கிந்திரியத்திற்குரிய வுணவைக் காதிந்திரியத்தின்மேலேற்றிச் 'செவியுணவு' என்று கூறப்பட்டது. இஃது ஒரிந்திரியத்திற்குரிய விஷயத்தை மற்றோரிந்திரியத்தின்மேல் ஏற்றிக்கூறிய உபசாரவழக்காம். தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் பொருளியலில் "உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே" என்று கூறுதலு மிங் கறிதற்பாற்று.

§ அவி - நெய், பொரி, சமித்து முதலியன.

‖ உணவிற்கேள்வி என்பது சாரைப்பாம்பு என்பதுபோல இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையா யிருத்தலால் இன் என்பது அல்வழிக் கண்வந்த சாரியையாயிற்று. அஃது உணவாகிய கேள்வியெனவிரியும். இன் என்னும் சாரியையிடைச்சொல்லி னீற்றுனகரம் றகரமாகத் திரிதற்கு விதியில்லாமையால் னகரம் றகரமாகத்திரிந்து வந்தது செய்யுள் விகாரமாமெனக.

† அவியாகிய வுணவு என்றும் பாடமுண்டு.

‡ தேவரோ டொப்பர் என்றும் பாடமுண்டு.

னது னகரம் றகரமாக வலித்தல் விகாரம் பெற்று நின்றது. அவி யுணவு- தேவர்களுக்கு யாகாக்கினியிற் கொடுக்கும் நெய் முதலியன. அறிவால் நிறைந்தமையால் 'ஆன்றார்' என்றும், துன்பமறியாமையால் 'ஆன்றோரொடொப்பர்' என்றும் சொல்லினர் இதனால் கேள்வியையுடையவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) கேள்வியறிவுடையவர் தேவருக்கொப்பாவர்.

3 Those who in this world enjoy instruction which is

the food of the ear, are equal to the Gods, who enjoy the food of the sacrifice.

௪. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

பரி:—(இ - ள்.) † உறுதி நூல்களைத் தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்க: அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக் கோடாந் துணையாகலான், (எ-று).

‡ உம்மை கற்கவேண்டுமென்பதுபட நின்றது. தளர்ச்சி-வறுமையானுதல் அறிவின்மையானுதல் ¶ இடுக்கட்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வியின் ஆய அறிவு நீக்குமாகலின், 'ஊற்றாந் துணை' என்றார். § ஊன்றென்னு மாகுபெயரின் னகரம் திரிந்து நின்றது

"உணற்கினிய" எனனுஞ் செய்யுளில் பழமொழி "கற்றலிற் கேட்டலே நன்று" எனறு கூறுகின்றது

† உறுதி நூல்கள் - புருஷார்த்தங்களைக் கூறும் சாஸ்திரங்கள்.

‡ கற்றிலனாயினும் என்றவும்மை "மறப்பினும்" என்பதன் உம்மையைப் போன்று எதிர்மறைப் பொருளதாய் நின்றது. "மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும்" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் "மறந்தவழி இழிகுலத்தனு மாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான் மறப்பினும் என்றார்" என்று கூறியிருத்தலு மிங்கறியத்தக்கதாம்.

¶ " ஆங்கவையொருபால் " என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திர விசேடவுரையில் "இடுக்கண் என்பது மலர்ந்த நோக்கமின்றி மையல்நோக்கம்பட வரும் இரக்கம்" என்றனர் நச்சினார்க்கினியார்.

§ ஊன்று என்னும் முதனிலைத் தொழிலாகு பெயரின் னகரம் புணர்ச்சி விகாரத்தால் றகரமாகத் திரிந்து ஊற்று என நின்றது.

ஊன்றுத (காட்டுத) லென்னும் பொருளை யுணர்த்தும் ஊற்று என்னும் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர் அதனையுடைய கோலை உணர்த்துதலால் முதனிலை திரிந்ததொழிலாகு பெயராம்.

தேளி:—(இ - ள்.) கற்றிலனாயினும் - (உறுதி பயக்கும் நூல்களைத் தான்) கல்லாதவனானாலும், கேட்க - (அந்நூல்களின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர்சொல்லக்) கேட்கக்கடவன், அஃது - அக்கேள்வியானது, ஒருவற்கு-

ஒருவனுக்கு, ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து, ஊற்றாந்துணை - பற்றுக்கோடாந்துணையாம், (ஆதலால்), (எ-று).

'கற்றிலனாயினும்' என்ற உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது தோன்ற நின்றது. தளர்ச்சி-வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது துன்பமடைந்த விடத்து மனந்தளர்தல். அத்தளர்ச்சியைக் கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்கு மாதலால் 'ஊற்றாந்துணை' என்றார். ஊன்று என்பது ஊற்று எனத் திரிந்து ஆகுபெயராய் நின்றது.

(க - து.) ஒருவன் கல்லாதவனாயிருப்பினும், அவன் உறுதிப் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர் சொல்லக் கேட்கவேண்டும்; அக் கேள்வி அவனுக்குத் துன்பநேர்ந்தவிடத்துப் பேருதவிசெய்யும்.

4. Although a man be without learning, let him listen to the teaching of the learned; that will be to him a staff in adversity.

௫. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

பரி:—(இ-ள்.) வழுக்குதலை யுடைய சேற்று நிலத்து இயங்குவார்க்கு ஊன்றுகோல்போலுதவும்; ‡ காவற்சாகாடு உகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் வாயிற் சொற்கள், (எ-று).

¶ அவாய் நிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்

‡ "காவற் சாகா டுகைப்போன் மாணின், ஊறின் றாகி யாறினிது படுமே" என்பது புறநானூறு.

¶ ஒருபதம் தன்னை முடிப்பதொருபதம் இல்லாத விடத்து முடிவு பெறுதாகிற்றலென்னும் அவாய் நிலையால் 'இழுக்கலுடையுழி யூற்றுக்கோல்' என்பதில் வந்த இயங்குவார்க்கு என்னும் உவமை யடையினால் 'ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்' என்பதில் காவற்சாகாடு உகைப்பார்க்கு என்னும் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது.

உவமான மெனினும் உவமையெனினும்ஒக்கும். உவமேய மெனினும் பொருளெனினும் ஒக்கும். 'இழுக்கலுடையுழி யூற்றுக்கோல்' என்னும்உவமானத்திற்கு இயங்குவார்க்கு என்பது அடை (விசேஷணம்) என்றும், 'ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்'என்னும் உவமேயத்திற்குக் காவற்சாகாடு உகைப்பார்க்கு என்பது அடை யென்று மறிக.

கப்பட்டது. ஊற்றுக்கோல்போ லுதவுதல்-† தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். ‡ கல்வியுடையரேனும ஒழுக்க மில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர் வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெனபது தோன்ற 'ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்' என்றார். வாயென்பது தீச்சொ லறியாமையாகிய சிறப்புணர நின்றது. ¶ அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

தெளி:—(இ-ள்.) இழுக்கலுடையுழி-வழுக்குதலையுடைய சேற்று நிலத்தில், ஊற்றுக்கோலற்று - (நடப்பவர்க்கு) ஊன்றுகோல்போ லுதவிசெய்யும், ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் - (ஆக்கினை சக்கரத்தைச செலுத்தும் அரசருக்கு) ஒழுக்கமுடையவரது வாயிற் பிறக்குஞ்சொற்கள், (எ-று).

அவாய் நிலையால் வந்த நடப்பவர்க்கு என்னும் உவமான அடையினால் ஆக்கினைசக்கரத்தைச செலுத்தும் அரசருக்கு என்னும் உவமேயஅடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊன்றுகோல்போ லுதவுதல் - தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சியை நீக்குதல். கல்வியுடையவராயினும் ஒழுக்கமில்லாதவர் அறி

வில்லாராகலால், அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கப்படாதென்பது தோன்ற 'ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்' என்றார். வாய் என்பது தீயசொல் அறியாமையாகிய சிறப்பு அறியுமாறு நின்றது. அச்சொற்களைக் கேட்கக்கடவரென்பது குறிப்பெச்சம். வழுக்குதல் - சறுக்குதல்.

(க-து). நல்லொழுக்க முடையவரது சொல் ஆபத்துண்டான போது ஊன்றுகோல்போல உதவிசெய்யும் என்பது.

5. The words of the good are like a staff in a slippery place.

சு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

* ஒழுக்கமுடையாரது வாய்ச்சொல் ஊன்றுகோல்போ லுதவிசெய்தல்.

† தளர்ந்தழி அதனை நீக்குதல்—வறுமையினாலாவது அறிவில்லாமையினாலாவது துன்பம் சேர்ந்தவிடத்து மனந் தளர்ந்தபோது அத்தளர்ச்சியை யொழித்தல்.

‡ "உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங் கல்லா ரறிவிலா தார்" என்னுங் குறளின் விசேட வுரையில் "கல்விக்குப்பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமு மாகலின் அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் பலகற்று மறிவிலாதார் என்றுங் கூறினர்" என்று கூறியிருத்தலு மிங்குக் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

¶ அவற்றை - ஒழுக்கமுடையாரது சொற்களை.

அரசியல்—ச - வது கேள்வி. **473**

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப் பொருள்களைக் கேட்க, அக்கேள்வி அத்துணையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான், (எ - று).

† எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும் பொருண்மேலுங் காலத்

தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மழைத்துளிபோல வந்தீண்டி எல்லா அறிவுகளையும் உளவாக்கலின், சிறிதென்று இகழற்கவென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) (ஒருவன்) எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாகு லும், நல்லவை - உறுதிபயக்கும் பொருள்களை, கேட்க-கேட்கக்கடவன், (அக்கேள்வியானது), அனைத்தானும்-அவ்வளவாகுலும், ஆன்றபெருமை-நிறைந்த பெருமையை, தரும - கொடுக்கும், (ஆதலால்) (எ - று).

எனைத்து என்பது கேட்கும்பொருள்மேலும் அனைத்து என்பது கேட்கும் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அசசிறிய கேள்வி மழைத் துளி போல வந்து உளளே நிறைந்து எல்லாவறிவுகளையும் உண்டாக்க லால், (அக்கேள்வியைச்)சிறிதென்று இகழ்சசிசெய்யாதொழிக என்பதாம்.

(க - து.) ஒருவன் சிறிதாயினுமஉறுதிப்பொருள்களைக் கேட்கக்கடவன்; அஃதவனுக்கு நிறைந்த பெருமையைக் கொடுக்கும்.

6. Let a man listen, never so little, to good instruction even that will bring him great dignity.

எ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.

பரி:—(இ - ள்.) பிறழ வுணர்ந்த வழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார், பொருள்களைத் தாமும் நுண்ணி தாக ஆராய்ந்தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினை யுடையார். பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை-ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் - ‡ பலவாற்றான் வந்து நிறைதல். பொருளகளின மெய்ம்மையைத்

† எனைத்து என்பது கேட்கும் உறுதிப்பொருள்மேலும் அனைத்து என்பது உறுதிப்பொருளைக் கேட்கும் காலத்தின்மேலும் நின்றன.

‡ பலவாற்றான் வந்து நிறைதலாவது—தன்னாசிரியனோடு பழகுதலாலும், தன்னை யொத்தவரோடு பழகுதலாலும், வேறு ஆசிரியர்களோடு பழகுதலாலும் வந்த கேள்வியறிவு நிறைதலாமென்க "ஒருகுறி கேட்போனிருகாற் கேட்பிற், பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே" "முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்" "ஆசா னுரைத்த தமைவரக் கொளினும்,

காற்கூ றல்லது பற்றல னாகும்" "அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொரு காற், செவ்வி தி னுரைப்ப வவ்விரு காலும், மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்" என்றுள்ள நன்னூற் சூத்திரங்களும் இங்கறியத் தக்கனவாம்.

தாமும் அறிந்து அறிந்தாரோடு ஒப்பிப்பதுஞ் செய்தார் † தாமதகுணத் தான் மயங்கினராயினும், ‡ அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டாலுங் கேட்டார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) இழைத்துணர்ந்து - (பொருள்களைத் தாமும்) நுட்பமாக ஆராய்ந்தறிந்து, ஈண்டிய - (அதன்மேலும்) நிறைந்த, கேள்விய வர்-கேள்வியினையுடையார், பிழைத்துணர்ந்தும்-(நூற்பொருள்களைத்தாம) மாறுபாடாக அறிந்தவிடத்தும், பேதைமை - (தமக்குப்) பேதைமையை உண்டாக்குஞ் சொற்களை, சொல்லார்-சொல்லமாட்டார், (எ - று).

பிழைப்பவென்பது பிழைத்து எனத்திரிந்து நின்றது. பேதைமை யென்பது பேதைமையையுண்டாக்குஞ் சொல்லையுணர்த்துதலால் காரிய வாகுபெயராம். ஈண்டுதல்-(கேள்வி யறிவு) பலவழிகளால்வந்து நிறைதல். நூற்பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமும் அறிந்து அறிந்தவருடன் கூடி அவர் சொல்லக்கேட்டு ஒப்புப்பார்த்தும் இருப்பவர் தமோகுணத்தால் மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டாலும் கேள்வியுடையவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) கேள்வியறிவினை யுடையார் அறிவீனமான சொற் களைச் சொல்லார் என்பது.

7. Not even when they have imperfectly understood a matter, will those men speak foolishly, who have profound - ly studied, and diligently listened to instruction.

அ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி.

பரி:—(இ - ள்.) தம்புலமாய ஓசைமாத்திரத்தைக் கேட்குமாயி னுஞ் செவிடாந் தன்மையவேயாம், கேள்வியால் துளைக்கப்படாத செவிகள், (எ - று).

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஓசைமாத்திரத்தான் உறுதியெய் தாமையிற் 'கேளாத் தகைய' என்றும், மனத்தின்கண் நூற்பொருள் நுழைதற்கு ¶ வழியாக்கலிற் கேள்வியைக் கருவி யாக்கியுங் கூறினர். பழைய துளை துளை அன்றென்பதாம்.

† மதமாய், உன்மத்தமாய், மதிமயமாயிருப்பது தாமதகுண மெனப் படும். ஈசுவரகீதை "தமம் அஞ்ஞானமாம்" என்று கூறுகின்றது.

‡ அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம் (தாமதகுணத்தால்) அப்படி மயங்கியதேயல்லாமல் (தமக்குப் பேதைமையைத்தருஞ் சொற்களை)சொல் லாரென்பதாம். "இம்மூ வுலகி னிருள்கடியு மாய்கதிர்போல், அம்மூன்று முற்ற வறிதலால் - தமமின், உறழா மயக்கி யுறழினு மென்றும், பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்" என்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறுவது மிங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

¶ வழியாக்கலின் - காதில் வழியை யுண்டுபண்ணுகின்றமையின்.

தெளி:—(இ - ள்.) *கேள்வியால் - கேள்வியினால், தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத, செவி - காதுகள், கேட்பினும் - (தமக்கு விஷயமான ஓசைமாத்திரத்தைக்) கேட்குமாயினும்; கேளாத்தகையவே - செவிடாந் தன்மை யுடையனவேயாம், (எ - று).*

தகையவே என்னும் ஏகாரம் தேற்றப்பொருளில் வந்தது. (செவிகள்) ஓசைமாத்திரத்தால் நன்மையை யடையாமையால் 'கேளாத்தகைய' என் றும்; மனத்தில் நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாக்கலால் கேள்வியைக் 'கேள்வியால்' எனக் காரணமாக்கியும் சொல்லினர். காதினது பழைய துளை துளையன்றென்பதாம்.

(க-து.) கேள்வியால் துளைக்கப்படாத காதுகள் செவிடேயாம் என்பது.

8. The ear which has not been bored by instruction, although it hears, is deaf.

௯. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

பரி:—(இ - ள்.) நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடைய ரல்லாதார் பணிந்த மொழியினையுடையாராதல் கூடாது, (எ - று).

† கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி ‡ பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி. ¶ கேளாதார் உணர்வின்மையாற் றம்மை வியந்து கூறுவரென்பதாம். [] அல்லாவென்பதூஉம் பாடம்.

தெளி:—(இ - ள்.) நுணங்கிய-நுட்பமானதாகிய, கேள்வியரல்லார்-கேள்வியை யுடையவரல்லாதவர், வணங்கிய - வணக்கத்தைக் காட்டுகிற, வாயினராதல் - சொல்லையுடையவராதல், அரிது - கூடாது, (எ - று).

† கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுட்பத்தைக் கேள்வியின்மே லேற்றி 'நுணங்கிய கேள்வி' என்று கூறினமையின், இஃது இடத்து நிகழ்பொருளின் குணம் இடத்தின் மேலாய உபசார வழக்காம்.

‡ பணிவைப்புலப்படுத்தியமொழி-அடக்கத்தை வெளிப்படுத்தியசொல்.

¶ நுட்பமாகிய பொருள்களை யறிவுடையோ ரிடத்துக் கேட்டறியாதவர் "உணற்கினிய வின்னீர் பிறிதுழியில் லென்னும், கிணற்றகத்துத் தேரைபோல்" (இதுபழமொழி) அறிவில்லாமையினால் தம்மைத்தாமே வியந்து சொல்லுவாரென்பதாம். இதனால் தம்மைத்தாமே வியந்து சொன்பவர் கேள்வி யறிவில்லாதவ ராவரென்பது பெறப்பட்டது.

[] இப்பாடத்திற்கு நுணங்கிய கேள்வியரல்லாமல் ஏனையோர் வணங்கிய வாயினராத லரிது என்று பொருளாம்.

கேட்கப்படுகின்ற பொருள்னது நுட்பம் கேள்வியின் மேல் ஏற்றப் பட்டது. வாய் - வாயிலுண்டாகுஞ் சொல்லை யுணர்த்துதலால் கருவியாகு பெயராம். கேளாதார் அறிவில்லாமையால் தம்மைத்தாமே வியந்து சொல் லுவாரென்பதாம்.

(க - து.) கேள்வியறி வில்லாதார் வணக்கமான சொற்களைச் சொல்லார் என்பது.

9. It is a rare thing to find modesty of speech, with those who have not received choice instruction.

௩0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் † மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென்.

பரி:—(இ - ள்.) செவியான் நுகரப் படுஞ் சுவைகளை யுணராத வாயுணர்வினையுடைய மாந்தர் சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவ தென்னை, (எ - று).

செவியான் நுகரப்படுஞ் சுவைகளாவன:—‡ சொற்சுவையும், ¶ பொருட்சுவையும். அவற்றுள் சொற்சுவை () குணம், [ ]அலங்காரமென இருவ

† மாக்கள் - மனவுணர்ச்சி யில்லாதார்.
‡ சொற்சுவை - சொல்லின்கண் தோன்று மின்பம்.
¶ பொருட்சுவை - பொருளின்கண் தோன்று மின்பம்.

() குணம் - தொடைகளைப்பற்றி நின்று காப்பியத்திற்கழகு செய்வதாம். (பல வடிகளிலேனும் பல சீர்களிலேனும் எழுத்துக்களொன்றி வருவது தொடை.)

அக்குணம் செறிவு, தெளிவு, சமநிலை, இன்பம், ஒழுகிசை, உதாரம், உய்த்தலில்பொருண்மை, காந்தம், வலி, சமாதி எனப்பத்து வகையாம். (இக்குணங்களில்லாதது கைகால் முதலிய உறுப்புக்களிருந்தும் பதுமை உயிரின்மையால் மனிதனெனக் கொள்ளப்படாததுபோலச் செய்யுளென்று கொள்ளப்படாதாம்.)

[] அலங்காரம் - சொல்லையும் பொருளையும் பற்றி நின்று அழகுசெய்வதாம்.

சொல்லலங்காரம் - மடக்கு, கோமூத்திரி, கூட சதுர்த்தம் முதலியனவாகப் பலவகையாம்.

'பொருளலங்காரம் - தன்மை, உவமை, உருவகம் முதலியனவாகப் பலவகையாம்.

குணங்கள் இளமை முதலியன போல ஒற்றுமை யெய்தி நின்று அழகு செய்வன; அலங்காரம் - கடககுண்டலாதிகளைப்போல வேற்றுமை யெய்தி நின்று அழகு செய்வன என்றும், காப்பியத்திற் கழகு செய்வன குணங்கள்; அதற்கு அதிசயத்தைச் செய்வன அலங்காரங்கள் என்றும், கூறுவர்.

வகைத்து. பொருட்சுவை † காமம், ‡ நகை, § கருணை, ¶ வீரம் * உருத்திரம், () அச்சம், [] இழிப்பு, †† வியப்பு, ‡‡ சாந்தமென ஒன்பது வகைத்த §§ அவையெல்லாம் எண்டுரைப்பிற் பெறுதும். வாயுணர்வென்பது, இடைப்பதங்கள் ¶¶ தொக்கு நின்ற மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை அது வாயான் நுகரப்படுஞ் சுவைகளையுணரும் உணர்வெனவிரியும் சுவை-கைப்பு,

† காமம் - புணர்ச்சிபற்றிய விருப்பமாம். உவகை யெனினும், காதலெனினும், சிங்காரமெனினும் ஒக்கும்.

‡ நகை - அங்கவிகார முதலியவற்றால் தோன்றுவதொரு களிப்பு.

§ கருணை-இஷ்ட ஜனமரண முதலியவற்றாலுண்டாகும் அழுகை.

¶ வீரம் - செய்வினையில் மனத்துணிவு. பெருமிதம் எனினும், உத்சாகமெனினும், வீரமெனினும் ஒக்கும்.

* உருத்திரம் - பிறர் செய்யும் தீங்கினாலாகும் மனக்கொதிப்பு. குரோத மெனினும், உருத்திரமெனினும், வெகுளியெனினும் ஒக்கும்.

() அச்சம் - தெய்வம், விலங்கு, கள்வர் முதலானவர்களாலுண்டாகும் பயம்.

[] இழிப்பு-மூப்பு, பிணி, வருத்தம் முதலாயினவற்றை யறிதலாலுண்

டாகும அருவருப்பு. இளிவரல் எனினும், இழிப்பெனினும், இழிபெனி னும், அருவருப் பெனினும் ஒக்கும்.

†† வியப்பு - புதியனவும், மிகப் பெரியனவும், மிகச் சிறியனவும் ஆகி யவற்றை யறிதலா லுண்டாகும மனப்பரப்பு. அற்புதமெனினும், வியப்பெ னினும், மருட்கை யெனினும் ஒக்கும்.

‡‡ சாந்தம் - யான் என தென்னும் பற்றற்றிருக்கும் நிலை. சமநிலை யெனினும், சமமெனினும், சாந்தமெனினும் ஒக்கும். "நகையே யழுகை" எனனுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியார் " அதற்கு (சமநிலைக்கு) ஓர் விகாரமின்மையின், ஈண்டுக்கூறியநிலனென்பது; அத ற்கு விகாரமுண்டெனின் முன்னைய வெட்டனுள்ளுஞ் சார்த்திக்கொள்ள ப்படும். அஃதல்லனூஉம், அஃதுலகியல் நீங்கினார்பெற்றியாகலின், ஈண்டு உலகவழக்கினுட் சொல்லியநிலனென்பது' என்று கூறியிருப்பதிங் குணர் தற் பாலதாம்.

§§ அவையெல்லாம் (சொற் சுவை பொருட் சுவைகளை யெல்லாம்) இங்குச் சொன்னால் விரியும். சொற்சுவை பொருட்சுவைகளின் பரப்பைத் தண்டி யலங்கார சாரம், தண்டி யலங்காரம், தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களிற் காண்க.

¶¶ தொக்கு நின்ற இடைப்பதங்கள்—நுகரப்படுஞ் சுவைகளை யுண ரும் என்பன.

இடைப்பதங்கள் தொக்கு நிற்பதனைப் பிரயோக விவேக நூலார் மத்தியபதலோபன் என்பர்.

கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறும். * செத்தாலி ழப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதும் இன்மையின்,இரண்டும் ஒக்குமென்பதா ம். () வாயுணவின் என்று பாடமோது வாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டா லுங் கேளாதவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) செவியிற்சுவை-காதுகளால் அனுபவிக்கப்படுஞ் சுவைகளை, உணரா-அறியாத, வாயுணர்வின்-வாயால் உண்ணப்படும் சுவை களை அறியும் அறிவினையுடைய, மாக்கள் - மனிதர், அவியினும் - இறந்தா லும், வாழினும் - வாழ்ந்தாலும், என் - (உலகத்திற்கு வருவது) யாது,

காதுகளால் அனுபவிக்கப் படுஞ் சுவைகளாவன:—சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்ஆம். அவற்றுள், சொற்சுவை குணம் அலங்காரமென்றிரு வகையாம். பொருட்சுவை காமம் முதலாக ஒன்பது வகையாம். அவற்றை யெல்லாம் இங்குச் சொன்னால் விரியும்; அதுபற்றி அவை சொல்லாமல் விடப்பட்டன. வாயுணர்வென்பது இடையிலே பதங்கள் தொக்கு நின்ற மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை. இஃது உருபும் பொருளும் உடன் தொக்கதொகை யெனப்படும். வாய்ச்சுவைகள் கைப்பு முதல் அறுவகையாம். செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின்மாக்கள் செத்தால் இழப்பதும், வாழ்ந்தால் பெறுவதும் இல்லாமையால் அவர்க்கு (சாவது வாழ்வ தென்னும்) இரண்டும் சமமென்பதாம்.) இவை மூன்று பாட்டாலுங் கேளாதவிடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை யறியுந் திறமில்லாதவர் செத்தாலும் இருந்தாலும் பயனில்லை என்பது.

10. What does it matter whether those men live or die, who can judge of tastes by the mouth, and not by the ear.

ஐந்தாம் அதிகாரம்.

† அறிவுடைமை—On Wisdom.

பரி:—அஃதாவது கல்வி கேள்விகளின் ஆய அறிவோடு உண்மை அறிவுடையனாதல். ‡ அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

* செவியால் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை யுணராது மிருகமொத்து உண்பதொன்றையே கருதியிருப்பவர் செத்தாலிழப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதுமின்றி யொழிவரென்பதாம். () வாயுணர்வின்மாக்கள் என்னும் பாடத்திற்கு வாயினாலுணவை யுண்ணும் மாந்தர் என்று பொருளாம்.

† "ஒப்புமுருவும்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் "அறிவாவது கல்வது வலனும் தீயதன் தீமையும் உள்ளவாறுணர்தல்" என்றனர் நச்சினார்க்கினியார்.

‡ அதிகார முறையும். கேள்வி யென்னு மதிகாரத்தின்பின் அறிவுடைமையென்னு மதிகாரம் வைத்த முறையும்.

தெளி:—அஃதாவது கல்வி கேள்விகளினுலாகிய அறிவோடு உண்மை யறிவுடையவனுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதஞலே விளங்கும்.

க. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
உள்ளழிக்க லாகா வரண்.

பரி:—(இ - ள்.) அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதிவாராமல் காக்குங் கருவியாம்; அதுவேயும் அன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம், (எ - று).

காத்தல் - † முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண் - உள்ளாய அரண்; ‡ உள்புக்கழிக்கலாகா $ அரணென்றுமாம். இதஞல் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்) அறிவு - (அரசர்க்கு) அறிவென்பது, அற்றம் - முடிவு, (வாராமல்), காக்கும்—பாதுகாக்கும், கருவி - படையாம், (அதுவேயும் அல்லாமல்) செறுவார்க்கு - பகைவர்க்கு, அழிக்கலாகா —அழிக்க முடியாத, உள் அரண - உள் அரணுமாம், (எ - று).

(அற்றத்தைக்) காத்தல் - (அதனை) முன்பறிந்து நீக்குதல். உள்ளரண் - உள்ளாகிய அரண்; உள்ளேபிரவேசித்தழிக்க முடியாத அரணென்றுமாம். இதஞல் அறிவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க - ரு.) பகைவரையடக்கி அரசர்க்கு முடிவுவாராமற்காக்கும் கருவி அறிவேயாம் என்பது.

1. Wisdom is a weapon to ward off destruction; it is an inner fortress which enemies cannot destroy.

உ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

பரி:—(இ - ள்.) மனத்தை அது சென்ற புலத்தின்கட் செல்ல விடாது அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து தீயதனினீக்கி நல்லதன்கட் செலுத்துவது அறிவு, (எ - று).

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ¶ ஓசை.ஊற,

ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்

† முன்னறிந்து பரிகரித்தல் - அற்றதை (சோர்விலல்வரும் கேடு தியை) முன்னறிந் தொழித்தல்.

‡ (பகைவர்) உள்ளே பிரவேசித்து அழிக்க முடியாத அரண் (கோட்டை) என்றும் உள்ளழிக்கலாகாவரண் என்பதற்குப் பொருள் சொல்லலா மென்பது.

§ அரண் (காவல்)—மலையரண், காட்டரண், மதிலரண், கடலரண் என நால்வகைப்படும்.

¶ மனம் ஒரு காலத்தில் ஒரு விஷயத்தில் செல்லுவதன்றிப் பல விஷயங்களில் செல்லாதென்பது கருத்து.

கண் அல்லது செல்லாமையின் 'இடத்தால்' என்றார். † விடாது என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன் போல ‡ வேறுசக்தி மனதைப் புலமறிந்து செலுத்துவது 'அறிவு' என்றார்; அஃது உயிர்க்குண மாகலின்.

தெளி:—(இ - ள்.) (மனத்தை) சென்றவிடத்தால் - (அது) போன விஷயத்தில், செலவிடா-போகவிடாமல், (அவ்விஷயத்தின் நன்மைதீமை களை ஆராய்ந்து), தீது - தீயதிலிருந்து, ஒரீஇ - நீக்கி,நன்றின்பால் - நல்ல தனிடத்து, உய்ப்பது - போகவிடுவது, அறிவு - அறிவாம், (எ - று).

செலவிடாது என்னும் வினைக்கு ஏற்க மனத்தையென்னும் செயப் படுபொருள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. சப்த பரிச ரூப ரச கந்தமென விஷயங்கள் ஐந்தாயிருந்தாலும், மனமானது ஒரு காலத்தில் ஒரு விஷயத் தில் செல்லுவதல்லாமல் ஏனைய விஷயங்களில் செல்லாமையினால் (இடங் களாலெனப்பன்மையாற் கூறாது) ' இடத்தால்' என ஒருமையாகக் கூறி னார். விடாது என்பது கடைக்குறைந்து விடாஎன நின்றது. குதிரை யை நிலமறிந்து செலுத்தும் பாகன்போல வேறுசக்தி மனத்தை விஷய மறிந்து செலுத்துவது '.அறிவு' என்றார் ; அஃது (அறிவு) உயிர்க்குண

மாகலால். இடமென்றது (சப்தமுதலிய) விஷயத்தை.

(க - து.) மனத்தை அது போனவழியே போகவிடாது வேறுபடுத்தி நல்வழியிற் செலுத்துவதே அறிவாம் என்பது.

2. Not to permit the mind to go where it lists, to keep it from evil, and to employ it in good, this is wisdom.

௩. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
'மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

பரி:—(இ - ள்.) யாதொரு பொருளை யாவர் யாவர் சொல்லக் கேட்பினும் அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு.

§ குணங்கள் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்கும் உண்மையின், உயர்ந்தபொருள் இழிந்தார்வாயினும், இழிந்த பொருள் உயர்ந்தார்

† விடாது என்பது செய்யுள் விகாரத்தால் கடைக் (துவ்விகுதி) குறைந்து விடா என நின்றது.

‡ வேறுக்கி - தன்னிஷ்டப்படி போகாவண்ணம் வேறுபடுத்தி

§ குணங்கள் மூன்று - சாத்விகம், இராசதம், தாமதம் என்பனவாம். அடக்கம்,அன்பு, அருள், ஞானம் முதலியவற்றில் நாட்டங் கொண்டிருப்பது சாத்விகம்; அகங்கார முதலியவற்றில் நாட்டங்கொண்டிருப்பது இராசதம்; மந்தமாயிருத்தல் முதலியவற்றில் நாட்டங்கொண்டிருப்பது தாமதம். "சத்துவம் ஞானமாம் தமமஞ் ஞானமாம் மத்திமம் (இராசதம்)வெப்ப நாம்" என்று ஈசுவரகீதை கூறுகின்றது.

வாயினும், உறுதிப்பொருள் பகைவர்வாயினும், கெடுபொருள் நட்டார் வாயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப் படுதலான் 'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும்' என்றார், அடுக்குப் பன்மைபற்றி வந்தது. வாயென்பது ‡ அவர் அப்பொருளின்கட் பயிலாமை † யுணர்த்தி நின்றது. மெய்யாதல் - நிலைபெறுதல். சொல்வாரது இயல்பு நோக்காது அப்பொருளின் பயனைக்கைக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வதறி வென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) எப்பொருள் - யாதொரு பொருளை, யார்யார் வாய் - யாவர்யாவர் சொல்ல, கேட்பினும் - கேட்டாலும், அப்பொருள் அப்பொருளினது, மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய பயனை, காண்பது காணவல்லது, அறிவு - அறிவாம் (எ - று).

சத்துவம் ரசசு தமசு என்னு முக்குணங்களும் மாறிமாறி வருதல் யாவர்க்கு மிருத்தலால், உயர்ந்த பொருளை இழிந்தார் வாயிலும், இழிந்த பொருளை உயர்ந்தார் வாயிலும், உறுதிப் பொருளைப் பகைவர்வாயிலும், கெடுபொருளைச் சிநேகர்வாயிலும் ஒரோவிடத்துக் கேட்கப் படுதலால் 'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும்' என்றார், யார்யார் என்னும் அடுக்குப் பன்மைப்பொருளில் வந்தது. வாய என்பது அவர் அப்பொருளினிடத்துப் பழகாமையையறிவித்து நின்றது. மெய்யாதல் - நிலைத்திருத்தல். சொல்லுவாரது இயல்பு நோக்காமல் அப்பொருளின் பயனை நோக்கி நல்லதைக் கொள்ளுவதையும் தீயதை விடுவதையுஞ் செய்வது அறிவென்பதாம். ஒரோவிடம் - சிலவிடம்.

(க - து.) பிறர்சொல்லுவதில் உண்மைப் பொருளையறிவதே அறிவாம் என்பது.

3. To discern the truth in everything, by whomsoever spoken, this is wisdom.

சு. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

பரி:—(இ- ள்.) தான் சொல்லுஞ் சொற்களை § அரிய பொருள

‡ அவர் (இழிந்தார் உயர்ந்தார் பகைவர் நட்டார் என்னுமவர்கள்) அப்பொருளின்கண் (உயர்ந்தபொருள் இழிந்தபொருள் உறுதிப்பொருள் கெடுபொருள்களி னிடத்துப்) பயிலாமை (அப்பியசித்திராமையை) யுணர்த்தி (அறிவித்து) நின்றதென்பது. இழிந்தார்வாய் உயர்ந்த பொருளையும், உயர்ந்தார்வாய் இழிந்தபொருளையும், பகைவர்வாய் உறுதிப்பொருளையும், நட்டார்வாய் கெடுபொருளையும் பழகி யிராவென்பது கருத்து.

† உணர்கின்றது என்றும் பாடமுண்டு.

§ அரிய பொருளவாயினும்—அறிந்து கொள்ளுதற்கு அருமையான

வாயினும் கேட்பார்க்கு எளிய பொருளவாமாறு † மனங்கொளச்சொல் லிப் பிறர் வாய்க்கேட்குஞ் சொற்களின் நுண்ணியபொருள் காண அரிதாயினும் ‡ அதனைக் காணவல்லது அறிவு, (எ - று).

§ உடையவன் தொழில் அறிவின்மே லேற்றப்பட்டது. சொல்லு வன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொன்மேல் வைத்தும், கேட்பன வழுவினும் இனிது விளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிக வென்பார் பொருண்மேல் வைத்துங் கூறினார்.

தெளி:—(இ - ள்.) (தான் சொல்லுஞ் சொற்களை அரியபொரு ளனவா யிருந்தாலும்) எண்பொருளவாக - (கேட்பவர்க்கு) எளியபொரு ளன வாம்படி, செல - (மனக்) கொள்ள, சொல்லி - கூறி, தான் —, பிறர் வாய்-பிறரதுவாயில் (கேட்குஞ் சொற்களின்), நுண்பொருள்-நுட்பமாகிய பொருளை, காண்பது - (காணபதற்கு அருமையாயிருந்தாலும் அதனைக்) காணவல்லது, அறிவு - அறிவாம, (எ-று).

அறிவுடையவனது (சொல்லிக் காண்பதாகிய) தொழிலை அறிவின் மேல் ஏற்றிச் சொல்லிக்காண்பது அறிவு என்று கூறினார். தான் சொல்லு வனவற்றை வழுவில்லாமல் நன்று விளங்கச் சொல்லவேண்டு மென்பார் (எண் பொருளவாகச் செலச்) சொல்லி எனச் சொல்லின்மேல் வைத்தும், பிறர்சொல்லக் கேட்பன வழுவாயிருப்பினும் நன்று விளங்காமலிருப்பி னும் அவற்றின் பயனைக்கொண்டு விடவேண்டு மென்பார் (பிறர்வாய்)

நுண்பொருள் காண்பது' எனப் பொருளின்மேல்வைத்துஞ் சொல்லினர்.

(க - து.) பிறர்க்குத்தான் சொலலும் விஷயம் அருமையாக இருப்பினும் அதனை யெளிதாகச் சொல்லிப், பிறர் சொல்லும் விஷயம் வழுவாகவேனும, விளங்காதாகவேனு மிருப்பினும் அதனை யறியவல்லதே ஒருவனுக்கறிவுடைமையாம் என்பது.

4. To speak so as that the meaning may easily enter the mind of the hearer; and to discern the subtlest thought which may lie hidden in the words of others; this is wisdom.

௫. உலகந் தழீஇய தோட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

† மனங்கொள - மனத்திலமையுமாறு. ‡ அதனை—நுட்பமான பொருளை.

§ அறிவுடையவனது (சொல்லுதல் காணுதல் ஆகிய) தொழிலை அவனது அறிவின்மேலேற்றிச் சொல்லிக் காண்பது அறிவு என்று கூறினார். அறிவுடையவனது தொழிலை அறிவின்மேலேற்றிக் கூறினமையின், இது குணி (அறிவுடையவன்) வினை குண (அறிவு) வினையாய உபசார வழக்காம்.

பரி:—(இ - ள்.) உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம்; அந்நட்பின்கண் முன்மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி † ஒரு நிலையனாவது அறிவாம், (எ - று.)

‡ தழீஇயது இல்லது என்பன அவ்வத் தொழில்மேனின்றன. § உலகமென்றது ஈண்டுயர்ந்தோரை. அவரோடு ¶ கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்போல ஒரு நிலையே நட்பாயினான் எல்லா இன்பமும் எய்துமாகலின், அதனை 'அறிவு' என்றார். () காரியங்கள் காரணங்க

ளாக உபசரிக்கப்பட்டன. ○ இதனைச் செல்வத்தின் மலர்தலும் நல்குரவிற் கூம்பலு மில்லதென்று உரைப்பாருமுளர்.

தெளி:—(இ-ள்) (ஒருவனுக்கு) உலகம் - உயர்ந்தோரை, தழீஇயது - நட்பாக்குவது, ஒட்பம்-அறிவுடைமையாம், மலர்தலும் - (முன்னே) விரிதலும், கூம்பலும்-(பின்னே) குவிதலும், இல்லது-(அந்நட்பினிடத்து) இல்லாது ஒருதன்மையனுவது, அறிவு-அறிவாம், (எ-று).

தழீஇயது இல்லது என்னும் முற்றுக்கள் தழுவுதல் இல்லா திருத்தலென அவ்வத் தொழிற்பெயர்ப் பொருளனவாய் நின்றன. உலகம்என்பது

† ஒரு நிலையனுவது—எப்பொழுதும் ஒரு தன்மையையுடையவனுயிருத்தலாம்.

‡ 'தழீஇயது இல்லது எனபன அவ்வத்தொழில்மேல் நின்றன-தழீஇயது என்பது (தனது தொழிலான) தழுவுதல்மேலும் இல்லது என்பது (தனது தொழிலான) இல்லாதிருத்தல் மேலும் நின்றன வென்பது. தழீஇயது என்னுந் தெரிநிலை வினைமுற்றும் இல்லது என்னுங் குறிப்பு வினை முற்றும் தொழிற்பெயர்ப் பொருளில் வந்தனவென்பது கருத்து.

§ "அவனி திசையா காய முயர்ந்தோர், குலமிவை யுலகெனக் கூறலாகும்" என்று (பிங்கலநிகண்டு) சூத்திரமிருத்தல்பற்றி 'உலகமென்றது ஈண்டுயர்ந்தோரை' என்று கூறபபட்டது.

¶ "கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது, வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி—தோட்ட, கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்புவாரை, நயப்பாரு நட்பாரு மில்" என்பது நாலடியார்.

அதனை - மலர்தலுங் கூம்பலுமில்லாததை.

() உலகத்தைத்தழுவுதற்குக் காரணமான அறிவை 'உலகந்தழீஇய தொட்பம்' என்றும், மலர்தலும் கூம்பலுமில்லாதிருத்தற்குக் காரணமான அறிவை 'மலர்தலுங், கூம்பலு மில்ல தறிவு' என்றும், கூறினமையின், 'காரியங்கள் காரணங்களாக வுபசரிக்கப்பட்டன' என்று கூறப்பட்டது.

தழீஇயது காரியம், ஒட்பம் காரணம்; மலர்தலுங் கூம்பலு மில்லாமை காரியம், அறிவு காரணம்.

○ இதனை (மலர்தலும் கூம்பலுமில்லது, என்பதற்கு) செல்வம் வந்தவிடத்து மகிழ்ந்திருத்தலும் தரித்திரம் வந்தவிடத்து வருந்தியிருத்

தலு மில்லாததென்று சொல்லுவாரு முண்டென்பது.

இக்கு உயர்ந்தோரை யுணர்த்திற்று; அவ் வுயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல வேறுபடாமல் கோட்டுப்பூப்போல ஒரு நிலையே நட்பாயினன் எல்லா வின்பமுமடைவானாதலால், அதனை 'அறிவு' என்றார். தழுவுதல் என்னும் காரியமும் மலர்தலும் கூம்பலு மில்லாமை என்னும் காரியமும் ஒட்பம் அறிவு என்னுங் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டன. நீர்ப்பூ-நீர் நிலையிலுள்ள பூ; அது தாமரைமலர் முதலாயினவாம். கோட்டுப்பூ-கிளைப்பூ; அது புன்னைமலர் முதலாயினவாம்.

(க - து.) முன்னே விரிதலும் பின்னே குவிதலு மின்றி என்றும் ஒருதன்மையதாக வுயர்ந்தோரை நேசிப்பதே அறிவாம்.

5. To secure the friendship of the great is true wisdom; it is also wisdom to keep that friendship unchanged and not opening and closing like the lotus-flower.

கூ. † எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

பரி:—(இ - ள்.) உலகம் யாதொருவாற்றான் ஒழுகுவதாயிற்று அவ் வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றானொழுகுவது அரசனுக்கறிவு.

உலகத்தையெல்லாம் யான் ‡ நியமித்தலான் என்னை நியமிப்பாரில்லை யெனக் கருதித் தானினைத்தவாறே ஒழுகிற் பாவமும் பழியுமாமாகலான், அவ்வாறொழுகுதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவையைந்து பாட்டானும் அதனது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) உலகம்-உலகமானது, எவ்வது-எவ்விதத்தினால், உறைவது-நடப்பதா யிருக்கின்றது, உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்துடன், (பொருந்தித்தானும்), அவ்வது- அவ்விதத்தால்,உறைவது-நடப்பது,அறிவு- (அரசனுக்கு) அறிவாம், (எ - று).

உலகத்தை யெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை நியமிப்பவர் (ஒருவரும்) இல்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடியே நடந்தால் பாவமும் பழியுமா மாதலால், அப்படி நடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன்றென்று விலக்கியபடியாயிற்று. இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) உலகத்தோ டொத்தொழுகுதலே அரசனுக்கறிவாம் என்பது.

6. To live as the world lives, this is wisdom.

† "உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல்" என்னுங் குறளும் அதனுரையும் இங்குக் கவனிக்கத்தக்கனவாம்.

‡ நியமித்தலான்-ஒழுங்குபடுத்தியாளுதலால்.

எ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

பரி:—(இ - ள்.) அறிவுடையாராவார் வரக்கடவதனை முன்னறிய வல்லார்; அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார், (எ - று).

முன்னறிதலாவது முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகல்லாமை யாவது வந்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மை யறிவாரென் றுரைப்பாருமுளர்.

தெளி:—(இ - ள்.) ஆவது-வரக்கடவதனை, அறிவார் - (முன்னே) அறியவல்லவர், அறிவுடையார் - அறிவுடையவராவர், அஃது - அவ்வரக்கடவதனை, அறிகல்லாதவர்-(முன்னே) அறியமாட்டாதவர், அறிவிலார்-அறிவில்லாதவராவார், (எ-று).

முன்னறிதலாவது வரக்கடவதனை முன்னே யாலோசித்தறிதல். அஃதறிகல்லாமையாவது வரக்கடவதனை முன்னே யாலோசித்தறியாது அது வந்தாலறிதல்.

(க-து.) வரக்கடவதனை முன்னே யறியவல்லவர் அறிவுடையாராவர்; அறியாதவ ரறிவிலா ராவர் என்பது.

7. The wise are those who know beforehand what will happen; those who do not know this are the unwise.

அ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

பரி:—(இ - ள்.) அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்; அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவார் தொழிலாம், (எ - று).

பாவமும் பழியுங் கேடு முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், † சாதியொருமைபற்றி 'அஞ்சுவது' என்றார். அஞ்சாமை-எண்ணாது செய்துநிற்றல். அஞ்சுதல்-எண்ணித்தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழப்படாதென்பார் 'அறிவார் தொழில்' என்றார். ‡ அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச்

† இலக்கணக்கொத்து "உயர்திணையிற் பெயர்" என்னுஞ் சூத்திரத்திலுரையில் "நூலெனப்படுவது நவலுங்காலை 'அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ,தஞ்ச லறிவார் தொழில்'.........இவை வருமொழியை நோக்காமலே தனக்குரிய ஒருமைப்பாலை விட்டுப் பன்மைப்பாலையே விளக்குதலால் அஃறிணைச்சாதி யொருமையாயிற்று" என்று கூறுகின்றது.

‡ இறைமாட்சி யதிகாரத்தில் "அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு,மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு" என்னுங் குறளில் அஞ்சாமையையும் அரசருக்குச் சிறந்தகுணமாகச் சொல்லியிருக்கின்றமையின், இங்கு அவ்வாசர் (அஞ்சப்படுவதனை) அஞ்சவேண்டும் இடம் சொல்லியபடியாமென்பது

சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ்சவேண்டுமிடங் கூறியவாறு. இவை பிரண்டு பாட்டானும் அதனையுடையாரது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

தேளி:—(இ - ள்.) அஞ்சுவது-அஞ்சப்படுவதனை, அஞ்சாமை-அஞ்சாதிருத்தல், பேதைமை-அறியாமையாம், அஞ்சுவது-அவ்வஞ்சப்படுவதனை,

அஞ்சல்-அஞ்சுதல், அறிவார் தொழில் - அறிவுடையவரது தொழிலாம்.

பாவமும் பழியும் கேடுமுதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதி யொருமைபற்றி 'அஞ்சுவது' என்று கூறினர். அஞ்சாமை-(அஞ்சப்படுவதனை) ஆலோசியாது செய்து நிற்றல். அஞ்சுதல் (அதனை) ஆலோசித்துச் செய்யாது விடுதல். அவ்வஞ்சுதல் காரியமல்லவென்று இகழ்ச்சி செய்யப் படாதென்பார் 'அறிவார் தொழில்' என்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாக முன்னே சொல்லப்பட்டமையின், இங்கு அஞ்சவேண்டுமிடம் சொல்லிய படியாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவ்வறிவையுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) அஞ்சப்படுவதற் கஞ்சாமை யறியாமையாம்; அதற் கஞ்சுதல் அறிவுடைமையாம்.

8. Not to fear what ought to be feared is folly; it is the work of the wise to fear what should be feared.

கூ. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

பரி:—(இ-ள்.) வரக்கடவதாகிய † அதனை முன்னறிந்து காக்க வல்ல அறிவினையுடையார்க்கு அவர் நடுங்க வருவதொரு துன்பமுமில்லை.

‡ நோயென வருகின்றமையின், வாளா 'எதிரதா' என்றார். இதனாற் காக்கலாங் காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல்-அதன்காரணத்தை விலக்குதல். ¶ அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனாற் கூறப்பட்டது.

இதனால் பாவமுதலியவற்றைத் தாராதகாரியங்களை அரசர் அஞ்சாது செய்யவேண்டுமென்றும், அவற்றைத் தருங்காரியங்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சவேண்டுமென்றும் பெறப்பட்டன வென்க.

† அதனை - நோயை (துன்பத்தை).

‡ பின்னே 'அதிரவருவதோர் நோய்' என வருகின்றமையின் முன்னேயாதொரு விசேஷணமுந் தாராது வாளா (சும்மா) 'எதிரதா' என்று

கூறினர். பின்னே நோய் என்பது வாராதிருந்தால் முன்னே நோய் எதிரதா என்று வரவேண்டுமென்க.

¶ அவர்க்கு-(நோயையெதிரதாக் காக்கும்) அறிவுடையவர்க்கு.

தெளி:—(இ-ள்.) (வரக்கடவதாகிய துன்பத்தை) எதிரதாக்காக்கும்-முன்னே அறிந்து காக்கவல்ல, அறிவினர்க்கு - அறிவினையுடையார்க்கு, அதிர—(அவர்) நடுங்கும்படி, வருவதோர் நோய்-வருவதாகிய ஒரு துன்பமும், இல்லை—, (எ-று).

பின்னே நோயெனவருகின்றமையின், வாளா 'எதிரதா' என்றார். இதனால் வரக்கடவதாகிய துன்பத்தைக் காத்தற்குரிய காலம் அறிவிக்கப்பட்டது. காத்தல்-அத்துன்பத்தின் காரணத்தை விலக்குதல். அவ்வறிவுடையவர்க்குத் துன்பமில்லாமை இதனால் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) வரக்கடவதாய துன்பத்தை முன்னறிந்து நீக்கும் அறிவுடையவர்க்குத் துன்பமுண்டாகாது என்பது.

9. No terrifying calamity will happen to the wise who foresee and guard across against coming evils.

கo. ‡ அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

பரி:—(இ - ள்.) அறிவுடையார் † பிறிதொன்றும் இலராயினும் எல்லா முடையாராவர்; அறிவிலாதார் எல்லாமுடையாராயினும் ஒன்றும் இலராவர், (எ-று).

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின், அஃதுடையாரை 'எல்லாமுடையார்' என்றும், அவையெல்லாம் முனனேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்கும் † தெய்வத்தானழிந்தழிப்படைத்தற்கும் கருவியுடைய ரமையின், அஃதில்லாதாரை 'எனனுடையரேனு மிலர்' என்றுங்கூறினர். ¶ என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனுன் அவரது உடைமையும் ஏனையாரது இன்மையுங் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ-ள்.) அறிவுடையார்-அறிவினையுடையார், எல்லாமுடை

யார்-(வேறொன்றும் இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையராவர், அறிவிலார்-அறிவில்லாதவர், என்னுடையரேனும்- எல்லா முடையவரா யிருந்தாலும், இலர்-(ஒன்றும்) இல்லாதவராவர், (எ-று).

‡ "நன்றுணர் வின்மைவறுமை யஃதுடைமை, பண்ணப் பனைத்த பெருஞ்செல்வம்" என்பது நாலடியார்.

† பிறிதொன்றும் இலராயினும்- அறிவொழிய வேறொன்று மில்லாதவரா யிருந்தாலும்.

‡ தெய்வத்தான் - தீவினையால்.

¶ எல்லாம் என்னும் பொருளை புணர்த்திவந்த (எவன் என்னும் வினா விடைச்சொல்லின் விகாரமாகிய) என்னும் என்ற உம்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கு நின்றது.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவினால் சம்பாதிக்கவும் காக்கவும்படுதலால், அவ்வறிவினையுடையவரை 'எல்லாமுடையார்' என்றும். அச்செல்வமெல்லாம் முன்னரே அமைந்திடந்தாலும் (அவற்றை) அழியாமற் காத்தற்கும் ஊழால் அழிந்தவிடத்துச்சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அறிவில்லாதவராதலால், அவ்வறிவில்லாதவரை 'என்னுடையரேனு மிலர்' என்றும் சொல்லினார். என்னும் என்பது உம்மை தொக்கு என் என வந்தது. இதனால் அறிவுடையவரது உடைமையும், மற்றவரது இல்லாமையும் சொல்லப்பட்டன.

(க - து.) அறிவுடையார் எல்லா முடையராவர்; அறிவிலார் ஒன்றுமிலராவர் என்பது.

10. Those who possess wisdom, possess everything; those who have not wisdom, whatever they may possess, have nothing.

ஆறும் அதிகாரம்.

குற்றங்கடிதல்.—On The Correction of Faults.

பரி:—அஃதாவது () காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனபபட்ட தற்றங்களாறனையும் அரசன் தன்கண் நிகழா

() (1) சிறுமை (காமம்), (2) சினம் (வெகுளி), (3) இவறல் (கடும் பற்றுள்ளம்), (4) மாண்பிறந்த மானம் (மானம்), (5) மாணுவுவகை (உவகை), (6) செருக்கு (மதம்) என்பன அரிவர்க்கமாம். இவற்றை இவ்வதிகாரத்தின் முதலிரண்டு குறளாலுமுணர்க. "கூறிடுங் கொடிய காமங் குரோதமே யுலோப மோகம், பாறிய மதங்க ளோமாற் சரியமுட் பகையா றென்ப" என்பது காண்க.

1 காமம்-புத்திர (பிள்ளை) மித்திர (சிநேகர்) களத்திர (மனைவி) கிருகம் (வீடு) கிராம க்ஷேத்திர தனதான்யாதிகள் மேலும் மேலு முண்டாக வேண்டுமென்று விகற்பித்தெழுகின்ற சித்தவிருத்தி.

2 வெகுளி - தனக்குவேண்டிய காரியங்களை ஒருவன் விக்கினஞ் (தடை) செய்தால் அவனிடத்தில் ஆக்கிரகமாக விகற்பித்தெழுகின்ற சித்த விருத்தி.

3 கடும்பற்றுள்ளம் (லோபம்) - தான் சம்பாதித்த பொருள்களில் ஒருவருக்கும் ஒருகாசளவும் செலவு பண்ணலாகாதென்று விகற்பித்தெழுகின்ற சித்த விருத்தி.

4 மானம் (மற்சரம்) - அன்னியர் சுகமாயிருந்தா லவர்களைப்பார்த்துச் சகியாமல் விகற்பித்தெழுகின்ற சித்தவிருத்தி.

5 உவகை (மோகம்) - தான் சம்பாதித்த பொருள்களின் மேல் பிரிய மோதப் பிரமோதமாய் விகற்பித்தெழுகின்ற சித்தவிருத்தி.

(இஷ்ட விஷயத்தைக் காண்டலா லுண்டாவது பிரியம்; அதனை யடைதலாலுண்டாவது மோதம்; அதனை யநுபவித்தலாலுண்டாவது பிரமோதம்.)

6 மதம் - ஐசுவரியத்தின் பெருக்கத்தினால கருவங்கொண்டு செய் காரியம் தவிர் காரியமறியாமல் விகற்பித் தெழுகின்ற சித்தவிருத்தி.

என்று சப்தப் பிரகரணங் கூறுகின்றது.

1 காமத்திற் கிலக்கணம் "நாதவிழ்பூங் குழற்கனிவாய்த் தத்தை மொழி முத்தநகைத்தைய லார்மேல்,காதலுறப் புரிசெயலே யென்வடிவு" என்றும், 2 வெகுளிக்கிலக்கணம் "சாற்றமுன் னுறும்விருப் பந்தடைப் படிவெழுஞ், சீற்றமே யுருவமாம்" என்றும், 3 உலோபத்திற்கிலக்கணம் "உற்றபொருள் பற்றியுத வாமையுருவாம்" என்றும், 4 மானத்திற் கிலக்கணம், "வணங்குவதேத தகையோர்க்கு மாற்றுவதே யொருவடிவு" என்றும், 5 மதத்திற் கிலக்கணம் "நெடியசெல்வ முடைமை கண்டு நெஞ் சிடைக் களிப்பதே,வடிவமாகும்" என்றும் பிரபோத சந்திரோதயங் கூறு கின்றது.

"தோஷம்: இராகம், துவேஷம், மோகமென மூவகைத்து. அவற்றுள், [1] இராகம், காமம் (மைதுன விச்சை), மற்சரம் (தன் பயனை விசாரியா மலே பிறன் விரும்பியதைத் தடுக்க விரும்புதல்), ஸ்புருகை (தர்மவிரோத மின்றிய பொருளையடைய விரும்புதல்), திருஷ்ணை (இஃதென்னுடை யது ஒருகாலுங் கெடலாகா தென்னும் விருப்பம்), உலோபம் (தர்மவிரோ தமாகப் பிறர்பொருளையடைய விரும்புதல்), மாயை (பிறரை வஞ்சிக்க விரும்புதல்), இடம்பம் (உள்ளே தர்மமுடைமை யில்லாதிருந்தும் வெளியில் தர்மமுடையவனாகத்தனது மேன்மையை யறிவிக்கவிரும்புதல்) என எழாம். [2] துவேஷம், குரோதம் (கண்சிவத்தல் முதலியவற்றிற்குக் கா ரணமாகிய துவேஷ விசேஷம்), ஈரிஷை (ஒரு சாதாரண வஸ்துவில் பிற னுடைமையாக அவ்வஸதுவைக் கிரகிக்கும் புருஷனிடத் துண்டாவது), அசூயை (அந்நியபுருஷர்களது வித்தை முதலிய குணங்களிலுண்டாவது), துரோகம் (அந்நியரைக் கெடுக்கும்பொருட் டுண்டாவது) அமர்ஷம் (குற் றஞ்செய்வோனைத்தண்டிப்பதற்குச்சாமர்த்தியமின்றிய புருடனுக்குண்டா வது), அபிமானம் (அபகாரஞ் செய்தவனுக்கு அற்பமும் துன்பத்தைச்செ ய்யச்சாமர்த்திய மில்லாதவனுக்குத் தனது ஆகமாயிடத் துண்டாகும் து வேஷம்) என ஆறும். [3] மோகம், விபரியயம் (மித்தையாகிய வுணர்வு), சம்சயம் (ஒரு தர்மியின் மாறுபட்ட பல தருமங்களால் விசேடிக் கப்பட்ட வுணர்வு), தருக்கம் (வியாப்பியத்தை யாரோபித்தலால் வியா பகத்தை யாரோபிப்பது), மானம் (தன்னிடத்து இல்லாத குணங்களை யாரோபித்துக்கொண்டு உயர்வாகக் கருதும் புத்தி), பிரமாதம் (முன் கர்த்

தவ்வியஅகர்த்தவ்வியங்களாக நிச்சயித்தவற்றி னுண்டாகும அகர்த்தவ்விய கர்த்தவ்வியத்தன்மையாகிய வுணர்வு), பயம்(அநிஷ்டஞ் செய்பவன் யாதே னும் ஒரு காரணம் வாய்த்தகாலத்து அதனை விடுதற்குத் தகுதியில்லாமை யை யறிதல்), சோகம் (இஷ்டவஸ்து பிரிந்தகாலத்து அது மீண்டும் கிடைத்தற்குரிய தாகாமையை யுணர்தல்) என ஏழாம் '' என்று நியாயப் பிரகாசம் முதற்பரிச்சேதத்திற் கூறுகின்றது.

62

மற் கடிதல். இவற்றைவடநூலார் * அரிவர்க்கமென்ப. இவற்றைக் குற்ற மென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க் கல்லது கூடாமையின் † அத ன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது காமம், குரோதம், உலோபம், மானம், உவகை, மதம் என்னப்பட்ட ஆறு குற்றங்களையும் அரசன் தன்னிடத்துத் தோன் றாமல் ஒழித்தல். இவ்வாறையும் வடநூலார் அரிவர்க்க மென்பர். இவற் றைக் குற்றமென்றறிதலும் ஒழித்தலும் அறிவுடையார்க்கல்லது மற்றவர் க்குக் கூடாமையால், இது (குற்றங்கடிதல்) அதன்பின வைக்கப்பட்டது. அரி-பகை; வர்க்கம்-கூட்டம்.

க. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

பரி:—(இ - ள்.) மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில் லாத அரசரது செல்வம் ‡ மேம்பாட்டு நீர்மையினையுடைத்து, (எ-று).

() மதம் - செல்வக்களிப்பு. § சிறியோர்செயலாகலின, ¶ அளவிறந்த காமஞ் 'சிறுமை' எனபபட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்தலான், ‖ இவற்றைக் கடிந்தார்செல்வம் கல்வழிப்பாடும் நிலைபேறும் உடைமை யின், மதிப்புடைத் தென்பதாம். () மிகுதிபற்றி இவை முற்கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) செருக்கும் - மதமும், சினமும் - குரோதமும், சிறுமையும் - காமமும், (ஆகிய குற்றங்களை) இல்லார் - இல்லாத அரசரது, பெருக்கம் - செல்வமானது, பெருமிதநீர்த்து-மேம்பாட்டுத் தன்மையினை யுடையதாம், (எ - று).

* பகைவர்க்கமென்ப என்றும் பாடமுண்டு.

† அதன்பின் - அவ்வறிவுடைமையினபின்,

‡ மேம்பாட்டு நீர்மை - கம்பீரமான தன்மை.

() குலமதம், சீலமதம், தனமதம், அழகுமதம், யௌவனமதம், கல்வி மதம், தவமதம், இராஜ்யமத மென மதம் எட்டுவகையாம். குலமதம்-குலத்தாலுண்டாகுங்களிப்பு. ஏனையவற்றிற்கு மிங்ஙனமே பொருள்கொள்க

§ சிறியோர் - கல்வி கேள்வி யறிவு ஒழுக்கங்களில்லாதவர்.

¶ அளவிறந்தகாமம் - அளவுகடந்த ஆசை (கொள்ளுதல்).

‖ இவற்றை - மதம், வெகுளி, காமங்களை.

0 காமம், வெகுளி, உலோபம், மானம், உவகை, மதமெனப்படும் ஆறு குற்றங்களுள், ஒருவனைக் கெடுத்தற்கு மிகுதியும் முற்பட்டுள்ள குற்றங்கள் மதமும் வெகுளியும் காமமுமாதலால், அம்மிகுதிபற்றி மதம் வெகுளி காமங்கள் முன்னே சொல்லப்பட்டனவென்பது.

மதம் - செல்வத்தாலுண்டாகுங் களிப்பு; இது தனமதமெனப்படும். அளவுகடந்த காமங்கொள்ளுதல் சிறியவாதுசெயலாதலால், அது 'சிறுமை' என்று கூறப்பட்டது. மதம் வெகுளி காமமென்னு மிக்குற்றங்கள் அநீதிகளைச்செய்வித்தலால், இக்குற்றங்களை நீக்கினவரது செல்வம் கல்வழிப்படுதலும் நிலை பெறுதலுமுடைமையால், மதிப்புடையதாகுமென்பதாம். மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன்னே சொல்லப்பட்டன. மதிப்பு-கௌரவம்.

(க-து.) மதமும் கோபமும் காமமு மில்லாத அரசரது செல்வம் மதிப்புடையதாகு மென்பது.

1. Truly great is the excellence of those kings who are free from pride, anger and lust.

உ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

பரி:—(இ-ள.) வேண்டியவழிப் பொருள்கொடாமையும் நன்மையி னீங்கிய மானமும் அளவிறந்த வுவகையும் அரசனுக்குக் குற்றம், (எ-று).

† மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு 'மாண்பிறந்தமானம்' என்றார். அஃதாவது ‡ அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாய் என்றிவரை § வணங்காமையும, முடிக்கப்படாதாயினும் கருதியது முடித்தேவிடுதலும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ் ¶ 'சினனே காமங் கழிகண் ணோட்டம்'' என்றிவற்றை * ''அறந்தரு திகிரிக்கு வழியடையாகுந், தீது''என்றார். இவை யிரண்டு பாட்டாலுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது.

† மாட்சியான மானம் - எஞ்ஞான்றும் தந்நிலையிற் றாழாமையும், தெய்வத்தாற் றாழ்வுவாதுழி உயிர் வாழாமையுமாம.

‡ "அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர், தந்தையா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை, வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி, மொழிநின்று கேட்டன் முறை" என்பது புறப்பொருள் வெண்பா மாலை.

§ "அரச னுவாத்தியான றாய்தந்தை தம்முன், நிகரில் குரவ ரிவரிவரைத், தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக வென்பதே, யாவருங் கண்ட நெறி" என்று ஆசாரக்கோவை கூறுவதனால் வணங்கவேண்டியவர்க ளின்னாரென்பது நன்கு விளங்குமென்க.

¶ பதிற்றுப்பத்து, 22 - இதன்பொருள். கோபமும் காமமும் மிகுந்த தாட்சண்ணியமும் என்பது.

* இதன்பொருள். தருமத்தை யுண்டாக்கும் ஆக்கினை சக்கரத்திற்கு (அது செல்லும்) வழியைத் தடுப்பதான குற்றம் என்பது. "சினனே காமங் கழிகண் ணோட்டம், அச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை, தெறல்கடு மையொடு பிறவுமிவ் வுலகத், தறந்தரு திகிரிக்கு வழியடை யாகும், தீது" என்பது பதிற்றுப்பத்து.

தெளி:—(இ-ள்.) இவறலும்-வேண்டியவிடத்துப் பொருள்கொடாமை யும், மாண்பிறந்தமானமும்-நன்மையினீங்கிய மானமும், மாணுவுவகையும்-அளவிறந்தவுவகையும், இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஏதம் - குற்றங்களாம்.

மாட்சி (பெருமை) யான மானத்தினின்று நீக்குதற்கு 'மாண்பிறந்த மானம்' என்றார். அம்மாண்பிறந்த மானமாவது அந்தணர் சான்றோர் அருந் தவர் தமதுமுன்னோர் தந்தைதாயென்ற இவரைவணங்காமையும், (செய்து) முடிக்கத்தகாததாயினும் நினைத்ததை (செய்து) முடித்தே விடுதலும், முத லானவை. அளவிறந்த வுவகையாவது மிகுந்த தாட்சண்யம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் குற்றங்களாவன (காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமென்னும்) இவை யென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) அரசனுக்குக் குற்றமாயுள்ளவை உலோபமும், நன் மையி னீங்கியமானமும், அளவுகடந்த உவகையுமாமென்பது.

2. Avarice, undignified pride, and low pleasures, are faults in a king.

௩. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

பரி:—(இ-ள்.) பழியை யஞ்சுவார் தங்கண் தினையினளவாங் குற்றம் வந்ததாயினும் * அதனை அவ்வளவாக வன்றிப் பனையினளவாகக் கொள்வர், (எ - று).

† குற்றம்—சாதியொருமைப்பெயர், தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று ‡ பொறார்; பெரிதாகக்கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அதுவாராமற் காப்ப ரென்பதாம்.

தெளி:—(இ-ள்.) பழிநாணுவார் - பழிக்கு அஞ்சுவோர், தினைத் துணையாங் குற்றம்-தினையினளவான (சிறிய) குற்றமானது, வரினும்-(தம் மிடத்து) வந்ததாயினும், (அக்குற்றத்தை அவ்வளவாக வல்லாமல்) பனைத் துணையா- பனையினளவாக, (பெரிதாக), கொள்வர்-கொள்ளுவார், (எ-று).

குற்றம் ஈறுதோன்றாத சாதியொருமைப்பெயர். சிறியகுற்றமும் தம க்கு ஏற்காமையால் அதனைச் சிறிதென்று பொறுக்கார்; பொறுக்காது பெரிதாகக்கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அக்குற்றம் (தம்மிடத்து) வாராமல்

காப்பர் (அக்குற்றத்தை யொழிப்பர்) என்பதாம்.

(க-து.) *பழிக்கஞ்சுபவர் தமக்குத் தினையளவு குற்றம் வந்தாலும் அதனைப்பனையளவு குற்றமாகக் கருதுவாரென்பது.*

அதனை அவ்வளவாக வன்றி - அத்தினையளவாக்குற்றத்தை அத்தினையளவு குற்றமாகக் கொள்ளாமல்.

† *குற்றம்-காமம் வெகுளி முதலியன.*

‡ *தேருநர் (தெளிவார்) என்றும் பாடமுண்டு.*

3. Those who fear guilt, if they commit a fault small as a millet seed, will consider it to be as large as a palmyra tree.

௪. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம் பகை.

பரி:—(இ - ள்.) தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே, ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண்வாராமையே பயனாகக்கொண்டு காக்கவேண்டும்.

*இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந்தாராமையின் இவையே பகையாவனவென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் 'குற்றமே யற்றந் தரூஉம் பகை' என்றும், இவற்றது இன்மையே குணங்களது உண்மையாகக் கொண்டென்பார் 'பொருளாக' என்றும் கூறினர். குற்றமேகாக்கவெனபது * "அரும்பண்பி னாற்றீமை காக்க" என்பதுபோல நின்றது.*

தெளி:—(இ-ள்.) *அற்றம்-முடிவை, தரூஉம்பகை - (தனக்குத்)தரும் பகை, குற்றமே-குற்றமேயாம், (ஆதலால்), குற்றமே-அக்குற்றம் (தன்னிடத்து வாராமையையே),'பொருளாக - பயனாக, (கொண்டு), காக்க-காக்கவேண்டும், (எ-று).*

காமம் வெகுளி முதலிய தீக்குணங்களைப்பற்றி யல்லாமல் பகைவர் தனக்கு முடிவைச செய்யாமையின் இக்குற்றங்களே பகையாவன என்று

கூறும் வடநூலார் கொள்கை பற்றிக் 'குற்றமே யற்றந்தரூஉம்பகை' யென்றும், இத்தீக்குணங்களை இல்லாமையே நற்குணங்களினது இருப்பாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லவந்தவர் 'பொருளாக' என்றும் கூறினார். காத்தல்-ஒழித்தல்.

(க-நு.) ஒருவனுக்கு முடிவைத்தரும் பகை குற்றமாகலின், அதனை யவன் தன்னிடத்து வாராமற் காக்கக் கடவன் என்பது.

4. Guard against faults as a matter of great consequence; for faults are a deadly enemy.

ரு. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

பரி:—(இ-ள்.) குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே † அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை ‡ அது வந்தால் ¶ எரிமுகத்துநின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும், (எ-று).

* இதன்பொருள். (ஒருவன்) விட்டதற்கரிய நற்குணங்களைச் சம்பாதிப்பதனால் (தன்னிடத்துத்) தீமை (வாராதபடி அத்தீமையைக்) காக்கக் கடவன் என்பது.

† அதனைக்காவாத - குற்றத்தைத்தடுக்காத. ‡ அது - குற்றம்.

¶ எரிமுகத்துநின்ற - தீமுன்பட்ட.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னரென்றதனீற்றது பகுதிப்பொருள்விகுதி. வருமென்னும் பெயரெச்சம் * முன்னரென்னுங் காலப்பெயர்கொண்டது, † அதனாற் காக்கலாங் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ் சிறிதாயினும் அதனாற் பெரிய செல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது ‡ உவமையாற் பெற்றாம்.

தெளி.—(இ-ள்.) வருமுன்னர் - (குற்றம்) வருவதன்முன்னே, காவாதான் (அக்குற்றத்தை) காவாத அரசனது, வாழ்க்கை - வாழ்க்கையானது, (அது வந்தால்), எரிமுன்னர் - தீமுகத்தது, (நின்ற), வைத்தூறுபோல-வைக்கோலின் கூட்டம்போல, கெடும் - அழிந்துவிடும், (எ - று).

குற்றமென்பது குற்றங்கடித லென்னும் அதிகாரநோக்கி வருவிக்கப்பட்டது. முன்னரென்பதன் ஈற்றிலுள்ள ஆரென்பது பகுதிப்பொருளை யுணர்த்தியவிகுதி. வரும் என்னும் எதிர்காலப் பெயரெச்சம் முன்னர் என்னும் காலப்பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. முன்னரென்றதனால் (குற்றத்தைக்)காத்தலாங் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றம் சிறியதாயிருந்தாலும் அதனால் பெரிய செல்வம் அழிந்தே விடுமென்பது 'எரிமுன்னர் வைத்தூறு போல' என்னும் உவமானத்தினால் பெறப்பட்டது.

(க-து.) குற்றம் வருமுன்னே அதனைக் காத்துக்கொள்ளாதவனது வாழ்வு அது வந்தபோது ஒருமிக்கக் கெடும் என்பது.

5. The prosperity, of him who does not timely guard against faults, will perish like straw before fire.

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

பரி:—(இ-ள்.) முன்னர்த் தன்குற்றத்தைக்கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றங் காணவல்லனாயின் அரசனுக்கு ஆகக்கடவதொரு குற்றம் யாது?

அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாவழியே பிறர் குற்றங்கடிதல் குற்றமாம்; அதுகடிந்தவழி முறை செய்தலாமென்பார் 'என் குற்றமாகும்' என்றார். எனவே, தன்குற்றங் கடிந்தவனே முறைசெய்தற் குரியவனென்ப

காலப்பொருளையும் இடப்பொருளையு முணர்த்தும் முன் என்னும் இடைச்சொல் இந்தக் காலப்பொருளை யுணர்த்திப் பெயர்த்தன்மைப் பட்டு நின்றது.

† அதனாற் காக்கலாங்காலம் பெறப்பட்டது-முன்னர் என்னுமதனால் குற்றம் வாராமல் காக்கும் காலம்பெறப்பட்ட தென்பது. [குற்றம் வருவதற்கு முன்னே அதுவாராமல் முயலவேண்டுமென்பது கருத்து.]

‡ நெருப்புச் சிறிதாயிருந்தாலும் அதனாற் பெரிய வைக்கோற்போர் அழிந்து விடுவதுபோன்று குற்றம் சிறிதாயிருந்தாலும் அதனாற் பெரிய செல்வமும் அழிந்துவிடு மென்பதாம்.

தாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் * அவற்றது கடிதற்பாடு பொது வகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

தேளி:—(இ - ள்.) தன்குற்றம்-(முன்னே) தனது குற்றத்தை, நீக்கி-(கண்டு) ஒழித்து, பிறர்குற்றம்-(பின்பே) பிறரது குற்றத்தை, காண்கிற்பின் - காண வல்லவனானால், இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஆகும்-ஆகக்கடவதாகிய, குற்றம்—,என் - யாது, (ஒன்றுமில்லை), (எ - று).

அரசனுக்குத் தன்குற்றத்தை யொழிக்காத விடத்தே பிறரதுகுற்றத்தை யொழித்தல் குற்றமாகும்; அக்குற்றத்தை யொழித்தவிடத்து முறை செய்தலாகு மென்பார் 'என் குற்றமாகும்' என்றார் எனவே, தன் குற்றத்தை யொழித்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவனென்பதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டாலும் அக்குற்றங்களை யொழித்தலின் தன்மை பொதுவகையினால் சொல்லப்பட்டது. இனிச்சிறப்புவகையாற் கூறுவார். முறை-நீதி.

(க - து.) தனது குற்றத்தைக் கண்டொழித்துப்பிறரது குற்றத்தைப் பார்ப்பவனுக்கு யாதொரு குற்றமும் முண்டாகாது.

6. What fault will remain, in the king who has put away his own evils, and looksafter the evils of others.

எ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

பரி:—(இ - ள்.) பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்துகொள்ளாது அதன்கட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம் பின் உளதாம் பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும், (எ - று).

செயற்பாலவாவன :- அறம் பொரு ளின்பங்கள். பொருளாற்பொருள் செய்தலாவது பெருக்குதல்; அது † "பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை, தன்னி னாகுந் தரணி தரணியிற், பின்னை யாகும் பெரும்பொருளப்பொரு, ளென்னுங் காலத்தன் னாகா வில்லையே" என்பதனானறிக.

* அவற்றது - காமம் வெகுளி முதலிய குற்றங்களது. கடிதற்பாடு-நீக்குதலின் தன்மை.

† சீவகசிந்தாமணி விமலையாரிலம்பகம், 35. இதன்பொருள். பொருளினால் போர் செய்தற்குரிய சேனை விருத்தியாகும்; அச்சேனையினால் இராஜ்ஜியம் விருத்தியாகும்; அவ்விராஜ்ஜியத்தினால் பிறகு மிகு பொருள் விருத்தியாகும்; அப்பொருள் கைகூடுமளவில் அடையாதன வொன்றுமில்லை என்பது "முனிவரு மன்னரு முன்னுவ பொன்னான் முடியுமென" என்று திருக்கோவையார் கூறுவதாலும்,பொருளே அறமுதலிய வெல்லாவற்றிற்குங் காரணமா யிருக்கின்றதென்பது இனிதுவிளங்கும். முத்திபெறுவதற்குப் பொருளை விடுதலு மொருகாரணமா மென்பதில் கூறித்தனர் தற்பாலது.

அறஞ் செய்யாமையாலும் பொருள் பெருக்காமையாலும் 'உயற்பாலதன்றி' என்றும், இன்பப்பயன்கொள்ளாமையாற் 'கெடும்' என்றும் கூறினார். † உயற்பாலதின்றியென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

தெளி:—(இ-ள்.) செயற்பால - (பொருளால் தனக்குச்) செய்துகொள்ளப்படுவனவற்றை, செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல், இவறியான் - (அப்பொருளினிடத்து) உலோபஞ் செய்தவனது,செல்வம்-செல்வமானது, உயற்பாலதன்றி-(பின்) உள்ளதாகும் பகுப்பினதன்றி, கெடும் - (வீணாகக்) கெடும், (எ-று).

செய்துகொள்ளப்படுவன:- அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளால் பொருள் செய்தலாவது பொருளை விருத்தியாக்குதல், செல்வமானது அறத்தைச் செய்யாமையாலும் பொருளை விருத்தி செய்யாமையாலும் 'உயற்பாலதன்றி' என்றும், இன்பப்பயனை யனுபவியாமையால் 'கெடும்' என்றும், சொல்லினார்.

(க-து) தனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுவனவற்றைச் செய்யாது உலோபஞ்செய்தவனது செல்வம் விரைவிலழியும் என்பது.

7. The wealth of the avaricious man, who does not expend it for the purposes for which he ought to expend it, will waste away and not continue.

அ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

பரி:—(இ-ள்.) பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யு முள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை குற்றத்தன்மைக ளெல்லாவற்றுள்ளும் வைத்து எண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது, (எ-று).

(செல்வம்) அறஞ்செய்யாமையாலும் (இம்மைப்பயன் மறுமைப் பயன் வீடு என்னும் மூன்றையுந் தரும் தருமத்தைப் பொருளைக்கொண்டு செய்யாமையாலும்) பொருள் பெருக்காமையாலும் (பொருள் சம்பாதித்தற்குரிய முயற்சிசெய்து பொருளை விருத்திசெய்யாமையாலும்) 'உயற்பாலதன்றி' (பின்னுளதாகும் பான்மையதல்லாமல்) என்றும், இன்பப் பயன் கொள்ளாமையால் (பொருளால் இவ்வுலகத்திற்குரிய இன்பமாகிய பயனை யனுபவியாமையால்)(வீணே) 'கெடும்' என்றும் கூறினாரென்பது. அறஞ்செய்யாதவர்களது பொருள் பின்னுளதாகாது பலவழியாலும் ஒழிவதாயிருத்தல் பற்றி 'அறஞ்செய்யாமையானும்' என்றும் கூறப்பட்டது. இதனால் பொருளினால் தனக்கு அறம் பொருளின்பங்களைச்செய்துகொள்ளாதவனுக்கு யாதொரு புருஷார்த்தமு மில்லையென்பது பெற்றுமென்க.

† உயற்பாலதன்றி என்பதற்குப் பிரதியாக உயற்பாலதின்றி என்றும் பாடமுண்டு; அதற்குப் பொருள். பின்னுளதாகும்பான்மை யில்லாமல் என்பது.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்படவல்ல வியல்பு. † ஒழிந்தன அது

மாட்டாமையின் 'எற்றன்ளு மெண்ணப் படுவதொன் றன்று' என்றார். ‡ எவற்றன்ளு மென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் உலோபத்தின் தீமை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) பற்றுள்ளமென்னும்-(பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது) பற்றுதலைசெய்யும் உள்ளமாகிய, இவறன்மை-உலோபத்தினது தன்மையாவது, எற்றுள்ளும்-குற்றத்தன்மைக ளெல்லாவற்றுள்ளும், எண்ணப்படுவது - (வைத்து) எண்ணப்படுவது, ஒன்றன்று-ஒன்றல்ல, (மிகுந்ததாம்), (எ-று).

உலோபத்தின தன்மையாவது நற்குணங்களெல்லாம் ஒருமித்திருப்பனவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்தித் தான்மேற்படவல்ல வியல்பு. ஒழிந்த தீக்குணங்கள் அது செய்யமாட்டாமையால் 'எற்றுள்ளு மெண்ணப் படுவதொன் றன்று' என்றார் எவற்றுள்ளு மென்பது எற்றுள்ளும் என்றாயது இடைக்குறை விகாரம். இவை யிரண்டுபாட்டாலும் உலோபத்தினது தீமை சொல்லப்பட்டது

(க-து.) தீக்குணங்களிற் சிறந்தது உலோபமாம் என்பது.

8. Griping avarice is not to be reckoned as one among other faults; it stands alone—greater than all.

¶ வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

பரி:—(இ-ள்.) தான் இறப்ப வுயர்ந்தஞான்றும் மதத்தாற் றன்னை நன்குமதியாதொழிக; தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விரும்பாதொழிக, (எ - று).

தன்னைவியந்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்க எனவும், கருதியது முடிதற்கேதுவேலென்று அறம் பொருளின்பங்கள்

‡ ஒழிந்தன அது மாட்டாமையின் - காமம, வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம, உவகை, மதமெனப்பட்ட தீக்குணங்களாறனுள், உலோபம் ஒழிந்த மற்றைய குணங்கள் நற்குண மெல்லாவற்றையும் கீழ்ப்படுத்தித் தாம் மேற்படும் தன்மையைச் செய்யமாட்டாமையினால்.

‡ எவறறுள்ளும் என்பது எற்றுள்ளும் என இடையிலே வகரங் குறைந்து நின்றது.

¶ "தன்னை வியப்பிப்பான் றற்புகழ்த நீச்சுடர், கன்னீர் சொரிந்து வளர்தகற்று-றன்னை, வியவாமை யன்றே வியப்பாவ தின்பம், நயவாமை யன்றே நலம்" என்பது நீதிநெறிவிளக்கம்.

63

பயவாவினைகளை நயப்பின் அவற்றால் பாவமும் பழியுங் கேடும் வருமாகலின், அவற்றை 'நயவற்க' என்றுங் கூறினர். -இதனான் † மதமானங்களின் தீமை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) என்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், (தான் மிகவும் உயர்ந்த காலத்திலும்), தன்னை வியவற்க - (மதத்தினால்) தன்னை நன்கு மதியாதிருக்கக் கடவன், நன்றி-(தனக்கு) நன்மையை, பயவாவினை-தாராத தொழில்களை, நயவற்க (மானத்தினுல்) விரும்பாதிருக்கக் கடவன்,(எ-று).

தன்னை நன்குமதித்தவிடத்து இடமும் காலமும் வலியும் அறியப் படாமையாலும், அறமும் பொருளும் இகழப்படுதலாலும், என்ஞான்றும் வியவற்க என்றும், நினைத்தகாரியத்தை முடித்தே விடுவேனென்று அறம் பொருளின்பங்களைத் தாராததொழில்களை விரும்பினால்அத்தொழில்களால் பாவமும் பழியும் கேடும் வருமாகலால், அத்தொழில்களை 'நயவற்க' என்றும் சொல்லினர். இதனால் மதமானங்களினது தீமை சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) தன்னை நன்கு மதித்தலையும் நன்மையைத்தாராத தொழில்களைச் செய்தலையும் ஒழிக்கவேண்டும் என்பது.

9 Let no king praise himself at any time; let him not desire to do useless things.

௧0 காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல்

பரி:—(இ - ள.) தான் காதலித்த பொருள்களை ‡ அவர் அக்காதலறியாமல் அனுபவிக்க வல்லனாயின், பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்

கேண்ணும் எண்ணம் பழுதாம், (எ-று).

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பாராகலின், அறியாம லுய்த்தால் வாயிலின்மையின் § வஞ்சிக்கப்படா னென்பதாம் ¶ காமம

† தன்னெவியத்தல் மதமாம்; கன்றியயவாவினை யைத்தல் மான மாம். ‡ அவர் - பகைவர்.

§ தான்விரும்பிய பொருள்களை யரசன் பகைவரறியாமல் அனுபவிப் பானுனல் அவ்வரசன் அப்பகைவரால் வஞ்சிக்கப்படானென்பது.

¶ காமம் வெகுளி உவகை யென்பன அரசருக்கு முழுது மொழிக்கத் தக்க குற்றங்க ளல்லாமையால் இக்குறளால் அவர் பெரும்பான்மைய தாகிய காமத்தைப் பகைவரறியாம லனுபவிக்கும் வகையைக் கூறி மற்றைச் சிறுபான்மையாகிய வெகுளி உவகைகளுக்குத் 'தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும்' என்னும் குறள் முதல் 'தன்குற்ற நீக்கி' என்னும் குறள் பரியந்தம் கூறியபொதுவகை விலக்கினையே மேற்கொண்டு விட்டாரென்பதாம். இதனால் அரசன் பெரும்பான்மையும் காமத்தைப் பகைவ ரறியாம லனுபவிக்கவேண்டு மென்பதும், வெகுளி உவகைகளைப் பெரும்பான்மை யும் ஒழிக்கவேண்டு மென்பதும் பெறப்படுகின்றன வென்க.

வெகுளி உவகை யென்பன முற்றக்கடியும் குற்றம் அன்மையின், இதனுற் பெரும்பான்மைத் தாகிய காமம் தகருமாறு கூறி, ஏனைச் சிறுபான்மை யவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கினையே கொண்டொழிந்தார்.

தெளி:—(இ-ள்) காதல - (தான்) விரும்பியபொருள்களை, காதல- (அவர்) அவ்விருப்பத்தை, அறியாமை-அறியாமல், உய்க்கிற்பின் - அனுப விக்கவல்லவனுயின், ஏதிலார்-பகைவர், நூல்-(தன்னை வஞ்சிததற்கு என் ணும்) எண்ணமானது, ஏதில-பழுதாம், (எ-று).

பகைவர் தான்விரும்பிய பொருள்களை அறிந்த விடத்து அவ்விரும் பிய பொருள்கள் வழியாகப் பிரவேசித்து (தன்னை) வஞ்சிப்பாராதலால், (அவர்) அப்பொருள்களை அறியாம லனுபவிதால் அப்பகைவர் பிரவேசிப் பதற்கு வழி யிலலாமையினல அரசன் அவரால் வஞ்சிக்கப்படானென்பதா

ம். காமம் வெகுளி உவகை என்பன முழுதுமொழிக்கலாங் குற்றமல்லாமையினால், இதனால் பெரும்பான்மையதாகிய காமத்தை யனுபவிக்கும் வகையைச் சொல்லி, மற்றைச் சிறுபான்மையாகிய வெகுளி உவகைகளுக்குப் பொதுவகையாகக் கூறிய விலக்கினையே மேற்கொண் டொழிந்தார். வஞ்சித்தல்-கெடுத்தல்.

(க0) தான் விரும்பியவற்றைப் பகைவரறியாம லனுபவிக்கு மரசன் அப்பகைவரால் வஞ்சிக்கப்படான் என்பது.

10. If a king enjoys privately the things which he desires, the designs of his enemies will be useless

ஏழாம் அதிகாரம்.

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

On Procuring the Aid of Great Men

பரி:—அஃதாவது மூவிருதற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற் சாகாடு உகைத்தற்குரியனாய அரசன் தீநெறிவிலக்கி நன்னெறிச்செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக்கோடல். † அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையராவார் அரசர்க்கும் ‡ அங்கங்கட்கும் ¶ மானுடத்தெய்வக் குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்

† அதிகார முறையும்-குற்றங்கடிதலின் பின் பெரியாரைத் துணைக் கோட லென்னும் அதிகாரம் வைத்த முறையும்.

‡ அங்கங்கள் - அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பன.

¶ தெய்வமானுடக் குற்றங்கள் என்றும் பாடமுண்டு. தெய்வத்தாலும் மானுடராலும் வரும் குற்றங்களை இவ்வதிகாரத்தின் இரண்டாவது குறளினுரையிற் காண்க.

குரிய † அமைச்சர், ‡ புரோகிதர்.

தெளி:—அஃதாவது காமம் வெகுளி கடும்பற்றுள்ளம் மானம் உவகை மதமெனப்படும் மூவிரு (அறுவகைக்) குற்றங்களையும் முறைமைப்படியொழித்தலால் ஆக்கினை சக்கரத்தைச் செலுத்துதற் குரியவனான அரசன் தன்னைத் தீயவழியிற்செல்லாவாறு விலக்கி நல்வழியிற் செலுத்தும் பேரறிவுடையவரைத்தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேவிளங்கும். பேரறிவுடையவராவார் அரசருக்கும் அங்கங்களுக்கும் மானுடராலும் தெய்வத்தாலும் குற்றங்கள் வாராமல காததற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர். முறை-நீதிநூல்.

க. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

பரி:—(இ - ள்.) அறத்தினது நுண்மையை அறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை அரசன் அதனது அருமையை ஓர்ந்து கொள்ளுந் திறமறிந்து கொள்க, (எ - று).

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறியவேண்டுதலின் 'அறனறிந்து' என்றார். மூத்தல் - அறிவானும் சீலத்தானும காலத்தானும் முதிர்தல். அறிவுடையார் - நீதியையும் உலகியலையும் அறிதலையுடையார். திறனறிதலாவது நன் தமதிதல், உயரச்செய்தல் - ¶ அவா வரை சிற்றவென்பன § முதலாக () அவர் பிணிப்புணாறுந் திறனறிந்து செய்தல்.

தெளி:—(இ - ள்) அறனறிந்து - அறத்தினது நுட்பத்தையறிந்து, மூத்த - (தன்னின்) மூத்த, அறிவுடையார் - அறிவுடையாரது, கேண்மை - நட்பை, தேர்ந்து - (அரசன் அதாட்பினது அருமையை) ஆராய்ந்தறிந்து, திறனறிந்து-(கொள்ளுந்) திறத்தையறிந்து, கொளல் - கொள்ளக்கடவன்.

தருமத்தினது நுட்பத்தை சாஸ்திரங்களின் வாயிலாக வறிதலேயல்லாமல் உலகநடையை யாராய்ந்தறிதலாலும அறியவேண்டுதலால் 'அறனறி

† அமைச்சர் - மந்திரிகள்.

‡ புரோகிதர் - பின்வருவன வற்றை முன்னறிந்து சொல் பவரும கிருத்தியஞ் செயவிப்பவருமாகிய பிராமணர்கள். " மந்திரியர் புரோகி

தர் சேஞ பதியர், தந்திரத் தூதர் சாரண ரென்றிவர், அந்தமி லரசாக் கை ம்பெருங் குழுவே" என்பது பிஙகலந்தை.

¶ அவர்வரை நிற்றல் - அறிவுடையார் கூறிய எல்லையில் இருத்தல்.

§ முதலாக என்றதனால் தவறியபோது அவரால் கண்டிக்கப்படுத லை யேற்றுக்கொள்ளுதல், என்றும வணக்கமுடையவனாயிருத்தல் முதலி ய வற்றையும் கொள்க.

() அவர் பிணிப்புண்ணுந் திறனறிந்து செய்தல் - அறிவுடையார் தனக்குக் கட்டுப்படும் வகையைத் தெரிந்து செய்தல். [பிணிப்புண்டல் - அன்பினால் நீங்காமலிருத்தல்.]

ந்து' என்றார். மூத்தல் - அறிவாலும் சீல (ஆசார)த்தாலும் காலத்தாலும் முதிர்தல். அறிவுடையார் - நீதியையும் உலகியலையும் அறிதலையுடைய வர். திறனறிதலாவது (அரசன் அவரை) நன்கு மதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர் சொல்வழி நடத்தல் எனபன முதலாக வுள்ளவற்றை அவர் தனக்கு வசமாகுந்திறத்தையறிந்து செய்தல்.

(க-து.) அரசன் அறத்தினது நுட்பத்தை ஆராய்ந்தறிந்து, கன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது சிநேகத்தைக்கொள்ளும்வகை யைத் தெரிந்து கொள்ளக்கடவன் என்பது.

1. Let a king ponder well its value, and secure the friendship of men of virtue and of mature knowledge.

௨. உற்றநோய் நீக்கி யுறஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

பரி:—(இ - ள்.) தெய்வத்தானாகு மக்களானாகுந் தனக்குவந்ததுன் பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கிப் பின் அபபெற்றியன வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினை யுடையாரை அரசன் அவருவப் பன செயது துணையாகக் கொள்க, (எ - று).

தெய்வத்தான்வருந் துன்பங்களாவன: மழையின்மை மிகுதிக

னானும், காற்றுத † தீப்பிணி யென இவற்றானும் வருவன. அவை கடவுளரையும் ‡ தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் ¶ சாந்திகளான் நீக்கப்படும். மக்களான் வருந் துன்பங்களாவன: பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வாரென்றிவர்களான் வருவன. அவை § சாம () பேத [] தான || தண்டங்களாகிய நால்வகை உபாயத்துள் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தான் வருவனவற்றை * உற்பாதங்களாலறிந்துஅச்சாந்திகளாற் காத்தலும், மக்களால் வருவனவற்றை அவர் குணம், இங்கிதம், ஆகாரம்,செயலென்பனவற்றான் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றாற் காத்

† தீப்பிணி - நெருப்பும் நோயும்.

‡ தக்கோர - கல்வியறிவொழுக்கங்கள் நிரம்பிய அந்தணர் முதலினோர்.

¶ சாந்தி - தோஷநிவாரண கர்மம்; அஃது ஓமம், ஜபம், அர்ச்சனை, நமஸ்கார முதலாயினவாம்.

§ சாமம் - சமாதானத்தினால் காரியங்கொள்ளுதல்.

() பேதம் - ஒருவருடன் மற்றொருவரைச் சேராவாறு பிரித்துக் காரியங் கொள்ளுதல.

[] தானம - பொருள்கொடுத்துக் காரியங்கொள்ளுதல்.

|| தண்டம் - படைகொண்டு வருத்துதலால் காரியங்கொள்ளுதல்.

உற்பாதம் - துர்நிமித்தம்; அஃதாவது பின்னிகழுந் தீங்கை முன்னறிவிக்கும் குறி.

தலுமாம். † ஆகவே, புரோகிதரையும் அமைச்சரையுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் ‡ குறிப்பான் நிகழும் உறுப்பின் தொழில். ஆகாரம் - குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன - ஒன்றுமநித்தன் ¶ முதலியன. இவை யிரண்டுபாட்டானும்பெரியாரது இலக்கணமும்,அவரைத்துணையாகக் கோடல் வேண்டுமென்பதூஉம், சொல்லுமாறு கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ-ள்.) உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு) வந்த, நோய் - துன்பங்களை, நீக்கி - (நீக்கும்விதத்தையறிந்து) நீக்கி,

உறாஅமை - (பின் அத்தன்மையனவாய துன்பங்கள்) வாராதபடி, முற்காக்கும் - முன் (அறிந்து) காக்கவல்ல, பெற்றியார் - தன்மையினையுடையாரை, பேணி - (அவர்) மகிழத்தக்கனவற்றைச் செய்து, கொளல் - (அரசன் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன், (எ-று).

தெய்வத்தால்வருந் துன்பங்களாவன: மழையில்லாமையாலும், அதிக மழையாலும், காற்று, தீ, பிணி என்ற இவற்றாலும் வருவன. அத் துன்பங்கள் கடவுளரையும் தக்கோரையுநோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மக்களால்வருந் துன்பங்களாவன: பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில் செய்வார் என்ற இவர்களால் வருவன. அத்துன்பங்கள் சாமபேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகை யுபாயத்துள் தக்கவுபாயத்தால்நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தால் வருந்துன்பங்களை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளால் காத்தலும், மனிதரால் வருந்துன்பங்களை அவரது குணம் இங்கிதம் ஆகாரம் செயல் என்பனவற்றால் அறிந்து அந்நால்வகை யுபாயங்களுள் ஒன்றால் காத்தலும் ஆம். ஆகவே, புரோகிதரையும் மந்திரிகளையும் சொல்லியபடியாயிற்று. இங்கிதம் - குறிப்பால் உண்டாகும் அவயவத்தினது தொழில், ஆகாரம்-குறிப்பில்லாது உண்டாகும் (உடம்பின்) வேறுபாடு. மகிழத்தக்கன-நன்கு மதித்தல் முதலாயின. இவையிரண்டு பாட்டாலும் பெரியாரது இலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கொள்ள வேண்டுமென்பதும், துணைக்கொளளும் விதமும் சொல்லப்பட்டன. காத்தல் - நீக்குதல்

(க-து) துன்பங்களை நீக்கும்விதமறிந்து நீக்கி, பின் அத்துன்பங்கள் வாராமல் தன்னைக் காக்கவல்ல பெரியாரை அரசன் துணையாகக் கொள்ளக் கடவன்என்பது. (உ)

† தெய்வத்தால் வரும் துன்பங்களைச் சாந்திசெய்து நீக்குபவர் புரோகிதராயும், மக்களால் வரும் துன்பங்களை நால்வகையுபாயத்துள் ஒன்றால் நீக்குபவர் அமைச்சராயும் இருத்தலால் 'ஆகவே, புரோகிதரையும் அமைச்சரையும் கூறியவாறாயிற்று' என்று கூறப்பட்டது.

‡ குறிப்பான் நிகழும் உறுப்பின்தொழில் - தனது கருத்தைத் தன்னோடு சேர்ந்தவர் குறிப்பாலறிந்து கொள்ளுமாறுண்டாகும் கண்முதலிய அவயவங்களின் தொழில். அஃதாவது கண்சிமிட்டல், தலையைச்சொறி

தல் முதலியனவாம்.

¶ முதலியன என்றதனுல் - உயரச்செய்தல், அவர்வரை சிற்றல் முதலியவற்றையுங் கொள்க.

2. Let a king procure and kindly care for men who can overcome difficulties when they occur and guard against them before they happen.

௩. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

பரி:—(இ - ள்.) அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பன அறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல் அரசர்க்கு அரிய பேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும் அரிது, (எ - று).

உலகத்து அரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு † இப்பேறு சிறந்த தென்றது, ‡ இதனுல் அவையெல்லாம் உளவாதலுணேச்சி.

தெளி:—(இ - ள்.) *பெரியாரை-அப்பெரியவர்களை, பேணி - (அவர்) மகிழத்தக்கனவற்றை யறிந்து செய்து, தமரா - தமக்குச் சிறந்தவராக, கொளல் - கொள்ளுதல், (அரசர்க்கு), அரியவற்றுளெல்லாம் - அரியபேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும், அரிது - அருமையுடையதாம், (எ - று).*

உலகத்துள்ள அரிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு(பெரியாரைப் பேணித்தமராகக் கொள்ளும்)இப்பேறு சிறந்ததென்று கூறினது, இதனுல் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக் குறித்தென்க.

(க - து.) *அரசர் பெரியவர்களை அவர் மகிழத்தக்கனவற்றைச் செய்து தமக்குச் சிறந்தவராகக்கொண்டொழுகுதல் அவர் பெறும் பேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்ததாம் என்பது.*

3. To cherish great men and make them his own, is the most difficult of all difficult things.

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

பரி:—(இ - ள்.) அறிவு முதலியவற்றல் தம்மின்மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றெழுகுதல் அரசர்க்கு எல்லா வலியுடைமையினுந் தலை, (எ-று).

¶ பொருள், படை, அரண்களாகிய வலியினும் இத்துணைவலி

† இப்பேறு-இதனைப் பெறுவது.

‡ இதனால் அவையெல்லாம் - பெரியாரைப் பேணித்தமராகக்கொள்ளும் பேற்றினால் உலகத்து அரியனவெல்லாம்.

¶ பெரியவர் பொருள் படை அரண்களால் நீக்கப்படாத தெய்வத்துன்ப முதலியவற்றையும் நீக்குதற்குரியவரா யிருத்தலால், அரசருக்குப் பொருள் படை முதலியவற்றாலுண்டாகும் வலியினும் பெரியவரைத் துணைக் கொள்ளுதலாகிய துணைவலி சிறந்ததென்பதாம்.

சிறந்ததென்றது, இவர் அவற்றானீக்கப்படாத † தெய்வத்துன்ப ‡ முதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின்,

தெளி:—(இ - ள்.) தாமிற்பெரியார் - (அறிவு முதலியவற்றால்) தம்மைப்பார்க்கிலும் மிகுந்திருப்பவரை, தமரா - தமக்குச் சிறந்தவராக, (கொண்டு), ஒழுகுதல்-(தாம் அவர் வழியில்நின்று) நடத்தல், (அரசர்க்கு), வன்மையுளெல்லாம் - வலியுடைமை யெல்லாவற்றிலும், தலை - முதன்மையானதாம், (எ - று).

பொருள், படை, அரண்களாகிய வலியிலும் (பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலாகிய) இத்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இப்பெரியார் பொருள் முதலியவற்றால் நீக்கப்படாத தெய்வத்துன்ப முதலியவற்றையும் நீக்குதற்கு உரியவராதலாலெனக.

(க - து.) அரசர் தம்மைப்பார்க்கிலும் அறிவுமுதலியவற்றால் மேம்பட்டுள்ள பெரியோரைத் தமக்குச் சிறந்தவராகக் கொண்டொழுகுதல் அவர்க்குச் சிறந்த துணையாமென்பது.

4 So to act as to make those men, his own, who are greater than himself, is of all power the highest.

ரு. சூழ்வார் கண்ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

பரி:—(இ - ள்.)¶ தன்பாரம் §அமைச்சரைக் கண்ணாகக்கொண்டு நடத்தலான், அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரை யாராய்ந்து நாடிக்கொள்க, (எ-று).

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. தானே சூழ வல்லனாயினும், அளவிறந்த தொழில்களான் ஆதலமெய்தும் அரசன்பாரம், அதற்கேற்ற தொழிலாய அமைச்சரான் அல்லது இனிது நடவாமை பற்றி, அவரைக் கண்

† தெய்வத்துன்பம் - தெய்வத்தால் வருந்துன்பம்.
‡ முதலியன என்றது - மக்களால்வருந் துன்பத்தை.
¶ தன்பாரம் - தனதரசுரிமைப் பொறுப்பு (தனது ராஜ்யபாரம்).
§ அமைச்சர் அரசனுக்குக் கண்போலிருந்து அவனைக்காத்தலால், அரசன், அவ்வமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொள்ளவேண்டியதாயிற்று. கண்ணில்லாதவன் ஒன்றையும் பார்க்க முடியாமைபோல அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொள்ளாத அரசன் தனது இராஜ்ய விஷயங்களிலொன்றையும் செவ்வையாக அறியாதவனாவனென்க. 'ஒற்றர் தம்மை'' என்னுஞ் சீவக சிந்தாமணிச் செய்யுளிலுள்ள 'கற்ற மாந்தரைக் கண்ணெனக் கோடலும்'' என்றுமிடத்து நச்சினார்க்கினியார் 'நீதிநூல்கற்ற அமைச்சரைக் கண்ணென்று கோடலும்'' என்று பொருளுரைத்திருப்பது மிகப்பொருத்தமாம்.

ணாகக் கூறினர். ஆராய்தல் - அமைச்சியலுட் சொல்லப்படும் இலக்கணத்தின ரென்பதனையாராய்தல். இவை மூன்று பாட்டானும் பெரியாரைத்

துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) சூழ்வார் - மந்திரிகளை, கண்ணாக - கண்ணாகக் (கொண்டு), ஒழுகலால் - (தனபாரம) நடத்தலால், மன்னவன் - அரசன், சூழ்வாரை - அத்தன்மையராய மந்திரிகளை, சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, கொளல் - (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன், (எ - று).

சூழ்வாரை யென்னும் (ஐயென்னும்) இரண்டனுருபு செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநின்றது. தானே ஆராயவல்லவனாயிருந்தாலும், அளவில்லாத தொழில்களால் வருத்தமடையும அரசனதுபாரம, அவ்வாராய்தலொன்றையே தொழிலாகவுடைய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிது நடவாமைபற்றி, அமமந்திரிகளைக் கண்ணாகச் சொல்லினர், ஆராய்தல்-அமைச்சியலில் சொல்லப்படுகிற இலக்கணமுடையவரென்பதனை ஆராய்தல். இவை மூன்று பாட்டாலும் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலின் சிறப்புச சொலலப்பட்டது.

(க - து.) அரசன் மந்திரிகளைத் தனக்குக் கண்ணாகக்கொண்டு இராஜ்யபாரத்தையநிர்வகிக்க நடததவேண்டியவனாயிருகதலின், அவர்களையாராய்நது தனக்குத துணையாகக் கொள்ளககடவனென்பது.

5. As a king must use his ministers as eyes in managing his kingdom, let him well examine their character and qualifications before he engages them.

௬. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

பரி:—(இ- ள்.) தக்காராகிய இனத்தை யுடையனாய்த் தானும் அறிந்தொழுகவல்ல அரசனைப் பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமும் இல்லை, (எ - று).

தக்கார் - அறிவொழுக்கங்களால் தகுதியுடையார். ஒழுகுதல்-‡ அறநீதிகளின்நெறி வழுவாமல் நடததல். § வஞ்சித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறு பகைவினைத்தலென் றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயினும், தானுமறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகுவான்கண் அவற்றுள் ஒன்றும் வாராதென்பார் 'செற்றார் செயக்கிடந்த தில்' என்றார்.

† அமைசசதிகார முதல் அவையஞ்சாமை யதிகார மீறுயுள்ள பத தகொரங்களில் அமைசசியல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

‡ அறம் - தருமசாஸ்திரம.

§ வஞ்சித்தல் - தனது பொருளை வஞ்சனையாகக் கவருதல்.

தெளி:—(இ - ள்.) தக்காரினத்தனாய் - யோக்கியராகிய இனத்தினை யுடையவனாய், தானொழுக - தானும் (அறிந்து) நடக்க, வல்லானை - வல்ல அரசனை, செற்றார்-பகைவர், செயக்கிடந்தது-செய்யக்கிடந்த தொருதுன் பமும், இல் - இல்லை, (எ - று).

தக்கார்-அறிவொழுக்கங்களால் தகுதியுடையவர். ஒழுகுதல்-அறநூல் நீதிநூல்கள் கூறியவழியில் தவறாது நடத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினவரைப் பிரித்தல், வேறுபகையுண்டாக்குதல் என்ற இவற்றாலும், வலிமையாலும், பகைவர் செய்யும் துன்பங்கள் பல கூறுபாடுடையனவானாலும், தானும் அறிந்து அறிந்தோரது சொல்லையும் உட்கொண்டு நடக்கு மரசனிடத்து அத்துன்பங்களுள் ஒன்றும் வாராதென்பார் 'செற்றார் செயக்கிடந்த இல்' என்றார்.

(க - து.) பெரியோரினத்தை யுடையவனாய், தானும் ஆரா ய்ந்தொழுகவல்ல அரசனைப் பகைவர்வெல்லுதல்கூடாது என்பது.

6. There will be nothing left for enemies to do against him who has the power of acting so as to secure the fellowship of worthy men.

எ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

பரி:—(இ - ள்.) தீயன கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணை யாந் தன்மையை யுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்றாளும் அர சரைக் கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவர், (எ-று).

தீயன-† பாவங்களும் ‡ நீதி யல்லனவும். துணையாந் தன்மையாவது

தமக்கு அவையின்மையும அரசன்கண் அன்புடைமையுமாம். ¶ அத்தன்மையுடையார் நெறியினீங்க விடாமையின், அவரையாளும் அரசர் ஒருவராலுங் கெடுக்கப்படா ரென்பதாம. § நெருங்கிச சொல்லும் அளவினோரை யென்றுரைப்பாரு முளர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் () அதன் பயன் கூறப்பட்டது.

† பாவங்கள் - பாவத்தையுண்டு பண்ணுஞ் செயல்கள்; அவை மது பானஞ் செய்தல், சூதாடல், பொய்பேசுதல் முதலியனவாம்.

‡ நீதியல்லன - தருமசாஸ்திரங்கள் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்குப் பொருந்ாதனவற்றை யொழித்துச் சொல்லாதனவற்றுள் பொருந்துவனவற்றை மேற்கொண்டு உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகாது தான் விரும்பியவாறு செய்யுங் காரியங்கள்.

¶ அத்தன்மை யுடையார் - தீயனவின்மையும் அரசனிடத்து அன்புடைமையுமுடையார்.

§ இடிக்குந் துணையாரை என்பதற்கு நெருங்கிச் சொல்லும் அளவினோரை யென்று பொருள் கூறுவாரு முண்டென்பது.

() அதன் பயன் - பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலின் பிரயோஜனம்.

அரசியல்—எ-வது பெரியாரைத்துணைக்கோடல். 507

தெளி:—(இ - ள்.) (தீயனவற்றைக் கண்டால்) இடிக்கும் - நெருங்கிச் சொல்லும் (கிட்டிக் கோபித்துப் புத்திசொல்லும்), துணையாரை - துணையாந் தன்மையை யுடையவரை, ஆள்வாரை - (இவர் நமக்குச் சிறந்தவரென்று கொண்டு) ஆளுகின்ற அரசரை, கெடுக்குந் தகைமையவர்-கெடுக்கும் பெருமையையுடைய பகைவர், யார் - (உலகத்தில்) யாவர், (ஒருவருமில்லை), (எ - று)

தீயன-பாவங்களும் நீதியல்லாதனவுமாம். துணையாந் தன்மையாவது தமக்கு அத்தீயன வில்லாமையும் அரசனிடத்து அன்புடைமையும் ஆம். அத்தன்மையுடையவர் (அரசனை) நல்வழியி னீங்கவிடாமையால், அவரை யாளுகின்ற அரசர் ஒருவராலும் கெடுக்கப்படா ரென்பதாம். இவை யிரண்

டு பாட்டாலும் அதன் பயன சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) தீயனவற்றைக் கண்டால் அஞ்சாது நெருங்கிக் கண்டித்துப் புத்திசொல்லும் மந்திரிகளைத் துணையாகக்கொண்டு அரசாளும் அரசரைக் கெடுக்கும் பகைவரொருவருமில்லை என்பது.

7. Who are great enough to destroy him who has as his advisers those that have power to rebuke him?

அ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

பரி.—(இ - ள்.) † கழறுதற்குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன் பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் தானே கெடும், (எ - று).

‡ இல்லாத ஏமரா என்பன பெயரெச்சவடுக்கு. கெடுப்பார் உளராவரென்பது தோன்ற, 'இலானும்' என்றார். தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானைபோல நெறியல்லா நெறிச்சென்று கெடுதல்.

தெளி:—(இ - ள்.) இடிப்பாரை - கண்டித்துப் புத்தி சொல்லுதற்குரியவரை, இல்லாத—(தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளாமையால், ஏமரா-

† கழறுதல் - இடித்துக் கூறல்; அஃதாவது உறுதிசொல் லுரைத்தல்.

‡. இல்லாத என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சமும் ஏமரா என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சமும் "மூவா முதலாவுலகம்" "கற்ற கேட்ட பெரியோர்" என்றாற்போல அடுக்கி மன்னன என்னும் கருத்தாப்பெயர்கொண்டு முடிந்தன. "கழாக்கால்" என்பதனுள் கழுவாத என்னும் பெயரெச்சம் கழா என்றும், தழாத்தொடர் என்பதனுள் தழுவாத என்னும் பெயரெச்சம தழா என்றும் வந்தாற்போன்று ஏமம்மருவாத என்னும் பெயரெச்சம ஏமரா என்று வந்ததென்க. [ஏமம்மருவாத என்பதற்குக் காவல் பொருந்தாத என்பது பொருள்.] இல்லாத ஏமரா என்னும் பெயரெச்ச மிரண்டனுள் இல்லாத என்பது கொள்ளாமையின் என வினையெச்சப் பொருளில் வந்தமை பின்குணர்தற் பாலதாம்.

காவலற்ற, மன்னன் - அரசன், கெடுப்பாரிலானும் - (பகையாகக்) கெடுப்பவர் இல்லையானாலும், கெடும் (தானே) கெடுவான், (எ - று).

இல்லாத என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சமும் மொா என்னும் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சமும் அடுக்கி நின்றன. கெடுப்பார் உண்டாயிருப்பரென்பது தோன்ற 'இலானும்' என்றார். (அரசன்) தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானைபோல வழியல்லாதவழியிற் சென்று கெடுதல்.

(க - து.) இடித்துரைக்கும் மந்திரிகளைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளாத அரசன் கெடுக்கும் பகைவரில்லாமற் போனாலுந் தானே கெடுவான் என்பது.

8. The king, who is without the guard of men who can rebuke him, will perish, even though there be no one to destroy him.

௯. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

பரி:—(இ - ள்.) முதற்பொரு ளில்லாத வணிகர்க்கு † அதனால் வரும் ஊதியம் இல்லையாம், அதுபோலத் தம்மைத்தாங்குவதாந் துணையில்லாத அரசர்க்கு ‡ அதனான் வரும் நிலையில்லை, (எ - று).

முதலைப் பெற்றே இலாபம்பெற வேண்டுமாறு போலத் தாங்குவாரைப் பெற்றே நிலைபெற வேண்டுமென்பதாம். நிலை - அரசர் ¶ பாரந் தோடு சலியாது நிற்றல்.

தெளி:—(இ - ள்.) முதலிலார்க்கு - முதற்பொரு ளில்லாத வணிகர்களுக்கு, ஊதியம் (அதனால் வரும்) இலாபமானது, இல்லை - இல்லையாம், (அதுபோல்), மதலையாம் - (தம்மைத்) தாங்குவதாகிய, சார்பிலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு, நிலை - (அதனால் வரும்) நிலையானது, இல்லை.

முதற்பொருளைப் பெற்றே வணிகர் இலாபம்பெற வேண்டும்விதம்

போலத் தாங்குவாரைப் பெற்றே அரசர் நிலைபெற வேண்டுமென்பதாம். நிலை-அரசர் தமது அரசாட்சியின் பாரத்தோடு அசையாது நிற்றல்.

(க - து.) *தம்மைப் பாதுகாக்கும் மந்திரிகளைத் துணையாகப் பெறாத அரசருக்கு நிலைபெறுதலுண்டாகாது என்பது.*

9. There can be no gain to those who have no capital; and there can be no permanence to those who are without the support of adherents.

† *அதனும் - முதற்பொருளால்.* ‡ *அதனுன் - துணையால்.* ¶ *பாரம் அரசுரிமைப் பொறுப்பு.*

க0. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

பரி:—(இ-ள்.) தான் தனியனாயவைத்துப் பலரோடும் பகை கொள்ளுதலிற் பதின்மடங்கு தீமையுடைத்து; அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொள்ளா தொழிதல், (எ-று).

† *பலர் பகையாயக்கால்* ‡ *"மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல், பேதுசெய்து பிளந்திடல்" என்பவையல்லது ஒருவற்கு வினையாக்குதல் தீது; செய்தாலும் ஒருவாற்றான் உய்தல் கூடும், நல்லார் தொடர் கைவிட்டால ஒருவாற்றானும் உய்தல் கூடாமையின், இது செய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ¶ அது செயயாதவழிப் படும் குற்றங் கூறப்பட்டது*

தெளி:—(இ-ள்) *(அரசன்) நல்லார - பெரியவரோடு, தொடர் - நட்பினை, கைவிடல, கொள்ளா தொழிதல, (தான் தனியனாயிருந்துகொண்டு), பல்லார் - பலரோடும், பகைகொளலின் - விரோதங் கொள்ளுதலைப்பார்க்கிலும், பத்தடுத்த - பத்துப்பங்கு அடுத்த, தீமைத்து - தீமையை யுடைய தாம்,* (எ - று).

பலர் பகையாய் ஒரு முகமாயெதிர்தத காலததுத் தனக்குப் பகைவரா யுறவா யிருப்பாரிருவரைத தமமுள் வேற்றுமை யுண்டாக்கி ஒருவரைக் கொணடு மற்றவரை வெல்லுதல், தம்முள் வேறுபாடின்றிக கூடிவந்து போபுரிவாரைத தம்முளளே பிரித்து, ஒருவரைத்தன்னோடு சேர்தது க்கொள்ளுதலென்பவை யல்லாமல், ஒருமிக்கப்போர் புரிதல் தீயதாம்;

† அரசன தனக்குப்பலா பகைவரான காலத்தில் முள்ளைக்கொண்டு முள்ளை யொழிப்பதுபோன்று தனக்குபபகைவரா யுறவாயிருப்பாரிருவரைத் தமமுளளே வேற்றுமையுண்டாமாறு செயது ஒருவரைககொணடு மற்றவரை யழித்தல், தம்முள்வேறறுமை யின்றிக கூடிவந்து போர்புரிவாரைத தம்முள்ளே பிரித்து ஒருவரைததனனோடு சேர்த்துக் கொள்ளுதல் என்பவையல்லாமல் ஒருமிக்க எலலாரோடும் போர்புரிதல் கொடியதாம்; போர்புரிந்தாலும் ஒருவிதத்திலை தப்பிப்பிழைககவும் கூடும்; நல்லவர்களது சிநேகத்தை விட்டுவிட்டால் ஒருவிதத்திலும் தப்பிப்பிழைத்தல் கூடாமையால், நல்லார் சிநேகததை விட்டுவிடல பலரோடும் பகைகொள்ளுதலினும் கொடிய தென்பதாம்.

‡ சீவகசிந்தாமணி விமலையாரிலம்பகம் ௬௨. இதன்பொருள்: முள்ளைக் கொண்டு முளளைக்களையுமாறு போலத் தமக்கு ஒன்றாராய் (பகைவராய்) உறவாயிருப்பவரிருவரைத் தம்மிற் பேது (கலகம்) செய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடுதல், தம்மிற்கூடிவந்து வினைசெய்வாரை (போர்புரிவாரை)ப் பிரித்துத் தம்மோடே கூட்டிக் கோடல் (கொள்ளுதல்) என்பது. (இது நச்சினார்க்கினியருரை).

¶ அது - பெரியாரைத துணைக்கொள்ளுதல்.

போர் புரிந்தாலும் ஒருவிதத்தால்பிழைத்தல் (கூடினும்) கூடும், நல்லார் தொடர் கைவிட்டால் ஒருவிதத்தாலும் பிழைத்தல் கூடாமையால், இது செய்தல் அதுசெய்தலினும் தீயதென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் அது செய்யாதவிடத்து உண்டாகுல் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) அரசன் பெரியாரது சிநேகத்தை விடுதல் பலரது பகையைக் கொள்ளுதலினும் தியதாம் என்பது.

10. It is ten-fold more injurious to abandon the friendship of the good, than to incur the hatred of the many.

எட்டாம் அதிகாரம்.

சிற்றினஞ் சேராமை—

Against associating with evil persons.

பரி:—(இ - ள்.) அஃதாவது சிறிய வினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய வினமாவது † நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லென் போரும் ‡ விடரும் § தூர்த்தரும் ¶ நடரும் * உள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங் கெடுக்கும் இயல்பிற்றாய () அதனைப் பொருந்திற் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனின்றென்ப துணர்த்தற்கு [] இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது சிறியஇனத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய இனமாவது நல்வினையின் பயனாகச்சுகமும் தீவினையின் பயனாகத் துக்கமும் இல்லையென்றுகூறும் லோகாயதரும், விடரும், தூர்த்தரும், நடரும் உள்ளிட்டுள்ள கூட்டம். அறிவை வேறுபடுத்தி (இம்மை மறுமையென்னும்) இருமையுங்கெடுக்குமியல்பினதாகிய அதனைப்பொருந்தினால்பெரியாரைத் துணைக்

† "நல்ல வினைக்கு நற்பயனுந் தீய வினைக்குத் தீப்பயனும், இல்லை யெனும்வல் லிழுதைபரு மென்னும் விடருந் தூர்த்தர்களும், சொல்லு நடருமுதலாகத் தொக்க குழுவைச் சேர்ந்தொழுகின், புல்லு மறிவைத் திரித் திருமைப் பொருளுங் கெடுக்கும் புகழோயே" என்பது விநாயக புராணம்.

‡ விடர்—காமுகர் [பெண்கள் பலரைப் புணரவிரும்பியலையுங் காம ரோகிகள்.]

§ தூர்த்தர்—வஞ்சகர் [உள்ளேபகையும் உதட்டில் உறவுமா யிருப்பவர்.]

¶ நடர்—கூத்தாடிகள்.

உள்ளிட்டகுழு—உட்கொண்டுள்ள கூட்டம்.

() அதனை—கல்லதன் லலனும் தீயதன் தீமையுயில்லென்போர் முத லியோர் சேர்த்தன்ன கூட்டத்தை.

[] இஃது—சிற்றினஞ் சேராமை; அதன்பின்-பெரியாரைத் துணைக் கோடலின் பின்.

கொள்ளுதல் பயனில்லையென்பது அறிவித்தற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

பரி:—(இ-ள்.) பெரியோரியல்பு சிறிய இனத்தை அஞ்சாநிற் தம்; எனைச்சிறியோரியல்பு அது சேர்ந்தபொழுதே † அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாக எண்ணித் துணியும், (எ-று).

‡ தத்தம் அறிவு திரியுமாறும் ¶ அதனால் தமக்குவரும் துன்பமும் நோக்கலின் § பெருமை அஞ்சும் என்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிது நோக்காமையின் () 'சிறுமைதான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்' என்றுங்கூறினர். [] பொருளின் தொழில்கள் பண்பின்மே னின்றன. இதனாற் சிறிய இனம் பெரியோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) பெருமை - பெரியோரியல்பு, சிற்றினம் - சிறிய இனத்தை, அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்கும், சிறுமைதான் - மற்றைச் சிறியோரியல்பு, (அது சேர்ந்த பொழுதே அதனை), சுற்றமா - (தனக்கு) உறவாக, சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித் துணியும், (எ-று).

தம்தம் அறிவு வேறுபடும் விதமும் அதனால் தமக்குவரும் துன்பமும் நோக்குதலால் பெருமை அஞ்சும் என்றும், அறிவு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கையால் வேறு நோக்காமையால் 'சிறுமைதான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்' என்றும் சொல்லினர். பெரியோரும் சிறியோரும் ஆகிய பொருள்களினது அஞ்சுதலும் சுற்றமாச் சூழ்ந்துவிடுதலுமாகிய தொழில்கள் பெரு

மையுஞ் சிறுமையும் ஆகிய குணங்களின்மேலேற்றிச் சொல்லப்பட்டன. இதனால் சிறியினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) சிற்றினத்திற் கஞ்சுதல் பெரியோரியல்பாம்; அதனைச் சுற்றமாகக் கொள்ளுதல் சிறியோரியல்பாம் என்பது.

1. True greatness fears the society of the base; it is only the low-minded who will regard them as friends.

* அது—சிற்றினம். † அதனை—சிற்றினத்தை. ‡ தத்தம்—தமது தமது. ¶ அதனால்—தம்மறிவு வேறுபடுதலால்.

§ அறிவுடையாரஞ்சுவர் என்றும் பாடமுண்டு.

() அறிவிலாதார் தமக்குச்சுற்றமாகத் துணிவர் என்றும்பாடமுண்டு.

[] பெரியோர் சிறியோரென்னும் பொருள்களது அஞ்சும் சுற்றமாச் சூழ்ந்துவிடும் என்னும் தொழில்கள் பெருமை சிறுமை யென்னும் குணங்களின் மேல் நின்றன என்பது. "சிற்றின மஞ்சும் பெருமை, இது குணவினை குணிவினையானது'' என்பர் பிரயோக விவேக நூலார்.

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

பரி:—(இ - ள்.) தான் சேர்ந்த நிலத்தினது இயல்பானே நீர் தன் தன்மை திரிந்து அந்நிலத்தின் தன்மைத்தாம்; அதுபோல, மாந்தர்க்குத் தாம் சேர்ந்த இனத்தினது இயல்பானே அறிவுந் தன்தன்மை திரிந்து அவ்வினத்தின் தன்மைத்தாம், (எ - று).

† எடுத்துக் காட்டுவமை. விசும்பின்கண் ‡ தன்தன்மைத்தாய § நீர்

நிலத்தோடு சேர்ந்தவழி, நிறம் சுவை ¶ முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற்போலத் () தனிநிலைக்கண் தன் தன்மைத்தாய அறிவு [] பிற வினத்தோடுசேர்ந்தவழிக் | காட்சி ‡‡ முதலிய தொழில்கள் திரியுமென || இதனுவ்அதனது காரணம் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) நீர் - நீரானது, நிலத்து - (தான் சேர்ந்த) நிலத்தினது, இயல்பான் - இயல்பினாலே, திரிந்து - (தனது தன்மை) வேறுபட்டு, அற்றாகும் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும், (அதுபோல), மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, அறிவு - அறிவும், இனத்து - (தாம சேர்ந்த)இனத்தினது, இயல்பு - இயல்பினாலே, [திரிந்து - (தனது தன்மை) வேறுபட்டு,] அதாகும் - அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும, (எ - று).

"நிலத்தின வண்மையே நீரெனு மியற்கையா னீசக்,-குலத்தின் வண்மையாற கொலைதொழிற் கால்லய மாணேன" என்று பாரதம் அரசநீதிச் சருக்கத்திற் கூறுவது மிவகறியத் தக்கதாம்.

† நிலத்தியல்பா னீர் திரிந் தற்றாகும் என்னும் வாக்கியத்திற்கும்,மாந்தர்க் கினத்தியல்ப தாகு மறிவு என்னும் வாக்கியத்திற்கு மிடையே அதுபோல என்னும் சொல் தொக்கு நின றமையின், இஃதெடுத்துக்காட் டுவமையாயிற்று.

‡ தன் தன்மைத்தாய—நிலத்தின் சம்பந்தமின்றி யிருந்த.

§ "அப்பென்றம் வெண்மைய தாயினு மாங்கு நிலத்தியல்பாய்த், தப்பின்றி யேகுண வேற்றுமை தான்பல சார்தலினல்" என்று பட்டினத்தடிகள் கூறியிருத்தலு மிவகறியத் தக்கதாம.

¶ முதலிய என்றதனல் கனம், பரிசம் முதலியவற்றையுங் கொள்க.

() தனிநிலைக்கண்—ஒருவரிடத்துஞ் சேராது தனித்திருக்குமிடத்து.

[] பிறவினத்தோடுசேர்ந்த வழி—வேறு கூட்டத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து.

| "ஒட்டிய, காட்சி திரியி னறந்திரியு மென்றுரைப்பர்" என்று அறநெறிச்சாரங் கூறுகின்றது. காட்சி - காணுதல்.

‡‡ முதலிய என்றதனல், கருதுதல் (எண்ணுதல்) ஒழுகுதல்முதலியவற்றையுங் கொள்க.

|| இதனால் (இக்குறளால்) அதனது காரணம் (அறிவு மாறுபடுதலின் காரணம்) கூறப்பட்டது.

இஃது எடுத்துக்காட் டுவமையணி. ஆகாசத்தில் தனது தன்மைய தாயிருந்த நீர் பூமியோடு சேர்ந்தவிடத்து, நிறம் சுவை முதலிய குணங் கள் வேறுபட்டாற் போலத், தனித்திருக்கையில் தனது தன்மையதா யிருந்த அறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சி முதலிய தொ ழில்கள் வேறுபடு மென்று இதனால் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) மக்கட்கறிவு அவர் சேர்ந்த இனத்திற் கேற்ற வாறாகத் திரியுமென்பது.

2. As water changes its nature from the nature of the soil in which it flows, so will the character of men resemble the character of their associates.

௩. மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்.

பரி:—(இ - ள்.) மாந்தர்க்குப் † பொதுவுணர்வு தம்மனங் காரண மாக வுண்டாம்; இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாராற் சொல் லப்படுஞ் சொல் இனங் காரணமாக வுண்டாம், (எ - று).

இயற்கையாய ‡ புலனுணர்வு மாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமை யின், ¶ அதனை 'மனத்தானும்' என்றும், செயற்கையாய விசேட வுணர்வு பற்றி நல்லனென்றாக தீயனென்றாக நிகழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டுத லின், () அதனை 'இனத்தானும்' என்றுங் கூறினர் § உவமையளவைகொ

† பொதுவுணர்வு—இயற்கையறிவு.

‡ புலனுணர்வு—சப்த முதலிய விஷயங்களை யறியும் அறிவு.

¶ அதனை-புலனுணர்வை(பொதுவுணர்வை). () அதனை -அச்சொல்லை.

§ மாந்தர்க்கு அறிவு இனத்தியல்ப தாகுமென்பதை "நிலத்தியல்பா

னீர் திரிந் தற்றாகும்'' என்று உவமான வாயிலாக விளக்கியதை யொப்புக்கொள்ளாது பொதுவுணர்வேயல்லாமல் அதுதிரிபும் (அறிவு தன் தன்மை திரிதலும்) மனக்காரணமாகவே யுண்டாகும் என்று கூறும் வாதியை நோக்கி இக்குறளால் அக்கொள்கை மறுத்துக் கூறப்பட்ட தென்பது. [அம்மறுப்பு:—இன்னானெனப்படுஞ் சொல் இனத்தானும் என்பது.]

இயற்கையறிவு மனக் காரணமாக வுண்டாகின்றது, அதற்கு இனமாகிய காரணம் வேண்டுவதில்லை; செயற்கையாகிய சிறப்பறிவுபற்றி ஒருவனை நல்லவனென்றாவது தீயவனென்றாவது சொல்லுஞ் சொல்லுக்குக் காரணம் முறையே நல்லவர்களின் சேர்க்கையும் தீயவர்களின் சேர்க்கையும் என்று கொள்ளவேண்டியிருத்தலால், செயற்கையாகியசிறப்பறிவு இனத்தின் சம்பந்தமில்லாமலே மனக்காரணமாக வுண்டாகுமென்பது பொருந்தா தாயிற்று; பொருந்தாதாகவே, இனக்காரணமாகவுண்டாகும் செயற்கையாய சிறப்பறிவை விளக்குவதற்கு இன்றியமையாது 'நிலத்

ன்னாது அத்திரிபும் மனத்தானு மென்பாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, உணர்ச்சி-பொது வறிவானது, மனத்தான் - (தம்) மனக்காரணமாக, ஆம்-உண்டாகும், இன்னானெனப்படும் - (இவன்) இப்படிப்பட்டவனென்று (உலகத்தாரால்) சொல்லப்படுகிற, சொல் - சொல்லானது, இனத்தான் - இனக்காரணமாக, ஆம்-உண்டாகும், (எ - று).

இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவு மாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையால் அதனை 'மனத்தானும்' என்றும், செயற்கையாகிய சிறப்பறிவுபற்றி நல்லவனென்றாவது தீயவனென்றாவது உண்டாகுஞ் சொல்லுக்கு இனம் வேண்டுதலால் அதனை 'இனத்தானும்' என்றுஞ் சொல்லினர். உபமானப் பிரமாணத்தை அங்கீகரியாமல் அவ்வறிவு வேறுபடுதலும் மனத்தானா மென்பாரை நோக்கி இதனுல் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.

(க - து.) உலகத்தாரால் ஒருவன் நல்லவனென்றாவது தீயவனென்றாவது சொல்லப்படுதல் அவன் சேர்ந்துள்ள இனத்தினாலேயாம என்பது.

3. The power of knowing is from the mind; but from a man's associates will be determined what sort of a man he is.

ச. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

பரி:—(இ - ள்.) அவ்விசேடவுணர்வு ஒருவற்கு மனத்தின் கண்ணே உளதாவது போலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி அவன் சேர்ந்த இனத்தின் கண்ணே உளதாம், (எ - று).

† மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்துளதுபோன்று காட்டியும் ‡ பின்னாராய்ந்தவழிப் பயின்ற இனத்துளதாயும் இருத்தலின்,'காட்டி'என இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். ¶ விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின் கண்ணே அன்

றியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகும்' என்னும் உவமானப் பிரமாணம் வேண்டியதாயிற் றென்க.

† மெய்ம்மை நோக்காமுன் - உண்மையை விசாரித்துப்பார்ப்பதற்கு முன்னே.

‡ பின்னாராய்ந்தவழி - பின்பு விசாரித்துப்பார்த்த விடத்து.

¶ சிறப்பறிவுதானும் பொதுவறிவு உண்டாதற்குக் காரணமான மனத்தினிடத்தல்லவா உண்டாகின்றதென்பாரை நோக்கி, அதைப்புலப்படுத்துவதேயுள்ளது (அம்மனத்தில் சிறப்பறிவு வெளிப்படமேவே இருக்கிறது),அச்சிறப்பறிவிற்குக்காரணம் இனமென்பது இக்குறளால் சொல்லப்பட்ட தென்பது. இதனால் சிறப்பறிவு உண்டாதற்குக் காரணம் இனமென்றும் அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுதற் கிடம் மனம் என்றும் பெற்றாமென்க.

றே உளதாக தென்பானை நோக்கி, ஆண்டுப்புலப்படுந் தினையேயுள்ளது, அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) அறிவு - அச்சிறப்பறிவு, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, மனத்து - மனத்தினிடத்தே, உளதுபோல - உண்டாவதுபோல, காட்டி - (தன்னை) வெளிப்படுத்தி, இனத்து - (அவன்சேர்ந்த) இனத்தினிடத்தே, உளதாகும் - உண்டாகும், (எ - று).

சிறப்பறிவு உண்மையை நோக்கி யறியாததற்கு முன்பு மனத்துள் ளது போலக்காட்டியும் பின்பு நோக்கியவிடத்துப் பழகிய இனத்துள்ளதா கியும் இருத்தலால், '(அறிவுமனத்துளதுபோலக்) காட்டி' என இறந்த காலத்தினாற் சொல்லினர். சிறப்பறிவும் மனத்தினிடத்தே அல்லவா உண் டாவதென்பானை நோக்கி, அங்கு வெளிப்படுமளவேயுள்ளது, அவ்வறி விற்குக் காரணம் இனமென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) ஒருவனுக்குச் சிறப்பறிவானது அவன் சேர்ந் துள்ள இனத்தினாலுண்டாகும் என்பது

4. The knowledge of a man, while it appears to be from his mind, is really from his associates.

ரு. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

பரி:—(இ - ள்.) அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கிடனாய மனந்தூயனா தற் றன்மையும் செய்யும்வினை தூயனாதற் றன்மையுமாகிய இரண்டும் ஒருவற்கு இனந்தூயனாதற்றன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம், (எ - று).

மனந்தூயனாதலாவது விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையின் நீங்குதல். செய்வினை தூயனாதலாவது மொழிமெய்களாற் செய்யும் நல்வினை யுடையனாதல். தூவென்பது † அப்பொருட்டாதல் ‡ "தூவறத் துறந்தாரை" என்பதனானு மறிக. ஒருவன் இனந்தூயனாகவே அதனேபெயிற்கி வயத்தான் மனந்தூயனாய் அதன்கண் விசேட வுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற் சொல்லுஞ் செயலுந் தூயனாமென, இதனாங் () இனத் தின்னவாமாறு கூறப்பட்டது.

† அப்பொருட்டாதல் - பற்றுக்கோடென்னும் பொருளையுடையதாதல்.

‡ கலித்தொகை—செய்தற்கலி, ௪. இதன்பொருள். பற்றுக்கோடொழிய நீங்கினவரை என்பது. நச்சினார்க்கினியார் 'தாவறத் துறந்தாரை' என்று பாடங்கொண்டு "வலியில்லையாம்படி நம்மைத்துறந்தவரை" என்று பொருளுரைத்திருக்கின்றனர்.

() இனத்தன்னவாமாறு-நல்லினத்தினால் மனம் வாக்குக் காய மென்பனவற்றிற்குப் பரிசுத்தத்தன்மை யுண்டாகும் வகை.

தெளி:—(இ - ன்) மனம் - (அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுவதற்கு இடமாகிய) மனம், தூய்மை - பரிசுத்தனாதல் தன்மையும், செய்வினை-செய்யுந்தொழில், தூய்மை - பரிசுத்தனாதல்தன்மையும், (ஆகிய),இரண்டும்—, இனந் தூய்மை - (ஒருவனுக்கு) இனம் பரிசுத்தனாதல் தன்மை, தூவா - பற்றுக்கோடாக, வரும் - உண்டாகும, (எ - று).

மனம்பரிசுத்தனாதலாவது சிறப்பறிவு வெளிப்படும்படி இயற்கையாகிய அறியாமையினின்றும் நீங்குதல். செய்வினைபரிசுத்தனாதலாவது சொல்லாலும் உடம்பாலும் செய்யும் நல்லதொழிலையுடையவனாதல். தூ என்பது பற்றுக்கோடென்னும பொருளில் வந்தது. ஒருவன் இனத்தாற் பரிசுத்தனாகவே அவ்வினத்தோடு பழக்க வசத்தால் மனம் பரிசுத்தனாகி அம்மனத்தினிடத்துச சிறப்பறிவு வெளிப்பட்டு அவ்வறிவால் சொல்லும் செயலும் பரிசுத்தமுடையவனாவனென்று, இதனால் இனத்தால் உண்டாகும் விதஞ்சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) மனச்சுத்தமும் செய்தொழிற் சுத்தமும் ஒருவனுக்கு அவன் சேர்ந்துள்ள இனசுத்தத்தினாலுண்டாகும்.

5. Chaste company is the staff on which come, these two things, purity of mind and purity of conduct.

௬. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை

பரி:—(இ - ள்.) மனந்தூயராயினார்க்கு ¶ மக்கட்பேறு நன்றாகும்; இனந்தூய நட்பினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாதும் இல்லை, (எ - று).

‡ காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் 'எச்சநன் றாகும்' என்றும், நல்வினைத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் † நன்றாகா வினையில்லை என்றுங் கூறினார்.

¶ மக்கட்பேறு - மக்களைப் பெறுதல்.

‡ நிமித்தகாரணம் என்றுங் காரியத்திற்கு வேறுபட்டதாக விருத்தலால் இவ்வுக்காரண மென்றது முதற்காரணத்தை. காரியத்தோடு ஒற்றுமைச் சம்பந்த முடையது முதற்காரணமாம். மனந்தூயராயினாரைக் காரணமாகவும் மக்கட்பேற்றைக் காரியமாகவுங் கொண்டு 'மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகும்' என்று கூறியது மனுதரும சாஸ்திரம் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் புத்திர விஷயத்தில் 'ஒரு தானியத்தை விதைத்தால் மற்றொரு தானியமாக விளைகின்ற தென்பதில்லை; எந்தவிதையை விதைக்கிறோமோ அந்தப் பயிர்தான் முளையும்'' என்றும், வேறோர் கூறுமிடத்தில் "தன்னுத்மாவிற்கும் பிள்ளைக்கும் வேற்றுமையில்லை" என்றும் கூறுவதாலும் நன்கு விளங்கும். இந்தத்"தக்கார்தகவிலர்"என்னுங் குறளின் விசேடவுரையும் அதன் குறிப்புரையும் கவனிக்கத்தக்கனவா மென்க. முதற்காரணத்தின் பொதுக்குணம் அதன் காரியத்திலு மிருக்குமென்பது இங்குணர்தற்பாற்றும்.

† எல்லாவினையு நல்லவாம் என்றும் பாடமுண்டு.

தெளி:—(இ - ள்.) மனந்தூயார்க்கு - மனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு, எச்சம் - மக்கட்பேறு, நன்றாகும் - நல்லதாகும், இனந்தூயார்க்கு - இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு, நன்றாகாவினை - நல்லதாகாத செயல், இல்லை - (யாதும்) இல்லை, (எ - று).

காரியங் காரணத்திலும் வேறுபடாமையின் (மைந்தன் தந்தையினும் வேறுபடா னென்பதனால்) 'எச்சநன்றாகும்' என்றும், (இனந்தூயரால் வினை) நல்வினைத்தோடு எண்ணிச் செய்யப்படுதலால் (அவர்க்கு) நன்றாகா

வினையில்லை என்றும சொல்லினர்.

(க - து) இனச்சுத்த முள்ளார்க்கு எல்லா நன்மையு முண்டாம் என்பது.

6. To the pure-minded there will be a good posterity; by those whose associates are pure, no deeds will be done that are not good.

எ. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும்.

பரி:—(இ - ள்.) நிலைபெற்ற உயிர்கட்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்; இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழை யுங் கொடுக்கும், (எ - று).

† மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமேனின்றது ‡ தருமென்னும இடவழுவமைதிச்சொல் முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. ¶ உம்மை-இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. § மனநன்றாதல்தானே அறமாகலின், அதனை

† மனத்தினது நன்மையையும் இனத்தினது நன்மையையும் உடைத்தா யிருத்தல் அஃறிணையுயிர்க் கில்லாமையினால் 'மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமே னின்றது' என்று கூறப்பட்டது.

‡ தனக்குரிய தன்மை முன்னிலை யிடத்துச்சொற்களைவிட்டு இனநலம் என்னும படர்க்கையிடத்துச் சொல்லோடுகூடி வழுவமைதியாய்வந்தரும் என்னும் வினைச்சொல் மனநலம் என்பதனோடுங் கூட்டப்பட்டது. "அவற்றுள்—தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியும், தன்மை முன்னிலை யாயி ரிடத்த" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் இங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

¶ புகழும் என்னும் உம்மை இனநலம் செல்வத்தைத் தருவதல்லாமல் என்னும் பொருளை புணர்த்ததலால் இறந்தது தழுவிய எச்ச வும்மை யாயிற்று.

§ "மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தறன்" என்று அறன் வலியுறுத்த லதிகாரத்திலிருப்பதும் இங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

ஆக்கந்தரும் என்றும், ‡ புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமாக லின் 'இனநல மெல்லாப் புகழுந் தரும்' என்றுங் கூறினர். † மேல் * மன நன்மை இனநன்மை பற்றிவரு மென்பதனை உட்கொண்டு அஃதியல் பாகவே உடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டா வென்பாரை நோக்கி இது அதுவேயன்றி அத்தன்மைய பலவற்றையுந்தருமென அவர்க்கும் அது வேண்டுமென்பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

தெளி: —(இ - ள்.) மன்னுயிர்க்கு - நிலைபெற்றவுயிர்களுக்கு, மன நலம் - மனத்தினது நன்மையானது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, தரும்—கொடுக்கும், இனநலம் - இனத்தினது நன்மையானது, எல்லாப்புகழும், (அச் செல்வத்தோடு) எல்லாப் புகழையும், தரும் - கொடுக்கும்,(எ - று).

மன்னுயிரென்னும் அஃறிணைப்பெயர் இங்கு (மக்களென்னும்) உயர் திணைப் பொருள்மேல் நின்றது. தரும் என்னும் இடவழுவமைதிச் சொல் மனநலம் என்பதனோடுங் கூட்டப்பட்டது. புகழும் என்ற உம் மை ‡ இறந்ததுதழுவிய எச்சவும்மை. மனம் நன்றாதல்தானே அறமாக லால் அம்மனநலத்தை ஆக்கந்தரும் என்றும், புகழ்கொடுத்தற்குரிய நல் லோர்தாமே இனமாகலால் 'இனநல மெல்லாப் புகழுந் தரும்' என்றும் சொல்லினர். முன்னே மனத்தூய்மை இனந்தூய்மை தூவாவரு மென்ப தனை பக்ஷிகரித்து அம்மன நன்மையை இயல்பாகவே யுடையவர்களுக்கு அவ்வின நன்மைவேண்டாமென்பாரை நோக்கி, அச்செல்வத்தையே யல் லாமல் அப்படிப்பட்ட பலவற்றையுந்தருமென்று அவர்க்கும் அவ்வினநன் மை வேண்டுமென்பது இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) இனநலமானது மனநலத்தால்வருஞ்செல்வத்தோடு எல்லாப் புகழையுந் தருமென்பது.

7. Goodness of mind will give wealth, and good society will bring all praise, to men.

‡ அறநெறிச்சாரம் "இம்மை யடக்கத்தைச் செய்து புகழாக்கி, யும் மை யுயர்கதிக் குய்த்தலால் - மெய்ம்மையே, பட்டாங் கறமுரைக்கும் பண்

புடையானரே, சுட்டா ரெனப்படு வார்" என்று கூறியிருத்தலு மிங்கறியத் தக்கதாம்.

† மேல் - இவ்வதிகாரத்தின் ஐந்தாவது குறளில்.

* மனத்தூய்மை யினத்தூய்மை தூவாவரும் என்றும் பாடமுண்டு.

§ அதுவேயன்றி அத்தன்மைய பலவற்றையும் தருமென அவர்க்கும் அது வேண்டுமென்பது - மனநன்மை தருஞ் செல்வத்தையே யல்லாமல் அச்செல்வம் போன்றனவாய பலபுகழையும் தருமென்று மனநன்மையை யியல்பாகவே புடையார்க்கும் இனநன்மை வேண்டுமென்பது.

அரசியல்—அ-வது சிற்றினஞ் சேராமை. 519

அ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
இனநல மேமாப் புடைத்து.

பரி:—(இ - ள்.) மனநன்மையை முன்னைநல்வினையால் தாமே உடையராயினும் அமைந்தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலை யுடைத்து, (எ - று).

† நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நல்வினை உள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாப் புடைத்தாயிற்று.

தெளி:—(இ - ள்.) மனநலம் - மனநன்மையை, நன்கு - (முன்னை) நல்வினையினால், உடையராயினும் - (தாமே) உடையவராயிருந்தாலும், சான்றோர்க்கு -(குணங்கள் பலவற்றாலும்)நிறைந்தோர்க்கு, இனநலம்-இனநன்மையானது, ஏமாப்பு-(அம்மனநன்மைக்கு) வலியாதலை, உடைத்து - உடையதாம், (எ - று).

நன்கால் என்னும் மூன்றனுருபு செய்யுள் விகாரத்தினால் தொக்கு (நன்கு என)நின்றது. அந்நல்வினைஉள்ளவிடத்தும் மனநலத்தை வளர்த்து வருதலால், அம்மனநலத்திற்கு இனநலம் வலியாத லுடையதாயிற்று.

(க.- து.) மனநன்மையை யுறுதிசெய்வது இனநன்மையாம்

8. Although they may have great natural goodness of

mind, yet good society is an advantage to the wise.

௯. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறுமையின்பம் உண்டாம்; ‡ அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநன்மையால் வலிபெறுதலை யுடைத்து, (எ - று).

¶ 'மனநலத்தி னாகு மறுமை' என்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மை தானே பிறிதொன்றன்றென்னும் மதத்தை § உடம்பட்டுக் கூறியவாறு

† நன்கால் எனக்கருவிப்பொருளில் வந்த மூன்றனுருபு செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கு நின்றது. நன்கு என்பது நல்வினையை (நன்மைக் கேதுவாய வினையை) புணர்த்துதலின், காரியவாகு பெயராம்.

‡ அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும் - மனநன்மைக்கு மறுமையின்பத் தைத்தரு மச்சிறப்பும்.

¶ "கெடுக்க வல்லதுங் கெட்டவர் தங்களை, யெடுக்க வல்லது மிம்மன மென்றதை, யடக்க வல்லவ ரைய பவக்கடல், கடக்க வல்லவ ராவன் கடிதரோ" என்பது பிரபுலிங்கலீலை. § உடம்பட்டு - ஏற்றுக்கொண்டு.

† மற்று - வினைமாற்று. ‡ உம்மை - இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. ஒரோவழித் தாமதகுணத்தான் மனநலந்திரியினும் நல்லினம் ¶ ஒப்ப நிறுத்தி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவை ஐந்து பாட்டானும் § சிற்றினஞ் சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்தலாகிய எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியவாறறிக.

தேவி:—(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) மனநலத்தின் - மனநன்மையாலே, மறுமை - மறுமையின்பம், ஆகும் - உண்டாம், மற்றஃதும் - (அம்மனநன்மைக்கு) அச்சிறப்புத்தானும், இனநலத்தின் - இனநன்மையால், ஏமாப்பு - வலி பெறுதலை, உடைத்து - உடையதாம், (எ - று).

'மனநலத்தினாகு மறுமை' என்றது மறுமையின்பத்தைத்தருவதுமன நன்மையே, மற்றொன்று அன்று என்றே மதத்தை உடன்பட்டுச் சொல்லிய படியாம். மற்று - வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது. அஃதும் என்ற உம்மை - இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. ஒரோவிடத்துத் தாமதகுணத்தினால் மனநலம் வேறுபட்டாலும் அதனை நல்லினம் சீர்பெறத் திருத்தி மறுமையின்பத்தையடைவிக்குமென்று இனநலம் மனநலத்தை நிலைபெறச் செய்யும் வகை சொல்லப்பட்டது. இவை ஐந்துபாட்டாலும் சிற்றினஞ் சேராமையினது சிறப்பு நல்லினம் சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற் சொல்லியவாறுக.

(க - து.) இனநன்மை மனநன்மையால் வரும் மறுமையின்பத்தை நிலைபெறச் செய்யும் என்பது.

9. Future bliss is the result of goodness of mind; and even this acquires strength from the society of the good.

† மனநலம் இனநலத்தினால் ஏமாப்புடையதாதலின்றாயின், அம்மனநலத்தினால் மறுமையின்பமுண்டாகாது என்று ஆகும் என்னும் வினையை ஆகாதென்னும்வினையாக மாற்றியதினால், மற்று வினைமாற்றுப்பொருளதாயிற்று.

‡ அஃதும் என்னும் உம்மை இனநலம் மனநலவாயிலாக மறுமையின்பத்தைத் தருதலேயல்லாமல் என்னும் பொருளையுணர்த்துதலின், இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மையாயிற்று.

¶ ஒப்பநிறுத்தி மறுமையாப்பிக்கும் - பொருந்தமாறு (சரியான நிலையில்) நிற்கச்செய்து (மனநன்மை வாயிலாக) மறுமையின்ப முண்டாகச் செய்யும்.

§ நல்லினஞ் சேர்தல் சிற்றினஞ் சேர்தலுக்கு எதிர்மறையாகவிருத்தலால் 'சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ் சேர்தலாகிய எதிர்மறை முகத்தாற் (வாயிலாகக்) கூறியவாறறிக' என்று கூறப்பட்டது. எதிர்மறைவிரோதம்.

கo. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மிக்க துணையும் இல்லை; தீயவினத்தின் மிக்க பகையும் இல்லை, (எ - று).

† ஐந்தனுருபுகள் ‡ உறழ்பொருளின்கண் வந்தன. ஊங்கென்பது பின்னுங்கூட்டி உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையின் நீக்கித் துயருறாமற் காத்தலின் அதனைத் 'துணை' என்றும், தீயினம் அறிவின் நீக்கித் துயருறுவித்தலின் அதனை ¶ 'அல்லற்படுப்பதூஉம்' என்றுங் கூறினார். ‖ அல்லற்படுப்ப தென்பது ஏதுப்பெயர். இதனால் * விதியெதிர்மறைகள் உடன் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) நல்லினத்தினூங்கு - நல்ல இனத்தின் மிக்க, துணை(யும்) இலலை-துணையும் இல்லை, தீயினத்தின் (ஊங்கு) தீயஇனத்தின் மிக்க, அல்லற்படுப்பதூஉம்-பகையும், இல் - இல்லை,(எ-று)

நல்லினத்தின, தீயினத்தின் என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமை யுருபுகள் உறழ்பொருளில வந்தன. ஊங்கு என்பது தீயினத்தின் என்பதனோடும் கூட்டி ஊங்கும் எனனும் உம்மையைப் பிரித்துத் துணையென்பதனோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. (ஒருவனை) நல்லினம்அறியாமையினின்றும் நீக்கித் துன்பமடையாவாறு காத்தலால் அதனைத் 'துணை' என்றும் தீயினம் அறிவினின்றும் நீக்கித் துன்பமடையச் செய்தலால் அதனை 'அல்லற்படுப்பதூஉம்' எனறும் சொல்லினார். அல்லற்படுப்பது என்பது காரணப்பெயர். இதனால் விதியும் எதிர்மறையும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.

(க - து.) ஒருவனுக்கு நல்லினத்திற் சிறந்த துணையும் தீயவினத்தின் மிகுந்த பகையுமில்லை என்பது.

† நல்வினத்தின் தீயினதகின் என்பவற்றிலுள்ள இன் என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமை யுருபுகள்..

‡ ஒன்றினென்று மிக்கு (சமானமாகாது) மாறுபடுவது உறழ் எனப்படும். நச்சினார்க் கினியார் "உறழ்தல் ஒன்றனென் ஒன்றை மிகுத்தல்" என்பர்.

¶ பகை என்றும் பாடமுண்டு.

§ அல்லற்படுப்பது (துன்பத்தை யுண்டாக்குவது) ஒருவனுக்குப் பகையா யிருத்தலால், பகையை அல்லற்படுப்பது என்று கூறியது எது, (காரண)ப் பெயராமென்க. எதுப்பெயர் - ஒரு நிமித்தம்பற்றி வரும்பெயர்.

'நல்லினத்தினூங்குந் துணையில்லை' என்று விதியும் (உடம்பாடும்) 'தீயினத்தி னல்லற் படுப்பதூஉ மில்'என்று எதிர்மறையும்உடன்சொல்லப் பட்டன. நல்லினத்திற்குத் தீயினம் எதிர்மறையா யிருத்தலால், நல்லினம் உடம்பாடும் தீயினம் எதிர்மறையு மாயின.

66

10. There is no greater help than the company of the good; there is no greater source of sorrow than the company of the wicked.

ஒன்பதாம் அதிகாரம்.

தெரிந்து செயல்வகை—

On Acting with Fore-thought.

பரி:—அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைகளை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனுடைத் தாயவழி அவரோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின்,இது சிற்றினஞ்சேராமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது அரசன் தான்செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத் துணைகொள்ளுதல் பயனுடைய

தாயவிடத்து அவரோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலால், இது (தெரிந்து செயல் வகை) சிற்றினஞ் சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

பரி:—(இ - ள்.) வினை செய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனால் அழிவதனையும் அழிந்தாற்பின் ஆவதனையும் ஆய்நின்று பிற்பொழுது தரும் ஊதியத்தையுஞ் சீர்தூக்கி உறுவதாயிற் செய்க, (எ - று).

உறுவதாவது † நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும் அது வளர்ந்துவருதல். ‡ அழிவதின்மையின் எதிர்வின்கண்வரு மாக்கத்தை 'ஊதியம்' என்றார். எனவே, ¶ அவ்வூதியம் பெறின் நிகழ்வின்கண் அழி

"செய்யும் பொழுதே யழிபொருளிற் சிறப்ப தொப்ப திரண்டினு ளொன், றுய்ய வுதவி வழிபயக்கு மொண்மை வினையைத் தேர்ந்துளத தில், ஐய மகன்ற வினைத்தோடு மாய்ந்துந் தனித்தும் புரிந்திடுக, வெய்ய வாக்கங் கருதிமுதல் விளிக்கும் வினையைப் புரியற்க" என்பது விநாயக புராணம்.

† நிகழ்காலத்தில் அழியும் பொருளினும் ஆகும் பொருள் அதிகமாகி எதிர்காலத்திலும் அப்பொருள் விருத்தியடைந்து வருதல்.

‡ (காரியமுற்றுப் பெற்றபின் வரும்பொருளுக்கு) அழிவில்லாமையினால், எதிர்காலத்தில்வரும் பொருளை 'ஊதியம்' என்று கூறினர். (தொழில் செய்யும்போது வரும்பொருளை ஆவது என்றும், தொழில் முடிந்த பின்வரும் பொருளை ஊதியம் என்றும் கூறினர்.)

¶ எதிர்காலத்தில் பொருளைப் பெறுவதா யிருந்தால், நிகழ்காலத் தில் அழியும் பொருளும் ஆகும்பொருளும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும்

வதும் ஆவதும் தம்முளொத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றும்.
† இரண்டு காலத்தும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்கவென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) (தொழில் செய்யுமிடத்து) அழிவதூஉம் - (அப்போது அத்தொழிலால்) அழிவதையும், ஆவதூஉம் (அழிந்தால் பின்னே)

ஆவதையும், ஆகி-ஆய், (நின்று), வழிபயக்கும்-பிற்காலத்துத் தரும், ஊதியமும் - இலாபத்தையும், சூழ்ந்து - சீர்தூக்கி, (உறுவதாயின்), செயல் - செய்யக்கடவன், (எ - று).

உறுவதாவது நிகழ்காலத்தில் (செய்கிறபோது) அழிவதில் ஆவதுமிருந்து பிற்காலத்தும் அவ்வாவது வளர்ந்துவருதல். அழிவதில்லாமையால் பின்வரும் ஆக்கத்தை 'ஊதியம்' என்றார். எனவே அவ்வூதியத்தைப் பெற்றால் நிகழ்காலத்தில் (செய்கிறபோது) அழிவதும் ஆவதும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் ஒழியும் பான்மையதன் றென்பது பெறப்பட்டது. இரண்டு காலத்திலும் பயனுடைமையை யறிந்து செய்யவேண்டு மென்பதாம். சீர்தூக்கல் - ஆராய்தல். ஒழியும்பான்மையதன்று - விடலாகாது.

(க - து.) அழிவதையும் ஆவதையும் இலாபத்தையும் ஆராய்ந்து தொழில் செய்யவேண்டும் என்பது.

1. Let a man reflect on what will be lost, what will be acquired, and from these what will be his ultimate gain, and then, let him act.

உ. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

பரி:—(இ - ள்.) தாம்தெரிந்துகொண்ட ‡ இனத்துடனே செய்யத்தகும் வினையை ஆராய்ந்து பின்தாமேயும்எண்ணிச்செய்து முடிக்க வல்லஅரசர்க்கு எய்துதற் கரியபொருள் யாதொன்றும்இல்லை,(எ-று).

(தொடங்கிய காரியத்தை) விடுதல் கூடாதென்பது பெறப்பட்டது; படவே, நிகழ்காலத்தில் அழியும்பொருள் அதிகமாயும் ஆகும்பொருள் குறைவாயுமிருந்தால் அத்தகைய காரியத்தை விட்டுவிடவேண்டுமெனபதாயிற்றென்க. இதனால் ஒரு தொழிலைச் செய்யுமிடத்து அது காரணமாக அழியும் பொருள் குறைவாகவும் அப்போதாகும் பொருள் அதிகமாகவும், பின்வரும் பொருள்விருத்தியடைவதாகவும் இருககவேண்டுமென்றும், அவ்வாறன்றிப் பின்வரும் பொருளோடு அழியும்பொருளும் அப்போது ஆகும் பொருளும் சமமாகவாவது இருக்கவேண்டுமென்றும் பெற்றாமென்க.

† இரண்டுகாலத்தும் - நிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும்.

‡ இனம் - புரோகிதரும் அமைச்சரும். பெரியாரைத் துணைக்கோடலதிகாரம் இரண்டாம் குறளின் விசேடவுரையில் "புரோகிதரையும் அமைச்சரையும் கூறியவாறு[redacted]கறியத்தக்கதாம்.

ஆராயப் படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்து போந்த இனமென்றவாறாம். 'செய்வார்க்கு' என்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது † மேற்சேறல் முதல் வேறல் ஈறாயதொழில். பொருள்கட் கேதுவாய ‡ அதனிற் றவறாமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதினெய்துவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானுஞ் செய்யத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ-ள்.) தெரிந்த - (தாம்)தெரிந்துகொண்ட, இனத்தொடு - இனத்துடனே, தேர்ந்து - (செய்யத்தகுந்தொழிலை) ஆராய்ந்து, எண்ணி - (பின்னேதாமேயும்) எண்ணி, செய்வார்க்கு - செய்துமுடிக்கவல்ல அரசருக்கு, அரும்பொருள் - பெறுதற்கரியபொருள், யாதொன்றும்—, இல் - இல்லை, (எ - று).

'தெரிந்த இனம்' என்பதற்கு ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்து வந்த இனம் என்று பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும். 'செய்வார்க்கு' என்று கூறியதினால் செய்யத்தகுந்தொழில் என்னும் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. தொழிலாவது போர்க்குச் செல்லுதல், தம் மதிலைக் காத்தல், பகைவருடைய மதிலை வளைத்துக்கொள்ளுதல், பகைவரோடு போர் செய்தல், பகைவரை வெல்லுதல் என்னுந் தொழிலாம். பொருள்களுக்கேதுவாகிய அத்தொழிலில் தவறாமையால், அரியபொருள்களெல்லாம் (தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்) எளிதிற் பெறுவாரென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செய்யத்தகுந் தொழிலும் அதுதொழில் செய்யும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.

† மேற்சேறல் முதல் வேறல் ஈறாயதொழில் என்றுகூறினமையின்,

இடைமின்றன தம்மதிலைக்காத்தல், பகைவருடைய மதிலை வளைத்துக் கொள்ளுதல், பகைவரோடு போர்செய்த லென்பனவாம்

மேற்சேறல் வஞ்சித்திணையாம்; தம்மதிலைக் காத்தல் நொச்சித்திணையாம்; பகைவருடையமதிலை வளைத்துக்கொள்ளுதல் உழிஞைத்திணையாம்; பகைவரோடு போர்செய்தல் தும்பைத்திணையாம்; பகைவரை வெல்லுதல் வாகைத்திணையாம்.

" மகிழ்கிளைகொள் வதுவெட்சி கார்நிரை மீட்டல் மாற்றார்பாற் செலல்வஞ்சி பூணுதல் காஞ்சி, பகர்மதிலைக் காத்தமது நொச்சி சுற்றிப் படைவளைத்த லுழிஞைபோரால் தும்பை வென்று, புகழ்படைத்தல் வாகை" எனறு சிதம்பரப்பாட்டியல் கூறுவதும், "மாற்றார் மேற்செலல் வஞ்சி யாகுமே", "காமரு தன்னரண் காப்பது நொச்சி", "பகைஞரரணைப் பற்றுத லுழிஞை", "அதிரப் பொருவது தும்பை யாகும்", "மாற்றாரோட வருத்தி வெல்வது, வாகை யெனப்பெயர் வைக்கப்படுமே" என்ற முத்துவீரியங் கூறுவதும் இவருணர்தற் பாலனவாம்.

‡ அரணிற்றவறுமையின் - பகைவருடைய காட்டைக்கொள்ள நினைத்துப் போர்செய்தற்கு அப்பகைவர்மேல் செல்லுதல் முதலிய தொழில்களில் சிறிதும் தவறிப்போத லில்லாமையால்.

(க - கு.) நல்லினத்தோடாராய்ந்து பின்னர்த்தாமு மாலோசித்துத் தொழில் செய்வார்க்குப் பெறுதற்கரிதான பொருள் ஒன்றுமில்லை என்பது.

2. There is nothing too difficult to be attained by those who, before they act, reflect well themselves, and thoroughly consider the matter with chosen friends.

ந. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
ஊக்கா ரறிவுடை யார்.

பரி:—(இ - ள்.) மேல் எய்தக்கடவ ஊதியத்தினை நோக்கி முன்னெய்தி நின்ற முதல் தன்னையும் இழத்தற்கேதுவாய செய்வினையை அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார், (எ - று).

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டது. * எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக்கமே அன்றி முதலையும் இழக்கும் வினைகளாவன: வலியுங் காலமும் இடனும் அறியாது பிறர்மண் கொள்வான் சென்று தம்மண்ணும் இழத்தல் போல்வன. முன் செய்து போந்த வினையாயினுமென்பார் 'செய்வினை' என்றார்

தெளி:—(இ - ள்.) ஆக்கங்கருதி (பின்பெறக் கடவதாகிய) இலாபத்தை நோக்கி, முதல் - (முன்பெற்றுள்ள) முதலையும், இழக்கும் - இழத்தற்கு ஏதுவாகிய, செய்வினை - செய்தொழிலை, அறிவுடையார் - அறிவுடையவர், ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார், (எ - று).

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெச்ச வினை கொண்டு (கருதி யிழக்கும் என) முடிந்தது. முதலும் என்னும் எதிரது தழுவிய எச்சவும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கு நின்றது. ஆக்கத்தையே யன்றி முதலையும் இழக்குந் தொழில்களாவன: வலியும் காலமும் இடமும் அறியாமல் பிறர் தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தந்தேசத்தையும் இழத்தல் போல்வன. முன் செய்துவந்த வினையாயினு மென்பார் 'செய்வினை' என்றார்.

(க - து.) அறிவுடையார் இலாபத்தை நினைத்து முதலையு மிழத்தற்கேதுவாய தொழிலைச் செய்யார் என்பது.

3· Wise men will not, for the sake of profit, undertake works that will consume their principal.

௪. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

---

* ஆக்கமேயன்றி முதலும் என்னும் எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை.

பரி:—(இ - ள்.) இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார், தமக்கு இளிவரவென்னும் குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார், (எ - று).

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின் † 'தொடங்கார்' என்றார். இளிவரவு - அவ்வினையாற் பின்னழி வெய்தியவழி ‡ அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத்தார் இகழும் இகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலை யாகலின், ¶ தெளிவுள்வழித் தொடங்குக வென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ன்.) இளிவென்னும் - (தமக்கு) இளிவரவென்னும், ஏதப்பாடு - குற்றமுண்டாதலை, அஞ்சுபவர் - அஞ்சுவோர், தெளிவிலதனை - (இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) நிச்சயித்தலில்லாத தொழிலை, தொடங்கார் - ஆரம்பித்துச் செய்யார், (எ - று).

(ஒரு தொழிலைச் செய்யத்) தொடங்கினால் (அதனை) நடுவிலே மடங்குதல் (விடுதல்) கூடாமையால் 'தொடங்கார' என்றார். இளிவரவு - அத்தொழிலால் பின்னே அழிவை அடைந்த விடத்து அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத்தார் இகழும் இகழ்ச்சியாம். அவ்விகழ்ச்சியுண்டாதல் நிச்சயமாதலால், தெளிவுள்ள விடத்துத் (தொழில்செய்யத்) தொடங்குக என்பதாம். இளிவரவு - அவமானம்.

(க - கு.) குற்றத்திற் கஞ்சும் அரசர் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத தொழிலைத் தொடங்கிச் செய்யார் என்பது.

4. Those who fear reproach will not commence any thing which has not been thoroughly considered and made clear to them.

ரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

பரி:—(இ-ள்.) சென்றால் நிகழும் திறங்களையெல்லாம் முற்ற வெண்ணாது சில எண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற் § செல்லுதல் அவரை வளருநிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதோர் நெறியாம்.

† ஒரு காரியத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தால் இடையே அக்காரியத்தை விட்டு நீங்குதல் தகாதாகலின் 'தொடங்கார்' என்றார் என்பது.

‡ அதன்மேலும் - அவ்வழியின்மேலும்.

¶ செய்யலாமென்னும் நிச்சயமுண்டாய விடத்து.

§ செல்லுதல் பயனில்லாத காரியமும் முடிதலினால், பகைவர் விழிப்புடையராய், வளரு நிலத்திலே பயிர் விருத்தியடைவது போன்று நால்வகைச் சேனையாலும் விருத்தி யடைந்து, தம்மை யெதிர்க்கு மரசனை யெதிர்க்கும் மனவெழுச்சியோடு இருப்பாரென்பதாம். அப்பகைவர் ஊக்கமுடையவராய் விருத்தி யடைந்து எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் வகையறச் சூழாதெழுதலே யென்க.

அத்திறங்களாவன: வலி காலம் இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கு முளவாம் நிலைமைகளும், வினைதொடங்குமாறும், அதற்கு வரும் இடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும்பயனும் முதலாயின. அவற்றுள், சில எஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனாம் ஆகலான், முற்றப்பெற எண்ணவேண்டு மென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டாலும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படும் இழுக்குங் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) வகை - (சென்றால் நடக்கும்) வகைகளை (எல்லாம்), அறச்சூழாது - முற்றவெண்ணாமல், [சில வெண்ணிய வளவாலே], எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மீது போர்க்குச்) செல்லுதல், பகைவரை - அப்பகைவரை, பாத்தி - வளருநிலத்திலே, பயிப்பது - நிலைபெறச் செய்வதாகிய, ஓராறு - ஒருவழியாம், (எ - று).

அவ்வகைகளாவன: வலி காலம் இடம் என்னும் இவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகும் நிலைமைகளும், தொழில்தொடங்கும் விதமும், அத்தொழிற்கு வரும் தடைகளும், அத்தடைகளை யொழிக்கும் வகையும், பகைவரை வெல்லும் விதமும், அவ்வெல்லுதலினா லடையும் பயனும் முத

லானவை. அவ்வகைகளுள், சில குறைந்தாலும் பகைவர்க்கு இடமாம் ஆகலான் முற்றப்பெற எண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் விடத்தகுந் தொழிலும் அதனை விடாத விடத்துண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன

(க - ரு) அரசன் நன்கு யோசியாது பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லுதல் அப்பகைவரை அவர் உள்ளவிடத்திலேயே யுறுதிப்படுத்துந் தன்மையினதாம் என்பது.

5. One way to promote the prosperity of an enemy, is for a king to set out to war without having thoroughly weighed his ability to cope with its chances.

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

பரி:—(இ - ள்.) அரசன் தன்வினைகளுள் செய்யத்தக்கன அல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும்; இனி அதனானே அன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமை தன்னானுங் கெடும், (எ - று).

† "வலியே காலம் வினையிவற்றின மாற்றான் றனக்கு முனக்குமுள, பலவா கிலேயும் வினைதொடங்கும் பண்பு மதற்கா மிடையூறும், விலகா தவனை விலக்குவதும் வெல்லு மாறும் வென்றதனால், உலவாப் பயனு முதலனைத்து மோர்ந்து தெளிந்தே வினைசெய்க" என்பது விநாயக புராணம்.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன: பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற் பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், † ஐயமாயினவும், பின் துயர்விளைப்பனவுமென இவை. செய்யத்தக்கனவாவன: ‡ அவற்றின மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமை யென்னும்

மூவகை யாற்றலும் பொருள் படையென இருவகைத்தாய பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனும் ஆகலான் ¶ இரண்டுங் கேட்டிற் கேதுவாயின. இதனாற் செய்வன செய்து ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன்கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) (அரசன் தனது தொழில்களுள்)செய்தக்கவல்ல - செய்பத்தகாத காரியங்களை, செய - செய்தலால், கெடும் - கெடுவான், (இனி அதனுலேயல்லாமல்), செய்தக்க - செய்பததக்க காரியங்களை, செய்யாமையானும் - செய்யாமையினாலும், கெடும் - கெடுவான், (எ - று).

செய்யத்தகாத காரியங்களாவன:- பெரிய முயற்சியை யுடையனவும், செய்தாற் பயனில்லாதனவும், அப்பயன் சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்னே துயரம் விளைப்பனவுமென்னும் இவையாம். செய்யத்தக்க காரியங்களாவன: அவற்றிற்கு மாருயிருப்பன. இச்செய்தல் செய்யாமைகளால் அறிவு ஆண்மை பெருமை என்னும் மூன்றுவகை ஆற்றல்களும் பொருளும் படையும் என விருவகையினதாய பெருமையானது சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியவனுவான் ஆதலால் இரண்டும் கேட்டிற்குக் காரணமாயின. இதனால் செய்யத் தக்கவற்றைச செய்து விடத்தக்கவற்றை விடுகவென்று இருவகைச்செயல்களும் உடன் சொல்லப்பட்டன. ஆற்றல் - வல்லமை.

(க - து.) அரசன் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்வதாலும், செய்பத்தககவற்றைச செய்யாமையாலுங் கெடுவான் என்பது.

6. He will perish who does what it is not fit to do; and he also will perish who does not do what it is fit to do.

எ. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

பரி:—(இ - ள்) செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்கும் உபாயத்தை யெண்ணித்தொடங்குக; $ தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக் கடவோம் என்றெழிதல் குற்றமாதலான், (எ - று).

† முடிவனவோ முடியாதனவோ வென்று சந்தேகத்திற்கிடமா யிருப்பனவும்.

‡ அவற்றின் மறுதலையாயின - சிறிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பய னுள்ளனவும், பயன் பெரிதாயினவும், ஐய (சந்தேக) மில்லாதனவும், பின்பு இன்பம் விளைப்பனவுமா மென்னுமிவை.

¶ இரண்டும் - செய்தக்கவல்ல செயலும், செய்தக்க செய்யாமையும்.

§ தொடங்கியவைத்துப் பின்னெண்ணக் கடவோம் என்றொழிதல்—. ஆரம்பித்த பிறகு ஆலோசிப்போமென்று ஆலோசியாமல் விடுதல்.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உபாயமென்பது ‡ அவாய் நிலையான் வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால் வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் ¶ தான சாம பேத தண்ட மென்ப. அவற்றுள், § முன்னைய இரண்டும் ஐவகைய; ‖ ஏனைய மூவகைய; அவ் வகையெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாம் எண் ணாது தொடங்கின், அவ்வினை மாற்றாரால் விலக்கப்பட்டு முடியாமை யானும், இடையின் ஒழிதலாகாமையானும் அரசன் துயருறுதலின், அவ்வெண்ணாமையை 'இழுக்கு' என்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறி ந்தே தொடங்குக வென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) கருமம் - (செய்யத்தக்க) தொழிலும், எண்ணி - (முடிக்கும் உபாயத்தை) எண்ணி, துணிக - தொடங்கக்கடவன், துணிந்த பின் - தொடங்கியவைத்துப் பிறகு, எண்ணுவம் என்பது - எண்ணக்கட வோ மென்றொழிதல், இழுக்கு - குற்றம், (ஆதலால்), (எ - று).

† தொடங்கும் கருமம் துணிவினாலாதலால் 'துணிவுபற்றி நிகழ்த லின் (நடைபெறுதலின்) துணிவெனப்பட்டது' என்று கூறப்பட்டது. துணிவு காரணமாகத் தொடங்கும் கருமத்தைத் துணிவு என்று கூறின மையின், இது கருவியாகு பெயராம். இங்குத் துணிவு என்றது துணிந்த என்றதனை.

‡ எண்ணி யென்னும்வினை உபாயத்தை யெனனும் செயப்படுபொ ருளை அவாவி (விரும்பி) நின்றது.

¶ சாமம்—இனிதாகக்கூறல்; பேதம் — மென்மையாலும் வன்மை

யாலும் மனத்தினைப் பேதித்தல்; தானம—பகைவர் மனமகிழ (அவர்க்கு வேண்டிய வற்றைக்) கொடுத்தல்; தண்டம்—பின்பு அவர் ஆகாமலழித்தே விடுதல். இவ்வாறு நச்சினார்க்கினியர் 'பண்ணியல் யானை மேலான" என்னுஞ் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளி னுரையில் வரைந்திருக்கின்றனர்.

§ முன்னையஇரண்டும் ஐவகைய—முன்னுள்ள தானம் சாமமென்னுமிரண்டனுள் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தைந்து வகைப்படும். அவை வருமாறு:— 1 கிடைத்தற்கரிய பொருளைக் கொடுத்தல், 2 தனக்குத் தரும்பொருளை வாங்காது விடுதல், 3 கொடுக்க வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தல், 4 பிறன்பொருள் கொடுத்தல், 5 கப்பம் வாங்கா தொழிதலெனத் தானம் ஐவகையாம். 1 வணங்கல், 2 புகழ்தல், 3 எதிர்கொள்ளல், 4 நட்புக் கூறல், 5 உறவுகூறல் எனச்சாமம் ஐவகையாம்.

[]ஏனைய மூவகைய—மற்றைய பேதம் தண்டமென்னுமிரண்டனுள் ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்று வகைப்படும். அவை வருமாறு:—1 நட்பொழிதல், 2 கூடினவரைப் பிரித்தல், 3 வேறுபகை விளைத்தல் எனப் பேதம் மூன்றுவகையாம். 1 துன்பஞ் செய்தல், 2 பொருளைக்கொள்ளுதல், 3 கொல்லுதல் எனத்தண்டம் மூன்றுவகையாம்.

67

துணிவு காரணமாக நிகழுதலால் கருமம் துணிவு என்று கூறப்பட்டது. கருமமும் என்னும் உயர்வு சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநின்றது. உபாயமென்பது அவாய்நிலையால் வந்தது. அவ்வுபாயம் கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் என நால் வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தானம் சாமம் பேதம் தண்டம் என்பர். அந்நான்கனுள்,முன்னுள்ள இரண்டனுள் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தைந்து வகையதாம்; பின்னுள்ள இரண்டனுள் ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்று வகையதாம். அந்தவகைகளையெல்லாம் இங்குச்சொன்னால் விரிந்துபோம். இவ்வுபாயங்களெல்லாவற்றையும் எண்ணாது தொடங்கினால், அத்தொழில் பகைவனால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், நடுவேவிடுதல் கூடாமையானும் அரசன்

துயரத்தை யடைவானாதலால், அவ்வெண்ணுமையை 'இழுக்கு' என்றார். செய்யத்தக்கன வற்றையும் உபாயம் அறிந்தே தொடங்கவேண்டு மென்பதாம்.

(க - து.) அரசன்செய்யுமாறு தான்மேற்கொண்ட தொழிலை நன்றாக ஆலோசித்துத் தொடங்கக்கடவன் என்பது.

7. Think first, and then begin a work; after you have begun it, to say, "we will consider," is a reproach.

அ ஆற்றின் † வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்

பரி:—(இ - ள்.) முடியும் உபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாதமுயற்சி, துணைவர்பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும், (எ - று).

முடியும் உபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையா ளன் கண்ணும்; இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னே பிறரோடு பொருது நொந்தவனென இவர் கண்ணும்; வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், ‡ தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர் கண்ணும்; ஒறுத்தலை ¶ இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப் படாத கீழ்மக்கள் கண்ணுஞ் செய்து, வெல்லுமாற்றான் முயறல். புரைபடுதல் - கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு.

தெளி:—(இ - ள்.) ஆற்றின் - முடியும் உபாயத்தால், வருந்தா வருத்தம் - (மேற்கொண்ட கருமத்தை முடிக்க) முயற்சிசெய்யாத முயற்சியா

---

† வருந்தா வருத்தம் என்பது பிரயாச மின்மையை யுணர்த்துவதாம்.

‡ தன் பகுதியோடு - தன தபிப்பிராயத்துடன்.

¶ இவற்றின் வாராதவழி—கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லுதல், வேறுபடுத்தலென்னும் இவற்றின் வழி வாராதவிடத்து.

னது, பலர் நின்று - (துணைவர்) பலர்நின்று, போற்றினும் (புரைபடாமல்) காப்பினும், பொத்துப்படும் - புரைபடும், (எ - று).

முடியும்உபாயத்தால்முயலுதலாவதுகொடுத்தலைப்பொருளாசையுடையானிடத்தும்; இன்சொற்சொல்லுதலை நலிவுநிலையாளன்,சோம்பலாளன், முன்னே பிறரோடுபோர் செய்து நொந்தவன் என்னும் இவர்களிடத்தும்; வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன்பகுதியோடு பொருந்தாதவன் என்னும் இவர்களிடத்தும்; ஒறுத்தலை இவற்றின் வழிவாராதவிடத்து இவர்களிடத்தும் நம்பப்படாத கீழ்மக்களிடத்தும் செய்து, (பகைவரை)வெல்லும் வழியால் முயற்சி செய்தலாம். புரைபடுதல் - தானெண்ணிய நன்மையைத் தாராது எண்ணாத தீமையைத் தருதல். நால்வகை *உபாயத்தின் சிறப்புக்கூறியவாறும். புரைபடுதல்-மேற்கொண்ட கருமம் முடியாதொழிதல்.

(க - து) மேற்கொண்ட கருமம் முடியுமுபாயத்தை யெண்ணாத முயற்சியானது துணைவர் பலர் நின்றுகாத்தாலும் குற்றமுடையதாம் என்பது.

8. The work, which is not done by suitable methods, will fail, although many stand up to protect it.

கூ. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

பரி:—(இ - ள்.) வேற்று வேந்தர்மாட்டு நன்றனவுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுந் தப்புமுண்டாம்: † அவரவர்தன்மைகளை ஆராய்ந்தறிந்து அவற்றிற் கியையச் செய்யாவிடின், (எ - று).

நன்றான வுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லுதலுமாம் அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. ‡ அவற்றை அவரவர் பண்பறிந் தாற்றாமையாவது ¶ அவற்றிற்குரியரல்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு - அவ்வினை முடியாமை.

தெளி:—(இ - ள்). (வேற்றரசரிடத்து) நன்று - நல்ல வுபாயத்தை ஆற்றலுள்ளும் - செய்தலுள்ளும், தவறு - குற்றம், உண்டு - உண்டாம்,

† அவரவர்—அந்தந்த வேற்று வேந்தர்களுடைய.

‡ அவற்றை—கொடுத்தலென்னுந் தானத்தையும் இன்சொற்சொல்லுதலென்னுஞ் சாமத்தையும்.

¶ பேதத்திற்கும் தண்டத்திற்கும உரியவரிடத்தே தானமும் சாமமும் செய்தலாகாதென்பது. எனவே, எவரெவர்க்கு எது எது செய்யவேண்டுமோ அவரவர்க்கு அது அதுவே செய்யவேண்டும்; மாறிச்செய்தால் கெடுதியுண்டாமென்பது பெறப்பட்டது.

அவரவர்-அவரவருடைய, பண்பு-குணங்களை, அறிந்து - (ஆராய்ந்து) அறிந்து, ஆற்றுக்கடை - (அக்குணங்களுக்குப் பொருந்த) செய்யாவிடத்து.()

நல்லவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லுதலுமாம். கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லுதலும் யாவரிடத்திலும் இனியனவாகும் சிறப்புடைமையினால், ஆற்றலுள்ளும் என்றவும்மை உயர்வு சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர்குணங்களை யறிந்து செய்யாமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதவரிடத்தே செய்தல். தவறு - அத்தொழில் முடியாமை.

(க - து.) செய்யவேண்டியவற்றை வேற்று வேந்தரது குணங்களை யறிந்து அவரவரது தகுதிக்கேற்பச் செய்யவேண்டும்.

9. There are failures even in acting well, when it is done without knowing the various dispositions of men.

கo. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

பரி:—(இ - ள்.) அரசர் வினைமுடித்தற் பொருட்டுத் தந் நிலைமையோடு பொருந்தாத வுபாயங்களைச் செய்வாராயின் § உலகந் † தம்மை இகழா நிற்கும்; ஆகலான், அஃது இகழா வுபாயங்களை நாடிச் செய்க, (எ - று).

தம்மென்பது ஆகுபெயர் தாநிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்க

ளைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய்வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன் முதலிய மூன்றனைச்செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். ‡ இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வன வாகலின் உலகு கொள்ளாது என்றார். அஃது எண்ணாதன செய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேற்பச செய்தல். ¶ மேல் இடவகையான் உரிமைகூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல் வகையான் உரிமைகூறிய

---

§ உலகம்-மேன்மக்கள். † தம்மை—அரசராகிய தம்மை.

‡ இவையிரண்டும்—வலியரானதாம் மெலியார்க்குரிய கொடுத்தல் முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியரானதாம் வலியார்க்குரிய தண்டத்தைச் செய்தலும்.

¶ மேல் (இவ்வதிகாரத்தின் எட்டாவதுகுறளில்)(இன்னின்ன உபாயங்களைச் செலுத்துவதற்கு இனையினோர் தக்கவரென்று) இடவகையால் உரிமைகூறிய உபாயங்களுக்கு (இன்னின்னார் இன்னின்ன உபாயங்களைச செய்வதற்கு உரியவரென்று) வினைமுதல் வகையால் உரிமை சொல்லியபடியா மெனக. வினையைச செய்வதற்கு முதலாயுள்ளது வினைமுதலெனப்படும். வினைமுதலெனினும், செய்பவனெனினும், கருத்தா எனினும் ஒக்கும்.

வாறு. இவை நான்கு பாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனது உரிமையுங் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) தம்மொடு - (அரசர் தொழில் முடித்தற்பொருட்டு) தமது நிலைமையோடு, கொள்ளாத - பொருந்தாத உபாயங்களை, (செய்வாராயின்), உலகு-உலகமானது, கொள்ளாது - அங்கீகரியாது, (தம்மை இகழும்), (ஆதலால்), எள்ளாத (அவ்வுலகம்) இகழாத உபாயங்களை எண்ணி-ஆராய்ந்து, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர், (எ - று).

தம் என்பது தமது நிலைமையையுணர்த்துதலால்பொருளாகுபெயராம். தமது நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம்

வலியவராயிருந்தும் மெலியார் செய்தற்குரியதான சாமபேதங்களென்னும் மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியவரா யிருந்தும் வலியார் செய்தற்குரிய தண்டத்தைச் செய்தலுமாம். இவை யிரண்டும் அறிவில்லாதவர் செய்வன ஆதலால் உலகுகொள்ளாது என்றார். அவ்வுலகம் இகழாத வுபாயங்களைச் செய்தலாவது அவ்வுபாயங்களைத் தமது தமது வன்மைக்கும் மென்மைக்குமேற்பச் செய்தல். முனைர் இடவகையால் உரிமைகூறிய வுபாயங்களுக்குச் செய்பவன் வகையால் உரிமை சொல்லியபடியாம். இவை நான்குபாட்டாலும் செய்யும் தொழில்களுக்கு உபாயமும் அவ்வுபாயத்தினது உரிமையும் சொல்லப்பட்டன. வன்மை - வல்லமையுடைமை; மென்மை-அஃதில்லாமை.

(க - து.) அரசர் தங்காரியம் முடிதற்பொருட்டுத் தமது நிலைமையோடு பொருந்தாதவற்றைச் செய்வாரானல், அவற்றை யுலகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பது.

10. Let a man reflect, and do things which bring no reproach; the world will not approve, with him, of things, which should not be approved of.

பத்தாம் அதிகாரம்

வலியறிதல்—*On the Knowledge of Resources.*

பரி:—அஃதாவது அவ் ¶ வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் துறிந்த அரசன் ‡ நால்வகை வலியையும் § அளந்தறிதல். † அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

¶ உபாயங்களுள் - தானமுதலிய நால்வகையுபாயங்களில் [உபாயம் சூழ்ச்சி].

‡ நால்வகைவலி - வினைவலி, தன்வலி, மாற்றான்வலி, துணைவலி.

§ அளந்தறிதல் - வரையறுத்தறிதல்.

† தெரிந்து செயல்வகை என்னும் அதிகாரத்தின் பின் வலியறிதல் என்னும் அதிகாரம் வைத்த முறைமையும்.

தெளி:—அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செய்யக் கருதிய அரசன் நால்வகை வலியையும் அளந்து அறிதலாம். அதிகாரமுறைமை யும் இதனுலே விளங்கும்.

க. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்ருன் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

பரி:—(இ - ள்.) தான்செய்யக்கருதிய வினைவலியையும் அதனைச் செய்து முடிக்கும் தன்வலியையும் அதனை விலக்கலுறும் மாற்றன்வலி யையும் † இருவர்க்குந் துணையாவார் வலியையும் சீர்தூக்கித் தன்வலி மிகுமாயின், அவ்வினையைச் செய்க, (எ - று).

‡ இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலிஅரண்முற்றலும் கோடலும் ¶ முத லியதொழிலானும், § ஏனைய மூவகையாற்றலானுங் கூறுபடுத்தது தூக்கப் டும். தன்வலி மிகவின்கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலை யாய குறைவின் கண்ணும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென் பது பெற்ரும்.

தெளி:—(இ - ள்.) வினைவலியும் - (தான் செய்யக்கருதிய) தொழி லது வலியையும், தன்வலியும் - (அத்தொழிலைச்செய்து முடிக்கும்) தனது வலியையும், மாற்ருன்வலியும் - (அத்தொழிலை விலக்கும்) பகைவனது வலியையும், துணைவலியும் - (இருவர்க்கும்) துணையாவாரது வலி யையும், தூக்கி - ஆராய்ந்து, (தனது வலி மிகுமாயின்), செயல் - (அத்தொ ழிலைச்) செய்யக்கடவன், (எ - று).

இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலியானது கோட்டையை வளைத்தலும் பிடித்தலும் முதலிய தொழில்களாலும், மற்றைய மூவகையாற்றல்களா லும் கூறுபடுத்தி ஆராயப்படும். (அரசன் பகைவரோடு போர்செய்தலை) தன்வலி மிகுந்த விடத்துச் செய்க என்ற விதியினுல் தோற்றல் நிச்சயமா கிய குறைவினிடத்தும்,வெல்லுதல் சந்தேகமாகிய சமநிலையிலும் அத்தொ ழிலை விடக்கடவனென்பது பெற்ரும்.

(க - து.) அரசன் வினைவலி முதலிய நான்கு வலியையும் ஆராய்ந்தறிந்து செய்காரியத்தைச் செய்யக்கடவன் என்பது.

† இருவர்க்கும் - தனக்கும் தன் பகைவனுக்கும்
‡ இக்கால்வகைவலியுள் - வினைவலி முதலிய நால்வகை வலிகளில்.
¶ முதலிய என்றதனால் தம்மநிலைக்காத்தல், பகைவரது சூழ்ச்சி நிலையெதிர்க்காவண்ணஞ் செய்தல் முதலியவற்றையுங் கொள்க.
§ எனைய மூவகையாற்றலாலும் கூறப்படுந்து-மற்றைய(தன்வலி,மாற்றான்வலி, துணைவலிகளை) அறிவு, ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலாலும் பகுத்து.

1. Let a king weigh well the strength of the deed he purposes to do; let him consider his own strength, the strength of his enemy, and the strength of the allies of both, and then let him act.

௨. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

பரி:—(இ - ள்.) தமக்கியலும் வினையையும் † அதற்கறிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து எப்பொழுதும் ‡ மன மொழி மெய்களை அதன்கண்வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு முடியாத பொருளில்லை, (எ - று).

'ஒல்வது' எனவே ¶ வினைவலி முதலாய மூன்றும் அடங்குதலின், ஈண்டறிவதென்றது § துணைவலியேயாயிற்று.எல்லாப்பொருளுமெய்துவரென்பதாம். இவை யிரண்பொட்டானும் வலியின் பகுதியும் அஃதறிந்து மேற்செல்வாரெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) ஒல்வது - (தமக்குப்) பொருந்துந் தொழிலையும், அறிவது - (அதற்கு) அறிய வேண்டுவதாயவலியையும், அறிந்து - தெரிந்து, அதன்கண் - அத்தொழிலினிடத்து, தங்கி - (மன மொழி மெய்

களை எப்போதும்) வைத்து, செல்வார்க்கு - (பகைவர்மேல்) செல்லும் அரசருக்கு, செல்லாதது - முடியாதபொருள், இல் - இல்லை, (எ - று).

'ஒல்வது' என்று கூறவே வினைவலிமுதலியமூன்றும் அடங்குதலால், இங்கு அறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. (செல்வகை வலியுமுடையார் எளிதிலே) எல்லாப் பொருள்களையும் அடைவரென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டாலும் வலியின்பகுப்பும், அவ்வலியினை அறிந்து பகைவர்மேற் செல்வார்பெறும் பயனும் சொல்லப்பட்டன.

(க - து) தமதுவலியையும் அதற்கு வேண்டுவதாய துணைவலியையுமறிந்து செய்யத்தக்க தொழிலைச் செய்வார்க்கு முடியாத காரியமில்லை என்பது.

† அதற்கு - அவ்வினைக்கு.

‡ மன மொழி மெய்களை யதன்கண் வைத்து - மனம் வாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களையும் அத்தொழிலிற்செலுத்தி. (செலுத்தலாவது அதுபற்றி யாலோசித்தலும் புரோகிதர் அமைச்சர்களுடன் கலந்து பேசுதலும் அதற்குதவியாவாரைக் காணலுமாம்).

¶ வினைவலி, தன்வலி, மாற்றான் வலி என்னு மூன்றும்.

§ துணைவலி-தமக்கும் பகைவர்க்கும் துணை (உதவி) யாயுள்ளவாது வலிமை.

2 There is nothing which may not be accomplished by those who, before they attack an enemy, make themselves acquainted with their own ability, and with whatever else is needful to be known, and apply themselves wholly to their object.

ரு. உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

பரி:—(இ - ள்.) கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியின் அளவறியாதே † மனவெழுச்சியால் தம்மின்வலியாரோடு ‡ வினைசெய்தலைத் தொடங்கி ¶ அவர் அடர்த்தலான் [] அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையே கெட்ட () அரசர் உலகத்துப் பலர், (எ - று).

†† உடைய வென்பது அவாய் நின்றமையின், செயப்படுபொருள்வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின் 'முரிந்தார் பலர்' என்றார். அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குக வென்பது எஞ்சி நின்றது.

தெளி:—(இ - ள்.) உடை - (தலைவனாதலை) உடைய, தம்வலி - தமதுவலியினளவை, அறியார் - தெரிந்து கொள்ளாதவராகியே, ஊக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால், ஊக்கி - (தம்மின் வலியாரோடு)போர்செய்தலைத்தொடங்கி, (அவர்வருத்துதலால் அது செய்து முடிக்கப்பெறாமல்), இடைக்கண் - நடுவிலே, முரிந்தார் - கெட்டவரசர், பலர் - (உலகத்தில்) பலராவார், (எ - று).

உடைய என்பது தலைவனாதலை என்னும் செயப்படுபொருளை யவாவி (விரும்பி) நின்றமையின், அது வருவிக்கப்பட்டது. அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்னு மூவகையாற்றலு (வல்லமையு) ள்ளும் சிறப்புடைய, அறிவையுடையவர் சிலராதலால் 'முரிந்தார் பலர்' என்றார். அதனால் தம் வலி அறிந்தே (போர்செய்தலைத்) தொடங்குக வென்பது குறைந்து நின்றது.

---

† மனவெழுச்சி - உற்சாகம்.

‡ வினைசெய்தலை - போர்செய்து வெல்லுந் தொழிலை.

¶ அவர் - தம்மிலும் வலியவரான பகையரசர்.

[] அதுசெய்து முடிக்கப் பெறாது - தாந் தொடங்கிய போர்த்தொழிலைச் செய்து முடித்தற்கியலாமல்.

() அரசர் என்றது இராவணன் துரியோதனன் முதலாயினோரை.

†† ஈறுகுறைந்து நின்ற உடையென்னும் குறிப்புப் பெயரெச்சம் செயப்படுபொருளை யவாவி (வேண்டி) நின்றமையின், கருத்தாவாதலை என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

(க - து.) தமது வலியறியாது வலியாரோடு போர்புரிந்து புறங்கொடுத்தோடிய வரசர் பலர் என்பது.

3. There are many who, ignorant of their want of power to meet it, have haughtily set out to war, and broken down in the midst of it.

௪. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

பரி:—(இ - ள்.) அயல் வேந்தரோடு பொருந்தி ஒழுதவதுஞ் செய் யாது தன் வலியளவறிவதுஞ் செய்யாது * தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்த அரசன் விரையக் கெடும், (எ - று).

† காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து 'வியந்தான்' என்றார். ‡ விரையவென்பது திரிந்து நின்றது. கட்பாயொழுகுதல் வலியறிந்து பகைத்தலென்னும் இரண்டனுள், ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற் பாலது; ¶ இவையன்றித் தான் மெலியனுய்வைத்து அவரோடு பகைகொ ண்டானுக்கு § ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின் 'விரைந்துகெடும்' என் றார். இவையிரண்டோட்டானும் தன்வலி யறியா வழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது

தெளி:—(இ - ள்.) ஆங்கு - அயல்வேந்தருடன், அமைந்து - பொரு ந்தி, ஒழுகான் - ஒழுதவதுஞ் செய்யாமல், அளவு - (தன்வலி) அளவை,
* தன்னை வியந்து - தன்னை மற்றை யாசரிலும் மேம்பட்டவனுக மதித்து.

† வியத்தலா லுண்டாகும் பகையை வியந்தான் என்று கூறினமை யின், இது காரியக் காரணமாய உபசார வழக்காம்.

[அயல்வேந்தருடன் பகைத்தல் காரியம்; அதற்குக் காரணம் தன்னை வியத்தல். பகைத்தான் என்று கூறுது வியந்தான என்றுகூறினமையால் காரியத்தை (பகைத்தலை)க் காரணமாக (வியத்தலாக) உபசரித்து 'வியந் தான்' என்றார் என்று கூறப்பட்டது]

‡ கெடும் என்னும் (நிகழ்கால அல்லது எதிர்கால) செய்யுமென்னும்

வினைமுற்றோடு உடன்சேர்வது செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாதலால், 'விரைய என்பது (விரைந்து எனத்) திரிந்து நின்றது' என்று கூறப்பட்டது. விரைந்து என்பது செய்தென்னும் வாய்பாட்டிறந்த கால வினையெச்சம்.

¶ இவையன்றி - அமைந்தொழுகுதல் வலியறிந்து பகைத்தலென்னு மிரண்டு மல்லாமல்.

§ ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின் - சிறிது பொழுதுகூட அழியாது நிற்ற லில்லாமையினால்.

அறியான் - அறிவதுஞ் செய்யாமல், தன்னை வியந்தான் - தன்னை மெச்சிக்கொண்டு (அவ்வயல் வேந்தரோடு பகைத்த) அரசன், விரைந்து - விரைவாக, கெடும் - கெடுவான், (எ - று).

பகைத்தான் என்னும் காரியத்தை (வியந்தானென்னுங்) காரணமாக வுபசரித்து 'வியந்தான்' என்று கூறினார். விரையவென்பது விரைந்து எனத்திரிந்து நின்றது. அமைந்தொழுகுதல் வலியையறிந்து பகைத்தல் என்னும் இரண்டனுள், ஒன்றல்லவா வேற்றரசரோடு செய்யத்தக்கது; இவையல்லாமல் தான் மெலியவனா யிருந்தும் அவ்வேற்றரசரோடு பகைமைக் கொண்டவரசனுக்கு ஒருபோதும் நிலைத்திருத்த லில்லாமையால் 'விரைந்து கெடும்' என்றார். இவை யிரண்டுபாட்டாலும் தன்வலியை யறியாதவிடத்துண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) அயல் வேந்தருடன் அமைந்தொழுகுவதும் தன் வலியளவையறிவதுஞ்செய்யாது தன்னைப் புகழ்ந்துகொண்டு அவ்வேந்தரோடு பகைத்த அரசன் விரைவாகக் கெடுவான் என்பது.

4. He will quickly perish who, ignorant of the measure of his resources flatters himself with an idea of his greatness and does not live in peace with his neighbours.

ரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

பரி:—(இ - ள்.) பீலியேற்றிய சகடமும் * அச்சுமுறியும்; அப்பீலியை அது பொறுக்கு மளவின்றி மிகுத்தேற்றின், (எ - று).

† உம்மை சாகாட்டது வலிசிறப்பே அன்றிப் பீலியது § மொய்ம்மைச் சிறப்புந்தோன்ற நின்றது. ‡ இறுமென்னுஞ் சினைவினை முதன்மேனின்றது. ¶ எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனேயாயி

* அச்சு - உருள் (சக்கரம்) கோத்தமரம்.

† சாகாடும் என்னும் உம்மை உயர்வு சிறப்புப் பொருளையும் இழிவு சிறப்புப் பொருளையும் உணர்த்தி நின்றது.

§ மொய்ம்மை - மிகவிலேசாக விருக்குந் தன்மை.

‡ அச்சிறும் என்பதனுள், அச்சு என்பது சினை; அதனது வினை இறுதல். "சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்" என்று நன்னூல் கூறுவது மிங்கறியத்தக்கதாம்.

சினை யெனினும் உறுப்பெனினும் அவயவமெனினும் ஒக்கும். முதலெனினும் பொருளெனினும் ஒக்கும். சினையும், குணமும், தொழிலும், சாதியும் என்றும் தனித்திராது ஒருமுதலைப்பற்றி நிற்குமென்க.

¶ "குறைந்த வலிய ராயிடினுங் கொற்ற மமைந்தர் பலர்கூடின், நிறைந்த வலியென் னுமதனை நேரா தொழிக பலரோடு" என்று விநாயக புராணங் கூறுவது மிங்கறியத்தக்கதாம்.

னும், அவர் தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருள்தோன்ற நின்றமையின், இது * பிறிது மொழிதலென்னும் அலங்காரம். இதனை நுவலாநுவற்சி யென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒருவன் தொகுவார் பலரோடு பகைகொள்ளற்க வென்றமையின், இதனுள் மாற்றான் வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) பீலி - மயிலிறகை, பெய் - ஏற்றிய, சாகாடும் -

பண்டியும், அச்சிறும் - அச்சு முறியும், அப்பண்டம் - அம்மயிலிறகை, (அப்பண்டி சுமக்கு மளவி னல்லாமல்), சால மிகுத்து-மிகவும் அதிகப்படுத்தி, பெயின் - எற்றினல், (எ - று).

சாகாடும் என்னும் உம்மை பண்டியினது வலியின் சிறப்பே யல்லாமல் மயிலிறகினது மெலிமைச் சிறப்புந் தோன்ற நின்றது. அச்சிறும் என்னும் சினைவினை அச்சினையினது முதலாகிய பண்டியின்மேல் நின்றது. எளியரென்று பலரோடு பகையைக்கொள்வான் தான் வலியவனுகவே யிருந்தாலும் அவ்வெளியவர் பலர் கூடியவிடத்து வலி யழிவானென்னும் பொருள்பட நின்றமையால், இது பிறிது மொழிதலென்னும் அலங்காரமாம். ஒருவன் கூடுவார் பலருடன் பகைகொளளற்க வென்றமையின், இதனுல் பகைவன் வலியையும அவன் துணைவலியையும் அறியாதவிடத்துண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

(க : ரு.) தான் வலியவனென்று கருதி எளியார் பலரோடு பகைக்கும் அரசன் அவர் கூடி யெதிர்த்தபோதுதவறுது கெடுவான் என்பது.

5. The axletree of a bandy loaded only with peacock's feathers will break, if it be greatly overloaded.

ஒருபொருளைப் புலப்படுத்தற்கு அதனேடொத்த மற்றொரு பொருளைக்கூறுதல் பிறிதுமொழிதலெனனும் அலங்காரமாம்; அஃதாவது உவமானத்தைமாத்திரம்கூறி அதுவாயிலாக உவமேயத்தைப் பெறவைத்தலாம். இக்குப்'பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறுமப்பண்டம்,சால மிகுத்துப் பெயின்' என்றுவமானத்தை மாத்திரம் கூறி அது வாயிலாக எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனே யாயினும,அவர் தொக்கவழிவலியழியும என்னும் உவமேயத்தைப் பெறவைத்திருத்தலைக்காண்க. பண்டியின் அச்சு பலமுடையதாயிருந்தாலும் பலமில்லாத மயிலிறகை யளவுகடந்தேற்றியவிடத்து அதுமுறிவதுபோல, ஒருவன் எவ்வளவு பலமுடையவனுயிருந்தாலும் பலவீனர் பலர்கூடி எதிர்த்தவிடத்து அவன் அழிவான என்பது திரண்ட பொருளாமென்க. இலக்கண விளக்கம் 'கருதிய பொருடொகுத

தகுபுலப் படுத்தற், சொரததோன் றுரைப்ப தொட்டா மதுவே" என்று சூத்திரத்தினுரையில் "ஒட்டெனினும், உள்ளுறையுவமமெனினும், உவமப்போலியெனினும், பிறிது மொழிதலெனினும், நுவலா நுவற்சி யெனினும் ஒக்கும்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

540 திருக்குறள் - பொருட்பால்.

நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருமரக்கோட்டினது நுனிக்கண்ணே ஏறி நின்றார் தம் ஊக்கத்தால் * அவ்வளவினைக்கடந்து மேலும் ஏற † ஊக்குவாராயின், ‡ அவ்வூக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும், (எ - று).

¶ நுனிக்கொம்பரென்பது கடைக்கணென்பதுபோலப் பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. § பன்மை அறிவின்மை பற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை () 'இறுதி' என்றார். பகைமேற் செல்வான் தொடங்கித் தன்னாற் செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றான், பின் அவ்வளவின் நில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ் செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற் கேதுவாகாது அவன் உயிர்முடிவிற் கேதுவாமென்னும் பொருள் தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலை அலங்காரம். அளவறிந்து நிற்றல்வேண்டுமென்றமையின், இதனால் வினைவலி யறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) கொம்பர் - (ஒருமரக்) கொம்பினது, நுனி-நுனியிலே, ஏறினார் - ஏறி நின்றவர், (தமது மனவெழுச்சியால்), அஃது - அவ்வளவினை, இறந்து - கடந்து, ஊக்கின் - (மேலும ஏற) மனவெழுச்சி கொள்ளுவாரானால், (அவ்வெழுச்சி), உயிர்க்கு - (அவர்) உயிர்க்கு, இறுதியாகி விடும் - முடிவாகிவிடும், (எ - று).

அவ்வளவினைக்கடந்து - ஒரு மரக்கொம்பினது நுனியிலே ஏறி நின்ற அவ்வளவினைக்கடந்து.

† ஊக்குவாராயின் - முயலுவாரானால். ‡ அவ்வூக்கம்-அந்த முயற்சி.

¶ கண்ணின்கடை யென்னும் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை பின்முன்னாகமாறிக் கடைக்கண் என நின்றாற்போன்று கொம்பர் நுனியென்னும் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை பின்முன்னாகமாறி நுனிக்கொம்பர் என நின்றது. இவ்வாறு நுனிநா இடைநா முதனுமிகண் எனவருதலையுங் காண்க. இங்ஙனம் பின்முன்னாக மாறிவருவன வெல்லாம் இலக்கணப்போலியாம். கொம்பர் என்பது இடக்கர் வண்டர் என்பன போன்று கடைப்போலி மொழியாம்.

§ எறிஞர் என்னும்பன்மை(பலர்பால்)இகழ்ந்து (கீழ்ப்படுத்தி)க் கூறும் பொருளில் வந்தது. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் கிளவியாக்கம் "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தின் விசேட உரையில் சேனாவரையர் "தாம்வந்தார் தொண்டனார் எனப்பன்மைக் கிளவி இழிந்தற்கண்ணும் வந்ததாலெனின், ஆண்டு உயர் சொற்குறிப்பு நிலையால் இழிபு விளக்கிற்றென்பது" என்று கூறுதலும் இங்கறியத்தக்கது.

() இறுதிக்குக் காரணமாய ஊக்கத்தை இறுதி என்று கூறினமையின், இது காரியவாகு பெயராம்; காரியம் காரணமாய வுபசாரவழக்குமாம்.

கண்கடை என்பது கடைக்கண் என முன்பினாயது போலக் கொம்பர்நுனியென்பது நுனிக்கொம்பர் என்றாயது. இஃது ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. எறிஞர் என்னும் பன்மை அறிவில்லாமை பற்றி இழிந்துக் கூறுதலில் வந்தது. இறுதிக்குக் காரணமாகும் ஊக்கத்தை 'இறுதி' என்றார். பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லத்தொடங்கித் தன்னாற் செல்லுதற்குரிய வளவுஞ் சென்று நின்றவன், பின் அவ்வளவிலே நில்லாமல் மனவெழுச்சியினால் மேலுஞ் செல்லுவானாயின், அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்குக் காரணமாகாமல் அவனுயிர் முடிதற்குக் காரணமாம் என்னும் பொருள் தோன்ற நின்றமையின், இக்குறளும் மேற் கூறிய பிறிதுமொழிதல் என்னும் அலங்காரமாம். அளவறிந்து நிற்றல்வேண்டு

மென்றவமயின், இதனுல் வினை வலியை அறியாதவிடத்துண்டாகும் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - து) அரசன் தான்மேற்கொண்ட வினைக்குத் தக்க அளவைக் கடந்து நடப்பானுயின, அவ்வினை அவனுக்குக் கேட்டைத் தரும் என்பது.

6. There will be an end to his life who having climbed out to the end of a branch ventures to go further.

எ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

பரி:—(இ - ள்.) ஈயுநெறியானே தமக்குள்ள பொருளின் எல்லையை யறிந்து அதற்கேற்ப ஈக; அங்ஙனம் ஈதல் பொருளைப் பேணிக் கொண்டொழுகும் நெறியாம், (எ - று).

ஈயும் நெறி மேல் * இறைமாட்சியுள் "வகுத்தலும் வல்லதரசு" என் புழி உரைத்தாம், எல்லைக்கேற்ப ஈதலாவது † ஒன்ருன வெல்லையை

* இறைமாட்சி யென்னுமதிகாரம் ஐந்தாவது குறளிலுள்ள 'வகுத்தலும் வல்லதரசு[(காப்பாற்றியபொருளை)அறம் பொரு ளின்பங்களின் பொருட்டுச் செலவு செய்தலும் வல்லவனே அரசன்]' என்ற விடத்துக் கூறினும் என்பது. அங்குப் பரிமேலழகர் "கடவுளர் அந்தணர் வறியோர் என்றிவர்க்கும் புகழிற்குங் கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை குதிரை படை நாடு அரண் என்றிவற்றிற்கும் பகையோடு கூட்லிற் பிரிக்கப்படுவோர்க்கும் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவோர்க்குங்கொடுத்தலைப் பொருட் பொருட்டாகவும், மண்டபம் வாவி செய்குன்று இள மரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களா னுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப் பொருட்டாகவுங் கொள்க" என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

† ஒன்ருன வெல்லையை நான்கு கூறுக்கி - ஓரளவுபட்டுத் தமக்குரித்தாயுள்ள பொருளை நான்கு பாகமாக்கி.

நான்கு கூறாக்கி அவற்றுள் இரண்டனைத் தன் செலவாக்கி ஒன்றனை மேல் இடர்வந்துழி அது நீக்குதற் பொருட்டு * வைப்பாக்கி நின்றவொன்றனை யீதல். † பிறரும் ‡ "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" என்றார். பேணிக் கொண்டொழுகுதல் ¶ ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக் கொண்டொழுகுதல். § மு.தலிற் செலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியினாலே, அளவு - (தமக்குள்ளபொருளின) அளவை, அறிந்து—தெரிந்து, ஈக - (அப்பொருளளவிற்கு ஏற்பக்) கொடுக்கக்கடவன், அது - அவ்வாறு கொடுத்தலானது, பொருள்—பொருளை, போற்றி வழங்குநெறி - காப்பாற்றிக்கொண்டு நடக்கும் வழியாம், (எ - று).

கொடுக்கும் வழி முன்னே இறைமாட்சி யதிகாரத்தில் "வகுத்தலும் வல்லதரசு" என்றவிடத்துக் கூறினும். பொருளின் அளவிற்கேற்பக் கொடுத்தலாவது ஒன்றான வளவை நான்கு பாகஞ் செய்து அவற்றுள் இரண்டு பாகத்தைத் தன் செலவுக்காக்கி ஒரு பாகத்தைப் பின்னே ஆபத்து வந்தவிடத்து அவ்வாபத்தை நீக்குதற் பொருட்டு இருப்பாக்கி நின்ற ஒரு பாகத்தைக் கொடுத்தல். காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலாவது ஒருவரோடு நட்பில்லாத அப்பொருளைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக் கொண்டு நடத்தல். வரவிற் செலவு சுருங்கினால் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம்.

(க - து.) அளவறிந்து கொடுக்கும் அரசனிடத்துப் பொருள் நிலை பெறும் என்பது.

---

* வைப்பாக்கி-ஆஸ்தியாக்கி.

† பிறரும் என்றது திரிகடுகமியற்றிய நல்லாதனாரை.

‡ திரிகடுகம், உக. இதன்பொருள். (தமக்கு) வரும் பொருள்களுள் நான்கிலொரு பாகத்தை (அறத்தின் பொருட்டுச்) செலவு செய்து வாழ்த லென்பது "வந்த பொருளிற் காற்கூறு வருமே லிடர்நீக் குதற்க மைத்து, மைத்த விருகா னினைக் காக்கி மற்றைக் காலே வழங்கிடுக" என்று விநாயக

புராணங் கூறுவது மிங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

¶ ஒருவரோடு கட்பில்லாத அதனைத் தம்மோடு கட்புண்டாக்கிக் கொண்டொழுகுதல் - எத்தன்மை யாரோடும் சிநேகங்கொள்ளுதலில்லாதபொருளைத் தம்முடன் சிநேகமாக்கிக்கொண்டு தம்மைவிட்டு நீங்காவாறுசெய்து நடத்தலாம். பொருள் ஒருவரோடும் கட்புக்கொள்ளுதலின்றென்பது "திருமக ணிலைமையுஞ் செல்வர் கேட்டிரேன்,மருவிய மனிதரை பிகர்ந்து மற்றவன், பொருவறு புகழினர் புதிய காமுறு, மொருவர்கண் ணுறவில ளுணர்ந்து கொண்மினே" என்று சூளாமணி கூறுவதாலும் பிறவாற்றாலு முணர்தற்பாற்றும்.

§ (தமக்கு வரும்) முதற் பொருளினும் செலவாகும் பொருள் குறைவாக விருத்தால் பொருள் ஒருகாலும் தம்மைவிட்டு நீங்கா தென்பதாம்.

7. Let a man know the measure of his ability to give, and let him give accordingly; such giving is the way to preserve his property.

அ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

பரி:—(இ - ள்.) அரசர்க்குப் * பொருள் வருகின்ற நெறி யளவு சிறிதாயிற்றாயினும் † அதனாற் கேடில்லையாம்; ‡ போகின்ற நெறியளவு [] அதனிற் பெருகாதாயின், (எ - று).

¶ இட்டிதெனவும அகலாதெனவும் வந்த § பண்பின் தொழில்கள் () பொருண்மெனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்முள் ஒப்பினுங் கேடில்லை யென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) ஆகாறளவு - (அரசர்க்குப் பொருள்) வருகின்ற வழியளவு, இட்டிதாயினும் — சிறிதாயிற்றாறலும், கேடு - (அதனால்) கெடுதல், இல்லை—இல்லையாம், போகாறு (அளவு) - போகின்றவழி அளவு, அகலாக்கடை - (அதனில்) விரியாதாயின், (எ - று).

இட்டிது எனவும் அகலாது எனவும் வந்த அளவு என்னுங் குணத்

தின் தொழில்கள் வழியென்னுங் குணியின்மேல் நின்றன. பொருளெ ன்பது வலியறிதலென்னும் அதிகாரத்தினால் வருவித்து ஆறவு என்பது போகாறு என்பதனோடுங் கூட்டிச் சொல்லப்பட்டன. வரவும் செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம்.

(க - ஞ.) அரசருக்குப் பொருட்செலவு பெருகாதாயின், அப் பொருளின்வரவு சிறிதாயிருப்பினும் அதனால் கெடுதியில்லையாம்.

* பொருள வருகின்ற நெறியளவு - திரவியங் கிடைப்பதற்கு ஏதுவா யுள்ள மார்க்கத்தினளவு.

† அதனால் - பொருள் வருகின்றவழி சிறிதா யிருப்பதனால்

‡ போகின்ற நெறியளவு-பொருள் செலவாகின்ற மார்க்கத்தினளவு.

[] அதனிற் பெருகாதாயின் - பொருள வருகின்ற வழியளவினும் அதிகரிக்கா திருக்குமாயின்.

¶ ஆகாறு அளவு இட்டிது ஆயினும் என்றும், போகாறு அளவு அகலாக்கடை என்றும் உள்ளவற்றில் இட்டிது என்னும் தொழிலும் அகலாது (அகலாக்கடை) என்னுந் தொழிலும் அளவென்னும் பண்பி (குணத்தி)ற்குரியனவாயிருந்தாலும், அததொழில்கள் அளவென்னும் பண் பையுடைத்தாயிருக்கின்ற நெறியென்னும் பொருளின்மேல் நின்றன என் பதாம். இது குணவினை குணிவினையாய உபசாரவழக்காம்.

§ பண்பின் - அளவென்னுங்குணத்தின்.

() பொருண்மேல் - நெறி (வழி) யின்மேல்.

8 Even though the income of a king be small it will be no loss to him if his outgoings be not large.

சு அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

பரி:—(இ - ள்.) தனக்குள்ள பொருளின் எல்லையை அறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள் உள்ளனபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமும் இன்

றிக்கெட்டுவிடும். (எ - று).

‡ அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற் சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒப்பவாயினும் ஈததுந் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின் † உளபோலத் தோன்று என்றார். ¶ முதலிற், செலவு மிக்கால்வரும் ஏதங் கூறியவாறு

தெளி:—(இ - ள்.) அளவு - (தனக்குள்ள பொருளின்) அளவை, அறிந்து-தெரிந்து (அவ்வளவிற்குப்பொருந்த),வாழாதான்-வாழமாட்டாதவனது, வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகள். உளபோல - உள்ளனபோல, தோன்று-தோன்றி, இல்லாகி - (மெய்யாமையால்) இல்லையாகி, (பின்பு அத்தோற்றமும் இல்லாமல்), கெடும் - கெட்டுவிடும், (எ-று).

அவ்வளவிற்குப் பொருந்த வாழுதலாவது அவ்வளவிற் சுருங்கக் கூடாமலிருந்தால் அவ்வளவிற்குச சமமாகவாயினுங் கொடுத்தும அநுபவித்தும் வாழ்தல். ஆரம்பத்தில் வாழ்க்கையின் கேடு வெளிப்படாமையால் உளபோலத்தான்று என்றார். வரவிற் செலவு மிகுந்தால் வருங்குற்றம் சொலவியபடியாம்.

(க - து) தனக்குள்ள பொருளினளவை யறிந்து வாழாத அரசனது வாழ்க்கை விரைந்து கெடும் என்பது.

9. The prosperity, of him who lives without knowing the measure of his property, will vanish away and perish even while it seems to continue.

௧0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

* அதற்கேற்ப - அப்பொருளளவிற் கேற்றவாறு.

‡ அவ்வெல்லைக்கேற்ப - அப்பொருளினளவிற்குப் பொருந்த

† உளபோலத் தோன்றி என்பதும் பாடமுண்டு.

¶ இங்கு "ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானால், மான மழிந்து மதி கெட்டுப்-போன திசை, எல்லார்க்குங் கள்ளனாய் யேழ்பிறப்புந் தீயனாய், நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் நாடு" என்று நல்வழி கூறுவது மறியத்தக்கதாம்.

பரி:—(இ - ள்.) தனக்குள்ள அளவு தூக்காமைக் கேதுவாய † ஒப்புரவாண்மையால் ஒருவன் செல்வத்தினெல்லை விரையக்கெடும்.

ஒப்புரவேயாயினும் ‡ மிகலாகாதென்றமையான், ¶ இதுவுமது. இவை நான்குபாட்டானும் § மூவகையாற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாய பொருள் வலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக் கூறப்பட்ட

தெளி:—(இ - ள்,) உளவரை - (தனக்கு) உள்ளவளவை, தூக்காத— ஆராயாமைக்குக் காரணமாகிய, ஒப்புரவாண்மை-உபகாரமுடைமையால், வளவரை - (ஒருவனது) செல்வத்தினளவு, வல்லைக்கெடும் - விரைவாகக் கெடும், (எ - று)

உபகாரமேயாயினும் மிகலாகாதென்று கூறினமையால்,இதுவும் அது. இவை நான்கு பாட்டாலும் மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாகிய பொருள் வலியறிதல் சிறப்புநோக்கி வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

(க - ரு.) அரசன் தனக்குள்ள பொருளினளவை யாராயாது அளவு கடந்து செலவு செய்தால் அவனது செல்வம் விரைவாகக் கெடும் என்பது.

10. The measure of his wealth will quickly perish, whose liberality weighs not the measure of his property.

பதினொன்றும் அதிகாரம்.

காலமறிதல்—

On the discernment of a suitable time.

பரி:—அஃதாவது () வலியான் மிகுதியுடையனாய்ப் பகைமேற்சே

* அளவு - பொருளினளவு.

† ஒப்புரவு - உலக நடையை யறிந்துதவி செய்தல். ஒப்புரவாண்மை - ஒப்புரவை யாளுந் தன்மை.

‡ மிகலாகாது - பொருளளவிற்கு மேற்படலாகாது.

¶ இதுவுமது - இக்குறளும் 'அளவறிந்து வாழாதான்' என்னுங் குறளிற் கூறியதுபோல என்பது; அஃதாவது முதலிற் செலவுமிக்கால் வரும் எதங்கூறியவாறு என்பதாம்.

§ அறிவு ஆண்மை பெருமை யென்னு மூவகையாற்றல்களுள் பொருள் படை யென்றிருவகைத்தாய பெருமையின் பகுதியாய பொருள், வலியறிதல் மற்றைய ஆற்றல்களை யறிதலினும் சிறப்புடையதாயிருத்தல் பற்றி வகுத்துச் சொல்லப்பட்டதென்க.

() வலியான் மிகுதியுடையனாய் - வினைவலி தன்வலி மாற்றான் வலி துணைவலி யென்னும் நான்கனுள் தன்வலியும் துணைவலியும் மிகுதியாக உடையவனாய்.

றலுற்ற அரசன் * அச்செலவிற் கேற்ற காலத்தினையறிதல். † அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

தெளி:—அஃதாவது வலியினால் மிகுதியுடையவனாய்ப் பகைவர் மேல் போருக்குச் செல்லத்தொடங்கிய அரசன் அச்செல்லுதலுக்கேற்ற காலத்தினை யறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

க. ‡ பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

பரி:—(இ-ள்.) தன்னின் வலிதாய ¶ கூகையைக் காக்கை () பகற் பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்கும். ‖ அதுபோலப் பகைவரது [] இகலை வெல்லக்கருதும் அரசர்க்கு அதற்கேற்ற †† காலம் இன்றி யமையாது

§ எடுத்துக்காட்டுவமை, காலமல்லாவழி வலியாற் பயனில்லை யென்

அச்செலவிற் கேற்ற காலத்தினை யறிதல் - அவ்வாறு பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லுவதற்குத் தகுதியாயமைந்த காலத்தினை யாராய்ந்தறிதல்.

† வலியறிதலென்னும் அதிகாரத்தின்பின் காலமறிதலென்னும் அதிகாரம்வைத்த முறைமையும்.

‡ "இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவ்வினைக் கண்ணு மஞ்சார், மடப்பட லின்றிச் சூழு மதிவல்லார்க் கரிய துண்டோ, நடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிரங் கோடி கூகை, யிடத்திடை யழுங்கச் சென்றங் கின்

னுயிர் செகுத்த தன்றே" என்பது சீவகசிந்தாமணி.

¶ "மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டா னென்றலும்" என்பது தொல்காப்பியம் மரபியல்.

() பகற்காலத்தில் கூகைக்கு (கோட்டானுக்கு)க்கண்தெரியாமையால் அக்கூகையை வெல்லக்காக்கைக்கு அப்பகல் தக்க காலமாயிற்றென்க.

காக்கைக்கிரவிலும் கூகைக்குப் பகலிலும் கண்தெரியாதென்பதிங் குணர்தற் பாலதாம்.

‖ ஆதலால் என்றும் பாடமுண்டு.

[] இகல் - இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைதற்குக் காரணமாய மாறுபாடு.

†† "சிலை மல்லன நீக்கிச்செம் பொற்றலைத், தால மன்ன தனிசிலை தாங்கிய, ஞால மன்னற்கு நல்லவர் நோக்கிய, கால மல்லது கண்ணுமுண் டாகுமோ" என்பது இராமாயணம்.

§ பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை ; இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது என் றிரண்டுவாக்கியம் வந்திடையே அதுபோல என்னும் உவமவுருபு தொக்கு நின்றமையின், இக்குறள் எடுத்துக் காட்டுவமையாயிற்றென்க.

பது விளக்கி நின்றது. * இனிக் காலமாவது வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுந் தம்முள் ஒத்து நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலிய உடைத்தாய்த் தானை வருந்தாது செல்லும் இயல்பினதாம். இதனாற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) காக்கை - காக்கையானது, கூகையை - (தன்னிலும் வலியுடையதாகிய) கோட்டானை, பகல் - பகற்பொழுதில், வெல்லும்-வெல்லா நிற்கும்,(அதுபோல),இகல்-(பகைவரது)மாறுபாட்டை, வெல்லும் - வெல்லக்கருதுகின்ற, வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு, பொழுது - (அவ்வெல்லுதற்கேற்ற) காலம், வேண்டும் - (அவசியமாய்) வேண்டும். ()

இக்குறள் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. இது காலமல்லாதவிடத்து வலியினால் பயனில்லை யென்பதை விளக்கி நின்றது. இனிக்காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியும் தமமுள்ளே சமமாய் நோய் செய்யாமல் தண்ணீரும்

உணவும் முதலியனவுடையதாய்ச் சேனை வருந்தாமல் செல்லுந் தன்மைய தாம். இதனால் காலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) அரசர் பகைவரைக் காலமறிந்து கொல்லல்வேண்டும்.

1. A crow will overcome an owl in the day time: the king who would conquer his enemy must have a suitable time.

உ.• பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

பரி:—(இ-ள்.) அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினை செய்து ஒழுகுதல் ஒருவர் கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்னின் நீங்காமற் பிணிக்குங் கயிறாம், (எ-று).

காலத்தோடு பொருந்துதல்—காலந் தப்பாமற் செய்தல். † 'தீராமை' என்றதனால் தீர்தன்மாலையதென்பது பெற்றாம். வினை வாய்த்து வருத லான் ‡ அதனின் ஆகுஞ் செல்வம் என்றும் நீங்காதென்பதாம்.

தெளி.—(இ-ள்.) (அரசன்) பருவத்தோடொட்ட - காலத்தோடு பொருந்த, ஒழுகல்-(தொழில் செய்து) நடத்தல், திருவினை - (ஒருவரிட

* மனுதருமசாஸ்திரம் ஏழாவதத்தியாயத்தில் "சுபமான மார்கழிமாதத்தில் அரசன் சண்டைக்குப் போகவேண்டும்; தனக்குப் பலக்குறைவில்லாதிருந்து பலகாலத்திலேயே சத்துருவின் தேசத்தை யெதிர்க்கவேண்டுமென்று மனமிருந்தால் பங்குனிசித்திரை மாதங்களிலும்போகலாம்.""மற்ற மாதங்களிலும் தனக்கு நிச்சயமாகவெற்றியுண்டாகுமென்றும், தன் சத்துரு சதுரங்கபல மில்லாமல் துன்பப்படுகிறுனென்றும், தோன்றினுல் போகலாம்." என்று கூறுவது மிங்கறியத் தக்கதாம்.

† (செல்வம்) தீராமை (நீங்காமல்) என்றதனால் (அது)தீர்தன்மாலைய (நீங்குந் தன்மைய) தென்பது பெற்றாம்.

‡ அதனின் - வினைவாய்த்து (தொழில் கைகூடி) வருதலால்.

த்தும் நில்லாது நீங்குஞ்) செல்வத்தை, தீராமை - (தன்னிடத்தினின்று) நீங்காமல், ஆர்க்கும் - கட்டும், கயிறு - கயிறாகும், (எ - று).

காலத்தோடு பொருந்துதல்—(மேற்கொண்ட தொழிலை) காலத்தப் பாமற் செய்தலாம். 'தீராமை' என்றதனால் செல்வம்நிருந்தன்மையதென்பது பெறப்பட்டது. தொழில் கைகூடிவருதலால் அதனாலுண்டாகும் செல்வம் என்றும் நீங்காதென்பதாம்.

(க - து.) காலமறிந்து தொழில் செய்பவரிடத்துச் செல்வம் நீங்காதென்பது.

2. Acting at the right season, is a cord that will immoveably bind success to a king.

௩. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
காலமறிந்து செயின்.

பரி:—(இ - ள்.) அரசரால் செய்தற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன * உளவோ, † அவற்றை முடித்தற்காங் கருவிகளுடனே செய்தற்காங்காலம் அறிந்து செய்வாராயின், (எ - று).

கருவிகளாவன ‡ மூவகையாற்றலும் ¶ நால்வகை உபாயங்களுமாம். அவை உளவாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்ப தறிவித்தற்கு † 'கருவியான்' என்றார். எல்லாவினையும் எளிதின் முடியு மென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) அருவினை யென்ப - (அரசரால்) செய்தற்கரிய தொழில்களென்று சொல்லப்படுவன, உளவோ - உண்டோ, கருவியான் - (அத்தொழில்களை முடித்தற்காகும்) சாதனங்களுடனே, காலம் - (செய்தற்காகும்) காலத்தை, அறிந்து செயின் - தெரிந்துசெய்வாரானால், (எ - று).

கருவிகள் - மூவகையாற்றல்களும் நால்வகை உபாயங்களுமாம். அவை உண்டாகிய விடத்தும் காலம் வேண்டுமென்பது அறிவித்தற்குக் 'கருவியான்' என்றார். இவ்வாறு செய்வார்க்கு எல்லாத் தொழில்களும் எளிதாக முடியுமென்பதாம்.

(க - து.) தாமேற்கொண்ட தொழிலைச் செய்தற்குரியகால

மறிந்து அதற்குத்தக்க சாதனங்களுடனே செய்தால் அருமையான தொழில் யாதொன்றுமில்லை என்பது.

* உளவோ என்பது இல்லை யென்னும் பொருளை யுணர்த்திநின்றது. (ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருளது.)

† அருவினை - செய்தற்கரியவினைகளை.

‡ மூவகையாற்றல் - அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

¶ நால்வகை யுபாயம் - தான சாம பேத தண்டம்.

* அவை - மூவகையாற்றல், நால்வகையுபாயம்.

† கருவியாற் காலமறிந்து செயின் என்றும் பாடமுண்டு.

3· Is there anything difficult for him to do, who acts with the right instruments, at the right time?

ச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

பரி:—(இ-ள்.) ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானே ஆளக்கருதினன் ஆயினும் * அஃது அவன் † கையகத்ததாம்; ‡ அதற்குச்செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வனாயின், (எ-று).

இடத்தான் என்பதற்கு ¶ மேற் கருவியான் என்பதற்கு உரைத்தாங் குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானுங் காலமறிதற்பயன் கூறப்பட்டது.

தெளி.—(இ-ள்.) (ஒருவன்) ஞாலம் - பூமிமுழுதும், கருதினும் - (தானே ஆள) நினைத்தானானாலும், (அது). கைகூடும் - (அவன்) கைக்குள்ளாம், (அதற்குச் செய்யுந்தொழிலை), காலம் - காலத்தை, கருதி-அறிந்து, இடத்தான - இடத்தோடு,(பொருந்த), செயின் - செய்வானாயின், (எ-று).

இடத்தான் என்பதற்கு மேலுள்ள குறளில் கருவியான் என்பதற்குச் சொல்லியவாறு சொல்லிக்கொள்க. இவ்வாறு செய்வார்க்குக் கைகூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம இவைமூன்று பாட்டாலும் காலமறிதலின் பயன்

சொல்லப்பட்டது. கைகூடுதல்-பெறப்படுதல்.

(க-து) காலம் பார்த்து இடத்திற்குத் தக்கவாறு தொழில் செய்யும் அரசன் உலகமுழுதும் ஆளுவான் என்பது.

4. Though a man should meditate the conquest of the world, he may accomplish it, if he acts in the right time, at the right place.

ரு. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

பரி:—(இ-ள்.) தப்பாது ஞாலமெல்லாங் கொள்ளக்கருதும் அரசர் தம் வலி மிகுதியுடையராயினும் * அதுகருதாது † அதற்கேற்றகாலத்தையே

அஃது - உலகமுழுதும். கைபகத்ததாம்-வசத்ததாம்.

‡ அதற்கு-உலகமுழுதுந் தானே ஆளுதற்கு.

¶ மேல் ('அருவினையென்ப' என்னுங்குறளில்) மூவகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயங்களுமாகிய கருவிக ளுண்டாயவிடத்தும் காலம் வேண்டுமென்றுரைத்தாற் போல இடம் உண்டாயவிடத்தும காலம் வேண்டுமென்றுரைத்துக் கொள்க என்பது.

* அது கருதாது - தம் வலிமிகுதியை முக்கியமாக எண்ணாமல்.

[illegible]ற்றேற்ற - உலகத்தைக் கைக்கொள்ளுதற்குத் தக்க.

கருதி அது வருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார், (எ-று).

தப்பாமை - † கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலி மிகுதி 'காலங்கருதி' என்றதனாற் பெற்றாம். ‡ அது கருதாது செல்லின் இருவகைப் பெருமையுந் தேய்ந்து வருத்தமும் உறவாகலின் 'இருப்பர்' என்றார். இருத்தலாவது ¶ நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும் அறுவகைக் குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு மாறாயது. இதனாற் காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) கலங்காது - தப்பாமல், ஞாலம் - பூமியெல்லாம்,

கருதுபவர் - (கொன்ன) நினைக்குமரசர், (தம்வலி மிகுமாயினும் அதனை நினையாமல்), காலம் - (அதற்கு ஏற்ற) காலத்தையே, கருதி - நினைத்து, இருப்பர்-(அது வருமளவும் பகைவர்மேற்செல்லாது) இருப்பார், (எ - று).

தப்பாமை - நினைத்தபடியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி 'காலங்கருதி' என்றதனால் பெறப்பட்டது. அதை நினையாமற் (பகைவர் மீது போர்க்குச்) சென்றால் பொருளும் படையும் ஆகிய இருவகைப்பெருமையும் குறைந்து வருத்தமுமடைவாராகலால் 'இருப்பர்' என்றார். இருத்தலாவது சட்பாக்கல், பகைபாக்கல், பகைவர்மேற் செல்லுதல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல் என்னும் அறுவகைக் குணங்களுள் பகைவர்மேற் செல்லுதற்கு மாறுவது. இதனாற்காலம் வாராதவிடத்துச் செய்வது சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) பூமி முழுதும் ஆளநினைக்கும் அரசர் அதற்குரிய காலத்தை யெதிர்பார்த்திருப்பர் என்பது.

5 They who thoughtfully consider and wait for the right time for action, may successfully meditate the conquest of the world.

அது வருந்துணையும் - (உலகத்தைக் கைக்கொள்ளுவதற்குத் தக்க) அக்காலம் வருமளவும்.

† கருதியவழியே கொள்ளுதல் - தாமெண்ணியபடியே உலகத்தைக் கைக்கொள்ளுதல்.

‡ அது கருதாது செல்லின் - அக்காலத்தை யறியாது நினைத்தபோது பகைவர்மீது போர்க்குச் சென்றால்.

¶ மனுதருமசாஸ்திரம் ஏழாவதத்தியாயத்தில் "சத்துருவுடன் சமாதானமாதல், யுத்தஞ் செய்தல், யுத்தத்திற்குப் போதல், போகாமலிருத்தல், தன்சேனையை யிரண்டாகப் பிரித்தல், பலமுள்ள மற்றொருவனைத் தானடைதல் இவ்வாறனையும் ஆலோசிக்கவேண்டும்."

"இவ்வாறு யோசித்துப்பார்த்து எக்கெந்தக் காரியங்களுக்கு எதையெதைச் செய்யவேண்டுமோ அதையதைச் செய்யவேண்டும்."

"இவ்வாறு குணங்களுள் ஒவ்வொன்றும் இரண்டிரண்டு விதமாகுமென்று சொல்லுகிறார்கள்." என்று கூறுவது மிக்கறியத்தக்கதாம். ஒவ்வொரு குணமும் இரண்டிரண்டு வகையாமென்பதை ஆண்கேசிரி

அரசியல்—கக-வது காலமறிதல். **551**

ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

பரி:—(இ - ள்.) வலிமிகுதியுடைய அரசன் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு, பொருகின்ற தகர் † தன்பகை கெடப் பாய்தற்பொருட்டுப் பின்னே கால்வாங்குந் தன்மைத்து, (எ - று).

‡ உவமைக்கண் 'தாக்கற்கு' என்றதனால் பொருளினும் வென்றியெய்தற் பொருட்டென்பது கொள்க. இதனால் ¶ அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) ஊக்கமுடையான்-வலிமிகுதியுடைய அரசன், ஒடுக்கம் - (பகைவர்மேற் செல்லாது) காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு, பொருதகர் - போர்செய்கின்ற ஆட்டுக்கடா, தாக்கற்கு - (தன்பகை கெடப்) பாய்தற்பொருட்டு, பேருந்தகைத்து - பின்னே கால்வாங்குந் தன்மையதாம், (எ-று).

உபமானத்தில் 'தாக்கற்கு' என்று கூறியிருத்தலால் உபமேயத்திலும் வெற்றியடைதற் பொருட்டு என்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருத்தலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க - து). வலிமையுள்ள அரசன் பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லா தொடுங்கி காலம்பார்த்திருத்தல் வெற்றி பெறுதற் பொருட்டாம் என்பது.

6 The self-restraint of the energetic while waiting for

a suitable time to act, is like the drawing back of the foot of a fighting-ram in order to butt

எ. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

பரி:—(இ - ள்.) அறிவுடைய அரசர் பகைவர் மிகைசெய்த பொழு

† தன்பகைகெட - தனதுபகையான மற்றொரு நாட்கெடா அழியும்படி.

‡ பொருதகா தாக்கற்குப் பேருர்தகைத்து என்னும் உவமானத்தில் தாக்கற்கு என்று கூறியதினால் ஊக்கமுடையானொடுக்கம் என்னும் பொருளினும் (உவமேயத்திலும்) வென்றி யெய்தற் பொருட்டு (ஜயமடையும் நிமித்தம்) என்பது கொள்க என்பது. வலிமிகுதியுடைய அரசன் பகைவர் மேற் செல்லாது வென்றி யெய்தற்பொருட்டுக் காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு என்பது ஊக்கமுடையா னொடுக்கம் என்பதற்குப் பொருளாக மென்க.

¶ அவ்விருப்பின் சிறப்பு - வெற்றியடையுமாறு பகைவர்மேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பின் பெருமை.

தே அவரறியப் * புறத்து வேதுளார் ; தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினையறிந்து † அது வருந்துணையும் உளவே வேதுள்வர், (எ - று).

பொளவென எனபது குறிப்புமொழி ‡ வேரார வோபபரெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார. அறிய வெகுணஇழித தம்மைக் காப்பராகலிற் 'புறம்வேரார்' என்றார், ¶ வெகுளி ஒழிக்குழிப பின்னும மிகைசெய்யாம லடக்குதல கூடாமையின் 'உளவேர்ப்பர்' என்றாக கூறினார்.

தெளி —(இ - ள்.) ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய வரசர், ஆங்கே -

(பகைவர் தவறுசெய்த) அப்பொழுதே, (அப்பகைவரறிய), பொள்ளென - விரைவாக, புறம்வேரார் - புறத்திற கோபஞ்செய்யார், காலம் - (தாம அப்பகைவரை வெல்லுதறகேற்ற) காலத்தை, பார்த்து - அறிந்து, (அக காலம்வருமளவும்), உளவேர்ப்பர் - உள்ளே கோபஞ் செய்வார், (எ - று).

பொளளென என்பது விரைவுப் பொருளுணர்த்துங் குறிப்பிடைச சொல். கோபஞ்செய்யார கோபஞ்செய்வார என்னுங் காரணத்தை வேரார் வேர்ப்பர் என்னுங் காரியமாக வுபசரித்துக்கூறினா பகைவரறியக் கோபஞ்செய்த விடத்து அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுவாராகலால் 'புறம்வேரார்' என்றும், கோபம ஒழிந்த விடத்துப் பின்னும் தவறு செய்யாமல அவரை அடக்குதல கூடாமையால 'உள்வேர்ப்பர்' என்றும சொல்லினர்.

(க - து) அறிவுடைய அரசர் வெலலுதற்கேறற காலம் வருமளவும் பகைவர்மேற கொண்ட கோபத்தை யடக்கியிருப்பர்

7. The wise will not immediately and hastily show their anger, they will watch their time, and restrain their angei within

விரைவாகப் புறத்து வெகுளார் என்றும் பாடமுண்டு.

† அது வருந்துணையும் - பகைவரை வெலலுதற்கேறற காலம் வருமளவும்.

‡ வெகுளார் வெகுள்வர் எனக்கூறுது வேரார் வேர்ப்பர் எனக்கூறினமையால், 'வேராரவேர்ப்பர் எனக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார' என்று கூறப்பட்டது. வேர்தல்-உடம்பில் வேர்வை யுண்டாதல். வேர்த்தலுக்குக்காரணமான கோபத்தை வேர்த்தல் எனக் கூறினமையால், இது காரியவாகுபெயராம். இங்கு வெகுளுதலும் வெகுளாமையுங்காரணம்; வேர்த்தலும் வேர்க்காமையுங் காரியமாம்.

¶ வெகுளி யொழிந்தவழிப் பின்னும் மிகைசெய்யாம லடக்குதல் கூடாமையின் - அரசர் கோபத்தை விட்டவிடத்துப் பகைவர்பின்னும் தவறுசெய்யாதபடி அப்பகைவரை யடக்குதல் கூடாதபடியால். "மிகை மிக் கெத்திற் றிரிந்திடினும் வெல்லுங் காலம வருமளவும், பகைமை புறத்திற் றெற்றுமற் பகைவர் தம்மைப் பண்போடு, நகைசெய் தமர்போற் கமர்ந்திடே" என்பது விகாயக புராணம். ஒன்றுஞ்செய்யாமல் அடக்குதல்

கூடாமையின் என்றும் பாடமுண்டு.

அ. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

பரி:—(இ - ள்.) தாம் வெல்லக் கருதிய அரசர் பகைவர்க்கு இறுதிக்காலம் வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற் பணிக; † பணியவே, ‡ அக்காலம் வந்திறும்வழி ¶ அவர் தகைவின்றி யிறுவர், (எ - று).

0 பகைமை ஒழியும் வகை மிகவுந் தாழ்கவென்பார் 'சுமக்க' என்றும், அங்ஙனந் தாழவே | அவர் தம்மைக்காத்த லிகழ்வராகலின் தப்பாமற் கெடுவ ரென்பார் ‖ அவர்தலை கிழக்காம் என்றுங் கூறினார். § தலைமேற் கொண்ட தொருபொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன்தலை கீழாக விழுமாகலின் அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவை இரண்டு பாட்டானும் இருக்கும் வழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்க வென்பதுகூறப்பட்டது.

* சுமத்தல் - தலைமேற் கொள்ளுதல்; அஃதிங்கு இலக்கணையால் பணிதலுக்காயிற்று.

† பணியவே - அவ்வாறு பணிந்திருக்கவே.

‡ அக்காலம் வந்திறும் வழி - பகைவர்க்கு முடிவுக்காலம் வந்துமுடியுமிடத்து.

¶ அவர் தகைவின்றி யிறுவர் - அப்பகைவர் தடையில்லாம லழிவர்.

0 பகைமையொழியும்வகை—தம்மீது பகைகொள்ள வில்லையென்று பகைவர் நம்பிப் பகையொழியும்படி.

| அவர் தம்மைக்காத்த லிகழ்வராகலின் - அப்பகைவர் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதலை யவமதிப்பாராதலால்.

‖ அவர் தலைகீழாம் என்றும் பாடமுண்டு. இங்குக் கிழக்கு என்பது திசையையுணர்த்தாது கீழ் என்பதை யுணர்த்தி நின்றது. "கிழக்கிடு பொருளொ டைந்து மாகும்" என்னும் தொல்காப்பியம் உவமவியற் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் "கிழக்கிடு பொருளென்பது கீழ்ப்படுக்கப்படும் பொருள்" என்றுகூறியிருத்தலினுணர்தற் பாலதாம்.

§ தலையின்மேற் கொண்டதொரு சுமையைத் தள்ளும்போது (போடும்போது) அச்சுமை தனது தலை (மேலிடம்) கீழாகுமாறு விழுமாதலால், அத்தன்மை பகைவர்க்கும் பெறப்பட்டது. அஃதாவது ஒருசுமையை வெளிப்படுத்த விரும்பியவன் அச்சுமையைத் தன் தலையின்மேற் சுமந்து சென்று அதனைப் போடுமிடத்தை யடைந்தபோது அச்சுமையைத் தலை கீழாகப் போடுதல்போல, பகைவரை யழிக்க விரும்பியவர் அதற்குத் தக்க காலம் வருமளவும் அவர்களைத் தலைமேற் கொண்டு லாலித்து அழித்தற் குரியகாலம் வந்தபோது அப்பகைவரைத் தலைகீழாகத் தள்ளியழிப்பரென்பதாம். கிழக்காந்தலை என்பதற்குத் 'தகைவின்றி வீழ்வ' என்று பொருள்கூறியிருத்தலால், அவர் தலை புரண்டுவீழச் சாவரென்பதுபெறப் படு மென்றதென்க.

தெளி:—(இ - ள்.) (தாம் வெல்லக்கருதிய அரசர்) செறுநரை பகைவரை, காணின்-கண்டால், சுமக்க-(அப்பகைவர்க்கு முடிவுக்காலம் வருமளவும்) பணிவக்கடவர், (பணியவே), இறுவரைகாணின் - அம்முடிவுக் காலம் வந்து முடியுமிடத்து, தலை-(அவரது) தலை, (தடையில்லாது), கிழக்காம்-கீழ்விழும், (எ - று).

பகைமை தீரும்படி மிகவும் வணங்குக வென்பார் 'சுமக்க' என்றும், அவ்வாறு வணங்கவே அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதலையிகழுவாராதலால் தப்பாமல் கெடுவாரென்பார் 'கிழக்காந்தலை' என்றும் சொல்லினார். தலைமீதுகொண்டதொரு பொருளைத் தள்ளும்போது அப்பொருள் தனது தலைகீழாக விழுமாதலால், அவ்விழுமியல்பு பெறப்பட்டது. இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அரசர் காலம் பார்த்திருக்கு மிடத்துப் பகைமை தோன்றாமல் இருக்கவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க - ரு.) அரசர் பகைவரைக் கண்டால் அவர்க்கு முடிவுக் காலம் வருமளவும் பணிந்தொழுகி, அது வந்தபோதவரைவெல் லக்கடவர் என்பது.

8. If a king meets his enemy, let him show him all

respect, until the time for his destruction is come; when that is come, his head will be easily brought low.

௯. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

பரி:—(இ - ள்.) பகையை வெல்லக்கருதும் அரசர் தம்மாலெய்து தற்கரியகாலம் வந்துகூடியக்கால், * அது கழிவதற்கு முன்பே † அது கூடாவழித் தம்மாற்செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க, (எ - று).

‡ ஆற்றன் முதலியவற்றுற் ¶ செய்து கொள்ளப்படாமையின் 'எய்தற்கரியது' என்றும், அது தானேவந் திசைதல் அரிதாகலின் 'இயைந்தக்கால்' என்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லாது ஒழிதலின் 'அந்நிலையே' என்றும், அது பெறுவழிச் செய்யப்படாமையின் 'செய்தற்கரிய' என்

* அதுகழிவதற்கு முன்னே - (தம்மாலடைதற்கரிதான) காலம் நீங்குவதற்கு முன்பே (அக்காலம் வாய்த்தபோதே).

† அது கூடாவழித் தம்மாற்செய்தற் கரியவினைகளை - அக்காலம் வந்து கூடாதபோது தம்மால் செய்துமுடித்தற் கியலாதனவாயவைகளை.

‡ ஆற்றன் முதலிய என்றதனுல் அறிவு ஆண்மை பெருமை யென்னும் மூவகையாற்றல்களே யன்றி நால்வகை உபாயமும், நால்வகை வலியும், ஐவகைத் தொழிலும், அறுவகைக் குணமும், பிறவுங் கொள்க.

¶ செய்துகொள்ளப் படாமையின் - (தம்மாலடைதற்கரியகாலத்தை) வருவித்துக்கொள்ளக் கூடாமையால்.

றுங் கூறினர். இதனுற் காலம் வந்துழி விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

தேளி:—(இ - ள்.) (பகைவரைவெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்) எய்தற்கரியது - (தம்மால்) பெறுதற்கரியகாலம், இயைந்தக்கால் - வந்துகூடினுல்,

அந்நிலையே - அக்காலம் நீங்குவதற்குமுன்னே, செய்தற்கரிய - (அக்காலம் கூடாதபோதுதம்மால்), செய்தற்கு அரிய தொழில்களை, செயல் - செய்யக்கடவர், (எ - று).

ஆற்றல் முதலாயினவற்றால் செய்துகொள்ளப்படாமையால் 'எய்தற்கரியது' என்றும், அக்காலம் தானே வந்து கூடுதல் அரிதாகலால் 'இயைந்தக்கால்' என்றும், கூடியவிடத்துப் பின்னில்லாது ஒழிதலால் 'அந்நிலையே' என்றும், அக்காலம் பெறாத விடத்துச் செய்யப்படாமையால் 'செய்தற்கரிய' என்றும் சொல்லினார். இதனால் பகைவரை வெல்லக்கருது மரசர் அதனைக் காலம் வந்தவிடத்து விரைந்துசெய்யக்கடவரெனபதுசொல்லப்பட்டது.

(க-து.) பகைவரை வெல்லக்கூடிய காலம்வாய்த்தால், அக்காலத்திலேயே அவரைவெல்லல் வேண்டும் என்பது.

9. If a rare opportunity occurs, while it lasts, let a man do that which is rarely to be done, but for such an opportunity.

க0 * கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

பரி:—(இ - ள்.) வினைமேற் செல்லாதிருக்குங்காலத்துக் கொக்கு இருக்குமாறுபோல இருக்க; மற்றைச் செல்லுங்காலம் வாய்த்தவழி அது செய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க,(எ - று).

மீன்கோடற்கு இருக்கும் வழி அது வந்தெய்துந் துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற்பொருட்டு உயிரில்லதுபோன் றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின் தப்புவதற்கு முன்பேவிரைந்து குத்துமாகலானும், இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் கொக்கே † உவமையாயிற்று. "கொக்கொக்க' என்றாராயினும் ‡ அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், 'குத்தொ

* "அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக், கடக்கக் கருதவும் வேண்டா-மடைத்தலையில், ஓடுமீ னோட வுறுமீன் வருமளவும், வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு" என்பது மூதுரை.

† கொக்கொக்க என்பது இருப்பிற்குவமானமாம்; அதன்குத்தொக்க என்பது செயலிற்கு உவமானமாம்.

‡ அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புக - அச்சொற்கு அடங்கியிருக்கும் விதம்போல அடங்கியிருக்கவேண்டும்.

(க - து.) பகைவரோடு போர்புரிவதற்கேற்ற விடத்தைப் பெறுதற்கு முன் அவரையெதிர்க்காதும் இகழாதும் இருத்தல் வேண்டும் என்பது.

1. Let not a king despise an enemy, nor undertake any thing against him, until he has obtained a suitable place for beseiging him.

உ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும்.

பரி:—(இ - ள்.) மாறுபாட்டோடுகூடிய வலியினையுடையார்க்கும் அரணைச்சேர்ந் தாகின்ற வாக்கம்பலபயன்களையுங்கொடுக்கும், (எ-று).

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவெனப் பொறா அரசர் மனத்தின்கண் நிகழ்வதாகலானும், † வலியுடைமை கூறியவதனானும், ‡ இது பகைமேற்சென்ற அரசர்மேற்றாயிற்று, உம்மை-சிறப்பும்மை. ¶ அரண்சேராதா ரீக்கமும் உண்மையின், ○ ஈண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது | அதற்கேதுவாய முற்றினை. ‖ அது கொடுக்கும் பயன்களாவன: பகைவரால் தமக்கு § நலிவின்மையும், தாம் நிலைபெற்று நின்று () அவரை நலிதலும் முதலாயின.

"மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்,காடு முடைய தரண்" என்று அரண் அதிகாரத்துக் கூறுவதிற்றுணர்தற்பாற்று.

† மொய்ம்பினவர்க்கும் என்று வலியுடைமை கூறியவதனாலும்.

‡ இது - மாறுபாடு (விரோதம்).

¶ அரண் சேராது ஆம் ஆக்கமும் இருத்தலால் 'அரண் சேர்ந்தாம் ஆக்கம்' என்று கூறப்பட்டதென்க. இதனால் அரண் (காப்பு) இல்லாமல் தமது வலிமையினால் பகைவரை வளைத்தலும், அரணொடு கூடிப் பகைவரை வளைத்தலும் என இருவகை முற்றுகை பெற்றுமென்க.

○ ஆக்கம் என்பது அரண்சேர்ந்தாம் என்னும் விசேஷணத்தோடு (அடையோடு) கூடிவந்தமையின், 'ஈண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது' என்று கூறப்பட்டது. விசேடிக்கப்படல் விசேஷணத்துடன்கூடிவருதல். இங்கு ஆக்கமென்பது அரண்சேர்ந்தாம் என்னும் விசேஷணத்துடன் கூடி 'அரண்சேர்ந்தாம் ஆக்கம்' என்று வந்திருத்தலைக் காண்க.

| அதற்கேதுவாய முற்றினை-ஆக்கத் (செல்வத்) திற்குக்காரணமான வளைத்தலை. ஆக்கத்திற்குக்காரணமான முற்றினை ஆக்கமென்றது காரியவாகு பெயராம்.

‖ அது—தாம் அரணொடு கூடிப்பகைவரை வளைத்தல்.

§ நலிவின்மையும் - வருத்தமில்லாமையும்.

() அவரை நலிதலும் - பகைவரை வருத்துதலும்.

தெளி.—(இ - ள்.) முரண் - மாறுபாட்டோடு, சேர்ந்த—கூடிய, மொய்ம்பினவர்க்கும் - வலியினை யுடையவருக்கும், அரண் - அரணை, சேர்ந்து - கூடி, ஆம் - ஆகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கமானது, பலவும் - பல பயன்களையும், தரும் - கொடுக்கும், (எ - று).

மாறுபாடாவது பூமி பலவரசர் ஆளுவதற்குப் பொதுவாயுள்ளதென்று பொறுக்காத அரசரது மனநிலேதோன்றுவதாதலாலும், வலியுடைமை சொன்னவதனாலும், இது பகைவர்மேற் போரக்குச்சென்ற அரசர்மேலதாயிற்று. மொய்ம்பினவர்க்கும் என்ற வும்மை உயர்வு சிறப்பும்மை அரண்சேராதுஆகின்ற ஆக்கமும் இருத்தலால்,இங்கு ஆக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அவ்வாக்கத்திற்கு ஏதுவாகிய வளைத்தலே. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன: பகைவரால தமக்கு நலிவில்லாமையும், தாம நிலை

பெற்று நின்று அவரை நலிவுசெய்தலும முதலானவை.

(க-து.) பகைவரானே யடைந்தவனைக்கும் வலியுடைய வரசர்க்கு, அது பலபயன்களையுங் கொடுக்கும் என்பது.

2. Even to those who are men of power and expedients, an attack in connection with a fortification will yield many advantages

ரு. ஆற்றரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

பரி:—(இ - ள்.) வலியர் அல்லாதாரும் வலியாராய வெல்வர், அதற்கேற்ற இடத்தினையறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகைவர்மாட்டு வினை செய்வாராயின், (எ - று).

† தம்மை யென்பதூஉம் வினையென்பதூஉம அவாய் நிலையான் வந்தன. காத்தல் - பகைவரான் ‡ நலிவு வாராமல் ¶ அரணுலும்படையானும் காத்தல் - ○ இவ்வாறுன் வினை செய்வாராயின் ‖ மேற்சொல்லிய வலியின்றியும வெல்வரென்பதாம்.

தெளி —(இ - ள்.) ஆற்றுரும் - வலியரல்லாதவரும், ஆற்றி - வலியுடையவராய், அடுப - வெல்வா, இடன் - (அதற்கேற்ற) இடத்தை,

அதற்கேற்ற - (பகைவரை) வெல்லுதற்குத் தகுந்த.

† போற்றியென்னும் வினையும் செயின் என்னும வினையும் செயப்படு பொருளை வேண்டி நிற்றலின், அதற்கேற்ப முறையே தம்மையென்பதும் வினையென்பதும வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

‡ நலிவு - கெடுதி. ¶ அரண் - மதில்முதலியன.

○ இவ்வாற்றுன்—பகைவரை வெல்லுதற்குரிய இடத்தினையறிந்து தம்மைக் காத்துக்கொள்ளும் இவ்வழியால். இவ்வாறரசர் என்றும் பாடமுண்டு.

‖ மேற்சொல்லிய—இவ்வதிகாரத்தின் இரண்டாவதகுறளிற் கூறிய.

அறிந்து - தெரிந்து, போற்றி - (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு, போற்றார் கண்—பகைவரிடத்து, செயின் - (தொழிலைச்) செய்வாராயின், (எ - று).

தம்மையென்பதும் தொழிலை யென்பதும் அவாய் நிலையால் வந்தன. காத்தல் - பகைவரால் நலிவுவாரா திருக்கும்படி அரணாலும் படையாலும் காத்தல். இவ்வாறாகத் தொழில் செய்வாராயின், முற்கூறிய வலியில்லா திருந்தாலும் அவர் பகைவரை வெல்வரென்பதாம்.

(க - து.) வலியில்லாத அரசரும் இடமறிந்து போர்புரிந்தால் வலியுடையவராய்ப் பகைவரை வெல்வர் என்பது.

3. Even the powerless will become powerful and conquer, if they select a proper field of action, and guard themselves, while they make war on their enemies.

ச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

பரி:—(இ - ள்.) தாம் வினைசெய்தற்கேற்ற இடத்தினை யறிந்து சென்ற அரசர் அரணைப் பொருந்திநின்று அதனைச் செய்வாராயின் * அவரை வெல்வதாக எண்ணியிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினை யிழப்பர், (எ - று).

† அரணென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ‡ எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. ¶ 'எண்ணமிழப்பர்' என்றார்; ○ அவர் வினைசெய்யாமல் தம்மைக் காத்தமையின். இதனால் | அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டாலும் ‖ பகைவரரணின் புறத்திறப்பார் அதற்கமிடம் அறிதல் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) இடன் - (தாம்தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தினை, அறிந்து - தெரிந்து, துன்னியார் - சென்றவரசர், துன்னி - (அரணைப்) பொருந்தி, (நின்று), செயின் - (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின்,

---

* அவரை - அவ்வரசரை.

† துன்னி என்றும் வினை செயப்படுபொருளை வேண்டி நிற்றலால்,

அதற்கேற்ப அரண் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

‡ எண்ணமென்பது எண்ணப்பட்ட தம் வெற்றியையுணர்த்துதலால், தொழிலாகு பெயராம். எண்ணம் என்பது அம்ஈற்றுத்தொழிற்பெயர்.

¶ அதனை இழப்பர் என்றும் பாடமுண்டு.

○ அவர்வினை செய்யாமல் - பகைவர் போர்செய்யாது.

| அவர்—இடமறிந்து போர்க்குச் சென்ற அரசர்.

¶ பகைவரது கோட்டையின் புறத்தே (வெளியே) தங்குவார் தங்குதற் காகுமிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.

எண்ணியார் - (அவ்வரசரை வெல்வதாக) எண்ணியிருந்த பகைவர், எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை, இழப்பர் - இழந்துவிடுவார், (எ - று).

அரண் என்பது அவாய்நிலையால் வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம் வெற்றியை. பகைவர்போர்செய்யாமல் தம்மைக் காத்துக் கொள்ளுதலால் 'எண்ணமிழப்பர்' என்றார். இதனால் அவர் பகைவர்தோற் பரென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டாலும் பகைவரது அரணின்புறத்துத் தங்குவார் தங்குவதற்கு ஆகுமிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.

(கு-ரு.) அரசர் இடமறிந்து சென்று போர்புரிந்தால், அவரை வெல்ல எண்ணியபகைவரது எண்ணம் முற்றுப்பெறாதென்பது.

4. If they who draw near to fight choose a suitable place to approach their enemy, those who have thought they will conquer them, will lose that thought.

ரு. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற.

பரி:—(இ - ள்.) முதலை ஆழமுடைய நீரின்கண் ஆயின் † பிறவற்றை யெல்லாந் தான் வெல்லாநிற்கும்; அப்புனலின் நீங்குமாயின் அதனைப் ‡ பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும், (எ - று).

எனவே, எல்லாரும தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிற என்பது முன்னும கூட்டப்பட்டது. நிலப்படா நீரின்கண் பிற

நிற்றல் ஆற்றாமையின், அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம்; அவை இயங்குதற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃதியங்கல் ஆற்றாமையின் அஃதவற்றிற் கெல்லாம் எளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்றல் ஆற்றாவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கெளியராவர்; அன்றித் தாம் நிற்றல் ஆற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கெளியராவரென்னும் பொருள் தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிது மொழிதலென்னும் அலங்காரம். அவரை அவர் நிற்றல் ஆற்றாவிடத்துச் சென்றுவெல்க வென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) முதலை—, நெடும்புனலுள் - ஆழமுடைய நீரில், (ஆனால்), பிற - பிறவுயிர்களையெல்லாம், வெல்லும் - (தான்) வெல்லாநிற்கும், புனலின்-அந்நீரினின்றும், நீங்கின் - நீங்குமானால், அதனை - அம்முதலையை, பிற-பிறவுயிர்களெல்லாம், அடும் - வெல்லாநிற்கும், (எ - று).

எனவே, எல்லாரும் தமதிடத்தில் வலியராயிருப்பாரென்பது சொல்லப்பட்டது. பிற என்பது வெல்லுமெனபதற்கு முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படாத நீரினிடத்துப் பிறவுயிர்கள் நிற்றல் முடியாமையால் அவையெல்லாம் முதலைக்கு எளியனவாகும்; அவை சஞ்சரித்தற்குரிய நில

† பிறவற்றை - யானை முதலிய பிராணிகளை.

‡ பிறவெல்லாம் - நரி முதலிய பிராணிகளியாவும்.

த்தினிடத்து அம்முதலை சஞ்சரித்தல் முடியாமையால் அஃது அந்த உயிர்கட்கெல்லாம் எளிதாமென்றது, பகைவர் மேற் போர்க்குச் சென்ற அரசர் பகைவர் நிற்றல் முடியாதவிடத்தையறிந்து செல்லுவாரானால் அப்பகைவர் தமக்கு எளியவராவார்; அவ்வாறல்லாமல் தாம் நிற்றல்முடியாதவிடத்துச் செல்லுவாரானால் அப்பகைவருக்கு எளியவராவரென்னும் பொருள்தோன்ற நின்றமையால், இது பிறிது மொழிதலென்னு மலங்காரமாம். அப்பகைவரை அவர் நிற்கமாட்டாத விடத்துச் சென்று வெல்ல வேண்டுமென்பதாம்.

(க - து.) தமக்கு வாய்ப்பான விடத்தைவிட்டுப் போர்புரியும் வலியவர், வாய்ப்பானவிடத்திலுள்ள எளியவரிடத்துத் தோ

ல்வியடைவார் என்பது.

5. In deep water, a crocodile will conquer all other animals; but if it leave the water, other animals will conquer it.

௬. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து.

பரி:—(இ-ள்.) நிலத்தின்கண் ஓடும் * கால்வலிய நெடிய தேர்கள் கடலின்கண் ஓடமாட்டா; இனி அக்கடலின்கண் ஓடும் † நாவாய்களும் நிலத்தின்கண் ஓடமாட்டா, (எ-று).

‡ 'கடலோடா' என்ற மறுதலையடையான் நிலத்தின்கண் ஓடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வனெடுந்தேரென்பது ¶ ஓடுதற்கேற்றகாலும் பெருமையு முடையவாயினு மென்பதுபடநின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களை யறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்க வென்பது தோன்றநின்றமையின், இதுவும் மேல அலங்காரமாயிற்று.

தெளி:—(இ-ள்) கால்வல் (நிலத்தில் ஓடும்) வலிமை பொருந்திய உருளைகளையுடைய, நெடுந்தேர் - பெரிய தேர்கள், கடல் - கடலில், ஓடா - ஓடமாட்டாவாம், கடலோடும் - (இனி) அக்கடலில் ஓடும், நாவாயும் - மரக்கலங்களும், நிலத்து - நிலத்தில், ஓடா - ஓடாமாட்டாவாம், (எ-று).

'கடலோடா' என்ற எதிர்மறையடையால் (கால்வனெடுந்தேர்) நிலத்தில் ஓடும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வனெடுந்தேர் என்பது

* கால் - சக்கரம். † நாவாய்களும் - மரக்கலங்களும்.

‡ கால்வல் நெடுந்தேர் என்பது கடலோடா என்னும் மறுதலை அடையை (விசேஷணத்தை)க் கூடிவந்தமையின், நிலத்தின்கண் ஓடும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. [மறுதலையடை - எதிர்மறையாகவந்த விசேஷணம்.]

¶ (தேர்கள்) ஓடுதற்குத்தக்க சக்கரமும் உறுப்புக்களின் அமைப்பால் பெருமையு முடையனவாறும்.

ஓதெற்கேற்ற காறும் பெருமையும் உடையனவா விருப்பினுமென்பது தோன்ற நின்றது. பகைவர் மீது போர்க்குச் சென்றவர் பகைவரிடங்களை யறிந்து அவ்விடங்களுக்கு ஏற்ற சாதனங்களால் தொழில் செய்யவேண்டு மென்பது தோன்ற நின்றமையின், இக்குறளும் பிறிது மொழிதலென் னும் அலங்காரமாம். காலல் என்பது வல்கால் என்றன்வயிக்கப்பட்டது.

(க - து.) மிகமேன்மையுடையாரும் தமக்குரிய இடத்தை விட்டுச்சென்றால் ஒரு காரியமுஞ் செய்தல் முடியாதெனன்பது.

6. The strong-wheeled, lofty charriot cannot run on the sea; and ships, which sail on the sea, cannot run on the land.

எ அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

பரி:—(இ - ள்.) பகையிடத்து வினைசெய்யுந் திறங்களையெல் லாம் ஒழியாதெண்ணி † அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வாராயின், ‡ அச்செயற்குத் தந்திண்மையல்லதுபிறிதொரு துணை வேண்டுவதில்லை, (எ - று).

¶ திண்ணியராய் நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது' துணை வேண்டா' என்றார்; அவ்வினை தவறுதற் கேதுவின்மையின். இவை மூன் றுபாட்டானும் வினைசெய்தற்காம் இடனறிதல் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்) (அரசர்) எஞ்சாமை - (பகைவரிடத்துத் தொ ழில்செய்யும் விதங்களை யெல்லாம்) குறையாமல், எண்ணி - ஆலோசித்து, (அவற்றை), இடத்தால் - இடத்தோடு, (பொருந்த), செயின் - செய்வாரா யின், (அச்செயலுக்கு), அஞ்சாமையல்லாமல் - (தமது) தைரியமல்லாமல், துணை - (வேறொரு) துணை, வேண்டா - வேண்டுவதில்லை, (எ - று).

அத்தொழில் தவறுதலுக்குக்காரணம் இல்லாமையால், தைரியமுடை யவராய் நின்று செய்துமுடித்தலே வேண்டுவதல்லாமல் 'துணைவேண்டா' என்றார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் போர்செய்தற்கு ஆகிடமறிதல் சொல் லப்பட்டது.

(க - ரை.) பகைவரிடத்துச் செய்யவேண்டுந் தொழில்களைக் குறைவிலா தாலோசித்து இடத்தோடுபொருந்தச் செய்யவல்ல அரசர்க்குத் தைரியத்தைவிட வேறு துணை வேண்டுவதில்லை.

† அவற்றை - பகைவரிடத்து வினைசெய்யுந்திறங்களை.

‡ அச்செயற்கு - இடத்தோடு பொருந்தச் செய்தற்கு.

¶ திண்ணியராய்நின்று செய்துமுடித்தலே வேண்டுவதல்லது - கலங்காத மனமுடையவராய் எதிர்த்துநின்று போர்செய்து பகைவரை முடிக்க வேண்டியதே யல்லாமல்.

7. You will need no other aid than fearlessness, if you thoroughly reflect on what you are to do, and select a suitable place for your operations.

அ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும்.

பரி:—(இ - ள்.) பெரும்படையுடைய அரசன் ஏனைச் சிறுபடை யுடையானை அழித்தல் கருதி † அவன் புகலைச்சென்று சாருமாயின் ‡ அவனுந் தன்பெருமை யழியும், (எ - று).

செல்லிடம் - அவனுக்குச் செல்லுமிடம். ¶ அழிந்துவிடு மென்பது எழுந்திருக்கு மென்றாற்போல ஒரு சொல். 0 ஊக்கத்தின் அழிவு உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன் § படைப்பெருமைநோக்கி இடநோக்காது செல்வனாயின், அஃது அப்படைக்கு ஒருங்குசென்று வினைசெயல் ஆகாமையானும் பயிற்சியின்மையானும் அப்பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்து விடுமென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) உறுபடையான் - பெருஞ்சேனையை யுடைய அரசன், சிறுபடையான் - (மற்றைச) சிறிய சேனையுடையவனை, (அழிக்க நினைத்து), செல்லிடம் - (அவனுக்குப்) புகலாயுள்ள விடத்தை, சேரின் -

போய்ச் சேர்வானானல்,(அவனால்),ஊக்கம்-(தன்)பெருமை,அழிந்துவிடும்-அழியும், (எ - று).

செல்லிடம் - அச்சிறுபடையானுக் கதிகாரஞ் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்ப தொருசொல். ஊக்கத்தினழிவு ஊக்கமுடையான்மேலேற்றப் பட்டது.(உறுபடையான்)தன்சேனையின் பெருமையை நோக்கியிடம்நோக்காமல்செல்வானாயின்,அச்செலவு அச்சேனைக்கு ஒருமித்துச்சென்றுபோர்த் தொழில் செய்தல் கூடாமையாலாவது பழக்கமில்லாமையாலாவது அப்பெருமையாற் பயனில்லாமல் தான் அழிந்துவிடுவா னென்பதாம்,

உறு - மிகுதிப்பொருளை யுணர்த்தும் உரிச்சொல்.

† அவன்புகலை - சிறுபடையான் தங்கியிருக்கும் இடத்தை.

‡ அவனால் - அச்சிறுபடையானால்.

¶ எழுந்திருக்கும் என்பது எழும் என்று பொருள்பட்டு ஒரு சொல்லாய் நின்றாற்போன்று, அழிந்துவிடும் என்பது அழியும் என்று பொருள்பட்டு ஒரு சொல்லாய் நின்றதென்க.

() ஊக்கத்தின் (பெருமையின்) அழிவு ஊக்கமுடையான்மேல் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டது. உறுபடையான் ஊக்க மழிந்து விடும் என்பது நம்பி பொன் பெரியன் என்றாற்போன்று நினைவழு வமைதியாம்.

§ படைப்பெருமை - சேனையின் மிகுதி.

(க - து.) சிறியசேனையுள்ள அரசன்மீது அவனது இடத்தே போர்செய்யக் கருதிச்செல்லும் அரசன் பெருஞ்சேனையுள்ளவனாயிருந்தாலும் அவனாலழிவான் என்பது.

8. The power of one who has a large army will perish, if he goes into ground where only a small army can act.

—

கூ. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரேனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

பரி:—(இ - ள்.) † அரண் அழித்தற் கருமையும் ‡ பெருமையாகிய ஆற்றலும் உடையர் அல்லராயினும், ¶ வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்தின்கட் சென்று § தாக்குதலரிது, (எ - று).

0 நிலத்தோடென்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஆண்மை யுடையாரைச் § சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட்சென்றுதாக்கின், * அவர் அதுவிட்டுப்போதற்றுணிவினர் அன்றிச் சாதற்றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படை உடையு மென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்) சிறைநலனும் - அரணழித்தற் கருமையையும், சீரும் - பெருமையாகிய ஆற்றலையும், இலரெனினும் - (உடையர்) அல்லராயினும், மாந்தர் - (தொழில் செய்தற்குரிய) மனிதரை, உறைநிலத்தோடு - (அவர்) வசிக்கின்ற இடத்தில், (சென்று), ஒட்டல் - தாக்குதல், அரிது - முடியாது, (எ - று).

நிலத்தோடென்பது நிலத்திலென்னும் பொருளில் வந்தமையின், வேற்றுமை மயக்கமாம். ஆண்மை யுடையவரைச் சிறுமை நோக்கி அவரிருப்பிடத்திற் சென்று தாக்கினால், அவர் அவ்விடத்தைவிட்டுப்போவதற்குத் துணிவினராகாமல் சாவதற்குத் துணிவு கொண்டவராய்ப் போர்செய்வாராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரியசேனை தோற்றோடிப் போமென்பதாம்.

† அரண் - கோட்டை. ‡ பெருமையாகிய ஆற்றல் - பொருளும் சேனையும்.

¶ வினைக்குரியமாந்தர் - போர் செய்தற்குரிய வீரர். § தாக்குதல் வெல்லுதல்.

0 நிலத்தோடு என்பதன் மூன்றனுருபு தனக்குரிய பொருளைவிட்டு (நிலத்தின் கண் என) ஏழாம்வேற்றுமைக்குரிய இடப்பொருளில் வந்தமையின் வேற்றுமை மயக்கமாயிற்று.

§ சிறுமை நோக்கி - சிறைநலனுஞ் சீரு மில்லாமையைப்பார்த்து.

ஆண்மை (பராக்கிரமம்) உடையவர் தாமிருக்கும் இடத்தைவிட்டுப்

போகும் நிச்சயமுடையவராகாமல் சாகும் நிச்சயமுடையராவர்; ஆகவே, அவ்வாண்மை யுடையார்க்குப் பெருந்தீசனை தோற்கும் என்பதாம்.

(க - ரு.) போர்செய்தற்குரிய பகைவர் அரண்வலியும் பெருமையும் இல்லாதவராயிருப்பினும், அவரை அவரிருப்பிடத்திற் சென்று வெல்லுதல் அரிதாம் என்பது.

9. It is an hazardous thing to attack men in their own country, although they may neither have power nor a good fortress.

௧0. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

பரி:—(இ - ள்.) பாகர்க் கடங்காவுமாய் † வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய ‡ களிறுகளை, அவை காலாழும் இயல்பிற்றாய சேற்று நிலத்துப் பட்டுழி நரி கொல்லும், (எ - று).

முகம்—ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையும் உடையாரும் ¶ தமக்கேலா நிலத்துச் செல்லின் அவற்றாற் பயனின்றி மிகவும் எளியரால் அழிவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம். வேலாழ் முகத்த என்று பாடமோதுவாருமுளர். § வேற்படை குளித்த முகத்தவாயின் 0 அதுவும் களியமிதற் கேதுவாய் முடிதலின், அது பாடம் அன்மையறிக. இவை மூன்று பாட்டானும் பகைவரைச் சார்தலாகாவிடனும் சார்ந்தழிப் படும் இழுக்குங் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) கண்ணஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காதனவுமாய், வேலாண்முகத்த - வேலையுடைய ஆள்களைக்கோத்த கொம்பை யுடையனவும் ஆய, களிறு - யானைகளை, (அவை), காலாழ் - கால்புதையும் (இயல்பினதாகிய), களரில் - சேற்று நிலத்தில், (அகப்பட்டவிடத்து), நரி - நரிகள், அடும் - கொல்லும், (எ - று).

முகமென்னும் முதற்பொருளின் பெயர் அதன் சினைப்பொருளாகிய

கொம்பை யுணர்த்துதலின், பொருளாகுபெயராம். ஆண்மையும் பெருமை

† *வேலாட்கள் - வேற்படையையுடையவீரர்.*

‡ *களிறு - களிப்பையுடையது (யானை); களிப்பு - மதமயக்கம்.*

¶ *தமக்கேலா நிலத்துச்செல்லின் - தமக்குப் போர்செய்தற் குரிய தகாத இடத்துப்போனால். "தமக்குரிய வல்லா நிலத்துச்செல்லின்" என்றும் பாடமுண்டு.*

§ *வேற்படை தைத்த முகமுடையனவானால்.*

‖ *அதுவும் நரி அடுதற்கேதுவாய் முடிதலின் - வேற்படை முகத்திற் குளித் (தைத்) திருத்தலும் நரி யானையைக் கொல்லுவதற்குக் காரணமாய் முடிதலால். [வேல்தைத்துப் பலவீனப்பட்டுப்போன யானையை நரி சேற்று நிலத்தில் கொல்லும் என்று கூறுவதில் யாதொரு சிறப்புமின்று மென்பது.]*

யும் உடையவரும் தமக்குத் தகாத இடத்திற்சென்றால் அவ்வாண்மைபெருமைகளால் பயனின்றி மிகவும் எளியவரால் அழிவரென்பது தோன்ற நிற்றலையால், இக்குறளும் பிறிதுமொழிதலலங்காரமாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் பகைவரைச் சார்தலாகாத இடமும் சார்ந்தவிடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன

(க - து.) வலிமையுடையவர் தமக்குப்பொருந்தாத இடத்திற் போர்க்குச்செல்லுவாராயின், எளியவரால் தோல்வியடைவார்.

10. A fox can kill a fearless, warrior-faced elephant if it go into mud in which its legs sink down.

பதின்மூன்றாம் அதிகாரம்.

தெரிந்து தெளிதல்—*On Reflection Before Decision.*

பரி:—அஃதாவது அமைச்சர் † முதலாயினாரைப் பிறப்புக்குணம் அறிவென்பனவற்றையும் செயலையும் ‡ காட்சி, கருத்து, ஆகமமென்னும் அளவைகளான் ஆராய்ந்து தெளிதல். ¶ வலிமுதன் மூன்றுமறிந்துபகை

மேற் செல்வானுக்குத் § தானை வினையுற்றுச் செய்தற் பொருட்டும் § அறைபோகாமைப பொருட்டும் 0 இது வேண்டுதலின் [] அவற்றின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—*அஃதாவது மந்திரிமுதலாயினாரைப் பிறப்புக் குணம் அறிவு என்பனவற்றையும் செய்கையையும் காட்சி, கருத்து, ஆகமம் என்னும் பிரமாணங்களினால் ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதலாகிய மூன்றையும் அறிந்து பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லுவானுக்குச் சேனை போர்த்தொழிலை மனமொத்துச் செய்தற் பொருட்டும், அறைபோகாமைப் பொருட்டும் இது வேண்டுதலால் அவற்றின் பின் வைக்கப்பட்டது.*

முதலாயினார் - புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதர், சாரணர்முதலானவர்.

‡ பிரத்தியட்சம், அனுமானம், சப்தமென்னும் பிராமணங்களினால்.

¶ வலி முதன் மூன்றுமறிந்து - வலி, காலம், இடமென்னு மூன்றையுந்தெரிந்து. § தான் என்றும் பாடமுண்டு.

§ அறைபோகாமற் பொருட்டும் என்றும் பாடமுண்டு.

அறைபோதல் - கீழறுத்துச் செல்லுதல். அஃதாவதுசத்துருவிற்குப் பயந்து கீழறையால்(சுரங்கவழியால்)செல்லுதல். அறைபோகாமை—கீழறுத்துச்செல்லுதலின்மை, அஃதாவது பின்வாங்காது நிற்றல்.

0 இது—தெரிந்து தெளிதல்.

[] அவற்றின்பின் - வலியறிதல் முதலியவற்றின்பின்.

க. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

பரி:—(இ - ள்.) அரசனாற் றெளியப்படுவோன் ஒருவன் அறமும், பொருளும், இன்பமும், உயிர்ப்பொருட்டான் வரும் அச்சமும் என்னும் உபதை நான்கின் திறத்தான் மனவியல்பு ஆராய்ந்தால் பின்புதெளியப்

படும், (எ - று).

அவற்றுள், † அறவுபதையாவது புரோகிதனையும் ‡ அறவோரையும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோன் அன்மையின் இவனைப்போக்கி அறனும் ¶ உரிமையு முடையான் ஒருவனை வைத்தற்கெண்ணினம்; இது தான் யாவர்க்கும் இயைந்தது, நின்கருத்து என்னை யெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோ

[அறவுபதை - அறநெறியைக் குறித்த சோதித்தல்.]
† "அறவோர் புரோகி தரைவிடுத் திட் டவரா லித்தவரசன்றான்
அறவோ னல்ல னிவற்போக்கி யறனு முரிமை யுடையானை
உறவே வைத்தற் கெண்ணினமீ தொத்த தெவர்க்கு நின்கருத்தென்
உறவா தென்சூ ளுறவோடு மோர்ந்தே யொருவன் றனைத்தெளிக.
[பொருளுபதை - பொருள் நெறியைக் குறித்த சோதித்தல்.]
சேனைத் தலைவ னொடுமவனைச் சேர்ந்தா ரையுரா விட் டிவ்வரசன்
ஈனப் பொருளா சைய னிவனை யிழுக்கிக் கொடையோ டுரிமையுடை
யானைப் புரத்தற் கெண்ணினமீ தமைந்த தெவர்க்கு நின்கருத்தென்
ஊனப் படாமை யுரைத்திடெனச் சூளோ டுரைப்பித் தேதெளிக.
[இன்பவுபதை—இன்பநெறியைக் குறித்த சோதித்தல்.]
"தொன்று தொட்ட வுரிமையொடு சூழ்ந்த தவமூ தாட்டியைவிட்
டொன்று முரிமை தனிலின்ப வுனைக்கண் டெய்தி யெனைவிடுத்தாள்
சென்றல் கவலைக் கடுதியேற் சிறந்த பொருளுங் கூடுமெனக்
கென்று தெளியச் சூளுறவோ டிசைப்பித் திதனு னோர்ந்தெளிக.
[அச்சவுபதை—அச்சமுண்டாம் வழியைக் குறித்த சோதித்தல்.]
ஒருவ னமைத்த மெலிட்டே யொருமைச்சா லவன்றனையிலேனையோரை [காவல்
யொருமையுற வழைப்பித்தில் வெர்பிழைப்பக் குழீஇயினசென் யுறுத்திக்
ஒருவனிலிவ் வரசனமை யொறுக்கமுயன் றனனிவனை யொறுத்து வேறே
ஒருவனைவைப் பதற்கிசைந்தே முன்கருத்தென் னெனச்சூளோ டுரைப்பித்
[தேர்க."

என்று அறமுதலிய நால்வகைச் சோதனைகளைப்பற்றி விநாயகபுராணங் கூறுவது மீங்கறியத்தக்கது.

‡ அறவோர் - முனிவர். ¶ உரிமை - சுதந்திரம்.

டியைத்தாரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன்மாலையன் ஆதலின் இவனைப்போக்கிக் கொடையும் உரிமையுமுடையான் ஒருவனை வைத்தற்கெண்ணினம், இதனை யாவர்க்கும் இயைந்தது, நின்கருத்தென்னை யெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டு உரிமையோடு பயின்றாள் ஒரு † தவமுதுமகளைவிட்டு, அவளால் ‡ உரிமையுள் இன்னாள் நின்னைக்கண்டு § வருத்தமுற்றுக் ¶ கூடுவிக்கவேண்டுமென்று என்னை விடுத்தாள்; அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும்பொருளும் கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒரு நிமித்தத்தின் மேலிட்டு ஓரமைச்சனால் எனையோரை அவன் இல்லின்கண் அழைப்பித்து இவர் () அறைபோவார் எண்ணற்குக் குழீஇயினரென்று தான் காவல் செய்து ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் சூழ்கின்றமையின் அதனை நாமுற்படச் செய்து நமக்கினிய அரசனொருவனை வைத்தல் எண்ணம் யாவர்க்குமியைந்தது, நின்கருத்தென்னை யெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினும் திரிபிலனாயவழி எதிர்காலத்தும் திரிபிலனெனக் கருத்தவையாற் றெளியப்படுமென்பதாம். § இவ்வடநூற் பொருண்மையை யுட்கொண்டு இவரோதிய தறியாது பிறரெல்லாம் இதனை உயிரச்சமெனப் பாடந்திரித்தது தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே உரைத்தார்.

தெளி:—(இ - ள்) (அரசனால் தெளியப்படுவானொருவன்) அறம் - அறமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - இன்பமும், உயிரச்சம் - உயிர்ப் பொருட்டால் வரும் அச்சமும் நான்கின் - (என்னும் உபதை) நான்கினது, திறம் - திறத்தினால், தெரிந்து - (மனவியல்பு) ஆராய்ந்தால், தேறப்படும் - (பின்பு) தெளியப்படுவான், (எ - று)

அந்நான்கு உபதைகளுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் அனுப்பி அவரால் இவ்வரசன் அறமில்லாதவனாதலால் இவ்வரசனை நீக்கி அறமும் உரிமையும் உடையானொருவனை வைத்தற்

தோன்ற தொட்டு-பழைமை தொடங்கி அஃதாவது வெகுகாலமாக

† தவமுதுமகளை - தவமூதாட்டி [மூதாட்டி - வயதுசென்றவள்]

‡ உரிமையுள் என்றும் பாடமுண்டு உரிமையுள்-மனைவியருள்.

§ வருத்தமுற்று-காமவேதனையடைந்து.

¶ கூட்டுவிக்க என்றும் பாடமுண்டு.

() அறைபோவானென்றற்கு - கீழறுத்துச் செல்லயோசித்தற்கு (நமக்குத் தீமை செய்ய ஆலோசித்தற்கு).

§ இவ்வுடனலி வருத்தத்தை யுட்கொண்டு இருவரொருவராயினர் கூறியதறியாமல், மற்றவரெல்லாம உயிரச்சமென்பதனை உயிரெச்சமெனத் திரித்துப் பாடங்கொண்டு தமக்குத் தமக்குத் தோன்றியபடியே பொருள் கூறினரென்பதாம்.

எண்ணினோம்; இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும், அவனோடு சம்பந்தமானவரையும் அனுப்பி, அவரால் இவ்வரசன் உலோபகுண முடையவனாயிருத்தலால் இவனை நீக்கி ஈகையும் உரிமையும் உடையானொருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம்; இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன் கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டு உரிமையோடு பழகியவளாகிய ஒரு தவமுதுமகளை அனுப்பி, அவளால் (அரசனுக்கு) உரிமையுள் இன்னாள் உன்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக்கூட்டவேண்டுமென்று என்னை அனுப்பினாள்; அவளைக் கூடுவையானால் உனக்குப்பெருஞ் சுகமேயல்லாமல் பெருந்திரவியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒரு சித்திரத்தின் மேல்வைத்து ஒரு மந்திரியினால் மற்றவரை அவன் வீட்டில் அழைப்பித்து இவர் அறைபோதலைப்பற்றி எண்ணுதற்குக் கூடினரென்று தானை காவல்செய்து ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக்கொல்ல வெண்ணுகின்றமையால் அக்கொல்லுதலை நாம் முற்பட

செய்து மெக்கு இனிய அரசனொருவனை வைத்தல் இதை யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னையென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கு உபதையினாலும் வேறுபடாதவனாயிருந்த விடத்தெப்பிற்காலத்திலும்வேறு படானென்று அனுமானப் பிரமாணத்தினால்தெளியப்படுவானென்பதாம்.

(க - து.) அரசனால் தெளியப்படுவானொருவன் அறமுதலிய நான்குபதைகளாலும் ஆராய்ந்து தெளியப்படுவான் என்பது.

1. *L*et a minister be chosen, after he has been tried by means of these four things, his virtue, love of money, love of sexual-pleasure, and fear of loosing his life.

உ. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

பரி:—(இ - ள்.) உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்து குற்றங்களினின்று நீங்கி தமக்கு வடு வருங்கொலென்று அஞ்சா நிற்கும் நாணுடையவன் கண்ணதே அரசனது * தெளிவு, (எ - று).

குற்றங்களாவன: மேல் அரசனுக்குச்சொல்லிய † வகையாறும், ‡ மடி,

* தெளிவு - நம்பிக்கை.

† ஆறுவகைக் குற்றமாவன - காமம், வெகுளி, லோபம், மானம், உவகை, மதமென்பனவாம்.

‡ மடி - செய்தொழிலில் ஊக்கமின்றிச் சோம்பிக்கிடத்தல்.

மறப்பு, பிழைப்பு என்றிவை † முதலாயவுமாம். ‡ நாண - இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை ¶ இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாற் றெரிவன. § இக்குணமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம்

தெளி—(இ - ள்) தெளிவு - (அரசனது) தெளிவாவது, குடிபபிறந்து - (உயர்ந்த) குடியிற்பிறந்து, குற்றத்தின் - குற்றங்களினின்றும்,

நீங்கி - விலகி, வடு - (நமக்குப்) பழுது, (வருமோவென்று), பரியும் - அஞ்சாநிற்கும், நாணுடையான் கட்டே - நாணமுடையவனிடத்ததே, (எ - று)

குற்றங்களாவன. முன்னர் (குற்றங்கடிதலென்னு மதிகாரத்தில்) அரசனுக்குச் சொல்லிய ஆறுவகையும், சோம்பல், மறதி, தவறு என்ற இவை முதலியனவுமாம் நாணம் - இழிதொழில்களில் நெஞ்செல்லாமை இவை பெரும்பான்மையும் யோகியர் வாயிற்கேட்டலாகிய ஆகமப்பிரமாணத்தினால் தெரிவன இந்நான்கு முடையவனையே தெளிக என்பதாம்

(க - து.) அரசன் நற்குடியிற்பிறந்து குற்றமில்லாது தனக்கு வருங்குற்றத்திற்கஞ்சும் நாணமுடையவனைத் தனக்குரியவனாகத் தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும் என்பது

2 The king s choice should fix on him, who is of good family, who is free from faults, and who has the modesty which fears the wounds of sin

அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு

பரி:—(இ - ள்) கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று ○ மேற்சொல்லிய குற்றங்கள் § அற்றார்மாட்டும் நுண்ணிதாக ஆராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது, (எ - று)

பிழைப்பு - செய்தொழிலை முறையாகச்செய்யாது தவறுதல்.

† முதலாய என்றதனால் கூடாநட்பு, கூடாவொழுக்கம், சிற்றினஞ்சேருதல், ஒப்புரவறியாமை முதலியவற்றையுங் கொள்க

‡ நச்சினார்க்கினியார் "ஒப்புமுருவும்" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையில் "நாணாவது செய்யத்தகாதனவற்றின்கண் உள்ளமொடுங்குதல்" என்றனர்.

¶ இவை - குற்றமாறும் மடி முதலியனவுமாம்.

$ இந்நான்கும் - குடிப்பிறத்தலும், குற்றத்தினீங்குதலும, வடுப்பரிதலும், நாணுடைமையுமென்னு மிந்நான்கும்.

○ இவ்வதிகாரத்தின் இரண்டாவது குறளில் கூறிய குற்றங்களை,

§ அற்றார் - இல்லாதவர்.

வெண்மை - அறியாமை ; † இஃது இவர்மாட் டுளதாவது மனத் தது ‡ நிலையாமையான் ஓரோவழியாகலின் 'தெரியுங்கால்' என்றார். காட்சி யளவையாற் றெரிந்தால் அதுவும் இல்லாதாரே தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். ¶ இவ்வளவைகளான் இக் § குணமும் ○ குற்றமும் தெரி ந்து குணமுடையானைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்று பாட்டானும் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) அரிய - (கற்றற்கு) அருமையாகிய நூல்களை கற்று - படித்து, ஆக - (முற்கூறிய) குற்றங்கள், அற்றார்கண்ணும் - அற் றவரிடத்தும், தெரியுங்கால் - (நுட்பமாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிறு - அறி யாமையானது, இன்மை-இல்லாதிருத்தல், அரிது-அருமையாம், (எ-று).

வெளிறென்னும் அறியாமை இவரிடத்து மனத்தினது நிலையாமை யால் ஓரோவிடத்து உண்டாவதாதலால், 'தெரியுங்கால்' என்றார். பிரத்தி யட்சப் பிரமாணத்தினால் தெளிந்தால் அவ்வெளிறும் இல்லாதாரே தெளி யப்படுவரென்பது குறிப்பெசசமாம். இந்தப் பிரமாணங்களால் இக்குண மும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையவரைத் தெளிகவென்பது இம் மூ ன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) பேரறிவாளரிடத்தும் அறியாமை யுண்டென்பது.

3. When even men, who have studied the most difficult works, and who are free from faults, are carefully examined, it is a rare thing to find them without ignorance.

வெண்மைப்பண்பு வெண்கரும்பென இனம்பற்றியும், வெண்டிங்க ளென இனம்பற்றாமலும், வெண்டாமரையென தனக்குரிய நிலையை விட்டு உரிமையில்லாத முதலைப்பற்றியும், வெள்ளாடென வெதிர்வுபற்றி

யும், 'விலக்கன்னர் வெள்ளறிவினர்' என இழிபுபற்றியும், வெண்களம வெள்ளாளர் எனச் சாதிபற்றியும், வெள்ளோட்டமெனப் புதுமைபற்றியும், வெண்டேர் எனப்பொய்பற்றியும், வெளிற்றுமரமென உள்ளீடின்மைபற்றியும், வெளியார் முன்னென இயல்புபற்றியும், இன்னும்பிறவற்றைப் பற்றியும் வரும்.

† இஃது இவர்மாட் டேதாவது-அறியாமை அரியகற் றுசற்றுரிடத் துண்டாவது.

‡ நிலையாமையான்-தடுமாற்றத்தால்.

¶ அநுமானம், ஆகமம், பிரத்தியட்சமென்னும் பிரமாணங்களினுல்.

§ குணம் - குடிப்பிறந்து குற்றத்தினீங்குதல் முதலியன.

o குற்றம் - காமம், வெகுளிமுதலியன.

௪. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

பரி:—(இ - ள்.) குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றே உடையார் உலகத்தின்மையின், ஒருவன் குணங்களை ஆராய்ந்து ஏனைக்குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றை ஆராய்ந்து அவனை அம்மிக்கவற்றுனே அறிக, (எ - று).

† மிகையுடையவற்றை 'மிகை' என்றார். அவையாவன:—‡ தலைமையாகைப் பன்மையானுக உயர்ந்தன. அவற்றான் அறிதலாவது குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றும் அறிதல். குணமே உடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ்வகை யாவரையுந் தெளிகவென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) (குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தில்லாமையால் ஒருவனது) குணம் - குணங்களை, நாடி - ஆராய்ந்து, குற்றமும் - (மற்றைய) குற்றங்களையும், நாடி - ஆராய்ந்து, அவற்றுள் - (பின்பு) (குணம குற்றமென்னும்) அவ்விருவகையுள்ளும், மிகை - மிகுந்தவற்றை, நாடி - ஆராய்ந்து, மிக்க-அம்மிகுந்தவற்றாலே, கொளல்-(அவனை) அறியக்கடவன், (எ - று).

மிகையுடையவற்றை 'மிகை' என்று கூறினர். அம்மிகையாவன:— தலைமையினாலாவது பன்மையினாலாவது உயர்தலை. அம்மிகுந்தவற்றால் அறிதலாவது (ஒருவனிடத்து) குணமிகுந்திருந்தால் (அவன்) தொழிலுக் குரியவனென்றும், குற்றமிகுந்திருந்தால் தொழிலுக் குரியவனல்லனென் றும் அறிதல். குணமாத்திரமுடையவர் உலகத்தில் அரியராகலால், இவ்வகையாக யாவரையும் தெளிக என்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) அரசன் ஒருவனிடத்துள்ள குணக்குற்றங்களை யாராய்ந்து, குணமிகுந்திருந்தால் அவனைத் தொழிலுக் குரியவனென் றறியக்கடவன் என்பது.

"குற்றமு மேனைக் குணமு மொருவனை, நட்டபி னாடித் திரிவேனேல்-நட்டான், மறைகாவா விட்டவன் செல்வழிச் செல்க, அலைகடல் சூழ் வையகத்'' என்பது நாலடி.

† மிகையென்னும் தருமத்தின் பெயர் மிகையுடைய தருமியை யுணர்த்தி நின்றது. தருமி-குணக்குற்றங்கள்.

‡ தலைமையால் உயர்தல் பன்மையால் உயர்தல்களைப்பற்றி "ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொல்'' என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துரையில் நச்சினார்க்கினியார் "பிறரும் வாழ்வருளரேனும் பார்ப்பனச்சேரியென்றல் உயர்திணைக்கண் தலைமை பற்றியவழக்கு; எயினர் நாடென்பது அத்திணைக்கண் பன்மைபற்றிய வழக்கு. பிறபுல்லும்மாவும் உளவேனும் கமுகந்தோட்டமென்றல் அஃறிணைக்கண் தலைமைபற்றிய வழக்கு; ஒடுவங்காடென்பது அத்திணைக்கண் பன்மைபற்றிய வழக்கு.'' என்று கூறியது மிக்கறியத்தக்கது.

4. Let a king consider a man's good qualities, let him also consider his faults, and then let him consider which of these are the greatest, and let him judge of his character by that which prevails.

ரு. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

பரி:—(இ - ள்.) பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றன் மக்கள் எய்தும் † பெருமையாகிய பொன்னினளவறிதற்கும் மற்றைச் சிறுமை யாகிய பொன்னினளவறிதற்கும் உரைகல்லாவது தாம் தாம் செய யுங் கருமமே, பிறிதில்லை, (எ - று).

இஃது ‡ ஏகதேசவுருவகம். மக்களது பெருமையும் சிறுமையும் தப் பாமல் அறியலுறுவார்க்குப் ¶ பிறகருவிகளும் உளவாயினும், § முடிந்த கருவி செயலென்பது தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். இதனுற் குணங்குற் றங்கள் காடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) (குடிப்பிறப்பு, குணம் அறிவு என்பனவற்றால் மனிதரடையும்) பெருமைக்கும்-பெருமையாகிய பொன்னின் மாற்றறிதற் கும், ஏனைச்சிறுமைக்கும் - மற்றைச்சிறுமையாகிய பொன்னின் மாற்றறி தற்கும், கட்டளைக்கல் - உரை கல்லாவது, தததங்கருமமே-தாம் தாம்செய் யும் செயல்களே, (மற்றொன்றில்லை), (எ-று).

இக்குறள் ஏக தேச உருவகவணி. மனிதருடைய பெருமையையும் சிறுமையையும் தப்பாமல்அறியத்தொடங்கியவர்களுக்குவேறுசாதனங்களு மிருப்பனவாயினும், முடிவான சாதனம் அவர் செயல் என்பது 'கரு மமே' என்னும் தேற்றேகாரத்தாற் பெறப்பட்டது. இதனுற் குணங்குற் றங்களை அறிதற்குச் சாதனம் சொல்லப்பட்டது.

(க - ரு.) ஒவ்வொருவரிடத்து முள்ள பெருமையையும் சிறுமையையும் அறிதற்கு முடிவானசாதனமாயுள்ளது அவரவ ரது செய்கைகளேயாம் என்பது.

5. A man's deeds are the touch - stone of his greatness and littleness.

---

† பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் என்றும் பாடமுண்டு.

‡ கருமத்தைக்கட்டளைக்கல் (உரைகல்) என்றுருவகஞ் செய்தவர் பெருமை சிறுமைகளைப் பொன்னென்றுருவகஞ்செய்யாமையின், இக்

குறன் ஏகதேசவுருவகமாயிற்றென்க.

¶ பிறகருவிகள் - இடம் பொருள் ஏவல் முதலியன.

§ முடிந்த கருவி - தேர்ந்த சாதனம்.

சு. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி.

பரி:—(இ - ள்.) சுற்றமில்லாதாரைத் தெளிதலை யொழிக; அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர்; ஆகலாற் பழிக்கஞ்சார், (எ-று).

'பற்றிலர்' என்பதனால் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பன வொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்கும் ஏதுவாகிய உலக நடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படாரென்பதாம்.

தெளி:—(இ-ள்.) அற்றாரை - (சுற்றம்) இல்லாதவரை, தேறுதலோம்புக - தெளிதலை யொழியக்கடவன், அவர்-(சுற்றமில்லாத) அவர், மற்றுப் பற்றிலர் - உலகத்தோடு சம்பந்தமிலர், (ஆகலால்), பழி - பழிக்கு, நாணார்- அஞ்சார், (எ-று).

சுற்றம் என்பது 'பற்றிலர்' என்று கூறியதினால் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பனவற்றை யொழிதற்கும், புகழ்வனவற்றைச் செய்தற்கும் காரணமாகிய உலகநடையினியல்பு சுற்றமில்லாதவர்க்கு இல்லாமையால், அவர் தெளியப்படாரென்பதாம். சுற்றம் - உறவினர்.

(க - து.) சுற்றமில்லாதவர் பழிக்கஞ்சாமையின், அவரை அரசன் தனக்குரியவராகத்தெளிதலொழியக்கடவன் என்பது.

6. Let a king avoid choosing men who have no relations; such men have no attachments, and therefore have no fear of crime.

எ. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்

† பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

பரி:—(இ - ள்.) அன்புடைமை ‡ பற்றுக்கோடாகத் தமக்குரிய வேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல் அரசனுக்கு எல்லா அறியாமை யையுங் கொடுக்கும், (எ - று).

தன்னோடு § அவரிடைநின்ற அன்புபற்றி § அரசன் அறிவிலார்மேல் வினையைவைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற் கெடும்; கெட்டால்

* "சுற்ற மிலரா னவர்தம்மைச் சூழேல் பழிபா வமூகாணார், பற்று மிலரா குவர்கிகே" என்பது விநாயகபுராணம்.

† பேதைமை - யாதுமறியாமை.

‡ பற்றுக்கோடு - ஆதாரம். § அவரிடை - அறிவறியாரிடத்து.

§ "உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை, அடக்கமி லுள்ளத் தனுகி - நடக்கையின், ஒள்ளிய னல்லான்மேல் வைத்தல் குரங்கின்கைக், கொள்ளி கொடுத்து விடல்" என்பது பழமொழி.

கருத்துவகையால் சந்தேகத்தினது விலக்கின்மேல் நின்றது. தேறும் பொருள் என்றது அவரவர் வல்லமைக்கு ஏற்றதொழில்களை. பொருள்-காரிய வாகுபெயர்.

(க - து.) *அரசன் ஆராய்வதற்குமுன் எவரையுந் தனக்குரியவராகத் தெளியாது நன்றாய் ஆராய்ந்தபிறகு தெளியக்கடவன் என்பது.*

9. *L*et a king choose no one without previous consideration; after he has made his choice, let him unhesitatingly select for each such duties as are appropriate.

௧௦. தேறான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.

பரி:—(இ - ள்.) அரசன் ஒருவனை ஆராயாது தெளிதலும் ஆராய்

ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும் அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும், (எ - று).

*வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணாதவைத்து ஐயுறுமாயின், * அதனை யவனறிந்து இனி இது நில்லாதெனனும் கருத்தான் அவ்வினையை செகிழ்த்துவிடும்; அதுவே யன்றிப் பகைவரால் எளிதிற் பிரிக்கவும் படும். ஆகலான் 'தெளிந்தான்கணையுறவும்' ஆகாதாயிற்று தெளிவிற செல்லை கூறியவாறு. இவை ஐந்துபாட்டானும்தெளியப்படாதார் இவரென்பதூஉம், அவரைத் தெளிந்தாற்படும இழுக்கும், தெளிவிற்செல்லையுங் கூறப்பட்டன.*

தெளி:—(இ - ள்.) (அரசன்) தேரான் - (ஒருவனை) ஆராயாது, தெளிவும் - தெளிதலும், தெளிந்தான்கண் - ஆராய்ந்து தெளிந்தவனிடத்து, ஐயுறவும் - சந்தேகப்படுதலும், (இந்த இரண்டும் அவ்வரசனுக்கு), தீரா இடும்பை - நீங்காததுன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும், (எ - று).

அரசன் ஒருவனிடத்து ஒருதொழிலை வைத்தபின் ஒருதவறு காணாதிருக்தும் (அவனிடத்து) சந்தேகமுறுவானாயின், அதனை அவன் அறிந்து இனி இது நில்லாதென்னுங் கருத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவான்; அதுவேயல்லாமல் பகைவரால் எளிதிற் பிரிக்கவும் படுவான். ஆதலால் 'தெளிந்தான்கணையுறவும்' ஆகாதாயிற்று. தெளிவிற்களவு கூறியவாறும். இவை ஐந்துபாட்டாலும், தெளியப்படாதவர் இவரென்பதும், அவரைத் தெளிந்தால் உண்டாகும் குற்றமும், தெளிவிற் களவும்சொல்லப்பட்டன.

** அதனை யவனறிந்து இனி இது நிலலாதென்னும் கருத்தான் - சந்தேகப்படுதலைத் தொழிலை (உத்தியோகத்தை) பெற்றுக் கொண்டவன் தெரிந்துகொண்டு இனி இத்தொழில் நம்மிடத்து நிலைபெறாதென்னும் அபிப்பிராயத்தால்.*

அரசியல்—கச—வது தெரிந்து வினையாடல். **579**

(க - நு.) *ஆராயாம லொருவனைத் தெளிதலும் தெளிந்தவனிடத்துச் சந்தேகமுறுதலுமுடைய அரசனுக்கு அவை நீங்காத துன்பத்தைத்தரும் என்பது.*

10. To make choice of one who has not been examined,

and to entertain doubts respecting one who has been chosen, will produce irremediable sorrow.

பதினன்காம் அதிகாரம்.

தெரிந்து வினையாடல்—

On deliberation in the employment of servants.

பரி:—அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டாரை அவர் செய்ய வல்ல வினைகளை அறிந்து அவற்றின்கண்ணே ஆளுந்திறம். * அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

தெளி:—அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்லதொழில்களை அறிந்து அத்தொழில்களிலே ஆளுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

க. † நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும்.

பரி:—(இ - ள்.) அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண்வைத்தால், அதன்கண் ‡ ஆவனவும் ¶ ஆகாதனவும் ஆய செயல்களை ஆராய்ந்தறிந்து () அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய இயல்பினையுடையான் பின் அவனாற் சிறந்த வினைகளிலே ஆளப்படும், (எ - று).

தன்னை ○ உரிமை அறிதற் பொருட்டு அகம் புறங்கட்கு நடுவாய தோர் வினையை அரசன் தன்கண வைத்தவழி அதன்கண் ஆம்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ்வியல்பின னதலபற்றி அகமாய வினைக்கண்ணே ஆளப்படுவனென்பதாயிற்று. † 'புரிந்த' என்ற இறந்தகாலத்தான் முன் உரிமை அறிதற்பொருட்டு வைதத வினையாதல் பெற்றாம்.

* *தெரிந்து தெளிதல் தெரிந்து வினையாடற் கேதுவா யிருப்பதுபற்றித் தெரிந்து தெளிதற்குப்பின் தெரிந்து வினையாடல் வைக்கப்பட்டது.*

† *"முன்னர்ப் பொதுவா யெவினைபின் மூள விடுத்துத் தீதகற்றி, நன்மை புரிந்து வருமாயி னடி யவனைச் சிறந்தவினை, தன்னில் விடுக்க" என்பது விநாயகபுராணம்.*

‡ *ஆவன - நன்மைதருவன.* ¶ *ஆகாதன - தீமைதருவன.*

() அவற்றன் - ஆவன ஆகாதனவாகிய செயல்களில்.

0 உரிமை - நடத்தும் வகை.

† புரிந்த என்பது இறந்தகாலத் தெரிநிலை யுடன்பாட்டுப் பெய ரெச்சம்.

தேளி:—(இ - ள்.) (அரசன் முதலில் ஒரு தொழிலைத் தன்னிடத்து வைத்தால்) நன்மையுந் தீமையும் - (அத்தொழிலில்) ஆவனவும் ஆகாதன வும், (ஆகிய செயல்களை), நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து, நலம் - (அச்செயல்க ளுள்) ஆவனவற்றையே, புரிந்த - விரும்பிய, தன்மையான் - இயல்பினை யுடையவன், (பின்னே அவ்வரசனுல்), ஆளப்படும் - (சிறந்த தொழில்களி லே) ஆளப்படுவோன், (எ - று).

தன்னை உரிமை அறிதற்பொருட்டு அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் நடுவா கிய ஒருதொழிலை அரசன் தன்னிடத்து வைத்தவிடத்து அத்தொழிலில் ஆகுஞ் செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அத்தன்மையனுவது பற்றி அகமாகிய தொழிலிலே ஆளப்படுவா னென்பதாயிற்று, 'புரிந்த' என்று இறந்தகாலத்தால் கூறியதால் முன்னர் உரிமையை அறிதற்பொருட்டு வைத்த தொழிலாதல் பெறப்பட்டது. அகம்-உள். புறம்-வெளி.

(க - து.) தான் செய்யுந்தொழிலில் நன்மை தீமைகளை யாராய்ந்தறிந்து ஆவனவற்றைச்செய்ய விரும்புகின்றவனே அரச ஞு லாளப்படுவான் என்பது.

1. He should be employed by a king, whose nature leads him to choose the good, after having considered both the evil and the good.

* வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.

பரி:—(இ - ள்.) பொருள் வருவாயில்களை † விரியச்செய்து அப்

பொருளாம் செல்வங்களை வளர்த்து அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வங்கட்கும் உற்ற ‡ இடையூறுகளை நாடோறும் ஆராய்ந்து நீக்க வல்லவன் அரசனுக்கு வினைசெய்க, (எ - று).

வாயில்களாவன: மேல் இறைமாட்சியுள் ¶ 'இயற்றலும்' என்புழி

வாரி - இரைவீற்றுத் தொழிலாகுபெயர்.

† விரியச்செய்து - அதிகப்படுத்தி.

‡ இடையூறு - விக்கினம் (தடை). [ஒரு காரியம் செய்யும்போது அதற்கிடையிற்றடையுண்டாவது இடையூறெனப்படும்.] "பரிசனம் பகைவர் கள்வர் படர்தரு முயிர்க டாமென, றரைசெயைந் திடத்தி னுறு முலகிடை யிடையூ றெய்தா, வரிசையிற் காத்து நீதி வழுக்கினோர் தம்மை மொத்திக், கரிசறப் பொருளுங் கோடல் காவலர் தரும மைந்தா" என்பது விநாயகபுராணம்.

¶ 'இயற்றலும்' என்பதற்குத் தனக்குப்பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மே லுண்டாக்கலும் என்பது பொருள்.

* உரைத்தனவும், † உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன: ‡ ஆண்டுப் ¶பொருளும்இன்பமுமாகஉரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன: † அரசன் வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்று இவரான் வரும் கலிவுகள்.

தெளி:—(இ - ள்.) வாரி - (பொருள்) வரும் வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்து - (அப்பொருளால்)செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை - (அப்பொருள் வரும் வழிகளுக்கும் பொருளுக்கும் செல்வங்களுக்கும) வந்த இடையூறுகளை, ஆராய்வான் - (தினந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன், (அரசனுக்கு), வினைசெய்க - தொழில் செய்யக்கடவன், (எ - று).

வரும் வழிகளாவன: முன் இறைமாட்சி அதிகாரத்தில் 'இயற்றலும்' என்றவிடத்து உரைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகம் என்னும்

வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன: அங்குப் பொருளும் இன்பமும் ஆகச்சொல்லப்பட்டவை. இடையூறுகளாவன: அரசன் தொழில் செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வர் என்று இவர்களால் வரும் துன்பங்கள்.

(க-து) பொருள்வரும் வழிகளை விருத்திசெய்து அவ்வரும் வழி முதலியவற்றிற்கு வந்த இடையூறுகளை யாராய்ந்து நீக்க வல்லவன் அரசனுக்குத்தொழில் செய்யக்கடவன் என்பது.

2.' Let him do the king's work who can enlarge the sources of revenue, increase wealth, and consider and prevent the accidents which would destroy it.

"பொருள்களாவன: மணி, பொன், நெல்முதலாயின. அவைவரும் வழிகளாவன: பகைவரை யழித்தலும், திறைகோடலும் (கப்பம் வாங்குதலும), தன்னுநிலையளித்த (காத்த)லும் முதலாயின" என்றுரைத்தனவும்.

† உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்பனவற்றைப்பற்றிக் கூறும் வார்த்தையு (தருமசாஸ்திரமு)மாம். வார்த்தையாவது இது நன்மை பயப்பது இது தீமைபயப்பதென்றவற்றை விளக்கிக்கூறும் சாஸ்திரமாம். உழவினை விருத்தி செய்தலும், பசுக்களைப் பாதுகாத்தலும் வர்த்தகத்தை விருத்திசெய்தலும் அரசனுக்குப் பொருள்வரும் வழிகளாமென்பதின் ணேர்தற் பாலதாம். மனுதர்மசாஸ்திரம் ஏழாவதத்தியாயத்துள்ள நிர்வைவிது யிங்குக் கவனிக்கத்தக்கது.

‡ ஆண்டு - 'இயற்றலும்' என்னுங்குறளின் விசேடவுரையில்,

¶ "யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும்,' பகையொடு கூடலிற்பிரிக்கப்படுவோர்க்கும், தன்னிற்பிரிதலிற் கூட்டப்படுவோர்க்கும் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா (சந்தவனம்)முதலியசெய்தற்கும், ஐம்புலன்களானுகர்வன (செவி முதலிய ஐந்திந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படுவன) வற்றிற்கும் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவும் கொள்க" என்றுரைக்கப்பட்டவை. † ராஜகாரியஞ் செய்வார்.

௩. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

பரி:—(இ - ள்.) அரசன்மாட் டன்பும் அவனுக் * காவன அறியு மறிவும் அவை செய்தற்கட் கலங்காமையும் அவற்றற் பொருள் கையுற் றவழி அதன்மேல் அவாவின்மையுமாகிய இந்நான்கு குணங்களையும் நிலைபெற வுடையான்மேலதே வினையை விட்டிருக்குந் தெளிவு, (எ-று).

† இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதும் ஆராய வேண்டுவதில்லை யென்று அரசன் தெளிதற் கேதுவாகலின், ‡ அவனை அதன் பிறப்பிடனாக்கிக் ¶ கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஆடற்குரியானது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) அன்பு-(அரசனிடத்து) அன்பும், அறிவு-(அவ்வர சனுக்கு ஆவனவற்றை யறியும்) அறிவும், தேற்றம் - (அவ்வாவனவற்றைச் செய்யுமிடத்துக்) கலங்காமையும், அவாவின்மை - (அவ்வாவனவற்றைச் செய்வதால் பொருள் கைகூடியவழி அப்பொருளின்மேல்) ஆசையில்லா மையும், (ஆகிய), இந்நான்கும் - இந்நான்கு குணங்களையும், நன்குடையான கட்டே - நிலைபெற உடையவனிடத்தே, தெளிவு-(தொழிலைவிட்டிருக் கும்) தெளிவு, (எ - று).

இந்நான்கு குணமும் நன்றாகவுடைமை இவன் செய்கின்ற தொழி லில் சிறிதும் ஆராய வேண்டுவதில்லை யென்று அரசன் தெளிதற்குக் கார ணமாகலால், அவனை அத்தெளிவின் பிறப்பிடமாக்கிச் சொல்லினார். இவை மூன்று பாட்டாலும் ஆளுதற்குரியவனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(க - று.) அன்பு அறிவு தேற்றம் ஆசையில்லாமை யென்னு மிந்நான்கு முடையவனிடத்தே அரசனுக்குத் தெளிவுண்டாகும்.

3. Let the choice of a king fall upon him who largely possesses these four things, love, knowledge, a clear mind and freedom from covetousness.

௪. எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர்.

பரி:—(இ - ள்.) எல்லாவகையானும் ஆராய்ந்து தெளிந்து வினை

வைத்த பின்னும் அவ்வினையின் இயல்பானே வேறுபடுமாந்தர் உலகத்துப் பலர், (எ - று).

* ஆவன - அனுகூலமானவற்றை.

† இநான்கு நன்குடைமை - அன்பு, அறிவு, தேற்றம், அவாவின்மை யென்னும் இந்நான்கு குணங்களும் நிலைபெறவுடையவனுயிருத்தல்.

‡ அவனை - அன்பு முதலிய குணங்களுடையவனை.

¶ 'நன்குடையான் கட்டே தெளிவு' என்று கூறினர்.

அரசியல்—கச - வது தெரிந்து வினையாடல். **583**

சட்டியங்காரன்போல அரச இன்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென் றொழிந்து தம்மியல்பி னிற்பார் அரியராகலின் 'வேறாகு மாந்தர் பலர்' என்றார். வினை வைப்பதற்கு முன் எல்லாக் குணங்களும் உடையராய் வைத்தபின் விகாரப்படுவாரை இடையாயதொரு வினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்க வென்பதாம். இதனன் ஒருவகையா லொழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) எனைவகையால் - எல்லாவகையாலும், தேறியக் கண்ணும் - (ஆராய்ந்து) தெளிந்து தொழிலை வைத்த, பின்னும், வினை வகையான் - அத்தொழிலினியல்பினாலே, வேறாகும் - வேறுபடுகின்ற, மாந்தர் - மனிதர், பலர் - (உலகத்தில்) பலர், (எ - று).

சட்டியங்காரன்போல அரச வின்பத்தினை விரும்பி வேறுபடுவதல்லாமல் அவ்வரச வின்பத் தினைக் குற்றமென்றொழிந்து தம் மியல்பில் நிற்பவர் அரியராதலால் 'வேறாகு மாந்தர் பலர்' என்றார். தொழிலை வைப்பதற்கு முன்னர் எல்லாக்குணங்களு முடையவராய் வைத்த பின் வேறுபடுவோரை அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் நடுவானதொரு தொழிலைவைத்து அறிந்து ஒழிக்கவேண்டு மென்பதாம். இதனுல் ஒருவகையால் ஒழிக்கப்படுவோர் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) ஆராய்ச்சிவகையால் வேறுபடாதிருந்த தொழில் வகையால் வேறுபடு மனிதர் பலராவரென்பது.

4. Even when a king has tried them in every possible way, there are many men who change, from the nature of the works in which they may be employed.

௫. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

பரி:—(இ-ள்.) செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து செயலாலும் இடையூறுகளாலும் வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்து முடிவுசெய்ய வல்லானை அல்லது வினைதான் இவன் நம்மாட்டு அன்புடையனென்று † பிறனொருவனையேவும் இயல்புடைத்தன்று, (எ-று).

கட்டியங்காரனென்பான் சீவகனது தந்தையான சச்சந்தனது மந்திரிகளுள் ஒருவன். இவன் சச்சந்தன் தன் மனைவியான விசயையிடத்து மிகுந்த காதல்கொண்டு அரசாட்சியைக் கவனியாது போகமனுபவித்திருக்கும்போது அச்சச்சந்தனைக் கொன்று அரசாட்சியைக் கவர்ந்து கொண்டானென்பது கதை. இதன் விரிவைச் சீவகசிந்தாமணி நாமகளிலம்பகத்திற் காண்க.

† பிறன் - செய்யு முபாயங்களை யறிந்து செயலாலும் இடையூறுகளாலும் வருந் துன்பத்தைப் பொறுத்துத் தொழிலை முடிவுசெய்ய வல்லமை யில்லாதவன்.

செய்கிற்பாற் கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். அறி ‡ வாற்றல்களான் அல்லது அன்பான் முடியாதென இதனால் வினையினது இயல்பு கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) வினைதான் - தொழில்தான், அறிந்து - (செய்யும் உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி - (செயலாலும் இடையூறுகளாலும் வருந்துன்பங்களைப்) பொறுத்து, செய்கிற்பாற்கல்லால் - (முடிவு) செய்ய வல்லவனை யல்லது, சிறந்தானென்று - (இவன் நம்மிடத்து) அன்புடை

யவனென்று, எவற்பாற்றன்று - (வேறொருவனை) ஏவுந் தன்மையை யுடையதன்று, (எ - று).

செய்கிற்பாற் கென்பது செய்கிற்பானையெனப் பொருள்பட்டமையின் வேற்றுமை மயக்கமாம். அறிவாற்றல்களா லல்லது அன்பினால் முடியாதென்று இதனால் தொழிலினது இயல்பு சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) செய்யுமுபாயங்களை யறிந்து முடிப்பவரிடத்தல்லாமல் மற்றவரிடத்துத் தொழிலைவைத்தல்கூடாது என்பது.

5. A king's works can only be accomplished by a man of wisdom and patient endurance; it is not of a nature to be given to another from mere personal attachment.

௬. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

பரி:—(இ - ள்.) முதற்கண்ணே செய்வானது இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து பின் செய்யப்படும் வினையினது இயல்பை ஆராய்ந்து பின் அவனையும் அதனையுங் காலத்தோடு படுத்துப் பொருந்த அறிந்து அவனை அதன்கண் ஆடலைச் செய்க, (எ - று).

¶ செய்வானது இலக்கணமும் வினையினது இயல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோ டெய்த உணர்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான் செய்யின் இவ்வியல்பிற்றாய வினை முடியுமென்று கூட்டி யுணர்தல்.

தெளி:—(இ - ள்). செய்வானை - (முன்னே) செய்பவ னிலக்கணத்தை, நாடி - ஆராய்ந்து, (பின்னே), வினை - (செய்யப்படுந்) தொழிலி னியல்பை, நாடி-ஆராய்ந்து, (பின்பு அச்செய்வானையும் அத்தொழிலையும்),

*செய்கிற்பாற்கு என்னும் நான்கனுருபு தனக்குரிய பொருளைவிட்டுச் செய்கிற்பானையென இரண்டனுருபின் பொருளில் வந்தமையின், வேற்றுமை மயக்கமாயிற்று. ‡ ஆற்றல் - பொறுமை.

¶ செய்வானது இலக்கணம் இவ்வதிகாரத்தின் முதல் மூன்று குறளிலும், வினையினது இயல்பு 'அறிந்தாற்றி' என்னும் ஐந்தாவது குறளிலும்

சொல்லப்பட்டன.

காலத்தோடு - காலத்துடனே, (சேர்த்து), எய்த - பொருந்த, உணர்ந்து அறிந்து, செயல் - (அச்செய்வானை அத்தொழிலி னிடத்து ஆளுதலைச்) செய்யக்கடவன், (எ - று).

செய்வானது இலக்கணமும் தொழிலினது இயல்பும் முன்னே சொல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது இக்காலத்தில் இவ்விலக்கணமுடையவன் செய்தால் இத்தன்மையதாகிய தொழில் முடியுமென்று கூட்டி அறிதல்

(கு - து.) அரசன் முன்னர்த் தொழில்செய்பவனை யாராய்ந்தறிந்து, பின்னர்த் தொழிலினியல்பை யாராய்ந்தறிந்து, அப்பால் அவனை அத்தொழிலில்லைத் தாளக் கடவன் என்பது.

6. Let a king act, after having well considered the agent whom he is to employ, the deed he desires to do, and the time which is suitable to it.

எ. இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல்.

பரி:—(இ - ள்.) இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறுபடுத் தாராய்ந்து, * மூன்றுந்தம்முள் இயைந்தவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே விடுக, (எ - று).

கருவி - துணைவரும் பொருளும் † முதலாயின. வினைமுதலும், ‡ கருவியும், வினையுந் தம்முள் இயைதலாவது ¶ ஒன்றோடொன்று இயைய இரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல - அதற்கு அவனை உரியனாக்குதல்.

தெளி:—(இ - ள்.) இதனை - இத்தொழிலை, இதனால் - இச்சாதனத்தால், இவன் முடிக்குமென்று—இவன் முடிக்கவல்லவனென்று, ஆய்ந்து - (கூறுபடுத்தி) ஆராய்ந்து, (மூன்றும் தம்முள் ஒத்திருந்தவிடத்து),

அதனை - அத்தொழிலை, அவன்கண் - அவனிடத்தே, விடல் - விடக்கடவன், (எ - று).

* மூன்றும் - தொழில் கருவி செய்பவனென்னும் மூன்றும்.

† முதலாயின என்றதனால் காலம், இடம், படை முதலியவற்றையுங் கொள்க.

‡ வினைமுதலின் (செய்பவனின்) தொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருளிற் சேர்ப்பது கருவியெனப்படும். கருவியெனினும் காரகமெனினும் காரணமெனினும் ஏதுவெனினும் சாதனமெனினும் ஒக்கும்.

¶ தொழிலோடு கருவிக்கும் செய்பவனுக்கும், கருவியோடு தொழிலுக்கும் செய்பவனுக்கும், செய்பவனோடு தொழிலுக்கும் கருவிக்கும் பொருத்த முண்டாதல்.

74

சாதனம் - துணைவரும் பொருளும் முதலானவை. செய்பவனும், சாதனமும், தொழிலும் தம்முள் ஒத்திருத்தலாவது ஒவ்வொன்றோடு மற்றைய இரண்டற்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல். விடுதல்—அத்தொழில் செய்தற்கு அவனை உரியவனாக்குதல்.

(க - து.) அரசன் எத்தொழில் எவனால் முடியுமோ அத்தொழிலை அவனிடத்து வைக்கக்கடவன் என்பது.

7. After having considered, "this man can accomplish this, by these means," let the king leave with him the discharge of that duty.

அ. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்தற் குரியனாக

ஆராய்ந்து துணிந்தால், பின் அவனை * அதற்குரியனுமாறு உயரச்செய்க, (எ - று).

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்து முடிக்கும் ஆற்றலுடையானுக்குதல். † அது செய்யாக்காலும் கெடுமென்பது கருத்து.

தெளி:—(இ - ள்.) *(ஒருவனை அரசன்) வினைக்கு - (தனது)தொழில் செய்தற்கு, உரிமை - உரியவனாக, காடியபின்றை - ஆராய்ந்து துணிந்தால் பின்பு, அவனை—, அதற்கு - அத்தொழில் செய்தற்கு, உரியனாக— உரியவனாகும்படி, செயல் (உயரச்) செய்யக்கடவன், (எ - று).*

உயரச்செய்தல் - அத்தொழிலைத் (அவன்) தானே செய்துமுடிக்கும் வல்லமையுடையவனுக்குதல். அது செய்யாதவிடத்துக் கெடுமென்பது கருத்து.

(க - து.) *அரசன ஒருவனைத் தன் தொழிற்குரியவனு யிருத்தலை யாராய்ந்தறிந்து, பிறகு அவனை அத்தொழிற்கு உரியவனுகச் செய்யக்கடவன் என்பது.*

8. Having considered what work a man is equal to, let the king employ him in that work.

கூ. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றுக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

பரி:—(இ - ள்.) எப்பொழுதுந் தன்வினையின் கண்ணே முயறலை

* *அதற்குரியனுமாறு—அத்தொழில்செய்தற்குச் சுதந்தரனுகும்படி*

† *அது செய்யாக்காலும் கெடும் - அத்தொழில்செய்தற்கு அவனைச் சுதந்தரனுக்காவிடத்தும் (தொழில் முடிவின்றிக்) கெட்டொழியு மென்பதாம்.*

யுடையான் ¶ அவ்வுரிமையாற் றனக்குக் கேளாய் ஒழுதகின்ற தன்மையை * அது பொறுதார் சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின்,

திருமகள் அவனைவிட்டு நீங்கும், (எ - று).

கேளாயொழுகுகின்ற தன்மையாவது தான் பிறனுய்கில்லாது கேளிர் செய்யும் உரிமையெல்லாஞ் செய்தொழுகுதல். அவனை அவமதிப்பாகக் கொண்டு செறக்கருதுமாயின், பின் ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லை யாம்; ஆகவே, தன்செல்வங் கெடுமென்பது கருத்து. இந்நான்கு பாட்டா லும் ஆடற்குரியானை ஆளுந்திறங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) *வினைக்கண் - (தனது) தொழிலினிடத்தே, வினை யுடையான் - (எப்போதும்) முயற்சி செய்தலை யுடையவன், (அவ்வுரிமை யால்), கேண்மை - (தனக்குச்) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையை, (அது பொறுதவராது சொல்லைக் கேட்டு), வேறாக - மாறுபட, (அரசன்), நினைப் பானை - நினைப்பானானால், திரு - சீதேவி, நீங்கும் - (அவ்வரசனை) விட்டு நீங்குவான், (எ - று). (திரு-செல்வம்).*

சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையாவது (வினையுடையான் அரசனுக்குத்) தான் பிறனுய் நில்லாமல் சுற்றத்தார் செய்யும் உரிமையை யெல்லாம் செய்து நடத்தல். (அரசன்) அவனை அவமதிப்பாககொண்டு கோபிக்க நினைப் பானுயின், பின் ஒருவரும் உட்பட்டு (தொழிலில்) முயல்வாரில்லையாம்; இல்லையாகவே, தன் செல்வம் கெடுமென்பது கருதது. இந்நான்கு பாட் டாலும் (அரசன்) ஆளுதற்கு உரியவனை ஆளும்வகை சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) *தனது காரியத்தில் முயற்சி யுடையவனு யிருப்பவ னைமாறுபடநினைக்கும் அரசனதுசெல்வம் அழிந்துபோமென்பது.*

9 Prosperity will leave the king who doubts the friendship of the man who steadily labours in the discharge of his duties.

௰. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

பரி:—(இ - ள்.) வினைசெய்வான் † கோடாதொழிய ‡ உலகங் கோடாது; ஆதலான், அரசன் ¶ அவன்செயலை நாடோறும் ஆராய்க.

¶ *அவ்வுரிமையால்—தன்தொழிலைச்செய்யுஞ் சுதந்தரத்தினால்,*

* அது பொருதார்—கேளா யொழுகுகின்ற (சுற்றமாய் நடக்கின்ற) தன்மையைப் பொறுக்கமாட்டாதவர்.

† கோடாதொழிய—எண்ணம், சொல், செயல் என்பனவற்றன் மாறுபடாதிருக்க.

‡ உலகக் கோடாது—உலகியல்பு மாறுபடாது. ¶ அவன்—வினை செய்வான்.

அஃதொன்றனையும் ஆராயவே † அதன்வழித்தாய உலகமெல்லாம் ஆராய்ந்தானும்; ‡ அதனால் அவனுரிமை அழியாமற் றன்னுள்ளே ஆராய்ந்து போதுக வென்பதாம். இதனான் ¶ ஆண்டவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) வினை செய்வான் - தொழில் செய்பவன், கோடாமை - மாறுபடாதிருக்க, உலகு - உலகமானது, கோடாது-மாறுபடாது, (ஆதலால்), மன்னன் - அரசன், நாடோறும் - தினந்தோறும், நாடுக - (அவன் செயலை) ஆராயக்கடவன், (எ - று).

(அரசன்) அஃதொன்றனையும் ஆராயவே அதன் வழிப்பட்ட உலக மெல்லாம் ஆராய்ந்தவனாவன்; அதனால் அவனுரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்துகொண்டு வரக்கடவ னென்பதாம். இதனால் (அரசன்வினை செய்வானை) ஆண்டவிடத்துச் செய்வது சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) தனது தொழில் செய்பவன் மாறுபடாதுதொழில் செய்வதனால் உலகம் மாறுபடா திருத்தலால், அவனை அரசன் நாள்தோறும் ஆராய்ந்து வரக்கடவன் என்பது.

10. Let a king daily examine the conduct of his servants; if they do not act crookedly, the world will not act crookedly.

பதினைந்தாம் அதிகாரம்.

சுற்றந்தழால்—On kindness to relatives.

பரி:—அஃதாவது அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னின்நீங்காமல்அணைத்தல். வினைசெய்வாரைக் கூறி வினைச்சுற்றங் கூறுகின்ற ராகலின்,

இது தெரிந்து வினையாடலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருக்குமாறு தழுவுதல். தொழில் செய்வாரைச் சொல்லி மற்றைச் சுற்றத்தாரைச் சொல்லுகின்றார் ஆதலால், இது (சுற்றந்தழால்) தெரிந்து வினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

* *அஃதொன்றனையும்—வினைசெய்வான் செயலொன்றைமாத்திரம்.*

† *அதன்—அச்செயலினது.*

‡ *அதனுல் - அச்செயலினுல்.*

¶ *ஆண்டவழிச் செய்வது—அரசன் ஒருவினை யொருதொழிற்கு உரியவனாக ஏற்படுத்திய விடத்து அவனது செயலைத் தினந்தோறும் ஆராய்ந்து வரவேண்டு மென்பது.*

பரி:—(இ-ள்.) ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து வறியனாய வழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைப் பழைமையை எடுத்துக்கொண்டாடும் இயல்புகள் சுற்றத்தார்மாட்டே உளவாவன, (எ-று).

* *சிறப்பும்மை வறியனாயவழிப் பாராட்டப் படாமை விளக்கின்றது. பழைமை - பற்றுள காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிற செல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவாராகலின், ஏகாரந்தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இதனால் † சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.*

தெளி:—(இ-ள்.) பற்றற்றகண்ணும் - (ஒருவன்) செல்வந்தொலைந்து தரித்திரனான விடத்தும், பழைமை - (விடாமல் தம்மோடு அவனிடத்துள்ள) பழைமையை, பாராட்டுதல் - எடுத்துக் கொண்டாடு மியல்புகள், சுற்றத்தார்கண்ணே - சுற்றத்தாரிடத்தே, உள - உளவாவனவாம், (எ-று).

பற்றற்றகண்ணும்என்றசிறப்பும்மைதரித்திரனானவிடத்து(தம்மோடு

அவனிடத்துள்ள பழைமையைப்) பாராட்டுதலில்லாமையை விளக்கிநின்றது. பழைமை - (அவன்) செல்வமொழியாத காலத்தில் தமக்குச்செய்த உபகாரம். (சுற்றத்தாரல்லாத) மற்றவரெல்லாம் அவன் செல்வ மொழிந்தபொழுதே தாமும் அவனோடு சிநேகம் விட்டு நீங்குவாராதலால் 'சுற்றத்தார்கண்ணே' என்னும் ஏகாரம் (சுற்றத்தார் பழைமை பாராட்டுதலைத் தெளிவிக்கத்) தேற்றப்பொருளில்வந்தது. இதனால் சுற்றத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) ஒருவனது செல்வம் நீங்கிய விடத்தும் அவனை விடாதிருந்து கொண்டாடுதல் சுற்றத்தாரிடத்துண்டு என்பது.

1. Even when a man's prosperity is all gone, relatives will act towards him with their ancient kindness.

உ. விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

பரி:—(இ - ள்.) அன்பறாத சுற்றம் ஒருவர்கெய்துமாயின் அஃது அவர்க்குத் ‡ கிளைத்தலறாத செல்வங்கள் பலவற்றையுங் கொடுக்கும்.

* இழிவு சிறப்பும்மை.

† "அற்ற குளத்தி லறுநீர்ப் பறவைபோல், உற்றுழித் தீர்வா ருறவல்லர், அக்குளத்தில், கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே, ஒட்டி யுறுவா ருறவு" என்பது மூதுரை.

‡ கிளைத்தலறாத-மேலுமேலும் விருத்தியாதலொழியாத.

உட்பகையை நீக்குதற்கு 'விருப்பறாச்சுற்றம்' என்றும், † தானே

வளர்க்கும் ஒருதலையாய செல்வத்தி னீக்குதற்கு 'அருப்பறுவாக்கம்' என்றும், ‡ விசேடித்தார். ¶ தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. 'இயையின்' என்பது அதனது அருமை விளக்கி நின்றது. § ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது () அங்கங்கள் ஆறனையும் நோக்கி. பலர் கூடி வளர்த்தலின் 0 அவை மேன்மேற் கிளைக்கு மென்பது கருத்து.

தெளி:—(இ - ள்.) விருப்பறு - அன்பு நீங்காத, சுற்றம் - சுற்றமானது, இயையின் - (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின், (அச்சுற்றமானது), அருப்பறு - கிளைத்தல் நீங்காத, ஆக்கம் பலவும் - செல்வங்கள் பலவற்றையும், தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், (எ - று).

உட்பகையி னின்றும் நீக்குதற்கு 'விருப்பறுச் சுற்றம்' என்றும், தானே வளர்க்கும் உறுதியுடையதாய செல்வத்தி னின்றும் நீக்குதற்கு 'அருப்பறு வாக்கம்' என்றும் அடை கொடுத்துச் சொல்லினர். அரும்பு என்பது தொடை நோக்கி அருப்பு என விகாரமாயிற்று. 'இயையின்' என்பது அச்சுற்றங் கிடைத்தலினது அருமையை விளக்கி நின்றது. ஆக்கம்-காரியவாகு பெயர். பலவு மென்றது அங்கங்கள் ஆறனையும் நோக்கியாம். சுற்றத்தார் பலர்கூடி வளர்த்தலால் அவை மேலுமேலும் கிளைக்குமென்பது கருத்து.

உட்பகையாவது புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து அப்புறப் பகையானது வெல்லு மளவும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை. அஃதாவது வெளியே நட்பா யிருந்து உள்ளே பகை கொண்டிருப்ப தென்பதாம். இதனை நீதிநெறி விளக்க நூலார் "புறநட் டகம்வேர்ப்பார் நச்சுப் பகைமை" என்றனர்.

† "நாற்றுக்குமேல் ஊற்று" என்னும் பழமொழிப்படி வேறு செல்வங்களைப் பெருகச்செய்தற்கு உறுதியுடையதா யிருக்கும் செல்வத்தி னின்றும் நீக்குதற்கு 'அருப்பறுவாக்கம்' என்று கூறப்பட்டது.

‡ சுற்றம் என்பது விருப்பறு என்னும் விசேடணத்தோடும், ஆக்கம் என்பது அருப்பறு என்னும் விசேடணத்தோடும் கூடிவந்தமையின், சுற்றம் ஆக்கம் என்னு மிவ்விரண்டும் முறையே விருப்பறு அருப்பறு என்னும் விசேடணங்களால் விசேடிக்கப்பட்டனவாயின.

¶ அரும்பு என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் தொடைநோக்கி அருப்பு என விகாரப்பட்டு நின்றது. [அரும்பரு என்பது விருப்பரு என்பதற்கியைய அருப்பரு என்று தொடைநோக்கி விகாரப்பட்டது. பல வடிகளிலேனும் பல சீர்களிலேனும் எழுத்துக்கணொன்றி வருவது தொடையெனப்படும்.]

§ ஆக்கத்திற்கு (மேலும் மேலு முயர்தற்குக்) காரணமாய செல்வத்தை ஆக்கமென்றது காரியவாகு பெயராம்.

() அங்கங்கள் (உறுப்புக்கள்)—அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள் படை, நட்பு. ○ அவை—செல்வங்கள்.

(க • கு.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றங் கிடைக்கு மானால், அவ்வவனுக்குப் பல செல்வங்களையுந் தரும் என்பது.

2. If a man's relatives remain attached to him with unchanging love, it will be a source of ever-increasing wealth.

௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

பரி:—(இ - ள்.) அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சு கலத்தல் இல்லாதவன் வாழ்க்கை * குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும், (எ-று).

சுற்றத்தோடென்பது † அதிகாரத்தான்வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத்தன் ‡ னளவும் அதனளவும் உசாவுதலான் வருவதாகலின், ¶ அளவளா என்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கை யென்றதூஉம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. () நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மே னின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் ○ தாங்குவார் இன்மையிற் புறத்துப்போ மென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) அளவளாவில்லாதான் - (அச்சுற்றத்தோடு) நெஞ்சு கலத்தலில்லாதவனது, வாழ்க்கை - வாழ்க்கையானது, குளவளா-குள

குளப்பரப்பு - குளத்தின் விரிவான இடம்.

† சுற்றத்தழால் என்னும் இவ்வதிகாரத்தால். ‡ அளவு - யோகக்ஷேமம். முன்பு கிடையாதபொருள் கிடைப்பது யோகம்; கிடைத்தபொருளைப் பரிபாலித்தல் க்ஷேமம்.

¶ அளவளாதல் (யோக க்ஷேமங்களின் எல்லையை விசாரித்தறிதல்) என்பது அளவளா என நின்றது. அளவளா என்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அளவளா என்பது அதன் காரியமான நெஞ்சுகலப்பை யுணர்த்துதலால் கருவியாகுபெயராம். (ஒருவர்க்கொருவர் யோகக்ஷேமங்களை விசாரித்தறிவதால் மனக்கலப்புண்டாகு மென்பது திரண்டபொருள்).

() குளத்திலுள்ள நீரினது தொழிலான நிறைதலைக் குளத்தின் மேலேற்றிக் 'குளவளாக் கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று' என்று கூறினமையின், 'நிறைதலென்னும் இடத்து (குளத்து) நிகழ் (இருக்கும்) பொருளின் (நீரின்) தொழில் இடத்தின் (குளத்தின்) மேனின்றது' என்று கூறப்பட்டது. பிரயோக விவேகநூலார் "மருளறு காரணம்" என்னுஞ் செய்யுளினுரையில் "குளவளாக் கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று, இத்தப்பாலை காணுழி யரிசி பொங்கும், இவை புலமென்னும் இடத்து நிகழ் பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றன" என்றனர்.

o தாங்குவாரின்மையின் - வெளியிற் போகாவண்ணம் வழிப்போடு காப்பது இல்லாமையினால்.

ப்பரப்பானது, கோடின்றி - கரையில்லாமல், நீர்நிறைந்தற்று - நீர்நிறைந்தாற்போலும், (எ - று).

சுற்றத்தோடு என்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. நெஞ்சுகலப்புத் தன்னையும் அச்சுற்றத்தினையும் விசாரித்தறிதலால் வருவதாகலின், அளவளா என்பது கருவியாகுபெயர். * வாழ்க்கை யென்றதும் வாழ்க்கைக்குக்காரணமானசெல்வங்களை. நிறைதல் என்னும் இடத்து நிகழ் பொருளான நீரினது தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. சுற்றமில்லா

தவனது செல்வங்கள் தாங்குவாரில்லாமையால் வெளியே போய்விடு மென்பதாம்.

(க - து.) சுற்றத்தாரோடு மனங்கலந்து வாழாதவனது செல் வம் பாதுகாப்பவ ரில்லாமையால் அழிந்துபோம் என்பது.

3. The wealth of one who does not mingle freely with his relatives, will be like the full waters of a spacious tank, that has no banks.

ச. † சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

பரி:—(இ - ள்) செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது தன் சுற்றத்தால் தான் சூழப்படும் வகை அதனைத் ‡ தழீஇ யொழுகுதல், (எ - று).

¶ பெற்ற என்பதனுள் அகரமும் அதனாலென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாடற் கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் 'பயன்' என்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் சுற்றத்தால் செல்வத்திற் கேதுவும் அரணும் பயனுமா மென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) செல்வம் - செல்வத்தை, பெற்றத்தால் - பெற்ற அதனால், பெற்றபயன் - (ஒருவன்)பெற்றபயனாவது, சுற்றத்தால்-(தனது) சுற்றத்தினால், தான் சுற்றப்பட - தான் சூழப்படும்வகை, ஒழுகல் - (அச் சுற்றத்தைத் தழுவி) ஒழுகுதலாம், (எ - று).

* வாழ்க்கையென்பது வாழ்க்கைக்குக் காரண மாய செல்வங்களை புணர்த்துதலால் காரியவாகுபெயராம்.

† "சுற்றத்திற் கழகு சூழ விருத்தல்" என்பது கொன்றைவேந்தன்.

‡ தழீஇயொழுகுதல் - உபசரித்து நடத்தல்.

¶ பெற்றத்தால் என்பதனைப் பெற்ற அதனால் எனப்பிரித்துப் 'பெற்ற என்பதனுள் அகரமும் அதனால் என்பதனுள் அன்சாரியையும்

பெற்றவதனல் என்பது சுற்றத்தால் என்னும் தொடைநோக்கிச்செய்யுள் விகாரத்தால் பெற்றத்தால் எனவக்தது. (சுற்றத்தாற் சுற்றப்படவொழுகும்) இவ்வொழுக்கம் (அரசன்) பகையில்லாமல் அரசாளுதற்குக் காரணமாகலால், இவ்வொழுக்கத்தினைச் செல்வத்திற்குப்'பயன்'என்றார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் சுற்றத்தைத் தழுவுதல் முறையே செல்வத்திற்குக் காரணமும்,அரணும்,பயனும் ஆமென்பதுசொல்லப்பட்டது அரண் - பாதுகாப்பு.

(க - து.) ஒருவன்தான் அடைந்த செல்வத்தால் அடையும் பயன் தன் சுற்றத்தாரோடு மனக்கலந்து வாழ்தலேயாம்.

4. To live surrounded by relatives, is the advantage to be derived from the acquisition of wealth.

ரு. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற் சொல்லுதலையும் வல்லனாயின் தம்மிற் § றொடர்ந்த பல வகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும், (எ - று)

† இரண்டும் ¶ அளவறிந்தாற்றுதல் அரிதென்பது தோன்ற 'ஆற்றின' என்றார். தம்மிற்றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனது சுற்றமுமாய் ‡ அவற்றாற் பிணிப்புண்டுவருதல். இவ்வுபாயங்களைவடநூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப.

தெளி:—(இ - ள்.) (ஒருவன் சுற்றத்திற்கு) கொடுத்தலும் - (வேண்டுவனவற்றைக்) கொடுத்தலையும், இன்சொலும் - இன்சொற் சொல்லுதலையும், ஆற்றின் - செய்ய வல்லவனாயின், அடுக்கிய - தம்மில் தொடர்ந்த, சுற்றத்தால் - (பலவகைச) சுற்றத்தாலே, சுற்றப்படும் - சூழப்படுவான், (எ - று).

இரண்டும் அளவறிந்து செய்தல் அரிதென்பது தோன்ற 'ஆற்றின்

என்றார். தம்மில் தொடர்தலாவது உறவினது உறவும் அதனது உறவும் ஆய் அவ்வுறவுகளால் சம்பந்தப்பட்டவருதல் கொடுத்தலுமின்சொலுமாகிய இவ்வுபாயங்களை வடநூலார் தானமும் சாமமும் என்பர். கொடுத்தல்-தானமாம்; இன்சொற் சொல்லுதல்-சாமமாம்.

§ தொடர்தல் - உறவின் முறையாகத் தொடர்ந்திருத்தல்.

† இரண்டும் - சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லுதலும்.

¶ அளவறிந்தாற்றுதல்-(செல்வமுதலியவற்றில்) தனதளவையும் சுற்றத்தினளவையும் தெரிந்து அவ்வளவிற்கேற்பச் செய்தல்.

‡ அவற்றாற் பிணிப்புண்டு - சுற்றமும் அதனது சுற்றமும் அதனது சுற்றமுமாய அவற்றால் நெருங்கச் சூழப்பட்டு.

(க - ரு.) சுற்றத்தாரிடத்து ஈதலையும் இன்சொற் சொல்லுதலையும் உடையவன் அச்சுற்றத்தாரோடு என்றும் பிரிவின்றி வாழ்வன் என்பது.

5. He will be surrounded by numerous relatives who manifests generosity and affability.

சு. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவன் மிக்ககொடையை யுடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பானும் ஆயின் அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை, (எ - று).

மிக்ககொடை - ஒன்றானும் வறுமை யெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும்பாமை-† இஃது அரசற்கு வேண்டுவதொன்றென்று அளவிறந்துசெய்யாமை.

தெளி:—(இ - ள்.) (ஒருவன்) பெருங்கொடையான் - மிகுந்த கொடையை யுடையவனுமாய், வெகுளி - கோபத்தை, பேணான் - விரும்பாதவனும், (ஆனால்), அவனின் - அவனைப்போல, மருங்குடையார் - சுற்றமுடையவர், மாநிலத்து - (இப்)பெரிய உலகத்தில், இல்-இல்லை, (எ-று).

மிகுந்த கொடை - (சுற்றத்தார்) ஒன்றுலும வறுமை யடையாவாறு (அவர்க்கு வேண்டுவனவற்றைக்) கொடுத்தல் கோபத்தை விரும்பாமை— இஃது (கோபம்) அரசனுக்கு (அவசியமாய்) வேண்டுவ தொன்றென்று (கொண்டு அதனை) அளவுகடந்துசெய்யாமை.

(க - து.) வரையாது கொடுத்தலையும் கோபத்தை யடக்குதலையும் உடையவனைப்போலச் சுற்றத்தாரை யுடையவர் உலகத்தில் ஒருவருமில்லை என்பது.

6. No one, in all the world, will have so many relatives about him, as he who makes large gifts, and does not give way to anger.

† இஃதாதற்கு (இக்கோபம் செல்வம் விருத்தி யடைவதற்கு) என்றும் பாடமுண்டு.

'இஃது அரசற்கு வேண்டுவ தொன்றென்று அன்விறந்து செய்யாமை' என்றதனால் அரசன் கோபத்தையளவறிந்து செய்யவேண்டுமென்பது பெறப்படுவதாம்; படவே, கோபம பற்றற வொழிக்குங் குற்றமன்றென்றுயிற்று. குற்றங்கடிதல் அதிகாரம் பத்தாவது குறளின் விசேடவுரையில "காமம் வெகுளி உவகையென்பன முற்றகடியுங் குற்றமன்மையின" என்றும், பேதைமை யதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் "அப்பகை தான் முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையி னுளவாய வெருளியானுங் காமத்தானும் வருவதாம்" என்றும் கூறியிருத்தலுமிங்குக் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

எ. † காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள.

பரி:—(இ - ள்.) காக்கைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனத்தை யழைத்து அதனேடுகூட வுண்ணுநிற்கும்; ‡ சுற்றந்தான் எய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினை யுடையார்க்கே உளவாவன, (எ - று).

*அவ்வாக்கங்களாவன: பகையின்மையும் பெருஞ்செல்வமுடைமையும் * முதலாயின. ஏசவும்மையான் அறமும் இன்பமுமே யன்றிப் பொருளும் எய்துமென்பது $ பெறுதும். அப்பெற்றித்தாய வியல்பென்றது தாம நுகாவனவெல்லாம அவரும் நுகருமாறு வைத்தல்.*

தெளி:—(இ - ள்.) *காக்கை - காகங்கள், (தமக்கு இரையாயுள்ளவற்றைக்கண்ட விடத்து), கரவா-மறையாது, கரைந்து - (தம்மினத்தை) அழைத்து, உண்ணும் - (அவ்வினத்தோடுகூட) உண்ணுகிற்கும், ஆக்கமும் - (சுற்றத்தினலடையும்) பெருக்கங்களும், அன்னநீரார்க்கே - அத்தன்மையதாய இயல்பினையுடையவர்க்கே, உள - உளவாகும், (எ - று).*

அப்பெருக்கஙகளாவன: பகையில்லாமையும் பெருஞ்செல்வ முடைமையும் முதலானவை ஆக்கமும் என்ற இறந்ததுதழுவியஎச்ச வும்மையால் அறமும் இன்பமுமே யல்லாமல் பொருளும வந்தடையுமென்பது பெறப்படும். அத்தன்மையதாய வியல்பென்றது தாம் அனுபவிப்பன வெல்லாம் அச்சுற்றததாரும் அனுபவிக்கும்படி வைத்தல்.

(க - து) *தாம் அனுபவித்தற் குரியவற்றைச் சுற்றத்தாரோடு கூடியனுபவிப்பவர் பகையின்றிப் பெருஞ்செல்வராக வாழ்வார் என்பது.*

7. The crows do not conceal their prey, but will call out for others to share with them while they eat it; wealth will be with those who show a similar disposition towards their relatives.

அ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி

னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

பரி:—(இ - ள்.) எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தம் தகுதிக்கேற்ப ¶ நோக்குமாயின், அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர், (எ - று).

† "நாக முறவு கலந்துண்ணக் கண்டீர்" என்றார் தாயுமானவர்.

‡ சுற்றத்தான் எய்தும் ஆக்கங்கள் - உறவின் முறையாரால் அடையும் பேறுகள்.

முதலாயின என்றதனால் கள்வரால் நலிவின்மை, வினை செய்வாரால் கேடு இன்மை முதலியவற்றையுங் கொள்க. § பெறுதும் - பெறுவோம். ¶ நோக்குமாயின் - உபசரித்து நடப்பானாயின்.

† உயர்ந்தார் நீங்குதல் நோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடா தொழுகுதல் நோக்கி வரிசைநோக்கை விதித்தார். இந்நான்கு பாட்டானுஞ் சுற்றந் தழுவும் உபாயங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) வேந்தன் - அரசன், பொதுநோக்கான் - எல்லாரையும் ஒரு தன்மையராக நோக்காமல், வரிசையா - (அவரவர்) தகுதிக்கு ஏற்ப, நோக்கின் - நோக்குவானாயின், அது நோக்கி—அச்சிறப்பு நோக்கி, வாழ்வார் பலர்-(அவ்வரசனை விடாது) வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர், (எ - று.)

உயர்ந்தார் நீங்குதலைக் குறித்துப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதலைக் குறித்து 'வரிசையாநோக்கின்' என வரிசை நோக்கை விதித்தார், இவை நான்கு பாட்டாலும் சுற்றத்தைத்தழுவும் உபாயம் சொல்லப்பட்டது. வரிசை - கிரமம்.

(க - ரு.) அரசன் பொதுநோக்கை விட்டுச் சிறப்பு நோக்கு கொடு ஒழுகுவானாயின், அவனைச் சுற்றத்தார் விடாதிருப்பார்.

8. Many relatives will live near a king, when they observe that he does not look on all alike, but that he looks on each man according to his merit.

௯. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

பரி:—(இ - ள்) முன்தமராய் வைத்துத் தன்னோடு ‡ அமராது யாதானுமொரு காரணத்தால் தன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல் அவ்வமராமைக் காரணம் தன்மாட் டில்லையாகத் தானே யுளதாம், (எ - று).

'அமராமைக் காரண மின்றி' என்றதனால், முன * அஃது

† அரசன் உயர்ந்தா ரிழிந்தாரென்று கருதாது யாவரையும் ஒரு தன்மையராகக் கருதி நடந்தால், அந்நடக்கையை நோக்கி உயர்ந்தார் தம்மை இழிவுபடுத்தியதாகவெண்ணி நீங்கிவிடுவது பற்றி அரசனுக்குப் பொது நோக்குக் கூடாதென்று விலக்கிச் சிறப்பு நோக்கு விதிக்கப்பட்டது. சிறப்பு நோக்காவது உயர்ந்தா ரிழிந்தா ரென்றறிந்து அவரவரது தகுதிக்கேற்ற வண்ணம் நடத்தல். மலையமான் திருமுடிக்காரி யென்னுமரசனை நோக்கிக் கபிலர் என்னும் புலவர் (புறநானூற்றில்) "ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப், பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள், வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது, மீத லெளிதே மாவண் டோன்றல், அதுநற் கறிந்தனை யாயிற், பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே" என்று கூறியது மிங்கறியத்தக்கதாம்.

‡ அமராது - மனங்கலவாது.

* அஃது - அமராமைக் காரணம் (மனங்கலவாமைக்குரிய ஏது).

† உண்டாய்த் துறத்தல்பெற்றும். அஃதாவது அரசன் தான் ‡ நெறிகெட வொழுகல் * வெறுப்பன செய்தலென்றிவை § முதலியவற்றான் வருவது. ¶ ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. () இயற்கையாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தார்க்குச் ○ செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனை ஒழிய ஒழியும்; ஒழித்தால் அவர்க்கன்பு செய்துகொள்ளவேண்டாம்: பழைய இயல்பாய் நிற்கு

மென்பார் 'வரும்' என்றார்.

தெளி:—(இ - ள்.) தமராகி - (முன்னே) சுற்றத்தாராயிருந்து, தற்றுறந்தார் - (தனனோடு பொருந்தாமல் யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால்) தன்னைப் பிரிந்துபோனவா, சுற்றம் - (பின்னும்வந்து) சுற்றத்தார் (ஆகுதல்), அமராமைக்காரணம் - அப்பொருந்தாமையின் காரணம், இன்றி - (தன்னிடத்து) இல்லையாக, வரும் - (தானே) உண்டாகும், (எ - று).

'அமராமைக் காரணமின்றி' என்று கூறினமையால், முன்பு அஃதிருந்து நீங்குதல் பெறப்படும். அவ்வமராமைக் காரணமாவது அரசன்தான் வழிதப்பி நடத்தல வெறுப்பனவற்றைச் செய்தலென்றஇவை முதலியவற்றால் வருவது. ஆகுதல் என்னும ஆக்கச்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையாராகிய சுற்றத்தார்க்குச செயற்கையால் வந்த பிரிவு அச்செயற்கையை ஒழிய ஒழியும; (அப்பிரிவு) ஒழிந்துபோனால் அச்சுற்றத்தார்க்கு அன்பு செய்துகொள்ள வேண்டாம்;(அன்பு) பழைய இயல்பாய் நிற்குமென்பாா 'வரும' என்றாா.

(க - து.) முன்சுற்றத்தாராயிருந்து பிரிந்தவா பின்னுஞ்சுற்றத்தாராகுதல் அப்பிரிவின் காரணம் ஒழியததானே யுண்டாம்.

† உண்டாய்த் துறத்தல் - தன்னிடத்து உண்டாயிருத்தலால் சுற்றத்தார் தன்னை விட்டு நீங்கிபோகுதல்.

‡ நெறிகெட வொழுகல் - அறநூல், பொருள்நூல், நீதிநூல் கூறிய வாறு நடவாது தான் விரும்பியவாறு நடதல்.

* வெறுப்பன செய்கல் - அறிவுடையாரியாவரும் வெறுக்கத்தக்க காரியங்களைச் செய்தல்.

§ முதலிய என்றதனால் பற்றறவொழிக்கும் குற்றமல்லாத காமம் வெகுளி யுவகைகளை அளவு கடந்து செய்தல், தீயகாரியங்கள் செய்வதைக் கண்டால் கண்டித்துப் புத்திசொல்லும் அமைச்சர் புரோகிதர்களை யாதரியாமை முதலியவற்றையுங் கொள்க.

¶ சுற்றம் என்பதனிறுதியில் ஆதல் என்னும் ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. () இயற்கையாகவே - சுபாவமாகவே.

o நெறிகெடவொழுகல் வெறுப்பன செய்தல்முதலிய செயற்கையால்

வந்தபிரிவு அதனை (நெறிகேடவொழுகல் முதலியசெயற்கையை)நீக்க நீங்கும்; நீங்கினால் அவர்க்கு (சுற்றத்தார்க்கு) அரசன் அன்புசெய்து சுற்றமாகக்கொள்ளவேண்டாம்; அச்சுற்றத்தார் பழைய சுபாவமாகவேஅன்புடையராயிருப்பார் என்பதாம்.

9. Those who have been friends and have afterwards forsake nhim will return and join themselves to him, when the cause of disagreement is taken away.

௪௰. † உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

பரி:—(இ - ள்.) காரணமின்றித் தன்னிடத்துநின்றும் பிரிந்துபோயப் ‡ பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை அரசன் அக்காரணத்தைச் * செய்து வைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க, (எ - று).

§ வாளா 'உழைப்பிரிந்து' என்றமையின், பிரிதற்குக் காரணமின்மை பெற்றாம். ¶ வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் 'இழைத்திருந்து' என்றும், () அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுங் காரணத்தான் வந்தமையின் 'எண்ணிக்கொளல்' எனவுங் கூறினார். பிரிந்துபோய சுற்றத்தாருள் ○ தீமை செய்யப்போய ‖ அதனை ஒழியவருவானும் × அது செய்யாமற்போய்ப் பின் ÷ நன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமாகலின், [] தழுவுமாறு முறையே இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது

தெளி:—(இ - ள்.) உழை - (தன்) இடத்தினின்றும், பிரிந்து-(காரணமில்லாமற்) பிரிந்துபோய், காரணத்தின் - (பின்பு) காரணத்தினால், வந்தானை - வந்தசுற்றத்தானை, வேந்தன் - அரசன், இழைத்திருந்து - (அக்காரணத்தைச்) செய்துவைத்து, எண்ணி - ஆராய்ந்து, கொளல் - (தழுவிச்) கொள்ளக்கடவன், (எ - று)

சும்மா 'உழைப்பிரிந்து' என்றுகூறினமையால், பிரிதற்குக் காரணமில்லாமை பெறப்பட்டது. வருதற்குக்காரணத்தைச் செய்யாதவிடத்துப்

பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகைவரோடு கூடுவானாதலால் 'இழைத்திருந்து' என்றும், அன்பில்லாமற்போய்ப்பின்னுவ காரணத்தால்வந்தமையால 'எண்ணிக்கொளல்' என்றும் சொல்லினர். பிரிந்துபோன சுற்றத்தாருள தீமை

† உழை - இடம். ‡ பின் காரணத்தான - பின்பொரு நிமித்தத்தால்

* செய்து வைத்து - பூர்த்திசெய்து (நிறைவேற்றி).

§ வாளா - அடை கொடுக்காது சும்மா.

¶ வருதற் காரணத்தைச் செய்யாதவழி - காரணமின்றித் தன்னிடத்தினின்றும் பிரிந்துபோனவன் தன்னிடத்து வருவதற்குரிய காரணத்தைச் செய்யாதவிடத்து.

() அன்பின்றிப்போய் - தன்னிடத்து அன்பில்லாது பிரிந்துசென்று.

o தீமைசெய்ய - அரசனுக்கெதிரான தீயகாரியங்களைச் செய்ய.

‖ அதனை - தீய காரியங்களை. × அது - தீமை.

÷ நன்மைசெய்ய - நன்மையான காரியங்களைச் செய்வதனால்.

[] தழுவுமாறு - அணைக்கும் வகை.

செய்யப்போய் அதனை விடவருவானும், அது செய்யாமற்போய்ப் பின்பு நன்மைசெய்ய வருவானும் தழுவப்படுமாதலால், (சுற்றத்தாரைத்) தழுவுமாறுமுறையே இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

(க - ௰) காரணமில்லாமற் பிரிந்துபோய்ப் பின்பொரு காரணம்பற்றி வந்து கூடியவனை அரசன் ஆராய்ந்து கொள்ளக் கடவனென்பது.

10. When one may have left him, and for some cause has returned, let the king fulfil the object for which he has come back and thoughtfully receive him again.

பதினாறும் அதிகாரம்.

* போச்சாவாமை—*Against Forgetfullness.*

பரி:—அஃதாவது † உருவுந் திருவும் ‡ ஆற்றலும் ¶ முதலாயவற்றன் மகிழ்ந்து தங்காத்தலினும் பகையழித்தல் ○ முதலிய காரியங்களினும் சோர்தலைச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய குற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோர்வில்வழி யாகலின், இது குற்றந்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

---

* பொச்சாப்பு-மறவி. பொச்சாவாமை - மறவாமை. பொச்சாப்பென்பதும் மறவியென்பதும் ஒரு பொருட்கிளவிகளாமென்பது "வழுக்கொடு மறவி புன்மை மறவொடு பொல்லாங் கேகிழ், இழுக்கொடு சோர்வு பொச்சாப் பிகழ்ச்சியு மறத்த லின்பேர்" என்று சூடாமணி நிகண்டு கூறுவதால் நன்குவிளங்கும். நன்னூலார் பொச்சாப்பு வேறு, மறவிவேறு எனக்கொண்டு, உரியியலின் "அறிவருளாசை" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் "பொச்சாப் பூக்க மறமத, மறவி"என்று கூறுகின்றனர். நச்சினார்க்கினியார் "ஆக்கலவொருபால்" என்னுந் தொல்காப்பியம் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரவுரையில் "பொச்சாப்பென்பது அற்றப்படுதல்; அஃதாவது பாதுகாத்துச் செல்கின்ற பொருட்கண் யாதானுமோ ரிகழ்ச்சியான் இடையறவுபடுதல்" என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

† "குலமு முருவுங் குணமுந் திருவு,நலவுமுடர் கல்வி நயமும்-வலமுஞ், செருக்கைவிளைக் கின்றனவிச் செம்மற்கு நாளுந், திருக்கறான் மாண்பிற் செறிந்து" என்னுஞ்செய்யு ளின்கண் கவனித்தற் குரியதாம். உருவு - வடிவழகு.

‡ ஆற்றல் - அறிவு, ஆண்மை, பொருள்படை யென விருவகைத்தாய பெருமை.

¶ முதலாய என்றதனால் காடு, அரண் முதலியவற்றையுங் கொள்க.

○ முதலிய என்றதனால் தனது சேனை பகைவர் வசமாகாவாறு செய்தல், அமைச்சர் புரோகிதர்களோடு கலந்தாலோசித்தல் முதலியவற்றையுங் கொள்க.

தெளி:—அஃதாவது அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றால் மகிழ்ந்து தன்னைக் காதலிக்கொள்ளுதலினும் பகைவரை யழித்தல் முதலிய காரியங்களினும் மறத்தலைச் செய்யாமையாம். முற்கூறிய சுற்றத்தாரால் பயனுள்ளது இம்மறதி யில்லாதவிடத்தாகலால், இது (பொச்சாவாமை) சுற்றந்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

பரி:—(இ-ள்.) * மிக்க வுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியினுந் தீது, (எ-று).

† மிக்கவுவகை-பெருஞ்செல்வம், ‡ பேரின்பம், ¶ பெருமிதமென் றிவற்றான்வருவது. ○ அளவு பகைவரை யடர்த்தற்கும் கொடியோரை யொறுத்தற்கும் வேண்டுவது. இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுங் கொல்லும்; () இஃது அன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின் அதனினுந் தீதாயிற்று.

தெளி:—(இ-ள்.) சிறந்த வுவகைமகிழ்ச்சியின் - பெருஞ் சந்தோஷக் களிப்பால், (வரும்), சோர்வு-மறதியானது, இறந்தவெகுளியின்-அளவு கடந்த கோபத்திலும், தீது-(அரசனுக்குத்) தீயதாம். (எ-று).

பெருஞ்சந்தோஷம் - பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதம் என்ற இவற்றால் வருவது. அளவு பகைவரை வெல்லுதற்கும் கொடியோரைத் தண்டித்தற்கும் வேண்டுவது. அளவுகடந்தகோபம் ஒரோவிடத்தப் பகைவரையும் கொல்லும்; இஃது அத்தன்மையதல்லாமல் தன்னையே கொல்லுதலால் அதனிலும் தீயதாயிற்று.

(க-து.) அரசனுக்கு மிகுந்த வுவகைக்களிப்பால் வரும் மறதியானது அளவுகடந்த கோபத்திலும் தீயதாம்.

* மிக்க உவகைக்களிப்பு-பெருஞ்சந்தோஷத்தா லுண்டாகும் மதிமயக்கம். "உள்ளக்களித்தலும்" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் பரிமேலழகர் களித்தல் - உணர்வழியாதது; மகிழ்தல் - அஃதழிந்தது என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

† மிக்கவுவகை - அளவுகடந்த மகிழ்ச்சி. ‡ பேரின்பம்-சிருசுகம்.

¶ பெருமிதம் - படை, அரண்முதலியன வாய்ப்பா யிருக்கின்றன வென்னுங் கர்வம். ○ அளவு-கோபத்திற்கு அளவு.

() இஃது (மிக்கவுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி) அன்னதன்றி (அளவுகடந்த கோபம் ஒரோவிடத்துப்பகைவரையுங் கொல்லுவதுபோலா காமல்) தன்னையே கொல்லுதலால் அதனிலும் (அளவுகடந்த கோபத்தி லும்) கொடியதாயிற்று.[அளவுகடந்த கோபம் தன்னையும் ஒரோவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும்; அளவுகடந்த வுவகைக் களிப்பால்வரும்மறதியோ தன்னையேகொல்லும்; ஆதலால் அளவுகடந்த கோபத்திலும் அளவுகடந்த வுவகைக்களிப்பால் வரும் மறதி மிகக்கொடியதாமென்க.]

அரசியல்—௯௰-வது பொச்சாவாமை. **601**

1. More evil than excessive anger, is the thoughtlessness which springs from the intoxication of great joy

௨. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்; * அறி வினை நிச்சநிரப்புக் கெடுக்குமாறுபோல, (எ - று).

நிச்சநிரப்பு-நாள்தோறும் இரவான வருத்தித் தன்வயிறு நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையான்கணுண்டாயின் அவற்கு ‡ இளிவரவானும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவன் ¶ நன்குமதிப்பினை அழிக்கும்; அதுபோல மறவியும் புகழுடையான்கணுண்டாயின் அவற் குத் தற்காவாமையானும் காரியக் கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை விளை த்து அவன் நன்கு மதிப்பினை அழிக்குமெனபதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றம் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) நிச்சநிரப்பு - நித்தியவறுமையானது, அறிவினை-அறிவை, கொன்றாங்கு-கெடுக்கும் விதம்போல, புகழை (ஒருவனது) கீர்த்தியை, பொச்சாப்பு-(அவன்) மறதியானது, கொல்லும்-கெடுக்கும்,(எ-று).

நித்தியவறுமை-தினந்தோறும் யாசகத்தால் வருந்தித் தன் வயிற்றை நிறைத்தல். அந்நித்தியவறுமை அறிவுடையவனிடத்து உண்டாயின் அவ னுக்கு இளிவரவாலும் பாவத்தாலும் இகழ்ப்படுதலை உண்டாக்கி அவனது

நன்குமதிப்பை அழிக்கும்; அதுபோல மறதியும் புகழுடையவனிடத்து உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைக்காத்தலை சொன்னாமையாலும் காரியக் கெடுதியாலும் இகழப்படுதலை உண்டாக்கி அவனது நன்குமதிப்பை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவ்விரண்டு பாட்டாலும் மறவியினது குற்றம்சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) ஒருவனது கீர்த்தியைக் கெடுப்பது அவனது மறதியேயாம் என்பது.

2. Forgetfulness will destroy fame, even as constant poverty destroys knowledge.

---

* தரித்திரம் அறிவினைக் கெடுக்குமென்பது "நீர்மையே யன்றி நிரம்ப வெழுத்தல், கூர்மையு மெல்லா மொருங்கிழப்பர்—கூர்மையின், முல்லை யிலைக்கு மெயிற்றாய் நிரப்பென்னும், அல்ல லடையப்பட் டார்" என்று நாலடியார் கூறுவதாலு மறிதற்பாற்றும்.

† அஃது - நிச்சநிரப்பு. நிரம்புதல் என்னும் தொழிற்பெயரின் விகாரமாய நிரப்பு என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் எதிர்மறை யிலக்கணையால் நிரம்பாமை (தரித்திரம்) என்னும் பொருளையுணர்த்தி நின்றது. ‡ இளிவரவு - இழிவு (அவமானம்). ¶ நன்குமதிப்பு - கௌரவம்.

௩. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

பரி.—(இ - ள்.) பொச்சாந் தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமை யில்லை; * அவ்வின்மை † இந்நீதிநூ லுடையார்க்கே யன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. (எ - று).

அரசர்க்கே யன்றி ‡ அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும் ¶ அவை கைகூடாமையின் புகழில்லையென்பது தோன்ற 'எப்பானூலோர்க்குந் துணிவு' என்றார்.

தெளி:—(இ - ள்.) புகழ்மை - புகழுடையவராயிருத்தல், பொச்சாப் பார்க்கு - மறந்து கடப்பவர்க்கு, இல்லை—, அது - அவ்வில்லாமையானது, (இந்நீதிநூலுடையார்க்கேயல்லாமல்), உலகத்து - உலகத்தில், எப்பாலு வோர்க்கும் - எப்படிப்பட்ட நூலுடையவர்க்கும், துணிவு - ஒப்பமுடிந்தது, (எ - று.)

அரசருக்கேயல்லாமல் அறமுதலாயெ நான்கிலும் முயல்பவர் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையினால் புகழில்லை யென்பது தோன்ற 'எப்பாலு வோர்க்குந் துணிவு' என்றார். துணிவு - நிச்சயம்.

(க - து.) புகழுடையவராயிருத்தல் மறதியுடையார்க்கில்லை.

3. The thoughtless will never acquire fame; this is the clear decision of all the books in the world.

ச. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
போச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

பரி:—(இ - ள்.) காடு மலை $ முதலிய அரண்களுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கண் அச்சமுடையார்க்கு () அவற்றுப் பயனில்லை; அதுபோலச் செல்வமெல்லாம் உடையாராயினும் மனத்தின்கண் மறவியை உடையார்க்கு அவற்றுப் பயனில்லை, (எ - று)

o நன்மைக்கேதுவாகலின் 'நன்கு' என்றார். அச்சமுடையார் நின்ற அரணழியுமாறுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும்அழியுமென்பதாயிற்று.

* அவ்வின்மை-புகழுடைமையில்லாமை.

† 'பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை' என்னும் நீதிநூலுடையவர்க்கேயல்லாமல்.

‡ அறமுதலிய நான்கு-தருமார்த்த காமமோட்சம். ¶ அவை-அறமுதலிய நான்கும்.

$ முதலிய என்றமையின், மதிலும் கடலும் கொள்க. () அவற்றால்-அவ்வரண்க (பாதுகாவல்க) ளால்.

o நன்மைக்கேதுவாய செல்வத்தை நன்கு என்றது காரியவாகுபெயராம்.

தெளி:—(இ - ள்.) அரண் - (காடு மலை முதலிய) அரண்களுள்ளே, (இருந்தாலும்), அச்சமுடையார்க்கு - (மனத்தில்) அச்சத்தை யுடையவர்களுக்கு, இல்லை - (அவ்வரண்களால் பயன்) இல்லை, ஆங்கு - அது போல, நன்கு - செல்வமெல்லாம், (உடையவராயிருந்தாலும்), பொச்சாப்புடையார்க்கு - (மனத்தில்) மறதியையுடையவர்க்கு, இல்லை - (அச்செல்வங்களால் பயன்) இல்லை, (எ - று).

செல்வம் நன்மைக்குக் காரணமாயிருத்தலால் அதனை 'நன்கு' என்றார். அச்சமுடையவரிருக்கும் அரண் அழியும் விதம்போன்றமறதியுடையவரது செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று.

(க-து.) செல்வங்களால் வரும் பயன் மறதியுடையவர்க்கில்லை.

4. Just as the coward has no defence by whatever fortifications he may be surrounded, so the thoughtless has no good whatever advantages he may possess.

ரு. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.

பரி:—(இ - ள்.) தன்றுப் காக்கப்படுந் துன்பங்களை அவை வருதற்கு முன்னே அறிந்து * காவாது மறந்திருந்தான் பின்வந்து உற்றகாலத்துக் † காக்கலாகாமையின் ‡ அப்பிழைபயினை நினைந் ¶ திரங்கி விடும், (எ - று).

காக்கப்படுந் துன்பங்களாவன: சோர்வு பார்த்துப் பகைவர் செய்வன § வற்றின்கண் என்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றொக்கன ○ உற்ற காலத்துக் காக்கலாகாமையின் 'இரங்கிவிடும்' என்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் பொச்சாப்புடையார்க்கு வரும் ஏதங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) (தன்னால் வாராமற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை) முன்னுற - (அவைவருவதற்கு) முன்னே, காவாது - (அறிந்து) காவாமல்,

* காவாது - தடுக்காது. † காக்கலாகாமையின் - தடுத்தல் முடியாமையால்.

‡ அப்பிழைப்பினை - தன்னாற்காக்கப்படுந் துன்பங்களை அவை வருவதற்கு முன்னேயறிந்து காவாது மறந்திருந்த தனது தப்பிதத்தை.

¶ இரங்கிவிடும் - அனுதாபப்படுவோன்.

§ உறுதல் என்னும் பொருளையுணர்த்தும் ஊறு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயரினிடத்து ஏழனுருபும் இன்சாரியையும் உடன் றொக்கு நின்றன இங்கு ஊறு என்பது உற்றகாலத்தை யுணர்த்தினமையின் றொழிலாகு பெயராம்

௦ உற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின் - (மறதிநோக்கிப்பகைவர்செய்யுந் துன்பங்கள்) சேர்ந்தகாலத்தில் (அவற்றைத்) தடுத்தல் முடியாமையால்.

இழுக்கியான் - மறந்திருந்தவன், பின் - பின்பு, (வந்து), ஊறு - உற்றகாலத்தில், (காத்தல் கூடாமையால்), தனபிழை - தன்னுடைய அத்தப்பிதத்தை, (நினைந்து), இரங்கி விடும் - இரங்கிவிடுவோன், (எ - று.)

காக்கப்படுந் துன்பங்களாவன:மறதிபார்த்துப் பகைவர் செய்யுந்துன்பங்கள். ஊற்றின்கண் என்றவிடத்துக் கண்ணுருபும் இன்சாரியையும் உடன் றொக்கு நின்றன. ஊற்றின்கண் என்பது கண்ணென்னும் உருபும் இன்னென்னும் சாரியையுந் தொக்கு ஊறு என நின்றதென்பதாம். துன்பம் உற்றகாலத்தில் காததல்கூடாமையால் 'இரங்கிவிடும்'என்றார். இவை மூன்று பாட்டாலும் மறதியுடையவர்க்கு வரும் துன்பம்சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) துன்பங்களை வருமுன் காக்காமல் மறந்திருந்தவன் பின்பு தனது குற்றத்தைக்குறித்து விசனப்படுவான் என்பது.

5. The careless man, who provides not against the calamities that may happen, will afterwards think with sorrow of his fault.

௬. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னஃதொப்ப தில்

பரி:—(இ-ள்.) அரசர்க்கு மறவாமைக்குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின் * அதனை ஒக்கும் நன்மை பிறிதில்லை, (எ-று).

† வினைசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னும் தம் பாலார்கண்ணும் ஒப்ப வேண்டுதலின் 'யார்மாட்டும்' என்றும், ‡ தாம் பெருகியஞான்றும் சுருங்கிய ஞான்றும் ஒப்பவேண்டுதலின் 'என்றும்' என்றும், எல்லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் 'வழுக்காமை' என்றுங் கூறினார். ¶ வாயின் என்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயரடியாக வந்த வினையெச்சம் வாய்த்தல்-§ நேர்படுதல்.

தெளி:—(இ-ள்) (அரசர்க்கு) இழுக்காமை - மறவாமைக்குணமானது, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழுக்கா

* அதனை - மறவாமைக்குணத்தை.

† பகைவரிடத்து மாத்திரமேயன்றி வினைசெய்வார் (இராஜகாரியஞ் செய்வார்) சுற்றத்தாரென்னுந் தம்பாலார்கண்ணும் என்றும் பாடமுண்டு.

‡ தாம் செல்வமுதலியவற்றால் விருத்தியடைந்த காலத்திலும் அவையின்றிச் சுருங்கிய (குறைவடைந்த) காலத்திலும் சமமாக வேண்டுதலால் 'என்றும்' என்று கூறப்பட்டது.

¶ வாயின் என்பது வாய் (வாய்தல்) என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரடியாகப் பிறந்த செயின் என்னும் வாய்பாட்டு (எதிர்கால) வினையெச்சம். § நேர்படுதல் - பொருந்துதல்.

மை - ஒழிவில்லாமல், வாயின் - நேர்படுமாயின், அஃது - அதனை, ஒப்பது - ஒக்கும் நன்மையானது, இல் - (வேறொன்று) இல்லை, (எ-று).

தொழில் செய்வார் சுற்றத்தார் என்னும் தம்மவரிடத்தும் (இழுக்காமை) சமமாக வேண்டுதலால் 'யார்மாட்டும்' என்றும், (செல்வ முதலியவற்றால்) தாம் பெருகிய காலத்திலும் சுருங்கியகாலத்திலும் சமமாகவேண்டுதலால் 'என்றும்' என்றும், எல்லாக்காரியங்களிலும் சமமாகவேண்டுதலால் 'வழுக்காமை' என்றும் சொல்லினார். வாயின் என்பது வாய் என்னும்

முதனிலைத் தொழிற்பெயரடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம்.

(க - து.) யாவரிடத்தும் எக்காலத்தும் மறதியில்லாமை அரசனுக் கிருக்குமானால், அதனையொத்த நன்மை அவனுக்குப் பிறிதொன்றில்லை என்பது.

6. There is nothing to be compared with unfailing thoughtfulness, at all times, and towards all persons.

எ. அரியவென் றாகாத வில்லை பொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

பரி:—(இ - ள்.) இவை செய்தற்கரியனவென்று சொல்லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை, மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின், (எ - று)

பொச்சாவாத என்பதன் † இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. ‡ அந்தக் கரணமாகலின் 'கருவி' என்றார். இடைவிடாத வினையும் தப்பாத சூழ்ச்சியும் உடையார்க்கு எல்லாம எளிதின முடியுமென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்) அரியவென்று - (இவை செய்தற்கு) அரியனவென்று சொல்லப்பட்டு, ஆகாத - (ஒருவனுக்கு) முடியாத *காரியங்கள், இலலை—, பொச்சாவா - மறவாத, கருவியால் - மனததாலே, போற்றி - எண்ணி, செயின் - செய்யப்பெற்றால், (எ - று).

பொச்சாவாக் கருவி எனபதுபற்றி "நிலனும் பொருளும்" என்னும் (தொல்காப்பியச்) சூத்திரவுரையில் சேனாவரையர் "நின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமால் என்புழிக் காட்சியை மருந்தென்றுரைதலின், காணு மருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டதாம். 'பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச்செயின்' என்புழிப் பொச்சாவாக் கருவி யென்பது மது" என்றும், நச்சினார்க்கினியார் "'பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின்' என்பது கருவிக்கண் அடங்கும்" எனறும் கூறியிருக்கின்றனர்.

† இறுதிநிலை (தகர எழுத்துப்பேற்றோடு கூடிய அகரவிகுதி) விகாரத்தால் (செய்யுள் விகாரத்தால்) தொக்கு நின்றது.

‡ அந்தக்கரணம் - உட்கருவி; மனமென்பது அந்தக் கரணத்துள்

நன்றும்.

பொச்சாவா என்பது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். அந்தக் கரணமாதலால் மனத்தைக் 'கருவி' என்றார். இடைவிடாத நினைவும் தவறாத உபாயமும் உடையவர்க்கு எல்லாக்காரியமும் எளிதில் முடியுமென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் மறவாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க - ரு.) *மறவாது கன்காலோசித்துச் செய்யும் அரசனுக்குச் செய்தற்கருமையான காரியம் ஒன்றுமில்லை என்பது.*

7. There is nothing too difficult to be accomplished, if a man set about it carefully, with a thoughtful mind.

அ. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

பரி:—(இ - ள்.) நீதிநூலுடையார் இவை அரசர்க்குரியனவென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்களைக் * கடைப்பிடித்துச் செய்க, † அங்ஙனஞ் செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையினும் நன்மையில்லை ஆகலான்.

‡ *அச்செயல்களாவன:* ¶ *மூவகையாற்றலும்,* § *நால்வகையுபாயமும்,* ○ *ஐவகைத்தொழிலும்,* () *அறுவகைக் குணமும்* | *முதலாய செயல்கள்.*

* *கடைப்பிடித்து - மறவாது உறுதியாகக்கொண்டு.*

† *அங்ஙனம் செய்யாது - கடைப்பிடித்தல் செய்யாமல்.*

‡ *"உற்றிடு மாற்றன் மூன்று முபாயங்க ணான்கு கன்மை, பற்றிய தொழில்க ளைந்தும் பண்புறு குணங்க ளாறு,மற்றைய வினைத்தங் கேடாம் வளர்பிறப் பேழன் காறும்,பற்றிடு கன்மை யின்றும் பாழ்த்தபொச் சாப்புச் சாரின்" என்பது விநாயக புராணம்.*

¶ *மூவகையாற்றல் - அறிவும், ஆண்மையும்,பொருள்படையென இருவகைத்தாய பெருமையும் ஆம்.*

§ *நால்வகையுபாயம் - கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறுபடுத்*

தல், ஒறுத்தலாம்.

○ ஐவகைத்தொழில் - எளியமுயற்சியுடையது, செய்தாற் பயனுள்ளது, பெரும்பயன் தருவது, ஐயமில்லாதது, பின்பு இன்பம் தருவதாகிய தொழில்களாம். இவ்வாறு கொள்ளாது "பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து,மிருடீர வெண்ணிச் செயல்" என்றுங் குறளிற் கூறிய ஐவகைத்தொழிலைக் கொள்ளினுமொக்கும். நச்சினார்க்கினியார் "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்" என்னுந்தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையில் அரசரின் ஐவகைத்தொழில் ஓதல், வேட்டல், ஈதல், காத்தல், தண்டஞ்செய்தல் என்று கூறுவர்.

() அறுவகைக் குணம் - நட்பாக்கல், பகையாக்கல்,பகை மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலாம்.

முதலாய என்றதனால் அன்பு,நாண்,ஒப்புரவு, கண்ணோட்ட முதலியவற்றையுங் கொள்க.

சாதிதருமமாகிய இவற்றின் † வழிஇயோர்க்குள்ளது நிரயத்துன்பமே யாகலின் 'எழுமையுமில்' என்றார். ‡ எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) புகழ்ந்தவை - (நீதிநூலுடையார் இவை அரசர்க்கு உரியனவ வென்று) உயர்த்திச்சொல்லிய செயல்களை, போற்றி - கடைப்பிடித்து, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர், செய்யாது - (அப்படி) செய்யாமல், இகழ்ந்தார்க்கு - மறந்தவர்க்கு, எழுமையும் - எழுபிறப்பிலும், (நன்மையானது), இல் - இல்லை, (ஆதலால்), (எ - று).

அச்செயல்களாவன ; மூவகை யாற்றலும், நால்வகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலான செயல்கள், (அரச) சாதிகருமமாகியஇவற்றினின் றம்வழுவியஅரசர்க்குவருவதுநரகத்துக்கமே யாதலால் 'எழுமையுமில்' என்றார். எழுமை-எண்ணலளவை யாகுபெயர். இதனால் மறவாது செய்யவேண்டுங்காரியங்கள் சொல்லப்பட்டன.

(க - து.) நீதிநூலுடையார் உயர்த்திக் கூறியசெயல்களைச் செய்யாது மறந்திருந்த அரசருக்கு எழுபிறப்பினும் நன்மை

யில்லை என்பது.

8. Let a man observe and do those things which have been praised by the wise; if he neglects, and does not perform them, for him there will be no happiness throughout the seven births.

௫௩௯. ¶ இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

பரி:—(இ - ள்.) அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக்கண் தாம் வலியுறும்போழுது முற்காலத்து அதனின் ஆய சோர்வாற் § கெட்டவர்களை நினைக்க ○ காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சியே வேற்

இவற்றின் - மூவகையாற்றல் முதலியவற்றில்.

| வழீஇயோர்க்கு முன்னது என்றும் பாடமுண்டு.

‡ எழு என்னும் எண்ணுப் பொருளையுணர்த்தார் எழுமையென்பது எழுவகைப் பிறப்பினை யுணர்த்துதலால் எண்ணலளவை யாகுபெயராம்.

¶ "இகழ்ச்சி யிற்கெடு வார்களை யெண்ணுக, மகிழ்ச்சி யின்பத்தின் மைந்துறும் போழ்தெனப்,புகழ்ச்சி நூலுட் புகன்றனர் பூவிறுட்,டிகழ்ச்சி சென்றசெம் பொன்முடி மன்னனே" என்பது சூளாமணி.

§ கெட்டவர்கள் - இராவணன், துரியோதனன், சச்சந்தன் முதலாயினோர்.

○ காரணங்கள் - மகிழ்ச்சியடைதற்குக் காரணமாயுள்ள பொருள், படை, அரண், வலி, துணை முதலியவை.

றித் 'தம்மகிழ்ச்சியின்' என்றும், * இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடன் தோன்றுமாகலின் 'மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து' என்றுங் கூறினர். கெட்டாரை உள்ளவே, தாமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைந்துறு ரென்பது கருத்து. † எண்ணு வென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

தேளி:—(இ - ள்.) (அரசர்) தம்மகிழ்ச்சியின் - தமது மகிழ்ச்சியினி

டத்து, தாமைத்தறும்போழ்து - தாம் செருக்குறும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் - (முற்காலத்தில் அரமகிழ்ச்சியினால் ஆகிய) மறதியினால, கெட்டாரை யுள்ளுக - கெட்டவர்களை நினைக்கக்கடவர், (எ - று).

மகிழ்சசிக்குக்காரணமாயுள்ளவற்றோடு அவர்க்கு உண்டாகிய உரிமையை மகிழ்ச்சியின்மேலேற்றித் 'தம்மகிழ்ச்சியின' என்றும், இகழ்ச்சியும் சேர்ந்தே உடன் தோன்றுமாகலால் 'மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து' என்றும் சொல்லினர். கெட்டாரை நினைக்கவே தாமும் அப்படியே கெடுவோமென்று அம்மகிழ்ச்சியினிடத்துச் செருக்குறாரென்பது கருத்து.

(க - து.) அரசர் மகிழ்சசியினாற கருவமடையும்போது மறதியினாற கெட்டவர்களை நினைக்கக்கடவர் என்பது.

9. Let a king reflect on those who have been ruined by neglect, when his mind is elated with joy.

௰0 உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

பரி:—(இ - ள்.) அரசனுக்குத் தான் எய்த நினைத்த பொருளை அந்நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம், பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின், (எ - று).

‡ அது கூடாதென்பது ஒழிந்து நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அதன்கண்ணே முயறல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

மகிழசசிக்குக்காரணமாயுள்ளவற்றுடன் அரசர்க்குளதாய உரிமையை (சுதந்தரத்தை) மகிழ்சசியின்மேலேற்றிக்கூறியது காரணத்தினுரிமை காரியத்தின் மேலாய உபசாரவழக்காம். பொருள் முதலியன - காரணம் - மகிழ்ச்சி - அதன் காரியம்.

* மகிழ்ச்சியினால் செருக்குறும்போது இகழ்ச்சியும் சேர்ந்தே உடன் தோன்றுமெனக.

† உன்னுக என்பதற்குப் பிரதியாக எண்ணுக என்றும் பாடமுண்டு.

‡ அது கூடாது (தானடைய நினைத்தபொருளை பிடைவிடாது நினைத்தல் முடியாது) என்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளை புணர்த்தினமையின் மன் ஒழிபிசைப் பொருளில் வந்தது.

தெளி:—(இ-ள்) (அரசனுக்கு) தான்—, உள்ளியது-(அடைய) நினைத்த பொருளை, எய்தல் - (அந்நினைத்தபடியே) அடைதல், எளிதுமன் - எளிதாகும், மற்றும் - பின்னும், உள்ளியது - அந்நினைத்தபொருளையே, உள்ளப் பெறின் - நினைக்கக்கூடுமானால், (எ - று).

அது கூடாதென்பது ஒழிந்தநின்றமையின் மன் ஒழியிசைப் பொருளில் வந்தது. அந்நினைத்த பொருளையே நினைக்கவாவது மறதியில்லாமல் அந்நினைத்த பொருளினிடத்தே முயற்சிசெய்தல். இவை இரண்டுபாட்டாலும் மறவாமைக்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது

(க - ந.) அரசன் மறதியின்றி முயற்சியுடையவனாயிருந்தால் அவன் தான் நினைக்கும் பொருளை எளிதிலடைவான் என்பது.

. 10. It is easy for a king to obtain whatever he may think of, if he thoughtfully pursue it.

பதினேழாம் அதிகாரம்.

† செங்கோன்மை—On upright Government.

பரி:—அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் ‡ முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது ¶ செவ்விய கோல் போறலின் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் § தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி.—அஃதாவது அரசனால் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை,

அந்த முறையானது ஒரு பக்கத்திற் சாயாமற் செவ்வையாகிய கோல்போலிருத்தலாற் செங்கோலெனப்பட்டது. இதனை வடநூலார் தண்டமென்றனர். அம்முறை மறதியில்லாத அரசனால் செய்யத்தக்கதாகலான், இது (செங்கோன்மை) பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

† "படையுங் கொடியுங் குடையு முரசு, நடைநவில் புரவியுங் களிறுந் தேருந், தாரு முடியு நேர்வன பிறவுந், தெரிவுகொள் செங்கோ லரசர்க் குரிய" என்பது தொல்காப்பியம் மரபியல்.

‡ முறை - நீதி. ¶ செவ்வியகோல் என்பது செவ்விய கோல்போன்ற நீதியை யுணர்த்துவதால் உவமையாகு பெயராம்.

§ தண்டம் - கோல். ஒருபக்கத்திலும் கோணுதலில்லாத கோல்போன்ற நீதியை யுணர்த்துதலால் இதுவும் உவமையாகு பெயராம்.

† ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே ‡ முறை.

பரி:—(இ-ள்.) தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி யாவர்மாட்டுங் †† கண்ணோடாது ‡‡ நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய ¶ தண்டத்தை § நூலோரோடுமாராய்ந்து அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே முறையாம், (எ-று).

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் () அதனை ‖ 'இறை' யென்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தார்கண்ணும் என்பார் 'யார்மாட்டும்' என்றுங் கூறினார். O இறைமை இறையெனவும் செய்வது செய்வஃதெனவும் நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) (தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை) ஓர்ந்து - நாடி, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், கண்ணோடாது - முகங் கொடாமல், இறைபுரிந்து - நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி, தேர்ந்து-(அக்

குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து, செய்வஃதே - (அவ்வளவினதாகச்) செய்வதே. முறை-நீதியாம், (எ - று).

நடுவுநிலைமையைப் பொருந்துதல் இறை என்னும் அரசனுக்கு இயல்பாகலால் அதனை 'இறை' என்றும், உயிரினும் சிறந்தவரிடத்தும் என்பார் 'யார்மாட்டும்' என்றும் சொல்லினர். இறைமை - இறை என்றும், செய்வது - செய்வஃது என்றும் விகாரப்பட்டு நின்றன. இதனால் செங்கோலின் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(க - ரு.) அரசன் தன் கீழ்வாழ்வார் செய்யுங்குற்றத்தை யாராய்ந்து யாவரிடத்திலும் நடுவுநிலைமையைப்பொருந்தியரசாள்வதே செங்கோலாம் என்பது.

---

† "எய்திய குற்றந் தேர்ந்து யாவரா யினுங்கண் ணோடா, தைதெனை நாடி நீதி யறத்தலைப் பிழையாத் தண்டம், செய்தலே செங்கோ லாகும்" என்பது விநாயக புராணம்.

‡ "முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வௌவல்" என்பது கலித்தொகை நெய்தற்கலி.

†† தன்னுடன் பழகியவரைக் கண்டால் அவர் கூறியவற்றை மறுக்க மாட்டாமை கண்ணோட்டமெனப்படும். இது தாட்சண்ணியம் என்றும் முகங்கொடுத்தலென்றும் சொல்லப்படும்.

‡‡ பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்னு மிம்மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின் வழுவாமல் ஒப்பநிற்கும் நிலைமை நடுவுநிலைமையெனப்படும்.

¶ தண்டம் - தண்டனை. § நூலோர் என்றது அமைச்சர் புரோகிதர்களை. () அதனை - நடுவு நிற்றலை.

‖ இறையென்னும் பொருட்பெயர் அதன்பண்பாகிய நடுவுநிற்றலை யுணர்த்தலால் பொருளாகு பெயராம். இறை - அரசன்.

○ இறைமை இறையென்றாயது கடைக்குறைவிகாரமாம்; செய்வது செய்வஃது என்றாயது விரித்தல் விகாரமாம்.

அரசியல்—கஎ-வது செங்கோன்மை. 611

1 To examine into the crimes which may be committed, to show no favor to any one, to desire to act with impar-

tiality towards all, and to inflict such punishments as may be wisely resolved on, this is rectitude.

~~~

உ. † வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.

பரி:—(இ - ள்.) உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிற்குமேனினும் குடிகள் அரசன் செங்கோலுளதாயின் உளவாகாநிற்கும், (எ - று).

‡ நோக்கிவாழ்தல்-இன்றியமையாமை. ¶ வானினாயவுணவை 'வான்' என்றும், கோலினாய ஏமத்தைக் 'கோல்' என்றுங் கூறினர். அவ்வேமம் இல்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) உலகெல்லாம் - உலகத்துயிர்களெல்லாம், வானோக்கி, (மழைபெய்யுமாயின) அம்மழையைநோக்கி, வாழும் - உளவாகாநிற்கும், (என்றாலும்), குடி - குடிகள், மன்னவன் - அரசனது, கோனோக்கி— (செங்கோலுடையனாயின்) அச்செங்கோலை நோக்கி, வாழும் - உளவாகா நிற்கும், (எ - று).

நோக்கிவாழ்தல் - இல்லாமல் கூடாமை. வானினாலாகிய வுணவினை 'வான்' என்றும், கோலினாலாகிய காவலைக் 'கோல்' என்றுங் கூறினர். அக்காவல் இல்லாவிடத்து உணவு உண்டாயிருந்தாலுங் குடிகளுக்கு அவ்வுணவாற் பிரயோசனமில்லை என்பதாம்

† "துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்தனளியின்மை வாழு முயிர்க்கு" என்று பின் கொடுங்கோன்மையிற் கூறுவது மிங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

‡ உயிர்கள் மழையையும் குடிகள் செங்கோலையும் நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாதாகிய (அத்தியாவசியகமாமெ)ன்பது "மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை" "கோனோக்கி வாழுங் குடியெல்லாம்" "வானத் துளி நோக்கி வாழு முலகம்" என்றுள்ள பிரயோகங்களாலும் அறிதற்பாற்றாம்.
~~~

நோக்குதலென்பது இங்கு மனவெழுச்சியின்மேல் நின்றது; அஃதாவது கண்ணால் நோக்கும் நோக்கமின்றி மனதால் நோக்கும் நோக்கமாம்.

"தானோக்கா தெத்துயரஞ் செய்திடினுந் தார்வேந்தன், கோனோக்கி வாழுங் குடிபோன் றிருந்தேனே" என்று குலசேகர ஆழ்வார் கூறுவது மீண்டுணர்தற்பாலதாம்.

¶ வான் வானாலாகிய வுணவையும், கோல் கோலாலாகிய காவலையும் உணர்த்துவதால் அவை கருவியாகு பெயர்களாம். வான் என்னும் இடப்பெயர் முன்னர் மேகத்தையும் பின்னர் அம்மேகம் பொழியும் மழையையும் அப்பால்அதனாலாகிய வுணவையும் உணர்த்துவதால் மும்மடியாகுபெயராம்.

(க - து.) மழைபெய்வதால் உயிர்கள் இருத்தல்போன்று செங்கோல் நடைபெறுவதால் குடிகள் இருக்கும் என்பது.

2. When there is rain, the world enjoys prosperity; and when the king rules justly, his subjects prosper.

௩. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

பரி:—(இ - ள்.) † அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனுட் சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங் காரணமாய் நிலைபெற்றது அரசனுஞ் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல், (எ - று).

அரசர் வணிகரென்னும் ஏனையோர்க்கும் உரித்தாயினும், ○ தலைமை

† அந்தணரென்பது இங்குச் சாதிப்பெயர் மாத்திரமாய் நின்றது.

○ அந்தணர்க்கு வேதத்தை யோதுதலேயன்றி யோதுவித்தலு முரியதாயிருத்தலின், 'தலைமைபற்றி அந்தணர் நூல் என்றார்' என்று கூறப்பட்டது. தலைமை - முதன்மை. அரசர்க்கும் வணிகர்க்கும் வேதத்தைப் பிறர்க்கு ஓதுவித்தலில் அதிகாரமின்றி ஓதுதலில் அதிகாரமுண்டென்பது

மனுதருமசாஸ்திரம் பத்தாவதத்தியாயத்தில் "க்ஷத்திரியனுக்குச் சத்தி பாண முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்து உலகாள்வதும், வைசியனுக்கு வர்த்தகஞ்செய்வது பசுவைக்காப்பது பயிரிடுவது என்னுமிவையும் ஜீவனோபாயமாம் மேற்சொல்லிய யாகஞ்செய்தல் தானங்கொடுத்தல் (வேதம்) ஓதல் இவை தர்மோபாயமாம்" என்று கூறுவதாலறிக. சூத்திரனுக்கு வேதத்தையோதுவதற்கதிகாரமின்மையால் அவனுக்கு முத்திசித்தியாதோவெனின், வேதமும் வேதத்தின் பொருளை யையந்திரிபின்றி யெடுத்துக் கூறும்பாரதமுதலிய நூல்களும் ஞானவாயிலாக முத்திக்குக்காரணமாயிருத்தலால் வேதம் ஓதினவர்களுக்கே முத்தியுண்டாமென்பது பொருந்தாதாயிற்று; ஆகவே, வேதத்தின் பொருளை யையந்திரிபின்றி யெடுத்துக்கூறும் பாரதமுதலிய நூல்களைத் தக்கவாறு படிப்பவரியாவர்க்கும் ஞானவாயிலாக முத்தியுண்டாதற்குத் தடையின்றாமென்க.

மனுதருமசாஸ்திரம் பத்தாவதத்தியாயத்தில் "ஹிம்சை செய்யாமை, சத்தியம், தீவினையாற் பொருள் சம்பாதியாமை, ஒழுக்கம், இந்திரிய நிக்கிரகம்...(பிராம்மண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும்) நான்குவருணத்தா (சாதியா)ர்க்கும் முக்கியமான தருமமாமென்று சுருக்கமாய் மனு சொல்லியிருக்கிறார். அவை சங்கரசாதிகளுக்கும் இருக்கவேண்டியவை" என்றும், ஆறாவதத்தியாயத்தில் "இந்திரிய நிக்கிரகத்தாலும், இராகத்துவேஷமில்லாமையாலும், ஜீவஹிம்சை செய்யாமையாலும் மோட்சமடைதற்கு யோக்கியனாவான்" என்றும் கூறுவதும் இங்குக் கவனிக்கத்தக்கதாமென்க.

பற்றி 'அந்தணர்நூல்' என்றார். ‡ மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்,காவலன்

‡ இதன் பொருள்-சிறந்த தவசிகளது விரதமும் பெண்களது கற்பும் அரசனது காவலில் தங்கமாட்டா என்பது. மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன் காவலன்றித் தங்கா என்றும் பாடமுண்டு "காவலன்றித் தங்காவலானுலின்" என்றும் பாடமுண்டு. இதுபொருந்தும்.

"சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை" [நிறையாவது மறைபிறரறியாமல ஒழுகுதல் என்றனர் நச்சினார்க்கினியர்.] என்றும், "உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை, யற்றே தவத்திற் குரு" என்றும் உள்ள குறள்களாலும், வான் சிறப்பு ஒன்பதாவது குறளின் விசேடவுரையில் "தவமாவது மனம் பொறிவழிபோகாது நிற்றற் பொருட்டு விரதங்களான் உண்டி சுருக்கல் முதலாயின" என்றும், கள்ளாமை யதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் "புறத்துப்போகாது மடங்கி மெய்யுணர்தலைப்பட்டு உயிரை மெய்யோடுகூட்டக்கூடாதவர் (துறவிகளின்) மனம்" என்றும் பரிமேலழகர் கூறுவதாலும், மணிமேகலை உதயகுமரன் அம்பலம் புக்ககாதையில் "கன்னிக் காவலும் கடியிற் காவலும், தன்றுறை கணவன் சாவுறிற் காவலும், நிறையிற் காத்துப் பிறர்பிறர்க் காணாது" என்று கூறுவதாலும், மனுதர்மசாஸ்திரம் ஒன்பதாவதத்தியாயத்தில் "மாதர்கள் தங்களைத்தாமே காக்கவேணும்; அதுவே அவர்களுக்கு நல்காப்பாகும் நல்லகாவலரை வைத்து வெளியிற் போகவொட்டாமல வீட்டில் வைத்து காப்பாற்றினாலும் (அவர்கள்) காக்கப்படமாட்டார்கள்" என்றும், பன்னிரண்டாவதத்தியாயத்தில் "கண்ணுக்குத்தெரிகிறதாயும் தெரியாததாயுமிருக்கிற எல்லாப்பதார்த்தமும் பரமாத்மாவினிடத்து வாசஞ்செய்வதாக யோகத்தியானத்தால் பார்த்துமேலிடத்தில் மனம் வையாது பிரஹ்மசாட்சாத்காரஞ்செய்கிறவன் அதர்மத்தில்மனத்தை வைக்கமாட்டான்" என்றும், ஆறாவதத்தியாயத்தில் "பிரஹ்மசாட்சாத்காரஞ் செய்கிறவனுக்குக் காமசம்பந்தம் வரமாட்டாது. ஆகையால் ஜனன மரண ரூபமான சம்சார சக்கரத்தில் துன்பப்படமாட்டானென்பது கருத்து" என்று கூறுவதாலும், மாதவர் நோன்பும் மடவார்கற்பும் [கற்பாவது தனக்கணவனைத் தெய்வமென்று உணர்வதோர்மேற்கோள் என்றனர் நச்சினார்க்கினியர்] மனவொழுக்கமாயிருத்தலின அவை அரசனது காவலில்தங்கமாட்டாவாயினவெனக. ஆகவே மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும், காவலன் காவலன்றித் தங்கா என்று கொள்ளுதல் இத்துத்தகுதியுடையதாகாது; எனெனின், "சண்டறமென்றது அவை யொழிந்தவற்றை" என்று கூறுத லாலெனக. மாதவரது விரதமும பெண்களது கற்பும் அரசனதுகாவலினாலன்றித் தங்கமாட்டா என்பது அதனபொருளாதலினாலும், இதன்படி அரசனது காவலினாலன்றித்தங்கமாட்டாத மாதவரது நோன்பையும்மட

வாரது கற்பையும் ஒழித்துக் கூறுவது முரணுதலாலும் காவலமைந்த தங்
கா என்பது பொருந்தாது. மாதவரது விரதமும் மகளிரது கற்பும் அவர
வரது மனவொழுக்கத்தினாலேயே மனத்தில் நிலைபெறுவனவாயும் அரச
னது பாதுகாவலில் தங்காதனவாயும் இருந்தாலும் அவை நிலைபெறுவதற்கு

காவலிற் றங்கா ஆகலின், ஈண்டறமென்றது † உவை யொழிந்தவற்றை. ¶ வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோல் இவ்வழி நடவாதாகலின் அதனை அவற்றிற்கு 'ஆதி' என்றும், ○ அப் பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லையென்பார் 'நின்றது' என்றுங் கூறினர். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) மன்னவன்கோல் - அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோலானது, அந்தணர் நூற்கும்—அந்தணர்க்கு உரியதாகிய வேதத்திற்கும், அறத்திற்கும்—(அவ்வேதத்தாற் சொல்லப்பட்ட) அறத்திற்கும், ஆதியாய் - காரணமாய், நின்றது - நிலைபெற்றது, (எ-று).

அரசனது காவல் பாலனத்தில் உதவியாயிருப்பதுபற்றி மணிமேகலை சிறைசெய்காதையில் "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன் காவலின்றெனி லின்றால்" என்றும், நன் மணிக்கடிகை நாற்பத்தொன்பதாவது செய்யுளில் 'தவமும் அரசிலா ரில்வழி யில்லை' என்றும் கூறினவென்க. இதுவேயுமன்றி இராமாயணம் பாலகாண்டத்தில் விசுவாமித்திரர் தசரத சக்ரவர்த்தியை நோக்கி "என்னிலைய முனிவரு மிமையவரு மிடையூறொன் றுடைய ரானால்,பன்னகமு நகவெள்ளிப் பனிவரையும் பாற்கடலும் பதும பீடத், தந்நகருங் கற்பகநாட் டணிநகரு மணிமாட வயோத்தியென்னும், பொன்னகரு மல்லாது புகலுண்டோ விகலகடந்த புலவு வேலோய்" என்றும், "தருவனத்துள் யானியற்றத் தவவேள்விக் கிடையூறாத் தவஞ்செய் வோர்கள், வெருவரச்சென் றடைகாம வெகுளியென நிருதரிடை விலக்கா வண்ணம், செருமுகத்துக் காத்தியென நின்சிறுவர் நால்வரிலுங் கரிய செம்மல், ஒருவனைத் தந்திடுதி" என்றும் கூறியது மிங்குக்கவ

னிக்கத் தக்கதாம்.

† அவை - மாதவர் நோன்பும் மடவார்கற்பும்.

¶ சிலர்கள் அநாதியா (உற்பத்தியில்லாதவரா)யிருத்தலால் அவர்களுக்குத் தர்மோபாயமா யுள்ள வேதமும் அதனாற் சொல்லப்பட்ட அறமும அநாதியாயிருக்கின்றன வெனக. மனுதருமசாஸ்திரம் பன்னிரண்டாவதத்தியாயத்தில் "அந்த வேதசாஸ்திரமானது சுயம்புவேயல்லது ஒருவரால் செய்யப்பட்டதன்று", "அநாதியான வேதசாஸ்திரமானது ஜங்கம ஸ்தாவர ரூபமான சகலபூதங்களையுங் காப்பாற்றுகிறது" என்றும், பராசரஸ்மிருதி முதலத்தியாயத்தில் "ஒருவரும் வேதத்தைச்செய்தவர்களல்லர். பிரஹ்மா வேதத்தைக்கேட்டு அப்படியே ஸ்மிருதிகளைச்செய்கிறார். கற்பங்களுக்கிடையிடையில் மனுவும் ஸ்மிருதிகளைச்செய்கிறார்" என்றுங்கூறியுள்ளனவும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

o அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லை-[வேதத்தையும் வேதத்தாற்கூறப்பட்ட அறத்தையும் நடத்துதலாகிய] அத்தன்மையே (செங்கோலாகிய) தனக்குக் காரணமாவது வேறொருவகையாலன்றென்பதாம். செங்கோல் வேதத்தையும் அதனாற்கூறப்பட்ட அறத்தையும் நடைபெறச் செய்வது பற்றி அவற்றிற்குக்காரணமென்று சொல்லப்பட்டதென்க.

வேதமானது அரசர் வணிகரென்னும் மற்றையவர்க்கும் உரியதாயினும், தலைமைபற்றி அதனை 'அந்தணர்நூல்' என்றார். துறவிகளது விரதமும் பெண்களது கற்பும் அரசனது காவலில் தங்குவனவன்றாதலால், இங்கு அறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறமும் அநாதியாயிருந்தாலும் செங்கோல் இல்லாதவிடத்து நடைபெறுவாகலால் அச்செங்கோலை அவ்வேதத்திற்கும் அறத்திற்கும் 'ஆதி' என்றும், அத்தன்மையே தனக்கு ஆதியாவது வேறில்லையென்பார் 'நின்றது' என்றும் சொல்லினார். இவை இரண்டாலும் செங்கோலது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) அரசனது செங்கோல் வேதமும் அதனாற் சொல்

லப்பட்டதருமமும் நிலைபெறுவதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது.

3. The sceptre of the king is the firm support of the Vedas of the Brahmin, and of all virtue.

ச. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

பரி:—(இ - ள்.) தன்குடிகளையும் அணைத்துச் செங்கோலையுஞ் செலுத்தும் பெருநில வேந்தனடியைப் பொருந்தி விடார் உலகத்தார்.

அணைத்தல் - இன்சொற் சொல்லுதலும் தளர்ந்துழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் * முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற் செய்வான் நிலமுழுதும் ஆளுமாகலின் அவனை 'மாநிலமன்னன்' என்றும், அவன் மாட்டியாவரும் நீங்கா அன்பின ராவராகலின் 'அடிதழீஇ நிற்கு முலகு' என்றுங் கூறினர்.

தெளி:—(இ - ள்.) உலகு - உலகத்தார், குடிதழீஇ-(தன்) குடிகளையும் அணைத்து, கோலோச்சும் - செங்கோலையுஞ் செலுத்தும், மாநிலமன்னன் - பெருநிலவேந்தனது, அடிதழீஇ - அடியைப்பொருந்தி, நிற்கும்—(விடாது) நிற்பார், (எ - று).

அணைத்தல் - இன்சொற் சொல்லுதலும் (குடிகள்) தளர்ந்தவிடத்து (அவர்களுக்கு) வேண்டுவனவற்றைக் கொடுத்தலும் முதலானவை. இவ்விரண்டையும் தப்பாமற் செய்பவன் நிலமுழுதும் ஆளுவானாகையால் அவனை 'மாநிலமன்னன்' என்றும், அவனிடத்து யாவரும் நீங்காத அன்புடையவராவராகலால் 'அடிதழீஇ நிற்கு முலகு' என்றும் சொல்லினர்.

(க - து.) தனதுகுடிகளை யன்புடன் பாதுகாத்துச் செங்கோல்செலுத்தும் அரசனை யுலகத்தார் விடாதுபற்றுவர்என்பது.

---

* முதலாயின என்றமையின் கள்வர் முதலாயினோரால் கேடுஇ புண்டாகாதவாறு காத்தலையுங் கொள்க.

4. The world will constantly embrace the feet of the great king who rules his subjects with love.

ரு. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

பரி:—(இ-ள்.) * பருவமழையுங் குன்றாதவிளைவும் ஒருங்கு கூடி நூல்கள் சொல்லிய இயல்பாற் செங்கோலைச் செலுத்தும் அரசனது நாட்டின் கண்ணவாம், (எ- று).

† உளியென்பது மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல்.
‡ வானும் நிலனுஞ் சோரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்கு மென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்) பெயலும் - பருவமழையும், விளையுளும் - (குறையாத) விளைவும், தொக்கு - (ஒருமித்து) கூடி, இயல்புளி - (நூல்கள்சொல்லிய) இயல்பால், கோலோச்சும் - செங்கோலை செலுத்தும், மன்னவன் - அரசனது, நாட்ட - நாட்டினுள்ளனவாம், (எ - று)

உளியென்பது மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. (இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவனது நாட்டில்) வானமும் நிலமும் சோரத்தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்கு மென்பதாம்.

(க-து) நீதியுள்ள அரசனது நாட்டில் காலமழையும் குறையாத விளைவும் உளவாகாநிற்கும் என்பது.

5. Rain and plentiful crops will ever dwell together in the country of the king who sways his sceptre with justice.

சு. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

* பருவமழை - பெய்யவேண்டுங்காலத்தில தவறாது பெய்யுமழை.

† உளியென்னுமிடைச்சொல் மூன்றாம் வேற்றுமையின் கருவிப் பொருளில் வந்தது. இலக்கணக்கொத்து "எழுவாய் வேற்றுமைக் குருபே யின்று" என்னுஞ்சூத்திரத்திறுரையில் "கொண்டு, பொருட்டு, உடைய, உளி, மாறு, ஒடு, ஞடு, என்முதலியனவும் உவமவுருபுகளும் சொல்லே யுருபாதும் போலவெனக" என்று கூறியிருத்தலு மிங்குக்கவனிக்கத்தக்கது.

‡ வான்றொழிற்பட்டு வளஞ்சுரத்தல் - மேகம் பெய்யவேண்டுங்காலத்தில் தவறாது மழைபெய்தல். நிலந் தொழிற்பட்டுவளஞ்சுரத்தல் - விளைநிலங்கள் விளையவேண்டுங்காலத்தில் ஒன்றுறுங் குறைவின்றி விளைதல்.

பரி:—(இ - ள்.) மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவன் எறியும் வேலன்று, கோல்; அஃதும் * அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின், (எ - று).

கோல் செவ்விதாய வழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் 'வேலன்று' என்றார். † "மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்றார் பிறரும். ‡ கோடாதெனன்பது பாடமாயின், கருவியின்றொழில் வினைமுதன் மேனின்றதாக வுரைக்க.

தெளி:—(இ-ள்.) மன்னவன் - அரசனுக்கு, வென்றிதருவது - (போரில்) வெற்றியைக்கொடுப்பது, வேலன்று-(அவனெறியும்) வேற்படையன்றாம், கோல் - (அவனது) செங்கோலாம், அதூஉம் - அச்செங்கோலும், (அத்தன்மையதாவது), கோடாதெனின் - (தான்) கோணாதிருக்குமாயின்.

கோல் செவ்விதாயவிடத்தே வேல் பயன்படுமென்பார் 'வேலன்று' என்றார். கோல்-நீதி. செவ்விதாதல் - ஒரு பக்கத்திற் சாயாதிருத்தல்.

(க-து.) அரசனுக்கு வெற்றியைக்கொடுப்பது அவனது செங்கோலேயன்றி அவனெறியும் வேற்படையன்று என்பது.

It is not the javelin that gives victory, but the king's sceptre, if it do no injustice.

எ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

பரி:—(இ - ள்.) வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்; அவன் தன்னை அவனது செங்கோலே காக்கும், § அதனை () முட்டுவந்துழியும் முட்டாமற் செலுத்துவனாயின், (எ - று).

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு ¶ மகனை முறைசெய்தான் கண்ணும்

* அப்பெற்றித்தாவது - வெற்றியைக் கொடுப்பதாவது.

† புறநானூறு ருரு. இதன்பொருள் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடையது அரசரது வெற்றி என்பது.

‡ கோடான் என்பது பாடமானால் செங்கோலாகிய கருவியின் தொழில் மன்னவனுடைய வினைமுதல் (எழுவாய்) மேல் நின்றதாக வுரைத்துக் கொள்க என்பதாம். தொழிலென்றது கோணுதலை.

§ அதனை - செங்கோலை.

() முட்ட (தடைப்பட) வந்தழியும் என்றும் பாடமுண்டு.

¶ திருவாரூரில் அரசுசெலுத்திய மநுநீதிச்சோழன் தனது புத்திரனை வீதி விடங்கன் தேரேறிச் சென்றபோது அறியாது பசுவின் கன்றைக் கொன்றதற்காக, அப்புத்திரனைக் கீழே கிடத்தித் தேரை யவன் மேற் செலுத்திக்கொன்று மீண்டுங் கடவுளருளால் அப்புத்திர னுய்யப் பெற்று வாழ்ந்தானென்பது கதை. "ஒருமைந்தன் தன்குலத்துக் குள்ளா

தன்னை குறைத்தான் கண்ணும் காண்க. ‡ முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற் றொக்கது. இவை நான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) இறை-அரசனானவன், வையகமெல்லாம்-பூமியை யெல்லாம், காக்கும்-காப்பாற்றுவான், முறை - (அவனது) செங்கோலே, அவனை—,காக்கும்-காப்பாற்றுவதாகும், முட்டாச்செயின்-(அதனைத்தடை நேரிட்டவிடத்தும்) தடை நேரிடாமற் செலுத்துவானாயின், (எ - று).

செங்கோலை முட்டாமல் செலுத்திய விதத்தைத் தன்மகனைத் தேர்க் காலில் வைத்தூர்ந்த சோழனிடத்தும், அயலார்வீட்டுக் கதவைத்தட்டிய தன்கையைக் குறைத்த பாண்டியனிடத்துங் காண்க. முட்டாது என்பது விகுதிகெட்டு முட்டா என வந்தது. இவை நான்குபாட்டாலும் செங் கோலைச் செலுத்தினான் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) நீதிதவறாது உலகத்தைக் காக்கும் அரசனை அவனது செங்கோலே காக்கும் என்பது.

னென் பதுமுணரான், தருமந்தன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன்மைந் தன், மருமந்தன் தேராழி யுறவூர்ந்தான் மனுவேந்தன், அருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோதான்" என்று பெரிய புராணங் கூறுவது மின் கறியத்தக்கதாம். இக்கதையின் விரிவைப் பெரிய புராணம் திருவாரூர்ச் சிறப்பிற் காண்க. முறை - நீதி.

* மதுரையில் அரசு செலுத்திய பாண்டியர்களுள் ஒருவன் தன்பாலடைக்கலமாக வைத்துச் சென்ற ஒருவேதியனது மனைவியைப் பாதுகாத்துவரும் நாளில், ஓரிராத்திரி நகர்சோதனை வரும்போது தன்பாலடைக் கலமாகவுள்ள வேதியனது மனையாளவீட்டில் ஆண்குரல்கேட்டுச் சந்தேகங்கொண்டு, உள்ளே யார் என்று கதவைத்தட்டினான்; தட்டவே, அன்று வந்து சேர்ந்த அவ்வேதியன் தட்டுபவன் யார் என்று கேட்க, அரசன் அச்சங்கொண்டு அந்துள்ள வீதிகளின் கதவுகளை யெல்லாம் தட்டிக்கொண்டே போய் அரண்மனை சேர்ந்து,விடிந்தவுடன் காலைக்கடனை முடித்துச் சபைககுச் சென்று மந்திரி புரோகிதர்களை நோக்கித் தனித்திருக்கும் மகளிருள்ள வீட்டின் கதவை இராத்திரியிற் சென்று தட்டினவனை யென்ன செய்யலாமென்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் அவனது கையை வெட்டிவிட வேண்டுமென்றனர். உடனே அரசன் தன்கையை வாளால் வெட்டிக்கொண்டு நடந்த சமாச்சாரத்தைக் கூறிப் பொன்னாற்கை யொன்று செய்து தரித்துக்கொண்டு பொற்கைப்பாண்டியன் என்னும் பெயரோடு

விளங்கினா னென்பதுகதை. இவனது இயற்பெயர்; குலசேகரப்பெருமான் என்று கூறப்படுகின்றது "எனக்குத் தகவன்றா லென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் றானாய்த் தவற்றை, நினைத்துத்தன் கைகுறைத் தான் தென்னவனு(பாண்டியனு)ங் காணார், எனச்செய்யார் மாணா வினை" என்று பழமொழி கூறுவது மிங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

‡ மூட்டாது என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சத்தின் இறுதி நிலை (தவ்விகுதி) செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கு நின்றது.

7. The king defends the whole world; and justice, when it is administered without defect, defends the king.

அ. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

பரி:—(இ - ள்) * முறைவேண்டினார்க்கு † எளிய செவ்வியை யுடையனாய் ‡ அவர் சொல்லியவற்றை () நூலோர் பலரோடும் ஆராய்ந்து நின்ற வுண்மைக்கொப்ப முறைசெய்யாத அரசன் தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும், (எ - று).

§ எண்பதத்தான் என்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும் செய்யாவென்னும் பெயரெச்ச எதிர்மறையுஞ் செய்தல் வினை கொண்டன. தாழ்ந்தபதம் - பாவமும் பழியும் எய்திநிற்கும் நிலை. ¶ "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்" ஆகலின் பகைவர் இன்றியுங் 'கெடும்' என்றார். இதனான் § முறை செய்யாதானது கேடு கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்) (முறைவேண்டி வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) எண்பதத்தான் - எளிய சமயத்தை யுடையவனாய், ஓரா - (அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோடும்) ஆராய்ந்து, முறைசெய்யா - (நின்ற உண்மைக்குப் பொருந்த) முறைசெய்யாத, மன்னவன் - அரசன், தண்பதத்தான் - தாழ்ந்தபதத்திலே, (நின்று), தானேகெடும் - தானே கெடுவான், (எ - று).

வினையெச்சப் பொருளில் வந்த எண்பதத்தானென்னு முற்றும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் செய்தலென்னும் முதனிலை கொண்டு முடிக்

முறைவேண்டினாக்கு - பிறர் தமக்குச் செய்த தீமையைக்கூறி நீதியை விரும்பினவருக்கு.

† எளிய செவ்வியை யுடையனாதல் - கொலுமண்டபத்தில் அந்தணர் சான்றோருடனிட்டாரோடு யாவருங்கண்டு தங்குறைகளைச் சொல்லுவதற்கு எளிய சமயத்தை யுடையவனாயிருத்தல் ‡ அவர் - முறைவேண்டினார்.

() நூலோர் - அமைச்சர் முதலாயினோர்.

§ எண்பதத்தான் என்னும் முற்று வினையெச்சமும் (எண்பதத்தானென்னும் குறிப்புவினைமுற்று இங்கு வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது), ஓரா என்னும் (செய்யா எனும் வாய்பாட்டிறந்தகால) வினையெச்சமும், செய்யா என்னும் (ஈறுகெட்ட எதிர்மறைத் தெரிநிலைப்) பெயரெச்சத்தின் முதனிலையான செய்தல் என்பதனைக் கொண்டன என்பது வினைப்பகுதியெல்லாம் தொழிற் பெயராமென்பது முன்னரே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

¶ நான்மணிக்கடிகை. 85. இதன் பொருள். அறமல்லாத காரியங்களைச் செய்தவருக்கு அறம் யமனாகும் என்பது.

§ முறை செலுத்தாதானது - நீதியைச் செலுத்தாத அரசனது.

தன. தாழ்ந்தபதம்-பாவமும் பழியும் அடைந்து நிற்கும் நிலை. தீயகாரியங்களைச் செய்தவர்க்குத் தருமம் யமனாயிருத்தலால் பகைவரில்லா திருந்தாலும் (முறைசெய்யா மன்னவன்) 'தானே கெடும்' என்றார். இதனால் முறைசெலுத்தாதவனது கேடு சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) முறைவேண்டினார்க்கு எளிய சமயத்தை யுடையவனாய் நூலோர் பலரோடு மாராய்ந்து முறைசெய்யாத அரசன் ஒருவர் கெடுக்கவேண்டாது தானேகெடுவான் என்பது.

8. The king who gives not facile audience to those who approach him, and who does not examine and pass Judgment on their complaints, will perish in disgrace

௯. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

பரி:—(இ - ள்.) குடிகளைப் † பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, ‡ அவர்மாட்டுக் குற்ற நிகழின் () அதனை ஒறுப்பான் ஒழித்தல் வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழில் ஆகலான், (எ - று).

கொன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கொறலென ஒறுப்பு மூன்று; அவற்றுள், கண்டைக்கெய்தவனை முன்னையவென்பது 'குற்றங்கடிதல்' எனபதனாற்பெற்றாம், தன்கீழ் வாழ்வாரை ஒறுத்தல் அறனன்மையின் வடுவாமென்பதனை ஆசங்கித்து, § அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக் குற்றத்தினீக்கித் தூயராக்குதலுஞ் ¶ சாதிதருமமென்றார்.

தெளி:—(இ - ள்., குடி - குடிகளை, புறங்காத்து-(பிறர்வருத்தாமற்) காத்து, ஓம்பி - (தானும்வருத்தாமல்) ஆதரவுசெய்து, குற்றம் - (அவரிடத்தில்) குற்றம் (உண்டானால்), கடிதல் - (அக்குற்றத்தைத் தண்டத்தால்) ஒழித்தல், வேந்தன்றொழில் - அரசனதுதொழிலாம், (ஆதலால் அஃதவனுக்கு), வடுவன்று - பழிவாகாது, (எ - று).

துன்பஞ்செய்தல், பொருளைக் கொள்ளுதல், கொல்லுதல் என ஒறுப்பு(தண்டம்) மூன்றாம்; அம்மூன்றனுள் இவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவன முன்னுள்ள துன்பஞ் செய்தல் பொருளைக் கொள்ளுதலென்னு மிரண்டுமென்பது 'குற்றங்கடிதல்' என்று கூறியதினால் பெற்றாம், தன்கீழ்வாழ்

† பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலயினோரை. ‡ அவர்மாட்டு - குடிகளிடத்து.

() அதனை யொழிப்பானொறுத்தல் என்றும் பாடமுண்டு.

§ அஃதாகாது - ஒறுத்தல் (குற்றஞ்செய்தவரைத்தண்டித்தல்) பழிப்பாகாது.

¶ சாதிதருமமென்பார் 'வடுவன்று வேந்தன் றொழில்'என்றார் என்றும் பாடமுண்டு.

வரை ஒறுத்தல் அறமாகாமையால் வடுவாமென்பதனை ஆட்சேபமாக்கிக்கொண்டு, அது வடுவாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினின்று நீக்கிப் பரிசுத்தராக்குதலுஞ் சாதிதருமமென்பார் 'வடுவன்று வேந்தன் தொழில்' என்றார்.

(க - ரு.) அரசனது தொழில் குடிகளைப்பாதுகாத்து அவர்களிடத்துண்டாகுங் குற்றங்களை அவர்களைத் தண்டித்தொழித்தலாம என்பது.

9. In guarding his subjects against injury from others, and in preserving them himself, to punish crime is not a fault in a king, it is his duty.

௰. † கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

பரி:—(இ - ள்.) அரசன் கொடியவர்களைக் () கொலையான் ஒறுத்துத் தக்கோரைக் காத்தல், உழவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனோடொக்கும், (எ - று).

கொடியவரென்றது ‡ தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற்கொல்வார், கள்வர், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில்விழைவாரென்றிவர் முதலாயினாரை. இவரை வடநூலார் ஆததாயிகளென்ப. ¶ இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழிப் புதர்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ் போன்று நலிவுபடுவெய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிதருமமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல் செ

† "பயிரிடுகின்றவன் பயிருடனுண்டாய புல்முதலியவற்றைப் பிடுங்கிவிட்டுப் பயிர்களைக்காப்பாற்றுவதுபோல அரசன் தன் தேசத்திலுண்டான துஷ்டர்களைத் துரத்திவிட்டு நல்லோர்களைக் காப்பாற்றல்வேண்டும்" என்பது மனுதர்மசாஸ்திரம் ஏழாவதத்தியாயம்.

() கொலையான் ஒறுத்து - கொலைசெய்தலால் தண்டித்து.

‡ "(வீட்டுக்கு) நெருப்புவைத்தவன், (அன்னத்தில்) விஷங்கலந்த

வன், ஆயுதத்தினால் கொல்லவந்தவன், பொருளையபகரித்தவன், பூமியை யபகரித்தவன், மனைவியையபகரித்தவனென்னும் இவ்வறுவரும் ஆததாயிக ளென்று சொல்லப்படுவர். எதிர்ப்பட்ட ஆததாயிகளை விசாரிக்காமலே கொல்லவேண்டும். ஆததாயிகளைக் கொன்றவனுக்கு யாதொருதோஷமு மில்லை" என்று பத்ம புராணம் சிருஷ்டிகாண்டத்தில் கூறுகின்றது.

¶ "மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலைத், தானதனுக் கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தால், ஊனமிகு பகைத்திறத்தாற் கள்வ ரா லுயிர்தம்மால், ஆனபய மைந்தும்தீர்த் தறங்காப்பா னல்லனோ" என்று பெரியபுராணங் கூறுவது மிங்கறியத்தக்கதாம்.

லுத்தும் † வெண்குடை வேந்தர்க்கு ‡ தீயார்மாட்டு மூவகையொறுப்பும் ஒழியற்பாலவல்ல வென்பது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) வேந்து - அரசனானவன், கொடியாரை - கொடி யவர்களை, கொலையின் - கொலையினால், ஒறுத்தல் - தண்டித்தல், (தண்டி த்து நல்லோரைக் காப்பாற்றல்), (உழவனானவன்), பைங்கூழ் - பயிரை, களைகட்டதனொடு - களையைக் களைந்து காப்பாற்றலோடு, நேர் - ஒக்கும்.

கொடியவ ரென்றது தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், படையிற் கொல்வார், கள்வர், வழியலைப்பார், கொள்ளையிடுவார், பிறனில்லாளை விரும்புவார் என்ற இவர் முதலாயினோரை. இவரை வடநூலார் ஆத தாயிகளென்டர். இத்தன்மை யுடையவரைத் தாட்சண்யஞ் செய்து கொல்லாத விடத்துப் புலனுக்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பயிர்போன்று வருத் தம் பலவற்றை யடைந்து உலகத்தார் துன்பப்படுவாராதலால், கொல்லு தலும் அரசனுக்குச் சாதி தருமமென்பதாயிற்று. இவை இரண்டொட்டா லும் செங்கோல் செலுத்தும் வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசனுக் குத் தீயோரிடத்து மூவகைத் தண்டமும் ஒழிக்கத்தக்கனவல்ல வென் பது சொல்லப்பட்டது. களைகட்டல் - புன்முதலிய களைகளைப் பிடுங்கி யெறிதல்.

(க - து.) அரசன் கொடியவரைக் கண்டித்து நல்லவரைக் காப்பது உழுது பயிர்செய்வோன் களையைப்பிடுங்கிப் பயிரைக்கா பபதுபோலவாம் என்பது.

10. For a king to punish criminals with death, is like pulling up the weeds in the green corn.

பதினெட்டாம் அதிகாரம்.

கொடுங்கோன்மை—On Unjust Government.

பரி:—அஃதாவது ¶ அம்முறையினது கோடேதற் றன்மை. ஈண்டும்

† வெண்குடை - அரசனது வெற்றிக்கு அடையாளமாயுள்ளவற்றுள் ஒன்று. இது கலிங்கத்துப்பரணி அவதாரத்தில் "குலிகைகொடாசர் சுற்றிய குடைசழலபயன முத்தணி, கலிகையினில வெறித்தது கலியெனுமிருளொளித்ததே" என்று கூறலதாலுமுணரப்படும்.

‡ கொடியவர்களிடத்தில் அன்புசெய்தல், பொருளைக்கொள்ளுதல், கொல்லுதல் என்னும் மூவகைத்தண்டமும் ஒழிக்கத்தக்கனவல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது என்பதாம்.

¶ அம்முறையினது - அச்செங்கோலினது. (முறை-நீதி).

உவமையின் பெயர் * பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், † இஃது ¶¶ அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது அம்முறையினது கோணுதற்றன்மையாம். இக்கும் உவமானமான கொடுங்கோலின் பெயர் உவமேயமான அநீதியின் மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலால், இஃது அதன்பின்வைக்கப் பட்டது.

௪. கோலைமேற்கோண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கோண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

பரி:—(இ - ள.) பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற்றொழிலைத் தம்மேற் கொண்டொழுகுவாரினுங் கொடியன், பொருள் வெஃகிக் குடிகளை ‡ அலைத்தற் றொழிலைத் தன்மேற்கொண்டு ¶ முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன், (எ - று).

0 அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பம், †† இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் துன்பமாமென்பது பற்றி () 'கொலைமேற்கொண் டாரிற்கொடிதே' என்றார். ‡‡ பான்மயக்குறழ்ச்சி. வேந்தென்பது உயர்திணைப் பொருட்கண் வந்தஅஃறிணைச் சொல் அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று.

தெளி:—(இ - ள்.) அலை - (பொருளை விரும்பிக் குடிகளை) அலைத்தற் றொழிலை, மேற்கொண்டு - (தன்) மேற்கொண்டு, அல்லவை - முறை

---

* பொருள் உவமேயம்.

† இஃது - கொடுங்கோன்மை. ¶¶ அதன் - செங்கோன்மையின்.

‡ அலைத்தல் - வருத்துதல். ¶ முறையல்லவற்றை - அநீதிகளை.

0 அவர் - பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற் றொழிலைத் தம்மேற்கொண்டு நடப்பவர். †† இவன் - அரசன்.

() அவரினுங் கொடியன் என்றார் என்றும் பாடமுண்டு.

‡‡ அலைமேற்கொண் டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து என்னும் ஒருமைப்பாலுக்குக்கொலைமேற்கொண்டாரென்னும் பன்மைப்பால் உவமானமாகவந்து உறழ்ந்து நின்றமையின், பான்மயக் குறழ்ச்சியாயிற்றென்க. [ஒருமைப்பாலுக்கு ஒருமைப்பாலே உவமானமாகவாராது பன்மைப்பால் உவமானமாக வந்தும், கொண்டாரின என்பதன்கணுள்ள (ஐந்தாம் வேற்றுமை) இன்னுருபு போலஎன்று ஒப்புப்பொருளில் வாராது காட்டிலும் என்னும் உறழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தும் நின்றமையின், ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலோடு மயங்கியதாயும் இன்னுருபு உறழ்ச்சியதாயு மாயினவென்க. ஒன்றினொன் றுமிக்கு (சமமாகாது) மாறுபடுவது உறழ்ச்சியெனப்படும். உறழ்ச்சியெனினும் உறழ்பொருள் எனினும் ஒக்கும்]. "முதலுஞ் சினையு மென் றாயிரு பொருட்கு" என்னும் (தொல்காப்பியச்) சூத்திரத்தின்

விசேடவுரையில் "கடம்பமர் நெடுவே ளன்ன மீளி, யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்' என்பது ஒருமைப் பன்மை மயக்கிற்று" என்று நச்சினார்க்கினியார் கூறியது மிங்கறியத்தக்கதாம்.

யல்லாதவற்றை, செய்தொழுகும் - செய்து நடக்கும், வேந்து - அரசனானவன், கொலை - (பகைமைபற்றிக்) கொல்லுதற்றொழிலை, மேற்கொண்டாரின்-(தம்) மேற்கொண்டு நடப்பவரினும், கொடிதே - கொடியனாவான்.

அவர் செய்வது ஒரு காலைத்துன்பம், இவன் செய்வது எக்காலும் துன்பமாமென்பது பற்றிக் 'கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே' என்றார். இது பன்மைப்பா லுவமானத்திற்கு ஒருமைப்பா லுவமேயமாகவந்த பால் மயக்குறழ்ச்சி. கொண்டாரின் என்னும் இன் உருபு உறழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது. வேந்து என்பது உயர்திணைப்பொருளில்வந்த அஃறிணைச் சொல். அலைத்தல் கொலையினுங் கொடியதெனபதாயிற்று.

(க - து.) அநீதி செய்தொழுகு மரசன் பகைமைபற்றிக் கொலைசெய்பவர்களினுங் கொடியவனாவன் என்பது.

1. More cruel than the man who lives the life of a murderer, is the king who gives himself to oppress and act unjustly towards his sujects.

உ. † வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு.

பரி:—(இ - ள்.) ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்றகள்வன் ஆறுசெல்வானை நின்கைப் பொருள் தாவென்றுவேண்டுதலோடு ஒக்கும், ஒறுத்தற்றொழிலோடு நின்ற அரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டுதல், (எ - று).

'வேலொடு நின்றான்' என்றதனாற் ‡ பிறரொடு நில்லாமையும், ¶ 'இரவு' என்றதனால் †† இறைப்பொருள் அன்மையும் பெற்றாம். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்னுங் குறிப்பினனாகலின், இரவாதகோடலுங் கோடு

கோன்மையாயிற்று. இவை யிரண்டுபோட்டானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்) கோலொடு-தண்டித்தற்றொழிலோடு, நின்றான்-நின்றஅரசன், இரவு - (குடிகளைப்பொருள்) வேண்டுதலானது, (வழியில் அலைத்துப் பொருள் பறிக்குமிடத்துத் தனியே), வேலொடு - வேற்படை கொண்டு, நின்றான்-நின்றகள்வன், இடுவென்றதுபோலும்—(வழிப் போக்கனை யுன்னைப்பொருளைத்) தாவென்று வேண்டுவதோடு ஒக்கும், (எ-று).

'வேலொடு நின்றான்' என்றதனால் பிறரோடு தில்லாமையும், 'இரவு' என்றதனால் இறைப்பொருளல்லாமையும் பெறப்பட்டன.(பொருள்)தாரா

† "உறையில் வாளொடு மாவழங் குறவனத் தோடி, மறவ ளோர்பொருடருகென விரத்தலை மானும், இறைவன் வாழ்குடி தன்னிலொன்றொரு பொருளிரத்தல்" என்று பிரபுலிங்கலீலை கூறுவது சிந்திக்கத்தகும்.

‡ பிறர் என்றது அமைச்சர் புரோகிதர்களை. ¶ இரவு - யாசகம்.

†† இறைப்பொருள் - வரிப்பணம்.

விட்டால் தண்டிப்பேனென்னுங் குறிப்புடையவனாதலால் இரத்தலினால் (பொருளை) வாங்குதலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபோட்டாலுங் கொடுங்கோன்மையினது குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது. அலைத்தல்-அடித்து வருத்துதல்

(க - ரு.) கொடுங்கோலரசன் குடிகளைப் பொருள்வேண்டுதல் திருடன் வழிப்போக்கனைப் பொருள் வேண்டுதலை யொக்கும்.

2. The request for money of him who holds the sceptre is like the word of a robber who stands with a weapon and says "give up your wealth".

௩. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்

பரி:—(இ - ள்.) தன்னாட்டு நிகழ்ந் தீமைகளை நாடோறும் ஆராய்ந்து * அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாத அரசன் நாடோறும் நாடிழக்கும், (எ - று)

அரசனுக்கு நாடு † உறுப்பாகலின், ‡ அதன்வினை அவன்மே னின்றது. இழத்தல் - பயனெய்தாமை. ¶ மன்னவனொடு நாடொறுங் கெடுமென்றுரைப்பாரும் உளர்.

தெளி:—(இ - ள்) நாடொறும் - தினந்தோறும், நாடி - (தன்னாட்டில் உண்டாகுந் தீமைகளை) ஆராய்ந்து, (அதற்கு ஒக்க), முறை - முறைமையை, செய்யா - செய்யாத, மன்னவன் - அரசன, நாடொறும்—தினந்தோறும், நாடுகெடும் - நாடிழப்பான, (எ - று).

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலால், அந்நாட்டின் கெடுதற்றொழில் அவன்மேல் நின்றது. இழத்தல் - (நாட்டின) பயனடையாமை.

---

* அதற்கொக்க - அவ்வாராய்ச்சிக்குப் பொருந்த.

† அமைச்சு நாடு அரண் பொருள் படை நட்பென்னும் ஆறங்கங்களுள் நாடும் ஓருறுப்பாயிருத்தல் காண்க

‡ அதன்வினை (நாட்டினது கேடு) அவன்மேனின்றது (அரசன்மேல் நின்றது). மன்னவன் நாடு கெடும் என்பது நம்பி நாடு பெரியன என்றற் போன்ற திணைவழுவமைதியாம். இங்கு நாடாகிய உறுப்பினது கெடுதலாகிய தொழில் முதலாகிய அரசன் மேல் நின்றதெனக. மன்னவன் நாடு கெடும் என்பதற்கு அரசன் நாட்டின்பயனை யடையமாட்டானென்பது கருத்தாமெனக.

¶ அரசன் நாடு தினந்தோறும் இழக்கும் என்று (மன்னவனொடு நாடு கெடும் என்பதற்குப்) பொருளுரைப்பாருமுண்டென்பது. இதற்கு அரசன் தனது நாட்டினைத் தினந்தோறுஞ் சிறிது சிறிதாக இழக்கப்பெறுவான் என்பது கருத்தாம்.

(க - ரு.) தன்னுட்டி னுண்டாகுர் தீமைகளை நாள்தோறு மாராய்ந்து செங்கோல் செலுத்தாத அரசன் ஒவ்வொருநாளுநர் தனது நாட்டினை யிழப்பான் என்பது.

3. The country of the king will daily fall to ruin, who does not daily examine into and punish crimes.

௫. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு.

பரி:—(இ - ள்.) † மேல்விளைவது எண்ணுது முறை தப்பச் செய்யும் அரசன் ‡ அச்செயலான் முன்னீட்டிய பொருளையும் பின்னீட்டுதற் கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர விழக்கும், (எ - று).

¶ கோடவென்பது திரிந்து நின்றது. முன்னீட்டிய பொருள் இழத்தற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

தெளி:—(இ - ள்.) சூழாது - (மேல்விளைவை) எண்ணுமல், கோல் கோடி - முறைதப்ப, செய்யும்—, அரசு - அரசனானவன், (அச்செயலால்), கூழும் - (முன் சம்பாதித்த) பொருளையும், குடியும் - (பின் அப்பொருளைச் சம்பாதித்தற்குக் காரணமாகிய) குடிகளையும், ஒருங்கு-ஒருசேர, இழக்கும்-இழப்பான், (எ - று.)

கோடவென்னும் வினையெச்சம் கோடியெனத் திரிந்து நின்றது. முன் சம்பாதித்த பொருளை இழத்தற்குக் காரணம் வருகிறபாட்டாற் சொல்லுவார்.

(க - ரு) பின்வருவதைக்கருதாது முறைதப்ப நடக்குமரசன் பொருளையுங் குடிகளையும் இழப்பான் என்பது.

4. The King, who, without reflecting on its evil consequences, perverts justice, will lose at once both his wealth and his subjects.

௬. § அல்லற்பட் டாற்று தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

* கூழ் - உணவு. கூழிற்குக்காரணமாய பொருளைக் கூழ் என்றது

காரியவாகு பெயராம் † மேல்விளைவது - பின்னுண்டாவது.

‡ அச்செயலான் - முறை (நீதி) தப்ப (தவற)ச் செய்தலால்.

¶ கோலினது வினையாகிய கோடி யென்னும் (செய்து என்னும் வாய்பாட்டு வினை) எச்சம் அரசனது வினையாகிய செய்யும் என்பதைக் கொண்டு முடிதற்கு விதியில்லாமையின், 'கோட வென்பது (கோடியெனத்) திரிந்து நின்றது' என்று கூறப்பட்டது

§ "இருவர்தஞ் சொல்லையு மெழுதரங் கேட்டே, இருவரும பொருந்த வுரையா ராயின், மனுமுறை நெறியின் வழக்கிழந் தவர்தாம், மனமுற மறு

பரி:—(இ - ள்.) அரசன் முறைசெய்யாமையாற் குடிகள் துன்ப முற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீ † ரன்றே அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங் கருவி, (எ - று).

அழுதகண்ணீர் - அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய மரத்தை யென்னாமையின், இஃது ஏகதேசவுருவகம். ‡ அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற் கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங் கடிதிற் றேயுமென்பது கருத்து.

தெளி:—(இ - ள்) *செல்வத்தை* - (*அரசனது*) *செல்வமாகிய மரத்தை,* தேய்க்கும் - குறைக்கும், படை - வாளாவது, (*அவன் முறைசெய்யாமையினால்*), *அல்லற்பட்டு* - (குடிகள்) *துன்பமடைந்து, ஆற்றாது* - (*அத்துன்பத்தைப்*) பொறுக்கமாட்டாமல், *அழுதகண்ணீரன்றே* - *அழுதலால் வந்த கண்ணீரல்லவா*, (எ - று).

கண்ணீரைப் படையாக உருவகஞ் செய்தவர் அதற்கேற்ப செல்வத்தை மரமென் றுருவகஞ் செய்யாமையின், இஃதேகதேசவுருவகவணியாம். *அல்லற்படுத்திய பாவத்தினது தொழில் அதற்குக் காரணமாகிய கண்ணீர் மேல் நின்றது அக்கண்ணீரைக்காட்டிலும் கொடியது வேறில்லாமையால், செல்வம் விரைந்து கெடுமென்பது கருத்து.*

(க - து) *கொடுங்கோலரசனது செல்வத்தை விரைவாக*

ஒழிப்பது அவனது குடிகள் அழுத கண்ணீராம் என்பது.

5. Will not the tears, shed by a people who cannot endure the oppression which they suffer from their king become a saw to waste away his wealth?

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேல்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

பரி:—(இ - ள்) அரசர்க்குப் புகழ்கள்தாம் நிலைபெறுதல் செங்கோன்மையான் ஆம்; அச்செங்கோன்மை யில்லையாயின், அவர்க்கு அப்புகழ்கள்தாம் உளவாகா, (எ-று).

இன்ன தழுத கண்ணீர், முறைபுறத் தேவர் மூவர் காப்பினுாடம், வழிவழி யீர்வதோர வாளா கும்மே" என்று வெற்றிவேற்கை கூறுவது மிக்கறியத் தக்கதாம்

† அன்றே என்பது நிச்சயத்தைப்புலர்த்தி நின்றது,

‡ துன்பப்படுத்திய பாவத்தினது தொழில் அப்பாவத்தொழில் வெளிப்படுவதற்குக்காரணமான கண்ணீர்மேல் நின்றது. துன்பப்படுத்திய பாவத்தினது தொழிலை அத்தொழில் வெளிப்படுவதற்குக் காரணமாய கண்ணீர் என்று கூறியது ஒருபொருளின் வினை (பாவத்தினது தொழில்) மற்றொரு பொருளாக (கண்ணீராக) வுபசாரவழக்காம்.

விகாரத்தாற்றொக்க மூன்றுவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் † 'இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக" என்பதனாலும் அறிக. மன்னுமை - ‡ ஒருகாலும் நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னுவாம; ஆகவே, தாமும் மன்னாரெனப*

தாயிற்று. வென்றி, கொடை ¶ முதலிய வதுக்களால் புகழ் பகுதிப்படுத லின், பன்மையாற் கூறினர். அவையெல்லாம் செங்கோன்மை யில்வழி இலவாமென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானுங் கோடுங்கோலனாயினான் எய்துங் குற்றங்கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு, மன்னுதல் - (புகழ்கள் தாம்) நிலைபெறுதல், செங்கோன்மை - செங்கோன்மையால் (ஆம்), அஃது - அச்செங்கோன்மை, இன்றேல் - இல்லையாயின், மன்னர்க்கு - அவ்வரசர்க்கு, ஒளி - அப்புகழுகள் தாம், மன்னாவாம் - உண்டாகாவாம்,

செங்கோன்மை யென்பதனகண் செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்கு நின்ற ஆல் என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமையுருபை விரித்து ஆம் என்னும் ஆக்கச்சொல் வருவித்துச் சொல்லப்பட்டது. அரசர் பூமியில் நிலைபெறு தற்குக் காரணம் புகழாம். மன்னுமை (புகழ்கள்) ஒருபோதும் நிலைத் திராமை. (குடிகளால் அரசர்) பழிக்கப்பட்டால், (அவர்க்கு) ஒளி (புகழ்கள்) நிலைபெறாவாம்; நிலைபெறுவாகவே, தாமும் (அரசரும்) நிலை பெறுரென்பது பெறப்பட்டது. வென்றி, கொடைமுதலாகிய வதுக்களால் புகழ் பலவகைப் படுதலால் ஒளி மன்னாவாம் எனப்பன்மையாற் சொல்லி னர். அப்புகழ்களெல்லாம் செங்கோன்மை (நீதி) யில்லாதவிடத்து இல்லை யாமென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் கொடுங்கோன்மை யுடைய அரசனுடையுங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - து) புகழ் செங்கோலுடைய அரசர்க்கன்றிக் கொடுங் கோலுடைய அரசர்க்குண்டாகாது என்பது.

6. Righteous government gives permanence to the fame of kings; without that their fame will have no endurance.

எ. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

¶ செங்கோன்மையென்பது ஆன் என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமை யுருபு தொக்கு நின்றமையின், அதனை (செங்கோன்மையான் என) விரித்து ஆம் என்னும் ஆக்கச்சொல் வருவித்துச் சொல்லப்பட்டது.

† கான் மணிக்கடிகை 15. இதன்பொருள். இந்தப்பூமியில் சிலபெறு தலை விரும்பினால் கீர்த்தியை ஸ்தாபிக்கக்கடவன் என்பது.

‡ ஒருகாலும் நிலையாமை - சிறிதுபோதும் நிலைத்திராமை.

¶ முதலிய என்றமையின், கல்வி ஆண்மைமுதலியவற்றையுங்கொள்க.

பரி:—(இ - ள்.) மழை யில்லாமை வையத்து வாழும் உயிர்கட்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும், அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன் ○ தண்ணளி யில்லாமை அவனுட்டு வாழுங் குடிகட்கு, (எ - று).

† சிறப்புப் பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது; ‡ உயிரென்பது குடிகண்மேனின்றது. மேல் ¶ ' வானோக்கிவாழும் " என்றதனை § எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறு.

தெளி:—(இ - ள்.) வேந்தன் - அரசனது, அளியின்மை - அருளில்லாமையானது, வாழும் - (அவனுட்டில்) வாழும், உயிர்க்கு - குடிகளுக்கு, துளியின்மை - மழை இல்லாமையானது, ஞாலத்திற்கு - பூமியில் வாழுமுயிர்களுக்கு, எற்று - எவ்வகைத் துன்பந்தருமோ, அற்று - அவ்வகைத் துன்பந் தரும், (எ - று).

துளியென்பது சிறப்புப்பற்றி மழைமேல் நின்றது; உயிரென்பது குடிகள்மேல் நின்றது. முன் 'வானோக்கி வாழும்' என்றதனை எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடியாம்.

(க - து.) உயிர்களுக்கு மழை பெய்யாமையால் எவ்வளவு துன்பமுண்டாகுமோ அவ்வளவு துன்பம் அருளில்லாத அரசன் கீழ் வாழுங் குடிகளுக்குண்டாம் என்பது.

7. As is the world without rain, so live a people whose king is without kindness.

அ. இன்மையி னின்னா துடைத்தே முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

பரி:—(இ - ள்.) முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின் கீழ்

வாழின், யாவர்க்கும் பொருளினது இன்மையினும் () உடைமை இன்னது.
[] தனக்குரிய பொருளோடமையாது மேலும் வெஃகுவோனது காட்டுகே †† கைக்கோல யாப்புண்டல் * முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே

○ தண்ணளி - பெருங்கருணை.
† பல பொருள் குறித்த தளியென்னும் இரிசொல் ஞாலத்திற்கு வன்ற சிறப்பால் மழையை யுணர்த்தி நின்றது. பால்தளி, செய்தளி என்னுவரும் பிரயோகமு மிக்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.
‡ உலிரென்றது அதிகாரம் நோக்கி அரசனது ஆறங்கங்களுள் ஒன்றாகிய நாட்டில் வாழுங் குடிகளை யுணர்த்தி நின்றது.
¶ செங்கோன்மை - உ.. § எதிர் மறை - தளியின்மை, அளியின்மையென்பன. () உடைமை - பொருளை யுடைத்தா யிருத்தல்.
[] தனக்குரிய பொருளோடமையாது - நூன்முதலிய நூல்களில் தனக்கு விதித்துள்ள ஆறிலொருபங்குப் பொருளோடு திருப்தி யடையாமல்.
†† கைக்கோல யாப்புண்டல் - கைகள் வருந்துமாறு கட்டப்படுதல்.
முதலிய என்றமையின், அடித்தல், குத்தல், உதைத்தல், சிறைச்சாலையி லடைத்தல் முதலியவற்றையுங் கொள்க.

யாகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினும் இன்னாதாயிற்று. இவையிரண்டு பாட்டானும் அவனாட்டு வாழ்வார்க்கு வருங் குற்றங்கூறப்பட்டது.
தெளி:—(இ - ள்.) முறை செய்யா - முறையைச் செய்யாத, மன்னவன் - அரசனது, கோற் கீழ் - கொடுங்கோலின் கீழ், படின் - வாழின், (யாவர்க்கும்), இன்மையின் - (பொருளினது) இல்லாமையிலும், உடைமை - (பொருள்) உடைமையானது, இன்னாது - பெருந்துக்கந் தருவதாம்.
தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் (பொருளை) விரும்புமரசனது நாட்டில் கைக்கோலக் கண்டுண்டல் முதலாயின வருவது பொருளுடையார்க்கே ஆதலால், அவ்வுடைமை இல்லாமையினும் துன்பந்தருவதாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டானும அவனாட்டில் வாழ்வார்க்கு வருவ

குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) நீதிதப்பிய அரசன்கீழ் வாழுஞ்செல்வர்க்குண்டா குந்துன்பம் வறுமையாளுண்டாகுந் துன்பத்திலுங் கொடியதாம்.

8. Property gives more sorrow than poverty, to those who live under the sceptre of a king without justice.

௯. † முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல்.

பரி:—(இ - ள்.) மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை ‡ முறைதப் பச் செய்யுமாயின், அவனாடுப் ¶ பருவமழை இன்றும்வகை மேகம் பொழிதலைச் செய்யாது, (எ - று).

o இரண்டிடத்தல கோட வென்பன திரிந்து நின்றன. உறைகோ

* அவ்வுடைமை இன்மையினும் இன்னாதாயிற்று-அப்பொருளுடை மை தரிதிரத்திலும் கொடியதாயிற்று.

† "கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும், கோணிலை திரிந்தி டின் மாரிவறங் கூரும், மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை" என்று மணி மேகலை கூறுவதும், "கோணிலை திரிந்து நாழி குறைபடப் பகல்கண் மிஞ்சி, நீணில மாரியின்றி விளைவஃகிப் பசிபு கூரப், பூண்முலை மகளிர் பொற்பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யாணையில் வுலகு கேடா மரசுகோல் கோடி னென்றான்" என்ற சீவகசிந்தாமணி கூறுவது இங்கறியத் தக்கன வாம். ‡ முறைதப்ப - நீதிகெட.

¶ பருவமழை - பெய்யவேண்டுங் காலத்தில் பெய்யுமழை

⊙ முறைகோடி உறைகோடி என்று மிரண்டிடத்து முள்ள கோடி யென்பன வேறு வினைமுதலின் வினைபைக்கொண்டு முடிகற்ற விதியில் லாமையின், 'இரண்டிடத்துங் கோடவென்பன (கோடியெனத்) திரிந்து நின்றன' என்று கூறப்பட்டது. இந்த வேறு வினைமுதலின் வினை செய் யின் என்பதும் ஒவ்வாது என்பதுமாம்." அவற்றுள்-முதலி னனைத்து மீற்றின் மூன்றும், வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் றும்பிற"."சொற்றிரி பினும் பொரு டிரியா வினைக்குறை" என்னும் நன்னூற் சூத்திரங்கள் இங்குக் கவ னிக்கத் தக்கனவாம்.

தொலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

தெளி:—(இ - ள்.) மன்னவன் - அரசன், (தான் சம்பாதிக்கும் பொருளை), முறைகோடி-முறை தப்ப, செய்யின்-சம்பாதிப்பானாயின்,(அவனது நாட்டில்), உறை - பருவமழையானது, கோடி - இல்லாமற் போமபடி, வானம் - மேகமானது, பெயல் - பொழிதலை, ஒல்லாது - பொருந்தாது, (செய்யாது), (எ-று)

இரண்டிடத்திலுங் கோட என்பன கோடியெனத் திரிந்துநின்றன. பருவமழை கோடுதலாவது பெய்யவேண்டுங்காலத்தில் பெய்யாதொழிதல். பருவமழையில்லாமைக்குக்காரணம் வருகின்ற பாட்டாற்சொல்லுவார்.

(க - ரு.) நீதிகப்பிய அரசனது நாட்டில் பருவமழை பெய்வதில்லை என்பது.

9. If the king acts contrary to justice, rain will become unseasonable, and the heavens will withhold their showers.

௬௦ ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.

பர்:—(இ - ள்.) காத்தற்றொழிலையுடைய அரசன்உயிர்களைக் காவானாயின் அறனில்லாத அவனுடைய பசுக்களும் பால்குன்றும், அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவார், (எ - று).

ஆபயன் - ஆவாற் கொள்ளும் † பயன். அறுதொழிலாவன:—ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ‡ ஈதல், ¶ ஏற்றல் என இவை. பசுக்கள் பால் குன்றிய வழி () அவியின்மையாலும், § அது கொடுத்தற்குரியார் ‡‡ மந்திரம் () கற்பமென்பன ஓதாமையாலும் [] வேள்வி நடவாதாம்;அக

* காவலன் - காவலை யுடையவன் இது காரண விகுதிப் பெயரா

யாகங்களை யுணர்த்தி நின்றது.

† பயன் - பால. ‡ ஈதல் - கொடுத்தல். ¶ ஏற்றல் - வாங்குதல்.

() அவி - நெய் முதலிய தேவருணவு § அது - அவி.

‡‡ "நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த, மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப" என்பது தொல்காப்பியம்

() கற்பம் வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று; இது வேதத்தில் விதித்துள்ள வேள்வி முதலியவற்றை நடத்தும் வகையைக் கூறும். போதாயனீயம், பாரத்வாசம், ஆபஸ்தம்பம் முதலிய நூல்கள் கற்பமாம்.

[] "தேவர்களை நோக்கி யக்கினியிற் செய்யுமோம (யாக)ங்கள் சூரியனை யடைகின்றன; அச்சூரிய னிடத்தினின்றும் மழை யுண்டாகின்றது; அதனால் தானியங்க ளுண்டாகின்றன; அவற்றால் ஜீவகோடிகள் விருத்தி யடைகின்றனவென்று வேதத்திற் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது" என்று

வே, † வானம் பெயலொல்லா தென்பதாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டானும் அவனாட்டின்கண் நிகழுங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) காவலன் - காப்பாற்றத்தகுரிய அரசன், காவானெனின் - (உயிர்களைக்) காப்பாற்றானாயின், (தருமமில்லாத அவனது நாட்டில்), ஆ - பசுக்களும், பயன் குன்றும் - பால் (தருவது) குறைக்கும், அறு தொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் - நூல்களை, மறப்பர் - மறந்துவிடுவார்.

ஆபயன் - ஆவி னின்றுங் கொள்ளும் பயன். (அந்தணர்க்குரிய) அறு தொழிலாவன:—வேதமோதல், ஓதுவித்தல் யாகஞ்செய்தல், செய்வித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பவை. பசுக்கள் பால் கறவாது குன்றியவிடத்து அவிர்ப்பாக மில்லாமையாலும், அறு தொழிற் குரிய அந்தணர் மந்திரம் கற்ப மென்பனவற்றை யோதாமையாலும், யாகம் நடவாதாம்; நடவாதாகவே, மேகம் மழை பொழிதலைச் செய்யாதென்பதாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவன் நாட்டினிடத்து உண்டாகுங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - து) உயிர்களைக் காப்பாற்றாத அரசனது நாட்டில் பசுக்களிடத்தும் அந்தணரிடத்தும்பெறத்தக்கபயன் குறைந்துபோம்.

10. If the guardian of the country neglects to guard it the produce of the cows will fail, and the men of six duties will forget the Vedas.

பத்தோன்பதாம் அதிகாரம்.

வெருவந்த செய்யாமை:—

Against acting with a reign of terror.

பரி:—அஃதாவது குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதி அஞ்சுவதும், தான ஞ்சுவதும் ஆயதொழில்களைச் செய்யாமை அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப்பாற் படுதலின், இஃது ‡ அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதி (மந்திரி முதலாகிய அங்கங்கள்) அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மையிற் சேர்தலால், இஃது (வெருவந்த செய்யாமை) அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

மநுதர்ம சாஸ்திரம் மூன்றாவ தத்தியாயத்திற் கூறுவதும்,'' பிரஹ்மா யக்ஞத்தோடுகூடிய ஜனங்களை யாதிகாலத்திற் சிருஷ்டித்து, இந்த யக்ஞத்தினாலே (நீங்கள்) விருத்தியடையுங்கள். இந்த யக்ஞ முங்களுக்கு விரும்பிய போகத்தைத் தரக்கடவதாக வென்று கூறினார்'' என்று பகவத்கீதை மூன்றாவ தத்தியாயத்திற் கூறுவது மீண்டுணர்தற் பாலனவாம்.

† "மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையும், தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமும், அரசிலா ரில்வழி யில்லை யரசனும், இல்வாழ்வா ரில்வழி யில்'' என்று நான்மணிக் கடிகை கூறுவது மிங்கறியத்தக்கதாம்.

‡ அதன்பின் - கொடுங்கோன்மையின்பின்.

க. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

பரி.—(இ - ள்.) ஒருவன் தன்னின் * மெலியார்மேற் சென்றவழி † அதனை நடுவாக நின்று ஆராய்ந்து பின்னும் அது செய்யாமற் பொருட்டு ‡ அவனை அக்குற்றத்திற்கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனுவான். ()

¶ தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவுநிலைமையாதல் § 'தகுதி யெனவொன்று நன்றே' என்பதனானும் அறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர் காரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும் வினையாதல் பெற்றாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) (ஒருவன் தன்னிலும் மெலியவன்மீது சென்றவிடத்து) தக்காங்கு-நடுவு நிலைமையாக, (நின்று),நாடி-(அதனை) ஆராய்ந்து, தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் - (பின்னும்) அக்குற்றமான செயலைச் செய்யாமற்பொருட்டு, ஒத்தாங்கு - (அக்குற்றத்துக்கு) ஏற்ப, ஒறுப்பது - (அவனைத்) தண்டிப்பவனே, வேந்து - அரசனுவான், (எ - று).

தக்காங்கு ஒத்தாங்கு என்பன ஒருசொல் தகுதி - நடுவுநிலைமை. இதனாலே தக்காங்கு ஆராயாமையும் வேறொரு காரணம்பற்றி அதிகமாகத் தண்டித்தலும், குடிகள் அஞ்சுந்தொழிலாதல் பெற்றாம்

(க - து) ஒருவனது குற்றத்தை நடுவுநிலைமையாக விருந்தாராய்ந்து, அவன்பின்னுங் குற்றஞ்செய்யாவாறு அவனை அக்குற்றத்திற்குத் தக்கவாறு தண்டிப்பவனே அரசனுவான் என்பது.

1. He is a king who having equitably examined any injustice which has been brought to his notice, suitably punishes it, so that it may not be again committed.

உ. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக, நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர்

* மெலியார் மேற்சென்றவழி - பலஹீனர்களிடத்துக் குற்றமான செயலைச்செய்தவிடத்து.

† அதனை - அக்குற்றமான செயலை ‡ அவனை-குற்றஞ்செய்தவனை.

¶ தக்காங்கு ஒத்தாங்கு என்பன தொடர்மொழியாகாமல் ஒரு மொழியாய் நின்றன என்பது

§ திருக்குறள் நடுவுநிலைமை, 1. இதன்பொருள்: நடுவுநிலைமை என்று சொல்லப்படும் ஓரறமே யன்று என்பது. நடுவுநிலைமையாவது பகைவர் அயலார் நட்பினரென்னு மூவரிடத்தும் அறத்தினின்றும் வழுவாது ஒப்ப நிற்கும் நிலைமையாம்.

பரி:—(இ-ள்.) அவ்வோத்தாங்கு ஓச்சுதல் தொடங்குங்கால் அளவிறப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி, செய்யுங்கால் அளவிறவாமற் செய்க, ஆக்கந் தங்கண் நெடுங்காலம் நிற்றலை வேண்டுவோர், (எ - று).

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் * அதனை யஞ்சுதற் பொருட்டும், மெல்லவெறிதல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டும் ஆம். தொடங்கின அளவிற்குறைதல்பற்றி மென்மைகூறப்பட்டது. † ஓச்சுதல் எறிதலென்பன இரண்டும் உவமைபற்றிவந்தன, இவையிரண்டு பாட்டானுங் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமையது இயல்பு கூறப்பட்டது.

தேவி:—(இ - ன்.) ஆக்கம் - செல்வமானது, நெடிது - நெடுங்காலம், நீங்காமை - (தம்மிடத்து) நீங்காமையை வேண்டுபவர் - விரும்புவோர், கடிதோச்சி - (அக்குற்றத்திற் கேற்பத் தண்டஞ் செய்யத்தொடங்கும் போது) அளவு கடக்கச் செய்வார்போலத் தொடங்கி, மெல்லவெறிக - (செய்யும்போது) அளவுகடவாமற் செய்யக்கடவர், (எ - று).

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனை அஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்ல வெறிதல் யாவரும் அஞ்சாமைப்பொருட்டும் ஆம். தண்டனை தொடங்கினவளவில் குறைதல்பற்றி 'மெல்ல' என அதற்குமென்மை கூறப்பட்டது. ஓச்சுதல் எறிதலென்னுமிரண்டும் கோலென்னும் உவமைபற்றி வந்தன. இவை இரண்டு பாட்டாலுங் குடிகள் அஞ்சுவனவற்றைச் செய்யாமையினது இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - ரு.) ஒருவனை அவனது குற்றத்திற்குத் தக்கவாறு தண்டிக்கும்போது அத்தண்டனையைத் தொடக்கத்திற் பெரிதுபோற் காட்டி, முடிவில் எளிதாகச் செய்யும் அரசனிடத்துச் செல்வம் நிலைபெறும் என்பது.

2. Let the king, who desires that his prosperity may long remain with him, make enquiries with strictness, and then punish with mildness.

௩. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

பரி:—(இ - ள்.) குடிகள் வெருவிய செயல்களைச்செய்து நடக்கும் வெங்கோலனுமாயின் அரசன் ஒருதலையாகக்கடிதிற் கெடும்,(எ-று).

அதனை - அத்தண்டனையை

† *(தண்டனை செய்வது.தொலை) ஒச்சுதல் (உயரத்தூக்குதல்) போல வும் எறிதல் (வீசுதல்) போலவும் இருத்தல்பற்றி 'ஓச்சுதல் எறிதல் என் பன இரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன' என்று கூறப்பட்டது,*

'வெங்கோலன்' என்பது ஈண்டு † வாளா பெயராய்நின்றது. ஒரு வந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. ‡ அச்செயல் களுங் ¶ கேடுகளும் முன்னர்க் கூறப்படும்.

தெளி:—(இ - ள்.) *(அரசன்)* வெருவந்த - (குடிகள்) *அஞ்சிய* செய ல்களை, செய்தொழுகும் - *செய்து நடக்கும்*, வெங்கோலனுயின் - கொடுங் கோலனுயிருந்தால், ஒருவந்தம் - *நிச்சயமாக*, ஒல்லை - *கடிதில்*, கெடும் - *கெடுவான்*, (எ - று).

'வெங்கோலன்' என்பது இங்கு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந் தம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன (நிச்சயமென) ஒரு பொருணர்த்துஞ் சொற்கள். அச்செயல்களும் கேடுகளும் பின்னே சொல்லப்படும்.

(க - து.) குடிகள் *அஞ்சத்தக்க* காரியங்களைச் செய்துவரும் *அரசன் விரைவில்* கெடுவான் என்பது.

3. The cruel-sceptred king, who acts so as to put his subjects in fear, will certainly and quickly, come to ruin.

௪. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

பரி:—(இ - ள்.) குடிகளான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னாத சொல்லையுடைய வேந்தன் ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங் § கடிதின் இழக்கும், (எ - று).

செங்கோலாது சொல்லுதலான், இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லை

* வெருவந்தசெய்தொழுகும் வெங்கோலன் என்பதன்கண் வெருவந்த செய்தொழுகும் என்னும் அடை (விசேஷணம்) கொடுங்கோன்மையைக் குறித்தலாலே வெங்கோலன் என்பது யாதொரு விசேடமு முணர்த்தாது அரசன் என்னும் பெயர் மாத்திரமாய் நின்றது. "பெயர்நிலைக் கிளவியி னாஅ குநவும்" என்னுந்தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் எச்சவியற் சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியார் "ஒன்வாள் - மலைபடி யானைக் கல்ல, துறைகழிப் பறியா வேலோ னூரே" என்புழிவேலோனென்பது வேலையுடையோனென்னும் பொருள் பெயர்ந்து ஒருபெயர்த்தன்மையாய் நின்றது. 'செழுந்தா மரையன்ன வாட்கண்' என்பதுமது" என்று வரைந்திருப்பது மிங்குணர்தற் பாலதாம்.

† வாளா - சும்மா.

‡ அச்செயல்களும் - குடிகள் அஞ்சத்தக்க செயல்களும். ¶ கேசேன் - குடிகளஞ்சத்தக்க செயல்களைச் செய்[illegible]

§ கடிதின் - விரைவில்.

'இன்னாச்சொல்' என்றார். * உறையென்பது முதனிலைத்தொழிற் பெயர். அஃது ஈண்டு † ஆகுபெயராய் உறைதலைச்செய்யும் நாண்மே னின்றது. ‡ அது குறைதலாவது, அச்சொல்லில்லாதார்க்கு உள்ளதிற் குறுகுதல்.

தெளி:—(இ - ள்.) இறை - (கம்) அரசனானவன், கடியனென்று - பொல்லாதவனென்று, உரைக்கும் - (குடிகளால்) சொல்லப்படுகிற, இன்னாச் சொல் - துன்பந்தருஞ் சொல்லையுடைய, வேந்தன் - அரசன், உறை கடுகி - ஆயுளுங்குறைந்து, ஒல்லைக்கெடும் - (செல்வமும்) கடிதினிழப்பான், (எ - று).

(குடிகள்) மனம் வருந்திச் சொல்லுதலால், இன்னாமையை (துன்பத்தை) த்தருவதாயசொல்லை 'இன்னாச்சொல்' என்றார். உறையென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அஃது இங்கு ஆகுபெயராய் உறைதலைச்செய்யும் நாள்மேல் நின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லாதவர்க்கு உள்ளளவில் குறைதல்.

(க - து.) குடிகளால் கொடியவனென்று சொல்லப்படுமரசன் ஆயுளுங் குறைந்துசெல்வத்தையும் விரைவிலிழப்பான் என்பது.

4. The life of that king who is spoken of by his subjects as cruel will be shortened, and he will lose his wealth quickly.

ரு. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து

பரி:—(இ - ள்.) தன்னைக் காணவேண்டுவார்க்குக் ¶ காலம் அரியனாய்க் கண்டால் ‖ இன்னாத முகத்தினையுடையானது பெரியசெல்வம் பேயாற் காணப்பட்டதாற் போல்வதோர் குற்றம் உடைத்து, (எ - று).

* உறையென்னும் பகுதி (முதனிலை) உறைதல் (இருத்தல்) என்னுந் தொழிலை யுணர்த்துதலால் முதனிலைத்தொழிற்பெயராயிற்று. பகுதி யளவாய் நின்று தொழிற் பெயர்ப்பொருளை யுணர்த்துவது முதனிலைத் தொழிற் பெயரெனப்படும்.

† உறை யென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் உறை (வசித்) தலைச்செய்யும் நாளை (ஆயுளை) யுணர்த்தினமையின், முதனிலைத்தொழி

லாகுபெயராம்.

‡ அது (உறைதலைச்செய்யும் நாள்) குறைதலாவது அச்சொல்லிலா தார்க்கு (பொல்லாதவனென்னுஞ் சொல்லில்லாத அரசர்களுக்கு) உள்ள நிற் சுருங்கல் (உள்ள ஆயுள்நாளில் குறைதல்). பொல்லாதவனென்று குடிகளால் சொல்லப்படுகின்ற அரசன் விரைவிற் கெடுவானென்பது திரண்ட பொருளாம்.

¶ காலம் - காணுஞ்சமயம்.

‖ இன்னாதமுகத்தினையுடையானது - வெறுப்பைக்காட்டுகின்ற முகத்தையுடைய அரசனது.

எனவே, * இவை யிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. † இவை செய்வானைச் சாரவார் இன்மையின். ‡ அவனது செல்வந் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படாதென்பதுபற்றிப் 'பேய்கண் டன்ன துடைத்து'என்றார். காணுதல் - தன்வயமாக்குதல்.

தெளி:—(இ - ள்.) அருஞ்செவ்வி - (தன்னைக்காணவேண்டுவார்க்கு) அரிதாகிய சமயத்தை,(உடையனாய்), இன்னாமுகத்தான் - (கண்டால்) இனிமையில்லாத முகத்தினையுடையவனது, பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வமானது, பேய் - பேயால், கண்டன்னது - காணப்பட்டாற் போல்வதொரு குற்றத்தை, உடைத்து - உடையதாம், (எ - று).

எனவே, இவை இரண்டும் அஞ்சுவனவற்றைச் செய்தலாயின. இவை செய்வானைச் சார்வாரில்லாமையால், அவனதுசெல்வம் தனக்கும் பிறர்க்கும்பயனபடாதென்பதுபற்றிப் 'பேய்கண் டன்ன துடைத்து' என்றார். காணுதல் - (பேய் பெருஞ்செல்வத்தைத) தன்வசமாக்குதல்.

(க - து.) குடிகள் தன்னைக் காண்பதற்குச் சமயங் கொடாதவனும், கண்டால் கடுகடுத்த முகத்தையுடையவனுமுள்ள அரசனது செல்வம் பேய்கண்ட செல்வம்போலப் பயன்படாதொழியும் என்பது.

5. The great wealth of him who is difficult of access and stern of countenance, is like that which a devil has obtained

௮. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

பரி:—(இ - ள்.) அரசன் கடியசொல்லையும் உடையனாய்க் கண்ணோட்டமும் இலனுமாயின், அவனது பெரியசெல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும், (எ - று).

¶ "வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொருள், வீட்டங்கட் காமமோ டேழு" எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்

இவையிரண்டும் - அருஞ்செவ்வியும் இன்னாமுகமும்.

† இவைசெய்வானை - அருஞ்செவ்வியும் இன்னாமுகமுமாயிருக்கின்றவனை.

‡ பொன்காக்கும் பூதம் அப்பொன்னைத் தானுமனுபவியாது பிறர்க்குங்கொடாதது போன்று அருஞ்செவ்வியும இன்னாமுகமுமுடையவரசன் பெருஞ்செல்வத்தைத் தானும் அனுபவியாது பிறர்க்குங்கொடாது வீணேயொழிவான் என்பதாம்.

¶ இதன்பொருள். வேட்டையாடுதல், கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதல், அளவுகடந்த தண்டனைசெய்தல், சூதாடுதல், (அநியாயமாகப்பிறர்) பொரு

டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்த செய்தலுள் அடக்கினார். * கண்-ஆகுபெயர். † இவை செய்தபொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத் தன்றாயினுமென்பார் 'நெடுஞ்செல்வம்' என்றார். நீடுதல் - நீட்டித்தல்.

தெளி:—(இ - ள்.) (அரசன்) கடுஞ்சொல்லன் - கடியசொல்லையும் உடையவனாய், கண்ணிலனாயின் - கண்ணோட்டமு மில்லாதவனானால், நெடுஞ்செல்வம் - (அவனது) பெரியசெல்வமானது, நீடின்றி - நீடுதலில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும் - அழியும், (எ - று).

"வேட்டங் கடுஞ்சொல் மிகுதண்டஞ் சூதுபொருள், வீட்டங்கட் காமமோ டேழு" எனப்பட்ட சப்த விசனங்களுள் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்

டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்தசெய்தலுள் அடக்கிக் 'கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலனுயின்' என்றுகூறினர். கண் - கருவியாகு பெயர். இவை செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைய தன்றாயினுமென்பார் 'நெடுஞ்செல்வம்' என்றார். நீடுதல் - நீடித்திருத்தல்.

(க - நு.) கடுஞ்சொல்லையும் இரக்கமின்மையையுமுடைய அரசனது செல்வம் விரைவிலழியும் என்பது.

6. The abundant wealth of the king whose words are harsh and whose looks are without kindness, instead of abiding with him, will instantly perish.

எ. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

பரி:—(இ - ள்.) கடியசொல்லும் குற்றத்தின்மிக்கதண்டமும் அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பினைத் தேய்க்கும் அரமாம், (எ - று).

‡ கடுமொழியால் தானையும் கையிகந்ததண்டத்தால் தேசமும் கெட்டு முரண் சுருங்கி வருதலின் ‖ அவற்றை அரமாக்கி, இன்னிதாயினும்

னைச்சம்பாதித்தல், கள்ளுண்டல், காமநுகருதல் என (விசனங்கள்) ஏழாம் என்பது.

* கண் என்பது கண்ணோட்டத்தை (தாட்சண்ணியத்தை)புணர்த்தலால் கருவியாகு பெயராம், (ஓட்டம்-கண்ணினது காரியம்).

† இவை - கடுஞ்சொல்லும் மிகுதண்டமும்.

‡ கடுமொழியால் சேனையும் கையிகந்த தண்டத்தால் குடிகளும் மனமுடைந்து அரசனிடத் தன்பில்லாதுபோவர்; அதனால் அவனுக்காண்மை சுருங்கி வருமென்பதாம்.

¶ முரண் - வலிமை. ‖ அவற்றை - கடுமொழியையும் கையிகந்த தண்டத்தையும்.

தேயுமென்றற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கினர். ஏகதேசவுருவகம். அர மென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக. இவை ஐந்துபாட்டானும் செங்கோலின் மை, இன்னாமுகமுடைமை, கண்ணோட்டமின்மை, கடுஞ்சொற் சொல் லல், கையிகந்த தண்டமென்றிவைகள் குடிகளஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவை செய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமும் இழக்குமென்ப தூஉங் கூறப்பட்டன.

தேவி:—(இ - ள்.) கடுமொழியும் - கடியசொல்லும், கையிகந்ததண் டமும் - (குற்றத்தின்) மிகுந்ததண்டமும், வேந்தன் - அரசனது, அடும் - (பகைவரை) வெல்லுதற்கு ஏற்ற, முரண் - மாறுபாடாகிய (இரும்பினை), தேய்க்கும்-தேயச்செய்யும், அரம் - அரமாம், (எ - று).

கடிய சொல்லாற் சேனையும் அளவுகடந்த தண்டத்தால் தேசமும் கெட்டு மாறுபாடு சுருங்கிவருதலால் அவ்விரண்டையும் அரமாக்கி, வலிய சாதலும் தேயும் என்பதற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கிக் கூறினர். கடு மொழியையும் கையிகந்த தண்டத்தையும் அரமாகவுருவகஞ்செய்தவர் அதற் கேற்ப அடுமுரணை இரும்பாக வுருவகஞ் செய்யாமையினால் இஃது ஏகதேச வுருவகவணியாம். அரமென்பதனைக் கடுமொழி யென்பதனோடும் கையி கந்த தண்டமென்பதனோடும் தனித்தனிகூட்டிக் கடுமொழியாகிய அரமும் கையிகந்த தண்டமாகிய அரமும் என்றுரைத்துக் கொள்க. இவை ஐந்து பாட்டாலும் சமயமில்லாமை, இன்னாமுகமுடைமை, கண்ணோட்டமில்லா மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், அளவுகடந்ததண்டம் என்ற இவைகள் குடிகள் அஞ்சுந்தொழில்களென்பதும், இவற்றைச் செய்யுமரசன் ஆயுளும் பகைவ ரைவெல்லும் வல்லமையும் செல்வமும் இழப்பானென்பதும் சொல்லப்பட் டன.

(க - து.) கடியசொல்லும் அளவுகடந்த தண்டனையும் அரச னது வலிமையை யழிக்கும் என்பது.

7. Severe words and excessive punishments will be a file to waste away a king's power for destroying his ene-

mies.

அ. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு.

"ஆக்கும் பிரதிபதத்துடனே" என்னுஞ்செய்யுளின் விசேடவுரையில் பிரயோக விவேகநூலார் 'கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தனடுமுரண் டேய்க்கு மரம்' என்புழி அரமென்னும் ஒருமைப் பெயரை வாக்கிய பேதமாகத் தனித்தனிகூட்டி முடிப்பதனைத் தேர்வட மிழுப்பார்போலப் பிரத்தியேக பர்யாக்நயமென்பார். இதுவத் தாராக்நயத்து ளடக்கிக்கொள்க" என்று கூறுகின்றனர். "ஒருசொல் லின்றே தனித்தனி யுதவுதல்" என்னும் (இலக்கணக்கொத்து) விதியால் அரம் என்னும் ஒரு

பரி:—(இ - ள்) காரியத்தைப்பற்றி வந்த எண்ணத்தை அமைச்சர்மேல் வைத்து அவரோடு தானும் எண்ணிச்செய்யாத அரசன் அப் () பிழைப்பாற் றன்காரியந் தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகிய துற்றத்தின் கண்ணே செலுத்தி * அவரை வேதனுமாயின் அவன் செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும், (எ - று).

*அரசர்பாரம் பொறுத்தலைத்தலொப்புமையான் அமைச்சரை † இனம் என்றும், ‡ தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேல் ஏற்றிவெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர்; நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பாரம் இனிதியக்குமாறும் இலனாமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகும் என்றுங் கூறினார். இதனால் ¶ பகுதியஞ்சும் வினையும், அதுசெய்தான் எய்துங்குற்றமுங் கூறப்பட்டன.**

தெளி:—(இ - ள்.) (*காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெண்ணத்தை*) இனத்தாற்றி-*மந்திரிகள் மேல் வைத்து*, எண்ணாத-(*அவரோடு தானும்*) *எண்ணிச்செய்யாத*, வேந்தன்-*அரசன்*, (*அப்பிழைப்பினால் தன்காரியந் தப்பியவிடத்து*), *சினத்தாற்றி* - (*தன்னைக்*) *கோபமாகிய குற்றத்திலே செலுத்தி*,

சீறின் - (அவரைக்) கோபிப்பானாயின், திரு - (அவனது) செல்வமானது, சிறுகும் - (நாடோறும்) சுருங்கும், (எ-று).

இராச்சியபாரத்தைத் தாங்கிச்செலுத்துத லொப்புமையால், மந்திரிகளை இனம் என்றும், தான் பின்பு தவறிப்போயதையறிந்து அடங்காது அத்தவறிப் போயதை அவர் மேல் ஏற்றிக் கோபித்தால் அவர் அஞ்சி நீங்குவர்; நீங்கவே, அத்தவறு திரும்விதமும் அவ்விராச்சிய பாரத்தை இனிது செலுத்தும்விதமும் இலனாமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகும் என்றும் சொல்லினர். இதனால் மந்திரிகளாகிய பகுதி யஞ்சுந் தொழிலும், அது செய்தான் அடையுங் குற்றமுஞ் சொல்லப்பட்டன.

(க-து.) மந்திரிகளுடன் ஆலோசியாது தான் செய்த காரியம் தவறியபோது அவர்களைக் கோபிக்கு மரசனது செல்வம் நாளுக்கு நாள் குறைந்துபோம் என்பது.

மைப்பெயர் கடுமொழி யென்பதனோடும் கையிகந்த தண்டமென்பதனோடும் தனித்தனி பிரிந்து கூடுதலறிக.

() பிழைப்பு - தவறு.

* அவரை - அமைச்சரை. † இனம் - தன் சாதியாயுள்ளவர்.

‡ தான் (அரசனாகிய தான்) பின் பிழைப்பாதல் (தவறிப்போயதை) அறிந்து அமையாது (அடங்கியிராமல்) அதனை (அத்தவறிப்போயதை) அவர் மேல் ஏற்றி (அமைச்சர்மேல் வைத்து) வெகுளின் (கோபித்தால்) அவர் (அமைச்சர்) வெரீஇ (அஞ்சி) நீங்குவர் என்பது.

¶ பகுதி - இராஜகாரியஞ் செய்வார் கூட்டம்,

8. The prosperity of that king will waste away, who without reflecting on his affairs himself, commits them to his ministers, and when a failure occurs gives way to anger and rages against them.

௯. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

பரி:—(இ - ள்.) செரு வருதற்கு முன்னே தனக்குப் * புகலாவதோர் அரண் செய்துகொள்ளாத அரசன், அது வந்தகாலத்து வலியின்மையான் வெருவிக் கடிதிற்கெடும், (எ - று).

† பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலின் தமியனாய்த் தானும் வெருவி அப்பகை வயத்தனாமென்பதாம். இதனால் ‡ தானஞ்சும் வினையும் () அது செய்தானெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) சிறைசெய்யா - (போர் வருதற்கு முன்னே தனக்குக் காப்பிடமாவதோர்) அரண் செய்துகொள்ளாத, வேந்தன் - அரசன், செருவந்த போழ்தில - அப்போர்வந்த காலத்தில், வெருவந்து - (காவல் இல்லாமையால்) அஞ்சி, () வெய்து - விரைவில், கெடும் - கெடுவான், (எ-று).

(செருவந்தபோழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்) பகைவர்க் கஞ்சித் தன்னை சேர்ந்தவர் நீங்குதலால் தனியனாகித் தானும் அஞ்சி அப்பகைவர் வசத்தனாவனென்பதாம். இதனால் தான் அஞ்சும் செயலும் அது செய்தான் அடையும் பயனுஞ் சொல்லப்பட்டன.

(க - து.) தனக்குக் காவலாக வோரரண்செய்துகொள்ளாத அரசன் பகைவரெதிர்த்தகாலத்தில் விரைவிற்கெடுவான் என்பது.

9. The king who has not provided a place of defence for himself, will in times of war be seized with fear and quickly perish.

௧௦. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை.

* புகலாவதோர் அரண் - பாதுகாப்பாயுள்ள தொருகோட்டை.

† பகைவர்க்குப் பயந்து தன்னைச் சேர்ந்தவர் நீங்கிப்போதலால் தனித்தவனாய்த் தானும் (அரசனும்) பயந்து அப்பகைவர் வசத்தனாவனென்பதாம்.

‡ தானஞ்சும் வினை - செருவந்தபோழ்திற் சிறைசெய்யாமை. அது

செய்தானெய்தும் பயன் - வெருவந்த செய்து கெடுதல்.

() அது - அஞ்சத்தக்க காரியம்.

பரி:—(இ-ள்.) கடுங்கோலனாய அரசன் நீதிநூல் * முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் † பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்; ‡ அக்கூட்டம் அல்லது நிலத்திற்கு ¶ மிகையாய பாரம் பிறிதில்லை, (எ-று).

() 'கடுங்கோல்' என்பது கண்மிக்க தண்டத்தின்மேற்றாகி அதனைச் செய்வான்மேற் றாயிற்று. + அவன் அது செய்தற் கியைவாரை யல்லது கூட்டாமையின் 'கல்லார்ப்பிணிக்கும்' என்றும், †† எனையவற்றை யெல்லாம் பொறுக்கின்றது இயல்பாகலின் நிலக்குப் பொறை அதுவல்லதில்லை என்றுங் கூறினார். நிலக்கென்பது செய்யுள் விகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) கடுங்கோல் - கடுங்கோலனாகிய அரசன், கல்லார் - (நீதிநூல் முதலியவற்றைக்) கல்லாதவரை, பிணிக்கும் - (தனக்குப் பகுதியாகக்) கூட்டாநிற்பான், அதுவல்லது - அக்கூட்டமல்லாமல், நிலக்கு - நிலத்திற்கு, பொறை - அதிகமான பாரம், இல்லை - (வேறு) இல்லை, (எ-று).

'கடுங்கோல்' என்பது இந்த அதிக தண்டனையின்மேல்நில்லாது அவ்வதிக தண்டனையைச் செய்யும் அரசன் மேல் நின்றது. அவன் அது செய்தற்குடன்படுவோரை யல்லது கூட்டாமையால் 'கல்லார்ப் பிணிக்கும்' என்றும், மற்றையவற்றை யெல்லாம் சுமக்கின்றது (நிலத்திற்கு) இயல்பாகலால் நிலக்குப்பொறை அதுவல்ல தில்லை என்றுஞ் சொல்லினார். நிலத்திற்கென்பது செய்யுள் விகாரத்தால் நிலக்கு எனவந்தது. இதனால் அஞ்சுவனவற்றைச் செய்தலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

---

* முதலிய என்றமையின், அறநூல் பொருணூல்களையுங் கொள்க.

† பகுதி - அங்கம்.

‡ அக்கூட்டம் அல்லது - கல்லாதவர்களின் கூட்ட மல்லாமல்.

¶ மிகையாய பாரம் - அதிகமான பளுவு.

() கடுங்கோலே (அநீதியை) யுடைய வரசனைக் கடுங்கோல் என்று கூறியது குணங் குணியாய வுபசாரவழக்காம்; பண்பாகுபெயருமாம்.

+ அவன் (கடுந்தண்டனை செய்யு மரசன்) அது (கடுந்தண்டனை) செய்தற் கிசைவாரை யல்லது (செய்வதற்குச் சம்மதித்திருப்பவரை யல்லாமல்) கூட்டாமையின் (சேர்க்காமையினால்).

†† "அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறநோக்கிப், புன்சொ லுரைப்பான் பொறை" என்னும் குறளின் விசேடவுரையில் "எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற் கரிதென்னுங் கருத்தால் 'அறனோக்கி யாற்றுங் கொல்' என்றார்" என்றிருத்தலு மிங்குக் கவனிக்கத்தக்கதாம். ஏனையவற்றை யென்றது மலை ஆறு கடல் முதலியவற்றை.

(க - து.) கடுங்கோலரசன் நீதிநூல் முதலியவற்றைக் கல்லாதவர்களைத் தனக்குப் பகுதியாகச் சேர்த்துக்கொண்டு குடிகளை வருத்துவான் என்பது.

10. The earth bears up no greater burden than a cruel sceptre which attaches to itself ignorant men as the ministers of its evil deeds.

இருபதாம் அதிகாரம்.

கண்ணோட்டம்:—On a Gracious Demeanour.

பரி:—அஃதாவது தன்னோடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறி

யன மறுக்கமாட்டாமை. * இஃது அவர்மேற் கண் சென்றவழி † நிக ழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் ‡ வெருவந்த செய்யாமை யுட் கூறியவதனையே சிறப்புப் பற்றி விரித்துக் கூறுகின்றமையின், ¶ இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது தன்னோடு பழகினவரைக் கண்டால் அவர் சொல்லியவற்றை மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேல் கண் ஓடியவிடத்து நிகழ்வதாகலால், அப்பெயரை யுடையதாயிற்று. இது தாட்சண்ணிய மென்றும் முகங்கொடுத்தலென்றும் சொல்லப்படும். முன்னர் வெருவந்த செய்யாமை யென்னுமதிகாரத்தில் சொல்லிய அதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துச் சொல்லுதலால், இஃது அதன்பின வைக்கப்பட்டது.

க. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

பரி:—(இ-ள்.) கண்ணோட்ட மென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடைய அழகு அரசர் மாட்டு உண்டாகலான் இவ்வுலகம் உண்டாகா நின்றது, (எ-று).

---

* இஃது தன்னோடு பழகினவர் கூறியவற்றை மறுக்கமாட்டாமை.

† நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று - உண்டாவதாகலால் கண்ணோட்ட மென்னும் பெயரினை யுடையதாயிற்று.

‡ "கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயின்" என்னுங்குறளில் கண்ணோட்டமின்மையை வெருவந்தசெய்தலு ளடக்கிக் கூறியிருப்பதினுணர்தற்பாலதாம்.

¶ இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது - கண்ணோட்ட மென்னு மதிகாரம் வெருவந்த செய்யாமை யென்னு மதிகாரத்திற்குப் பின்னே வைக்கப்பட்டது,

'கழிபெருகாரிகை' என்புழி * ஒருபொருட் பன்மொழி † இவ்வுயி

சழகது சிறப்புணர சின்றது. ‡ இவ்வழகு அதற்குறப்பாகலின ¶ 'உண்மையான்' என நிலைபேறவ் கூறினர். இன்மை வெருவந்த செய்தலாக லின், அவர் நாட்டு வாழ்வார் புலியை யடைந்த புல்வா யினம்போன்று எமஞ்சாரமை பற்றி () இவ்வுலகுண்டு என்ருர்.

தெளி:—(இ - ள்.) கண்ணோட்ட மென்னும் - கண்ணோட்ட மென்று சொல்லப்படுகிற, கழிபெருங்காரிகை - மிகவும் பெரிய(சிறப்புடைய) அழகானது, உண்மையான்-(அரசரிடத்து) உண்டாயிருத்தலால், இவ்வுலகு - இவ்வுலகமானது, உண்டு - உண்டாகா நின்றது, (எ - று).

'கழிபெருங்காரிகை' என்ற விடத்துக் கழிபெரும் என்னும் ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிரழகது சிறப்புணருமாறு நின்றது இவவழகு அவ்வுயிர்க்கு அவயவமா யிருததலால (அவ்வழகிற்கு)'உண்மையான்' என நிலைபெறுதலுஞ் சொலலினர். கண்ணோட்டமில்லாமை வெருவந்த (அஞ்சுவனவற்றைச்) செயதலாகலால், அவர நாட்டு வாழ்வார் பலியையடைந்த மானினம் போன்று காப்பிடம் பெருமை பற்றி இவவுலகுணடு என்ருர்.

(க - து) கண்ணோட்ட மென்னுஞ் சிறப்புடைய அழகினையுடைய அரசரது நாடு குறைவின்றி வாழும் எனபது.

1. The world exists through that greatest ornament of princes, a gracious demeanour.

உ. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை

* ஒருபொருளைக்குறிதது வரும் பலசொற்கள் ஒருபொருட் பன்மொழியெனப்படும். இஙகு அழகெனனும் பொருளதாகிய காரிகையெனபதற்கு விசேடணமாய் வநத கழிபெரும் என்பன சிறப்புஎன்னும்ஒருபொருளைக்குறிதது நின்றமையின, ஒருபொருட் பன்மொழி யாயின வெனக. "ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா" எனலும் நன்னூற் சூத்திரமீண்டுணர்தறபாலதாம்.

† இவ்வுயிரழகது - அரசரது உயிரின் அழகாய கண்ணோட்டத்தினது.

‡ இவ்வழகு அதற்குறப்பாகலின் - கண்ணோட்டமென்னும் அழகு

அரசருயிர்க்கு உறுப்பாயிருத்தலால்.

¶ கண்ணோட்டமென்னும் கழிபெருங் காரிகை யுண்டாயிருத்தலால் என்று (கண்ணோட்டமென்னும் கழிபெருங்காரிகை) நிலைத்திருத்தலுங் கூறினரென்பது.

() உண்மையா னுண்டிவ் வுலகு என்றார் என்றும் பாடமுண்டு.

பரி:—(இ - ள்.) உலகநடை கண்ணோட்டத்தின் கண்ணே நிகழ்வது ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று, (எ - று).

உலக நடையாவது ஒப்புரவு செய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென்றிவை † முதலாயின. ‡ அவை நிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பது பற்றி 'நிலக்குப் பொறை' என்றார். ¶ ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்) உலகியல் - உலக நடையானது, கண்ணோட்டத்து - கண்ணோட்டத்தி னிடத்தே, உள்ளது - நிகழ்வதாம், (ஆதலால்), அஃதிலார்-அக்கண்ணோட்ட மில்லாதவர், உண்மை-உளராதல், நிலக்கு-இந்நிலத்திற்கு, பொறை - பாரமாதற்கே, (வேறொன்றற்கு அன்று), (எ-று).

உலகநடையாவது உபகாரஞ் செய்தல், காப்பாற்றல், பிழைத்தன பொறுத்தல் என்ற இவை முதலானவை. அவை உண்டாகாமையினால் கண்ணோட்டமில்லாதவர் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பது பற்றி 'நிலக்குப் பொறை' என்றார். ஆதற்கு என்னுஞ் சொல் எஞ்சி (குறைந்து) நின்றமையின், அது வருவிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டு பாட்டாலும் கண்ணோட்டத்தினது சிறப்பு சொல்லப்பட்டது.

(க - து) உலக நடையானது அரசரது கண்ணோட்டத்தின் கண்ணே நிகழுகின்றதாதலின், கண்ணோட்டமில்லாத அரசருலகத்திற்குப் பாரமாவர் என்பது.

2. The prosperity of the world springs from the kind-

liness of kings; the existence of those kings who have no kindliness is a burden to the earth.

௩. பண்ணென்னாம் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னாங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

* பிழைத்தது பொறுத்தல் - பிறர் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல்.

† முதலாயின என்றமையின், காட்சிக்கெளியனாதல், கடுஞ்சொல்லனல்லனாதல், எல்லை கடந்த இறைப்பொருள் (வரிப்பணம்), வாங்காமை முதலியவற்றையுங் கொள்க.

‡ அவை - ஒப்புரவு செய்தல் முதலாயின.

¶ பொறை (பாரம்) ஆதற்கு எனற்பாலது பொறை என நின்று ஆதற்கு என்னுஞ் சொல் எஞ்சி(குறைந்து)நின்றமையின், ஆதற்கு என்பது சொல்லெச்சமாயிற்றென்க.

பரி:—(இ - ள்.) பண் என்ன பயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருந்தும் இன்றாயின்; அதுபோலக் கண் என்ன பயத்ததாம் கண்ணோட்ட மில்லாதவிடத்து, (எ - று).

பண் கண் என்பன சாதி யொருமைப் பெயர். * பண்களாவன:—பாலை யாழ் முதலிய நூற்று மூன்று. பாடற் றொழில்களாவன:—யாழின் கண் † வார்தல்முதலிய எட்டுமே, ‡ பண்ணல் முதலிய எட்டும், மிடற்றின்

(*செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை யென்னும்) இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலடுத்து நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும். அவற்றுள், செம்பாலையுட் பிறக்கும் பண்கள், பாலையாழ், காகாரகம், ஆரி, தோடி, கௌடி, காந்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரி யெனவிவை. பிறவும் விரிப்

பின் உரைபெருகுமாதலின் அவற்றை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க" "நாற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதிகளென்றும், பாற்படு திறனும் பண்ணெனப் படுமே, என்றார்" என்றும், "பன்னிருபாலையின் உரு தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள் நூற்றுமூன்றாதற்குக் காரணமாமெனக் கொள்க" எனவும், "பெருந்தான மெட்டினும் கிரியைகளெட்டினும் பண்ணிப்படுத்தலாற் பண் என்று பெயராயிற்று" என்றும் சிலப்பதிகார வுரையில் அடியார்க்கு நல்லார் கூறியிருக்கின்றனர்.

† "வார்தலென்பது சுட்டுவிரற் செய்தொழில்; வடித்தலென்பது சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பை அகரும் புறமும் ஆராய்தல்; உந்தலென்பது நரம்புகளை உந்தி வலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதும் நிரலிழிபட்டதும் என்றறிதல், உறழ்தலென்பது ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்தல்; உருட்டலென்பது இடக்கைச் சுட்டுவிரல் தானேயுருட்டலும், வலக்கைச் சுட்டுவிரல் தானேயுருட்டலும் சுட்டொடு பெருவிரல் கூட்டியுருட்டலும், இருபெருவிரலும் இயைந்து உடனுருட்டலுமா எனவரும். 'தெருட்டலென்பது செப்புங்காலை, யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற, வொன்றன பாட்டு மடையொன்ற நோக்கின், வல்லோ ராய்ந்த நூலே யாயினும், வல்லோர் பயிற்றுங் கட்டுரை யாயினும், பாட்டொழிற் கலங்கினி தொழிந்த செய்கையும், வேட்டது கொண்டு விதியுற நாடி" எனவரும்; இவை இசைத்தமிழ்ப்பதினாறு படலத்துட் கரணவோத்துட் காண்க." "பட்டடையென்பது நரம்புகளில் இளிக்குப் பெயர்; என்னை? எல்லாப் பண்ணிற்கும் அடிமனையாதலின்" என்றனர் சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை யாசிரியர்.

‡ "பண்ணல் பரிவட் டணையா ராய்தல் தைவரல், கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கையூழ், நண்ணிய குறும்போக்கு என்றவெட்டும்'. பண்ணல் பாடநினைத்தபண்ணுக்கு இணை, கிளை, பகை, நட்பான நரம்புகள் பெயருந்தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதல். பரிவட்டணை அவ்வீக்கின நரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் ஆரோகண அவரோகண வகையால் இசையைத்தெரிதல். அது சுருதி யேற்றுதல் தைவரல் அனுத்திரியிலே நிரம்பப்பாடுதல் செலவு. பாடநினைத்த

கண்* எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடில மென்னும் ஐந்தும், † பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ண முதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணாற் பயனில்லாதவாறு போலக் ‡ கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணாற் பயனில்லையென்பதாம். கண் சென்ற வழி நிகழ்தல்பற்றி அதனை யிடமாக்கினார். இறுதிக்கட் கண்ணென்பதனைக் () "கண்ணகன் ஞாலம்" என்புழிப்போலக் கொள்க.

தெளி:—(இ-ள்.) பண் - இசையானது, பாடற்கு - பாடற்றொழிலோடு, இயைபின்றேல் - பொருத்தமில்லையாயின், என்னாம் - என்னபயனுடையதாம், (அதுபோல), கண் - கண்ணானது, கண்ணோட்டமில்லாத கண் - கண்ணோட்டமில்லாத விடத்து, என்னும் - என்ன பயனுடையதாம், (எ-று).

பண் கண் என்பன ஈறுதோன்றாத சாதியொருமைப்பெயர். பண்களாவன:—பாலையாழ் (வீணை) முதலிய நூற்று மூன்று. பாடல் தொழில்களாவன:—யாழினிடத்து வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல்,

---

வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதல் விளையாட்டு. வண்ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல் கையூழ். குடகச்செலவுந்துள்ளற் செலவுமாகப் பாடுதல் குறும்போக்கு" என்று நச்சினார்க்கினியார் சீவகசிந்தாமணி-காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் "இசைத்தொழில்" என்னுஞ் செய்யுளின் விசேடவுரையிற் கூறினர்.

"எடுத்தல்பாட்டுச்சமாம் எண்படுத்தல் மந்தம், தடுத்து நலிதல் சமமாம் - தொடுத்தியன்று, தள்ளாத கம்பிதந் தானடுக்கல் நற்குடிலம், உள்வாங்கிப் பாட லுணர்" என்பதிங்கறியத்தக்கதாம்.

† "சொல்வகை நான்கு வகைப்படும்; சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதகம் என; சுண்ணம் நான்கடியான் வருவது, சுரிதகம் எட்டடியான் வருவது, வண்ணம் நானுன்கடியான் வருவது, வரிதகம் முப்பத்திரண்டடியான் வருவது; என்னை? 'சுண்ண நான்கடி சுரிதக மெட்டடி, வண்ணநானுன்கு வரிதக மெண்ணான்கென், றெண்ணிய வடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே' என்றாராகலின். வண்ணம் ஒருவகையான் மூன்றுவகைப்படும்; பெருவண்ணம் இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணமென; அவற்றுள், பெரு

வண்ணம் ஆறாய்வரும்; இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய்வரும்; வனப்பு வண்ணம் நாற்பத்தொன்பதாய்வரும்" என்று அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார வுரையில் கூறினர்.

‡ "ஒன்று நாமென்கோ வொன்றாத வென்பேன்கோ, இன்றதைதானென்கோ யாதென்கோ - மென்சொருடையாழ், பண்ணோட்டு மின்சொற் பணைத்தோளாய் சேர்தவர்பாற், கண்ணோட்ட மில்லாத கண்" என்று பாரதவெண்பா கூறுகின்றது.

() திரிகடுகம் கடவுள்வாழ்த்து. இதன்பொருள். இடமகன்ற பூமி என்பது.

தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் எட்டும்; பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் எட்டும்; கண்டத்தினிடத்து எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம் என்னும் ஐந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ண முதலியவண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம் இப்பாடற்றொழில்களுடன் பொருந்தாத விடத்துப் பண்ணால்(இசையினால்)பயனில்லாததுபோலக் கண்ணோட்டத்துடன் பொருந்தாத விடத்துக் கண்ணால் பயனில்லை என்பதாம்.(நாட்சண்ணியம் ஒருவாமேல்) கண்சென்ற விடத்து உண்டாவதாயிருத்தலால் அக்கண்ணை (தாட்சண்ணியத்திற்கு) இடமாக்கினர். 'இல்லாத கண்' என இறுதியிலுள்ள கண்ணென்பது இடம் என்னும் பொருளதாய் நின்றது.

(க • து.) தாட்சண்ணிய மில்லாதகண் பயனுடையதாகாது.

3. Of what avail is a song, if it be not fit to be sung? What is the value of eyes in which there is no kindness?

ச. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

பரி:—(இ - ள்.) கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உனபோற்றோன்றல் அல்லது வேறென்னபயனைச்செய்யும், அளவிறவாத கண்ணோடுதலை யுடைய வல்லாத கண்கள், (எ - று).

* தோன்றல் அல்லதென்னுஞ் சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. † கழிகண்ணோட்டத்தி னீக்குதற்கு, 'அளவினால்' என்றார். ‡ ஒரு பயனை யுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம்.

தேவி:—(இ - ள்.) அளவினால் - தருமமளவாக (அளவுகடவாத), கண்ணோட்டம்-கண்ணோடுதலை, இல்லாத - (உடையன) அல்லாத, கண்-கண்கள், (கண்டார்க்கு), முகத்து-முகத்தினிடத்து, உனபோல்-உன்னைபோல,

* உனபோல் என்பது தோன்றல் அல்லது என்னுஞ் சொற்களை வேண்டி நிற்றலால் 'தோன்றல் அல்லதென்னுஞ் சொற்கள் அவாய் நிலையான் வந்தன' என்று கூறப்பட்டது. ஒருபதம் தன்னை முடிப்பதொரு பதம் இல்லாத வழி முடிவு பெறாது நிற்றல் அவாய் நிலையெனப்படும்.

† கழிகண்ணோட்டம் - செய்யவேண்டிய அளவிற்கு மிஞ்சிய தாட்சண்ணியம்

‡ 'என்ன செய்யும் என்று' கூறினமையின், அளவினாற் கண்ணோட்டமில்லாத கண் ஒரு பயனையுஞ் செய்யா என்பது குறிப்பாய் எஞ்சி (குறைந்து) நின்றது. குறிப்பாயறியுமாறு குறைந்து நிற்கும் பொருள் குறிப்பெச்சமெனப்படும். எச்சம் - குறைவு.

(தோன்றுதல் அல்லாமல்), என்ன செய்யும்-(வேறு) என்னபயனைச் செய்யும், (எ - று).

தோன்றுதல் அல்லாமலென்னுஞ் சொற்கள் அவாய்நிலையாலவந்தன. அளவுகடந்த கண்ணோட்டத்தினின்றும் நீக்குவதற்கு 'அளவினால்' என்றார். (அளவினாற் கண்ணோட்டமில்லாத கண்கள்) ஒருபயனையுஞ் செய்யா வென்பது குறிப்பெச்சம்.

(க - து.) தருமளவாகத் தாட்சண்ணியஞ் செய்தலில்லாத கண்களால் யாதொரு பயனுமில்லை என்பது.

4. Beyond appearing to be in the face, what good do they do, those eyes in which there is no well-regulated kindness?

ரு. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும்

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவன் கண்ணிற்கு அணியுங்கலமாவது கண்ணோட்டம்; † அக்கலமில்லையாயின், அஃதறிவுடையாரால் புண்ணென்றறியப்படும், (எ - று).

‡ வேறணிகலம் இன்மையின் 'கண்ணிற் கணிகலம்' என்றும், கண்ணுப் தோன்றினும் நோய்களாலும் ¶ புலன்பற்றலாலும் § துயர்விளைத்

* "கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்டம்" என்பது திரிகடுகம்.

† அக்கலமில்லையாயின் - கண்ணிற்குக் கண்ணோட்டம் (தாட்சண்ணியம்) என்னும் ஆபரணமில்லையானால்.

‡ கண்ணிற்கு கண்ணோட்டமல்லாது வேறாபரணமில்லை யென்பது "மின்னுமணி, பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக், காணுங் கண்ணோட்டமே காண்" என்ற நன்னெறி கூறுவதாலு மறிதற் பாற்றும்.

¶ புலன்பற்றலாலும் - விஷயங்களை யறிதலாலும். புனல் (நீர்) பற்றலாலும் என்றும் பாடமுண்டு.

[புலி முதலியவற்றைக் கண்டபோதும், தன்னை வருத்தும் பகைவரைக் கண்டபோதும், தனக்குத் துரோகம் செய்த மனைவி முதலாயினோரைக் கண்டபோதும், அநியாயமாகப் பிறரிடத்துப்போன தனதுபொருளைக் கண்டபோதும், அபிமானங்களைக் கண்டபோதும் துன்பமுண்டாவதால் புலன் பற்றலும் துயர்விளைத்த லாயிற்றென்க].

[புலன் - உருவம், சையோகம், விபாகம், என்முதலிய விஷயங்கள்; பற்றல்—உருவ முதலியவற்றை யறிதல்].

§ துயர் விளைத்தல் - துன்பத்தை யுண்டாக்குதல். [கண்ணோட்டமில் லாதகண் கண்ணாய்த்தோன்றா மாயினும் அது நோய்களினாலும விஷயங் களைப் பற்றுவதாலும் தன்னையுடையவனுக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்கு மென்பதாம்].

தல் நோக்கிப் 'புண்ணென்றுணரப்படும்' என்றுங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் ஓடாதுநின்ற கண்ணின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) கண்ணிற்கு-(ஒருவனது) கண்ணிற்கு, அணிகலம்-அணியும் ஆபரணமாவது, கண்ணோட்டம் - தாட்சண்ணியமாம், அஃதின்றேல்-அவ்வாபரண மில்லையாயின், (அக்கண்), புண்ணென்று—, உணரப்படும் - (அறிவுடையவரால்) அறியப்படும், (எ - று).

கண்ணிற்குக் கண்ணோட்டமன்றி வேறாபரணமில்லாமையால் (கண்ணோட்டம்) 'கண்ணிற்கணிகலம்' என்றும், (கண்ணோட்டமில்லாதகண்) கண்ணாய்த்தோன்றினும் நோய்களாலும் புலன்களைப் பற்றுதலாலும் துயர்விளைத்தலை நோக்கிப் 'புண்ணென்றுணரப்படும்' என்றும் சொல்லினார். இவைமூன்றுபாட்டாலும் கண்ணோட்டஞ்செய்யாதுநின்றகண்ணின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - து) தாட்சண்ணிய மென்னும் ஆபரணமில்லாதகண் புண்ணாகுமன்றி கண்ணாகா தென்பது.

5. Kind looks are the ornaments of the eyes; without these they will be considered to be merely two sores.

மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

பரி:—(இ - ள்.) டுதற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர் இயங்காநின்றா ராயினும் மண்ணோடு பொருந்தி நிற்கின்ற மரத்தினை யொப்பர், (எ - று)

† 'ஓடாதவர்' என்புழிச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. ‡ மரமுங் கண்ணோடியைந்த கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். ¶ இதனைச் ஓடுதற்குரிய - கண்ணோட்டஞ் செய்வதற்குரிய.

† 'ஓடாதவர்' என்றவிடத்து (கண்ணாகிய) சினையி (உறுப்பி) னது ஓடாமை (தாட்சணியங் கொள்ளாமை) யென்னுந் தொழில் முதன்மேல் (தங்கண்ணையுடையவர் மேல்) நின்றதென்பது. "சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்" என்னும் நன்னூற் சூத்திரம் இங்கறியத் தக்கதாம்.

‡ மரமும் கண்ணோ (கணுவோ) டியைந்து (பொருந்தி) கண்ணோடாமையின் (தாட்சண்ணியங் கொள்ளாமையால்), இது தொழிலுவமையணியாம். தொழிலையுவமானமாகச் சொல்வது தொழிலுவமையணியாம். இங்குக் கண்ணோடாமை தொழில் மரங் கண்ணோடு கூடியிருந்துங் கண்ணோடாதிருத்தல்போலத் தாட்சண்ய மில்லாதவர் கண்ணோடு கூடியிருந்துங் கண்ணோடாதிருக்கின்றன ரென்பது திரண்டபொருள் எனவே, கண்ணோட்டமில்லாதவர் "நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய, மாட்டாதவனன் மரம்" என்பதுபோல மரமாவ ரென்பதாயிற்று.

¶ இதனை-மண்ணோடியைந்த மரத்தனைய ரென்பதற்கு.

* கண்ணோடு கூடிய மரப் † பாவையென் றுரைப்பாருமுளர். ‡ அஃதுரை யன்மை () காணப்படுங் கண்ணன்றி ¶ அதனுண் மறைந்து நிற்கின்ற †† ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையானும், ‡‡ "மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென்-றிரக்கண்டாய்" என்பதனானுமறிக.

தெளி:—(இ - ள்.) கண்ணோடு - (ஓடுதற்குரிய) கண்ணோடு, இயைந்து - பொருந்தியிருந்தும், கண்ணோடாதவர் - அக்கண்ணோடுதலில்லாதவர், (சஞ்சரிக்கின்றவராயிருந்தாலும்), மண்ணோடு—, இயைந்த - பொருந்திநிற்கின்ற, மரத்தனையர் - மரத்தினையொப்பர், (எ - று).

'கண்ணோடாதவர்' என்றவிடத்து ...னையாகிய கண்ணினது ஓடுதல்வினை 'ஓடாதவர்' என்னும் முதல்மேல் நின்ற... மரமும் கண்ணோடு கூடிக்கண்ணோடாமையால், இது தொழி...வமையணியாம்.

(க - து.) தாட்சண்யமில்லாதவர் மரத்தை யொப்பார்.

6. They resemble the trees of the earth, who, although they have eyes, never look kindly on others.

* சுதை மண் - சுண்ணம்பும் மண்ணும் கலந்தரைத்த சாந்து.

† பாவை - பதுமை (பொம்மை)

‡ அஃதுரையன்மை - அவ்வாறு கூறுதல் உரையாகாமை.

() காணப்படுங் கண்ணன்றி அதனுண் மறைந்து நிற்கின்ற ஒரு சாருள்ளீட்டாற் கூறினமையானும் என்பது சிலபிரதிகளிலில்லை.

¶ அதனுள் - அக்கண்ணினுள்.

†† ஒருசாருள்ளீட்டால் - ஒருவகையான தாட்சண்ணியம்பற்றி.

‡‡ முத்தொள்ளாயிரம். இதன் பொருள், மண்ணுலகத்தைப் பரிபாலனம் செய்யும் அரசாது கண் மரத்தினது கணபோல என்று நினைத்து யாசித்தலை மேற்கொண்டாய் என்பது.

"வாக்கண்டு காணுதே வல்லையா னெஞ்சே
மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென் - றிரக்கண்டாய்
வாளுழுவ வெல்கொடியான் வண்புனனீர் நாடற்கென்
றோளுழுவத் தோன்றத் தொழுது". என்பது முத்தொள்ளாயிரம்.

பரிமேலழகர் மறுப்பின் விபரமாவது:—காணப்படுங்கண்ணன்றி அக்கண்ணினுள் மறைந்து கிடக்குந் தாட்சண்ணியத்தைப்பற்றிக்கூறினமையாலும், 'மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்' என்று பிரயோகமிருப்பதாலும், 'மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர்' என்பதற்குச் சுதைமண்ணோடுகூடிய மரப்பாவை யொப்பாரென்றுரை கூறுதல் பொருந்தாதென்பது. எனவே, மண்ணோடியைந்த மரத்தனையர் என்பதற்குச் சுதைமண்ணோடுகூடிய மரப்பாவை யொப்பாரென்று பொருள் கூறுதல் யாதொருபொருத்தமு மில்லாது நின்றதாயிற்றென்க.

எ. ‡ கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

பரி:—(இ-ள்) கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையரும் அல்லர்; கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமிலராதலும் இல்லை, (எ-று).

*கண்ணுடையாராயின் † காட்சிக்கண்ணே அஃதோடும் என்பது பற்றிக் 'கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணிலர்' எனக்கூறிப் பின் அதனை ¶ எதிர்மறை முகத்தான் விளக்கினர். * உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. இவையிரண்டு பாட்டானும் கண்ணோடாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.*

தேவி—(இ-ள்.) *கண்ணோட்டமில்லவர் - கண்ணோடுதலில்லாதவர், கண்ணிலர் - கண்ணுடையவருமல்லர், கண்ணுடையார் - கண்ணுடையவர், கண்ணோட்டமின்மையும் - (கண்ணிலராதலன்றி) கண்ணோடுதலிலராதலும், இல்-இல்லை, (எ-று).*

கண்ணுடையவராயிருந்தால் காட்சியினிடத்தே அககண் ஓடும் என்பது பற்றிக் 'கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணிலர்' என்றுகூறிப் பின்பு அக்கண்ணோட்ட மில்லாமையை யெதிர்மறை வாயிலாகக் 'கண்ணுடையார் கண்ணோட்டமின்மையுமில்' என்று விளக்கினர். இன்மையுமென்ற வும்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. இவை யிரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோட்டமல்லாதவரது இழிபு சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) *தாட்சண்ணிய மில்லார் குருடரும் அஃதுடையார் கண்ணுடையவருமாவர் என்பது.*

7. Men without kind looks are men without eyes; those who really have eyes are also not without kind looks.

அ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

பரி:—(இ-ள்.) முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிலழியாமற் கண்ணோடவல்ல வேந்தர்க்கு உரித்தாந் தன்மை யுடைத்து இவ்வுலகம்.

‡ *யாண்டுத்தீயில்லை, ஆண்டுப்புகையில்லை; யாண்டுப் புகையுண்டு, ஆண்டுத் தீயுண்டு என்பதுபோல யாண்டுக்கண்ணோட்டமில்லை, ஆண்டுக்கண்*

ணில்லை; யாண்டுக்கண்ணுண்டு, ஆண்டுக்கண்ணோட்டமுண்டெனக்கொள்க. இதனால் கண்ணோட்ட (தாட்சண்ய) மில்லாதவர் கண்ணில்லாதவ (குருட) ராவர்: கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமுடையவராவரென்பது நன்கு விளங்கும்.

† காட்சிக்கண்ணே அஃதோடும் - தன்னுடன் பழகினவரைக் கண்டவிடத்து அக்கண் தாட்சண்ணியமுடையதாயிருக்கும்.

¶ கண்ணிலர் என்பதற்கு எதிர்மறை கண்ணுடையார்.

இன்மையும் என்னும் உம்மை கண்ணிலராதலன்றி யென்பதைத் தழுவிநிற்றலின், இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை யாயிற்று.

அரசியல்—௨௦-வது கண்ணோட்டம். 653

தம்மொடு பயின்றார் பிறரை யிடுக்கண்செய்தழி அவரைக் † கண்ணோடி ஒறுதார்க்கு ‡ முறை சிதைதல் மேல் ¶ "ஓர்ந்துகண் ணோடாது" என்ற முறையிலக்கணத்தானும் பெற்றாம். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாதலருமையின் 'கண்ணோட்வல்லார்க்கு' என்றும், (1 அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ் சேறலின் 'உரிமையுடைத்து' என்றுங் கூறினர். இதனாற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) இவ்வுலகு - இவ்வுலகம், கருமம் - (முறைசெய்தலாகிய தமது) தொழில், சிதையாமல் - அழியாமல், கண்ணோடவல்லார்க்கு - கண்ணோடுதல் செய்யவல்ல அரசர்க்கு, உரிமை - உரியதாந்தன்மையை, உடைத்து - உடையதாம், (எ - று).

தம்மோடுபழகினவர் பிறர்க்கு இடுக்கண்செய்தவிடத்து அப்பழகினவரைக் கண்ணோட்டஞ்செய்து தண்டியாதவரசர்க்கு முறைகெடுதல் முன்னே 'ஓர்ந்துகண் ணோடாது' என்னுங் குறளிற்கூறிய முறை இலக்கணத்தாலும் பெற்றாம். முறைகெட வருமிடத்துக் கண்ணோடுதல் செய்யாமையும் முறைகெட வாராதவிடத்துக் கண்ணோடுதல் செய்தலும் ஒருவனுக்குச் சுபாவமாயிருத்தல் அருமையாகலால் 'கண்ணோடவல்லார்க்கு' என்றும், அச்சுபாவமுடையவர்க்கு உலகமுழுதும நெடுங்காலம் வசப்பட்டுவருதலால் 'உரிமையுடைத்து' என்றும் சொல்லினா இதனால் கண்ணோட்டஞ் செய்யும் விதம்

சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) நீதிகெடுவாறு தமக்குரியாரிடத்துச் தாட்சண்ணியஞ்செய்யவல்ல அரசர்க்கு இவ்வுலகம் நெடுங்கால முரிமையுடையதாகும்.

8. Those kings who are able to show kindness, without injury to their affairs, the world will be all their own.

கூ. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

---

* இடுக்கண் செய்துழி - துன்பஞ்செய்தவிடத்து.

† கண்ணோடி - தாட்சண்ணியஞ் செய்து. ‡ முறை - நீதி.

¶ திருக்குறள் செங்கோன்மை- 1. இதன் பொருள், தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை யாராய்ந்து யாவரிடத்துந் தாட்சண்ணியஞ் செய்யாது நடுவு நிலைமையைப் பொருந்தி அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லி யுள்ளதண்டத்தை யமைச்சர் புரோகிதர்களோடு மாராய்ந்துஅ வவாராய்ச்சிக்கு ஏற்ற வண்ணம் செய்வதே நீதியாம் என்பது.

() அவ்வியல்புடையார்க்கு - நீதிகெட வருமிடத்துத் தாட்சண்ணியங் கொள்ளாமையும் நீதிகெட வாராவிடத்துத் தாட்சண்ணியங் கொள்ளுதலு மாகிய சுபாவமுடையவர்க்கு.

பரி:—(இ - ள்.) தம்மை ஒறுக்கும் இயல்புடையா ரிடத்தும் கண்ணோட்டமுடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத் தலையாய இயல்பாவது, (எ - று)

'பண்பினர்' என்றதனால் அவர் பயிற்சிபெற்றும். † ஒறுத்தாற்றும் பொறுத்தாற்று மென்பன ஒருசொல்லொருசொன்னீர.

தெளி:—(இ - ள்.) ஒறுத்தாற்றும் - (தம்மை) வருத்தும், பண்பினர் கண்ணும் - இயல்புடையாரிடத்தும், கண்ணோடி - கண்ணோடுதலுடையவராய், பொறுத்தாற்றும் - (குற்றத்தைப்) பொறுக்கும், பண்பே - இயல்பே,

தலை - (அரசர்க்குத்) தலைமையான வியல்பு, (எ - று).

'பண்பினார்' என்றமையின் அவாறு பழக்கம் பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும் பொறுத்தாற்றும் என்பன இங்கு ஒருசொற்றன்மையன.

(க - து.) அரசர்க்குத் தலைமையான இயல்பாவது தம்மை வருத்துமியல்புடையவரிடத்தும் தாட்சண்ய முடையவராய், அவர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்திருத்தலேயாம் என்பது.

9. Patiently to bear with, and shew kindness to those who grieve us, is the most excellent of all dispositions.

கo. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

பரி:—(இ-ள்.) பயின்றார் தமக்கு நஞ்சிடக்கண்டுவைத்தும் ‡ கண்ணோட்டமாட்டாமையின், அதனையுண்டு பின்னும் அவரோடு மேவுவர்; யாவராலும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவர், (எ - று).

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் ¶ "முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பின், நஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்" என்பதனானுமறிக. அரசர் அவரை ஒறுது கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ் செய்துழி யென்பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

* அவர் - வருத்தும் இயல்புடையவர்.

† ஒறுத்தாற்றும் என்பது ஒறுக்கும் எனவும் பொறுத்தாற்றும் என்பது பொறுக்கும் எனவும் பொருள் தந்தமையின், அவையொருசொல்லின் தன்மைய வாயின வென்க.

‡ கண்மறுக்கமாட்டாமையின்-தாட்சண்ணியத்தால் தடுக்கமுடியாமை யால்.

¶ நற்றிணை 355. இதன்பொருள். முன்னாிருந்து சிநேகிதர்கள் கொடுத்தால் விஷத்தையுஞ் சாப்பிடுவர் மிகுந்த கண்ணோட்டமுடையவர் என்பது. தாட்சண்ணியமுடையவர் தமக்குத் தமது நேசர் விஷங்கலந்த வுணவை யிட்டாலும் அதனை மறுக்காமல் உண்பரென்பது இதன் திரண்ட பொருளாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) நயத்தக்க - (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க, நாகரிகம் - கண்ணோடுதலை, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர், நஞ்சு - நஞ்சை, பெயக்கண்டும் - (பழகினவர் தமக்கு) இடப்பார்த்தும், உண்டு - (கண் மறுக்கமாட்டாமையால் அந்நஞ்சினை) உண்டு, அமைவர் - (பின்னும் அவரோடு) பொருந்துவர், (எ - று).

அரசர் அவரைத் தண்டியாது கண்ணோட்டஞ்செய்யவேண்டுவது (அவர் பிறரிடத்துக் குற்றஞ் செய்தவிடத்தன்று) தம்மிடத்துக் குற்றஞ் செய்தவிடத்து என்பது இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

(க - து) நாகரிகமுடைய வேந்தர் தம்மோடு பழகினவர் தமக்கு நஞ்சுகலந்த உணவிட்டாலும் அதனையுண்டு அவரோடு பின்னும் நேசிப்பர் என்பது.

10. Those who desire to cultivate that degree of urbanity which all shall love, even after swallowing the poison served to them by their friends, will be friendly with them.

இருபத்தோன்றும் அதிகாரம்.

ஒற்றாடல்:—On the employment of spies.

பரி:—அஃதாவது பகை நொதுமல் நட்பென்னு மூன்று திறத்தார் மாட்டும் * நிகழ்ந்தன அறிதற்கு † ஒற்றரை ஆளுதல். ‡ மேற்சொல்லிய இலக்கணத்தனைய அரசனுக்குத் தன்னாடு செலுத்துங்காலும் பிறர் நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறுகின்றாராகலின், ¶ அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாததாய இது முன் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது பகைவர் அயலார் நட்பினர் என்னு மூன்று திறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தனவற்றையறிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதலாம். முன்னர்க்கூறிய இலக்கணமுடையவனாய அரசனுக்குத் தன்னாட்டைக் காக்கும்போதும் பிறர் நாட்டைப்பிடிக்கும்போதும் வேண்டுவனவற்றைக்கூறுகின்றாராதலால், அவ்

விரண்டு காரியங்களுக்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகிய இது(ஒற்றாடல்)முன் வைக்கப்பட்டது.

• நிகழ்ந்தன - நடந்த செயல்களை.

† ஒற்றர் - ஆங்காங்கு நடக்குஞ் செயல்களை மறைந்திருந்தடுத்து அறியும் வேவுகாரர். ஒற்றர், சாரணர், வேயர், சாரர், வேவுகாரரென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. தூது என்று பின்னர்க்கூறுதலால் ஒற்றர் தூதராகாரெனக.

‡ மேற்சொல்லிய இலக்கணம் என்றது இறைமாட்சி முதல் கண்ணோட்டமிறுதியாயுள்ள அதிகாரங்களில் கூறியுள்ள இலக்கணங்களை.

¶ அவ்விருமைக்கும் - அரசன் தனது நாட்டினை யாளுதலும் பிறரது நாட்டினைப்பிடித்தலும் ஆகிய அவ்விரண்டற்கும்.

க. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

பரி:—(இ - ள்.) ஒற்றும் புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய இவையிரண்டனையும் அரசன் தன்னிரண்டு கண்ணுமாகத் தெளிக, (எ - று).

ஒற்று, தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாஞ் சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லாம் உணர்த்தலானும், நூல், அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளை யெல்லாஞ் சொல்லி யுணர்த்தலானும் இவ்விரண்டனையுமே தனக் † ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டு ஒழுகுக என்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார்; வேந்தனைவேந்தென்றாற்போல. தெற்றென்க என்பது தெற்றென் என்பது ‡ முதனிலையாக வந்தவியங்கோள். அது ¶ தெற்றென என்னுஞ் செயவெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) மன்னவன் - அரசன், ஒற்றும் - ஒற்றனும், உரைசான்ற-புகழமைந்த, நூலும் - (நீதி) நூலும், (ஆகிய), இவை யிரண்டும் - இவை யிரண்டனையும், கண் - (தன்னிரண்டு) கண்ணுமாக, தெற்றென்க - தெளியக்கடவன், (எ - று).

ஒற்று (ஒற்றனானவன்),தன்கண்செல்லமுடியாத இடமெல்லாம்போய்க்

கண்டு அங்கு நிகழ்ந்தவற்றை யெல்லாம் அறிவித்தலாலும், நீதிநூல்,அங்கிகழ்ந்தனவற்றிற்குத் தன்னறிவுசெல்லமுடியாததொழில்களையெல்லாஞ்சொல்லி அறிவித்தலாலும், (ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் என்னும்) இவ்விரண்டனையுமே (அரசன்) தனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாக நிச்சயித்துக்கொண்டு நடக்கக் கடவனென்பதாம். வேந்தனை வேந்து என்று பண்பாகு பெயரால் கூறுவது போன்று ஒற்றனை ஒற்று என்று தொழிலாகு பெயரால் கூறினர். தெற்றென்க என்பது தெற்றென் என்னும் இடைச்சொல் அடியாகப் பிறந்த வியங்கோள் வினை முற்று. தெற்றென் என்பதுபகுதியாதலைத் தெற்றென என்னும் செய வென்னும் வினையெச்சத்தாலறிக. இதனால் ஒற்றனது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. ஒற்று - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். ஒற்றுதல்-வேடமாறிச்சென் றாராய்ந்தறிதல்

(க - து) அரசனுக்கு ஒற்றன் ஊனக்கண்ணும் நீதிநூல் ஞானக்கண்ணுமாம் என்பது.

1. Let a king consider as his eyes these two things, a spy, and a book of laws universally esteemed.

"உளக்க ணீதிநூ லாக வொற்றே வெளிக்கண் ணெனவிடுத்து" என்று விநாயகபுராணம் கூறுகின்றது.

† ஊனக்கண் - மாமிச வடிவான புறக்கண். ஒற்று - ஊனக்கண்ணும்; நீதிநூல் - ஞானக்கண்ணும்.

‡ முதனிலையாகவந்த - பகுதி டியாகப்பிறந்த

¶ "தெற்றென, அல்ல புரிந்தார்க் கறஞ்செய்தான்று" என்பது நான் மணிக்கடிகை.

உ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

பரி:—(இ - ள்.) எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வன எல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றன் விரைந்தறிதல் அரசனுக்கு உரியதொழில், (எ-று).

எல்லார்க்கும் என்றது மூன்று திறத்தாரையும். நான்காவது ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்தது. † நிகழ்பவை யெல்லாமென்றது நல்லவுந் தீயவுமாய சொற்களையுஞ் செயல்களையும் ‡ அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் ¶ தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டுதலின் "வல்லறிதல்" என்றும், O அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின், அதனையே உபசாரவழக் கால் 'தொழில்' என்றுங் கூறினர். ஒற்றனென்பது அதிகாரத்தான்வந்தது. இதனால் ஒற்றினது பயன் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) எல்லார்க்கும் - எல்லாரிடத்தும், நிகழ்பவை யெல்லாம் - நடப்பனவெல்லாவற்றையும், எஞ்ஞான்றும் - நாள்தோறும், வல்லறிதல் (ஒற்றனால்) விரைந்தறிதல், வேந்தன் றொழில் - அரசனுக்கு உரிய தொழிலாம், (எ - று).

† நிகழ்வன வெல்லாமென்றது என்றும் பாடமுண்டு.

‡ அவை (நல்லவும் தீயவுமாய சொற்களும் செயல்களும்) நிகழ்ந்த பொழுதே (உண்டானகாலத்திலேயே) அவற்றிற்குத் தக்கவழியாக (தகுந்த படியாவது) தேறுதலாக(தெளிந்திருத்தலாவது)செய்யவேண்டுதலின் (செய் யவேண்டியிருத்தலால்) 'வல்லறிதல்' என்று கூறப்பட்டது. [பகைவர் அய லார் நட்பினர் என்னும் மூன்றுதிறத்தாரிடத்தும் அப்போதப்போ துண்டா கும் நல்லனவும் தீயனவுமாயசொற்களையும்செயல்களையும் அரசன்வேவுகார ரால் உடனுக்குடன் விரைந்தறிந்து அவற்றிற்குத் தக்கவாறு காரியங்களைச் செய்து தெளிந்திருக்க வேண்டுமென்பது கருத்து] இங்கு ஆக என்னும் இடைச்சொல் உறழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது

¶ தக்க அளியாக என்றும் பாடமுண்டு. அளி – கருணை.

o அவ்விருதொழிற்கும் (பகைவர் முதலாயினாரிடத் துண்டாய சொற் செயல்களுக்குத் தக்கவாறு செய்தல் தெளிந்திருத்தலென்னுமிருதொழிலைச் செய்தற்கும்) அறிதல் (ஆங்காங்கு நடப்பனவற்றை யரசன் வேவுகாரர்வாயிலாகத்தெரிந்து கொள்ளுதல்) காரணமாகலின் (காரணமாயிருத்தலினால்) அதனை (அறிதலை)யே உபசாரவழக்கால் 'தொழில்' என்றுங்கூறினார் என்று கூறப்பட்டது. காரணமாகிய அறிதலை அதன்காரியமாகிய தொழிலோடொற்றுமைப்படுத்தி அறிதல் தொழில் என்று கூறினமையின், இது காரணம் காரியமாய வுபசாரவழக்காம். முதல்வேற்றுமையாயுள்ள இரண்டுசொற்கள் ஒருவாக்கியமாய் நிற்குமாயின், அங்கு அவ்விருசொற்களுக்கும் பொருள் ஒன்றேயாமென்பது இங்கறியத்தக்கது வல்லறிதல் வேந்தன் றொழிலென்பதன்கண் அறிதல் என்பதும் தொழில் என்பதும் முதல் வேற்றுமையாயிருத்தலால் அவ்விரண்டும் அபேதமாயின வென்க.

எல்லார்க்கும் என்றது பகைவர் அயலார் நட்பினர் என்னு மூன்று திறத்தாரையும். எல்லார்க்கு மென்னும் நான்கனுருபு எல்லாரிடத்தும் என ஏழனுருபின் பொருளில் வந்தது; இவ்வாறு வருதல் வேற்றுமை மயக்கமெனப்படும். நிகழ்பவை யெல்லாமென்றது நல்லனவும் தீயனவும் ஆகியசொற்களையும் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத்தக்க வழியாகவாவது தேறுதலாகவாவது செய்யவேண்டுதலால் 'வல்லறிதல்'என்றும், அவ்விருதொழிலுக்கும் அறிதல் காரணமாகலால், அவ்வறிதலையே உபசாரவழக்கால் 'தொழில்' என்றுஞ் சொல்லினார். ஒற்றனால் என்பது ஒற்றுடைமையென்னும் அதிகாரத்தால் வந்தது. இதனால் ஒற்றினாலாகிய பயன் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) அரசனது தொழில் எல்லாரிடத்தும் நிகழும் சொற்களையும் செயல்களையும் ஒற்றனால் விரைந்தறிதலாம் என்பது.

2. It is the duty of a king to know quickly what all happens, at all times, amongst all men

௯. ஒற்றினு னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

பரி:—(இ - ள்.) ஒற்றினுனே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றிவித்து † அவற்றன் எய்தும் பயனை ஆராயாத அரசன் வென்றி யடையக்கிடந்தது வேறொரு நெறியில்லை, (எ - று).

அங்கிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனுதல் பிறிதிற்றீரா மையின் 'கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்' என்றார். ‡ இதற்குக் கொளக்கிடந்த தொரு வென்றியில்லையென் றுரைப்பினு மமையும். இதனுல் ¶ அத்தொ ழில் செய்யாதவழி வருங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) ஒற்றினுல் - ஒற்றனுலே, ஒற்றி - (பகைவர் அய லார் நட்பினரென்னும் எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தனவற்றை) அறிந்துவரச் செய்து, பொருள் — (அங்கிகழ்ந்தனவற்றுல் அடையும்) பயனை, தெரியா - ஆராய்ந்தறியாத, மன்னவன் - அரசன், கொற்றங் கொளக்கிடந்தது-வெற்றி யடையக்கிடந்தது, இல் - (வேறொருவழி) இல்லை, (எ - று).

"ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரிதன் முன்னினிதே" என்பது இனியவை நாற்பது.

† அவற்றன் எய்தும் பயனை—(பகைவர் முதலாயினுரிடத்து) உண் டாயவற்றுல் அடையும் பிரயோசனத்தை.

‡ இதற்கு - (கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில் என்பதற்கு), கொள்ளக் கிடந்தொரு வெற்றியில்லை யென்று பொருள் கூறினுலும்பொருந்தும், இங்குக் கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில் என்பதற்குக் கொளக்கிடந்தது கொற் றம் இல் என்றன்வயமாம்.

¶ அத்தொழில் - ஒற்றினு னொற்றிப் பொருள் தெரிதல்.

அங்கிகழ்ந்தனவற்றையும் அவற்றுலடையும் பயனையும் அறியாமல் பகைவர்க்கு எளியனுதல் (ஒற்றனுல் நீங்குவதன்றி) வேறொன்றனுல் (அரச னுக்கு) நீங்காமையால் (ஒற்றினு னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்)

'கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்' என்றார். இதனால் அரசன் அத்தொழில் செய்யாத விடத்து வருங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து) ஒற்றனால் பகைவர் முதலாயினோரிடத்து நிகழ்ந்தனவற்றை யறியாத அரசன் வெற்றிபடையான் என்பது.

3. There is no way for a king to obtain conquests, who knows not the advantage of discoveries made by a spy.

ச. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

பரி:—(இ - ள்.) தங்காரியஞ்செய்வார் சுற்றத்தார் பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற் செயல்களான் ஆராய்வானே ஒற்றனாவான், (எ - று).

தம்மென்றது அரசனோடுளப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ் செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் † தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ் செய்வனவும், பகைவர் ‡ தன் அற்றம் ஆராய்தலும் ¶ மேற்றேறப்படுதலும் முன்னிட்டுத் § தன்னிடத்துச் செய்வனவு மறிந்து ○ அவற்றிற் கேற்றன செய்யவேண்டுதலின், () இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாமல் ஆராயவேண்டுமென்பார் 'அனைவரையு மாராய்வ தொற்று' என்றார்.

தெளி:—(இ - ள்.) தம் - தம்முடைய, வினைசெய்வார் - காரியஞ்செய்வார், சுற்றம் - சுற்றத்தார், வேண்டாதார் - பகைவர், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, அனைவரையும் - யாவரையும், ஆராய்வது - (சொல்லாலும் செயலாலும்) ஆராய்பவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான், (எ - று).

ஒற்றனை அரசனோடு உளப்படுத்தித் தம் என்று கூறப்பட்டது. அவ்வரசனுக்குக் காரியஞ் செய்வார் செய்வனவற்றையும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும்

வினைசெய்வார் - அரசனுக்குரிய காரியஞ் செய்யும் அமைச்சர் முதலாயினோர்.

† தன்னிடத்தும் - ஒற்றனாகிய தன்னிடத்தும்.

‡ தன் அற்றம் - தனது சோர்வாகிய சமயத்தை.

¶ மேற்றேறப்படுதலும் - பின் தெளியப்படுதலும்.

§ தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து - ஒற்றனாகிய தன்னிடத்துச் செய்யுங் காரியங்களையுந்தெரிந்து.

○ அவற்றிற் கேற்றன - இராஜகாரியஞ் செய்வார் செய்வன, சுற்றத்தார் செய்வன, பகைவர் செய்வன என்பவற்றிற்குத் தக்க செயல்களை.

() இம்மூவகையார் - வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர்.

நாட்டிடத்தும் செய்வனவற்றையும், பகைவர் தன் சோர்வை ஆராய்தலும் மேல்தேறப்படுதலும் முன்னிட்டுத்தன்னிடத்துச்செய்வனவற்றையும் அறிந்து அவற்றிற்குத்தக்கனவற்றைச் செய்யவேண்டுதலால், இம்மூவகையாரையுங் குறையாமல் ஆராயவேண்டுமென்பார் 'அனைவரையு மாராய்வ தொற்று' என்றார். ஆங்கு - அசைநிலை யிடைச்சொல். என்ற என்புழி அகரம் தொக்கு நின்றது. உளப்படுத்தல் - ஒன்றுபடுத்தல்.

(க - து.) இராஜகாரியஞ் செய்பவரையும் உறவினரையும் பகைவரையும் அவர் தம் சொற்செயல்களால் ஆராய்பவனேஒற்றனவான் என்பது.

4. He is a spy who watches all men, to wit, those who are in the king's employment, his relatives, and his enemies.

ரு. கடாஅ வுருவோடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

பரி:—(இ - ள்) † ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி அவர் ஐயுற்றறியலுறின் செயிர்த்து நோக்கிய அவர் கண்ணிற் கஞ்சாது நின்று ‡ நான்குபாயமுஞ் செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை ¶ உமிழாமை வல்லவனே ஒற்றனாவான், (எ - று).

கடாஅ வென்பது கடுக்குமென்னும் பெயரெச்சத் தெதிர்மறை. ஐயுறாத வடிவாவன: பார்ப்பார் வணிகர் § முதலாயினா வடிவு.

தெளி:—(இ - ள்.) (ஆராயப்பட்டவர் கண்டால்) கடாஅ-சந்தேகியாத,

உருவொடு - வடிவோடு,(பொருந்தி), (அவர் சந்தேகித்து அறியத்தொடங்கி ஞல்), கண்ணஞ்சாது - (கோபித்துப் பார்த்த அவர்) கண்ணிற்கு அஞ்சா மல், (நின்று), யாண்டும் - (நான்குபாயமுஞ் செய்தாலும்) எவ்விடத்தும், உகாஅமை - (மனதிற்கொண்ட வற்றை) உமிழாதிருக்க, வல்லதே - வல்ல வனே, ஒற்று-ஒற்றனுவான், (எ - று).

கடாஅ என்பது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம். இதற்குடம்பாட் டுப்பெயரெச்சம் கடுக்கும் என்பது. சந்தேகியாத வடிவாவன: பார்ப்பார் வணிகர் முதலாயினுர் வடிவு.

(க - து.) சந்தேகியாத வடிவத்துடன் பொருந்தி, ஐயுற்றுர் கோபித்துப்பார்க்கும் பார்வைக்குச் சிறிதும் அஞ்சாது,மனத்தி ற்கொண்டவற்றை அவர்க்குவெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனுவான்.

† ஒற்றப்பட்டார் - ஒற்றனல் ஆராயப்படும் பகைவர் முதலாயினுர்.

‡ நான்குபாயம் - தான சாம பேத தண்டம்.

¶ உமிழாமை - வெளிப்படுத்தாமை ; அஃதாவது சொல்லாமை. உமி ழாமையில் (வெளிப்படுத்தாமையில்) என்றும் பாடமுண்டு.

§ முதலாயினுர் என்றமையின், தீர்த்தயாத்திரை செய்வார், தவஞ்செய் வார், முற்றத்துறந்தார் முதலாயினேரையுங் கொள்க.

5. A spy is one who is able to assume an appearance which may create no alarm in the minds of others, who fears no man's face, and who never reveals his purpose.

சா. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

பரி:—(இ - ள்.) முற்றத்துறந்தாராயும் விரத வொழுக்கினராயும் *உள்புகுதற் கரியவிடங்களெல்லாம் உள்புக்கதுராயவேண்டுவன ஆராய்ந்தறிந்து ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து † எல்லாத்துன்பமுஞ் செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதானே ஒற்றனாவான்,(எ-று).

விரத வொழுக்கம் - தீர்த்தயாத்திரை ‡ முதலாயின. ¶ செயினும் என்பது § அறவோரென்று செய்வாரின்மை விளக்கி நின்றது. o மேல் நால் வகையுபாயத்தினுஞ் சோர்வின்மை சொல்லிவைத்து ()ஈண்டுத்தண்டத்தைப் பிரித்துக் கூறியது அதனது பொறுத்தற் கருமைச் சிறப்பு நோக்கி. § இதனுள் படிவமென்றதனை வேடமாக்கித்துறந்தார் வேடத்தராகியென் றுரைப்பாரு முளர்.

* உள்புகுதற்கரிய விடங்கள் - உள்ளே பிரவேசிப்பதற்குச் சாத்தியமாகாதவிடங்கள். அவை அந்தப்புரம்,ஆயுதசாலை,தனசாலை,ஆலோசனை செய்யுமிடமுதலியனவாம்.

† எல்லாத்துன்பமும் என்றது கைக்குக்கிட்டியிடல், அண்ணாந்தாளிடுதல், தலைகீழாகக்கட்டி மூக்கில் மிளகு நீரை வார்த்தல், கொப்பூழில் (தொப்புளில்) பிள்ளைப் பூச்சியைவைத்துககட்டுதல், நகங்களில் ஊசியையேற்றுதல் முதலியவற்றா லுண்டாகுந் துன்பங்களை.

‡ முதலாயின என்றமையின், பஞ்சாக்கினிமத்தியில் நிற்றல், உண்டி சுருக்கல், தேவாலயவழிபாடு முதலியவற்றையுங் கொள்க.

¶ செயினும் என்ற உம்மை செய்வாரில்லாமையை விளக்கிநிற்றலால், எதிர்மறை யும்மையாம்.

§ அறவோர் - அற (தரும) நெறியிற்செல்வோர் ; அவரிங்கு முற்றத் துறந்தார், விரத வொழுக்கினர். "தள்ளா விளையுளும்" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் " அறவோர் - துறந்தோர், அந்தணர் முதலாயினர் " என் றிருப்பதிங் குணர்தற்பாற்றும்.

o மேல் என்றது இவ்வதிகாரத்தின் ஐந்தாவது குறளில் 'யாண்டு முகா அமை'என்றதனை.

() ஈண்டு - இக்குறளில். ஈண்டும் என்றும் பாடமுண்டு.

§ இதனுள் - (இக்குறளில்) படிவமென்பதற்கு வேடமென்றுபொருள் கொண்டு, துறந்தார் படிவத்த ராகி என்பதற்குத் துறவிகளின் வேடத்தினை

யுடையவராகி யென்று பொருள் கூறுவாருமுண்டென்பது.

தெளி:—(இ - ள்.) துறந்தாராகி - முழுதுந் துறந்தாராயும், படிவத்தராகி - விரத வொழுக்கினராயும், இறந்து - (உள்ளே போதற்கருமையான விடங்களி லெல்லாம்) போய், ஆராய்ந்து (ஆராயவேண்டுவனவற்றை) ஆராய்ந்தறிந்து, என்செயினும் - (அவ்விடத்திருப்பவர் சந்தேகித்துப் பிடித்து) எல்லாத் துன்பமுஞ் செய்துகேட்டாலும், சோர்விலது - (தன்னை) வெளிப்படுத்தாதவனே, ஒற்று - ஒற்றனுவான், (எ - று)

விரதவொழுக்கம் - தீர்த்த யாத்திரை முதலாயின. செயினும் என்பது அறவோரென்று செய்வாரில்லாமையை விளக்கி நின்றது. முன்னே நால்வகை யுபாயத்தினுலும் சோர்வில்லாமையைச் சொல்லிவைத்து இங்குத் தண்டத்தைப் பிரித்துச் சொன்னது அத்தண்டத்தினது சகித்தற் கருமைச் சிறப்புநோக்கியென்க.

(க - து.) துறவிகள் முதலாயினர் வேடத்தைக்கொண்டுபல விடங்களினுஞ்சென்று, ஆராய வேண்டுவனவற்றை யாராய்ந்தறிந்து, அங்குள்ளார் சந்தேகித் துப்பிடித்து யாது செய்யினுந் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனுவான் என்பது.

6. He is a spy who, assuming the appearance of an ascetic, goes into whatever place he wishes, examines into all that is needful, and never discovers himself, whatever may be done to him.

எ. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
ஐயப்பா டில்லதே யொற்று.

பரி:—(இ - ள்.) ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயல்களை † அவர்க்குள்ளாயினாற் கேட்க வல்லனுய்க் கேட்டறிந்த செயல்களிற் பின் ஐயப்படாது துணிய வல்லவனே ஒற்றனுவான், (எ - று).

மறைந்தவை சொல்லுவாரை அறிந்து,அவர் அயிராமற் சென் ‡ றெட்டித் தாமே சொல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக முன்

னே விளைத்து, அத்தொடர்பாற் கேட்குங் காலும் உறுதார் போன்று நின்று கேட்க வேண்டுதலின் 'கேட்கவற்றாகி' என்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானே ஐயுற்றுவந்து சொல்லின் அரசனால் அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்ய லாகாமையின் 'ஐயப்பாடில்லதே' என்றுங் கூறினர். இவை நான்கு பாட்டா னும் ஒற்றினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) மறைந்தவை - (ஒற்றப்பட்டவர்) மறையச்செய்த செயல்களை, கேட்கவற்றாகி - (அவர்க்கு உள்ளாயினாரால்) கேட்க வல்லவ

* ஒற்றப்பட்டார் - வேவுகாரரால் அடுத்தறியப்பட்டவர்.

† அவர்க்குள்ளாயினாரால் - ஒற்றப்பட்டவர்க்கு அந்தரங்கமா யிருப்பவர் களால்.

‡ ஒட்டி - அடுத்து.

னாய், அறிந்தவை - (கேட்டு) அறிந்தசெயல்களில், ஐயப்பாடில்லதே - (பின்) சந்தேகப்படாது நிச்சயிக்கவல்லவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான், (எ - று).

ஒற்றப்பட்டவர் மறையச்செய்த செயல்களைச் சொல்லுவாரை அறிந்து, அவர் சந்தேகியாதபடிபோய் ஒட்டி அவர் தாமே சொல்லும்படி அதற்கு ஏற்ற சொல்லையாவது செயலையாவது முன்னே உண்டாக்கி, அச்சம்பந்தத்தினால் கேட்கும்போதும் அன்னியர்போல நின்று கேட்கவேண்டுதலால் 'கேட்கவற் றாகி' என்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானே சந்தேகித்து வந்து சொன்னால் அரசனால் அக்கேட்டறிந்தவற்றிற்கு ஏற்ற காரியம் செய்தல்கூடாமையால் "ஐயப்பாடில்லதே' என்றும் சொல்லினர். இவை நான்கு பாட்டாலும் ஒற்ற னது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) பகைவர் முதலாயினாரது இரகசியச் செயல்களைச் சொல்ல வல்லாரிடத்துக் கூக்கவாறு கேட்டறிந்து, கேட்டறிந்த வற்றிற் சந்தேகமில்லாதவனே ஒற்றனாவான் என்பது.

7. A spy is one who is able to discover what is hidden, and who retains no doubt concerning what he has known.

அ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினா லொற்றிக் கொளல்.

பரி:—(இ-ள்.) ஓரொற்றன் ஒற்றிவந் தறிவித்த காரியந்தன்னையும் பிறனொரொற்றனாலும் ஒற்றுவித்து * ஒப்புமை கண்டுகொள்க

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்து நின்று † மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின், ஒருவன் மாற்றந் தேறப்படா தென்பதாம்.

தெளி:—(இ-ள்.) *ஒற்று - ஒரொற்றன், ஒற்றி - மறைவாயறிந்து வந்து, தந்த - அறிவித்த, பொருளையும் - காரியத்தையும், மற்றுமோ ரொற்றினால், மற்றொரொற்றனாலும், ஒற்றி - அறிந்துவரச்செய்து, கொளல் (ஒப்புமைகண்டு) கொள்ளக்கடவன், (எ-று).*

ஒற்றப்பட்டவருடன் கலந்து நின்று மாறுபடச் சொல்லுதலுங் கூடுமாகையால், ஒருவன் சொல் தெளியப்படா தென்பதாம்.

(க-து.) *அரசன் ஒரொற்ற னறிந்துவந் தறிவித்த காரியத்தை மற்றொரொற்றனாலும் அறிந்துவரச்செய்து ஒப்புமைகாணக் கடவன்.*

8. Let not a king receive the information which a spy has discovered and made known to him, until he has examined it by another spy.

---

* *ஒப்புமைகாணல் - ஒத்திருக்கப்பார்த்தல்.*

† *மாறுபட - வித்தியாச முண்டாக.*

ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

பரி:—(இ-ள்.) ஒற்றரை ஆளுமிடத்து ஒருவனை ஒருவனறியாமல் ஆள்க; அங்ஙனமாண்ட வொற்றர் மூவரை † ஒருபொருண்மேல் ‡ வேறு வேறு விட்டால் ¶ அம்மூவர் சொல்லும் பயனால் ஒத்தனவாயின், அது

மெய்யென்று தெளியப்படும், (எ - று).

§ ஆயின் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனை யொருவ னறியின் தம்முளியைந்து ஒப்பக்கூறுவாராகலின் 'உணராமை யாள்க' என்றும், மூவர்க்கு மெஞ்சொற்றுமைப் படுதலும் பட்டால் நீடு நிற்றலுங் கூடாமையின் 'தேறப்படும்' என்றுங் கூறினர். இதனானே § அஃதொத்திலதாயின், பின்னும் ஆராய்கவென்பதூஉம் பெற்றாம்.

தெளி:—(இ - ள்) (ஒற்றரை ஆளுமிடத்து) ஒற்று - ஒரொற்றனை, ஒற்று - மற்றோரொற்றன்,உணராமை - அறியாதிருக்கும்படி, ஆள்க - ஆளக் கடவன், (அவவாறாண்ட ஒற்றர்மூவரை), உடன் மூவர்-(ஒருபொருள்மேல் வேறு வேறு விட்டால்) அம்மூவருடைய, சொல் - சொல்லும், தொக்க-(பயனால்)ஒத்திருப்பன,(ஆயின்),தேறப்படும்-(அப்பொருள் மெய்யென்று)தெளியப்படும், (எ - று).

ஆயின் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒரொற்றனை மற்றோரொற்றன் அறிந்தால் தம்முள்கலந்துகொண்டு ஒப்பச்சொல்லுவாராகையால்'உணராமை யாள்க' என்றும், மூவர்க்கு நெஞ்சு ஒற்றுமைப்படுதலும பட்டால் நீடித்திருத்தலும் கூடாமையால் 'தேறப்படும்' என்றும் சொல்லினர். இதனாலே அம்மூவர் சொல்லும் பயனால ஒவ்வா திருப்பனவாயின், பின்னும் ஆராய்கவென்பதும் பெறப்பட்டது. உடன்மூவ ரென்பதை மூவருடனென்றன் வயஞ்செய்து, உடனென்னும் மூன்றனுருபு ஆறனுருபின் பொருளில் வந்ததென்று கொள்க.

"ஒருவ ரொருவர் தமையறியா தொருமை விளைக்கண் மூவர்தமை, மருவ விடுக்க மூவர்களும் வந்து மொழிவ தொத்துவிடிற், கரும மதனை மிகத்தெளிக" என்பது விநாயகபுராணம்.

† ஒருபொருண்மேல் - ஒருகாரியத்தின்மேல்.

‡ வேறுவேறுவிட்டால் - தனித்தனியாக அனுப்பினால்.

¶ அம்மூவர் சொல்லும் - அந்த மூன்று ஒற்றர்களது வார்த்தையும்.

§ தொக்க என்னும் அன்சாரியை குறைந்தவினை ஆயின் என்பதை வேண்டி நிற்றலால், அது வருவிக்கப்பட்டது.

§ அஃது - (ஒருகாரியத்தின்மேல் ஒரு காலத்தில் தனித்தனியாக ஒருவரை மற்றொருவரறியாதபடி அனுப்பிய மூன்றொற்றரும் அறிந்து வந்து

சொல்லும் சொல்) ஒத்திலதாயின் (தம்முள் ஒத்திராதுவிரோதப்படுமாறல்). அஃதொத்திலவாயின் என்றும் பாடமுண்டு.

(க - து.) அரசன் ஒரு க்ாரியத்தை மூன்று ஒற்றர்களால் தனித்தனி யறிந்து தெளியக்கடவன் என்பது.

9. Let a king employ spies so that one may have no knowledge of the other; and when the information of three agrees together, let him receive it.

கo. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை.

பரி:—(இ - ள்) † மறைந்தவை அறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட் செய்யுந் ‡ சிறப்பினை அரசன் பிறரறியச் செய்யாதொழிக ; ¶ செய்தானாயின், தன்னகத்து அடக்கப்படும் மறையைத் தானே புறத்திட்டானாம்.

மறையாவது அவனொற்றனாயதூஉம் அவன் கூறியதூஉ மாம். சிறப்புப்பெற்ற இவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின் 'புறப்படுத்தானாகும்' என்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் ஒற்றரையாளுமாறும், அவரான் நிகழ்ந்தனஅறியுமாறும், அறிந்தாற் சிறப்புச செய்யுமாறுங கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்) *ஒற்றின்கண் - (மறைந்தவை அறிந்து சொல்லிய) ஒற்றனிடத்து, சிறப்பு - (செய்யும்) சிறப்பினை, அறிய - (அரசன் பிறர்) அறிய, செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்யின் - செய்தானானல். மறை - (தன்மனத் தடககப்படும) மறையை, புறப்படுத்தானாகும் - (தானே) வெளிப்படுத்தினவனாவன், (எ - று).*

மறையாவது அவன் ஒற்றனானதும் அவன் சொல்லியதும் ஆம். (அரசன் சிறப்பறியவொற்றின்கட்செய்தானாயின்) சிறப்புப்பெற்ற இவன் யாவனென்றும், இச்சிறப்பைப் பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் விடைகூறுவாரும் அயலாராகலால் (மறையைப்) 'புறப்படுத்தானாகும்' என்றார். இவை மூன்று பாட்டாலும் ஒற்றரை ஆளும் விதமும், அவ்

வொற்றால் நிகழ்ந்தனவற்றை யறியும் விதமும், அறிந்தால் அவர்க்குச் சிறப்புச்செய்யும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.

(க - து.) ஒற்றர்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பினை அரசன் பிறரறி யாது செய்யக்கடவன் என்பது.

10. Let not a king publicly confer on a spy any marks of his favor; if he does, he will divulge his own secret.

† மறைந்தவை - ஒற்றப்பட்டார் மறையச் செய்த செயல்களை
‡ சிறப்பினை - வெகுமதியை.
¶ செய்தானுயின் - பிறரறியச் செய்தானானல்.

இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம்.

‡ ஊக்கமுடைமை—On energy.

பரி:—அஃதாவது மனம் மெலிதலின்றி வினைசெய்தற்கட் ¶ கிளர்ச்சி யுடைத்தாதல். ஒற்றரான் நிகழ்ந்தன அறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃது இன்றியமையாமையின், ஒற்றடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது மனந் தளருத லில்லாமல் தொழில்செய்தலில் எழுச்சியுடையதாதலாம். ஒற்றரால் நிகழ்ந்தனவற்றையறிந்து அவற்றிற்கு ஏற்ற தொழிலைச்செய்யுமரசனுக்கு இஃது (ஊக்கமுடைமை) அவசியம் வேண்டுதலால், ஒற்றடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவரை ○ உடையரென்று $ சொல்லச்சிறந்தது ஊக்கம்; அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதாறும் உடையராவரோ,

ஆகார், (எ-று).

வேறுடையதென்றது முன்னெய்திநின்ற பொருளை உம்மை விகாரத் தாற் றொக்கது. காக்கும் ஆற்றல் இலராகலின், அதுவும் இழப்பரென்ப தாம்.

தேவி:—(இ - ள்.) உடையரெனப்படுவது - (ஒருவரை) உடையவ ரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்தது, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியாம், அஃதில் லார் - அம்மனவெழுச்சியில்லாதவர், மற்றுடையது - வேறுடையதானும், உடையரோ - உடையவராவரோ, [ஆகார்], (எ-று).

வேறுடையதென்றது முன்னடைந்து நின்றபொருளை. உடையதும் என்னும் தெரிநிலை யும்மை செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கு நின்றது. (ஊக்க மில்லாதவர் முன்னடைந்து நின்ற பொருளை) காப்பாற்றும் வல்லமையில் லாதவராதலால், அப்பொருளையும் இழப்ப ரென்பதாம்.

(க - து.) *ஊக்கமுடையவரன்றி மற்றவர் பொருளுடையவரா கார் என்பது.*

1. Energy marks out the man of property; as for those who are destitute of energy, do they really possess what they possess?

‡ *"முயற்சிதா ளாண்மை யூக்க முந்துதா ளுத்தி யோகம்,இயற்றலே யுஞ ற்றுழப்போ டாள்வினை யிவையுற் சாகம்" என்பது சூடாமணி நிகண்டு.*

¶ *கிளர்ச்சி - உற்சாகம்.* ○ *உடையர் - பொருளுடையவர்.*

§ *சொல்லச் சிறந்தது - சொல்லுதற்குச் சிறந்த காரணமாயிருப்பது.*

௨. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

பரி:—(இ - ள்.) ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது; மற்றைப்பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம்.

*உள்ளம்—ஆகுபெயர். ஊக்கம் * உள்ளத்துப் பண்பாகலின் அதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலைநில்லாமையுங் கூறினர்; கூறவே, அஃதுடைமை அன்றென்பது பெறப்பட்டது.*

தெளி:—(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) *உள்ளமுடைமை - ஊக்கமுடைமையே, உடைமை - (நிலைபெற்ற) உடைமையாம், பொருளுடைமை - மற்றைப் பொருளுடைமையானது, நில்லாது - நிலைபெறாமல், நீங்கிவிடும்- நீங்கிப்போம், (எ - று).*

உள்ளத்தின் பண்பாகிய ஊக்கத்தை உள்ளமென்று கூறினமையின், உள்ளமென்பது பொருளாகுபெயராம். உள்ளம் - மனம்; ஊக்கம்-அம்மனத்தின் கிளர்ச்சி. ஊக்கம் உள்ளத்தினது குணமாகலால் அவ்வூக்கத்திற்கு நிலைபெறுதலும், பொருள் உடம்பிலும் வேறு யழியுந் தன்மையதாகலால் அப்பொருளுக்கு நிலைபெறாமையுஞ் சொல்லினர்; சொல்லவே, அப்பொருள் உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது

(க-து.) *ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைபெற்ற உடைமையாம்; பொருள் நிலைபெற்ற வுடைமையன்றும் என்பது.*

2. The possession of energy of mind is true property; the possession of wealth passes away and abides not.

௩. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

பரி:—(இ - ள்.) † இழந்தாராயினும் யாம் கைப்பொருளை யிழந்தேமென்று அலமரார்; நிலைபெற்ற ஊக்கத்தைக் கைப்பொருளாக வுடையார், (எ - று).

ஆக்கம்—ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாய ஆக்கமென்க. கைத்து—கையகத்தாய பொருள்; ‡ "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்" என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

* உள்ளத்தின் (மனத்தின்) பண்பாகிய ஊக்கம் உடம்பிலும் வேறாய பொருள்போல அழியாத் தன்மையதின்றி ஊக்கமுடையவ னுள்ளவளவும் உடையதாயிருத்தல் பற்றி அதற்கு நிலைநிற்றல் (அழியாமை) சொல்லப் பட்டது. † இழந்தாராயினும் - கைப்பொருளை யிழந்தாராலும்.

‡ நாலடியார் இளமை நிலையாமை-க. இதன்பொருள். கையகத்துப் பொருளுண்டா யிருக்கும் காலத்திலேயே (அப்பொருளை) யொளித்துவை யாது தருமத்தைச் செய்யுங்கள் என்பது.

தெளி:—(இ - ள்.) ஒருவந்தம் - நிலைபெற்றதாகிய, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, கைத்து - கைப்பொருளாக, உடையார் - உடையவர், (இழந்தாராயினும்), ஆக்கம் - கைப்பொருளை, இழந்தேமென்று (யாம்) இழந்துவிட்டோமென்று, அல்லாவார் - மனஞ்சுழலார், (எ - று).

ஆக்கத்திற்குக் காரணமான கைப்பொருளை ஆக்கமென்றமையின், ஆக்கமென்பது காரியவாகுபெயராம், ஆக்கம்—மேல்மேலுயர்தல். ஒருவந்தம் என்பதனை ஊக்கமென்பதனோடு கூட்டி ஒருவந்தமாய ஊக்கமென் றுரைக்கப்பட்டது. கைத்து—கையினிடத் திருப்பதாய பொருள். அல்லாவாமைக்கு (மனஞ்சுழலாமைக்கு)க் காரணம் வருகின்ற பாட்டாற் கூறுவார்.

(க - து.) நிலைபெற்ற ஊக்கமுடையவர் கைப்பொருளையிழந் தாராயினும் வருத்தமுறார் என்பது.

3. They who are possessed of enduring energy will not trouble themscives, saying, "we have lost our property".

ச. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை.

பரி:—(இ - ள்) அசைவில்லாத ஊக்கத்தை உடையான்மாட்டுப் பொருள் தானே வழிவினவிக்கொண்டு செல்லும், (எ - று).

அசைவின்மை - † இடுக்கண் ‡ முதலியவற்றாற் றளராமை. வழிவின

விச்சென்று சார்வார்போலத் தானேசென்று சாருமென்பார் 'அதர்வினாய்ச் செல்லும்' என்றார். எய்திநின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாய ஊக்கஞ் சிறந்ததென்பது இவை நான்கு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) அசைவிலா - அசைவில்லாத, ஊக்கமுடையானுழை - மனவெழுச்சியை யுடையவனிடத்து, ஆக்கம் - பொருளானது, அதர் வினாய் - (தானே) வழிகேட்டுக்கொண்டு, செல்லும் - செல்லாநிற்கும்.

அசைவின்மை-இடுக்கண் முதலியவற்றால் மனந்தளராமை. வழிகேட்டுச்சென்று சேர்வார்போல (பொருள்) தானே சென்று (அசைவிலாவூக்கமுடையானுழை) சேருமென்பார் (ஆக்கம்) 'அதர்வினாய்ச் செல்லும்' என்றார். அடைந்துநின்ற பொருளினும் அப்பொருளிற்குக்காரணமாகிய ஊக்கம் சிறந்ததென்பது இவை நான்கு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) நிலைபெற்ற ஊக்கமுடையவனிடத்துப் பொருள் தானே வந்து சேரும் என்பது.

---

* அசைவில்லாத – சலித்தலில்லாத.

† "இடுக்கண் என்பது மலர்ந்தநோக்கமின்றி மையனோக்கம்பட வரும் இரக்கம்" என்றனர் நச்சினார்க்கினியர்.

‡ முதலியவற்றால் என்றமையின், பகைவர் தடுத்தல், செய்தொழிலில் சோர்வுண்டாதல் முதலியவற்றையுங் கொள்க.

4. Wealth will ask for a way to come to the man of unfailing energy.

௫. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு.

பரி:—(இ - ள்,) நின்றநீரி னளவினவாம் நீர்ப்பூக்களின் † தாளினது நீளங்கள், அதுபோல மக்கள்தம் ஊக்கத்தளவினதாம் அவருயர்ச்சி, (எ - று).

மலர்-ஆகுபெயர். நீர்மிக்கதுணையும் மலர்த்தாள் நீளுமென்பது பட 'வெள்ளத்தனைய' என்றார். இவ்வுவமை ஆற்றலான், ஊக்கமிக்கதுணையும் மக்களுயர்வரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல். பொருள் படைகளான் மிகுதல்.

தெளி:—(இ - ள்.) வெள்ளத்தனைய - நின்றநீரினளவினவாம், மலர் - நீர்ப்பூக்களின் தாளினது, நீட்டம் - நீளங்கள், (அதுபோல), மாந்தர்தம் - மக்களது, உள்ளத்தனையது - மனவெழுச்சி யளவினதாம், உயர்வு - (அவர்களது) உயர்ச்சி, (எ - று).

மலரினது தாளை மலரென்று கூறினமையின், மலரென்பது பொருளாகுபெயராம். நீர்மிகுந்தவளவும் மலரினதாள்கள் நீளும் என்பது தோன்ற 'வெள்ளத்தனைய' என்றார். 'வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம்' என்னும் உவமானத்தின் வலியினால், ஊக்கம் மிகுந்தவளவும் மக்க ளுயர்வர் என்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் - பொருளாலும் படையாலும் மிகுதல்.

(க - து.) ஒருவர்க் குண்டாகும் உயர்வு அவரது ஊக்கத்தினளவேயாம் என்பது.

5. The length of a flower-stalk will be in proportion to the depth of the water in which it grows; the height of a man's greatness is in proportion to his mind.

சு. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

பரி:—(இ - ள்.) அரசராயினார் கருதுவதெல்லாம் தம்முயர்ச்சியையே கருதுக; அவ்வுயர்ச்சி ‡ பால்வகையாற் கூடிற்றில்லையாயினும் அக்கருத்துத் ¶ தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து, (எ - று).

§ உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. ○ தள்ளிய "நீரவே யாகுமா நிராம்பல்"என்று மூதுரை கூறுகின்றது. † தான் அடிக்காம்பு ‡ பால்வகையால் - விதிவசத்தால். ¶ தள்ளாமை - தவறாமை.

§ தள்ளினும் என்ற உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மை யாதலையும தள்ளுதல் சிறுபான்மை யாதலையும் விளக்கி நிற்றலால், முழுவதும் தழுவாத எதிர்மறைப் பொருளது. ○ தள்ளிய வழியும் - தவறிய விடத்தும்.

வழியுந் தாளாண்மையிற் றவறின்றி நல்லோராற் பழிக்கப்படாமையின், தள்ளாவியற்கைத் தென்பதாம். மேல் 'உள்ளத் தனைய துயர்வு' என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு.

தேவி:—(இ - ள்.) (அரசராயினோர்) உள்ளுவதெல்லாம் - நினைப்பதெல்லாம், உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே, உள்ளல்-நினைக்கக்கடவர், அது-அவ்வுயர்ச்சியானது, தள்ளினும் - (ஊழ்வகையால்) கூடியதில்லையாயினும், (அந்நினைப்பு), தள்ளாமை நீர்த்து - தள்ளாமைத் தன்மையதாம், (எ - று).

மற்று-அசைநிலை. தள்ளினுமென்ற உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதலை விளக்கியது (அவ்வுயர்ச்சி ஊழ்வகையால்) தள்ளியவிடத்தும் முயற்சியிற் றவறுதல் இல்லாமல் நல்லோரால் பழிக்கப் படாமையால், (அந்நினைப்பு)தள்ளாத இயற்கையுடைய தென்பதாம். முன்னே 'உள்ளத்தனைய துயர்வு' என்றதனையே உறுதிசெய்தவாறும். உள்ளல் என்பது அல்லீற்றுடம்பாட்டு வியங்கோள் வினைமுற்று.

(க - து.) அரசர் முயற்சியிற் றவறாது நின்று தமக்குயர்ச்சியையே கருதக்கடவர் என்பது.

6. In all that a king thinks of, let him think of his greatness; and if it should be thrust from him by fate, it will have the nature of not being thrust from him.

எ. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.

பரி:—(இ - ள்.) களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும், அதுபோல, ஊக்கமுடையார் தாம் கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தவிடத்துத் தளராது தம் பெருமையை நிலைநிறுத்துவர், (எ-று).

புதை - * அம்புக்கட்டு; † பன்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது ‡

பட்டெனத்திரிந்து நின்றது. ¶ ஒல்காமை களிற்றுடனும் பாடூன்றுதல் உர

* அம்புக்கட்டு - அம்பின் தொகுதி. அம்பு - பாணம்.

† பன்மை - அம்பின் பன்மை.

‡ பட்டு என்ற செய்தென்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம் ஊன்றும் என்னும் வேறு வினைமுதலின் வினையைக் கொண்டு முடிதற்கு விதியில்லாமையால் 'பட்டால் என்பது பட்டெனத் திரிந்துநின்றது' என்று கூறப்பட்டது. இங்கு வேறுவினைமுதல்களிறு; அதன்வினை ஊன்றும் என்பது.

¶ உரவோர் என்னும் உவமேயத்திற்குக் கூறிய ஒல்காமை உவமானமான களிற்றோடும், களிறு என்னும் உவமானத்திற்குக் கூறிய பாடூன்றுதல் உவமேயமான உரவோரோடும் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஒல்கார் என்பதன் பகுதி ஒல்காமை எனவும், பாடூன்றும் என்பதன் பகுதி பாடூன்றுதல் எனவும் அறிக. களிறு ஒல்காமை (ஒல்காமல்) பாடூன்றும் என்றும், உரவோர் ஒல்காமை (ஒல்காமல்) பாடூன்றுவர் என்றுங் கொள்க. பாடூன்றுதல் - பெருமையை நிலைநிறுத்தல். ஒல்குதல்-தளருதல்.

வோருடனும் சென்றியைந்தன. தன்னினும் தவறாது * உள்ளியது முடிப்பரென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) களிறு - யானை, புதையம்பின் - கட்டாகிய அம்பினால், பட்டால் - (புண்) பட்டவிடத்து, பாடூன்றும் - (தளராமல் தன்) பெருமையை நிலைநிறுத்தும், (அதுபோல), உரவோர் - மனவெழுச்சியையுடையவர், சிதைவிடத்து - (தாம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்து, ஒல்கார் - தளரார், (தளராமல் தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவார்), (எ - று).

புதை - அம்பின்கட்டு ; அப்புதையென்பது அம்பு பலவென்பதை அறிவித்து நின்றது பட்டவிடத்து என்னும் பொருளதான பட்டால் என்பது பட்டு எனத்திரிந்து நின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடூன்றுதல் உரவோருடனும சென்று பொருந்தின (தாம் நினைத்த வுயர்சி வாழ்வகையால்) கூடியதில்லையாயினும் தவறாமல் நினைத்ததை முடிப்பரென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) ஊக்கமுடையவர் தாம் நினைத்த வுயர்ச்சிக்கழிவு வந்த விடத்துந் தளர்ச்சி யடையார் என்பது.

7. The strong - minded will not faint, even when all is lost; the elephant stands firm, even when wounded by a shower of arrows.

அ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

பரி:—(இ - ள்.) ஊக்கமில்லாத அரசர் இவ்வுலகத்தாருள் யாம் † வண்மையுடையேமென்று தம்மைத்தா மதித்தலைப் பெறார், (எ - று).

‡ ஊக்கம் இல்லையாகவே முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு இவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தார் என்றார். ¶ கொடைவென்றியினாய இன்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனாகாமையின், ο தன்மையாற் கூறப்பட்டது.

உள்ளியது - தாமெண்ணிய உயர்ச்சியை.

† வண்மையுடையேம் - ஈகைக் குணமுடையேம்.

‡ ஊக்கத்தினால் (உற்சாகத்தினால்) முயற்சியும், முயற்சியினால் பொருளும், பொருளினால் கொடையும் (பிறர்க்குக் கொடுத்தலும்), கொடையினால் (வள்ளியமென்னும்) செருக்கும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்க் கிரமமாயுண்டாகின்றன. இவற்றுள், முதலாவதான ஊக்கம் இல்லாமல் போனால் மற்றவையும் முறையே இலவாய்ப் போமென்க. ' ஊக்கம் இல்லையாகவே முயற்சி' என்றமையின், ஊக்கம் வேறு, முயற்சிவேறு என்பது நன்கு விளங்கும்.

¶ கொடைவென்றியினாய என்பதற்குக் கொடைச் செருக்கினாலுண்டாய என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ο தன்மையாற் கூறப்பட்டது - வள்ளியம் (ஈகைக் குணமுடையேம்) என்று தனித் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றாற் சொல்லப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) உள்ளமிலாதவர் - ஊக்கமில்லாத அரசர், உலக

த்து - இவ்வுலகத்தாருள், வள்ளியமென்னும் -- (யாம்) வண்மையையுடையேமென்று (தம்மைத்தாம்) மதிக்கும், செருக்கு - மதிப்பை, எய்தார் பெறார், (எ - று).

(அரசர்க்கு) ஊக்கமில்லையாகவே முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு என்னும் இவை முறையே இல்லையாமாதலால், (உள்ளமிலாதவர்) செருக்கெய்தார் என்றார். கொடை வெற்றிகளால் ஆகிய இன்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்கு வெளியாகாமையால், 'வள்ளியம்' என்று தன்மை யிடத்தாற் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) ஊக்கமில்லாதவர் உலகில் மதிப்படையார்.

8. Those who have no greatness of mind, will not acquire the joy of saying in the world, "we have exercised liberality".

கூ. † பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

பரி:—(இ - ள்.) எல்லா விலங்கினும் தான் பேருடம்பினது, அது வேயுமன்றிக் கூரியகோட்டையும் உடையது, ஆயினும், யானை தன்னைப் புலியெதிர்ப்படின் அதற்கஞ்சும், (எ - று).

பேருடம்பான் வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய்வலியுங் ‡ கருவிச் சிறப்பும் உடைத்தாயினும் யானை ஊக்கமின்மையான் ¶ அஃதுடைய அதற்கு அஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச் சிறப்பும் உடையராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் o அஃதுடைய அரசர்க் கஞ்சுவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், * பிறிதுமொழிதல்.

தெளி:—(இ - ள்.) யானை-, பரியது - (எல்லாவிலங்குகளிலும் தான்) பெரிய உடம்பையுடையது, (அதுவேயுமன்றி), கூர்ங்கோட்டது — கூர்மையான கொம்புகளையு முடையது, ஆயினும் - ஆனாலும், புலி-, தாக்குறின் - (தன்னை) எதிர்ப்படின், வெரூஉம் - (அப்புலிக்கு) அஞ்சும், (எ - று).

பேருடம்பால் (யானைக்கு) வலிமிகுதி சொல்லப்பட்டது. புலியைக் காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலியையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த தந்தத்தையும் உடையதாயினும் யானை ஊக்கமில்லாமையால் அதனையுடைய அப்புலிக்கு

அஞ்சுமென்ற இக்குறன், பகைவரைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலியையும்

† "நறமனை வேங்கையின் பூப்பயில் பாறையை நாகணணி, மறமனை வேங்கை யெனணி யஞ்சும்" என்பது திருக்கோவையார்.

‡ கருவிச் சிறப்பு - தந்தமாகிய சிறந்த கருவியும்.

¶ அஃதுடைய - ஊக்கமுடைய. ○ அஃதுடைய - ஊக்கமுடைய.

* உவமேயத்தைக் கூறாமல் உவமானத்தைக் கூறி, அவ்வுவமானத்தினால் உவமேயத்தை விளங்க வைத்தல் பிறிதுமொழிதலாம்.

வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதத்தையும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின், அதனையுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவரென்பது தோன்றநின்றவால், பிறிதுமொழிதலென்னு மலங்காரமாம்.

(க - து.) அரசர் உடல் வலியும் படையு முடையவராயினும் ஊக்கமிலராயின், அவர் ஊக்கமுடைய அரசர்க்கஞ்சுவர் என்பது.

9. Although the elephant has a large body, and a sharp tusk, yet it fears the attack of the tiger.

கuo. உரமொருவற் † குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவற்குத் ‡ திண்ணிய அறிவாவது ஊக்கமிகுதி; அவ்வூக்கமிகுதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்: ¶ சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடை வேற்றுமை வடிவு மக்கள்வடிவே, பிறிதில்லை.

உரமென்பது அறிவாதல் * 'உரனென்னுந் தோட்டியான்' என்பதனுமறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியும் இன்மைபற்றி 'மரம்' என்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்பாடின்மை பற்றி 'மக்களாதலே வேறு' என்றுங் கூறினர். பயன்-பழமுதலியவும், தேவர் கோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்கட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவை மூன்று பாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ-ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உரம் - (திண்ணிய) அறிவாவது, உள்ள வெறுக்கை - ஊக்கமிகுதியாம், அஃது - அவ்வூக்கமிகுதியை, இல்லார் - இல்லாதவர், மரம் [மக்களாகார்] மரங்களாவார், வேறு - (சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடத்து) வேற்றுமை வடிவு, மக்களாதலே - மக்கள்வடிவே, [வேறில்லை], (எ - று).

மரமென்பது வருமொழி நோக்காது பன்மைப்பொருளுணர்த்துதலின், சாதியொருமைப்பெயராம். (ஊக்கமில்லாதாரிடத்து) மக்களுக்குள்ள நல்லறிவும் காரியமுயற்சியும் இல்லாமைபற்றி (அவரை) 'மரம்' என்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்படுதலில்லாமைபற்றி 'மக்களாதலே வேறு' என்றும் சொல்லினர். மரத்திற்குப் பயன் - பழமுதலியனவும், தேவாலயம், வீடு, தேர், மரக்கலமென்னுமிவற்றிற்கு உறுப்பாதலு முதலியன ஆம். இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊக்கமில்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.

† உள்ள வெறுக்கை - உள்ளத்தினூக்க மிகுதி. உள்ளம் - மனம்; வெறுக்கை - ஊக்கமிகுதி.

‡ திண்ணிய - உறுதியான.

¶ சாதி மரங்களோடு இம்மரங்களிடை - இயல்பாயுள்ள மரங்களுடன் இம்மக்களாகிய மரங்களிடத்து.

(க - து.) ஊக்கமுடையவர் மக்களாவார்; மற்றவர் மரங்களாவார் என்பது.

10. Energy is mental wealth; those men who are destitute of it are only trees in the form of men.

இருபத்து மூன்றும் அதிகாரம்.

மடியின்மை—Against Idleness.

பரி:—அஃதாவது கருதியன செய்யுங்கால் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் † குணவயத்தான் மடி வருதனோக்கி, இஃதூக்க முடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது எண்ணிய காரியங்களைச் செய்யுங் காலத்தில் சோம்புத லில்லாமை. ஊக்கமுடையவர்க்கு ஒரோவிடத்துத் தாமதகுண வசத்தால் மடி (சோம்பல்) வருதலை நோக்கி, இஃது (மடியின்மை) ஊக்க முடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. குடியென்னுங் குன்று விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

பரி:—(இ-ள்.) தான்பிறந்த ‡ குடியாகிய நந்தா விளக்கு ஒருவன் மடியாகிய இருளடர நந்திப்போம், (எ-று).

¶ உலகநடையுள்ள துணையும் $ இடையறுது + தன்னுட் பிறந்தாரை விளக்குதலின் குடியைக் 'குன்று விளக்கம்' என்றும், * தாமதகுணத்தான் ......

† குணவயத்தான் - தாமத குணத்தின் வசப்படுதலால். தாமத குணத்தின் வடிவம் மோகமாம். பேருண்டி, அநீதி, உறக்கம், மறதி, சோம்பல், தவறுதல், கொலை, வஞ்சனை முதலியன தாமதகுணத்தாற் றோன்றுவனவாம். "திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்று முள்ளே, விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர்" என்று கைவல்லிய நவநீதங் கூறுகின்றது. ‡ குடி - உயர்ந்த குலம்.

¶ உலக நடை - அவன், அவள், அது, நான், நீ என்றற்றொடக்கத்தன வாக வழங்கும் உலகவியவகாரம்.

$ இடையறுது - நடுவே நீங்காது.

+ தன்னுட் பிறந்தாரை - தன் வமிசத்திற் பிறந்தவரை.

* கரியவடிவினதாகிய தாமதகுணத்தினுல் சோம்பலுண்டாதலின், தாமதகுணத்தின் கருமையை அதன் காரியமாகிய சோம்பலின்மே லேற்றி 'மடியென்னு மாசு' என்று கூறினர். தாமதகுணம்-காரணம்; சோம்பல்-காரியம்; குணம்-கருமை. இது காரணத்தின் குணம் காரியத்திற்காய உபசாரவழக்காம். "குறிய நீல மயக்கமுங் கோதிலா, [illegible] டம்மை யிகழ்தலு நித்திரை, செறித லானது மற்றிவற் றூற்றின் [illegible], தறிவை மாய்

வருதலின் மடியை 'மாசு' என்றும், * அஃது ஏனையிருள்போ லாது † அவ்விளக்கத்தைத் தான் அடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் 'மாசூர மாய்ந்து கெடும்' என்றுங் கூறினர். கெடுதல்-பெயர் வழக்கமும் இல்லையாதல்.

தெளி:—(இ - ள்.) குடியென்னுங் குன்றாவிளக்கம் - (தான் பிறந்த) குடியாகிய மழுங்காத விளக்கானது, மடியென்னுமாசு - (ஒருவனது) சோம்பலாகிய இருளானது, ஊர - நெருங்க, மாய்ந்துகெடும் - மழுங்கிக் கெடும், (எ - று).

உலகமுடை யுள்ளவளவும் இடையறுது தன்னுட் பிறந்தவரை விளக்குதலால் குடியைக் 'குன்றாவிளக்கம்' என்றும், தாமதகுணத்தினுல் வருதலால் சோம்பலே 'மாசு' என்றும், அது மற்றையிருள்போலாகாமல் அவ்விளக்கத்தைத் தான நெருங்கி மாய்க்கும் வலியுடைமையால் 'மாசூரமாய்ந்துகெடும்' என்றும் சொல்லினர். கெடுதல்-குடிப்பெயர் வழங்குதலுமில்லாமற் போதல். மற்றையிருள் - புறவிருளாம்; மடியென்னுமாசு - அகவிருளாம்.

(க-து.) சோம்பலுடையவனது குடியானது தன் பெயர்வழங்குதலு மில்லாது கெடும் என்பது.

1. By the darkness of idleness, the indestructible lamp of family rank will go out and be extinguished.

௨. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

பரி:—(இ - ள்.) தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டுவோர் மடியை மடியாகவேகருதி முயற்சியோடொழுகுக, (எ-று).

முயற்சியோடென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. நெருப்பிற் கொடியது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றாற்போல ‡ மடியிற்றீயது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் ¶ அப்பெயர் தன்னனே கூறினர். அங்ஙனங்கருதி அதனைக் கடிந்து முயன்றொழுகவே தாமுயர்வர்; உய

ரவே, குடியுயருமென்பார் 'குடியைக்குடியாக வேண்டுபவர்' என்றார். அங்ஙனம் ஒழுகாக்காற் குடியழியு மென்பது கருத்து. இனி †மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுகுகவென் றுரைப்பாருமுளர்.

* அஃது - மடியென்னு மாசு.

† அவ்விளக்கத்தை - குடியென்னுங் குன்றுவிளக்கத்தை. குடியென்னுங் குன்றுவிளக்கமென்பது உருவகமாம்.

‡ மடியிற் யது-சோம்பலினுந் தீமையைத்தருவது.

¶ அப்பெ யர் தன்றனே-மடியா என மடியென்னும் பெயரினாலேயே.

† மடியா என்பதனைச் செய்யா என்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சமாக்கி மடியாவொழுகல் என்பதற்கு (மடியைக்) கெடுத்து நடக்கக் கடவர் என்று பொருள் கூறுவாருமுண்டென்பது.

தெளி:—(இ - ள்.) குடியை - (தாம்பிறந்த) குடியை, குடியாக -(மேல் மேலுயரும்) நற்குடியாக, வேண்டுபவர் - விரும்புகின்றவர், மடியை - சோம்பலை, மடியா - சோம்பலாகவே, (நினைத்து), ஒழுகல் — (முயற்சியோடு) ஒழுகக் கடவர், (எ - று).

ஒழுகல் என்னும் அல்லீற்று வியங்கோள் வினைமுற்று முயற்சியோடென்பதை வேண்டி நிற்றலால், முயற்சியோடென்பது வருவித் துரைக்கப் பட்டது. நெருப்பைக் காட்டினுங் கொடியது வேறில்லாமைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே நினைக்கவேண்டும் என்றாற்போல மடியைக்காட்டினுந்தீயது வேறில்லாமைபற்றி (அதனை) பின்னும் (மடியா என) அப்பெயரினாலேயே சொல்லினர். மடியை மடியாகவே நினைத்து அம்மடியை யொழித்து முயற்சி செய்து நடக்கவே தாம் உயர்வர்; தாம் உயரவே, குடியுயரும் என்பார் 'குடியைக் குடியாக வேண்டுபவர்' என்றார். மடியையொழித்து முயற்சி செய்து நடக்காவிட்டால் குடியழிந்துபோம் என்பது கருத்து.

(க - து.) சோம்பலை விட்டொழுகுவோர் தாம் பிறந்த குடியை மேல்மே லுயரசசெய்வ ரென்பது.

2. Let those, who desire that their family may be illustrious, put away all idleness from their conduct.

௩. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

பரி:—(இ - ள்.) விடத்தகுவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிறந்தகுடி அவன் தன்னினும் முந்துற அழியும், (எ - று).

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலின் 'பேதை' என்றும், அவனாற் புறந்தரப்படுவதாகலின் † குடி தன்னினு முந்து மடியும் என்றுங் கூறினார். ‡ ஆக்கத்திற் பிற்படினும் அழிவின் முற்படு மென்பதாம், (எ-று).

அவனால் (அறிவில்லாதவனால்) புறந்தரப்படுவதாகலின் (பாதுகாக்கப்படுவதாகலால்) குடி (அவனதுமுயற்சியால் உண்டாவதான குடிவாழ்க்கை) தன்னினும் (அவ்வறிவில்லாதவனினும்) முந்துமடியும் (முன்னே அழிந்தொழியும்) என்பது. ஒருவனாற் பாதுகாக்கப்படும் குடிவாழ்க்கை அவனுக்குப்பிற்பட்டதாயிருத்தலால், அவனால் அக்குடி வாழ்க்கை பாது காக்கப் படாதொழியின், அஃது அவனழிவதற்கு முன்னே அழிந்துபோ மென்பது கருத்து.

(சோம்பலுடையவனது குடிவாழ்க்கை அவன் உள்ளபோதே கெட்டொழியும் என்பதாம்).

† குடி தன்னினு முந்துற அழியும் என்றும் பாடமுண்டு.

‡ ஆக்கத்திற் பிற்படினும் (குடிவாழ்க்கை மேன்மேலுயருதலில் பிற்பட்டாலும்) அழிவின் (அழிதலில் தன்னைப் பாதுகாவாதவனுக்கு) முற்படும் என்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) மடி- விடத்தருவதாகிய, மடி - சோம்பலை, கொண்டு - (தன்னுள்ளே) கொண்டு, ஒழுகும் - நடக்கும், பேதை - அறிவில்லாதவன், பிறந்த குடி - பிறந்த குடியானது, தன்னினும் - அவன்தன்னினும் முந்து-முற்பட, மடியும் - அழியும், (எ - று).

அழிவுதருஞ் சோம்பலை மனத்துள்ளேகொண்டு நடத்தலால் 'பேதை' என்றும், அவனால் காப்பாற்றப்படுவதாகலால் குடி தன்னினு முந்து மடியும் என்றும், சொல்லினர். (மடிமடிக்கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த) குடி ஆக்கத்தில் பிற்படினும் அழிவில் முற்படு மென்பதாம்.

(க - து.) சோம்பலுடையவன் பிறந்த குடி விரைந்துகெடும்.

3. The lustre of the family of the ignorant man, who acts under the influence of destructive laziness, will perish, even before he is dead.

ச. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.

பரி:—(இ - ள்.) மடியின் கண்ணே * வீழ்தலாற்றிருந்திய முயற்சியிலராயினார்க்கு குடியும் மடிந்து குற்றமும் பல்கும், (எ - று).

மடிந்தெனத் திரிந்து நின்ற வினையெச்சம் இலவென்னும் குறிப்பு வினைப் பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க்கூறுப. இவை நான்கு பாட்டானும் மடியின் தீமை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) மடி - சோம்பலிலே, மடிந்து - வீழ்தலால், மாண்டவுஞற்றிலவர்க்கு - திருந்திய முயற்சியிலராயினார்க்கு, குடி - குடியும், மடிந்து - அழிந்து, குற்றம் - குற்றங்களும், பெருகும்-அதிகரிக்கும், (எ-று).

மடிந்து எனத்திரிந்து நின்ற மடிதலால் என்னும் (செயின் என்னும் வாய்பாட்டு) வினையெச்சம் இலவர் என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. மடிதலால் இலவர் என்றும். குற்றங்களைப் பின்வருங் குறள்களிற் சொல்லுவார். இவை நான்கு பாட்டானும் சோம்பலினது தீமை சொல்லப்பட்டது. உஞற்றிலவர்க்கு என்பது உஞற்று + இலவர் + கு என்று பிரிபடும்.

(க - து.) சோம்பலால் முயற்சி யில்லாதிருப்பவர் குடியை யிழப்பது மன்றிக் குற்றமு மடைவர் என்பது.

4. Family greatness will be destroyed, and faults will increase, in those men who give way to laciness, and put forth no dignified exertions.

ரு. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி லூன்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

* வீழ்தலால் - அசைப்படுதலால்.

பரி:—(இ - ள்.) மடியும், விரைந்து செய்வதனை நீட்டித்துச்செய் யும் இயல்பும், மறவியும், துயிலும் ஆகிய இந்நான்கும் இறக்கும் இய ல்பினை யுடையார் விரும்பி யேறும் மரக்கலம், (எ-று).

* முன்னிற்றற் பாலதாய மடி செய்யுள் நோக்கி இடை நின்றது. நெடு மையாகிய † காலப்பண்பு ‡ அதன்கண் நிகழ்வதாய செயன்மே னின்றது. கால நீட்டத்தையுடைய செயன் முதன் மூன்றும் தாமதகுணத்திற் றோன்றி உடன் நிகழ்வனவாகலின், மடியொடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்கும் இயல்பு - நாளுலத்தல். இவை துன்புறு நீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாளு லந்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன் றுகாட்டி அவா விரும்பி யேறியவழிக்கட லிடை வீழ்க்குங் கலத்தினையொக்கு மென்னும் ¶உவமைக்குறிப்புக் 'காமக் கலன்' என்னுஞ் சொல்வாற் பெறப்பட்டது. + இதற்கு விரும்பிப் பூணும் ஆபரணமென் றுரைப்பாரு முளர்.

தெளி:—(இ - ள்.) மடி - சோம்பலும், நெடுநீர - (விரைந்து செய்யுங் காரியத்தை) நீட்டித்துச்செய்யுந் தன்மையும், மறவி - மறதியும், துயில் - துயிலும், (ஆகிய), நான்கும் - இந்த நான்கும், கெடுநீரார் - இறக்குமியல்பினை

யுடையவர், காமக்கலன் - விரும்பியேறும் மரக்கலமாம், (எ - று).

விரைந்து செய்யவேண்டியதைத் தாமதித்துச்செய்தல், மறதி, தூக்க மென்பனவற்றிற்கு மடி (சோம்பல்) தலைமையாயிருப்பதுபற்றி அது முன் னிற்றற் பாலதாயிற்று.

| காலப்பண்பு - காலத்தின்குணம். இங்குக் காலத்தின் குணம் நெடு மை.

‡ இங்குக்காலத்தின் நெடுமைக்குணம் (காலதாமசம்) அதன்கண் நடை பெறுவதாய செயல்மேல் நின்றதென்பது. இஃது இடத்தின் குணம் இட த்து நிகழ் செயலின்மே லாய உபசாரவழக்காம்.

¶ உவமைக்குறிப்பு-உருவகம். நச்சினார்க்கினியார் "உயர்ந்ததன் மேற் றே யுள்ளுங் காலை." என்னும் (தொல்காப்பியம் உவமவியற்)சூத்திரத்தின் விசேட வுரையில் "வாயென்ற பவளமெனவும், வாய் பவளமாகவெனவும், வாய் பவளமெனவும் வந்த பவளக்குறிப்புவமைகளை யிக்காலத்தார் உருவக மென்றே வழங்குப. இனி வாய்பவளமெனவும், கண் கருவிளையெனவும், பெயர்ப்பயனிலை வரின் அவற்றை யொற்றுமைகாட்டி யுருவகம் என்று ராகலின், அதுவும் உவமை யெனவேபடு மென்பது" என்றனர்.

+ காமக்கலன் என்பதற்கு விரும்பித்தரிக்கும் ஆபரணமென்று பொ ருள்கூறுவாருமுண்டென்பது. [மரக்கலம் மரணம்சமீபித்தவர்க்குப்பெருகக ந்தருவதுபோலத்தோன்றி அவர் விரும்பி ஏறியவிடத்து அவரைக்கடலில் விழுத்துமாறுபோல மடி முதலிய நான்கும் துன்பஞ் சமீபித்தவர்க்கு இன் பஞ் செய்வனபோலத்தோன்றி அவர் விரும்பிக்கொண்டவிடத்து அவரைத் துன்பத்தில் விழுத்தும் என்பதாம்.]

மடி நெடுநீர் மறவி துயில்என்று முன்னிற்றற்பான்மையதான மடியென் பது செய்யுள்நோக்கி 'நெடுநீர் மறவி மடி துயில்' என நடுவே நின்றது. நெடு மையாகிய காலப்பண்பு அக்காலத்தில் நடப்பதாய தொழிலின்மேல் நின் றது. காலதாமதத்தையுடைய செயல், மறவி, துயில் என்னும் மூன்றும் தா மதகுணத்தில் தோன்றி மடியுடன் நடைபெறுவனவாதலால், மடியுடன் ஒரு மித்தெண்ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு-வாழ்நாள்கெடுதல். இம்மடிமுதலியகா

ன்கும்துன்புறுந்தன்மை யுடையவர்க்கு இன்பந்தருவனபோலக் காண்பித்து, அவர் விரும்பிக்கொண்டவிடத்து (அவரை) துன்பத்தில் தள்ளுதலால், வாழ் நாள் கெட்டவர்க்குப் பெருக்கத்தைத்தருவதுபோலக் காண்பித்து அவர் விரு ம்பியேறியவிடத்து (அவரை) கடலில் வீழச்செய்யும் மரக்கலத்தை யொக் கும் என்னும் உவமானக் குறிப்புக்'காமக்கலன்'என்னும் சொல்லாற்பெறப் பட்டது.

(க - து.) சோம்பல் முதலியவற்றை விரும்புவோர் விரை வாகக் கெடுவர் என்பது

5. Procrastination, forgetfulness, idleness, and sleep, these four things, are the ornaments desired by those whose nature leads them to destruction.

௬. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடை யார்
மாண்பய னெய்த லரிது.

பரி:—(இ - ள.) நிலமுழுதும் ஆண்டாரது செல்வம் தானே வந் தெய்தியவிடத்தும், மடியுடையார் அதனன் *மாண்ட பயனை யெய்துத லில்லை, (எ - று).

உம்மை எய்தாமை விளக்கி நின்றது. மாண்பயன் - பேரின்பம். ‡ அச்செல்வம அழியாமற் காக்கும் முயற்சி யின்மையின் அழியும்; அழிய வே, ¶ தந்துன்ப நீங்காதென்பதாம். † இதற்கு நிலமுழுதுமுடையவேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்தும் என்றுரைப்பாருமுளர்.

தெளி:—(இ - ள்.) படியுடையார்-நிலமுழுதும் ஆண்ட அரசரது, பற் று - செல்வமானது, அமைந்தக்கண்ணும்-(தானேவந்து) சேர்ந்தவிடத்தும்,

* மாண்ட - மாட்சிமையான.

† அமைந்தக்கண்ணும் என்றவும்மை எதிர்மறையும்மையாம். இவ்வெ திர்மறையும்மை மடியுடையார் படியுடையார் பற்று (நிலமுழுதும் ஆண்ட அரசரது செல்வத்தை) எய்தாமையை விளக்கி நின்றது.

‡ அச்செல்வம் - நிலமுழுதும் ஆண்டாரது செல்வம்.

¶ தந்துன்பம் - சோம்பலுடையார் தமது துன்பம்.

+ மடியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் என்பதற்குப் பூமிமுழுதும் உடைய அரசர் துணையாதல் கூடியவிடத்தும் என்று பொருள் கூறுவாரு முண்டென்பது.

மடியுடையார் - சோம்பலுடையவர், (அச்செல்வத்தால்); மாண்பயன் - பேரின்பத்தை, எய்தலரிது - அடைதலில்லை, (எ - று).

அமைந்தக்கண்ணும் என்ற உம்மை அடையாமையை விளக்கிநின்றது. (மடியுடையாரிடத்து) அச்செல்வமானது அழியாமற்காக்கும் முயற்சியில்லாமையினால் அழியும்; அழியவே, தமது இன்பம் ஒழியாதென்பதாம்.

(க - து.) சோம்பலுடையார் பெருஞ் செல்வத்தைப் பெற்றாராயினும், அதனாற் பேரின்பத்தைப் பெறார் என்பது.

6. It is a rare thing for the idle, even if they receive the aid of kings, to derive any great benefit from it.

எ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

பரி:—(இ - ள்.) மடியை விரும்புதலான் மாண்டமுயற்சியில்லாதார் தம் நட்டார் முன் * கழறுதலை மிகச்செய்து † அதனாற்பயன் காணாமையின் பின் இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சொல்லைக் கேட்பர், (எ - று).

‡ இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற் பெயரான், நட்டாரென்பது பெற்றாம். ¶ அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. + அவற்றிற்கெல்லாம் மாறுசொல்லும் ஆற்றலின்மையின் 'கேட்பர்' என்றார்.

தெளி:—(இ - ள்.) மடிபுரிந்து - சோம்பலை விரும்புதலால், மாண்ட - பெருமைபொருந்திய, உஞற்றிலவர் - முயற்சியில்லாதவர், இடிபுரிந்து - (தமது நட்டார் முன்னர் மிகவும்) கண்டித்துப்புத்திசொல்லி, (அதனாற் பயன்காணா

மையினால்), என்னுஞ்சொல் - (பின்னர்) இகழ்ந்துசொல்லும் சொல்லை, கேட்பர்—, (எ-று).

கண்டித்துப் புத்திசொல்லுதல் என்னும் பொருளதான இடியென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரினால் அவ்வாறு சொல்லுவார் நட்டாரென்பது பெற்றும். அவரிகழ்தல் சொல்லவே, பிறரிகழ்தல் சொல்லாமலே பெறப்பட்டது. அவற்றிற்கெல்லாம் எதிர்பேசும் வலிமையில்லாமையால்'கேட்பர்'என்றார்.

---

* கழறுதல்-இடித்திடித்துக் கட்டுரை (உறுதிமொழிகளைக்) கூறுதல்.

† அதனால் - கழறுதலை மிகச்செய்வதனால்.

‡ "நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண், மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு" என்னுங்குறள் இங்குக் கவனிக்கத்தக்கதாம்.

¶ அவரிகழ்ச்சி - நட்டார் இகழ்ந்துபேசுதலை.

+ அவற்றிற்கெல்லாம்-நட்டாரும் பிறரும் இகழ்ந்துபேசுவனவற்றிற்கெல்லாம்.

(க-து.) சோம்பலுடையவர் தம்மைப்பற்றி நட்டாரும் பிறரும் இகழ்ந்துசொல்லுதலைக்கேட்பர் என்பது.

7. Those who love idleness, and do not engage in dignified exertions, will hear the words of rebuke and reproach.

அ. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

பரி:—(இ - ள்.) மடியினது தன்மை குடிமை உடையான்கண்ணே தங்குமாயின்,* அஃது | அவனைத் தன் பகைவர்க்கு அடியனாந் தன்மையை அடைவித்துவிடும், (எ - று).

மடியினது தன்மை - ‡ காரியக்கேடு. ¶ குடிமை - § குடிசெய்தற்றன்மை. 0 அஃது அதனையுடைய அரசன்மேற்று தல் 'தன்னொன்னார்க்கு'

என்றதனானறிக. அடியனாந்தன்மை - தாழ்ந்து நின்றேவல் கேட்டல். இவை நான்குபாட்டானும் மடிமைக்குற்றங்கள் கூறப்பட்டன.

தெளி:—(இ - ள்.) மடிமை - சோம்பலினது தன்மையானது, குடிமைக்கண் - குடிமையுடைய அரசனிடத்தே, தங்கின் - தங்குமாயின், (அஃது அவனை), தன்னொன்னார்க்கு - தன்பகைவர்க்கு, அடிமை - அடியனாந்தன்மையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும், (எ - று).

சோம்பலினதுதன்மை - காரியக்கேடு. குடிமை - குடிசெய்தற்றன்மை, அஃது அதனையுடைய அரசன்மேலாதலை 'தன்னொன்னார்க்கு' என்றதனால் அறிக. அடியனாந்தன்மை - (தன்பகைவர்க்கு) வணங்கி நின்றேவல் கேட்டல் இவை நான்குபாட்டாலும் சோம்பலின் குற்றங்கள் சொல்லப்பட்டன

(க - து.) அரசனிடத்துச் சோம்பலுண்டாயின், அஃது அவனது பகைவர்க் கவனை யடிமை யாக்கு மென்பது.

8. If laziness take up its abode in a king it will make him a slave of his enemies.

கூ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

---

* அஃது - மடியினது தன்மை. † அவனை - குடிமையுடையானை.

‡ காரியக்கேடு - செய்தொழில் முற்றுப்பெறாதழிதல்.

¶ "குடிமையாவது குடிப்பிறப்பிற்கேற்ற ஒழுக்கம்" என்பர் நச்சினார்க்கினியார்.

§ குடிசெய்தற்றன்மை - குடிவாழ்க்கையை விருத்திசெய்யுந் தன்மை.

0 அஃது - (குடிசெய்தற்றன்மை) அதனை (குடிசெய்தற்றன்மையை) யுடைய அரசன்மேற்றாதல் (அரசன்மேலாகுதல்) 'தன்னொன்னார்க்கு' என்றதனா (தனது பகைவர்க்கு என்றதனா) லறிக என்பது. குடிமை யென்னும் பண்புப்பெயர் குடிமை யுடையவனையுணர்த்துதலால் பண்பாகுபெயராம்.

86

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவன் தன் மடியாளுந்தன்மையை ஒழிக்கவே, அவன் குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும், (எ-று).

மடியாளுந்தன்மை - மடியுடைமைக் கேதுவாய தாமதகுணம். குடியாண்மை யென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியான் அன்றிமுன்னே †பிறகாரணங்களான் கெழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மையை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்குமென்பதாம்.

தெளி:—(இ-ள்.) ஒருவன்,— *மடியாண்மை-தனது சோம்பலை யாளுந்தன்மையை, மாற்ற - ஒழிக்கவே, குடியுள் - (அவனது) குடியுள்ளும், ஆண்மையுள்-ஆண்மையுள்ளும், வந்த—, குற்றம் - குற்றங்கள், கெடும்-அழியும், (எ - று).*

சோம்பலை யாளுந்தன்மை - சோம்பலுடைமைக்குக் காரணமாகிய தாமதகுணம். குடியாண்மை யென்பது உம்மைத்தொகை நிலைத்தொடர்; குடியும் ஆண்மையும் என விரியும். உள் என்னும் ஏழனுருபு குடியென்பதனோடுஞ்சென்றியைந்து நின்றது. குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்களென்றது சோம்பலாலன்றி முன்னே வேறு காரணங்களாலுண்டாயவற்றை. அக்குற்றங்களும் சோம்பலையாளுந் தன்மையை யொழித்து முயற்சியுடையவனாக ஒழியும் என்பதாம்.

(க - து) *ஒருவன் தனது தாமதகுணத்தை யொழிப்பானாயின், அவனது குடியினிடத்தும் ஆண்மையினிடத்தும் உண்டாகிய குற்றங்களொழியும் என்பது.*

9. When a man puts away idleness, the reproach which has come upon himself and his family will disappear.

௬0. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
 றாஅய தெல்லா மொருங்கு.

பரி:—(இ - ள.) தன்னடியாலளவானே எல்லாவுலகையும் அளந்த * இறைவன் ‡ கடந்த ¶ பரப்பு முழுதையும் மடியிலாத அரசன் 0 முறையான் அன்றி ஒருங்கே எய்தும், (எ - று).

† *பிறகாரணங்கள் - காலமறியாமை, இடமறியாமை, செய்வினையின்*

மூலமறியாமை, முடிவறியாமை, சூழ்வன சூழாமை, துணைவலி தெரியாமை முதலியனவாம்.

இறைவன் - திருமால். ‡ கடந்த - தாவியளந்த.

¶ பரப்பு முழுதையும் - சுவர்க்க மத்திய பாதாள மென்னு மூன்றுலகத்தையும். பரப்பையுடைய உலகத்தைப் பரப்பென்றது பண்பாகு பெயராகும்.

◊ முறையான் அன்றி - கல்வினைச்சேர்ப்பப்பெறும் க்ரமத்தினாலல்லாது.

* அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவியதென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயறலின், இடையீடின்றி யெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் மடியிலாதான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) மடியிலா - சோம்பலில்லாத, மன்னவன் - அரசன், அடி - (தன்) அடியளவாலே, அளந்தான் - (எல்லாவுலகத்தையும்) அளந்த கடவுள், தாஅயதெல்லாம் - கடந்தபரப்பு முழுதையும், ஒருங்கு - (முறையாலல்லாமல்) ஒருசேர, எய்தும் - அடைவான், (எ - று).

அடியளந்தான் என்பது அடியால் உலகமளந்தவனென்னும் பொருளுணர்த்தாது திருமாலென்னும் பெயர் மாத்திரமாய் நின்றது. தாவியது என்பது இடைகுறைந்து (இடைநின்ற வி என்பது குறைந்து) தாஅயது என அளபெடுத்து நின்றது. எப்பொழுதும் தொழில்செய்தலிலே முயறலால், (மடியிலா மன்னவன்) உலகமுழுவதையும் தடையில்லாது அடைவானென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டாலும் சோம்பலில்லாத அரசன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) சோம்பலில்லாத அரசன் எல்லா வுலகத்தும் ஆளப் பெறுவான் என்பது.

10. The king who never gives way to idleness will obtain entire possession of the space passed over by Him who measured the worlds with His foot.

பின்னிற்கும் தாஅயது என்பது திருமால் உலகமளந்த வரலாற்றைத் தெரிவித்து நிற்றலால், முன்னிற்கும் அடியளந்தான் என்பது அவ்வரலாற்றைத் தெரிவியாது வாளா (சும்மா-யாதொரு விசேடமுங் கற்பியாது) திருமாலென்னும் பெயர் மாத்திரமாய் நின்றதெனக். "வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில் "வெங்கோலனென்பது ஒன்வொனா பெயராயினறது" என்றிருப்பது மிங் குணர்தற் குரியதாம். மாவலி யென்னுமோரசுரன் விண்ணுலகத்தையும் மண்ணுலகத்தையும் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு ஒருபெரிய யாகஞ்செய்து வருபவர்களுக்கு அளவிறந்ததானங்கொடுத்துவருகின்றபோது, திருமால் (விஷ்ணு) காசிப முனிக்கும் அதிதியெனபாளுக்கும் குறகிய உருவமுள்ள பிள்ளையாகப்பிறந்து, அம்மாவலியிடத்தசென்று, மூன்றடி மண்யாசித்துப் பெற்றுப், பிறகு திரிவிக்கிரம வடிவங்கொண்டு, மண்ணுலகத்தை யோரடியாலும் விண்ணுலகத்தை மற்றோரடியாலும் அளந்து, மற்றோரடியை அம்மாவலியினது தலையின் மீதுவைத்து, அவனைப் பாதாளலோகத்திலிருக்கும் படியமுக்தி விட்டாரென்பது கதை. இதன் விரிவை இராமாயணம் பாலகாண்டம் வேள்விப்படலத்திற் காண்க.

† தாவியது என்பது தாயது என்றாயது தொகுத்தல் விகாரமமென்பர் இக்காலத்திலக்கணிகள்

இருபத்து நான்காம் அதிகாரம்.

ஆளவினையுடைமை—On manly effort.

பரி:—அஃதாவது இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சி உடையனாதல். அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகேடேத்தாலும் வினை முயற்சியான் அன்றி ஆளப்படாமையின், இது மடியின்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தெளி:—அஃதாவது இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியை யுடையவனாதல். அம்மெய்ம்முயற்சி ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது. சோம்பலைக் கெடுத்தாலும் தொழில் முயற்சியாலல்லாமல் ஆளப்படாமையின், இது (ஆள்வினையுடைமை) மடியின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது. மெய் - உடம்பு.

க. அருமை யுடைத்தென் † றசாவாமை ‡ வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

பரி:—(இ - ள்.) தந் ¶ சிறுமை நோக்கி நாம் இவ்வினை முடித்தலருமை யுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக; அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சி யுண்டாக்கும், (எ - று).

சிறுமைநோக்கி யென்பது பெருமை தரும் என்றதனானும், வினை முடித்தலென்பது 0 அதிகாரத்தானும் வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலத்தாம் பெரியராவர்; ஆகவே, $ அரியனவும் எளிதின் முடியுமென்பதாம்.

தெளி:—(இ - ள்.) (தமது சிறுமையை நோக்கி) அருமையுடைத்தென்று - (நாம் இத்தொழிலை முடித்தல்) அருமையை யுடையதென்று,

மெய்ம்முயற்சியாகிய காரணத்தால் தொழிலை யாளுந்தன்மை யுண்டாதல்பற்றி, ஆள்வினை யுடைமை யென்னும் காரியப்பெயரால் மெய்ம்முயற்சி குறிப்பிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு கூறுதல் காரிய வாகுபெயராம். ஆள்வினையென்பது ஆளும் வினையென விரிதலின், வினைத்தொகை நிலைத்தொடராம்.

† அசாவாமை - சோர்வடையாமை. அசா - சோர்வு (தளர்ச்சி).

‡ வேண்டும் என்பதை இலக்கணக்கொத்து நூலார் தேற்றப் பொருள்பட்டு நிற்கும் தொழிற்பெயரென்பார்; நச்சினார்க்கினியார் முதலியோர் வியங்கோட்பொருட்டு என்றும், விதிப்பொருட்டென்றும், தகுதிப்பொருட்டென்றும், வேண்டுவது என்றும் கூறுவர்.

¶ சிறுமை-பொருள், படை, துணை முதலியவற்றின் குறைவு.

0 ஆள்வினை யுடைமை யென்னு மிவ்வதிகாரத்தாலும்.

§ "தண்ணீர் நின்ற தவத்தா லலிமருவும், புண்டரிகம் நின்வதனம் போன்றதால் - உண்டோ, பயின்று குளம்பருகும் பான்மொழியாய் பார்மேல், முயன்றுன் முடியாப் பொருள்" என்ற தண்டியலங்காரத்தில் சங்கீர்ணாலங்காரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டிய இவ்வெண்பாவும் இங்குக் கவனிக்கற் குரியதாம்.

(நினைதது), அசாவாமைவேண்டும் - தளராதிருத்தல்வேண்டும், பெருமை-(அத்தொழிலை முடித்தற்கு ஏற்ற) பெருமையை, முயற்சி-முயற்சியானது, தரும்-(தமக்கு) உண்டாக்கும், (எ - று).

சிறுமையை நோக்கியென்பது பெருமைதரும் என்றதனாலும், தொழிலை முடித்தலென்பது அதிகாரத்தாலும் வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயற்சிசெய்வத் தாம் பெருமையை யுடையவராவர்; ஆகவே, அரியதொழில்களும் எளிதில் முடியுமென்பதாம்.

(க - து.) தாம் மேற்கொண்ட தொழில்செய்தற் கருமையதென்று தளராது முயற்சியோ டிருப்பவர்க்கு அம்முயற்சி அத்தொழிலை முடித்தற்கேற்ற பெருமையை யுண்டாக்கும்.

1. Yield not to the feebleness which says, "this is too difficult to be done;" labour will give the greatness of mind which is necessary to do it.

உ. வினைக்கண் வினைகேட லோம்பல் † வினைக்குறை

தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

* பரி:—(இ - ள்.) வினையாகிய துறையைச் செயயாது விட்டாரை உலகம் விட்டது; ‡ அதனுற் செயயப்படும் வினைக்கண் தவிர்ந்திருத் தலை ஒழிக, (எ - று).

குறை - இன்றியமையாப் பொருள். ¶ அது 0 "பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே" என்பதனுனுமறிக. * இதற்குவினைசெய்யவேண்டுங்குறை யை நீங்கினரின் நீங்கிற்றென்றுரைப்பாருமுளர்.

† வினைக்குறை - இன்றியமையாத (அவசியமாகச) செய்யவேண் டிய தொழில்.

‡ அதனுல் - செய்யவேண்டிய காரியததைச் செய்யாது விட்டவரை யுலகம் விட்டதனுல். ஆதலால் என்றும் பாடமுண்டு.

¶ அது - குறையென்பது இன்றியமையா (இல்லாது முடியா)ப் பொ ருளை யுணர்த்துதல்.

0 புறநானூறு கஅஅ. இதன்பொருள்.(இன்பத்தால் மயக்கும்பிள்ளை களை யில்லாதவர்களுக்கு) பயனுகிய முடிக்கப்படும்பொரு ளில்லை; தாம உயிர்வாழும் நாளின்கண் என்பது. இதனது விசேடவுரையில் "குறை யெனபது முடிக்கப்படுங்கால் முடிக்கப்படும் பொருள். இனிப்பயக்குறை யுள்ளதென ஒரு சொல்வருவித்துத் தாம் வாழும் நாளும் இல்லையென்று கூறுவாருமுளர்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

* தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று என்பதற்குத் தீர்ந்தாரின்-(தொழில்செய்ய வேண்டுங்குறையை) நீங்கியவரினின்றும், தீர்ந்தன்று—(உலகம்) நீங்கியது என்றபொருள்கூறுவாருமுண்டு. தீர்ந்தன்று என்பதில் அன்சாரியையாம்,

தெளி:—(இ - ள்.) உலகு - உலகமானது, வினைக்குறை - தொழிலா கிய குறையை, தீர்ந்தாரின் - செய்யாதவிட்டவரை, தீர்ந்தன்று - விட் டது, (அதனுல்), வினைக்கண் - (செய்யப்படுஞ்) தொழிலினிடத்து, வினை கெடல் - சேயலற்றிருத்தலை, ஓம்பல் - ஒழியக்கடவன், (எ - று).

குறை - அவசியம் வேண்டியபொருள். ஓம்பல் - அல்லீற்றுடம்பாட்டு வியங்கோள் வினைமுற்று.

(க - ஐ.) மேற்கொண்ட காரியத்தை முற்றுப்பெறச் செய்யாது விட்டவரை யுலகம் விட்டு நீங்கிப்போதலால், மேற்கொண்ட காரியத்தைத் தளர்ச்சியின்றி முடித்தல் வேண்டும் என்பது.

2. Take care not to give up exertion in the midst of a work, the world will abandon those who abandon their unfinished work.

---

௩. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

பரி:—(இ - ள்.) முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த குணத்தின் கண்ணே நிலைபெற்றது எல்லார்க்கும் உபகாரஞ் செய்தலென்னும் மேம்பாடு, (எ-று).

பொருள் * கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்சி யுடையாரென்பார் † அவ்வக்குணங்கண்மேல்வைத்தும், ‡ அது ¶ பிறர்மாட்டில்லை யென்பார் 0 'தங்கிற்றே' என்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) வேளாண்மையென்னும் - (எல்லார்க்கும்) உபகாரஞ் செய்தலென்னும், செருக்கு-மேம்பாடானது, தாளாண்மை யென்னும்-முயற்சியென்ற சொல்லப்படுகிற, தகைமைக்கண் - உயர்ந்தகுணத்தினிடத்தே, தங்கிற்று - நிலைபெற்றது, (எ - று).

பொருள் கைகூடுதலால் (எல்லார்க்கும்) உபகாரஞ் செய்தற் குரியவர் முயற்சி யுடையவரென்பார் (தாளாண்மை யென்னுந்தகைமை, வே

---

* கைகூடுதலான் - கிட்டுதலால்.

† அவ்வக்குணங்கள் மேல் வைத்தலாவது தாளாண்மை (முயற்சி) யுடையாரே வேளாண்மை (எல்லார்க்கும் உபகாரஞ்செய்தலை) யுடையாரவர் என்ற கூறுது, தாளாண்மை யுடையாரைத் தாளாண்மை யென்னுந் தகைமை யென்றும், வேளாண்மை யுடையாரை வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு என்றும், குணிகளைக் குணங்களின் மேல்வைத்துக் கூறியவாறுமென்க. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமை, வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு என்பன குணங்கள்; அவற்றையுடையார் குணிகள்.

‡ அது - வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

¶ பிறர்மாட்டு - முயற்சி யில்லாதவரிடத்து. 0 கொரம் - பிரிகிலப் பொருளது.

ளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு என) அந்தக் குணங்கள்மேல் வைத்தும், அது பிறரிடத்தில்லை யென்பார் (தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கண்) 'தங்கிற்றே' என்றும் சொல்லினர். இவை மூன்று பாட்டாலும் முயற்சியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) எல்லார்க்கும் உபகாரஞ் செய்தலென்னும் மேம்பாடு முயற்சி யுடையாரிடத்து நிலைபெற்றுளது என்பது.

3. The lustre of munificence will dwell only with the dignity of laboriousness.

ச. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

பரி:—(இ - ள்.) முயற்சி யில்லாதவன் உபகாரியாந்தன்மை படைகண்டால் அஞ்சும் பேடி அதனிடைத் தன் கையில் வாளை அளுதம்றன்மைபோல இல்லையாம், (எ - று).

ஆளென்பது முதனிலைத்தொழிற் பெயர். † பேடி வாளைப் பணிகோடற் கருத்துடையளாயினும் ‡ அது தன் அச்சத்தான் முடியாதவாறு போல, முயற்சியில்லாதானை பலைச் தம் உபகரித்தற் கருத்துடையனாயினும் ¶ அது தன் வறுமையான முடியாமை யென்பதாம் வாளாண்மை யென்பதற்கு வாளாற் செய்யும் 0 ஆண்மையென றுரைப்பாரு முளர். இதனான் அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது.

தேரி:—(இ - ள்.) தாளாண்மை யில்லாதான் - முயற்சியில்லாதவன், வேளாண்மை - உபகாரியாந் தன்மை, பேடி (சேனையைக் கண்டால் அஞ்சும்) பேடியானவள், கைவாளாண்மைபோல-(அசசேனையினிடத்துத் தன்) கையில் வாளையாளுதற்றன்மைபோல, கெடும் - இல்லையாம்,(எ-று).

ஆள் என்பது ஆளுதல் என்ற பொருள் பட்டமையான், முதனிலைத் தொழிற்பெயராயிற்று. முதனிலை (பகுதி) தொழிற்பெயர்ப் பொருளை

யுணர்த்தும்போது முதனிலைத்தொழிற்பெயரெனப்படுகின்றது.

† ஆணிலக்கணமும் பெண்ணிலக்கணமும் விரவி (கலந்து) ஒருவகையேனும் திரம்பாது நிற்பது பேடியாமென்பர் நன்னூல் விருத்தியுரைகாரர். "ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக், காம னாடிய பேடியாடலும்" என்பதன் விசேடவுரையில் அடியார்க்கு நல்லார் "ஆண்மைத் தன்மையிற்றிரிதலாவது விகாரமும் வீரியமும் நகரும் பெற்றியும் பத்தியும் பிறவுமின்றாதல் ஆண்மை திரிந்த என்பதனால் தாடியும், பெண்மைக் கோலத்து என்பதனால் முலை முதலிய பெண்ணுறுப்புப்பலவுமுடையது ஆண்பேடென்ற பெயர்பெறுமெனக்கொள்க" என்று கூறியிருப்பதிற்கு உணர்தற்பாலதாம். சிலப்பதிகாரம்—கடலாடுகாதை.

‡ அது - வாளைப் பணிகொளற் கருத்து.

¶ அது - பலர்க்கும் உபகரித்தற் கருத்து.

0 ஆண்மை - ஒன்றற்குந் தளராது நிற்றல்.

ஆளென்பது முதனிலைத்தொழிற் பெயர். பேடியானவன் வாளை (பகைவரை வெட்ட) உபயோகித்தற்குக் கருத்துடையவனாயினும் அஃது அவன் தன் அச்சத்தால் முடியாத விதம்போல, முயற்சியில்லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ் செய்தற்குக் கருத்துடையவனாயினும் அஃது அவன் தன் வறுமையால் முடியாதென்பதாம். இதனால் அம்முயற்சி யில்லாதவனது குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க - து.) முயற்சியில்லாதவ னிடத்துப் பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்யுந்தன்மை பொருவாற்றானு மின்றாம் என்பது.

4. The liberality of him, who does not labour, will fail, like the manliness of a hermaphrodite, who has a sword in its hand.

ரு. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

பரி:—(இ - ள்.) தனக்கின்பத்தை விரும்பாதாகி வினை முடித்தலை

யே விரும்புவான் தன் * கேளிராகிய பாரத்தின் றுன்பத்தினை நீக்கி † அதனைத் தாங்குந் தூணும், (எ - று).

‡ இஃது ஏகதேச வுருவகம். ஊன்று மென்றது ¶ அப்பொருட்டாதல் 0 "மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்கு" என்பதனானுமறிக. சுற்றத்தார் கட்டாரது வறுமையுந்தீர்த்து + அவர்க்கு †† ஏமஞ் செய்யும் ஆற்றலையுடையனு மெனவே, ‡‡ தன்னைக் கூறவேண்டா வாயிற்று.

* கேளிர் - யோக க்ஷேமங்களைக் கேட்குந் தன்மையர்.

† அதனை - கேளிராகியபாரத்தினை.

‡ இன்பத்தை விரும்பாது தொழில் முடித்தலை விரும்புவானைத் தூண் என்று உருவகப்படுத்தினவர் அதற்கேற்பக் கேளிரைப்பாரம்(பளுவு) என்று உருவகப்படுத்தாமையின், இக்குறள் ஏகதேச வுருவகவணியாயிற்றென்க.

¶ அப்பொருட்டாதல் - தாங்கும் என்னும் பொருளினை யுடையதாதல்.

0 காலடியார் நானாண்மை எ. இதன் பொருள். (செல்வினுல் நின்றைப்பட்ட ஆலமரத்தை) தூணாய்நின்று அவ்வாலமரத்தின் விழுது தாங்கினாற் போல என்பது.

+ அவர்க்கு - சுற்றத்தார் கட்டாரென்னும் பந்து மித்திரர்களுக்கு.

†† ஏமம் - பாதுகாத்தல்.

‡‡ தன்னைக் கூறவேண்டாவாயிற்று-இன்பத்தை விரும்பாது தொழில் முடித்தலை விரும்புவான் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் வல்லமையுடையவனுவ னென்பதைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை யாயிற்று.

அரசியல்—உசுவது ஆள்வினையுடைமை. **689**

* காரியத்தைவிழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாப்பயனுமெய்துமென்றதனுல்,காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாதும் எய்தானென்பது பெற்றும். இதனுல் அஃதுடையானது தன்மை கூறப்பட்டது..

தெளி:—(இ - ள்.) இன்பம் விழையான் - (தனக்கு) இன்பத்தை

விரும்பாதவனுகி, வினைவிழைவான் - தொழில் முடித்தலையே விரும்புவான், தன்கேளிர் - தனது (சுற்றத்தார் நட்பினரென்னும்) கேளிராகிய பாரத்தினது, துன்பம் - துன்பத்தை, துடைத்து - நீக்கி, ஊன்றும் - (அப்பாரத்தைத்) தாங்கும், தூண் - தூணும், (எ - று).

இஃது ஏகதேச உருவகவணி.(இன்பம் விழையாது வினை விழைவான்) கேளிரது வறுமையையுந்தீர்த்து அவர்க்குஎமஞ்செய்யும்வல்லமையையுடையவனுவனெனவே, (அவன்) தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுதலைச்சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. காரியமாகிய இன்பத்தை விரும்பாமல் காரணமாகிய முயற்சியை விரும்புவான் எல்லாப் பயனும் அடைவானென்றதனுல், காரணமாகிய முயற்சியை விரும்பாமல் காரியமாகிய இன்பத்தை விரும்புவான் ஒருபயனும் அடையானென்பது பெறப்பட்டது. இதனுல் அம்முயற்சியுடையவனது நன்மை சொல்லப்பட்டது.

(க - து) இன்பத்தைவிரும்பாது அதற்குக்காரணமாகிய முயற்சியை விரும்புவான் தனதுறவினர் நட்பினரது துன்பத்தையொழிப்பான் என்பது.

5. ,He who desires not pleasure, but desires labour, will be a pillar to sustain his relations, wiping away their sorrows.

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும்.

பரி:—(இ - ள்.) அரசர் மாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்; அஃதில்லாமை வறுமையை அடைவித்து விடும்.

செல்வம் † அறுவகை யங்கங்கள். வறுமை ‡ அவற்றுள்வறியராதல்.

முயற்சியின் காரியமாகிய இன்பத்தைவிரும்பாமல் இன்பத்திற்குக் காரணமாகிய முயற்சியை விரும்புவான் எல்லாப்பயனும் அடைவான் என்று கூறினமையின், இன்பத்திற்குக் காரணமான முயற்சியை விரும்பாமல் முயற்சியின் காரியமாகிய இன்பத்தைவிரும்புவான் யாதொருபயனும் அடையமாட்டானென்பது பெறப்பட்டதென்க.

† அறுவகையங்கங்கள் - அமைச்சு (மந்திரி), நாடு, அரண், பொருள்,

படை, கட்பு என்பன.

‡ அவற்ருன் வறியராதல் - அமைச்சுமுதலிய அங்கங்களால் குறைவு பட்டவராதல்.

87

அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரான் அழிவரென்பது கருத்து.

தெளி:—(இ - ள்.) முயற்சி - (அரசரிடத்து உண்டாகிய) முயற்சியானது, திருவினை - (அவரது) செல்வத்தை, ஆக்கும்-வளர்க்கும், முயற்றின்மை - அம்முயற்சி யில்லாமையானது, இன்மை-வறுமையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்து விடும், (எ-று).

செல்வம் - அமைச்சு முதலிய அறுவகை யங்கங்கள். வறுமை-அவற்றால் தரித்திரராதல். (முயற்றின்மை) அதனை யடைவிக்கவே, (தரித்திரமுடைய அரசர்தமது) பகைவரால் அழிவரென்பது கருத்து.

(க - து.) முயற்சி செல்வத்தையும் அஃதின்மை தரித்திரத்தையு முண்டாக்கும் என்பது.

6. Labour will produce wealth; idleness will bring proverty.

எ. மடியுளாண் † மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள்.

பரி:—(இ - ள்.) கரிய ‡ சேட்டை ஒருவன் மடியின் கண்ணே யுறையும்; திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணே யுறையுமென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், (எ-று).

¶ பாவதநின் கருமை 0 அதன் பயனுய முகடிமே லேற்றப்பட்டது.

* அதனை - வறுமையை(முயற்சியில்லாமையானது) அடைவிக்கவே, (வறுமையை யுடைய அரசர்) பகைவரால் அழிவரென்பது கருத்தாம். முயற்சியில்லாத அரசர் அமைச்சுமுதலிய அங்கங்களால் குறைவுபட்டிருத்தலால், அவர் எளிதில் பகைவரால் அழிவரென்பது இரண்டபொருளாம்.

† மா என்பது இங்குக் கருமை யென்னும் பொருள்மேல் நின்றது.

‡ சேட்டை என்பதற்கு மூத்தாளென்பது பொருள். திருப்பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில் அக்கடலில் இலக்குமிக்கு முன்னர் மூதேவியுண்டான மை பற்றி அவள் மூத்தாள் எனப்பட்டாள். இவள் சிலர்களுக்குச் சோம்பல் முதலியவற்றை யுண்டாக்குந் தெய்வமாவள்; கருமை நிறமும், சர்ப்பாபரணமும், கழுதைவாகனமு முடையவள். இவளுக்குக் கொடி - காகம்; ஆயுதம் - துடைப்பம்.

¶ பாவம் என்னும் குணம் கருமையென்னும் குணத்தை யேற்றலின் றாயினும், கவிஸமயம்பற்றிப் பாவத்திற்குக் கருமைநிறம் கூறப்பட்டது. பொருள் குணத்தையும் தொழிலையும் சாதியையும் ஏற்று நிற்குமென்றும், குணம் குணத்தையும் தொழிலையும், சாதி சாதியையும் குணத்தையும் தொழிலையும் ஏற்று நில்லாவென்றும் தருக்கநூல் கூறுகின்றது. கீர்த்தி புண்ணியம் சிரிப்பு முதலியன வெண்மை நிறமுடையன; ஆசை ஆண்மை முதலியன செம்மை நிறமுடையன; அபகீர்த்தி அஞ்ஞானம் முதலியன கருமை நிறமுடையன வென்று கூறுதலுமுண்டு.

0 அதன்பயனாய முகடிமேல் ஏற்றப்பட்டது—(பாவத்தின் கருமையானது) அப்பாவத்தினது பயனாமுகடி (மூதேவி)யின்மேல் ஏற்றிச்சொல்

மடியும் முயற்சியும் உடையார் மாட்டு நிலையை,* அவை தம்மேல் வைத்துக் கூறினர். இவை இரண்டு பாட்டானும் † அவ்விருமைக்கும் ‡ ஏது கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) மாமுகடி - கரிய மூதேவியானவள், மடி - (ஒருவனது) சோம்பலிலே, உளாள - வசிப்பாள், தாமரையினாள் - சீதேவியானவள், மடியிலான் - சோம்பலில்லாதவனது, தாள் - முயற்சியிலே, உளாள் - வசிப்பாள், என்ப - என்று சொல்லுவர் (அறிந்தோர்), (எ-று).

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாகிய முகடியின்மே லேற்றப்பட்டது. சோம்பலை யுடையவனிடத்து மூதேவியும் முயற்சியை யுடையவனிடத்துச் சீதேவியும் வசித்தலை அவை தம்மேல் வைத்து (சோம்பலிலே மூதேவி வசிப்பாள் என்றும் முயற்சியிலே சீதேவிவசிப்பாள் என்றும்) கூறினர்.

இவை இரண்டு பாட்டாலும் செல்வத்திற்குக் காரணம் முயற்சியென்றும், வறுமைக்குக்காரணம் முயற்சியில்லாமை யென்றும் சொலலப்பட்டன.

(க- து.) சோம்பலுடையவ னிடத்து மூதேவியும் அஃதில லாதவ னிடத்துச சீதேவியும் வசிப்பர் என்பது.

7. They say that the black Mùdévi (the goddess of adversity) dwells with laziness, and that Latchmi (the goddess of prosperity) dwells with the labour of the industrious.

அ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் ¶ றறிவறிந்

§ தாள்வினை யின்மை பழி.

பரி:—(இ - ள்.) பயனைத் தருவதாய + விதியில்லாமை () ஒருவர்க்கும் பழியாகாது; அறியவேண்டு மவற்றை யறிந்து வினை செய்யாமையே பழியாவது, (எ - று).

லப்பட்டது. இதனால் பாவஞ்செய்தவன் தான்செய்தபாவத்தின் பயனை அடைவது மூதேவியென்றாயிற்று; ஆகவே, அவன் வறுமையாளன் என்பது வெள்ளிடை மலையாயிற்றென்க.

* அவை தம்மேல் - மடி (சோம்பல்) முயற்சிகளின் மேல்.

† அவ்விருமைக்கும - செல்வம் வறுமையென்னு மவ்விரண்டற்கும்.

‡ அது - முயற்சியும், முயற்சியின்மையும்.

¶ அறிவு என்னும் தொழிற்பெயர் அறியவேண்டுமவற்றை யுணர்த்துதலால் தொழிலாகு பெயராம். இவவாறு கூறுதல் இலக்கணநூற்கொள்கை; தருக்கநூற்கொள்கையின்படி பண்பாகுபெயராம்.

§ ஆள்வினையென்பதிங்கு ஒரு சொல்லாய் நின்றது.

+ விதியென்றது இங்கு முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினையை.

() எவர்க்கும் என்றும் பாடமுண்டு.

அறியவேண்டுவன- வலி ¶ முதலாயின. 0 தெய்வம் இயைவாவழிஆள்

வினை யுடைமையாற் பயனில்லை யென்பானை நோக்கி, உலகம் ‡ பழவினை பற்றிப் பழியாது ஈண்டைக் குற்றமுடைமை பற்றியே † பழிப்பதென்பார் 'ஆள்வினை யின்மை பழி' என்றார். * அதனால் விடாது முயல்க வென்பது குறிப்பெச்சம்.

தெளி:—(இ-ள்.) பொறியின்மை - (பயனைத் தருவதாகிய) விதியில்லாமை, யார்க்கும் - ஒருவர்க்கும், பழியன்று-பழியாகாது, அறிவறிந்து-அறியவேண்டுவனவற்றை யறிந்து, ஆள்வினையின்மை - தொழில் செய்யாமையே, பழி - பழியாவதாம், (எ - று).

அறியவேண்டுவன-வலிமுதலாயின. ஊழ் பொருந்தாதவிடத்துத் தொழில்செய்தலால் பயன் இல்லை யென்பானை நோக்கி, உலகம் பழவினை பற்றிப் பழியாது இவ்விடத்துத் தொழில்செய்யாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பதென்பார் 'ஆள்வினை யின்மை பழி' என்றார். அதனால் விடாது முயல்க வென்பது குறிப்பெச்சம்.

(க - கு) அறியவேண்டுவனவற்றை யறிந்து தொழில் செய்யாமையே யார்க்கும் பழியாம் என்பது.

8. Adverse fate is no disgrace to any one; to be without exertion, and without knowing what should be known, this is disgrace.

கூ. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

பரி:—(இ-ள்.) முயன்றவினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும், முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும் பாழாகாது, (எ-று).

+ தெய்வத்தானுடைமழித் தன்னளவின்மிக்க பயனைத் தருமென்பது

¶ முதலாயின என்றமையின், காலமும் இடமுங் கொள்க.

0 விதி பயனைத் தருவதற்கு அனுகூலமாகாதபோது தொழில் செய்தலால் பயனில்லை யென்பது "எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய்யொண்ணாது, புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லால்" என்று ஔவைப்பிராட்டியார் கூறுதலாலு முணரப்படும்.

‡ பழவினை - பூர்வகர்மம்; இது சஞ்சிதமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

† பழிப்பதென்றார் என்றும் பாடமுண்டு.

* ஆதலால் (ஆள்வினையின்மை பழி என்றதனால்) விடாது முயல்க என்பது குறிப்பாக வுணருமாறெஞ்சி (குறைந்து) நின்றது.

+ முயன்று செய்ததொழில் ஊழினால் முடிவுபெற்ற விடத்துத் தன்னளவிற்கு மேற்பட்ட பயனைத் தருமென்பது தெய்வத்தானாகா தெ

உம்மையாற் பெற்றாம். † இருவழியும் பாழாகல் இன்மையின், தெய்வ நோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்து.

தெளி:—(இ-ள்.) (முயன்று செய்ததொழில்) தெய்வத்தான் - ஊழ் வகையால், ஆகாதெனினும் - (கருதிய பயனைத்) தாராதாயினும், முயற்சி-முயற்சியானது, தன்மெய்-தனக்கிடமாகிய உடம்பு, வருத்தக்கூலி-(வருந்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு, தரும்-கொடுக்கும், (பாழாகாது), (எ-று).

(முயன்று செய்ததொழில்) ஊழினலாய விடத்துத் தன்னளவில் மிகுந்த பயனைத் தருமென்பது எனினும் என்ற உம்மையாற்பெற்றாம். முயன்று செய்த தொழில் ஊழ்வகையால் ஆயவிடத்தும் ஆகாதவிடத்தும் பாழாகலின்மையால், ஊழைநோக்கி யிராமல் முயல்கவென்பது கருத்து.

(கு-து.) கருதிய பயன் தரும் நல்வினை யில்லா விடத்தும் முயற்சி உடல்வருத்தத்திற்கேற்ற பயனைத்தரும் என்பது.

9. Although it be said that, through fate, it cannot be attained; yet labour, with bodily exertion, will yield its reward.

௧0. ஊழையு ‡ முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்.

பரி:—(இ-ள்.) பயனை விலக்குவதாய ஊழினையும் புறங்காண்பர் ¶ அவ்விலக்கிற் கிளையாது வினையைத்தாழ்வற முயல்வார், (எ-று).

னிலும் என்னும் எதிர்மறையுமமையாற் பெறப்பட்டது. தன்னளவின் மிக்க பயனாவது தான்கருதிய பயனிலும் அதிகமான பயனுண்டாதல்.

† இருவழியும் (முயன்று செய்த தொழில் ஊழ்வகையால் கருதிய பயனைத் தந்தவிடத்தும் தாராதவிடத்தும்) பாழாதல் (பயனில்லாதொழிதல்) இன்மையின் (இல்லாமையினால்) விதியை யெண்ணி யிராது மேற்கொண்டதொழிலை முயன்று செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. பாழாகவின்மையாவது முயன்று செய்ததொழில் ஊழ்வகையால் முற்றப்பெற்றவிடத்துப் பெரும்பயனையும் முற்றப்பெறாதவிடத்து உடல் வருத்தத்திற்கேற்பச் சிறிது பயனையும் தருதலாம்.

‡ இராமாநுஜக் கவிராயர் தமது நன்னூல் விருத்தியுரையில் சுட்டெழுத்துக்களைக் கூறுமிடத்து "உகரம் எதிர்முகமின்றிப் பின்னிற்கும் பொருளையும் சுட்டுமெனக்காண்க. உகரம் அவ்வாறு சுட்டிநிற்பதை 'ஊழையு முப்பக்கங்காண்பர்' என்றதற்குப் பின்பக்கமாய் முதுகுகாட்டக் காண்பர் எனப் பொருள் கூறுதலாற்காண்க" என்பர். திருக்கோவையார் "தெளிவளர் வான்சிலை"என்னும் பாட்டிலுள்ள "உங்ஙனே வந்து தோன்றுவனே" என்பது மிங்குக் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

¶ அவ்விலக்கிற்கு - (தீவினை) பயனை விலக்குவதற்கு.

தாழ்வறுதல் - சூழ்ச்சியினும், வலி * முதலிய அறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறுதல், ‡ ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையின், ¶ பலகால் முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார் 'உப்பக்கங் காண்பர்' என்றார். தெய்வத்தான் இக்கண் வரினும் முயற்சி விடற்பாலதன் றென்பது இவை மூன்று பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) ஊழையும் - (பயனைவிலக்குவதாகிய) ஊழையும், உப்பக்கங்காண்பர் - புறங்காண்பர், உலைவின்றி - (அவ்விலக்கிற்கு) இளையாமல், (தொழிலை), தாழாது - தாழ்வற, உஞற்றுபவர் - முயல்வோர்.

தாழ்வறுதல் - ஆலோசனையிலும், வலிமுதலியவற்றை யறிதலிலும், செயலிலுங் குற்றமறுதல். ஊழானது மேற்கொண்ட தொழிலை ஒருமுறை

யாவது இருமுறையாவது விலக்குவதல்லாமல் பலமுறை விலக்கலாகாமையால், பலமுறை முயற்சிசெய்வார் பயனை யடைவாரென்பார் 'உப்பக்கங்காண்பர்' என்றார். ஊழினால் துன்பம் வரினும் முயற்சிவிடத்தக்க தன்றென்பது இவை மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது. ஊழென்றது இங்குப் போகூழை (தீவினையை). புறங்காணல்- முதுகைப் பார்த்தல்.

(க - து.) தாம்மேற்கொண்ட தொழிலைத் தளர்வில்லாத முயற்சியோடு செய்பவர் பயனைவிலக்கும் ஊழையும் விலக்குவர்.

10. They who labour on, without fear and without fainting will see even fate (put) behind their back.

இருபத்தைந்தாம் அதிகாரம்.

இடுக்கணழியாமை—

On Perseverance in Spite of difficulties.

பரி:—அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான் தெய்வந்தானாக, பொருளின்மையானாக, மெயவருத்தத்தானாகத் தனக்கிடுக்கண்வந்துழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. †அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

* முதலிய என்றது காலத்தையும் இடத்தையும்.

‡ ஊழதிகாரத்தோடு இச்செய்யுள் முரணாமை 'ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாக வல்லது விலக்கலாகாமையின், பலகால் முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார் 'உப்பக்கங்காண்பர்' என்றார் என்று கூறினமையால், நன்கு விளங்கும்.

¶ இங்கு மார்க்கண்டன் சுவேதன் முதலியவர்களது கதை ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவரற் பாலதாம்.

† ஆள்வினை யுடைமையென்னும் அதிகாரத்தின்பின் இடுக்கணழியாமை என்னும் அதிகாரம் வைத்த முறைமையும்.

தெளி:—அஃதாவது தொழில்செய்தலில் முயல்பவன் ஊழினாலாவது பொருளில்லாமையினாலாவது மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத்துன்பம் வந்தவிடத்து, அத்துன்பத்திற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

க. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

பரி:—(இ - ள்.) ஒருவன் வினையாற் றனக்கிடுக்கண் வருமிடத்து † அதற்கழியாது உண்மகிழ்க; அவ்விடுக்கணை மேன்மே ¶ லடாவல்லது அம்மகிழ்ச்சி போல்வது பிறிதில்லை ஆகலான், (எ - று).

வினை யினிது முடிந்தவழி சேறற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடுக்கண் வரும்வழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான் அதனைத்தள்ளி 0 அக்குறை முடிக்கும் ஆற்றலுடையனு மாகலின் 'அதனை யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்' என்றார்.

தெளி:—(இ - ள்.) (ஒருவன்) இடுக்கண் - துன்பமானது, வருங்கால் - (தொழிலால் தனக்கு) வருமிடத்து, நகுக - (அதற்கு அழியாமல் மன) மகிழக்கடவன், அதனை - அத்துன்பத்தை, அடுத்து - நெருங்கி (மேலுமேலும்), ஊர்வது - எதிர்க்கவல்லது, அஃதொப்பது - அம்மகிழ்ச்சி போல்வது, இல் - (வேறு) இல்லை, (ஆகலால்), (எ - று).

(ஒருவன் செய்யும்) தொழில்நன்றாக முடிந்தவிடத்து உண்டாவதாய மகிழ்ச்சியை அத்தொழில் முடிதற்கு நடுவிலே துன்பம் வருமிடத்துச்செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியால் அத்துன்பத்தினைத்தள்ளி அக்குறையை முடிக்கும் வல்லமையுடையவனுமாதலின் 'அதனை யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்' என்றார்.

(க-து.) மேற்கொண்ட தொழிலால் துன்பம் நேர்ந்தவிடத்துத் தளர்ச்சி யடையாது மகிழ்ச்சி யடைபவனுக்கு அத்துன்ப மொழியும் என்பது.

1. If troubles come, laugh; there is nothing like that, to press upon and drive away sorrow.

உ. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா

ஞுள்ளத்தி ஞுள்ளக் கெடும்.

பரி:—(இ - ள்.) வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய இடும்பைக ளெல்லாம் அறிவுடையவன் தன்னுள்ளத்தான் †ஒன்றனை ‡நினைக்க, அத் துணையானே கெடும், (எ - று).

---

† ஆதற்கழியாது - அவ்விடுக்கணுக்குத் தளர்ச்சியடையாமல்.
¶ அடாவல்லது - எதிர்த்துக்கெடுக்க வல்லமை யுடையது.
0 அத்துறை - அத்தொழிற்றுறையை.
† ஒன்றனை - துன்பத்திற்கு மாறுபட்டதொன்றை.
‡ நினைக்க துணையானே கெடும் என்றும் பாடமுண்டு.

இடும்பையாவது உள்ளத்து † ஓர் கோட்பாடேயன்றிப் பிறிதில்லை என்பதூஉம் அது ‡ மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதூஉம் அறிதல் வேண்டுதலின் 'அறிவுடையான்' என்றும், ¶ அவ்வுபாயத்தெண்மைதோன்ற 'உள்ளத்தினுள்ள' என்றுங் கூறினர். இவை யிரண்டொட்டானும் ஊழி னுறைய இடுக்கணால் அழியாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்.) வெள்ளத்தனைய - வெள்ளம்போலக் கரையில் லாதனவாய, இடும்பை - துன்பங்களெல்லாம், அறிவுடையான்—அறிவு டையவன், உள்ளத்தின் - (தன்) உள்ளத்தினால், உள்ள - (ஒன்றை) நினை க்க, கெடும் - (அந்நினைத்த அளவாலே) அழியும், (எ - று).

துன்பமாவது உள்ளத்தினது ஒரு கோட்பாடே யல்லாமல் மற்றொ ன்றன்று என்பதும் அத்துன்பம் மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதும் அறிதல்வேண்டுதலால் 'அறிவுடையான' என்றும், அவ்வுபாயத்தினெளிமை தோன்ற 'உள்ளத்தினுள்ள' என்றும் சொல்லினர். இவை யிரண்டொட்டா னும் ஊழினாலாகிய துன்பத்தினால் அழியாமைக்கு உபாயம் சொல்லப் பட்டது

(க - து.) துன்பம் வந்த விடத்து அது மனத்தின் குணங்களுள் ஒன்று ; நிலைத்திருப்பதன்றென்று கருதுபவர்க்கு அது விரைந்து கெடும் என்பது.

2. A flood of troubles will be overcome by the courageous thought which the minds of the wise will entertain, even in sorrow.

௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்.

பரி:—(இ - ள்.) வினைசெய்யுங்கால் 0 அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர், + அத்துன்பந்தனக்குத் தாந்துன்பம் விளைப்பர்.

வருந்துதல் - இளைத்து ‡‡ விட நினைத்தல். மனத் திட்ப முடையராய் விடாது முயலவே வினை முற்றப்பெற்றுப் பயன்படும்; படவே,

† ஓர்கோட்பாடு - ஒருவகைக்கொள்கை (அபிப்பிராயம்).

‡ மாறுபடக்கொள்ள - இடும்பை யியல்பா யிருப்பதன்று என்னும் அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ள.

¶ அவ் வுபாயத்தெண்மை தோன்ற - அவ்விடும்பையை யொழிக்கும் உபாயத்தின் எளிமை விளங்க. அவ்வுபாயம் - உள்ளத்திலுள்ளல்.

0 அதற்கு - அவ்வினை செய்தற்கு.

+ அத்துன்பந்தனக்கு - வினைசெய்யுங் காலத்து அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு.

‡‡ விட - செய்யுமாறு மேற்கொண்ட தொழிலை யிடையே விட்டுவிட.

எல்லா விடும்பையு மிலவாமாகலின் 'இடும்பைக் கிடும்பை படுப்பர்' என்றார். * வருகின்ற பாட்டிரண்டினும் இதற்கு இவ்வாறே கொள்க. † சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

தெளி:—(இ - ள்.) இடும்பைக்கு - (தொழில் செய்யும்போது அதற்கு நடுவே வந்த) துன்பத்திற்கு, இடும்பைபடாஅதவர் - வருந்ாதவர், இடும்பைக்கு - அத்துன்பத்திற்கு, இடும்பை - துன்பத்தை, படுப்பர் - (தாம்) உண்டாக்குவார், (எ - று).

வருந்துதல் - இளைத்துச் செய்யாமல் விடநினைத்தல். மனவுறுதியுடையவராய் விடாது முயற்சிசெய்யவே தொழில் முடிவுபெற்றுப பயனுண்டாகும்; உண்டாகவே, எல்லாத் துன்பங்களும் ஒழிவனவாமாதலால்'இடும்பைக் கிடும்பை படுப்பர்' என்றார். வருகின்ற பாட்டிரண்டிலும் இதற்கு இப்படியே பொருள் கொள்க. இது சொற்பொருட்பின் வருநிலையணி.

(க - து.) தொழில் செய்யும்போ துண்டாகிய துன்பத்திற்கு வருந்ாதவர் அத்துன்பத்திற்குத் துன்பமுண்டாக்குவர் என்பது.

3. They give sorrow to sorrow, who in sorrow do not suffer sorrow.

௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்ன ஹுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.

பரி:—(இ - ள்) விலங்கிய விடங்களெல்லா மற்றினுஞ் சகடமீர்க்கும் புகடுபோல வினையை யெடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லானை வந்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலை யுடைத்து, (எ - று).

'மடுத்தவாயெல்லாம்' என்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அளற்றுநில ‡ முதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. ¶பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் அரிதினுய்

கீழ் வருமபாடலிரண்டிலும் "இடுக்க ணிடர்ப்ப டுடைத்து" என்றும்,'இடுக்க ணிடுக்கட் படும்'என்று முள்ள இதற்கு இவ்வாறே கொள்ளுக லாவது"மனத்திட்பமுடையராய் விடாதுமுயலவே வினைமுற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும்; படவே எல்லாவிடும்பையு மிலவாமாகலின்'இடுக்க ணிடர்ப்பா

டுடைத்து' என்றார்; 'இடுக்கணிடுக்கட்படும்' என்றார் என்று சொல்லுதலாம்.

† முன்வந்த இடும்பையெனும் சொல்லும் அதன் பொருளும் பின்னும் வந்தமையின், இக்குறள் சொற்பொருட்பின் வருநிலையணியாம். சொற்பொருட்பின் வருநிலையணியாவது:—முன்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னும் பலவிடத்து வருவதாம்.

‡ முதலிய என்றமையின், மணல் நிலம், செங்குத்தான இடர், களர் நிலம் முதலியவற்றையும் கொள்க.

¶ சீவக சிந்தாமணி - 'முத்தியிலம்பகம் 186-' வது செய்யுளின்கண் "மருங்கொற்றி மூக்கூன்றித் தாடவழ்ந்து வாங்கி" என்றன்ன பிரயோக மிங்குணர் தற்பாலதாம்.

88

க்குமாறுபோலத் தன்மெய்வருத்த நோக்காது முயன்றுய்ப்பானென்பார் 'பகடன்னான்' என்றார்.

தெளி:—(இ - ள்.) மடுத்தவாயெல்லாம் - தடைப்பட்ட இடங்களெல்லாவற்றிலும், பகடன்னான் - பண்டியை இழுத்துச்செல்லும் எருதுபோலத் தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்தவல்லவனை, உற்ற - (வந்து) அடைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடர்ப்பாடு - (தானே) துன்பப்படுதலை, உடைத்து - உடையதாம், (எ - று).

'மடுத்தவாயெல்லாம்' என்பது பண்டியை இழுத்துச் செல்லும் எருதிற்கும் தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்துகின்றவனுக்கும் பொதுவாக நின்றமையின், அம்மடுத்தவாயெல்லாமென்பதனைப் பண்டிக்குச் சேற்றுநிலை முதலியனவாகவும், தொழிலுக்குத் தடைகளாகவும் கொள்க. தடைநேரிட்டபோது எருது பக்கங்களில் உராய்ந்தும் நிலத்தில் மூக்கையூன்றியும் கால்களை மடக்கிவைத்துத் தவழ்ந்தும் அரிதாகப்பண்டியைச் செலுத்தும் விதம்போலத் தொழிலை மேற்கொண்டவன் தடைநேரிட்டபோது தன் சரீரப் பிரயாசத்தை நோக்காமல் முயற்சிசெய்து அதனைச் செலுத்துவான்

வர்ப்பார் 'பகடன்னான்' என்றார்

(க - து.) மேற்கொண்ட தொழிலைத் தடை நேரிட்டபோது தளர்ச்சியின்றி முடிக்கவல்லவனை யடைந்த துன்பமானது தானே துன்பப்படும் என்பது.

4. Troubles will vanish before the man, who struggles against difficulties as a buffalo drawing a cart through deep mire.

ரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

பரி:—(இ - ள்.) இடைவிடாது மேன்மேல் வந்தன வாயினும், † தன்னுள்ளக் கோட்பாடு விடாதவன் உற்ற விடுக்கண்டாம் இடுக்கணிலே பட்டுப்போம், (எ - று).

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலு மடங்க 'அடுக்கிவரினும்' என்றார். ‡ அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின் மே னின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தெய்வத்தானுவதற் கழியாமை கூறப்பட்டது.

தெளி:—(இ - ள்) அடுக்கி வரினும் - இடைவிடாது மேலுமேலும் வந்தனவாயினும், அழிவிலான் - (தன்னுள்ளக்கோட்பாடு) விடாதவனை,

† தன்னுள்ளக் கோட்பாடு - தன் மனக்கொள்கையாகிய தைரியம்.

‡ அழிவு - மனக்கலக்குதல்; அஃது இங்கு அதனலாய உள்ளக்கோட்பாடு விடுதலை (மனவுறுதி யொழிதலை) யுணர்த்துதலால், கருவியாகுபெயராம். மனக்கலக்கத்தால் அதைரியமுண்டாம் என்பது கருத்து.